

تصوير ابو عبدالرحمن الكردي

رومان

به ختیار عهلي

شمارى موسقى قاره مسيپيي كىان

Borhan 2012

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى اقرأ الثقافى)

بو دابه زاندنى جوردها كتيب سه ردانى: (منتدى اقرأ الثقافى)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردي ، عربي ، فارسي)

شاری موسیقاره سپیله کان
به اختیار عهلي

ناوه‌ندی روش‌بیری و هونه‌ری لندنیش
برآورده‌ری جلب و بلور کردند: دانای ملا حسن
برآورده‌ری هونری: باسم رسام

ناوی کتیب: شاری مؤسیقاره سپیله کان

ناوی نووسه: به اختیار علی

بابت: پرمان

توبه‌تی چاپ: سیمه ۲۰۱۴

چاپخانه: رجایی / تاران

تیراز: (۱۰۰۰) دانه

نرخ: (۴۰۰۰) دینار

شماره‌ی سپاردن: له بعتریه به رایه‌تی گلشتی کتیبخانه گلشتیه کان

شماره (۲۲۴۵)-کسی سالی (۲۰۱۳)-کسی پیترلواه.

ISBN: 978-1-63068-980-3

مالی نهم بدره‌همه پارلزداوه. بدین دهزاده‌ندی نووسدر، هیچ کهنس و کتیبه‌دانه و چاپخانه‌یمک له
نامومنی و لذت و درموده‌یدا مالی کوپیکردن یان له چاپ‌دانه‌و نهم کتیبه‌ی نیمه. هدروها کهنس
مالی نمودی نیمه بین دهزاده‌ندی نووسدر نهم بدره‌همه یان به شیکی بطلاه سدر لذتی نیته‌رنتیت
یان له شیوه CD و کتیبه خولیزداوه دیو مدیستی بازدگانی توزیعیکات. بد پنجه‌وانه شده
دوو به بووی بدرپرسیاریتی یاسایی دینتمو.

ناوه‌ندی روش‌بیری و هونه‌ری لندنیش/ لندنیش بز چاپ و بلکوکردن و
سلیمانی-شه قامی موله‌وی-تلاری سیروانی نوی-نهقی چوارم
www.endesha.org andesha.library@yahoo.com
<http://www.facebook.com/Andeshacenter>
07501026400

تىمەھە مىشە دەزىن، ئەوھى دەمرىت و بەسەر دەچىت
زەمان خۆيەتى.

(ئىريش ماريا پىمارك)

دواهه‌مین دمرکه‌وتنى شاروخى شاروخ

سەرەتاي نەم چىرۇكەمان لە فېرىڭەخانەي سخىپھۆلەوە لە نزىك نەمستىردا مەوه دەست پىنده كات، سالى ۱۹۹۸ كە بۇ نۇوه مجار دەمۇيىت بىگەپىمەوه بۇ كورىستان. نەوكات لە ناو گەلىتكىشە و گرفتى گەورەي ژياندا نوقمبىر يۈرۈم، پۇزىگارىتكى دەزىيام بىسەختى لە دلّەوە پىتكارابۇم و باوهىم بە شىتىك نەماپىوو، هەر لە وەفتەيەدا ئىنەكەم بىتەۋ تەلاقىنامەيەكى لە دادگاوه بۇ ناردىم و نىتوان من و نەو بۇ ھەتافەتايە كۆتاپىيەتات. بۇ چارەسەركىنى نەو كىشىيە و سەرىپەرشتىكىرىدىنى مندالەكانم، دەبايە لە پىنگى شامەوه بىگەپىمەوه بۇ ولات. لە بەردەم نوسىنگەكانى ھىلى ئاسمانى سورىدا، سىن پىز خەلک جانتاكايان بارىدەكرد، من لە پىنى دەستە پاپىدا وەستابۇوم كە دەنگىتكى هاوارى لېتىكىرىم: مامۆستا... مامۆستا، بەرپىز، بەللىن لەگەل تۆمە، نا بەللىن جەنابىت، بەللىن، تۆ كورىيىت؟ مامۆستا گىيان من دەتناسم، نا بە ھەلەدا نەچۈرم... وانىيە، تۆ مامۆستاي نوسار عەلى شەرهەفياپىت، وا نىيە.. تۆ نەو نىيت؟

كۈپىكى گەنج بۇو، سەرتاپاي جلى سېپى بۇو، تى شىرتىيەكى سېپى «لەوانەي يارىزانە كانى گۈلف لە بەرىدەكەن»، پانتولىكى سېپى، جوپىتكى پىئلاۋى بىرقەدارى سېپىشى لە پىتابۇو. پىزىتكە خەلک لە نىتوانماندا بۇو، نەو لە بەردەم كچەكەدا بۇو كە جانتاكايان دەكىشىت، پىدەچۈرۈشىتى زىيادى ھەبىتت و خانمى ھىلە ھەوايىكە بوارى نەدات دەرچىت، من ھىچى

ئەوتۇم لەكەل خۆمدا نەمیتىابۇو، جانتايەكى چكتولانە نەبىت، جلى خەوتىن و دەرمانى دان و كەلوبەلى پىشتاباشىنەكەمى تىتابۇو. من گۇوتىم: بەلىن من ئەوم، عەلى شەرەفيارم فەرمۇو نەتوانم چىت بېرىكەم؟. شەتكان كەمىك ئالقۇزكاو و ئارىزك هاتنە بەرچاوم، من كەيىم بەرە نەدەھات لەسەفردا خەلکى ناسىياوم لەكەلدايىت، لە مەندالىيەوە حەزم لەسەفرە بە تەنبا، پاشان نۇرىيە ئەوانەي لەسەفردا تۇوشىيان نەھاتىم مەينىدەي كېشىيەيان بۇ سروستىدە كەردىم يارمەتىيان نەدەدام. كورپىكى كەنچ بۇو، چوار خالى سوورى چكتولانە، وەك نەوهى پاشماۋەي چولار دلۇپ خويتىنى نۇد مېرىن و كالە بۇوېيىت لەسەر لاملى بۇون، كورپىكى چاوشىنى جوان بۇو، نەمزانى ئاخۇ شەتكانى خۇى لە شوپىنى ياركىرىنەكەوە رەوانەكەردى ياخود نا، پىتىدەچوو بىنېنى من كەمىك شېرىزە يېكىرىتىت، ئاكادىل بۇوم لە پىزەكە ماتەدرىز و گۇوتى: مامۆستا تۆ دەگەپىتىوە بۇ كوردستان؟ وا نىبىه تۆ دەگەپىتىوە بۇ ئەوئى؟. من گۇوتىم: بەلىن عەزىزىم، بەلىن، من دەگەپىتىوە بۇ كوردستان.

زەرفىيەكى سېپى دامن و گۇوتى: نەگەر نەتولنىت، نەگەر بە ئەرك نابىت، ئەم زەرفەم بۇ بەرىتىوە بۇ ئەوئى، چونكە من نەچم بۇ شارىتى تر، شارىتى نۇدۇرتر لەوئى، ھېتىنە دۇور كە كەس دەستى ناگاتىن، نەبىت يېكىك ھېبىت ئەم زەرفەم بۇ بەگەپىتىوە كوردستان و بىداتە نەست كچىك بە ناوى پەوشەنلى مىستەفا سەقزىيەوە. ناونىشانەكەي لەسەرە، زىمارە تەلەفۇونەكەشى لەسەرە.

بەوهدا كورد دەرمان و شامىققۇمۇپىللو و كەرىمىسى نەمۇچاپىان لە ھەر شەرتىزلىكى ئەورۇپاواه نەنارىدەوە بە بىنزاپىيەوە گۇوتىم: دەرمانى فشارى خويتىنە؟ زەيتى قىزە؟ شامىققۇمۇپانتىنە ياخود چى؟.

سەرى بادلۇ گۇوتى: نا مامۆستا، نا... نەمە شەتكىنى تەرە، نەمە مۆسيقايە، پەوشەنلى مىستەفا سەقزى مۆسیقارە، قوتابى پەيمانگاپى، من

له همو قۆناغەكان نۇونەم بۆ نارىووه، لە هەمو قۆناغەكان.
 کۆمەلیک دەفتەرى نۆتە و سى دى بۇون، هەموويانى لە زەرفەكە
 دەرھىتاو گۈوتى تەماشابىكە، لە هەمو قۆناغەكانى مېتۇرى مۇسىقا نۇونەم
 بۆ هەلبىزلىرىووه، لە پىنیسانس «ئەمەللىق دى كاڭالىرى» م بۆ هەلبىزلىرىووه
 لەكەل «گىيۇقانى پېرلۈكى دە پالاسترينا». لە قۆناغى «بارۆك» دەزانم
 حەنى لە «ئەنتقىنۇق ئىققالدىسى»، نۇونەيەكى تىرىش بۆ نارىووه «ھېنرى
 پۇرسىلى» لە كلاسيكەكان «هايدن» و «مۆزارلت» م بۆ نارىووه، لە
 پۇمانقىكەكان «گىيۇشىنۇق بەذىنلىنى»، نَا بەذىنلىنى مەن، كە خۆم نقد حەزم
 لىتىھىتى لەكەل «مېنڈلسقۇن» و «جىن شتايىنەر» دا، هەتا لە نوسەرە
 مۇسىقىيە مۇبىرنە كانىش شىتم بۆ نارىووه «بىنیامىن بىرىتن» م بۆ نارىووه،
 «لۇناتۆس ھاوس» م بۆ نارىووه، «ماركۆس شتۆك ھاوزن» م بۆ نارىووه.
 مامۇستا شەرەفىyar لە تۆ باشتىرم دەستناكەۋىت، ئەم شتانەي پىابىتىرمەو،
 لە تۆ باشتىرم دەستناكەۋىت.

من گۈوتىم: ئەگەر ژمارەت تەلەفونەكى لەسەر بىت، بەچاوان، گىنكىرىن
 شت ژمارەت تەلەفونەكىيە.

ئەو گۈوتى: نَا گىنكىرىن شت ئەوەي بىدەيتە دەست خۆى، سەد دەر
 سەد دىلىيابىت كە ئەوە پەشەنلى مستەفای سەقزىيە، گەر دىلىيان بۇوۇت
 نىدەيتىن، چۈنكە ئەم شتانەي ئەو بە تۆى دەلىت نقد گىنگن، نقد نقد.
 مەسەلەكە هەر ئەو ئىبى تۆ كەتىپى نۆتەو سى دى مۇسىقا كانى بىدەيتىن،
 بەلكو شەقىتكى تىرىشە كە ئەو پىت دەلىت.

من بە سەرسامىيەرە پېرسىم: مەبەستت پاسپارىدەيەكى تايىھەتىيە، من
 بۆ تۆى بېتىنمەو ياخود چى؟ بەلام كەر ئەو پاسپارىدەيەكى بۆ تۆ مەبۇو،
 چىن بېتىنمەو؟ چىن پېتىبلەيم؟ ئايا من بەرىزتان دەبىننمەو؟؟

گۈوتى: نَا، نَا، ھەركىز، من و تۆ يەكتىرى نابىننەو، من دەچم بۆ
 شارىكى تر، ئەمە نواھەمەن چاپىتىكەوتىنى من و تۆيە. لىرە بە دواوه تۆ

تا هتاهه تایه من نامبینیت.

به کمیک پهشونکان و نا حالیبیونه وه، لیم پرسی: به لام بلیم کن نه
شنانه بتو ناردویت؟

گووتش: بلئ شاروخی شاروخ، شاروخ مهدی شاروخ... دلشکاوتنین
نهیزه نسی دونیا تا پوئی قیامه.

من ویستم هندیک پرسیاری لیبکم، دهستی گرتم و گووتش: نه فسوس
که کاتم نییه. ده بیت برؤم، ده بیت برؤم، تو نازانیت، ماموستا چهند
گرنگ بwoo تو ببینم، نازانیت چهند ماوهیه کی کورتم هه ببوو، نقد شتی
گرنگ له سه ره دیداره هی من و تو و هستاوه، تا ده گهیته وه کورستان
بیری لیمه کره وه، تیگه یشتمنی ناسان نییه، به لام جه لاده تی کوترا هه مو
شتیکت بتو پوونده کاته وه، چی پرسیاری تک هه یه، ده توانیت له جه لاده تی
کوترا بکهیت، من هیچ نیم، من که پویشتم ثیدی نامبینیت وه.

به بیسے برییه وه پرسیم: تو ده لیتیت چی؟ جه لاده تی کوترا کییه؟ من
کس ناناسم به و ناوه وه.

به خهندیه کی پر نهیتییه وه گووتش: جه لاده تی کوترا، نه و کوپهیه که
له شاری موسیقاره سپیکان وه هاتوت وه.

گووتش: شاری چی؟

به نارامییه وه نوویاره یکرد وه: شاری موسیقاره سپیکان.
له کاته دا من گهیشتبوو مه بهر ده می نه و جنگایه هی جانتا چکوله که می
لیبارد که م. زه رفی سپی، نه و سپیپوشه نه ناسه هه ر باده ستمه وه بwoo،
خانمیک سهیری پاسپورت و بليت که هی کردم و جانتا که هی کیشاو له سه ر
باندیکی لاستیکی دریز، رهوانه هی جنگایه کی نادیاری کرد. که بوردین
کارت که م و هرگرت، ناو پمایه وه ویستم قسه کامن له گه ل ناغای شاروخی
شاروخدا تواویکه م، که وه ک شیت و شه ویره اهه برجاوم، به لام نه مابوو.
نه و ماوه کمه هی تا فریضی فریز که له بردہ ممدا مابوو، بهر لوهی بچمه

ترانزیت‌هه، همووی له نویی نه و کوپه سپیپوشه گه‌پام و نه مدوزییه وه. بهرده می هموو هیله ناسعانییه کان گه‌پام، چهند کافیتیریا و ورده بازاریکی ناو فیروکه خانه که گه‌پام، له هیچ جینگایه که برچاوم نه که وته وه. بـر لـوهی بـچـه شـوـیـنـی چـیـکـی پـاـسـپـوـرـتـه کـان و دـواـ جـینـگـایـ پـشـکـنـنـیـنـ، دـوـوـبـارـه هـموـوـ نـه و زـهـرـفـهـ دـهـرـهـتـنـایـهـ و تـهـماـشـامـکـرـدـهـ وـهـ، هـیـچـ شـتـیـکـیـ تـیـانـبـوـوـ جـینـگـایـ گـومـانـ بـیـتـ، شـتـهـ کـانـمـ پـتـچـایـهـ وـهـ وـزـمـارـهـیـ تـهـلـهـفـونـهـ کـهـمـ بـهـ جـیـبـاـ لـهـ دـهـفـتـرـیـ ژـمـارـهـ کـانـدـاـ نـوـسـیـ وـلـهـ تـهـنـیـشـتـیـیـهـ نـوـسـیـمـ: پـهـوـشـنـ مـسـتـهـفاـ. بـهـ کـشـتـیـ پـیـمـوـبـوـوـ نـاغـایـ شـارـوخـ یـهـکـیـکـهـ لـهـ وـکـورـدـهـ بـهـدـبـخـتـانـهـیـ سـافـهـرـیـ درـیـثـوـ نـهـبـوـوـیـ پـهـنـاهـهـنـدـهـگـیـ وـفـشـارـیـ غـورـیـهـ شـیـتـیـانـکـرـدـوـهـ. منـ خـقـمـ دـهـرـدـیـ گـهـوـرـهـمـ هـبـوـوـ، بـیـتـهـوـهـیـ چـیـتـرـ بـیـرـیـکـهـمـوـهـ لـهـ سـخـیـپـوـلـهـ وـهـ بـهـرـهـ وـدـیـمـهـ شـقـ سـوـارـیـوـمـ. نـهـوـهـ سـهـرـتـایـ سـهـرـتـایـ نـهـمـ پـؤـمانـبـوـوـ کـهـ دـوـاجـارـ لـهـ جـینـگـایـیـ دـیـکـهـداـ دـوـورـ لـهـ زـهـوـیـ وـزـهـمـانـیـ نـاـسـایـیـ دـوـایـیدـیـتـ.

* * *

من دوای گهـرانـهـمـ بـهـ هـفـتـیـهـکـ، لـهـ دـوـکـانـیـ دـوـسـتـیـکـهـ وـهـ تـهـلـهـفـونـمـ بـۆـ نـهـوـ رـمـارـهـیـ کـرـدـ کـهـ لـهـ سـهـرـ زـهـرـفـهـ سـپـیـیـهـکـهـ بـوـوـ، کـچـیـکـیـ ژـیـگـارـ دـهـنـگـ نـاسـکـ وـهـیـمـنـ هـلـیـگـرـتـ، وـهـکـ نـهـوـهـیـ لـهـ سـهـرـزـهـمـیـنـیـکـیـ تـرـهـوـهـ قـسـهـبـکـاتـ، وـهـکـ نـهـوـهـیـ لـهـ خـوـنـیـکـیـ قـوـولـدـاـ بـیـتـ، وـهـکـ نـهـوـهـیـ مـوـسـیـقـایـهـکـیـ تـهـلـیـسـمـاـوـیـ لـهـ دـهـنـگـیدـاـ بـیـتـ وـبـیـهـوـیـتـ بـهـ وـمـوـسـیـقـایـهـ فـرـیـوـتـبـدـاتـ وـهـلـامـدـامـهـوـهـ. منـ پـیـمـگـوـوـتـ: بـهـرـیـزـ، منـ نـاـوـمـ عـلـیـ شـهـرـفـیـارـهـ، لـهـ نـهـلـمـانـیـاـ دـهـژـیـمـ. پـاسـپـارـدـهـیـکـیـ تـایـیـهـتـیـمـ بـۆـ خـانـمـ پـهـوـشـنـ مـسـتـهـفاـ هـهـیـهـ، دـهـمـوـیـتـ بـهـ شـهـخـسـیـ لـهـ گـهـلـ نـهـوـ خـانـمـدـاـ قـسـهـبـکـهـمـ، نـهـگـهـرـ گـونـجـاوـیـتـ. خـانـمـ دـهـنـگـ نـاسـکـکـهـ گـوـوـتـیـ: بـهـلـیـ مـاـقـسـتاـ شـهـرـفـیـارـ، منـ چـاـوـهـرـیـمـدـهـکـرـیـتـ... هـمـوـمـانـ چـاـوـهـرـیـسـیـ تـۆـ دـهـکـیـنـ؟

بسه رسامییه و گووتم: بیوووه نه مدهزانی هیند پله تانه، باوه پکه نه مدهزانی، من کیش و گیچه لیکی نقد له ژیاندایه، به مرحال که نیستا ناماده بن، من هر نیستا ده توافق شته کان بگه ینه دهستان. که ناوینیشانی خوتم پده یتن، نیستا تاکسیبک ده گرم و نیم.

خانمه که گووتش: نا مامؤستا، نیم چاوه ری خوت ده کهین، نیم چاوه ری به پریزان ده کهین، به تاییهت جه لاده تی کوثر.

جاریکی تر بسه رسامییه و پرسیم: ناه خواه گهوره، جه لاده تی کوثر کییه؟ من همه او نیمه زهرفیکم بتو تز هیتناوه تهوه، کاتیکی نقد که مهیه، شه و پقذ به پیگای دادکاو تاپزو نه مسراه و سه رهوم، ده مburیت خانم... ده مburیت... به لام خانم پیغمبلن ٹاغای جه لاده تی کوثر چی له من ده ویت؟

ده نگه که به همان هیمنی و ناسکی خوییه، بن پاشوکان گووتش: ده زانین هه موو ده زانین که تو چند سه رقالیت، به لام شتیکی نیجکار گرنگه، حیکایه ته که شتیکی پر نهینیه، تینده گهیت مامؤستا، نیم هه موومان پیشتر کتیبه کانی تومان خویندلوه، هه موومان، شه و بپیاریکی به کوهل برو، تز تهنيا که سیکی نه توانيت بینوسيت... تهنيا که سیکیت. من پیاویکی بیسه بربیووم، خله لکانیکی نقد منیان به باشقرين نوسه ری نه و زه مانه ده زانی، به لام ده بیت بلیم که نه رکات له حالتکدا نبیووم بیر له نوسین بکه ماوه، نوسین مایه هه موو ده رد و به لا گهوره کانی ژیانس من برو، ناه... بوهستن نقد نوسه ری تریش هن وايان گوتسووه، به لام که س به نهندازهی من ده ردی له نوسین نه بینیو، پتر له شهش مانگ برو هیچم نه نوسیبیو، هینده قله لمم ده گرت به ده ستموه، کاره سانتیک له ژیاندایه برویده دا، هینده کتیبیکم ته او و ده کرد شتیکی تر لژیدی پر حمى مه لدته کاند. نا باکم به و جنتیو و دریانه نه برو که له سه رهه ده دا پر ژنامه کان له سه من بلا ویانده کریده و، پیموابیو هه موو تیکستیکی گهوره

هه میشه کومالیک نومنی گامزه هه یه، منیش پوزیک له پوزان له و نوسه ران نبوم خلکی گامزه بمترستن، به پیچه وانه و هینی خرم له ودا ده بینی که توانایه کس سه رسور هیته رم تیدایه به پیاوائی بینده ماغ پیپکنم و له سار نیشکری خرم به رده وام بم. به لام هیندی هیندی نو سینم وک پنگایه ک ده بینی به ره و مرگ.

به کامیک که متهر خامس و کالت جا پیوه گووتم: ئه ما خانم، ده ترسیم توش له وانه بیت، که ژیانی خویانم بق ده خانه سار نوویه په و پیغمده لین، ناغای شهربیار بمانکه به پومن، بمانکه به چیرۆکتیکی خوت، عه زیزم گه ره ماسه لکه به وجزره یه له بیریکه، چونکه من وازم له نو سین هینتاوه، چاکتر وایه چیرۆک نو سینکی تر بدوزیته و. تیناگەم ئه و ده ره چیبیه بلاویوتله، چما چی بوبه وا هممو خلک له ناکاو ده یانه و قیت بین به پاله وانی چیرۆک؟

کچه که بس بیریکه و پیکه نس و گوتنی: مامؤستا ده بیت به هینی قسے بکهین، هه مسو ده زانین ئاسان نییه مرؤفیک پازیبکیت کتیبیتک بنو سیت، هه مسو ده زانین. به لام...

من نقد ناره نبوی قسے کردنم نه بوبه، هه ناسه یه کم هلکیشاو که میک خرم نارامکرده و گووتم: خانم، به هه رحال که شتە کام بق هینایت، ده توانین زیاتر قسے بکهین... ده توانیت هه مسو شتیکم بق پوونبکیتله، مه ترسه، من گویکریکی باشم. هه میشه ش به مجقره بیسے بر نیم.

نوای نوو پوز له و په یوه ندییه بق یه که مجار جه لاده تى کوترم بینی. سیاره هینشتا نقدنبوی چیرۆکی چا پیکه وتنی خرم و جه لاده تى کوترتان بق با سبکه، که به جوییک له جویه کان ده که ویتە ناوه پاستى ئه م پومناه وه، به لام وه ک سه ره تا ده بیت بلیم که ئه م پومناهی ئه مرۆز نیتوه ده یخویننه و، به رهه مسی ئه و چا پیکه وتنه خه بآلی و سه یره بوبه که چند سالیک له مه ویه له نیوان من و ئه و کوپه دا پوویدا، که ئه و سه رهه مانه

له نیوان کومه‌لیک جیهانی جیاواز جیاوازا له گرمه‌ی هاتوچودا بورو.
 من له‌گه‌ل هامو بیکاتسی و ده‌رده‌سریبه گوره‌کانی ژیانمدا، نواجار
 ده‌بایه کتیبکی تر بنوسم، نهوده یه‌که مباریوو قه‌بوولیبکم کتیبک
 بنوسم پاله‌وانه راسته‌قینه‌که‌ی بناسم و بینیبیت، قه‌بوولیبکم پؤلی
 خۆم وەک نوسه‌ر کورتیکه‌م‌وە و ده‌سەلاتیکی نقد بدەم بە یه‌کیک لە
 پاله‌وانه‌کان. تەنیا شتیک نیستا پتویسته بیزانن نهوده و پیکه‌وتنه سەیره‌بیه
 کە لەسەرتاوه له‌گه‌ل جەلاده‌تى کوتarda بەستم، نهوده‌ی من مافی نهوده
 هەبیت، بەشیتکی حیکایه‌تەکه بگێرم‌وە، مافی نهوده هەبیت لەو بەشانه‌دا
 کە نهوده‌یگیزیت‌وە دەسکاری داپشتن و شیتوانی حیکایه‌ت و سروشتنی
 زمان بکم. مافی نهوده هەبیت لە کویندا ویستم من ببیم بە حیکایه‌تخوان،
 تەواو وەک شانتوگه‌ریبیک کە دەرهیتەرەکەی خۆی لە نیو شانتوگه‌ریبیک‌دا
 دەبیتە ئەكتەر و حیکاتخوان. نواجار من و ئەو بە شیوه‌یهک لە شیوه‌کان
 ئەم کتیبەمان بەشکرد... نیستا دلنيام هەمووتان دەپرسن، جەلاده‌تى کوترا
 کتیبە؟ چ جۆرە مروفیکە؟ چ جۆرە ژیانیک ژیاوە شایسته‌بیت مروف بیکاتە
 پۆمان؟ چاکتر وايە لەسەرتاوه خۆم هامو شتیکتان بۆ بگێرم‌وە.

كىتىيە يەكەم

(بە حىكايەتى عەلى شەرەفياز)

ونبوون له شاريکي خه ياليدا له باشورو

له ناوه‌راستى سالى ۱۹۷۰ دا، دواى شەش مانگ لە لەدایكبوونى جەلاده‌تى كۆتر، خاتتوو «مەريم فەيزى» بە نەخۇشىيەكى نەزانراو كۆچى دوايىكىرد. پىيده‌چىت بەشىك لە هۆى مردىنەكەي بىگەپىتەوە بۆ ئەو دەرد و مەرقە زۆرەي دواى جىابۇونەوهى لە ھەر دوو كۆپەكەي توشى ھاتۇوە. بە سۆنگەي ھەر شتىك بىت، باوكى جەلاده‌تى كۆتر، دواى شەپىتكى درېز و بىخاسلى لەگەل خزمانى خۆيدا، سويندىكى گەورە دەخوات كە تامىدن نەھىيەت مەريم چاوى بە دوو كۆپەكەي بىكەۋىت. سويندىكى بىرپەھمانە كە دەبىتە مايەي مردىنە خانمەكى ناسك كە شايىستەي جۆرە مەركىكى لەو چەشته نىيە. كە مەريم دەمرىت، لە گۈندىكى دوورى سەر سەنوردا دەخرىتە ئىرخاڭ و پاش ماوهىيەكى زۆر كورت لە بىر دونيا دەچىتەوە. بە وجۇرە جەلاده‌تى كۆتر ھەرگىز دايىكى خۆى تابىنىت، ژتىك كە سەفارىتكى كورت بە سەر زەويىدا دەكەت و دەمرىت، بىئەوهى وىتەيەكى چەكلانەش دواى خۆى جىبىھىلتىت. بەلام پىيده‌چىت ئەو زنە كە ژيانىتكى وا كورت و ناچىز ژياوه، ئىرادەيەكى قۇولى لە مىنداڭ چەكلەكەي خۆيدا جىيەيشتىت، ئىرادەيەكى ئاسىنин بۆ پەپىنەوە لە مردىن و پىزگاربۇون لە فيئل و تەلە و مەكرە كوشىنەكانى. ئىرادەيەكە هيىدى هيىدى لە ناو پەوتى ئەم پۇمانەدا زىاتر و زىاتر ئاشكارادەبىت، بە جۇرىك مەرۆف لە كۆتا يىدا وەسوھسە و خەيالى ئەوهى لادرۇست دەبىت كە لە نىوان مردىنى

بیندهنگ و تراژیدی خانمی مهربانی فهیزی و توانای جهاده‌تدا له سه‌ر بپینی سنوره کانی مرگ و گه‌پانه‌وه جوره په‌بیوه‌ندیبه‌ک همبیت، که نهینیبه‌که‌ی لهدره‌وهی ده‌سله‌لات و توانای ناچیزی نیمه‌یه له سه‌ر ته‌فسیر.

ده‌بیت بلیم جهاده‌ت که نزیکی ده سال له براکه‌ی مندالتره، له گه‌ل مردنی دایکیشیدا مندالیه‌کی ناخوش نه‌زیا، له زیر چاوه‌دیزی باوکی و برا گه‌وره‌که‌یدا، که له تمدنی حه‌قده سالیدا ژنی هینتاو که‌وته به‌بیوه‌بردنی دوکانیکی گه‌وره‌ی ناری‌فرروشی، تا ئهندازه‌یه‌ک مندالیه‌کی بیگرد و کم غمی هه‌بوو، به جوڑیک مرؤف ده‌توانیت بلیت سالانی سه‌ره‌تای ژیانی به‌راورد به‌و تراژیدیه سه‌یر و گه‌ورانه‌ی دواتر هاتنه پیگای خوشترین و باشترين پقذه‌کانی ژیانی بیون. تا تمدنیشی بیو به ده سال جگه له بوداویکی سه‌یر و ترسناکی ئوتومبیل شتیکی تراژیدی نقد گه‌وره له ژیانیدا پوینه‌دا. به‌لام دوای مردنی باوکی گله‌ک غه‌ریزه‌ی شه‌یتانی و شه‌پانی له سوهه‌یله‌ی برازنیدا ده‌رکه‌وت، که تا نه‌و کات شاردراوه و نه‌بینراوی‌یوون. هه‌موو کیشکه په‌بیوه‌ندی به‌و فلوروته چکوله‌یه‌وه هه‌بوو که جهاده‌ت له تمدنی هه‌شت سالیدا له هله‌لومه‌رجیکی سه‌یردا له مردوویه‌ک بۆی مایه‌وه. فلوتیکی سپی بیو، له مامۆستا «سەرمەد تاھیر» به‌جیما، نه‌و پیاووه‌ی دراوی مالیان بیو، پیاویکی باریکی پیش دریز، که به‌رده‌وام له حه‌وشکه‌کی خویاندا له زیر دره‌ختیکدا داده‌نیشت و فلوتی لیده‌دا. یه‌ک دارت‌سوی گه‌وره‌بوو، نقد گه‌وره‌بوو. مامۆستا سەرمەد به‌رده‌وام له زیر نه‌و دره‌خته‌دا داده‌نیشت و مهستانه مؤسیقا لیده‌دا. جهاده‌ت له شه‌ش سالیبیه‌وه به‌رده‌وام ده‌چووه سه‌ر په‌بیزه‌یه‌ک و له سه‌ر دیواری نیوان هه‌ردوو حه‌وشکه‌کیان داده‌نیشت و گوئی له مؤسیقا ده‌گرت. مامۆستا سەرمەد هرکاتیک فلوروته‌که‌ی دابنایه، زه‌رده‌خه‌نیه‌یه‌کی بچوکی بۆ جهاده‌ت ده‌گرت و پالیده‌دایه‌وه به کورسیبیه‌که‌یه‌وه و چاوی لیکده‌نا. که‌س بیری نایه‌ت مامۆستا سەرمەد جاریک قسه‌ی له گه‌ل جهاده‌تی مندالدا

کردبیت، په یوهندی نه و دووانه هرگیز له سنوری ئه و زه رده خنه که
 تینه په پیوه، کسیش بیری نایهت نه و پیاوه جگه له پورنکی په که وته
 کسی تری هبووبیت. به یانییه که خلکانیک له سرهات و هاواری پوره
 په که وته که بی ثاگاهاتنه که وه ک شیت په پیبووه ناوه راستی کولانه که
 وله خویده دا، نه و به یانییه درواسیکان ماموستا سرمد دیان به خنکاوی
 له دهستیک بیجامه سپیدا «سپی وه ک سپیتی کفن» به دار تووه که وه
 نوزیبیوه. په تیکی نه ستوری هلواسیبیو، به برووا و قهناعه تیکی به
 هیزه وه، به ئیمانیکی نه پساوه وه به مهرگ، بن هیچ ترس و دودلییه ک
 خوی کوشتبیو. تاکه شتیک له دوای به جیمامبیت نه و فلووته سپیبیه بیو،
 که بار له مردنی له زه رفیکی تایبەتیدا پیچابوویه وه و به دهستوختیکی
 جوان له سرهی نوسیبیو «ئازیزان، تکایه هر که سیک لاشکه کی منی
 داگرت، ئهم فلووته بذات به جه لاده تى بچکوله، کوره چکوله که کاک
 ئیسماعیلی کوتیر» ئى دراوسیمان». سه بیبیو مرؤفیک به جوره و هستیکی
 وهها کوتاییس به ژیانی خوی بھینیت. به لام له و سه بیرتر نه وه بیو که بق
 يه که مجار فلووته کهيان دایه دهست جه لاده تى بچکوله راسته خو دهیتوانی
 ئوازانی قەشەنگ ده بھینیت، هیندەی لیوی دەنا به و ئامیره وه مۆسیقا یەکی
 جوانی لىدەھاتەدەری که هر لە و کاتە وه خلکانی سەرسامدە کرد.
 توانای مندالله که نه وکات به تەواوه تى دەركەوت که دوای مردنی ماموستا
 سەرمەد تاھیر بەردەوام له سره دیوارە که نه و ئوازانەی عەزفە کرده وه که
 بەر لە مهرگ ماموستا سەرمەد ژەنیبۇونى. بەھەری مۆسیقى مندالله که
 بە جۆریک سەرسوپھینەر بیو، باوکى هەر زو خستییه کورسیکی تایبەتى
 مۆسیقا وە، کە لە و سەردەمەدا يەکە مغاربیو جوره کورسیکی لە و چەشە
 لە و شارەی ئىمەدا دەکرایە وە. لەو کورسە و ناویانگى جه لاده تى کوتور وە ک
 مندالیکی بە توانا بلاپیو وە، کاتیک لە گەل تېپیکی مۆسیقا شدا تووشى
 کارەساتیکی گوره بیوون، نه و وەک تەنیا مندالى زیندوو لە تراژیدیا یەکى

گهوره شوینی موحیبات و سوژی خهلک بتو، که ماوهیه کی کورت بیبههانه وهک پالهوانیکی نهته وهی ته ماشایانده کرد، نه و کات تیپیکی مؤسیقاری مندالانی کوردی بیتوانیباشه له میتروپولی داگیرکه ره کاندا بچتبه پیشبرکیوه، وهک فتحیکی نیشتیمانی سهیرده کرا. مردنی هه موو هاوپیکانی ناویانگیکی زیاتری بتو جه لاده تی مندال دروستکردم بتو که تاکه که سینک بتو له سه ره مینی مردن گه رابووه وه. به لام دوای نه و پوداوه، پلهی تنهایی و غوریه تی نه و منداله گه یشته ناستیکی ترسناک. لهو کاته شهوه به جوئیکی سهیرتر ریانی بتو مؤسیقا ته رخانکرد، نزدیکی ئامیره کان فیزیوو، شه و بقذ له توماریکی بچوکه وه گویی له سوئناتاو سه مفونیا کانی دوپیا ده گرت، به بیستن ده یتوانی په نجهی عازیفه کان له یه کتر جیابکاته وه، ده یتوانی هه موو مؤسیقاره گهوره کانی دوپیا و ئاوازه کانیان له دوره وه بناسیته وه. به لام ریانی جه لاده ت له مندالییه وه خالی نه بتو له هندی شتی سهیر. سهیرترین شتیک سهره تای هاوده می و هاوپیتسی بتو له گه ل گهنجیکی دیکه دا به ناوی «سەرەنگ قاسم». بقذیک له بقذان له تهمنی سیارزده سالیدا کاتیک جه لاده تی کوتوله دوکانی ئارد فروشییه کهی باوکی له بدرگا له سه ره نه که یه ک دانیشتبو و شیعیریکی کوردی له بردہ کرد، به جوئیک له ناو جیهانی قه سیده که دا نوقمبوویوو، له ناکاو ته واوی نه و دوپیا یهی ده دوبهه ری فراموشکرد و هه موو جه نجالی بازاب له سه ریدا وهک کوژانی وهی مومیک و کپبونی له ناکاوی بلند گویه ک خاموش بتو، له و بینده نگیه گهوره یه دا جه لاده ت گویی له مؤسیقا یه ک بتو، گویی له ده نگی فلوقتیکی دووریوو. نه و بقذه وهک یه کیک له شوینیکی نادیاره وه بانگیکات، نه و فلوقتے دووره بانگیکرد، کتیبه کهی داختت و وهک به ده خه وهه بپوات، دوای ده نگی نه و مؤسیقا یه که وت، شه قام به شه قام و کوچه به کوچه بقی، هندیک گه ره کی شاری بپی که پیشتر نه بینیبیون، هندیک کللانی باریکی ته یکرد و به ناو هندیک کوچه ای بى زیرابدا تیپه پی و

دواجار له بهردهم که لاوهیه کدا و هستا، له نزیک ئو که لاوهیه وه یەكتىك له سەريانىتكى بەرز فلۇوتى لىتىدەدا، یەكتىك تەنبا سەرى دىياربىوو، كوبىتكى قىز زەردى چڭولانەبىوو، پىتىدەچۈو كەمىك لە جەلاادەتى كۆتر مەنداللىرى بىت. تا مانگ مەلھات، جەلاادەت لەو كەلاوهىه دا وەستاو گۆيى لە مۆسيقىاي ئو مەندالله دەگىرت كە مەستانە و بىپېشۇۋ ئاواز لە دواى ئاواز دلى دەخىرشاند. ئو بۇزە جەلاادەت ھىچى نەگۈوت، بەلام بۆ بۇزىسى دوايسى بە خۆى و فلۇوتە كە يەوه گەرایەوه بۆ ئو كەلاوهىه و لەگەل دەست پېتىكىنى مەندالله قىز زەردە كەدا جەلاادەتىش ھەمان شىئو و بە ھەمان ئاواز دەستى پېتىكىد. كورپە قىز زەردە كە پاش ماوهىه كە وەستاولە حەشارىگە كەى خۆيەوه سەرى دەرهىتىنا و بە زەردەخەنەوه گۈوتى: بىرادەر، تو فلۇوتىتكى جوان دەزەنلىت، من ناوم سەرەمنگ قاسىمە... تو چۈنى بىرادەر؟ بۆ نايەيتە سەرى پېتكەوه مۆسيقا لىتىدەين؟.

جەلاادەتى كۆتر، پېتىكىوت: من ناوم جەلاادەتى كۆترە، گەر تو حەزىكەيت، پېتىخۇشە پېتكەوه مۆسيقا لىتىدەين.

ئو وە سەرەتاي ھاپىتى دوو مېرىدمەندالله كە مۆسيقا تا ھەتاھەتايە پېتكىانەوه گىرىدەدات. لەسالىي داھاتوودا جەلاادەتى كۆتر خۆى دەگوازىتەوه بۆ ھەمان ئو قوتابخانەيى سەرەمنگ قاسىمى لىتىه. پېتكەوه لە ئاھەنگە كانى قوتابخانەدا چەپلە و ئافەرەينى خەلکانىتىك دەبەنەوه كە لە پاستىدا ھېچ لە مۆسيقا نازانن، پېتكەوه بە پېتگادا دەپقۇن و مۆسيقا لىتىدەدەن، لە پېتگائى مۆسيقاوه قسە لەگەل يەكدا دەكەن، بە شەقامەكانى شاردا دەپقۇن و پېتكەوه فلۇوت لىتىدەدەن، لە ژىتر باراندا دەپقۇن و فلۇوت لىتىدەدەن، شەو ھەر يەكەيان لە سەريانى خۆيانەوه لە مسەرەۋ سەرى شاردا دەھەستن و لە پېتگائى مۆسيقاوه لەگەل يەكتىر و لەگەل بالىندەكان و ئەستىزەكاندا قسەدەكەن. لەو بۇزىانەدا باوکى دەمەرىت و سوھەيلەي برازىنى چېنۈكەكانى خۆى دەردەخات و لەو شەوه پېمەترسى و كوشىندانەي شاردا چەندىن

جار جه لادهت ده کاته ده رئ. له و شه وانه دا که هیزه تایبه تیبه کانی ده ولهت به رده وام له شاردا هاتوچزده کهن و تقه له هممو پوچله به ریک ده کهن، همندیجارت جه لادهت شه وان تابه یانی به کوچه کاندا ده سورپنه و فللوت لیده دات. همندیک شه و دایک و باوکی سه ره نگ قاسم ده رگای بوده کنه وه و لای سه ره نگ ده خویست. بابی سه ره نگ پیاویکی سه روپوتاوهی چکوله به که له خسته خانه نیشده کات، دایکی زنیکی گنجتر و جوانتره که نیگایه کی پر سوزی هه یه، به لام چاوانی هه میشه ترسیکی تیدایه که مرؤف تیناگات له چیبیوه سه رچاوهی گرتوروه. دوو پوچله بهرن بوق موسیقا دروست بون، هردووکیان به جوییکی سه بیر له وانه کانی قوتا بخانه دا دهدنه دواوه به تایبیهت جه لادهت که ده بیته قوتا بیهیکی نه زان و بیبیه هره، به لام هردووکیان شاره زاییه کی بیوینه له هممو نامیزه کاندا په یداده کهن، هردووکیان شیتانه حمز له موزارت ده کهن. که پیکه وه به شه قامه کاندا ده پن و چاو لیکده نین و به ده م پویشتنه وه نوازه کانی لیده دهن. سه رسما مامؤستا پیره کانی موسیقا و گنجانی دیکه موسیقار بوق خویان ده بنه وه که وک دوو دیاردهی بیوینه لیبیانده پوان. پتر له دوو شیت ده چن نه ک له دوو موسیقار، ماوهیه ک وايان لیدیت له جل و به رگی در اودا ده سورپنه وه، که مخوارکی لاوز بانده کات. دایک و باوکی سه ره نگ که ترسیکی گه وده یان له سه ریان و پاشه بقدی کوره که یان تیادروسته بیت، هه ولده دهن به هر شیوه یه ک بعوه کوتایی به هاور پتییه ک بهینن که پییان وابوو کوره که یان به ره و کاره سات و دارمان ده بات نه وک به ره و نیوبانگ و به خته وه ریی. ته نیا که سیک که کومه کیانده کات نه و مامؤستا قله وه پیره یه که به رده وام کلیلی هولی چالاکی قوتا بخانه کانیان ده دلتی تا له کاتی پیویستدا لی بخه ون. نیواران هممو نامیزه کانیان ده خاته به رده سات و ده لیت: کوپم ممشق بکهن، مه ترسن و عه زفبکهن، چاو بنو قینن و عه زفبکهن و هه قی هیچtan نه بیت. شه وان پیکه وه تا به یانی عه زفده کهن، گوئ له موسیقا

ده گرن، همه میشهش واقسه ده کن و هک چاوه پوانی که سیک بن له دونیایه کی تره وه بیت و فیری موسیقایان بکات. به لام پوزیک ئه و پیاوه موسیقاره قله و دلباشه له سه ر چاکه کانی خوی سزاده دریت و ده یکویزنه وه بو شاروچکه یه کی دورو پیاویکی باریکی گورگ پوخسار داده نین که یه که مئیشی ئوهیه جه لاده ت و سره نگ بکاته ده ری. که له وئی ده ردکرین، جه لاده ت شوینیکی نه مین و به رد و امی نامینیت پویی تیکات، جه وده تی برای هندیک شه و جیگایدہ کات و هندیک شه و ده ردیده کات. له قوتا خانه سال دوای سال جگه له عره بی و نینگلینی و کوردی له هممو و انه کانی تردا ده که ویت، مامؤستا کان و هک هرزه کاریکی ناته واو ته ماشایدکه کن که ئاراسته ی زیانی خوی دوپاندوه. هندیک شه و به خوی و فلووته که یه وه ده چیتے ناو دارستانه کانی قه راغ شارو له ژیر دره خته کاندا عهزفده کات و ده خه ویت. دیاره همه مووتان ده زانن له و زهمانی جه نگهدا که له سه ریکه وه ولاسی نیمه ده سووتاوه له سه ریکیش وه له سه سنوره کانی نیران جه نگ به خوینا ویترین شیوه به رد و ام، خه وتنی گنجیک له نیو کومه لیک داری پووته نی قه راغ شاردا چهند ترسناکه. هندیجارت و بینایانه دا که تازه دروسته کرین پاسه و انه کان جیگایدہ که نه وه و له ناو دارو په رد و ده خانووه ناته واوه کاندا ده زی. نه و ماوه یه سره نگ قاسم به ناچاری ده گه پیت وه بو مال وه و به نهیتی دریزه به هاو پیتی خوی له گه ل جه لاده تدا ده دات. دو خی هاو پیتکه ی ناره حه تیده کات، نقد پوژه نه و نانی له مال وه به بو ده دریت، هندیجارت هندیک موسیقاری دیکه یارمه تیده دهن که پییان خه سار و حه سره ته موسیقاریکی وا مندل ده بینن موسیقا به ده ردکه لیکی و ها سه ختی ده بات. بینا کای خوی ناوی و هک بلیمه تیکی شیت بلاوده بیت وه. تا ئه و نیواره یه نیسحاقی لیوز پینیش ده ردکه ویت هیوا یه که له زیانیدا نیب. به لام نه و پوژه ی نیسحاق ده رکه وت همه مو شته کان گوپدرا. ئه و نیواره یه که نیسحاق ده رکه وت، له و نیواره ده گمنانه برو که

جه لادهت بن هیچ غم و ترسیک له چاونیدا، دهستی خستبووه گیرفانی و له قهیسه ریبه کاندا پیاسه یده کرد، دوو ناسیاوهی له گه لدا بwoo که هر سیکیان پینکرا باسی سه رمای زستانیان ده کرد، هله بت هیچ که س له جه لاده تیش باشت نبwoo بتو و هسفکردنی سه رمای زستان که له دوو ساله‌ی دوا بیدا وک هاوپیه کی بهوه فا چوویووه ئیسک و خوینیه وه. دوو دوسته کهی پهیتاپه بیتا ده یانویست بابه ته که بگوپن و باسی موسیقا بکهن، برده وام باسی ئاوازی نوییان له جه لادهت ده پرسی، باسی گورانی بیزه کتن و تازه کان، جه لاده تیش به رده وام باسی زستانی ده کرد، ثه و کات زستان ترسناکترین بابه تی ئیانی جه لادهت بwoo، که پیبوابو له گه ل نزیکبوونه وهی ته اووه تی به هاریشدا، هیشتا مه ترسی مردن له سه رمادا هر به هیزه. له بردهم عه ترفروشیکدا که پقدانه جه لادهت به پیشده میدا ده رؤی، ئیسحاقی لیوزیپن لیئی نزیکبووه و خوی وک مامؤستایه کی پیری موسیقا پیتاساند. ئیسحاق دوور به دوور ناوی جه لاده تی بیستبوو، خله کانیک وک بلیمه تیکی مندال و خله کانیکی تریش وک شیتیکی تازه بؤیان با سکردوو، که ئیستا جه لاده تی ده بینی نیچگار له وه جوان تربیو که چاوه پوانیده کرد، له وش هیمنتربیو که بیستبووی، هندیک له شیتیکه کانیشی به دیدی ئه و هیچ نبwoo جگه له کاریگه ریی لاوه کی بلیمه تیکه کی. ئیسحاقی لیوزیپن «به قسے خوی» له سه ستوره و هاتبوو تا به دوای دوو قوتا بی موسیقادا بگه پیت، به لکو بتوانیت موسیقاو حیکمه تی خوییان فیریکات «من ئیستا له پاست و دروستی ئه و حیکایه ته بش به گومانم». دوو موسیقار ئاما ده بن هه مسوو شتیک تو پیده ن و ته نیا بتو موسیقا بژین. هندیک شار گه پاربوو، به لام له هیچ جینگایه ک جو ره موسیقاریکی وه های نه دیبوو. یه کبینینی ئیسحاقی لیوزیپن و جه لادهت به پیاسه یه کی دوروو دریز کوتاییه هات، پیاسه یه ک به دریزایی شه وو بیانی پقدی داهاتووش هار برده و امبwoo، به دریزایی ئه و پیاسه یه ئیسحاق باسی موسیقا

نه کرد و جه لادهت و هک له ژتر کاریگه‌ری سیحریکدا بیت، ده پویشت و گویندیده‌گرت. و شه کانی نیسحاق لای جه لادهت قوولتره کاریگه‌رتیرون له هر مؤسیقا‌یهک، پیاویک بمو لهوانه‌ی له پیگای پسته‌کانیه‌وه دهیتوانی وات لیبکات و هک گه‌پریده‌یهکی نه سرهوت ولات به دوای ولات دواییکه‌ویت. نه و پوژه جه لادهت برپارده‌دات به دوای تیگه‌یشتنتیکی تازه و فیریونتیکی قوولتردا بـ مؤسیقا دوای نیسحاقی لیوزنیپن بـکه‌ویت. دیاره له سرهه‌تاوه و هرگرتنی سرهه‌نگ قاسم له تیپه‌که‌دا ئاسان نه بمو، سرهه‌نگ تاکه مندالی دایک و باوکیکی سه‌ختگیریبوو. خۆی قوتابییه‌کی زیره‌کتربیوو له جه لادهت و دوو سال له پیشتریبوو، به‌لام شه‌یدایی بـ مؤسیقا و به‌مره‌ی گومانی له سره نه بمو. ده بیت بلیم که جه لادهت له سرهه‌تاوه دئی نه و بمو سرهه‌نگ له مال و قوتابخانه راپکات و خۆی بخاته دهست سه‌رکیشییه‌کی وەهاوه که ئەنجامه‌که‌ی دیارنے‌بمو، نه و پیچوایبوو هەلومه‌رجى ژیانی نه وان به جۆریک جیاوازه ده بیت له و جیگایه‌دا خودا حافیزیبکەن و هر يه‌که‌یان پیگای خۆی بگرت. خودایه نه ده چووه عه‌قله‌وه که قوتابییه‌کی به‌وقاری و هک سرهه‌نگ له قوتابخانه هەلبیت و دوای مامؤستایه‌کی مؤسیقا بـکه‌ویت، به‌لام سرهه‌نگ له و چەند سالله‌دا سه‌رسه‌ختییه‌کی نقدی نیشاندابمو، سه‌ریتچی به‌ردە‌وامی له دایک و باوکی واکردنبو پترله هەر کەسیتکی دى زەجر بکیشیت، ئەوهی باوکی ئامیره‌کانی بـ دەشکاند، نه بیده‌ھیشتم بپوشه ده رهوه، هەندیجار به چەندین سه‌عات له ثوریکدا دەرگای لیداده‌خست، لیئی حەرام بمو جه لادهتى کۆتر ببینیت، لیئی حەرام بمو بچیتە سەربیان و مؤسیقا عەزبکات، نه با ئاوازه‌کانی بـ دەشکاند، نه بیده‌ھیشتم بپوشه کچه درواسیتکاندا دروستبکەن. هەموو ھۆکاری گەورەن وايان له سرهه‌نگ قاسم کرد، ئەگرچى يەک سالى مابوو بگاته زانکو، واز له مال و قوتابخانه بھینیت و خۆی بدانه دهست گاشتیک بـهـرـهـ وـ نـادـیـارـ... ئە و ئیواره‌یه که تەواوی چېرۇکى سەفەرە‌که‌ی جه لادهتى گوئ لىبمو، که گوئى بـ پـستـه

سیحر اوی و پر حیکمه ته کانی نیسحاقی لیوزنیپن شلکرد، گرنگترین بپاری خویدا. هر ئه و شه و خوی ناما ده کرد و به ایانی کتبه کانی قوتا بخانه ای له ژیر میزی تله فرزونه که دا جتھیشت و بیتنه وهی که س ببینیت له جله کوردیبه کانیدا هاتنه ده ره وهی سره نگ قاسمدا، له گه لئه و ساته دا بتو قوتا بخانه. له گه لئه هاتنه ده ره وهی سره نگ قاسمدا، له گه لئه و ساته دا که ده رگا که ماله وه داده خات و یه کم هنگاو ده نیت به ره و دو نیایه ک که به دو نیای شته نه مرد کانی ده زانیت، چیز که که نیمه به نهواه تی دهست پیده کات. چیز کی دوو گنج که واژله هم مو شتیک ده هیتن و دوای مامۆستایه کی پیری موسیقا ده کهون. ئه وه سره تای پاسته قینه ای چیز که که نیمه يه. که ئه گه ر سه بر تان هبیت و له گه لمندا به رده و امین، به پیگایه کی دریزدا ده تابه م، که له راستیدا پیگای موسیقاریکه له سه رده می مردن و قرانکردنی مرؤفدا بیر له نه مردی ده کاته وه. به هر حال پیویست ناکات له نیستاوه سه ری خوتان به هم مو ئه و ناوانه و بیشین که له م پیشه کیه نقد خیرایه دا به رگویتان که وت، بتو نمونه جهوده تی کوتر و سوهه یله ای ئنی، دوو کاراکته رن ده توانن ته و او له بیریان بکه ن، چونکه هرگیز شوینیکی گرنگیان لهم پومنه ای نیمه دا نییه، من هرگیز له گه لئه وه دا نه بوم ئه مجرمه مرؤفه خراپانه شوینیکی باشیان له پومندا هبیت، له بیریان نه چیت که ئه وان له شه وانی سه رماو ته و پر مه ترسیدا جه لاده تیان له مال کرد و ده ره وه، به برسیتی ده ریانکردوه، له بشه تایه تیه که خوی له دوکانی ٹارد فرق شیبیه که مه حرومیانکردوه. ئه وانه هم مو به هانه ن مرؤف به وه توله یان لیبکاته وه که لهم کتبه تایه ته دا له سار ژیانی جه لاده تی کوتر شوینیکیان پی نه بخشیت. به لام کیشکه هر ئه وه نییه، مرؤف هندیجار هندیک کاراکته ری باشیشی هیه که چی له ناو جه نجالی و هراوهوریای ژیاندا به جو ریک و نده بن مرؤف نایان دوزیت وه، و دک ئه و موسیقاره قله وه دلباشه، ئه و موسیقاره ای

کلیلی هۆلی چالاکی قوتابخانه کانی دەدا بە جەلادەت و سەرەنگ لیسی
بەخون کە ئەویش وندەبیت و نایدۇزىنەوە، ياخود ئەو پاسەوانە پیرانەی
پىگايى جەلادەتىان دەدا شەوان لە بىنا تازەكانتا بنويت و مۆسیقا لېيدات.
بە هەر حال پىتموايە لە رەوتى ئەم چىرۆكەدا ھېنده كاراكتەر خەلکانى
سەير دىنەپىگامان ئەواتتان لە بىر دەبەنەوە. ئىستا وەك سەرەتا دەبیت
چاومان لەوە بىت كە جەلادەتى كۆتر و سەرەنگ قاسم لەگەل ئىسحاقى
لىزىپىندا بە پىگاوهەن بۇ جىنگايىكە لەوئى زيانى خۆيان بۇ فيرىبوونى
مۆسیقا تەرخانبىكەن. ئىستا گىنگىزىن شت ئەوەيە بىزانين ئەو دوو گەنجە
بەرهە كۈنى دەپقۇن؟

* * *

دواي چەند سەعاتىك پۇيىشتىن، جەلادەتى كۆتر و سەرەنگ قاسم
لەگەل «ئىسحاقى لىزىپىن»دا گەيشتنە مالىتكى قەشەنگ، خانوویەك
لە ناو كۆچەيەكدا سەرتاپاي سىبىرى درەخت، سېپى وەك بەردى سەر
ئەستىرەيەكى دوور. مالىتكى لە ناو باغيتىكى گەورە و ھىمنىيەكى سىحرارىيىدا،
پېر لە بۇنى سروشىتىكى درېنە، پېر لە ويقارى ھەندى درەختى پېر.
ئىسحاقى لىزىپىن ھەر لە سەرەتاتوھ ھەندى ياساي گىنگى بۇ بەيانىرىدىن.
دەبايە بەيانى ھەر سىتكىان لە سەرىيەك سەرفە نانىيان بخوارىبابا، پۇزانە
ھەر سىتكىيان بە ئاوى سارد خۆيان بشۇردايە، ھەميشە ئامادەي فەرمان
و داواكانى ئىسحاق بىن. مالەكە خانوویەكى گەورە و نسوئ بۇو، ھەمۇو
ئۇورەكانى بە بۇيەيەكى سېپى بۇيە كرابۇون، ئەساسىتىكى كەمى تىابۇو،
بەلام پەنجەرەكان و ئاگىرداڭ كانىشى گەورە بۇون، بەشى خەلۋەتى چەند
سالىتكى خواردىنى تىا گەنجىنە كرابۇو، دەركايىكى چكتۇنانەي سېپىشى لە
پىشىتەوە ھەبۇو دەچۈوهە سەر باغيتىكى مەزن. باغيتىكە مەلبەندى ھەمۇو

خوره کانی دره خت و بالاندہ ببو.

چند پوئی یه کم نیسحاقی زیرین هیچی نه کرد، لبه ر خوره تاوی کوتایی نازاردا، یان له به ردهم په هیله کانی به هاردا ده و هستا و ده یگووت لیگه پین هتاو بچیته پوختانه و یاخود ده یگووت لیگه پین باران ناوه و هتان ته پیکات، ده یگووت کیشی هره گه ورهی جهسته و پوچمان تاریکی و وشکیه، هیچ شتیک و دک تاریکی و وشکی پوچ دوژمنی مؤسیقا نین. ده بایه ئه و دوو کوپه گنهجه به سه عات له به ردهم باراندا بوهستن و دلّوب دلّوب هست به باران بکهن، ده یانه ویست تیشك به تیشك هه ممو بوناکی دونیا بچیته ناویانه وه. ئه زموونیکی سه یربیوو، سه رهنه نگ قاسم و جه لادهت هر له یه کم پوئه وه هستیانده کرد خورد و باران لای نیسحاق مانایه کی تریان هیه، ته ما شایده کردن و ده یگووت «هیشتا نقد نووه بت باسکردنی مؤسیقا، مؤسیقا دره نگ دیت... له دوای هه ممو شتے کان باس له مؤسیقا ده کهین، گه له مانای هه ممو شتے کانی تر تینه گهنه، مؤسیقا چیه؟» شه وی یه کم له سه ر سفره که پییگووت ن مؤسیقا به شیکه له سه فه ریکی قوولتر، به شینکه له سه فه ریکی خودایی به ره و ئه و سه ری کان، به ره و پووه جاویدانه کهی دونیا. گووتی که ئینسان له به ردهم سئ سه فه ری گه وره دایه سه فه ریکیان بؤ ناو سروشت و سه فه ریکیان بؤ ئاسمان و سه فه ریکیان بؤ ناو خوی. ئینسان بؤ ئه وهی ببیته ئینسان ده بیت لایه نی که م یه کیک له و پیگایانه بگریت، نیسحاق ده یگووت «لهم سه فه رانه دا مرؤف ته نیایه، هیچ که سیک ناتوانیت کومه کیکی گرنگی ئه وی تر بکات، که مرؤف ده چیته وه ناو خوی، که ده بروات به ره و سروشت، که ده بروات به ره و خودا، به ته نیایه. ئه وه ته نیا چاوی خومانه فیرمانده کات زمان و گویی لیگرین، به ته نیا ده بیت خودا بدوزینه وه، خودای دیندارو و شکه سو فیه کان نا، خودای ئیمه... خودایه ک دواتر ده بیت خوتان

بیبینن و بیناسن، خودایه کی موسیقار، ئەمە ئەگەر هاتوو سەركەوتن و بینیتان و ناسیتان». شەوان ئیسحاقی لیۆنیپین بىدەنگىترو كە مدۇوتىر دەبوو. ھەندىچار كە مانگەشەو دیاريايە دوو قوتابىيەكەي باڭگە كىردو دەيگۈوت «تەماشاي مانگ بىن». ئېجگار سەرسام بىو بە فىنلىكى شەوانى بەھار، بە چاڭتىكى تەنكەو دەچۈوه بەردەم مانگەشەو، ھەواي ھەلّدەمئى، دەرفەتى بە سېحرى زەرددەخەنەيەك دەدالە سەر سىمايى دەرىكەۋىت و دەيگۈوت «سەيرى مانگ بىن و زەرددەخەنەبىكىن». پۇذانى يەكمەك لەك سەيرۇ گەلەكىش گران بىون، وانە كانىيان پىر خۇدانە بەر سروشت بىو، پاوهستان بىولە بەردەم باراندا. ئیسحاق دەيگۈوت ھەممۇ دەنكىك باران موسىقا يەتكەن ئايىتى خۆى ھەيە، ھەرتىپەيەو بە شىۋەيەك بەر لەشمەن دەكەۋىت، يەكمەمین موسىقا دۆزىنەوەي ئاوازى ئەو تىپانەيە، دەبىت گۈيىھەكتان بۇ دروست بىت بتوانىت دەنگى باران لە ھەممۇ جىتكايدا جىاباكاتەوە، ئىقانى دلۋېپەكان جىاباكاتەوە، ئىقانى ئەو دلۋپانەي بەر سينەتان دەكەون جىاوازە لە ئىقانى دلۋېپەكانى سەر دەستان يان سەر شانتان، يان سەر گۇناتان، دەبىت جىاوازى تىپەكان بىبىستن و تامى جىاوازىيەكان بىن. موسىقا تامىكىدى جىاوازىيەكانە».

بەيانىيان ئیسحاق لەھەركات گەشتىر جوانتر دەينواند، ھەميشه بەيانىيان لە ئىوارى و شەو گەنجىرىبۇو، تا پۇز پىر ھەلبىشايد، ئەو پىرتر دەينواند، تاواى لىدەھات بەر لەخوتىن پوخساري پېرىكى كەفتەكارى دەگرت. بەيانىيان گەلەك نزو ھەلّدەستا، ھەر كاتىك جەلاھتى كۆتىر و سەرەنگ قاسم لە خەو ھەلّدەستان ئەو لە دەرەوە دەھاتەوە، نۇد پۇز بەيانىيان نزو دەچۈو بۇ شارقچەكەيەكى نزىك و لەگەل خۇرئاوابۇوندا دەھاتەوە، ھەندى بەيانى ھەوالى كوچەو بازارەكانى بۇ قوتابىيەكانى دەھىنایەوە كە ھەميشه لەسەر سفرەيەكى شەرمىن بە ديار چەند كلۇقەندىكى زەردو كەمېك ماستەوە دادەنىشتن و چاوهپوانى مامۇستاکەيان دەكىرد. سەرەنگ قاسم

و جه‌لاده‌تی کوتر داده‌نیشت و گوییان له هواله‌کانی جه‌نگ ده‌گرت، که له هممو شوینیکه‌وه گرپی سه‌ندبوو. نیسحاقی لیونزپین به‌رده‌وام به نارامییه‌وه ده‌یگووت ئیمه دوورین له جه‌نگ. به‌لام پیویستمان به هواله‌کان هه‌یه تاله شته‌کان خبه‌ردار ده‌بینه‌وه، ده‌بیت به‌رده‌وام بزانین شه‌پکه‌رکان له کویدان و ئیمه له کویداین، به‌لام دواجار ئیمه جکه له پوچی خۆمان کارمان به هیچ شتیکی تره‌وه نییه، موسیقا زمانیکه ناخربته سه‌ر زمانه‌کانی تر. ئه‌گه راستستان ده‌ویت موسیقاره‌کان نابیت مه‌حکومبین به ژیان له ناو پوداو و زه‌مان و میثرو و نه‌م شتانه‌دا، موسیقا دووره له هممو شته پاگوزه‌ر و کم ته‌منه‌کان، به پیچه‌وانه‌وه ئه‌و ته‌نیا په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ئه‌به‌دیه‌تدا هه‌یه.

نقد جار سه‌رهنگ قاسم و جه‌لاده‌ت به‌شـرمه‌وه داوایانده‌کرد مامۆستاکه‌یان به زمانیکی ساده‌تر قسـه‌بکات، هـمـیـشـه دـونـیـاـیـهـک وـشـهـهـبـوـو ئـهـوـانـ تـیـنـنـهـ دـهـ گـهـیـشـتـنـ،ـ لـهـ پـشـتـ هـمـموـ پـسـتـیـهـکـهـ وـهـ هـسـتـیـیـانـ بهـ سـیـبـرـیـ بـیـرـکـرـدـنـهـ وـهـ تـرـ دـهـکـرـدـ.ـ لـهـ کـوـتـایـیـ هـفـتـهـیـ يـهـکـهـ مـدـاـ جـهـلـادـهـتـ بهـ شـهـرـمـهـوـهـ دـهـیـگـوـوتـ «ـمـامـۆـسـتـاـمـانـ هـرـ قـسـهـیـهـکـ تـقـ دـهـیـکـیـتـ،ـ لـایـ ئـیـمـهـ پـیـوـیـسـتـیـ بـهـ قـسـهـیـ تـرـ هـهـیـهـ،ـ هـمـرـ شـتـیـکـ تـقـ باـسـیـدـهـکـیـتـ پـیـوـیـسـتـیـ بـهـ پـونـکـرـدـنـهـ وـهـ تـرـ هـهـیـهـ،ـ رـوقـجـارـ ئـیـمـهـ لـهـ شـتـهـکـانـ تـیـنـاـگـهـیـنـ».ـ

ئیسحاق به نارامی ته‌ماشای قوتابییه‌کانی ده‌کردو ده‌یگووت «من ئاوم، په‌ذیک له په‌دان ئیوه‌ش ده‌بینه ئاو، ئاو جکه له خوبه‌ی خۆی ناتوانیت به زمانیکی تر قسـهـبـکـاتـ،ـ منـ بـامـ ئـیـوـهـشـ پـهـذـیـکـ لـهـ پـهـدانـ دـهـبـنـهـ باـ،ـ «ـباـ»ـشـ نـاتـوانـیـتـ لـهـ دـهـنـگـیـ خـۆـیـ ئـاسـانـتـرـ بـدـوـیـتـ،ـ ئـیـوـهـ لـیـرـهـنـ بـوـ ئـهـوـهـیـ دـهـنـگـیـ باـوـ دـهـنـگـیـ شـهـوـ وـ دـهـنـگـیـ بـهـرـدـ وـ دـهـنـگـیـ مـیـرـوـوـهـ بـچـوـکـهـ کـانـ فـیـرـبـیـنـ،ـ هـیـچـ مـیـرـوـوـیـهـکـ،ـ هـیـچـ بـولـبـولـیـکـ ئـاسـانـتـرـ لـهـ دـهـنـگـیـ خـۆـیـ قـسـهـنـاـکـاتـ.ـ دـهـبـیـتـ سـوـوـکـ وـ قـوـرـسـیـ بـخـنـهـ لـاـوـهـ،ـ دـهـبـیـتـ هـرـ دـهـنـگـ وـ هـرـ ئـاـواـزوـ هـرـ قـسـهـیـهـ

وهک خۆی وەرگىن، چۆن مۆسیقای نەو شتانه فىردىھەن کە مانايان نىيە، دەبىت مۆسیقای ماناش فىرىپىن، ھەر شتىك كە ماناى ھېيە، مۆسیقای خۆى ھېيە، ھەر شتىكىش كە ماناى نىيە، مۆسیقای خۆى ھېيە... تىكىشتن نەو نىيە شتەكان بە ئاوازى ئىۋوھ بخويىن، وەك چۆن ھىچ بولبولىتك بۇ تام و چىئىرى ئىتمە گەروى خۆى ناكۈرىت، ھىچ عەقللىكىش بۇ ئىۋوھ حىكمەتى خۆى ناكۈرىت، نەوەي بىبەويت بىتتە مۆسیقار، دەبىت لە زمانى دونيا تىبىگات، مۆسیقا تىكىشتن، بەلام تەنبا تىكىشتنى نەو شتانه نىيە كە دەدۇين و ھاواردەكەن و دەنگى خۆيانمان دەدەننى، مۆسیقا بىستنى نەو شتانە يە كە دەنكىيان نىيە، سەفەرىكە لە دىيۇي دەنگەوە، سەفەرە بە بىدەنگىيدا».

پۇزانە، دواى بەرچايى دەچۈونە باغەكەوە، دواى كەمىك وچان و ئارامى ئىسحاقى ليورتىپىن سەبىرى دونياى دەكىرد و پاش كەمىك بىركردنەوە بېيارىدەدا چى بىكەن، گەرھەتاو بايە بېيارىدەدا بە ھېمىنى چاولىتىن و كەمەكەمە ئەو ھەتاوهى لە دەرەوەيە لە سەر جەستەيانوھ بېگوارنەوە بۇ رۆحىيان. سەرەتا دوو مندالەكە لە ھىچ تىنەدەگىشتن، چاويان لېكەنەناو وەك دوو جەستە ئامۇ توھنیا لە ويادا دەۋەستان. ئىسحاق پىتىدەگۈوتىن «قوتابىيە ئازىزەكانم، ھەزاران چاوى نھىتى و شاردراوە لە ناخى مرۇقدايم، ناوهەوە ئىنسان پېرە لە چاوى تر، بەلام ئەو چاوانەمان خەوتۇون، دەبىت ھەولېدەين بگەينە ئەو چاوانە و لەخەويان ھەستىتىن، ھەرى يەكىك لەو چاوانە دونيايەك دەبىنتىت كە بە چاوانى ئاسايى ئابىنرىتىن... دەبىت پۇختان پۇناكىكەنەوە، شەو پۇڭى پۇچ وەك شەۋپۇڭى جەستە نىيە. ھەندىتىجار پۇچ دەچىتە خەۋىتكى قۇولۇوھ و ھەلناسىتىت، دەچىتە شەۋىتكى درېرەوە نايەتەدەرى. ھەندىتىجار مەرۇف لە دايىكەبىت و دەمرىت بىنەوەي پۇچى لە دايىكبووبىت يان مەربىت. بۇ ئەوەي پۇچىش لەخەو ھەستىتىن، ئەو چاوانە ھەستىتىن كە لە تارىكىيە كاندا خەوتۇون، نەو گۈيچەكانە

پاپه‌رینین که له میژه هیچیان نه بیستووه، ده بیت له سروشته و دهست پیپکه‌ینه‌وه، لهو کتیبه پیرینه‌ناس و مرگنه‌ناسه‌وه دهست پیپکه‌ین که له به‌رده‌ماندایه و به‌لام چاومان نیبه حرفه‌کانی ببینین، گویچکه‌مان نیبه ده‌نگه‌کانی ببیستین... ده بیت پیش همو شتیک په‌یوه‌ندیمان له‌گه‌ل باو باران و هه‌تاودا گریبده‌ینه‌وه، له‌شمان جوگه‌یه که شته‌کانی پیا تیده‌پریت، بای پیاده‌پوات، هه‌تاوی پیاده‌پوات، گه‌ر سه‌بریکن، گه‌ر واز له شته‌کانی تریهین و خوتان بکنه‌وه. پقد دوای پقد هه‌تاو توژیک قوولت‌ر به ناوتندا ده‌چیته خوار، پقد دوای پقد باران که‌میک زیاتر پیسته‌کانتان ده‌پریت و له ناووه‌وه قسه‌تان له‌گه‌لدا ده‌کات. با زیاتر ده‌پواته ناووه‌وه ده‌رگای تریان تیاده‌کات‌وه... ئازیزه‌کانم با به‌موسیقا پوناک ببینه‌وه، زمانیکی تر قسه بکین، ده‌رگای تر بکنه‌وه... گه‌ر ئینسان نه‌توانیت نه‌وه ده‌رگایانه‌ی ناوخوی بکات‌وه، چون ده‌توانیت ده‌رگاکانی ده‌ره‌وه بکات‌وه، گه‌ر گویی له ده‌نگی خوی نه‌بیت چون ده‌توانیت گویی له ده‌نگه‌کانی تر بیت.» پقد له دوای پقد ده‌وهوستان، گه‌ر «با» بایه خویان بق «با» ده‌کردوه، گه‌ر شه‌و بایه خویان بق تریفه ده‌کردوه، گه‌ر باران بایه دلّق دلّق له‌شیان بق باران را‌ده‌خست. هه‌دووکیان له‌سر دوو سه‌کوی بچوک ده‌وهوستان و چاویان لیکده‌ناو که‌مکم فیرده‌بوون پوناکی و تریفه و ده‌نگه دووره‌کان بق خویان پاکیشن، پقد له دوای پقد ئارامتر ده‌بوون، پتر تیده‌گیشتن هه‌تاو مانای چی، باران چون قسه‌ده‌کات، شه‌و چون ده‌رده‌که‌ویت و هه‌ور له کویوه دیت و ده‌پوات. سه‌ره‌تا هه‌ریوو گنجه‌که گله‌ک له خویان به‌گومان بوون، هه‌ستیانده‌کرد نه‌وه دونیایه‌ی ئیسحاق باسیده‌کات گله‌ک بق نه‌وان دوور دهست و نه‌گه‌بیوه. سه‌ره‌نگ ناسکتر و دوو‌دلّتر و په‌شیوتوهیوو، پقدانی سه‌ره‌تا نقد ده‌گریا، هه‌میشه ئیسحاق ده‌موچاوی بق ده‌شت و ده‌ستی ده‌گرت و ده‌بیرده ژووره‌که‌ی خوی و ده‌یگووت «بخه‌وه». نه‌وه سه‌عاته دوور و دریزانه‌ی به‌ر باران و

باو ههتاو، نه و گوینکرنه بیپشووه له سروشت ماندوویده کردن. به لام کامه کامه ههستیان بهو شتانه ده کرد که پیشتر ههستیان پیننه کردوه، ئه و شتانه یان ده بینی که نه یانبینیووه، پوناکییه کی سهیر له قوولاییاندا ده رده که ووت، تیشکیک بیسے رچاوه و بیکانگا هله ده قولی، پوناکییه کی خۆکرد له ناووهوه ده هات. جهسته یان شیوه یه کی ترى و هر ده گرت، زیاتر ناسک و وریاده ببووهوه، ده یانتوانی به جیا هست به هه مهو دلۆپه بارانیک بکهن، ده یانتوانی هست به ده نگی هه مهو کزه بایه ک بکهن که هه ردهم له شوئنیکی نادیارو قوولی جهسته یاندا ده نگیده دایه ووه. پاش ماوه یه ک له بەر باراندا ده وهستان و ههستیان بە سەرما نه ده کرد، بەلکو هه مهو هست و نهستیان لای ده نگه کان بسو، ههستیان لای نه و تیکه لاوبونه سهیرهی خویان بسو به سروشت، خەیالییان لای نه و یا کبۇونه بسو که وەک بەیه کداقچوونه و بۆ پشويیه کی درېژ دە چوونه ئۇورى، تەواو له هه مهو ئارامدە ببوونه و بۆ پشويیه کی درېژ دە چوونه ئۇورى، تەواو له هه مهو شتە کان تینه دە گەيشتن. سەرەنگ قاسم تادەھات ئارامتىر دە ببووهوه، دوای تىپه پىنى چەند ھفتە یەک ئاسەوارى ماندویتى به دەمچا وییه و نە بسو، نۇوتىر لە جاران هله دەستا، نۇوتىر دە چووه دەرەوه بۆ ناو باغە کان، خىراتسو چالاکىر لە مامۆستا هه مهو شتە کانى ئامادە دە کرد. جەلا دەتسى كۆتۈر ھەر لە سەرەتاوه هه مهو شتە کان جوان و سىحرابى بۇون لە لای. پیشتر خەونى به جۆرە ژيانى ئاوه ماوه نە بینىبۇو. ههستىدە کرد، هه مهو ئه و مامۆستايانە بە درېژايى ژيانى بىنېبۇونى لە بەر دەم ئەم مامۆستايە دا جە لە گۈمهلىك بوكە شوشە ئەقام ھېچى تر نىن. يە كە مەجارىبۇ لە زەتسى لە گوینکرن و فېرىبۇون ده بینى، كامه کامه باوه پىتكى سەيرى بە و پىستە سەيرى ئالۆزە ئىسحاقى لېۋىزىپىن دەھىتىا كە دەيگۈوت «دروستىردىنى مۆسىقار، گىنگىرە لە دروستىردىنى مۆسىقا». پىاپىتكى بسو له سەرە دەستى سۆفى و فەيلە سوفان و سروشتىدا پەروه رە ببووبۇو، به لام سادەو ساكارى

جوتیاریکی تیابوو. جه لاده‌تی کوتر پتر له سرهنه‌نگ لتی نزیکده بیوه‌وه، پتر پرسیاری لیده‌کرد، که مترا ده رفه‌تی بیده‌نگی و ته‌نیایی پیده‌دا. نیسحاق که له قولاییدا پیاویکی کامدوویوو، له بردهم جه لاده‌تدا که سیمای فریشته‌یه کی تیا ده بینی زیاتر ده کرایه‌وه، زیاتر نه و هسته‌ی تیا درسته‌بیوو که له گه‌ل مه خلوقیکی به‌هشتیدا قسمه‌دکات. نزدیکه‌ی نیواران که دونیا ده گه‌یشته نارامتریین و هیورترین ساته‌کانی خوی، نیسحاق و جه لاده‌تی کوتر له نیواران داره‌کاندا، له سه سه‌کویه‌کی چکولانه‌ی داپوشراو به سیبه‌ری دره‌خت و گول قسه‌یانده‌کرد، سرهنه‌نگیش خوی به ناماده‌کردنی خواردن و گورانی گووتنه‌وه سه‌رقالده‌کرد، نزدیکه‌ی نیواران له رادیوکه‌یانه‌وه شهیدایانه گوین له موسیقا ده گرت. ماله‌که مالیکی گه‌وره‌بیوو، ناسه‌واری جوهره ژیانیکی دیکه‌ش به هممو شسته‌کانه‌وه دیاریبوو، ئاشکرابوو پۇژىتك له پۇڏان لم ماله‌دا کېییانوویه‌کی چاپوک سالار و سه‌روهه بیوه. جىگاکان، پەنگى پەرده‌کان، پىخستنى ژووره‌کان، بۇنى هەندى سوچ و کەلینى تاییه‌تى، هەممۇ ھالاوى جه‌سته‌ی بىز و نادیارى ئافره‌تى لیده‌هات. دەیانزانى نیسحاق له‌وان زیاتر نه و تارمايى و بۇن و ھالاوانه ده بینیت و ھەلیاندەمژیت. شەۋىتك کە ھەر سېكیان به دیار قۆریبیکی گه‌وره‌ی چاوه دانیشتبوون، نیسحاق به ئەسپاپى و نەرمىبى‌وه گووتى «پۇژىتك له پۇڏان لم ماله‌ی مندا ئىز و كچىك دەزیان، ڈېنیکى خيانه‌تکارو كچىكى بیوه‌فا، كچىك حەزى له موسیقا نەبیوو، حەزى له باغ نەبیوو، حەزى له هيمنى نەبیوو. ئىز و كچىك تەولو دووبو جیاواز له من. له گه‌ل ئەوهشدا ئەوه من نیم کە دەستبەرداریان بیوم، من ساله‌های سال تەحەمولى ئەو ژنەم کرد، تەحەمولى جوانى و ئازارەکانیم دەکرد. دەبوايە بەرگەی جوانیبیکەشى بگرم و بەرگەی ئازارەکانیشى بگرم، هەندىچار تەحەمولى جوانى له تەحەمولى ئازار سەختىرە. ساله‌های سال چاوه بیوانمده کرد، دەمویسەت كچەکەم گه‌وره‌بیت و بىكەم موسیقار، بەلام

شته‌کان به جوئیکی تر چونه پیشی... من هرگیز هیزو توانای ئە و زنەم نەبوو، بۆئیکیان هردووکییان بەجیيانهیشتەم، لەگەل سیاسەتمەداریک و کورپەکیدا، پیاویک کە من نەدەره قەتى دېم و نەدەتوانم شەپیشى لەگەلدا بکەم. كە كچەكەم دۇراند، ئىترەممو شتەکان تەواویرون... لەو بۆئەوه من هەممو شەویک بىرلە مردن دەكمەوه. لەو كاتەوه بىيارمدا كە بگەپىم تا دوو قوتابى بدۇزمەوه، دووان كە فيرى هەممو ئە و نەيىنيانەيان بکەم كە دەيزانم، نەوهى لە بۆحەمدا شاردومەتەوه بىدەم بەوان»

ھردووکیان دەيانزانى لە ژىر فشارى مردىدا دەرى، بەلام نەيدەھىشت نەو فشارە تايىەتىيە خۆى، نەو ترسە قوولە لە زيانىدا دەركەۋىتەوه. بە دەگەن باسى مەركى دەكرد، لەگەل نەوهشدا هردووکیان ئە و سامە قوولەيان لە مردن تىا دەخويىتەوه. بە تايىەت لە كاتى نويىزەكانى بەيانىدا بىتاشاڭا دەلەرنى و وەك يەكتىك لە ژىر فشارى شەيتانىكدا بېت عارەقەى دەكرد و لەسەر بەرمالەكەى دەكەوت و بېھۋشانە قسەى لەگەل مردىدا دەكرد. كاتىك جەلادت يەكەجار بەو حالەوه بىنى، ويستى دەستى بگەپىت و لەسەر بەرمالەكەى خۆى ھەلىگىرت، بەلام بە هيىمنى لە خۆى دوورخستەوه كەوتەوه ناو دونىای سکالاو بالورەكانى خۆى. دەنگىكى لىدەھات پىر لە مۆسیقاى نېيکى نەفسوناوى دەچوو، دەنگىكى سەير و هيىمن، بە ئەندازەيەك نزىم بۇو گەر لە نزىكەوه نەبايە گۈيىت لىتنەبۇو، بەلام شتىك بۇو تىكەل لە گريان و ترس، ئاوازىك پىشىر جەلادت نەبىيستبۇو. رۇرىيە بەيانىيان نىسحاقي لىتۈزۈپىن لەسەر بەرمالەكەى تووشى نەو ھەلچۈنە دەبۇو كە دوايى بەو ئاوازە سەيرە كوتايىدەھات. لەويىھە جەلادت باوهپىھىنا كە ئىسحاق ئامىرىكى مۆسیقاى، باوهپىھىنا ئەم پىاوه نېيکى كون كون، ئەو خۆى فلۇوتىك بۇو بۇنى زەمان و تارىكى و ترس و نانومىدىيەكانى لىدەھات، بەلام ھەميشە باسى جوانى و زيان و ئاسوودەيى بۇ ئەو دوو كورپە دەكرد... ئىوارەيەكىان سەرەنگ قاسم

لیسی پرسی «ماموستام، بُو غه‌مگین دیاریت و گاشبین قسه‌ده که بیت؟». به هیمنی گووتی «له‌بر نه‌وهی من ناچارم چاوم له دوو پنگابیت، ده بیت دلیکم له سه‌ر مردنم بیت و دلیکم له سه‌ر زیانم بیت، له کاتنیکدا نئیوه ته‌نیا ده بیت دلتان له سه‌ر زیان بیت، گهر ده تانه‌ویت ببنه موسیقار ده بیت حیسابی نه‌وه بکه‌ن که نامرن، نه‌مری به‌شیکه له سیفه‌ته کانی هه‌موو موسیقاراه‌نیک... به‌لام من ناچارم بیر له مه‌رگ بکه‌ماوه. من بیر له مه‌رگ ده‌که‌مه‌وه چونکه هه‌ستده‌کم موسیقای من لهو دیو مه‌رگ‌وه ده‌ستپنده‌کات» بیثه‌وهی تیبگه‌ن ده بایه بیریکه‌نه‌وه بیده‌نگ بن، نه‌وه خوی گووبووی نه‌وهی که نه‌مرپ تینیاگه‌ن هه‌لیگرن، له پنچتکی ترو له زه‌مانیکی تردا تیبده‌گه‌ن.

دوای سئ هفتنه بُو یه‌که‌مجار چوونه‌ده‌ره‌وه بُو ناو نه‌وه شارۆچکه‌یه، ده بایه سه‌عاتیک به‌پن برق‌شتباخیه، هندی باغ و باقاتیان ته‌یکردایه، به قه‌دپالی هندی به‌رذایی و به‌لاپالی هندی نشیویدا گوزه‌ریانبکردایه، نه‌وسا ده‌گه‌یشتنه شارۆچکه‌که. که گه‌یشتن به‌یانیبیکی نووبوو، شه‌قامه‌کان بونی نه‌وه ماستفرۆشانه‌یان لیده‌ههات که به مه‌نجه‌له کانییانه‌وه له سه‌ر شوسته‌کان چاوه‌روانی کرپاریان ده‌کرد، زوربه‌ی میوانه‌کانی شارۆچکه‌که نه‌وه سه‌ریازانه‌بوون که یان له شه‌ر ده‌گه‌رانه‌وه یان ده‌چوون بُو شه‌ر. لهو به‌یانی نزووه‌وه سه‌ره‌تای جه‌نجالیبیکی بیسنور دیاریبوو، پیره‌میردیک له سه‌ر عه‌ره‌بانایه‌کی کون که‌لакی حه‌یوانیکی سه‌ریرپلوا ده‌گوازته‌وه ده‌یگووت «ئەم شاره بسووه به بەحر». سه‌ره‌نگ قاسم و جه‌لاده‌تى کوتى، جگه له‌وهی ده‌یانزانى جه‌نگیکى کوشنده له گورپیه خه‌بریسان له هیچى دیکه نه‌بوو. نئیستا دیمەنی نه‌وه‌هموو چایخانه چکوله و چیشتخانه سه‌فریبیه خیرايانه‌ی نانیان بُو میوان و هه‌لها تووان دروستده‌کرد بونیکی ترى دابوو بُوه شارۆچکه‌یه، جه‌لاده‌ت پیشتر شارۆچکه‌ی لهو شیوه‌یه‌ی نه‌بینی بسووه، به‌لام دل‌نیابووکه ئەم شارۆچکه‌یه وانه‌بووه... سیماکان و جل

و بهرگه کان هه ممو نامو بون، ئیسحاقی لیوزنپین به هیمنی خۆی لە پیش دوو قوتا بیه کەیە و ده پوشت، خۆی لە چاوی ئەوانه ده زیبە و کە و ک پیاویکی نامق تە ماشا ياندە کرد. دلنجابوو لە دواي هەلھاتنى زن و كچە كەیە و جارتىكى تر لە دۇنيا يەدا جىڭا يە نابىتە و . ژياننامە يە كى سەيرى هە بۇو، مۆسىقاي لە هەممو پەيمانگا بەزە كانى خۆرە لاتدا خويىندبۇو، ئەوهى لە قوتا بخانە بەزە كان فېرنە بۇوبۇو، بە هەولى خۆى لە سەردىستى مامۇستا ناودارە كانى ئە و زەمانە دا فېرىبۇوبۇو، ئىران و تورانى لە دووی مۆسىقارە گەورە كان تە يىركىبۇو. بەلام ھەرگىز نەيتوانى بۇو زانستە كانى خۆى بە جۇرىكى باش بەكارىيەتىت، نەيتوانى بۇو ھونەرى خۆى بخاتە بەردهمى خەلک. نەبوونى تېپى باش، نەبوونى گۈيگىرى راستەقىنە مۆسىقا، دەرىپەرىيە كانى زىنەگى، خەرجىرىنى بۆ تەواوى سەرەتى جىمارى باوکى بە شىستانە لە گەنجىدا، وايانكىبۇو لە نزىكى سى سالىدا دواي كەشتىكى درېز لە دووی مۆسىقا بىگەپىتە و مالى خۆيان و لە ناو باغ و باغانلىكى گەورە دا لە نزىك شارۆچكە يە كى بچوک، ژيانلىكى تر دەست پېيىكەت. ماوه يە كى درېزى ژيانى لە ويادا بىردىبۇو سەر، بۇوبۇو بە بازىگانى قوماش، بۇوبۇو بە جەلەبچى دەواترىش بە بەللىنەدرى دروستكىنى بىنا. سامانى گەورە پېتكە وەتابۇو، تا سامانىشى زياتريايە بىمارتىر و نەخۆشتىرو نائىسۇدە تەبۇو. لەگەل هەممو مەترىكى قوماشدا كە فروشتىبۇو، لەگەل هەممو بەرىدىكدا كە خستبۇويە سەر يەك هەستىكىبۇو درق لەگەل خۆيدا دەكتا، بەلام هەميشە چاوه بوانى ئەوه بۇو كچە كە گەورە بېت و خۆش بىتى. هەممو پەنچ و قوريانىيە كانى بۆ ئەوه بۇو دواجار گەورە بېت و بىكاتە مۆسىقار.. كە هيىدى هيىدى بۆى دەركەوت كچە كە لە يارانى مۆسىقا نىيە، ژيانى بۇو بە جەنم... هەر كاتىك بە كۆچە كانى ئە و شارە دا دەپوشت بە كۆچە عومرى بە باچوو خۆيدا تىتەپەپى. رېلى لە و شارە دەبۇوه، هەممو

کوژان و سه‌ر سیله‌و دیواره‌کانی بُونی نه و پُوزه تاریکانه‌یان لَیده‌هات که خالیبیونون له جوانی و موسیقا، نه و شارۆچکه بیه شوینتیک بُوو ته‌واو جیاواز له و مهمله‌که‌ته‌ی نه و خونی پیوه بینیبیو... به قوتابیه‌کانی ده گووت «ئىرە دوژمنى موسیقىایه، هېچ شارىك له دۇنيادا وەک نەم شارە دوژمنى موسیقا نېيە...». کە دەچووه كوجە‌کانی نه و شارەوە ھەموو ئاوازە‌کانی ناوه‌وهى دەکۈزان‌وهە نه و دېنده دىزىوو نەناسەی ناوى لهخەوەلَدەستا کە سالە‌های سال بە بازىپەكان و بە نىۋو قەيسەرىي و بە پىشىدم دوکانه‌کاندا كېپابۇو. دېنده‌يەک سالانىكى نقد موسیقا لە ناودا كۈزاندېبۇو و لەبرى ئىسحاقى لىۋىزىپىن پياوىتكى ترى دروستكىرىبۇو کە لە دۇنياي پياوانى بازىپ و بازىگانىدا نوقىمبۇو. کە پۇزىتكىييان زانى ژنه‌کەی خيانەتى لَیدەکات، لەبرى نەوهى وەک پياوانى تر پەلامارى چەقۇ و تەفنگ بىدات، پەلامارى فلۇوتە كونە‌کەی دايەوه. سالە‌های سال بُوو ئامىرە موسىقىيە‌کانى خۆى شاردېبۇووه، سەردەمانىكى نقد تەنبا بە خەيال ژيانى موسىقارىك ژىابۇو، ژىتكى خۇشويىستبۇو، عەشق و چاوه‌پوانى نه و واى لېكىرىدېبۇو نه و موسىقارە ناو خۆى بکاتە قورىيانى، دواجار ويستبۇو ئەوهى کە لە خۆيدا كوشتوپى لە كېكەيدا بىچىتىت، بەلام نەيتوانى بُوو. نەوهى لە خيانەتى ژنه‌کەی تىڭىگەيشت، ھەموو نه و پىگا ھەلّە دىۋارەشى بىنى كە عمرى خۆى تىا ونكىرىبۇو، ھەستىكىد لە قۇولايىدا نه و مەخلوقىكى تر بُووه. تىنە‌دەگەيشت بۇ سالە‌های سال حەقىقەتى خۆى نېبىنیو، خيانەت و بىۋەفایى كچ و ژنه‌کەی پىتر چاوابان لەسەر بىنېنى خۆى دەكىردىو. ھەستىدەكىد لە ناويدا يەكتىكى تر لهخەوەلَدەستىت كە ژيان لەسەر بُو نه و شتانه‌و دەبىنېت. ئىدى بەرده‌وام بە موسىقا نه و پياوه ون و شاردراوه‌يەى لە ناو خۆيدا دەھېنایە دەرى، نه و ئىسحاقە دەلۇزىبىه و كە بۇوبۇو بە ژىر عەشقىكى درقۇو. ھەستىدەكىد سالە‌های سال جوانى ئافرهت لە جوانىيە‌کانى تر دوورىان خستقەتەوە. ئىسحاق ھەستىدەكىد

نافرهت مهترسیبیه کی گهوره بوروه له ژیانییدا، به لام هه موو شتیکی ده کرد تانه و ترسهای خوی له و دوو هه رزه کارهدا نه روئینیت، که به کینه و سه بیری نه و ژنه یان ده کرد که پوچی نه و پیاووه مه زنهی نه بینیبوو. نه و پوژه که له کوچه و کولانه کانی نه و شارقچکه يهدا ده گه پان، له سه هه رسیله يه ک خانمیکی جوانی بدیایه، به ئارامى پیشانی قوتا بیبه کانی دهد او ده یگووت ته ماشاییکەن. قسە کانی قسەی پیاویک نه بون قوتا بیبه کانی به ره و شوینی خراب پاکیشیت. به پیچه وانه وه له و کاتانه شدا که ده یگووت ته ماشای نه و نافره تانه بکەن، ده یویست جوانییان پیشانبدات نه وه کو ئافرهت. ئیسحاق ده یگووت «پردىکی گهوره هیه هه موو جوانییه کانی دونیا به موسیقاوه گریددات، به لام جیاوازی جوانی له دیدی موسیقاره وه شتیکی تره، هه مووان جوانی ده بینن، هتا نوانه ش که ناوی هونه رییان نه بیستووه ده توانن جوانی ببینن، به لام جیاوازی نه و جوانییانه که ئیوه ده بیت ببینن له گەل نه و جوانییه پیاویکی دیکه ده بیینیت ئیجکار گهوره یه. موسیقاره کان، هونه رمه نده کان ده بیت جوانی خالیس ببینن، جوانییه ک پالوته له هه موو شتیک که جوانی نیب، هه موو شتے جوانه کانی نه م دونیایه به هه زاران جه مسەره وه به شتە کانی تره وه گریدراؤن، جوانی له هه زار پیگاوه به ناشیرینی و درنیوی و پیری و ده رد وه گریدراؤه، له هه زار پیگاوه به شەھوەت و تارەززو شەرە وه گریدراؤه. هەندیچار نه و تیکەل بیونە وادەکات جوانی نه بینین، ياخود لە داوی سیحری شتیکدا بین و پیمان وايە لە داوی جوانی داین، لە داوی شەھوە تدابین و پیمانوابیت لە داوی جوانی داین، يان لە داوی شەپدابین و پیمان وابیت لە داوی جوانیداین... هونه رمه ند نه و کاسەیه ئەمجۆرە فریوانە ناخوات، نه و جوانییه ده بیت ئیوه عەودالى بن پەتییە، جوانییه کی پاک لە فیتنە و شەری شتە کانی تر. ئیوه ده بیت جوانی خالیس بدۇزى نه وه، جوانی خالیس بژین و جوانی خالیس ببینن. نه و درەختانه ی ده بینن، نه و بالدارانه ی لە دوور دەفېن،

ئەو ئاوانەی لە تەنیشتانە خوبەی دىت... ھاممو شتەكانى ئەم دونيابە دەبىت وەك جوانى بىبىن، درەخت بۇ ئىتوھ درەخت نىيە، مۆسیقايەكە پۇخسارىتى تايىھەتى وەرگەرتۇوه، خويىندى بالىندە بۇ ئىتوھ دەنگ نىيە، بەلكو مۆسیقايەكە لە مەخلوقىتى تىردا بەرجەستەبووه، ئافرهەت بۇ ئىتوھ ئافرهەت نىيە، بەلكو جوانىيەكە پالىتۇراو لە ھەر ئارەزۇو و شەھەۋەتىك، ئافرهەت مۆسیقايە، وەك مۆسیقاش گۈيييان لېتىگەن و سەيرىانبەن»

سەرەنگ قاسىم و جەلادەتى كۆتۈر وەك دوو غولام كە سەرى ملکەچى و شەرم بۇ سەرەرەك يان دادەنەۋىتن، سەريان بۇ ئىسحاق و پىستە سەيرەكەكانى دادەنەۋاند.

لۇ بۇزەدا تەواو ھەستىيان بە بىنگەسى و نامقىي ئەو پىباوه كرد.

گەرچى سالانتىكى درېز لە شارەدا زىابۇو، كەچى كەسىك نەبۇ سلاولىتىكى لېتكات، ئىسحاق لەمسەرى شارەوە دەچوو بۇ ئوسمەرو دەھاتەوە، بىتەوەي يەكتىك لە حالى بېرسىت.

ھەر دوو قوتاپىيەكە ئىتىدەگەيىشتن كە ئەم پىباوه چەند نامقىي. ئىسحاق مەخلوقىت بۇو نامق بە زەمین، ئەو بە قوتاپىيەكانى دەگۈوت «نۇرچار شارەكان دەمانكەنە بىيگانە، شارەكان و شوينەكان بىتەوەي ھېچ بىركىتىن دەرماندەكەنە دەرەوە، نۇد بىتەنگى ھەيە، بىتەنگى قەبۇولنەكردنە، دەبىت بىتاپىن گۈئ لە بىتەنگى بىرىن، ئاوازى ناو بىتەنگى بىيىستىن، دەبىت بىتەنگى ھەيە شارە لە بىتەنگى كۆم و درەخت و ناسمان جىاباكەينەو... بىتەنگى پەنگى ھەيە، پەنگ... بىتەنگى ھەيە تارىك وەك شەۋەزىنگ، بىتەنگىش ھەيە پۇناك وەك خۇر»

ئىسحاق ھەر كات بە كوچەكاندا دەپۇشت، تارمايسى بىتەنگى و كىشوماتىيەكى قۇول دۇنياى دەچنى، پىباپىك بۇو لە زەمینە تارىكەكانى مۆسیقاوە هاتبۇو، يەكتىك بۇو كە دەپۇشت شتەكان دەنگىكى دېكەيان لېتەھات، جەلادەت و ھاۋپىتىكە پىيان وابۇو كە دەپوات ھەواي دەوروبەريان

مهنگیه کی قول دایده گرت. له ناو قره بالغترین و جهنجالترین جیگای بازار پدا ئه و هیمن، خودایی و پر ته لیسم دهینواند. خلکانیتکی نقد سهیریان لیدههات نیسحاق له گه ل دوو گهندجا ببینن که پتر به دوو فریشه ده چون، له ناو هه رای سهوزه فروشہ کاندا، له کوچهی پر له بونی مریشك وقارو بالندهدا، وهک همیشه به دهرونی مامؤستایه که ده زانیت قسه کانی ده توانیت جوړه عه تریک بلاوبکاتهوه، که هموو بونه ناخوشہ کانی دونیا داده پوشیت، قسهی بوده کردن. جه لادهت به دریزایی پیگاکه سهیری لهوه دههات خلکی چون ئه و هاموو جوانیهی ئه و له نیسحاقدا ده بیینیت نایبینن. سهیری لهوه دههات که بهههه کوچه یه کدا ده چون، خلکی هیندهی ته ماشای جوانی ئه و ده کهن، له جوانی مامؤستاکهی وردناښهوه. ئه و وینه یه کی خودایی له نیسحاقدا ده بینی، وهک مرؤثیکی بالا ترو نائیسايی ته ماشایده کرد، سه رسامبوو بهوهی پیژیک له پیزان ژیانیکی ئاسایی ژیاوه، پیئی قه بولنه ده کرا لهوه تیبگات چون پیژیک له پیزان کاریکردوه، ژنسی هینناوه و مندالی به خیوکردوه، که قسه یده کرد پیده چوو له دونیا یه کی دیکهوه قسه بکات، شتنيکی گهوره ترو سهیرتل له خوی له ناویدا نیشته جن بیویت. هاموو ئه و شتلهه جه لاده تیان شهیدا ده کرد.

کاتیک ده گه پانهوه بټ مال و مامؤستاکه یان له سه ربه رديک بهرام به ر خور داده نیشت، داوای له قوتا بیهه کانی ده کرد پشوویه ک به خویان بدنه، به لام جه لادهت به چېوه به سرهنگ قاسمی ده گووت. «که س ناتوانیت وهک شیمه بیبینیت، که س ناتوانیت ئه و هاموو جوانیهی بیبینیت، تیتا ګم چون ناتوانن بیبینن، که س ناتوانیت بیبینیت من و تو نهیت، وانییه؟» سه رهه نگ قاسم، دهستی جه لاده تی کوتري ده گرت و ده بیرده کونجیکی پیده نگی ئه و ماله وه ده یکووت «ئه و خوی نیشانی که س نادات، خوی به منی گووت، ناما ده نییه خوی نیشانی هاموو که سیک بدادت». جه لادهت وهک یه کیک شهیداییه ک ماندو و بیکات، پاستییه ک ماندو و بیکات که ته نیا

خوی دهیزانتیت، به هیمنیه وه دهیگووت «به‌لام من دهیبینم، توش دهیبینیت... شتیکی تیایه واده‌کات له خله‌کی نه م دنیایه نه چیت».

تا شهوان زیاتر تیپه‌رایه و پتر له مؤسیقا نزیکبیونایته وه، نیسحاق سه‌برترو نالوزتر دهبوو. که یه‌که‌مجار فلووتی گرت به‌دهستیبه وه وهک نه‌وه باهو چه‌مکی ناگرینی پهشه‌بایه‌کی گرتیت، یان بروسکه‌یه کی دوزیبیته وه، یان پوناکیه‌کی له ناکاو سه‌رتاپای هینابیت ههژان، شه‌ویکی تاریک بwoo، پهشه‌باکانی به‌مار له‌دهره‌وه یاریبان به دونیا ده‌کرد. هیچ شتیک هیمن و له‌سه‌ره‌خو نه‌یده‌منواند، کپی پر نه‌فسونی شه و هیچ نه‌بوو جگه له سه‌ره‌تای شیتیتیبه‌کی پهش، که دهستیکرد به یه‌کم وانه‌ی فلووت، دهیگووت «ده‌بیت گه‌ردون کورتبکه‌ینه وه، شتیک بژه‌نین نه ئاسمان، نه ئاو پیش ئیمه نه‌یانبیس‌تیت، ده‌بیت خودا والیکه‌ین به ئوازیک له هه‌موو گوناهه‌کانمان خوشبیت، ته‌نیا گوناهه‌کانی خومان نا، گوناهی هه‌موو ئاده‌میزاده‌کان، گوناهی بـهـرـد و درهـخت و ئهـستـیرـهـکـان... دهـبـیـت خودا پازیکه‌ین به ئوازی هه‌موو ده‌رگاکانمان بـوـ بـکـاتـهـ وـهـ، گـوـتـیـکـرـنـ، هـیـچـ شـتـیـکـ وـهـکـ مـؤـسـیـقاـ دـهـرـگـاـکـاـنـ نـاـکـاتـهـ وـهـ... مـؤـسـیـقاـ کـلـیـلـهـ... کـلـیـلـهـ... کـیـشـهـ کـهـ ئـهـوـهـیـ نـاـزـانـیـنـ چـ دـهـرـگـایـهـ کـمـانـ لـیدـهـ خـاتـهـ سـهـرـ پـشتـ... بـهـلام دـوـایـکـهـ وـهـنـ، مـؤـسـیـقاـ بـوـ کـوـیـیـ بـرـدنـ دـوـایـکـهـ وـهـنـ، مـهـوـهـسـتنـ، گـهـرـ بـوـ نـاوـ دـوـایـکـهـ وـهـنـ، کـهـ پـیـیـگـوـتـنـ بـوـهـسـتنـ بـوـهـسـتنـ، کـهـ پـیـیـگـوـتـنـ بـمـنـ بـمـنـ، مـؤـسـیـقاـ دـهـنـگـیـ خـودـاـ خـوـیـهـتـیـ، دـهـنـگـیـ ئـهـوـهـ لـهـ سـافـتـرـیـنـ هـنـاسـهـیدـاـ».

کـهـ یـهـکـمـ ئـاـواـزـیـ دـهـژـنـ، پـوـخـسـارـیـ شـهـ وـهـ دـهـگـوـرـاـ. وـهـ ئـهـوـهـیـ دونـیـاـ سـهـرـتاـپـاـ سـهـرـ لـهـ نـوـئـ لـهـ ئـاـوـیـکـیـ هـیـمـنـهـ وـهـ بـیـتـهـ دـهـرـیـ، وـهـ ئـهـوـهـیـ شـتـهـ کـانـ بـچـنـهـ دـوـخـیـ بـارـینـهـ وـهـ، وـهـ ئـهـوـهـیـ بـقـحـ بـهـ شـهـ رـابـنـکـیـ پـرـ نـهـ فـسـونـ تـهـ بـیـتـ، یـانـ دـلـ لـهـ دـوـایـ نـهـ فـسـوـسـیـکـیـ مـهـنـ هـهـسـتـیـتـهـ وـهـ، ئـاـرـامـیـهـ کـیـ فـیـنـکـ فـاسـیـلـهـیـ نـیـوانـ جـهـلـادـهـتـیـ کـوـتـرـ وـهـ سـهـرـهـنـگـ قـاسـمـیـ لـهـکـلـ دونـیـادـاـ

ته پرده کرد. جه لادهت هستیده کرد له نیوان ئهو و دونیادا پر دیکی ئاویی
ههیه، پر دیک به تافگیه کی لە سەرە خۆ دەچیت کە بە مۆسیقای خۆی
هاره دەکات. نیسحاق مۆسیقای دەزهن و جه لادهت چاوی دەنونقاندو
گەردونی لە سافترين وىنەيدا دەبىنى، مندالى خۆی و گەورە بۇونى...
دەنگى ئهو ئازانە، بېقەرار بەرەو جىڭىگاي ئەوتۆي دەبرد کە لە دەرەوهى
ژيان و زەمان و ئهو جىڭىگايانە بۇو کە دەيناسىن، بۇ يەكەم جار هەستى
بە پەيوەندى نیوان مۆسیقاو فېرىن دەكىد... جه لادهت دەفپى، جه لادهت
چاوانى ليڭىدەناو هەستیده کرد لە ئاسماň. بۇ يەكەم جار قاچى لە سەر
زەمین بەرزىدە بۇوهوه، بۇ يەكەم جار دەبىنى درىزىگى مەزن دەكەۋىتە نیوان
جەستە و پۇھىيە و... هەستیده کرد لەشى تەواو سووك و ئاسان خۆى
ئامادە دەکات بۇ فەرامۆشىيەكى قولۇ.

* * *

سەرەنگ قاسم کە گوئى لە يەكم ئاوانى ئىسحاقى لىتۈزۈپىن بۇو،
نە خۆشكەوت. پىشتر خەيالى ئەوهى نېبۇو جۆرە مۆسیقايەكى وا لە سەر
زە ويدا ھېبىت. دواي يەكم ئاوانى ئىسحاق، تايەكى گەرمى لېھات، بە
درىزىگى ئهو شەوه و پىنەيدە کرد. ئەوشەوه ئىسحاق وەك ئەوهى چاوه بۇانى
جۆرە نە خۆشىيەكى لە وجۇرە بکات، يەك لە سەر يەك پەرقى ساردى
دەخستە سەر ناوجاوانى سەرەنگ قاسم و دەيگۈوت «مۆسیقا سەر بە
شويىنە قولەكانى پۇحە، كىشەي گەورەي جەستەمان ئەوهىيە كە لەو
جىڭىگا تارىك و قۇولانەوە هيچى نە بىستۇوە، جەستەمان فيزىنە بۇوە گوئى
لە پۇھمان بىگىت... ھەندى كات کە دەنگىك لە ناكاولە ناوه وەمان
دىتە دەرى، وەك ئەوهىيە كۆمەلېك دىوار بېپۇھىنېت.. ھەندى زنجىر
بىشكىنېت... مۆسیقا پۇھمان دەھىنېتە قسە، پۇح چىيە، ئىيە وادەزانىن

بچ چیبه؟ بچ لاله، شتیکه بیزمان... عردیکی بیدنهنگه، عردیکه هیچ
شتیک تیا ناخوینیت، وهک دارستانیک وايه پره له بالدارو جانهوری
خهتوو، پره له ئامیری موسیقى کپ و بیدنهنگ، ئوریکه مرؤف پرپکردوه
له هاوار و دایخستووه... هندیجار دهنگیک له دوور دیت و هموو نه و شته
خهتووانه به ئاگادینتیوه، پشەبایک دیت و هموو نه و شتانهی تۆزى
بیدنهنگی و خنکان و فەراموشى له سەريان نيشتۇوه خاویندەكتەوه، ئەوكات
همۇو زيانمان دەگۈپىت، ئىتر يان دەبىت تامەرك ھولى داخستنى نه و
دەركايە بدهىن، يان ھموو شتیک فەراموشىكەين و مالّمان بەرىنە ئەۋىن».«
نهخوشىيەكەي سەرەنگ قاسىم، تاوناتاو و پچىچىپسوو... ماوهىكە
هوشىار و ماوهىكە بېھۆش، دەمانىيکىش كە هوشىدەهاتەوه به بیدنهنگ
دەگەپايەوه ناو دونيای موسىقا... تا دەرددەكانى سەختتىرياه و بېھۆشىيەكانى
قوولىترو بېئرۇسکەتربيانىيە، كاتىك به ئاگادەهاتەوه موسىقاي سىحراوېتى
دەژەن. قوولى بېھۆشىيەكانى و قوولى موسىقا كانى يەكشت بۇون. لەو
ماوهىدا ئىسحاقى ليۇزلىرىن وەك نەوهى لە مردن يان لە تىكچۈونىكى
كوتۇپىرى ئىران بىرسىت، قوتابىيەكانى خستە ژىر فشارىكى گەورەوه.
جەلادەتى كۆتر كە دواتر سالەھاي سال بە خەيالى نه و پۇزە سەيرانە
دەزىيا، لاي وابوو ھموو نه و كاتانە لە دەرەوهى دونييا بۇوه.

لەو پۇزانەدا فيرىبون دەيەها پارچە فلۇوقى سەير بېژەن. لەو شەو
و پۇزە بېكۆتاييانە ئاوازدا، ئىسحاق فيرىدە كىردىن ھەموو شتىك بکەنە
موسىقا، لە ساتەكانى مەستيدا كە ھەر سىنکىييان وەك سىن بالىنەتى تەپ لە
ھەسرەت ھەلچۈون و داچونەكانى پەھيان عارەقەيان دەرددە، مەستىدە بۇون
و خويىيان لە ناو ئاوازەكاندا دەتوايەوه، پەيوەندىييان بە هىچ شتىكەوه
نەدەما جە لەو نورەى وەك لافاولەگەل خۆيىدا دەيىردىن. ئىسحاق لەو
ساتانەدا كە ئىيانى خۆى دەگوشى و ئاوازى لېدروستىدە كرد، لەو ساتانەدا
كە ھەستىدە كرد موسىقا بلندىكىردىتەوه بۆ ئاستى خوداوهندەكان، دەيگۈوت

«گه دون هیچ نییه جگه له موسیقایه کی بیدنهنگ. هممو شتیک له گه ل له دایکبوونی خویدا نوازی خوی هله لگرتووه، هممو زیندوویه ک پارچه موسیقایه کی تایبته، هممو مردوویه ک نوازیکه بخوی. هیچ گه لایه ک نییه، موسیقای خوی له گه ل خویدا نههینیت، فرینی هیچ بالداریک نییه، نوازیک له ناسماندا دروستنه کات. دونیا سه رتایی موسیقایه ... شه و سه رتایی موسیقایه، باران سه رتایی موسیقایه ...». له و پوزانه دا وینه هی هممو دونیا له بهر دیده هی جه لاده تی کوترو سرهنه نگ قاسمندا گورپا، له هندی شهودا نیسحاقی لیونزپین ده یهینانه ده رئی و به ناو شهودا ده ببردن، ده پویشتن و چاویان ده نووقاند و موسیقایان لیده دا، به ناو دره خت و باع و چهمه نزاره کانی به هاردا ده پویشتن و فلوبتیان ده زهند، کپی شهوده نگی نهستیره و خه وتنی پاساری و خه یالی کوله کانیان ده کرد به موسیقا. بایان ده کرده موسیقا، جریوه هی چوله که برسیه کان، سروهی فینکی سه ر گومه منگه کان. ناگری دوری شارقچه کان، نیشتنه وهی پر له ترسی کوتیک له کاتی پیکاندا، فرینی تیترواسکیک به زامداری له ناو پله هیک گه نمدا، پاکردنی ژیژکیک له تاو بروسکه کان، خهونی سمرده هیک له ژیر باراندا، ده نگی پیکی بولبولیک له ناو هیمنی قهقهه زیکی نه زله لیدا، ده نگی هه ناسه هی چوله که یک له کاتی ته ماشا کردنی نهستیره یه کدا ... ده پویشتن و هممو وینه خه یالیه کانی سه ری خویان ده کرد به موسیقا، به دریزایی شه و موسیقایان لیده دا، هندی چار ده بیهند به ده بیهند، گه لی به گه لی چه و هریمانه هی ده برویه ده گه ران، به لام بیشگا و بیخهیال، بپوایه کی قوولیان هه بیو که موسیقا و نیان ناکات. به سه ره بردو دلرو درپ و تاویر و گاشه بردو که نده لاندا ده پویشتن، به هه وادا ده په پینه وه، به سه ر گومه کاندا به پیکی ده پویشتن ... هر گیز بخ ساتیکیش چیه چاویانه ده کرده وه، هندی چار پوزه لده هات و نهوان هه ر موسیقایان ده زهند، شه و ده هات و نهوان هه ر موسیقایان ده زهند، باران بایه یان به فر نهوان له سه ر زه وی

نهبوون. ههندی شهو که به دم موسیقاوه ده گهپانه و بُ مالهوه، له ناو جیگاکهدا هستیان بهو بارانه ده کرد که تاسه رئیسقان ته پیکردوون. شهونک به سه رنای کومیچکه یه کدا پویشتن، وک چون به سه رزه ویدا ده پون، همنگاویان به سه ورده شه پوله کانی کومیکدا نا، له سه رجه لادهت وک له خه و پاچله کیت، هوشیهاته و بره خه و گووتی «خودایه نیمه به سه رنای کاندا پویشتن...» وک نهوهی به سه رتگایه کدا برپین به سه رنای اوادا پویشتن... وک نهوهی له سه رزه ویدا بین به سه رنایه ناوه دا پویشتن و نه خنکاین». سرهنهنگ قاسم پاده چله کی و وک جه لادهت له و ده ریاچه چکوله یه ده پوانی که به سه ریدا پویشتوون، بیشه وهی هیچ بلیت دهستیده خسته سه رزای جه لادهت و ده یکووت «بیندهنگه و برق... بیندهنگه و فلوقوت بژنه». هردووکیان چاویان پرده بیو له ناوه باوهشیان به یه کداده کرد... موعجیزه بیو، ئیلهام و سیحری بیو له ناسمانه وه هاتبیو. دهستیانه خسته سه ده می یه کتر و وک له هه وادا ونبن، وک نهوهی هه ریه که یان سووکی و بینکیشی جهسته نه وی دیکه یان هه لگری. دهستیان له یه ک ده دا... دوو مرؤف نه بیوون به لکو دوو تارمایی بیوون، له جهسته خویان چووبیوونه ده ره وه و بیویوون به پُخ.

نه و پژوانه جهنگ به رده وام نزیکتر و نزیکتر ده بیووه وه، چهنده ها جزوی جه نگ له و سه رزه مینه دا تیکه لاوی یه کتر بیویوون، جه نگی ولاته کان و نه ته وه کان، جه نگی دینه کان و حیزیه کان. شهونک له و شهوانه جه نگ گهیشه نزیکی نه و شارۆچکه یه، به دریزایی چهندین کاتژمیر گوییان له تقه و تقینه وه بیو، بیانی پیپواریک هه والی هینا که خه لکی نه و ده فهره هه موو چۆلیدە کەن و ده گواز نه وه بُ گوندە کانی ده رویه ر. به دریزایی شه و بوردو مانی به رده وام سه دهها قوربانی جیهیشتبیو، نیسحاق بی بن قوتا بیه کانی گه شتیکی کورتی کرد و که گه پایه وه نیکا بک له چاویدا بیو پرپیو له سیپه ری کاره سات. مه رگ له هه موو جینگا بک بیو،

سوپایه کی بیشوماری دهولت له باشوروهه دهیزانه کوچه و کولانه کانی نه شارهوه، هزاره ها سهرباز که زوریه یان له ژیر خوده ناسنینه کانیاندا له مشکی ترساو ده چون، هزاره ها چه کداری کورد که دهولت بو نه مجقره شه رانه پر چه کی کردبون، به خویان و سمیله نهستوهو گه مژه کانیانه وه، به هنگاوی پان و جامانه قوتی سه روکه گه لحرکانیانه وه له کوچه کاندا ده سورانه وه. شه و دوای چاوه پوانیه کی دریز نیسحاق وه ک بهرامبه رئه و هممو مرگه بو تین و تاوی زیان بگه پیت، به قوتابیه کانی گووت فلووته کانتان دهربیتنن و بابرقوین، بینه وهی گوی به ترسی نه و دوو گانجه بذات بهره و جینگایه کی عاسی پیش قوتابیه کانی کهوت. که چونه نه دیو با گچه که وه پیکروتن «ئیوه هیچ شتیک مهکن، تهیا گوییکرن». نه و شه وه به ناو سروشتبیکی سه ختنا بهره و ترپیکتیکی مهند سه رکه وتن، به دریزایی پیگا نه و ناوازانه ده زهن که هست و نهسته کانی ده گورپی، نه و نه غمه سهیرانه ده روزاند که به جوئیکی دی سه رتایی دونیای نیکارده کیشایه وه. شه وبوو مندالله کان وايانده زانی پژه. تاریکی بوو مندالله کان پیمانوابوو له دهربایه کی نورو تیشكدا مله ده کهن، به سه سه خترین عه ردادا سه رده که وتن پیمانوابوو له سه ره رشیکی گیا ده پون. دونیا ساردببو نهوان هستیان به فینکییه کی سهیر ده کرد. بهربیان ده گهیشتنه سه ره لو تکه یه کی خورافیانه، له ویوه سهیری نه و سه ری نه و سه ری گردونیان ده کرد، له سه ره بر دیک داده نیشت و کزه بای بهیان یاری به قزو جل و هناسه کانیان ده کرد. هستیانده کرد نه و به رزیونه وه بیمه ودا و سهیره، نه و شه وه دریزه له فلووت، موچپکه ترسناکه کانی دوینیی له دلدا سرپیونه ته وه. نه وهی له یادیانمابوو کۆمەلیک وینه تاریک بوو، نیسحاق له و کاشکه شانی ناسمانه وه ده یگووت «موسیقا حەشیشیکی پەشە ... تلیاکیکی شیرینه». له سه ره بر دیکی بەرز ده وه ستاو باوهشی بو ز بای بهیان ده کرده وه ده یگووت «کاتیک هست به ترس ده کهن»،

هست به نزیکی مه رگ و کوتاییده‌کنه، مؤسیقا بژه‌نن، مؤسیقا ده‌توانیت کاره‌ساته‌کان هیورکاته‌وه ... ده‌توانیت مردن ناسانتریکات» سرهنگ قاسم به دهنگیکی له رنگی مندانه‌وه ده‌پرسی «به‌لام مؤسیقا لهم جه‌نگه‌دا ده‌توانیت چی بُو ئیمه بکات، چی بُو ئه و مردووانه بکات؟» ئیسحاق هله‌دستایه سرهنگ ... هیچی له و پیاوه تیکشکاوهی دوینق نه‌ده‌چوو، وەک نُوه‌بیوو سه‌فری شەو هیزیکی ئەفسوناوى تىيا زىندۇو كەرىپىت‌وه. باي دەمەويەيان گەمەی به دەنگ و ھناسەی دەكىردى، دەستىدەبرى و لە زەوییەکە ھەندى گیاى ھله‌دەگرت و دەيدانه بەر با. سىحرى بەيانى بەھار ژيانى تىادەبزواند. بەدەنگى پیاویکى بەھىز، دەنگیک نەغەمى تىابۇو نە وەپزى دەيگۈوت «سوودى مؤسیقا بُو مەرۆف وەك سوودى مەرۆف خۆى وايە لە سەر ئەم ئەستىرەيە ... دواجار هېچ كەس نازانیت غايەت لە مەرۆف چىيە، كە غايەت لە مەرۆف خۆى ئاشكرا نېبۇو، بُولە غايەتى مؤسیقا بېرسىن؟ تۆ دەلىتیت مؤسیقا ده‌توانیت چى بکات؟ دەلىتیت بُو ئیمه لەم جه‌نگه‌دا فىرى مؤسیقا بىن؟ دەلىتیت ئىتمە سىن فلۇوت زەنى بچوک چىيەن و بەرابر ئەو ھەموو ھىزانە چىمان پىدەكرىت؟ مامۆستايەكم ھەبۇو باۋەپى وابۇو مؤسیقا ده‌توانیت مردووه‌کان زىندۇوپەكتەوه، پىتىوابۇو دەنگى مؤسیقا تاكە دەنگە لە مدیوی ژيانه‌وه دەگاتە ئەدیوی، دەيگۈوت تاكە دەنگیک مردووه‌کان دەتوانن بىبىستن مؤسیقا يە. كۈرىكى مردووى ھەبۇو، ھەموو پۇزىك دەچووه سەر گۇرەكەي و مؤسیقىي بۇدەزەن، ھەموو شەۋىك كورە مردووه‌کەي دەھاتە خۇنى و داواي مؤسیقىي لىتىدەكىد ... باۋەپى وابۇو كورەكەي گۆيى لىتىهەتى. شەۋىكىيان لىتىم پرسى «مامۆستام تۆ دەزانى ھەندىجار زىندۇوھەكانىش لە مؤسیقىي تۆ تىئناگەن، بُو ئىستا پېتىوابە مردووه‌کان تىيىدەگەن؟» ئەو گۇوتى «موسیقا بُو هېچ كەس ناگەپىت ... ئەو پېڭىگەي نېيە ... ئاپاستەي نېيە ... نە هېچ زارىك دەناسىت و نە هېچ گوچىكەيەك ... ئەو ئىتمەين دەبىت بۇي بگەپىن، ئەوهى ئىتمە بەزار

دهیزه‌نین بەر لە ئىمە لىرە بۇوه، بە جۆرىك لە جۆرە كان و بە شاردراوەبى
 لىرە بۇوه... كىن گۈئ لە مۆسیقا بىگىت ئەو دەيدۈزىتەوە، مۆسیقا
 پەيوهندى بە زىندۇوو مردوو و كىاندارو بىكىيانەو نېيە... هەموو شتىك
 دەتوانىت مۆسیقار بىت و گوينگى مۆسیقا بىت» ئىنجا تەماشايىكىدەم و بە
 ھىمنى گووتى «مردووەكان باشتى دەتوانىن گوئىگىن، تۆ ئەگەر تەنبا بۇ
 زىندۇووەكان مۆسیقا دەزەنىت فلۇوته كەت فېيىدەو بگەپتەو مالىن... زۇرىيەى
 زىندۇووەكان نازانىن مۆسیقا چىيە... مۆسیقا بۇ ھەموو زەمانەكان لىبىدە،
 بۇ دۇتىنى كە پۇيىشت و بۇ سېبەى كە دېت... بۇ ئوانەى تىپەرىيون و
 ئوانەى كە دېن، گوينگى راستەقىنە پەنكە بالدارىك بىت، كولله يەكى
 چۈكۈلە بىت، پەپولە يەك بىت... لەوانە يە كوللىك بىت كە خۇت پىيى
 پىادەنىتتىت». ئىسحاقى لىوزىپىن تەماشايەكى ئاسمانى دەكىد و دەيگۈوت
 «من گەلەك جار ئەو پرسىيارەم لە خۆم كردە. ئایا لە جۆرە ژيانىكى
 وادا لە جۆرە عەردىكى وەكى ئەوهى ئىمەدا، لە زەۋىيەكدا كە ھەمىشە
 جەنگە، مۆسیقا چ كارە يە؟ مۆسیقا و جەنگ دوو شتى دووبىن لەيەك، وەك
 دوورى دەرييا لەم تۆزپەكانە، بەلام ھىچ كات دەنگى ناوهەوە خۇتان بىدەنگ
 مەكەن. ھەمىشە وابۇوه و دەمەنچەتىتەوە. جەنگ ھەيە و مۆسیقاش ھەيە،
 مردن ھەيە و مۆسیقاش ھەيە، دللىپقى ھەيە و مۆسیقاش ھەيە... زۇرجار
 بە تەنيشت يەكدا دەپقىن و تەماشاي نىچاواي يەك دەكەن و لەيەكدى
 ناگەن و دوورى دەكەن وەوه، مۆسیقا ھەمىشە شتىكى جىاوازە لە جەنگ وەك
 ئەوهە سەر بە دونيا يەك بىت، وەك ئەوهى لە ئەستىرە يەكى دىكەوە
 ھاتبىت. بەلام وەزىفە يەتسى لەناو خويىن و ئاڭر و ترسىشىدا بەشدارىبىكەت...
 جارىك فلۇوتم بۇ ھەندى پىشىمەرگە لىدا، يەكىكىيان لىيم نزىكبووه وەو
 گووتى «تۆ واتىرىد من ژيانم خوشبۇيىت... ژيانى خۆم نا، ژيانى ئوانى
 تر، ژيانى دوزمنەكانم». پۇيىشت و لەوسەر گەپايە وەو گووتى «ئىسحاقى
 لىوزىپىن مىژدەم بەرى، مىژدە... كەسم نەكۇشت».

بای بیان ساردو پر له موجرکی ته‌نیایی بتو. هیئتی هیئتی پوی سپی خویساری شه و له سه رگه‌لا نزیکه کان ده رده‌که‌وت... ئیسحاق له و جیگا به‌رزه‌وه ده‌یگووت «موسیقا جاویدانه، همیشه‌ییه، به‌لام هندیجار له به‌رابه‌ر مردنی ئینساندا بیباک و کم غمه». ده‌وهستاو ده‌یگووت «به‌لام له‌وانه‌یه بمانباته سه‌ر سه‌رچاوه‌کانی نه‌مردن، بمانباته سه‌ر کانییه‌ک لیتی بخوینه‌وه و نه‌مرین...». دوو قوتایییه‌که‌ی وەک همیشه له مانای قولی قس‌کانی ئیسحاق تینه‌ده‌گه‌یشتن، به‌لام سه‌دای وش‌کان له پۇچياندا ده‌نگیده‌دایه‌وه.

پۇئانى دواتر ترسناک و تاریکبۇون، جەنگ بە خىرايىه‌کى سېير له مالله تاراواگە و گوشەگىرەی ناو باغە‌کان نزىكبووه‌وه. ئیدى ئیسحاق و قوتابىيە‌کانى ناچاربۇون نىشته‌جىن و باقى خویان جىبىھىلۇن و له‌گەل هەزاران مەلھاتووی نىكەدا بەره و شوئىنىكى عاسىتىر له باکور بىرقۇن. جىھېشتنى خانوو باقچە‌کان حەسرەتىكى قوللى لە دلى ئیسحاق و مىردمىن‌دالله‌کاندا جىھېشىت، لە سەفەرىتىكى نەھىتىدا كە كەس دوا ئامانجى نەدەزانى بە خویان و فلووتە‌کانىانه‌وه بەره و باکور كەوتىنپى. له و سەفەرەدا ئیسحاق فيرىكىردىن چۆن ئۇ شستانە دەكەونە ئەودىيۇ سنورى دەنگە‌وه وەرىگىرنە سەر زمانى موسیقا، كە دەگە‌یشتنە سەر ئاوه‌کان پىيىدە‌گووتىن «گرنگ نىيە دەنگى ئاوه‌بکەنە موسیقا، بەلکو گرنگ ئەوه‌يە پەنگى ئاوه‌بگۈپن بۇ ئاواز». كە دەگە‌یشتنە بەردەم پەشە‌باکان ده‌یگووت «گرنگ نىيە دەنگى پەشە‌باکان بکەنە موسیقا، گرنگ ئەوه‌يە هيىزو تىن و گورى پەشە‌باکان بکەنە موسیقا» كە دەگە‌یشتنە گيا‌کان ده‌یگووت «گرنگ نىيە سەۋىنى گيا بکەنە ئاواز، گرنگ ئەوه‌يە خوتىن و ھەستانى، مەنالى و پېرىبۇونى بکەنە موسیقا» كە دەگە‌یشتنە بەردەمى بروسکە‌کان ده‌یگووت «گرنگ نىيە نالىه‌ى بروسکە‌کان بکەنە سرورد، گرنگ ئەوه‌يە پۇناكىيە‌کەي بەرجەستە‌کەن».

به هر جینگایه کدا ده بؤیشتن و سه فهربانده کرد، چهندین گپیده و پیشوار دواى دهنگی فلووته کانیان ده کوتن. شه ویک موسیقاکیان بؤژنیک لیدا که به سه رانه و بیو، موسیقاکیان کاریگه ریبه کی نه فسوناویی له سه رکارئاسانی هه بیو بؤژنکانی، شه ویکیان موسیقاکیان بؤبرینداریک لیدا که به رده وام خویتی له بهر ده پقی، پاش که میک خوینپژانی و هستاو هستایه سه رپی. شه ویکی دیکه موسیقاکیان بؤپیاویکی شهل لیدا که ده من سال بیو نهیده توانی بروات. له کاتسی پارچه ئاوازیکی مهستدا هه لد هستایه سه رپی و له سه رقاچه ئیفلیجه کانی سه مايده کرد.

موسیقاره کان بیشه وی بوهستن به رده وام به ره و باکور ده بؤیشتن، له پیکا، گیای ته پی زیر تاوه بارانه کانیان ده خوارد، شیری میگله به هاریبه ئاسو ده کانیان ده خوارده و. نه یاندہ زانی به ره و کوئی ده چن، هر که سیک لیبیده پرسین بؤ کوئی ده پقن؟ ده یانگووت ده چین بؤ باکور. له پیکا بعناد چهندین هریمی جه نگزه ده دا پابوردن، گهشتیکی دریشیان به ره و چیاکانی باکور کرد، له وک سین غه ریب گوند به گوند ده گه ران، موعجیزه یان به موسیقا دروستده کرد، له هه تاو بارانیان ده باراند، له باران خوریان دروستده کرد، شه ویان ده کرده بیانی و بیانیان ده کرده شه، تامی گیاو شیرو هنگوینیان خوشترده کرد، به هر شوینیکدا ده بؤیشتن به ره له مرؤفه کان، دره خت و ئه ستیره و باو هه تاو پیشوازیانده کردن. ههندی شه و به یارمه تی موسیقا له مبهه ری چیاوه ده فرین به ره و ئه و به، نقر جار که به ئاگاده هاتنه و خویان له شوینی سه بیرو عاسیدا ده بینی، له سه دره خته کان، له سه ترپیکی هله مووته کان، یان له په و هزیکی سیحر او بیدا. به سه سنه نگه ری پیشمehrگه کاندا ده بؤیشتن و له شه و سارده کانی چاوه پوانیدا پوناکی و زیان و شادی بیان نیشانی ئه و مرؤفه بیهیوایانه ده دا، که هیندی هیڈی خه ریک بیو ده کوتنه گومانه و له هه موو شتیک. میزیک له موسیقاکیاندا بیو هه مووانی توشی نه شنیه کی قوول ده کرد. به رده وام

له ژیر دره ختیکدا، له ژیرکه پری جووتیاریکدا، له ژیر کوله کهی مزگه و تیکدا پشوویانده دا. کاتیک پشوویانده دا، نیسحاق به ترسیکی بیئنه نداره وه قسے ای له مرگ ده کرد وه ک جوزیک له ناگری هینم، ناگریک که له شاریکی که وره بارده بیت، به لام له سره تادا له دره ختیکه وه، له مالیکه وه یان له قهیسری و بازاریکی چکوله وه دهستپیده کات... سره تا تهنجا دوکه لیکی پهش و باریکه، هیورهیور گهوره ده بیت، هیور هیور ده بیت سووتانیکی گهوره، هیور هیور خاموش ده بیت.

قوتابییه کانی ههستیانده کرد تا غه مگین و په شوکاوتریت، که متر پووی موعجیزه ناسای خوی ده بینیت، که متر سیحری ناو موسیقا کهی ده بیستیت، زیاترو زیاتر به دوای موعجیزه دا ده گه ریت، موعجیزه یه ک خوی ناتوانیت پوونیکاته وه، ناتوانیت ناوی بنیت، بیهوده به دوایدا دونیا تهیده کات... موعجیزه یه ک که ناویکی سهیرو پر نهینی و ئالقزی هیه «نمری».

* * *

ههندی کوله پشتی که میان پییبوو، تا زیاتر به ره و باکور بروشتبانایه، سه رهه نگ قاسم سپیتر و غه مگینتر و قولتر دهینواند. بهانیان گه رله نزیک گوندیک بانایه، یان له نزیک شوانکاره یه ک، نیسحاقی ماموستا چی بۆ به رچایی بشیابه ده یهیناوله ناو ههوای پاک و له سه رئورنگی بهانی دهیانخوارد. له گهشتیاندا به ره و باکور، به ره و ئه و تزوپکه پرتەم و پر ئەفسونانه، سه رهه نگ هیڈی هیڈی شیوهی بچویکی سپی و هرده گرت، شیوهی تارما بیه کی ده گرت که شوین پیتکانی ئاسه واریک له سه ر گیاپ پیڈه شته کان جیتناهیلین. ههندی جار به زه حمەت له ناو تەم و هالاوایی سپی سویحدا ده بینرا، به تهنجا جیاده بیووه و فلوقتی بۆ گولیچکه چکوله و وردو غه مگینه کانی سه ریکا لیدە دا، دلنجابوو گوله کان گوییان لییه، تا

زیاتر له ئاوه دانى دوربىكە و تنايىتەو ئەو كاللىر دەبۈوهە، ئەو
ھەستىدە كرد ج بە جەستەو ج بە بۆچ پىر تىكەلاؤى سروشت دەبىت،
ھەستىدە كرد بە پىگاوهى بەرەو جىڭا يەكى دىكە لەدەرەوهى شوين و
زەمانى ئاسايى. جەلادەتى كۆتر تا پىر فيئرى مۆسيقا دەبۇو، شتىكى
قورس و غەمگىن تر لە پۆحىدا سەرىيەلەدەدا، تا پىر دەيتوانى بە فلۇوتەكەى
ئاسمان و پۈوبارو گىاو ترىفە بکاتە مۆسيقا، پىر غەمگىن دەبۇو، تا
زیاتر ھەستى بە شادى داهىتىن و فيئریون بىرىبايە، غەمېكى دىكەى
تارىك و تالاۋىكى دىكەى پېر تەلىسم لە دلىدا بە نەيىنى گورەدەبۇو،
تا زیاتر لە كەمال نزىكىبايەتەو ھەستىدە كرد شتىكى و نىكىدۇ، ئەو پىر
سەرنجى سەرەنگ قاسمى دەدا، تا زیاتر بۇوه باكىور سەركە و تبان،
سەرەنگ بىدەنگىر لە كەمدووتر دەبۇو. بە فلۇوتەكەشى ھىندەرى قىسى
لەگەل باو تارىكى و كزەرى ساردى بەربەياندا دەكىد قىسى لەگەل ئەودا
نەدەكىد. شەرىتكىان شىتىنان مۆسيقىيابان لېتەدا، هەركىز ھىچ كاتىكى دى
بەو جۆره مۆسيقىيابان لىنى دابۇو، مانگ وەك دېنەيەكى مەست بەسەر
سەرىانەوە وەستابۇو، پۇناكىيەك كە پىدەچىو لە پەيمانىكى كۆندا بېت
لەگەل ئەو ھەموو زولمەتەي گەردوندا بەدوايانەوە بۇو، وەك كەوتېتتە
زەۋىيەكەوە نەسەر بە بۆز بېت نە بە شەو، خاكىك گولە ئەستور و
مەزنەكانى بە بەرتەقاي گولى ناو ئەفسانە كان بۇو، دەنگى ئاوه كانى
وەك ھاوارى فريشته وەهابۇو لە نىيوان جۆگە جوييبارەكانى بەھەشتدا،
خاكىك وەك ئەوهى بە مۆسيقا دۆزىبېتىيانەوە، وەك ئەوهى نىكەى زامى
نېچىرەكانىشى ھەر ئاوازىتتە. وەك ئەوهى مەخلوقىك بەر لەوان پېڭاي
نەكەوتېتتە سەر ئەم زەمينە، شتىك سەرسامانە لە نىيوان ھيولاپەتى
دەنگ و نەگىرانى مۆسيقىاو دووردەستىتى ئاوازدا، لەگەل پەقى سروشت
و بېپەحمى شەو و درۇي تىشكىدا دروستبۇوبىت. شتىك وەك ئەوهى لە
نىيوان مۆسيقىاو چىركەى مردىندا، لە نىيوان لە دايىكبوونى گول و حاشى

تَبِعَه تدا پوابیت. دره خته کانی ئُه و زه مینه، شتیک بون له تیکه لبونی خولیا کانی ئُه و سئ مزسیقاره بـو فهنتازیا رهشانی لـه و سـه فـه رـه دـا هـاتـبـوـوه پـنـگـایـانـ، زـهـوـیـهـکـ بـوـوـ نـهـتـدـهـ زـانـیـ ئـایـاـ هـالـاوـیـ درـوـسـتـبـوـونـیـکـ لـهـنـاـکـاوـیـ لـیـهـلـهـسـتـنـ یـانـ دـوـکـهـلـیـ خـاـپـوـرـبـوـونـیـکـ کـوـنـ، غـوبـارـیـ گـهـیـشـتـنـیـ بـهـکـمـ مـخـلـوقـیـ لـیـهـرـزـدـهـ بـیـتـهـ وـ یـانـ تـهـمـیـ ئـاـواـبـوـونـیـ دـواـهـمـیـنـ ئـیـنـسانـ، گـوـلـهـ کـانـیـ بـوـنـیـکـیـانـ هـبـوـوـ تـیـکـهـلـ لـهـ بـوـنـیـ بـارـوـتـ وـ بـوـنـیـ لـهـ دـایـکـبـوـونـ... گـیـاـکـانـ لـهـ زـیـرـقـاـچـیـانـداـ دـهـتـرـسـانـ، بـهـلـامـ نـهـ جـهـلـادـهـتـیـ کـوـتـرـوـنـهـ ئـیـسـحـاقـ وـ نـهـ سـهـرـهـنـگـ، نـهـیـانـدـهـ زـانـیـ ئـُـهـ وـ تـرـسـهـ تـرـسـیـکـیـ دـیـرـیـنـیـهـ لـهـ ئـیـنـسانـ یـانـ تـرـسـیـ سـهـوـذـایـیـهـکـ پـیـشـتـرـ مـرـقـشـیـ نـهـبـیـنـیـوـهـ. ئـهـسـتـیـرـهـ کـانـ لـهـ هـنـدـیـ شـوـیـنـداـ بـهـرـتـهـوـیـلـیـانـ دـهـکـهـوـتـ وـ لـهـهـنـدـیـ جـیـگـایـ دـیـکـهـشـدـاـ بـهـ چـهـنـدـ گـوـلـلـهـیـکـ دـهـچـوـنـ خـیـرـاـ بـوـوـهـوـ نـاـوـ زـوـلـومـاتـ بـرـقـنـ. ئـیـسـحـاقـ لـیـوـزـیـپـیـنـ وـهـکـ قـوـتـابـیـیـهـکـانـیـ سـهـرـسـامـ تـهـماـشـایـ ئـُـهـ وـ دـیـمـهـنـانـهـیـ دـهـکـرـدـ، دـلـنـیـابـوـوـ مـزـسـیـقاـ ھـیـنـاـوـنـیـ بـوـ ئـُـهـ زـهـمـینـهـ، خـاـکـیـکـ پـیـشـتـرـ کـسـیـ دـیـ پـیـشـتـیـنـهـ خـسـتـوـوـهـ، زـهـمـیـنـیـکـ تـهـنـیـاـ مـزـسـیـقاـرـهـ کـانـ دـهـتـوـانـنـ بـیـگـنـیـ. ئـُـهـ وـ یـهـکـمـ کـهـسـ بـوـوـ ئـُـهـ وـ دـهـرـیـاـچـهـ چـکـوـلـانـیـهـ بـبـیـنـیـتـ، دـهـرـیـاـچـهـیـکـ وـهـکـ شـهـپـرـلـگـاـهـیـکـ لـهـ ئـاـواـزـ شـنـهـیدـهـکـرـدـ، دـهـرـیـاـچـهـیـکـ وـهـکـ ئـُـهـوـهـیـ هـمـوـوـ تـیـشـکـیـ شـهـوـ بـهـ مـاتـیـ بـهـرـهـوـ پـوـوـیـ بـیـتـ، وـهـکـ ئـُـهـوـهـیـ هـهـزـارـانـ گـوـنـیـ تـرـیـفـهـ لـیـهـکـ سـاتـدـاـ بـهـ ئـهـنـدـازـهـیـهـکـیـ ئـالـقـوـزـ بـهـرـ پـوـکـارـیـ بـکـهـوـیـتـ وـ سـهـرـکـوـیـتـهـ وـهـ. ئـیـسـحـاقـ گـوـوـتـیـ «ئـیـمـهـ ئـیـسـتـاـ لـهـ زـهـمـیـنـیـکـدـایـنـ بـهـرـ لـهـ ئـیـمـهـ کـهـسـانـیـ ئـاـسـایـیـ پـیـانـ تـیـنـهـکـهـوـتـوـوـهـ، ئـهـوـانـهـیـ بـهـ پـقـحـ مـزـسـیـقاـ دـرـوـسـتـدـهـکـنـ، دـیـوـیـکـیـ تـرـیـ دـوـنـیـاـ دـهـڑـیـنـ، ئـاـسـتـیـکـیـ دـیـ بـوـونـ تـاقـیـدـکـهـکـنـهـ وـهـ کـهـ هـمـیـشـهـ لـهـوـانـهـ عـاسـیـیـهـ کـهـ نـاتـوـانـ بـهـ مـزـسـیـقاـ پـقـحـیـ خـوـیـانـ وـ پـقـحـیـ دـوـنـیـاـ بـبـیـنـنـ». چـهـنـدـهـنـگـاوـیـکـ بـهـ نـاـوـ ئـهـوـ مـهـستـیـ وـ سـهـرـسـامـیـیـهـداـ پـوـیـشـتـنـ، ئـیـسـحـاقـ دـهـیـگـوـوتـ «ئـُـهـ زـهـمـینـهـیـ زـیـرـ پـیـمانـ زـهـمـیـنـیـکـ تـهـنـیـاـ بـقـوـیـ دـرـوـسـتـبـوـوـهـ، لـیـرـهـدـاـ مـزـسـیـقاـ لـهـوـ دـهـرـدـهـ چـیـتـ دـهـنـگـیـکـ بـیـتـ لـهـ ئـاـمـیـرـیـکـیـ چـکـوـلـانـهـوـ بـیـتـهـ دـهـرـیـ، مـزـسـیـقاـ وـهـکـ هـرـ سـیـحـروـ

وزه و ئەفسونبازىكى دى شىيەو پوخساري خۆى دەگۈرىت، وەك چۇن بېچ دەتىيەتە وە دەبىتە جوانى، دەبىتە پەنگ، دەبىتە شىيە، ئاوههاش مۆسىقا لە بىپەنكى و بىپوخساري خۆى دەچىتە دەرىئ و دەبىتە شوين، دەبىتە زەمین، دەبىتە باغ. ئەو دونيايەي مۆسىقا فەرمانزەۋايە تىايادا نەخشە يەكى ترى هىيە جىاواز لە دونياكانى دى ... زەوي و گىاو شەوگارەكانى شتىكى دىكەن، مۆسىقارەكانى ھىزىتكى ترىيان هىيە جىاواز لە ھىزى مۇۋەكانى تر». زەۋىيەك بۇو دلىنان بۇون لە وەدى ئاپا مەستى خۇيان دروستىكىنۇ ياخود بەشىكە لە نەخشەكانى خودا، بەرھەمى ئەو ماندوو بۇونە توندۇ بىيىدە روازەو زىندانناسىيە ئاوازەكانە ياخود شۇيىنېكى شەپتەنېيە كە فريوئى مۆسىقا دروستىكىردوه. ئىسحاق لە گەل ھەمو سەرسامىيەكىدا، لە گەل ئەوهشدا كە ماوهىكى درېز وەك خەلقە چىكۈلەكانى بە مەبھورى لە ئاوا گىاو تريف و درەوشانوھى ئەفسونگىرى گەلاكىندا وەستابۇو، بەلام وەك ھەميشە لە قۇولايى پوانىنەكانىدا تىيگەيشتن و پۇنى و تەفسىرېك ھابۇو. تەفسىرېك تىكەل بە جوانى كۆى شتەكانى دىكە دەبۇو. جەلادەتى كۆترو سەرەمنگ قاسىم پاھاتبۇون لە ھەمو ساتەكانى سەرسامىدا، دەنگى مامۆستاكەيان، دىعەنەكانىيان بىز وەرىگىرېتە سەر زەمانىتكى تر. سەرەتا ھەرسىكىيان لە ئاوا گىاكاندا دانىشتن، ئىسحاق ھەستىدە كەنگ لە ئۇور سەريانە و دەيەۋىت شتىكىيان پېتلىت، بەرلە وەدى سەرنجى سەنۇورە نادىيارەكانى ئەو دەرىياچەيە بدا، كە بە تەمىكى درەوشەدارو زىوين داپقۇشراپۇو، سەرەتى كەنگى كرد كە پېتەچۇو بە ھېمىنى بىنيشىتە سەر زەوي. ئىسحاق گۇوتى «ھەمو مۆسىقارېك بۇزىتكە لە بۇدان دەگاتە سەر زەمىنى مۆسىقا، سەر زەمىنىك كە سەر زەمىنى خۆيەتى، وەك چۇن درەخت و مانگ و ھەوا مۆسىقاي خۆيان هىيە، مۆسىقاش درەخت و مانگ و ھەواي خۆى هىيە، وەك چۇن دەرىياچە كان مۆسىقاي خۆيان هىيە، مۆسىقاش دەرىيائى خۆى هىيە، ئەو تەنبا شتەكان نىن كە ئاوازىيان هىيە، بەلكو ئاوازىش دواجار لە جىڭايەكدا

سنوره نه بینراوه کانی خوی ده بپیت و له شیوه‌ی گیاو بالنده و تریفه‌دا
دهردکه ویته‌وه. نه و سنوره‌ی که نه فسونی موسیقا له نه فسونی گولنیک
جیاوه کاته‌وه، وهک نه و سنوره وايه که ٹاویک له غوبار جیاوه کاته‌وه».
جه‌لاده‌ت سه‌رسام گوئیده‌گرت و چاوی له سار نه و شه‌پوله زیوینانه
بوو که نه رمه‌بايه‌کی باکورد له سره‌وه‌را به نارامی ده بیزواندن. شتیکی
سه‌بر بهره و ناو نه و ناوه‌ی پاده‌کیشا، وهک نه وهی مانگ، دره‌خته‌کان،
شنه‌ی ته‌لیسماویی با بهره و نه و ده‌ریاچه‌یه پالی پیوه‌بنین. هیزیک له
هیزی موسیقا به‌هیزتر، هیزیک له توانایدا نه برو پیشی لیبگرت، پوهه نه و
ده‌ریاچه‌یه‌ی ده‌برد. نیسحاق قسیده‌کرد، به‌لام جه‌لاده‌ت هه‌ستیده‌کرد له
ناو نه و ته‌لیسمه‌دا گوئیگرتن له ده‌نگیکی ناده‌می مانای نییه، پینه‌ده‌چوو
موسیقا خوی بانگیبات، به‌لکو شتیک له دیو موسیقاوه، قوولتر له
هیزی هر ناوازیک، توندتر له فریوی هر ده‌نگیک به‌ره و ناو نه و ناوه‌ی
ده‌برد، ناگای له هارپیکانی نه‌ده‌ما، بخ ساتیک نه و جوانیبه له‌وانی داده‌بپی،
بخ ساتیک له ده لوازتر برو بتوانیت جگه له و سیحره‌ی ده‌ریوبه‌ری دوای
هیچی دی بکه‌وقت. ساتیکی سه‌بریوو، له همان نیستی نه‌فسووندا، وهک
نه وهی توانای خوی له سار جه‌نگیکی مه‌زن تاقیبکاته‌وه، وهک نه وهی
له‌گه‌ل دیوه موتله‌قه کانی خوی و دیوه کورشپو نیستیله‌یه کانیدا بجه‌نگیت.
خوی ده خسته ناو ناوی ده‌ریاچه‌که‌وه. تیکه‌لبونی به ناوه‌کان هه‌موو
دونیایا ده‌ریوبه‌ری پوناکده‌کرده‌وه، هینده‌یه نه و تیکه‌ل ده بروو مانگی ناو
ده‌ریاچه‌که ده بروو به هزاران مانگ، هر یه‌ک له نیستیره بچوکه‌کان
ده بروون به هزاران نه‌ستیره. سارجه‌می ده‌ریاچه‌که ده بروو گرمیک له
تیشك. کاتیک به‌ره و قوولایی دوورده‌که وته‌وه، له ماسییه‌کی گه‌وره ده‌چوو
که هه‌موو شته‌کانی تری خستبیته سه‌ما. جه‌لاده‌ت له‌ناو ناوه‌که‌دا برو
هه‌ریتمی گه‌وره و جیاوازی ده‌بینی، یه‌کیکیان له پووکه‌شی ده‌ریاچه‌که‌داو
نه‌وی دیان له ناوه‌وه، یه‌که‌میان سه‌رتاپا نور و نه‌وی تریان سه‌رتاپای

زولمهت. یه کنیکیان ته ماسی له گهله نامسان و نهستیره و هه وادا هه بیو، نه وی تریان ته ماسی له گهله تاریکی و کپی و بیده نگیدا هه بیو. نهیده زانی له کویدا بوهستیت، له کویدا مله بکات، له سهره وه که دونیا تیکه لبوبونیکی زه خره فیانه نیوان تیشک و ناو بیو، یان له خواره وه که زولمهت تپیکی گوره بیو چنراو له هه زاران پیویلکه. له ناکاوهک تاریکی و تیشک، وهک ناو و بیده نگی، وهک شه و نهستیره وه لامبیده نه وه دهکه وته مله کردنیکی سه فاناسا له نیوان پوناکی و تاریکیدا، له نیوان سه ری ده ریاچه و زولمهت بیقه راره کانی ناو وه یدا، له نیوان پوشنی و سافی هه وادا له سهره وه و ته لیسم و نهینی ناودا له خواره وه.

نسحاق بق نیستیک بیده نگده بیو، وهک نه وهی ناره نزوی قسی نه بیت، نه و ناووههوا و چریه شه رمنانه شه و نوخیکی دیکه یان له نیسحاق دا دروستده کرد، له میثیوو ملهی نه کرد بیو، نه و سه ماکرنه سه یرهی جه لاده ت له نیوان که ناری ده ریاچه و بنکی بیقه راریدا، ده بیوهستان ... به هیمنی ناوپی له دوکله دریثه ده دایوه که له پشت وه پا به سه ری نه و سه ری تاریکیه وه ده بیهسته وه. خوی پووتده کرده وه داده به زیبه ناو ده ریاچه که، له ویت له بنکی بیقه راری نه و ده ریاچه یه دا، جه لاده تی ده بیینی به چاوی کراوه وه ته ماشای گمهی نه و ماسیبانه ده کات که له ده وری سه ماده کهن. هر دوکیان بدره و قوولاپی هه ره تاریکی ناوکان پوده چوون، له ناو زولمهتی بیته نداره هی ریز ناودا هه ستیانده کرد شه پژل و شه و هه ناسه ای گرمی نه و جانه وه رانه هه زاران ساله له ویادا ده من شتیکیان بق ده هینن نه ناسراو و نه زمرون نه کراو. دروست له و شه وانه ده چوو که نیسحاق مندال بیو و له گهله کومه لیک گه نجدا له قه راغ ناویکی زیویندا فیری مله ده بیو. نه و شه وه له و قوولاپیه بیته نداره و بیسنووره دا، له جیگایه کدا نه ده یانتوانی دهست بق یه کدی دریثیکه ن، نیسحاق هه ستیده کرد له و قوولاپیه بیتبه شدا بیونی دوو نینسان موسیقایه کی تاییه تی هه یه به رزتره له هر موسیقایه کی

دی. هاستیده کرد ئه و جهسته کپ و بچوک و ناسکه‌ی ئه و گنجه دنگیکی لیدیت گوره‌تر و به سه‌دانتره له دنگی هممو مخلوقاته کانی دیکه‌ی ناو ئاو، ئیسحاق دهیبیست جهسته‌ی جه‌لادهت قسه‌ده‌کات، گویی لیبوو به ناوارتکی سهیر له‌گه‌ل شهودا ده‌دویت، هناسه‌کانی گپه‌یه کیان تیابوو پرله وشه‌ی ئاگرین، یاریبیه کانی دونیایان داده گیرسان. ئیسحاق دهیبینی هممو سانگ و سیحرو هوشیاریی ناو ئه و ئاوه‌ش له ده‌وری جه‌لادهت کزده‌بیته‌وه، دهیزانی هممو گیاو ماسی و سه‌دهف و پووه‌که نه‌ناسراوه‌کان پوو له جه‌لادهت ده‌کان... جهسته‌ی قسه‌یده کرد، قسه‌یه ک به‌دهر له لۆژیکی زمان، جهسته‌یه ک بیو ئه و ده‌ریاچه‌یه ده‌کرد به پارچه‌یه ک عشق، کلۆیکی گوره‌بیو له ئاشین و کاوتبووه ئاوه‌تکی مازن‌وه، ئیسحاق له و زجیره ناسکانی ده‌وری مچه‌کی خویه‌وه هاستی به ئارامی و عشقی ئاو ده‌کرد... له دلله‌وه هاواریده کرد «ئیلامی... ئیلامی ئه منداله، هممو ئه م به‌حره‌ی کردوه به عشق». ئیسحاق له و ئیتر ئاوه‌دا به‌خیلی به و هممو زیانه‌ده برد که له و گنجه‌دایه، به‌خیلی به و هممو دره‌وشانه‌وه و زیندویتیبه ده برد که به‌حریکی ئاوه‌دانکردوت‌وه، له دلی خویدا ده‌یکووت «خودایه ئه م چییه، ئه م منداله‌ی سه‌رتاپای ئه م به‌حره‌ی پرکردوه له زیان». ئیسحاق وەک بەرگه‌ی ئه و هممو رزو و سه‌رسامیبیه نه‌گریت که ئه و ده‌ریاچه‌یه هینابووه جوش، له‌ویادا به‌راوردی جهسته‌ی ماندوو و کانه‌فتی خۆی به جهسته‌ی مندال و شیتی ئه و ده‌کرد، به‌راوردی گپی مردنی ده‌کرد له ناو خویدا له‌گه‌ل گپی زیان له ناو ئه‌ودا، بەپله ده‌هاته‌ده‌رئ و سه‌رسام و کاس ده‌وستا، تک تک ئاوله سه‌رتاپای ده‌تکا، بیت‌اوه‌ی کزه‌ی شه و بیترسینیت، وەک ئه‌وهی له و قوولاییه دا جانه‌وه‌ریکی خورافی دیبیت، بە سره‌هانگ قاسمی ده‌یکووت. «شتبیکی سهیر له ناو ئه و هاپیبیه‌تدایه... هاوارتک له هممو هاوارتک گوره‌تر، بەلام بىت‌هانگیبیه کیش له هممو بىت‌هانگیبیه ک قولتتر... سهیری ئه و ده‌ریاچه‌یه بکه، چ نوریکی سه‌یرو

کوتپرو ناسمانی تیکه و توووه ... نیلاهی ئەم مندالە چ جۆرە مەخلوقىكە ...
وانى لىپەيىنە ... ئىمەى ئىنسان لە تىكەلاؤ بۇونى سى مەعدەن خولقاوين.
مەعدەنى ئىنسان كە بەشى ھەرە گەورەي پۆحمانى پىتكەنناوه، لەتەك
مەعدەنى شەيتان كە بەشىكى ترى بۇونمانە، لەگەل مەعدەنىكى جاويد،
كە بەشىكى بچوکە لە پىتكەتەمان، ئەو بەشەيە كە نىلهامى جوانى
و مۆسيقايلى تۈرەدەگىرين، بەلام ئەم ھاۋىتىيە تۆ لە كازىايەكى نەمر
دروستبووه. سەيركە ھەممۇ ئەو بەحرە يەك پارچە جوانىيە، ھەممۇ ئەو
بەحرە يەك پارچە ژيانە ...».

جەلادەتى كۆتر وەك ئەو بۇ ناو بەرەو ئەوسەرى دۇنيايەكى ترى
بەرىت، ھەستى نەدەكرد لە دەرياچەيەكى نوردا سەمادەكەت، ئەو لە ناو
مۆسيقادا سەمايدەكرد.

شەۋىك بۇو لە جوانىدا كوشىنده، تاكە شەۋىك بۇو پەيوەندى جەلادەت
بە دۇنياوه خالى بۇو لە ھەر ئاسەوارىتكى جاران، خالى بۇو لە پۇشنايى
ئەو پۇزە ساردانەي دلى جەلادەت لە ژىتر كارىگەرى پەشى دۇنيادا، لە
ژىتر كارىگەرى دوكەل و ترس و برسىتىدا دەزىيا. لە ناو ئەو ئاوهدا كە
شەپۇلەكانى وەك نەغمەيەك، وەك سەما لە سەر ئىقانى فېرىنى شاعىرىيانى
بالىندەيەك دەجولايەوە، ئىستىتا ھەستىكى دى دەزىيا. ئەو ھەستە خىۋاشاوهى
جەلادەت ھەست نەبۇو بە بەختىوەرى، ھەست نەبۇو بە شادىيى، بەلكو
ھەستبۇو بە كرانەوەي رېچ و جەستى بە سەر دۇنيايەكدا كە تا ئەوکات
ھەستى پىنەكىدېبۇو. ئەو لە ماوهى ئەو چەند مانگەدا كە لەگەل ئىسحاقى
لىۋىزىپىن و سەرەنگ قاسىدا وەك دوو قەلەندەر زەمینى تېيكىدېبۇو،
ھەممۇ ئەو موعجيزە سەيرانە ژىابۇو كە مۆسيقا لە ناوهەرە مۇقۇنى پىن
گومراپەكەت. دەلىيانە بۇو ئەو پۇز سەيرە مەستانەي سەر پىڭاكان بەرەو
باڭور تەنبا مەستبۇون بۇوه بە ئەفيونىتىك كە خەيالى بەرەو ئەوسەرى
ئەفسانە فېاندووه، ياخود خودى مۆسيقا دۇنيايەك دروستىدەكەت، لەۋىدا

ئەستەمە مرۆف مەستى و هوشىارى لە يەكدى جىاباكتاھو. ئەو دونيايەنى كە ئىسحاق بە دونياي مۆسىقاران ناوىدەنا، ئەو جەنگەلەنەي ئەو بە جەنگەلەتكى دادەنا تەنبا مۆسىقاران دەتوانن پىتى تېتىتىن، لە ويادا دەبۇوه دونيايەك قۇولى و جوانى و پاكىيەكەي جەلادەتىيان دەترسان. تا تىشك زياتر لەدەورى سەماي بىكرايە، تا پاكى زياتر ئابلىقەي بىدايە، زياتر ئارامىيەك دايىدەگرت كە پېرىو لە خۆشىيەكى بىتسنور و ترسىتكى تەماوى. ترس لەوهى ئايا ئەو تەنبا مرۆفيتىكى سادەيە كە تا ئەندازەي شىتى حەزى لە مۆسىقايە يان دەتوانىت بېيتە شتىك لە دەرەوهى شىۋە ئىنسانىيەكەي خۆى. وەك ئەوهى ئەو ئاواه دورپەيانىك لە بەردهم جەلادەتدا بىكتاھو، وەك ئەوهى پېشىنيارى پاكىيەكى ئاسمانى بۆ بىكتا، وەك ئەوهى هەلبىزىرىت تا جىاواز لە هەموو ئىنسانەكانى تر بىكتە پەيامەننىكى مەنن. كە لە ناو دەرياچەكەدا مەلەيدەكرد، وەك ئەوه بۇو لە وجودىدا شەپىك دەستى پېكىرىدىت، وەك ئەوهى ئەو ئاواه بۆ سروشتىك بانگىكىات دور لە سروشتى خۆى. جەلادەت پېشتر بىرى لە ماھىيەتى بۇونى خۆى نەكربۇوه، بىرى لەو نەكربۇوه، ئەو چىيە؟ ئەو مرۆيەكە باش يان چەوت؟ لە ناو ئەو ئاواهدا يەكەمجار جەلادەت ئەو پرسىيارە گۈنگەي لا دروستىدەبۇو «ئايا ئەوه مۆسىقايە ئامجۇزە سىحرە دروستىدەكتا، يان ئىيمەين دروستىدەكەين، ئەوه مۆسىقايە بەرەو زەمینىكى وا دولبەر و پە تەفرەمان دەبات يان ئىيمەين دەكەوبىنە زېر كارىگەرە فىريوھ كانى خۆمانەو، ئىيمەين دونيايەكى پېر درق سازىدەدين و ليمان دەبىتە حقىقت؟ ياخود هەر بەراست سەر زەمینىكى راستەقىنە ھەيە كە سەر زەمینى مۆسىقايە، سەر زەمینى جوانىيە؟ ئەوه ئىيمەين كە دەمانەۋىت لە ناو شارو شوين و دورگە كاندا جوگرافيايەك دروستىكەين، كە تەواوكەرىتكى خەياللى جوگرافيا راستەقىنەو غەمگىنەكانە، ياخود لە راستىدا جوانى و مۆسىقاو ئەمرى هەرىمېكىن نزىك ليمانەو، جوگرافيايەكىن لە ناو جوگرافياي شتەكانى تردا

شاردراؤنەتەوە، لە شاریکدان نزىك لىيماڭەوە، ھېننەدە مەيە دەبىت بىبىنەن و دەست بۆ مىوهكان و درەختەكانى درىزىكەين؟». نەو شەوە جەلادەت بىئەنەوە بىر لە وەلامەكان بىكانەوە، بىتىرس خۆى دەدایە دەست شەپۇلەكان. خۆى فېرىدەدایە ناو قۇولتىرىن جىڭاڭى تىنەك لاؤبىونى تىرىفە بە ناو، جىڭاڭى يەك تىايىدا دەستى لە دەرگا دۇورەكانى مەلەكۈوت دەدا، جىڭاڭى يەك پىتلەوە مەلەتى تىاباكات، تىا دەفرىپى. بە چەشىنىك لە ساتىك لە ساتەكاندا جەلادەت مەستى ئەوەي ھېبۇو كە دەفرىپىت، مەستى ئەوەي ھېبۇو لە بىرى باسک بالى مەيە، لە بىرى نەوەي بەر ناو بىكەۋىت بەر مانگ دەكەۋىت. لە قۇولايى دەرياچە كەدا خۆى مەلەكىزىپايدەوە لە زىزەوە، لە جىڭاڭى يەكدا بارستەي ئاولە ھەر شوينىتىكى تر چېتىر و سەنگىنلىرى بۇو، ئالەويادا چاۋىدەكىردىوھو مانگى دەبىنى. لە ناكاوا وەك لە سەرەوەپا تەماشاي زەمینبىكەت، وەك لە سەرەوەپا تەماشاي زەمینبىكەت، وەك ئەوەي ھەزاران نارنجىكى تىشك لەو دەرياچە يەدا بىتەقىن، پىرىشكى پۇناكى لە ناواھەپا زامدارى دەكىرد، نور تا قۇولايى دەبىرى. نىسحاق لە سەر پۇخى دەرياچە كە وەك شىت دەھات و دەچۈو، ھەر دۇو قوتابىيە كە لەرىدا لە بەر دەم تاقىكىردىنەوە يەكى سەختىدا بۇون. لەم كەردىنە گەورەيەدا بىچ كەسى لىدىيار نەبۇو، بەلام لەكەل ئەوەشىدا دەيتوانى زۇرى شىت بىبىنەت. لە سالانى دۇرۇ دىرىزى فېرىبۇونى مۆسىقادا، لە سالانەدا كە لە بەر دەستى مۆسىقارە بە ناوبانگەكاندا مەش Qiirkibuu، لەكەل ئەنۇستادانەدا زىتابۇو كە لە خەلۇوتە دۇورەكاندا، لە ناو پىتىدە شىت و چىباو وەردە دۇورە كاندا، فيرى مۆسىقايان كەردىبۇو، دەستى لە موعىجىزە شارىراوەكانى ئاواز دابۇو، بەلام نەگەيشتىبۇو خاكتىك وەما پەشىپى بىكەت، دەلىنانەبىت لە سەر زەمینە يان فيرىدەوس، دەلىنا نەبىت سەنورى جوگرافيا مادىيەكانى دونيا لە كۆيىدا دوايىدىت، تا سەنورى مۆسىقا دەست پىتىكەت. لە زىزەر بارستايى زۇرى تىرىفەدا، لە زىزەر كارىگەرى زۇرى ئەو

هسته سهیرانه دا که له ناو نه و ده ریاچه يه دا تیازیابوو، دلنيابوو نیستا
 نه و شاگرده چکولانانه‌ی ده کونه جه‌نگیکه‌وه گهوره تره له توانای نه‌وان.
 گومانی له ده سه‌لاتی په‌هاو سنووریه‌زینی مؤسیقا نه‌بوو، گومانی له‌وه
 نه‌بوو که مؤسیقا هیزیکی گهوره دهدات به مروف، به‌لام گومانی له‌وه برو
 ئایا مروف ده توانیت له ناوه‌وه‌را به‌رگه‌ی نه و هیزه بگریت؟ ئایا مروف
 ده توانیت ببیته هله‌گری نه‌وجوهره پاکیتیبه؟ ئایا ده‌رونی ئینسان، جه‌سته‌ی
 ده توانن ببنه که‌مانچه؟ ئایا ئینسان شتیکی تیا نیبه له‌وه تاریکتره
 مؤسیقا پوناکیبکات‌وه؟ شتیکی تیانیبه له‌وه ئال‌لوزترو شه‌پانی تره و
 هرجوئیک مروف دل‌سزوئی ئاواز بیت، هیشتا نه و پوکاره تاریکانه‌ی له‌گه‌ل
 سافی و پوونی مؤسیقادا ده‌کونه جه‌نگکوه؟ له‌وه ساته‌دا که نیسحاقی
 لیوزیپین مله‌ی نه و دوو گنجه‌ی ده‌بینی تیشه‌گه‌یشت قوتابییه‌کانی گه‌ر
 بکه نه‌وسه‌ری نیعجاز همیشہ شتیکی دویناییان تیاده‌مینیت‌وه، ودک
 نه‌وه‌بوو قول چووبنے ناو شه‌پوله سه‌رسامه‌کانی نه و ئاوه‌وه تا تیگه‌ن
 که مؤسیقا شتیکی نه‌سته‌میان لیداواهه‌کات، تیگه‌من یان ده‌بیت ریگای
 ئم جوانی و پاکییه بگرن که به‌ره‌وه شیتی ده‌یانبات یان بگه‌رتنه دواوه.
 جه‌لاهه‌ت که له نیوان فریپن و مله‌کردندا سه‌رسامه‌نه‌جه‌جولای‌وه،
 بؤساتیک سه‌ره‌منگی نه‌ده‌دی، که ودک جه‌سته‌یه‌کی ته‌نیا تریفه ده‌بیرد.
 سه‌ره‌منگ قاسم مله‌کردنی له و ده ریاچه يه دا ودک قه‌دهر ته‌ماشاده‌کرد،
 مؤسیقا بئه نه و ده‌ریایه‌ک بروو ده‌بابیه تیا بخنکیت. له کاتیکدا جه‌لاهه‌ت
 ودک بال‌نده‌یه‌کی خوشنوود بروو، سه‌ره‌منگ به جوئیکی دی ته‌لیسمی نه و
 ده ریاچه‌یه ده‌زیا، سه‌ره‌منگ به شیوه‌یه‌ک خۆی بئه ده سه‌لاتی نه و ئاوه
 شلده‌کرد، له په‌ریک ده‌چوو له بەرزاییه‌کی گهوره‌وه بکه‌ویته خواری،
 په‌ریک به همنیک بازنه‌ی خیالی ده‌سورایه‌وه و به‌ره‌وه قوولاوی نه‌بۆی،
 سه‌ره‌منگ ودک بئه مردن به‌ره‌وه ناو نه و تیشکستانه بیروات، به‌هیمنی به‌ره‌وه
 خواره‌وه ده‌هات، زیر نه و ده ریاچه‌یه لای نه و مله‌بندی ئارامییه‌ک بروو

له سارزه مینی مردن نه چوو. مردن بتو نه و شتیک ببو و هک موسیقا،
له کاتیکدا له گه ل نه و ناوه دا تیکه لده ببوو، نه یده پرسی نایا به رگهی نه
همو جوانیبه ده گریت یاخود نا؟ نایا به رگهی نه همو پوناکییه
ده گریت یاخود نا؟ به لکو دلنجابوو، لای نه و په یوه ستیک مردن و موسیقا
پیکه و گریداوه... په یوه ستیک به ناوازیک ده چیت له و دیو وجوده و بیت
وله گه ل تاقمیک فریشته دا نه و بهره و مله کووت هلگریت.

سرهنگ قاسم که ده گه یشته بنی نه و ده ریاچه، و هک له
تیشكذابادیکدا و نبیت. ده گه یشته ناوینه خاکیک له ویادا وینه بوویاره کانی
خوی ده یانویست دهستی بگرن و بهره و شوینیکی دیکهی نه زانراو بیهه،
له ویادا ده ترسا، هستی به سامیک ده کرد له عهشقی موسیقا گهوره تر.
خوی به رزده کرده و به هیزیکی گهوره و پووه و سرهه و ده گه پایه و، به لام
هاواریک له قوولایی پوچیه و پییده گووت، گهر پیشیک مردی و هرهه و بتو
نیره، و هرهه و بتو نه ده ریاچه، نیره ده روازه زه مینیکه تییدا ناوازیک
دهست پیده کات و تا ناکوتا خاموش ناییت، نیره ده رگای شاریکه
سنه نشینه کانی به بین موسیقا ده خنکین.

* * *

نوای سه عاتیک همووان پیکرا له سر که ناری نه و ده ریاچه
دانیشتبون، سن پوچله به ری ته که له تیشكذیکی نادیارو په نهینیدا
نوقم بوویون، هیشتا که سیان ته واو له مانای نه و شهه و تینه ده گه یشن،
که سیان ته واو نه یانده زانی چیبان بینیوه؟ نه یانده زانی نه و هست و نهسته
له ناکاوهی ناو نه و ناوه چ په یوه ندیبه کی قوولی به داهاتوویانه و ههیه.
هر سیکیان و هک یه ک دهنگ له ناوه و هر پا بانگیان بکات به پووتی، به
نمی ناوی ده ریاچه و، به خوبیه کی له ناکاوهی ناو دله و به لاماری

جله کانیان دا، خویان گوپی، فلووته کانیان خسته ناو کوله پشت که یان و پوشتن. دوای شه ویکی و ها جورئتی نهودیان نده کرد موسیقا لیبدن، دوای شه ویکی و ها نه یانده زانی له کوین و بهرهو کوئی ده چون. سئ قله نده ریبون ملی، پیگایان ده گرت و ده پوشتن، چ پیگایه ک؟ نه یانده زانی. بهرهو کوئی؟ نه یانده زانی.

ناسان نه بولو له خاکی ته لیسمه بچنه ده رئ، ناسان نه بولو له و پوشناهی و بکه پینه وه ژیر زولمه تی ناسایی ناسمان. بینه وهی ناراسته یه کیان هم بیت ده پوشتن، ده پوشتن و هله له ریز، وک نهوهی شتیک له ناویاندا شکابیت، یان به پیچه وانه وه شتیک له ناکاو له ناویاندا سه وزیوبیت. به ریه یان ده گهیشته دامیتی چیاو جه نگه لستانتیک که پتر له جینگا کانی دی بونی باروتی لیده هات.

له وی پشوویه کی کورتیان ده داو سه رله نوئی بهرهو نه و هه درازو شاخ و دارستانه به ریبانه دارستان پنده کرده وه.

ده بایه چند جاریک پیگا و ناراسته خویان بگوپن، نیسحاق و قوتابیه کانی تاده هات پتر بناو سرو شتیکی تاریک و زه مینیکی ترسناکدا پوده چوون، تا بهرهو باکورد بپوشتبانیه، زیاتر له مهترسی نزیک ده که وتنه وه. ههندی پوز ده که وتنه ناو دورگهی گوره گوره وه له دوکل، به مر لایه کدا ده پوشتن ده چووه وه سه ر بهره یه ک له بهره کانی جه نگ. نه وکات هه مو نه کورستانه نیمه به ریه کی گوره و به ریسی شه پیکی خه یالی بولو، نیدی بهرهو هر جینگاه ک پاشه کشیانده کرد ده که وتنه وه ناو بوسه دارستانی سووتا و زه مینی جه نگزده و هر یمی خویناوی. ههندی چار به ههفت به ناو بونی دره ختی سووتا و میرگی پهش و گوندی کاوله دا تیده پرین. له ههندی شوین بتوهی دره خت و گیانداره کان نارامبکنه وه موسیقا یان ده زهن، موسیقا یه ک بتوانیت بالنده و جه نگه ل و نزاره کان له گه ل مرؤقدا ناشتیکات وه، موسیقا یه ک که میک خرابه ی نینسان

دابوشهت و بپیک له جوانی بگیریت و بتوینهی نه و مخلوقهی لهو زه مینانه دا ناشوب و کاره ساتی نابورووه. بهلام ده بایه ناکادارین، چونکه نیسحاق ده بیزانی جوره مرؤفیک هیه هیچ مؤسیقا یک نه و درنده یهی ناوی بیدنه نگ ناکات. هندیجارت ده بایه مؤسیقا نه زه نن، نه با کهستک له تاریکیدا شوینیان دیاریبکات. و هک نه و ببوو نیسحاق بزانیت که و توونه ته ناو چ تقویکی سامناکوه. هندیجارت بتو ماوهی دریز بیدنه نگ ده ببوو، له سر به رده کان داده نیشت و گویی له دهنگی توب و فیروکه کان ده گرفت که له نوره و گرمه یان ده هات. نیواره یه ک له سر به رده کی گهوره که به سر میرگوزاریکی مازندا ده بیوانی دانیشت، قوتا بیه کان به نیسحاقیان ده گروت «مامؤستامان، نیمه و هک ته بیزیکی بربندار به دهوری بازنه یه کی گهوره دا ده سوپرینه وه، نیمه و هک نه و هی له ناو دیواره کانی زه ماننکی بیده روازه و بواردا گیرمان خوارد بیت، نه ده توانین به مؤسیقا لهم گمارؤیه نه رچین، نه ده توانین بگه ریفنه وه بتو شاره ناسووده و هیمنه کان، نیستا ده توانین جوانترین مؤسیقا بژه نین، بهلام له خه راباتیکی و ادا مؤسیقا بتو کن بژه نین؟ نیستا هه قمانه بپرسین، بتو مروف له سره تاوه فیزی مؤسیقا ده بیت؟ بتو نیمه له سره تاوه شتیک فیزده بین که سوو بیکی نییه؟ نه م گاشته به ره و کویمان ده بات، سه رزه مینی مؤسیقا له کوییه؟ گنجینه ی نوته جاویده کان له کوییه؟ فلووتی زینده گی له چ دره ختیک دروسته کریت؟ ناوازی ناسووده گی که هه مو ناده مییه کان له سر سفره یه ک کزده کاته و له کوییه؟».

نسحاق ده یگروت «موسیقاره کان له پوئیکاری جه نگدا، ده بیت و هک موسیقار بمعتنیه وه، نه و هی بتو ناوازیکی مازن ده گه ربیت نایبیت ماندو بیت، جه نگ و مردن و نازاره کان هه میشه هن و بردده وامن، نه و موسیقاره ناو روحیشمان ده بیت به رده و امیت، ناو به جودا لهم که درونه نیشنناکات، نه و له ناو نه م جه نگه دایه، نه و خه زننیه یهی نه و بتوی ده گه ربیت، له پیچیکی

تاریکی ئەم وجوده دایه . موسیقا ناتوانیت لەم دوکەل و خەرباستانه دەرمابنېتتىت، موسیقا لېرەدایه لە ناو ئەم خەرباستانه دایه، دەبىت بېرەدا تىپەپىت، هىچ چارەيەك نىيە، موسیقار دەبىت لە جەھەنەمىشدا بىئى . من سالەمای سال نواي ئەوه كەوتىم، موسیقا مەڭگرم و دوور لە دونيا، دوور لە خەربات و ویرانەيى و شەپ بىپارىزم، نەھىلەم ناوازى دووكەل بىتە كەرىوى ئەم فلۇوتەوه، نەھىلەم زەمىنلەر زە كەورانە دەستم بەلەزىتتىت، بەلام ناکرېت، كە مەواي پاك لەسەر زەويىدا نەما، موسیقار دەبىت قەبۇلى بىت ئەھرىش بکاتە موسیقا».

چەند رۆزىك بۇو دەيانويسىت لە دەرىيەندىك بېپەرنەوهو نەياندەتوانى، نىسحاق لە دوورەوهەندى چىاي دوورى نىشانىدەدان و دەيكۈوت «ئىمەي موسىقار بىتىمامىج بە زەويىدا دەسۈرپىنەوه، كە لە مالى خۆمان دېينە دەرىئى، لە موسىقا بەمۇ لاوە هىچ شتىك دەلىلمان نىيە، وەك ئەوهى جەستەمان بە نەسرەوتى و بىتىرامى خۆى، بە سورانەوهى وىل و بېرپىگاي خۆى، نەسرەوتى و بىتىرامى پۇحمان نىشانىداتەوه، وەك ئەوهى پۇحمان بېتىسىتى بە جەستەيەكى وىلپىت تا بېبىنتىت خۆى چ قەلەنەدرىيەك». بەلام قوتاپىيەكانى دەيانزانى ئەوان بۇذ دواي بۇذ بەرەو شوپىنى ترسناكتىر دەپقىن، شەو دواي شەو زىاتر تىيدەگەيشتن كە كەوتونەتە زەوبىيەكەوه دەركاكانى داخراوه، زەوبىيەك بونبەست و تارىك . زۇر شەو دەبايە بىدەنگىن، بەئاراسى بېرپىشتىايە و مىچىان نەگۈوتبايە، چەندەما بۇذ بۇو دەپرپىشتىن و ئاوه دانىيەكىيان نەدەبىنى، لە گوندى پۇخاولەپلاوه پىكەوتى مىچى دىكەيان ناودەكىد، هەندىتىجار لەناو دارو بەردى گوندە خاپۇورە كاندا خواردىنى كونيان دەنۋىزىيەوه دەيانخوارد، وەك شىيت دەپرپىشتىن وەك شىتىش پشۇرى درېتىز درېتىيان دەدا، ئىيوازان ھەميشە شوپىنېتكى دوورو بېتىرس و خالىييان دەنۋىزىيەوه بۇ فلۇوت لېتىدان . مىتى مىتى ھەردووكىيان دەبوونە دوو فلۇوتەنى موعجيزەكار، ھەركاتىك فلۇوتىيان دەزەند بۇنى زەمین دەگۈپدرا.

ئیسحاق بەسەر سامیبیه و تەماشایدەکردن و دەیزانى لە ناو بازتەیە کى ئاگىدا
گىریان خواردۇوھ کە ئاسان ناتوانن لىئى دەرچەن. ئەو سالە دۇرۇ دەیزانەی
وھک بازىگانى مەپومالات سفۇر بە سەنۇور جەلەبى گەورەی پېش خۆى
دابۇو، هاتوچقۇی ناو چیا و ھەردەکاندا كەدبۇويانە كەسیتى شارەزا، بەلام
ئىستا جەگە لە مۆسیقا خەيالى لاي هيچى دى نەبۇو. دەترسا ئەو دونيابىيە
كە بۇ ماوهىيە کى دەرىز ئەوى لە مۆسیقا دۇورخىستقۇتە، شاگىرددەكانيشى
بەھەمان دەردېبات، دەیزانى سوپانوھەيان لەم زەمینەدا چەند ترسناكە،
دەشىزانى گەر لەناو ئەم تەنھايسى و سەختى و جوانىيە گەورە سەروشتدا
نەبىت، ھىچ كەس نابىت بە مۆسیقارىتى گەورە. مۆسیقا لاي ئەو تىپامان
بۇو لە نەيتى دۇنيا، لە نەيتى مەخلوقاتەكانى سروشت، لە نەيتى گەلاكان
و تەلىسى شەۋىنەكان.

لەو پۇزەھەي قوتاپىيەكانى لە شارەتىباپۇو دەرىز، دلىنىابۇو فەسادى
شارەكان بەھەرە توانىيان دەكۈزۈت، دلىنىابۇو لە ناو گەرددەلۈول و باراندا
نەبىت نابىن بە مۆسیقار. مۆسیقا لاي ئەو پامان بۇو لە مەزنى گەردون، لە
تىنەلگىرنى ھەناسەي ئىنسان بە ھەناسەي شىتەكانى تر. بەلام لە ولاتىكدا
سەرتاپاي جەنگ بۇو، بەھەرلایەكىدا دەرقىيەشىت مەرك چاوه بەۋانىدەكىدى،
لە زەمینىتىكدا تادەھات ترسناكتىر دەبۇو، ئىسحاق بىتچارە دەھەستاو رادەما،
كىشەي ھەرە گەورەي نەوه بۇو، نەيدەتوانى بە ئاسانى قەبۇللى ئەو
پاستىيە بکات كە لە پىگاي مۆسیقاوارە ناتوانىت ترس و مەترىسى بىرىتە،
نەيدەتوانى باوهەر بەھىنەت خراپەي ھەندىتكى مرۆغ دەتوانىت سەروشتىش
بىڭۈرۈتە سەرمىداتىكى تارىك و پېسام. گەر شارەكان بەكەللىكى ۋيانى
مۆسیقار نېيەت و سەروشتىش بەكەلک نېيەت، ئەي مۆسیقارەكان بۆكۈئى
بچەن؟ ئەو تا دەيتowanى سەرنجى شاگىرددەكانى بىلەي پۇوه پۇناكەكانى
دونيما رادەكتىشا، بەلام لە قۇوللايى پۆھىدا دەیزانى مۆسیقا تەنبا و ھەلامى
بانگەوانى سەروشت و جوانىيەكانى نېيە، بەلکو و ھەلامى مەركىشە.

هر بقذیک له نیوان بقسه و پایگاو بنکه کانی سوپادا گیریان بخواردایه،
 موسیقاکه یان پرده بیو له ترس و دودلی. هندیجار چهند بقذیک له ناو
 بوکلی جهند و بودیمانی فرپکه و تیکه لبوبنی شهپکه راندا گیریانده خوارد،
 هندی بقذ فلووته کانیان ده شارده و هو به ناو جهندگاه ران و تارمی کوژلاوو
 نالهی برینداره جیماوه کاندا ده پویشتن، له سره پیگای خویاندا به شاری
 خاپورو و پرانکراودا تیده پرین، هندیجار ریبانده که وته ناو مفره زهی بچوکی
 نه و پیشمehrگه غمگینانهی به کومه لیک کوله بشتی نقره وه، به خویان و
 برینداره کانیانه و به هورازه سخته کاندا سه رده که وتن. جارناجر کومه کی
 نهانیان له هه لگرنی برینداره کانیاندا ده کرد، موسیقا یان بق ده زدن، به لام
 نوازه کانیان له و نوازانه نابوو ناره زوی شهپکردن له مرقدا به هیزکات،
 زامداره کان له هر کس پتر خوشیبیان له و نغمانه ده هات که وک توفانیکی
 به هیز به ره و زیان پایده کیشانه وه. جاریکیان به موسیقا خوینی به ریووی
 برینداریکیان و هستان که قولپ قولپ خوین له سینه یه وه ده هاته ده ری.
 جاریکی دی له یه کتیک له نه شک وته کاندا که دکتوریکی لاوان چکولانه به خوی
 و چاویلکه و جامانه یکی چلکنه وه ده بایه بیبهنج نه شترکاری بق برینداریک
 بکات که گولله یک له گهرویدا و هستابوو، نه وان چهندہ سه عات له برى
 به نج موسیقا یان بق بیماره که لیدا، که سیحری موسیقاکه زور له ژانی
 نه شتره رو زامه کانی هیورده کرده وه. له پیگای خویاندا شهوانیک زیان پرپوون
 له پیگای له ناکاوه، له زمینی به ناده میزد نامه، گهیشتن به ده ریاچه هی
 دیکه که به شیک بعون له خاکیکی دیکه. زه وی له لوجه نهینیکه کانی
 خویدا گله ک ناوه دانی خهیالی نیشاندان که ده رگا کانیان ته نیا به موسیقا
 ده کرایه وه. شه ویکیان دوای نه وهی هر سه موسیقاره که له قهیاغیکی
 کوندا له زنیکه کی گهوره په پینه وه، هیشتا ده نگی نه و نرمه شهپکلانهی ناو
 له سه راندا بیو، شتیک کوتاییه کی کوتپیو سه بیری بق نه و گهشت دانا که
 هیچ یه ک له موسیقاره نهیانده زانی چون کوتایی پیبهیتن.

كتېيىم دەۋەم

(بە حىكايەتى جەلادەتى كۆئىر)

له یادچوونمهوه موسیقا

بهشی یه که م

به پریکه ووت له زئ په پرینه وه، من به ئىسپايان گووتم باله زئ نه په پرینه وه. من دلنيانه بوم، چونكه من بونى بالندەم دەكرد، له زمانيان تىدەگە يشتىم، من بە ئىسحاقم گووت «ئەو بالندانەي دەترسن بۇ و بەرامە يەكى ترييان ھەيءە، دەنگىيان جۆرە مۆسىقا يەكى ترى تىايە، گوئىگەرە تەيرەكانى ئەوبەر ئاو نائارام و شېرزەن، شتىكى نائاسايى دەبىن، گوئىگەرە ئەوان بەو شېرزەبى و پەشۇكانە خەبرىك بە ئىيمە دەدن، له شتىك ئاكادار ماندەكەنە وە» كە من وامدە گووت پۈلىك لە بالدارە شېرزەكان لەوبەرى ئاوهوه دەفرىن، بە جۆرىك شېرزە بون ھىچيان لە بالندەي شەۋىتكى ئارام نەدەچوو. ئەو بە ئىسپايان گووتى «دەزانم» و ھىچى دىكەي نە گووت. بە هيتنى سەيرى ئەوبەرى ئاوى دەكرد، بە ئىسپايان سەيرى شەوى دەكرد. من بە يەقىنى مندالىتكەوە كە گەلەك لە قىسە كانى خۆى دلنيابە تا ئەندازەي گريان، تا ئەندازەي ئەوهەي گەرووى پېرىت لە تۇفانى فرمىسىك، دەمگووت «من دەلىم باله زئ نه په پرینه وه، باله زئ نه په پرینه وه»، سەرھەنگ قاسم دەستى دەخستە سەرشام و دەيگووت «دان بە خۇتقا بىگە». بەلام رېڭايى دېيمان لە بەردەمدا نەبۇو، دەبايە لە زئ بې په پرینه وه. هەر سىكمان سى فلۇوتىمان پى بۇو، تەمىكى شەوانە كە ترىفە يەكى وەك ئاڭر پۇناكىدە كرددەوە،

هه وايهك له گهله سه رماو زوق ميشيدا هيستا له ئاگر ده چوو، بهرى زىيى
 گرتبوو. وەك يەكىن بەپىتى خۇى بەرهە مەركى خۇى بېرىۋات، يەكەم
 كەس پىتمىختە سەر قەياغەكە. بالندەكان شىت و شېرزمە بەسەر سەرماندا
 دەفرىين و دەيانقىرالىد، لە دەمەوه كە لە مال ھاتبۇومەدەرى، لە كاتەوه
 زۇر چەشنى مەل و گەلەك جۇر فېنەدى عاجباتىم بىنېبۇو، بەلام ھەرگىز
 بالدارەكان وەها تۈرپە شېرزمەنەبۈون. ئىسحاق وەك يەكىن لە وەجدابىت،
 شتىك ئىشراقىتىكى ترسناك لە رۆحىدا دروستىكەت، پۇناكىيەكى كوشىنده
 پىشچاوى پۇناكىدەكرىدەوه. وەك ئەوهى لەم پىنگايە زياتر شۇيىتى تر
 شىكتەبات، خۇمان و قەياغەكەى بەرهە ئەوبەر سەولەدەدا. دلىبابۇ لەوبەر
 شتىك چاوه روانماندەكەت، منىش دلىبابۇوم، بەلام سەرەنگ قاسىم، وەك
 بىتاك بىت بەرابەر ھەموو شتىك، وەك ئازايەتتىكى كوشىنده و لە ناكاوا
 بەرهە كارەساتى بەرىت، لە پېشى ئەو قەياغەدا وەستابۇو، لەو ساتەدا
 شتىكى تىابۇو كە ھەرگىز لە يادى ناكەم، وەستانى لە ناو قەياغەكەدا،
 يارىكىرىنى با بە قىزى، جۇرى گرتنى فلۇوتەكەى، ئەو تەنبايىھ قۇولەي لە
 چاويدابۇو، ھەموو شتىكى ئەو لەو ساتەدا سەمير و نامۇ ھاتە بەرجاوى
 من. لەو ساتەدا هيئىنە لە يەكىن دەچوو بە بەلم دەيگۈازنەوه بۇ مردىن
 لە موسافىرىتى ئاسايى نەدەچوو. ھەردووكمان غەریب بۇويىن بە ئاۋ،
 بەلنى لەو ساتەدا ھەموومان غەریب بۇويىن بە ئاۋ، خەيالمان تەنبا لای ئەو
 گومانە قۇولەبۇو كە لە دۇنيا ھەمان بۇو. دەبىت بلىم لەو چەند رۆزەدا
 بىئەندازە گومانىم لە غايەتى خۇمان پەيدا كىرىدابۇو، سىن مۆسىقار دەبایە
 بىگەرىتىن و نەوەستىن تا شۇيىنەكان بۇخەمان و دەلمان نەشىپىين، دەبایە لە
 هىچ جىتكايدەك لەنگەر نەگرىن. مۆسىقا بىتەۋشىدە كەرىن و ئىتەش دۇنيامان
 بىتەۋشىدە كەر، مۆسىقا لەوكاتەوه بۇ من تاکە زمانىتىكى ئىنسان بۇو لە گەل
 سروشتىدا، من لەو گەشتەدا تىكىيەتىم هىچ ھونەرىنگ مەرۆف بە سروشتەوه
 گەرىتىنادەتەوه مۆسىقا نەبىت، من شەۋىنگ بە ئىسحاقم گووت «ئىسحاق،

سهیرکه کول و درهخت و بالنده ناتوانن له شیعر تیگهن، ناتوانن تماشای تابلوییه ک بکهن، ناتوانن کتیب بخویننهوه، بهلام ئیمه له ناو جه رگهی ئم سروشتهدا و هستاوین و موسیقا تیکه لماندھکات، من ناپرسن ئایا منم له ناو تهیعه تدا ده تویمهوه یان تهیعه ته له مندا ده تویتهوه، بهلام ههستدھکم کوییه کی مهزن هئیه ده مانیبیستیت، من ئیستاله بیستنی کول و تیکه یشتتنی ئاواری ئم پىندەشتانه ده ترسم، هەندی شەو تو ئاگات لى نئیه که موسیقا لى تدەدم ئەزۇنقا کامن دەلەر زیت، چونکه دەزانم با و درهخت و ئەستیرە گویم لى تدەگرن، له دلى خۆمدا ھاواردەکەم «گەر ئەوان حەز لەم موسیقایه نەکەن من دەمرم». من وام بە ئىسحاق دەگووت، کە دلنىابوو مانەوھى ئیمه له ناو سروشتدا، مانەوھمان بەم گەرۆکییەج ترسناکە، بهلام ئیمه لهو موسافیرانه بۇوین ھېتىد دەستدەکەن بە سەفەر چىدى ناتوانن بوھستن. ئاھ، ئیتوھ و اھىسابمان بۇ بکەن کە ئیمه لهو رېتپوارانین کە خۆیان بە ئەنۋەست نایانەویت بگەن دواھەوار، چونکە دواجار بىثامانج بە ناو دونيماو چیاوا دەربەند و زەمینە شاخستانه سەختە كاندا دەرۋىيىشتن و نەشمانەویست بىزائىن بۇ کوئ دەچىن. بە درېزايى ئەو ماوھىپە رېتەکەوت ھىچ يەك لە من يان سەرەمنگ قاسىم لە ئۆستادەکەمان بېرسىن ئیمه بەرەو کوئ دەرۋىن. غایەتمان ئەوھبوو و امان لېتىت بىئەوھى ھەست بە مەوداو پۇوبەرەكان بکەين موسیقا بىمانبات، رۆيىشتن بەشىك بۇو لەو بىتھۆشىيەت تووشى دەھاتىن. خۇشحال بۇوین بەوھى نازائىن لە كۆيدا دەگىرسىيەنەو، نازائىن لە كۆيتۈھ ھاتووين و بۇ کوئ دەچىن. خۇونىكىن لە ناو سروشىتىکى بىتىا و بىتاراستەدا بەشىك بۇو لە خۇونىكىنمان لە موسىقادا.

ئەو شەوهى لە زى پەرىنەوه، ئەو شەوه لە ھەركات زىاتر پرسىyar لە مانای ئەم گاشتە لە مندا دروستىبۇوۇ، ئەوکات ئىسحاقىش دەيزانى كە گاشتى ئیمه ناتوانىت گەشتىك بىت بە زەمینىتىكى بىتىرسدا، ئەو دونىيا سووتاوهى پۇزانە پىاپەرۇيىشتن، ئەو زەمینە سووتاوانە دەمانبىنى، ئەو

بریندارانه ههلمانده گرتنو و بورو بوروون به بهشیک له و گهشته مان. ئیمه دهمانه ویست سووک و ئاسان بمناو ئه و جه نگهدا برقوین، برقوین و نه هیلین کار له مؤسیقاو ژیانمان بکات. ئیسحاق دهیزانی ناتوانین واپکهین، دهیزانی به لام هه رکاتیک مؤسیقا مهستیده دکرد، وا پهفتاری دهکرد که زه مین سه رتایی به ههشتیکه ئیمه دهیت بیکهینه کانکای ئیلهام. به لام ئیسحاق پیاوینکی گه مژه نه برو، ئه و هه تا سووتان و تاعونن و دهربیشی دهکرد به مؤسیقا، دیاره حه زیده کرد ئیمه تهنيا به ناو سروشتیکی تازه و ئه فسانه بیدا سه فهربکهین، شوینمان تهنيا ناو دارو درهخت بیت، به لام سروشت لای ئه و شوینتیکی گه ورهتر برو، جگه له جوانی دیوی دیکهشی هه برو، به جوریک ده توائم بلیم مردن له و گه شتدا بؤئه و بهشیک برو له مؤسیقا، ئه و مه خلوقیک برو بى هیچ ئامیریک دهیتوانی ئاوازی ئه فسوناوی بژهنتیت. ئه و دهیتوانی نه هیلیت له زی بېریتنه و، به لام کاتیک هه ر سیکمان له ناو ته می ئاگر هنگی ئه و شهودا سوار ئه و قهیاغه بوروین من تیگه يشتم ئیسحاق ئه و ترسهش وەک مؤسیقا ته ماشاده کات. که سه راسیمه سهیریده کردن له ناووه را گومانی له و نه برو که مؤسیقا هه لهاتن نیبه له چاره نوس، بەلکو پاوهستانه بەرابر چاره نوس. که له زی پهرينه و وەک هه مۇو کاتیکی دى بەره مۆسیقا دەپەرینه و، من بەرلە وەی بگهینه ئه و بەر بە سه ترسه کانمدا سه رکه و تبۇوم، له و ساته و سه فهري من بمناو کاره ساتدا برو به سه فهريش بمناو مؤسیقادا.

قهیاغه که ئیمه ده برد، ئاو لە رەيەکی غەمکىنى هه برو، به لام بالندە کان تورە و بیزار دهيانتواند. له شوینتیکا بالندە يەک وەک بېھويت بمخاته ناو ئاوه کە وە خۆى كىشا بە سينە ما، من بە دەنگى بەرز گووتەم «بالندە کان وازم لىيھىتن، بالندە کان بېرقن». زۇرمان نەما برو و بگهینه ئه و بەر ئاو، گەلەک لە پۆخى زى نزىك بۇوین کە من بق يەکەم جار تارمايى شتىكم له ناو درهختە کاندا بىنى، پوناكى تريفە کان وەها سەير لە سەر پۇوی ئاوه کە

په رچده بیوونه وه، دو نیایان چه شنیک روناکده کرده وه وه ک ئوهی ئاگریک له ناو دره خته کاندا به رپایت. من شته کامن پرون و ئاشکرا ده بینی، هه ممو شتیکم لهوبه رزی ده بینی، جولهی دره خته کان، جولهی ههندی مخلوقاتی گومان لیکراو، شنهی با که ته می شه وی له گهل خویدا لولدهدا. ئیمه هه ر سیکمان رقیانیک بھبی بهلم به سه راوه کاندا رقیشتبووین، ئوهکات که موسیقا ساف دهیکردن به روح و جهسته مان حوكمی نه ده ما ده مانتوانی به سه راوه کاندا بر قین، بهلام ئه و دره نگ شامه، ئه و سه رهتا تازه بیه جهسته مان هیند سه نگین برو، هستمده کرد قهیاغه که له قورسی ئیمه بن راوه ده که ویت، ئوهی سهیر بیوو ئه و سه نگینییه له ناکاوهی لهش برو، وه ک ئوهی له ناکاوه جهسته مان به هه ممو جهبره ترسناکه کانی خویه وه هاتبیت وه، راسته، بهلئی راسته مرزف ده توانیت ترسیش به موسیقا وه گریبدات، بهلام من لهو قهیاغه دا که خه ریکی دوور خسته وهی بالنده کان و تیپ امان بروم هستم به قورسی خوم ده کرد، سهیری جولهی ئه و مه خلوقاته گومان لیکراوانه ده کردو له شم پتر قورس ده برو، هیند مان نه مابرو بگهینه ئهوبه رزی که تینگه یشتمن ئهوان شهیتانی گوی راوه و جنزوکه نیو پله چناران نین، بلهکو سهربازن. له چاوت روکانیکدا له ته م و تومانی تیکه ل جه نگی تاریکی و تریفه دا ته واو پو خسارو شیوهی بیکیکیانم بق جیا کرایه وه به خوی و خوده سه ره نیزهی باریکی تفه نگه که وه که ته و با پیکه وه سیبی ره که یان ده شکانده وه و چین چین له هه وادا هه لیاندہ گرت و دهیان برد. من ده متوانی بقیزینم، ده متوانی بلیم برادران لهوبه بوسه یه کی سهربازی ههیه، بهلام نه مقیزاند، چونکه دلیابووم ئیسحاق ناگه پیته وه، ئه و له سه ره تاوه له یه ک جین گادا له ناو ئه و قهیاغه دا و هستابوو، وه ک ئوهی بیزار بیت له و خوپار استه دورو و دریزهی خوی و ئیمه، وه ک ئوهی چیتر بلهایه وه گرنگ نه بیت چی چاوه پو اماندہ کات، وه ک ئوهی خودانه دهست موسیقا و خودانه دهست قهدری تیکه لاو کر دیت.

دهپوانی و سهوله کانی له ئاو دهدا و وەک بەرەو قیامەت بىمانپەرینىتەوە لەسەر يەك ئىقاب دەپەرىدىن. چەند مەترىنگ بەر لە كەنار يەكەم دەسپېزىيان بەسەردا تەقاندىن، ئىسحاقى لىوزېزىرين لەسەر ھەمان ئىقابى خۆى بەردەوامبۇو، وەک ئەوهى ھەرسىتكەمان بىزانىن بەرەو كۆئى دەپقىن و چى چاوه روانماندەكەت، ئەو دەسپېزىش شېرەزە نەكىدىن. سى مۆسىقاربۇوين لە قەياغىتكەدا بەرەو دوژمن دەپەرىنەوە. كەلەوە بەر دابەزىن، ھاتۇھاوارى سەربازە عەرەبەكان لە بەردەمماندابۇو، ئەوان لەناو دارو دەوەنەكانى دەورى ئاۋەكەدا خۇيان حەشاردابۇو، لەساتەدا كە دەبايە ئىتمە لەوان بىرسىن، پىتەچۇو ئەوان لە ئىتمە بىرسن. ئىتمە دابەزىن قەياغەكەمان لەوبەرئاوا بىق ساھىيى بەستەوە، دابەزىن و بەفلۇوتەكانماواه بەرەو پۇويان بۇيىشتىن، ئەوان ھەندى دەسپېزى دىكەيان بەسەردا تەقاندىن، دواجار ئىتمە لە فاسىلە يەكدا بەرابەريان وەستايىن، نەماندەتوانى بېرىن. لەوە بەر رېنگەوتى كردىبۇو كە بە دەم مۆسىقاواه بەناو كۆمەلە خەلکدا گۈزەرمانكىردوھو نەيانبىنىيۇين، بەلام ئەوان لە ناو دارەكەندا ئىتمەيان دەبىنى، ئىستېتىك لەويادا وەستايىن تا يەكتىكىان بە كوردىيەكى خراب گۇوتى «كاكات، وەرن پېتش». دواي ئەوھەرچىيەكىيان گۇوت بە عەرەبى بۇو. من بۇئەوهى لەزەتى كېرپانەوە تىنگىيىشتن لە ئىۋە تىڭەدەم، ھەمۇو عەرەبىيەكەنانى ئەوانلىغان بۇدەكەمەوە كوردى، دىيارە دەبىت لىيم تىنگەن، من بەدرىتاشى ئەم كېتىبە ھەمۇو ئەو دىالۆگ و قسانەي بە عەرەبى دەكىرىن بۇقان دەكەمەوە كوردى، نالە بەرئەوهى كە كوردى بە زمانىتىكى باشىتى دەزانىم، بەلكو لەبرئەوهى عەرەبى لە يادەوەرى مندا زمانى جەلا دەكانە، لە يادەورى مندا وەك زمانىتىكى ترسنالا وەھايە كە ئەوانە قىسى پىتەكەن كە دەستىيان بە خۇينى ئىتمە سووربۇوە. يەكەمچار مەندا ترىن و چۈللانە ترىن سەربازى خۇيان نارد، سوپا ترسنۇتكەن دەزگائى سەرزمىنە، لەويادا ھەمىشە بەھوك و بىنەستەكان سەرەتا تىيادەچىن. سەربازىتىكى چۈللانە بۇو كە ھەمۇو

گیانی دله‌رzi، دوای ئه‌وهی ئىمەی پشکنى بە ترسەوە ھاوارى لە ئەفسەرەكە كرد «ھيچيان پى نىيە». لە دوامانەوە بە چەكەي ئىمەي بەرەو پىش بازۇودا، ھەرسىكىمان وەك لە تەم ھەلکشاپىن ھەلمىكى پەشمان لىيەلەدەستا، ھىدى ھىدى لەناو دەوەن و سەوزايىھە سەرسەكۈوتى ئەوانى دىش دەركەوت، كۆمەلىك مەخلوقاتى تارىك ترىيفە پوخساريانى پۇناكىدەكرىدەوە، پىندەچوو لە نىزىك بىرىيکى نەتوەوە كارىيان كەرىبىت، پوخساريان شتىكى وەك زەيتى لە سەربۇو وايىدەكىدە مۇوييان لە زېر مانگدا بىدرەوشىتىنەوە. ئەفسەرەكەيان يەكىكى بالابەرزبۇو، سىيمىاھەكى ترسنەكى ھەبۇو، سەمىلە فاشىتىيە درىيەزەكەي پوخسارىكى دابۇوىن جىاواز لە پوخسارى سەربازەكان. ئەو يەكەم كەس بۇو ھاوارمان بە سەردابكەت، قىپانى «زووکەن، وەرنەپىش، وەرنەپىش». بە جۈزۈتكە دەيقىراند لەكەل ئارامى ئەو زى مەزنەدا نەدەگۈنچا، شتىك لە دەنگىدابۇو نەدەبۇو بە مۆسىقا، شتىك دىرى مۆسىقاپابۇو. من تا سەعاتىكىش لەو باوەرەدا نەبۇوم كە گىرابىم، شتەكان وەك خەويىكى پىر تەم دەھاتتە بە رچاوم، خەويىك دەمۇيىت لىتى بە ئاگاپىتىم، بەلام تائەبەد بە ئاگانەھاتم. كە گەيشتىنە بەرددەم ئەفسەرەكە يەكەم شت پىرسىيارى لە فلۇوتە كانمان كرد، ئىسحاق كە لە ھەموومان زىياتر عەرەبى دەزانى پىتىگۈوت «ئىمە سى فلۇوتىزەنى گەرۋىكىن، ئازادانە بەزەويىدا دەگەپتىن، نە ھاودەمى كەسىن و نە دۇزمۇنى كەس، وەك چۈن تەير ئازاد بە سروشتىدا دەفرېت، ئىمەش ئازاد بە سەر زەھەپىدا دەرۋىن و ناشزاتىن بۇ كوى دەچىن». زەممەتبوو بۇ ئەفسەرېتكە لەو وەلامە تىيگات، ئەو كارى ئەو بۇو كەس بە ئازادى لەو سەر زەھەپە نەگەپتىت. من لەو باوەرەدام گەر بىمانگۇوتبايە ئىمە سى راواكەپىن، سى جەلەبچىن، سى دانەولەكەپىن نەدەگىرايىن. بەلام ھەرگىز بە بىرى ئىسحاقدا نەدەھات لە بەرددەمى ئىمەدا درۆبەكتەت. سى مۆسىقار لەناو ئەو خاكى خوين و خەرابەدا چ كارەبۇون؟ كابرا چلىق دەبايە بىروابەكتەت؟ ئەو جەلە شەپى

کوشنده هیچی دی نه دیبیوو، ئیستا نده کرا باوەر بە و بھینیت کە لە دوکەلی جەنگەدا سى كەس ھەن بە سى فلووتو وە لە ئاۋ دېنەدەرى و دەيانەويت بىغايەت بە ناو شەپو ئاشتى، ئاۋەدانى و خرابىدا بىرقۇن. قسەكائمان مايەى پېكەنین بۇو بۆئەو. ئەفسەرەكە چەند جارىك قسەكائنى بە ئىسحاق دووبارەكردەوە، ھەموو جارىكىش ئەو پېكەنینه فاشىستىيانە خۆى پىتىدەكەنى، پېكەننېنیك وەك ئەوهبۇو درەختەكائىش لەكەلىدا پېكەن. نزىكى پازىدە سەربازبۇون، ھەر پازىدەيان لە يەكەنەچۈون، بەلكۇ دەتوامن بلۇم تەواو وەك بۇون، ھەموو يەك قەوارەبۇون، ھەموو يەك شىۋەھى سەيركىرن و پەفتارىيان ھەبۇو، ھەر پازىدەيان بە يەكەنە دەجولانە وە، بە يەكەنە ھەلدەستان و دادەنىشتىن، ھەموو يان ھەمان جۇرە جلى بەلەكىان لە بەردابۇو، بە يەك شىۋە قەيتانى پىلاۋەكائيان گىرىتابۇو. كە دلىنابۇون ئىمە لە سى كەسى بىچەك زىاتر هیچى تر نىن ترسىيان نەما. وەك ھەموو ترسىتكەكان لە دواى نەمانى ترس گەلەك ئازابۇون. دواى سەعاتىك پرسىيارى سەير سەير كە ئىمە نەماندەتوانى وەلامى هىچىيان بەدەينە وە، ئە و نالى ترسناكە هات، نالەرى خومپارەيەكى نزىك كە هات و ھاوارى سەربازەكانى بە دوادا بەرzbۇو وە. تەنبا ھاوهەنېكى چۈكۈلانە نېبۇو بەتەقىت و تەواو، بەلكۇ جۇرە داگىرتۇ وە يەكى ترسناك بۇو بۆ ھەموو ئەو بىشەو كەنارە كە سەربازەكان تىا مۇلگەيان كردىبوو. تا ئەوكاتەرى ھاوهەن باران دەستى پېتە كردىبوو كەمىك ئاسالى و بە حورمەت بۇون لەكەلەمان، لە ساتى ئاھەنگە قرمزىيەكەشدا، لەپەورپۇو لە جىڭگاى خۆيان بەزەويىدا نۇوسابۇون و ھاوارى خوداو دايىكىان دەكىرد. ئىمە ھەرسىيەكمان نەترساین، ئىسحاق كە لە تەنېشىتى منه و دانىشتبۇو، گووتى «مەترىن، بەلكۇ بە وردى گوئىگەن، شەر ئاسەوارىيکى گەورە لە سەر خەيال جىنەھەيلەت، ئەوانەرى جارىك جەنگ دەبىن دواتر موسىقارا كەيان پىرەبىت لە ئىقعااتى بەھېز. مىلۇدىيەكائنى شەپ، كىان ھەزىنتىرن لە مىلۇدى ئەو دەرۋىشانە ئەنبا لە دارستانە سەۋزەكائنا

ده گهپتین». ئەو وای دەگۈوت و خومپاره يېك لە نزىكمانە وە نالەيدە كرد، زىغ و چەوی كەنار دەيدا بە كىانماندا. يەكىك لە سەر بازەكان هاوارىدە كرد «ئەم كورپى قەحبانە، رەسەدى ھاوهنى دۇزمەن». من تا ئەوكاتە نەمدەزانى پەسىد چىيەو ھاوهن چىيە دواتر كىتانە وە سەربوردى ئەو شەوه، بۇو بەيەكىك لە حىكايەتكانى ژيانم، من لە يادم نىيە چەند جار لە ژيانمدا چىرۇكى ئوشە وەم كىتاواهتەوە، بەلام پېنموايە بۆ ھەموو ئەوانەم كىتاواهتەوە كە دۇستى نزىكم بۇون. كە ھاوهنەكان بىنەنگبۇون بۆ ماوهىكە هيچ شتىك لە شويىنى خۆى نەدەجولايەوە، تا چارەكىك خاموشىيەكى كوشىنە بالى بە سەر زى و زەمیندا دەگرت. خاموشىيەكى قورس، بىنەنگييەك كە پېش ساتە سەخته كان دەكەۋىت، تا كات زياتر دەپقىشت سەر بازەكان پىر لە پەناگا كاكانى خۆياندا دەجولان و سەرياندە هيتنىيە دەرى. شتىكى بە دەلە خەيالىاندا وايدە كرد ئىمە بە گوناھبار بىنان، يەكە مجار ئەفسەرەكە هاتە بەردىممان و گۇوتى «سى كوردى حىز... سى كوردى دايىك حىز». يەكەم شەقى توندى لە ورگى سەرەنگ قاسىم ھەلدا، كە نالانى و بەلادا كەوت. دواتر دوو سەر بازى دىكەيان بە خۆيان و خودە تۈزۈۋىيە كانىانە وە هاتن بۆ كۆمەك، دواتر ھەندىكى دىكەيان وەك ئەوهى شادىيەكى مەزن لە ئازارى ئىمەدا بىيىن لە دەرمان كوبۇونەوە، دوا جارىش ھەر پازدە سەر بازەكە لېياندابىن. من يەكە مجار خويىنى لووتىم پۇا، يەكىكىيان بە بىنى پۇستالەكەي دايى بە دەمچاومدا، ھەمومان خويتىاوى بۇوين، هيتدەي بىرىنى يەكتىرمان دەبىنى خۆمانمان نەدەبىنى، ئىسحاق لە كاتى ئەو ئازارەدا و دواترىش وەك يەكىك ئازارەكان وە جىدىكى تىا دوو سىتكەن، وەك دەرويىشىك لە ساتى مردىندا سەيرى ئاۋىكى بىنەنگ نار بىكەت، ئاوهە بىنەنگ سەيرى ئەستىرەي دەكىرد، سەيرى غوبارى زىپىنى سەر زى كە بەرە و ئىمە دەھات، سەيرى ئەو بالىدانەي لە سەر سەرمان ھەراوزەتايەكى سامانلىكىان دروستىدە كرد. ئەوان لە ئىمەيان دەدا و ئىسحاق بە هيتمى

دېگووت «بۇئەوە ئەم ساتە بىكەينە مۇسیقا دەبىت زۇر بىر لە جەستەمان تەكەينەوە» وايدەگۇوت و ئەوان شتىكىان دەكىشا بە دەميدا. ئەو بەردەوام دېگووت «كە ليتاندەدن ئىتوھ لە خەيالى خۆتاندا مۇسیقا بۈھن، ئاگاتان لە نوقبۇونى خۆتان بىت لە بەحرىكىدا ھەموو ئاوازبىت، مۇسیقا وادەكت لەشمان بەرگەى دەرىدى زۇرتىر بىگرىت». وايدەگۇوت و شتى دىكەيان دەكىشا بەزارىدا، من لە ژىرەوە تەماشاي ئەو خويتىم دەكىرد كە لە لىوى زىپرىنى ئەو دەھاتە خوارى، لەو ساتەدا خەيالى لای ھەموو ئەو مۇسیقا پژاوهبوو كە دەشىت لە خويتى ئىسحاقدا بىت.

بالىندەكان ھەميشە لەۋى بۇون، كە شتەكان تۈزىك ھىوربۇونەوە، ھەر سىكمان وەك سى سەگى زامدار لەسەر زەھى بەدەستى بەستراوەوە كەوتىبووين. لە ساتىكىدا وا تىنگەيشتم دەيانەوەيت ھەر سىكمان بىكۈزىن. چەند جارىك چاويان بەستىنەوە دايىان دەنيشاندىنەوە، پىتەچوو ئەو شەوه كوتايى نېيەت. نىوهشەو لە جىڭايەكى نزىكەوە جەنگىكى قورس دەستى پىتىكىد، بۇنى سووتانى زەھى، گىرى ئاگىرگىتنى ھەزاران درەخت لە پشت بەرزايىھەكى نزىكەوە زەمینى پۇشىنگىرلىپەوە. ھەر سىكمان لەو گەشتەدا بەناو گەلەك دارستان و گوندى سووتاودا رۇيىشتىبووين، بەلام ئاگرى ئەو شەوه سەرنجى ئىتمەى بۇ پۇشىنايىھەكى غەمگىن راھەكىشا كە لەكاتى مەستىدا بە مۇسیقا نەماندەبىنى، ھەندىك لەسەربازەكان وەك ئىتمە بىتچارە لە دوورەوە سەيرى ئاگىرەكەيان دەكردو سەرسامبۇون، يەكىكىيان بە ترسەوە دەپېرسى «كى دەچىتە پېتىنى و كى پاشەكشى دەكتا؟». سەربازىكى دى دېگووت «ئەبو شەباب، سوپا ھىزىتكى تايىھتى ھەيە، كە عەميد كەمال تەها دەبىات بەپېتى، ئىشيان سووتاندىن دارستانەكان بە جۇرىكى ئەندازەبىنى، بە جۇرىكى تەواو ئەندازەبىنى». ھەر ئەو سەربازە ئەوانى دلىيادەكىردهو كە دوڑمن دوورە، بەلكو ئەوه ھىزەكانى دەولەتن بە بۇمبى فسفورى نزارو

بینشه کان بق په لاماری بهیانی ده سووتینن. دوو سه‌عات به وجوره بورو، دوو سه‌عات هه مووان سه‌یری ئه و دره‌وشانه و سه‌یره‌یان ده کرد که له دووره‌وه له بريسکه‌ی چاوی هه زاران پشيله ده چوو له سه‌ر دره‌خته‌کانه و ته‌ماشامان‌بکنه.

شـهـويـكـ بـوـوـ، وـهـكـ بـيـكـاـيـهـكـىـ دـوـورـ بـهـرـهـ وـ جـيـگـاـيـهـكـىـ بـيـتـاـوـيـشـانـ، بالـنـدـهـکـانـ هـمـيـشـهـ بـهـسـهـرـمانـهـ وـ بـوـونـ. مـنـ سـاتـ دـوـايـ سـاتـ لـاـواـزـتـرـ دـهـبـوـوـ، فـلـوـوـتـهـكـمـ لـهـ بـهـرـ پـشـتـيـنـهـكـهـ مـدـابـوـوـ، ثـارـهـزـوـوـيـ ئـهـوـمـ هـهـبـوـوـ، ئـهـ لـاـواـزـيـ وـ تـرـسـهـيـ خـقـمـ بـكـمـ ئـاـواـزـ، بـهـلـامـ نـهـمـدـهـتوـانـيـ دـهـسـتـ بـقـ مـؤـسـيـقاـكـمـ بـهـرمـ، بـهـ ئـارـامـيـ سـهـرـمـ دـهـخـسـتـهـ سـهـرـ لـمـهـكـهـ وـ تـهـماـشـايـ ئـيـسـحـاقـمـ دـهـكـرـدـ، كـهـ جـارـجـارـ وـهـكـ لـهـكـلـ بالـنـدـهـکـانـداـ قـسـهـبـكـاتـ، سـهـيرـيـ ئـاسـمـانـيـ دـهـكـرـدـوـ دـهـمـيـ دـهـجـولـانـدـ. هـسـتـمـدـهـكـرـدـ سـهـرـهـنـگـ قـاسـمـ لـهـ بـهـرـ ئـازـارـيـكـيـ گـهـرـهـ لـهـ جـهـسـتـيـدـاـ بـهـ يـيـدهـنـگـ دـهـگـرـيـ. هـنـديـكـ لـهـ سـهـرـبـازـهـکـانـ كـهـ بـهـلـامـانـداـ رـهـتـدـهـبـوـونـ بـهـ پـوـسـتـالـهـکـانـيـانـ دـهـيـانـداـ بـهـسـهـرـمانـداـوـ دـهـيـانـگـوـوتـ «ـكـاكـاتـ، هـمـموـيـانـ كـوـپـيـ قـهـبـهـنـ، وـهـلاـهـيـ هـمـموـيـانـ خـوـشـكـ حـيـزنـ. شـهـرـيـفـيـانـ تـيـاـ نـيـيـهـ». هـنـديـكـيـانـ دـهـهـاتـنـهـ بـهـرـدـهـمـيـ ئـيـمـهـ وـ زـنـجيـرـيـ پـانـتـولـهـکـانـيـانـ دـهـكـرـدـهـوـهـوـ مـيـزـيـانـدـهـكـرـدـهـ بـهـرـدـهـمـمـانـ، يـهـكـيـانـ نـيـتـافـهـكـهـيـ كـرـدـهـوـهـوـ پـانـتـولـهـكـهـيـ دـامـالـيـ وـ بـهـرـابـهـرـمانـ دـانـيـشـتـ وـ پـيـسـاـيـهـكـيـ گـهـرـهـيـ كـرـدـ، كـهـ پـيـستـرـيـنـ بـوـنـيـ هـهـبـوـ تـاـ ئـهـوـكـاتـ بـوـنـمـكـرـدـبـيـتـ، پـيـسـاـيـهـكـ تـهـشـتـيـكـيـ گـهـرـهـيـ جـلـاشـتـنـيـ پـرـدـهـكـرـدـ. رـهـنـگـيـكـيـ سـهـوـزـيـ كـالـىـ هـهـبـوـوـ كـهـ زـوـلـمـهـتـ وـ تـارـيـكـيـ نـهـيـانـدـهـتـوـانـيـ تـوـخـيـيـكـهـنـوـهـ، دـهـمـوـجـاـوـيـ لـهـ بـهـرـ تـيـشـكـيـ دـارـسـتـانـهـ سـوـوـتـاـوـهـکـانـداـ دـيـارـبـوـوـ كـهـ هـنـجـهـتـيـ لـهـ پـاـشـهـلـىـ خـوـىـ دـهـكـرـدـ، تـهـواـوـ لـهـوـانـىـ دـىـ دـهـچـوـوـ، هـيـنـدـهـ هـهـبـوـوـ گـوـيـيـهـكـيـ بـيـئـهـنـدـاـزـهـ دـرـيـئـتـرـبـوـوـ لـهـوـيـ دـيـكـهـيـانـ، كـهـ تـهـواـبـوـوـ ئـاسـوـوـدـهـ پـانـتـولـهـكـهـيـ هـهـلـبـرـيـ وـ گـوـوـتـيـ «ـگـهـرـ غـهـلـهـتـكـنـ سـهـرـتـانـ دـهـخـهـمـهـ ئـهـوـ گـوـوـهـوـهـ». ئـيـسـحـاقـ وـهـكـ ئـهـوـهـيـ لـهـكـهـلـامـانـداـ نـهـيـتـ، بـهـرـدـهـوـامـ سـهـيرـيـ بالـنـدـهـکـانـيـ دـهـكـرـدـوـ بـهـ ئـامـاـژـهـوـ هـيـتـيـاـيـهـكـيـ ئـالـلـۆـزـ لـهـ نـيـكـاـيـدـاـ قـسـهـيـ

له‌گه‌لدا ده‌کردن، به‌لام سره‌هنهنگ قاسم سه‌ری ده‌خسته ناو لمه‌که‌وهو ده‌یکووت «وهک مله‌کردن له تیشکدا، وهک مله‌کردن له پوناکیدا». نه‌مده‌زانی مه‌به‌ستی چیه، به‌لام هه‌ستمکرد هردووکیان ده‌توانن له شوینی تربن، هه‌ستمکرد له‌گه‌ل سه‌ختی ئهو ساته‌دا ئهوان ده‌توانن رۆچیان و جه‌سته‌یان له یه‌کدی جودا بکنه‌وه، واپکه‌ن له و شوینه‌دا که ئازارو عەزاب هه‌بیه گیانیان له جیگایه‌کی دیکه‌بیت، ئهو حه‌قیقه‌تە هیندەی دیکه شه‌وی منی ده‌شیتواند. وهک ئه‌وهی من سوویدم له و ماوه دریزه‌ی مؤسیقا نه‌بینبیت، وهک ئه‌وهی من تاکه که‌ستیک بم له نیوانیاندا که ناتوانیت روح و جه‌سته‌ی لەیهک جیاباکاته‌وه، من شتیک وايده‌کرد نه‌توانم ئه و سه‌ریازانه فه‌رامؤشبکه‌م، نه‌توانم دهنگی ئه و خومپاره ساماناکانه له سه‌رمدا هیوربکه‌مه‌وه، نه‌توانم بۇنى ئه و پیساایه سه‌وزه که له بەردەمماندا هالاوى لیهه‌لده‌ستا فه‌رامؤشبکه‌م، من بەردەواام سه‌یرى ئه و گووهم ده‌کرد لە پیشده‌ممدا، به‌لام سره‌هنهنگ قاسم وەک گه‌رایتە‌وه بۆ دەریای روح، بۆ جیگایه‌ک لە‌دەرە‌وهی ئېرەو ئیستا له ئىشراقىکە‌وه کە به ئازارەکانی جه‌سته‌ی تىكەل دەببۇ ده‌یکووت «ئاخ ئه‌ی سپیتى، ئاخ ئه‌ی رۆشنایى».

دەمەوبه‌یان ئه‌فسه‌رەکه له دەزگایه‌کی كۆلەپشتە‌وه به سه‌رۆکە‌کانى ده‌گووت «سى گىزەشىتوينمان گرتۇووه، له جلى سى مؤسیقاردا خۆيان گورپىوه». بەر لە‌وهی خۆرەھلىپت له پېتگایه‌کی دوورەوه زىلەنگى داخراوى گەورە دەھات کە كۆمەلینك پلەدارى گوردانى پېتھىستن و پاگرتىنى سه‌ریازى تىباوو، چاوى ھەر سېكىمانيان دەبەستە‌وه سوار ئه و زىلەيان كردىن کە ئىمەى بىرىد بۆ جەھەنەم.

ئه و زىلە وەک گىانەوەریکى ترسناڭ يېپشىوو به پېتگایه‌کی دریزىدا دەپقى، ئىمە لەو دىو دەرگا ئاسىننە‌کەيەوه، وەک رۆحەبەرى قوتو له ناو چەندەها دەبەي بازىزىن و جلىكانە‌کەيە بازىزىن، لە نیوان قوتۇوی گريس و

ویلى ژنگاوی و پارچه گوینی دراودا دهکهوتین، ئەوه دواھەمین ساتەكانى پىنكەھبۇونمان بۇو، بەرلەھەی ھەرىيەكەمان دووبارە بۇ حىكايەتى تايىھەتى خۆى جىبابىتەوە. ئىسحاق وەك لە چارەنوسىمان دلىيابىت، لە ناوازىلەكەدا ئەو پلانە سەيرەي بۇ دانايىن كە دواى ئازادى چۈن يەكدى بىۋزىنەوە، ئىسحاق ناونىشانى كۆپستانىكى دايىنى، لەو كۆپستانەشدا ناونىشانى گۆرى شاعيرىنىكى نەناسراو، كە دوو كىلىي ھەيە يەكتىكىان رەش و يەكتىكىان سې، شاعيرىكەمۇ ژيانى بە نەيتى شىعىرى ھۇنىۋەتەوە، دۆستىكى نەيتى و نەناسى ئىسحاق كە پىندەجىت سەرددەمانىك لە نىتوان فلۇوتى ئەو شىعىرى ئەمدا شتىكى نادىيار ھبۇوبىت. گۇوتى «بۇئەوەي يەكتىر بىۋزىنەوە، ھەركەسىكمان زۇوتىر لەوانى دى بەربۇو، ناونىشانى خۆى لەسەر تەختەيەك ھەلکۈلىت و لە تەنىشت كىلىي سېپىيەوە بىنېزىت». لاي ئىسحاق دونيا لەوه گەورەتربۇو بىتوانىن بە ئاسانى يەكتىر بىۋزىنەوە. ئەوهەي لەو چەند سەعاتەدا ئىسحاقى سەرقال دەكىرد چۈنیتى يەكگەرته وەمان بۇو. جىڭە لەو پلانە، كۆملەنگىك پلانى دىكەشى بۇ دانايىن، ناوى ھەندىك چىباو ئەشكەوتى پېڭۈوتىن كە دەشىت ئەو وەك قەلەندەرەنگى روويان تىيىكەت، ناوى ھەندىك جەلەبچى سەر مەرزى دايىنى كە دەشىت لە كاتى نەبۇونى شوين و مەئوادا روويان تىيىكەين، ناوى خەياتىكى دايىنى لە ژىزەمەمىنى كۆچەيەكى ناسراودا كە گەر ناوى ئىسحاقمان چىاند بە گوئىدا دەركاى مالى خۆيمان بۇدەخاتە سەر پشت. دواجار سەيرى منى كرد و گۇوتى: گەر لەويش يەكدىمان نەبىنېيەوە، سوئىند بىت جەلادت لە شارىكى تردا يەكتىر دەبىنېيەوە، سوئىندېتىت يەكتىر دەبىنېيەوە. ئەو چەند سەعاتە ئىسحاق باسى مۇسىقاي نەكىرد، باسى پۇچى نەكىرد، بەلکو بۇوەوە بەو پىاوه دونياناسەي كە لە ھەموو جىڭىايەكدا دەستىكى ھەيە، ئەو چەند سەعاتە ئىسحاق تىا گۇرما، نىشانەو سەرەتايەكى ترسناك بۇو بۇ من. من لەو ساتەوە بۇنى ژيانىكى ترم دەكىرد، بۇنى دوورىيەكى ناكۇتاو كوشىندەم دەكىرد، ھاستم بە

پهشهبایه‌کی زهرد دهکرد له پیشچاوم دیت و دهچیت، ههندنیک له و ماسیبه خورافیانه م بینی، که دواتر بهراستی له ههوای شاریکی دووردا بینیمن مله یانده‌کرد. دوو ئه‌سپی سپیم له تاریکیدا دهیتني، دوو ئه‌سپی سپی که پوژگاریکی تر، له تهپوتوزی جه‌نگنیکی دیکه‌دا هاتنه‌وه ریگام.

بەشى دووھەم

ئىستا دەبىت له جىڭايەكى ترهوه دەست پېتىكەم، زور دوور له و سەرەتايەي يەكەمجار. دەبىت له نەقىب سامىرى باپلىيەوه دەست پېتىكەم. ئەو پىاوهى چەند سالىنک دواتر من بە دىلى بەرھو شارەكەي خۆم، شارى ئومىدە بەباچوووهكان خىستە پىتش خۆم. ئىستا نازانم چۈن سەيرىبىكەم، دواي ئەو هەموو سالە گەر لىيم بېرسى ئەو ئەفسەرە غەمگىنەي له زور لە سەفەرەكاندا، له پۇزە تەماویي و تارىكەكاندا، له ڈوورىيکى قاتى شەشى ئۇتىلىكى سووتاۋ وەك تارماлиيەكى بىدەنگ لەكەلتىدا بۇچ جۇرە پىاوېك بۇو؟ نازانم چىت وەلامبەمەوه. بەراستى نازانم... من لەيەك شت دلىيام، لەيەك شت ئەويش ئەويھى كە ئەو هەمىشە ئەفسەر بۇو، هەتا له ياخىبۇونىشىدا شتىك لە سروشت و تىپوانىن و پەفتارى ئەفسەرەكانى تىدابۇو. ئەو پىاوهى دەيگۈوت بەردىوام كۆمەلەنگ ئەسپ لە خەيالىدا غارىدەن. ئەو ئەسپە سەيرۇ سپى و تەنھايانە من لە چاوانىدا دەمبىنى، چونكە تەنیا من بۇم ھەبۇو تەماشى چاوانى بىكەم و لە رۇحى بىروانم. ئەو دەيىزانى چاوهىچ نىيە جەنگە لەدەر روازەيەكى بچوک و نەھىنى و بارىك بۇ ناو رۇح، دەرگايدەك وەك ئەوهى لە پېشى سەردابىتكى چەكتلانه دا بىت، بەلام دەرگايدەك لەويتوھ دواي سەركەوتىن و دابەزىنتىكى زور، دواي تەيکەرنى چەندىن دېقاوق و پېتگاى بارىك ئەوسا دەگەينە حەوشىتكى سەيرۇ پې ئازاوه كە ناوى رۇحە.

به لام مه رج نبیه هه موو چاوینک ده روازه بیت بق ناو پرچ، ئیمهی مرؤف
هه میشه ئه و ده رگا چکولانه يه به جوریک کلیده دهین که س نه توانيت به
ته ماشاكردنی نیکا كانمان زه فهربه به نهينیه قووله كانمان بھريت... نهينی؟
به لام کن دهليت روحی ئیمه هیچ نهينیه کی تیدایه؟ کن دهليت روحی
ئیمه جگه له پاشماوه و پاشه رقی ژیانمان هیچی ترى تیدایه؟. هلهی
هه ره گهورهی مرؤف ئه و هه که پیتوایه شتیکی گرنگی له ویدا هلکرتووه،
پیتوایه خزنه يه کله نهينی هه يه و ئه و نهينیانه ش له گنهنجینه يه کی تاريكان
له بنی سه ردابیکی دووردا که نابیت کس دهستی بیگاتن. به لام ساميیری
بابلی و ها نه بwoo، ئه و روزیک روحی خوی نیشاندام، روزیک وھک بھره و
کشتیکی سیحراویم بھريت، منی بھره و ناو پروحی خوی برد. به لام ئیستا
کاتی ئه و هه نبیه باس له و گهشتہ سهيرهی خوم بکم، ئه و جيده هيعلم بق
کاتی خوی، بق ساتن ئیوهش له سه ر حیکایه ته کهی ئیمه شتیک دهزانن.
به لام واتیمه گه ن ئه و هه بھ روحی به کیکی تردا سه فهريکد ده توانيت
هه موو شتیک له سه ر ئه و بزانیت، بروح شتیکی سهيره که گلهی جاری تر
من له ده فتره کانی خومدا با سیده کم، من له هم کونیه ک بگیرسيمه و،
ئه و پرسیاره سهيره ده کم «بروح چیه؟» به هر که سیک بکم لیتیده پرسم
بروح چیه؟ من ئه و پرسیاره له هه موو کس و شتیکی دونیا کردوه، له و
دره خته تنه او غه مگینانه و بیگره، تا ده گاته ئه و بالداره تنه او ترساوانه
که دهمه و ئیواران به خیراییه کی نائاسایی بھره و جیگایه کی نادیار ده فرن،
له و په پوله هیمنانه م پرسیووه که ژیانی دالیا سیرا جه دینیان گه مارقدابوو،
له و په پوله هیمنانه ئیواران به بھر دهم بالکونه فینکه که ماندا له تیاتری
«پرت قالی سپی» ده فرین. له و پیگا دوورو دریزانه م پرسیووه که بھره و
قيامه ت ده مبپی و ده گه پامه و، له و بھلے مانه کی له ناویدا نامه کانی ئه و دیو
دونیام ده هینایه و، له و ئاسبه ویلانه کی له قه راغ جاده خه یالیه کاندا به
زینکراوی وھک ئه و هه خودا بق منی به ستیتنه و ده و هستان. پرسیاریک

هیچ شتیک، هیچ کولیک و هیچ بایهک و هیچ ئاویک و هلامی نه داومه‌تهوه، پرسیاریک هـتا کچینکی خوینده‌واری وـک دالیا سیراجه‌دینیش نهیتوانی وـلامبداتـهـوه، سامیری بـابـلـی تـهـنـیـا کـهـسـیـکـ بـوـوـ منـیـ بـهـرـهـ نـاوـ پـوـحـیـ خـوـیـ بـرـدـ، لـهـگـهـلـ ئـوـهـشـدـاـ ئـیـسـتـاـ نـازـانـمـ چـوـنـ باـسـیـبـکـهـ، ئـیـاـ ئـهـ وـبـاشـ بـوـوـ یـانـ خـرـاـپـ؟ـ.

دالیا سیراجه‌دین هـموـوـ شـتـیـکـیـ نـهـرـبـارـهـیـ بـابـلـیـ»ـ دـهـزـانـیـ هـهـرـ ئـهـ وـ نـاوـیـ نـابـوـوـ شـازـادـهـیـ بـابـلـیـ، بـهـلـامـ ئـهـ وـ لـهـ کـوـتـایـیـ ژـیـانـیدـاـ حـزـیـ نـهـدـکـرـدـ کـهـسـ وـکـ شـازـادـهـ وـ شـتـیـ وـ مـاـمـهـلـیـبـیـکـاتـ ئـهـ وـ کـاتـ کـهـ منـ نـاسـیـمـ هـمـوـوـ خـیـالـیـ لـایـ ئـهـ وـ ئـهـسـپـهـ سـپـیـانـهـ بـوـوـ کـهـ شـهـ وـ پـوـزـ لـهـ خـیـالـیـداـ غـارـیـانـدـدـاـ، حـزـیدـهـکـرـدـ بـهـ بـیـدـهـنـگـ تـهـمـاشـایـ غـارـغـارـیـنـیـ هـمـیـشـهـیـ ئـهـ وـ ئـهـسـپـیـانـهـ بـکـاتـ کـهـ لـهـ خـیـالـیـ ئـهـوـدـاـ بـهـرـهـ جـیـگـایـهـکـیـ نـادـیـارـ دـهـچـوـونـ.ـ ئـهـ وـ ئـهـسـپـیـانـهـیـ جـارـیـکـیـ دـیـ لـهـ جـیـگـایـهـکـیـ تـرـیـ ئـهـمـ چـیـرـقـکـهـدـاـ دـهـگـهـپـیـتـهـوـهـ دـهـرـدـهـکـوـنـهـوـهـ، ئـهـ وـ ئـهـسـپـیـانـهـیـ دـوـاجـارـ نـازـانـمـ ئـهـسـپـیـ منـ بـوـوـنـ وـ لـهـ خـیـالـیـ یـهـوـهـ ئـهـوـدـاـ غـارـیـانـ دـهـدـاـ، يـاخـودـ ئـهـسـپـیـ ئـهـوـبـوـوـنـ وـ منـ بـهـرـهـ سـهـرـزـهـمـیـنـهـ سـهـیـرـهـکـانـ غـارـمـدانـ.

بـهـرـ لـهـوـهـیـ بـاسـ لـهـ هـاتـقـیـ سـامـیرـیـ بـابـلـیـ بـکـهـمـ دـهـبـیـتـ بـاسـ لـهـ ژـیـانـیـ دـوـوـرـوـ درـیـزـیـ خـوـمـ لـهـ تـیـاتـرـیـ «ـپـرـتـهـقـالـیـ سـپـیـ»ـ دـاـ بـکـهـمـ.ـ منـ دـهـزـانـمـ کـهـ ئـاسـانـ نـیـیـهـ تـهـنـیـاـ لـهـ رـیـگـایـ وـشـهـوـ بـوـتـانـ پـوـونـبـکـهـمـهـوـ کـهـ منـ چـوـنـ وـ بـهـ جـ پـیـگـایـهـکـ کـوـتـمـهـ دـوـنـیـایـ «ـپـرـتـهـقـالـیـ سـپـیـ»ـ لـهـوـهـ، ئـهـ وـ مـالـهـ چـکـوـلـانـهـیـهـیـ کـهـیـفـ وـ ئـهـ وـ خـانـهـ کـراـوـهـیـهـیـ سـهـماـوـ سـهـفاـ کـهـ پـیـاوـهـ غـهـمـبـارـهـکـانـیـ پـوـزـگـارـیـ جـهـنـگـ، بـهـ تـایـیـتـ سـهـرـبـازـوـ ئـهـفـسـهـرـهـکـانـ رـوـوـیـانـ تـیدـهـکـرـدـ.ـ منـ ئـیـسـتـاشـ بـهـ دـرـوـسـتـیـ نـازـانـمـ ئـهـ وـ تـیـاتـرـهـ دـهـکـهـوـتـهـ کـوـتـیـوـهـ، نـازـانـمـ لـهـ جـ شـارـیـکـ وـ لـهـ جـ هـرـیـمـیـکـیـ ئـهـمـ وـ لـاتـهـداـ بـوـوـ، شـارـیـکـ بـوـوـ نـاوـیـ نـهـبـوـوـ.ـ منـ لـهـیـکـمـ شـهـوـهـوـ، لـهـیـکـمـ سـاتـهـوـ لـهـ خـلـکـیـ ئـهـ وـ خـانـهـ غـهـمـگـینـهـمـ پـرـسـیـ، نـاوـیـ ئـهـمـ شـارـهـمـ

پیبلین، بهلام هیچ کهس و هلامی نهダメوه. شارینک بورو و هک وینه‌یه ک بیت له وینه ئاوینه‌یه کانی شارینکی تر، بهلام و هک ئه‌وهی شاره‌کهی دیش وینه‌ی ئاوینه‌ی شارینکی تربیت، ئه‌وهی دیش هروه‌ها وینه‌ی ئاوینه‌ی شارینکی تر، ئه‌وهی دیش وینه‌ی ئاوینه‌ی شارینکی تر... بهوجوره تاناکوتا، تا ئه‌وساری نفرقیوون له سه‌رابدا، تا جیگایه ک وینه‌کان و حه‌قیقت ده‌بن بیهک، هر هولینکیش بق گه‌رانه‌وه بـهـرـهـوـیـهـکـهـمـینـشـارـ،ـوـهـکـهـوـلـیـکـیـ پـیـکـنـیـناـوـیـ وـبـیـمـانـایـ لـیدـیـتـ،ـوـهـکـهـوـلـیـ گـهـرـانـهـوهـ بـقـ ئـاسـمـانـ،ـیـانـ گـهـرـدـهـلـوـولـ بـهـرـهـوـ دـواـ.ـشـهـوـیـکـ دـالـیـاـ سـیـرـاـجـهـدـیـنـ وـیـسـتـیـ بـقـ منـیـ بـسـهـلـمـیـنـیـتـ کـهـ ئـیـمـهـ لـهـ نـاوـ کـومـهـلـیـکـ شـارـیـ ئـاوـینـهـیـیدـاـ وـنـبـوـوـینـ.ـ تـهـنـیـاـ ئـهـوـ دـهـیـتوـانـیـ ئـهـوـ جـوـرـهـ شـتـانـهـ بـسـهـلـمـیـنـیـتـ.ـ ئـهـوـ شـهـوـهـ منـ پـیـمـکـوـوتـ:ـ دـالـیـاـ سـیـرـاـجـهـدـیـنـ،ـ ئـهـیـ جـوـانـتـرـینـ کـچـیـ ئـهـمـ زـهـمـینـهـ،ـ نـایـیـتـ ئـهـمـ شـارـهـ نـاوـیـ نـهـبـیـتـ،ـ نـاـکـرـیـتـ ئـیـمـهـ لـهـ ئـاوـینـهـیـهـکـیـ خـهـیـالـیـداـ وـنـبـوـوـیـنـ.ـ توـ بـقـ ئـهـمـ جـیـگـایـهـ لـهـ مـنـ دـهـشـارـیـتـوـهـ؟ـ بـقـ پـیـمـ نـالـیـتـ مـنـ لـهـ کـوـیـ نـیـشـتـوـوـمـهـتـوـهـ؟ـ بـقـ پـیـمـ نـالـیـتـ ئـهـمـ شـارـقـچـکـ سـهـیـرـوـ بـیـدـهـنـکـهـ نـاوـیـ چـیـهـ؟ـ

ئـهـوـ شـهـوـهـ دـهـسـتـیـ گـرـتـمـ وـ سـوـارـ تـاـکـسـیـهـکـیـ چـکـلـانـهـیـ کـرـدـمـ،ـ تـاـکـسـیـهـکـ بـهـرـدـهـوـامـ لـهـ بـهـرـدـمـ بالـهـ خـانـهـکـهـیـ تـیـاتـرـیـ پـرـتـهـقـالـیـ سـپـیدـاـ دـهـوـهـستـاـ،ـ ئـیـشـیـ ئـهـبـوـوـ شـهـوـ درـهـنـگـ يـاخـودـ بـهـیـانـیـانـ زـوـوـ هـنـدـیـ لـهـ مـیـوـانـهـکـانـ بـبـاتـهـوـهـ بـقـ شـارـینـکـیـ دـوـوـرـ.ـ شـوـفـیـرـیـکـیـ پـیـرـیـ بـیـدـهـنـگـیـ هـبـوـوـ کـهـ پـیـدـهـچـوـوـ لـهـ ئـزـهـلـهـوـهـ لـهـ نـیـوـ ئـهـوـ تـاـکـسـیـهـداـ دـانـیـشـتـبـیـتـ وـ تـاـ قـیـامـهـتـیـشـ دـانـهـبـهـزـیـتـ،ـ نـازـانـمـ بـقـ لـهـ سـانـیـکـداـ وـهـکـ مـخـلـوقـیـکـیـ ئـهـفـسـانـهـیـ هـاـتـهـبـهـرـچـاـوـمـ کـهـ زـیـادـ لـهـ دـهـسـتـیـکـیـ هـهـبـیـتـ،ـ وـهـکـ ئـهـوـهـیـ بـهـ زـیـادـ لـهـ دـهـسـتـ ئـهـوـ سـوـکـانـهـ سـوـوـرـهـیـ گـرـتـیـتـ وـ بـیـگـیرـیـتـ،ـ شـوـفـیـرـیـکـ هـرـگـیـزـ تـهـمـاشـایـ مـیـوـانـهـکـانـیـ نـهـدـکـردـ،ـ وـهـکـ بـتـیـکـیـ ئـادـهـمـیـ ئـهـوـ تـاـکـسـیـهـ نـوـیـ وـ بـرـیـقـهـدارـهـیـ لـیدـهـخـورـیـ.ـ هـنـدـیـجـارـ دـهـسـتـهـ رـاـسـتـهـقـینـهـ وـ خـهـیـالـیـهـکـانـیـ خـوـیـ بـهـرـدـهـدـاـوـ وـهـکـ ئـهـوـهـیـ تـهـنـیـاـ بـهـ چـاـوـ ئـهـوـ ماـشـینـهـ چـکـلـانـهـیـ ئـارـاستـهـبـکـاتـ،ـ وـهـکـ ئـهـوـهـیـ بـهـ خـهـیـالـ بـیـجـوـلـیـنـیـتـ،ـ

پالیده‌دایه و لیتیده‌خوری. ئەو شەوه کە دالیا سیراجه‌دین منى برد پىگاكان چۇل و هۆل بۇون، ھىچ ئوتومبىلىك، ھىچ بۇونەورىنى تىمان نەبىنى. وەك ئەوهى ئەم پىگايە بە ناو ئەستىزەيەكى دوورو خالىدا لە ئاسەوارى ئىنسان بىروات، بەلام دالیا زۇزو زۇۋە شۇقىتەرەكەي دەھەستان، لە دوورەوە گلۈپ و چراخانى شارى دىكەي نىشاندەدام و دەيكۈوت ئەوانەش شارى ترى ئاوينەيىن، بۇشناىى خەيالىن کە ناجىنە سەر ھېچى دىكەو ناجىنە سەر شۇينەوارى تر. ئەو شەوه تەنبا چراخانى دوور ھېبۇو، چراخانى دوورو ھېچى تر. لە جىگايەكدا گەيشتىنە سەر ھەزارايەكى گەورە، پىتىك ھەزاران شەقامى لىدەبۇوە، ھەزاران جادەي سەيرۇ ناكوتاوا درېئى. دالیا سیراجه‌دین بە منى گۈوت «كۆتر، تۆچ پىگايەكت دەۋىت ھەلبىزىرە، ھەزىدەكەيت بە ج شەقامىكدا بېرىن، تۆ ھەلبىزىرە... گىرنگ نىيە ج شەقامىك ھەلدەبىزىريت، گىرنگ نىيە بە ج ئاراستىيەكدا بېرىت، ھەمېشە دەگەينەوە ھەمان شار، ھەمان جىڭا، ھەمان كۆچەو شەقام، چونكە ھەموو ئەم شارە جياوازانە ھىچ نىن جىگە لە وىتنەي ئاوينەيى شارىنى تر، شارىك كە لە ھەر جىگايەكەر بېچىتە ناوى، چۈرىتەوە ناو ھەمان وىتە، ھەر شارىكىيان ھەلبىزىريت، دواجار دەتباشەو سەر ھەمان جىڭا، ھەمان مال و ھەمان كۆچە كە تۆ دەتەۋىت، ئەو تىاترۇخانە چۈلانەيە لە شەقامىكىياندا ھەيە، لە ھەموو شارەكەنلى تىدا لەسەر ھەمان شەقام دووبارەدەبىتەوە، ئەو جەلا دەتى كۆترو دالیا سیراجه‌دینەي لە كۆچەيەكدا دەرقۇن لە ھەمان كاتدا لە ھەموو شارەكەنلى تىيشىدا لە ھەمان كۆچەدا دەرقۇن». بىشەوهى بىر لە ھىچ بىڭەمەوە، پىگايەكم ھەلبىزارد كە لە پىگاكانى تر دەچۈو، دواجار من ھەر پىگايەكى دىكەشم ھەلبىزاردايە ھەر لە ھەمان پىگا دەچۈو، پىگايەك ئىتمەي بىر دەوهە بق ناو شارىك لە ھەمان ئەو شارە بىتباوه دەچۈو كە لىتوھى دەستمان پىتىكىدە، لەۋى گەپاينەوە بق ھەمان شار، ھەمان شەقام،

همان کۆلان و همان تیاترخانه که له سه‌ر له وحیکی پهش به خەتىكى بىچاپىچ نوسراپبوو «البرتقال البيضاء». هەموو شتىك ئالۇزۇ تەلىسمائى بۇو، داليا سيراجەدين شتەكانى پىتر لا ئالۇزىكىدۇم و گۇوتى «ھەزاران پىگا لە ھەزاران شارى ترهوه دىنە سەر ئەم شارە، لېرەشەوە ھەزاران پىگا جىادەبىتەوە دەجىتەوە سەر ھەزاران شارى تر، بە ھەر يەكىن لەو پىگايانەدا دەگەيتە سەر ھەزارپىتەكى گەورە، ھەزارپىتەك وەك ئەوەي كە خۇت بىنىت، لەپىشدا بە ھەر پىگايەكدا بىرقىت دەتاباتەوە سەر ھەمان ئەم شارەي كە من و تۇ تىندا قىسىدەكەين، دەتاباتەوە سەر ھەمان كۆچەوە ھەمان کۆلان، ھەمان مال و ھەمان دەركا».

شەۋىتكى ترسناك بۇو، من توند دەستى دالىام گرت و لىيم پرسى «خانم ئەمە ماناي چى، تىمبىكەتنە، ئەمە تۇ دەيلىت قسە نىيە؟ ئەمە ماناي ئەوه من ھەركىز لەم شوينە ناچەدەرى، ماناي ئەوه بە ھەر پىگايەكدا بىرۇم دەگەرىتىمەوە ئەم شارە، خانم ئەمە يەعنى من ناتوانىم جارىكى تر بىگەپىمەوە بىق شارى خۆم.. وانىيە، يەعنى من لە تۈرىكى گەورەدا ونبۇرم كە لەم پىگايەوە دەمباتە سەر ئەو پىگايى تر، ھەمووشيان دەمبەنەوە سەر ھەمان شار». داليا سيراجەدين بە ساردىيەوە تەماشايىكىدۇم و گۇوتى «دلەكم جەلادەتى كۆتۈر، راستىدەكىيت، بە قوربان تۇ لە تۈرىكى گەورەي پېر لە شارى ئاوىتەيىدا ونبۇرىت». بە ترسىتكى گەورەوە پرسىم «ئەى ناتوانىم بېچەدەرى؟». دەستى گرتم و بە ئەسپاپى، بە جۆرىك ھەستم بە ترسىتكى گەورەدەكىد لە دەنگىدا چىپاندى بە گويمدا «ئىستانا، جەلادەتى كۆتۈر، ئىستانا... ھىشتا زۇر زۇوە.. ئىستانا... بە ھىچ جۆرىك باسى مەك، بە ھىچ جۆرىك».

ئەو شەوه ترسىتكى گەورە دايگىرتم، ھىشتا لە زۇر شت تىنەگەيشتىبۇم، ھىشتا نەمدەزانى داليا سيراجەدين كىتىه. هاتنى من و نەھىنى كەيشتىم بە شارى ئەو كچە خراپانە ھىشتا نەھىنىيەكى

قوول بwoo، شتەكانم لە جىگايدىكەوە لە بىرپۇو كە سوودىتكى گەورەي
 بق تىكەيشتن لە تەواوى تەلىسمەكان نەبwoo. واتە ئەوهى يادەوهەريم
 تومارىكىرىپۇو كۆمەلىك وينەى تارىك و ئالازبۇو، نەمدەتوانى بېيكەوە
 كىرىيانىدەم. من شەۋىك لەرى بە ئاڭا ھاتىمەوە، ھىنندەي ھوشىياربۇومەوە
 گۈيم لە دەنگى گۇرانى بىزىتكى كچ بwoo گۇرانىيەكى لادىتى عەرەبى دەگۈوت،
 تەپلىكى عەرەبى شىت، پەبايەكى غەمگىن، ئامىزىتكى دىكە لە دوور دەنگىيان
 دەھات. من وەك ئەوهى لە بىتھۆشىيەكى زۆر دوورو درېتىز وریابىمەوە،
 دەنگەكان لە مەودايەكى ئىتىجىكار دوورو غەمگىنەوە دەمگەيشتى، ھىنندە دوور
 نەمدەتوانى ئەو مەودايە پۇوانەبىم كە لە نىوان من و ئاهەنگەكەدا ھەيە.
 وەك ئەوهى ھىشتىا مردىن لە نىوانماندا بىت، دەنگى سەفایەكى زۆربۇو،
 من نەمدەزانى تەواو لە كويىدام، جىڭ لە تارىكىيەكى سەنگىن و قورس كە
 ھەستىم بە بارستايىەكەي دەكىرد ھېچى دىم لەدەور نەبwoo، پەيوەندى نىوان
 ھۆش و جەستىم پەيوەندىيەكى لاۋازو بىدەنگ بwoo، وەك ئەوهى لەشم
 لەلام نەبىت، وەك ئەوهى تەننیا خەيالىك بىم و بەخەبرەتىم، ھوشىارييەك
 بىم و لە زولەمتىكى دووردا نىشتىتىمەوە، شىتىكى ئەوتۇم دەربارەي دۇنياى
 پېشۈوتىر لە بىر نەمابwoo. بق ساتىك وينەكانى ئىسخاقى لىتۈزۈرىن و
 سەرەنگ قاسىم بە برەممەدا گۈزەريانىكىرد، بەلام وەك دوو بۇونەوەرى
 غەريب. ھەستىمەكىد من ھىشتىا مەودايەكى بەرچاولە دونيا دوورم، وەك
 يەكىك لە بىۋاقيكىدا گىرى خواردىتىت و بىبەيت بىبېرىت و نەتوانى، وەك
 ئەوهى بەزەحەت خۇتت لە گەرەكەنانى ئەو تارىكىيە بق جىاباڭرىتىمەوە كە
 بە جۇرىك تىكەلتۈرون دواجار جىاڭىنى وەو راپسکاندى خۇت لە زولەمت،
 وەك جىاڭىنى وەو ھەلکەندىنى ئەندامىنەك لە ئىسىك و پروسک و دەمارى
 خۇى دەتكۈزۈت. من ھەستىمەكىد بە تارىكىيە وە نوساوم و گەر خۇم
 لە زولەمت راپسکىتىم بەشىكىم ھەميشە لەرى دەمەننەتەوە. وەك ئەوهى
 چزوو يەكم ھەبىت و لەوتكانە لە رۆحى زولەمت گىرىپۇوبىت، گەر بەمەۋىت

دەربىھىنەمە وە بەشىك لە هەناوم لەگەلیدا بىرۋات. نوسانى من بە زولمەت وە
وەك نوسانى وىتەيەك نەبۇو بە دىوارىكىھە وە، بېپىچەوانە وە، وەك توانە وەي
بەشىكى بۇونم بۇو لە تارىكىدا، بە جۆرىك وام بە خەيالدا دەھات گەر
ھەستم نىوھم لە ھەوادا دەپروات، نىوھم لەويىدا با لەگەل خۆيدا دەپىبات
و نايىگرمە وە. لەساتى يەكەمە وە ھەستمكىردىم دەبىاھ لە جىڭايەكى تىرىم...
ھەستمكىردىم من بە ھەلە لىرەدام و بە ھەلە گۈيىم لە دەنگى ئە و كىزە
ناسكانەيە كە لە دوور گۇرانىيە كۇنەكانى ناو بىبابانىان دەگۇوت وە.

تا زىاتر ھۆشم دەھات وە، زىاتر ھەستم بە مەودا ئەندازەبىيەكانى
ئە و جىڭايە دەكىرد، ئاراسىتەي دەنگ و سروشتى ئە و تارىكىيە دەورم
پېتىدە گۇوتىم كە من لە ڙىر زەمینىيەكىم. غەریزەي جىاکىردىنە وە شە و پۇز
ھېشىتا لە ناومدا زىندۇوبۇو، دلىنابۇوم شەوە. لە بىرم نىيە چەند سەعات
لەوى بۇوم، بەلام ھەستم بە جۆرە ئازارىتى سەير دەكىرد، ئازارىتىكى وەك
ئە وە لە دوورە وە بىت و ھىدى ھىدى لىيم نزىك بېتىھە وە. وەك نوزەي
شەمەندە فەرىنگ كە لە سەرەتادا بە دەنگىكى كىز دەست پېتەكەت، بە لورەيەكى
دوورو خنكاو، بەلام تا نزىك دەبىت وە پىر ھەست بە خىرايەكەي دەكەيت،
پىر وەك رەشەبایك دەبىنىت كە شىتىنان دېت و بە ھەمۇو قورسايى
خۆيە و بەسەر ئىسەكە كاتىدا تىدەپەرىت.

ئازارىتىك بۇو وەك ئە وەي رەخىنەيى تر و چەستىيەكى تر بىچىزىت،
بەلام سىتىھەرو سەداكە لە ناو ھەناوو زىندەگى مندا دەنگىبدات وە.

نەمدەزانى كە بىرىندارم، بىرم لاي ھىچ زامىتى نەبۇو، يادەوەریم ئىشى
نەدەكىرد، نا تووشى بىرچۈونە وە شىتى وا نەبۇوبۇوم، بەلام جە لە
پەيپەندى خۆم بە تارىكىيە وە بىرم لە ھىچى تر نەدەكىردىوە. لەو كاتەدا
بۇنى ئاۋىتىكى دوور كاسىدە كىردىم، دلىنابۇوم لەو ژۇورەدا بۇنى زەريماچەيەكى
دوورو گەورە من گەمارقۇددات، وام ھەستەكىردى ئە و ڙىر زەمینەي من

تیاخه و توم نزیکه له کومه لینک گومی گهوره وه، من چاوم لینکه ناو بالنده
گهوره ده بینی، هزاران مراوی پهنگا پهنگ.

هندي لهو خولیایانه سالانی دواتریش و له شوینی سهیر ترو له
شهوه خوش و ناخوش کانی زینده گیمدا زیندو و بوونه وه، به لام ئه و شهوه
سروشتنیکی دیکه یان هبوو، وەک سره تای دەستپېنگىرنی جیهانیکی دی بوو،
وەک له دایکبۇونى قەقنه سیکی تازه له بالداریکی کون، زیندو و بوونه وەی
غونچە یەک له خۆلەمیشی گولیک.

ماوه یەک له دواي بىنەنگبۇونى مۇسیقاکە، وەک پەرييەك له ئاسمان
دابەزىت، كچىك له جلى فريشتە کاندا له سەقفي ژوورە كەوه بە پەيزە یەکى
ئاسىنىدا دابەزى. ئەوه دالىيا سيراجە دىن بۇو كە چۈرىيەكى كىزى بە دەسته و
بۇو، بەر لەوهى رووبکاتە سەر جىنگاكەي من كلۇپىكى بچوکى داگىرساند،
بە لام خودايە... پۇشنايى گلۇپە كە زۇر له پۇشنايى ئەو چرا چەڭلەنەيە
دەستى ئەو كزتربۇو... خانىيەك بۇو لهوانەي دەبىت ھناسەي قوليان بۇ
ھەلکىشىت، لهو جوانىيە سەپەر ئەفسانە بىيانەي گەر لە گەلېشياندا بخەويت
ھېشتا ھەستناكىيت توانىيەت بىيانگىريت و پىتىانگەيت. جوانىيەك ھەميشە
عاسى و ئەفسونا و بىي دەمەتىتە وە. جوانىيەك دواجار دەيتوانى ھەندىك كەس
تا ناو مردن بە دواي خۆيىدا را كېشىت. من ويستم خۇم وانىشانى دەم كە
جوانى ئەو منى راچەلە كاندۇوە، من بەر لەوهى بىم بەو درۇزىنە گهورە یە
پەرتە قالى سېي له و گەنجانە بىorum كە نەمدە ويست ئافرەتان تىيگەن من چون
بىريان لىدە كەمە وە. نەمدە ويست وادەر كەوم كە جوانى پامەچەلە كېنىت. ئەو
كەت ئەزمۇونىكى قولىم لە گەل كچاندا نېبۇو، بە لام هيىزى ئەوەم تىابۇو له
بەر دەم جوانىدا ويقارى خۇم نەدۇرەتىم. لە گەل هاتنى دالىادا بۇنىكى تايىيەت
هاتە ناو ئەو ۋىر زەمینە وە كە دواتر زانىم ئەو بۇنى ھەموو ئافرەتانى
ئەو شارى خەيالە يە.

وهک ئەوهى بە وريابۇونەوهى من زور خۆشحال بىت، ياخود چاوهپروانى ئەوهى نەكىدىت، سەرسامانە دەستى لىدام و گووتى: ئاه تو چەند دەردت دامىن... چەند دەردت دامى.

بىئەوهى پرسىم پېتىكات، وەك يەكتىك خۇشەويىستىكى خۆى ماقبىكات، لىيۇي هيئاوا ماقچىكىرىم. من سەرسامبۇوم بەوهى كە بە كوردىيەكى وەها ساف قسەم لەكەلدا دەكات. لېم پرسى: خانم، من لە كويىم، من چىمە، من بۇ لېرەم؟ بە پىتكەننىڭى عەيارەوە، پىتكەننى ژىنلەك ھەموو جۇرەكانى پىتكەننەن دەزانىتت، گووتى: تو لېرە بەدو اوە لە چىنگى مندایت، تو وەك چۈلەكەيەك كەوتىتە داوى منهوه.

ئىستا كە بىر لە قسەكانى ئەۋسى دەكەمەوە ھەستەدەكەم بە جۇرىيەك لە جۇرەكان راستىدەكىد من لەو ساتەوە تا ئىستا كېرۈدەي ئەو دونيايم كە دالىا سىراجەدین دەرگاكانى بۆكىدەمەوە. دونيايەك گەر دالىا سىراجەدین نەبووايە من زۇوتر جىمەدەھىشت... زور زۇوت.

ئەوشەو دالىا بە ئارامى لەسەر لىتوارى قەرەۋىلەكەم دانىشت، جلىتكى نىمچە بۇوتى لە بەرداپۇو، كە زانى من سەيرىدەكەم بە ئەسپاپى گووتى: بىبورە من لە ئىشەوە هاتۇوم، دەبایە وابىم، كاتم نەبۇو بۇ خۆكۈپىن، دەمزانى ئەمپۇ دىيىتەوە ھۆش خۇت، دەم خەبەرەپەپۇ دواى ئەو ھەموو لە ھۆش خۇچۇون و بىتەۋشىيە، ئا درۇت لەكەلدا ناكەم، دەمزانى ئەمپۇ چاودەكەيتەوە و دىيىتەوە زمان.

تا ئەو كاتە لەبەر سەيرىكىدىنى جوانى ئەو خانمە دەرفەتىكىم نەبۇو تەماشاي ئەو ژىر زەمینە بکەم، بە ئارامى كويىم لە قسەكانى دەگرت و ژانىكى قولۇل و دوور لە ناوەوە ئىفلىجىدەكىرىم. لە ژىر قەرەۋىلەكەوە كارتۇنىكى چكۈلانەي دەرهينا، پېپۇو لە دەرمان و مەرھەم و دەرزى. چاولىكەيەكى چكۈلانەي چىبوھ زىپېنى لە چاوكىردو لەسەر رۇشنايى چراڭەدا چەندىن جار ناونىشانى دەرمانەكانى خوتىندهوە، وەك ئەوهى لە ھەلەيەك

بترسیت، چهندین جار ناوی دهرمانه کان و وهسله کان و پسوله‌ی زانیاری بی ناو قوتی داپوه کانی بهراورده کرد. پسوله کان به ئینگلیزی نوسرا بیون، به لام ئو به هیمنی و جیدییه تیکی زوره وه دهیخویندنه وه، وه ک ئوهی هیچ کیشیه کی له تیگه بیشتنی ناوه رۆکه که یدا نه بیت. شتیکی سهیر بیوو بق من، کچیک له جلی سه ماکه ریکی عره بدا به کوردی قسه بکات و به ئینگلیزی بخوینتیه وه، به لام دالیا سیراچه دین وابیوو. تا دهستی له سه ر سنگم نه دا، راسته و خو هستم به ئازار نه کرد... تائو کاته نه مده زانی چ جوره جلینکم له بەردايە، کاتیک تە ماشای ئو کراسه رەشم کرد که ئو قوچچە کانی دە ترازاند، کومەلیک له فافی خویناویم له سه ر سنگی خوم بینى. هیچ شتیکم له ياد نه مابیوو، نه مده زانی بق بريندارم، بق که و تو ومه ته ئەم ژیر زەمینه وه. به دەنگىکى گریا ووه له دالیا سیراچه دینم پرسی: کن واى لىکردو، خانم تو پیتمبلی کن واى لىکردو؟. بیئه وهی تە ماشامبکات، له فافە کانی گۇرى، به کەمیک بیباکییه و گووتى: حەزدە كەم بىزانم تو ناوت چىيە؟. وەک يەكىن دان به گوناهىکىدا بىت، گووتى: ناوم جە لادەتى كوتە.

دالیا كەمیک وەستاوا بە سەرسامیيە و پرسى: جە لادەتى كوتە؟ تو خەلکى چ شارېنکىت؟. من ئارەزووم نه بیوو وەلام بىدەمە وه. به دەنگىکى گرژ گووتى: نازانم. دەیزانى درۆدە كەم، بیئه وهی پرسیارە كەم دووبارە بکاتە وه گووتى: تو نابىت بجولىتىت، چەند رۆزىکى ترت دەویت، بىرەنە كانت سەخت بیون، زور زور، به لام تو كورىكى بە توانىتىت، گرنگ ئوهىه تو ئىستا دە توانىتىت قسە بکەيت، سېبەينى دكتورە كەمان دىتە وه بق ئىرە، سېبەينى دەگەریتە وه، لەوانە يە دهرمانە كانت بق بگورىت.

دواجار ھەستاوا كەمیک كراسە كەم چاڭىرىد. به دەنگىکى سېبەرى مەكرو فريويىكى كچانەي تىدابیوو، پرسى: دە توانىتىت بە عره بى قسە بکەيت؟. من دەستىم گرت و گووتىم: دە توانىم، زور زور باش نا، به لام دە توانىم، ئەم تو چى دە كەيت، ئەم تو كىيەت؟ دەپرۇيت يان لىرە دە مىننەتە وه؟.

بؤیه‌که مجار له نزیکه وه ته ماشایکردم، چاوانی شتیک له بهزهیی و غه‌می تیابوو، وه ک ئوهی دوودل بیت، يان وه ک ئوهی داواي شتیکی حرامم لیکرديت و نه یه‌ويت بعاتی، گووتی: من ناوم تريفه‌ی زستانه. له شه‌ويکی پر تريفه‌ی زستاندا له دایکبووم، دواي به فرینکی گهوره، له به رئه‌وه ناوم تريفه‌ی زستانه. بیشه‌وهی شه‌رمبکه، گووتم: درزده‌که‌يت، تو ناوت تريفه‌ی زستان نییه، به‌لام به من ده‌لیت ناوم تريفه‌ی زستانه تا ناوی خوتم بی نه‌لیت. تو درزده‌که‌يت... وانییه؟.

چراکه‌ی له جیگایه‌کدا داناو که میک دهستی به قزیدا هیناو گووتی: خه‌تای من نییه، تو لهو كورانه‌ی هه‌موو كچیک حه‌زده‌کات درقت له‌گه‌لدا بکات. من به ناره‌حه‌تیبه‌وه گووتم: يان تو لهو كچانه‌يت، حه‌زده‌که‌يت درق له‌گه‌ل هه‌موو كوریکدا بکه‌يت؟. وه ک مندالیک بیه‌ويت دیق به هاوریکه‌ی بکات، يارییه‌کی چکولانه‌ی به قژی کردو گووتی: وايه، من حه‌زده‌که‌م درق له‌گه‌ل هه‌موو كوریکدا بکه‌م. من که خه‌ریک بwoo رقم لیتیده‌بوو، گووتم: دوا ئوه تو من ناناسیت، وا نییه تو هیشتا نازانی من کیم؟.

به ئه‌سپایی چراکه‌ی له سه‌ر میزیکی چکولانه داناو گووتی: پیویست ناکات بتناسیم تا بزانم تو کیتی؟.

بؤئه‌وهی زياتر ماندوو نه‌بم چاوم لينکاوا نه‌مويست بیبینم، نه‌مويست بزانم چى ده‌کات و چى ناکات، توند چاوم نوقاندو خۆم له تاريکىيەکى قوللدا ونكرد. كاتىك چاوم كرده‌وه ئه‌و له‌وى نه‌مابابوو، ته‌نيا شتیک به جيئييشتبورو ئه‌و بۇنە ئه‌فسونا ويي سه‌يره‌بوو، كه بۇنى كچانى ئه‌و شارى خراپه‌يە بwoo.

ئوه يه‌که مين يه‌کتر بىنینمان بwoo له‌گه‌ل داليا سيراجه‌دیندا كه سه‌يرترین بوونه‌وه‌رېك بwoo من دېيىتم. دلىام داليا سيراجه‌دین له تىكەلاو بونى زياد له مرقۇتىك دروستىبوبو بwoo، به‌لام ئه‌و شه‌وه من ده‌مويست بىرنەکه‌مه‌وه، دەمزانى شتیک له مندا مردووه. شتیکە هىشتاته‌واو جىينە هىشتۈرم، به‌لام

فاسیله یه کی ئوتۇرى لە من وەرگىرتووھ گىزانەوەشى بۇ ناو من كارىكى نەكىرده و زەممەتە، بەلام ئەو شتە چىيە؟ نەمەزانى.

لە دواى ئەو شەوهە تا ھەفتە يەك دواتر دالىا سىراجە دىن نەبىنىيە وە، بۇزى دواتر پىرە مىزدىكى سەر پووتاوهى چۈكۈلانە ھاتەلام، ئەو كەمە مووانەي چەك بە لاجانە كانىيە وە مابۇون تەواو سېي بۇون، بىرۇكان و بىرەنگە كانىشى سېي، كراسىكى چىلەنلىكى لە بەرداپۇو، ھەيلەكىكى كۆنلى قۇچىچە دارو چاڭەتىك لەو چاڭەتانە ناتوانىت بىزانىت مۇدىلىق دەورۇ زەمانىنگە. وەك ئەوهى دواى گىرسىكى دىن مەكىنە يەكى كۆن دەستى بۇ سەر خوانىكى گەورە پاكىباتە وە، بە دەسىرىتەكى سېي دەستى سېرى و بە دەنگىكى پىر بەلام پې ئۆمىندۇ دلىيائى گۇوتى: ئەمۇق بەيانى دالىا سىراجە دىن تەلەفۇنى بۇكىردىم و پىتىگۇوتىم، كە تۇ ھۆشت ھاتۇتە وە بەرە باشبوون دەپقىت، خەبرىكى خۆشە... ئىيچگار خەبرىكى خۆشە، لە مىژە لەم شارەدا مەرۇف خەبەرى خۆش نابىستىت....

ئەوه يەكەمین جار بۇو من ناوى دالىا سىراجە دىن بىبىستم، سەد دەر سەد دلىيَا نەبۇوم كە ئايى دالىا سىراجە دىن ھەمان ئەو كەمە شەۋى لە فافە كانى بۇ گۈریم ياخود يەكىكى دىكەيە. من لە بەيانى زۇوھە گۈریم لە دەنگى كچەلەتكى زۇر بۇو، دەھاتىن و دەچۈون، دەيانزىرىكەن دەنگ پىتىدەكەنин. هەندىچار بانگى ترىيفەي زىستانم دەكىرد، دەمگۇوت: هيلى كەس گۈيى لە منه، بەلام كەس وەلامى نەدەدامە وە، وەك ئەوهى دەنگە دەنگ و ژاوه ژاوى سەرە وە زىاتر بىت ئاو نوزە بارىكەي من بىتوانىت بىپېرىت. بەلام ھەستى ئەوهەم نەبۇو لە شوينىكى خراپدا گىرم خواردىبىت. دلىيابۇوم كەسىك ھەيە منى بىرناچىتە وە. من لەو پىياوه پىرەم پېرسى: دالىا سىراجە دىن ئەو كەمە شەۋى لە فافە كانى بۇ گۈریم، وانىيە؟ دەستىتىكى بەسەرە پووتاوه كەيدا ھىنتاو گۇوتى: خۇيەنى، ئەو كەمە بالا بەر زە قەز درىزە يە، دلىيام ناوى راستەقىنە خۆى بە تۇ نەگۇوتۇوھ، ھەميشە

کومه‌لیک ناوی سهیرو سمهرهی بق خوی ههیه، دلنیام پتیگوو توویت ناوم «خوری پاییز» یان «کویستانی سیا» «تھواری زهنویران» «گولی سولتان». ياخود هەر شتیکی تر لە و بابهته.

بە پینکەنینیکی قوولەوه سەری باداو گووتى: ئىتر ئەوه داليا سیراجە دىنه، ئەوه تېبىعەتى ئەو كچەيە، تەنیا من و ئەو كچە لەم شارەدا كوردى قسەدەكەين، بق ئەوهى زمانەكەمان بىرنەچىتەوه ھەفتەي چەند جارىك تەلەفون بۆيەك دەكەين... بەلام تۇ ئەوه بخەرە ئەولاؤه، پىتمىلى تۇ ئىستا چۈنىت؟

دەستى دامى و پىنكەوه تەوقەيەكى درىزمان كرد، وەك ئەوهى لە مىزە ھاوردى بىن و يەكدى بىناسىن، دەستى وەك دەستى مەندالىكى ساوا نەرم و ناسك بۇو. من لىيم پرسى: تۇ دكتورىت؟ سەرىكى لەقاندو گووتى: من دكتورم؟ بىسىت و پىتىچ سالە لەم شارەدا ئىشىدەكەم. كە يەكەمجار هاتم بق ئىرە چۈلەوانى بۇو، جىڭ لە كومەلە دەوارىك ھىچى ترى لى نەبۇو. دەستى خستە سەر ناوقاوانم و گووتى: ئىستا ھەستىدەكەم ھەموو ئەم شارە ھى منه.

لە دوا رىستەدا خەيالى لە جىنگايەكى تر بۇو. خەيالى لاي لىدانى دلى من، گەرمىيى جەستەو پەنگى بىلىپەلەكائىم بۇو. بەوردى تەماشاي ھەموو گيانى كردم، بىرىنەتكى دىكەشى لە خوار ناوكەمەوه نىشاندام. گووتى: مەترسە، چىتەر نامريت، بەشىكت ھەميشە دەزى، تا ئەو پۇزەھى خۇت تاقھەتت نامىنېت، تا ئەو كاتەي ژيان خۇى خاودەبىتەوه وە مرۆف چىتەر ئارەزووی نامىنېن درىزەھى پېيدات. زۇر باشە، بىرىنەكانى خىرا بەرەو باشى دەرقىن، ما ھەلبەت لەشى گەنج خىراتر چاڭدەبىتەوه.

تەماشايىكىم و گووتى: برسىتە، دلنیام برسىتە، چەندىن پۇزە بەو دەرمان و خواردنە گىراوانە دەزىت كە لە پىنگاي دەرزىيەوه وەرېيدەگرىت. من سبەي خوارىنەتكى سووكت بق ئامادەدەكەم، تا كاتىك وات لىدىت بتوانىت

به نهادنی بجولیت زور مخو. سبهی دینه وه بو لات سبهی هلتده ستینم
و که میک لهم زیر زه مینهدا پیاسه پنده که، ده بیت توزیک بجولیت...
به هر حال تو له شیکی به هیزت ههیه، گنجیکی به توانایت. به لام ده بیت
پنده نگ بیت، زور ده نگه دنگ نه کهیت، سه رنجی که س رانه کیشیت تو
به نهادنی لیرهیت. تیده گهیت... ئیره ژیرزه مینیکی چه په که، تیده گهیت، نابیت
که س بزانیت تو لیرهیت.

وهک ئەوهى بىر لە زەمانىتىكى ئىچگار دووربىكەم وە هەناسە يەكم
ھەلکىشاد گووتىم: ھېندهم لە بىرە لەگەل دوو ھاۋرىتى دىكەدا گىراين...
لە بىرمە لە زىلىيەدا بەرەو باشۇر ئىمەيان گواستەتە. ئىدى لەوه زىاتر
شتىكىم لە ياد نىيە. من بۇ لىرەم؟ دكتۇر من چى دەكەم لىرە؟
بە كەمىك سەرسامى و دەستەپاچەيىھە گووتى: بىبورە، من ناچەمە
بنج و بىناوانى ڈيانى نەخۆشەكانمە وە، لەسەرەمە تىمارتىكەم... نامە وىت بىزام
نەخۆشەكانم چ جۇرە كەسىكىن... من تەماشاي شەيتان و فريشەكانى
ناو ئىنسان ناكەم، سەيرى ئازارەكان و بىرىنەكانىان دەكەم. رەنگە من
زۇر نەيتىنى بىزام، بەلام وەك دەريا وەھام... من دەريام... شتەكان دىن و
لە ناوەمدا وندەبن. ھەندىيەجار بۇئەوهى شتىك بىدۇزمە وە، دەبىتىت بنى ئەو
زەريايە ھەمووى بىگەرىم. ئاسان نىيە ھەموو شتىك لىرەدا لە سەرمدا
ھەلگرم، ئاسان نىيە... لە بەرئەوه ھەموويان فەرەيدەدەمە ناو دەريايەكى
گەورە... ئۆقىانۇسەتكى بەرىن.

پنکه‌نینیکی سهیر پنکه‌نی و گووتی: هر کاتیک پتویستم به دهره‌نیانه و هی نهی‌نیک بwoo، خوم فریده‌دهمه ئه و به‌حره قولله‌هو له‌وی دهریده‌هینم.
پیریکی شادومان بwoo، هه‌میشہ که‌میک چاوی دهنوقاند و ئوسا ده‌ستیده‌کرده قسسه‌کردن. ته‌نیا ئه و پرسیارانه و دلامده‌دایوه که په‌یوه‌ندی به برينه‌کان و باری ته‌ندروستیمه و هه‌بیه، و هک ئه‌وهی يه‌کنک ئاگاداریکردبیته و هیچ زانیاریبه‌کی زیاتر نهدرکنینت. هر کاتیک پرسیاری

ئه و شارهم لىدەکرد زيره کانه دەستى بە سەرە رووتاوه كەيدا دەھىتىو
دەيگۈوت: دواتر خۆت ھەممو شتن بە چاوى خۆت دەبىنتىت، فېرىدەبىت و
بە ھەممو شتىك پادىتىت.

شتىكى تىدابۇو، ھىنماي بۇ كۇنى و بەسەرچوون و يادچوونە وەي زەمان
دەکرد، شتىك بە تەنبا پەيوەندى بە چۈنۈتى داخستنى قوبچەكان، كورتى
سەر قولى چاكەتكەمى و رەنگى بۆينباخە كەيەوە نەبۇو، بەلكو پەيوەندى
بە جولەو نىگاڭىردىن و جولاندى وەي سەريشىيە وە بۇو. ھەستمەكىد
پياوېكى لە تەرزىكى زۇر كۇنى زىننەكىدا نوقبىوو، بۇنى سەرەدە مىنگى
ترى لىدەھات. پىموابۇو دەتوانم لە پىنگاي ھەلسەنگاندىنى دىمەنى خۇى و
جلە كانىيە وە ھەممو ژيانى بىبىن، ژۇورە كەمى، پىنخەفە كەمى، جلى خەوتتە كەمى.
لە دكتورانە نەبۇو كە لە پىنگاي زانست و زانيارىيە كانىانە وە دەتوانى
موعىزىزە دروستىكەن، بەلكو لە پىنگاي گرىدىانە وە مەرقۇقە وە بە پىشە
دىرىينە كانى ژيانە وە مەرقۇقى زىننەدە كەرددە وە. پىرىتىتىكەى لە بىرى
ئە وەي مردنت بە يادا بەھىتىتە وە جاویدانە كى ژيانى بىرە خىستىتە وە. كە
لە ژۇورە كەدا بۇو ھەستم بە ئەلىيابىيە كى قوول دەکرد وەك ئە وەي بە
ئە بەدىيەتە وە گرىتىدابم.

ئە و سەرهەتاي پەيوەندىيە كى درېئ بۇو بە دكتور موساي باپە كە وە،
خۇشحالبۇوم كە پەيمانى پىدام بۇزىانە سەرمىدات. كاتىك رۇيىشت وەك
ئە وەي لە دواي خۇى كۆمەلېك تىشكى جىتەيىشىتىت، دەمتوانى شتە كانى
ناو ژىززەمینە كە وردىترو پۇناكتىر بىبىن. ژۇورىك بۇو نە زۇر تارىك و نە
زۇر بۇشىن، بەرزە خىتكى بۇو لە نىوان پۇناكى و زولمەتدا، ھەممو شتە كان
خۆلەمەتىشى دەيانۇواند، پىتەچوو بەر لە هاتنى من، وەك گەنجىنە يەك بۇ
كەلۋەلى فەرامۇشكراو بەكارھاتىتىت، فەرشى كۇن، دۇلابى يېكەلک، بەرمىلى

کون، سوئنده، پهتی بارکردن، کورسی شکاوان، نوینی بینخاوهن، چوبی دراو، بینلاوی ژنانه‌ی کون، شوشه‌ی خالی عهتر، تنه‌که‌ی بهتالی پون، سه‌بهته خورمای پزیو، مشاری ژهناواری، توپیکی دراوی ماسی و چهنده‌ها شتی سه‌بیری دیکه‌ش که هرگیز تینه‌کیشتم بؤ لهویدا کله‌که‌کراون و کن خاوه‌نیانه و به‌دهردی چ کاریک دهخون؟. یه‌کنیک و هک ئه‌وهی له مه‌تسییک بمپاریزیت قره‌ویله‌که‌ی منی له تاریکترین و دوورترین سوچی ژیرزه‌مینه‌که‌دا دانابوو، من چهند جارینک ویستم هه‌ستم بؤئه‌وهی پوونتر دیمه‌نی ژیرزه‌مینه‌که ببینم، به‌لام نه‌متوانی. له‌یادم نییه چهند جار به‌دهم ئازارو خه‌یاله‌وه به‌ئاگاهاتووم و خه‌وتووم، به‌لام دلنيابووم شتی سه‌بیر له ناومندا پووددهن، و هک ئه‌وهی کومه‌لینک بالنده له گه‌رومدا بخوینن و من گوییم له دهنگیان نه‌بیت، یاخود دهستیکی نادیار شتیک له هه‌ناومدا داگیرسیننیت... من دهخه‌وتم و له‌ناکاوا شتیک ئاگاداریده‌کردمه‌وه، چاوم لیکدنه‌ناو را‌ده‌چله‌کیم، خه‌وتن و وریابوونه‌وهی به‌رده‌وامیش مرؤف تیکده‌شکننیت. دوای هه‌موو راچله‌کانیک من ماندووتر به ئاگا ده‌هاتمه‌وه، له نیوان هه‌موو و چانیکی خه‌وو وریابوونه‌وهدا هه‌ستمده‌کرد لاوازترو گیزتر ده‌بم. به‌رده‌وام دهنگی کچکه‌لیکی زور له سره‌وه ده‌بیسترا، قیژه‌قیژیکی سه‌بیر که بینه‌نگی قولل و دوورودریزی به‌دوادا دههات. و هک ئه‌وه وابوو من له بنی گومینکابم و ئه‌وان له سره‌وه له قه‌راجی ئاوه‌که‌دا دانیشتبن. هه‌ندیجار وام هه‌ستمده‌کرد من ماسییه‌کم له حه‌وزنکداو ئه‌وان له سره‌وه ته‌ماشامده‌کهن، و هک ئه‌وهی ته‌نیا تویزیکی ئاوه له نیوانماندا بیت، ئه‌وان بتوانن سره به مالی مندا شوپر بکه‌نه‌وه و من نه‌توانم سره به‌رزبکه‌مه‌وهو ئه‌وان ببینم.

من ناوی دهنیم شاری پییواره غەمگىنەكان، شارى تەپوتۇزى ھەمېشەنى، شارى ئەو مراویيانەئى خواستىكى قۇولى ھەلھاتن لە زۆنگاوهەكانى باشۇر بەرهە ئەو ئەويتى دەھىتىن. شارى ئەو سۈزۈننەئى جوانانەئى لە ھەموو لايەكى ئەو ولاتهو دەھاتن و لەو شارەدا ژۇورىيکىان دروستىدەكرد، شارى ئەو كچانەئى لە تخوبىتكى نادىياردا لە نىتوان بىبابان و زۆنگاوهەپۇرەكاندا جىنگايدەكى سەيريان بۇ خۆيان دروستىرىدىبوو. شارىك نە لەسەر نەخشەو نە لە تومارى دەولەت و نە لە جوگرافىيائى ئىدارى ئەو ولاتهدا نەبۇو، بەلكو زەھوبىيەكى نوى بۇو، لە زەمانىتكى تايىەتىدا، لە دەرنەنجامى تىكشەكانىكى گەورەي شوينكاتە جىاوازەكان لە ويادا دروستىبۇو بۇو. شارىك بۇو لە تىكشەكانى شارەكانى تر، لە پاشماوهە ژيان لە جىڭاكانى دىكەدا دروستىبۇو بۇو.

ھەمېشە سوووكە بايەكى سەنگىن بە تەپوتۇزى بىبابان لە كۆچەكانىدا دەگەرا، من لەيەكەم گەشتىمەوە بەو شارەدا تا دواھەمین گەشت ھەستم بەو بايەكىدە، ھەستم بەو تۆزە وشكەي بىبابان كرد كە ھەمېشە لەسەر پۇخسارى ئەو پىيوارانە دەنىشت كە لەمسەرە و سەرى ئەو ولاتهو بۇ چەند سەعاتىك پۇوياندەكردە ئەۋى. يەكەمین كەس منى بەو شارەدا گىنپا دكتور موسای بابەك بۇو. هيشتا بىرينەكانم سارىيەنەبۇو بۇو، هيشتا داليا سىراجەدین لە سەفەر نەگەپابۇوهە، هيشتا بە دونىيائى «پىرتەقالى سېپى» ئاشىنانەبۇوم. ئىوارەيەك هاتە لام و گۇوتى: داليا سىراجەدین تەلەفونى بۇكىرۇم و پىتىگۇوتۇوم كەمىك بە شاردا بتىگىرم و دواترىيش بىتىھە لاي خۆم، دەزانم هيشتا زۇوه، بەلام بەر لەگەپانەوهە داليا سىراجەدین دەبىت ئەم شارە بىبىنەت.

من لە دكتور موسای بابەك نائومىيد بۇوم، چاوهپوانى ئەوه نەبۇوم ھىچ نەيىننەكم بۇ ئاشكراپاكلەت، بە درىزايى ئەو چەند رۆزە بە شىۋەيەكى زىرەكانە لە پرسىيارەكانم پايدەكرد، شتىكى دروستم لەسەر خۆم و داليا

سیراچه‌دین و برینه‌کامن لى نه بیست. به لام له گەل ئەوهشدا پېتەنینه پېرەکەی شادمانى تىا دروستىدەكىرىم، سەرلەقاندن و نىڭا شىرىنەكائى پېبۈون لە حىكمەت. ھىندهى بە زەردەخەنەكائى منى چاڭدەكىرىدەوە بە دەرمانەكائى منى تىمار نەدەكىرد. من دە پۇز بۇو بە تەنها لە و ژىئر زەمىنە تارىكەدا بۇوم، شەوان درەنگ ياخود بەيانىيان زۇو دەكتور موسا خۆى خواردىنى بۇ دەھىنام، تىمارىدەكىرىم و جىنيدەھىشتىم، بەردەوامىش دەنگى ئەو كچانە لە گويمدا دەزرىنگايەوە كە بە شەو گۇرانىيان دەگۇوت و بە پۇز پېتەكەنин و دەيانزىريكاند. ھىشتا نەمدەزانى لە كويىم، ئىرەج جىيەنانىكە و ئەوىج شارىكە. ئەو پۇزە بەناو ئەو تەپوتۇزەدا منى بىرە، پېشتر ئاگادارىكىرىدەوە كە قىسە لە گەل كەسدا نەكەم، كارىك نەكەم كەس ھەست بە برینەكائىم بىكەت. ئەو پۇزە من و ئەو كوجە بە كوجە بە شارەدا گەپاين، لە يەكەم كوجەدا وەك نەھىنەيەكى كەورەم بۇ ئاشكراپەكەت، توند دەستى گوشىم و گۇوتى «ئەم شارە ناوى نىيە، ھەموو كەس لىرە خۆى بە پېيوار دەزانىت، ھەموو سەرنىشىنانى ئەم شارە خۆيان بە پېيوار دەزانىن، ئەم شارە شارى كەس نىيە و نايتە شارى كەسىش». من لە چەند كوجە و كولانىكى درېيىز بەولۇو ھېچى ترم نەدەبىنى، كوجە و كولانى تۇزاوىسى كە بايەكى سەير تارمايى چەندەھا مەخلوقى خەيالى لە ناودا دەفراند. ئىوارەيەكى سارىبۇو، تەمەتكى زەرد ھەموو دونىيائى داپقىشىبۇو، جارجارە ھەندىك پېيوارى غەمگىن بە خۆيان و جانتا قورسەكائىنانەوە بەلاماندا دەپقىشتن. ھەموو ئەو شارە بە خانووه چىكلىو دەوارە رەش و مالە تەنەكەكائىيەوە لە خۆلىكى زەردىدا نوقمبۇوبۇو، وەك ئەوهى لە سەر زەۋىيەك لە بەھارات دروستبۇوبىتت، پېتەكى درېيىز و ترسنەك وەك قەدەن، لەنادىيارەوە تا نادىيار بە ناوه پاستىدا گوزەرەيدەكىرىد. موساي بابەك ئەو راستە ھېلە ئەبەدەيەن نىشانىدەدام و دەيكۈوت «ئەم جۇرە شارانە بەشىكەن لە خەون، دروستىدەن و لە ناكاوايش دەتۈنەوە يان وا ھەستىدەكەين كە دەتۈنەوە، وەك يارىيەك

مندالیک له لم دروستیکات، بیشوهی که سبزانیت چون و به کاریگری
 چی، له ناکاو نامیتن و له جینگایه کی دیکه و سه ره لده دنه وه. به دیوینکدا
 ته ما شابکه يت، ئیره خوشترین شاری ئم و لاتیه، شاری سه فایه، شاری
 ئه و کچه جوانانه يه که به پاره يه کی که م له گه ل همو و پیاوینکدا دهخون،
 ئه و کچانه هونه ره کانی عهشق و سه ما کردن ده زان... سه بیرکه جه لاده تی
 تازیز ئیره لاتی خه ياله، له ناو هزاران شاری پر گومه زو مناره دا،
 لم چوله وانیبه دا میرگنیکت هه يه ئه و کچانه پووی تیده کهن که له هیچ
 جینگایه کی دنیادا شوینیان نابیته وه، ئه و پیاوانه پووی تیده کهن که له هیچ
 شوینیک ئامیزان بونیان دهست ناکه ویت و دین و لیره به پاره دهیکردن،
 به لام به دیوه راسته قینه که شیدا بروانیت ئیره هیچ نیبه جگه له سه رابینکی
 زهرد که مه خلوقاتی بینیاشه برق تیا ونبوون». من که پیشتر حیکایه تی ئه و
 جو ره شارانه م بیستبوو، به دنگنیکی سه رسام ده مپرسی «به بیز دکتور
 موسا، وک له قسە کهی به پریزت تیگم، هرچی ئافره تی ئم شاره هه يه
 هه موویان سوزانین، له ش فرق شن؟ هه موویان... هر هه موویان، هتا دالیا
 سیراجه دینیش؟». دکتور به ئاسپایی سه ری له قاندو گووتی «هه موویان...
 هه موویان هتا دالیا سیراجه دینیش». ئیستیکی کردو که میک ياخه
 چاکه تکهی چاککردو چاواي که میک نوقاندو دهستیکرده وه به قسە کردن
 «پیویست ناکات شتە کان وا سه خت و هرگریت، له راستیدا ئیره شاریکی
 ته او و تی نیبه، ئیمه لیره دا هه موویان پیبوارین، پیبواری هه میشە بی. هتا
 من که بیست و پیتچ ساله له جینگایه دا نه خوشە کان تیماردە که م پیبوارم،
 ئیمه دین و ده رؤین، جه لاده تی کوتى براده رم، خزمە چکوله کهی خۆم،
 ژنانیش وک ئیمه دین و ده رقن، به لام ئه وان یاساو پیساکانی ئم
 جینگایه ده ستیشاندە کهن». دکتور موسا توند دهستى گوشیم و به جووتى
 چاواي کراوه وه، به جیدیه تیکی قولله وه گووتى «خزمى خۆم، ده مه ویت
 پیتبلیم، ئه و پرچه سه رتایپا ئم شاره نغوردە بیت زور نزیکه، هه استم

وام پیده‌لیت، دلم وام پیده‌لیت، هه موو شه‌ویک موتکه که که رامده‌چله کینیت، هه‌ستیک و هک شیت هلمده‌گریت و و هک دیوانه له ژووره که‌ی خوم دمه‌هینیته ده‌ری، من له‌وهو پیش هه‌ستی وام نه‌بوروه، به‌لام به‌ر له هاتنی تو به ماوه‌یه کی کورت ئه و هه‌ستم هه‌یه».

نه‌مویست به‌و ده‌ستوره ئه‌خلاقیانه‌ی له مندالیه‌وه فیریانبووم قسے‌بکم، دواجار من بیاونیکی نه‌خوش بیووم له چنکی دکتوریکی پیردا که له چاکه‌ی خویدا به ناو شاریکی سه‌رابدا ده‌یگیرام. من تا پتر سه‌یری کوچه‌و کولانه سه‌یره‌کانی ئه و شاره‌م ده‌کرد، زیاتر ده‌مویست بپرسم... شتیک له ناخه‌وه ده‌یترساندم، هه‌ستمده‌کرد ئه و چوله‌وانییه سه‌یره که تیپه‌رینی پی‌بی‌واریک، یاخود ده‌رکه‌وتتنی ئافره‌تینک له جلکه ئالوو‌لاکانیدا ده‌یشیواند هیدی هیدی قووتمده‌دات.

ده‌مویست له شاره برقم و بگه‌ریمه‌وه بق ئه و جیگایه‌ی لیوه‌ی هاتووم، به‌لام نه‌مدته‌توانی ئه و ئاره‌زرووه جله‌بکم که قول بھره‌و ئه و سه‌راب و خه‌یاله‌ش رایدە‌کیشام. دکتور موسای بابه‌ک به قهد هنگاوه‌کانی من ده‌پریشت، منیش ده‌ستم به زامه‌کانمه‌وه‌بورو، نیکام و هک شیت ئه و هه‌وایه‌ی ده‌پشکنی که پرپبوو له پریشکی خه‌ونی شکاو. دکتور موسا بیش‌وه‌ی چاوه‌پرانی پرسیاره‌کانی من بکات، و هک یه‌کیک ده‌ستی کویزیکی گرتیت و بیه‌ویت به‌ریگایه‌کی پر درکدا بیبات، گووتی «ئه‌م شاره هیچ نییه، کوچه‌کانی، ماله‌کانی هیچ نین، ویزانه‌یه کی گه‌وره‌یه، شاریکه بى بازار، بى مندال، بى مزگه‌وت، بى قوتاخانه و خه‌سته‌خانه... هیچ نییه، به‌شیوه‌یه ک دروستبووه بتوانیت هه موو کاتیک به‌جیبیه‌یلت».

له‌ناکاو و هستاو و هک ئه‌وه‌ی زه‌ردی ئه و ئاسو کراوانه‌ی به‌رابه‌رمان سنوری نیوان مردن و زینده‌گی یادبخانه‌وه، و هک یه‌کینک یه‌که‌مجاری بیت ئه و هه‌سته بزی، سه‌یری ئاسمانی کردو به‌ده‌نگیکی به‌رز گووتی «به‌لام ئاسانیش نییه، جیهیشتنی ئه‌م شاره ئاسان نییه، به‌تاپیه‌ت بق من و تو.

ئوانه‌ی که له شاره‌کانی تر را ده که ن... شتیک له شاره‌دا هه بیه تهیری وهک من و تو زوو دهسته موده کات.»

پیکه‌نینه جوانه‌که‌ی خوی پیکه‌نی، ده موجاوه و دهکه هه میشه پربوو له ئومیدی چرج و گووتی «ئیره جوانترین شاره بق ئوانه‌ی وهک من و تو خه لکی هیچ شاریک نین». دهستی به‌ردام و به‌چهند هنگاویک پیشمه‌کوت، دهستی چه پی له گیرفانی چاکه‌تکه‌یدا بwoo. زور ئه دهسته‌ی دهسته گیرفانی چاکه‌تکه‌یدا وه پشتی کورده‌کردو ده‌ررقی. هیند ورد سه‌یری زه‌ویه‌که‌ی ده‌کرد، له‌وه ده‌چوو له کیلگه‌یکی نه‌ناسراودا بق جوره رووه‌کنیکی نوی و نه‌دوزراوه بگه‌ریت، من به‌هنگاوی خاوترو سووکر دوای ده‌که‌وتم و گویم لیده‌گرت که ده‌یکووت «وامه‌زانه ئیره شاریکی بیشترخه، ئیره به‌شینکی نه‌بینراوی هه‌موو شاره‌کانی دوینایه، ئه شاره‌هیه که به‌نهینی له هه‌موو شاره‌کانی تردا هه بیه و ئیمه نایینین.»

له‌راستیدا من هیچ شاریکم نه‌ده‌بینی، ته‌نیا کولانی په‌رش و بلاوو ناریکم ده‌بینی که ئافره‌تانی خراب و کچانی سوژانی ئاوه‌دانیان کردبووه‌وه. شار نه‌بwoo، هیندەی کۆمەلیک خانووی سه‌ره‌تائی قور بwoo که له ته‌پوتوزیکی ئەزه‌لیدا نو قمبوبوون، هەندیجار بینایه‌کی چیمه‌نتوشی تیده‌که‌وت، جارجاره‌ش باله‌خانه‌ی دووسن قات. له هه‌ندی جیگاشدا مالی حسیرو خانووی ته‌نکه‌و ده‌واری عه‌رەبیت ده‌بینی. من دواتر تیگه‌یشتمن که زه‌حمة‌ته مرۆف ئەندازه‌کانیشی بپیویت، له‌به‌رئوه‌ی هه میشه له گوراندا بwoo، هەندیک رۆز شاریکی گه‌وره‌بwoo که ئاسان نه‌بwoo تخوبه‌کانی بینیت، پر له کوچه‌و ئاوه‌دانی، هەندیجاریش بچوکه‌ببwoo وه بق گوندیکی چکولانه. هەندیجار له‌گەل هەندیک شاری دیکه‌دا تیکه‌لاوده‌بwoo و هەندیجاریش خوی ده‌بwoo به دهیان پارچه‌وه. دکتور موسای بابه‌ک هه‌ولیده‌دا له‌یه‌ک رۆزه‌وه ئه‌و کیمیا نهینییه له من تیگه‌بینیت، کیمیایه‌ک مرۆف ته‌نیا کاتیک تییده‌گات که خوی له‌ناویدا بژی. دکتور موسا تماثلای هینى ئه و ئیواره‌هیه

دهکرد و دهیگووت «جگه لهو کاتانه‌ی که ئاهنه‌نگ دهکمن، ئىرە شوینىكى هىمنە، ئەو شۆفىزنانه مىوانەكان دههينىن، له دەرھوهى شار دەھەستن، بەدەگمەن ماشىئىنېك دىتە ناوهوه، كەر پەشەبا يان عەجاج نەبىت، تەپوتۇزى ئىرە هېچ نىيە جگە له تۇزى ئەو رېتىوارانە لە ملاولاى دۇنياوه پروى تىدەكەن، ئەو رېتىوارانە تەنیا پاروه زېپ و تەلا ناھىنەن لەگەل خۇياندا، بەلكو تەپوتۇزىش دەھىنەن، غەم دەھىنەن، غەم كە ناروات، من پىتىدەلىم خزمى خۆم، رېتىوارەكان دىن و دەرقۇن، بەلام زۇر شت دەھىنەن كە ناروات، سووزەنەك و كەپىي دەھىنەن، گۈولى و سىيل لەگەل خۇياندا دەگىرپەن، ھەندىنەكىان بە بۇنى مەيدانەكانى جەنگەوه دىن، بەلنى بە بۇنى باروت كە له ھەناسەيان ھەلەستىت... من دكتورىم كە من پرسە، لە ھەمووشى خراپتر ئەۋەيە ھەر كەسىك دىت و دەرپوات حەسرەت جىدەھەتلىكت، كورپى خۆم حەسرەتى زۇر بە جىدەھەتلىن».

دەستىكى بەسەرە رووتاوهكە ئەخەندا دەھىنە، كەمىك يەخەي سېي كراسەكەي و سەرەدەستە كورتەكانى دەتەكاند، كەمىك رېشى ھاتپۇر، رېشىكى تەواو سېي وەك قىزى و بىرۇمى، تا زىاتر دەپۇيىشتىن پىر ئەو خۇلە زەردىھ لەسەر سەمیل و لاجان و بىرۇنگەكانى دەنىشت، بەلام وەك ھىمنى ئەو ئاسمانە زەردىباوه بەجۇرىنەك تىكەلاؤى بۇوبىت نەتوانىت لىتى جىابايتىو، تا دەھات قۇولۇترو دوورتر منى بەرەو ناوهوه دەبرد. لەم كوچەوه بۇ ئەو كوچەوه لەويشەوه بۇيەكىنەكى دى. من بەلامەوه گرنگ نەبۇو بەرەو كوى دەچۈۋىن، كۈلانەكان ناوابىان نەبۇو، لە بىنەرتدا پۇيىستىشان بە ناو نەبۇو. موساي باپەك وەك ئەوهى منى بىرچۈوبىتىو، پىتشىدەكەوت و لەبەر خۆيەوه قىسىدەكىد. بىتەوهى بىر لەوه بکاتەوه كە من ناتوانىم بە خىزايى بىرقۇم، بە چەند ھەنگاوىكى خىرا دووردەكەوتىو، بەلام لە ناكاوا ئاپىدەدایەوه دەبىيلى من دەستىم بەبرىئەكە ئەنگەوه گرتۇوه لە

دوروهه ته ماشایده‌که، پر به هیمنی ئو ئیواره‌هیه پیده‌که‌نى و دهیگووت «جلاوه‌تى كوتى، بمبوره من وام، ئەمە دەردى پیرى نىيە، خۆم ھەر وابۇوم، ھەميشە لە ناوه‌پاستدا بىرمەدەچىتەوە چى دەكەم، بۆچى ھاتۇورە لەگەل كىيم...». بە هیمنى دەگەپايەوە بۆ لام، دەستى دەخستەوە سەر دەست و دەيگووت «بىبورە، بمبورە... بەلام ئەها شتىكىم لە يادبۇو، ئاه، دەمۈست شتىكىت بۆ باسبىكەم. خودايە، چى بۇو؟ ئەم كوچانە من خۆم ناوم لىناون، ناوى تايىەتى خۆم، كە هېچ كەس نازانىت، بىرت نەچىت من پېرىتىن دانىشتۇرى ئەم شارەم، لە ھەرچى مەخلوقاتى ئەم شارە كۆنترم. تاكە پېرىتكىم لىرەدا جىتكام دەبىتەوە، باپىتلىم هېچ سۆزانىيەكى پېرى ناتوانىت لىرە بىزى، كچەكان لە تەمەنەتكىدا وازدەھىتن و دەرون، يان خودكۈزىدەكەن، ھەندىكىيان پېبورا يىكەلەياندەگرىت و دەيابات، ياخود كەسىكى نزىكىيان دەردىكەۋىت و دەيائىكۈزىت، لەبەرئەوە من تەنبا كەسم كە دەمەنەمەوە، مۇسىقارەكانيش بە پېرى لىرەدا تەحەمول ناكەن... كەس لىرە بە پېرى تەحەمول ناكلات من تەبىت، ئەم شوينە قانونى خۆى ھەي، قانونى ئەوتۇ كە لەشويتى تردا نىيە».

من بە هیمنى پرسىم «قانۇنى وەكىچى؟».

بەر لەھەي وەلام بىداتەوە كىيىك كە بە شىتوھىيەكى فيتنە بازانە سنگى پۇوتكرىدبوو، لەگەل دوو خانمى زور بەرزو زەبەلاحى دىكەدا بانگى دكتوريان كرد و شتىكى چكولانەيان چپاند بە گوينىدا، دكتور موساي بابهك بە زەردىخەنەكەي خۆيەوە سەرئى لەقاند و گۇوتى: هينى كوتى بەپېرىن، خزمە، لىرەدا بودىستە من ھەر ئىستا دېتمەوە، ھەر ئىستا». دكتور لەگەل سى ژنهكەدا بۆ ئىستىك ونبۇو، دواي ماوهىيەكى كورت بە پىكەننى وە كەپايەوە بۆ لام و گۇوتى «من لىرە دكتورى ھەممو شتىكىم، دەبىت تەحەمولم بىكەيت، ئەمشارە لەسەر من دەزى، دەبىت نازى ھەممو ئەم ئافرهاتان ھەلگرم، ئازارەكانيان كەمتر بىكەمەوە، كە گريان دەست بەسەرياندا

بینم، که پرسیاریان هبوو و لامیانیدهمهوه، که نامهیان هبوو بینوسم... خزمی خوم من شهورقز لهم شارهدا به ریگاوه، شهورقز، هندیجار به ریگاوه دهخهوم، هندیک شهوناگهمهوه مالئیدی له جنگایهک لاددهم، لای یهکیک لاددهم و دهخهوم، هندیجاریش له ناوهراستی شهقامهکهدا پالدنهکهوم و سهیری ئستیره دهکه... ئاه ئەمرق بەختهورم که جانتاکەم پى نىيە... گەر لىرە مايتەوه دەمبىنتىت چۆن دەزىم... دەمبىنت؟، زۇرجار بە خوم دەلیم : من دكتورىكىم ويقارى خوم ونكردووه، بەلام ويقارام بۆچىيە... ئىرە شارىكە مرۆف تىايىدا پىويستى بە ويقار نىيە».

دەستى گرتىم و گووتى «ئىرە پىويستى بە سەبرەيە، سەبر...».

ھەستمەكىد تا زىاتر بەو شارهدا بچىنە خوار، تا پىر كوجەكان بىينم دىمەنەكان ئالۋىزتر دېبن... ھەموو شتەكان كۆمەلىك مەتەل و پرسىيارى نەكراوهبوون. ھەتا دكتور موسای بابهک خۇرى تەلىسىمىك بۇو لە تەلىسىمەكان، شتىنگى تىدابۇو لەدەرەوهى تەفسىرۇ تىكەيشتن، شارەكەش بەسەريەكەوه نەتىنېكى گەورە بۇو. لەوساتەوه ھەستمەكىد بەجۇرىك لە جۇردەكان بەو جىنگايەوه نوساوم، شتىنگى بەد بەلام فرىيودەرۇ پېرىنىڭلە، دىزىو بەلام دلۈفتىن و ھوش مەستكەر، منى بەرەو ئەو جىنگايە پادەكىشا. ئەو شتەچى بۇو؟... بۇنى ئەو كەھ خراپە كارانە بۇو كە ھەموويان يەك عەتريان لە خۇيانىدە؟... دىمەنی ئەو ئاسمان و زەمينە زەردىبۇو كە وەك ئەوهى يەكەست ھەردووكىيانى پېنگەوه رەنگىرىدىت، لىتكى جىا نەدەكرانەوه؟... كوبۇنەوهى ئەو ھەموو سۆزانىيە قەشەنگەبۇو كە لەمسەرەو سەرى زەمينەوه ھاتبۇون؟... نازانم.

دكتور موسای بابهک ئەو ئىوارەيە زۇر كوجەى گىرپام، ئەو لەوحانەي نىشانىد كە لەبەردىم ھەندى مال ياخود بالەخانەدا ھەلواسرابۇون. وەك چۆن لە شارەكانى دىكەدا پزىشك و پارىزەر و مافناس و بازىرگانەكان بۇردى تايىھەت بۇ ناونىشانى خۇيان ھەلدەواسن، ئەو شارە پېرىبۇو لە

ناونیشانی سهیر که هندیکیان به لهو حی ئلهکتريکی زور مودیرن دروستکرابون. ناونیشانی سوزانیه بهناوبانگه کان، تیپه کانی سه ما، بانگه شه کردن بق جوانترین خانمان که به جوانترین شیوه خزمه تده کان. تا ژماره‌ی ئه و له وحانه زیاتر بروایه پتر بهره و ناو شوینه گران و تایبە تیپه کانی ئه و شاره رقدە چووین. ئه و شویننانی که میوانی تایبە تیتر و پاره دارت ر پوویان تیده کرد. له هندی جینگادا لهو حی ئلهکتريکی زور گهوره هه بون که مرغف تهنجا له شاره گهوره کاندا دهیانی بینی، بهلام لەگەل ئه و هشدا هه مهو ئه و شوینه سهیرانه له سر ئه و خوله رووته دروست بوبون، ئه و خوله زهردهی له شه ویشدا هه مهو ئه و شاره‌ی به غەمیکی شاردار او ره نگرید بون. له هه مهو ئه و جینگاینه دا کچان خویان خزمه تیان ده کرد، هه مهو ئه و شاره چیشتخانه‌یه کی یاخود چایخانه‌یه کی تیا نه بون، چونکه له نیو ماله کاندا چیشتخانه و بارو چایخانه شه بون، ئه و پیواره برسییانه‌ی له دور دههاتن دهیانتوانی رووبکه نه مالیک و لهوی مهستبن و بخون و شته کانی دیکه ش بکن. من به کوچه کاندا ده رقیشتم و ناونیشانی ئه و له وحانه ده خویند و... «مالی سوهیله محمد و کیزه چاو خوماره کانی» «تیاتر خانه‌ی ئاسکی سپی» «تیپی سه‌مای خوره‌ه لاتی رهنا» «میوان خانه‌ی تریی پهش» «دیوان سه‌رای پاشا» «کوشکی لە زهت» «خانه‌ی سه‌ربازی دلاور» «میزگی تام و سه‌ما» «تیاتری ورچی ئه رخه وانی» «تیپی سه‌مای فتحیه جوال بق سه‌مای بـه ده‌وی» «سوها یه عقوب و دهسته خوشکه کانی» «سالقونی تیک تاک بق دانسی خورئا وایی» «پشوگه‌ی ئه فسـه ری زینین»... و دهیه‌ها ناونیشانی دیکه‌ی سهیر که لەگەل ئه و خانووه دارو خاواو ماله کەم پهونه قانه دا نـه ده گونجان.

دکتور موسا بـه و ده نگه گپو ئارامه‌ی خوی ژیانی ئه و شاره‌ی بـق باسده کردم. باسی ئه و قانونه سهیرانه بـق ده کردم که لـه شاره دا نـیشده کات، هـندی لـه مـالـه کـانـی نـیـشـانـدـام کـه گـرانـتـرـین سـهـنتـهـرـهـکـانـی ئـهـوـ

شارهبوون، هندی جینگای نیشاندام که پیاواني زور به رزو ناسراوی دولت هاتچقیده کن. باسی هزاری و دولتمندی ناو سوزانیه کانی بوق کردم. له سر بستیکی چکلانه به رابر تیاتریک دانیشتن و دکتور موسا پنیکوتم «جگه له موسیقاره کان هیچ پیاویکی دی بؤی نییه لیره بژی». باسی دروستبوونی ئه و شاره‌ی بوق کردم، شاریک که له دیر زمانه‌وهو پیشه‌ی هبوبوه، به لام له هیچ سردهم و پرژگاریکدا وەک ئەمرق گوره نه بوبوه، به دریزیی له سر ئه و سى خوشکه قسەیکرد که بناغه‌ی ئه و شاره‌یان داناوه، سى خوشک که له خیله کرچه‌رییه کانی ناو بیابان جیاده‌بنه‌وهو لویادا دوو دهوار هلدهدهن و له گەل ئه و سەربازو فەرمانبه رانه‌دا دەخون که له باکووره‌ووه دەچن بق باشورو، له گەل شۆفیری ئه و لوریانه‌دا دەخون که له بهندھریکی سەر کەنداده‌ووه بار بەرهو پایتەخت و شاره‌کانی ناوه‌راست دەگویزنه‌ووه، له گەل میوانه داوین پیسەکانی حەسەن و حوسەیندا دەخون که پیشوازی ئه و گاشتیارانه دەکەن که له شوینه دووره‌کانی دونیاوه بق پشکنین له دووی زېرو تەلا نەدقزراوه‌کانی بابل دەگەران. سى خوشک که هیندی هیندی کیزانی تەنیاوه تەرە له خیل و خیزان له هەموو لايەکەوە روویان تىدەکەن، ئه و کچه به دەوییه چاپرەشانی که باوک و براکانیان دەيانهیتن کاربکەن، ئه و ڏنه ویلانەی له مىزدەکانیان هەلدىن، ئه و کچانەی به زگى پەرهوە دۇستىكى بیوهفا خيانەتیان لىدەکات و تەنیا جىدەمەنن، ئه و بیوهڙنە جوانانەی دوای مىزدەکانیان له زەویدا جینگایان نابىتەوە. به لام دولت کە خۆی به پاریزه‌ری شەرهف و كەرامەت دەزانىت، جار دوای جار ئەفسەر سەربازه‌کانی دەنیرىت بق تىکانى ئه و شارقچکەيەو گرتنى سوزانیه‌کان. وەلىن ھەر ئەفسەریک پىتەخاتە ئه و زەوییه‌وھ، چاوى بەو سەرنشىنە خەيالىانه دەکۈيت، له گەل جوانه‌کانىاندا دەخەۋىت، جەستەو خەندىيان تاقىدەکات‌وھ، ناتوانىت فەرمانه‌کان تەواوه‌تى جىئەجىيكتا. جار دوای جار ئەفسەر جياوازه‌کان پلان و چاره‌ی جياواز بق ئه و شارقچکەيە

ده درزنه وه، هندیکیان که میک قوولتر بهره و ناو بیابان دهیجولینن، هندیکیان بهره و زونگاوه کان پالی پیوه دهنین، هندیکیان بهقه راغ رووباره گوره کاندا دهیخزینن، هندیکیان دهیکن به ناو قامیش لانه کانی باشووردا، چهند ئفسه ریک دهیکن به چهند پارچه یه کی جیاوازه وه که له هر پارچه یه یان شاریکی خیالی تر دروسته بیت، هندیکیان تیکل به کومه لیک شارقچکه و دیکه و دهکن. موسای بابه ک ئه و ئیواره یه دهیگووت «هـر له سـه ره تاوه ئـم شـاره وـهـک مـهـلـوقـیـکـ لـهـدـایـکـبـوـوـ کـهـ بـهـرـهـوـامـ دـهـجـوـلـیـتـ،ـ لـهـ جـیـگـایـکـهـ وـهـ دـهـچـوـوـ بـقـ جـیـگـایـکـیـ دـیـ،ـ بـیـشـهـوـهـیـ هـسـتـکـهـینـ کـهـ دـهـرـقـینـ»، موسای بابه ک خـوـیـ یـهـکـیـ بـوـوـ لـهـوـانـهـیـ لـهـزـوـوـهـوـهـ لـهـگـهـلـ ئـهـ وـشـارـهـداـ بـوـوـ،ـ پـزـیـشـکـیـ بـوـوـ وـهـکـ سـوـکـایـهـتـیـ وـ سـزاـ فـرـیـانـدـابـوـوـهـ ئـهـ وـشـوـینـهـوـهـ،ـ هـیـدـیـ هـیـدـیـ لـهـگـهـلـ تـیـهـرـیـنـیـ کـاتـدـاـ بـوـوـبـوـوـ بـهـ بـهـشـیـکـیـ ئـورـگـانـیـ ئـهـ وـ دـوـنـیـاـیـهـ،ـ وـهـکـ خـوـیـ دـهـیـگـوـوـتـ،ـ لـهـ قـوـنـاغـیـتـکـداـ وـازـ لـهـوـشـ دـهـهـیـنـیـتـ چـاـوـهـرـوـانـیـ ئـهـ وـ مـوـجـهـیـ بـکـاتـ کـهـ لـهـ پـایـتـهـ خـتـهـوـهـ بـهـ پـؤـسـتـ پـیـنـدـهـکـاتـ،ـ وـازـ لـهـوـهـ دـهـهـیـنـیـتـ لـهـسـهـرـ خـهـزـنـهـ دـهـوـلـهـتـ بـژـیـ،ـ بـهـلـکـوـ تـهـنـیـاـ بـهـ سـامـانـ وـ پـارـهـیـهـ دـهـیـگـوـزـهـرـیـنـیـتـ کـهـ لـهـ رـیـوـارـانـ وـ سـهـرـنـشـیـانـیـ ئـهـ وـ شـارـهـ دـهـسـتـیدـهـکـهـوـیـتـ.ـ خـوـیـ دـاـرـوـوـ دـهـرـمـانـ دـهـکـرـیـتـ وـ دـهـیـفـرـقـشـیـتـهـوـهـ،ـ سـالـ دـوـایـ سـالـ سـامـانـ وـ سـهـرـوـهـتـیـ پـوـوـ لـهـ زـیـادـبـوـوـنـ دـهـکـنـ،ـ سـالـ دـوـایـ سـالـیـشـ لـهـگـهـلـیدـاـ دـهـزـیـ،ـ لـهـگـهـلـیدـاـ دـهـگـهـرـیـتـ،ـ لـهـگـهـلـیدـاـ پـیرـدـهـیـتـ.

من بـرـینـهـکـانـ هـیـدـیـ هـیـدـیـ ئـازـارـیـانـ دـهـدـامـ،ـ تـوـانـامـ نـهـبـوـوـ دـوـایـ ئـهـ وـ مـاـوـهـیـ کـهـ بـهـ پـیـ رـوـیـشـتـیـنـ،ـ بـگـهـرـیـمـهـوـهـ بـقـ پـرـتـهـقـالـیـ سـپـیـ.ـ ئـهـ وـ شـتـانـهـیـ بـهـسـهـرـیـهـکـوـهـ بـیـسـتـبـوـومـ بـهـسـ بـوـوـ بـوـئـهـوـهـیـ مـانـدوـوـبـیـمـ،ـ هـسـتـمـدـهـکـرـدـ بـهـ شـارـیـکـداـ سـهـفـرـدـهـکـمـ لـهـدـهـرـهـوـهـیـ زـهـمـیـنـهـ،ـ پـیـوـیـسـتـیـمـ بـهـ خـهـوـیـکـیـ قـوـولـ وـ پـشـوـوـیـهـیـ کـهـ درـیـزـ هـبـوـوـ تـاـ شـتـهـکـانـ بـنـکـهـوـهـ گـرـیـنـدـهـمـ.ـ مـوـسـایـ بـابـهـکـ دـهـیـزـانـیـ تـهـپـوـتـوزـیـ ئـهـ وـ شـارـهـ مـرـقـفـ مـانـدوـوـدـهـکـاتـ،ـ ئـاـگـاـدـارـبـوـوـ بـیـنـیـنـیـ ئـهـ وـ تـارـمـاـیـهـ زـهـرـدانـهـ،ـ تـهـماـشـاـکـرـدنـیـ ئـهـ وـ سـقـزـانـیـانـهـ مـرـقـفـ نـهـخـوـشـدـهـخـاتـ.ـ دـهـسـتـیـ

ده خسته سهر ده موچاوم، گه رمای ده پیوام، لیدانی دلی حیساب ده کردم
وله بـهـرـدـهـرـکـیـ مـیـانـخـانـهـ کـدـاـ لـهـ سـهـرـ بـهـسـتـیـکـ دـایـدـهـنـامـ وـ ئـاوـیـ دـهـدـامـیـ وـ
دهـیـگـوـوتـ «ـکـهـمـیـکـیـ تـرـ دـهـگـهـینـهـ مـالـیـ، دـهـتـوـانـیـتـ لـهـوـیـ پـشـوـوـبـدـهـیـتـ»ـ منـ
دوـایـ مـانـدـوـوـیـتـیـیـهـ کـیـ زـقـرـ، لـهـ ئـیـوارـهـیـهـ کـیـ درـهـنـگـدـاـ، لـهـ پـفـزـیـکـدـاـ کـهـ ئـیـسـتـاشـ
هـیـجـ شـتـیـکـیـ تـهـواـوـ دـهـرـبـارـهـیـ سـالـ وـ زـهـمانـیـ نـازـانـمـ، چـوـومـ بـوـ مـالـیـ دـکـتـورـ
موـسـائـ بـابـهـکـ.

مالـیـ دـکـتـورـ لـهـ کـوـلـانـیـکـدـاـ بـوـ وـهـکـ هـمـوـوـ کـوـلـانـهـکـانـیـ دـیـکـهـیـ ئـهـوـ
شارـهـ، بـهـ خـهـتـیـکـیـ نـارـیـکـ کـهـ لـهـ دـهـسـتـوـخـهـتـیـ دـکـتـورـهـکـانـ خـؤـیـانـ دـهـجـوـوـ،
لـهـسـرـیـ نـوـسـرـابـوـوـ «ـالـطـبـیـبـ الـاـخـصـائـیـ - مـوـسـیـ سـلـیـمـ بـابـکـ»ـ وـ هـیـچـیـ
دـیـکـهـ. مـالـهـکـهـیـ دـکـتـورـ بـابـهـکـ نـیـشـانـهـیـکـیـ تـایـیـهـتـیـ ئـهـتـوـیـ نـهـبـوـوـ لـهـ
مالـهـکـانـیـ دـهـوـرـبـهـرـیـ جـیـابـکـاتـهـوـ، بـهـلامـ لـهـ نـاوـهـوـهـ دـوـنـیـاـیـهـکـیـ تـایـیـهـتـیـ بـوـ.
سـهـرـهـتاـ هـیـجـ کـهـسـ نـهـیدـهـتـوـانـیـ بـزـانـیـتـ ئـهـوـ مـالـهـ چـهـنـدـ گـهـرـهـیـ، یـهـکـهـمـیـنـ
سـهـرـنـجـ ئـوهـبـوـوـ کـهـ ئـمـ مـالـهـ دـوـنـیـاـیـ یـهـکـیـکـهـ لـهـ سـهـرـدـهـمـیـکـیـ دـیـرـینـداـ
دـهـذـیـ. لـیـتـانـ نـاـشـارـمـهـوـ کـهـ سـهـرـهـتاـ منـ شـتـهـکـانـمـ بـهـجـوـرـهـ بـیـنـیـ کـهـ خـومـ
چـاـوـهـپـوـانـمـدـهـکـرـدـ، قـهـرـهـوـیـلـهـیـکـیـ کـونـ، دـوـلـیـبـیـکـیـ تـهـخـتـهـیـ کـالـهـوـبـوـوـ، کـهـ
چـهـنـدـ چـاـکـهـتـیـکـیـ قـوـلـ کـورـتـ وـ چـهـنـدـ بـوـیـنـبـاخـنـیـکـیـ دـیـرـینـیـ پـیـاـ هـلـوـاسـرـابـوـوـ،
قـهـنـهـفـهـیـکـیـ سـهـوـزـ کـهـ کـوـمـهـلـیـکـ خـاـوـلـیـ لـهـسـرـ کـهـلـهـکـ بـوـبـوـوـ. ژـوـورـهـکـهـ
بـوـنـیـ شـتـیـهـکـیـ لـیـدـهـهـاتـ، وـهـکـ ئـهـوـهـیـ ئـیـسـتـاـیـهـکـیـکـ خـوـیـ شـتـبـیـتـ وـ بـهـ
هـالـاوـیـ حـهـمـامـهـوـ لـهـوـیـوـهـ تـیـپـهـرـبـیـتـ، بـهـلامـ بـیـدـهـنـگـیـیـکـیـ قـورـسـ وـ دـیـرـینـیـشـ
لـهـوـیـ بـوـوـ، بـیـدـهـنـگـیـیـکـ وـهـکـ ئـهـوـهـیـ مـیـژـوـوـیـیـکـیـ دـرـیـژـیـ هـپـیـتـ. لـهـ
ژـوـورـهـکـهـیـ تـهـنـیـشـتـیدـاـ کـتـیـخـانـهـیـکـیـ گـهـوـرـمـ بـیـنـیـ، کـهـ پـهـفـیـ پـرـ کـتـبـیـ
بـهـشـیـ هـهـرـ زـقـرـ دـیـوـارـهـکـانـیـ گـرـتـبـوـوـ، ئـهـوـهـیـ لـهـ کـتـیـخـانـهـکـهـ مـاـبـوـوـهـوـ
بـهـ وـیـنـهـیـ زـهـمـانـیـکـیـ بـهـبـاـچـوـوـیـ تـرـ پـرـکـراـبـوـوـ، وـیـنـهـیـکـیـ گـهـرـهـیـ هـنـدـ
پـوـسـتـهـ لـهـ فـلـیـمـیـ بـاـبـ الـحـدـیدـ، پـلاـکـاتـیـ فـلـیـمـیـ غـرـامـ وـ اـنـقـاـمـیـ ئـهـسـمـهـهـانـ
وـ ئـهـنـوـهـ وـهـجـدـیـ، عـوـمـهـرـ شـرـیـفـ وـ پـلاـکـاتـیـ فـلـیـمـیـ فـیـ بـیـتـنـاـ رـجـلـ لـهـکـهـلـ.

زو بیده سه رو هتا، له ولاتریشه وه هه ر عومه ر شه ریف له فلیمی دکتور ژیشاکو دا له گه ل جولیا کریستیدا. وینه هی یاریکه ره کونه کان، بیلیه و پینکه نینه ئه سمه ره که کی، بؤشکاش له یاریکه کدا ده گه رایه وه بؤ سه رده می زیرینی پیال مه درید، تۆزیبۇ خاولیله کی دابوو به شاندیداو دەگریا، بؤبى شارلتون و سه ره کەچەلە که کی، بؤبى مۇر لە فانیله يەکی سورور دەرپیتە کی سېپیدا کاتىنک کاسى جىبهانى سالى ۱۹۶۶ بەرزدە کاتە و، وینه يەکی غەمگىنى جىمس دىن لە سوجىنکى بە رزى ژوورە کە دا، وینه يەکی فەيرۇز لە فلیمی بىياع الخواتم دا، چەند وینه يەکی پزىشکى، ئىسىكە پەيكەرىكى بۇر، پلاکاتىنکى زۇر كونى راگىياندىن بۇ كوتانى مندالان. ژوورە كە نمونە يە نارپىكى بۇر، له گەل ئەوه شدا جۇرە سىستەمەنلىكى تىابۇو كە چاوى ئە و كاتى من نەيدە بىنى، بىتەچۇو دکتور موسا ھەموو ژيانى خۇى لە وىدا شاردېتتە و. كە چووينە مالە كە وە راستە و خۇ منى لە سەر ئە و قەنەفە سەۋەز داناو ھەندىنک دەرمانى تايىھتى بۇ گىرمە و، من تا دەھات ئازارۇو بىتاققىتىيە كەم زىيادىدە كرد. چاوم لىكىدەناو بىرم لە دەموجاوى ئە و كچە عەربانە دەكردە وە كە بىنیومن، بىرم لەو كولانە سەپەر پلاکاتە پەنگاوارەنگانە دەكردە وە كە تۆز دايىقشىبىوون. حەزمەدە كرد بۇ جارىك بەھۇممايەتە مالىئك لەو مالانە وە، حەزمەدە كرد بىزانم چى لەو دىيو دىوارە كانە وە پو و دە دات. چاوم لىكىدەناو بە دکتورم دەگۇوت: دکتور من دەمە وىيت بىمە بىت بۇ يەكىنک لەو مالانە.

بىئە وە سەپەرى دکتور بىکەم، هەر بە چاوى نوقاوه وە چاوه پوانى وە لامە كەيم دەكرد، ئە و بە پىنکە نینه وە دەيگۈوت: ناتوانم، ناتوانم بىتەم بۇ ھېچ يەكىنک لەو مالانە، تىتىگە، بەم ھەموو بىرىنە وە، نا شىتى وَا ناكىرىت... كورم، ئىستا ژيان لىرە وەك جاران نە ماواه، لىرەش دەبىت بىرسىت... گوپت لىمە، لىرەش دەبىت بىرسىت.

موسائى بابەك دەستى دەخستە سەر شانم، من لە سەری پەنچە كانىيە وە هەستم بەھەناسە كانى دەكرد. بە هيمنى چاوم دەكردە وە ئە و لە شە

توزاوییه‌ی دکتورم دهیینی. بهو سه‌ره که چهل و له شه چکولانه‌یه وه له
به رده‌مدا و هستابوو، له په‌یکه‌رینکی لم ده‌چوو، یه‌کیک له قه‌راغ ئاونیک
دروستیکرده‌یت و جیهیش‌تیت، په‌یکه‌رینک با هندی به‌شی بردیت و
نیوه‌یکی سه‌یری له‌ویادا جیهیش‌تیت. چاکه‌تکه‌ی داده‌کهن و له منی
ده‌پرسی: ئاغای کوتور، پیتمبلی، هرگیز خه‌وت بهم شاره‌وه بینیو. من
که‌میک بیرمده‌کرده‌وه ده‌مکووت: دکتور من خه‌وم به هه‌مو شتیکه‌وه
بینیو. که‌میک ده‌وستاو وهک بق حیکمه‌تیکی قول بگه‌بری ده‌یگووت: ئه‌م
شاره به‌شیکی تاریکی پرخی هه‌مو ومانه.

ئه‌و کات ئه‌گه رچی میزدمندال بووم، پربووم له خهون، به‌لام ئه‌و
پرژه که له‌سهر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه دانیشتبووم، هیچ خه‌ونیکم نه‌بوو... هیچ
شتیکم نه‌ده‌ویست. ده‌مویست که‌میک راپکشیم و بیربکه‌مه‌وه، توزیک
خوم کوبکه‌مه‌وه تویگه‌م له کویندا ده‌ژیم. دکتور موسا هه‌مو جله‌کانی
داده‌کندو به ده‌ریتکورتیکی که‌میک دریژه‌وه به‌رابه‌رم ده‌وستا و به
پیتکه‌نینه شیرینه‌که‌ی خویه‌وه ده‌یگووت: سه‌یرکه ئاغای کوتور، سه‌یری دلی
خوتیکه. ده‌ستی گرموله‌ده‌کردو ده‌یخسته سه‌ر دلی خوی، چاوی ده‌نوقادنده
ده‌یگووت: زور جار هه‌ستدەکم ئه‌م شاره خه‌ونیکه له خهونه‌کانی من.
کوره بـرینداره‌که‌م، چی پیاویک هاتقته ئه‌م ژووره لیم پرسیو: تو خه‌ونت
به‌م شاره‌وه بینیو؟ هه‌مو ویان گووتو ویانه: به‌لی.

سه‌رینکی باده‌داو به غه‌مه‌وه ده‌یگووت: ئه‌م شاره له خه‌وی تیکشکاوی
ئیمه دروستبووه. من به دنگیکی خه‌والوو، وهک یه‌کیک ئیستا ببوریت‌هه‌وه
ده‌پرسی: بق بهم خراپه‌خانه گه‌وره‌یه ده‌لیت شار؟ من شار نابینم، هیچ
شتیک نابینم جگه له ماله سوزانی که له پال یه‌کدا پیزبیوون. سه‌ره
که‌چه‌له‌که‌ی به‌رابه‌رم باده‌دا و ده‌یگووت «بـه‌ر لـهـوـهـی بـچـمـ خـومـ بشـوـمـ،
حـهـزـدـهـکـهـمـ پـیـتـبـلـیـمـ،ـ کـهـ ئـیرـهـ جـارـانـ شـارـ نـهـ بـوـوـ،ـ شـوـینـنـیـکـیـ چـکـولـانـهـ بـوـوـ،ـ

بهلام جهنج، کورپی بریندارم جهنج ههموو ئەم شارانەی دروستکرد. ئەو سەربازانەی لە بەرەكانى شەپەوه دەھاتنەوە، ئەو تىپ و گوردان و ھىزنانەی كە لە پىگايىاندا بۇ مردىن دەياندا بەسەر ئەم مالانەدا، ئەوان پەواجى ئەم شارەيان بەرزكىرىدەوە، پىاو بەرلەوهى بەرىت حەزىزەكتە لەگەل كۆمەللىك ئافرەتدا بخەويت... هەموو پىاپىك وايە».

دەۋەستاۋ سەر لە نوى چاوى دەنۋقاندەوە و بەرەو پۈوم دەھات. باسى ئەو گوردانانەي دەكىرد كە تانك و زرى پۇشەكانيان لەدەرەوە دەۋەستان و وەك فەتحىرىنى داگىرکەرىنگ بۇ قەلايەكى دوزىمن، دەياندا بەسەر مالەكاندا، وەك شىت باوهشىyan بە ڙنەكاندا دەكىرد، كچەكانيان دەھىتىيە دەرى و لە ڙىرمانگە شەودا لەگەلىاندا دەخەوتىن، بە پۈوتى خۇيان لە خۆلى ئەو شارەدا دەگەۋازىند. دەيانخواردەوە مەستىدەبۇون، لە ناوهپاستى كۆچەكاندا دەخەوتىن... موسای بابەك دەيگۈوت «ئەو سەرباز و ئەفسەرانە ھېچ ھيوا يەكىيان بە ڙيان نەبۇو، دەيانزانى دەمرىن، دەھاتن دواجار لەويىدا دواشەوى خۇشى ڙيانيان بېزىن. بهلام كە شەپ درېژەي خايىند و گەرم بۇو، كە دەيەها شار و يېرتىبۇون، كە ھەرىمى كەورە گەورە خالىكىرانەوە لە ئادەمېزاز، كە واى لىنهات «با» بۇنى لاشەي سەربازەكان لە بەرەكانى جەنكەوە بە هەموو نىشتىماندا بەھىتىت، كە سەدان ھەزار بىتھەن لە شەپگارە تارىك و درېژەكاندا تەنها كەوتىن... ئىدى ئەم شارە گەورە بۇو، هەموو پۇزىك كۆچەيەك زىيادى دەكىرد، شەپ دەخەوتىت و بەيانى چاوت دەكىردەوە شوينىنى تازەو مالى تازەو ئافرەتى نويت لە سەر شەقامەكان دەبىنى. تا واى لىنهات و اتەزىانى ئەم شارە هەموو ئەم دونيايە دەخوات، هەموو شارەكانى تر قۇوتىدەدات».

موسای بابەك بېرىدەكىرىدەوە دەيگۈوت: لەگەل ھاتقى ئەو ڙماრە زۇرەدا لە ئافرەتان ئىرە بۇو بە شوينىكى ترسناك، دەولەت چاوساغەكانى خۇشى نارد بۇ ئىرە. لە نىو كچەكاندا خانمى وا دەركەوت كە كارى تەنبا

نوسيينى راپورت و ئاكاداركردنەوەي ئاساييش بۇو. ئىرە ئەو شوينە نىيە
مرقۇف تىيا نەترسىت.

دەھاتە بەردەمم و چەنگەي پىنهلەدەبرىم و سەرى بەرزىدەكىرىمەوە
بە ئەسپاچى دەيگۈوت «دەبىت لىرەش بىرسىت، ئىرەش مەترسى خۆى
ھېي».«

دكتور بە هەناسەي پىاوىيتكى ماندووه وە قىسى لەسەر مىزۈوى ئەو
شارە دەكىد، باسى ئەو سۆزاننىيە بە ناوبانگانەي دەكىد كە دواتر بۇون
بە ئىنى وەزىرۇ دۇستى سەركىرە كانى سوپا. بە دەربىن كورتەكەو
پشتە كۆماوهكەيەوە، بەو مووه سېپىيانەوە كە رەنگ و پۇوي تارمايىەكىان
دا بۇويىن بە ژۇورەكەدا دەھات و دەچوو، بۇ ساتىنگ چىيە لە قىسى كەن
نەددەوەستا. دەچوو بەر دەركاڭكەو جارىتكى دى دەگەرایەوە، خاولىيەكەي
ھەلەگرت و دايىدەنايەوە. تىكەلەيەك بۇو لە پىرىنگى پوخۇش كە پىكەننىنى
بە هەموو شتىنگ دىت، لەكەل پىاوىيتكى بىئۇقرە كە لەكەل هەموو شتىنگدا تا
ئەسەر دەزى. بەرلەوەي ژۇورەكە جىبىھىلىت سەيرىتكى منى كردو گۇوتى
«ئىرە شارىكە مردۇوه كانىش سەرى لىدەدەن، بىرەت نەچىت مردۇوه كانىش
سەرى لىدەدەن».«

كە ئەو دەچوو بۇ خۇشتىن، من خۇم بە مالەكەدا كىتشىدەكىد، دەمۇيىست
قەرەۋىيەك بىدقۇزمەوە و لەسەرى بخەوم. بىرىنەكانم بە جۇرىنگ لاوازىيان
كىرىبۇوم، چىتىر ئەو كورە بە توانىيە نەبۇوم بتوانىم زۇر بېرۇم و زۇر
گوئىگرم. هەستىمكىد لە پشت ژۇورى كەتىخانەكەوە چەند ژۇورىتكى
تىرەيە، بە راپەويىكى بچوڭدا رۇيىشتىم. ژۇورىتكى چكۇلانەم بىنى بە
دەستوخەتىكى جوان لەسەرى نوسرا بابوو «دەرمانخانە». ژۇورىتكى بۇو پېر
لە رەف و پاکەت و بۇنى دەرمان، دۇو دەركاڭى ترى لەسەر بۇو، لە پشت

پهف و دو لابی تایبەتى دەرمانەكانەوە لە سوچىكى ژۇورەكەدا كەمانىك دانزابۇو، كۆمەلىك وىنەي رەش و سېپى گەورە هەلوا سرا بۇون كە پىتەچوو دىمەنى ھەندىك ئۇپرای ئۇرۇپى بەناوبانگ بن. من بىئەوهى تەماشايابىكەم بەلاياندا تىپەرىم و دەركاى ژۇورەكەى ترم كردهوە كە پېپۇو لە تىشك. وەك تارىكى ناو ژۇورى دەرمانخانەكە ترسانىدىتىمى، بە خىزايىكى سەير دەركاڭكەم داخست و بەرەو ناو ئەو پۇناكىيە چووم. لە ژۇورەكەى دىكەدا چوار قەرهوئىلە ھەبۇو، چوار قەرمۇقلىە خالى و ئامادە، بە چەرقەفى پاڭ و سەرينى خاۋىن و بەتاني نويوھ كە پىتەچوو بۇ كۆمەلىك میوان ئامادەكراپىتن. من خەيالم بۇ ئەوهچوو كە دەكتۆر وەك قاوشىكى تايىت و ھەميشە بەردەست بۇ دۆخى لىقەومان، نەخۇشى سەخت و پوداوى ناوهخت بەكارىيانبەتتىت.

بە ئارامى لەسەر يەكىك لە تەختەكان راڭشام، لە سەرسامى و ترسىش بەولاؤھەستىم بە هيچى تر نەدەكرد. لە ناو ئەو بىتەنگىيە كوشىنەيدا لە ھەموو شىتكى ئەو شارە دەرسام، لە كۆچەكانى، لە ھەوا زەردەي، لە سۈزانىيەكانى. وەك مەندالىكى بچوڭ خۆم گرمۇلەكرد و دەستمگەت بە سىنگەوهە لە نىوان ترس و نائارامىدا وەك يەكىك لە ھۆش خۆي بچىت خەوتىم.

كە لەخەو ھەستام شەۋىكى تارىك بۇو دەكتۆر موساي باپەك لىيگە راپۇو ماوەيەكى درىيىز بخەوم. بەلام وەك ئەوهى يەكىك لە خەومدا ھەندىك شەتم بۇ بەيانبات، كە ھەستام ھەندىك شەت لە بەرچاوم پۇوتىرۇون. دەمتوانى شتەكان ساف و سادەتر بىبىنم. دلىيابۇوم ئەو پۇزەي لەگەل ئىسحاقى ليۇزىپىن و سەرەنگ قاسىدا گىراين، ئىمەيىان لە زىلىيىكدا بەرەو باشۇور هىتنا... دلىيابۇوم لەگەل كۆمەلىك زىندانى تردا كۈيانىكىرىدەنەوە... بەدروستى و پىكى لە بەرچاوم بۇو چۆن جارىكى تر سوار زىلىيىكى سەربازىيى تر بۇوینەوە، چۆن لە زىلەكەدا دەنگىك پىتىگۇوتىم «مۇسىقىمان

بوق لیده، موسیقا». له بیرمه من فلورتم لیده... له بیرمه ههموویان به جو ریکی ترسناک و مرگهین بیندهنگ بون. من به هوى ئه و موسیقا یه و هه مو شتیکم لیتیکچوو، نه مدنهانی بره و کوئ ده پرین و چهند سه عاته بېریگاوهین. له نیوه شهویکی تاریکدا ئیمەیان دابه زاند، تارمایی کومەلیک بیباوم له ياده به چەکە کانیانه و بەره و روومان هاتن، جىكە له بوناکى گلۇپى پىشەوهى زىلەکان هىچ بوناکىيەكى ترم بىر نىيە، هەندى دەنگ و دەموجاوم له ياده كە نازانم كىن، نازانم چۈن پىنکە و گرىيابىدەمە و، دەنگى تەقەکانىم لە بىرە، ئىستا ئه و گورزەم ترسناكم له ياده كە بەره و دوا پالى پىوهنام، ئه و گورزەم لە بىرە وەك دەنگى ھاوارى جانە وەريکى كەورە لە سەرمدا دەنگەداتە و، دەنگىك دىت و شتىك لە ناختىدا ھەلدەكەنىت و دەبیبات، وەك ئه وەي رەشە بايەك قايم بېيەك كەزازان كەلا لە درەختىك بکاتە وە بە خىرايى بىانبات، يان بۇمبىكى بچوک بېيەك تەقىنە و، ھەزاران ماسى بەره و سەرەوە بەزېكاتە وە بە جو ریکى كەوانەيى فەرييان بداتە وە ناو دەريا، شتىك بۇ لە جۆرە. دەزانم ئه و كاتەي گولله کانم بەركەوت بېرم لە رەشە با دەكردە و... بۇ بېرم لە رەشە با دەكردە وە نازانم، بەلام شتىكى تايىت كە لە بۇنى كەردەلۈول دەچۈو لە هەۋاي ئه و شەوهدا بۇو. ئه و ساتەي گولله کانم بەركەوت وەك ئه و ساتە وابۇو يەكتىك لە ناكا و بکەويتە ناو ئاۋىكە و، وەك ئه وەي تو بە راستە شەقامېكدا بېرقىت و كۇپىر خۇت لە ناوەراسلى زەريادا بېينىتە و، هەستىدەكەيت گورزىكى قايمە و توى پېتىكاوه، بەلام ھېتىد خىرايە بوارى ئەۋەت پېتىدات بېرى لىنکەيتە و. شتىك لە لەشتىدا دەدرە و شىتە و، وەك تىپەپىنى دلۇپىك ئاۋى زۇر سارد بەسەر دەلتىدە، يان بۇنكردىنى ژەھرىك كە لە نیوهيدا دەتەوەيت بىوه ستىنى و چىترە نەناسە نەدەيت و ھەلينە مېزىت... من ئه و گورزەم لە بىرە، ئه و گوللانەم لە بىرە، دەتوانم ئىستا بىيانېتىم كە بە ئارامى بەره و رووم دىن، ئەۋەم لە بىرە كە دەكەوم، ئەۋەم لە ياده سەرم بەر شتىك دەكەويت، ئەۋەم لە ياده

وھک ئەوهى لە خەرەندىكەوە بەرەو بىنى بىقەرارى تارىكىيەكى كوشىنده بەربىمەوە و وھك دابەزىتىكى سەير بە پەرەشۇوتىكى خودايى شتەكان خاۋ بىنەوەو ئىدى هېچم بىر نەمەنلىكتىت. ئىستاكى لە بىرمە لە چ ساتىكدا هوشىيارىم وھك خامۇشىبۇونى ترىفەيەك خامۇش بۇو، وھك ماسىيەك چۈن لە ساتى مردىنيدا دەرىيالى لە بىر نامەنلىكتىت، وھك مۆمىك چۈن دواي كۈزانەوە روناڭى لە بىردىچىتەوە. ئاواها ئىدى هېچم بىرئەما.

ئىستا دلىابۇوم يەكىنك ھەلىگىرتووم، يەكىن دەستى ھېتىاوه و لە ساتەدا كە بەرھەو بىنى ئەو خەرنەدە بەردەبۇومە و گرتۇومى و دەرىيەتىاومەتە و، بەلام ئەو كەسە كى بۇو ئازانم:

• • •

به یانی له سه ر دهنگی دالیا سیراچه دین و دکتور بابه ک به ئاگا هاتمه وه.
من له و شه و هوه به رده ده اوم دهنگی ئه و له گویمدا ده زرینگایه وه، له گه ل
یه که م چربه‌ی دالیا سیراچه دیندا توانیم بیناسمه وه، هرد وو کیان له
ژوری ده رمانخانه که دا پیکه وه قسے یانده کرد. دالیا سیراچه دین ده گریا،
باسی له یه کیک ده کرد که خله تاندویتی، پیاویکی بیزه حم هموو شتیکی
له گه لدا کردیوه، هفتیه ک له گرانترین نوتیلی پایته خست له گه لیدا ژیاوه،
بهلام درزی له گه لدا کردیوه. حیکایتکه په یوهندی به یه کیک له خونه
دینرینه کانی دالیا سیراچه دینه وه هه ببوو که بتوانی خوش وویستیکی خوی له
زیندان ئازاد بکات و دواتریش دواهه مین سالی کولیتیزی ئه ده بی ئینگلیزی
تە واوبکات. شه ونک دالیا سیراچه دین وه ک هموو ئافره ته خراپه کانی ئه و
شاره له گه ل میوانیکدا ده خه ویت که پیتده لیت گوایه ئه و فرمان به ریکی
بهرزی و هزاره تی خویندنی بالایه، کابرایه کی ده موچاو کونج کونجی بالا

به رزه، تنهایه که ئارهزووی هئیه، ئه ویش ئوههیه له گەل گەورەترين ژماره له سۆزاننییه کانی دونیادا بخویت. به ویقارو ھېبېتىکى گەورەو دالیا سیراجەدین پۇوتەدەتەوە لە کاتىكدا وەک كپىارىتىکى شارەزا تەماشاي ئه و جواننییه نهیتى و ئەفسوناوبىيە دالىا دەكتا، دەلىت «خانم، تۆ ژنى ژمارە دووهەزارو دووسەدو بىست و دووی منى، بەر لە تۆ من لە گەل ئه وەندە ژىندا جىمامع كردۇ، بېپارىشىمداوه ھەموو ئه و خانمانەی پىتكەوتى جۆره ژمارەيەکى وەها پىتكەكەن كە تىايىدا چوار ژمارەى وەک يەك دووبارە دەبىتەوە، شتىكى ناوازەو گۈنكىيان بۆ بىكم. ئه وەي كە سەيرە ئه وەيە هەمان ئه و پىكى و جواننییە لەو ژمارەيەدا ھەيە لە لەشى توشدا ھەيە، خانم تۆ خۆشەختىت، لە بەرئەو داواي شتىكى گرانبەھا و قورس بکە بىوت جىبەجىبىكەم... من پىاۋىكىم دەولەمەندىم، دەتوانىت بلىيت دەست پۇيىشتۇشم، داوايەك بکە لە سەنورى دەسىلەتى ئادەمەيەكدا بىت بۇتى بەھىنەدى». دالىا سیراجەدین كە ڈانىكى گەورەو ترسناك لە دلىا يەتى دەلىت «من تەنبا دوو ئارهزۇوم ھەيە، دوو ئارهزۇو ھېچى تر، يەكەميان باسم وەلید ئەلجه زائىريم لە زىندان بۆ بىقۇزەرەوە تا بىزام ماوە ياخود مردۇوە. ئەوى دىش بتوانىم جارىكى دى بگەپىتمەو بۆ زانكۇ و دواھەمین سالى كولىزى ئاداب بەشى ئىنگىزى تەواوبىكەم». كابراي سۆزانىياز پەيمان بە دالىا سیراجەدین دەدات كە ھەر دوو داواكەي بۆ جىبەجىبىكەت، بەلام پېشىوخت دەبىت ھەفتەيەك لە پايتەخت لە گەلەيدا بەمېنیتەوە، لەو ھەفتەيەدا بېكەوە دەخھون و تەواوى كاروبارەكانىش جىبەجىدەكەن.

حىكايەتى باسم جەزائىرى گرىيى ھەرە سەختى ڈيانى دالىابۇو. يەكەمین عەشق و گەورەترين عەشقى ڈيانى بۇو، ھەموو ئه و شستانەي كچىك لە خۆشەويىستىدا دەبىنېتەوە دالىا لەو كورپەدا دەبىنېيەوە. يەكدى دەناسن، يەكدىان خۆشەويىت، پېكەوە دەگەپىن، پېكەوە دەخھون، پېكەوە نان دەخۇن، بە شىتەيەك دەبن بە دوو بەناوبانگىرین عاشقى

نیو زانکو، دوو بروح که له یه کدی جیانابته وه. دالیا دهزانیت حیسابی ئه و عهشقهی چهند قورسه، ئه و دوو برای ههیه که له ناو بازاره کانی شاریکی راسته قینه کور دستاندا که وره بیون. لای ئه وان عهرب هیچ نین جگه له دوزمنیکی خوینتر، دوزمنیکی بیزه حم و کوشنده که شایسته بهزیی نین. براکانی که ده ماوده م چیزکی خوشه ویستی خوشکه که بیان لکه ل عهربیتکی باش ووریدا دهیستن، به نهیتی دین بق پایته خت و له نزیکه وه له هه ممو حیکایه ته که دل نیاده بن. بیشه وهی قسه بکن به هیمنی ده گه برتیه وه بق کور دستان و چاوه ریده که ن تا دالیا له پشووی نیوهی سالدا ده گه برتیه وه بق مالی. براکان بپیارده دهن دالیا به ثارامی بکوژن، به جو ریک که س نه زانیت و خوشی دریزترین عه زاب بچیزیت، عه زاییک شایسته ئه و هه ممو نائومیدی و ئابرو و چوون و ده رده بیت که ئه وان چه شتوویانه، بؤیه له شه وینکا به ثارامی بینه قشیده که ن، دهیخنه پشتی پیکابیکه وه دهیه ن بق چیایه کی دوور، بق شاختانیکی سه خت، له وی کونه بیریکی فراموشکارو ههیه که پاشماوهی یه کیکه له و گوندانه له میزه خاپور بیووه، دهیخنه ناو بیره که وه خویان «چاو به فرمیسک» ده گه برتیه وه. دالیا چهند روزیک له بنی بیره که را ده مینیتیه وه، دواجار کاروانیکی قاچاغچیان که له بفرا دهیکا هله ده که ن بیان ده که ویته سه رئه و بیره و به زه محمدیتکی زور ده ریده هیتنه وه. پیکه و تیکی ئیلاهی، ئه فسونیک زور جار خودا له که ل مرؤقدا دهیکات، بوهی تاسه ر لیواری مردن دهیبات، دهیخاته سه ره هرنده که له ویوه پالیکی هیمنی پیوه ده نیت بق خواره وه، به لام هه ر خوی له ویوه دهستیک ده نیتیت و به رله وهی به ره و بنی بنه وه بروات ده ریده هیتنه وه. کاروانچیه کان به و جو ره دالیا پزگارده که ن، چوار کاسبکار که جامانه کانیان و هک له چک له سه ره و گوییان ئالاندووه، له نانی خویانی ده ده نی، له بره ئاگری خویان گه رمیده که نه وه، پالتزی خویانی ده دهن به شاندا، له پوزه وانه و گوره وی خویانی له پیتده که ن،

دهموچاوی بق هله‌لده‌بستن، جلی ژنانه‌ی گونجاوی له باره قاچاغه‌کانی خویان بق دهردین و پاره‌ی دهده‌تنی، بیشوهی لیتیپرسن تو کنیت، چیت، بق له‌بنی بیرینکی و هها تهراکه‌وت‌و تاریکدا بوویت؟ دهیخه‌نه‌وه سه‌ر راسته جاده‌و مالاوایی لیده‌کهن.

دالیا سیراجه‌دین تیده‌گات ئهو جاریکی دی ناتوانیت بگه‌پیته‌وه بق کوردستان. دلنيایه براکانی جاریکی دیش دهیکوژنه‌وه. چهند رؤزیک بهر له کوتایی پشووی نیوه‌سال ده‌گاته‌وه پایته‌خت، تله‌فونون بق باسم جهزائیری ده‌کات، ئهو کوره‌ی که خه‌ریکی ئاماذه‌کردنی نامه‌یه‌کی ماستره له‌سهر «بهر اورد له ره‌گه‌زه کوميديه‌کانی گنیانه‌وهی چیروکدا له‌نیوان مارک توین و چارلز دیکنز» دا، له «نیوه‌ندی کولتوروی ئیسپانی» يه‌ک ده‌بینن که شوینتیکی چه‌په‌ک و كەم میوانه، له کافيتريیاکه پىکه‌وه داده‌نیشن و دالیا هەموو شتیکی بق ده‌گنیتیه‌وه. باسم که دالیا به نیوه‌ی پرچی خوی ده‌زانیت، رؤزیک له پوزان کوردستانی نه‌بینیوه، کورپی خیزانیکی ده‌وله‌مند، له گرانبه‌هاترین گره‌کی شاردا ده‌زی، گرانبه‌هاترین ئوتومۆبیلی ئهو سه‌ردەمە لیده‌خوریت، ياریکه‌رینکی ناسراوی بليارد، شاره‌زاپه‌کی بیوینه‌ی ئەدەبی ئینگلیزی دیرینه، عاشقینکی بیهاوت‌تاي کریستوفر مارلۆیه، بەردەواام رۇمانى «بەرزاییه‌کانی ودزه‌رینگ» سی ئەملى برونتى پىئې «ئهو کتىپه‌ی لە هەموو چاپه‌کان و بەرگه‌کاندا ھېتى». کورپیکه لە پیاسە‌کانیدا قەسیدەی قوبلاي خانى سامۆيل تايله‌ر کولیردرج، عەشق و مردى لورد بايرقون يان چوارشەممە خۆلەمیشى ئالیوتى لەبەر دەگووته‌وه. بەلام لە هەر شت زیاتر حەزى لە قەسیدەی «ئەنابیل لى» ئەدگار ئالان پۆیه کە لە کەنار دېجلە بە دەنگى بەرزو بە ئىنگلیزىيە‌کى ساف بق دالیا سیراجه‌دینى دەخويىنده‌وه. پىکه‌وه حەزیان لە فلیمى «ھېرۋوشىما مۇنامۇر» بۇو، كە حەزیياندەکرد لەبەردەم ھاوريکانياندا ناوه‌کەی بە فەرەنسى بلېنە‌وه، چەندىن جار لەگەل يەكتىدا تەماشايانكىردىبوو لە دونيادا لە هەر شت شىرىيەنتر لە

لایان ئه و دوو عاشقەبۇو، دالىا حەزىدەكرد لە «مانۋئىلا رېقىيە» بچىت، ئەگەرچى دالىا چەندىن جار لەو خانمە فەرەنسىيە جوانتربۇو، شتىكىش لە باسمدا ھېبۇو، بەتاپىت قۇزۇ نىگاكانى «ئىجى ئۆكادا» ئى بەيدا دەھىتىيە، پىتكەوە پۇمانى دىلداريان خويىندەوە. بەلام ئه و پۇزە كە لە نىوهندى كولتۇورى ئىسپانى يەكىان بىنى، دالىا دلىنايىكىرىدەوە كە ئه و چىتەر ناتوانىت بىت بق زانكۇ، ئه و چىدى لەلائى خىزانەكەي مەردۇوھو ئاشكراپۇونى جارىكى تر ژيانى دەخاتە مەترسىيەكى گەورەوە. باسم جەزائىرى كە سەرسام و ناحالى گۈي لە حىكايەتە سەيرەكەي دالىا دەگىرىت، ھېچ رېنگايەكى لە بەردىمدا نىبە جەڭ لەوھى رازى بىت و كۆمەكىكەت، تابتوانىت ژيانى خۆى لە دەرەھەرە زانكۇ بە جۈرىتىكى تر بىزى و بە پىنگايەكى تردا ئاپاستەيىكتە دالىا زانكۇ جىدەھەيتىت و بە كۆمەكى كەچىكى ھاپرىتى لە «ھەپلى ئاسمانى فلىپىنى» سالىك كاردەكەت، خانوویەكى چكولە لە كەنگەكەكانى باش سورى شار دەگىرىت و ئارام و بەختە وەر لە چاوه بروانى داھاتوودا دەزى. باسم خۆى كۆدەكاتەوە بق تەواوكىرىنى نامەي ماستەرەكەي، لە كاتىكدا خەرىكى ئامادەكىرىنى فەسىلىكى بەراوردە لە نىۋان تۆم سوپىر و دافىد كۆپەرفىلدا، شەۋىك ماشىتىنەكى رەشى دەولەت دەيىبات و ئىدى ئاڭەرىتەوە.

ونبۇونى باسم جەزائىرى وېرائىبۇونى تەواوهتى ژيانى دالىا سىراجەدىنى بەدواوهى كە ھەمىشە لە بەردىم ھاپرىكەنيدا دەيگۈوت بىشە و كورە ناتوانىت ھەواي سەر زەمین ھەلمىزىت. ھەموو زىندانە ئاساسىيەكانى بق دەگەرېت و نايدۇزىتەوە. ھەموو دەزانن ئەوانەي وندىبن دەچن بق كوى، دەزانن دۆزىنەوەي رېنگايەك بەرە جىهانى نادىيارو نەدقۇزراوهى مەرقۇقە و نەكان چەند سەختە، بەلام دالىا سىراجەدىن كۆلنادات، بەرە پىنگايەدا دەپروات كە تەنبا پىنگا دواھەمین رېنگايە بشىت بىگىرىتە بەرە، رېنگاي خۇ نزىكىرىدەوە لە پىاوانى دەولەت، خەوتىن لەگەلياندا. بە رېنگايەكى زنجىرەيى ئاللۇزدا

ده‌پروات که تیایدا هر به‌پرسنیک ده‌گات به دیاری بز ئه‌وی دی، هر یه‌که‌یان ده‌بینیریت بق لای یه‌کنیکی له خوی بالاتر، هر یه‌کنیکیان ده‌یخاته خه‌یالیه‌وه که ئه‌وی دی کلیلی نهیتی و هله‌گری شیفره‌کانی پزگاریه، له پیخه‌فی پاسه‌وانه‌کانه‌وه ده‌گاته پیخه‌فی ئه‌فسه‌ره‌کانی ئاسایش، لوبیشه‌وه ده‌گاته ناو جیگاگی به‌پیوه‌به‌ره‌کانی زیندان، له دهستی ده‌لله‌کانی حیزب‌وه ده‌گاته ژووری خه‌وتقی و هزیره‌کان، پاسه‌وانه‌کانی سه‌رزوک تاقیده‌کاته‌وه، له‌گه‌ل را‌ویزکاره‌کانی ئه‌نجومه‌نى شورشدا ده‌خه‌ویت. له پوژنامه‌نوسه‌کانه‌وه ده‌گاته ژیز زه‌مینی لا‌بوروه گه‌وره‌کانی تاقیدرنه‌وه له‌سهر مرؤوف، له هه‌موو جیگایه‌کدا به‌دوای باسم جه‌زائیریدا ده‌گه‌ریت، له‌گه‌ل هر که‌سینکدا ده‌خه‌ویت هه‌رجی ئه‌وهی له‌گه‌لدا ده‌بستیت به‌یه‌کنیکی گه‌وره‌تری بناسینیت که بتوانیت یارمه‌تیبدات. هه‌ندیجار ده‌گاته ناو زیندانه تاریکه‌کان، له‌ویادا ئه‌و زیندانیانه ده‌بینیت که چه‌نده‌ها سال پوناکیان نه‌بینیوه، ئه‌وانه‌یی به مندالی هاتوون و به‌گه‌وره‌یی له‌ویندا ده‌منرن، به‌لام له هیچ جیگایه‌کدا ئاماژه‌یه‌ک یان ئاسه‌واریکی بچوک که بچیته‌وه سه‌ر باسم وله‌لید جه‌زائیری نادو زیته‌وه، پوژیک هه‌ستده‌کات ئه‌و هیندنه دوور له‌گه‌ل ئه‌و یاریبه‌دا رؤیشتتووه به ئاسانی ناتوانیت بیتته‌وه ده‌ری. له بری ئه‌وهی وه‌ک کچیک ته‌ماشابکریت که شه‌ره‌فی خوی قوربانی خوش‌ویستی ده‌گات، به پیچه‌وانه‌وه وه‌ک سوزانییه‌کی هه‌رزانی بنده‌ستی پیاوانی ده‌وله‌ت نیکاده‌کریت. ئه‌و هه‌سته ترسناکه‌یی که ئه‌و بیهوده له‌گه‌ل بکوزانی باسمدا ده‌خه‌ویت ناثومیدیده‌کات، به‌لام جگه له رینگایه رینگایه‌کی دی شک نابات. له رؤژیکی بینکه‌سی و بینباره‌یی و ناثومیدیدا خاننیک به ناوی سه‌م‌ه سال‌حه‌وه له‌گه‌ل هاوپتیه‌کیدا ده‌بینیریت بق ئه‌و شاره‌و له‌وی بؤیه‌که‌مجار دکتور موسای بابه‌ک ده‌بینیت که له به‌ردەم پرتەقالى سپیدا قسە له‌گه‌ل په‌تاته فرق‌شینکدا ده‌گات که له پیکابه‌که‌یدا جگه له په‌تاته پوژنامه و گوشاری کونیش ده‌فرق‌شیت.

چیرۆکی دالیا سیراجه‌دین چیرۆکتکی غەمگین بۇو، من ھەموو بەشەکانیم بەسەریەکەوە نېبىست، بەلكو لە کاتى جىاوازداو بە شىيەھەكى پارچە پارچە بىستبووم، دواتر خۆم رىستە لە دواى رىستە و راستى لە دواى راستى بېنکەوە گرىيەدان، پۇز دواى پۇزىش بەشەکانى لە بەرچاوم ۋۇونتربۇونەوە ئاشكاراتبۇون، زۇرەبەي چىرۆكەكەشم لە چەند ھەلۇمەرجىنکى سەيردا لە دەمى دالیا سیراجه‌دین خۇيەوە بىست كە دواتر دەگەپىتەمەوە سەرى.

دالیا سیراجه‌دین ھەندىجار زۇر غەمگىن، ھەندىجار زۇر پۇخۇش بۇو، ھەندىجار زۇر پېردوو، ھەندىجار ھىچ قسەي نەدەكرد، ھەندىجار زۇر نەرم و نىان ھەندىجاريش بىزەحەم بۇو. ئەورقۇزە بە زمانىتىك كە راستى و خەيال تىا تىنکەلاوبوبۇون قسەي لەو يەكەمین پۇزە دەكرد كە هات بۇ شارى بىتاونىشانى سۆزازانىيە كەپۈكەكان. ئەو دەيكۈوت «ئەوهى مەنى والىتكىد بېتىنەمە، ئەو فريشته بچىكولانانە بۇو كە پىتشواريان لىتكىد، كە من ھاتم كۆمەلىك فريشتهى زۇر لە ھەوا دا لە دەورم كە وتنە سەماكىدىن، فريشتهى ھەمە پەنگ، كە ھەر يەكەيان بە ئەندازەنە ئەندا ھەن... ئەوان ھاتن، لە سەرتادا يەك جۇرە فريشتنەنە لە فلىمى مندالاندا ھەن... ئەوان ھاتن، لە سەرتادا يەك فريشتهى چاوشىن بۇو، دواتر بۇون بە دووان، دووھەميان چاوى رەنگىنە تربوو كە بىرم نىيە، دواتر زۇر بۇون، ئىتىجكار زۇر، ھەمموو ھەواو ئاسمانى ئەو شارەيان پېركىرد، ھەمموو ھەمموو ئەو شارە، ھىچ جىڭايەك نەمايەوە فريشتهكەنی مەنى تىانەبىت، ئائ... بۇ واسەيرمەدەكەيت، فريشتهكەنی من... بېتىنەت ناكات واسەيرم بکەيت و بەھەپەسىتىت، چونكە ئەوانە بە راستى فريشتهى من بۇون... ئىنچا بە جۇرىكى زۇر سەير لە دەورم كۆبۈنەوە لە سەر سەرم و سىنگەم و شامن نىشتەوە، بەسەدان خۇيان بە كراسەكەمدا ھەلواسى، فريشتهى پۇخۇش كە ھەمموو بە بىدەنگ پېتەكەنин... تا ئەوان لىزەبن من دەبىت لىرە بېتىنەوە... ئەى چۈن گولى خۆم، تا ئەوان پىتم نەلىن من لىرە ناپۇم، شتەكە ئاوهایە. تەنبا من دەيانبىن، چونكە

فریشته‌ی منن... هی منن و بهتنه‌یا هی که‌سی تر نین. من و ئه‌وان به
ئیشاره‌ت قسه‌ده‌که‌ین. چونکه ئه‌وان زمانی ئیمه نازان، به‌لام ده‌توانین
له‌یه‌کتر تیگه‌ین، زورباش نا، به‌لام له‌یه‌کتر تیده‌گه‌ین.».

یه‌که‌مین جار که چیرۆکی فریشته‌کانی دالیا سیراجه‌دینم بیست هه‌مان
ئه‌و پۆزه‌بورو که له ده‌رمانخانه‌که‌ی دکتور موسای باهه‌کدا ده‌گریا، ئه‌و
پۆزه‌ی له‌سەف‌رینکی ناثومید گه‌رابووه‌و و به‌ر له‌وهی بگه‌پیته‌و بق
پرته‌قالی سپی هاتبوو بق لای دکتور تا هه‌والی من بزانیت. ئه‌و ماوه‌یه‌ی
که له پایته‌خت بwoo، هه‌موو پۆزیک تله‌فونی کردیبوو، هه‌موو پۆزیک
هه‌والی منی پرسیبیوو، له‌سەر تله‌فونه‌کان گریا بwoo، که ده‌شگریا به
شیوه‌یه‌کی شیتانه ده‌گریا، به‌دهست ده‌یکیشا به دیواره‌کاندا، سەره‌تای
دهست پیکردنی خۆشەویستی من بق ئه‌و، له‌سەرسامی منه‌وه به‌و گریانه
توندو کوتوپرانه‌ی ده‌ستیپیتکرد. ئه‌و گریانه‌ی له پۆزیک‌و ده‌هات‌ده‌ری
که درق نازانیت، ئه‌و وایکرد تا هه‌تا هه‌تایه خۆشمبوبت و تا مردن
گریانه‌کانی ئه‌و له‌گوییمدا بزرینگینه‌و. من هه‌رگیز گریانه‌کانی دالیا
سیراجه‌دینم بیرنه‌چوووه‌و، وهک پینکه‌نینه‌کانی، وهک گالت‌کردنه‌کانی، وهک
چاوانی له کاتی ترسدا، وهک خه‌نده‌ی له کاتی مه‌کردا، وهک ئه‌و پهنجه
باریک و ناسکه‌ی که ده‌یخسته سەر ناوجاوانم و ده‌یکووت «چى لەم
میشکە پووته‌ی تودایه، تۆ بۇوا گەمژه‌یت؟».

ئه‌و پۆزه که دالیا ده‌گریا من هه‌ستام و به ئه‌سپایی ده‌رگاکه‌م کرده‌و و
گووتم. دالیا سراجه‌دین بق ده‌گری؟ ئه‌و له‌گەل دکتوردا له ژووری
ده‌رمانخانه‌که له‌سەر کورسییه‌ک دانیشتبوو و سەری خستبووه کوشییه‌و،
که منی بینی، هه‌ستاو ماچیکردم و گووتي. «بە قوربان چەند غەمت دامى،
من هه‌ر غەمى تۆم بwoo، تەنها غەمى تۆم بwoo... چەند خۆشحالم ئاواها
تەندروست و زیندوو دەتبىنم، ئاھ دکتور، خودایه من پېت نەگووتنى كورپىكى
ئىچگار ناسکە، شايىه‌نى ئوه‌يە مەرۆف خۆرى بکات به قوربانى». دالیا

ئەمپۇق لەو كچە نەدەچۇو كە لەو شەوه تارىكەدا لە ژىر زەمينە كەدا بىنىم، زىنندۇرەت رو پۇناكتىر دەھاتە بەرچاوم. من دەستى دالىام گرت و گووتىم «باش بۇو گەپايتەوە، باش بۇو، من قەرزازى تۆم، دەزانىم تۆ شىت زور بۇ كىرىدۇم، من زور سوپاسى تۆ دەكەم، دكتور موسا پېتىگۇوتىم كە تۆ چىت بۇ من كىرىدۇ، بەلام دالىا سىراجەدىن تۆ كىتىت؟ بۇ بە منت گووت ناوم تىيفەى زىستانە، تۆ چى مىnit، بۇ من گەيشتمە ئەم شارە؟».

دالىا لە تەنىشت خۆيەوە دايىدەنام، دەستىكى دەخستىم نىتو ھەر دۇر دەستى خۆيەوە و دەيگۈوت «ئاھ، جەلادەتى ئازىز، بە قوربان تۆ شايىستەي ھەموو شتىكى، سەيرى چاوت دەكەم، دەست بە قىزىدا دەھىتىم و دەزانىم تۆ شايىستەي ھەموو شتىكىت، جەلادەتى كۆتر، وانىيە؟ ناوەكەتم بەراستى گووت؟ ئاھ زور باشە، جەلادەتى ئازىز، من پىتىدەلىم كە تۆ چۈن ھاتى بۇ ئىرە، بەلام دەبىت باوەرم پېتىكەيت، تىدەگەيت دەبىت باوەرم پېتىكەيت، چونكە گەر باوەرم پېتىكەيت من لەو زىاتر ناتوانم ھېچت پېتىلىم، گەر باوەرم پېتىكەيت سوينى دەخۇم بە خوداو بە پىغەمبەر و بە ھەر شتىكى تر كە ئىنسان لەم دونيايدا سوينىدى پېتىخوات ناتوانم ھېچى تىت پېتىلىم... ناتوانم قىسەت لەكەلدا بکەم. جەلادەتى كۆتر، فريشتنەكان تۈيان هىتىا... تىدەگەيت، فريشتنەكان... دەبىت باوەرم پېتىكەيت، پىتم نەلىيit كە من خوراقات و شىت بۇ باسىدەكەم، دەبىت سوينىدۇ بۇ بخۇيىت كە بە يەكىن كەن زانىت كە سىحر و شىت دەكەت. من باوەرم بە غەيىب ھەيە، بەلام باوەرم بە سىحر نىيە، پېشىم ناخۆشە يەكىن پېتىلىت سىحرىبان، قەتىش لەو كچانە نەبووم كە حەزىزەكەن يەكىن پېتىيان بلىنى سىحرىبان، قەتىش سىحرىم نەكىرىدۇ. بەلام ئەو بۇزىھى كە تۆم بىنى، لە بەر دەست فريشتنەكاندا بۇويت، من لە بەيانىيە و دەمزانى شتىكى بۇودەدات. شتەكان وانەبوون وەك ئەوهى دىلم خەبەرى دابىت يان نازانىم چى، باوەرىشىم بەو كەسانە نىيە كە دەلىشىن دىلمان خەبەرى دابۇوينى و نازانىم چى، ئەگەرچى من خۆشم زورجار دەلىم دىلم خەبەرى

داومه‌تى، بەلام چۈنت بۇ دەكتىرمە وە ئاوهايىه. لە بەيانىيە وە فريشته‌كان
بە جۆرىيکى تر دەفرپىن، يەعنى زەممەتە پۇونىيىكەمە وە بلىيم چۈن، وەك
ئەوهى لە ھەوادا كۆمەلەك سېڭۈشە دروستىكەن، باپىتلىيە من ئەوهندەى
لە زمانى ئە و فريشتانە تىيگە يىشتىبووم، سىنى گوشە پەمىزبۇو، يەعنى چى
تىننەگەيت؟ ئا پەمىزبۇو، پەمىز بۇ سورىيىكى ئەبەدەي و بىنكوتايى ئىيان، مەرن،
زىندىووبۇونەوە، يەعنى يەكتىك دەمرىت و دەزى و زىندىوودەبىتەوە، وەك لە
سورىيىكى ھەميشەيى و داخراودا».

دالیا سیراجه‌دین که قسسه‌یده کرد ته ماشایده کردیت و هر خوشی له‌که
نیکاکاتدا ده‌که وته گفتونگو، زورجار بیشه‌وهی بواری تو برات به‌راستی
قسسه‌ی خوت بکهیت، له شیوه‌ی نیگاکردندا پرسیاری دروسته‌کردو
خوشی وه لامیده‌دایه‌وه. پیمایه له و پرژه‌وه قسسه‌و گفتونگوکردنی من و
دالیا سیراجه‌دین شیوازیکی تایه‌تی وه رگرت و تا ماوهیه‌ک دریزیش
کورانکاریبیه‌کی گهوره‌ی به‌سردا نهات. ئا و پرژه من ته ماشای دالیام
کردو ته ماشاییکی موسای بابه‌کیشم کرد که خوی به چاکردنی
ده‌رمانخانه‌که‌وه سه‌رقاک‌لکردو، هندیک گولی ثاوده‌دا، شتکانی
پاکده‌کرده‌وه، به‌رده‌وامیش میشیکی له خوی ده‌کرد که من له به‌ر تاریکی
ژووره‌که میشنه‌کم نه‌ده‌بینی. له برئه‌وه دیمه‌نتیکی سه‌یری هه‌بوو، دیمه‌منی
یه‌کیک هر له خوی‌وه ده‌ست بجولینیت، یان له هه‌وادا شتیکی خه‌یالی
پاویکات. من سه‌یری ده‌ستی خومم کردو گووتم «دالیا سیراجه‌دین، من
ساوه‌رت بنده‌کم، به‌لام ئا و فریشتانه کوان، له کوین؟».

دالیا هناسه یه کی هله لکیشاو و هک ئەوهی گوئى لە پرسیارەكەی من نەبۇوبىت، لە سەر چىرۆكى خۆى بەردەوامبۇو «ئېنجا فريشىتەكان شتى سەيرتىيان دەكىرد، وەك ئەوهى زۇر نزەم لە سەر زەھرى دەفرپىن و لە پرىيڭدا بەرزىدە بۇونەوە بۇ سەرەوە... ھا بۇ سەرى سەرەوە، من لە خۆم پرسى خوايە ئەوه دەپىت مانىاي چى بىت؟ ئەگەرجى زۇر ئاسان بۇو،

که چی یه که مجار تیننه گه یشتم... تو خوت بیری لیکه ره و، شتیک بوو په یوه ندی به مردن و زیندو و بونه ووه وه بیوو. وه ک نزم بونه وهی پرخ تا بنی بنه وهی مردن و دواتر به رز بیونه وهی بق سه ری سره وه، به لام سه یترین شت له ئیواره دا رویدا، ئه و کاتهی که من ده مویست جله کانم بکوریم بق خزمه تکرینی میوانه کان، ها، جا پیتبایم، زور ترسناک بیوو. ئه و پرخه وه ک بونیان کردیت وه ک ئه وهی پیاوانی دهوله تیش کومه لیک فریشتهی خراپی خویان هه بیت، سالونه کهی پرته قالی سبی پربیوو له جاسوس، پربیوو له و عه ره به شه رگاویه سمیل زلانهی به دیسداشی دریزه وه دین و جار جار له که ل کچکدا دهخون و به چاویاندا دیاره بق شتیک ده گهربین، وه ک ئه وهی له هه وادا بونی میوانه کان و بونی نیازی دهرو نیان بکهن... جمهی دههات. زور زور بیوون... به قوربان بق واته ماشام ده کهیت، کچه کانی پرته قالی سپیش هه موویان ده زان، حه زده کهیت له وان بپرسه... به لام فریشته بچکوله کان وا زیان لینه ده هینام، به یه کجارت هه زار فریشته له سه ره سه نگم و کراسه که م نیشته وه، به یه کجارت وه ک ئه وهی پیکه وه هه لمگرن منیان را کیشا، به کچه کانم گووت «سه یرکن ئه مانه وا زم لینا هینن». به لام خوت ده زانیت له به رئه وهی ئه وانه ته نیا فریشتهی منن، من و به س، که سی تر نایان بینیت، یه عنی داوای لیبور دند که م ناتوانم فریشته کانت نیشان بدهم... اوی زور عه بیب بیوو، زور عه بیب بیوو، من نه مزانی بق کویم ده بنه، وه ک عاده تی هه میشه بی خوم به زه رد خه نهی جوان میوانه کانم والیکرد خه یالیان بق شتی خراب نه چیت، گووت «بزانم ئه مانه چیان ده ویت». له ده ره وه دنیا خه ریک بیوو تاریکده بیوو، من له که لیاندا پریشتم، به دهوری خانو وه که دا پیچینکیان پنکردمه وه، منیان برده ژووری زه خیره که وه، له وی رایانکیشامه ژیز زه مینه که وه. له ویوه شتیک هه بیه که بوتی ناگیرمه وه، یان ئه مرق بوقت ناگیرمه وه، له وانه یه جاریکی ترو له کاتنکی تردا بوقت بگیرمه وه، به لام سویندت ده دهم به چاوی دایکت، به

هرچی شتیک که حجزت لیته‌تی و خوشتده‌ویت ئیستا داوم لیمه‌که ئه و نهینیه‌ت بق ناشکرابکم، له برهئوهی ناتوانم بوتی ناشکرابکم... هر چیه‌کم بدهیتی پیت نالیم. نا... نا، خوت هیلاک مەکه. له و ژیر زه‌مینه‌دا بق یەکه‌مجار تۇم بىنى، سەرتاپای گیانت خوین بۇو، بەلام شەبەنگىکى روناک لە دەورت بۇو، وەک مەشایخ و قادىسەكان، لە سەر قەرەویلەیکى كۆنى فەرامۇشکراو دانزابوویت... واي چەند جوان بۇویت، چەند بەزهیم پیاتا هاتەوە. له حىكايەتكاندا بىستبۇوم كە ئەمیرەيەكى خەوتتو و بە ماج وریا دەبىتەوە، يان ئەمیرېکى برىندار ماج زىندۇویدەكەتەوە، تۇم ماچىرىد، بەلام زىندۇو نەبۇویتەوە. دەستم لە دەستتدا مردىبۇویت... سەھۇللى سارد چۈنە ئاوابوویت. نەمدەزانى چى بکەم، له پەشۇكان و سەر لېشىواندا دكتۇر موسای بابه‌کم بىر نەبۇو. ئا من بىرم خراپە، بەتاپىت كە شتىكى ئاوه‌ها گەورە بېبىن، ئىتر هېچم لە بىرنامىتىت، مەپرسە وا سەرم لىدەشىۋىت دەست و قاچى خۆم بق جياناكرىتەوە، كە ئەم پېرەمېرەدە برق سووکەم كەوتەوەياد. وەک با ھەلمبىرىت، وەک شەپۇلىكى سىحرى بىخاتە سەر دەستى خۆى ئاوه‌ها فرىم، نازانم بە چەند گوېشتمە ئىرە. نا... نەدەكرا تەلەفونى بق بکەم... ئاھ، تەلەفونەكە لە پىرەقالى سېلى لە جىڭايەكدا يەكەس ناتوانىت دوو قىسى لىۋەبکات، يەعنى تىمەكەيت، كەر تەلەفونم بىردا يە ھەموويان دەيانزانى، ھەمۇو دەيان پرسى «دكتۇرت بقچىيە؟ كويىت دېشى؟ بابت شىلەم؟ وەختى عادەكتە يان نا؟». ئاھ پەب لعالىين، بەلام ئىستاش بىرم نىيە چ سىحرىك منى وەها خىرا گەياندە مائى موسای بابه‌ک، كە وەک عادەتە بەدەكەی خۆى، بە دەرىپەتەكى كورتەوە دانىشتبوو، ھەروەك ئىستا مېشى لە خۆى دەردەكىد، كتىيەك، دەستنۇسىكى بەدەستە وەبۇو... ھا واسەيرمەكە، منىش زۇر دەخوينمەوە، زۇر لە دكتۇر بابه‌ك زىاترىش، يەعنى دەلىت لە خويندەوارو شتى واناجم، ھا بەلام من لەگەل خويندەوەدا ناگىريم، دواجار لەگەل كتىيدا گريابىتىم لە كوتايى پۇمانى «پان» ئى كنۇت

هامبسن بwoo.. ها ئىستا وازىتى، من لە كويىدا بووم.. لە كويىدا؟». پارچەيەك بwoo لە ناسكى، پارچەيەك بwoo لە جولە، كە بىتەنگدەبwoo هەموو كيانى بىتەنگ دەبwoo، كە دەكەوتە قسە هەموو كيانى قسە يىدەكرد. من هيىند سەرسامانە گۈيىدەگىرت بىرم چووبۇوهە كە ئەو حىكاياتى من دەكىرىتەوە. بەلام من لەو تەمنەدا لەو كورانبۇوم كە ناهىلىن سەرسامى و شەيدايىيان دەركەويت، ھەلبەت دواتر لە پرته قالى سېپى شتەكان تەواو پىچەوانە دەبىتەوە دەبىم بە يەكىن لە زمان درىزەكان لە بوارى وەسف و دەرخستى سەرسامىدا. ئەو كات من تەمنەتم ھەۋەسىل سال بwoo، داليا سيراجەدىن لە سەرەتاي بىست و پىنج سالىدا بwoo، لەگەل ئەوهشدا كەميك لە تەمنى خۆى گەورەتر دياربwoo، من بؤئەوهى پەستىيەكەم، گۇوتى «من نازانم تو باسى چىدەكەيت، تا بىزانم لە كويىدا بwooپەيت». موسايى بابەك كە بە وريايەوە گۈيىدەگىرت گۇوتى «لەوەدا بwooپەيت كە هاتىت بۆ لاي پىرەمېرىدىك كە لە ھەيوانى مالە كاول بwooکەى خۆيدا بەدەرىپەتكى كورتەوە، كەتىبى دەخويىندهوە». داليا دەستىيىكى بە قىزىا هىنناو گۇوتى «پاستىدەكەيت دكتور، تو زور پاستىدەكەيت. من لەويادا بwoo كە تو زۇم پەلكىشىكىردى بۇ سەر ئەم داماوه... ها بەلام دكتور سەيركە خودايە ئىستا چۈن تەماشاماندەكات، وەك ئەوهى ئىيمە خراپەمان دەرھەق كەرىپەيت، بەلام قەيناكا، ئىستا گرنگ ئەوهىيە تو دەزىيت، من دەمگۈوت لە هەزار پۇچ يەكىكىيان دەرنابات، وايە ئاخىر تو خۆت نازانىت، بىرىنەكانى خۆت نەبىنىيە. گۈيىگەرە، من تا ئەو شەوهش باوهېم بەم دكتور موسايى بابەكە نابoo، كە ئىستا ھەستىدەكەم ھەردووكتان لە پىشىتەوە فيلم لىدەكەن... وانىيە، ھەردووكتان فيلم لىشاكەن؟ بەلام قەيناكا، من ھەميشە باش بwoo. جەلاھەت ئەو پۇزە كە دكتور توى بىنى، نەرسا، تا ئەو شەوهش من بە پىاوىتىكى گرىنۋەكى تىرىستۈكەم دەزانى كە لە ترسى دونيا پايىركۈتە ئەم شوپەتە چەپەكەوە، باوهېيىش وابوو لە حەبى مەنۇى زىگ پېپۇون و دەرمانى ئەنفلۇنزا زىاتر ھىچى دى نازانىت. من ئەو

شوه به‌رنامه‌م ههبوو، دهبايیه برقیشتمایه، بؤئه‌وهی کەس شک لە هیچ شتىك نەکات، نەدەبۇو لەوی بىبابايەتەو، دواى ئەو، نەمدەتوانى سەيرى تۆ بکەم دەمرىت، كە درەنگ وختىك گەرامەوە دكتور چاوه‌روانىدەكرىم و گووتى: دەزى، ژيانى وەكى خەلکى تر نابىت، بەلام دەزى، ھەميشە شتىك لە مەرك لەگەل خۆيدا دەھىتىتە ژيانى زيندووەكانەوە شتىكىش لە ژيان دەبات بىلائى مردووەكان، ئەو وايگووت... دكتور بابەك كە خۇى ئۇۋەتالە بەردەمماندایه، ئەو وايگووت، من و ئەو پىكەوتىن كە هېچ كەس نەزانىت تۆ لىزەيت، تۆ پىكەوتىكى سەير، بىڭومان پىكەوت، پىكەوت و ھېچى تر پىزگارىكىرىت، نازانىم لەوانەيە پىكەوتىش نەبىت، خودا دەزانىت يان نەتىسىكى تر، ياخود شتىكى تر كە من ھېچى لەسەر نالىتم... گويم لىتكىرەو هېچ قسەيەكى زىاد مەكە، نابىت لەمشارە بچىتە دەرى، نابىت كەس بە بىرىنەكانت بىزانىت، تىدەگەيت من ئىستا دەزانىم چى دەلىم و چۈن وادەكەم بتوانىت لىزە بژىت، تىكە، من ئەو ھەفتەيە لە پايتەخت تەنبا بىرم لە تۆ دەكىردهو، بەيانىان كە لە ئۇتىلەكەدا بە تەنبا بەرچايم دەخوارد بىرم لاي ئەو بۇ چى بۇ تۆ بکەم، چۈن وابكەم بژىت. ئاھ، دكتور بابەك، پىاوە مەزنەكە، پىاوە عاقلە شىرىنەكە، دەمبورىت، دەمبورىت، من ئاوه‌ها نەخوشىكى سەختم بەسەرتا جىھېشت، بەلام تۆ بە دلى گەورە خوت، ھەموو شتىكت جىئەجىتىكە كى بەو شتە شىكاوانەي ژىر زەمینەكە بىت لەو دەترسام يەكتىك پىتىيەتىكە كى بەو شتە شىكاوانەي ژىر زەمینەكە بىت و لەوی بۇي بگەرىت. ئىستا سوپاس بۇ خودا، سوپاس بۇ ئەو فريشته چۈللانانە، ھەموو شتىك باش دەپوات... ئاھ، چەند غەمت دامنى، چەند غەمت دامنى».

ھەستاو دەستىتكى بە كراسەكەيدا هيتناو گووتى «دەبىت ھەموو وابزانى كە تۆ كورى پورى منىت، تۆ لەمۇرۇو كورى پورى پورى منىت، كە هېچ كەست نىيە بە خىوتىكات، ئاھ، گوئىگەرە، گوئىگەرە تۆ هېچ قسەناكەيت، تىدەگەيت،

تو هیچ قسنه ناکهیت، من هموو حیکایه تکه ده گئیرمهوه، تو وک گه مژه زهرده خنه نیه کی گیلانه ده گریت و هموو شتیک بو من جیده هیلیت. ئهی چون من زمانی ئه مانه ده زانم، ئیستا نازانی چهند خوشحالم که کچانی پرته قالی سپی نه یانزانی تو لهوی که و تورویت، ئاه ئه و مه خزنه چهنده باشه، چهنده باشه.... دکتور بابهک، دووباره سر ئیشیه کی زورم ههیه. دووباره به ئاسانی خهوم لئن ناکه ویت، بیرت نه چیت که تو کوری پوری منیت، لیزهیت بق ئوهی ببیت به مؤسیقار، ئهی دکتور بابهک حبه کام، که میک حبی سر ئیشیه ترم ده ویت، روزیکی ته او و بهم ده رو ئیشیه دیم و ده چم، گیزدە خقوم، ئه مسراهو سر ده کام، به لام بیرم نییه حبه کام بخوم. من خراپترین نه خوشی دونیام لە بەردەست خراپترین دکتوری دونیادا، هەرواده بیت... هەرواده بیت، ئىمە له خراپترین روزگاری دونیادا له خراپترین مەملەکتى دونیادا دەزىن، دە تەویت چون دەرچىن، ها... چون؟. دلى من بیرت نه چیت که ئاگات له خوت بیت. زور ئاگات له خوت بیت، خەفتى ترم نه دەیتى، تو نازانیت چهندە خەفتەت دامى». لە بەردەرگای ژۇورەکەدا وەستاو و بە جۇره دەنگىکى تر گووتى «تو شاهیدىت، تو تەنیا شاهیدى زېنۇویت، لەھەر جىگا يەك بىتىن دەتكۈزۈن». واي گووت و لە دەرگای ژۇورەکە چۈوه دەرى و بىتمالاوايى پۇرى، ئه و كچىك بۇو ھەركىز مالاوايى نەدەكرد، ھەلدەستاو دەپۇرى. من ھەركىز نەمبىنى بق جارىتىكىش چىيە خودا حافىزىيەكتەن، كە لىتمەپرسى بق خودا حافىزى ناکەيت، بە پەنجە ناسكەكانى چەناگەي دەگرتەن و دەيگووت «بۇ خودا حافىزى بکەم، گولى كول، بۇ ھەر كۆئ بېچم ھەر دېمەوه بۇلات». ئه و پۇزە من و دکتور بابهک بە تەنیا له ژۇورەکەدا ماينەوه. دکتور بابهک تە ماشاي منى كردو گووتى: «كۇرە بىرىندا رەكەم، ئەمەيە داليا سيراجە دىن، ئەمەيە. من ناتوانم وەسفىيەكەم هىچ قەلمىكىش ناتوانىت وەسفىيەكتەن، ھەندىجار لە شىتىك دە چىت ئىستا لە شىتخانە پايىرىدىت،

هندیجاریش له فهیله سوفینک ده چیت شه و پر قژ نو قمی بیرکردنوه بیت». دکتور بابهک ده بواهه جاریکی تر ئه و شتانه م بۇ کوبکاتهوه که دالیا بەو جۆره باسیکرد. يەکیک منى بەرهه ئه و ژیز زەمینه بىرىبۇو، کى؟ نازانم. ئاخۇ فریشتەكانى دالیا بۇون ياخود دەستىنکى نەناسراوى تر؟ ئەویش نازانم. بە هەر حال لە عەسرىنکى درەنگدا من بە زامدارىيەكى سەختهوه لەو ژیز زەمینەدا بۇوم. من تاکە زىندۇويەك بۇوم لە قەسابخانەيەكى گەورە دەرچۈوبۇوم، تاکە زىندۇويەك بۇوم لە ناو دەیان ھەزار قوربانىدا بىزگارم بۇوبۇو. دکتور دەیزانى چى بۇودەدات و من نەمدەزانى، دالیا سیراجەدین دەیزانى چى لە بىبابانەكان و دەفھەری چۆلی ئه و ھەریمەدا بۇودەدات و من نەمدەزانى، من قوربانىيەكى بچوک و نەفام بۇوم کە نەيدەزانى لە كويىداو بۆچى و لەگەل كىدا دەمرىت. دواجار لە ژیز زەمینىنکى فەراموشىڭراودا، دواي چەندىن پۇز بىتھۇشى وریادەبۇومەوه، دکتورىكى دەربەدەر و تەنیا لە خۆلی زەردى شارىنکى ئەفسانەيىدا منى بىزگاردەكرد، ئىستاش دەبايە بىم بە كورى پورى دالیا سیراجەدین كەئەویش بىكەسىنکى ترى ئەم سەرزەمینەبۇو. ئەوهى ئه و كات تىينەگە يىشتىم ئەوهبۇو چۈن دالیا سیراجەدین دەزانىت من دەتوانم مۇسیقا لېيدەم؟.

ئه و پۇزە دکتور موسا دەستى خستە سەر دەستم و گۇوتى. بۇ ئەوهى نەترسىت، بۇئەوهى دلىيابىت کە من ھاپرىيى تۆم، نەھىننېكىت پىدەلەيم کە ھېچ كەسى تر نايزانىت، تەنیا تۆ و دالیا سیراجەدین دەیزانىن. وايگۇوت و دەستى گىرم و بەرهه ژۇورىكى دىكەي بىرم کە يەكمە جارم بۇو پىنى تىيىخەم.

بهشی سیهه م

ئه و جیهانه موسای بابه ک نیشانیدام، هەمیشه له خەیالمدایه، سالههای سال نهینیه کیم پاراست و له گەل خۆمدا گىپام، به جۇرىك له جۇرەکان ئه و جیهانه بۇو به بەشىك له من و من بۇوم به بەشىك له و جیهانه. موسای بابه ک بىست و پىنج سال بار لە هاتنى من لەوی دەزىيا، وەك ئەوهى له ئاسمانه و ناردىپەتىيان كۆمەك بە دروستبۇون و كورەبۇونى ئه و ئاودەننېيە بکات. بۇونى ئه و لەويىدا وينهى جىڭگايىھىكى راستەقىنەي دابۇو بە شوينىك ھىچ كەس ئامادە نەبۇو وەك شوين تەماشايىكات. زەمانىتىك كە دكتور بابه ک دەگاتە ئەوی، كورېتىكى گەنچە تازە له «پەيمانگاي شاهانه بەريتاني» پزىشىكى خويندۇوه و كەراوهتەوە بۇ نىشتىمان، بىاۋىتكە نىوه كۆمۈنىست، نىوه بۇرۇوا، نىوه ئىماندار، واتە شتىك لە ھەستى سۆسيالىستى، شتىك لە شانازى و غرورى بۇرۇوايانە و شتىكىش لە دله راوكىتى دىنى تىدايە. كە دەگاتە ئه و دەفھەرە جە كە لە جانتايىكى چكۈلانە زىاتر ھېچى ترى پى نىيە، لە بىنکەيەكى تەندروستى بچوڭ و خالىدا نىشتەجى دەبىت، ئىشى ئەوهى نەخۇشەكانى ئه و دەوروبەرە تىماربکات، پوشىنيرىيەكى گاشتىش دەرەق بەو نەخۇشيانە بلاوبکاتەوە كە بە ھۆى گەرمائ اوپىس و جووتبۇونى جنسىيەوە بلاودەبنەوە. كورى ملىيونىزىنەكى كورده كە هەمیشه لە پايتەخت ژياوه و لە ژىر دەسەلات و پەممەتى باوکىدا گورەبۇوە، تا دەگاتە زانكۇ بە كوردىيەكى تىكشىكاو قىسىدەكەت، لە مەندالىيەوە فىربۇوە بەو كوردىيە شاكاوه لە گەل خۆيدا بدويت، چونكە باوکى نەبىت ھىچ مەخلىقىكى دىكەي نەبىنيوھ ئه و زمانهى ئه و بدويت، سەرددەمانىتىك پىتىوايە كە كوردى زمانىتكە باوکى دايەتىناوه بۇئەوهى كەس لەو جىنپوانە تىنەگات كە دەيخاتە نىتو پىستە عەرەبىيەكانىيەوە. لە لەندەن بۇ يەكە مجار

یه کنیک له هاوبریکانی دوو کچی جوان به لام ده موچاودریزی نیشانده دات و پتیده لیت ئوانه کوردن. که ده گهربیته و، ئو خهیاله لسه ریایه تی که کورد نه توهیه که ده موچاویان به جوزیکی نائیساپی و هک سه ری فیگه ری هندی له تابلوقانی مۆدلیانی دریزه، ئو وینه یه له گهبل خزیدا هله لدگریت و بهره و باکوور سه فرده کات، کور دستان له خهیالیدا زهوبیه که مه خلوقه لیکی له بابهت وینه کانی مۆدلیانی ئاوه دانیانکرد و توه. هیندهی بهدوای ئو جوانیه شاردر اووه یهدا بهره و باکوور ده کویته پی به دوای کور ددا ناگهربیت. پوژی یه کم له سه فره کهیدا تووشی نائومیدیه کی کوشنده ده بیت. له جیاتی ئوهی کومه لیک بونه و هر ببینیت که له فیگه ره کانی مۆدلیانی ده چن، خلکیک ده ببینیت پتر له مه خلوقات برسیه کانی برؤگل و په تاته خوره کانی قان کوخ ده چن. بوزه وهی ئو وینه یهی لا نه شیویت، کومه لیک کتیبی کور دی ده کریت و به پهله ده گهربیته و بوز پایته خت. له وی له خهسته خانه یه کدا ده بیت پزیشک، به رده وام له ناو پزیشک و برینچیج و سسته ره کاندا باس له پولی هونه ره ده کات له سه ره پاش پر قزوی مرؤف، له قسه کانیدا به جوزیکی سهیر گهورهی کومونیزم و گهورهی خودا تیکه لا و ده کات، به لام و هک کومونیست یان زاهید نازی، به لکو پتر و هک بوز و زایه ک ده زی که له ئاهنگ و گله ری و ئیواره شیعیریه کاندا به ملیکی باریک و بوزیناخیکی دریزه قزیکی کور توه که هیندی هیندی بهره و پووتانه و ده روات ده رده کویت. سامانیکی مه زنی له بنده ستایه ته نیا له یه ک شندا سه رفیده کات، کرینی تابلقی سهیر سهیر که کویانده کات وه تا پر قزویک موزه خانه یه کی هونه ری تاییه دایمه زرینیت به ناوی موزه خانه یه بابه که وه ئاره زووی هاره گهوره کوکرنه وهی په یکه ری چکوله و تابلقی نوی و ئیشی دهسته. په یوهندیه کی هیمن و دوستانه هی له گهبل هونه ره منده شیوه کاره کاندا دروسته ده کات، له گهبل هار یه کنیکاندا جوزه په یوهندیه کی هه یه که که سی دیکه له ورده کاریه کانی نازانیت. که کو دیتای شوبات

پووده‌دات، له دوای یازده سه‌عات له کوشتنی «قاسم» پاسه‌وانه ناسیونالیسته کان که میلیشیا‌یه کی درنده‌ی کودتاجیه کان، دهدهن به سه‌رماله‌کیدا، تابلوکانی ده‌سوتین، په‌یکه‌ره کانی ده‌شکتین، خوشی په‌وانه‌ی زیندانیکی گهوره‌ده‌کهن که پره له شاعیرو شیوه‌کارو مؤسیقار. هه‌موویان به تومه‌تی کومونیزم گیراون و هه‌موویان چی ده‌ستنوس و تابلوو ژامیریان هه‌یه سووتینراوه، دکتور بابه‌ک له ناویاندا هه‌ندیک له هاورپیکانی خوی ده‌ناسیته‌وه. میلیشیا فاشیسته کان که بپیرایانداوه پایتخت له کومونیزم پاکبکه‌نه‌وه شه‌وهی یه‌کهم له هه‌مان ئه‌و قاوش‌هدا که ئه‌و تیا دیله سی و سین که‌س تیربارانده‌کهن، هه‌ندیکیان هاورپیی ئه‌و دکتوره کورت‌هبنه مل باریکه‌ن که له زیندانیش کراسینکی سیپی و بؤینباختیکی زور دریزی له ملدایه، دکتور بابه‌ک له لیستی دووه‌هدایه که ده‌بیت ده‌مه و بیان تیربارانبکریت. به‌لام موعجزه‌یه که عاده‌تنه تووشی دکتوره کان دیت و له ژیانی زور له پزیشکه کاندا دووباره‌ده‌بیته‌وه، موسای بابه‌ک له مردن پزگارده‌کات. ئویش بربنداربوونی مندالی یه‌کیک له پاسه‌وانه کانه له پیکدادانیکی لابه‌لایی سه‌رشه قامه کانی پایتختدا، مندالیک ناوی «عه‌واد پیکابیه» کورپی یه‌کیک له سه‌رکرده خویزیزه کانی کومونیسته کانی یازده‌ساله و باوکی بردویتی تا له مندالیه‌وه فیرى پاوه‌کرنی کومونیسته کانی بکات، له پیکدادانه کاندا گولله‌یه ک بئر قاچی ده‌که‌ویت و گولله‌یه کی دی له شانیه‌وه بئره‌و شوینیکی نادیار له سینه‌یدا ده‌بیریت. باوکی ده‌یه‌ویت پزگاریبکات، به‌لام خسته خانه کان زوری داخراون، ئه‌وانه‌شی که کراونه‌ته‌وه بئ دکتورن. باوکی که ده‌بینیت منداله‌که‌ی ده‌مریت، هیچ چاره‌یه کی نییه جگه له‌وهی له نیتو زیندانه کاندا دکتوریک بدوزیته‌وه، کورپکه‌ی بق زیندو وبکاته‌وه. دوو سه‌عات بئر له تیربارانکردنی ده‌سته‌ی دووه‌م، پاسه‌وانه کان دکتور بابه‌ک بانگده‌کهن و له‌گه‌ل خویاندا ده‌بیه‌ن سه‌رتا دکتور پیوایه بق کوشتنی ده‌بمن، چه‌ند جاریک شایه‌تومان

دههینیت و داوای لیبوردن له گوناهه کانی خوی له خودا دهکات، بهلام که سوار ماشینیکی دهکن و به خیراییه کی شیتانه به شهقامه خالی و تاریک و پیچاوپیچه کانی پایتهختدا، که نه کاره باو نه بوناکی خودا تیایاندا نادره و شیتهوه دهیفرین، تیدهگات بتو سهربزینداریکی دهبن که زیان و مردنی ئەم به زیان و مردنی ئەوهوه گریدراوه. دکتور بابک که منداله که له مردن پزگاردهگات، خەلاتی ئەوهیه به دوو پاسهوانی فاشی دهیگەینهوه ماله و هو پیتیده لین: پیروز، ئەمجاره نامریت. له پشتلهوه ده رگاکه ای له سهرباده خهن و پیتیده لین: دکتور باش بخوه، مەیه ره ده ری، ئەگەرجى کومونیسته کان هەموو کورپی قەحبەن، بهلام تو ئاگات له خوت بیت، لهوانه یه هەر ئەمشەو پیویستمان پیت بیتلهوه. دکتور ده بینیت ماله کەی ویرانکراوه، چى تابلۇو پەیکەریک لەو ماوهیەدا کۆیکردىتلهوه هەموویان شکاون، ئەرشیفه تایبەتییە کەی خوی سووتىنراوه، کەمانچە و چەلۇر ئۆکتور دیونە کەی شکاون، دەیەما کاری ھونھرى قەشەنگ میزیان بەسەردا کراوه، قوونى بوقەنیان بە جانفازى تابلۇکان پاکردىتلهوه. دکتور دەزانیت، ئەوه یەكمجار و دواھەمین جار نایتت بە عسییە کان گوو بەسەر ھونھردا دەکن. ئەوشەو دکتور ناخه ویت، بەسەر يادگاره شیرین و جوانە کانیدا دەگرى، بەسەر يادى ئەو ھاپپیاندا کە له ژورره کەدا لەگەلیدا بۇون و ئىستالە ژىر خاکدان، دەزانیت ئەو ولاته ئافەتىکى ترسناک پۇوی تىكىدۇ، ئافەتىک پىشەکان و مىژۇرى لەو شەوە كوتترە، داھاتوو پاشە پۇزىشى لەو شەوە درېئىزترە. دکتور موسا ھەر ئەوشەو بېپیاردەدات کە منهفايە کى دوور بتو خوی ھەلبۈزىرىت، دوور لە هەموو ئەو جىهانە ترسناکە، دوور لە درېندەيى فاشىيە کان و ترسنۇکى کومونیسته کان، بهلام نازانیت بچىت بتو کوئى. نايەويت بگەپتەوە بتو لەندەن، نايەويت جارىكى تر ئەم ولاته جىتھەنیت، بهلام لەو شەوە بە دواوه ناشىھە ويت تىا بىزى. سەرەتا دەھەويت بىپوات بتو باکوور، بىر لە وەدەکاتەوە پەيوەندىبەکات بە شۇرۇشكىچە

کورده کانه وه له چیاکان، به لام نازانیت ئه وان چون پیشوازی له دکتوریک دهکن که هیچ شتیک له خهالیدا نییه ئه وه نه بیت پوژیک له پوژان موزه خانه يه کی هه بیت خه لکی له مسراه و سرهی دونیاوه رووی تیکن. به لام دکتور ده زانیت له و تیکچوونه ترسناک و شپر زه يه دا ماوه يه کی زوری ده ویت تا يه کیکی باوه پیتکراو ده دوزیته وه له پیگایه وه نامه بۆ شورش بنیزیت. خهالی وا بوو نامه که هی پیگایه کی دریز ده بیریت، به چهنده ها چیا بە رزو دهشتی کاکی به کاکیدا ده روات، لە سەدان گوندی سەر پیگادا ده وەستیت، قاسید له دواى قاسید ده یدهنه دهست يه ک تا ده گاته دهست سەرانی هەرە گەورەی شورش، لهوانی يه له دوورترین و عاسیترين جیگای ناو شاخه کانیشدا بگاته دهست ئه و پیاوه ئەفسانه يیه کی پیتیده لین بە رزانی. ئه و هفتانه يی دواى کوریتا، دکتور موسا لە مال نایه ته دەرئ، به جەھەنەمیکی پوچى و دەرونیدا تىدەپەرت، شیوهی نیگاوا پەفتارى دەگوریت، دواى سى هەفته که به پیشیکی دریز و سەریکی تەواو پرووتاوه جووتى چاوى ماندووه وه دیتە دەرى كەس نایناسیتە وە. دکتور موسا بەردەوام له خهالیدايە نامه يه ک بۆ شورش بنوستیت، به لام پوژ دواى پوژ دوايدەخات، تا دواجار هەركىز ئه و نامه يه نایزیت، کە دەگەپیتە وە بۆ سەر وەزيفە کە خۆى، له يه کیک لە گرنگىرین خەستە خانە کانى پایتەختدا نوسراویکى پەرسىمى چاوه روانىدەكەت، کە فەرمانى گواستتە وە يەقى بۆ جیگایه ک لە بەرئ فورات، قۇول لە باشۇورى دووردا، بۆ جیگایه ک ناوی «بنکەی سەرپەرشتى و پاراستنى تەندروستىيە بۆ خۆئاواي فورات». بنکە يەک لە ناو ئاۋەدانىيە کى تۆز اوی ناو بىياپاندا خەوتتوو، بایەکى ساردى زستانە تىيىلا او، بایەکە دکتور موسا لە شەوه هەرە سارده کانى لەندە نىشدا ھەستى پېنە كردوه... لەوئ فەرمانبەریکى پەشى گەورە، بە دەنگى سەرپەرە خەلەنگى عەرەبى ناو بىابانە وە، لە ژۇورىكى داپو خاودا پیشوازى لىتەكەت و پىتىدەلىت «غەم مەخۇ ھاپریم، تۆ يەکەم

دکتور نیت له پایته خت دووریان خستیتیه و. فهرمانه که وايه بتدهم به مسته و سه فینکی تازه، که ده بیت خوت دایبیمه زرینیت، له جینگایه کی بیناودایه، له شویننیکایه به ئوتومبیل چهند سه عاتیک لیره و دووره، هینده دی شووفیره که مان هاته و ده تنیرم، ئه و له هر که س باشت ده زانی ده که ویته کویوه... راستت ده ویت، جینگایه که له سه نه خشنه نییه، شویننیکه هندی دله بدهویی و سه ماچی قهره و ژنانی نیرخوری سه حرا دروستیانکردوه. شوینن نییه، عه زیزم شوینن نییه، به هر حال دکتور هیوانارم خوش له جهنا بتان بگوزه ریت، ئه گهر ئاره زووتان له که یف بیت شویننیکی خراب نییه، تو کومونیستی وانیه؟ هاو پیم له بهینی خوماندا بیت، کومونیسته کانی ئهم ولاته کوشتی ژنن، ئهها ده ردیکه پینده چیت له گهل کتیبه کانی لینیندا چووبیته خوینیانه و، من جینگاکه بق دکتوریکی کومونیست به شویننیکی خراب نازانم. بمبوره ئاوا بهره و پوو قسده ده کم، یه عنی چاوم له چاوندایه و هه موو شتیک ده لیم، به لام من خرم له حیزبدا بیوم ئاگادار بیوم شتے کان چون ده روات. کن هه یه له حیزبda نه بیوبیت؟ به لام به پیز له وه گه پری، ئیشی ئیته وه یه جگه له ده رمان و پشکین و تیمار کردنی ئاسالی که مینک فیری خوپار استنیشیان بکهن. دکتور ده زانیت خوپار استن چهند گرنگه؟». دکتور موسا که له وه ماندو وتره ئاره زووی هیچ گفتگو و قسیه کی هه بیت، بیشنه وهی وه لامی ئه و پیاوه بدانه وه داوای لیده کات بوار بیدات تا شووفیره که دیته وه، له بئر ده گای ژووره که له سالونه که داو له بئر یه کینک له پهنجه ره کاندا چاوه پوابکات. دکتور به خوی و جانتایه کی چکولانه وه له سه ره کورسیه کی رهق داده نیشیت و چهندین سه عات له پهنجه ره که وه سه بیری ئه و ئاسمانه سووره ده کات که یه کینک له تابلز کانی ئیدوارد مونشی به یادا ده هینتیت وه که پؤزیک له یه کینک له پیشانگا گه پؤزکه کاندا بینیبووی. پؤنیکی سه بیریش که بق نی ئالوده بیونی فوراته به گل و خول و بمردی دهیه ها چیای دوور، له جهسته هه موو ئه و نه خوش و فهرمان به رانه دیت

که بهردهوام خویان دهکنه به ژوورداو نهرقنه دهری. دکتور موسائه و پوژه له بهر ئه و پنهجهره يهدا بؤييه که مجار له هەموو ژيانيدا هەست به تنهایيەکي قولل و بىتىن دهكات، هەستدەكتات هيچ شتىكى نىيە بۇي بژى. هيچ يەك لە كەسوکارى خۆى ناناسىت، هەستناكتات هيچ يەك لە هاپرى كەچەكانىشى بەقوللى و پاستى خۆشىيانويسىتتۇوه. كەسيكى نەبۇو له دواى بىگرى، كەسيكىش نەبۇو ئەم حەسرەتى بۇ بخوات. پېشى وابۇو تا ئەمرۇ چى ژيانىك لەو شارە گەورانەدا ژياوه هەمووى بە هەدەر بۇيىشتتۇوه. ئەو دىمەنە تەلغ و غەمگىنە ئاسمان وەك ئاوينە يەكى چۈلە بۇ ژيان و تنهايى خۆى دەبىنېت. ئىستاش ئەوهەتا چاوهپوانى ماشىنىك دهكات هەلېگىرت و بىيات بەرهە شوئىنىكى نادىيار لەوبەرى فورات.

ئەو پياونىكى بىتچارە نەبۇو، سامانىنىكى هيئىد زۆرى ھەبۇو بەشى ئەوهى دەكىرد بىئەوهى كاربكتات هەموو ژيانى شادومان بژى. بەلام دواجار دەيوىسىت لەو كۆدىتتاجىيە بىرندانە پابكتات كە ولايتان گۈرىپپووه حەوزىكى گەورە خويىن، لە دەست ئەو بىنمانايىه گەورە يەمى ژيانىش هەلبىت كە تائەوكاتە قولل لە گىزەنەكانىدا ونبۇوبۇو.

كە دەمەو ئىوارە يەكى درەنگ كېشته ئەو دەفرە، لە كومەلە دەوارىكى كۆچەرىسى و چەند خانووېيەكى داپوخاۋ بەولاؤه هيچى ترى نەبىنى. مالەكان هەموو تارىك و بىووت و چۈزلانەبۇون، كېنگى مندال بە لايتىكەوە پېشوازىكىدو بەرهەو مالى خویان پېشىكەوت. هيچ شتىك لەو گوندەدا نەبۇو، نە درەخت، نە شەقام، نە بوناكى، بەلام لە يەكم شەوهەوە هەستىكىد لەوی دوو شت زۆر باو و بەر بلاون، نە خۆشى و تنهايى. دکتور موساش سەروكاريکى درېئى لەگەل ھەر دۇوكىاندا ھەبۇو. ھەر لە يەكم شەوهەوە هەستىكىد ئەوی ئەو زەمينە دېرىن و ونەيە كە ئەو لە مەنلايىھەوە بۇي دەگېرىت. بىتەچىت زۆر زوو ئەو بېرىارەي دابىت لەوی بژى، لە ماوەيەكى كورتدا خانووېيەكى چۈزلانە بۇ خۆى دروستدەكتات، كە

سال دوای سال نه خشنه‌کهی و پووبه‌رکهی دهگوریت، بهلام هر له بناغه‌ی
یه‌که مجاریبیه‌وه، بیر له و پرژوژه خه‌یالیه دهکاته‌وه که دهیه‌ویت زینده‌گی
خوی بتو ته رخانیبات. له یه‌که م پاچی بناغه‌کهیه‌وه بیری لای ئوهیه چون
بیکاته مؤزه‌خانه‌یه‌کی ناوازه‌وه گه‌وره، بهلام مؤزه‌خانه‌یه‌کی نهیتی، تا هر
کارینکی هونه‌ری که له سه‌ر زه‌وی جینگایه‌کی ئه‌مین و سه‌لامه‌ت نادقزیته‌وه
له‌وه له مؤزه‌خانه سه‌یره‌یه‌کی نه‌دو دا جینگای بیت‌وه. دکتور موسا له‌گه‌ل
بناغه‌ی خانووه‌که‌دا، ده‌رگای سه‌ردابیتکی نهیتی داده‌مه‌زرنیتیت که جگه له
خوی هیچ که‌سیکی دی ده‌روازه‌که‌ی نازانیت، له‌وسه‌ریشه‌وه ئه و ده‌رگایه له
ناو زنجبیره‌یه‌ک ژووری به نیو یه‌کچوو دا به جو‌ریک ونده‌کات دوزینه‌وه‌ی
ئه‌سته‌م بیت. که بربارده‌دات له و ده‌فه‌ره دووره‌دا بمعنیت‌وه، سویندیش
ده‌خوات تپریکی گه‌وره و نهیتی دروستیبات که له مسه‌ره‌وه سه‌ری و لاتدا
تابلو، په‌یکه‌رو کاری هونه‌ری بتو کوبکه‌نه‌وه. له شهش مانگی یه‌که‌می
ئیشکردنیا ته‌نیا بیر له هه‌نده‌سه‌ی ئاللوزی ئه و ماله دهکاته‌وه، دهیه‌ویت
پتر له عیاده‌ی دکتوریکی غمگین بچیت که قه‌در فرییداوه‌ته باشووری
خورثاواری فوراته‌وه. چه‌ند ژوورینک بتو کتیخانه‌یه‌کی گه‌وره جینده‌هیلیت،
که پریانده‌کات له کتیبی بایولوزی و پزیشکی. هفتانه سه‌فری پایته‌خت
ده‌کات، سه‌فری به‌نده‌ره بچوکه‌کانی باشوور ده‌کات، هه‌نديجار ده‌پریته‌وه
بتو کویت و میرنشینه‌کانی لم و مرواری له روخی که‌ند او دا. سه‌ره‌تا ته‌نیا
جیهانی سه‌ره‌وهی ماله‌که‌ی دروسته‌کات، ته‌نیا ژووره‌کان، پاره‌وه‌کان،
ژووری پشکنین، ژووری خه‌وتني نه‌خوش، که له سه‌فره‌ره‌کانی ده‌گه‌ریته‌وه
هه‌موو جارینک ژماره‌یه‌کی گه‌وره کتیبی هه‌مه‌ره‌نگی ئینگلیزی له‌گه‌ل خویدا
ده‌هیتیت. له پیکای ئه و ناسیاوانه‌وه که له پایته‌خت ده‌یانبینی، خه‌تیکی
چکولانه‌ش دروسته‌کات له‌ویوه کتیب و بلاوکراوه‌ی کوردی بتو دیت،
که له به‌ر هه‌ر هه‌ریه‌ک بیت، دکتور حه‌زده‌کات ئه و زمانه به جو‌ریک
فیزیت، بتوانیت تیکسته نهینیه‌کانی خوی پی بنوستیت. له و زه‌مانه‌دا

که کتیبی کوردی کالایه‌کی ده‌گمهنه، دکتور موسای بابهک له و سه‌حرا
دوورهدا سه‌دان کتیبی نوازه‌و ده‌گمهن کوده‌کاتهوه که دواتر ده‌زانیت ئه و
تاکه که‌سینکه توانیوتی بیانپاریزیت. ده‌بیت بلیم کتیب ئاره‌زووی هره
گه‌ورهی دکتور بابهک نییه، ئه و هینده‌شیتی کاری شیوه‌کارو گویگرتنه
له موسیقا شهیدای کتیب نییه، که پیشوایه هندیجار بق ماوهیه‌کی دریز
مروف سه‌رقاله‌کات و کم جاریش سوودیکی راسته‌قینه‌ی هه‌یه. له هر
شت گرنگتر له دونیادا له‌لای کتیبی پزیشکی و بایقولقزی بولو، که له
هموو شتیکی تر قولوتر هنده‌سی ئه م بونه‌وهره تنهایه شیده‌که‌نوه
که ده‌توانیت له‌یه‌کاتدا له بیابان و سه‌رشاخ و بنی زه‌ریاشدا هله‌بکات.
یه‌که‌مجار دالیا سیراجه‌دین رومانیکی رؤدیارد کیپلینگی پیشکه‌شده‌کات و
له‌ویوه حز له خویندن‌وهی رومان ده‌کات، پیشتر ئاره‌زوویه‌کی ئه‌وتؤی
نییه ئینگلیزیه‌که‌ی خۆی له خویندن‌وهی تیکستی ئه‌ده‌بیدا خه‌ساربکات،
دواتریش هر رای وايه، تاکه رومانی راسته‌قینه له میژرووی مرؤفایه‌تیدا
«ئسلی ژانره‌کان» ئداروینه. به‌لام دکتور رایه‌کی ته‌واو جیاوازی له‌سر
هونه‌ری شیوه‌کار هه‌بulo. تابلۇ شتیکی دیکویه، یه‌که‌یه‌کی ته‌واوه‌تییه،
مروف بەر لوهی بە عەقل چىڑیبکات ده‌بیت بە هەسته‌وهره‌کانی دیکه‌ی
ھەلیسەنگنیتت. وەک تیکستیش نییه هېدی هېدی و پارچە پارچە مروف لە
ماناکه‌ی نزیکبیت‌وە، بەلکو هەمووی بە‌یه‌کجار لە پیشده‌متدا، جىهانیکە
ھەموو دوورییه راسته‌قینه و مەجازیه‌کانی پىکەوە لە‌بەردەم مرؤفدايە.
ھەناسە‌یه‌کی ھونه‌رمەندە‌کەیه، شتیکە بە جى پەنچەو جى رۆحى ئه‌ووه
راسته‌وخۇ دىتە بەردەممان، ھەموو تابلۇیەک شتیکی نوازه‌و یەک دانە‌یه
ھىچ كوبىيەک شوينى تابلۇ راسته‌قینه‌کە ناگرىتە‌وە، مرۆزف ده‌توانیت
شىعرىك لە ياده‌وريدا هەلگرىت، چىرۇكىنک دەمماو دەم بگوازىتە‌وە، به‌لام
تابلویەک جگە لە خۆی ھىچ جىگايمەکى ترى نىيە بق ۋىيان، كە فەوتا ئىدى
درۇست نايتىت‌وە. تابلۇ تاکه شتیکی ھونه‌ریيە کە لە تنهايى و نوازه‌بیدا

وهک تنهایی و ناوازه‌یی مروف وایه. پاراستنی تابلویه‌ک وهک پاراستنی مرؤفتیک وهایه له کاره‌سات، پرگارکردنی پهیکه‌ریک وهک پرگارکردنی ژیانیک وایه له مردن.

دکتور موسای بابهک دوای ته اوکردنی خانووه‌که‌ی، دوای دروستکردنی بتوپچیکی ئاللۇز له ژوورو كتىبخانه، له قاووشى نەخوش و لابورى پشکنین، له شويتنى حەوانەوە شويتنى تاييەتى خۆی، له يېكىك له ژوورەكاندا، له بن يېكىك له قەرەۋىلەكانەوە دەرگايىه‌کى تاييەتى دەكتاتەوە، دەرگايىک بەرهو مۆزەخانەی خەونەكانى ئەو دەچىت.

ئەو بۇزە کە دەستى منى گرت و بەرهو ژوورىكى تازەو نەناسراو بىردىمى، ھىشتا شىتىكى ئەوتۇم له ئەندازە ئاللۇزو بىنچاپىتچى ئەو مالە نەدەزانى، ژوورەكانى دى، له مالىكى خالى دەچۈون كە خاونەكەی دوای پاکىرىنەوەو پىتكەستىنکى وردو بە سەلىقە جىتەپەشىتن، تابلەتى خاۋىن و بىرقەداربۇون، بىتەنگ و پوناك، ئەگەرجى زۆربەي پەنجەرەكان بە پەردەي سېنى ئەستور داپۇشراپۇون، بەلام تىشكىكى نەھىنى لە ھەموو جىنگايىه‌ک بۇو. پىتەچۇو ئەو ژوورانە لە دەرەوەي زەمنىن بن، ھىچ جۇرە دەنگىك لە دەرەوە نە دەگەيىشتنە ئەوى... ھىتمىنەكى سەرسورھىنەر، بىتەنگىيەكى قۇولتر لە بىتەنگى شەو لەوى بۇو. ھەموو شتىك لەو ژوورانەدا سېنى بۇو، لە ھەندى جىڭادا دەيان قەرەۋىلە ئامادەم دەبىنى، وهك ئەوەي بۇ شەرىكى نادىيار ئامادەكابىن، بۇ كارەساتىك كە دکتور چاوهپروانىدەكرد، ژوور لە دوای ژوور، قاووشى خالى لە دوای قاووشى خالى. وهك ئەوەبۇو ئەو پىياوه سالەھاين سال خۆى بۇ كارەساتىك ئامادەبکات و بىهەپەيت لەپۇنە لەو قاوشاھە دوا كۆمەك بە مرۇفەكانى تر بکات.

ئەو بۇزە بەر لەوەي بمباتە ئەو ژىير زەمينەوە، لەسەر كورسىيەك دايىنام و خۇشى بەرابەرم دانىشت و پىيگۈوتەم «جەلادەتى كوتۇ، گوينىگە، ئەوەي ئىستا بۇ تۈرى دەگىتىمەوە، شتىكى كەم نىيە، يارىيەك نىيە پىاوىيەكى

پیر له گهل ژیاندا بیکات، ئوههی ده بیینیت گوره ترین نهیئنی ژیانی منه. من تنهالا له بھر و هېزى و تیمار کردنی ئەم ئافرته بەستەزمانانه لەم زۇنگاو و سەحرایدە خۆم وتنە كردوه، بەلكو له بەرئەوهی ئەم جىگايە تەنبا جىگايەكە دەتوانم ئەم خەونەي تىا بەھىنەدەي. كويىگەرە كورى برىندارم، من ھامىشە حەزم لە وينەو نىكار كردوه، ھەميشە... بەلام شتىك كە واي ليتكىدم ئەم جىيانە دروستىكەم، ترس بۇو لە مىدىن، ترس بۇو لەو ھېزە پەشەي دىكتاتورەكان لە مەرۇشدا زىندۇو يىدەكەنەوه، ئەو ھېزەي ھەموو شتىك لە ناوماندا دەكۈزۈت، لە ھەستىكىن بە خۆمانەوه تا ھەستىكىن بە ئادەمیزادەكانى تر. خۆم ئوهەم ھەلبىزاد لىرە بېزىم، ھەر ساتىك بموسىتايە دەمتوانى بىرۇم، بەلام خۆم ئەم جىگا چەپەك و دوورەم ھەلبىزاد. ويستم لىرەوه، لەم كونجەي دۇنياوه پوداوه كان بېبىنەم. لە ساتىكدا ھەستىكىد ئىشى من تەنبا ئوهە نېيە نەھىلەم بىرن، بەلكو ئىشى من ئوهە نەھىلەم شتىك ھەيە بکۈزۈت. جەلا دەت گەرداوىكى تارىك ھەيە ژيان و جوانىمان لە گەل خۇيدا دەبات، يادگارىيەكانمان، ئەرشىفە نەھىنەيەكانى خۆشەويسىتىمان، ئەلبومىھ بچوکەكانمان، سىندوقى تارىكى يادەورىيمان، ئوهە دەست و ئوهە پۇچمان دروستىدەكەت. جەلا دەتى برىندارم، من لىرەوه، لەم مالى جالجالۇكەيە خۆمەوه، لەم شوينەدا دەبىاوه وەك پياوىك كە لە گەرددەلولىدا دەوهەستىت و ھەولەددەت ھەندىك شت بگىرىتەوه كە با دەيابات، وەك مەلەوانىك كە لە لافاوىتكى پېر لە زېرپدا دەستىدەبات ھەندى خىشل رېزگاربىكەت، ئاوهەما بۇھەستامايەو ھەندى شىتم رېزگاربىكەدەيە. ھەموو خەلک تەنبا له خەيالى رېزگاركىدى خۇياندا بۇون. من دىكتورەكانم بىنى، تەماشاي ژيان دەكەن با دەيىيات و ھېچ نالىن، ئەندازىيارەكانم بىنى، كوشكەكانيان دەپوخىن و با پاشماوه كانيان دەبات و ھېچ نالىن، ھەموو لە خەيالى رېزگاركىدى خۇياندا بۇون. جەلا دەتى كورى من، ئەو پەشەبایە خەلکى فيرەدەكەت تەنبا بىر

له خویان بکنهوه، تهنيا فريای ئوه بکهون ژيانى خويان پزگاربکه،
 کاتيکيان نهبيت دهستبهرن و هاوريکانيان له ئاگر دهربهينين، ئيشه جوانهكانى
 خويان پزگاربکه، من نوسهرهكانم بىنى، كتىبهكانيان با دهبيات و بېباڭ
 تەماشايادهكىد، نىگاركىشەكانم بىنى، تابلىق و رەنگ و فلچەكانيان با دهبيات
 و دهوهستن له بادا تەماشايادهكىن، كەس نەيدەتوانى جىڭە لە ژيانى خوى
 هيچى تەرزگاربکات، من هاتمه ئەم جىنگا دوورە، هاتمه ئەم كونجە كە
 هەستدەكەم كەمتر لە هەر جىنگا يەك گەرداو دەيگىرىتەوه، لېرەدا لە رەشەبادا
 وەستام، سەيرمكە، وەك پىرەمېرىدىكى پەككەوتە و دكتورىكى خەرفەفاو
 تەماشامەكە، من بىست و پېنج سالە بەم بالا كورت و چاوه ماندووانەى
 خۆمەوه وەستاوم و شت دەگرمەوه، هەناسەي با بردووی مرۆڤەكان،
 خەيالى لە دەستچووی ئادەمیزاد... جەلادت من لېرەدا وەك راوكەرىك،
 وەك تۈرەوانىك كە لە بادا تۈرى خۆى ھەلدەدات، تۈرى خۆم ھەلدەدم
 و شت دەگرمەوه، وەك خودايەكى چۈكۈلانەى گرىكى، دەستەكانم بە بادا
 درىز دەكەم و نىكارى با بردوو، مېزۇوی كۈزۈا دەگرمەوه، ئوه تەنيا
 پېگاوشىوهى شەرى منه لە كەل ژياندا، وەك يەكىن لە پاشتى بەرەيەكى
 دوورو درىزى جەنگەوه وەستاپىت و ئوه شتانە لە ھەوادا بگىرىتەوه كە لە
 جەنگاواران دەربازدەبىت. ئا، جەلادتى كۆتۈر من پىرەمېرىدىكى ئاوا شىتىم.
 جەلادتى كۆتۈر، من گەورەترين شىتى ئەم مەملەكتەم، بىست و پېنج سال
 لە مەوبەر، هيشتىتا تۆز لە دايىك نەبووبۇويت، دواى كۈدىتىاي شوبات، من
 شىتىكى ترسناكم بەسەرهات... شىتىكى ترسناڭ، ئوه واي لىكىردىم بېپاربىدەم
 ژيانى خۆم بۇ شىتىكى تەرخانبىكەم كە كەسى دى بىرى لىنى نەكىرىتەوه،
 ئوه منى كىرىد بەم شىتەي ئەمرىق».

دكتور موساي بابەك ھەموو ئوه چىرۇكەي بۇ گىزپامەوه، لە چىركەساتى
 گرتتىيەوه تا هاتنى بەرەو باشۇورى خۇرئاوابى فورات، باسى ئوه قۇناغە
 جياوازانەى بۇ كىردىم كە ئەم خانووهى تىيا دروستكىردوه. لە گەرمەمى

قسەکردندا، هەستاو قەرەویلەیەکى جولاندو سەرى دەرگایەكى نېتىنى
ھەلدايە وە كۈوتى «جەلادەتى كۆتر، جىڭە لە من و دالىا تا ئىستا ھىچ
مەخلىقىتكى دى، نەچۇتە ئەودىيۇ ئەو دەرگايەوە، ھىچ مەخلىقىكى تر... تۇ
تەنها كەسىتكى دواي ئىئمە پىدىھاتە ئەم مۆزەخانەيەوە، باش گويم لىتىگە،
ئەو رۆزانە ئىمارمەدەكىدىت، مەنيش ئەو شەبەنگەم لە دەورت بىنى،
ئەو شەبەنگەي كە دالىا سىراجەدین باسىدەكەت. شەبەنگىك لە دەورى
پىغەمبەران و پەيامھىنەكانە. تۇ رۆختىكى بۇئەوە دروستبۇويت شتى گەورە
بىكەيت. كاتىك ئەو شەوە دالىا سىراجەدین جىيەيشتىن و من و تۇ مائىنەوە،
من و تۇ بە تەنبا، تۇ مردبوويت... مردبوويت، بەلام رۆخت لەۋى بۇو،
شتىك لە تۇ لە ھەوادا بۇو، شتىك ئەو گەردەلۈولە تارىكە دەيوىست
بىبىات و من نەمدەھىشت، شتىك رەشەبایەكى ترسىناك لەكەل خۆيدا لرفى
دەدا و من بەم دەستە پېرانەم وەك سىحربازىك شەرم لەكەلدا دەكرد. من
توند بە زىانتەوە نوسام، دەمزانى نابىت بىرىت. من لە مىڭە بۇ يەكىنكى
دەگەرىم كليلى ئەم زەمينەي بىدەمى. من پېرم، وا سەيرمەكە، ھەر كاتىك
بىرم دەمرم، دەمەويت يەكىنكى ھەبىت لەدواي من كليلى ئەم زەمينەي لە
لا بىت... كليلى ئەم سەردابەي كە خازنەي نېتىنى ئەم مەملەكتىيە، لىرەدا
بەشىكى گەورەي ئەم ولاتە خەوتتووھ... لىرەدا شتىك خەوتتووھ كە رۆزىك
دەبىت بىتەدەرى... تا ئەمرىق كەسىتكەم بىنیيەتلىك بىلەم بە پاسەوانى
ئەم نېتىنىيە، كە ئەوشەوە تۆم بەو خوينەوە بىنى، تىكەيىشتم ئەوھى كە
دەتوانىت نېتىنى ئەم مۆزەخانەيە بپارىزىت، دەبىت يەكىن بىت خۆى مردىنى
بىنېتلىك و لە تارىكستانى مەركەوە گەرابىتەوە، تەنبا ئەو كەسانە دەتوانىن
بىن بە پاسەوانى ژيان كە مردىيان بىنیوھ».

من تا ئەوكاتە بە دروستى نەمدەزانى دەشىت چى لەو سەردابەدا
بىت، دەشىت ئەو پىرە چ نېتىنىيەكى ھەلگرتىت، كە دەرگاكەي كرددەوە من

سەردابینیکی دریز و ناکوتام بینی، سەردابینیک يەکەمجار وا دەھاتە بەر چاوم
بىنى نىيە، سەد مەترى يەکەمى جىتكايىكى تارىك بۇو، شەۋەزەنگىنلىكى هىند
ترسناڭ كە دەشىت ھەموو كەسىتىكى نەشارەزا و ھىچ نەدىدە بە جۈرىك
بەتقىنېت پاستەوخۇ بگەرىتەوەو بىر لوه نەكاثەوە بەرەۋامېت. بەلام ئەو
دەروازە تارىك و خنكاواھ ھىچ نېبوو جەڭ لە دەركايدىكى تر بۇ ترسانىن
و سەرلىيتكىدان، كە دواجار دواى زىياد لەسەد مەتر دەركايدىكى ئاسن ھاتە
بەرەممەن و ئىئمەي بىردى ناو گەورەترين گالىرى ئەم مەملەكتەوە... لەۋىدا
من پىتمخستە ئەو مۆزەخانە سەيرەوە كە دكتور موسای باپەك بىست و
پېنج سال بە تەنبا كارى تىاكرىبۇو.

كەلەرىيەكى گەورەبۇو، لە ھەزاران وينەو تابلۇ دروست بۇو بۇو، لە
سەدان پەيكەرى چكولەو نەخش و ھەلكۈلىن و زەخرەفەي سەر تەختە.
لەسەدان كارى مىنېتۈر و كۈلاج و گرافىتكى. سامانىكى بىشومار مەزنى كارى
ھونەرىيى كە دكتور لە ماۋەي بىست و پېنج سالدا كۆيىكىردىبۇونەوە. كاتىك
چووينە ناو پاراواھكانەوە دكتور بە سەرە كەچەلەكەيەوە تەماشا يكىرمىم،
كەمىك نائۇمېدى و غەم لە چاودىدا بۇو، بەلام بەشى ئەو نېبۇو، ئەو
شادى و بەختەوەرىيە نەيىنى و قۇولەي ناو نىگاى داپقاشىت. بە دەنگى
پياويىكى دوو دل گۇوتى: گۇيىگەرە كورم، ئەمە تەنبا دىيارى منه، كە دەرمىم
ئەمە تەنبا شىتىكە لە دوام جىددەمېتىت. ھەزاران ھەزار تابلۇ، كارى ئەو
ھونەرمەندانىيە كە كەس نايانتناسىت، سەيرەكە ئەمانە بەھەر ھۆيەك بىت
نېيانتوانىيە كارەكانىيان لە ھىچ پىشانگايىكى ئەم دۇنيا يەدا نىشانىدەن،
كارى ئەو ھونەرمەندانىيە كە كۈژراون و دەبۇو دواى خۇيان كارەكانىيان
توبىدرىت و بەفوتنىت، كارى ئەوانەيە جىتكايىكىان نەبۇو تابلۇ كانى خۇيانى
تىبا بېارىزىن. لە ھەر جىتكايىك تابلۇيەك لە مەتسىدا بۇو بىت من لەوى
بۇرم. من خۆم نا... نا كورم، من خۆم نا، من بە تەنبا نەمدەتوانى ئەم
ھەموو ژيانە پزگاربىكەم... بەلى ژيان... من ھەمىشە ناوم ناوه ژيان.

ههموو تابلقیهک شتیکی زیندووه، له پشت ههموو نیگاریکه وه روحیکی زیندوو وهستاوه، یهکیک هناسهدهدات، من گویم له هناسهکانیانه، سهیرکه جهلاهت، من سیبیه‌ری پهنچه غه‌مگینه کانیان ده‌بینم که تا نیستا له‌سهر ئهو وینانه سه‌ماده‌کات، من خوم نا، من به ته‌نیا چیم پنده‌کرا، به ته‌نیا نه‌ده‌گه‌یشتمه ئهم ههموو قوربانیه، جهلاهت هیچ که‌س نیبه بتوانیت به فربایی ههموو قوربانیه کان بکه‌ویت، هیچ که‌س نیبه، به‌لام من هه‌میشه له پشت ههموو پیزه‌کانه‌وه، وهک مایستر قیهک، وهک ئندازیاریکی نه‌تینى که له پشت دانانی ههموو خشتیکه وهیه له‌وی بووم، من ئهو پیاوه‌بووم که به ته‌نیا ده‌مزانتی چی ده‌کم، چی پزگارده‌کم.

چاوی ده‌نوقادن و ده‌یگووت: من نه‌مدته‌توانی ههموو شتیک پزگاربکم، نه‌مدته‌توانی، ده‌مویست، به‌لام نه‌مدته‌توانی... وهکو ئه‌وهیه وايه مله‌وانیک خوئی بکات به ناو گومیکی گهوره‌ی خویندا که سه‌رتاپای پره له جه‌ستی مرؤشی بریندار، پره له هه‌زاران هه‌زار ده‌ست که هه‌موویان هاواری بق ده‌بن، به‌لام ئهو ته‌نیا دوو ده‌ستی هه‌یه، ته‌نیا ده‌توانیت يهک که‌س هه‌لگریت و پزگاری‌بکات، به‌لام من پوچوومه ناو ئهو گومه و‌هو خویننه‌وه، من بیست و پینچ ساله به نه‌تینى ده‌چمه ناو ئهو گومه و‌هو شتیک پزگارده‌کم و دیمه‌ده‌ری، به‌لام له‌نیوان چوونی من و گه‌رانه‌وه‌مدا سه‌دان شت نوقده‌بین و ده‌رقن، سه‌دان ده‌موچاو، سه‌دان پوچ، سه‌دان هاوار، خوینتاو قووتیانده‌داو که‌س نایانیبینیت‌وه، من هه‌موو جاریک ده‌مکیشا به خومدا، ده‌مکیشا به‌سهری خومداو ده‌مگووت: ئهی ياده‌وه‌ریی مله‌لعون، شتیک له خوتدا هه‌لگره، شتیک هه‌لگره... به‌لام چی؟ کوری بریندارم... چی؟ ياده‌وه‌ریی ده‌توانیت چی هه‌لگریت؟ نا وامه‌زانه، من هیزیکی ئه‌فسانه‌بیم هه‌یه، من له رهش‌بادا وه‌ستاوم و شتەکان به‌سهر سه‌رمدا ده‌رقن، دوور له ده‌ستم به‌رهو دونیای رهشی يادچوونه‌وه ده‌رقن.

دكتور ده‌ستی ده‌گرتم و به‌سهر هه‌ندی له تابلق‌کاندا ده‌یگی‌رام و

دهیکووت: «من ئەم حەشارگایم دروستکرد، دوور لە دونیا، دوور لە هەر شتىك بۆ ئەوهى ئەو نىگارانە پزكاربىكم كە دەفهوتان، بەس خودا خۇي دەزانىت ئىشى وا چەندە سەختە، دەبىو لە ھەممۇ شارىندا تۈرىكى چۈلەنەو تەھىنى دروستىبىكم كە ئىشيان ئەوهبوو ھونەرمەندە ون و نادىارەكانم بۆ بىقۇزىنەو، ئەوانەى بى ھىچ دەنگ و ھەراو ھورىيايەك، پۇچى خۇيان لە پەنگىدا دەتوينتەو، ئەوانەى ناوى گەورە نىن، بەلكو بە بىدەنگى ئىشىدەكەن و دەپقۇن. ژيان دەيانبات، بەلام ئەو چىركە ساتەى تىايىدا نىگارىدەكتىشىن وەك زەمەنلىكى نەمر دەوهىستىت و دەبىتە ھاۋىرىتى ئەبەدىيەت. بىمبورە جەلاھتى كۆتر، من قىسەكەرىتكى باش نىم، لە بىرت نەچىت كورىم، دواجار من دكتورم، ئىشى من ئەوهى يە ژيان پزكاربىكم، ژيان خۇي وەك ئەوهى ھەيە، بىئەوهى ماناي تەواوهتى خۇي وەرگىرتىت. ئەوهى لاي من گىرنگە نەمرىنى ئەو چىركە ساتانەيە... عومرمان دەپروات... من بىست و پېتىج سالە لىرەدام، زور سەفرەمكىدۇ، بەلام ھىچ كات نەمتوانىيە لە ھەفتەيەك زىاتر ئەم شارە شىپەيلەم. لەوانەيە... لەوانەيە تەعىيرم تەواو نەبىت، بەلام دەتوانم گوى شىلېكەم و ئەو ھاۋارە بىبىستم كە لە پاشت پەنجەي ئەم مەرقۇانەو بۇوە. ئەو چىركەيە بىبىن كە نايەويت بىروات، ئەو ھەستە بىبىستم كە پى دادەكوتىت و دەيەويت بىبىنەن و تا ئەبەد بىزى. من دكتورم... ئەو ھەستەم لە لەشى مەرقۇشىدا تاقىكىردىتەو، وەك پۇچىك كە دەمرىت، بەلام سەرسەختانە نايەويت بىروات، سەرسەختانە خۇي بە جەستەو دەنۇسىتىت و ناروات، وەك مەردووپەك كە ھىچ ئەندامىكى ئىشناكەت، بەلام ھېشتا ھەر دەزى، ھېزىك ھەيە لە ناویدا خۇي بە ھەواو ئاسمان و زەوپەيەو دەنۇسىتىت، شتىك ھەيە كە ناروات، شتىك ھەيە زىندۇرەو ناروات. ئەم تابلويانەش ھىچ نىن جىكە لە ئاوینەي ئەو شتە، ئاوینەي ئەو ساتانەى مەرقۇف بە ئەبەدىيەتەو دەبەستتەو، مەرقۇف دەيەويت زەمەن راپگىرىت و نەھىلىت بىروات، چىركەيەكى قۇول و بىنسنورى

پوچله به ریک، چرکه یه ک له وانه یه هه موو هاواری کوبووهوهی ناو پوچمانی تیابیت، هه موو توره بیونی کله که بیوی ژیانمان، یاخود هه موو هه ستمان به جوانی، هه موو قوولبیونه و همان له وجوددا. له وانه یه کاریکی به رز نه بیت، به لام سیمه ریکی تیدایه که سیمه ری ئه و هه ولهی مرؤفه که لیره دا بمیتینیه و هو بژی».

هه زاران تابلق بیون، زوریان بینا و بیون، له قوناغی زهمه نی جیاواز جیاوازدا هاتبوونه ئه و ژیزه مینه نهیتیه. هندیکیان چیروکی تابلق کان و هونه رمه نده کانی له گله لدابوو، هندیکیشیان بینا و زانیاری له وی هه لواسرا بیون. هندیک له تابلق کان کاری هونه رمه ندی ناسراو بیون، هندیکیشیان به فلچه و دهست و پنهجه هندی که سی نهناس کیشرا بیون. به گشتی هونه ری که سانیک بیون له ژیره و میژروی نهیتی ئه مه مله که تهیان نوسیبیووه. تابلقی که سانیک له زیندانه کاندا مردبوون، که سانیک یه کجارت شتیکی قه شه نگیان نیگار کردبوو و ئیدی نه گه را بیونه و سه رهسم، چهنده ها تابلق که وینه غمگینی ئه و نیگار کیشانه بیو که هه ولیاندابوو ژیانی خویان و میژروی و لاته که تهیان له پورت ریتیکدا کورتبکه نه و. تابلقی که سانیک له مسمری خوره لاته و بق ئه سه ری خوره لات گه را بیون و هه موو شتیکیان تومار کردبوو، نیگاری مهیدانه کانی کار، نیگاری دهستگیزه کانی بازار، خانمی پوشته و په رداخی ناو باله خانه بهرزه کان، ژنانی سه ر کانی و ئا، هه زارانی سه ر شوسته کان. له شوینیکدا سه دان تابلق مینی که له بره کانی جه نگدا کیشرا بیون، نیگار سازه کانیان له هیرش و په لاماره کاندا کوز را بیون و تابلق کان به ته پوتوزی جه نگه و مابیونه و. هندیکیان هیلکاری ئه وانه بیو که له ژوری خنکان و سیداره دا خونه کانی خویان نیگار کردبوو، رهنگی ئه ساتانه یان نیگار کردبوو که ده کونه نیوان مانه و هو مردنده و. هندیک له تابلق کان له سه ردابه تاریکه کانی ئه شکه نجه و هاتبوون به دهست و پنهجه خوینا وی، به

ترسی مردنوه دروستکرابوون، پربوون له شفرهی نهینی که تهنجا
جهستهی ئهوانه تیاندەگات که به همان کوچهدا گوزه‌ریانکردوه. له
سوچینکا هەندىك نیكارى ئەفسەريکى غەمگىن بىنى له خوينى سەربازانى
کوژراوی گوردانەكەی خۆى دروستىكربوون، له خوينى ھەر سەربازەو
نیكارىکى كېشابوو، له خوارىشەو ناوی خۆى و سەربازەكەی نوسىبىوو.
له جىڭايىكى دىكەدا تابلۇكانى جەلادىكىم بىنى له خوينى قوربانىيەكانى
ۋىئەتى مانگ و پۇزۇ و ئەستىرەت گەورە گەورەي دروستىكربوو، وىئەتى
گولى گەورە گەورەي سوور. تابلۇرى درەختم بىنى كە سەدان ئەھرىمەننى
چۈلانە لەسەرى ھىلانەيان كردوه، مانگ بە بىرىندارى لەسەر بالى
كۆتۈرك، ئەستىرە لە سىنەتى خىنكاوى مندالىكدا كە لەسەر فەرشىكى سېي
پالكەوتتووه، حۆرى كۆزراو له سەر كەشتىيەكى كون، فريشتمى ھەلواسراو
بە عمودى ئەلمەتكەرىكى شارى سەيرۇ پېر تەپوتۇزدا، رەشەبا كە ھەزاران
گولى زىپىن لەگەل خۆيىدا دەبات، شەپۇل كە دەريياوانەكانى خستقۇتە سەر
دەستى خۆى و بەرەو مەلەكۈوت ھەلىاندەدات، كۆمەلەتكە دەستى بېرداوو
بىساحىب بە خوينەو له سەر مىزىك كىتىيەك ھەلەدەنەوە، بالدار كە
ناو زىگيان پەرە لە موسىتىلە، پۇرتىتى خانمەنلىكى ئىنجىگار جوان بە ناوى
«لەيلاي نيلوفەر» سەرە كە لە پشتىيەوە جىڭايىك وەك كەمپى پەناھەندان
بىت دىياربىوو، كەرويىشكى سەربىرداو و دانراو له ناو كۆمەلەتكە كىتىدا، دوو
مرقۇي بالدار لە ھەوادا سىميرغىك سەردەبرن، مۇميايەك لە ناو كۆمەلەتكە
ئى سېيپۈشدا وەستاوه و تەماشى بولبولىنک دەگات، باغچەيەك پەرە لە
پلنگى شوشە... ھەزاران تابلۇ بۇو، نەدەكرا ھەموو تەماشابىكەيت، بەلام
وەك مەستىنک بە شەقامى شارىكى خەيالىدا بىرۋات بىشاكای خۆم تابلۇكانىم
سەيردەكىد. سەيرى نیكارەكانى كېنگىم كرد كە دواى ئازادىبۇنى لە زىندان
ۋىئەتى ئەپىاوانەتى كېشابوو كە لاقەيانكربوو، زنجىرە پەسمى مندالىك
كە لە مندالىيەكى زۇوهوه تەنبا ھەورى پەسمىكىدەوە هيچى تر، ھەورۇ

هیچی تر.

کله ریبیه کی نهینی و سهیربوو، پربوو له سوچ و پنج، هرگیز تینه ده گیشتی که و له کویدا ته او ده بیت. هموو نیگاریک ده یوه ستانی، له هندی جیگادا موسای بابه ک تو ند دهستی ده گوشیم بؤئه وهی بتوانم خۆم بکرم و بهرد و امیم، له بهردەم زوربەی تابلۆکاندا ده مویست دهستبکەم به گریان. به لام تابلۆکان له وه زور تربوون مرۆف بتوانیت له پۆزیک یان له هفتھی کدا تماشای انگات،دواجار موسای بابه ک ده بىردەم بهردەم تابلۆی موسیقاریک، که له سەر بەستیکی سەوز وەستاوە و له پشته و شاریکی سپی دیاره، شاریک هموو شتیکی سپی، شاریکی گوره که پوخساری بەھەشتیکی هینمی هەیه، موسیقارەکەش جلیکی سپی له بەردایه سەری بە جۆریکی نائاسایی بەلای پاستدا لارکردوتە وە و بە هینمی کەمانچە یەکی خۆلەمیشی لىدەدات، له سەریشییە و کۆمەلیک بالندهی سپی دەفرن. له پشته و ئاسوییکی ئەرخەوانی هەیه، که پتر له پەنگى کوتایی دونیا دەچیت. موسای بابه ک دېکووت: ئەم تابلۆیه، جواترین تابلۆیه کە من له ژیانمدا دېبیتم. جواترین کاریکە من دېبیتم، ئەفسونیکی تیدایه، جەلادەت من له هیچ تابلۆیه کی ترى دونیادا نەمبىنیو. هاواریکی تیدایه بانگمەدەکات... جەلادەتی کوتىر، گوئم لىتىه بانگمەدەکات، شەو پۆز... شەو پۆز... زور جار دېتم و کەمانچە کەم دەھىتم و بەرابەری دادهنىشەم و موسیقا لىدەدەم، سهیرمکە جەلادەتی کوتىر، هەستدە کەم بانگمەدەکات، به لام بەرهو کوئ نازانم. هەستدە کەم کە کەمانچە لىدەدەم، ئەويش له کەلمدا موسیقا لىدەدات، هەموو ژىر زەمینە کە پەدەبیت له ئاواز، پەدەبیت له دەنگى موسیقا يەکی ئاسمانى.

ئەو يەکە مغاربۇو بېیسەم کە دکتور بابه ک دە توانیت موسیقا ش لىبىدات، من دەستم خستە سەرشانى و گووتەم: تابلۆیه کى جوانە، كەر شىۋە كاربۇومايە عمرى خۆم دەدا، بە مەرجىك بىمە خاوهنى تابلۆیه کى

ئاوه‌ها. به سه مرؤوف نیگارینکی وابکات و بمریت.

هه‌ردبوو دهستی خستبووه پشتیبه‌وه، چاوی کزکردبوروو خۆی کەمەکیک بۆ پیش‌وه چەماندبورووه و تەماشای وینەکەی دەکرد و دەیگووت: جەلادەتى کوتى، من چىرۇكىتىکى درېژم لەگەل ئەم تابلۇيەدا هەیە. هەندىجار وا ھەستدەکەم ئەم وینەیە نەھىنى ھەرە گەورە ئىيامنە. لە ژىنیکم كىرى مىزدەكەی بازارى تابلۇو گولى ھەبۇو، كابرا لە پىتكەوتىكى ئۇتومبىلدا مەربۇو، ژەنەکەی ھىچى لە سەر تابلۇكان نەدەزانى ھىچ، بەلام من سالانىكى زۇر دواى نەھىنى ئەم تابلۇيە كەوتىم، كچى ئەو پىياوه لە شارىيەكدا دۆزىيە‌وه لە باکوور، شۇوو بە ئەفسەريتىكى گاردى كومارىيى كردىبوو، بە نەھىنى دووجار بىنىم، لە ترسى مىزدەكەی نەيدەۋىترا زۇر خەلکى غەریب بېبىنتىت، بەلام من دووجار بىنىم، دووجار... ھەموو تابلۇكانم نىشاندا. زۇر شتى لەسەر نیگارەكان دەزانى، كە ئەو وینەيەي بىنى، دواى لىتكىدم بىدەمە‌وه، ھەستمكەر ئەويش پەيوەندىيەكى پۇچى سەيرى لەگەل ئەو تابلۇيە‌دا ھەبۇو، من ھەر ئەوكات لە خۆزم پرسى، دەبىت ئە سىحرىنەك لەم تابلۇيەدا بىت كە خانمىكى واش سەرسامدەكەت؟ ئەويش تەواو نەيدەزانى كى خاوهنى ئەو تابلۇيەيە، دەيگووت لە ناو ژمارەيەكى زۇر تابلۇدا بۇوە كە باوکى لە بازرگانىكى ئىزرانى كېپۈتەوه، بەلام زۆرپەي تابلۇكان بىتناو بۇون. ئەوكات نەيدەتونانى زۇر يارمەتىم بىات، بەلام من تکام لىتكىد ناونىشانى ئەو بازرگانە ئىزرانىيەم بۆ بنىزىت، دواى سالىنگ كەنگ ئىوارەيەكى درەنگ لە دەرگايىدام، خانمىكى رەشپۇشى لەچك بەسەربۇو، وەك ئەوهى بە كارىكى زۇر گىرنگ و نەھىنى ھاتىتىت، لە دەرگاكەوه بە خىتارىي نامەيەكى دامىن و پۇيىشت، من دواى كەوتىم بەلام نەمگىرت، وەك ئەوهى تارىكى قۇوتىيەتات، ياخود لە ھەوانا بتويتەوه. نامەيەكى چكۈلانە بۇو، بە دەستو خەتنىكى جوان نوسراپۇو، لە دېيو خەتەكانييە‌وه ھەستم بە حەسرەتى زەمانىتىكى بەباچوو دەکرد، ناونىشانى بازرگانىكى فەرش و شتى ئەنتىك و

تابلوی بق نوسیبوم به ناوی «کیومهرسی یهزدانی خورم» دانیشتوى ئەسفەھان. دیاره گیشتن به ئەسفەھان ئاسان نەبوو، بەلام بەوهدا من تورپىکى گەورەی ھاوارى و ناسياوم ھېي، كە لەمسەرەو سەرى زەھىيەوە پەيوەندىييان پۇوهەدەكەم، هەر ھەمان شەو نامەيەكم نوسى و بە رېڭايى ئەوروپادا پەوانە ئىزرايم كەم، ھەلبەت نامەكەم لە لەلەنەنەوە گەپايەوە و گەيشت بە ئەسفەھان. کیومهرسی یهزدانی خورم بازرگانى تابلوی گران و بۆماوهى كۆن بۇو، دەيان تابلوی جىهانى گىرنك بە ژىز دەستىدا رۇيىشتىوون. ئەوهى سەيرە ئەوهى كە ھاوارى ئىزراينىيەكانم دوايى پېيان گۇوتىم كە كیومهرس لەسەرتاكانى سەددەي بىستىدا و لە قۇناغى جەنگى جىهانى دووھەم كە لە فەرنگستان دىتەوە دەستىدەداتە ئەو كارەو كومەلىك شاكارى گەورە لە ئاگىرى جەنگى جىهانى بىزكاردەكتەن و دواتر لە زەمانى موسەدەقدا دەكۈزۈت. وەك بىستىم ئەو بەشىنگ بۇوە لە تورپىکى جىهانى گەورە كە لە نىوان ئەوروپا و ئۆستراليادا ئەو جۇزە كارانەيان دەكرد. بەلام ئەوهى عەجىيە و ھەركىز تىتىنگەم ئەوهى دوايى پىر لە سالىك، بە چىاكاندا، لە رېڭايى قاچاقچىيەكەو كە بە شاخ و پۇوبارەكاندا بارەكانى خۆى دەگەياندە ھەموو شۇيىتىكى خۇرەلات، ئەو پىباوه كۈزراوە نامەيەكى بۇناردىم، باس لەوە دەكتەن ئەو جوانترىن تابلو بۇوە لە ھەموو ژىيانىدا بىنېيتى، ناونىشانى شەقامىنلىكى كۆن و كۆچەيەكى دامى لە پايتەخت، كە گوايە ئەو دەسال لە مەوبەر ئەو تابلوئى لە كچىنلىكى نىگاركىش كېيۈرەتەوە كە ناوى «سەلوا طحان» ۴. خودايە، من كە ئەو ناوهم بىنى شىتىبوم. جەلاھەتى كۆتىر، من ئەو كچەم دەناسى، ئەو كچە ھاورييم بۇو، بەرلەوهى كۇدىتاقچىيەكانى شوبات ئەتكىيەن و بىكۈزۈن، ھاوريتى من بۇو، دەبۇو بىبىن بە دوو دۆستى نزىك، لەو ساتەوهى بىنېبىووم خۇشمەدەۋىست، ئەويش لەگەل مندا خۇشحال دياربۇو، دەمزانى پەسمەدەكتەن، بەلام ھېچ ئىشىكىم نەبىنېبىوو... كە كۈزرا لە سەرتاتى دۆستايەتىيەكادابۇوين كە دەشىيا بە

عهشقیکی گهوره و ئاسمانی دوايىيەباتبای، نا نەدەكرا ئەو كچە خاوهنى ئەو تابلویە بىت، ئەو كچە چەندىن سال لە وەوبەر مىدبۇو، سەلوا طحان كە لە سەر هەمان شەقام، لە هەمان كوچە، لە هەمان مالىدا دەزىيا نەدەشىيا دواى دەسال لە مرىنى لە هەمان مالىدا، لە هەمان كوچەدا كىومەرسى يەزدانى خورپەم پېتگىشىت، هەر هەمان پۇزىز گەپامەوه بۇ كوچەكانى ئەو شارە، جەلارەتى كۆتر لەو پۇزىزەو تا ئەملىق دۇنيا تەلىسىمىتى گەورەيە لە بەرچاوم، لە هەمان پۇزىدا چۈومەوه هەمان كوچەو سەر هەمان مال، ھىچ كەس ھەوالى «سەلوا طحان» سى نەدەزانى، پېرەكان ئەۋەيان لە يادبۇو، پۇزىك لە پۇزىان كچىك لەو كوچەيەدا بۇوه كە كۆيتىتاجىيەكانى سالى شەست و سىن كوشتوپيانە، ئەو زەمانەي كىومەرسى يەزدانى خورپەم باسىدەكەت، ناكىرىت سەلوا طحان لەوئى بۇوبىت، چونكە ئەوكات ئەو مالە خىزانى پۇزىنامە فرۇشىتى كى تىيا دەزىيا، ئەستەم بۇو... بەلام گەر واش نىيە، كىومەرسى يەزدانى خورپەم چۈن سەلوا طحان دەناسىت؟ چۈن ژمارەي شەقام و كوچەكەيان دەزانىت كە پىتر لە بىست سال لە مەوبەر تىيا ژىياوه... چۈن؟ ئەو شتەكانى دەيانجار لاي من قورسترو تەلىسىماويتى كرد، لەو كاتتەو ئىدى من لە بازئەيەكى خاموش و تەلىسىماوى و ئالقۇزدا دەسۈرەتىمەوه، دەپرسىم؛ ئايا دەشىت ئەو تابلویە، شەفرەيەك ياخود نامەيەك بىت كە لە ئەبەدىيەتەو بۇ من ھاتىتىت؟ دەپرسىم، ئەو خانە كى بۇو ئىوارەيەكى درەنگ ئەو ناونىشانەي بۇ ھەينام؟ بۇ دەمۇچاوى خۆى پىنچابۇو؟ بۇ لە تارىكىيدا ونبۇو؟ ئەسفەھان كۆيىھە ئاخۇ ئەو ناونىشانى شارىتى خەيالى تر نىيە، دەشىت جىنگايدەكى نەپتى تر نەبىت كە شارەكان و مەرۆفەكان تىايادا بەيەكەگەن؟ دەشىت شارىتى كى تر نەبىت كە راپبوردووى ھەموو شارەكانى دۇنيا پېتىكەوە كۆدەكاتەوە؟ دەشىت ئەم تابلویە لە بىنەرەتدا ئاماڭەنەبىت بۇ سورپەتكى سەيرى ھونەر كە ھەموومان لەدەرهەوەي شوين و كاتە

ئاساییه کان پىنکه وه گریده داته وه؟ من گەرامه وه بەر قاپى ئەو ڏنهش کە خیزانى ئەفسەرینکى گاردى کومارىيى بۇو، ئەو ئاگادارى هېچ نەبۇو، ئەو يەكجار ناواو ناوىنىشانى ئەو بازرگانه ئىرانييەي ونکردىبۇو. كەواتە كى ناوىنىشانى كىيۇمەرسى بۇ من نارد؟ كىنە دەيەۋىت من بە خەتىكدا بىيات كە من و سەللو او ثەم تابلوچى پىنکه وه كۈدەكتەتەوە؟ بەلام جەلادت سەيرتىرين شت ناواي تابلوچىيە، سەيرتىرين شت ناوه كەيەتى... توڭ كەمىك بوھستە، كەمىك بوھستە.

دكتور موسا تابلوچى داگرت و پشتە كەي نىشاندام، بە خەتىكى سېي
ئىچگار جوان نوسرا بۇو «شارى مۇسىقارە سېپىيەكان».

ئەو يەكەمین جار بۇو من ئەو ناواه بېبىستم. هەر لەگەل بىستىنى ناوه كەيدا ھەستمكىرد، شتىك ھەيە توند بەرهە لاي ئەو تابلوچى رامدەكىشىت، شتىك وەك مۇچىركىكى نەيتى بەگىانمدا تىندەپەرىت و وەك دەستىكى نادىيار من بەرهە ناو ئەو نىگارە دەبات.

* * *

شارەزووهى جىھېشتنى ئەو شارە لە مندا لە هەر شت بەھېزىز بۇو، ئەو شەوهش كە لە مۆزەخانە سىحراويبىه ھاتمەدەرى، ھېشتا خولىيائى پاکىردن و گەرانەوە بۇ كوردىستان لەناومدا بە جۇرىك بەھېزىز بۇو، دەمتوانى ھەمان شەو ئەو سىنورانە بشكىتم و بىپېشۇو خۆم بگەينمەوە باكىور، تەنبا شتىك دەيتىساندەم ئەو بىرىنانەم بۇو كە سەرسەختانە نەياندەويىست ساپىزىن. لە پۇزىنى دواتردا پەيوەندىيەكى ھاپرىيانەترم لەگەل دكتور موسادا بەست. زۇربەي كات نەدەبايە خۆم زۇر دەربىخەم، لە ژۇورىكى پشتەوەدا خەريكى ئەو دىوانە شىعرا نەبۇوم كە موساي بابەك دەيدامى

بیانخوینمه‌وه. ئهو بەيانیان دەچوو بۇ گەشتە پۇزىنەكانى خۆى، منىش لە كتىخانەكەى ئەودا دادەنىشتىم و دەمخويىنده‌وه. لەو ماوهەيدا داليا سىراجەدین دووجار بە كورتى سەردانى كردىم، من ھەردۇو جارەكە پېمگۈوت «دەمەۋىت بېرقىم، دەمەۋىت لەم شارە دەرجم». داليا دواجار حىكايەتى ئهو شارە ئاوينەبيانە بۇ دروستىكىرىم كە ئىئمە تىيا ونبۇوين. ئهو پای وابۇو كە تەنبا يەك پىڭا ھېيە بۇ دەرچۈون لەو شارە، يەك راستە جادە ھېيە كە لەمسەرى دۇنياوه دىت و تا ئەوسەرى دەپروات، ئەو تاكە پىنگايەكە مەرۆف بەتوانىت پىيا بېروات. لەو بەدەر مەرۆف تۇوشى تۈرىكى تىرسناك لە شارى ئاوينەبيي دەبىت، كە ھەركىز لىتى دەرناجىت، شار كە سەرابى شارە، بە پىنگا پېتچاۋپېنچەكائىدا دەرۇيت و ھەمىشە دىتتەوه ھەمان شوين، بە ناو دەيان بازنهى داخراودا دەرۇيت، كە دواجار دەتەننەوه سەر ھەمان پىت، داليا دەيگىزىيەوه و دەيگۈوت: كە دەرۇيت رۇوبەرۇوی پۇشنايى دەيەها شارى خەيالى دەبىتەوه، دەيەها شار كە پېتۋايه شارى دىكەن، بەلام ھەر كاتىن دواى پۇشنايىيان كەتىت بۇت دەرەدەكەۋىت كە تو دووبارە كەراوىتەوه ھەمان شارو ھەمان جىڭا كە تىابوویت، چونكە ئەم شارە لە راستىدا ھېچ نىيە جىڭە لە زەۋىيەكى خەيالى، زەۋىيەكە لە ھېچ جىڭا يەكى دىكەى دۇنيا ناجىت، ئەم شارە ھېچ نىيە جىڭە لە خەونى شارەكانى تر، لە فەنتازىيائى جىڭا كانى تر. شارىنە كە نەستى زەمين و ناثاگاى جىڭا كانى تر دروستىبووه، سروشى قەلايەكى ھېيە كە ھېچ كەس ناتوانىت بەبى پاسەوان بچىتە ناوى و بەبى پاسەوان لىتى بىتەدەرى، وەك چۈن ھېچ خەونىك ناتوانىت بەبىچاوه دېرى و كۆنترۇل بىتە دەرى، ھېچ كەسىكىش ناتوانىت بىكۈران و كۆنترۇلىكى توند بىتە ژۇورى و بېراتە دەرى. بەلام لە ناوهوه ئەم قەلايە پېرە لە وينەئى خەيالى، جۆرە ياساىيەكى تر حوكىمىدەكتا، ئاوينەئى ئارەززوویەكى گەورەيە كە بە جۇرىكى زنجىرەيى سېتىھەرى خۆى دروستىدەكتا، پىزىنک دووبارە بۇونەوهى ناكۇتالە ناو يەكدا

دروستدهکات. جینگایه ک ئەم راسته شەقامە نەبىت کە لەو سەری جىهانەوە دىت و بەرهە ئەسەری جىهان دەپروات، بۇ پەيوندى لەگەل جىڭاڭانى تردا رېنگايىھەكى سىكەى نىيە، لە بەرئەوە مەودايەكى خەيالى و دۇورىيەكى ئاۋىنەيى و قۇولايىھەكى وەمى بۇ خۆى دروستكردو، بەوهى تا ناكوتا لە ناو خۆيدا دۇوبارەدەبىتەوە. گەر مەرۆف دەيەويت بىتە ئىرە ياخود بىرپروات تەنبا دەتوانىت دواى كۈنترۈلىكى توندو نائاسابى دەربازىيەت. وەك چۈن ھېچ شىتىك لە نائاكاواھ بى پرسى ھەست نايەتە دەرى، ھەست تەنبا رېنگاوا دواھەمین رېنگايىھەكى بوارى ئەو دەربازبۇونە دەدات، ھېچ شىتىكىش لەم شارە بەبى تىپەپىن لە خالە زۇرۇ زەبەندانەي پېشكىن لەسەر رېنگا نايەتە ژۇورى، ئەو خالانەي لە ھەموو چەند سەد مەترىكدا جارىك دۇوبارەدەبنەوە ھېچ مەخلوقىتكى گومان لېكراو ناتوانىت بىيانپېت... ھەموو شۇناسنامە كانت لىداوادەكەن، جەستەت دەپېشكىن، زمانىت تاقىيەتكەنەوە، لىتىدەپرسن بۇ لە سوپا نىيت، بەچ بېيارىنک لە خزمەت چۈرىتە دەرى، لە ج وەحدەيەك بۇويت، ئامىرەكەتان كى بۇو، لە كوى ھاتۇويت، دەچىت بۇ كوى، كى دەناسىت، لاي كى بۇويت؟ جەلادەتى كۆتۈر تۆ لە ھېچ يەك لەو تاقىكىرنەوانەدا دەرنناچىت، تۆ وەك غەرييەيەك كە شارەزاي ئەم خاڭ و سەحرارو زەمینە نىيت، زمانى ئەم ناوجانە نازانىت، ھېچ شۇناسنامەيەكت پىن نىيە، لە خەلکى ئەم دەفەرە ناجىت، ناتوانىت بە راستى وەلامى پاسەوانەكان بىدەيىتەوە. ئەمە لە كاتىكدا ئەوان ھەموو گومان لېكراوينك گلددەنەوە، بەدواى ئەوانەدا دەچىن، كە پىتىاندەلىن: خىوهكانى سەحرا. ئەوان بەدواى ئەوانەدا دەگەرىن كە بەشىوەيەك لە شىيوهكان دەركايىھەكىيان بۇ دەكىرىتەوە لە كۆپەكانى خۆيان ھەلدىن، دەتوانن ئەو لەمەي سەر سىنگى خۆيان لابەن و ھەستتەوە بەزەويىدا ئاوارەبن. چەندىن سالە شەو لە دواى شەو لەو بىبابان و زۇنگاوانەي پشت ئەم زەمینەوە ئەوان خەلک لە باشىور و باكۇورەوە دەھىتىن و لەو خاكانەدا دەيىتىن، گۆپى كەورە كەورەيان بۇ دروستدەكەن،

ئۇقىانوسى مەزن و بىئەنار لە ئىسک و پروسک، ھەندىچار بە زىندۇوپىيى و ھەندىچار بە مردۇوپىيى دەيانكەن بە ژىير لمەوه. ئەو بەدەپىيى و خىلەكىيە و نبۇوانەئى پىيىان دەكەپەيتە سەر ئەو گۈرانە گۈييان لە ھاوارى مردۇوھەكان بۇوە لە ژىير زەپپەپە دەنرەكىتىن، ھەندى لەو سەربازانە ئىتنە ئەم شارە چىرۇكى ئەو تارمايىھە بىرىندارانە دەگىتەنەوە كە وېيل بە شەقام و بىڭاۋ لېوارى ھۇپو كەنارى پۇوبارەكاندا دەسۈرىتەنەوە بە خويىنەوە ھاواردەكەن، ھەندىك لە تارمايىھەكان دەگەنە شارە گەورەكان، ھەندىكىيان خۆيان بە ماشىن و شەمەندەفەرەكاندا ھەلدەواسن، ھەندىكىيان لە دوورەوە دەھەستن و لە قەراغ شەقامە گەورەكاندا دەست بۇ ئەو شۇقىرانە بەزىزەكەنەوە كە لە باشۇرەوە مىيە دەبەن بۇ باکۇر. بەلام پۇزىك حىكايەتى ئەو خىتوانە دەگاتەوە دەمى سەرۆك، ئەو بەفەرمانى خۆى بېرىاردەدات ھەمۇر پىڭايەك لەو سىتېرەنە بىگىرىت، ھەمۇر كونج و كەلىنىكى زەپپەتەوە، جار قەدەغەبىرىت، ھەر شەتىكىش بۇنى ئەوەى لېيىت لە مردن گەپاپىتەوە، ھەندىچار دواي جار بە زەبرى ھېز بىنېرىتەوە بۇ مردن، ئەو رۇزانە بۇ يەكەمچار بىباوانى دەولەتى ئەم زەپپەشيان كۆنترۆلەكتى، مال بە مال بۇ خىتوەكان دەگەرەن، بۇ ئowanەئى لە گۈرە دەستەجەمعىيەكانى بىبابان ھەلدەھاتن، تېپېكى گەورە بۇون، جەڭ لە تەقەنگىچى و جەلال، مەلاو سىحربازىشيان لەكەلداپۇر، ھەتا مردۇو خۇرەكان و پاوكەرانى تايىتەتى خىتوەكانىش كۆمەكىاندەكردن، ئowanەئى چۈن كىاندارىكى كىتىۋ راودەكەن و لە بىنەئى خۆى ھەلەيدەستىتىن ئاواھە تارمايىھەكان راودەكەن و لە شوپىنى خۆيان دەرياندەھېتىن. لە يەكىنك لە مالەكاندا تارمايىھەكىيان ھەستان، تېپەكانى پاوكىردىن كۆلانەو كۆلان بە شارەدا دووپى كەوتىن، تارمايىھەكى درېتىزى بەستەزمان بۇو، بە دەمۇچاۋىنکى سۇورەوە وەك ئەوەى دۆزەخ سۇوتاندبىتى، بە پېشىنکى درېتىزى رەنگ ئاڭرىنەوە، ھەمۇر بىنېمان بە دەورى خۆيىدا دەسۈرپاپەوە ئاپاستەكانى نەدەزانى، نەيدەزانى چ پىڭايەك سەلامەتتەرە، سىحربازو مەلاكان بە تەھلىلەو

دۇغا كوجەو كوجە دواي كەوتبوون، دواجار كۆمەلینك مەريۇو خور گرتىيان،
بەلام بەر لە وەرى بىخۇن خانمېك فرييايكەوت، خودايە، ئەو نە تارمايى
بۇو و نە هېيج، تەنبا موشتەرىيەكى كۆنى يەكىن لە سۆزازنىيەكان بۇو، لە
بەر ھەر ھۆيەك بىت لە ترسدا پايكىردىبوو. خانمەكەي ھاوارى لە
سەربازەكان دەكىرد: وازى لىيېتن، كورپى قەحبان، ئەويش موشتەرىيەكە
وەك ئىتوه، ئەگەر ناتەنھۆيت لەگەل ئىتمەدا بخەۋىت، بىبەن سوار دايكتانى
بىكان.

دالىا سيراجەدين ئەو حىكايەتانەي دەكىتايەوە پىتىدەكەنى، منىش دواي
ماوهەكى درېئىز لە دلەوە پىتىدەكەنىم.

تا ئەو شەوهى من و دالىا لەو تاكسييەدا جوگرافىيائى ئەو ھەريمەمان
تاقىكىردهو، باوهەرم بە حىكايەتى ئەو شارە ئاۋىتەييانە نەكىرد. ئەو شەوه
دالىا زياتر شتەكانى بۇ پۇونكىردىمەوە. ئەم شارە بە جۈزىيەك لە جۈزەكان
ئەو بەشەبۇو لە شوينەكان و شارەكان كە حاشاى لىدەكىرىت، لە جەركەي
ھەموو جىڭاكاندابۇو، لەدەرەوەي ھەموو جىڭاكانىش، لە قۇولايى ھەموو
شارەكاندابۇو، دوورىش بۇو لە ھەموو شارەكان، بەشى كۈزۈراوى ئاۋ
جەستىي ھەموو ئاۋەدانىيەكانى ئەم ولاتەبۇو. ھەندىچار و ھەستىدەكەيت
وەك ئەوهى ھەموو شارەكانى لە خۇيدا قۇوتدا بىت، ھەندىچارىش و
ھەستىدەكەيت لەدەرەوەي ھەموو تىگەيىشتنىكى ئىتمەبىت لە شوين و كات.
ھەندىچار بىتشەرمانە لە ئاۋەراستى شارەكاندا دەرددەكەوت، بە ھەمان
خەتى خۇيەوە، بە شەقامە سەيرۇ راستەرىيەكى خۇيەوە كە لەو سەرى
زەمينەوە بەرەو ئەو سەرى دەرىقىشت. ھەندىچارىش وەك كەشتىيەكى
تەنبا لە دەرىايەك تەپوتۇزى زەرددادا مەلەيدەكىرد. دالىا سيراجەدين باسى
پۇزىيەكى بۇدەكىرم كە بىتۋام بىرقەم، بۇزىيەك كەمۆكە و ھەزارلىق و وەھە
دۇوبارەكانى ئەم شارە دەشكىن، بىتكەكانى پىشكىن ئەلەگىرىن، جادەكان
لە بەرددەم ھەموو موسافىرەكانى دونىدا دەكىرىتەوە، ئەم شارە وەك

کلوبه ک شەگر لە ناو شوینگە ئاساییەكانى دونيادا وندەبىت و دەتوبىته وە داليا سيراجە دىن پاي وابوو ئەو پۇزە يان دواى كارەساتىكى گورە ياخود دواى سەركەوتتىكى لە ناكاوى فريشته كان بەسەر خراپە و پىسىدا دىتەدى. دەستى دەخستە سەر دەستم و ناوجاوانى ماجدەكردم و دەيكۈوت «تا ئەو پۇزە دىت، من لەگەلتدا دەبم، منىش بىرۇم خەيالىم لەلات دەبىت، يەعنى چى، قەت لەبىرتتاكەم، هەستەتكەم، يەعنى وەكۇ ئەوهى شتىك لە ئاسمانەوە تۆرى بە من سپاردىت، وەك مريھم، وەك خانمى مەجەللىيە، ئا، دەزانم تەشىبىيەكى خراپە، توش وادلىتىت، ها، ناتەويت بە دەنگى بەرز بىلىتىت، بەلام دەتەويت وا بلىتىت، بەلام شتىك لە ئاسمانەوە، دەنگىك كە هەر من گويم لىيە، تۆرى بە من سپاردووە، تۆ تەنبا منت ھېيە، منت ھېيە، دەبىت بىروم پېتىكەيت، نامەويت خەفتەت بە دەستتەوە بخۇم... تىنەگەيت، من خەفتەم زۇر خوارىد، زۇر شتم لە دەست چوو، هەموو دونيا، هەر شتىك بۇنى ئىنسانى لىتىت، هەمووى پۇرى، خودايە بۇ باورەم پېتىكەيت، تۆ شتىكى لە بىرى هەموو شتىك ھاتوویت، سەيركە من چەند لە تۆ گورەترم، من بۇئەوە باشم بىم بە دايىكت، بەتەويت و نەتەويت، شتىك لە باي ئىتىواران و نەسيمى سوبەغاھاندا وام پىتەلىت، ئاخ، جەلاھتى كۆتر تۆ دەلىتىت چى، دەتەويت كالىت بەم شارە بکەيت؟ بلىتىت، نەسيمى سوبەغاھانى لى نىيە، شىنى شەمالى لى نىيە... تۆ بىئەوەي ھىچ بلىتىت من دەكۈزۈت، ھىچ ناللىت و من دەكۈزۈت، بە سەيركەرنانەت دەمكۈزۈت، كەس ئاوهە سەيرى نەكىرىم، تىنەگەيت، تۆ وەك فريشته چۈلانەكان سەيرمەكەيت... بارى تەعالا، نەسيمى مەلهكوت، تۆ فريشته يەكى چۈلانەيت و گورە بۇويت... زۇر گورە بۇويت، وەك يەكىك دىيارىيەكى گورە پېشىكەش بە من كردىت، بە داليا سيراجە دىننى بەدېخت... ها وامەلى، مەلى من دەمەويت لىرە زىندا تېكەم، لە بەر ئەوهى حەزىدەكەم لەگەلمدا بىت، گەر وا بىر بکەيتەوە دەمەرم، جەلاھت، تۆ تەنبا شاهىدىت، من دەزانم كەس بە

زیندوویی له و گورستانانه دهنەچووه، تۆ تەنیا کەسیت، وەرە دلى من، وەرە دەستت لېىدەم، تۆ تارمايى نىت، تۆ خەيالى من نىت، شتىك نىت ئەو لم و سەحرایە دروستىكىرىت، تۆ ئەمانەتى خودايىت لە ملى مندا، راسپاردهى شىرىينى مەلەكتى لاي خەتاكارىكى وەك من، من پىتىدەلىم تۆ دەبىت بىزى، نەوەك تەنیا بۇئەوەي حىكاياتكە بۇ دونيا بىڭىرىتەوە، بەلكو ئەوهتا سەيرى چاوت دەكەم و دەبىيىنم تۆ دەتوانىت شتىكەيت كە من ناتوانم، ئاھ، بۇ ھەستەكەم تۆ مىشىكىكى كەمىك پوتت ھېيە، لە چاو ئەو قەدەرە پىرۆزەي كە لە نىچەجاوانت نوسراوە، لە چاۋ ئەو شەبەنگە موبارەكەي لە دەورتە مىشىكىكى پوتت ھېيە، ھەستەكەم ئىشەكانى خالق ئاواھايە، زۇر فەرمانى مەزن دەدات بەسەر جۇرە بەشەرىكدا كە لە ھىچ تىنناگەن، ئا عاجزەمەبە، تۆ تىنناگەيت، بەلام ھەستەكەم سەرىكى بەتالت ھېيە، ئەوهش دەمکۈزۈت... ئەوه لە ھەرشت زىاتر خەفەتم دەداتنى، ئاھ خودايىه من چەندە بەدبەختم، چەندە بەدبەختم، چەندە بەدبەختم، ئاھ چى دەبۇو خودايىه ئەم كۈپە ئاواھا سەيرى مىنى نەكىرىبايە».

داليا سىراجەدین لە ناكاوا دەگرىيا، لە ناكاوا دەكەوت بەسەر دەستمدا و دەگرىيا، بەجۇرىك نەمدەتوانى ئارامىيىكەمەوە، دەستى دەكىشىا بە دىوارەكاندا، خۇى دەدا بە زەویيەكەدا و نىنۇكى لە فەرسەكە گىردىكەردى، من ھەلمەستانووه، بەلام ئەو ھەر دەگرىيا، ھەر دەگرىيا، كە تۈوشى ئەو حالەتانە دەبۇو دەبایە يەكىك بىگىرىت و پايوەشىنىت، يەكىك بەسەرىدا ھاواربىكەت «داليا سىراجەدین بەسە»، گەر وانەبوايە ئارام نەدەبۇوەوە. ئەو پۇزى بىتەھمانە من زەلەيەكم لىتىدا، كە زەلەكەي پىكەوت، سەرسامانە بە چاوى پېر فرمىسىكەوە سەيرىكىرىم و باوهشى پىاكىرىم... ھىچى نەگۇوت، ھىچ شتىك سەيرىكىرىم و بە گريانەوە پۇزى. من لەو ساتەوە بۇ ھەتا ھەتا يە داليا سىراجەدین خۆشۈيىست.

دالیا سیراجه‌دین ته‌نیا کچیک نه‌بwoo که کومه‌لیک فریشته‌ی چکولانه‌ی هه‌بwoo... له ناکاو دهستیده‌کرد به گریان... کتوپر دیارنه‌دهماو بی خودا حافیزی ده‌رؤیشت... له ناکاو زور لیت نزیکه‌بwooهوه، له ناکاو زور دوورده‌که‌وته‌وه. ماوه‌یه‌ک گه‌رم ده‌یدوانیت، ماوه‌یه‌کیش وهک بیهق‌شیک به سه‌ر زه‌میندا تیده‌په‌پی و که‌سی نه‌ده‌بینی. به هه‌فته سه‌فریده‌کردو به‌غه‌مکینی ده‌گه‌رایه‌وه. جکه له هه‌موو ئه‌مانه‌ش ئه‌و خانمیکی تابلینى وردە‌کارو وریا بwoo، ئه‌ندازیاریکی زیره‌کی ژیان بwoo.

گوزاره‌ی «ئه‌ندازیاری ژیان»م، جاریک له زاری خویه‌وه بیست. پلانی نیشته‌جییوون و ژیانی من لهو شاره‌دا له نه‌خشنه‌ی «ئه‌ندازیار دالیا سیراجه‌دین» بwoo. ئه‌و هه‌موو شتیکی رینخست، من نزیکی سی هه‌فته لای دکتور موسای بابه‌ک به نهیتنی مامه‌وه، دره‌نگ یان زوو ده‌بايه رؤژیک له‌وی ده‌رجوومایه و بکه‌وتمایه‌ته سه‌ر په‌وتی سروشتی ژیان، ده‌بايه شتیک بکه‌م بژیوی و زینده‌گی خۆم لهو شاره‌دا دابینبکه‌م. ئیواره‌یه‌ک که دکتور بابه‌ک له مال نه‌بwoo، دالیا سیراجه‌دین به جانتایه‌کوه که به تایبیت بتو ئه‌و ئیواره‌یه‌ی ئاماده‌کردنبوو، خۆی کرد به مالی دکتور موسادا، زه‌رفنیکی نایلوونی گه‌وره له دهسته‌که‌ی دیکه‌یدا بwoo، که قاتنیک جلی په‌ش و کراسینیکی سپی و جووتی گوره‌ویی سوور و بؤینباخینکی ساتانی تیدابوو. له دوای ئه‌و رؤژه‌وه که ئازارمدا نه‌مدیبیوو، کراسینیکی سپی دریژیی له‌برکردنبوو، وهک هه‌موو ژنانی دیکه‌ی ئه‌و ده‌فهره سوراوایکی زه‌ق و سه‌رپوومه‌تیکی زه‌قترى خستبووه سه‌ر ده‌موچاوی، دلنيابووم خۆی ده‌زانیت ئه‌و شیوه مه‌کیاجکردنه ناشیریننیده‌کات، به‌لام ده‌یویست له‌وانی دیکه بچیت. ئه‌و ئیواره‌یه خۆی منی گۆپی، جله تازه‌کانی له‌برکردم، قژی به شیوه‌یه‌ک بقو داهیتام پوخسارو ره‌نگیکی تری دامن. ئاگاداریکردم‌وه که هیچ که‌س

نایتیت بزانیت من بربینداربووم. ئیدی من کورپی پوری ئوبووم که به پیکهوت له پایته خت يەکدیمان دۆزیوه تەوه، هاتووم دەمەویت له گەل تیپی مۆسیقای پرته قالى سپییدا کاربکەم. دەبیت له گەل ھەموواندا بەشۇول بەم، زور قسەنەکەم، تورەنەبم، زوریش بىندەنگ نەبم، چونكە ھەموویان پېتکرا خراپىن، وەك چۈن قسەی زور مرۆف دەخاتە ھەلەوە، بىندەنگى زوریش شوپتى گومانە. من بە نابەدلی ھەموو شىتەكانم قبۇللىرىد، بەلام پېتىماش بۇو ئەو كچى پورم نېبىت. پېمگۈوت «ئەمە چ شەرەفتىكە خانم، تۆ بە منى دەبەخشىت، كى قەبۇولى دەكەت، كچى پورەكەي ئىشىتىكى وەها جوانى ھەبىت وەك ئىشەكەي جەنابتان، تۆ ڈيام رىزكاردەكەيت بەلام شەرم و شوورەيىم بەسىردا دەھىتىت، دلىيام ئەم شارە ھېچ مۆسیقارىيىكى تىا نىيە كچى پورى خۆزى ھەلبەرىتىت، چاڭتىرا يەيلەن تۆ كېپى دراوسيمان بۇويت، يان عەشيقەم بۇويت و دواتر بۇ پىاۋىنلىكى تر منت فرقۇشتۇو، ياخود ڏىنى ھاپرىتىكەم بۇويت كە من لە ڇۈرەوە لەكتىدا خەرىكى شتى خراب بۇوم، ياخود تۆ ماوهىيەك مامۆستاي ئىنگلىزىم بۇويت و ئىتر لە بەرئەوەزى زور حەزىت لەم ئىشە بۇوە وازت ليھىناوە... يان ھەر حىكاياتىكى بىتمانى تر، ئەم چىرۇكى كچى پورە ناجىت بە عەقلمدا».

دەوھىستاو سەيرىدەكرىم و دەيگۈوت «چەند شەرىفيت، خودايد، تەماشا، من بۇ كى ئەم ھەموو پەنچە دەكتىشم؟». دەوھىستاو كەمىك دەستى بە قىزى خۆيدا دەھىتىا و دەچووھ بەر ئاۋىنەيەكى كەورە كە لە ڇۈورى دانىشتنەكەي موساي باپكىدا بۇو، خۆى كەمىك رىنکەدەكرىو دەيگۈوت «بەلام وازبېتىنە ھېچ چىرۇكىكى تر وەك چىرۇكى كچى پور ناجىتە ئەقلى خەلکەوە، تۆ لەوە گەمزەترى تىيىگەيت، لەم ولاتەي ئىمەدا كچان بەردەوام دۆزىتەكانى خۆيان بە ناوى كورپى پورەوە پېتشىكەش بە خەلکى غەرېيە دەكەن، ئەوە لە ھەر حىكاياتىكى تر باشتىر دەچىتە عەقلەوە، لېت دەپرسن ئەو كورپە كىتىيە؟ دەلىتىت كورپى پورمەو تەواو، سالەھاى سالە ئەم درۇيە وەك گول دەروات

و کەس کىشەئ نەبۇوه لەگەلیدا، دواتر دەبىت من بەھانەيەكىم ھەبىت كە مشۇورىت بخۇم، گەر بەھانەكەم بەھېز نەبىت، يەعنى شتىك نەبىت پىنى تىبىچىت، دواتر ھەموو شتى خراب دەروات، لە كاتىكدا من دەمەويت ھەموو شتىك باش بىروات، پېنىشت بلېيم، من لەوە گەورەترم بىكەيتە مەعشوقةي خۇت و بابەتى قىسىپ پەپۈچى خۇت، تىدەگەيت، من لەوە گەورەترم، چاڭتىر وايد بلېيم من پورتم يان ھەر شتىكى تىن، بەلام دەبىت ھەموو بىزانن من بۇ بەتەنگى تۆۋە دىتىم». من بۇئەوهى زىاتر ئازارىيىدەم گۇوتىم «پېيم باشە بىرم و تۆ نەكەم بە كەھى پورى خۇم». بە تۈرىيەيەو سەيرىكىدەم و گۇوتى «درۇزدەكەيت، تۆ ئىستا حەزناكەيت بەرىت». بەپرکىتىكى كەمىنگى مەنداڭنەوە گۇوتىم «حەزدەكەم بژىيم، بەلام حەزناكەم تۆ كەھى پورم بىت». بېشەوهى گۈئى بىگىت، بېتاڭانە سەيرىكىدەم و گۇوتى «شەو دادىت و ئىئەمە ھەر خەرىيکى قىسىم، ئەستىرە ھەلدىت و ئىئەمە ھەر لېرەين، جەلادەتى كۆتۈر، ئەمشەو تۆ يەكەم شەوتە، تەنبا سەيرىدەكەيت و تىدەگەيت». ئىنجا دەستى بۇ ئاسمان بەرزىدەكىرده و گۇوتى «خۇداي گەورە، فريشته پاكەكانى مەلەكوت، دۇخى ئارام و خۇشبەختى سالحان، كۆمەكىيەن تىبىگات و ئاكاي لە خۇرى بىتت». بە مەكىرىيەكە سەيرىدەكىرده و بە نىكايدەك كە خالى نەبۇو لە عەيارىيەكى كچانە، خالى نەبۇو لە نىكايدى كچىنگى كە تىدەگات هىدى خەرىكە دلى پىياونىك داگىرەكەت دەيگۈوت «چونكە من ناتوانم ھەموو وختىك ئاگام لىتىت، كورىتكى لەوە خراپتە كەس بتوانىت چاوهدىرىيەكتە، بەلام لەوەش باشتەرە مەرۆف جىتىيەتىت، لەوە خراپتە بەزەيم پېيىدا بىتەوە، لەوەش باشتەرە جىتىيەلەم بىنگەسکۈزى بىكەن، لەوە خراپتە دلى خۇش بىكەم لەوەش باشتەرە خەفتى لى نەخۇم».

ئەو دۇرۇز بە قاتىكى رەش و كراسىكى سپىيەوە، بە بۇينباخىكى خۆلەميشى ساتانەوە، بە قىزىكەوە كە بۇ يەكەمجار لە ناواھەر استەوە بەرەو سەرەوە

ههلمدابووهوه، چووم بق پرته قالی سپی، جله پهشه کانی من و جله سپیمه کهی
 ئو له جلی زاو او بوروک ده چوون. من بؤٹه وهی توره بیکم به چه شنی
 زاو اکان دهستمکردبوو به قولیدا و هر وهک ئهوان خوم قیتکردبووهوه
 ده رؤیشت. بؤییه که مجار ههستمکرد که ده توانم بیخه مه پیکه نین، ئوه
 ئامؤزگارییه کی موسای بابه ک بلو، گووتی بؤٹه وهی بتوانیت ئافره تیک
 وا لیبکیت تؤی خوشبویت، ده بیت دوو سیفه ت تیدابیت، یه کم بتوانیت
 توره بیکهیت، دووهه م بتوانیت بیخه یته پیکه نین. من ئوه کات ههستمده کرد
 ده توانم دالیا سیرا جه دین توره شبکم و بشیخه مه پیکه نین. ده بوروایه خوم وا
 نیشاندهم که له پیکایه کی دووره وه هاتووم. پرته قالی سپی مالیکی دوو نهقم
 بلو، هلبهت جگه له ژیز زه مینه گهوره کی و گهنجینه یه کی گهوره که
 ده که وته پشته وه شانقیه کی گهوره ش له ته نیشت ماله که وه بلو، سالوئنیکی
 گهوره بلو، پربلو له مینزو کورسی، له بؤفیتیکی گهوره، له سەھنیکی
 بازنییی له ناوه راستا، له بەستیکی کهوانییی که لای پاستی ده رگا که وه
 دهستی پىدە کردو تا بەرى ئوبه ر بق شوینی پیشکەشکردنی شەراب و
 خواردنی وه دریزدە بلووهوه که بەردە وام له پشت بەستیکی تەختى بەرزه وه
 کورپیکی میسریی بىدەنگ راده و هستا ناوی «شحاته رضوان» بلو. ئوه
 بەسته کهوانیییه شوینی مۆسیقارەکان بلو، جینگا کا بلندگۇو ئەمپریفایر
 و دەزگا کانی دیکەی پېکخستنی دەنگ بلو، يەکیک لە مۆسیقارەکان ناوی
 «غازى ھولەیل» بلو بەرپرسی ئوه شستانه بلو، پىر لە ده چلچراي گهوره
 بە سەقە کە وه بلو، من لە ژیانمدا ھېنده چلچراي زۆرم نېبىنبوو. بە
 گشتى گەر ئوه چلچرايانە ياخود پرۇجىتەرەکان پى نەبۇونا يە، شوینیکی
 تاریک بلو. بەلام جینگا کە بلو من لە هەر شوینیکی دیکە زیاتر کە یەم
 پىشىدەھات. کە تاریک دەبلو وەک گورپیکی گهورە لىدەھات، جۇرە
 زولەمەتیکی ھېنە بېتروسکەو داخراوی ھەبلو، زولەمەتى پېش لە دايىکبۇونى
 بە يادى مرۆزدا دەھىتىيە وە. كچانى پرته قالی سپی بە و جینگا يەيان دەگووت

«سالونی تهرب»، بهلام دالیا سیراجه‌دین ناوی نابوو «شانقی رهشی زیانی من». له ژووره‌کانی پرته‌قالی سپیکه‌وه دوو دهرگای ساجی گهوره دههاتنه‌وه سه‌ر سالونه‌که، یه‌کنیکیان له پشت بهستی مؤسیقاره‌کانه‌وه که تایبەت ببوو به مؤسیقارو کجه‌کان، دهرگایه‌کی تریش له سالونه‌که‌وه که دهچووه به‌ردەمی پلیکانه‌یه‌کی به‌رز له‌ویوه میوانه‌کانی پرته‌قالی سپی هر کچیکیان بویستباي له‌گله‌لیدا سه‌رده‌که‌وتن بق ناو ژووره‌کان. نهومی خواره‌وهی پرته‌قالی سپی ژووری دانیشتن، مهتبه‌خ، سالونی تله‌فرزیون، نوسینگه‌ی حیسابات، شوینی خوکتپین، مهخره‌منی جل و به‌رگی کجه‌کان و حمام و توالیت‌کانی لینیوو. قاتی سه‌ره‌وهش بیئه‌ندازه گهوره‌ببوو، له‌لای چه‌په‌وه دریزبیوبووه‌وه بق سه‌ر سالونه‌که‌وه له لای پاستیشه‌وه به هندیک پایه‌ی به‌رز به‌ره و پیش‌وه کیشاپوو، قاتی سه‌ره‌وه دوو دهستی له یه‌کتری جودابوون، دهسته‌یه‌کیان ژووری کجه‌کان ببوو، که له‌ویندا له‌گله موشت‌ریبه‌کاندا دهخه‌وتن، دهسته‌یه‌کی بچوکتريش ژووری مؤسیقاره‌کان ببوو، تاکه شتیکی باش له ژووری مؤسیقاره‌کاندا ئوه‌ببوو ھەموو ژووره‌کان بالکونیان هېببوو. له نیوه‌ندی ھەردوو دهسته‌کدا ژووریکی گهوره‌و رازاوه ھېببوو شوینی تایبەتی خاتوون «سەمەر سالع» ببوو، خاوه‌نى پاسته‌قىنەی پرته‌قالی سپی و چەند تیاتریکی بچوکتري دیکەش له‌و شارەدا. ژنیکی باریکی کله‌گەت ببوو، بیئه‌ندازه لاوازببوو، ھەمیشە له‌چکتیکی سورى بسەره‌وه ببوو، به‌ردەوامیش چاکەت و تەنوره‌یه‌کی شەراپی له به‌ردابوو. بچوریک باریک ببوو، ھەندیچار و امدهزانی دەزووییکه‌وه بھەوادا دەپروات. میزدیکی له خۆی دریزتەر باریکتى ھېببوو، ھەندی شەو پېتکەوه له‌سەر سەحنەکە سەماياندەکرد، لە دوو شریت دهچوون با بیانهیتى و بیانبات، من ھەموو جاریک دەمچپاند بەگویى کجه‌کاندا «ئاگاداریان بن نەئالۆزکىن، دواتر بۇمان جياناکرىتىوه». ئەوهی لای من زور سەيربىو ئەوه‌ببوو به‌ردەوام بە له‌چک سووره‌کەیه‌وه سەمايدەکرد، وەک باسیاندەکرد بە

دلسوزییه‌کی بیوینه‌وه همو فهرمانه دینییه کانی جیبیه جیده‌کرد. ژنیکی زور بیدنه‌نگ بwoo، زوربه‌ی کاروباری پرته‌قالی سپی به‌سر دالیا سیراجه دیندا جیده‌هیشت، مانگی دوو سن جار دههات، دهیانگووت له پایته‌خت کرمه‌لیک کوشک و بازار و تاکسی تایبیه‌تی ههیه. یه‌که‌م ئیواری که چوومه پرته‌قالی سپیه‌وه، پیده‌چوو هه‌مووان چاوه‌پیمکه‌ن، هه‌موو کچه‌کان له سالونه‌که‌دا کوبووبونه‌وه، پیشوازییه‌کی گه‌رمیان کردم. دالیا سیراجه دین منی وه‌ک کوبی پوری خوی پیناساندن، وه‌ک فلووتزه‌نیکی لیهاتوو که ده‌توانیت خزمه‌ت به پرته‌قالی سپی بکات. من هه‌میشه له قره‌بالقیدا شه‌رمده‌کرد، جانتاکه‌م داناو سلام له هه‌موویان کرد، ده‌بايیه هه‌ولبدم زور نه‌جیب و به نه‌زاکه‌ت ده‌رکه‌وم نه‌با که‌س گومانی خراپم لیبیکات. دالیا کاتیکی زور باشی بزو گه‌یشتنی من هه‌لبزاردبوو، ته‌نیا چاره‌کیک پینش کردن‌وه‌ی ده‌رگای سالونی سه‌ماکه، کاتیک هیچ یه‌ک له ئیشکه‌رانی پرته‌قالی سپی هینده‌یان کات نییه، زور پرسیار له من بکه‌ن، هر یه‌که‌ی خه‌ریکی شتینکن، به‌ردیم ئاوینه‌کان بەرناكه‌ویت، سه‌ر پلیکانه‌کان پرە له جوله‌جول و راکه راک، ناو سالونکه‌ک پرە له خشەی کراس و زریکەی کچان، سه‌رشاره به بونی مه‌کیاج، هه‌ناسەی بؤدر اویى و عەترى مروق‌کۈز. له‌ساتانه‌دا ده‌موچاوه‌کان پتى له ده‌موچاوى لیبۆکى سیئرک دەچن، دەنگەکان شپر زەو خنکاون، نیگاکان پووکەشىين و خىران. له‌پاستىدا که‌س کاتیکی نه‌بwoo زور له‌گەل مندا بکۈلىتەوه، دالیا سیراجه دین پىشىمکەوت و به عەرەبىيە‌کى ساف گووتى «کوبى پورى ئەزىزم، تو ماندوویت، نا مەلى ماندووينيم، خۇ هه‌موومان ناخوشى ئەو رېتکايىه دەزانىن، هه‌موومان پىا پۇيىشتووين، من دەتبەمه ژوورەکەی خوت... ئەی چۇن؟ تو لىتە به دوا ژوورى خوتت ھەیه، يه‌کىكى له ئىمە، هر کەس له پرته‌قالی سپی کاربکات ژوورى خۇی ھەیه». بەجۇرىك قىسىدەکرد هه‌موو ئەوانى تر گوئيان لىتىبىت، منىش دەمگووت «سوپاس، كەنچى پورى ئەزىزم، چەندم پىنخوشە دوای

ئەو ھەموو سالە دەتۆزمه‌و، وەک نۆزىنەوەی مروارىيەك لە بەحرىنک سەدەفی چروکدا، وەک دەرھەيتانەوەی گولىك لە گەروى بوركاندا». من بە كوردى قسەمەدەكىد، داليا بە زەردەخەنەيەكى ئارامەوە پېشىمەدەكەوت و بە كچەكانى دەگۈوت «خۇتان لادەن، ئاھ كورەكە ماندۇوە، خودا دەزانىت چەند سەعاتە بە پىڭاوهى، تۆش بىت پىويىست بە پشۇو ھەيە، ئەمشەو تىر دلى خۇت بخاوه.. ئاھ، تۆ مرىيەم ج سەماچىيەكى عەجىبى، ئەگەر ئەو رانە سېپى و سۇلانەت نەدەبۇون، بە ھۆى ئەم شېرىزەيى و نارېكىيەتەوە لە ھېچ جىڭايەك نانت دەستتەدەكەوت... شوکور بۆ خودا بەس نىيە سەر ئەم پلەكانە بەرددوام وا شېرىزە نىيە».

دەستى خىستە سەرشانى من و بە كوردى گۇوتى: «شۇكور بۆ خودا كە ئەمانەش لە ھەموو قسەيەكى من و تۆ تىتىنەكەن، لەوانەيە ژۇورەكەت زۇر خۇش نەبىت، من ھەمېشە گۇوتومە ژۇورى مۆسىقارەكان خۇش نىيە، لە ژۇورى ئۇتىلىكى ھەرزان دەچىت، بەلام پازى بە كە دواجار شۇينىكى وەھات چنگ كەتووە، گولى من، بىرت نەچىت تۆ لە مردن گەراوېتەوە». ژۇورەكەم ژۇورىكى چكۈلانەبۇو، قەرەھۆيلەيەكى تازەو مىزىكى سېپى كۆنى تىتابۇو، چەرچەفەكان پەمەيى و سەرینەكان زەردېتكى سېپىباوبۇون. پىندهچوو ئەو بەيانىيە يەكىن لەۋى بۇوبىت، تا ئەوكات فلچەيەكى دان و سابۇونىكى كۆنى پېشىتاشىن لەسەر دەشتىزىرەكە جىتمابۇو. بۇنى پۇھىنلىكى غەرېب لەۋى بۇو، كە پىندهچوو نابەدل ئەو ژۇورەي چۈلكرىدىت. داليا سىراجەدین جانتاكەي بۆ خىستەمە پشت دەرگاكەو گۇوتى «بای باى گولى من، تا دوايى، من بەرنامەم ھەيە، بخاوهو خەوى خۇش بىيىنە».

ئەستەم بۇو بتوانم بخەوم، من دواجار تورەبۇوم، دواجار كە چۈرمە ژۇورى بە ھەموو تواناي خۆم شەقىكىم لە مىزەكە ھەلدا، نەمدەزانى چىيىكەم، پۇزىتكى چاوهپوانى ئەوەم نەدەكىد ڑىيانم وەك مۆسىقارىتكى لە خراپخانەيەكدا تەواوبكەم، لە كويىش لەسەرەي دۇنيا، لە خۇرئاوابى باشۇورى فوراتدا.

لیتان ناشارمهوه گهچی من دکتور موسای بابهک و دالیا سیراجه دینم
به دوو پرچله به ری زور جوان دهزانی، به لام تا سه رئیسقان پرچتیکی
بریندار بیووم، هستمده کرد ژیانم لهم شویننهدا وادهکات ههموو پریزیکم بو
خوم بدپرینم، لهو ساتهوه بیوونه و هریک بیووم بریندار، بیوونه و هریک تا
سه رئیسقان پرچتیکی کوشندتم له خوم ههبوو. تاکه دلهه وایم بیرکردن و هم
بوو لهوهی پریزیک ده بم به خاوهنی موزه خانه یه کی پر له تابلۆی خهیالی،
یان و هک دالیا سیراجه دین دهیگووت ده بایه خوم بو پریزیک هه لکرم هه موو
چیزه که بگیرمهوه، راستیه کان ئاشکرا بکه، جیهان ئاکادار بکه مهوه لهو
شنانی که بینوومن. من تاکه شاهیدی زیندووی کاره ساتنکی گهوره بیووم.
به لام له شاریکدا له مسهر بو ئه و سه ری تیاتر و هولی سه ماو ئنانی قه جبه
بوو، ده متوانی چیبیکه؟ ئه و ماوهیه چهندین جار بو ئیسحاقی لیوزیپرین
و سرهنگ قاسم گریاب بیووم، به لام ئیستا ده مویست هیندی هیندی هه موو
پابوردوو له بیر خوم به رمهوه.

تیاتری پرته قالی سېی یەکیک بوو له چوار گهوره ترین تیاتره کانی ئه و
شاره. دهسته یه ک له جوانترین کھان لهوی خزمه تیان ده کرد، قibile گایه کی
سەرەکی میوانه شاره زا کان بوو. ده بیت بلیم میوانه کانی شارى سۆزاننیه کان
دوو دهسته بیوون، دهسته یه هەرە گهورهیان ئه و پییواره نه شاره زاو کەم
پارانه بیوون که بو چەند سەعاتیک لایاندەدا، ئیواره یه ک ياخود شەویک
دهمانه و، شتیکی ئە توپیان له سەر شوینه کان و شانقکان و ماله کان
نەهزانی، زوربەی کات کە میک بیثامانج به کوچە کاندا و هک ئه و هی با
گەمەیان پییکات دەسپورانه و هو دواتر له هەر مالیک بایه له ماله کان، ياخود
له هەرزانترین ویستگەدا لایەندەدا. زوربەی زورى سۆزاننیه بیتە هەرە و
بە دەختە کان له سەر ئە وجۇرە پییوارانه دەزیان، به لام جۇرە دووھم ئه و
میوانانه بیوون کە میزۇویه کی دریزیان له گەل ئه و شاره دا ههبوو، هەندیکیان

بیست و پنجم سال بتو میوانی به رده‌های امبوون، همو جنگایه کیان دهناشی، همو مالتیکان تاقیکرد بتوهه، پیاوائی پاره‌دارو شاره‌زابوون له شاره دووره کانه‌وه دههاتن، له‌گه‌ل میوانه بینکانه کاندا دههاتن، به پاره‌ی زوری نه‌وتوه له ولاتائی که‌ند اووهه روویان له شاره زهرده دهکرد، به‌رپرسی زور گه‌وره‌ی حیزب بتوون، سه‌رکرده کانی سوپا بتوون، دهوله‌منهه هره ناداره کانی باکوورو باشورو بتوون که به هری جه‌نگه‌وه نه‌یانده توانی سه‌فریبکن و دههاتن سامانی خویان له‌ویکانه‌دا ده‌دا به هه‌دهر. ئه‌مانه مامؤسیتای که‌یف بتوون، شه‌وه به پاره‌ی زوره‌وه دههاتن، تا دره‌نگ شه‌راب و مه‌یان ده‌خوارده‌وه، دره‌نگ هه‌ر یه‌که‌یان جوانترین کچانی ئه‌وه شاره‌یان هله‌دگرت و تا به‌یانی له‌گه‌لیاندا ده‌خه‌وتون.

ئه‌وه پروژه‌ی بتو یه‌که‌مجار موسیقایم لیدا، همو شتن له ژیان‌مدا ئال‌لوز‌ترو غه‌مکینتر بتوو. ئه‌وکات نه‌مدهزانی کن نهیتی منی لای دالیا سیراجه‌دین ثاشکراکرده، نه‌مدهویست کاس بزانیت که من موسیقا ده‌زانم، پی‌ماش بتو ساله‌های سال له پشت بارپنکه‌وه بوه‌ستم و شه‌راب بفرؤشم، مه‌ی بگیرم، زه‌وه پاکبکه‌مه‌وه، به‌لام له‌وه موسیقا لینه‌دهم. ئاره‌ززووییه‌کی راسته‌قینتم بتو موسیقا نه‌مابوو، وهک ئه‌وه‌ی گولله‌کان له‌گه‌ل خویاندا حه‌زو ئاره‌ززووی منیان بق موسیقا کوشتبیت، نه‌مدهزانی کن به دالیا سیراجه‌دینی گووتووه که من موسیقارم، به‌رله‌وه‌ی بتو یه‌که‌مجار سه‌رکه‌ومه سه‌هنه‌وه بتو تاقیکردن‌وه له به‌ردهم تیپی موسیقا که‌دا عه‌زفیکه‌م، به دالیام گووت: گه‌ر پیتم نه‌لیتیت، تو چون ده‌زانیت من موسیقارم، هیچ‌شتیک ناکم هیچ‌شتیک، هه‌تا فوویه‌کی بچوکیش به‌و فلووته‌دا ناکم. ئیتر که‌یفی خوته بامکوژن. دالیا که له ساته‌کانی می‌حننه و کیش‌هدا هه‌میشه چاره‌سه‌رینکی هه‌بتوو، به عاده‌تی خه‌ی ده‌ستی گرتم و خستیه نیو هه‌ردوو ده‌ستی خه‌یه‌وه گووتی: خودایه، ئیستا من چی به تو بلیتم؟ بتو ده‌بیت یه‌کیکی تر پی‌مبلی که تو موسیقاریت؟ عه‌زیزم، ئه‌وه شه‌وه‌ی به برینه‌کانته‌وه له

ژیر زمینه‌که‌دا که‌تیوویت، من گویم له جوچه موسیقا‌یه کبو و پیشتر هرگیز گویم لئن نه‌بورو، هه‌وای ژیر زمینه‌که، فهزای پرته‌قالی سپی، له‌شی خوت، هه‌موو پیکرا موسیقا بون، موسیقا‌یه کی نادیار که مروف ته‌نیا به هه‌ست ده‌توانیت بی‌بیستیت، واته شتیک نه‌بورو ته‌نیا په‌یوه‌ندی به بیستنه‌وه هه‌بیت... یه‌عنی بلیم چون؟ وک ئوهی مروف به پیست، یان به په‌نجه‌کانی له هه‌وادا ده‌ستی لیبدات، وک له روح‌تدا ئاوازیکی نهیتی شاردر اووه‌بیت. سه‌رم لیتیکمده، هه‌موومان شتیکی شاردر اووه له په‌حماندا هه‌یه، بله‌ی وایه، شتیک له ساتی مردندا نایه‌ویت له‌گه‌لتدا بمریت. من به‌راستمه، وک نیکستیکی جوان، شیعریک که له دلتایه و ده‌یه‌ویت له دایک بیت، نیگاریک که ساله‌های سال چاوه‌بروانی توی کردوه دروستیکه‌یت و نه‌تکردوه، ئاه خودایه تو باوه‌پت به هیچ نییه، بچی وابکه‌م باوه‌برکه‌یت؟ هر یه‌کیک له ئیمه شتیکی زور‌جوان له په‌حماندایه که نه‌مان کردوه، هیزیکمان هه‌یه به کارمان نه‌هیناوه، شاکاریک له ده‌ست و په‌نجه‌ماندا خه‌وتوروه که له ساتی مردندا دیتهدرهی و ده‌پوات... من هه‌میشه رام وابوروه، تو... تو که‌یفی خوته... ئاه، تو هه‌ر وامه‌له، به‌لام ئیمه ده‌پقین و شته جوانه‌کانی ناومان نائومیدانه جیمانده‌هیلزن و ده‌پون بو یه‌کیکی تر ده‌گه‌رین، بق ساحبیتیکی باشت، ئیمه ده‌مرین، به‌لام ئه‌وان تا له دایک نه‌بن، تا په‌حیتکی شیت نه‌دوزنه‌وه بیانکاته هونه‌ر ئارامناگرن. خودایه ئه‌م کوره که‌ی جاریک باوه‌ر به من ده‌کات. ئه‌و په‌زه وک ئه‌و بورو تو به‌حریکی گه‌وره‌بیت له موسیقا، وشی به‌حر وک مه‌جازو شتی وا به‌کارناهینم، وک زه‌ریاچه‌یه کی لیوان لیو له موسیقا، که هاتمه ژیر زه‌مینه‌که‌وه، که فریشته بچکوله ناسکه‌کانم تویان نیشاندام، که ماچمکردیت، هه‌موو ئه‌و شتانم له ده‌ریاچه‌که موسیقادا ئه‌نجامدا که دهنگی نایه‌کی سی‌حراویی له پشت‌تله دریز به ناو ئاوازه‌که‌دا هه‌لیده‌کرد، وک ده‌زوویه‌کی شین له سایقه له ناو گه‌رداویکدا، بوه‌سته، وامه‌که وک ئوهی گالتنه به هه‌موو

قسه‌یه کم بیت. چونت پیده‌لیم وايه، وهک قلیم، ئازین، چون بهردەوام هاموو شته‌کان له ناو موسیقارا پوودەدەن، وهک ئەوهى يەكتىك پالەوانەكانى خستىتە ناو دەريايىكى موسیقاوه. ئاوهەا تو مردوویهك بۇويت له ناو حەوزىك موسیقارا مەلەتەكىرىد... خودايە چەند گەمژەيت، دىيارە شتىكى تريش هېيە، نەيىنېكى تريش هېيە، كە جارىكى تر سويندە دەدەم بە هەرچىيەك كە باوهەرت پېتىھەتى داوم لىمەك پېتىلیم، چونكە ناتوانم، ئىستا هەستە، هەستە، من دەزانم دەزانم كە تو دەتوانىت جوان موسىقا لېيدەيت، گوئىگەرە، وامعزانە من زۇر شت لەسەر تو دەزانم، من هيچ لەسەر تو نازانم، بەلام دوو شت زۇر باش دەزانم، بەلىن دوو شت زۇر زۇر باش دەزانم يەكەميان ئەوهىيە كە تو گەمژەيت، دووهەميان ئەوهى باش دەزانىت موسىقا لېيدەيت.

داليا سيراجە دين گالتەي نەدەكرىد، من لە بەرچاواي ئەم گەمژەيەكى كەورەبۇوم، ئەو لە دللهو باوهەرى وابوو كە هيچ پىاوييکى ترى لە ژيانىدا نەبىنېو بە ئەندازەي من گەمژەبىت. خەسارى لەو دەھات، خودا منى بۆ گەياندىنى پەيامىكى وەها كەورە دىاريىكىدۇ. من ھەميشە دواجار ملم بۆ ئارەززووەكانى دەدا، وهك چون ئەو پۇزەش ملم بۆ داواكەي داو دوای ماوهەيەكى درېيىز بۆيەكەمچار فلووتىكىم كىتەوە دەست. لە دەلىشەوە تەنبىا يەك ئارەززووم ھەبۇو كە ئەو پازىيىكەم

ھەمۇو موسىقارەكان و كچەكان لە سالۇنەكەدا دانىشتىعون، ھەندى موسىقارى تىپەكانى دىش لەوى بۇون، وەك ئەوهى بۇنەيەكى گەورەبىت و مەرقۇف نايىت لە دەستى بچىت، موساي بابەكىش بە ناوى شتىكەوە ھاتبۇو. من پېشتر لە قوتاپخانە چەند جارىك چۈوبۇومە سەر سەھنە، بەلام ھەمۇو وەخت بە شانازىيەوە ئەوەم كەربۇو، بەلام ئەوپۇزە بە شەرم و زەللىيەوە چۈومە سەر بەستى موسىقارەكان و فلووتەكەم مەلگەرت، بەلام وەك ئەوهى ئاسمان ھېزىيەكى ون و نادىيارم پېتىبەخشىت، وەك ئەوهى شتىك

له زموییه وه بیت و وهک تهزووییه کی نهینی به له شمدا سه رکه ویت، وهک پنهانه کانم له ده رگای با یه کی سیحر اوی بدهن، یان له ناکاو پنهانه رهیه کی نادیار بکریته وه له ویوه، له زه ریایه کی دووره مو نهیام بقویت، ئاوه ها موسیقیام لیدا. پارچه موسیقایه کی بیو، بیو ساتینک هه مووانی له نیقانی ژیانی خویان دهرهینا، شتیک له مهستی و شهیدانی خسته سه رپوخساریان. من له کاتی فلوقت لیداندا چاوم لینکابوو، به سه ره ریایه کی دووردا ده فریم که پریوو له بالنده هی سبی، به سه ره چیا کاندا ده فریم، هه ستمده کرد شتیک له ناو مندا دهیه ویت له گه ل موسیقایه دا بروات، شتیک قوول به دلمه وه گریدراوه، بهو ده مارانه وه گریدراوه که ژیان و مه رگی منی پیوه هی، به لام موسیقایه دهیبات، له سنوریکم نزیکده کات وه که من نه ئاشنام پیتی و نه ناموشم، نه ناسم تیایدا و نه نه ناس، نه دوستم له وی و نه نهیار. به لام هه ستمده کرد وهک چون ده ستیکی دریز له هه وایه کی ساردادا بیو ره حمه تیکی دوور ده کشیت، ئاوه ها شتیک له مندا به ره و جینگایه کی ته ماوی ده کشیت و له ناکاو وهک هوشیار بیته وه، وهک یه کیک به هه مو تو ای توانای خوی به ره و دواوه را بکیشیت ده گه پریته وه بیخ خانه هی خوی. که چاوم کرده وه هه مو سه راسیمه ته ماشایانده کردم. ته نیا سه رسامی نه بیو به لکو شتیک له به زهی و خوش ویستیشی تیدابوو، پیتده چوو هه رگیز موسیقای وایان نه بیستیت، موسیقاره کان له وانی دیکه زیاتر سه رسامبوون. یه کم که سیان که لیم نزیک بیو وه «عیزه ت و هر دان» بیو، که به «ابو ورود» بانگیانده کرد، که مانچه ژه نی سه ره کی تیه که بیو، دهستی خسته سه رشانم و گووتی «ئی عجاز بیو کورپی باوکم، شتیکمان بیست پیشتر نه مان بیست وه» تو ئم ئاوازه له کوی فیربوویت». به غه مگینی سهیر مکدو گووتم «لای ماموسیتا یه کی موزیقا که ناوی ئی سحاقی لیوز پرین بیو». دالیا دهیزانی خه ریکم گه مژه بیه کی دی بنوینم، به دهنگی به رز هه مو ویانی لیته کاندمه وه گووتی «من پیمکووتون، کورپی پوره کم موسیقاریکی باشه، پیمکووتون،

باوهربتان پینه کردم، ئىستا خوتان گویتان لېييوو، بەلام من دەيناسىم زۇر ستايىشى مەكەن بالە خۇرى نەگۈرىت... دەستخوش دەستخوش». لەۋاتەدا ھەموو دەيانو يىست بەدوينىن، دەستم لېيدەن، قىسم لەكەلدا بىكەن، دالىيا دەستى لەسەر دلى بىوو. گويم لە عىزەت وەردان بىوو گۇوتى من ناوى ئىسحاقى لىوزىپىنەم نېبىستوو، زۇر بەي موسىقارەكانى ولات دەناسم و ناوى وام نېبىستوو. موسىقارەكانى دى تەۋقىيان لەكەلدا كىردىم، ھەندىكىشىيان بە گەرمى ئامىزانىم بۇون، ھەندى لە كچەكان بە ناسكى ماچىانكىردىم و گۇوتىيان «بە پشتىوانى خودا دەبىت بە باشتىرين موسىقارى دۇنيا». ھودا تەواب، كە بەردهوام بە ھودھود بانگىاندەكىردى، لە ھەموو كچەكانى دى مەنالىرۇ بەنىكاڭاربۇو، كەرمتى لەھەركەسىنگ باوهشى پىاكىردىم، بە دالىيى كۇوت «دالىيا، چ كورەپىكى شىريين و خۆشەويىست ھەيە، ئاڭاڭا لېيىمى من لە ئىستاھ حەزم لېيىكىردىو. ئەمە كورى پورە يان چىلىكتە تۆ ھەتە؟».

دالىيا بەردهوام دەيويىست بەغىرىتىت و بەكىپىتەوە بۇ ژۇورەكەي خۆم، من بە ھېمىنى سوپاسى ھەموو يانم كردو كەرامەوە دواوه، دالىيا لەكەلمەدا سەرگەوتەوە بۇ ناوا ژۇورەكەي خۆم، بە توندى دەرگاڭەي لەسەر داخستم، بە جۇرىيىك تورپەبۇو كە چاوانى سووربۇوبۇون و ھەناسەي بۇ نەدەدرە، من تىنەدەگەيشتم لە چى توبەيە، ھەموو شەتكانم بەدلى ئەمە كردىبوو، هەتا مۇسىقاڭا ھەشم عەبىسى نېبۇو. ھېنەدەي دەرگاڭەي داخست كۇوتى «تۆ گەمەھىت، گەمەھى تەواویت، باوهەناكەم لەم سەر ئەستىزەيە بېيىشىكى وەكۇ تۆ ھەبىت، ھا، تۆ وادەزانى لە كوى مۇسىقا لىدەدەيت، لە كوى؟ لە ئوركىستارى پارىس، بېعەقل تۆ لە تىاترۇخانەيەكى سەحرادا مۇسىقا لىدەدەيت، گەمەھى رېك و راست پېتىلىم تۆ لە قەحبەخانەيەكدا مۇسىقا لىدەدەيت، ئاھ، خواي ئەرزۇ ئاسمان، تۆ دەتەويىت بەم مۇسىقا يە بلىتىت چى، دەتەويىت بلىتىت چى؟ دەتەويىت ھەموو پىت سەرسامىن، بەلام

بیرناکهیت‌وه دهره‌نجامه‌کهی چیه؟ عاقیبه‌تکه‌ی چیه؟ خودای گهور چیکه‌م، تو تیناگهیت، تو بیرت چوت‌وه تو کنیت، چون که و تنویته ئیره‌وه، ده‌بیت چی بکه‌یت بؤنه‌وهی نه‌تقرزنه‌وهو و هکو سه‌گ نه‌تکوژن؟ ئاه تو چه‌ند خه‌تم دده‌یتی، تکات تیاده‌کم به‌جوره سه‌یرممکه و هک ئه‌وهی کایه‌کی بالدار له‌سهر سه‌رم ببینی، و هک ئه‌وهی شاخ و گوینی تر له سه‌رم پوابیت، یان سه‌رم بوبیت به‌سهری فیل. من ده‌زانم ده‌لیم چی... گه‌لیره ئه‌مجوزه مؤسیقايه لیده‌یت، ده‌تقرزنه‌وهو ده‌تکوژن، و اده‌زانی که سه‌سامبوون پینت ماجنده‌کمن و ده‌رقن، ئیره تیاترخانه‌یه، شهوان پرده‌بیت له ئه‌فسه‌رو به‌پرسی ئاسایش، پرده‌بیت له پاسه‌وانه‌کانی کوشک، له پولیسی نهیتی، له جه‌ندرمه‌ی هه‌یئه‌تی تاییه‌تی، له برادری کوره‌کانی سه‌رۆک، له پاسه‌وانه تاییه‌تیه‌کان، له پسپوره‌کانی پیشه‌سازی سه‌ربازی، له و جه‌لادانه‌ی خله‌ک به قووندا هله‌لده‌واسن، خودایه، تو بینیشکیت یان به ئه‌نقته‌ست و اده‌که‌یت؟ ههرمه‌خلوقیک سه‌رنجیان رابکیشیت ده‌چنه بنج و بناوانی، تو پیکی بیسه‌رو بینی کوکردن‌وهی هه‌وال و زانیارییان هه‌یه که ده‌توانن ره‌چه‌له‌کی بچوکترین میشووله بدوزنه‌وه. هه‌موو ده‌زانن هه‌ندیک له‌وانه‌ی له قه‌سابخانه‌و گوره ده‌سته‌جه‌معییه‌کان را‌ده‌کمن، پووده‌کانه ئه‌م شاره به‌ده‌خت و په‌رت‌وازانه‌ی ناو سه‌حرا. تو ده‌بیت شتیک بکه‌یت سه‌رنجی هیچ که‌سینک رانه‌کیشیت. چونکه ئوان به جولاندنه‌وهی په‌نچه‌یه‌ک ده‌توانن داوا له سه‌مه‌ر سالح بکن تویان بدانی، و اته لیره بتنه‌نه ده‌ری، بمناوی ڏنه‌تیانی هاورتیه‌کیانه‌وه، بمناوی جه‌ڙنی له‌دایکبوونی کھیکیانه‌وه، بمناوی ئاهه‌نگیکی تاییه‌تی خویانه‌وه، که تو شیان برده ده‌ری وا حیساب بکه مردوویت، چونکه هه‌ر له یه‌که‌م خالی پشکنینی سه‌ر پیگاوه ده‌زانن ج به‌ده‌ختیکی، هینده‌ی کراسه‌که‌یان داکه‌نیت ده‌زانن له چی رانکردووه تو کنیت. تو ده‌بیت وه‌عدم بده‌یتی، جاریکی تر مؤسیقای والینه‌ده‌یت، خودایه تو ده‌بیت مؤسیقايه‌کی و ها لینه‌ده‌یت سه‌رنجی که‌س رابکیشیت، ناییت

که س بپرسیت ئەم موسیقاره لەناکاوا له ناو ئەم سەحرایەدا له کویوه
ھەلتوقى؟ دەبىت موسیقايەك لىيىدەيت موسیقاي تىاترخانىيەكى پىروپۇوج
بىت، ئېرە قەحبەخانىيەكى پىروپۇوجى ئەۋەپى دۇنيايم، من دەزانىم تو
موسیقارىيکى باشى، دەزانىم، لەبەرئەوە دەتكۈژن، نابىت بىزانىن توچ جۆرە
موسیقارىيکى.

من بە غەمگىنىيەوە سەيرمكىد و گووتىم: من نازانىم خراب موسيقا
لىيىدەم، باوهەم پىتىكە دالىا سىراجەدىن ناتوانىم خراب موسيقا لىيىدەم. توش
جارىك باوھر بە من بکە.

كەمىك بەبەزەيى و حەسرەتەوە سەيرىكىدەم و گووتى: بەقوربان دەبىت
فيتېرىت، ئېرە شوينىك نىيە مرقۇف بتوانىت موسيقاي مەزنى تىا لىيدات،
خواى گەورە من دەزانىم توچەند موسیقارىيکى باشىت، ئەو بۇزەيى كە لە
ڈىر زەمینەكەدا كەوتبوویت و نوقمى ئەو ئاوازانەبوویت، زانىم توچەند
موسیقارىيکى نايابىت، گۈنېگەرە توچەند دەبىت وەك شەركەرىنگ رەفتاربەكەيت
كە ھەندىجار ناچارە بۆماوهىك لە بەرگى پىاۋىتىكى ترسنۇكدا خۆى
بشارىتەوە، دەبىت تواناكانىت بشارىتەوە، من بەراستىمە، ئەمە مەسەلەي
ژيان و مرىنە، گەر لەمە تىنەگەيت، يەعنى ھىچ، يەعنى منىش و توش و
دكتور باپەكىش تىادەھىجن. دەبىت بە ئەندازەي ئەوە موسيقا لىيىدەيت كە
كچەكان بتوانى سەماي لەسەربەكەن، ئېرە شوينى موسيقاي پاستەقىنە نىيە،
درەنگ يان زوو ھەموو موسیقارىيکى راستەقىنە گەرنەيکۈژن دەبىت خۆى
خۆى بکۈزىت.

دەستەوەستان بەرابەرى وەستام و گووتىم: بەلام چۈن، دەتەۋىت
چىپكە؟؟

ھەستىكىدەتىدى ھىدى ئارامتر دەبىتەوە، سەيرى دەستىم كەردىشىتا
ھەر دەلەرزى، بەلام ھەناسەدانى كەمىك لەسەرەخۇترىبۇو، گووتى: دەبىت
لە بەيانىيەوە فيتېرىت، ئەو موسيقايە لىيىدەيت كە ئەوانى تر لىيىدەدەن،

ده بیت ئه وه فیربیت.

هستمکرد دالیا سیرا جه دین راسته کات، دوا جار موسیقای راسته قینه
له و جینگایه دا کوشنده بیو، به لام له گهل ئه وه شدا من وا فیربوبو بوم موسیقا
په یوندی به جاویدان، به کاملی، به بالگرتنی پر حوه ههیه، له کاتینکا ئه و
شاری تپوتوزه، شاری ئه و باره شهی لمھی له سه ری دونیا و ده هات،
له دیدی ئهوسای مندا شارینکی تیپه بیو، هموو شته کان تیایدا کاتی و
پا گوزه ربوون، هیچ شتیکی جاوید و ناکوتا له وی خوی نه گرت، تاکه
شتیکی ئه به ری، ئه و غوباره زهر ده بیو که بهر له ئیمه له وی و دوای
ئیمهش همراه له وی ده مینیتھ وه.

هیچ شتیک له وه به دتر نییه مرغ ف موسیقاریکی باش بیت، به لام له
تیپیکی موسیقای خراپدا کاربکات. مردن له وه ئاسانتره تو پر بیت له موسیقا
و له گهل که سانیکدا موسیقا لیبدهیت که پرن له دهنگه دهنگ و نوتی شکاو،
خوکوشن له وه ساناتره تو قسه له موسیقا یکی ئاسمانی بکهیت و له گهل
که سانیکدا موسیقا لیبدهیت که پرن له تون و پیتمی پیکه و نه گونجاو.
من له و پوژه وه نوزه ختیکی گهوره ڈیام، سه فه ریکی ترسناکم
ده سنتیکردد، سه فه ری بیر چوونه وه موسیقا، ده بایه هم مو ئه و موسیقا یه
بیر بچیتھ وه که فیر بیووم، بق ئه وه بزیم ده بایه هر چیه ک یسحاقی
لیز پرین فیریکردم له یادیکه م. له راستیدا ده بیت بلیم بیر چوونه وه
کارینکی ئاسانتر نییه له فیر بیوون، لایه نیکه م مرغ ف به دریزایی میژوو
گهله ک ته کنیکی گرنگی بق فیر بیوون گه شه پیدا وه، به لام مرغ ف زانستیکی
تاییه تی بق بیر چوونه وه دانه مه زراندو وه، توانای ئینسان له سه ر بیر چوونه وه
ده یانجار له توانای له سه ر فیر بیوون لاوازتره. دیاره من تیده گه م بق،
هله بت هموو مرغ فایتی پووبه بروی جوره دخنیکی وا نه بق وه که
نا چار بیت ئه و شتانه ای بیر بچیتھ وه که فیر یانبو وه. که س ئه زموونی کور دیک
نه ڈیا وه، په پیتھ بیابانیکه وه، له ویش بکه ویتھ شاریکی زهر ده وه که پر بیت

له پیاوانی ئاسایش كه دین بۆ سواربۇونى كومەلېك كچى مندال و بەدېخت كە جگە لە لهشى خويان هيچى تريان نىيە پېشىزىن. پیاوانيك بە جۇرىك لە خراپەدا نوقمبۇون، توانايانىكى سىحرابويان تىا دروستبۇوه بتوانى مۆسیقاڭە خويان، لە هەر مۆسیقايەكى بلندو مەزن جىابكەنەوە، بە جۇرىك گەر يەكىكى غەربىپ رېڭايىكەنەوە زەھىيە، مۆسیقايەكى دىكەي لىدا، ئەم مۆسیقا مەلعونە بىخاتە بەردم مەترسىيەك كە دەشىت بە مردن تەواوبىت.

من دەبايە لە پۇزى يەكەمەوە ھەولبەم ئەم مۆسیقايە ئەوان فيرېبىم، ئەم زەممۇنە پاستىيەكى زۇرى بۆ سەلماندىم، لە ھەمۇ ھونەرىكىدا دوو دىۋى تەواو جىاواز ھەيە، دوو دىۋى ھەركىز بەيەكتىر ناگەن، ھېچ ھونەرىك نىيە لە ناوهەوە ئەھرىيمەننىكى تىدا نېبىت، واتە چۈن ھېزىك ھەيە جوانى دروستدەكەت، ئەھرىيمەننىكىش ھەيە بەھەمان ئەم پەگەزانەكى كە جوانى پى دروستدەكەت دىزىويى دروستدەكەت، ئەھرىيمەننىكە تەنبا ھونەرمەندە قوولل و وردىيەكان دەتوانى بىبىنەن، ھەمان سىيمام پوخسارى ھونەرمەندانى ھەيە، ھەمان ئامىترو كەرسەتە بەكاردەھېننەت، زۇر جار ھەمان ئەم بابەت و بىرۇكەو خەيال و وشانش بەكاردەھېننەت كە ھەر ھونەرمەندىكى بىاستەقىنە ئىشى پىتىدەكەت، بەلام ئىشى ئەم ئەھرىيمەنە ئەم بەيە تەونىكى تىرسناك بېننەت، تەونىكى گەورە، دىوارىكى پېچاو پېچ لە زەخرەفەو تۇرۇ داوى پەنكأورەنگ كە دواجار جىهانىك و فەزايەك دروستدەكەن تىدا جىاڭىرنە وەي ھونەرو ئەم شستانە لە ھونەر دەچىن ئەستەم بىت. بۇ ئەم مۆسیقام بىرېچىتەوە، پىتىستىم بە كۆمەكى ئەھرىيمەننىكى وەھابۇو، ئەھرىيمەننىك ئىشى ئەم بە سەلىقەمان بە شىۋەيەك سېرۇ تارىك بىكەت ھونەرى بى زەمان و زەمینمان لە ھونەرىك بۆ جىانەكىتەوە كە نەمرەو لە ناكوتاشدا سەوزدەبىت، واتە جاويدە. جاويد ئەم و شە سەيرەي

ئیسحاقی لیو زیرین فیزیکردم و لەم کتیبەدا شای ھەموو وشەکانی دییە.
 من ئىستا دواى سەفەریکى درېئىز بە شارى بىتسنورى نوردا قسە بۆ
 ئىۋەدەكەم، دلىنیام سەفرى من ھېنى دەنەنەن بەرەنەن دەپروات، ئەو
 ھېزى ئەوەم دەداتى پىر لەسەر ئەم وشەيە قسە بکەم، ئەو ئەھرىمەنەنەنەن من
 باسىدەكەم دەتوانىت تەنیا ئەو كارانە دروستىكەن كە جىڭ لە چەند كورتە
 ساتىك نازى، بەلام توانىيەكى گەورەنەنەن دەپروات، دەنەنەنەنەنەنەن
 دووبارەكىرنەنەنەن دەپروات، دەنەنەنەنەنەنەنەنەنەنەنەنەنەنەنەنەن
 خەلەتىن دروستىدەكەن، دیوارىتكە لەسەر دووبارەكىرنەنەنەنەنەنەنەنەنەن
 نەخشى سادە دروستىبۇوە. ئەو ئەھرىمەنەنەن من باسىدەكەم دەتوانىت
 زياڭ بەرەن
 شارەكان و كۈچەكان و گۈزەرەكانى دۇنيا پېپكەن لە ھونەرمەندەكانى
 خۇى. بەجۇرىك گەر لەناو لەشكىرى پېقەنامى ئەوەوە ھونەرمەندەكەنەنەن
 راستەقىنەن لە دايىكبوو، ئومىدىتكى نەبىت. خزمەتچىيەكانى ئەم ئەھرىمەنە
 دەتوانىن خۇشحال بن، دەتوانىن بە ئارامى خۇيان بە گەورە بىزانن، دەتوانىن
 دەركەون، بىناسىرىن، بەلام ناتوانى يەك شت بىكەن، ئەويش ئەوەيە لە مردن
 نزىكىبىنەن
 بۇيان نابىدرىت، لەگەل مردىندا توانىي كاركىرىنیان لەسەر زەمین و زەمان
 دەھرىت. نا وامەزانىن من باسى مردن بەو مانايە دەكەم كە ئىۋە ھەمووتان
 لەسەرەن
 وەك گومەزىكى پەش كە ئادەمیزازەكان دەچنە بىنى و لەۋىدا وندەبن و ئىدى
 تا ھەتامەتايە نايەن
 مردىنىش ئىمە لە يادى شتىكىدا بىن و بىرمان نەچىتەنەنەنەنەنەنەنەنەن
 سەرەن
 لە ھەرىمەن
 دەشىت سەفەرى بقىكەين، بچىنە ناوى و بىتىنە دەرەوە. جاویدان شارىتكە

نزيكه له خۇمانەوه، لەگەلماندايە، هەندىجار ھېتىدەمان پۇيىستە چاولىك
بىتىن و بىبىنەن. ئەھرىمەن ئىشى ئەۋەيە كە ئىمە لە ناو ساتەوەختەكاندا،
لە ناو جىنگا بچوکەكاندا وەها دىلىكەت، توانى ئەو گەشتەمان نېبىت بەرەو
ئەۋېرى دۇنيا، بەرەو ئەۋېرى ئەم شوين و كاتانە.

من دەبايە ئەو ئەھرىمەنەي ناو خۆم لە خەوەستىن، دەبايە مۇسىقا
لە ياد خۆم بېمەوەو سەرلەنۈي بە جۇرىكى دى فېرىبىمەوە، بەجۇرىك
لەگەل دۆخى مندا وەك تراڭەوتىيەك لە زەمینىكى ترسناكدا بگونجىت،
ھېتىدەش مەرقۇش ھەولىدا مۇسىقاكەي شىتىك بىت لەگەل شوين و كاتدا
بگونجىت، ئىدى درزىكى ترسناك كەوتۇتە نىوان ئەو و ئەو خاڭە دوورو
نادىارەي دەكەويتە ئەو ديو ڙيان، ئەو جىنگا يە خەلىقەت بۇونەوەرە
پاڭ و بىنگۇناھەكانى خۆى تىيا ھەلدەگىرىت. جاوىيد، تەنبا شوينى ئەوانە
نىيە كە ھونەرىك دروستىدەكەن لەو ديو تەونى ئەھرىمەن و سەرپۇشى
ئەو وەھە هيشتا ھەر دەبىنرىت، بەلكو شوينى ھەموو ئەوانەشە كە چۈنپىتى
مردىيان مافىكى بىنگۇتاپىيان دەداتى بەردەوام پەيپەنلىكىان بە ڙيانەوە
ھەبىت، لەزەمینى جاوىيددا ھەموو ئەو كەسانە دەزىن كە هيشتا لەپۇھە
قسەيەكىيان لەگەل ڙياندا ماوە، قسەيەكىيان ماوە كە بەربەستەكانى كات
و شوين دەپرىت و دەمانگاتى، ھەموو ئەوانەن كە نامەيەكىيان ھەيە بۇ
دۆست و ھاوارى و ئەزىزەكانىيان، چىرۇكىكىيان ھەيە كە دەشىت قۇول
ماناي ڙيان دەستكارىيېكەت.

دالىا سىراجە دىن دەيىزانى چ داوايەكى قورسى لە من ھەيە... بەيانى
دواتر، من لە جىنگا كە خۆمدا هيشتا گىنگىمەدا، دەستىك بە ئارامى
لەدەرگاى دام، كە دەرگا كەم والا كىرىد، دالىام لەگەل پىاوېنلىكى چۈلانەي
سەيردا بىنى، پىاوېنلىكى بىتەندازە سەرزل، كە تەواو سەرى خۆى
سەفركىرىدبوو. جووتىك چاوى رەشى بىتەندازە گەورەي ھەبىو، لووتىكى
بىتەندازە بچوک و سەمىليكى تاشراو و دوو لچى عەرەبى ئەستتۈر. دىياربوو

خوی به دهستی خوی برقکانی باریکردن ته و، برق دریز و پیکه کانی سیمایی کی ترسناکیان پیبه خشی برو، لهشی به خووه برو، به لام به راورد به گهورهی سه ری هیشتا بچوک دهینواند. وک مراوییه کی شهل به ریگادا ده ری، هیندهی هاته ژووری پیکه نینیکی به رز پیکه نی، وامدهزانی له گله لیدا ئاویته و پنهجه ره کان دهشکن، به لام جکه لهو پیکه نینه به رزو ئاوه خنانهی پیاوییکی ئارام برو ناوی «فهی البصری» برو. که به «استاذ فهی» بانگیانده کرد. چاکه تیکی له به رابورو، پربورو له چوارگوشی سه رزو بیجی، چاکه تیکی گهوره تر له لهشی خوی و قوله کانیشی دریزتر له دهستی خوی. که چاکه ته کهی داکهن هر دو دهستی سووتاپوون، هیچ نیتکیک به پنهجه کانیه و نه ماپوو، ئه وه وایکردبورو دهستی له دهستی بوقیک بچیت له وه رزی زاوییدا، به لام له گه لئوه شدا به ئاسانی دهیتوانی هه مرو پنهجه کانی بجولیتیت. دالیا وک مامؤستای موسیقا به منی ناساند، خوی له وسه ری شاری ته پوتوزه زهرده کان له تیاتریکی تر کاریده کرد، دالیا بهو بیانی زووه له جینگای خوی خه به ریکردبورو وه، جلی له به رکردبورو، به دوای خویدا کیشیکردبورو و هینتابورو بق ئیره تا ئیشیکی گهوره م بق ئانجام بادات، موسیقام له بیر به ریته و.

فهی به سری، که له برهه وهی من پیتسی «ذ»ی عه ره بیم باش بق ندههات، هه میشه به «نوستاز» بانگمده کرد، حیکایه تیکی هه برو نزیک له حیکایه تی من. سه رده مانی ئهندامی تیپی سه مفونی و لات ده بیت، دواتر به گومانی ئوپوزیسیون ده یگرن، نیتکه کانی ده ردین، دهستی له شانه وه تا سه ر پنهجه کانی به جوره شله یه کی سووتینه بق ده سووتین و دهینین بق ژووری خنکاندن، هه فتیه ک به ر له جیبه جیکردنی حوكمه که به ر لیبوردنیکی تاییه تی ده که ویت که له کوشکی کوماریه وه به بونهی جه ژنی له دایکبورو نی سه رکه وه ده رده جیت. فهی به سری تا ئه و شه وهش که له زیندان ئازادیده کهن، به رده وام له سه ریدا ئوازه کانی مؤزار، بیته قلن،

باخ و چایکوفسکی لیده‌دات. ئەو مۆسیقا‌یەی لە هەر شتىك زیاتر ئىراادەي دەداتنى بەرگەي ئەو ھەموو ئەشکەنجه يە بگرىت، سۇناتەكانى بىتھۆقىن. كە دەبىئەن بۇ ئەشکەنجه، ئەو لە خەيالى خۇيدا بىتھۆقىن لیده‌دات، سەمۇنىيائى نۇ لیده‌دات كە ئىقاغاتەكانى پىتر لەكەل تەۋۇزمى ئازاردا دەگۈنچىن، زۇرجار پەنادەباتە بەر فاڭنەر. دواى چەندىن مانگ ئەشکەنجه يە كوشىندە و زور، مۆسیقا يارىدەيدەدات نەمرىت، لە ژۇورى ئىعダメمىشدا شەۋو بۇز وەك سەماكەرىكى بالىيە بە دەستە زامدارەكانىيە و سەمادەكەت و بە مۆسیقا ئەو كۈونەپەپوھ تارىكانەي مىردىن دەرەكەت كە لەسەر پەنچەرەكەي دەنىشىنە و لە كۈنەكانە و تەماشايىدەكەن. كە ئۆستاز لە زىيىدان دېتەدەرى، دەزانىت ناتوانىت جارىكى تر بەو دەست و پەنچەيە و بگەرىتە و بۇ كارى ئۆكسىرالى، دەزانىت ئىدى لە پايتەخت جىنگاى نايىتە و ناتوانىت تىكەلاؤى مۆسیقارە ناسراوەكانى ئەو ناوهندە بېيت. بېرىدەدات بگەرىتە و بۇ شارە دېرىنەكەي خۇى لە باشۇور. لەوى ھەولەدەت بېيتە مامۇستايى مۆسیقا، بەلام لە شارىكدا خەلکى تىئر زگى خۇيان نان ناخۇن، كى دەتوانىت بىر لە مۆسیقا بېكتە و؟ لە ماوهى سالىتكا تەنبا سى قوتابى چىنگەكە وىت كە بتوانىت فيرى مۆسیقايان بېكت، واى لىدىت فەرسى مالەكەي، كلۇپەكان، دەرگاكان و شوشەي پەنچەرەكان دەفرۇشىت بۇزە و بىزى... لە دەمى پېپوارو ميوان و ھاوبىتكانىيە و دەبىسىتىت، كە تاكە جىنگايمەك لەو ولاتەدا مەرۇف تىيىدا بتوانىت بە مۆسیقا بىزى، ئاواهدانىيەكى كەپۇكە كە سۆزانىيەكان لە ئىوان ئاواو سەحرادا دروستيانىكىدۇ، مەرۇف تەنبا لەۋىدا دەتوانىت بە مۆسیقا بىزى. ئۆستاز كە بە خۇى و كەمان و چەلۇو ئۆكۈردىيۇنەكەيە و بەرهە ئەو شارە دەكە وىتە پى هيشتا نازانىت مەوال و بوزىيە چىيىن. پېرە لە ئاوازى ئاڭەرىيى، لە شىنەي ھايدىنى، دەپروات و سەرى پېرە لە نەغمەي شۆپانى، بە پېتىچە وانسەي زور لە مۆسیقارەكانى ترە و بىتەندازە عاشقى ۋىقالدىيە. بە دەستە بۇقىلەيىھە چكولە و بىتىنۇكەكانىيە و بە رېتكادا دەپروات

و وهک مایسترویه کی شیت به خهیال موسیقا لیده دات. یه کم که س
لهو شاره زهرده دا پیشوازی لیده کات ته پل ژنه که لهوانه که هه مهو
ژیانی ته نیا له ژیر دهواری به ده ویه کاندا ته پلی ژنه نیوه، که گویی له
موسیقا که ئوستاز ده بیت، هینده شتیکی بیتام و بیمانا ده بیت له برگویی
وهخت ده بیت ته پله که خۆی له سه ردا بشکننیت، ئه وهی فریای ئوستاز
ده که ویت، موسیقاریکی پیره که سالانیک له وه بره به هه مان ئه زموونی
ئه ودا پریشتلووه... موسیقاره پیره که بۆ چهند هفتھیه که ئوستاز لای خۆی
گله دات وه، ئه و به ئارامی فیریده کات، گه ر ده ویت به موسیقا بژی و
خۆی تووشی کیشی گه وره نه کات و ئاسووده بیت، ده بیت هه مهو ئه و
موسیقا یاهی بیرچیت وه که تا ئیستا فیریبووه.

ئوستاز له ماوهی سالگه لیکی دریزدا ته کنیکی بیرچوونه وه سرینه وهی
بنه ما ته کنیکیه کانی موسیقا به جورینک په ره پیده دات، واي لیده بتوانیت له
بری ئه وهی بیت به مامؤستای موسیقا، بیت به مامؤستای بیرچوونه وهی
موسیقا که پیشوایه ئه وه ئیشیکی ناوازو ده گمه نه و له سه ر ئه م ئه ستیره
به ده ختهداده و ته نیا که سیکه ده توانیت له و بواره دا بیت کاسیبکی دهست
ره نگین، ئه و به یانیه که من بیتیم، به ئارامیه وه دانیشت و گووتی: غه مت
نه بیت، وهها موسیقات له یادده به مه وه، له هیزی هیچ مه خلوقیکی زیندو و دا
نه بیت بیرتیخات وه. منیش سهیری دالیا سیرا جه دینم کرد و بیش وهی
بزانم مرغف له مجوره حاله تانه دا ده بیت بلی چی، له برخومه وه گووتم:
سوپاسته ده کم.

من له و به یانیه وه هه مهو روزیک هه شت تا ده سه عات، له چهند
شوینیکی تایبه تیدا وانهی بیرچوونه وهی موسیقام ده خویند، وانه کان روزانه
پینچ تا شهش مادهی تایبه تی بون که یه ک له دوای یه ک ده مان خویند،
سه ره تای سه ره تای هه مهو ئیشکان، گونگرتن بورو له ههندی سه مقویانی او
پارچه موسیقا که به دهست و په نجهی موسیقارو گروپی زور نه شاره را

لیدرابوون، به جوریک هر لیهکم گوینگرتنه و نهشازی دهنگه کان ئه زیبەتی گویچکه دهدایت، دهبايە پتر له سه دجار گوى له و ئاوازه سەقت و نهشازانه بگرمەوه تا لە ياده و هريمدا شويتنى موسیقا راستەقىنه کان بگرنەوه، هيئن ئەوازه خراپانەمان لىدەدا بتوانى بە جوریک پال به موسیقا پاکەکەی ناومانەوه بنىن، دواتر نه توامن تىيىكەم كامەيان «كۆپىيە ئورجىنالەكەي». ئە فيرى زاراوەي «كۆپىي ئورجىنال» سى كىرم، خراپترين شت ئەوه بۇو كە ئاسەوارى كۆپىيە ئەسلىيە کان لە مندا بدۇزىتەوه. وانەكانى دى لەوه خراپتربۇون، وانەيەكىان وانەي «تىكەلاوكردن» ئى پىنەگۈوت، وەك ئەوهى من موسىقام لىدەدا و لەپال مندا تەسجىلىك بە دەنگىكى بىئەندازە بەرز كارىدەكىرد، كاسېتىكى چەپلەو ھەلھەلەو ھۆسىيە لە سەر بۇو، لەكەل بە رزبۇونەوهى زياترو زياترى دەنگى ھۆسەو ھەلھەلەدا دەبايە من پتر خۆم بگونجىتىم و ئىقاعىم لەكەل ئىقاعى ھۆسەو ھاوارو چەپلە كاندا رېتكىخەم، وانەيەكى دى كە بۇ من زور كوشىنده بۇو، وانەي «دووبارەكىدىنەوه» بۇو، بەوهى دەبايە من گوى لە كۆملەتىك كورانى عەربى و توركى و فارسى ئىتىجكار ناخوش بگرم، لە بەريابنېكەم و بىشىيانلىمەوه، ئەوه سەختترين وانەبۇو كە پىتموايە منى كەياندە ئاستى رقبۇونەوهى تەواو لە موسىقا ئەوهى كە منى دەكوشت ئەوه بۇو، نەدەبايە هىچ كات خوشم و انىشانىدەم كە موسىقار نىم، دەبايە وادەركەوم كە من لە قۇولايى دلەوه حەزم لەو موسىقاو كورانىانىيە، دەبۇو كورانىيە کان بلىمەوه لە سەرىشيان سەما بېكەم، فەھمى بەسرى دەيگۈوت «موسىقاش حالى وەك حالى شىعرو ئەدەب وايە، ئەوانەي كە نايزانىن لە هەركەس زياتر خۇيان و پېشاندە دەن كە ئۆستاز و رەخنەگرو بە هەرەوەرن تىيدا».

وانەيەكى كوشىنده تر، وانەي «لياقە» بۇو، من و ئەو پىكەوه راما ندەكردو موسىقارىكى بە دەويى بە تەپلەوه را وىدەنايىن، دەبايە من جارىك ئىقاعى پاكرىنەكەم لەكەل ئىقاعى تەپلەكەدا بگونجىتىم و جارىكى

دی تیکیبیدم، بیگونجیتم و تیکیبیدم، بیگونجیتم و تیکیبیدم، تا وام لیدههات به دهمندا دهکهوتم. به لام هیشتائو وانهیه باشتر بمو لهوانهیه کی دی که پینده گووت وانهی «تئه مول»، ئەم وانهیه مان له ژوریکی تایبەتیدا دەخویند ناوی ژوری دیسکو» بمو، ئوستاز ئەم ناوی له زیندانه وە هیتابوو. هەندیجار له کاتى ئەشكەنجهدا بۆئەوهی بیانەویت ئازاریبیدەن، بربوبویانه ژوریکی تایبەتییەوە کە پرببوو له ژاوه ژاوه، دەنگە دەنگ، و ژەوز، زیکەزیک و جیرەجیپ، بە جۆریک «ئوستاز» دواى ئازادبۇونىشى ئەو دەنگانه هەر لە گویندابۇون. دواتر ئوستاز بۇ وانه کانى خۆی ژوریکی لەو جۆرە دروستکردىبوو، سەققى ژورە کە سەرتاپا قوتۇوھە تەنەکەی ژەنگاوى بمو، لە ناوە راستا بەتائىيەك داخراپۇو، من لەھى بە نیازى تئەمول پادەکشام و چاوم لېتكەنا، ھېندهی خەریک دەببوو بچەمە قۇولالىي تىپامان و ئارامىيەوە تەنەکە كان دەستىياندەكرد بە تەقەتقەق، لەگەل تىپەپىنى كاتىشدا تا دەھات دەنگى تەنەکە كان بەرزىدەبۇوەوە، لە ناكاۋ پېرىدەبۇو لە دەنگى تەقىنەوە دەمەرقاچان، كەوتتەخوارەوە مەنچەلى گەورە، دەنگى تلبۇونەوە سىينى، خويىدىنى قەلەمۇون، تەقىنى مىزەلدان، قېپۇونەوە شەربە، خلبۇونەوە بەرمىل، بۇرپە مانگا، شىكانى بوتل، جىپەي تەباشىر، قوقەي كەلەشىر.

كە لەو ژوررە دەھاتىمە دەرى، زورجار تا چارەكىك نەمدەتوانى گويم لە ھېچ دەنگىكى دېكە بىت، به لام ئوستاز بۆئەوهى ئارامېباتەوە، ھەميسە سووكىرىن وانهی دەخستە دوا سەعاتى وانه بەنرخە كاتىيەوە، وانهی «كۈنترۇلكرىنى ئىقاع»، لەو وانه يەدا كچىك دەھات، بەجلەكى سىتكىسىيەوە، بە جووتىك پېلاۋى بەرزەوە، منىش ترۇمپېتىكى شەقاوم ھەلدەگىرت و دەبايە لەگەل ئىقاعى جولاندەوە قاچ و دەست و سەمتىدا ترۇمپېت لىتىدەم، ئوستاز بۇ ھەرييەك لە جولە كان جۆرە دەنگىكى تايىھەتى دەویسەت، بۇ نمونە كە كچەكە قاچى تەواو دەكىرده وە، دەبايە دەنگىكى درىئىز دەركەم، كە

دایده‌خست، دهنگیکی باریکی غمگین، که به رزیده‌کرده‌وه دهنگیکی خوش، که کراسه‌کهی به رزیده‌کرده‌وه دهنگیکی سه‌رسامی، که سمتی ده‌جولاند، ئیقاعیکی خیر او به رزو نزم به جوئیک له‌گه‌ل جوله‌ی عهوره‌ت و که‌فه‌لیدا بگونجیت. که مهمکی دله‌رانده‌وه دهنگی لره‌ین و هله‌تکان.

که من له و کورسه هاتمه‌ده‌ری، چیتر نه‌مدت‌توانی مؤسیقا‌یکی جوان لیده‌م، ئوستاز فه‌همی به ماوه‌یه‌کی کم ئه و مؤسیقاره‌ی ناومی کوشت و ژیانمی له مردنیکی سه‌د ده‌ر سه‌د پر زگارکرد.

سه‌یرترین شت که دوای مردنی مؤسیقاره‌کهی ناووت تووشت ده‌بیت، ئوه‌هیه که ده‌توانیت هه‌موو چه‌شنه مؤسیقا‌یکی دی لیده‌بیت، به‌سه ناوی گورانییه‌کت پیتیلین و تو بی سی و دوو ده‌ست پیتکه‌بیت. ئیجگار سه‌یره، کابرای سه‌ره‌ک تیپ ده‌ستیک به‌رزیده‌کاته‌وه و تو وه ک ئامیریکی قورپ میشکراو به‌دوایدا ده‌ستده‌که‌بیته زرموکوت، هیچ شتیکت لا زه‌حمة‌ت ناییت. که مؤسیقاره‌کهی ناووت ده‌مریت، ئیدی مؤسیقاربون ده‌بیت، ئاسانترین کاری دونیا. شیدی وات لیدیت به‌رابه‌ر دهنگه‌کان بیباک ده‌بیت، گرنگ نیبه ئامیره‌کان چی ده‌کمن و چی ده‌لین، گرنگ نیبه هاورپیکه‌ی ته‌نیشت چی ده‌ژه‌نیت و چون ده‌یه‌نیت... هه‌موو شتیک ئاسایی ده‌بیت. له ببرچوون‌وه‌ی مؤسیقا کارئاسانیه‌کی زوری بچکردم له‌گه‌ل ته‌واوی ئه و جیهانه‌دا بگونجیم. ژیان و شیوه‌ی خواردن و زهوق و جلوبه‌رگم به‌شیوه‌یه‌کی ترازیدی گورا، هینده خیرا گوران، دالیا سیراچه‌دین نه‌یده‌ناسیمه‌وه. له ماوه‌یه‌کی کورتدا بیوم به مرؤفتیکی تر که به ده‌گمن روخساری پاسته‌قینه‌ی جه‌لاده‌تی کوتربی تیابوو، به ئسته‌م سیتیه‌ری ئه و مرؤفت تیا ده‌بینییه‌وه که حه‌زی له مؤسیقا و بلندگه‌رایی و فرین و یاریکردن بیو له‌گه‌ل جاویدا، زوریشی ویست تا دووباره ئه و مرؤفت پاسته‌قینه‌یه‌ی ناو ناخی خقام دوزییه‌وه.

من به شیوه‌یه‌ک گورپرام دالیاشم بق ماوه‌یه‌ک له خقام ته‌ره‌کرد.

شهوینکیان که به زه و قه وه فلووتم بق به درییه ره حمان لیدهدا که سه ماکه رینکی
قله‌وی سپیکه‌له بwoo، من له به رده میدا چووبوومه سه ر چوک و ئه ویش
دهمی فلووتکه‌ی خستبووه نیتو مه مکیه‌وه و یاری پیده کرد، من له
خوشترین حاله تیکدا بووم که پیاو خه‌یالی بقی بچیت، لهو کاته‌دا دالیا
سیراجه‌دین به بیانووی شتیکه‌وه سه رکه‌وه سه ر سه‌حنه‌که و به ئه سپایی
چپاندی به گوئمداو پتیکووت «بیشره‌ف، هربای پیسوپوچل، همی
سه خیف». دالیا سیراجه‌دین دهیویست له جینگاهیه کدا بموه‌ستینی، به لام من
نده و هستام، که پتیکووت حه‌ربای پیسوپوچل من خوشحال‌تر بوم، خراپتر
دهستمکرد به سه‌ما، فلووتکم ده برده شوینی خراپتره‌وه. به درییه ره حمان
که له‌گهل دالیادا زور خوشیان له یه‌ک نده‌هات، هه‌موو یارییه چه‌په‌له‌کانی
له‌گهلدا ده‌کردم، و‌هک بلی ته‌ماشاكه له‌گهل کوری پوره جوانه‌که‌تدا
چی ده‌که‌م، چیم بکرایه، ئه‌و له‌گهل‌مدا ده‌یکرد. من دوای دوو مانگ
بووبووم به هاول‌لاتیه‌کی ده‌سته‌مزو باشی شاری زهردی سوزانییه‌کان.
له‌و ماوه‌یه‌دا ئیواران پیشم ده‌تاشی و داده‌به‌زیمه سالونه‌که، په‌رقیه‌کی
سپی برقه‌دارم ده‌بست به ملمه‌وه، جگه‌ریه‌کم به ناسکی ده‌گرت به
ده‌ستم‌وه و به ناسکیه‌کی ده‌ستکردو زه‌رده‌خنه‌یه‌کی پانه‌وه به کچه‌کانم
ده‌گووت «ئیواره‌تان باش، گه‌وره‌شاژنانی سه‌حراءو ده‌ریا». له سالونه‌که‌دا
کورسییه‌کم ده‌گرت، و‌هک پیاویک باو‌ه‌رینکی زوری به خوی بیت، قاچم
ده‌خسته سه‌ر قاچم و له‌گهل مؤسیقاره‌کانی تردا باسی سیاسه‌تم ده‌کرد،
فووم له سووتوی جگه‌رکه ده‌کردو و‌هک ئه‌وان ده‌مگووت «ئه‌گه‌ر ئه‌و
ئیرانییه باوک سه‌گانه، شه‌ر نه‌وه‌ستین، خراپتریان به‌سه‌ر دیت، والله
العظيم ئمریکا ته‌خت و به‌ختیان ناهیلت، سه‌ید الرئیس خوکم نییه،
هه‌موو دنیا له پشتیتی، ئاخ به‌لام گه‌ر ئه‌و ئیرانیانه نه‌ده‌بیون، کوری
قه‌حبه‌ن، و‌لقران العظیم، کوری قه‌حبه‌ن، ئه‌گه‌ر ئه‌وان نه‌ده‌بیون، ئیستا
سوپای ئیمه له قودس بwoo، والرسول الکریم له‌ولا قودسیش‌وه بwoo.

یعنی لهولا به حرمه که شوه».

ئەوجۇرە قسانەم دەکرد، دەستم دەخستە ئىرچەنگەم، كە كچەكان بەلامدا دەرۋىشتن، دەمگۈوت «ھېنى ئەم ھەموو جوانىيە چىيە. ھېنى ئەم ھەموو لەنجەولارەت لە كوى كېرىۋە، ھېنى تۆ دۇيتىش وەھابوویت يان من ئەمپۇچا چاومۇم پۇونبۇتەوە دەتىيىم، ھېنى كە قۇومىك ئاو دەدەيت بەم تىينوھ دامماوهى بەرەدەمت، ئاھ ھەمبایە، ھەرنىكايدەك و كىلۇيەك زىزەم دەدایتى... كچى خودا بىز وات لە خۆت كىرىۋە كويتىيەكان دەتقرىتن، ئاھ، كە شىرىنى، پۇزىك لە پۇزان لەمناوه جەبەيەكى تر لەسەر تۆ دەكرىتەوە، ئاخ مەعقول نىيە، خانم تۆ دلى ئىمە بە ئاسن تىدەگەيت يان چى، بەم ھەموو حوسن و دەلالەوە دەرۋىيت و سەيرمانناكەيت. ھېنى ئەرى ئەم شەپەي فاولە سەر ئەو چاوانەي تۆ نىيە خانم؟ دە توخودا پېتىلى تا ئىستا چەند كەس لەسەر ئەو لېوانەت كۈرۈون؟».

بەگشتى ھەمووان خۆشىاندەويسىتم، توانايىكى سەيرىشم تىتابۇو لەكەل كورە مؤسیقارەكاندا خۆم بگونجىتىم، كە وەسفى بەھەرە داهىتانايانىم لە مؤسیقارادا دەکرد، بىئەندازە درقى گەورەم بىز دەكردىن، بە كەمانچەزەنەكەم دەگۈوت «توناى وەك تۆ دەگەمنە، سالى داھات بىرق داۋىيەك بىنسە بىز تىيى رادىيۇ تەلەفزىيۇن، دەستىشىت ماچەكەن، ھەموو ولات دۇو مۇسۇقىارى ترى وەك تۆى تىيانىيە، يەعنى تۆ وەرنەگىرن كى وەرددەگىرن؟». يەكتىكمان لەكەلدا بىوو عودى لىىددە، ناخۇشتىرىن عودىيەك لەسەر ئەم ئەستىزەيە بىسترابىت، بەلام من دەمگۈوت «گۈيىگەرە، من بىستۇومە لە ئەندەنوسىياو مالىزىيا و باشۇورى تايلاندىش پىويسىتىان بە مامۇستايى عودە، تىدەگەيت؟ عود ئامىرى ئىمەيە، هىچ كەس وەك ئىمە نازانىت عود لىيىدات، ئەو قىسى ئىيانىيە، تۆ خۆت بگەينىتە ئەۋى دەبىت بە مiliونىن، تۆ مال كاۋوول بەھەرەيەكت هەيە ولاتىك ئاوەداندەكاتەوە، بەلام تۆ قىيمەتى خۆت نازانىت، بىرق بەقسەم بىكە، بىچۇ بۇ سەفارەتى مالىزى، يان ھەر ولاتىكى تر، لەۋى داوابىكە سەفېر

به شهخسی ببینیت، ئیشیکی قورسە به لام موستە حیلیش نییە، عوودەگەت له گەل خۇتقا بەرە، دلىنام سەفیر گوئى لەم عەزفەی تۆ بىت دەستبەر دارت نايىت، برام تۆ پۇوبەيىتە هەر ولاتىك تۆ قازانچ ناكەيت ئەو ولاتە قازانچ دەكەت». كە بە كۆمەل دادەنىشتنىن، من دەمگۈوت «ماوهەيەكى تىر شەپ دەوەستىت، ئەو ئىرانيانە لە فاو بشكىن تا تاران ناۋەستتەوە، ئەو كات دلىنابىن، ئىمە وەك تىپ دەتوانىن سەفەرى ئەوروپا بىكەين، ئەوروپىيەكان يەكجار گوپىيان لە عەزفى ئىمە بىت وازمان لى ناھىتىن، لەوانەيە شارىك يان ولاتىك بمانكىرىت، لەوى خەلکى لىتىه مۆسىقا دەناسىت، ئەگەر بەس ئەو ئىرانيانە لە فاو بشكىن پاشەپۇزى ئىمە لە پۇز پۇناكتەرە، ھاوپىنان سەفەرى ئەوروپا دەكەين و زستان دېتىنەوە بۇ ئىرە، يان بە پىنجەوانەوە، ھا ھادى خضر تۆ حەزىدەگەيت بە ھاوپىن ئىشىكەيت و بە زستان سەفەر بىكەيت يان بە عەكسەوە؟».

كە ئەم قسانەم دەكىرد ھەموو لە دەورم كودەبۇونەوە، من ئەو درق بىتىمانەم دەكىدو كەچى كارىگەرەيەكى ئىتىجەكار قۇولى لە سەر بپواو دەرروونى ئەو مرۆفە تىكشكاوانە ھېبۇو. سالانىك دواتر كە بىزمانى «ياقوبى دىرۇزىم» خويىندەوە، تىكەيىشتىم لە كاتى ترس و جەنگدا ھەموو مىلەتىك، ھەموو شارىك پىيوىستىيان بە جۇرە دىرۇزىنەك ھەيە ئاسۇودە يانبىكەت. من ئەو پۇزانە بە شىۋەيەك لە شىۋەكان بەردىۋام دىرۇمىدەكىرد، مرۆف كە مۆسىقاى لى نەدا، دەتوانىت بە ئاسانى درۇبىكەت.

* * *

تا لە مۆسىقارەكان و كچانى پىرتە قالى سېبى زىاتر تىزىكىبۇومايدەتەوە، زىاتر لە دالىيا دوورىدەكەوتىمەوە. ئەو ماوهەيە دالىيا بە ھەندىنەك دۆخى سەيردا تىتەپەرى، زۇو زۇو سەفەرىدەكىرد، كەم دەردىكەوت، كەم لە گەل مندا

دهدوا، به لام دلنياش بروم دوور به دوور به رده‌هام ئاگاداري من دهکات، ئوهى له دووره‌وه خەم بۇ دەخوات و دلى بۆم دەسووتىت، دەيكوشتىم. كە شەوانە دەچۈرمە سەر جىڭاكە بىرم له چاوانى دەكردەوه، دەچۈرمە بالكتونكەو بىرم له و دەكردەوه، چام دەخواردەوه بىرم له و دەكردەوه، خۆم دەشت بىرم له و دەكردەوه، خەوم دەبىنى بىرم له و دەكردەوه، كە سەفرى دەكرد تا دەگەرایەوه من شىت دەبۈم، ئەو شەوانە كە لەگەل میوانىكدا سەرددەكەوت من خەوم لى نەدەكەوت، ئەو شەوانە حەزمەدەكرد فلۇوته‌کەم بەرم و له ئىزىز پەنجه‌رە ئۆورەكەدا وەك جاران موسىقاى لىيىدم، به لام دەمزانى چىدى ناتوانم شتى وابكەم، چىدى ناتوانم موسىقاى وا لىيىدم، ئەو كاتانەي موسىقام لىيىدەداو ئەو له سالۇنەكەدا دەرددەكەوت، من دەستم دەلەرزى. كە دەمبىنى لەگەل ئەو پىياوه تەنگ ئەستۇورو سەمتىل فش و دىزىوانەدا دانىشتۇوه له ناواهە دەسووتام، كە دەمبىنى دەست دەخەنە قىزىھە، ياخود ھەولەدەن ماچىيىكەن، ياخود دەست دەخەنە كەمەرى، من فلۇوته‌کەم له دەست دەكەوتە خوارى. ھەستىمدەكىد ھەموو ئەو رەفتارە سەيرانەي له پىرتەقالى سېپىدا دەينۇيتىم ھىچ نىيە جىھ لە مەرھەمەتكى بۇ بىرچۈونەوهى دالىا سىراجەدين، ئەو زمانە درىزەئى دلى كچانى ترى پىتىخۇشىدەكەم ھىچ نىيە جىھ لە تولەيمىكى مەنلاانە له. بە كورتى، من بە جۈرىيکى گەمزانە عاشقى دالىا سىراجەدين بۈرم، ئەو دووركەوتتەوه ئەنۋەست و سەيرەشى وايدەكىد پىر بىسۇوتىم، بىرتان نەچىت، من ئەو كات حەقىدە سال بۈرم، ھەستىمدەكىد دووركەوتتەوه كەي ئەو ھىچ نىيە جىھ لە ئازاردا ئىكى بىزەحمانەي من، پۇزىيەك لەسەر پىلکانە كان گىرم و بە دەنگىتكى غەمبار لىيم پرسى: دالىا بۇ قىسم لەگەل ناكەيت؟ بىباكانە سەيرىكىدەم و گۇوتى: نا ھىچ نىيە، كەمەتكى سەرم قالە. يەك دوو پلە سەركەوت و بىشەوهى تەماشام بکات، گۇوتى: ئا تەنبا سەرم قالە و ھىچى تر، ھىچى تر، يەعنى چى بىت؟ نەمەزانى ئايا راستىدەكەت يان نا، نەمەزانى

ئایا ههستم پندهکات ياخود نا. بیمانترین شت له ئافرهتدا ئوهیه که نازانیت ههست پندهکنهن يان نا. به شیوهیهک خویان تهیسماویدهکن جگه له خۆکوشن ریگایهکی ترت بق ناهیلهوه. که دەچوومه سالونهکوه بەردەواام له جیگایهکدا دادهنىشتم ئهو ببىنم، دلىابۇوم دەزانىت من بەردەواام سەيرىدەکەم، زور ھاپىيى كچىك بۇو ناوى «سودا پەمىزان» بۇو. مىش ھولمەدا لەگەل سودادا بېمە ھاپىي، بەلام وەك ئوهى پىنگاكانم لىتبېسىتىتهوه، ھولىدەدا تادەتونانىت سودا له من دووربخاتوه. من نەمدەويىت وا دەركەوم که خەرىكە له عەشقدا دەمرم، ئاھەمۇو شتىكىم دەكىد بۋئەوهى عاشقىتىكى وا بىمانا دەرنەکەوم، پېم باش بۇو بىرم و كەس نەزانىت من لە چ حايلىكدا دەزىم. من ئهو ماوهىه لە ھېچ ئافرهتىك نزىك نەبۇوموه، لەگەل ھېچ كچىكدا نەخەوتىم، مۆسىقىكارەكانى تر ھەمۇو لەگەل كچەكانى پرتهقالى سېپىدا دەخەوتىن، بەلام من جگە له زمانىكى دەزىز ھېچى دىم نەبۇو، کە بە ھەمۇو جیگایهکدا دەمكىتىرا، بېشەوهى كردىوهىكى لەگەلدا بىت. هەتا جارىكىيان ھودا تەواب ئهو كچەى سەرەتا زور بە مۆسىقاڭەم سەرسامبۇو، لە بەردەم ئاۋىتەكاندا گىتنى، من ئەوكات تازە پىمگۇوبىبۇو «خانم جوانى تۆ لەو چەشنانەيە کە بەحر لەتىدەكتات. فيرۇعەون دەكۈزىت، ئىمپراتورىيەت دەروخىتىت، مەملەكت دروستىدەكتات، سوپا ھەپرون بە ھەپرون و تاج وا لىندەكتات با بىبات». ھودا بە نازەوه گۇوتى «كەوايە بۆ نايەيت ئىستا بچىنە ژۇورەكەم، كورى قۆز بق تۆ بەلاشە، ئىمە پارە لە كورى جوان ناسەننەن». ئاھ من ھېچ چارەيەكم نەبۇو، جگە لەوهى بلىم «جوانى وەكوت تۆ شايىستە پادشاهەكان، كەداي وەكوت ئىمە، چاكتەرە ھەر لە دوورەوه تەماشايىكەين، چاكتەر ئەم پوخسارە شاھانەيە ھەر لە خوينى شاھان جووت بىت». ئهو سەرىيکى بادا و بەدەنگىكى بەرز كە ھەمۇوان گوئيان لىتىوو، دووجار گۇوتى «دەبەنگى كورى دەبەنگ».

من ئهو ماوهىه بە دەگەن دەچوومه دەرەوه، شەو كە لە بەرناમەكانم

دەبۇمەوە، سەرددەكەوتىم بۇ ژۇورەكەم، دەركاڭكەم كلۇمەكىردو لە بالكتونكەدا بە تەنبا سەيرى ئەستىرەم دەكىرد، بەدواتى ئەو پرسىيارە ناكوتاييانەدا دەگەرام كە وەلاميان نابۇو، لە خۆمم دەپرسى: مۆسىقا چىيە؟ زىيان چىيە؟ پۇح چىيە؟ خۇشەويىتى چىيە؟ بۇ ھېيج يەك لەم وشانە مانايمەكىان نىيە مرۇف ئاسوودەبکات. ئەو شەوانە زۇر درەنگ خەوم لىتىدەكەوت، بە پۇزىش كە بە ئاگاڭەھاتىمەوە، عەسرىيکى درەنگ بۇو، ئىدىي هيتنىدەم كات ھەبۇو نان بخۆم و خۆم بشۆم و خۆم بۇ ھەرنامەكانى ئىتوارە ئامادەبىكەم. من ئەگەر چى لەسەر سەھنەكە دادەنىشىتم، بەلام ھەمۇر خەيال لای دالىيا سىراجەدین بۇو، بەرددەوام چاوم لەسەرى بۇو، سەيرەمدەكىردى چى دەكات، چۈن پىتىدەكەنىت، چۈن لەگەل میوانەكاندا دادەنىشىت، چۈن لەگەلىاندا دەچىتى دەرى، ئەوه بە جۆرى سەرقالىدەكىردى، زۇرجار گويم لە قىسى سەرەك تىپەكەش نەدەبۇو. ئەو كەمجار سەيرەيدەكىردىم ياخود لە راستىدا وام ھەستىدەكىردىم ناكات. دەبىتىت بلىم چاوى ڏنان وەكى چاوى ئىمە نىيە، بە ھېيج جۆرىك سەيرەتناكەن كەچى دەتىبىن، شىۋەي سەيرەكىردىيان جۆرىيەكى ترە، پشتىيان لىتە و دەتىبىن، لە سوچىكى مردوودا وەستاون و تەواوى دىمەنەكە لە پىش چاوابيانە. ئەو شەوهى كە فلووتىم بۇ بەدرىيە رەحمان لىتىدەداو ئەو سەرەكەوتە سەرمەوە پېتىگۇوتەم ھەربىاي پىس و پۇخل، زۇر خۇشحال بۇوم، لە خۇشىدا نەمەزازنى چىيەكەم، دواجار توانىيۇوم بىھىنەمەوە قىسە. كە بەرnamەكانم تەواو بۇو، بە خۇشىيەكى بىئەندازەوە كەرامەوە بۇ ژۇورەكەم، لە بالكتونكەدا ھەردوو دەستىم كردىبۇوە بۇ ئەوهى بېرىم. شەۋىيەكى سەيرەبۇو، تا چەند سەعاتىكىش دواى خامۇشبوون و بىتىدەنگبۇونى تەواوى شار من خەوم لىتە دەكەوت، ھەستىنەكى سەيرەم ھەبۇو كە بېرۇم و پىاسەبىكەم، يەكەمجار بۇو ھەزبىكەم بېرۇمەدەرى و ھەوا ھەلمىزم، بەو شارەدا بگەپرىم، كوچەكانى بىناسىم، تەنبا وەك قەلەندەرىكى دلخۇش بگەپرىم و لەو كۆلانە خالىيانەدا سەيرى ئەستىرە

بکم، له پلیکانه کان هاتمه خواری، دونیا کش و مات و خاموش ببو، سالونه که بیده نگیه کی ترسناکی تیابوو، بهلام پربیوو له بونی به جیماوی کچان، پربیوو له غهربییه که تهنجا له بیده نگیدا دهرده کهوت، له غهمنیک که هندی جینکا تهنجا دوای خالیبوونه و هیان له ئاده میزاز ئاشکرايده کهن. ئوشوه که دابه زیم هەستم به دەنگیک کرد له سالونه کەدا. بە هیمنی دەرگای سالونه کەم کرده وە، تاریکییه کی ئەنگوستە چاولو ترسناک ببو، هیند تاریکبۇو نەمدە توانی برقم. گەراما وە چەرخیکی بە جیماوم لە سەر يەکینک لە میزە کان ھەلگرت و دیسان چوومە وە بۇ ناو سالونی سەماکە، بۇنیکی کوشندەی شەراب و جەکەر لە دیوارە کان دەھات، کە لە کاتى تردا هەستم پېتە کردى ببو. چەند ھەنگاویک لە تاریکیدا رۆيىشتەم، دلنيابۇوم يەکینک لە وئىتىه، هەستم بە ھەناسەی مرۆقىتى دەكىر، گويم لە دەنگیکی خنکاو ببو لە بر خۆيە وە قسە دەھات. كە چەرخە کەم داگىرسان، داليا سیراجە دىنەم لە سوچىنکى سالونه کەدا بىنى، بە تهنجا دانىشتبۇو دەگرىيا، ئەگەرچى رېنک بە رابەرى من ببو، ئىگەرجى دەبايە پۇناكى چەرخە کەم بىيىنتى، بهلام نەبىيىنى، وەك كويىرىنک چۈن سەيرى نادىيار دەھات، ئاوهە لە ھەوادا تە ماشاي شتىنکى دىكەى دەكىر، قسەي لە كەل مە خلوقىكى خەيالىدا دەكىردو فرمىسىك بە چاوانىيىدا دەھاتە خوارى.

بىئە وە ئاگاى لە من بىت دەيگۈوت: ئاخىر تۆ گۈوتت، كە وا ناكەيت، تۆ گۈوتت، لە ھەر كوى بىت ئاگا دار مەدە كە بىتە وە، گۈوتت نە با، نە ئاۋ، نە ئاگر ناتوانن لە يەكمان دوور بىخەن وە.

كەمیک وەستا، وەك ئە وە لە كورسىيە كەي بە رامبەريدا گوى لە وەلامىك بگىرىتە وە، كە من ناتوانم بىبىستم. دواي ئە وە بە رابەرە كەي پىستە كانى تەواو دەكىر، سەرى باداو گۈوتى: بهلام تۆ وات نە گۈوت، تۆ دەتكۈوت، ئىتمە لە ھەممو شتىنک بە هيئىزلىرىن، هەتا لە مردىنىش، هەتا لە و

دیوارانهش که مردن و ژیان لایه‌کتر جیاده‌کنه‌وه.

دیمه‌نیکی ئیجگار سهیربوو، من تا نزیکتر ببومایه‌وه ئەو ھەر نەیدەبینیم. دالیا بەگەرمىيەکى بىيىنەوه دەيگۈوت: ژیانم ھېچ نىيە، گىنگ تۈيت، گىنگ ئۇوه‌يه تۆ بىيىتە دەرى، ژیانى من لە بەردەم ژیانى تۆدا وەك ژیانى چۈلەکەيەك يان پەپولەيەك وايە، من لىرەم بۆئەوهى بۆتۆ بىزىم، من ئامادەم بۆ مردن، بەلام تا تۆ نەيەيتە دەرى نامەويىت بىرم.

كەمىنکى دى دەوەستايەوه و ئىنجا بەرنگى بەرنگى بەرز دەيگۈوت: دەزانم، دەزانم تۆ نازانىت لە كۆيىت، من پىيم نەگۈوتتۈرىت كە تۆ دەبىت بىانىت... تۆ لە كۆي بىانىت لە كۆيىت؟ ها لە كۆي بىانىت، بەردەواام چاوت دەبەستتەوه، وانىيە؟ چاوت دەبەستتەوه، دلىنام... پىشىم نەلىت خۆم دەزانم، دەزانم لەو پۇزەوهى بىردوويانىت پۇناكىت نېبىنيو، پىويسىت ناكات خەفت لە من بخۇيت، من داواى هيچم لېكىرىدىت؟ نەمگۈوتتۇوه كە هاتىتە دەرى من بەينە، نەمگۈوتتۇوه سۆزانىيەکى بەرەلائى سەر شانقى تىاترۇخانەكان بىتە، ئەگەر وادەزانى من دەمەويىت تۆ بەھىنىت بە ھەلەدا چووپىت، من دەمەويىت زىندۇوبىت، ھەستىكەم لەم سەر زەۋىيە... من دلىنام ماويىت، مەلى من مردۇوم، دلىنام، مەترىستە، ھەر پۇزىك من مرىم ئۇسا باوھر بە مرىنى تۆ دەكەم، تا تۆ ھەناسە بدەيت، منىش زىندۇوم. ئەگەر تۆ نەمەنلىكتى من دەمرم، بىئەوهى كەس پىيمبلىت، بىئەوهى ھەوالىك بىسىت، من دەمرم، تا من بتوانم ھەناسە بىدم دلىنام تۆ دەزىت. ھېچ قىسيەکى بىمانام بۆمەكە، كۆى لەم قىسانە تۆ ناگرم. پىشىم مەلى ئەم جىڭايە بە جىتىھىلم، وەك شەوانى تر زویرم مەكە، گەر ئىرە بە جىتىھىلم ئىتەر ناتوانم بەدواى تۆدا بگەپىم، ئىرە باشتىرين جىڭايە، ھەموو نەھىنیيەكانى دونيا دىنە ئەم شارەوه، تۆ ئەوندەت لەسەرە ئاگات لە خۇت بىت.

من مۇمۇتىم دەھىتاو دامدەگىرساند و لە سوچىكى نزىكەوه دادەنىشتىم و سەيرمەدەكىد، ھېچ تىنەدەگەيىشتىم، بەلام دەزانى قىسەكانى پەيوەندىيان

به نهیتیکی زور قوولی ژیانی دالیا خویه و ههیه. به لام نه مدهزانی ئاخو
هوشیاره یان خوتورو، مهسته یان وریا. له قسە کانیدا توپهده بیو، به رده وام
به برامبه رکھەی دەگۇوت «تۆ تیناگەیت، دواجار ھەر دەندقۇزى» وەو
دەرتەدەتىن، تىدەگەیت، من شەو بىز ئىشىدەكەم و ھەرچىيەكىش پەيدا
دەكەم دەيدەم بەوان... چاکە و سەدەقە؟ ھا تۆ ناوی دەنیت چاکە و
سەدەقە؟ تۆ بەم قسانە دەمکۈزىت. نا من ھېجم لە تۆ ناویت... كە
بەربوویت، مەبەرەوە بە ھاوارىيم، گەر لەو بەرى شەقامىكە وە منت بىنى
سلام لى مەكە، بىز بە رېڭىگە خۇتقا و بلى نايناسىم، من باكم نىيە، لىت
زوپىرنابىم. به لام خۇشەويىتى مەكە بە چاکە، من چاکەت لەگەل ناكەم من
خۇشمەدەۋىتت».«

ماوهىيەكى درېئىز دەستى دەخستە سەر دەموجاوى و بىدەنگ دەبىوو،
ھەندىجار سەری دەلەقاند وەك ئەوهى تەنبا بەسەر وەلامى پرسىيارەكان
بداتەوە، كە دەستى لابرد كەمىك چاوى سېرى و گۇوتى «درەنگە، باسم،
درەنگە دەبىت بېرم، ناگەمەوە مال، دوا قسەم ئەوهى من دەمەۋىت كولىچ
تەواوبكەم، گەر تۆ رازى نىت نايىكەم، گەر بىزانم دەستم دەگرىت و ناھىلىت
بەدواى تۆ بىكوم، نايىكەم، به لام دلىنام دەتوانم پېكەوە ھەموويان ئەنjamىدەم.
پېتھۇشە؟ من دلىنابۇوم لەوهى پېتھۇشە، دلى من دلىنابۇوم، تۆ ھەمىشە
لە پاشتم بۇويت... ئىستا زىزىر زۇر درەنگە، خودايدە چۈن دەگەمەوە مالى؟
بە چاوى تۆ ناتوانم زىياتر بەتىمەوە. ناتوانم سېبى شەو ھەر لىرە يەكتىر
دەبىنин، گەر نەتتوانى بىتت قىيىناكا، من ھەر لىرەدا چاوهەرىتىدەكەم».

وەك عادەتى ھەمىشەيى خۇى لە ناكاوا ھەلدەستاوا بىن خودا حافىزى
دەرۇى. له ساتىدا كە ھەلدەستا، من لە تارىكىيەكەدا، بۆ يەكەم جار شتىكى
سەيرم بىنى، بۆيەكەم جار ئەو فريشته بچۈكۈلانانەم لە ھەوادا بىنى كە
باسىياندەكەت، رەنگە و شەرى بىشىن زۇر راست نەبىت، راستىر وايە بلىم

ههستم پیکرد، دهیان تارمایی بچوکم ههست پیکرد که له دهوری ده فرین، وهک ئوهی هلیکرن و بیهنهن، وهک رقحیکی ناسمانی، گیانیکی ویل له گهردەلولدا بپروات، ئاوهها به تهنيشتمندا تیپهبری و نه بیبنیم.

من وهک يەکیک له رقزی نیوهپرقدا، له بھر سووره ههتاوی بیاباندا بروسکه لیبادبیت سهراسیمه و حپهساو سهیرمدهکرد. مرۆڤ کەمجار تووشى سهرسامى وەها ده بیت، وهک ئوهبوو ھەموو شتەكان تهنيا له چركە ساتیکى كورتدا پرووياندابیت، وهک له ناكاو پوناكیکى بھېزت ليپدەن و تا ماوھيک نه توانیت ھېچ له دهوری خوت بېبینیت. من بە پەنچە مۆمەکەم خاموشدەكردو له تاريکيیەكەدا دادهنىشتم، بىئەوهى بتوانم ھېچ بکەم، بىئەوهى بتوانم بجولىمەوه، بىئەوهى بتوانم بيربکەمەوه. نازانم چەند سەعات لهو تاريکيیەدا دانىشتم، نازانم بە درېزىسى ئەو ماوھي بىرم له چى دەكردەوه، نازانم دەگريام يان وەک بالدارىنکى غەمگىن له تاريکيیەك پادەمام كە تا دەھات بىسنۇور له بەردهممدا قۇولتىرو قۇولتىرو دەبۈوهە.

* * *

رقزانیک کە داهات خاواو بىمانابۇون، داليا چەند جاریک سەفەرىكىردو هاتەوه، هەر جاریک کە دەگەپایەوه بە كۆملەتكى دىيارى چەتلانەوه دەھاتەوه، كە بە تايىھەت بۇ منى دەھينا، بەلام وەك ھەميشە كەم قىسى لەگەلدا دەكرىم. هەركاتىنېكىش بمويىستايە بىدوپىنم بە بەھانەيەك لېم دووردەكەوتەوه، هەندىجار له بەرجاواي كەن باوهشى پىادەكرىم و ماجىيەدەكىردىم و دەيگۈوت: كورى پورى عەزىزم چۈنى؟ بەلام لەو بىرزايانە نېيدەھىشت زقىزىكى بىمەوه. له قۇوللايى دلىدا دەيزانى من خۇشمەدەۋىت و دەھىۋىست بەدۇرەكەوتتەوه ئەو خۇشەويىستىيەم بکۈزىت. تا ئەۋىش

زیاتر و زیاتر دووربکهوتایه‌تهوه، من زیاترو زیاتر له دونیایه‌کی پر دروو نادر و ستدنا نو قمده بیوم، زیاتر پووی خراپم له کاراکته‌ری خۆمدا بۆ دەردەکه‌وت، توانای ترسناتک و بیتمانام له خۆمدا دەدقزییه‌وه. هەرجاریک لەسەفەر دەھات‌وه، کۆمەلینک کتىبى ئىنگلىزى زۆرى پېپۇو، وەك ئەوه بیوو هەمووان بزانىن دەچىت بۆ كوى، بەلام له راستىدا من نەمدەزانى چى دەكتات و دەچىت بۆ كوى؟ لەگەل ئەوهشدا من بەوجۇرە دەپرۇيىشتىم كە دەبايە بېرۇم، من لەسەر دانىشتن و پىتكەنن و درۆكانى خۆم بەردەوام بیوو. ئىواران پېش ھەموويان دادەبەزىمە سالۇنەكە، بە راست و چەپدا ستايىش و نوكىتم دابەشىدەكىد، بە جىگەرەيەكەوه ناوه راستى سالۇنەكەم دەگىرت، لەگەل مۆسىقىكارەكاندا باسى يارىيەكانى ھەلبىزاردەي نىشىتىمانى و يانەي قوتاييان و هيىزى ئاسمانى و يانەي پۇلىسم دەكىرد. بىئەوهى ناوى يارىزان و يانەكانىيان بزانىن وەك ئەوانى تر وينەي كۆمەلینک يارىكەرم پەيدا كردى بۇو و بە ژۇورەكەمدا ھەلماسىپۇو. لە راستىدا ھېچ شىتىك لەوه ئاسانتن نىيە كە مرۆڤ خۇى تىكەلاوى ئەو قىسە وباسانە بىكەت، قىسە زۇريان تىابكەت بىئەوهى ھېچ بزانىت، من بىئەوهى ھېچ لە يارى شەق بزانىن كەسانىتىك لە پرتەقالى سېپى وەك پىسپۇر تەماشىياندەكىرم. لە كاتى يارىيەكاندا لە ناوه راستى ھەموواندا لە بەردەم تەلە فزىيونەكەدا دادەنىيىشتىم و بەردەوام قىسە مەدكىرد و دەمگۈوت: ها، دىفاعى چەپم زۆر بە دل نىيە، من بىم لە بىرى راهىتىرەكە ژمارە ھەشتەكە، مەبەستىم شوبەھەكەي ئەوسەرە دەيھەنەمە شوينى دىفاعى راست، ئەو پەقەم سىتىيە دەبەمە ئەوسەر، بۆئەوهى لە ويادا بۆشايى دروست نەيىت، ئەوييا زۇر گرنگە، چونكە تۆپەكانى زەورا زۇربەمى بە لاي چەپدا دەپروات، يان من بىم سەر لە بەرى پلانى يارىيەكە دەگۈرم، دەيکەم بە پىنج - سىن - دوو، لە مجۇرە يارىيانە كە خال كۆكىنەوه گرنگە، دەيىت دىفاعى بکەيت.

يان دەمگۈوت: عەدنان ئەمرۇ زۇرباش نىيە، لەم حالەتاندا كە

یاریکه ریکی ئەساسیت تەواو نییە، دەبیت زور بلاویتە وە توپى دریز
یاریکەیت، زور توپ لە قاچى خۆتدا بھیتىتە وە، ئەوهنە توپەكە بھیتىت
و بېبىت تا یاریکەرەكانى ئەولا شىتىدەن، لەم حالەتەدا شۇوت بۇ گۈل
لېمەدە، ھەر توپەكە بھینە و بىبىھ، بىھینە و بىبىھ، سەيردەكەيت
پاش توزىنگ دېفاعەكەيان گىڭىز بۇوە، ۋەلقرۇغان لعظىم لە يارىدا ئەوە
موھىمە ئەولا گىڭىز بەكەيت. من بىم لە جىاتى مودەرېبەكە گىڭىزاندەكەم.

لە ماوەيەدا بېرىكى زور لەم قسانە فيريووبۇوم كە مانىيان نەبوو،
بەلام وەك قىسى زور گرنگىش دەردەكەوتىن. لە يارىيە نىتو دەولەتىيەكاندا
دەمکرد بە ھەرا، كە ھەلبىزاردەي نىشتىمانى دەيدقىراند لە ھەممۇيان زىاتر
دەگرىام، لە كاتى پەنالتى لىداندا دەكەوتە نىنۇك خواردىن، كە فاولىيان لە
یارىکەرەكانى ئىمە دەگىردى، جىنچۈم دەدا، كە دەشماندۇراند ھەممۇ وەخت
خەتاکەم دەخستە ملى حەكەمەكە.

موسیقارەكانى پرتەقالى سېنى، ھەميشە ھەزىيان لەو بۇو پېيان بلىتىت
گوناھى حەكەمەكە بۇوە كە دۇرلاندووتانە، مەنيش ئەو درقىيەم بۇ دەكىردىن
كە ھەزىيان لىتىبۇو. لە دواى تەواوبۇونى گەمەكان تا دوو پۇز ھەممۇ
گۈشىيان لە تەفسىرەكانى من دەگىرتى، دەمگۈوتە: لەسەرەتاي يارىيەكەدا
پەنالتىيەكى بۇ ئەوان حسابىكىدە، پەنالتى نەبوو، كويىيىش دەبىيىنى لەو
ديو خەتنى چەزاوه بۇو، ۋەلحوسەين لەو ديو خەتنى چەزاوه بۇو، كولى
يەكەميان تەسەلول بۇو، ئەخىيل كەريم، توپ دەرنەچۈو، ھجومەكەيان دە
مەتر لە دىيۇوهەيە، يەعنى چى ئاوتتسايد نىيە، يەعنى ھەر ئەو حەكەمە
قانۇن دەزانىت؟ ئاخىر ئىمەش شىتىكى لىدەزانىن، وە شەرەف ئەلئەنپىاء من
پەئىسى ئىتىحادى كورە بىم، سېبەيىن موقاتەعەي ھەممۇ دەورەكە دەكەم،
یارىکەرەكان سەجىبدەكەمە وە خەلاس، با ئىتىحاد ئاسياوى سەرى خۆى
لە دىيوار بىدات، بىن مونتە خېلى ئىمە وە حەقل پەرسول كەريم دەورەكە

ده بیت مه هزله.

به لام دروکانم هر لام ئاسته دا نه بیوون، به لکو پهلى ده کوتا بق همندی بواری تریش، همندیک شهو له بهینی به رنامه کاندا داده نیشتین و سهیری زنجیره میسرییه کانمان ده کرد، من همان شیوه ده مکرده هرا، ده مگووت گهر من ده رهیته که باما یه، فلانه ئەكته رم ده کرده ده ری، فلانه دهور بق ئەم باش نییه و بق ئەوی تر باشه. مەکیاجی ئەم ئەكته ره تو ختره ده بیت کەمیک کالبکریتھو، جولھی کامیزاكه لیرده دا ده بیت له پاسته و بق چەپ بیت، نه وەک له چەپه و بق پاست. لیرده باشتره ئەكته ره که له مسەره و بیت ناو کادره و، پوتا کی لیرە تۆزیک کە متربووایه دیمه نەکه جوانتر ده بیو.

هیندم قسە ده کرد، همندیک له کچه کان له ناوه راستی زنجیره کاندا به پیلاو لیتیاندە دام تا بیدهندگ بم، به لام همندیکی دیکەیان هیندەی حەزیان له قسە کانی من ده کرد حەزیان له زنجیره که نه بیو. من بەردەوام کومەلیک سیناریق داده رشت، کە همندیجار له و سیناریق بیمانییه سیناریسته کە باشتر بیوون. من بق خوم لە بری زنجیره که، له پالھوان و پوداوه کان زنجیره یکی ترم دروسته کرد، کە همندیک له کچه کان به همان شەوق و ئارەزوو وە گوئییستی ده بیوون، بق نمونه گهر له زنجیره که پالھوان کە بچووبایه بق شاریکی دوور، من پالھوان کەم دەنارد بق دوورگە یەکی چول و نابیارو نەدق زراوه له دەریای سېی ناوە راست. گهر پالھوان کە همندی چەتەو پیاو خراپی تووش بیوایه، پالھوان کەمی من له دوورگە چوله کەنا همندیک خیلی سەرەتايی نەدق زراوهی تووش ده بیو، گهر کچیک له ناو چەتە کاندا پالھوانی زنجیره کەی خۆشبویستباي، پالھوان کەمی منیش عاشقی حۇرییەک ده بیو کە بە رقۇ دەچوو وە ناو ئاواو بە شەو دەهاتە ده ری... ئىدى شان بە شانی پوداوه کانی زنجیره کە من چىرقۇ كىتىکى درىئەم دروسته کرد، کە سەرتاپا ی کوشتن و شەپو خۆشەویستی بیو،

به لام پر له قسه‌ی پرپوچ و گورانکاری ناوهخت و نابهجن، له راستیدا گورانکاری‌یه کان به جوریک کوتپرپو سهیربوبون، من خدم پنکه‌نینم پنده‌هات، به لام له بربی ئوهی واله کچه کان بکات برشته‌وه هندیکیان زیاتر به خیال و فانتازیا کانی من سه‌رسامده بوبون.

دالیا سیراجه‌دین همه‌یشه له دووره‌وه ته‌ماشایده‌کردم و تیکه‌ل به دانیشتنه کانم نه‌دهبوبو، له‌گهله ئه‌وانی تردا و هک خوى قسه‌یده‌کرد، و هک خوى هله‌دستاو داده‌نیشت، هه‌موو پرژنیک ئه‌ملالوای کچه‌کانی ماجده‌کرد، دلی موسیقاره‌کانی ده‌دایه‌وه، که قسه‌یده‌کرد هه‌موو گیانی ده‌جولا، که پنده‌که‌نی شتے‌کانی ده‌ورو به‌ری دهدره‌وشانه‌وه. به خیزایی ده‌هات و ده‌چوو، به‌ر له ده‌ست پنکردنی به‌رنامه‌کان به‌و کراسه پوله‌که گران و قهشنه‌گانه‌وه، به‌و پنلاوه زور به‌رزانه‌وه که به زهمه‌ت ده‌یتوانی پیوه‌ی بروات، به هاره‌هاری کومه‌لیک خشلی به‌ده‌وییه‌وه ده‌بایه هه‌موو شتیک کوت‌ترولبکات، ئه‌وه مکیاجه شیتanhه‌یه نه‌بیت که به جوریکی ترسناک له ده‌موچاوی ده‌سوو هه‌موو شتیکی تری جوان بوبو. که منی ده‌بینی به هینمی قژی لاده‌دا و ده‌یویست سه‌یرمنه‌کات... ناخوشترین شت له که‌اندا ئوهیه که ته‌ماشات ناکهن له به‌رئه‌وه نییه که ته‌ماشات ناکهن، به‌لکو بؤئه‌وهی تیتبگه‌ینن که ته‌ماشات ناکهن. بؤئه‌وهی پیت بلین؛ به‌لی جه‌ناب، من ته‌ماشات ناکه‌م و توش چیت له‌ده‌ست دیت بیکه. ته‌ماشات ناکهن بؤئه‌وهی وات لیبکه‌ن زیاتر ته‌ماشایانبکه‌یت. بؤئه‌وهی دوایی که شتیک له نیوان‌تانا دروستبوو، که تو قسه‌یه‌کت له ده‌م ترازا بلین «ها من ئه‌وکات تۆم هه‌ر نه‌ده‌بینی، تو کن بوبویت، من ئه‌سلمن سه‌یری تۆم نه‌ده‌کرد، تو ریگات به من گرت». من ئه‌وکات هه‌موو ئه‌و فیلانه‌ی دالیا سیراجه‌دینم به‌سه‌ردا تیده‌په‌بری، ئه‌گرجی له ناوه‌پاستی که‌جان و موسیقاره‌کاندا و هک شه‌یتائیکی حاوت شاخ ده‌رکه و تبوم، به لام له‌بهرده هه‌موو ته‌کنیکی سه‌ره‌تایی دالیادا په‌کمده‌که‌وت. ئه‌و ده‌یتوانی به مذالانه‌ترین یاری که به‌سه‌ر مذالیکی

دوازده سالاً تیناپهربیت، تائو و سه‌ری دوئیا من به دوای خویدا را کیشیت. که ده مبینی ته ماشام ناکات، من نئیتر به رد هوا م تماشامده کرد، که ده مبینی ئه و به هیچ جوریک بیر له من ناکاته وه، من به رد هوا بیرم له و ده کرد هوا، له به رئه وه هه موو شتیکم له دالیا سیراجه دیندا له به رکرد بیوو، جولانه وه کانی، ههستانی، پویشتی، گوپانی نیو نیگای، شویتی تاله کانی پرچی، جوری مکیاجه که‌ی، رهنگه کانی پشتچاوی، ژماره‌ی ئه و قله‌مانه‌ی که لینوی پن سورده کات، جوری ماسکارا که‌ی. ههندیجار هینده سووک ده جولا یه وه پیده‌جوو بفریت، ههندیجاریش هستمده کرد ناتوانیت بپروات، مه‌س‌له که ته‌نیا پیلاوه کانی نه بیوو، به لکو شتیکیش بیوو له پوچیدا که ههندیجار هیند لهشی قورس ده کرد نه توانی بجولیت‌هه وه، ههندیجاریش به جوریک باری سووکده کرد بتوانیت بفریت.

من دوای ئه و شهوه گله‌ک شهوى تر دالیا سیراجه دینم له هولی سه‌ماکه‌دا بینیه وه، هه میشه به مؤمیکه وه له سوچیکدا داده‌نیشت و ته ماشامده کرد، له کاتیکی دیاریکراودا داده بزری، له سه‌ر هه‌مان کورسی داده‌نیشت، باوه‌شیده کرد به سیبه‌ری پیاویکی خه‌یالیدا، پیکه وه داده‌نیشت و تا به ربیه‌یان قسه‌یان ده کرد. له و شهوه سه‌یرانه وه چیرق‌کی زیانی دالیا سیراجه دینم زانی، پسته‌رسته حیکایه ته که نایه وه به یه‌که وه. هه موو شهوه‌کیش له به رهوناکی مؤمه‌که‌مدا فریشته بچوکه کانیم ده بینی له‌گله‌لیدا دین و ده‌رقن، ده‌ستی ده‌گرن و پاریزگاریده که‌ن به‌لئن، زیانی دالیا سیراجه دین وه‌هابیوو، به پوچ له ژووره‌که‌ی خویدا تا دره‌نگ ده‌مایه وه و به شهوه‌یش دوای به‌رناخه کان ژوانیکی خه‌یالی هه‌بیوو، له‌گهل کوریکی خه‌یالیدا، له‌شوین و کاتیکی خه‌یالیدا.

ئه و پوچانه‌ی دالیا سیراجه دین له شاری زهردی سوزانیه کان نه بیوو، وه‌بزی و بیتاقه‌تی منیان فیبری گه‌پانی ناو کوچه کان کرد. من له و کاته وه

دەمزانى ئەو خۆشەویستىيە خەنچەرىكە لە دلما، بەلام دەشمىزانى بىئە و خەنچەرە ناتوانم بە زەويىدا بېرقىم، دەمزانى ھەرجىيەك بىكم ئە و كچە منى وەك خۆشەویستىك قبۇول نىيە. ئىستاش دەلىم گەر مەرۋە يەكەمین خۆشەویستى گەورەي خۇى دۇراند، ئىدى تا مردىن بۇونە وەرىكى دۇراند. خۆشەویستى وەك شەترەنچ نىيە، مەرۋە كە دەستىكى دۇراند خۇى كۆبكاتوھ بۇ دەستىكى تر، مەشق بىكەت، فيزبىيت، لە عەشقدا يەك دەست ھەيە، يەك يارى ھەيە و تەواو، كە دۇرانت بىزانە بۇ ھەتاھەتايە دۇراندۇوتە، ھېچ كەس نىيە لەم سەر ئەستىزىيە بۇوجار بە ھەمان شىتى، ھەمان سۈز، ھەمان پلەي سووتان و دىوانەگىيە وە عاشق بىت. وەك چۈن لە ژيانى ھەموو سەركىدە يەك يان سەرەنگىكى سوپادا شەرىيکى زۇر گەورە ھەيە، شەپىكە بۇون و نەبۇون و مانانى ژيانى لەو شەپەدا كۆدەبىتەوە، لە ژيانى ھەموو مەرقۇنىكىشدا عەشقىكى وەها ھەيە، عەشقىكە دەھىتە دەرەھەي قانونەكانى عەقل، دەھىتە ئەودىي سەنۇرۇ شىاواو نەشىاواو. ئەم جۇرە عەشقە پەيوەندىيەكى بەو تاكىكى و گەمانەوە نىيە كە بە درىئازىي مىڑۇو ژنان و پىاوان گەشەيان پىداوەو لە سەر پلان و نەخشەكانى يارىدەكەن، ژنان و پىاوان ھەموو پۇزىك، لە ھەموو يەكدى بىننىتىكدا، لە ھەموو نزىكىبۇنە وەيەك و دۇوركە و تەنەوەيەكدا ئەو گەمانە دەكەن، ھەر يەكەيان كۆمەلېك تەكىنلىكى خۇنىزىك خىستەوە دۇوركە و تەنەوەي ھەيە، ھەر يەكەيان جۆرە پلانىكى راڭىشان و دۇوركە و تەنەوەي ھەيە، ھەرىكەيان ڙماھەيەك فىلى كۆنترۆلكردىن و دەستەمۇكىردىن بەرامبەرەكەي لەلایە، ئەم تەكىنلىك و گەمانە لە ھەموو پەيوەندىيەكى ژن و پىاودا پەنگەدەدەنەوە، ھەتا كاتىك ژن و پىاوىك بۇ كورتىرىن ساتىش لە كۆچەيەكى خالىدا بەلاي يەكتىدا تىپەرن و كەسىشىيان تەماشاي ئەو دىكەيان نەكەن، ھەتا ئەو كاتانەش ئاسەوارى ئەو گەمانە لە لەش و جولە و شىتوھى رۇيىشتىياندا دەردەكەۋىت. بەلام عەشق شىتىكى ترە، عەشق ئەو جىڭىلەيە كە ھەموو ئەم ياسايانە

په کیاندەکویت، هموو ئەم گەمەو تەکنیک و پلانانە ئىدى ئىشناکەن. جیاوازى نیوان عەشقى پاستەقىنەو گەمەكانى تر وەك جیاوازى نیوان كوشتنى مەرقۇنىك وايە بە راستى لەگەل كوشتنىدا لەسەر تەختەي شانق، وەك جیاوازى خوتىنىك وايە كە خەنچەرىكى پاستەقىنە لە دلت دەرىيەدەھىتىت لەگەل شوشەيەك مەركەبى سووردا كە دەرىيەتەرىك دەپېزىت بەسەر سينەتا، مەرۆف تەنبا لە ساتى عەشقدا ناتوانىت ئەكتەر بىت، ئەو ساتەي لىدەرچىت لە كۆي ساتەكانى ترى زىندهگىدا مەرۆف ئەكتەرە و كەسىش ھەستى بىناكات.

من لە پىرتەقالى سېي ئەكتەرىكى گەورەبۇوم، تەنبا شتى راستەقىنە لە ژياندا ئەو عەشقە نەيتىيە بۇو كە بۇ دالىيا لە دلەمدا بۇو، شتىكى سەيرە گەر بلىم عەشقم بۇ ئەو بىتەدە سەرايى بۇو، چونكە بىتەدەبىي، نەگونجان لەگەل ژياندا، تىكەلنى بۇون بە ئىقاعى شتەكانى تر بەشىكە لە خۆشەويىستى. شتىكى سەيرىش دەبىت گەر بلىم خۆشەويىستىيەكەم بۇ دالىيا شتىكى ترسنەك بۇو، مەترسىيەكى بىتەنەي لەسەر ژيانى منىش و ئەويش ھەبۇو، من شىستانە خۆشىمەدەويىست، بۆئەوهى زمانىكىش بىدەم بە خۆشەويىستىيەم دەمتوانى شتى زۇر خراب بىكەم. تا ئەندازەي ئەوهى بىتوانم بىكۈزم، ياخود بىتوانم خۆم بىكۈزم يان شتى خراپتىريش. بەلام ئەوهى والە مەرۆف دەكەت دەستېگىرىتەو، چاوهپۇانكىرىنى موعجىزەي، من دواي ئەم چەند سالە دەتوانم بلىم، من چاوهپۇانكىرىنى موعجىزە لەو شارەدا رايگرتم. من بە موعجىزە لەسەر زەمين مابۇوم، ھەر كەسىك بۇ كوشتن بىرىتىيانە ئەو بىبابانانە باشۇور و بە زىندۇوپىيەتتىتە دەرەوە بە موعجىزە ماوە، لە بەرئەوە لە بىرتان نەچىت من مەندالى موعجىزە بۇوم، من كورى موعجىزە بۇوم، يەك لە دواي يەك موعجىزە سەير سەير لە ژياندا رۇوياندەدا. ئەو كاتىش كە لە كوچەكانى شارى زەردى سۆزانىيەكاندا دەسۈرەمەوە چاوهپۇانى موعجىزەم دەكەرد.

شاریک بمو تا پتر به کوچه کانیدا بگه رابایتایه ترسناکtro سهیرتر
 دهرده که وت، له گورانیکی به رده و امدا بمو، له ده ریایه ک ده جوو که هلچوون
 و داجوونی هه بیت، ههندیجار که پیاسه مده کرد تا ناکوتا کوچه‌ی باریک و
 دریز و پینچاو پیچ بمو، پیتموابوو هرگیز ناگه‌مه ئوسه، و هک ده ریایه ک
 وابوو که تینیدا شهپول شهپولی تر دروستده کات، هر کوچه‌یک کوچه‌یکی
 تری و هک خوی دروستده کرد، که به رده وام کرم‌لیک پیتوواری توزاوی به
 ناویاندا ده گه‌ران. هه تا دیمه‌ن و نیگاو پوخساری پیتوواره کانیش دووباره
 ده بونه‌وه. ههستمده کرد ههندیک له و پیتوارانه ئهزه‌لیین، ههستمده کرد
 کرم‌لیک میوان هن لهم شاره‌دا تارمایین، به رده وام به هه موو کوچه‌کاندا
 ده گه‌ران، ههندیک مه خلوقاتم ده بینی به جانتاکانی دهستیانه‌وه له و توزه
 زهرده‌دا به دوای ناویشانیکدا ویلبوون که نهیانده دوزیبیه‌وه، ههندیکیان
 تارمایی سپیپوش بموون که هه میشه و هه میشه بیثامانج ده سورانه‌وه.
 ههندیک پیاوی شه رمنبون که هیزی دهستیان نه بمو له هیچ ده رکایه ک
 بدنه، ههندیکیان بق مه بستی نادیار، نیازی بهد، خواستی خراب له وی
 بموون، ههندیکیشیان سووک و ساده مه خلوقاتیکی بیشونین و جیکا بموون،
 پوچی ویل بموون و له و کوچانه زیاتر شوینیکی دیکه‌یان نه بمو پووی
 تیکه‌ن. بهلام ئه و شاره ههندیجار له ناکاویش بچوکه بیووه، و هک ئوهه‌ی
 زه‌وییکه هه ناسه و هرگریت و له‌گه‌ل هه اوادا شه قام و کوچه‌کانیش هه لمژیت،
 یان و هک به حریک داچیت و له‌گه‌ل کشانه‌وهی شهپوله کانیدا کوچه و مال
 و شه قامه کانیش بجهه بنوه. من ههندیجار که ده هاتمه ده ری بق پیاسه،
 ده مبینی ئه و شاره به جزریک بچوک و ته سکبیت‌وه، و هک ئوهه‌ی هیزیکی
 نهیینی ماله‌کان و کوچه‌کانی ترازاندیشته ناو یه‌ک، من ده وه ستام و به خوم
 ده گووت هه موو ئه و قسانه‌ی که موسای باهه ک له سه ریم یوتپیای

ناو لمه کردى پاستبۇون، ھەندىچار شتەكان لە ناكاوا دەگۆران، وەك ئەۋەبۇ، ئىمە و پىرتەقالى سېي بە تەنبا لە دەرىايەك لەمدا ونبوبىن. وەك ئەۋەبۇ كەوتىتىنە بورجىكى نادىيارەوە، شتىك ئىمە جىاڭرىتىتەوە لە ھەممو ئەو شارەمى داپرىتىتىن. چەندەھا پۇز چاوه پىتىماندەكرد و كەس نەدەھات بۇ پىرتەقالى سېي، من دەھاتمە دەرەوە دەمموىست بەو شارەدا پىاسەبکەم، بەلام جىڭ لە بىابانىكى بىسىنۈرى لە ھېچى دىكەم نەدەبىنى. ئەو پۇزانە مۇسىقارەكان و كىزەكانيش دەگەپانوھ ژۇورەكانى خۇيان، ھەركەسەو لەخەلۆھتى خۇيدا دەرگائى لەسەر خۇى دادەخست و نەدەھات دەرى، ھەندىك لە مۇسىقارەكان ئەو پۇزانەيان ناودەنما «جەڙنى لە»، بەلام بۇ من جىڭ لە وەرزى زەردو ترسناكى مردىن زىياتر ھېچى دى نەبۇ. لەو پۇزانەدا من بە تەنبا لە بالقۇنەكەدا يان لە سالقۇنەكەدا دادەنىشتىم و بىرمەدەكردەوە. لە پىرتەقالى سېي ھېيج ھاپرىيەكى پاستەقىنەم نەبۇ، بە گشتى وەك كوردىكى غەربىيە سەيردەكرام كە پىشەيەكم لەو زەھوبىيەدا نىيە. باوهەنەكەم ھەممو ئەوانەشى كە لە پىرتەقالى سېي كارياندەكرد باوهەريان بە چىرقەكەي داليا سىراجەدین كردېتىت، دەربارەي كورپى پۇرىتى من بۇ داليا، بەلام ھەممو ئەوانەي كە لەو تىاتر قەخانە تۈزۈوييە كارياندەكرد بە گشتى نەيتى خۇيان ھەبۇ، نەيتىنەك نەياندەوېتىست كەسى تى بىزانتىت، لە بەرئەوە جۇرە پەيمانىكى بىتەنگ و شاردراوە لە نىوان ھەموواندا ھەبۇ كە نەيتى يەك بىپارىزىن. ئەو پۇزە سەيرە سارەد و خنكتىنەرانە تەنبا يەك ئافرەت دەھات بۇ پىرتەقالى سېي، ڏىنلىكى عەرەبى زل بۇو، ئەسمەرىيەكى تۈخ بۇو بە دوو گوارە ئاپسەننى گەورەوە، بە لووتەوانەيەكى رەشەوە، بە پىزىنەك خالى سەوزەوە كە پىتەچوو بە درىزىايى ھەممو لاي چەپى لە ناواچاوانىيەوە تا قوولەپىنى درىزبۇوبىتىتەوە، بە جووتى مەمكەوە كە لە دوو جەوهەندەي پەر ھەوا دەچۈون، پىتىاندەگۈوت «شازىنى تۆز»، ئىشى ئەۋەبۇ ئەو تەپوتۇزە بىرىت كە بە جۇرىيەكى سەير ھەممو جىڭايەكى دادەپۇشى،

ئافرهتیک بwoo تهنيا لهسەر سريينى تۆز دەزىيا، زنجيرەيەك مال و كوجه
و شارى هەبwoo بەسەرياندا بگەپيت و لە تۆز پاكىيانباتەوه، ھەموو ژيانى
لە شەپېتكى كوشىندهدا لەگەل تەپوتۇزدا بىردىبووهسىر. ھىندهى ئەو با
بىبابانىيە خنكىنەرانە بە خۆيان و كىزەنە ساماناكەكانى لەمەوه ھەلىدەكرد، ئەو
سەفەرى ئەفسۇناؤى خۆى لە پەشەباكاندا دەست پىتەكرد، تەنيا كەسىتكى
بwoo لەو گەرددەلوولە ساماناكەنى لەمدا بە ئاسانى دەزىيا، دەيتوانى بىروات و
پېتكەننەكت، شارەو شار بگەپيت و نەخنكىت.

پۇزىنەك لەو برقۇزە ترسناكانەي تەپوتۇز، لە ژۇورەكەي خۆم دابەزيم،
كراسىتكى بىنچىم لە بەردابۇو، دەستە سريتكى سوورى خەتدارم كردىبووه
ملەم و جەڭەرەيەكم داگىرساندبوو، بە دەم فيكە ليدانەوه ھاتمە سالقۇنەكەوه،
لە دەرەوه گەرددەلوولىتكى ترسناك لۇورەي دەھات، دەركاۋ پەنچەرەكانى
پرتەقالى سېپى ھەمووييان داخرابۇون، بەلام لە ژۇورەوەش گۈيىم لە دەنگى
ئەو دەنگە زىخانەبwoo كە دەياندا بە پەنچەرەكاندا، من فيكەم لىندەداو
سەمامدەكرد و لە بەر خۆمەوە گۇرانىيەكى عەرەبىم دەگۈوتەوه كە لە
كۆتايىيەكىدا دەببوايە بە دەنگىتكى كچانە بلىتىت «سوکەر يَا سوکەر».
گۇرانىيەكى زۆر بىتمانابۇو، بەلام بەوهدا كچەكان زۆر لەسەر سەھنەكە
دەيانگۈوت مىنيش لە بەرم كردىبوو. كە شاۋىنى تەپوتۇز دەركەوت من
لە مەتبەخەكەدا پارچەيەك گوشىتى قوتوى كۆرن بىفم لەگەل ھىلەكەدا
سوورىدەكردەوە گۇرانىم دەگۈوت، وەك ھەميشە بە دەم گۇرانى گۈوتەوه
بەسەر سلاۋىتكىم لىتكىد و ھېچم نەگۈوت. ئەو ڙىنېتكى بىنەنگ و پېر نەھىنى
دياربۇو، بەلام تورەيى و پېقىتكى بىنەنگ بەرابەر بە ھەموو گەردون لە
چاویدا بwoo. ڙىنېتكى جوان نەبwoo، بەلام ناشىرىينىيەكى تەلىسمائىي ھەبwoo،
ھەر جارىك دەمبىنى گەرددەلوول و لەم و بىبابانى ناكوتام بە يادا دەھاتەوه،
ناشىرىينىيەكەي لەو دىزىييانە نەبwoo كە شەيتان دروستىدەكت، بەلكو جۆرە
ناشىرىينىيەك بwoo خودا بە وردى كارى تىيا كردىبوو، دەمچاۋىنەك بwoo لە

دهموجاوی جوانی کچانی پرتهقالی سپهی زیاتر بهره و خهیال و بیرکردن وهی را ده کیشایت. ئه و روزه شپر زه ترو سهیرتر هاته به رجاوم، به رله وهی ده ستبکاته پاککردن وهی، سه رکه وته سه رهی بق لای دالیا. پاش توزیک به شپر زهی هردو وکیان هاتنه ده رهی و له پرته قالی سپهی چونه ده رهی. من به دهسته سره کی ملمه وه زوو زوو ملم له مهتبه خه کوه دریزد کردو به دهنگی به رز ده مگووت «سوکه ر یا سوکه ر وه حیاتک یا سوکه ر، یا به طه یا سوکه ر». به دهنگیک گورانیم ده گووت هه ممو ماله که دله ریه وه، زوری پینه چوو دالیا سیرا جه دین هاته وه ژووری و بهره و لای من له مهتبه خه که دا هات، که دالیا سیرا جه دین هاته ژووری خه ریکبوو خواردن که م پنده گهی، دالیا گووتی: بیزه حمه ده توانيت توزیک راوه ستیت و ئه م گورانییه بیمه عنایه نه لیت.

من گووتم: بقچی بیوه ستیتم گورانییه کی خوش، دهنگی من زور له گه لیدا ده گونجیت، وانییه؟ دالیا به دهنگیکه وه که تکای تیابوو، گووتی: تکات تیاده که م جه لاده شتیکی زور گرنگه... شتیکی زور زور گرنگه، دهمه ویت گویم لینگریت، مسله لی ژیان و مردن، پنويستیم به یارمه تی تو ههیه.

من گووتم: خانم گهر ده تویت، تا مردن قسه ناکه م، تا مردن گورانی نالیم، گهر حمزه که بیت سه د سال له پیناوی تؤدا به پیوه له سه ره قاجیک ده وه ستم، بالم و پهشه با لیمبدهن، من بق جوانییه کی وه ک تو ئاماده م هزار سال به که رو لالی له سه ره زه و بسوریمه وه، ئاماده م هزار سال ده ستبخه مه سه ره ساجیکی گهرم و نه لیم وهی. ئاماده م شهش هفتھ ئاو نه خۆم وه نه لیم تینوو مه، شایه تومان له سه ره ناوت بھیتم و خۆم فریبده مه ناو تەنوره وه نه سووتیم، لە ناو لمدا خۆم بینیزم و تەنیا لووتم بە ده ره وه بیت، بەشی ئه وهی ههوا هەلمزم، بچمه ژیز داری کە ژاوه یه ک که تو به بوكینی بق غەریم و پەقیبانم ده بات، هەر بە و مەرجەی تو پاز بیت.

دالیا وەک ھەموو کچەکانى تر، حەزى لە درقكاني من دەگىرد، بە زەردەخەنەيەكى غەمگىنەوە گۇوتى: جەلادەتى كوتى، كاتى ئەم قسانە نىيە، كەمەتكى تر وەرە خوارەوە بۇ ژىر زەمینەكە، كارم پىتە.

* * *

ھەر سېيکان چاوهپوانىاندەكردم. لەدەرەوە گەردىلولۇنىكى ترسناكى لم بۇو، ھەستىندەكىد ھەوا پېرە لە دەنكى گيانەوەرى زامدارو نەبىنراو، من ھەمېشە پۇزىانى پەشەبا گۈيىم لە دەنكى ئەو گيانەوەرانە دەبۇو لە بادا، دلىبابۇوم پۇزىانى پەشەبا ھەموو پۇچەلەبەرە زامدارەكان دېنەدەرى و ھاواردەكەن. پەشەبا پۇزىكى باشە بۇ ھەر پۇچەكى بىرىندار بىھەيت ھاواربىكەت. كە گەيشتمە ژىر زەمینەكە «دالىيا سىراجەدەن» و «شاۋىنى تپوتۇز» و پىاونىكى غەمگىن چاوهپوانىاندەكردم. نەقىيەن بۇ لەتەواوى جە سەربازىيەكانىدا. بە ھېتىنى لەسەر لىتوارى قەرەۋىتەكەي من دانىشتىبوو «مەبەستم ئەو قەرەۋىتەيەيە كە من يەكەمچار بە بىرىندارى لەسەرى كەوتىبۇوم»، من لەو ئىتوارەيەوە كە موسايى بابهەك لە تەك خۇيدا بىرمى ئىدى ئەو ژىر زەمینەم نەبىنېبۇو. جۇرىكى لە ترس لە دالىادا بۇو كە بە رۇخسارىي ناڭاشتا بۇو، ھەواي ژىر زەمینەكە وەسوھسەو دوودلى لىدەبارى. من وەك مۆسیقارىك پۇزىك لە پۇزىان بىرۇام بە كەسىك نەبۇوە لە سوپادا كاربىكەت، ھەموو ئەواتەي لە سوپادا كاردەكەن دېنەدەيەكى نەخۇش لە ناوياندایە، لاي من گىرنگ نىيە تو لە چ سوپايەكدا كاردەكەيت، لە سوپايەلات و دەقەرى مەندايت ياخود لەكەل دوژمندايت، ھەموو ئەفسەرو دەرەجەدارەكانى دونىيا لاي من دېندهن، حەزىيان بۇ كوشتن لە ھەرشتن گەورەترە، حەزىيان لە دەسەلات و لىخورپىنى ئەوانى دى

له هه مهو حه زیکی دی فراوانتره، هتا ویقاریان له ویقاری کورگیک ده چیت
به رله وهی ده مبخاره خوینی نیچیره که یه وه. دالیا دهیزانی وه ک کوردینک
من بپرام به هیچ که سینک نیمه جلی سهربازی له بردایت، دهیبینی چون
خومیان لیده پاریز، چون له پرته قالی سپی بیدنهنگ سلاویکیان لیده کم
و مل شورده کم و به لایاندا دزه ده کم. دزیوتین کاراکتریک له سه
ئم ئستیزه که کاراکتری ئوانیه که جلی سوپایان له بردایه، لای
من هه مهو له شکره کانی دونیا له شکری شهیتان، خودا پروژیک له پوزان
سوپای نه بورو، ئگه خودایه ک هه بیت ئوا هرگیز پیویستی به سوپا
نیمه. خودا شاعیرانی هه بورو، خوفیدا کارانی هه بورو، پیغامبرانی تاک و
نهایه هه بورو که چونه ته ناو ئاگرو سه خاج، به لام پروژیک له پوزان
پیویستی به سوپا و چه نگاوه نه بورو، پیویستی به ئه فسرو دهرجه دار
نه بورو.

ئه و پروژه يه که مین پروژم بورو نه قیب «سامیری بابلی» بیینم. يه که مین
جاریشم بورو ئه فسرویک به غه مگینی بیینم، له و ماوهیه دا کله ک سهربازو
ئه فسرو ماندو شکستم بیینی بورو، به لام پیکه و تی ئه فسرویکی و ها
غه مگینم نه کردو. ئه و ئه فسرو بیزه حمانه که له ده سالی پابوردو ودا
سوپا په روه رده یکردوون، چه شنه جانه و هریک بعون له ساتی شکست
و دو راندیشدا غمت له چاویاندا نه ده بینی. دوو شت له رو خساریاندا
بورو، سه رکه و تن یان زه لیلی، شانا زیبی یاخود ملھوری، به لام به خته و هری
پاسته قینه یاخود غم له چاویاندا نه بورو. هتا کاتیک که ده هاتنه پرته قالی
سپی و له سه کورسیه کان داده نیشن هه مانشیوه به ویقاریکی سهربازی
په قوه پالیانده دایه وه، که دهیان خوارده وه چرچترو دزیوت و دریزتریش
ده بعون، که زود زوریان ده خوارده وه وه ک ئوه بورو له سه ناگریکی
هیمن پیشیان خواردیت لجیان به جوزیکی سهیر شورده بورو وه، چه ناگه و
به رگه رو ویان به جوزیکی نائاسایی ئه ستورده بورو، وه ک ئوهی چه ند

توبیژیکی دی له چه رمت تیگرتیت. که له گهله کچه کانیشدا هله لدهستان بجهنه سهرهوه، هیشتا ههر لهوه دهچوو به گوچانه کانی بنبالیانه وه له مهیدانی مهشق و عهره زاتدا بن، ههر همان گرژی و مونی له چاویاندا بوو. ئه وه يه که مجارببوو بیبینم ئه فسه ریک دوو چاوی پهشی گهورهی هه بیت، دوو چاوی سهیر، وەک چاوی تەپى بالداریکى گهوره که به دریزایی شەو به ژیئر باراندا فریبیت.

داليا سیراجه دین به دەنگىكە وە کە پېببۇو له دوودلى گۇوتى: جەلادەتى كۆتر، ئەمە ئە و نەھىتىيە بە کە له مېزە له تۆى دەشامە وە، ئىستا كاتى ئە وە هاتووه پېتىلىم. گويىگەرە، ئەم دوو كەسە تويان له مردن پېزگاركىرد. نەقىب سامىرى بابلى و ئوم فەزل، شازنى تەپوتۇز، ئەم دووانە پېنكە وە تويان له سەحرايەكى دووره وە بە بىريندارى هىتنا بۇ لای من.

خوداي گهوره ئوم فەزل شازنى تەپوتۇز منى پېزگاركىردوو، ئە و ژنهى من تەنبا بە سەر سلاؤم لىنە كىرد، ژىنیك ھەرگىز تەماشاي نەدە كىرم، وەک مەخلوقىكى بىلايەن و دوور لە دونيا خەرىكى ئە و مەملەتكە تە پې تەپوتۇزە خۆى بۇو. ژىنیك وەک شازنى كوشكىك تەماشامە كىرد سەرتاپاي لە پەلەكە و پەيژە و پەنچەرە تۆز دروستبۇوبىت، خانمېك لە كەنجىدا له گەل يە كەمین نەوهى كەشتىيەكانى ولاتدا، له گەل بارە خورمادا بەرەو دونىيائى ئەوبەرى زەرياكان پېيشتىبۇو، وەک پاوكەرىكى غوبار، وەک خانمېك كە پەنچەرەكانى كەشتى پاڭدەكاتەوە، غوبارى نېشتووى سەر دەزگاكان و مېزەكان و شوشەي دەرگاكان دەسپىت. لە سەر تەختەي ئە و كەشتىيە دەريياوانىكى خۆشىدە وەيت، لە سەر ئە و كەشتىيە شۇوى پېتەكەت، پۇزى بوكىتىنىشى تا ئە و سەعاتەي دەچىتە ژۇورى بۇ لای مېزدە كەي هەر غوبارى كەلەكە بۇوى سەر ژىيان پاڭدەكاتەوە، دواي سالىنک لە خۆشە ويسىتى، دواي ئەوهى لە گەل مېزدە كەيدا لە ھەموو بەندەرەكەندا، لە ھەموو شۇينە نەھىتى و چەپەكە كانى ئە و كەشتىيەدا دەخە وەيت. پۇزىك

له دهمه قالیه کی بچوکدا له سهر سه لکیک پیازی پر زیو له گهل سه رقکی چیشتکه رانی که شتیه که دا، میرده که هی به کیزدیکی دریز که ئە مدیوه و ئە ودیوه له کەمەره و ده بیزیت، ده کوژریت. ئە و دهمه شازنی تەپوتوز زگی به کورپنک پرە که مانگنیک دواى کوزرانی باوکی له ئیواره یه کی غوباردا له ناوه راستی زه ریای باشوارداله دایکده بیت، مەخلوقنیکی زهرباباوی سه بیره، پتر له وهی له گیانه و هرینکی ئاوى بچیت يان بۇنى ده ریای لیبیت، وەک باپیره به دەوییه کانى بۇنى لمى لیدیت. مندالیکه به نەخوشى له دایکده بیت غوبارو شىئى ده ریا به سېیه کانى ناكەون. پزیشکی کە شتیه کە پىندەلىت «ئەم منداله ناتوانیت له هەواى زه ریادا بىزى، تاکە جىگايىك بۇ ئەم جۆرە مەخلوقانه ناو سەحرای، چونكە سېیان به جورپنک دروستبووه له هەواى تەردا وەک ئەسفەنجىك له باراندا جىنبەھەلیت دەرزیت». دایکى به ناجارى واز له ئىشەکەی دەھىنیت و پروودەکاتە گوندىکى كەنار سەحرا، مندالەکەی كورپنکى گەرقەکە کە تەنبا خولىای گەمەی خۇونىرىدەن له تەپوتوزى بىباباندا بەر لە وهی تەمەنى ببیت به دەسال پۇزىنکى تەپوتوز پروودەکاتە بىبابان و ئىتىر ناگەپىتەوە. دایکى چەندەها مانگ له سەر يەك ناو سەحرای بۇ دەگەپىت و نايدۇزىتەوە، بەلام وازانەنیت، بۇ ئەوهى بتوانیت بۇ كورپەکەی بگەپىت و له گەلپىشىدا بىزى، دەبىتە شەپەکەرەنکى گەورە له گهل پەشمەبا و خولى بالدارو پوخسارە بالدارەكانى ناو لمدا، له گهل پاکىرىدەوهى هەر چىننیکى لم و خۆلدا، له گهل پوونىرىدەوهى هەر پەنجه رەيەكدا، له گهل سرپىنى هەر ئاۋىتەيەكدا چاوه روانى دەركە وتنى كورپەكەيەتى. لە سەھەرەكانىدا له نیوان شارەكان و گوندەكاندا ھەميشە بۇ فەزلى كورپە دەگەپىت، دەبىتە شارە زاترین گەپىدە سەحرا، كەسىك بىست بە بىستى نەھىنى چۈلەوانىيە كەورە و بىبىنە كان دەزانىت.

پۇزىك له پۇزان ئوم فەزل له گەشتەكانى بىباباندا له برى ئەوهى كورپەکەی بدقۇزىتەوە، سامىرى بابلى دەدقۇزىتەوە كە چىن پاوكەرەنک

ئاسکیکی کوژراو دهدا به شانیدا کورپیکی بربینداری داوه به شانیدا و له بیاباندا به دوای شاری ئاویتنه‌یی و زهردی سوزانیبے کاندا دهگەریت. ئەو کوره بربینداره منم که بەردەوام خوینم لىنده‌پروات، شازنى تەپوتۇز تەنیا کەسیکە کە دەرگا نەپینیبە کانی گەيشتن بەم شاره دەزانیت، تاکە کەسیکە لە پېیگا پېچاوبېیچە کانیبە و دېت و دەپروات. ئەو کە ماندویتى سامیرى باپلى دەبىنیت، کە تېنويتى و كەنفتىيە كەھى دەبىنی. هەردووكىيان داليا سيراجەدین دەناسن، ئەو کوردە پەخ شىريينه بەدبەختە تاکە کوردىكە لە تخوبى سەحرادا نىشته جى بۇوبىت، تاکە مەرقۇيکە دەتوانىت نەپىنى پېارىزىت، تاکە خانمۇيکە دەتوانىت ڈيان پېزگاربکات.

ئەو پۇزە من لەو ڈىر زەمينەدا، بە هەر سى فريادرە سەكەھى خۆم گەيشتم، بۆيەكە مجار لە بەردەم تېڭەيىشتى تەواوى چىرۇكى زىندۇوبۇونە وەمدا بۇوم. بەلام داليا منى بۆئەوە بانگ نەكىرىبوو تا نەپىنى زىندۇوبۇونە وەي خۆم بۇ ئاشكراپکات، بەلكو بۆئەوەي ھەموومان پېتکرا سامیرى باپلى پېزگاربکەين کە دواجار جىڭىايىكى نەبۇو خۆى تىاباشارىتەوە. پېبايىكى ئەسمەرى بالابەر زېبۇو، دەموجاۋىكى بارىكى ھەبۇو بە چەناگىيەكى درىز و تىزەوە، قۇيىكى كەمەتكە لەلۇول و كورت، بە خالىكى گەورە لەسەر لای چەپى پوومەتى، كوانتوویەكى خورما لە نىوان بىرۇى چەپ و گۈچەيدا، بە دوو چاوى تەپو سەپەرە ئىنجىكار ئىنجىكار گەورەوە، دوو چاولە دوو دەنكە خورماى پەشى گەورە دەچۈون.

داليا وەك ھەميشە دەيپىست شتىك لە من بشارىتەوە، بە منى گۇوت: ئەم پېباوه بۇو ڈيانى تۆى پېزگاركەر، تۆى لە مردىنەوە ھېتىاپ پېشىكەش بە منى كەرىدىت، وەك ئەمانەتىكى خودايى تۆى خستە كەرىدى من. ئەم پۇ دەبىنیت من و تۆ چاڭكە بەدەينەوە، ئەم كەسەسى سەحرا بە سەحرادا تۆى بربیندارى دا بەشانیدا و پېزگارىكەردى... ئا، جەلا دەتى كۆتر، من ھەميشە

پنگوو تووه شازاده‌ی بابلی من تیناگه، و به دبه‌ختیبه ک تۆی کردوه به نهقیب، له کویش له فهیله‌قی چوار، تو دهبووایه ئەندازیار بوبوتایه، نیگارکیش، شاعیریکی شەرابخور، به لام تو ئەمانه هیچیان نیت، تو نهقیب سامیری بابلیت، که له بەر کیشەیەک که جەلادەت لیم مەپرسە چیبە دەبیت به نهیتى زور به نهیتى له ژوره‌کەی تۆدا بەمینتەوە. تاکەی نازانم... تاکەی؟ خودای دەکرد تا پۇزى حەشر، بېرت نەچىت ئەو ژيانى تۆی پزگارکردوه.

ئەوکاتە سامیری بابلی به ھیمنى گووتى: نا خانمى داليا، ئەوهيان ئیشیکى باش نیيە، بەوجۇرە نایتىت، جەلادەت دەبیت بزانیت من چىم کردوه، دەبیت بزانیت، چونكە گەر نەزانیت لە گەورەبى مەترسیيەكان و بەر پرسیاریتتىيەكان تیناگات. پاشان تەنیا له بەرئەوهى پزگارمکردوه، مافى ئەوهەم ناداتىن جارىكى دى ژيانى بخەمە بەر مەترسیيەكى وا گەورەوه، دەبیت بە بپواي خۆى و قەناعەتى قوللى خۆى قبۇلەمبات، ئەمەيان قەناعەتە، شتىك نېيە لە ژىر بارى منهتا بکرىت. ئىنسان نایتىت لە ژىر بارى منهتا يارمەتى كەس بىدات.

سەرى داخست و گووتى: يارمەتى ئىنسان بۇ ئىنسان، ھېچ نېيە جە لە دۈزىنەوهى ئىنسان بۇ خۆى. جە لە پەشىمانى مرۆف لە گوناھەكانى خۆى.

داليا بە پەزارەوه سەيرىكىد و گووتى: ئاه، شازاده‌ی بابلی، تو نايناسىت، جە مندىلىكى سەركىش و زور بلېتى، ج گەنجىكى سەرەپقىيە، نازانم چى دەكات و چى ناكات، من خۆشىمدهوپتىت، به لام بپوام پىنى نەماوه، ھەرگىز نەمدەزانى دەتوانىت بە وجۇرە درۆزىن بىت. ها ئوم فەزل تو لە و باوەرەدايت...

سامیرى بابلی خۆى ھەستاو گووتى: نا با ئوم فەزل ھېچ نەلىت، داليا ھېچ پېگايدەكى تر نېيە، جەلادەتى كۆتۈر دەبیت بزانیت من بۇ خۆم دەشارمەوه، گەر نەزانیت ھېچ شتىك ناكرىت، مەترسى گەورە لەوهدايە

که نه زانیت.

به ئارامى هەستايە سەرپىن و هاتە بەردەمم و گۇوتى: گويم لېتىگەرە جەلادەتى كۆتر، تۆ كورىكى گورەيت، تۆ مەندالىكى نەجىبىت، من لە تۆ دلىنام، دلىنام شايسىتەي ئەۋەيت نەھىنى زۇر كەورە بېارىزىت، من لە چاوتدا دەبىيىم، مەرقۇ دەتوانىت، بۇ ھەممو شىتىكى گەورە بېرىۋى پېتىت، جەلادەتى كۆتر، من لە دەولەت رامكىردىو، سەيرى ئەم جلانەم مەكە، سەيرى ئەم پوتبانە مەكە، من بەشىك بۇوم لە پلانى كۈدىتىيەكى گەورە كە دەبۇو سەرۆك كۆمار بېرىخىتىت، دەبۇوايە دېكتاتورمان بېگىتىيە و خۆمان دەسەلات وەربگىن، چىل و سىنى ئەفسەر بۇوىن، بەرلەوهى نەخشەكەمان دەست پېتكىين ھەممو شىتىك ئاشكراپۇ، من ئىستا تاكە كەسىك لە ناوياندا زىندۇوم، لە ھەفتىيەك لە وەوبەرەوە ھەممو خىزان و خزم و ھاوبىتakanم كىراون، ھىچ جىڭكايەكم نىيە لەم دۇنيا يەدا بۇى بېم، ھىچ جىڭكايەك نىيە لەمسەر زەھىيە بۇوى تېكىم، لە ھەر جىڭكايەكىش بېگىن ھەممو ئەوانەم پىتوھ دەكۈژن كە دالدەيان داوم، تىدەگەيت... گەر من لە ژۇورەكەي تۆدا بېگىن تۆش دەكۈژن. بەلام من داوات لىدەكەم چەند پۇزىك لاي تۆ بەيتنەمەوە، لە ژۇورەكەتدا بە نەھىنى و بىندەنگى، تاكاروبارى خۆم پېتىكەخەم و بە پېنگەيەكدا خۆم دەگەينىم دەرەوهى ولات.

من گۇوتىم: من چىم ھەيە، من لە مردن ناتىرسم، سەبارەت بەھەيى كە ويستووته سيد الرئيس بکۈژىت، ئىشىنلىك خراپىت نەكىردىو، ئەو كورى قەحبەيە دواجار ھەر يەكىن دەبىت بېكۈژىت، يان دەبىت بىزانتىت كە خەلکىك ھەن دەيانەويت بېكۈژن. مەعقول نىيە وا بازانتىت ئەۋەندەمان خۆشىدەويت ھەممو بۇى مردووين. ھىۋادارم ئىستا تىكەيىشتىت كە خەلکىك بە جىدى دەيانەويت بېكۈژن بۇئەوهى تۈزىك بچىتەوە بەسەر خۆيىدا.

دالىيا دەيگۈوت: جەلادەت، ئەمە چ زمانىكە، ئەمە چ جۇرە قسە كەننەكە، تۆ كورىكى خىرىشت تىابىت بە جۇرەك دەيکەيت، خراپىدەكەيت. ئاھ، من

قسەم زوره له گەلتدا، دلى من قسەم زوره له گەلتدا. خواى گەوره، بەس
تىكەم تو چون بىر دەكەيتەو؟.

دەترسام داليا هەموو دروقانم بۆ ئەوان بىكىرىتەو، لە بەرئەو زوو
گۇوتىم: بەرىز نەقىب سامىر، زور سوپاس كە ژيانى منت بىزگاركرد،
خانمى ئازىزم ئوم فەزل، من هەر دەمزانى تو شتىكى گرنگى، تو ڈىنلىكى
ئاسايى نىت، هەموو ئەو چىرۇكە جوانانەي لە سەرت دەبىيىستم ھىشتا
نیوهى حەقىقەتى خۇت جوان نىين. من لە خزمەتى ئىۋەدام، بەرىز بەلام
ئىستا كاتىكى باش نىيە تو بىتىتە ژورەكەي من، شەو كە تارىك داهات، لە
دەقىقەو ساتىكى گونجاودا خۆم ئاگادار تەكەمەوە وەرە سەرى، دەتوانىت
لاى من بەيىتىتەو. وادانى من ميوانى تۆم.

بە غەمگىنېيەو گۇوتى: ئىمە هەموومان ميوانى يەكىن، كەسمان ھىچ
شتىكمان نىيە، هەر چوارمان دۇرماى گەورەين، من ھولىدەم زور
نەمەننەمەو، بەلام دەبىت دەستم بگاتە ھەندى كەسى تايىبەتى، پىتىيەتىم بە
ھەندى ئەوراقى تايىبەتى ھەيە، دەمەويت لىرە دەرچەم، ئەو تەنبا ھىواو دوا
ھىوامە.

كە من لە ڈىئر زەمینەكە ھاتىمەدەرى مەرقۇتىكى تر بۇوم. چەندە بە
خۆى سەرسامبۇوم، دە هيىندهش بەو زمانە سەرسامبۇوم كە قسەي
پىندهكىد، عەرەبىيەكى ھىند ساف و جوانى ھەبۇو، پىشتر لە زمانى ھىچ
مەخلوقىتىكى ترەوە گۈيم لى نەبوبۇو، يەكە مجارام بۇو ھەزبکەم زياتر
گۈيم لە عەرەبى بىت. ئەو زمانەي ھەستىمەكىد جۆرە كاراكتەرىيکى درۆزىن
و پەر فيشال بەسەرمدا دەسەپىتىت. نازانىم لە بەر ھەر ھۆيەك بىت من
بەشىكى كۈرانى كاراكتەرى خۆم دەكىتپايدەوە بۆ ئەو خواستە نەھىنیانەي
عەرەبى وەك زمان لە مندا دروستىدەكىد. بەلام گەر راستىگۆبم دەبىت
بلېتىم، كە سامىرى باپلى بىرۇبۇچۇونى منى لە سەر زمانى عەرەبى گۆپى،
وەك چون پىشتر ئىسحاقى لىۋىزىپرىن بۆچۈونى منى لە سەر زمانى كوردى

گو ربیوو، کوردیش لای من نزور جار زمانی توره بیوون و جنیودان و
 هاوار هاواری ناو کوچه کان و دهمه قالی ناو بازار بیوو، زمانی قیره قیر
 و زوربلیتی بیمانابیوو، بهلام ئیسحاقی لیوزیزین یه که مین که س بیوو منی
 والیکرد تیبکم کوردی چ تواناییه کی نهیتنی و سهیری تیدایه. دوای گویگرتن
 له سامیری بابلی گیشتمه ئه و بروایه هه ممو زمانه کانی دونیا ته نیا
 چهند که سیکی که م ده توانن قسەی پیکن. له راستیدا ئه وهی منی والیکرد
 دوای ئیسحاقی لیوزیزینیش بکهوم بق ناو چیاکان ته نیا ئاره زووی من
 نه بیوو بق مؤسیقا، به لکو سیحری ئه و زمانه سهیره بیوو، که وایده کرد
 بی هیچ بیرکردن و یه ک به دوایدا بر قم، ئه وهی وای له من کرد پیگای
 سامیری بابلی بدھم بیته ژوره که مه و، دوو شت بیوو، ئه و سیحره بیوو
 که له دهنگ و زمان و چاویدا هه ستم پیکرد، له گله بونیکی سهیر، بونی
 بیستانیکی ناکوتای پرتەقال که له جهسته دههات. بونیک هیند ترسناک
 بیوو، وایده کرد بمانخاته بار مهترسی ناشکرا بیوون و مردن و، به شنیوه یه ک
 منی ناچار کرد له و شه وهه هه ممو و خت سه بته یه ک پرتەقالی تازه
 بکرم و له به ردهم ژوره که مدا داینیم تا هیچ که س گومانی بق ئه و پیاوه
 نه چیت که بونی له و هریمه هه ممو هریمه کاندا بناوبانگ بیوو. پیاویک
 هیزه کانی دهوله ت باغه پرتەقاله کانی ئه و هریمه یان له دووی ده سووتان،
 چونکه بیان وابیو ئه و به هؤی ئه و بونی پرتەقاله و، له باقاتی پرتەقال
 بترازیت حه شارکایه کی نییه.

چیرۆکی من و سامیری بابلی له چیرۆکی هه زار شه وو یه ک شه و
 ده چوو، ماوه یه ک په یوهندی من و ئه و وک په یوهندی شه هر یارو
 شه هر هزاد وابیو. ئه و ههندیک شه و تا بار بیان چیرۆکی بق ده گیرامه و،
 من شه و له دوای شه و تکام تیاده کرد نه بروات تا هه ممو چیرۆک کانم بق
 ته واوده کات، ئه و له پیگای چیرۆک کانیه وه حقیقتی ئه و ولات و زه مینه وی
 نیشاندام که تیاده ژیام، حقیقتیک پیش ئه و من ته نیا وینه یه کی ته ماوی و

کالم دهرباره‌ی هبوو، ئە وەك هەر حىكاياتخوانىتكى بىھويت گۈنگۈھەكانى شىتىبات، ھەميشە لە شۇينە پېرىسىيەكاندا دەوهەستا، باويشىكى دەداو دەيگۈوت: جەلادەتى كۆتر، ئەي ھەرزەكارى بەنەزاڭەت، ئىدى بخەوه سېھى شەو بىزت تەواودەكەم.

بەشىك لە چىرۇكەكانى نەقىب سامىرى بابل لە گەشتى دوور ودرىژىدا لە نىلوان جەنگ و پەشىمانىدا

جەلادەتى كۆتر، ئەي مەندالى نەجىب، ئەي ھەرزەكارىنىكى تازە كە زۇرشت لە دونيا نازانىت، كەمىك سەرسامى بەدبەختى خۇت و كەمىك لە خوبايى و مەغۇرۇي گەنجىتىتى. حىكاياتلى من وەك گەشتى سىنبدابادىنىكى نۇتىيە، سىنبدابادىك كە وەك سىنبدابادى يەكەم لە بەغداد لە دايىكبووه، بەلام من ھەركىز سوار كەشتى نەببۇوم و بەدەريادا سەفەرم نەكىردوه، نەچۈومەتە دەرياو بە گىزەندا نەرقىشتووم، ھىچ سىميرخىك ھەلينەگىرتووم، ھىچ دەپپەنلىكى يەكچاۋ دىلى نەكىردو، لە دولى ھىچ نۇزىدەيەكدا كىرم نەخواردوو، لەسەر پاشتى ھىچ نەھەنگىنىكى خەوتتو ئاڭىرم نەكىردىتەوە، بەلام من لەھەمۇ ئە و شستانە ترسناڭتىرم بىيىنۈھ... من جەنگەلەكان و چىاكان و زۇنگاوه ترسناڭەكانىم بىيىنۈھ، ئەو جىنگىيانە بەدەگەن مەرۆف بە زىنەتلىكى لەوئىوھ گەپراوهتەوە. بەر لەوهى باسى ھېچت بۇبىكەم دەبىت من بىناسىت، پەنگە مەندالى من شىتىكى ئەوتۇ گەرنگ نەبىت، مەندالى لەم ولاتەي ئىيمەدا كۆمەلەتكى راڭىدىنى شىتىانە، بە كۆمەلەتكى كولاندا، ھەلھاتنى كەپپەر كاتىيە لە مال و گەرانەوەيە بە پەشىمانى. من دايىكى خۆم نەبىنۈھ، لە بەرئەوه زۇرئەي ژيانم لە ناو باغى خورماو مىرگ و بىستانە بىتكۆتايىھەكانى پەرتە قالىدا بىرىتەسەر. گەرنگىرين شت كە لە مەندالىمەوه تا ئىستا لە كەلمدا دەزى بىزنى گەلاي

پرتهقاله. جه لاده‌تی کوتر، من پیاویکم هامیشه بقنى گه لای پرتهقالم لیدیت،
 ئو بونه‌ی زورجار مایه‌ی نهاردو زورجار مایه‌ی پزگاریم بوروه. من کوری
 بیستانداریکی گهوره‌بیوم، هزاران هزار فه‌دان زه‌ویمان ههبوه، روزانیک
 لهو باوه‌هداپیوم هاممو گئی زه‌وی مولکی باوکم، باغه‌کانی باوکم
 بیکوتایی بون، بهشی هاممو ولاط پرتهقال و ههنازو لیمز و لاله‌نگیمان
 ده‌ناره. له دیوه‌خانه‌کانی باوکمدا شهوان سه‌دان که‌س نانیان ده‌خوارد.
 له‌سهر سینی مه‌زن، که چیوه‌کانیان لهم ژووه‌هی تو گهوره‌تر بوبو بريانی
 پرده‌کرا، له ده‌ریای سووره‌وه تا باکووری دوور بازگان و توجاری
 همه‌شیوه ده‌هاتنه مالی ئیمه، له دیوه‌خانه‌کانی ئیمه‌دا پینکه‌وتتی سه‌دان
 هزاری ده‌نوسراء، کومپیاله‌ی سهیر سهیر که زماره‌ی ئه‌وتیوانی له‌سهر
 بوبو، من سفره‌کانیانم بق نه‌ده‌ژمیردراء. به‌دهست ئیمه‌بوبو، میله‌ت پرتهقال
 بخوات يان نا، هیچ حکومه‌تیک نه‌یتوانی له‌ده‌سه‌لاتی باوکم که‌مبکاته‌وه،
 پیاویک بوبو له هر جیگایه‌ک بیزانیبایه هه‌زاریک هه‌یه، کومه‌کی بق ده‌ناره،
 له بن خه‌یه ئه‌فسانه‌بیه‌کانی ئه‌ودا وزیره‌کان داده‌نران و لاده‌بران، له
 زاری ئه‌وه‌وه عه‌شره‌تکانی باشورو ناوه‌پاست کوده‌بوبونه‌وه، خوی
 به عه‌با سپییکه‌یه‌وه ده‌چووه ناوه‌پاست ئاگرو شه‌پری خویتاوی خیله
 عره‌به‌کانی ده‌کوزانده‌وه. له کاتی شه‌پری باکووردا، چهنده‌ها جار چوو بق
 بیینی سه‌رکرد ئه‌فسانه‌بیه‌کانی شورش، جاریک له ئه‌شکه‌وتیکی دووری
 ناو شاخه‌کاندا سه‌رکه‌کانی کوردی بیتی بوبو، به‌لام له‌وسه‌ر له بری
 ئاشتی، کیسه‌یه‌ک توتن و سه‌بیلیکی به‌دیاری هینایه‌وه. ئه‌و روزه که باوکم
 له باکوور که‌رایه‌وه، تا هه‌فتیه‌ک نه‌هاته‌ده‌ری، من تمنیا که‌سینک بیوم
 ده‌متوانی بچمه‌لای، به‌رده‌وام له ژووه‌که‌ی خویدا ده‌گریا و ده‌یکووت:
 سامیر ئه‌گه‌ر کوردو عه‌رب پینه‌که‌ون، ژیانی هه‌موومان ده‌بیت‌جه‌هه‌نم
 به تایبیه‌ت ژیانی تو.

ئه‌و کات من نه‌مدهزانی کورد چییه، وەک منداله‌کانی تر ئه‌و گورانیه‌م

دهگووتهوه که باس له سهربازیکی قاره‌مانی عهرهب دهکات، که له شیمال کچی کورد دههینیت، تا لیره زگیان به مندالی چاورهشی عهرهب پرپکات. بهلام و امهزانه من مندالیکی خوشدهست و ئاسان بووم، باوکم جگه له هوله بیوچانه‌کانی بۇ کوژاندنه‌وهی شهر، خەمیکی قورسی ھېبوو، که ناوی سامیری بابلی بوو، من دەردیکی راستهقینه بووم... جەلادهت من له مندالییه‌کی زووهوه نەخوشم، ھەرگىز بىرت نەچىت من پیاویکی نەخوشم و ھەرگىز دواي وەسوھسە‌کانی من مەكەوه، من بى مۇتكە و دېۋەزمەی بەردەواام ناژىم، كابوس... كابوس... كابوس... ئەوه ژیانى منه، وەك ئىستا کە بەردەواام كۆملەتكە ئەسپى سېي لەسەرمدا غارىدەدەن... جەلادهتى كوتىر مانگىتكە بەردەواام كۆملەتكە ئەسپى سېي لەسەرمدا دەفرىن و پەوتىدەكەن و دەسۈرىتىنەوه... شەوانە دەتلىئەوه و ئەوان ھەر غارىدەدەن، دەنگى سەمیان وەھايە، وەك ئەوهى بەسەر زەۋىيەکى ئاڭراویدا بېرقىن، ھەندىتجار وەك پىشكۇ دەگەشىتەوه، دەبنە قەوارەيەك لە ئاڭر و دووبارە سېي دەبنەوه. ھەستىدەكەم پۇزىيەك دەمبەن بۇ زەمین و زەمانىتىكى تر. بهلام ئەی ھەرزەكارى بىنخاسلى دەنگى حىلە و سەمكولى بەردەوااميان ئازارىمەدە، وەك ئەوهى لەشكرييەك لە سەرمدا بەرەو پىتش پەلاماربىدات، دەيانىتىم لە ھەوادا دىن و بە تەنىشتىمدا غارىدەدەن، ھەست بە تەپوتۈزەكەيان دەكەم لە ھەناسەمدا، بهلام چاودادەخەم و سەرددەخەم ناو كراسەكەمەوه. وەك خۇداوەندىيکى دېرىن لە عەرەبانەيەكى ئەفسانەيى بەستىتىن، بە تىزى غار دەدەن.

ئەوكات کە مندال بووم و لەگەل يازدە براکەي دىكەمدا لە باغە‌کانى زوھەيرى بابلىيدا دەزىيام، مۇتكەيەكى ترم بۇ ھات، ھەميشە كۆملەتكە سەگى ويڭەر و بىتلانە لە دوام بۇون، شەوان کە لە كابوسە‌کانمدا دەردەكەوتىن من رامدەكرد، ئەو شەوانە دەچۈومە سەر لقى بارىك و ناسكى دار پىرتەقالەكان، ھەندىيەك لە لقانەي من دەچۈومە سەريان بە

جوریک ناسک بwoo، چوله‌کهش ناتوانیت له‌سه‌ریان بوهستیت، به‌لام من ده‌متوانی، من و هرزگه‌لینکی دریز له سه‌ر دره‌خته‌کانی پرته‌قال ژیام که تاکه شویننیک بwoo، بؤی خوشی گه‌لاکانی منیان له و سه‌گه خه‌بایانه‌ی ناو سه‌ری خرم و نده‌کرد، له‌ویدا بؤ‌ئه‌به‌د بونی دره‌ختی پرته‌قالم گرت، بوننیک دواتر کچان شه‌یدا ده‌کات، ناو بانگم و هک «پرته‌قالی بابلی» به‌زویدن ده‌پرات، که ده‌شیم به‌ئه‌فسه‌ر، له هه‌ر و هحده‌یه‌کدا نیشبكه‌م ناویده‌نین «گوردانی پرته‌قال». به‌لام له‌هگه‌بری، جه‌لا‌ده‌تی کوتر له و شه‌وانه‌دا باوکم «زوهیتری بابلی» به خرم و عه‌باکه‌یه‌وه به ناو با‌غه‌کاندا دوامده‌که‌وت و ده‌یکووت: سامیر، کورپی به‌دبه‌ختم، ئه و سه‌گانه ته‌نیا له‌سه‌ری خوتدا هن، ته‌نیا سه‌گی ناو خه‌یالی خوتون، مرزف له هه‌ر شتیک رابکات، ناتوانیت له جانه‌وهره‌کانی ناو خرم پابکات.

به‌لام جه‌لا‌ده‌ت ئه و جانه‌وهرانه خه‌یالی نه‌بوون، من هه‌موو موت‌که‌کانی ناو سه‌ری خرم له ده‌ره‌وه ده‌بینمه‌وه، هیچ موت‌که‌یه‌ک نییه له‌سه‌ری مندا، پیش‌کی پوداویکی گه‌وره نه‌بیت.

پرژیک له پرژان من له با‌غه‌کانی پرته‌قال‌دا پیاسه‌مده‌کرد، له ناکاو ئه و سه‌گانه بینی، هه‌مان ئه و سه‌گانه سالینک بwoo راویانده‌نام، ده سه‌گی که‌وره‌ی لموز خویناوی بون، که به هه‌مان شیوه‌ی راکردنیان له ناو خه‌ونه‌کانمدا به‌ره‌وه من رایانده‌کرد، من رامده‌کرد و ئه‌وان به‌دوامدا رایانده‌کرد، ئه وه یه‌که‌مین جار بwoo بروابه‌تیم جانه‌وهریکی درنده‌ترو خیزاتر له سه‌گ له ناو مدایه، ئه و سه‌گانه سالینک بwoo له‌سه‌رمدا ده‌هربین، منیان کردبوروه سه‌گنیکی دی، سه‌گنیکی خیزاترو درتر. ئه و پرژه سه‌گه‌کان رایانده‌کرد و منیش رامده‌کرد، سه‌گه‌کان پشوویانده‌دا و منیش پشوومده‌دا، جه‌لا‌ده‌ت من نازانم چه‌نده به زه‌ویدا رامکردوه، هیتند دهزانم به و لاتی سه‌یرو خاکی نه‌بینراو و جه‌نگله‌ی پر جانه‌وهر و شه‌قامی پر نه‌زدیه‌ادا رقیشتیم، به ته‌ک شاری جه‌نجال‌دا، به ناو کوچه‌ی پر خودا و کولانی پر له مزگه‌وت و

کلیسەدا پامکرد، به که نار ده ریاچە کاندا پویشتم، به قەراغ پووباردا پریبوو
 لە ماسى کە لە ئاو دەھاتنە دەرەوە دەبۇون بە بالندە، دەچۈونە و ناو
 ئاواو دەبۇونە و بە ماسى. بە کیلگەی گەنمدا پویشتم، بە کیلگەی لۆكەدا، بە
 ناو مەرەزەی سەوزدا، بە ناو بەحرى بېستۇورى گولە بەپۆزەدا کە لهویندا
 گولە کان سەیریانکىرمى. جەلادەت من نازانم چەندىجار مالاۋايىم لە مانگ و
 ئەستىزە كىرمى. چەندىجار خۆر لە بەردىمدا ھەلەت و ئاوابۇو، لە چەند
 وەرزۇ و لات و ئاواهدا نىدا پېشوومداوە، بەلام دەزانم ئە و پاکىرىنى بېتەھم
 و دۇورو درىزە منى كىرمى بە سەگى تەواو. جەلادەت ھەندىتكى رۆز من و
 سەگەكان بەرابەر يەكترى دادەنىشتىن و هېيچ لايەكان هيچمان نەدەكىرد،
 لە كۆچەو كۆلانى ھەندىتكى شاردا خاوماندە كىردىو و بە پىاسە دەرپىشتنى،
 لە شاراندا کە ھەممۇي پۇناكى بۇو، كە تىايىدا پېتىوارەكان لە فوارەى
 تىشك دەخۇنە و نەوهك ئاوا، لە فوارەكان پۇناكىمان دەخواردەوە سەر
 لە نوى دەستماندە كىردىو بە پاکىرىن. ھەندىجار سەگەكان لە سەر پېتىگا
 نىچىرى ئادەملىيان دەستىدەكوت و دەيانخوارى، من بەرابەر يەكترى دادەنىشتىم
 و لىمەدەپوانىن، ھەندىجار بە لاي دىمەنى خۆرە لاتىن يان خۆر ئاوابۇوندا
 تىدەپەپرين و دەوەستايىن تەماشاماندە كىرمى، دە سەگى سەيربۇون، كاتىتكى
 لە ھەندىتكى شاردا قوبەي مزگەوت و منارەكانىيان دەبىنى سەرسامانە
 لېتىراھمان، كاتىتكى بەناو باغى پىرتەقالدا دەرپىشتنى پېشووى درىزىيان دەدە،
 لە ھەممۇ كیلگە يەكى گەنەشامىيىدا دەخەوتىن، لە نزىك ھەممۇ تاقىگە يەكەوە
 دەوەستان، جەلادەت بە ناو شارى ئەوتودا پاماندە كىرمى، دېوارەكانى ھەممۇي
 تەم بۇون، بە ناو گوندى بىدەنگىدا تىدەپەپرين كە سەدای ئەبەدى مەلايەك
 لە بلندگۇي مزگەوتىكى دۇرەوە لە ناو كۆچەكانىدا دەنگىدە دايەوە. بەلاي
 بورجدا پاماندە كىرمى پايسىز لەكەلا دروستىكىدۇون، بەناو كۆرسستاندا کە
 مردووەكان چرايان بۇ دەگرتىن تا بەردى كیلەكان بېرىندارماننەكەن، بەلاي
 قەلادا کە لە غوبار دروستىبۇوۇبۇون و شازادەي سېپى سېپى لە پىواقە كانىدا

دهگریان، به لای شاردا به شه و دروستده بیوون و به روز ندهمان. به لام
ئه و چهند وخته سهگه کان همیشه مهودایه کیان له نیوان خویان و مندا
ده پاراست، هندیجار به جوریک ماندوو ده بuum ده مکووت ئیستا ده گنه
سه رم و پارچه مده کنه. کاتیک ئاور مده دایه و ده مبینی ئه وان به قه
توانای من له سه راکردن را ده کنه، هرگیز خیراتر له وه را یانته ده کرد که
پیویست بیت بمگرنوه، که هستیانده کرد ده بیت پشووبدهم ده و هستان، که
ده یانزانی ده بیت بخهوم ده خهون، که ده یانزانی ده بیت نابخوم ئه وانیش
ده یانخوارد. له روزیکدا هستمکرد جله وی من به دهست ئوانه و نیه،
به لکو جله وی ئه وان به دهست منه و هیه، و هک ئه وهی من بوویم به رابه ری
کله سه گنیکی در و له پیشیانه وه را بکه. تیگه یشن له و حه قیقهه زوربهی
شتہ کانی گوری، شه وینک له شه وان به ژیر مانگه شه ویکی روشند
پامانده کرد، به لای باغیکی پرته قالدا تیپه رین، جه لادهت من چوومه ناو ئه و
باغه و ئاور مدا یه و سهیر مکرد به دوامه وه نین. له ناکاو و هک هوا
هه لیانگریت و مانگه شه و بیان توینیتیه وه نه مان، و هک زه وی قوویان بدات و
ئاسمان هه لیانگریتیه وه ونبون.

ئهی مندالی نه جیب له و شه ودا له کوتایی ئه و باغه دا، من له ده رگای
مالیکی گه و ره مدا، پیاویک و هک ئه وهی چاوه بروانم بکات ده رگای لیکردمه و هو
فره مووی لیکردم بق مالی خزی و گووتی: من نه قیب بیلالی بابلیم، خزمی
تزم، تو سامیری بابلیت، کوری زوهیتری بابلی، برای مه هدی و هیدایت
و هادی و هوزه یل، برای جه لیل و جه مال و جه بارو جه میل و جاسم و
جسوری بابلیت، تو بچوکترين کوری ئه و شیخه موباره کهیت، خودا لیتی
پازیبیت، من ئاموزای توم، کوری زوبیتری بابلیم، مامی تو، به لام من و تو
یه کترمان نه بینیو، چونکه من له ژنی پیش و وتری مامتم که دوور له ئیتوه
ده ژیاین، ژیره مالی خوت، ده میکه چاوه بیتده که. باوکت و هسیه تی خزی
بؤ تو لای من داناوه.

نهوه يه که مجامارم بیوو بزانم که باوکم کوچی دوایی کردوه، يه که مجامارم
بیوو ههستبکم چ زهمانیکی دوورو دریز به سهه مندا تیپه ریوه و تهنيا
پامکردوه. لهو نیوه ندهدا سئ برام له باکور کوژرابوون، دوو برام
له شه پی خیله کیدا تیاچووبوون، برايه کم له غه می خوشە و یستیه کی
ناکامدا خوی کوشتبیو، ئوانی تر هه ریمک به کونجیکی دوئیادا
په رتەوازه بیووبوون، خوشکیکم له سهه شەرهف سەر بىدرابوو، خوشکیکی
دیشم له هەقى خوینیکدا درابوو به پیاویکی کوپیرو سەفەریکردوو بۆ
شاریکدا هیندە دوور ئادەمیزاد تهنيا به خەیال دەتوانیت سەفەری بۆ بکات.
به کورتى هېچ کەس لە خىزانە کەی من نەماپوو، زھوی و باغە کانیشمان
تە فروتوونا بیووبوون.

نه قیب بیلالی بابلی حیکایه‌تی ئەو سالانه‌ی بۆ گئیرامه‌وه که من له‌وى نه بۇوم، باسى شەپىنکى خوتىناوی بۆ كردم لە نیوان عەشیرەتى ئېمە و ھەمۇ خىلەكانى دىكەدا كە لەسەر نرخى پىرتەقال دروستبۇوه، باسى كۈزۈرانى براڭانمى لە سەر پىكابىنک لىمۇ بۆ كردم بە رۇزى نیوھېرق، لە ناواھې راستى شاردا و بەقەمەی سېپى، باسى سووتانى باغە پىرتەقالەكانى ئېمە كىرد، كە تا چەندەها ھفتە خاموش نەبۇوه، باسى گريانە بەردىوامە كانى باوکى بۆ كردم كە يەك لەدۋاي يەك كورەكانى بە كۈزۈراوى لە كوردستان دەگەپانەوه. باوکم بەر لە مردىنى لە ناو خۇلەميشى هەتا ھەتايى باغە كانىدا چاوهېروانى منى كردىبوو، چاوهېروانى ئەو بۇن پىرتەقالە ئەزەلىيەي كردىبوو، كە من لەگەل خۇمدا بە زەھىدا دەمگىتىرا. دواجار دەيتowanى لە بۇنى مندا بېۇنى ھەمۇ باغە و نېبۇوه كانى خۆى بىدقۇزىتەواھ، بەلام من نەبۇوم... من لە كوي بۇوم؟.

بیلالی بابلی به فرمیسکه و همسیمه ته کهی باوکمی دامن و من خویندمه و، باوکم و هستی کردبوو، که بچمه کولیزی سهربازی، چونکه خیزانی من هزاران دوژمنی ههیه، دهیزانی من و هک تاکه و مجهی زوهیری

بابلی هه میشه له ژیر هه ره شهی مردندا ده بم، گه ر واشیت، سوپاوه و
ده زگا سه ره بازیبه گهورانه ته نیا شوینن من بتوانم خومیان تیا بشارمه وه،
من بروحیکی بیدیفاع ته نیا ده وله ده توانیت بمپاریزیت، دلنيابووم گه ر
وانه بایه باوکم هرگیز بیری له وه نه ده کرد وه من بکات به ئه فسنه،
بەلام له و ساته دا که ئاموزگاری منى كرديبوو بىم به ئه فسنه، خەيالى
لاى پاراستنى نەسلی بابلیه کان يوو، كه دەيزانى يەك نەسيمى كوشندەي
تر، بۇ هەتا هەتايە له سەر زھوي دەيانسىرىتەوە. بەلام باوکم له خوارى
وهسىتەكىيدا فەرمانىتىكى سەيرۇ عەجىبى نوسىبىوو، فەرمانىتىك لەوانەيە ئەو
تاكە باوکىتكى بۇوېيت لە هەموو ئەو سەرددەمەدا شتى واى لە وهسىتەكىدا
تۆمار كردىتىت، باوکم نوسى بۇوى: هەرگىز مەچۇ بۇ هيچ شەرىك، نە
شەر لەگەل جولەكە كاندا بکەو نە لەگەل نە سرانىيەكاندا. بىشانە هيچ شتىك
لە كوشتنى كوردىتكى لاى من حەرامتر نىيە، هەرگىز مەچۇ بۇ شەرى
كورد، گەر چۈوشىت، كەس مەكۈزە، گەر كوشتىشت دەبىت بىزانتىت هيچ
شتىك پاكت ناكاتەوە.

براكانى پىتشووم كوشتهى ئەو وهسىتەبۇون، هەر سىنکيان لە شەپدا
كۈزۈبۇون، چونكە شەريان نە كردىبوو. ئەوهى شەر نەكەت دەكۈزۈت،
ئەوه قانونى ئەو سەرددەمە تازەيە بۇو كە باوکم تىينە دەگەيىشت. ئەو
پۇزە من زۇر تورە بۇوم، زۇر تورە، باوکم بەم وهسىتە بىتمانىيەي
ھەموومانى بە كوشت دابۇو. لە عورفى ئەودا شەركىرن دەگەيىشت. ئەو
حەرامى دۇنيا بۇو، ھەموومان كوشتهى ئەو ياسا پۇلايىنەي ئەوبۇوين
«شەرمەكەن». ئەوه ياساي ھەرە گەورە ئەو بۇو، ئەو ياسايە لاى
ئەو لەسەررو دەستورو دىين و نەريتەكانى قەبىلەوە بۇو. هيچ شتىك
لە كەردوندا لاى ئەو بەئەندازەي ئەوه خراب نەبۇو مەرۆف شەربات.
ئەو هەميشە عەبا سپىيەكەي پادەوەشاند و دەيكۈوت: لىيگەپىن بىانكۈزىن
و شەرنەكەن. دلنيابووم كە منى ناردوه بۇ كۆلىزى سەربازى بۇئەوە

نه بوروه بیم به جه نگاوه، به لکو بوئه وهی وه ک ژنیکی ترسنونک له ناو سوپیادا خۆم بشارمه وه. من ئەو هەموو ساله بوبووم به سەگیکی دپ، وەسیتەکەی باوکم بە چاوی پر فرمیتسکەوە دپی و گووتەم: بیلالی ئاموزام بمبە بۆ کولیزى سەربازى، من دەمەویت تولەی براکان و باوکم و باغه پورته قالە کانمان بکەمداوه.

جه لادەتى كوتى لەو دەقىقەيەدا نیوھم بۇنى سەگى لىدەھات و نیوھشەم بۇنى پورته قال.

لە کولیزى سەربازى مرۆڤ دەكەن بە سەگ، من لەوی فېرىيان كەرىم چۈن مەرۆڤ بە كالى بخۆم، فيرى قەپالگەرنىيان كەرىم لە سەرەي ئەزىيەها و گەرووی كەروپىشىك، فيرىيانكەرىم چۈن دەستبىخەم بىنى كورگ، چۈن لەكەل پانگ و ورچىدا زۇران بىگەم. جەلادەتى كوتى، تا لەسەر ئەم ئەستىرەيە کولیزى وەها ھەبىت مەرۆڤ ناخەسىتەوە، من لەوی فېرىبووم چۈن قەمەبکەم بە دلى مەرقىدا، فيرىبووم دەستبىخەم زىگى دۇزمۇن و پىخۇلەكانى راکىتشم و دەم بخەمە ناو خويتەكەيەوە، ئىتە فەسىلىك بۇوين لەسەر نمونەي زىندۇو مەشقىماندەكىرد، لە ھەموو کولىزەكانى دونيادا لەسەر ئەو شتانە مەشقىدەكەن كە پىتىدەلىن ئۆبىجىتكى دەستكىرد، بەلام من لەوی قوتابى وەحشىتىرين سەرەنگ و ژەنزاڭى دونيا باووم، ئەوانە لە وانە كانماندا ئۆبىجىتكى زىندۇويان بۇ دەھىتىاين، دەبۇوايە ترسمان لە كوشتنى مەرۆڤ بشكايد، كەرەستەي مەشقە كەنمان ئەو كوردانە بۇون كە لە زىندانى دائىرەي ھەوال و بىستى عەسکەری كۆدەبۇونە وە نەياندەزانى چىيان لېيکەن. من لەسالى يەكەمەوە، بۇوم بە بەرپرسى ھەلبىزاردىنى ئەو كوردانەي كە لە دائىرەي ھەوال دەمانھىتىان بوئە وەي مەشقىيان لەسەر بکەين. لە سالانە وە فيرىبووم چاولىكەيەكى رەش بکەمە چاوم و وەك كېيار لە بازارېنىكى مانگافرۇشتىدا يەكەيەكە ھەليانبىزىرم. لەو ساتەوە من وەسىيەتەكەي باوکم لە بىركىرد. ئەو رۇزانەي من دەچۈوم بۆ بەندىخانە

عه‌سکه‌ریبه‌کان، پیش خوم بونی پرته‌قالم به ژوورو پیواق و زیندانه‌کاندا بلاوده‌کردوه، بونیک سامی دهخسته دلی ئه و دیلانه‌وه که دهیانزانی دهیانبه‌م بۆ مردن، هەر کەسینک من پەنچەم بخستبایاته سەر بە زیندوویی نەدەگەرایه‌وه.

من لەو مەشقانەدا بۆ يەکەمجار مروققم کوشت، لەو مەشقانەدا فىرى سەربىرييان كىرم، فىرى ئەۋەيان كىرم چۈن بە لەقە جومجومەی مروقق وردىكەم. تىپېكىيانلى دروستكىرىدىن شەۋىپرۇز لە خەيالى ئەوهدا بۇويىن شەرەتكىرىسىت، تا ئەو غەریزە ترسناكانە ناومان ئاسىوودەبکەين. زۇرېھى ئەوانەی لە كاتى مەشقا دەمانكوشتن كوردىبوون، فىرىبۇوبۇويىن كە دەپارانەوە دەميان بىبەستىن، من يەكىن بۇوم لەوانەی زمانيانم دەپرى، هەندىك لە قوتابىيە‌کان زەكەرى كورده كۈزراوەكانيان كۆدەكىردەوە، بەلام من زمانم كۆدەكىردەوە، هەمان بۇو پەنچەي كۆدەكىردەوە، هەمان بۇو گوچىكە و هەشمان بۇو چاواو. هەمومان لە شوشەي تايىبەتىدا ھەلەگرت، بەر لە تەواوکىرىنى سالى سىتەم من زمانى بىست و يەك كوردم ھەبۇو بە ناوهكانيانەوە. شەوان بە لاقرتىيەوە دەچووومە بەردىمى شوشە‌کان و دەمگۇوت: كاك حەسەنى خەلیل داود، ئاغام بەو زمانه جوانەی خوت كەمىك بۆم بخويتە. كاك عەلی ئەكبهر، تو شەرهەن باپىرە كىتىيە‌كانت ئەگەر كورانىيەكم بۆ نەلىتىت. جەلادەت من عومرىكىم لەو گەمانەدا بىردىسر كە لەگەل ئەو زمانانەدا دەمكىرد، زمانى بىتەنگ و بىخەتا كە لە شەلەيەكى زەردا وەك كومەلەتك ماسى بچوڭ مەلهيان دەكىرد. سالى يەكەم و دوووه لە كولىيەن هېچ مۇتەكىيەكم بۆ نەدەھات، لە ناو كولىيەدا مەشق و ماندوپىتى دەيکرىدىن بە گورگى بىرسى، دواتر كە بەرەلائى شەقام و كوچەكانيان دەكىرىدىن دەمانوپىست وەك پادشا بىزىن، بە سوار ماشىتىنى زۇر گرانبەهاوە دادەبەزىنە خۇشتىرين بارەكانى پايتەخت، لەگەل جوانترىن

کچدا ده چووین بۇ سىنەما، لە هەر شوينىك بىمانسىستايىھ شەپماندەكرد. ج خانمېكمان بويستايىھ لە مىزدەكەي يان دەستگيرانەكەيمان دەپچراند، ھەموو شتىك پىتك و ئاسوودە بۇو، من ھەستم بە ھېچ عەبىيتك نەدەكرد لە خۆمدا. تەننیا ھەفتەيەك بەر لە تەواوكىدىنى سالى سىنەمى خوينىدىن، شەۋىيكتىك جومجومەيەك ھاتە خەمۇم. سەرىيکى بالدار بۇو، كە دۇو چاوى خەوتۇرى تىابىبوو، بىئەوهى دەم بکاتەو بە منى دەگۈوت: گەر دەتوانىت زمانىم دەربېتىم بىبىھ بۇ خۇت. من لە خەوەكەمدا ھەموو شتىكىم دەكرد بۇ ئەوهى زمانى بکەمەوھو بىبىم بۇ خۇم، بەلام نەدەكرا، من شىت دەبۈوم، ھەموو پىگاكانىم دەگرتە بەر و سوودى نەبۇو. ماوهىك ھەموو شەۋىيكتەو خەوەم دەبىنى، ھەموو شەۋىيكتەو سەرە دەھاتە خەمۇم و خەبىریدەكىرىمەوھ، واى لىتەھات نەمدەتوانى بخەمۇم، ھەناسەم بۇ نەدەدرا، لاوازو بىتىرادە دەھاتم و دەچۈوم. جەلاھەت شەۋىيكتە شەوان من لە شەقامىتكا پىاسەمەدەكرد، جلى تايىھتى قوتاييانى كۆلىزى سەر بازىم لە بەردابىوو. بۇ يەكەمجار لە سەر سوچى كۆلانىتكا بىست و يەك زارى خويتىاويم بىنى، لە دەوروبەرم دەفرىن، بىست يەك زمان ھاوارياندەكرد «پىرتەقالى بابلى مەرق... پىرتەقالى بابلى مەرق». بىست و يەك زارى كراوه، كە بىست و يەك زمانى بىدرارو لە ناویدا سەماياندەكرد، منيان بە كۆچەكانى ئەو شارەدا راونا، قەپالىان لىتەھەگىرم، دەيانقىزان بە گوچىچكەمدا، كازيان لە دەستم دەگرت، قەپىان بە پاشتمىدا دەكرد. لەو شەوهەو بۇ ماوهىكى درىز ئىيام بۇو بە دۆزەخ، بەر لەوهى سالى چوارھەمى كۆلىزى تەواوبىكم ماوهىكى درىز لە نەخوشخانە دەروننى كەوتىم، سەرىيلان لە كارەبا دام، بەلام سوودى نەبۇو، بۇ ھەر كۆتىيەك دەچۈوم ئەو زارانە لە بەردهممدا ھاوارياندەكرد، دەستم دەگرت بە گويمەوھو خۇم گرمۇلەدەكرد بەلام ئەو ھاوارە ترسناكانە ھەر لەسەرمدا دەزرىنگانەوھ، ئەو سالە نەمتوانى درىزە بە خوينىدىنەكەم بىدەم. نەمدەتوانى بخەمۇم، ھېچ مەرقۇيىك نەيدەتوانى ئاسان

لیم نزیک ببیته و. که دههاتن بقم شتم فریده دا، شتم دهشکاند، به کوچه و کولانه کاندا رامده کرد، خقام له شوینی بهرزه و ده خسته خواری، پالم به پیتیوارانه و دهنا، ده چوومه ناو ئاو، بهره و مه زراو کیلگه کانی ده ره و هی شار رامده کرد، به لام ئهوان بهره ده وام له دوامه و بعون، ئازاریانده دام، ده گریان، پینده که نین، گورانیان ده گووت، هو تافیان ده کیشا، جه لاده ت هه مووشی به کوردی بعو، زمانیک من تینیده گه یشت. شه ویک چووم بق لای ئه و پیره میرده لاشه کورده کانی ده ناشت، ئه و کوردانه ای ئیمه له کانی مه شقدا دهمانکوشت، پیره میردیک بعو پیکاییکی هه بعو، مهیه کانی هه لاده گرت و ده بیردن دهیناشتن، تیا پارامه و که گوری ئه و کوردانه مه نیشانبدات که له و چهند ساله دا ناشستونی، پیاویکی سهیر بعو، ناوی هه موو مردوه کانی ده زانی، هر شوناسنامه یه کیشی دهست که و تبیت پاراستیبووی، منی له حالیکی هینده ره جال و په ککه و ته دا بینیه و بهزه بی پیامدا هاته وه، پیتمگووت: ده بیت ئه م زمانانه بدهمه وه به ساحبیه کانیان، ئه گه ره ئه م زمانانه نه گیزمه وه تا قیامه ت ئاسوود نابم. پیتیگووت: تقو ئاسوود بی؟؟!! تقو دلخیایی؟؟!! درنده و هک تقو هر گیز ئاسووده ناییت، توزیک ببه ره وه به مرؤف... من تقو بینیو، و هک و هشیکی بیزه حم ره فتارده کهیت. هیزی خوت له هندی بسته زماندا تاقیده کهیت وه که دهست و ده میان بستراوه و ناتوانن هیج بکنه، ئه وه کهی پیاوه تیه، یه کیک شه هامه تی ببیت واله که ل هندیک نه فسی بیدیغا عدا ناکات، تقو چیت له گورگ بعویت یان ئینسان؟. من هینده مه جبوری ئه و بعوم، هر چیه کی بکووتایه لیم قه بولده کرد، به کزمکی ئه و، به یاریده ئه و ناوانه ای لای من هه بعون و لای ئه ویش هه بعون، زوربه که کانمان دوزیه وه، زوربه یمان هه لدایه وه، زمانه کانمان خسته وه جیگای خویان و سه ری گوره کانمان داخسته وه.

له دوای ئه وه وه تارماییه کان وا زیان لیهیتم و دوای سالیکی دریز له ئازار که رامه وه بق ته او کردنی خویندن... به لام جه لاده تی کوت، ئه هر زه کاری

نهجیب، ئەی کوردى بەنەک و شەرەف، ئەمشەو بنوو، ئەی مندالى پىنگراو، ئەی کورى وەفا، بنوو بنوو، بەربەيان نزىكەو كەمىكى دى كەلەشىر دەخويىتىت و عەندەلىپ بەيانى دىتە زمان، تەبىعەت هاتقى سوبھىكى دى رادەگەننىت، سبەي تو كارت زورە، سەر بخە سەر باليفەكت و بنوو. ئەی مندالى داکەوتتوو لە سوارچاڭتىرىن خىلەكانى سەر ئەم ئەستىرەيە، بنوو.

* * *

ساميرى بابلى لە ژۇورەكەي مندا وەك گىانلەبەرىنگى بىخشىپ دەۋىيا، من لەو ماوهىيەدا بوارم بە كەس نەدەدا بىتە ژۇورەكەي من. ئەو لەو ژۇورەوە ھەولىدەدا دەمى بگاتە ھەندى كەس تا بتوانن بىنېرىن بەرە دەرەوەي ولات، بەلام ھىچ كەس نەيدەۋىرا بچىتە ژىربارى يارىيەكى وا ترسناك، ھاۋپىكانى وەلاميان نەدەدايەوە. دۆستە كۆنەكانى حاشايان لىدەكرد. من بە غەمگىنى بە ديارىيەوە دادەنىشتەم و نەمدەزانى چى بکەم؟.

ھەندىك شەو بۆئەوەي لەگەل خەيالەكانى خۆيىدا تەنها بىزى، من جىتمەدەھىشت و لە سالۇنە تارىكەكەدا چاوهپوانى دالىام دەكرد، ئەو زۇرېي شەوان بە دەم خەوەوە دەھات و لەو سالۇنەدا تارمايى باسمى جەزاڭىرى دەبىنى، ھىدى ھىدى دووبارەبۈونەوەي ئەو شەوانە بۇون بە لەزەتنىكى قۇول و بىتىنى ژيانم. لەو شەوانەدا تىدەگەيىشتەم كە دالىا گەپاوهتەوە بىق خۆيندن و خۆى بىق دواھەمین قۇناغى كولىتىز ئامادەدەكت. ھەندىجار لە ناكاوا بە ئىنگلىزىيەكى ساف دەكەوتە قىسەكىردىن لەگەل باسىدا. ھەندىجار دەگرىيا، ھەندىجار ھەلدەستاو بە تەنبا سەمايدەكرد. من شەو دواي شەو چاوم تىزىتر دەبۇو، شەو دواي شەو پىر دەمتوانى قۇولايى ئەو تارىكىيە داخراوو ترسناكەي ناو سالۇنەكە بىبىن، تا زياتر بىبىنمايە زياتر دەرسام ئاشكراپىم، زياتر خۆم دەخزانىدە سوچەكانەوە، ھىدى ھىدى چاوم وەك

چاوی کونه پهپوییه کی لیدههات که به ئاسانی ناو زولمهت ده بینیت. چیتر پیویستیم به مۆم نهبوو، بەلکو تینى ئەوەم تیابوو ورلترین و بچوکترین شتەکانی ناو تاریکی ببینم، دەمتوانی ئەو میشوقوله بچوکانه ببینم کە لە تاریکیدا لە نابەینى كورسييەكاندا دەفرپىن، تا زیاتر دەمبىنى، شتى سەيرلىق تاریکیدا دەرزىيەوه، هەستمەكىد ورده ورده لەوە دەردەچم كەسىكى ئاسايىم، وەك ئەوە حىجايىك ھېيت لە نىوان دوو جىهاندا كەمە كەمە ئەو حىجابە لە پېشچاوم بىرىت و كەمە كەمە هيلىزى ئەوەم تىيا دروستىت بتوانم دونيايەکى تريش ببینم کە دەكەويتە ئەو دىو ئەم بونيايەوه. سەرەتاي دۇزىنەوهى من بۇ دونيايەکى تر، لەو سالۇنە تارىكەي پىرتەقالى سېپىدا بۇو، لەو كاتە بەدواوه زۇر شتى گىرنگى ژيانى من لە تارىكىدا پوودەدهن، تارىكىيەکى ئەنكۈوستە چاۋ، كە ئادەمیزادەكانى تر لايىان وايە ھىچ شتىكى تىيا رۇونادات، تارىكىيەك تىايىدا جولەي جىهانىك دەوهەستىت و جولەي جىهانىكى تر دەست پىتەكەت. لە يەكىك لەو ساتە تارىكانەي عەشقى دالىيا سىراجەدىندا، ھىدى تارمايىەکى تەنك و پۇونم بىنى، شتىكىم بىنى کە لە شەپۇلىتكى نەرمى ئاو دەچوو لە ھەوادا مەلەبکات. شەۋىي يەكەم بە گومان بۇوم، نزىكبوومەوه قوول قولل بە ناو زولمەتدا پوانيم، بەلام ھىشتا تىنى نىگام نەيدەتوانى ئە توپىزە ئەستۇورو سەيرەت تارىكى بېرىت. كە چوومەوه ژۇورەكەم، سامىرى بابلى، نىيە پرووت لە جىڭاكەي خۇيدا لە تارىكىدا تەماشايىدەكرىم، خۇدai گەورە، لە تارىكىدا سەيرى يەكتمان دەكىردى و يەكتيمان دەبىنى، بىئەوە مۆسىقا مەستىكىرىدىن، ياخود وەجدىك ئىمەي گرتىت. وەك ئەوە سامىر سەراسىمەيى و ناحالى بۇونى من بخوينىتەوه، ھەلدەستاو بەو دەنگە ھىمنەي خۆى كە تەنبا تا ئاستى گوچىكەي من برىدەكىد، دەنگىك وەك چۈن خوين بە بۇرىيەكى بارىكىدا لە جەستەيەكەوه بۇ جەستەيەكى تر دەپوات، ئاوهەا بە پىگاپەكى بارىكىدا لە زارى ئەوە بۇ لای من دەھات، بىئەوە ھىچ شەپۇلىتكى بە ھىچ

جیگایه کی دیکه دا په رش ببینته و، بیئه وهی هیچ چېه یه کی به هه وادا بپروات. سامیری بابلی که وهک پادشاهیکی ئەکه دی دیرین پالکه وتبیو، گووتی: جه لاده تی کوتور، ههی میزدمدالی نه جیب، ئەی هه رزه کاری به دې خت، له وه سه رسامیت که له تاریکیدا ده بینیت، له وه سه رسامیت که چیتر تاریکی و پوناکی بق تو نرخیکیان نییه، تو ده بینت له تاریکیدا ببینیت. ئەوه قه ده ری تویه له تاریکیدا ببینیت، چونکه گه له تاریکیدا نه بینیت، ناتوانیت بپریت، ناگیته هیچ.

خوی پاستده کرده وه وهک یه کیک له غهیب وه قسه بکات دهی گووت: هندیجار هه موو پیکه وت و پلانه کان کوره بنه وه بقئه وهی مرؤف بکه یتنه شوینیکی دیاریکراو، هه موو هیزه کانی سروشت و سه رتاضای ئیراده یان له سهر ئەوه پینک بهاریز، هندیجار له ناو جه رگهی هه موو شته ئاساییه کانی دونیادا، له ناكاو موع جیزه یه کی سهیر پو وده دات، بقئه وهی دووباره ئەوه پاستیه بچوک و ساده یه مان نیشانبداته وه که ئیمه گه مژه زوو زوو له یادیده کهین. تو ئەی مذالی نه جیب، ئەوه که سهی که له ناو دونیا کاندا سه فرده کهیت، تو ئەوه پوچهیت که نهیتی تاریکی ده هینیت بق پوناکی و نهیتی پوناکی ده بیت بق تاریکی. نهیتی ئیمه ده بیت بق ئەوه دونیا و نامه ی ئهوان دینیت بق ئیمه.

قسه کانی سامیری بابلی به په خشان و په همز تیگه یشت، به لام ئەوه دهستی ده خسته سه رشانم و چاوه په شه که وره گوره کانی له تاریکیدا وهک دوو ده رگای پوناکیان لیهات، که لیتوهی مرؤف ده توانیت وهک تونیلیکی ئه فسو ناوی به ره و ئه وسی ری هه موو ته لیسمه کان سه فربکات، گووتی: دوو سال له مه و به، له یه کیک له شاره کانی کور دستاندا، ده ریبه بیوم، له گه ل هیزیکی تاییه تدا دوو پیکاب سه ربازم پیشیو، شهوان به شه قام و کوچه کاندا ده گه پام، ته قه م له هه موو شتیک ده کرد، ته قه م له و گه لایانه ده کرد که بال له دره خته کانی ده فریتیت، ته قه م له بالنده بچوکه کان ده کرد،

تهقهم له مارمیلکه و خشونک و میشولله کانیش دهکرد. خوم دهچوومه سهر دوشکاکه و شریتیکی دریژم دهخسته سهر و نیشانم له پنهنجهرهی مالان دهگرتهوه، نیشانم له تهنکی سهربانه کان دهگرتهوه، نیشانم له ئەریلی تەله فزیونه کان دهگرتهوه، پشیلم له سهرباره کانه وه فریتەدایه خواری، له قەسەرییە کاندا به ناو مەخرەنی بؤدرەو عەترە کاندا دەستتىزىمده کرد، ئاگرم له دوکانی کوتالچىيە کان بەردەدا، قفلم دەشكاند، بە تەقە دواي پەپولەی بچوک دەكەوتەم، مانگى سەر منارە کانم دەکرد بە نیشانە، بە دوشکا بلندگوکانم بەسەر منارە کانه وه دەشكاند، بە فيشهک لەسەر دیوارى مزگەوتەکان ناوی خوم لەپال ناوی خودادا دەنۇسى، كەسيك بۇوم ترسناك. ئەو کاتانەي من بەشەو دەورىيە بۇوم، چۈلەكە کانیش نەياندەتوانى سەر دەربەيىن، ھىلکەش نەيدەتوانى بىتروكىت، تىنوكى ئاو لەسەر پوپەرى گەلاش نەيدەويىرا بەرىيەتەوە. كە من بەو شارەدا دەسۋىرامەوە «با»ش دەوهەستا، سەعات چركەي نەدەکرد، ئەمە مەندالى نەجىب، دەبوايە من ئىجازە بە ئەستىرە بىدەم بىدرەو شىتەوە، من ئىجازە بە ھەوربىدەم تىپەپەرىت لە شەۋىتكى وەھادا من مانگەشەو مەستىكىرىبۇوم، ھەموو گيام لە ترىفە ھەلکشاپۇو، خوم لە پىزى ھېزە ھەرە ئەفسانەيىھە کانى ناو سروشتدا دەبىنىيەوە. بەلام ئەو شەۋە شتىك پۇيىدا ھەموو ئەو غرورەي شەكىندم، ئەو شەۋە گويم لە دەنگى فلۇوتىكى غەمگىن بۇو لە كوجەيەك لە كوجە کانەوە بەرزىدە بىتەوە. فلۇوت، لە شەۋى دەسەلاتى مندا! فلۇوت لە كاتى گەشتى مندا بەو شارەدا!. جەلادەتى ئازىز، من دەرپۇيىشتەم و ئەو فلۇوتەش دەرپۇيىشتەم، دەچوومە ھەر جىڭايەك دەنگى ئەو فلۇوتە لە كولانە كەمە ئەو دىيور بۇو، بەدرىزىايى ئەو شەۋە من دەمۇيىست پاۋى ئەو موسىقارە بىكم و بىقىم نەدەگىرما، دەچوومە لاي راست ئەو دەچوومە لاي چەپ، دەچوومە لاي چەپ ئەو دەھاتە لاي راست، من دەچوومە دواوه ئەو دەچوومە پېشى، سەردىكەوتەم بە كوجە کاندا ئەو دادەگەر، پۇز دەبۇوهو

من شکست و کهنهفت دهگرامه و هو ئه و موسیقایهش خاموش دهبوو. بهلام و هسوهسه یه کی سامناک له مندا دروستده ببوو، شتیک له دلمدا دهیگووت، گه رئه و موسیقایه بیدهندگ نه کهیت، هممو شهرهف و ناوبانگ و شکوئی خوئت دهدوریتیت. ئهی مندالی بهنزاکهت و بهوهفا، ئه و پوژه تا ئیواره دزعامده کرد جاریکی تر گویم له دهنگی ئه و فلووته نه بیت، حزمده کرد گه ر شهويکی تر چووم بۆ گهپان و بهسەرکردنەوەی شەقامە خالى و تاریکە کانی شار، ئه و دهنگه نه بیستم، ئه و ئاوازەم گوی لى نه بیت.

شەوی دواتر له همان جینگادا، له همان ساتدا، له ژیتر همان درەخت و ئەستیرەدا دهنگی ئه و فلووته دووباره بەرزبورووە. نەمدەزانى له چ مالینکەوە دیت، له چ کوچیه کەوە؟ له چ زهوبیه کەوە هەلەدقولیت ياخود له چ ئاسماننکەوە دادەبەزیت؟ فەرمانم بە هیزەکانم دا فيشهک بتەقین، چى فيشهکمان هەببۇو بە هەوادا تەقاندم، بۇئەوەی ئه و دهنگه نه بیستم، بە دەيەها كلاشینكوف و دیكتاریۆف تەقەماندە کرد، بهلام ئه و موسیقایه بەردەواام له ژیرەوە دەھات، هەستمده کرد گولله کانی من هیچ نابىن، بهلام ئه و موسیقایه قوول تا هەناوى من نەشتەرى خۆی دەبات. ئهی مندالی نەجیب، ئهی جوانترین گوینگریک من بىنېتىم، من كۆلم نەدەدا، شتیک ببوو له خوینەکەمدا، دەببوايە بىگرم، دەببوايە يان من بىكۈزم ياخود ئه و من بکۈزىت.

هممو شەويک ئه و چىرۇكە دووباره دەببۇوە، ئه و موسیقایه شتیک ببوو بە گۈزەممو هېززو جەبروتى من و دەولەت و سوپادا دەچووەوە، بىئەوەی هیچ شتیک بکات. بىئەوەی مانایەکى زەق لەودىيۇ ئاوازە کانیيەوە بیت. موسیقایەک ببوو له ويادا، شتیک ببوو پىچى بە رۆح دەکرددەوە، شتیک ببوو ناچارىدە کردیت بیدهندگ بیت و گویى لېتگریت، دونیای ناچاردە کرد بیدهندگ بیت و گویى لېتگریت. من شیت دەببۇوم، بلۇزەرە کانم دەھىتا و دەکەوتە تىكىانى مال و گەرەکەكان، له ناو وېرانە و داروپەردۇوی

ماله خاپوورو ویرانه کاندا به دوای ئهو موسیقا یهدا ده گه رام بیده نگییکەم. ئاگرم لە باغچە کان بەردەدا و لە خۆلەمیشە کەيدا بۇ ئهو ئاوازانە ده گه رام بیده نگیابنگەم، خەلکم لە مالە کانى خۆیان دەھینايەدەرئ و بە درەختە کاندا ھەلمدەواسین، بۇئەوهى ئهو موسیقا یه خاموشبکەم، بەلام سوودى نەبۇو. ئو لە دونيایە کى ترەوە دەھات، دونيایە کى ھاوسى بە ئىئمە، نزىك لېمانەوه، تىكەل لە گەل خويىماندا، بەلام نادىيارو نېبىنراو. نازانم چەند ھەفتە و چەند مانگ شەرم لە گەل ئهو موسیقارەدا كرد... نازانم، بەلام دەزانم ھەر پۇزەو شىتىك لەو دیوارە تارىكە ئاواچىم دەپو خا، لە دەرەوە درېنەتەر دەبۇوم، بەلام لە ناواھو غەمگىنتر. شەۋىيڭ لە شەوان دانم بە شىكستى خۆمدا نا و ھەموو ھىزە کانىم گېپا يەوه بۇ بىنگە کانى خۆیان و بەتەنيا، بە دەستى بەتال، بە بن ئهو چاولىكە رەشە تارىكە دەمكىردە چاوم، دەستمكىرد بە گەران بە كوجە کاندا و گوينىكتۇن لەو موسىقا یە. يەكە مجارم بۇو لە ژيانمدا بە راستى گۈي لە موسىقا بىرم، يەكە مجارم بۇو ھەستىكەم خەرىكە دىلم دەستەمۇ دەبىت. جەلا دەتى نەجىب، ئەى كورى غەمگىنلىرىن خاڭى سەر ئەم زەھىيە، ئهو موسىقا یە منى بە زاند و قۇول ھاتە ژيانمەوه. شەوان ئهو شارە سەرتاپاى خالى بۇو، ئهو موسىقارە ئىتuarە يەك لە ناوا تارىكىيەوه بە خۆى و فلووتكەيەوه دەركەوت و سلالوى لېكىرد. ئهو لە سەرتاوه بۇ ئهو ئىتuarە يە كەرابۇو، منىش لە سەرتاوه لەو ئىتuarە يە رامدەكىرد، ئهو لە سەرتاوه دەيزانى لە ساتىكدا من و ئهو پۇوبەرروى يەك دەبىنەوه. بە ھەموو جە سەربازىيە کانمەوه، بە نۇتەو مەدىليا كانمەوه بە رابەرى وەستام، ئهو دەستىك جلى سېپى سېپى لە بەردا بۇو، قىزى كەمنىك بە خاوى ھاتبۇوه سەر چاوى، فلۇوتىكى سېپى پېتىوو. لەو شەۋەوه زمانى من گۇردا، دىلم بە جۇرىكى تر پېچىكىرەوه، من پېتمگۇوت: ئەى سەرگەردا و بېتىجيى شەو، تو كىتىت؟ لە كويىوه دېتىت. چىت لە من دەھىت، چ شەپىك لە گەل مندا دەكەيت، كە بە من ناكىتىت.

به هیمنیه که وه قژی لابرد و گووتی: هر که سیکم گرنگ نییه، من له شاری مؤسیقاره سپیه کانه وه هاتووم بق لای تو. هیچ شتیکم له تو ناویت ئوهن بیت گوینگریت.

من دووباره پرسیارم لیکرده وه، گووتم: له کویو؟

به هیمنی و به دهنگیکی ساف وه ک تکه‌ی شهونم، وه لامیدامه وه: له شاری مؤسیقاره سپیه کانه وه هاتووم، له و شاره دووره وه بؤئه‌هی گویم لیکریت.

من دهستم گرت و ویستم له گهل خومدا بیبیم، به لام به هیمنی ئه و دهستی و هرگیراو مهچه‌کی منی گرت و گووتی: ئه مشه و تو له گلمندا و هره. من دوپراوو شکسته‌ی ئه و جه‌نگه بیووم. بیتله‌هی بیر له هیچ بکه‌مه وه خوم دایه دهست ئه و مؤسیقا سیحراوییه‌ی پزحمی له ته پوتزو تاریکی و خوینیریزی چنده‌ها سال پاکده کرده وه. من ئه و شه وه تیگه‌یشتم مؤسیقا مه‌عده‌نی راسته‌قینه‌ی مردقه کان دهدوزیتله وه، ئه و کانزا جاویدو پاکه‌ی نیمه‌ی لى دروستبووین، جه‌لاده‌تی کوتر ئه و شه وه من به ناو دارستانه کاندا ده‌پوشتم، ئه فسه‌ریتکی دزیتو که هه مسوو ژیانم له کوشتن و سووتان و ویرانکردندا بردبیووه سه، نه قیب سامیری بابلی، هاوپیی سه‌رۆک کومار، دلاوه‌رترین ئه فسه‌ری فه‌یله‌قی چوار، خاوه‌نی نوته‌ی قاره‌مانی، ئه و پیاوه ترسناک و ته‌نیایه‌ی که بونی پرته‌قالی لیدیت. ئه و پیاوه سه‌دان گوندی له کوردستان له گهل زه‌ویدا ته‌خترکردوو، چنده‌ها شاری پوخاندبوو، ئه‌ی مندالی به نه‌زاكه‌ت من ئه‌م جانه و هره ترسناکه‌ی بهرده‌مت، که دهستکردي سوپا و سیاست و قه‌بیله‌کانی ولات بیووم، مؤسیقا وهک مندالیک دهسته‌مودیده‌کردم. وهک یه‌کیک خه‌وی لیکه‌وتیت و بیروات، دوای دهنگی ئه و فلوروتے دهکه‌وتم که سات دوای سات تیکه‌ل به سروشت و ژیان و جوانی دهکردم‌وه. پارچه مؤسیقا یاه‌کی ناکوتا بیوو، هیچی نه‌ده گووت و هه مسوو جوانی و شیرینی ژیانیشی ٹاشکاراده‌کرد، هیچی نه‌ده گووت و له ناوه‌وه

هه مو شتیکیشی بق من پوناکده کرده وه، منی بهره و ناو دارستانیکی خه یالی برد، له ویوه بهره و که ناری زه ریاچه یه ک کوهک ئه وهی سره له نوی له دایکبیمه وه، خوم له شهپوله کانی هه لکیشا، ئه و فلوقتی لیندهدا و من به هیمنی مله مده کرد، له گه ل هه مو ته کانیکی تازه هی ناو ئاودا، ئه و مرؤفه خه و توو و دیله هی ناو برق حم به ئاگاده هاته وه.

دوای چهندین سه عات موسیقا و مله، موسیقا و ناو، فلوقت و پاکی، ئاوازو ئیشراق. له ئاو هاتمه ده ره وه بووبووم به مرؤفیکی تر.

* * *

من دهستی سامیری بابلیم ده گرت و تکام لینده کرد، به رده و امیت، من ده متوانی چهندها سه عاتی تر دانیشم و گوئی لینگرم، به لام ئه و گووتی: ئهی مندالی نه جیب بخه وه، توزیکی تر کله شیری بهیان ده خوینیت و نه سیمی سویح هله ده کات، توزیکی تر لا ولاو ده گه شیته وه و شهونم بق مردن ئاماذه ده بینت. بهر لوهی عهندله لیبی بهیان بیته زمان بخه وه، توز سبهی کارت زوره و که میک پشووبده.

ئه وه دووه مین جار بسو، ناوی شاری موسیقاره سپیله کان بیستم. دووباره بونه وهی ئه و ناوه، شتیکی سهیر بسو، من ئه وه تهی هاتبوومه شاری ته پوتوزی سوزانیه کان، ته لیسم له دوای ته لیسم، نهینی له دوای نهینی تووشم ده بسو. به لام ئیستا هه ستده کرد ئه و ناوه پتر له هه شتیکی تر، هه وايه کی نهینی و ئاوازیکی ته لیسماوی له خه یالی مندا ده روز ژینیت، به لام وهک سروشته هه میشه بی خوم هیند سه برم هه بسو، بژیم و چاوه بوانبکم. دلنيابووم سامیری بابلی نهینی زیاتری لایه، دلنيابووم ده توانیت یارمه تیمبدات، که میک ئه و ئاماژه و نیشانه سهیرانه

پینکه و گریبیده‌م.

شـوی دواتر دوای تـه اوکردنی هـموو کارهـکانی خـوم لهـسـهـر سـهـحـنـهـکـهـ،
 دواـی ئـهـوهـی پـارـهـی شـابـاشـهـکـانـمـ لـهـسـهـرـ تـهـخـتـهـکـهـ کـوـکـرـدهـهـوـ، ئـهـ وـ پـارـهـیـهـیـ
 پـیـاوـهـ بـیـهـمـوـشـ وـ مـهـسـتـهـکـانـ بـهـسـهـرـ سـهـمـاـکـهـرـ وـ کـچـهـ گـورـانـبـیـیـزـهـکـانـداـ
 هـهـلـیـانـدـهـدـاـ. گـهـرـامـهـوـ بـقـ ژـوـورـهـکـهـیـ خـومـ، ئـهـ وـ شـهـوـ دـالـیـاـ لـهـ سـهـرـهـتـایـ
 دـهـسـتـ پـیـتـکـرـدـنـیـ بـهـرـنـامـهـکـانـهـوـ لـهـگـهـلـ پـیـاوـیـکـیـ بـارـیـکـ وـ غـمـگـینـدـاـ چـوـبـوـوـهـ
 ژـوـورـیـ، یـهـکـ بـوـوـ لـهـ وـ مـیـوانـانـهـیـ لـهـدـوـورـهـوـ دـهـهـاتـ تـاـ بـهـتـایـتـ لـهـگـهـلـ
 دـالـیـاـ سـیـرـاـجـهـدـینـدـاـ بـخـوـیـتـ. ئـهـ وـ شـهـوـ لـهـوـانـهـ بـوـوـ کـهـ منـ مـهـرـاقـ دـهـیـکـوـشـتـ،
 دـلـنـیـاـشـبـوـومـ دـالـیـاـ نـایـهـتـ خـوارـیـ، لـهـ گـهـنـجـینـهـکـهـیـ پـشـتـهـوـ سـهـبـهـتـیـهـکـ
 پـرـتـهـقـالـیـ نـوـیـمـ هـیـنـاـوـ لـهـ پـیـشـدـهـمـ دـهـرـگـاـکـهـداـ دـامـنـاـ تـاـ کـهـسـ گـوـمـانـیـ هـیـعـ
 نـهـکـاتـ، گـهـرـامـهـوـوـ ئـهـوـ خـوارـدـنـهـیـ لـهـکـاتـیـ بـهـرـنـامـهـداـ پـیـچـاـبـوـوـمـوـهـ هـهـلـمـگـرـتـ
 وـ هـیـنـامـسـهـرـیـ وـ چـوـومـ ژـوـورـیـ وـ دـهـرـگـاـکـهـمـ دـاخـسـتـ. سـامـیرـ بـیـسـتـوـکـنـیـکـیـ
 چـکـوـلـانـهـیـ لـهـ گـوـیـدـاـبـوـوـ گـوـیـیـ لـهـ پـادـیـوـ دـهـگـرـتـ، دـوـاتـرـ منـ وـ ئـهـ وـ پـیـکـهـوـهـ
 نـانـفـانـخـوارـدـ. منـ پـیـمـگـوـوـتـ: سـامـیرـیـ بـاـبـلـیـ، توـ چـیـ لـهـسـهـرـ شـارـیـ مـؤـسـیـقـارـهـ
 سـپـیـیـکـانـ دـهـزـانـیـتـ؟ سـهـیـرـیـکـرـدـمـ وـ بـهـ زـهـرـدـهـخـنـهـیـکـهـوـ کـهـ بـهـدـگـمـهـنـ
 دـهـکـهـوـتـهـ سـهـرـ رـوـخـسـارـیـ، گـوـوـتـیـ، دـهـزـانـمـ دـهـتـهـوـیـتـ لـهـ ئـیـسـتاـوـهـ هـمـوـوـ
 چـیـرـزـکـهـکـهـ بـزـانـیـتـ. مـنـیـشـ وـهـکـ تـقـ وـهـامـ، مـنـیـشـ زـوـرـجـارـ بـیـسـهـبـرـ وـ بـیـپـرـوـامـ،
 بـهـلـامـ گـهـرـ مـرـزـفـ پـهـلـهـکـاتـ، زـیـانـ خـوـیـ لـهـهـرـ هـیـزـیـکـیـ تـرـ جـوـانـتـرـ شـتـهـکـانـ
 تـهـفـسـیـرـدـهـکـاتـ، هـهـرـگـیـزـ هـیـزـیـ تـهـفـسـیـرـکـرـدـنـیـ ئـیـنـسـانـ لـهـ ئـاـسـتـیـ هـیـزـیـ
 تـهـفـسـیـرـکـرـدـنـیـ ژـیـانـدـاـ نـیـیـهـ، مـنـ ئـهـمـ چـهـنـدـ سـالـهـیـ دـوـایـیـ ئـهـزـمـوـونـ دـوـایـ
 ئـهـزـمـوـونـ بـقـمـ دـهـرـکـهـوـتـوـوـهـ، گـهـوـرـهـتـرـیـنـ حـیـکـایـهـتـخـوـانـ ژـیـانـ خـوـیـهـتـیـ.

کـهـمـیـکـ بـیـدـهـنـگـ بـوـوـ، بـهـ هـیـمـنـیـ تـیـکـهـکـهـیـ لـهـگـهـلـ مـنـداـ قـوـوـتـداـ بـهـ غـمـکـنـیـ
 گـوـوـتـیـ: ئـهـیـ مـنـدـالـیـ نـهـجـبـ، ئـهـ وـ کـوـرـهـ مـؤـسـیـقـارـهـ هـیـچـیـ پـیـنـهـگـوـوـتـ، بـهـلـامـ
 زـوـرـ شـهـوـ، لـهـ زـوـرـ جـیـگـاـدـاـ، مـنـ مـؤـسـیـقـاـکـیـمـ بـیـسـتـهـوـ. وـهـکـ رـوـحـیـکـیـ گـهـرـزـکـ
 وـاـبـوـوـ... ئـهـ وـ شـهـوـ بـرـپـیـارـمـاـ تـاـمـاـقـمـ دـهـسـتـ نـهـخـاـمـهـ خـوـیـنـیـ کـهـسـاـوـهـ وـ هـیـعـ

مرققیک نه کوژم، لهو شهوهوه بپیار مدا نازاری بالنده یه ک نه ده م، به لام در قمکرد و نه متوانی. من جار دوای جار په یمانی خوم ده شکاند، ئه و جانه و هر هی ناوم در تربوو لهوهی من چاوه روانمده کرد، له گه ل ئه و هشدا ئه و موسیقا یه هه میشه له سه رمدا ده نگیده دایه وه، بتو هر کوی ده چووم له که لمدا بwoo، وک ئه وهی له روح حمدا تومار بwoo بیت و له ناکاو یه کیک پنهنجه بنتیت به دو گمیکی نه بینید او سه رله نوی دا بگیرستیه وه.

جه لاده ت... من به رده و امبوم له سه ر کوشتن، به رده و امبوم له سه ر و پیانکردن، به لام له دوای ئه و شهوهوه هر چیه کم بکردا یه، له زه تم لئی نه ده بینی، بتو هر جیگایه ک ده چووم غه مگین بووم، هر چیه کم ده کرد تنهها بووم، هه موو ئه و شتانهی لهوه پیش له زه تم لیوهر ده گرتن له زه تیان نه ما، ئه و موسیقا یه جاران که یف و سه فام پیده هات، نرخی که وت و به هایه کی له لام نه ما. ئه و موسیقا یه ک جار منی له و دو نیایهی خوم هه لگرت و فرییدامه ناو دو نیایه کی تره وه. جاران به ئیمانه وه گوند ه کانم ده سووتان، به لام دوای ئه و موسیقا یه ئیمانم گورپردا، جاران به له زه توه خه لکم ده کوشت، دوای ئه و ئوازه تیگه پیشتم له له زه ت گورپردا، جاران به واجیبم ده زانی دو ز منان زینده به چالبکه م، به لام و شهی فهرمان و به رپرسیاریتی بونه کاو با. له گه ل ئه و هشدا ژیانی من له سه ر ئه و وشانه دروست بیوون، ژیانی من له سه ر ئیمان و له زه ت و واجیب خولقا بیوون، سی ده ردی کوشنده که ده شیت هر یه که یان به ته نیا مانایه کیان هه بی، به لام که کوده بنه وه ئافاتی ئه و تو دروست ده کهن له تاعوون به دتر. نه مده زانی چی له و موسیقا یه بکه م، نه مده زانی چون بیکه م به شتیک پینما یه ژیانی لیوهر گرم، له برهه وه به رده و ام گوناهی گه ورم ده کرد و په شیمانه بیوومه وه خه لکم ده کوشت و دواتر ده گریام. تا دوا جار شتیکی دیکه رویدا روحی منی هیندهی تر له بنه وه هه لته کاند.

هیزیکی نهیتی بهردهوام پیگای منی دهخسته سه ریگای موسیقاره کان.
 شهونیک وه ک شهوانی تر، له یه کنک له شاره خاپورانه کور دستاندا
 به ناو کوچه و که لاوه و کولانه کاندا پیاسه مده کرد، کیام له تریفه دا شه لال
 بwoo، له ناکاو دهنگی که مانچه یه ک به رزبورو ووه، به وینه کی یه که مین جار
 به وینه کی نه زهمانه موسیقا شیتیکردم، دهنگیکی کوتوبه و سه بیرو
 پر حیکمه بwoo، دهنگیک بwoo منی بانگده کرد، منیک که وه ک نازه لینکی
 توره م لیهاتبوو، به گایه کی بیمار ده چووم که شیتیانه سه ر به دیواریکی
 سووردا ده کیشیت. من ده مویست وه ک نقیب سامیری با بلی بمینمه وه
 تا هه میشه نه پیاوه ترسناکه بم که جیده ستم به سه ر زیانی هه مسو
 بالندهو مرؤف و به ردیکه وه یه، نه کسه بمینمه وه که هر په رسیلکه یه ک
 هیلانه یکرد، ده بیت حیسابی نه و بکات که ده شیت من بیرون خیتم، هر ژنیک
 هیلکه یه کی له گولداندا سه وزبwoo حیسابی نه و بکات ده شیت من منداله که کی
 له ناو برم، هر با غه و اینک دره ختیکی چاند، ئاگادار بیت که نه گه له به ری
 نه و دره خته خوارد، نه وه منم بوار مداوه نه وه ک خودا... نه کی کوری به
 نه زاکه، نه مجاره من پوژ و هفتھو مانگ دواي سه ر چاوه ده نگه که
 نه که و تم، هر ئوشاده دوزیمه وه، که مانچه ژنه نیکی بالا به رزو باریک بwoo،
 له سه ر به ردیکی گهوره له ناو هر استی که لاوه یه کدا که مانچه هی لیده دا، وه ک
 ست وونیکی دریز و بیوو له برقنن، له ناو دارو په ردووی ویزانه یه کدا ئاوازیکی
 ده زهن سیحراوی وه ک نه و ئاوازه له فلووتی نه و موسیقاره سپیقو شه م
 بیست بیوو. من نه فرہتم له و پوژه ده کرد که موسیقا تیا له دایکبووه، ده ترسام
 هه مسو موسیقاره کانی دونیا خویان له سه ر پوچی مین تاقیکه نه وه
 هاوار مده کرد: بق من... بق به ته نیا من. نه م ولا ته نه پریتی له هزاران
 نه فسه ری مرؤککوژ، نه مه ج هیزیکه من بهم شیوه یه تاقیده کاته وه؟ ج
 هیزیکه ناهیلتیت ئاسوو وه بژیم و بخه وم؟ تفه نگه که م داده کرت و ده مدایه
 بهر گولله، نه ده کرا بهیلم نه و که مانه ش به هه مان ده دمبه ریت. نه و به

ئارامى كەمانچەي خۇى لىندهداو دەرۋى، من دلىنابۇوم پىتاكاومە، دلىنابۇوم...
 جاريتكى دى تەقەم لىتكىدەوە، بەلام جەلادەتى كۆتر هيچ، ئەو لەسەرەخۇ
 كەمانى لىندهداو دەرۋى. من دواى دەكەوتىم، دلىنابۇوم خويتى لەبەر دەروات،
 بەلام بى هېچ ماندووبۇرنىك كەمانى لىندهدا، بەرھو قۇولايى ئەو شارە
 پۇرى، بەرھو بازارە بىنەنگەكانى شەو، بەرھو قەيسەرەيىھە سارەدەكان، من
 خويتەكىم دلۇپ دلۇپ حىسابىكىد، بەلام لە نىوهى پىتگادا ھەستىمەكىد من
 دلىنىكى مەبھورم كە دواى مۆسىقا كە توووم، نەوەك ئەفسەرەتىكى بىزەھم كە
 دواى نىچىرىتىك كە وتىم. ئەو بە ھەموو شەقامەكاندا دەرۋىيى و مۆسىقاى
 لىندهدا، من شەيداى ئەو ئاوازە دواى دەكەوتىم و نەمدەزانى بۆكۈيم دەبات،
 فرييوى نەغەكائىم دەخوارد و مەستبۇوم. ئەو دەرۋى و وەك بە ھىزىتىكى
 ئەفسۇناوىي پامكىشىت بە دوايدا دەرۋىيىشتىم، ئەو دەرۋىيىشتىم و من دەرۋىيىشتىم،
 ئەو دەرۋىيىشتىم و من دەرۋىيىشتىم، لە جىنگايەكى ئەو پىتگا درىزەدا بىئەوەي
 پىتزاڭ تەنگەكەم فرىيدا، لە شوينىنگە كە نەمدەزانى كۆتىيە، چاوىلەكەكەم
 لىنگەوت. دەرۋىيىشتىم و دەرۋىيىشتىم... دەرۋىيىشتىم و دەرۋىيىشتىم. دواجار بە
 ماندووبىي لە گوزھرى قەسابەكاندا گىرتمەوە، پالى دابۇو بە دەرابىيەكەوەو
 نىوه مردوو تەماشاي شىتىكى دەكىرد كە من و تۆ نايىينىن. پىتىگۇوتىم:
 سامىرىي بابلى، منت كوشت. لەو دەقىقەيەدا ھەموو پەشىمانى كەردون
 لە گەررووى مندا بۇو، من بۇوبۇوم بە پىاۋىيکى بىيمانا، دەستىدا يە خۇى
 و كەمانەكەي و گۇوتىم: ھەستە فريياتىكەوە، ھەستە فريياتىكەوە. پىتەننېنگى
 غەمبار پىنگەنلى و گۇوتى: ھېشتا زووه، سامىرىي بابلى، ھېشتا زووه، رۇزىكى
 دېيت، دەبىت فريياتىك بکەويت، شەۋىتكى دېيت، وەك ئەمشەو
 مۆسىقارىك دەكۈزىت، بەلام لە ناكاوا ئەم ئاوازە سىحراروييانە دېنەوە بېرت،
 دەگرىت و پەشىمان دەبىتەوە، بە سەحرادا پادەكەيت، ھەستەي دەدەيت
 بە كۆلتىدا و پىزگارىدەكەيت. بەلام من ئەو مۆسىقارە نىم، تۆ ناتوانىت من
 پىزگاربەيت.

که مانه کهی به دهسته و بیو، به ئارامی دهستی خسته سه رده است و گووتی: غەمی منت نه بیت، من دەگەریمە و بۇ شارى خۆم، دەگەریمە و بۇ شارى مۆسیقارە سپییە کان، من تەنیا نامە يەكم ھەبیو بۇ تۆی بەتىم، ئاوازىكەم ھەبیو دەبایه يادى تۆی بەتىمە و ... شەۋىكى دى، لە زەمانىتىكى دىكەدا، تۆ يەكىكى تر دەبىنتە و، ئە و پیویستى بە كۆمەكى تۆيە نە وەك من، ئە و پیویستى بە كۆمەكى تۆيە ...
جەلا دەتى كۆتر ئە و مۆسیقارە تۆ بۇويت.

جەلا دەتى كۆتر، من لە و چەند سالەی دوايدا، بەردەواام ئە و مۆسیقارانەم دەبىست، كە دەهاتن و لە جىنگا يەكى نزىكە و ئە و ئاوازە يان لىدەدا، لە بەرەكائى جەنگدا، لە شەوى تارىكى شارە دوورە كاندا، لەو شەوانەدا كە لە بىابان گۇرى گورەمان ھەلەكەند و ژن و مەنالمان تىا زىنەد بەچالدە كرد. ئە و كاتەي من بەرپرسى يەكەمى گۇرە دەستە جەمعىيە كان بۇوم، من نەخشە كانىيانم دادەنا، من بەرپرسى پېڭىختىن و دابەشكەرنىيان بۇوم، دەبایه بە جۈرىك لە زەویدا و نىانبىكەم ھىچ فريشتە و ئەھرىمەنىك نەياندۇزىتە و، بىانخەمە جىنگا يە و تۆوه ئاسەوارىكىيان لە سەر زەوى نە مىتىت، تونىتىيان بۇ دروستىكەم كە راستە و خۇ دەچىتە و سەر قىامەت. ئە و شەوانەي من خۆم لە گەل فەسىلى تىرباران و ناشتن و كوشىتىدا كارمە كرد، لە ھەر جىنگا يەك بۇوما يە، دەنگى ئە و مۆسیقا يە بەرزىدە بۇوه و، ھەندىتىجار لە ناو زولمەت و تارىكىدا مۆسیقارە كانم دەبىنى، ھەموو يان جلى سپىيان لە بەردا بۇو، لە تارىكىدا مۆسیقا يان لىدەدا، فلۇوتىيان لىدەدا، كەمانىيان لىدەدا، ھەندىتىجار لە جىنپەكەي خۆمدا بە سەحرادا دەگەرەمە و، بە درىئازىي پېڭا كە دەمبىنەن، لە رۇخى شەقامە كە دەوەستان و ئە و ئاوازە سىحراوى و قەشەنگانە يان لىدەدا، لە ناكاوا يەكىكىان لە بەر پۇشنايى چىرى ئۆتۈمىتىلە كە مدا دەردەكە وت و وندە بۇو، ئەوانە تائە و پۇزە ئۆتۈمىتىلە كە مدا دەردەكە وت و كۆتر ھەموو ئۆمىدى ئەوان ئە و بۇو، تۆ پىزگار بىكەم، پىر لە سالىك بە

دوای منه و بون بقئه وه تويان بق رزگاربکه. دلنيام دهيانزانى ناتوانن
هممو ئو كوشراوانه رزگاربکمن، ناتوانن بمر به و دهر يا گهوره يه لاشه
بگرن كه من و ده يه ها ئفسه رى ترى و هك من دروستمانده كرد، به لام
ده بورو ايه يه كيک ده رباربيت و بتوانيت چيرق كه بكتريته و، يه كيک ئەركينى
مهزنى هه يه. سهيره كه من نازانم چييه، جه لاده تى كوتر ئو كەسە تويت.
تويت و هك پىغەمبەرىكى تازه و ههابىت، من ده بورو ايه رزگارتىكەم، لە كۈر
دەرتېيتنمە و بقئه وه بژيت.

من بە غەمگىننې و دەمگۇوت: پىغەمبەرى چى و قسەى چى؟ نابىنېت
لە حەوتى ئىوارە و تا دووى شەو قەحبە ھەلەپەرىتىم، پىغەمبەرت بىنیو
ئاوا بىت؟

ئەو بىئە وەي ھىچ بلىت دەيكووت: ئەى مەدائى بە نەزاكەت، ئەو
شەوهى تۆم تىابىنى، شەۋىنگى ترى سەيرى ڏيانم بۇو، من لە ماشىتىنگىدا
بۇوم لە پىش ئەو زىلە ئىۋە و دەرقىشتنىن، يه كيک بۇو لەو شەوه
دەگەنائى ھەستم بە ئاسوودەيى دەكرد. لە رىكا بق شتىك وەستايىن،
يەكىك لە زىلە كانى پىش ئىمە تايى يەكى تەواو نېبۇو. من بە دەستورى
ھەميشەي خۆم لەو كاتانەدا دادەبەزىم، كەمىك ھەقام ھەلەمۈزى و سەيرى
ئەستىرەكانى بىابانم دەكرد. زىلە كە ئىۋە راستە و خۆ لە دواي جىتە كەمى
منه و بۇو، كە دابەزىم گويم لە مۆسىقاڭە تۆ بۇو، سەرەتا و امەزنانى
ئاوازى يەكىك لەو مۆسىقارە سېپىانە يە كە بەر دەقام بە دوامە و بۇون.
به لام و آن بۇو، ئاوازىنگى نزىكىرۇ سىحرارويتربۇو، جىاوازىيە كى گەورەي
لە كەل ھەمو ئەو ئاوازانەدا ھەبۇو كە پىشتر بىستبۇوم، ئاوازىك بۇو و هك
ئەوهى راستە و خۆ خالق خۆى دەستى لە دارشتىدا ھەبىت. بە جۈرىك
ئاسمانى و بزوين بۇو، ھەستىدە كرد ھەواش وەستاوه و گويندەگرىت، لەو
كاتەدا دلنيابۇوم كە ئەو مۆسىقا يە جودا يە لە ھەر مۆسىقا يە كى تر كە من
لە ڏيانمدا بىستۇوم، ھەتا جىاوازە لە مۆسىقا يە ئەو گەنچە سېپىۋشەي

له گوئ ٿئو ده ریاچه دا بُو ماوهیه که له هه مهو پیسی و نزیویه کانم پاکیکرده و، مؤسیقاکهی تو زیندووترو کاریگه تربوو، و هک گریانی ئاسمان و له خوهه سستانی زهوي بُو به سهه کاره ساتیکی گهوره دا، تو بُو ویت له زیله دا فلووت لیده دا، هه مهو دیل و سهه ریاز و ئه فسہه کان، زینده و هران و نازیندوو هکان گوئیان ده گرت، هه ستمکرد هه مهو بیهؤشن، ٿئو مؤسیقا یه به شیوه یه که بردوونی مردن و تیربارانیان بیرجوته و، من چادری سهه زیله که م که میک لادا بُوئه وی بتینم، خوشت نو قمی بیهؤشیه کی قوول بُو ویت، ٿئی مندالی نه جیب، هه مهو ٿئم گهرونه له پیگای ٿئو فلووته هاو اریده کرد. من دلنيابووم تو ٿئو منداله که له شه ویکی تاریکدا تووشم دیت و ده بیت پزگارتیکه، دلنيابووم تو ٿئو کسے که ده بیت پزگارتیکه، تو ٿئو موعجیزه چکلانه یه یت که ده بیت بژیت. به لام چون، که ماشینه کان ده ستیانکرده و به پویشتن تو بیده نگ بُو ویت، له پیگا زیله کان پاش و پیشکه وتن، نه مدهزانی چون پزگارتیکه، ٿوانه که ده هیترانه ٿئو سهحرایه هیچ هیزیک هیچ قانونیک، هیچ په حمیک نه یده تو ای فریایانکه ویت، ٿوانه که ده هاته ٿوانی ده بایه بمدایه، ٿوانه تیکل به یه کیک لهو قافلانه که مردن ده بُوو، هیزیک نه بُوو له سهه زه مین ده ربھیتیت، هه رکه سیک شتیکی و ههای بکرایه ده جار ده یانکوشت و زیندوویاندھ کرده و، نه من نه هیچ که سیکی تر نه یده تو ای ٿئو بکات، ٿوانه که ده هات نه ده بایه بگه پیته و، ده مزانی گه ر ٿوانی تر تھقت لیکه ن ده تکوڙن، نه مدهویست بمریت، ده بایه خوم تھقت لیکه کم بُوئه وهی دواتر بتوانم پزگارتیکه، سالانی دورو دریزی تھقت کردن و مروف کوشتن فیری ٿوانه کر دبووم، چون ده تو ای خلک بربندار بکم بیش وهی بمن. ٿوانه ته نیا پیگابوو، له و زیاتر پیگایه کی تر نبُوو، هیچ هیزیک نه بُوو تو له و قافلیه ده ربھیتیت. که هه مهو تان له زیله کان دابه زین بعر له وهی سهه ریازو مولازمه کان سهه رنجی هیچ بدهن، یه کم ده سریزم له

توکرد، تهقم لیکردن و به پال فریمایته کهندیکی چکولانه و له قه راغ
 بیکاکه داو هاوام له بلدو زره کان کرد «ئم کوری سه گه، نه کهن به
 ژیر گله وه، هر روا فرییده ن تا به ایانی سه گ دهیخوات، شایانی ئه وه نیبه
 گوریشی هه بیت»، ههندیجارت امان له ههندیک دیلی تر کردبوو، له بەرئه وه
 کەس گومانی لئى نه کردم. به دهستی خۆم فریمایته قه راغنیکی چەپکەوه،
 بۇئەوهی کەس بیر له هیچ نه کاته وه، هاویریکان تۆمان کوشت و کردمانن به ژیر لەمەوه. ئەوه
 مندالى نه جیب، هاویریکانی تۆمان کوشت و کردمانن به ژیر لەمەوه. ئەوه
 پیشەی هەمیشە بییمان بۇو. ئەوهی تۆزی رازگارکرد ئەو ئاوازه ئاسمانییەی
 خوت بۇو، کە بە يەکجارو بۇھەتا هەتايە منى گۇربى. ئىستا ئەوه تام
 له بەردەستتدا، ئەی مندالى نه جیب، من لە بەر دەستی تۆدام و دەتوانیت
 بمکۈزىت. بەلام من له تۆ دە پرسم، ئەی هەرزەکارى بە نەزاکەت دەتەویت
 تولەی کى بکەیتەوه و لە کى؟ لە من يان له هەزاران بکۈزى تر، لە من
 يان له ئاسمان؟ ئەو شەوه، لاشەکانمان شارده وه، بەلام بەردەوام ئەو
 موسیقا یە لە سەرمدا بۇو، لە دەمارەکانمدا بۇو، لە دلەمدا پیاسەیدەکرد. لە
 گەرانەوهدا من له دوورپانیکدا پېچم بە جىبىھەكم كرده وەو كەرامەوه سەر
 تۆ، ئەی مندالى نه جیب تۆ مردبوویت، بە دریئازایی چەندىن سەعات خوینت
 لېرۇيشتبوو، هەر شتىكەم له تىمار كردىن دەزانى بۆم كردىت و تۆم خستە
 پشتى جىبىھەكم وەو هاتم، هیچ جىنگا یەك نەبۇو بېتەم، تەنیا كەسىك شىڭ
 دەبرد دالىا سيراجە دىن بۇو، من و ئەو لە مىزبۇو يەكتىمان دەناسى،
 ئەوکات لە پايتەخت بۇو، هيشتا كچىكى تازە پياكە وتۇوبۇو كە ناسىم،
 سەمەر سالىح پىتىناساندەم، تاكە كوردىك بۇو من لە سەر ئەم ئەستىرەيە
 دېبۇوم و ئەزىيەتم نەدابۇو، لەو بىرازىت هەر كوردىكىم بىنېبۇو ئازار مەدابۇو،
 بەلام نەمدەتوانى بە راستە جادەدا تۆ بەھىنەم جىبىھەكم لە قه راغ شەقامىك
 پەكسەت و بە جىمەھىشت، تۆم ھەلگرت و بە ھەموو بىباباندا هاتم، دەمۆيىت
 لە جىنگا یەك كۆمەلىك دەوارى بە دەھویى بىدۇزمەوه و كەمېك پشۇوبەدەين

نه بیو، پژویکی پینک نه شارهزا به سه حرada هاتم، شهوهکه‌ی گه رده‌لوولیتکی
 لم هله‌لیکرد، دلنيابووم تو مردویت، بهلام نه مده‌ویست داتبنتیم، بهرده‌وام
 له سه‌رمدا ئه و ئاوازه دووباره‌ده بیووه‌وه، هه‌ستمده‌کرد یه‌که‌مجاره له ژیانمدا
 ئیشیک ده‌که‌م بونی ئه‌وهی لیدیت که منیش مرقوم، ئه‌وه یه‌که‌مجارم بیو
 له ژیانمدا یارمه‌تی مرؤفیک بدهم، پیشتر له هه‌موو ته‌نمدا ته‌نیا ژان و
 به‌دبه‌ختیم بلاوکربووه‌وه. تو مردویت، بهلام ده‌مزانی ده‌شیت بژیت و
 زیندوویکریت‌وه. بهلام من ده‌گاواو ده‌روازه نهینیه‌کانی ئه‌م شاره‌م بتو
 نه‌ده‌دقزرایه‌وه، ئه‌م شاره له دووره‌وه و‌ک سه‌راب وايه، دیتیت و پیتوایه
 ده‌بینیت، نزیکه‌بیته‌وه، و‌خته ده‌ستت بگاته دیواره‌کانی، و‌اه‌سته‌که‌یت،
 که‌یشتیوتیه ناو کوچه‌کانی، بهلام ده‌بینیت له ناو کومه‌لیک و‌هم و خه‌یال
 و نیگاری ئاویدا ونبویت، به‌ناو ئه و لمه زه‌رده‌دا ده‌هاتم، لم شاری
 سه‌رابه‌وه به‌ره‌وه ئه و شاری سه‌راب، لم کوچه‌ی ئاوینه‌وه به‌ره‌وه ئه و
 کوچه‌ی تر. تا ئه و زنهم له ته‌پوتوزدا نه‌بینی نه‌مزانی که زیندووم، پویشتنی
 زور به سه‌حرada، به لاشه‌ی یه‌کیکه‌وه که قوول چنگی له بنکی بیقه‌راری
 مه‌رگ گیرکردوه، پوخساری زه‌مین و ژیان له به‌رجاوت ده‌گوریت، من
 به‌ر لهو پژوهه‌موو شتیکم کردبیو، له چیاکان و زونگاوه‌کان و ده‌شه‌ره
 گردین و پیده‌شته درکاویه‌کانی سنوردا شه‌پمکردبیو، چووبوومه شارو
 شارقچکه جیاوازکان، بهلام ئه و پژوهه‌هه‌رجیم ده‌کرد نه‌مده‌توانی ئه‌م
 شاره له ته‌پوتوزی و‌همه‌کان بسیم. شاژنی ته‌پوتوز، ئه و خانه‌ی که
 ئیشی ئه‌وه‌بیو تو زی سه‌پوخساری زه‌مین بسپیت، ئه و منی دقزیبیه‌وه،
 هینند ماندووبووم چیتر نه‌مده‌توانی تو هه‌لکرم. بیش‌وهی هیچ بلیت، توی دا
 به شانی خویدا و پیشمکه‌وت، نیواره‌یه‌کی دره‌نگ گه‌یشتینه پرتقالی سپی،
 تو هه‌ر خوینت لیده‌پویشت و په‌شبا خوینه‌که‌تی به سه‌حرada ده‌برد، من
 هه‌ندیجار ئاپرمده‌دایه‌وهو داوینک دهزووی باریک و دریژم له هه‌وادا ده‌بینی
 که با ده‌بینات، تا ئه‌وسه‌ری ئه‌وسه‌ری جیهان، دهزوویه‌کی باریکی خوین که

و هک خهتیکی نهینی و سهیر تؤی به شتیکه وه ده بهسته وه ده که و ته ئه و دیو
 ئم دونیا یه وه... تؤی به کسانیکه وه ده بهسته وه لیزه نین، کسانیک سه
 بهم دونیا یه ئیمه نین. ئه و شیواره یه بیشه وه ئیمه دالیا بانگکه بین تومان
 هینایه ئه و ژیتر زه مینه چوْل و فهرا موقشه وه، بیشه وه دالیا بانگکه بین،
 خوی و فریشته چکوله کانی له به رده مماندا ئاماده بیوون. من توم تسلیمی
 ئه و کردو گووتم «به دعوا خانمی فریشته بچوکه کان، ده بیت ئم کوره
 نامریت، به دعوا، من ده بیت بپرم، من ئیشی ترسناکترم ههیه، به لام بزانه
 ئمه نهینیه کی گهوره یه که تهنا خوت و خودا ده بیت بیزانن».

بۇ بەيانى كە لە خەوەستام سامىرى بايلى نەمابىو. پارچە كاغەزىكى
 چکولانە زۇر كورتى لە سەر سەرىنى خەوهەكى جىئەيشتىبو، تيانوسرا بىوو:
 ئەى مەندالى نەجىب، ئاگات لە خوت بىت، من و تۇ يەكترى دەبىنېنە وه...
 بە لام كە؟ نازانم، من ده بیت بپرم... بەرە كۆئى؟ نازانم، زۇر نهينى
 گەورە ھەيە دەبىت بىدەمە دەست تۆ... چۈن؟ نازانم.
 من ئه و بەيانىيە لە دەركاي ژورەكى دالىاما، لە ووبەر ھەركىز لە
 دەركاي ژورەكى يە دابىو، بە جوتىك چاوى خەوالو و جلىكى زۇر تەنكى
 خەوهە دەركاي لىتكىدەمە، لە درزى دەركاكە وه ئه و پىاوه بارىكە درىزەم
 بىنى بەرپوتى خەوتىبو. نامە چکولەكى سامىرى بايلىم دايە و پىمكۈوت:
 ها خانم، شەۋىنەكى خوش بىوو؟ بۇ خوت باش دەزىيت، ئىمەش بە حىساب
 پىتقەمبەرىن ھەموو دەردەكان بۇ ئىمە دەمەننە وه... ها خانم من تا بەيانى
 گرىياوم، بە لام تۆ چىت كردو، ها تۆ پىتتىوايە ئىمە دالدەي يەكىكمان داوه،
 كە منى لە مردىن پىزگار كردو؟ ئەوهى من و تۆ پىزگار ماڭردو، هېچ
 نىيە جە لە جەلا دىك كە تەقەى لە من كردو، ها ورىنەكانى كوشتووم، من

ئەمشەو ئەوەم زانى، من ئىستا چى بىكەم... ئىستا من نازانم چى بىكەم، بە تايىھەت كە تو دەبىنەم بەم كراسە تەنكەوە و ئەو پىياوه دەبىنەم بە رووتى لەويما خەوتۇو، ھېندهى تر سەرم لىدەشىتىت، ھا ئىستا تو پىمبلى من چى بىكەم؟

من بەراسىتى دەستەپاچەو زەلەيل بۇوم، بەلام قىسەكانم بە جۆرىيەك مەنداانە بۇو، دالىيا دەستىكىرە پىنگەنин، نامەكەي دراندو پارچەكانى خستە مستىبىەوە، چەنگەكى گىرم و گۈوتى: چى دەكەيت بىكە، تو ھەميشە تلى مەنيت، بۇ ھەر كۈي بچىت ھەر گولى خۆمیت. وايگۈوت و دەركاكەي داخست.

من نەمدەزانى چىبىكەم، ئەو شەوە لە قۇولالىي يادەوەريمدا شتىكى سامانك زىندىو بۇوە، شتىك كە دەبىت ئىتوھش بىزازان، ئەو شەوە دواي ئەوەي سامىرى باپلى پىتىگۈوتەم: جەلادەتى كۆتر بىنۇ، تو زىكى دى كەلەشىزى بەيان دەخوينىت، عەندەلەيە زامدارەكانى تارىكى دەچنەوە ھەتلانەكانىيان، كوكۇختى بىتىزار دىتە دەرى و ئەستىرەي ماندۇو دەپروات بۇ خەو. من نەنۇستم... ئەو نۇست و من نەنۇستم. ھەموو شتىكىم بىر��ەوتەوە، ھەموو شتىكىم بىر��ەوتەوە، ھەموو شتىكى، بەو شەوە خەرېكىبۇو وەك شىت راکەم بۇ ناو كۆچەكان، وەختەبۇو ھاواربىكەم، وەختەبۇو پېر بە ھەموو پىرتەقالى سېبى بىنەپىنەم، نەمدەزانى چى بىكەم، نەمدەزانى بىكىم بىان پىنگەنەم... من پىتىغەمبەر بۇوم، سووڭ و سادە لە قۇولالىي يادەوەرەرىي خۆمدا ئەو بەلكە گەورەيەم دەدقۇزىيەوە كە من پىتىغەمبەرم.

ئەو يادگارىيە سالەھاي سال بۇو لە يادەوەريمدا خەوتىبۇو، يادگارىك بۇو، قۇول لە رۇحىدا خەوتىبۇو، بەلام نەمرىبۇو، شتىك ھەلىگەرتىبۇو بۇ ئەمشەو، چەند سالىك لە مەوبەر كە ھېشتتا مەندال بۇوم، زۇر مەندال بۇوم لەگەل تىپى مۇسىقاي شارەكەماندا سەفەرمىكەد بۇ شارىنىكى تر، شارىنىكى زۇر دوور لە شارى خۆمان، بۇ ۋىستەقالىكى مۇسىقى چۈكۈلە. لە پىنگا، پېش

سەد كيلۇمەتر دوور لە شارى مەبەست، پاسەكەمان وەرگەرا و ھەموو سەرنىشىنەكانى مردىن، ھەموويان مردىن من نەبىت، بىست و سىن مؤسیقار بۇوين، ئەوانى دى ھەر ھەموويان مردىن، من دواي بىھۋىشىيەكى درىز بەئاگا ھاتمەوه، ھەموو ئەو چىرۇكەش كە بۇتان دەكىزىمەوه لە ماوهى بىھۋىشىيەكەمدا بۇوىدا. من لە بىرمە دواي پوداوهكە من و مؤسیقارەكان لە پاسە ويغانەكەمان دابەزىن و كەوتىنە پېڭا بەرهو شارىيەكى تر، ھەموو كەمان و ئۆكۈردىقىن و عودو سەنتورەكانى خۆمان پېتىو، ھەموويان لە ناو ئاسىنى تىكشىكاوى پاسەكەدا دەرھىنا، تەپوتۇزو ورده شوشەي شكاومان لېتەكاند، خويتى خۆمان لەسەر ئامىرەكان سپى، وەتەرەكانىانمان تاقىكىردهوه، لە جانتاكانمان جە سپىلەكانى خۆمان دەرھىناو لە قەراغ ئەو پېڭايە خۆمان گۇرى و كەوتىنە پېڭا بەرهو شارىيەكى دىكە. نازانىم چەند پۇيىشتىن، گەلىك شارو خاڭ و زەريياچەمان بىرى، كە نزىك كەوتىنەوه، لەسەر بورجىكى بەرزمەوه، مؤسیقارىك كە بە گيتارىكەوه پاسەوانىتى ئەو دەقەرانەي دەكرد، ھاوارىكىرد، بەخىرىپىن بۇ شارى ئىمە، بەخىرىپىن بۇ شارى مؤسیقارە سپىلەكان، دلىيام لە بىرمە، دلىيام ئەو وشانەم لە كاتى بىھۋىشىيەدا گۈئ لېتىووه، ئىستا وشە بە وشە ئەو ناوه لە يادە، وەك چۈن ئاويكى ساف خۇرھى بىت، وەك كانييەكى رۇون لېتىخۇيەوه، ئەو ناوه رۇون و ساف لە خەيالمادىيە. دلىاشم ئەو خەيالىك نەبۇو دواتر لە ڦىر كارىكەريي چىرۇكەكانى پىرتەقالى باپلىدا لە مندا دروستبۇوبىت، بە پىتچەوانەوه، ئەو حەقىقت بۇو، يەكىك بە گيتارىكەوه لە بەرگىكى سپىدا، لەسەر قۇولەيەكى بىئەندازە بەرزمەوه، كە پىتەمچۇو بەسەر زەھىيەكى زور بەرىندا بىروانىت ھاوارى لىكىرىدىن بەخىرىپىن بۇ شارى مؤسیقارە سپىلەكان. بەخىرىپىن... بۇ... شارى... مؤسیقارە... سپىلەكان. ئەو وايدەگۇوت و لەو ديو ئاسقۇوه، شارىيەكى كەورە كەورەمان لىدەرەدەكەوت، شارىيەكى سپى سپى، پېر لە منارەو بورج و قۇولەي بلندى سېبى سېبى. شارىيەكى كەورەبۇو

له ناو پیده‌شتنیکی سه‌وزدا، شتینکی زور عاجباتی تیانه‌بوو، گهر شهرو و پر انکاری نه‌بووا یه ده‌بوو هه‌موو شاره‌کانی دونیا ئاوه‌هابن، ئاسووده و هیمن به کومه‌لینک بالنده‌ی سپیبه‌وه که به‌سهر گومه‌زو قهلا و مناره سپیبه‌کانیدا ده‌فرین. له بەردەرکى ئەو شاره‌دا سىن پاسه‌وان و ماستابون کە سىن کەمانچە‌یان پېتىوو، يەكە يەكە هه‌موو ھاۋىيکانی مەيان كرده ژورى، كە ھاتە سەر سەرەتى من گۇوتىيان : نا جەلادەتى كۆتر بۇى نىيە، جەلادەتى كۆتر بۇى نىيە، كاتى نەھاتوو، ئەو دەبىت بگەرىتەوه. من مەنال بۇوم، بەلام لە هه‌موو مۆسيقارەکانى تر مەنالىر نەبووم، لە من مەنالىر لە تىپەكەدا ھەبۇو كە بۇى ھەبۇو بچىتە شارى مۆسيقارە سپیبه‌کان. دەستمکرد بە گريان، نەمدەويىست لەوانە جىابىمەوه کە هه‌موو بە خوشحالى بەرەو شارى مۆسيقارە سپیبه‌کان بەرىڭاوه‌بۇون.

مۆسيقارىك منى بىردى ئەلواوه، مىزىكى سېي لە ناو چىيمەنىكى سه‌وز سه‌وزدا دانرا بۇو، گۇوتى: جەلادەتى كۆتر فەرمۇو دانىشە. من بە گريانەوه پرسىم: من بۇ بۇم نىيە لەگەل ھاۋىيکانمدا بىرۇم، بۇ من جىادەكەنەوه؟. مۆسيقارەكە گۇوتى: لە بەرئەوهى ھىشتا كاتى تۆ نەھاتوو، تۆ لە سەر زەوی ئىشى گىرنگت ھەيە ئەنجامىيەيت، سەفەرى درېزىت لە بەردەمدايە، رىنگاى پىچاوا پېتىج كە تەنبا تۆ بە خوت و ئامىرەكانىتەوه دەتوانىت پىابېرىت، تۆ ناوت جەلادەتى كۆترە، دەبىت بگەرىتەوه باش شارەزاي سەر زەمینى خوت بىبىت، مەشقىنکى دوور درېز بکەيت، چونكە تۆ ئىشت زۇرە. مەنالىكى بېخەيال مەبە، دلىشاپە رۆزىك لە پۇرۇش دەگەرىتىتەوه بۇ ئەم شارە. من هه‌موو قىسە‌کانىم لە بىرېبۇو، وشە بە وشە. دواي ئەوه نازانم چى رويدا، هىنند ئاگادارم لە بىمارستان چاومكىرده وەو تەنبا مەنالى زىيندۇوبۇوم كە لە كارەساتىكى سەيرۇ ئالقۇزى ئۆتۈمۆبىل پېزگارم بۇوبۇو.

من هەر لە سەرەتاوه بە موعجيزە دەگەرامەوه بۇ سەر زەوی، ژيانم لە

جولانیه کی به رده و امدا بتو له نیوان مردن و زیندو بونه و هدا. جولانیه ک دواتر ئیقائیکی خیزاتر و سهیرتر و رده گریت، و هک نهودی یه کینک له ناکاو گوژمیکی گهوره کی پتوه نابیت و دیلانیکردن که کی منی به جوریک خیز اکرد بیت، بے که س نه گیر سیته وه.

ئه و بیانیه چووم بۆ لای موسای بابه ک، له میزبورو نه میینی بتو، هستمده کرد ئه و تاکه که سیکه ده توانيت یارمه تیمبدات. دهستمکره ملى و گووتم: سهیرکه، دکتوری خوش و یستم چیان لیکردو، سهیرکه، منیان کوشت؟ سهیرکه موسیقاره که کی ناویان کوشت، ئیستا هیچم بۆ لى نادریت، بووم به کوریکی در قوزن، خزم دقراند... ته ما شامکه چیم لیهاتوروه. موسای بابه ک و هک باوکینکی به رەحم دهستی به سەرمدا هیناوا گووتی: جەلادهت، من بپروایه کی گهوره م به تويه، من ده زانم تو سەرمەنکی ترسناک دەزیت، تو دەردی گهوره تنووشدیت، بەلام دواجار تو شتیک دەکەیت بە هیچ کەس ناکریت.

من هەموو چیرۆکە کەم له نوکەوه بۆ گیڑایه وه، باسی مندالى خۆم بۆ کرد، باسی ئه و سەفەرەم کرد بۆ شاری موسیقاره سپیله کان، باسی سامیری بابلی و چیرۆکە کانی، باسی سەربوردى مردن و پزگار بونم و هاتنم بۆ ئه و شاره. دکتور موسای بابه ک توزیک سەراسیمه و کەمیکیش پامانتیگا سەبریده کردم و بیریده کرده وه. من لیم پرسی: دکتور چى بکەم، ده توانيم چى بکەم؟ ده بیت من له و پیاوە ببورو م یان نا؟ ئه و ها وریکانی کوشت، پیاوکوژیکی گهوره يه، بەلام ئەمروز جوانتر له هەر فریشته يه ک قسە دەکات، جوانتر له هەر پەبەنیک کە خۆی بۆ پاکی تەرخانکرددیت لە گەل پۆحى خویدا هیلاکه، دواي ئه وه منیشی له مردن پزگار کرد، پیمبلی

چیکم، لیتی ببورم یاخود نا؟

دکتور بابهک سهیریده کردم و دهیگووت: گوره ترین ئازاریک مرۆف بیجیزیت پەشیمانی راسته قینه یه، هیچ سزا یه کی دەره کی وەک پەشیمانی مرۆف لە ناوەوە پاکناتاھەوە، دواى ئەو تو دەتەویت بیر لە چى بکەیتەوە، لە تولە... دەتەویت تولە بکەیتەو؟... ها، پېمبلى، دەتەویت تولە بکەیتەو؟، تو دەبیت تیگەیت کە سزا یا هیچ کەس لاى تو نییە. ئىنسان دەبیت ھەولبدات مرۆفەکان خویان خویان سزا بدهن. جیاوازى نیوان جەلاد و فریشتە ئەوھیه جەلاد مافى کوشتنى نییە و خەلک دەکۈزۈت، بەلام فریشتە مافى تولەی ھەیە و تولەناکاتاھەو، تو كامیانیت؟.. ها پېمبلى كامیانیت، دەتەویت كامیان بیت؟

من دەستمده کرد بە گریان و بەدەم فرمىسىكەوە دەمگووت: ھېچیان، دکتور موسا، ھېچیان، من دەمەویت مرۆف بىم و تەواو. نامەویت ھېچى تریم، نامەویت فریشتەبم، نامەویت جەلاد بىم، نامەویت پېنگەمبەربىم، نامەویت شەيتان بىم، دەمەویت بېزىم، پۇزىكى لە پۇزان دالىيا سىرا جەدىن شۇرم پېتىکات و بىبىم بق شۇپتىنى تىر، دەزانم شتىك لە بىتىشكى لە متايىھ، بەلام من دەمەویت فيرى مۇسيقا بىمەوە، دەزانم دالىيا چەند شتى خراپى كردو، دەزانم متنى خۆشىناویت، دەزانم لە ھەموو شتىكى من پەستىدە بىت، بەلام من دەمەویت لەسەر شاخىكى دوور لەگەل دالىادا بېزىم، دەمەویت لەسەر ئەو شاخە مۇسيقا فيرىبىمەوە، ئەگەر نەكرا، ئەگەر دالىاش لەكەلمدا نەھات، دکتور گيان، من دەمەویت بىم بە شوان، يان بىم بە جووتىيارىتكى لەسەر تەپۈلکەيەكى دوور، لەوى ھەميشە فلووت بق ھەورەكان لىدەم، يان گەر ئەوهەش نەبۇو، لە سەر مەرزىكى دوور، لەسەر پىتگای كاروانەكان، لە ناو شاخە ھەرە بەرزو سار دەكاندا، لەوى خانىكى بچوک بکەمەوە، كاروانچىيەكان لەوي لابدەن، من لە پەنجەرەي ژوورەكەي خۆمەوە تەماشاي كاروانچى و ئەسپ و بالىندەكان بکەم و

فلووت لیبده، یان دهمه‌ویت به همان ئه و پیگاو شارانه‌دا به ده فلووت
 لیدانه‌وه برقم، چاو بنوقتنم و هستبکم هه مسوو و کوترو پاساری دونیا
 به دوامه‌وه ده فرن، دهمه‌ویت شتیک بکه‌م که خوم دهمه‌ویت... ئا، موسای
 بابه‌ک، من حمزه‌که‌م توله بکه‌مه‌وه، یه‌کیک بکوژم و بهزه‌ویدا رابکه‌م،
 یه‌کیک له و پیاوکوژه گورانه بکوژم و به زه‌وییه‌کی به‌رین و بیئه‌مسه‌رو
 ئه‌وسه‌ردا رابکه‌م، چونکه ئه و راکردن، ئه و هله‌اتنه نورو دریزه له‌وانه‌یه
 چاکبکاته‌وه... دکتور من ده بیت ماوه‌یه‌کی دریز دریز به تنها به‌زه‌ویدا
 سه‌فربکه‌م... نیو هه مسوو نالین تو پیغه‌مبه‌ری، هه مسوو نیشانه و ئاماژه‌کان
 بق ئه و نییه که من پیغه‌مبه‌رم، پیغه‌مبه‌ر ده بیت ماوه‌یه‌کی دریز بچیته
 خلأوه‌وه، ده بیت بیربکاته‌وه، ها، هه مسوو پیغه‌مبه‌رو شتکان وابوون،
 به‌لام من دهمه‌ویت به جوریکی تر بکه‌م، دهمه‌ویت وک کوردیک بیم
 به پیغه‌مبه‌ر، وک ئه وهی گوچانیک هه لکرم و فرهنگیک له‌برکه‌م و
 جامانه‌یه‌ک له ملمه‌وه بئالین و پیشیکی دریز دریز به‌یلیمه‌وه بچم بق
 حه‌ساروست، بق سه‌کری سه‌کران، نازانم له‌وانه‌یه بق قوله‌ی قافیش، برقم
 له نیوان که‌ندو که‌ندپه‌کانی ئاسوتسدا ونبیم، له قه‌ندیل کوختیک بکه‌م،
 له‌وی دانیشم و له‌گهل به‌فر باریندا چاوه‌روانی هاتنه خواره‌وهی فریشه
 و ئه و شستانه بکه‌م. یه‌عنی من چون دهیم به پیغه‌مبه‌ر ئه‌گهر یه‌کیک
 نییه‌ت بولام، یه‌کیک دوو قسم له‌گهل نه‌کات، من که سه‌یرده‌که‌م ده‌بینم،
 پیغه‌مبه‌ر کان بليمه‌ت نه‌بوون، هه رچیه‌کیان گووت‌ووه خودا فیزیکردون.
 من ده‌لیم ئه‌گهر زه‌مانی ئه‌مرق بووایه له‌وانه‌یه خودا له بری پیغه‌مبه‌ر کان
 پیگای ئاسانتری بگرتبايته به‌ر، وکو ئه وهی جوبرائیل له ناكاو له که‌نالی
 دووی تله‌فزيونه‌وه ده‌رده‌که‌وت و خوی پاسته‌خو سوره‌تے کانی به‌دهنگ
 و به نوسین بق داده‌گرتین، من ده‌لیم، من ده‌زانم پیغه‌مبه‌ر کان به‌بین
 قودره‌تى ئيلاھى که‌سانى ئاسايى بون، یه‌عنی ئه وهی من زور بليمه‌ت
 نیم، مه‌رج نییه شانسیکی باش نه‌هیتم...

من زور به راست قسمه مده کرد، که زور له دله وه قسمه مده کرد هه مسوو
پیم پیده کنه نین، تا من زیاتر قسمه مبکر دایه دکتور موسا پتر پیده کنه نی.
دواتر که هستیکرد به پنکه نینه کانی من ئازارده دات، چاوه کانی کزکردو
که مینک به رو و پووم چه مییه و هو دهستیکی بسره رهو تاووه که يدا هيئناو به
هيئنی گووئى: گوئيگره جه لادهت، باواز له نهينى پيغەمبەرا يەتى بھينىن،
من زور سەر لە وەيان دەرناكەم، من هيئنده لە ماناي جوانى پامام لە
ئىلاھياتدا قوول نبۇومەتەوە، نا راستت دەويىت زور لە ئىلاھياتدا تېتكىرىن
نەبۇوه، بەلام شتىكى گرنگ ھەيە دەمەويىت پېتلىم من ھەركىز باوهەرم بە
عەدالەت نەبۇوه، ھىچ عەدالەتىك، ھىچ تولەيەك ئەۋ ئازارانە ناسىرىتەوە كە
قوربانىيەكى بىنگوناه دەيچىزىت. من باوهەرم بە شتىكى تر ھەيە، باوهەرم
بە جوانى ھەيە. مرۆف ناتوانىت دادپەروھر بىت، بەلام دەتوانىت لە
برى ئازار جوانى دروستىكەت... گەورەترين تولە لە ناھەقىيە کانى دونيا
ئەوهەيە مرۆف شاعير بىت، مۇسىقاىي جوان لىيىدات، تابلو دروستىكەت لە
پىشىدەمیدا سەرسام بۇھستىن، لەو بىرازىت ھىچ عەدالەتىك نىيە. پېتىدەلىم،
كەمژە ئەو كەسانەن كە چاوه پوانى سىاسىيەكان عەدالەتىان بۇ بىتنى، ئەو
گەمانەن دونيايان ويزانىكىد، پەح، دەبىت چەند بىتمىشك بىن ئەو بەشەرانەي
چاوه پوانى سەرۆكە گەمژە کانىيان عەدالەتىان بۇ بھىتنى، ئەوانەن دونيايان
بە رشانەوە بۆگەنە كانى خزييان پىسکىرد، ئەو كەمژانەي چاوه پوانى دىن
دونيايان لە شەيتان بۇ پاكباتەوە، تىنڭەن كە شەيتان دەتوانىت ملىونىت
جار لە روخسارى خودادا بەرجەستە بىت، مليونىك جار و پېشى نەزانىن،
ھەمسوو مىژۇوى مرۆڤايەتى حىكاياتى ئەو پىتراپواردىنە گەورانەيە كە
شەيتان لە گەل مرۆقىدا دەيىكەت، ھەميشە مرۆف بە ناوى خوداوه دەيىكەت
شەر، دەيىكەت خويىرلىقىن، دواتر كە ھەمسوو شتىك تەواودە بىت، كە خويىن
تا بىنەقامامان دەگات، لە سەر شەيتان دەمامكە كە لادەبات و دەلىت:
ھەلاو كۈرگەل، يوهۇ من شەيتان بۇوم و خودا نەبۇوم. نا جە لادهت... نە

قانون، نه دین، نه سیاست په یوه‌ندییان به دادپه‌روه‌ریه‌وه نییه، جوانی تاکه شتیکه ده‌توانیت هاوسمگی بق دونیا بگیریته‌وه، مرۆف ده‌کریت له‌سهر هاوسمگی قسم‌بکات، به‌لام له‌سهر دادپه‌روه‌ری نا، دادپه‌روه‌ری نامومکینه. ئه‌گه‌ر شتیکیش هه‌بیت ناوی عه‌داللهت بیت، ئه‌وا لهه موسيقا‌لیدا ببوو که من گوئیم لیبیوو، ئه‌و موسيقا‌یاهی یه‌که‌مین بروز له پرته‌قالی سپی تو پیشکه‌شی ئیمه‌ت کرد. ئه‌وه‌بیه عه‌داللهت، ئه‌و موسيقا سی‌حراویه ببوو عه‌داللهت، کوبی من، عه‌داللهت شتیکه له ئاستی ژیانی تایبه‌تی مرۆقدا ناتوانین سه‌یری‌بکه‌ین، به‌لکو له‌سهر ئاستی هاوسمگی‌بکه‌کی گه‌ر دونی له نیوان جوانی و خراپه‌دا ده‌بیت ته‌ماشای‌بکه‌ین. توله په یوه‌ندیه‌کی به جوانی‌بکه‌یه، حه‌قیقه‌ت په یوه‌ندی به جوانی‌بکه‌یه، به‌لام توله نا.

به ژووره‌که‌دا ده‌هات و ززو ززو ده‌ستی به‌سه‌ریدا ده‌هیتا، پشته پیرو کومه‌که‌ی داده‌نه‌واند و سه‌یری شتی ده‌کرد که من نایانبینم، به‌دهم قسم‌وه په‌نجه‌ی له توقوکه سپیمه‌کانی لاجانی ده‌دا ده‌ستی ده‌خسته سه‌ر دلی و وهک له عه‌شقی شتیکدا بفریت، ده‌یکووت: جوانی، موسيقا، تابلق ده‌توانن ئه‌و هاوسمگیه دروست‌بکه‌ن، ئه‌و هاوسمگیه‌ی به هیچ شتیک ناگه‌پریته‌وه. زولم له‌سهر ئه‌و دروست‌بکه‌و، زولم له‌سهر ترساندنی مرۆف له مه‌رگ کارده‌کات، به‌لام جوانی به پیچه‌وانه‌وه له‌سهر ئه‌و کارده‌کات به مرۆف بلیت، تو نامریت، راگوزه‌ر نیت، له ناو ناجیت. به‌لام جه‌لاده‌ت ئه‌وه‌ی تو ئه‌مرق باسیده‌که‌یت، ئه‌وه‌ی خه‌ونی تویه دووره له مانای بعونی تزووه، من نازانم مانای بعون یانی چی، نازانم، چونکه هر یه‌که‌مان بق شتیک ده‌زین، به‌لام تو له چیایه‌کی دووردا ده‌توانیت چی بکه‌یت؟ وا دانی تا ده‌مریت فلووت بق هه‌وره‌کان لیده‌دهیت، وا دانی، ده‌زانم ئامه جوانه... بین‌گومان ده‌زانم، ده‌زانم مرۆف ناییت داوای هیچ له هونه‌ر بکات، به‌لام ته‌ماشاكه سانیک هه‌بکه هونه‌ر پیشکه‌شمانده‌کات، سانیکه تیا هه‌ستده‌که‌یت ده‌فریت،

ههستدهکهیت تو زهمان و شوینهکان ههمووی دهشکنیت، ههستدهکهیت
له قهقههزی خوت ده رجوویت و بهسهر ههموو وجودا کراویتهوه، بهسهر
ئهه دیوارهدا که تو له من جیادهکاتهوه، تو له بالندهکان جیادهکاتهوه،
تو له سهردنهکانی تر جیادهکاتهوه. دادپهروهه رئهه نییه دوژمنهکهت
بکوژیت، دادپهروهه رئهه دوژمنهکهت موسیقاکهی تو بیستیت و
بگری، موسیقاکهی توی گوی لیتیت و ئهه ئاده میزاده خوت ووهی ناو
برؤحی خبه ریبیتیهوه. دادپهروهه رئهه دوژمنهکهت تو دهست
بگاته زهوبیهکانی ترو سهردنهکانی تر، دادپهروهه رئهه دوژمنهکهت که تو
برؤحی قوربانییهک هه لگریت و بیهینیتیهوه قسهی خوتی بکات، قسهی خوتی
بتهنیا... قسهی ناو خهیالی خوتی، قوربانییهک هه لگریت و موسیقاکهی
ناو دلی لیبدهیت، شیعره کوژراوهکهی دلی بدوزیتیهوه، جه لادهت ئهگه
عه داله تیک هه بیت، ئهه دیه که مرؤف تیگات چی ده نیریت بوئه بدریهت و
لهویوه چی ده هینیتیهوه. مرؤفی دادپهروهه، بتهنیبته دادپهروهه گوره کان
موسافیرینکن له سهر ئهه پیگایه.

من ده مگووت: جه نابی دکتور ئهه زولم، ئهه ئهوانهی به زیندوویی
مرؤف زینده به چالدهکهن، ئهه ئهوانهی مرؤف ده خواردی سهگ دهدن.
ناته ویت جاریک یه کیکیان بکوژیت؟ من پر به دل حه زده که م یه کیکیان
بکوژم.

به غمه مگینی و تورهییه و سه ری باده داو ده یگووت: عه داله ت ئهه نییه
زالمه کان بکوژیت، ئهه دیه شتیکی جیاواز بخهیت جیگای زولم. دادپهروهه
ئهه موسیقا یه که شوینی مردن ده گریتیهوه، ئهه ئاوازهه دیه که جیگای
ترس ده گریتیهوه، ئهه نیکارهه دیه که جیگای ئازار ده گریتیهوه... ئهه دیه تو
باسیده کهیت دادپهروهه حاکم و دادگاوه یاساکانه، من باسی عه داله تی
خومت بوده که م، گوییگره، عه داله ت هه رگیز ئهه نییه که حاکمیکی
پیر له سهر کورسییه کهی خزیه وه ده ریده کات، به لکو ئهه بپیاره دیه که

پارچه‌یه ک موسیقا ده‌ریده‌کات، شیعیریکی مه‌زن ده‌ریده‌کات، تابلقیه ک به نهیتی له په‌نگه کانیدا ده‌ینوسیته‌وه... ئوه ته‌نیا عه‌دالله و دوا عه‌دالله له‌سر ئم ئستیره‌یه.

ده‌مپرسی: دکتور مرقف له هه‌قى خویندا ده‌هويت خوین بیبینیت، ئىتمه وا دروستبووین. مرقف وا دروستبووه. من ده‌هويت له هه‌قى خوینی هاوپیکانمدا، خوینی يەکیک بېرىژم، يەکیک لەم عاره بە خوینمۇان کە ملیونیک ساله لیمان دەکۈزۈن. راستت ده‌هويت من ده‌هويت يەکیک بکۈژم. دکتور پەنچەی بۇ دریزىدە‌کىردم و بە نیکه‌رانییه‌وه دەیکووت: نا، مرقف وا دروست نەبۇوه، تۇز تەماشای جەوهەرى ھاوکىشەکە بکە، تەماشاي مانا قوولەکەی بکە، مرقف ئازار دەچىزلىت، بەلام تەماشاكە بە دریزىایي مېزۇو، چ وەلامىکى مرقف بۇ ئازار نەمرو ئەبەدىيە، چ وەلامىن... تەنیا ئو وەلامە ئەبەدىيە کە جوانى دەيداته‌وه، کە مۆسیقا تو تابلقۇ شیعیر دەيدەن‌وه. وەلامى مرقف بۇ ئازار ئو نىيە ئازارى تر دروستبکات، ۋان له‌سر ۋان كەلەبکات، بىرین له‌سر بىرین سەفتە بکات، ئو وەلامە ئاسان و سادەو بىنماناکەيە، مرقف وا وەلامنادات‌وه، ھەركىز وا وەلامنادات‌وه، مرقف بە ھاواريک وەلامدەدات‌وه کە دەگاتە ئەبەدىيەت و دەگەرىتە‌وه. ئو ھاوارە وەلامى مرقفه.

دەه‌ستاو دەخسته‌وه سەر دلى و مەستانه دەیکووت: من چەندىن ساله دەمتوانى بېرمە دەرى، بىمە چەكدار، زيانى گەورە له دۇزمۇن بىدەم، بکۈژم، سەيرى ناو چاوى جەلاده خویناوبىيەکەم بکەم و بلىيم: تەماشاكە مەلعون، من ئاوه‌ها تولەت لىدەكەم‌وه. ئاوه‌ها له هه‌قى ئازاردا ئازارت دەدەم‌وه، نا... جەلادەت، بەلام پۇزىك بېرمىرىدە‌وه گۇوتىم؛ ئەمە پىنده‌کەي ناومانە کە واپىرددە‌کات‌وه. جەلادەت من ھونەرمەندىم، ئەگەر پۇزىك له پۇزان يەکیک بېرى لە من كردە‌وه، ئومىتىم ئوھىيە ئو شەرفەم بىدانى و بلۇن تو ھونەرمەندى، من شاعيرىكىم کە ناتوانىم

شیعر بقوسم، نیگارکیشیک که دهست و پنهانه‌ی رهسم نییه، مؤسیقارینکم به کمانه‌کم همندیک ثاوازی کم دهرده‌کم، توانای سازکردنی ثاوازی نامرم نییه، بهلام من گویده‌گرم... من لهم ولاته‌دا مامه‌وه بؤئه‌وهی گوی لهو هاواره بکرم، رهنگی ثه و قریشکه‌یه ببینم که له دهست و پنهانه‌ی مرؤفه‌وه بهره و ثبه‌دییه‌ت دهروات. کارهسات ثاوه‌یه که مرؤف نهتوانیت به تابلق، به مؤسیقا و لامی کارهسات بداته‌وه. من لیره مامه‌وه و گویم هله‌لخست، چاوانی خوم تیژکرده‌وه، ورد به زه‌ویدا روانیم و بق ثه و هاواره ده‌گه‌رام. ثه و تابلقیانه‌ی لهو گله‌رییه نهینیه‌دا خه‌وتون، ثهوانه‌ن توله‌ی راسته‌قینه‌ی ٹینسان، ثهوانه‌ن که ده‌بیت هلبگیرین، ثهوان که بؤئه‌وهی بین به بهشیک له ئیمه ده‌بیت بین به بهشیک له ئبه‌دییه‌ت، بؤئه‌وهی بشبن به ئبه‌دییه‌ت ده‌بیت بین به بهشیک له ئیمه، ئا جه‌لاده‌ت له ناو رسته‌کانمدا سه‌رت لئی نه‌شیونیت، من قسه‌که‌رینکی کارامه نیم... عه‌فوومکه، قهت پوژیک له پوژان قسه‌که‌رینکی کارامه نه‌بووم، بهلام ثه و ئبه‌دییه‌ت‌هی من باسیده‌کم پهیوه‌ندی به خوداو به‌هه‌شت و دوزه‌خه وه نییه، پهیوه‌ندی بهو هاواره‌وه هه‌یه که من بق تؤی ده‌پاریزم و تؤ بق منی ده‌پاریزمیت، ئبه‌دییه‌ت ثه‌وه‌یه پوچی من ببیت به شوینیک سه‌دای هاواره‌کانی تؤ تیا ده‌نگبداته‌وه، پوچی من ببیت بهو مؤزه‌خانه نهینیه‌ی هه‌موو هاواره‌کان لنه ناویدا جیگایان ده‌بیته‌وه، هه‌روه‌ها پوچی تؤ، هه‌روه‌ها پوچی هه‌موو ثهوانه‌ی که ته‌نیا رینگه به مرؤفه‌که‌ی ناویان دهدن هاواربکات، هاواربکات، هاواربکات... تا دواجار تقرینکی گهوره له هاوار دروستده‌بیت.

من قوول گویم له قسے‌کانی موسای بابه‌ک ده‌گرت، هه‌ستمده‌کرد ده‌زوویه‌کی سه‌یرو نهینی ثه م پیاوه به ئیسحاقه‌وه گریده‌دات، بهلام له موسای بابه‌کدا شتیکی سه‌یرترو قوولتر هه‌بوو، خوی هونه‌رمه‌ند نه‌بوو، بهلام شتیک بuo گهوره‌ترو زیاتر له هونه‌رمه‌ند. له‌ساتیکدا وهک

بینغه مبه ریک هاته به رچاوم که نه وک له ئاسمانه و هاتووه، به لکو زه وی خوی دروستیکردوه، په یامه بینیک که لم ته پوتوزه زمرده خولقاوه. من به فزولی یه کیکه و له پیشدهم غه بیدوزیکی مهستدا و هستایت، دهمگووت: ئهی دکتور، شاری موسیقاره سپیمه کان چیه، ته فسیری تو چیه، ئه مه ج نهینیه که که به هیچمان ناکریته وه؟

سهردهسته سپیمه کانی هله کرد، قوچه یه کی هیله که کونه کهی داده خست و دهیگووت: نازانم، من ناتوانم شتیکی ئه تویی له سه ر بلیم، زانیاریه کم نییه، چیروکه که که میک سه یرو عه جیب دیته بھر گویم، به لام دواجار دهشتیت تورینک بیت، تورینکی له من و تو گهوره تر، که هاوایی هه مو مرقشکان پیکه وه دروستیانکردوه، شارینکه ئه و روحانه دروستیانکردوه که هیشتا دهنگیان له سه ره وی سه دای خوی و هرنگه گرتووه، تورینکه ئیمهی زیند و داهینه رو موسیقی و نیگارکیش نائومیده کان پیکه وه گریده داته وه، له وانیه ئه و شوینه بیت که ئینسان له ئاوازی خوی بینایناوه... ئه و شاره بیت که ده که ویته سه سنوری ته منی کورتی ئیمه و ئبده دیهه ته وه، په نگه له وی مایسترویه کی نهینی هه بیت که جوله هی هاوایه کانمان پیکده خات، له وانیه ئیمه هه میشه له و تزپه دا بوبین، هه میشه یه کیک بوبین له هاواییانی شارینک که هه مو جوانپه رسته ناکامه کانی دونیا تیاده زین. شارینک وک ئه م گله رییه نهینیه من، به لام له بری ئه وی تابلزو ئاوازه کان کوبکانه وه، روحی موسیقارو شاعیرو نیگارکیش کان کوده کانه وه. من به سه رسامی سه یرمده کردو ده مگووت: قورسه تیتگه، ما وه یه کی دریزی ده ویت.

همان ئه و جوره وه لامه سه یرانه م لیده بیسته وه که ئیسحاقیش دهشتیت بیدایه ته وه، ئه و دهیگووت: له بھر ئه وی مرؤف خوی بونه و هرینکی ئاللوزو سه خته. هیچ شتیکی ئاسان له سه ره ئه ستریه یه نییه، ته نیا گه مژه بیی ئاسانه، ته نیا خوینپشتن و دلپه قی ئاسانه، ئیدی هه مو شتیکی تر سه خته.

سهیریده کردم و ده یکووت: جه لادهت ئەگەر شاریکی وەها هەبیت، ئەو شاری هەموو جوانیبە کوژراوه کان دەبیت، هەرجیبەک دیکاتوره کان لەم ولاتهدا کوشتوویانه دەبیت لهوی بن، دەبیت هەموو ئەوانشی لیتیت کە دەشیت بیوونایه بە مؤسیقار و نەبوون، ئەوانش کە دەشیت بیوونایه بە نەقاش و نەبوون، ئەوانشی بە دلیکی مەستەوە قەلمیان ھەلگرتۇوە بىنسىن و نەبوون بە نوسەر. ئەگەر مردم ئومىتمە ئەوھىيە كە لە بىرى بەھەشت يان دۆزدەخ بەرهە شاریکی وەها بېرقەم.

من دەمگووت: دەكتۆر ئەوهى من بە مندالى بىنیم شاریکى گەورە بۇو، زۇر زۇر گەورە پېرىوو لە قەلائى سېپى و بورجى سېپى، بالىندەسى بىي بە ئاسمانىدا دەپۇيىشتەن، مؤسیقارام دەبىنى لەسەر پاسكىلى سېپى دەپۇيىشتەن و كەمانيان لىندهدا، ئەسېپى سېپىم بىنى لە مىزگەكانى دەرەوبەردا دەلەوەرەن، شاربۇو وەك ھەر شاریک، بەلام ئاسوودەو بىنخەم لە ناو دەشتىكى بىنكتايى سەوزە گىادا خەوتىبوو، سەوزە گىايەكى ئەبەدى... ئەبەدى.

لەو ساتەدا دەكەوتمەو درۈگىردن، بە ھەمان دەستۇرۇ عادەتى خۆم لە ناو كىزانى پىرتەقالى سېپىداو دەمگووت: ئەو كاتەى كە من بىنیم فوارەكانى سېپى سېپى بۇون، وەك ئەوهى شىرىدى لىتىتەدەن، ھەندىك درەختى سېپىم بىنى كە ميوھىيەكى سېپىان گىرتىبوو، كە مەرۆف دەستى لىندهدا، دەنگى مۆسیقايەكى شىرىن بەرزىدەبۇوەو، ھەموو شىتىك سېپى بۇو، چۈلەكەو كەروىشكەكان، دەكتۆر ھەتا من كۆمەلېتك تاوسىم بىنى كە پەركانيان ھەموو سېپى بۇو، بەلام لە جوانىدا لە تاوسى پەنگاۋەنگ كە متى نەبوون. خەلکم دەبىنى گورانىيەكىان دەگۇوت حەرفەكانى بە سېپىتى لە گەرويان دەھاتە دەرى، بە جۈرييەك تا دەنگى گورانىيەكە زۇر بەرز نەبووايەتەوە بق ئاسمان حەرفەكان نەدەخويىزنانەوە. ھېڭەى سېپى سىمرغۇم بىنى كە بە مۆسیقا دەتروكە، كېم بىنى بە كەمانچەوە لە ھەوادا دەفرپىن... وەخت بۇو زۇر درېئە بە درقەكانم بىدەم، كە دەكتۆر بابەك تىنگەيشت و بە

ئامازه یه ک له دهستیه و پتیریم، دلنيابووم يه کنیک چیرق کی دروق کردن کانی منی له پرتقالی سپی بق کنپاوه ته و، بهلام گنپانه یه کی ناسایی نا، به لکو زور به دریزی، چونکه هر دهستمکرد به دروق کردن ئه و له همان جیگاوه، نه پسته یه ک پیشترو نه پسته یه ک دواتر دهیزانی دروق ده کم.

ثیواره که گه رامه و، بیری سامیری بابلیم ده کرد، هیندهم بیرده کرد نه متوانی بگه پیمه و بق ژووره کم، له سالونه که دا به ته نیا به رابه ر تله فزیونه که دانیشتتم و سهیری لاشه سووتاوی ئه و ئیرانیانه م ده کرد که له گه ل دهنگو باسدا نیشانده دران. کجه کان هه مموو ده یانزانی من دلته نگم، بهلام له گه ل ئوه شدا قاچم خستبووه سه رقاچم و گولبه پرژه ده خواردو به فیکه ئوازی کی فارسیم لیده دا، به ودا له و سه رده مه دا قه ده غببو مروف گورانی فارسیش به فیکه لیبدات، هه میشه ده مکووت: فیکه ی گورانیه کانم، ئوازی هندیک مه قاماتی کوردیه که دایکم له سه ره بیشکه بقی گوتوووم. ئه و شه و له کاتی به رنامه کانی شدا غه مباربووم، موسیقای سه مام لیده دا و خوم تا بلیغه مگین بووم. شه وانی دی وانه برووم، زور شه و به جوزریک تیکه لی ئاهنگه که ده برووم و ده ئه وهی له مندالیه وه له سه حنه تیاترق خانه ئیشمکر دبیت، شه وانی تر هله ده ستام له گه ل کجه کاندا سه مامده کرد، به دهوری موسیقاره کانی تردا ده سورامه وه، که عود ژنه خراپه که مان هه مموو مانی بیده نگده کرد بزه وهی به ته نیا سقولزیه ک عه زفبکات، من خوم وانیشانده دا که له سه رسامیدا به هرهی ئه و خه ریکه ده ببوریمه و. که کجه کانمان گورانیان ده مکووت، من ده مم له فلورو ته کم به رده دا و له گه ل کورسکه ده مکووت وه، له هه مموو و چانیکی بیده نگیدا من به ده نگی به رز ده مکووت: یا عین یا لیل... فدوه یا بدرالبدور،

یا ام الشمس، یا اخت الہالین. هندیجار به حه ماسه توه، و هک یه کتیک
له خوپیشاندانيکدا هو تاف بکیشیت، هاوار مده کرد: یا طوه، والله العظیم،
والله العظیم الھوا غلب. قسه و جوله و کومیتاره کانی من بووبوون به
بکشیک له و دیمه نانه بینه ران حمزیان لیبوو. به تایبیت که هندیکیانم به
شیوه زمانی میسری و لوبنانی و سووری ده گووت، هاوار مده کرد: لکان،
ما بقی لی صبر، یا قمر، شوو یا حبیبیتی، یالی تقدرنی و تحیینی. دخیلک
شوو جبار و شوو دمار الحب.

که کوچیک باش باییدایه، ده چوومه سه ر چوک و فلووته که م له سه
ناستی که مریدا ده گرت و له نیوان عزفه که مدا سه رم باده داو ده مگووت:
یاویلی من رقتک یا سمره. غدار الزمن و غدار عیونک یا ملک.

نه و شه و به جوئیک غه مگین بومه هموو ده یانزانی من مه راقیک
لی داوم، نه و پرژه هیچ جو ره تینکه لاوییه کم له گهل مؤسیقاو به زمی سه ر
سه حننه که دا نبwoo. شه و که هموویان خه وتن، کاتیک چی دی ده نگ نه ماو
پرته قالی سهی بسو به ئاشی ئا وکه توو، من به ئه سپایی گه رامه و بتو
سالونه که لو له تاریکیه که دا دانیشت، هیشتا دالیا سیراچه دین نه هاتبوو
خواری. من به رده و ام سهیری تاریکیم ده کرد، سهیری ناو چه رگهی
تاریکیم ده کرد، ناو دهرگا نهیتی و دابه شبوونه سهیره کانی، که ر مرقف
له سهیر کردنی تاریکیدا قول بیته و، ده بینیت که تاریکی پره له دابه شبوونی
سهیر سهیر، له ئاستی پر نهیتی، له ئاستی دیکهی تینکه لاو بونی سیه رو
تیشك. مرقف تاوای لئن نهیت به تمواوی له تاریکیدا بینیت ناتوانیت
له روناکیدا بینیت، پیموایه کومه لیک بالنده و مرقف و مخلوقات هن
نه نیا پر حله بری تاریکین، له ئاستیکی سادهی بینندا نابینرین. من تا
زیاتر له تاریکیدا بمایه توه تا پتر تماشای ناو چه رگهی زولمه تم بکرداي،
بوونه و هری سهیر تر و شتی نه بینراو ترم ده بینی. ناو تاریکی پر پیتی له

درهخت و گیای تایبه‌تی که ته‌نیا پیتووارانی ناو جه‌نگه‌له‌کانی شه و دهیین، پریتی له فهزای تایبه‌تی که دهرگای دونیای نه بینرا و ترو نهینیترن. ئه و شه و دالیا سیراچه‌دین هاتخواری، من له هر شه و باشت و رووت و فریشته چکوله‌کانیم دهینی. فریشته‌کان په‌شوقان و ناثارامیه‌کی سه‌یریان پیتوه‌دیار بwoo. سه‌مایه‌کی تایبه‌تیان دهکرد، سه‌مایه‌ک له سه‌مای شیوه‌ن و سه‌رسامی ده‌چوو، دالیا له‌سهر هه‌مان کورسی شه‌وانه‌ی خوی دانیشت، ئه و شه و بق‌یه‌که‌مجار له تاریکیدا توانيم باسمی جه‌زائیری ببینم، ئه و شه و منیش خه‌یالی ئه و کوره‌م بینی که له‌وه‌وبه‌ر ته‌نیا دالیا ده‌بینی، من ده‌مزانی ته‌نیا که‌ستیک ده‌توانیت ئه و جوره تارماهیانه ببینیت که روحیکی ویلگه‌ردو تاریکیدوز بیت. روحیک بیت، بتوانیت له تاریکیشدا ببینیت. سه‌رسامی من له‌وه‌دا نه‌بwoo که ده‌بینم، به‌لکو له‌وه‌دا بwoo که ده‌مزانی دالیا شه‌وان به خورا دانابه‌زیته خواری، دالیا له‌گه‌ل و همینکدا کوناییت‌هه و، به‌لکو له‌گه‌ل تارماهی‌کی راستقینه‌دا، له‌گه‌ل روخساریکدا که به جوڑیک له جوڑه‌کان تارماهی جه‌سته‌یه‌کی هه‌یه، په‌یامه‌هینی نامه‌یه‌که که مرؤفیک له جیگایه‌کی ئه‌م جیهانه‌وه به سیبه‌ریک له سیبه‌ره‌کانی خویدا ده‌بینیت. من تا ئه و کات به ته‌واوی ده‌نگی تارماهی‌که‌م نه‌ده‌بیست، وهک ئه‌وه بwoo له دالیا بپاریت‌هه و، وهک ئه‌وه بwoo چیرق‌کی نازاریکی بق بگیریت‌هه و که له توانای مرؤقدا نییه ته‌حه‌مولیکات. وهک ئه‌وه‌ی کرپوشی بق ببریت تا له ده‌ردیک نازادیکات که چیتر له توانانو تاقه‌تیدا نییه به‌رگه‌ی بگریت. دالیا ته‌ماشای پارانه‌وه‌ی تارماهی‌که‌ی ده‌کردو ده‌گریا، ده‌ستی ده‌خسته سه‌ر ده‌می خوی و به‌دهم فرمیسکه‌وه ده‌یگووت: نامه‌ویت هینده لاواز بتیینم، نامه‌ویت، گه‌ر هینده لاواز ده‌بیت، گه‌ر ئاوا چوک داده‌دهیت مه‌یه بق لام. که به‌وه جوڑه ده‌تیینم ده‌مرم.

پینده‌چوو تارماهی‌که چیرق‌کی ڏانه‌کانی خوی بگیریت‌هه و، چیرق‌کی دیلى و ته‌نیایی خوی، باسی ئه‌وه بکات که ته‌نیا مه‌وایه‌کی بچوک له مه‌رگه‌وه

دووره، له جیگایه کی دووره وه دهست دریزبکات و هه ر له ویوه ئومیتىدی بېیەكىك بىت لە بنى ناکوتاي ترسەوە دەرىيەپەننەتەوە. داليا وەك ئەوهى خويىن لە چاوى بىتەخوارى دەگریاۋ دەيگۈوت: ھەموو شىتىكم كرد، ھەموو شىتىك... ھەموو شىتىك بەلام ناتدقۇزمەوە، نازانم لە كۆيتىت، كەس نازانىت تۆ لە كۆيتىت، تۆ شىتمىدەكەيت، وەك دىوانە ھەموو شارەكان گەراوم، وەك دىوانە هانام بۇ ھەموو جەلاڭەكان بىردووە، بەلام ھېچ كەس نازانىت تۆ لە كۆيتىت. بەلام دەزانم تۆ زىندۇویت، دەبىت خۇتىگىرت، دەبىت بەرگەي ئەشكەنچەكان و دەردىكەكان و تەننیايىھەكانىت بېگرىت. من ماندوونتام. ھەمېشە لە دووقۇم تا كوتايى.

لە شوينىكى دىاريکراوى قىسە كانيانەوە، پىتەچوو ئەو پۇچە عاشق و ماندووانە لە يەكدى تىنەگەن، دەنگىان نەگاتە يەك، وەك ئەوهى باو گەردىلەلۈول و گىزەنى نەپەنلى لە نىوانىياندا بىت، وەك ئەوهى ھىزىكى گەورەو تارىك ئەو تارمايىھە بەرەو ناو خۇى پاكيشىت، رەشەبايەكى شىت پەلىگىرتىت و نەھىلىت بە وجۇرە جوگرافىيائى شوينىهەكان بشكتىت. دەمبىنى وەك ئەوهى شەر لە گەل ھىزىكى تىرسناكدا بىكەت، وەك خۇى لە ھەوايەكى رەش بىپارىزىت كە قۇول بەرەو ناو تارىكى دەبىاتەوە دەستى بۇ پىزگاركەرىيەك دەرىزدەكىردى كە ھەرگىز پەنچەكانى نېيدەگىرت و نېيدەگەيشتنى، دوو دەست كە نەرەگەيشتن بېيەك، داليا بە ھەموو تىنى خۇى دەيگىرت، بەلام لە راستىدا ئەو جەك لە ھەوايەكى سېمى چىنگى لە ھېچى دېكە گىرنە كىدبۇو، دالىام دەبىنى ھاوارى لىتىدەكەت مەرق، بەلام وەك ئەوهى زولمەت بىتۈننەتەوە، تارىكى بىخاتەوە ژىير بالى خۇى، لە ھەوادا نەدەما، ھىزىكى لە عەشق گەورەتر دەيرفاندو دەيپەردى. داليا وەك بىيەويت بەدوايدا لە تارىكىدا بىتۈتەوە، دەرگائى دەرەوە دەرىنەكەى دەكىردىو و بەرەو ناو زولمەتى بىتەرارى شەو رايىدەكىردى. ئەوه يەكە مەجاربۇو شەو دەرگاكە بىكەتەوە و بەرەو ناو كۆچەكانى ئەو شارى تەپوتۇزە رابكەت. من

وهک بینه‌ریکی سه‌رسام دوایده‌کوتم، شه و هیشتا هر ساری‌بیوو، زولمت په‌بیوو له دهرگاو پریگای سهیر، شه قامه‌کان وهک لوروهی تلیسکوکی‌ریکی پرهش دریزدبه‌بیونه‌وه، له‌وسه‌ریش له ناکوتادا فه‌زایه‌کی پر ٹه‌ستیزه‌دم ده‌بینی، که ٹه‌ستیزه‌کانی هیند نزیکبوون خه‌ریکبوو ده‌برژانه سه‌قامه‌کان، دالیا به هیمنی به‌رهو ٹه‌وسه‌ری توئنیلیک ده‌ریزی، که له ناو باغیکی گه‌وره‌ی ٹه‌ستیزه‌دا کوتاییده‌هات، من وا تنده‌گه‌یشت که ٹه‌و دواچار ده‌کوچیتنه ناو ده‌ریایه‌کی ٹه‌ستیزه‌وه، ٹوقیانو‌سیکی ٹارام که مرزوک له جینکایه‌کدا له‌وسه‌ری ٹه‌وسه‌رثه و شه‌قامه پیتی له زه‌وی ده‌بریت و ٹیدی به هه‌واردا بو ناو ٹه‌ستیزه‌کان ده‌پروات، هه‌ستمده‌کرد خیراپی دالیا چه‌نده‌ها جار له خیراپی من گه‌وره‌تره، به‌لام ٹه‌و هه‌ر ده‌رقیی و هه‌ر نده‌گه‌یشتنه ٹه‌و باگی ٹه‌ستیزه گه‌ورانه، فریشته چکله‌کانی په‌ریشان و غه‌مگین به‌سه‌ر هه‌موو کونج و که‌لینیکی ٹه‌و خاکه‌دا بلاوبوو بیونه‌وه. هه‌موو جینکایه‌کی ٹه‌و پریگای ٹه‌ستیزه‌هی فریشته‌ی چکله‌بوو، به‌لام نه‌مدهزانی ٹه‌و بز کوی ده‌پروات، پریگایه‌کی پاست وهک پریگای قیامه‌ت من و ٹه‌وی به‌رهو سه‌ر سنوره هه‌ره تاریک و ناسکه‌کانی ٹه‌و شاره ده‌برد، دالیا دوای تارماپی عه‌شقی ناکامی خری و من دوای تارماپی عه‌شقی ناکامی ٹه‌و که‌وتبووم، ٹه‌و به‌دوای قوربانیه‌کدا به‌رهو تخوبی جیابوونه‌وهی ٹیمه‌ی زیندوو له خاکی قوربانیه‌کان ده‌رقیشت، به‌رهو سه‌ر سنوریک که هاواری زیندووه‌کان و هاواری مردووه‌کان ته‌نیا دیواریکی نه‌بینراو له یه‌کیان جیاده‌کاته‌وه. دالیا به‌رهو ٹه‌وسه‌ری پریگایه‌ک ده‌ریزیشت که نه‌مدهزانی له کویدا ته‌واوده‌بیت، پریگایه‌ک پیده‌چوو به‌رهو سه‌ری ٹه‌وسه‌ری ڈیان بیرون. من هه‌میشه لد‌دواپاوه بیووم، ٹه‌و هتا جاریکیش ناپری نه‌ددایه‌وه، نه‌مدهزانی ناخرا ناپری‌شبداته‌وه ده‌مبینیت یاخود نا؟ تا زیاتر برزدبه‌بیونه‌وه، سه‌رها ته‌نیا واژه‌واژیکی نادیاربوو. نه‌مدهزانی ٹه‌و ده‌نگانه له کوییوه دین، هیچ مه‌خلوقیک به پریگاوه نه‌بوو.

بهدریزایی ئه و پیگایه له فریشته ترساوو شپرزوه کانی دالیا سیراجه دین به ولاوه هیچی دیکم نهیینی. له جیگایه کدا هستمکرد ئئمه ده گئینه سه ر تخوبی شاهنشینیکی دیکه، هستمکرد دیواره کان لهوه ده رده چن دیواری کوچه و کولانی شاریک بن، بـلکو دیوارن له گاشـبـهـرـدـی ئـسـتـوـرـی تاریکی دروستبـونـونـ، له شورای زولـمـهـتـ، كـهـ لـهـ هـرـ بـهـرـبـهـسـتـیـکـیـ دـیـکـهـیـ دـوـنـیـاـ رـهـقـتـرـ وـ سـهـخـتـرـهـ بـرـیـنـیـ. ئـهـ وـ دـهـ گـهـیـشـتـهـ بـهـرـدـمـ ئـهـ وـ زـهـرـیـاـ بـیـسـنـوـرـوـ خـنـکـیـهـ رـهـیـ تـارـیـکـیـ وـ لـهـوـیـادـاـ دـهـوـهـسـتاـ، ئـالـهـوـیـادـاـ دـهـنـگـهـ دـهـنـگـیـکـیـ سـامـنـاـکـ بـهـرـزـدـهـبـوـوـهـ، هـاـوـارـیـ هـهـزـارـانـ ئـادـهـمـیـ تـیـکـهـلـ بـهـ گـهـیـ گـهـرـدـهـلـوـوـلـ وـ رـهـشـبـایـهـکـیـ بـیـبـانـیـ دـهـبـوـوـ. لـهـ دـیـوـ ئـهـ وـ دـیـوـارـهـ بـهـرـزـوـ پـهـرـدـهـ تـرـسـنـاـکـانـهـیـ تـارـیـکـیـهـ وـهـ، لـهـ زـوـلـمـهـتـیـکـیـ بـیـتـیـتـهـداـ، منـ هـهـزـارـانـ تـارـمـایـمـ دـهـبـیـنـیـ هـاـوـارـدـهـکـهـنـ، هـهـزـارـانـ تـارـمـایـیـ وـهـ ئـهـوـهـیـ بـایـهـکـ بـهـرـهـ وـ دـهـرـوـازـهـیـ دـوـزـخـ بـیـانـفـرـیـتـیـتـ، دـهـسـتـیـکـ بـهـزـرـ بـهـرـهـ جـیـگـایـهـکـیـ تـرـسـنـاـکـ بـیـانـبـاتـ دـهـیـانـقـرـیـشـکـانـدـ، لـهـ دـیـمـهـنـیـکـ دـهـجـوـوـ لـهـ دـیـمـهـنـهـکـانـیـ قـیـامـهـتـ، هـهـزـارـانـ تـارـمـایـیـ لـهـ مـهـوـدـیـهـکـیـ دـیـارـیـکـراـوـداـ پـایـانـهـکـرـدـ وـ دـهـگـهـرـانـهـوـ، ئـهـوـانـهـیـ کـهـ پـایـانـهـکـرـدـ تـیـکـهـلـاـوـیـ ئـهـوـانـهـ دـهـبـوـونـهـوـ کـهـ بـهـ خـیـرـایـیـ دـهـگـهـرـانـهـوـ، ئـهـوـانـشـیـ دـهـگـهـیـشـتـهـ کـوتـایـیـ وـهـ ئـهـوـهـیـ هـیـزـیـکـیـ سـیـحـراـوـیـ بـیـانـسـوـرـیـتـیـتـوـهـ دـوـوـبـارـهـ دـهـهـاتـنـهـوـ سـهـرـهـتـاـ. منـ دـهـمـبـیـنـیـ لـهـ جـیـگـایـهـکـیـ دـیـارـیـکـراـوـهـوـ زـهـوـیـیـهـکـ شـهـقـدـهـبـیـتـ وـ تـارـمـایـیـهـکـانـ دـهـخـواتـ، تـارـمـایـیـهـکـانـ بـهـرـهـ نـاوـ جـهـرـگـهـیـ پـهـشـیـ خـوـیـ قـوـوـتـهـدـهـدـاتـ، ئـهـوـانـهـیـ کـهـ دـهـرـقـیـشـتـهـ بـنـ زـهـوـیـ هـاـوـارـیـکـیـانـ لـیـیـرـزـدـهـبـوـوـهـ کـهـ پـیـشـترـ منـ هـهـرـگـیـزـ گـوـیـمـ لـیـ نـهـبـوـبـوـوـ، هـاـوـارـیـکـ دـهـبـایـهـ گـوـیـمـ بـکـرمـ تـاـ نـهـبـیـسـتـ، هـیـنـدـهـ تـیـزـ وـ قـوـولـ وـ کـوـشـنـدـهـبـوـوـ، لـهـ دـهـمـیـ خـنـجـهـرـیـکـ دـهـجـوـوـ کـاتـنـیـکـ پـرـجـ، لـهـتـدـهـکـاتـ، هـمـوـ قـرـیـشـکـیـهـکـ بـرـیـنـیـکـ تـارـیـکـیـ لـهـ خـهـیـالـمـدـاـ جـیـدـهـهـیـشـتـ، کـهـ دـهـمـزـانـیـ تـاـ مـهـرـگـ خـوـینـ وـ تـارـیـکـیـ وـ لـمـیـ لـیدـهـتـکـیـتـ. خـوـمـ وـهـ کـیـاـوـیـکـ دـهـهـاتـهـ پـیـشـچـاـوـ کـهـ دـهـرـوـاتـ وـ لـهـسـهـرـ سـهـرـ فـوـارـهـیـهـکـ لـمـیـ خـوـینـاـوـیـ بـهـ زـهـوـیدـاـ دـهـگـیـتـیـتـ. فـوـارـهـیـهـکـ کـهـ لـهـ جـیـگـایـهـکـیـ نـادـیـارـیـ سـهـرـیـهـوـ بـهـ

پرتو او دیتەدەری و هەمان ئەو قريشىكەو هاوارانەی تيانوسراوه کە ئىستا
دەبىيىستم، سەيرى ئەو تارمايىه زەجركىشانەم دەكىرد و خەيالم لاي خۆم
بۇو کە دەبىم بە مرۆققىك بە فوارەيەكەوه له لمى خويتناوى لهسەر سەرىيدا.
گويندەگىرت و دەترسام ئەو هاوارانە تا مىرىدىن لهسەرمداين. دالىيا وەك
يەكىك لە شوينى خۆى كردىتى بە بەرد دەوهەستا، ئەويش وەك من
دەستى دەخستە سەر گوينى، فريشىتەكانى وەك شىت بە هەوادا دەفرىين
و خۇيان دەدا بە زولەمەتدا. من و ئەو و فريشىتەكان لهسەر سەنورى دۇو
زەوى جودا وەستابۇوين، تخوبى ئەو شارە لەگەل بىاباندا دواھەمین خالى
لىكجىابۇونەوهى ژيان و مىرىدىن بۇو. دواھەمین پىتى لە يەكجىابۇونەوهى
قوربانىيە زىندۇوەكان بۇو لە قوربانىيە مىردووەكان، هەستىمەكىد من و
دالىاش جىڭامان ئەو دىيۇي ئەو بەربەستانەيە، جىڭامان ناو ئەو تارىكىيە،
وەك يەكىك نەيەويت لە قەدەری خۆى رابكەت، بە هەموو تواناي خۆمەوه
وەك مىردووەكان هاوارمەكىدو بىرەو ناو تارىكى رامەكىرد، بەرەو
ئەو دىيۇي ئەو دىوارە سەيرەو ئەستورانەي زولەمەت، بۆيەكەمjar دالىا
سېراجەدەن منى دەبىنى، بۇ يەكەمjar من خۆم دەدا بەو دىوارەدا و وەك
يەكىك بەر سەنورى خەونەكانى خۆى بکەويت، دەكەوتىم. لهو ساتەدا دالىا
ھەلەيدەگىرت و بەسەرسامىيەوه دەبىرسى: خوداي گەورە، خالىقى بەھەشت
و دۆزەخ، خاوهنى ئەردو ئاسمان، تۆ چىدەكەيت لىرە؟
ئەو يەكەمjar بۇو دالىا خەبەرى بىيەتەوهو من بىيىنت.

كتبيه سنه

(به حيکایه‌تی عهلى شهره فیار)

ئەسپە سپىيەكان

بەشى يەكەم

لىرهوه دووباره من «على شەرەفياز» چىرقەكە لە جەلادەتى كۆتر وەردەگىرمۇ، ھەستىدەكەم ئەو بەشانى كە دواتر جەلادەت لە كېتىھەكەمى خۆيدا لەسەر ژيانى خۆى لە شارى سۆزانىيەكاندا نوسىيويتى، پېن لە خولياكانى يادەوەرىيەكى ماندوو، تا تەواوى ساتە ھەلھاتووەكانى خۆى دووباره بىقۇزىتەوه، پېن لە خواستى زىندۇوکىرىدەنەوەي ھەممۇ ئەو بۇزىانى كە بەپىشى تىپوانىنى جەلادەت سەرەتاي تىگەيشتنى ئەو بۇون لە تەواوى ئەو ھىتماۋ شىفرە سەيرانەي ژيانيان كۆنترۆلكردۇ، پىنموايە ھىتىدەي بەسەرەتاتى ونبۇوتىكى گەورەيە كە يەكتىكى ونبۇو خۆى بۇ خۆى دەكىپىتەوه، كېپانەوەي چىرقەكىك نىيە كە بشىت مىزۇف بىكاتە پۇمانىك، بەسەرەتاتى كەسىك كە لە كېپانەوەكەيدا مەبەستىتى ھەممۇ ئەو كەلىتىنە تارىكەكانىي ناو يادەوەرىي خۆى دابخات كە تىپەرىنى بۇز و ھەفتەو مانگە غەمبارەكان دروستيانكىردو.

مەبەستى جەلادەتى كۆتر لە كېپانەوەكانى بە دواذاچۇونى سات دوای ساتى ژيانى خۆيەتى، تىپامانە لە پەفتارە سەيرەكانى خۆى لە پەرتەقالى سپىيەدا، يادھىتىنەوەي بەردەوامى درق و پامان و غەمەكانىتى، نابىت ئەوەمان لە يادبېجىت كە جەلادەتى كۆتر ژيانى خۆى وەك گولدانىكى شكاو

تەماشادەکات، کە هىتاویتى بۇ من پىنگە و پارچەكانى بىنلىنى وە بە يەكەوە، ئەو مەبەستى نىيە دواجار ئەو گولدانە شكاۋە كە ئىمە پىنگە وە دەينىنى وە بەيەكەوە لە چى دەچىت، جوانە يان ناشىرەن؟ ئەو دواجار بۇ پوخسارى خۆى دەگەرە، ئەو بەلايە وە گرنگ بۇو بەر لە رقىشتى، گولدانە كە بىگرىت بەدەستىيە وە بلىت، ئەمە من بۇوم، ئەمە غونچەكانى عومرمە و ئەمە پېشكۈكانى، ئەمە گولەكائىتى و ئەمە درزەكائىتى، ئەمە ئەو نىكارە پوكەشانى يە كە چاۋ فرييودەدات و نەخشى پوكارى سەر گولدانەكە يە، ئەمەش ئەو نەخشە نەيتى و سەيرانە يە كە شakan و درزى يەك لە دواى يەك لە بنەوە، لە دىوی ناوه وە گولدانەكەدا دروستيانىكىردو.

من رام وابۇو، ئىمە دواجار گولدانىكى قەشەنگمان پېتىيىستە، گرنگ نىيە دووبارە هەمان گولدانى شكاولەسەر نەخشە و چۈنۈتى يەكە مجارى خۆى دروستىكە يەنەوە، بەلكو دەبىت دانانى پارچەكان ملکە چى جوانىيەكى تايىھتى بن. ئەو خۆى مۆسىقا بۇو، من ماوەيەكى درىيىز باسى مۆسىقاى ناوه وە تىكىستەكەنم بۆكىرد، باسى پەيوەندى و كيمياى نەيتى نىوان رىستەكان و بەشەكان و وينەكان، بەلام ئەو تىنە دەگە يىشت ماناي چى چىرۇكىتىك لە ناوه وە مۆسىقاو كيمياى نەيتى هەبىت، ئەو تەنبا حەقىقەتى مەبەست بۇو، حەقىقەت بىئەوەي بە مەوشۇورى هيچ جوانىيەكەدا تىپەرىت. من و ئەو ماوەيەكى درىيىز لەسەر پەيوەندى نىوان حەقىقەت و جوانى قىسەمانكىرد، من رام وابۇو لە ھونەردا ھەموو حەقىقەتىك دەبىت جوان بىت، حەقىقەت لە ھونەردا وەك حەقىقەت نىيە لە ژياندا، لە ژياندا حەقىقەت تال، غەمبىزۋىن، زامئەنگىزە، زۇر جار ناشىرەن و كوشىدەيە، بەلام لە ھونەردا شتە ناشىرەن كانىش دەبىت بە جوانى دەركەون. دىزىۋى لە ھونەردا دەبىت بە ستايىلىكى ئىستاتىكى بىنوسرىتەوە. مەرقۇ لە ھونەردا ناتوانىت گولدانەكە وە كەخۆ خۆى بىنلىنى وە بەيەكەوە، گولدانەكە وە كەخۆ گرنگ نىيە، بەلكو گرنگە گولدانىكى نويى قەشەنگ دروستىكەين كە بەشىك لە پوخسارى

کولدانه ئەسلییە کەی تىدابىت و لە هەمان كاتىشدا بە جۇرىك قەشەنگ بىت نىخىتىكى نەمرى بىاتى، من پىتمەگۈوت: ئەوھى وادەكەت كارىك نەمر بىت، حەقىقەت نىيە بەلكو جوانىيە. كىتىبەكان لەبەرئەو نەبۇونەتە كىتىبى نەمر چونكە حەقىقەتىان پىتى، بەلكو چونكە جوان، تاپلۇكان زوربەيان دوورن لە پەنگ و پوخسارى راستىيەوە بەلام جوانى دەيانكەتە كارى نەمر.

ھەستمەكىد ئەو دلىيابە لە جوانىيەكانى خۆى... شتىكى سەير لە ناوموه ئاسوودەگىيەكى پېتەخشى بwoo، ھېزى ئەوھى پېتابوو تىيگەت لە جىهانى ئەودا حەقىقەت و جوانى بە جۇرىك تىكەلاوبۇون لە يەكدى جىاناكىتىنەوە، جارىك بە منى گۈوت: شەرەفيار، جوانى چىيە؟ ئەوپىش ھەر حەقىقەتە، حەقىقەتىش چىيە؟ ئەوپىش ھەر جوانىيە. تىزمىكى فەلسەفى بwoo ئەو بىشاكالە ھەموو قوتابخانەكانى فەلسەفە لە قۇولايى ئەزمۇونى خۆيەوە پېشگەيشتىبوو. ئەو ھەميشە لەوە تۈرەدەبۇو كە دەمگۈوت، من بەلامەوە گىنگ نىيە ئەم چىرۇكە راست بىت ياخود ھەلە، ئەوھم بەلاوە گىنگە تىكىستىك بنوسم درىيەتلىكىن كات بىزى و بىمېتىتەوە. ئەوە تەواو جەلادەتى كوتىرى نارەحەتىدەكىرد، بەتاپىتەت خۆى كەسىك بwoo بەدرىيەتى ژيانى لە ژىر گوماندا بwoo. ئەو پىتى وانەبۇو ئەو مەيلە قۇولەي بۇ فەنتازياو درۆكىردىن ماناي ئەوە بىت كە راستگۈر نىيە، بە پېتەۋانەوە كە بەرابەرم دادەنىشت، كە قاجى دەخستە سەر قاچى و قىسەكانى بۇ دەگىتىپامەوە، ھىتىن داشتىگۈيانە قىسەيدەكىرد، حەرف بە حەرف باوەپى بە ھەموو شتىكى خۆى بwoo. من ھەتا جارىكىش ھەستمەنەكىرد كە درۆ دەكەت، ئەو خۆى بە وردى ئەو جىكىيانە ژيانى خۆى لە يادبۇو كە تىايىدا درۆيىكىردىو. دۇنكىشۇتىك نەبۇو پاستى و درۆ لەيەكتىر جىانەكانەوە، بە پېتەۋانەوە كەسىك بwoo تەواو دەيىزانى لە چ كاتىكىدا راستگۈر بۇوەو لە چ كاتىكى دىكەدا درۆزىن بۇوە... بە پېتەۋانەي زور لە ئىتىمەوە كە باوەپ بە درۆكانى خۆمان دەكەين، ئەو بەغەمەوە سەرى بادەداو دەيگۈوت، ئاغا ئەو بۇزە درۆزىنەكى بەزاقدورس

بوم. که پیمگووت لیرهوه من ده بهوه به حیکایه تخوانی چیزکه که، به غه مگنیمه و گووته: له بیرت نه چیت ئه مه کتیبه منه نهوه که هی تو، ناوی منی له سه رده بیت، هه مه لپه ره کانی باسی من ده کهن، من ته نیا پاله وانی ئه م چیزکه، ئه مه له چیزکانه نییه که زیاد له قاره مانیکی هه بیت، من یه که م و دواهه مین قاره مانی ئه م چیزکه، که من قسم نه ما ئیدی ئه م کتیبه ته او ده بیت، تامن قسم هه بیت ئه م کتیبه به رده و امه، من پاله وانی تاک و ته نیای ئه م حیکایه ته، هه مه مه شتیکی تری دونیا له پهراویزی مندا هه یه و ده زی، هه تا میزووش، هه تا جوانیکان و جنه کانیش، هه مه مه ویان به هی منه وله لمه حیکایه ته دا جینگایان ده بیتله وه، من جه لاده تی کوت، منم خاوه نی ئه م موعجیزه یه، پاشان وه ک ده بینی من زیند ووم، به وه دا به رابه ری تو داده نیشم و هوشیاری ته واوم هه یه هه مه مه شتیکت بوز بکیزمه وه، که واته هیشتا نه مردووم، ئه وهش مافی ئه وه ده داتی، بزانم تو چی به ناوی منه وده نوستیت. ئه وهی نو سه ریکی باشیت، له من چاکتر پسته داده پیزیت و وشه ده دوزیتله مافی ئه وه ده ناداتی، یاری به هیچ حه رفیکی ئه م حیکایه ته بکهیت، چونکه دوا جار ئه م چیزکه له بهرگه وه تا دواهه مین لپه ره له سه ره زیانی من قسه ده کات و له دهوری ته منی من ده سوریتله وه.

من هه ره بشیکم بنو سیایه چهند جاریک دهیخوینده وه، تیتینیمه کانی له سه ره زمان و پیکه اتی پسته کان توره یده کردم، جاریک پیمگووت: تو بق مؤسیقار به کار ده هیتیت، بق له بری ئه وه وشه یه کی کوردی دروستناکهیت، وه ک مؤسیقا کار یان مؤسیقا زان یاخود مؤسیقا زه. من له و ساته دا وه ک ئه و په خنه گرانه هاته به ره چاوم که له و دهورو زه مانه دا به چاخانه کاندا ده سورانه وه، له ناو پوئنامه کاندا ته راتینیاندہ کرد و دونیایان به و جوره تیتینیانه سه ره قالکرد بیو. به سه بره وه ده مگووت: لای من ئه وه گرنگ نییه ئایا ئه م وشه یه کوردییه یان عره بی یان تورکی، ئه وه گرنگه چهند ماناو

بارگه‌ی ستاتیکی هلگرتووه، من ئو وشانه ده زانم به لام موسیقار له سهر زاری من خۆشتر، پر ماناتره، ئاه حەزناکەم وەک ناسیونالیستیکی تەسکبیر سەیرى زمان بکەيت، تو پىنمبلائى گەر توانىشت موسیقار بکەيتە كوردى، ئەی موسیقا خۆی چۈن دەكەيت بە كوردى، گەر تو پاستگۈت موسیقارم بۇ مەكەرە كوردى، بەلكو موسیقام بۆبکەرە كوردى... ها گوئىگەرە دواجار گەر پۇزىن ئەو كەتبە دەرچىت خەلک پەخنە لە من دەگرن... سەد كەس هەن لەم سەرەو سەرى دۇنيادا، له سەر ئەم كاسبييە دەزىن، كە كاسبي نو سەرە بىتەھەرەكانە، پىنويست ناكات تو سەرە خۆت بەوهە بېشىنىت.

دەمانى ھەندىجار تەنبا بۇ ئازاردانى من ئو قسانەدەكتات، ھەر كاتىك بىزانىيابى دەيەوتى ئازارى من بىدات پەق و بىتەزەيى وەلام مەددەدايەوە، به لام ئەويش لە شتەكانى تردا پەق و بىتەحمانە پەفتارىدەكرد. بەلايەوە گىنك بۇو ئەوهى من دەينوسم وەك ئەوهى خۆى دەينوسيت لە سەدا سەد حەقيقت بىت، زۇرجار له سەر بۇچۇونە سەيرەكانى له سەر حەقيقت دەبۇو بە شەپمان، من سووربۇوم له سەر ئەوهى شتىك نىيە ناوى حەقيقتى سەد دەر سەد بىت، ئەو سوور بۇو له سەر ئەوهى كە بۇ ھەموو مرۇقىنگ شتىك ھەيە ناوى حەقيقتى سەد دەر سەد. دەيكۈوت: لەوانەيە ئەوهى لاي من حەقيقتى سەد دەر سەد لاي تو حەقيقت نەبىت، بەلام دواجار ئەوە هيچ لەوە ناڭۋىرت كە لاي من ئەوهى حەقيقت و تەنبا حەقيقت و دوا حەقيقتە.

لە ھەر شتىك زىاتر ترسى لەوە بۇو، چىرۇكەكەي وەك فەنتازيا، وەك ئەدەب، وەك رۇمان تەماشابكىرىت، ئەو پىتىوابۇو كە ئەو مىزۇو دەنوسىتەوە، بەلام من پىتموابۇو ئىيمە ئەدەب دەنوسىن، كىشەيەك له سەرتاواه تا كوتايى لە نىوان من و ئەوهدا بە ھەلۋاسراوى مايەوە.

ئەو شەوه کە جەلادەتى كۆتر و دالىيا سىراجەدىن پىتكەوه لەسەر سنۇورى نېوان شارى تەپوتۇزە زەردەكان و بىبابانەكانى مردىن تارمايىھ سەيرۇ پېھاوارەكانىيان بىنى، بىئەوهى شتىكى ئەوتۇ لەكەل يەكدا بلىن گەپانەوه بۇ پىرتەقالى سېي.

ئەو ھەفتە يە هەممۇ شەۋىك دالىيا دىتە خوارى، زۇربەي شەوان كراسىكى سېي و ھېئەكىكى شىنى لەبردایە، شتىك لە مەستى و پەشۇكان لە نىكايدايە، وەك يەكىك بە رېڭادا دەپوات كە دەزانىت تۇفانىكى ترسناك لە پىشىدەميايەتى و ناشتوانىت بگەپىتەوه بۇ دواوه دىت و لەسالۇنەكەدا تارمايىھكى سېي دەبىنتىت، باوهش بەو تارمايىھدا دەكات، لە فريشتەيەك دەچىت ئامىزى كردىت بە ھەوريكدا تا نەكەويىتەخوارى. هاوارى تارمايىھكە و تلانەوه و ئازارەكانى دەيخاتە كىريان دواجار تارمايىھكە لە ناو زولەمەتدا وندەبىت و دالىا وەك شىت بە شەقامىكى پې ئەستىرەدا دواى دەكەويت، ئەو تارمايىھ وەك شەپۈلىكى گەورەي تارىكى بىفرىنتىت لە زولەمەتدا وندەبىت و ئەو بەرەو كوتايى ئەو شەوه ئەنگوستەچاوه دواى دەكەويت. دەگاتە كوتايى ئەو شەقامەيى مردىن لە زىندهگى جىادەكتەوه. لەويادا دەۋەستىت و جەلادەتىش لە دوايەوه دەۋەستىت... ھەميشه جەلادەت بە دوايەوهەتى، لەسەر سنۇورى ئەو شارەدا پىتكەوه دەۋەستىن و وەك دوو شاهىدى بىتەنگ تەماشى ئەوانە دەكەن كە لە بەرەمياندا زىندهبەچال دەكرىن. ھەزاران بىچ كە بە بىباباندا رادەكەن و لە سەر ئەو سنۇورەدا كە ژيان لە مردىن جىادەكتەوه دەۋەستىن، لە دىو تەلبەندەكانى تارىكىيەوه دەست بۇ فريادەرسىكى نادىيار رادەكتىشنى كە لە مىچ دەركايدەكەوه ناتوانىت بىتە ژۇورى، ناتوانىت دەستى بىانگاتى و بىزگاريانبىكەت.

ھەممۇ شەۋىك ئەم دىمەنە دووبارەدەبىتەوه، ھەممۇ شەۋىك ئەو مەحشەرە دەبىنن، دەست لەو كوتايىھ ترسناكەي دۇنيا دەدەن، بىبابان

له ههموو لایه که وه وینه کانی خوی دههینیت و له بهردهه میاندا دهیکاته وه، وه ک ئه وهی زه مین ئهندازه و قانونه کانی خوی بگورپیت بؤئه وهی ئه وان شتیک بیین که هیچ که سیک له سه ر ئه م ئه ستیره یه نایبینیت. جه لادهت دلنيایه تارمایی شپرزه و غه مگینی باسمی جهزائیری دیت بؤئه وهی شتیکی ترسنایکیان نیشانبدات. ئه و دهیانه یتیه بهردهم ئه م سه حرایه و خوی له زولمه تدا ونده کات. بهلام شه ویک تارمایی باسمی جهزائیری ونده بیت و ئیدی ناگهربیتیه وه، چهنده ها شه و دالیا چاوه پروانه کات و ئه و تارماییه نایهت، له و شه وانی دریزی چاوه پوانی و دوودلی و ترسانه دا، هه میشه جه لادهت له سوچیکی ئه و هوله دا له تاریکییدا داده نیشیت و ته ماشای دالیا ده کات، سه رنجی ترس و گریان و دوودلیه سهیره کانی ده دات. پرسیاریک مرغه هه میشه له خوی ده کات ئه وهیه: به راست دالیا له و شه وانه دا، هیچ ئاگایه کی له جه لاده تی کوتر نه ببووه، کاتیک له ناؤ کورسییه کاندا، له ناو بونی شه رابی پژاو و سوتی جگه ره و پاشماوهی موسیقای سه مادا داده نیشت؟ به راست نهیزانیووه له تاریکی ئه و هوله دا هه میشه و هه میشه دوو چاوی عاشق له تاریکییدا سهیریانکردوه؟ نهیزانیووه که جه لادهت له سوچیکدا وه ک چاوه پوانی هلهاتنى موعجیزه یه ک بیت ته ماشایدہ کات؟ دالیا هه موو شه ویک به کوچه کانی ئه و شاره زه رده دا بهره و سنوری

نیوان مردن و ژیان، هاوار و بیده نگی، خوین و فهراموشی را ده کات. هه فته یه ک دواتر پژوئیک جه لادهت له ده رگای ژووره کهی دالیا سیرا جه دین ده دات، تا ئه و پژوئه جه لادهت ژووره کهی دالیا نه بینیووه، چهند جار و یستوتی بچیته ژووری، دالیا هه میشه به هر به هانه یه ک بیت پینگای لیگرت وو، بهلام ئه و پژوئه دوای هه فته یه ک له پینکه و ژیانی بیده نگ، دوای ئه وهی هه موو شه ویک پینکه وه له و دیو شورایه کی نهیتنییه وه ته ماشای یه کیک له سهیر ترین دیمه نه کانی قیامه ت ده کهن، نهیتنییه کان قوول ترو سهیر تر پینکه وه گرییاندہ دات، ئیتر کاتی ئه و هاتبوو پینکه وه دانیشن و

بدوین. دیمهنه کان له خهیال و نیگای هردووکیان دهرنه ده چوو، دیمهنه خاکیکی ناکوتای لم که دهسته به دوای دهسته ههزاران گیانله به ری خویناوی له هنناوی خویدا ده شارده وه، ههزاران بالنده و په پوله، ههزاران مانگی سهیر سهیر که به سه ر قیامه تدا ده دره و شانه وه، مانگ که ده که وتن و له گه ل مردووکاندا نفر قدموون، مانگ که دوای خنکانیش بق ماوهیه کی دریز له ژیر لمکانه وه پوشنبون و ده سووتان. ئه ستیزه که وه ک گرکانی بچوک له ناوه راستی بیاباندا ده تقویته وه خاموشده ببوون. دالیا وجه لاده دهیان تواني خهونی قورباتیه کان بیین، هیواکانیان که وه ک هاواریکی پوناک به ناو زولمه تدا ده کشان، هندیکیان به بینه نگی و سهبره وه ده مردن، هیچیان نه ده کرد، ده چوونه سه ر ئەرئنزو سهیری خودایان ده کرد و ده مردن، به لام هممو پوچه کان موسیقا یه کی سیحراویی و غه مناکیان لیهه لدستا. هندیکیان وه ک شهر له گه ل ئاسماندا بکن لمکانیان هله لدگرت و دهیانگرته ئاسمان، ئه و لمانه ده بونه توزیکی زیرین و بیهوده «با» به سه ر زهیدا په خشیده کردن وه، هندیک له مردووکان ده چوونه ژیر لم و به کاری هیزیکی ئه فسوناوی ده هاتنه وه سره وه، له نیوان هممو داچوون و سه رکه وتن وه یه کدا ناله یه کی ترسناکیان لیدههات، وه ک هاوایی یه کنک به ناهه ق بینیرن بق دوزخ. له ناو تارماییه کاندا ههزاران مندانه ببوو، هندیک له مندانه کان به دهم سه ماکردن وه ده مردن، سه مايانده کردو زهوي وه ک ئه وهی نه یه ویت ئازاریان بندات له سه ر حق قووتیده دان، هندیک له مردووکان به کومه ل دهستی یه کدیان ده گرت و گورانیان ده گووت، تا زیاتر تیکه لی زهوي بیبونایه زیاتر دهنگیان به رزد کرده وه، سه دای گورانییه کانیان شته کانی روناکتر ده کرده وه، که ده مردن سیمایان پوناک و عاشقاته ببوو، هندیکیان به جو ریک باوه شیان بیه کدا ده کرد بهر لوهی زهوي قووتیان بندات له ناو یه کدا ده توانه وه، هندیکیان کوتري سپیان پیبوو، وه ک ئه وهی بیان ویت ئاشتییه کی ئه به دی له گه ل مردندا ببهستن، یان

له و سه حرا ناکوتایه‌ی مردن‌وه هوالیکی پیابنیرنه‌وه، همه میشه به رله وهی زهوي بیانبات کوتره‌کانیان بهرهو ئاسمانیکی قوول و بیین ئازادده‌کرد، هندیک له بالنده‌کان دهکوژران و دهکه‌وتنه‌وه سه‌حرادا زهوي هندیکیشیان ده‌فرین و له قوولایی ئاسماندا ونده‌بوون. بایه‌کی باکووریی جامانه‌ی هندیک له مرسووه‌کانی بهرهو جیگایه‌کی نادیار له سه‌حرادا ده‌پفاند، هندیک له ژنه‌کان بهره له مردن له‌چکه خویناویه‌کانیان ده‌کرده‌وه و بهره‌لای هوايان ده‌کرد، سه‌رپوش و له‌چکه‌کان هندیجار به جوریکی ئفسوناوی سه‌ردنه‌که‌وتنه سه‌حرادا وهک ئه‌وهی به ههموو زهويدا پووه و شارو ولات و کیشوری تر سه‌فاربکه‌ن، وهک ئه‌وهی به سه‌ر پووبارو دارستان و زهرياکاندا برقون و له ههموو جیگایه‌ک تنوکیکی خوین جیبهلن. هندیکی دی له قوربانیه‌کان به جوریکی سه‌سیر ده‌ستیان ده‌خسته خویني خویناه‌وه و بهره له مردن هندی شتیان له سه‌ر زهوي ده‌نوسی، هندیکیان ناواو ناونيشانیان جیده‌هیشت، هندیکیان نیگاری سه‌پریان په‌سمده‌کرد، هندیکیان ته‌نیا ده‌ستیکی خویناویان به‌زهوي ده‌سری و ده‌پریشت. به‌لام همه میشه با به‌سه‌ر لمه‌کاندا ده‌هات و ده‌نک ده‌نک ئه‌و ناو و نیشانه‌ی ده‌کرده توزو به بیاباندا په‌خشیده‌کرده‌وه. به‌لام ئه‌و موسیقا ئاسمانیه ون نه‌ده‌بwoo، مردووه‌کان ده‌مردن و ئه‌و موسیقا‌یاه به سه‌حرادا بهرهو ئاوه‌دانیه دورو رو نادیاره‌کان تینده‌په‌بری، به ئاراسته‌ی پووباره دوروه‌کان ده‌پریشت و له ئاسوکاندا زرینگه‌یه‌کی غه‌مگینی جیده‌هیشت، وهک ئه‌وهی بیه‌ویت بچیت بق مله‌کووت، ياخود ببیته ههور، يان به تهرزی دوکله‌لی دوای خه‌راباتی جه‌نگیک تینکه‌ل به ئیقاعی با بیت، په‌خشبوونه‌وه‌یه‌کی شه‌پوولاویی به‌سه‌ر مردووه‌کان و بیاباندا په‌خشده‌بووه‌وه، وهک شنه‌بايه‌کی سیحراوی بهرهو لای دالیاو جه‌لاهه ده‌هات، ياری به قزیان ده‌کرد، ده‌چووه ناو خوینیانه‌وه، ده‌چووه ژیر کراسه‌کانیانه‌وه و گه‌مه‌ی به رق‌حیان ده‌کرد، له جه‌سته‌یاندا ده‌نگیده‌دایه‌وه، به خوینیانه‌وه ده‌ننووساو به ئارامی

بهرهو ناو ده هلیزه تاریک و ئەبەدییە کانی یاده و مرییان شوقرده بوروه وه.
 هەموو شەوینک ئەو دىمەنانە دووباره دەبۇونەوە، هەموو شەوینک
 جەلا دەت دەپەپەست خۆی فەپیداتە تاریکیيە وە بگاتە مردووه کان، بەلام
 لە تاریکى بەولوھە نەدەگەشته هېچ شۇنچىكى دىكە. هەميشە بەرپەستە
 ئەستورە کانی تاریکى بەریان لىدەگرت و وايان لىدەکرد لە بازنىكى بۇشدا
 بەدەورى دىمەنلى ھەزاران تارمايدا بىسپۇرىتەوە. بەلام شتىك لە ناوه وە
 پېتىدەگۇوت تۆ لە بىاباندا وىنەبۇويت، تۆ لە خەيالە پەر مۇتەكەو ترسە کانى
 داليا سیراجە دىندا وىنۇويت كە لە كۆچەو تخوبى ئەم شارەدا بەدۋاي
 لاشە خۇشەویستىكى ناكامدا دەگەپىت، كېچىك كە خەوتى زۇر لە گەل
 جەلا دەكاندا... تە ماشائى دوورودىریزى لەم... ھەستىكى خوينىن بە گوناھ...
 خوينىن وە بىچانى ئەدەب... ئابپروچۇونىكى ئەزەلى تۈوشى و پېتىنە
 ھەلوھە سەمەنلىكىان كردىبوو. جەلا دەت نەيدەزانى ئاخۇ ئەو لە ناو
 جو گرافىيائى ئەو شارەدا دەگەپىت ياخود تەنیا لە ناو كۆچەيەك لە كۆچەي
 ترسە کانى داليا سیراجە دىندا؟

ھەموو شەوینک داليا جەلا دەتى ماندۇرى ھەلدەگرت و لىدەپرسى :
 خوداي گەورە، پېغەمبەرى گەورە، تۆ چىدە كەيت لىرە؟

ھەموو شەوینک ھەمان پرسىيارو ھەمان دىمەن دووباره دەبۇونەوە.
 ھەموو شەوینک داليا پېتىدەگۇوت: تۆ نايىت بىت بۇ ئىرە، تۆ لە وە
 مندالترى لە ئىستا وە ئەم ھەموو مردەنە بىبىنەت. تىنگە يىشتى... تىنگە يىشتى،
 تۆ دواي ئەوھى مۆسىقا كە خۇت تەواودە كەيت دەبىت بچىتە ژۇورە كەى
 خۇتە وە بە ئارامى سەربىخە يىتە سەر سەرينە كەت و بىنۇويت، تىنگە كەيت.
 تىنگەم تۆ بۇ وادە كەيت، خودايە تۆ چەند ئەزىتىم دەدەيت، تۆ دەبىت بە
 كۆچەو كۆلانە کانى ئەم شارەدا نەگەپىت، تىنگە يىشتى... نايىت شەو درەنگ
 بەم شارەدا بگەپىت. تۆ لە وە مندالترى سەيرى ئەم شىتەنە بگەيت.

دالیا و هک ئوههی له بازنه‌یه کی خالیدا بسوریته‌وه، و هک ئوههی شهو دوای شهو دیمه‌نه کونه‌کانی له یادچوویتته‌وه، ئه و قسانه‌ی دووباره‌ده‌کرده‌وه.
ئه و پۆزه که جه‌لاده‌ت چووه به‌ردەرگائی ژووره‌که‌ی دالیا چاوه‌روانی ئوهه نهبوو ئاسان بیکاته ژووری، به‌لام و هک شتیکی ترسناک له نیوانیاندا کوراپیت، دالیا به هیمنی دەرگاکه‌ی کرده‌وه و تماشای نیگا ویل و غەمگینه‌کانی جه‌لاده‌تی کردو گووتى: جه‌لاده‌تی نوقل، و هر ژووری. پۆحى من، خودایه گیان بۇنت چەند خوش.

ژووره‌که‌ی دالیا، له هەموو شتیک دەچوو له ژووری سۆزاننییه ک نەبیت، بەشی هەرە زوری ژووره‌که دولاپى پېتىپ بۇو، سەدان كتىبى ئىنگلیزى کە بەجۇرىيکى سەير و ئەندازەمی پېتەراپۇون، دیوارەكان پېپۇون له وينەی گەنجىتكى قىز پەش بە جووتىك چاوى غەمگىنەوه، جه‌لاده‌ت دلىابۇو کە ئه و کورە هەمان ئه و پۆحە تەنیاۋ ئازارچىزەيه کە شەوانە لە سالۇنەكەدا سىيەرە غەمگىن و بىرىندارەکەی دەبىنى. جه‌لاده‌ت بە هیمنى چووه پىشىدەم يەكىن لە وينە گەورەكان و بە دەنگىكى غەمگىن پرسى: دالیا، ئەمە باسمى جەزائىرييە، ئه و کورە تۆ شىتى بۇويت، وانىيە، خانم ئامە ئه و نىيە؟

دالیا بىئەوهى بېرسىت: تۆ لە كوى باسم دەناسىت؟ بە ئەسپىايى گووتى: بەلى، دلى من، ئامە باسمە، ئه و کورەيە كە من شىتى بۇوم و تا كوتايىش هەر شىتى دەبىم... تا مىرىن... تا دوای مىرىن... تا ئەبەد...
ئه و پۆزه جه‌لاده‌ت ئارەزوویيەکى نىيە لە سەر ڙيانى دالیا قىسە بکات، دەيەوەيت تىيگات ئه و ديمەنانە چىيىن كە شەوان پېتىكەوه دەبىيىن، دەستى دالیا دەگرىت و دەلىت: ئەمە جوانترىن خانمى دۇنيا، پىتمىلى من و تۆ شەوانە چى دەبىيىن... چى؟ ئه و تارماييانە چىيىن؟ ئه و پىتەشتە بەرىننانەي مىرىن چىيىن؟ ئه و لاشەو خويىن و هاوارانە لە كويىوه دىن؟
دالیا دەستى دەگرىت و لەسەر كورسىيەکى چىقلاڭەی ژووره‌کەي

دایده‌نیشینیت و دهلیت: دهزانم، کولی من دهزانم تو تا دهمریت ئەو دیمه‌نانهت له یاد ناچیته‌وه، تو بەم هەموو مەندالى و پاکىيەئ خۆته‌وه نابیت شتى وا ببینیت بەم هەموو بۇنە خوش و جوانیيەوه، خواى گوره، جاریک بەو هەموو برىنه‌وه دېشىتە لام و جاریکى تريش مەحکومى سەيرى ئەو قات و قرائىه گوره‌يە بکەيت. من چىت لىكەم؟

دەست بەسەرلى جەلادەتدا دەھىنیت و دهلیت: گوئىگەرە دلەكەي من، گوئىگەرە، سوئىندىم بۇ بخۇ كە پېمگۈوتى خۆت شىت نەكەيت، تىكەيشتى، نازانم لەوە ناچىت تىمبىگەيت، خوداي گوره، جەلادەت گوئىگەرە، من هەموو شتىكت لەسەرەتتاوه بۇ باسىدەكەم، لەوانەيە نەتوانم وەلامى ھەندى پرسىارت بىدەمەوه، چونكە من خوشم وەلاميان نازانم، بەلام لەكەل ئەوهەشدا باش گوئىگەرە، ئەوهى من و تو دەبىيەنەن خەيال نىيە، دەبىت تىكەيت، من و تو تارمايى و ئەو شستانە نابىيەن. من و تو لەو سەحرارىيەدا شتىتكى راستەقىنە دەبىيەن، يەكىك ھەيە، لە زەۋى بىت ياخود لە ئاسمان، لەم دونيا بىت ياخود لەم دونيا دەبىيەت من و تو بىين بە شاهىدى شتىتكى گوره. لەوانەيە من و تو نەمانەويت، نە من ئەو كەم شايىتى ئەوەم بىم بە شاهىدى شتى و، نە مەندالىكى وەك توش دەبىت شتى وا ببینىت. بەلام لە ژياندا شتەكان هەموو دىن و دەرۇن كەسىش پرسىارمان پېنزاكات. قەت مەلى نەدەبۇوايە من ئەم ژيانە بېزىم... نەدەبۇوايە ئاواام بەسەر بىت، ھەميشە خوشحالىبە كە زىندۇویت، تو دەبىت زىندۇویت، ئەگەر منىش مردم تو دەبىت زىندۇویت... سەيرمكە، دەبىت چاوبكەينەوەو تەماشابكەين، ئا دلى من، من و تو ئىستا يەك شەمان لەسەرە كە چاوبكەينەوەو تەماشابكەين، ھەر شتىك من و تو ئىستا دەبىيەن نىخى خۆي ھەيە، تىكە، وامەزانە من ھىچ ناكەم، وامەزانە. منىش وەك تو تەماشادەكەم و هەموو نەھىيەكەن لېرەمدا، ئا لېرەمدا، يەعنى دهزانىت له كويىدا؟ لە یادەوەرىمدا دەنۇسمەوه. گوئىگەرە لە جىڭايەكدا كە ھىچ كامىزايەك نىيە وىتەبگەرتىت، ھىچ شتىك نىيە

هاواره‌کان توماریکات، جه‌لاده‌ت له جوئه شوینیکی و هادا ته‌نیا ناو پوچی
ئینسانه‌کان هن راستی هلگرن، جه‌لاده‌ت، کوره پوره گه‌مژه‌که‌م گوییگره،
لیره‌دا ته‌نیا پوچی من و تو ههیه ده‌بیت هه‌موو شته‌کان هلگریت، ته‌نیا
چاوی ئیمه، که به‌لگه نه‌ما، ناو پوچی ئینسان خوی ده‌بیت به‌لگه، ئا دلی
من، هاواره‌کانی ناو دلمان ده‌بین به به‌لگه. خومان و ژیانمان ده‌بین به
به‌لگه.

جه‌لاده‌ت به توره‌بیه‌وه ده‌لیت: دالیا ئوانه کین ده‌مرن، ئوانه چیین
ده‌مرن، بق ده‌مرن؟

دالیا به ئەسپایی ده‌لیت: ئوانه ئیمه‌ین ده‌مرین، که‌سى ئیمه‌ن که هه‌موو
شه‌ویک ده‌یانه‌تنه ئه و بیابانه و ده‌یانکوژن، ئه و کوردانه‌ن که وهک تو له
باکووره‌وه ده‌یانه‌تنه و له و ده‌شتانه‌دا ده‌یانکوژن، گوییگره، ده‌بیت هه‌موو
هه‌موومان بمرین، هه‌موو هه‌موومان، من ده‌زانم، لیم مه‌پرسه چون ده‌زانم،
به‌لام له ده‌مى هه‌موویان ئه و قسیه‌یم بیستووه، هه‌موویان له ئەفسه‌ره
بچوک و گهوره‌کانه‌وه تاسه‌ر ده‌ره‌جه‌داره گچکه‌کان، جه‌لاده‌ت هه‌موویان
ئه وه ده‌زانن، ئەفسه‌ره زور به‌رزه‌کان و سه‌ربازه بچوکه‌کانیشیان ئه وه
ده‌زانن، ئیمه ده‌بیت بمرین، ده‌بیت ده‌شتکان و شاخه‌کان و مانگه‌کان
هه‌موو بمرن، ده‌بیت دره‌خته‌کان و زه‌ریاچه‌کان و میزگه‌کان بمرن، ده‌بیت
هیچ شتیک نامیتیه‌وه نه مرۆف، نه کیلگه‌کان، نه بیره‌کانی ناو چیاکان، نه
فوواره‌کانی باچه‌ی گشتی له شار، نه قیسه‌رییه‌کان، نه بۇنى به‌هارات
له گوزه‌ری دار و فروش‌کاندا، نه بۇنى هنگوین له جه‌نگه‌لە دووره‌کاندا.
پوچی من جه‌لاده‌ت، هیچ شتیک نامیتیت، هیچ شتیک... هیچ شتیک. بۇنى
ئه و عهتره نامیتیت که له شاره‌کانی باکووردا کوران ئیواران ده‌یدهن له
خویان، ئه و مۆسیقایه نامیتیت که کچان خویانی بق ده‌سوتینن، په‌رەسیلکه
ویله‌کانی هاوین نامیتنن که هینده نزم ده‌فرن سینه‌یان ده‌دادات له زه‌وى،

پاییزی شهقامی خهستهخانه که نامینیت، سه‌هولفرقشنه کهی هاوینان دهمیریت، سه‌رمای پینگای مهکتب دهمیریت، مانگی خنکاو له فرمیسکی چهاندا دهمیریت. ئهو کات جه‌لادهت که هه‌ممو شتیک مرد، من و تو لعم زه‌وییه‌دا و هک نوینه‌ری نه‌سلیکی له ناوجوو دهمینیت‌وه، له‌وانه‌یه ئیستا من و تؤیان له بیرنه‌بیت، به‌لام که هه‌ممو شتیکیان له باکور کوشت، ئه‌وسا من و توش ده‌کوژن، له‌برئه‌وه ده‌بیت ئه‌و نیگایانه له‌سه‌رماندا هه‌لگرین و بیر له‌وه‌بکه‌ینه‌وه پوزنک له پوزان رابکه‌ین بۆ و لاتیکی تر.

جه‌لادهت ده‌پرسی: ئاخ دالیا، تو ده‌لیت چی؟ ج ورینه‌یه ک ده‌که‌یت؟... تو شیتی ياخود چی؟ ئه‌وهی من و تو به شه‌و ده‌بیینین خه‌ویکه پیکه‌وه ده‌بیینین، يان خه‌ویکه تو ده‌بیینیت و له بارئه‌وهی منیش خوشمدده‌بیت ده‌توانم بیینم له‌گه‌لتدا. وانییه، خه‌ویکه و هردووکان ده‌بیینین، من چه‌ندین مانگ له کوردستان به شاخ و هرده‌کاندا پیاسه‌مکردوه، گه‌راوم، موعجیزه‌م سازکردوه، به موسیقا مردووم زیندووکردوت‌وه، به‌لام ئه‌وهی ئیستا ده‌بیینم خه‌وه؟ دالیا من ده‌لیتم خه‌وه، دلینیام راست نییه.

دالیا سه‌ری باده‌داو ده‌یکووت: نا گولی من خه‌وه نییه، من و تو هه‌ممو شه‌وینک ده‌چینه قه‌راغی ئه‌م شاره، خۆمان ده‌گه‌یننە نزیکی ئه‌و گورستانانه، ئوان هه‌ممو ئه‌م بیابانه‌یان کردوه به گورستان، چوارده‌وری ئه‌م شاره‌و هه‌ممو شاره‌کان، ئه‌م دره‌خته‌کان و ژیر شه‌قامه‌کان، قه‌لادهت پروباره‌کان، دامینی چیاکان، ژیر دره‌خته‌کان و ژیر شه‌قامه‌کان. جه‌لادهت هر که‌سیک بتوانیت شه‌وان خۆی بگه‌یننە قه‌راغی تاریکی، تو نای بینینی ناو جه‌رگه‌ی زولمه‌تی هه‌بیت، هه‌ممو شتیک ده‌بیینیت، هه‌ممو ئه‌و پۆچانه ده‌بیینیت که من و تو ده‌بیینین.

دالیا ئه‌و پۆژه داده‌نیشت و به هینمی چیرۆکی خۆی له‌گەل تارماییه‌کاندا بۆ جه‌لادهت ده‌گیتیت‌وه. ئه‌و لەسەفه‌ری دریزیدا بەدوای باسم جه‌زانیریدا، پەنجه‌ی جەنرال و جه‌لاده‌کان بەسەر لەشیدا تىپه‌پیبوون، ئه‌و پەنجانه‌ی

مردن دروستدەکەن، مردن دەنوستەوە، ئازارەکانى لە سەرى پەنجەيەنەوە دىتە دەرى، ئەو دەستانە كە دەيىخەنە سەر ھەر جىگا يەكى لەشى دالىا لەكەلىدا ئازارى مەدووپىك، سېتىپەرى كۈژراۋىتكە دەچىتە ژۇورى بۇ ناو خويىنى، بۇ ناو خەون و مۇتەكەكەنە ئەو بە ھەر كۆتىيەكدا دەپروات لەكەل خۇيدا بۇنى مەدووپەكان دەھىتىتەوە، ئەو بۇنى لە دەستى ئەفسەر و سەربازەكانەوە دىتە دەرى و دەچىتە ناو بۇقى. ژەنرالەكان چىرىقكى مەدووپەكانى بۇ دەگىپەنەوە. دالىا لە كۆچەي شارە دۇورەكاندا ئەو مەدووانە دەبىنەت، لە شەقامە تارىك و خاموشەكانى شەودا، لە كولانى تارىكى شارە جىاوازەكاندا، لە باغچەي كۆلىزەكەياندا، لە پىياقە غەمگىنەكانى بەشى ئىنگلىزىدا، لە ئۇتومبىلە رەشانەدا كە بە پېتاو بە شەقامەكاندا دەرقۇن، لە ژىير سېتىپەرى درەختەكانى ھاويندا. دىتنە بەردەمى، بە خىرايسى بە تەنيشتىدا دەرقۇن، ئاپردا تەھىيەنەوە دەيانىنەت. ھەندىجارىش دوايان دەكەۋىت و لەكەل خۇياندا دەبىيەن بۇ جىگا يەنەنەيى مەرنىيان. دالىا لە پىتىكاي ئەو تارمايىانەوە پىتەدەباتە سەر دەيان گۇرستانى شاردراوە. ئەو گۇرستانانە دالىا دەلىت ھەموو جىگا كانى لە خەيال و يادەوەرى خۇيدا ھەلگرتۇوە.

ئەو شەوانە كە بەرەو تخوبى ئەو شارى تەپوتۇزە دەپروات، دەزانىتىت چى پۇوەددات، پۇزىنامەكان دەخويىتىتەوە، گۈى لە پادىۋەكان دەگىرىت، قسەى ئەو ئەفسەرانە دىتەوە ياد كە لە ژۇورەكە ئەودا لە پاشەلە پرووت و دىزىۋەكانىانەوە پىتەدەكەنن و باس لە نەنەنە شەۋگارە سەپەرەكانى خۇيان دەكەن لە بىباباندا، ئىواران لە پەنجەرەي ژۇورەكە ئەنەنە خۇيەوە تەماشى ئەو دەريя بىسىنورە لە دەكەن ئەنەنە با ھاوارى ئەو پۇحانە دەھىتىت كە لە گەردىلەلەلە دەلاۋىتەوە... با دەنكى گريانىان دەھىتىت، دەنكى پىتى پاكرىدىيان لە ناو لمدا، دەنكى ئەو ماشىتانە دەھىتىت كە گۇرى گەورە گەورە دروستدەكەن، گۇر كە بە ئەندازەي گەررووى ئەم

ئەستىزەيە بىت بق ھاوار. گوئى لە بىلدۈزەرەكانە لە بىباباندا ئىشىدەكەن، دەنگى زنجىرى ئەو مەكىنە گەورانە دەبىستىت كە لە ولاتە دوورەكانى مەرنەوە دەگەپىنەوە. گوئى شلەدەكتەن و دەزانىت لە گوئى ئەو شارەوە دەتوانىت بەرەو لاي قوربانىيەكان بىروات. دەيەۋىت بىانبىنىت و بىانتاسىت، دەيەۋىت شوينى گۆپەكان و نەخشە سەخت و دۇزارەكانيان لە يادەوەرى خۇيدا ھەلكىت. دەست دەخاتە سەر دەستى جەلادت و دەلىت: كورپى پورى ئەزىزم، من و تۇ ھەردووكمان تەنبا شاهىدىن، تەنبا شاهىد.

* * *

بەدرېزىايى بەھارى ئەو سالە تا دواى سەرتاكانى ھاوينىش، دىمەنى تارمايىيەكان بەردهوامبۇ، شەو دواى شەو ژمارەي قوربانىيەكان گەورەتر و شىوهى سەماكان بەجۆشتىر و سروشىتى گورانىيەكان غەمگىنلىرى دەبۇون، جەلادت و دالىاش وەك دوو پۇچ كە شاهىدىن لەسەر گوناھىك كە شاهىدىكى دىكەي لەسەر زەھى نىيە، لە تخوبى ئەو شارە خەياللىيەوە سەيرى شەپۇلى يەك كە دواى يەكى تارمايىيەكان دەكەن كە شەو دواى شەو دىن و سەحرا دەيانخوات و لم دەيانبات و با لە يادىيان دەباتەوە. لە ھاوينى گەرمى ئەو سالەدا، كەرما كەيشتە ھەندىتكى ئاستى خەيالى، لە ھەندىتكى جىنگادا ھەموو زەريياچەكان بۇون بە ھەلم، ھەزارەها مراوى تىنۇر لە زۇنگاوهەكان و ھۆپە غەمگىنەكانى باشۇورەوە پەلامارى ئەو شارانەيان دا كە دەكەوتە ليوارى فورات، ھەندىتكى باغى خورما بە باغەوانەكانەوە گپيانگرت، لە ھەندىتكى جىنگادا ھەندىتكى شارۇچكەي چكولە بە تەواوى سەرنىشىنەكانيانەو و نېبۇون، ھەندىتكى بورجى بەرز لە ناكاوا بلېسىمەيان سەند، ھەندىتكى كەشتى لە دەريادا سووتان. لە بەرەكانى جەنكدا ئىزانىيەكان كە كەمتر دەيانتوانى بەرگەي گەرمى بىگرن پاشەكشىتىيەكى قۇولىيان بەرەو

ناوهوهکرد، خور له سنهنگرهکاندا هزارههای کوشت. جهنگ کهمهکمه
له باشوروهه برهه باکوور سهرهکهوت، توپی سهیرسهیری ئاگر له
ئاسمانی هندی شویندا دهرکهون، له هندی کیلگه و ئاوهدانیدا چهندهها
فریشته به بالی وهک مهشخهلهوه بیتران، له بیابانهکانهوه گرمـا هزارهـا
چهـشـنـهـ جـانـهـ وـهـرـیـ بـهـرـهـ وـشـارـهـ کـانـ پـاـونـاـ،ـ لهـ هـنـدـیـ شـوـینـدـاـ لـمـیـکـیـ ئـاـگـرـینـ
وـ تـواـوهـ بـهـرـهـ نـاوـ مـالـ وـ کـوـچـهـ کـانـ هـاـزـهـیـکـرـدـ،ـ باـ بـوـنـیـ هـنـدـیـکـ ژـهـرـیـ
لهـ شـارـهـ دـوـورـهـ کـانـهـوهـ بـهـرـهـ نـاوـهـهـ گـیـرـایـهـوهـ وـ مـرـقـفـهـ کـانـ لـهـسـرـتـاسـهـرـیـ
وـ لـاتـداـ دـهـبـایـهـ هـهـوـایـ کـوـشـنـدـهـ هـلـمـزـنـ،ـ بـازـاـرـهـ کـانـ پـرـبـوـونـ لـهـ مـیـوهـیـ رـهـشـ،ـ
کـوـچـهـ کـانـ پـرـبـوـونـ لـهـ وـ تـارـمـاـیـانـهـیـ کـهـ نـهـیـانـهـ تـوانـیـ هـهـرـیـسـیـ مـرـدـنـ وـ ژـیـانـ
لهـ یـهـکـدـیـ جـیـابـکـهـنـهـوهـ.

ئـهـ وـ بـهـهـارـهـ دـالـیـاـ سـیـرـاجـهـ دـینـ،ـ بـهـ گـشـتـیـ سـهـرـقـالـیـ خـوـینـدـنـ بـوـوـ،ـ گـهـرـ
ئـهـ وـ پـهـیـوـهـنـدـیـیـ سـهـیرـانـهـیـ نـهـبـایـهـ کـهـ دـهـیـبـهـسـتـیـتـهـوهـ بـهـ پـرـتـهـقـالـیـ سـپـیـهـوهـ
دـهـشـیـاـ ژـوـورـهـکـهـیـ خـوـشـیـ چـوـلـبـکـاتـ وـ بـهـ تـهـوـاـهـتـیـ بـگـهـرـیـتـهـوهـ بـوـ پـایـتـهـختـ،ـ
بـهـلـامـ شـتـیـکـ پـالـیـ پـیـوـهـدـهـنـاـ بـهـرـدـهـوـامـ ئـاـگـایـ لـهـ جـهـلـادـهـتـ بـیـتـ،ـ کـهـ هـهـمـیـشـهـ
لـهـ ژـیـرـهـوـهـ تـکـایـ لـهـ هـهـمـوـوـ مـؤـسـيـقـارـهـ کـانـ وـ کـیـژـهـ کـانـیـ پـرـتـقـالـیـ سـیـیـ دـهـکـرـدـ
ئـاـکـایـانـ لـشـیـیـتـ وـ بـهـ ئـهـنـدـازـهـیـ عـهـقـلـیـ خـوـیـ وـهـرـیـگـرـکـرـنـ.ـ دـالـیـاـ لـهـ پـایـتـهـختـ
دـهـخـوـینـدـوـ لـهـرـیـگـایـ خـاتـوـوـ سـهـمـهـرـ سـالـحـیـشـهـوـهـ دـهـرـگـایـ نـهـیـنـیـ وـ تـازـهـیـ
بـهـرـهـ وـ نـاوـ ژـوـورـهـ هـهـرـهـ نـهـیـنـیـ وـ سـهـیرـهـکـانـیـ دـهـدـوـلـهـتـ دـهـدـقـزـیـیـهـوهـ هـهـفـتـهـیـ
پـرـزـیـکـ یـاخـودـ دـوـوـانـ دـهـگـهـرـایـهـوهـ بـوـ پـرـتـهـقـالـیـ سـیـیـ،ـ بـهـ رـقـزـ هـهـمـیـشـهـ
خـرـیـکـیـ خـوـینـدـنـ بـوـوـ،ـ شـهـوـانـ کـهـمـتـرـ لـهـ جـارـانـ دـهـهـاتـهـ سـالـوـنـهـکـهـ.ـ جـهـلـادـهـتـ
لـهـ دـوـورـیـ ئـهـ وـهـکـ شـیـتـ بـهـ کـوـچـهـ کـانـیـ ئـهـ وـ شـارـیـ تـهـپـوـتـوـزـهـداـ بـهـدـوـایـ
تـارـمـاـیـهـ سـهـیرـهـکـانـیـ نـاوـ خـهـیـلـیـداـ دـهـرـیـشـتـ.ـ ژـیـانـیـ جـهـلـادـهـتـ لـهـ وـ شـارـهـداـ
تـهـنـیـاـ لـهـ چـاـوـهـپـوـانـیـ شـتـیـکـیـ نـادـیـارـوـ نـهـزـانـرـاـوـدـاـ بـهـرـدـهـوـامـبـوـوـ...ـ مـرـقـفـ دـهـشـیـتـ
بـهـرـسـیـتـ دـهـبـیـتـ جـهـلـادـهـتـ لـهـ وـ تـهـپـوـتـوـزـهـداـ چـاـوـهـپـوـانـیـ چـیـ کـرـدـیـتـ؟ـ لـهـ
پـاـسـتـیـداـ زـقـرـبـهـمـانـ نـازـانـیـنـ چـاـوـهـپـوـانـیـ چـیـ دـهـکـهـینـ،ـ مـرـقـفـیـشـ بـهـ گـشـتـیـ

ههندیجار نازانیت چاوهپوانی چی دهکات، بهلام لەگەل ئەوەشدا مرۆز
 بەردەوام دلنیایە شتىك بە پىگاوهى، ئەو هەستە ھیوايەكى گەورەى دەداتى
 بەردەوامبىت. ھەموو بەيانىيەك جەلادت لە خەو ھەلەستىت، چاوهپوانە
 شتىكى گىنگ و گەورە روپىدات، خۇشى نازانیت دەبىت ئەو شتە چى بىت،
 بەردەوام نىكاۋ وېتەئ تارمايىھەكان لە خەيالىدان، تىنڭاڭات ئايا ئەو لە سەر
 سۇرەكانى شىتىتى و عەقلدا گىرۇدە وەستاوا، ياخود لە نىوان خەيال و
 حەقىقتىدا دەسۈرىتەوە؟

كوتايى بەهارو سەرتايى ھاوين كەمە كەمە دىمەنى ئەو تارمايىانە
 كەمتر و كەمتر دەبنەوە، بىبابان خاموشىدەبىت و جىڭ لە ھەناسەي دوورى
 مردووهكان كە جارجار لە خاڭەوە ھەلەستى ھىچى تر نامىنیت. داليا
 جار دواي جار ھەوالى قات و قېپىيە گەورەكان بۇ جەلادت دەھىتىت،
 ھەموو جاريىك بانگىدەكتە ژوورەكەي خۆى و بەدەم چا خواردىنەوە
 لەسەر نەخشەيەكى گەورەى ولات شويتە وىزرانەكانى نىشانىدەدات، قۇومى
 درىز لە چاكانى دەدات، يارى بە كلىۋ دېشلەمەكانى ژىرزمانى دەكات و
 جىڭىاي ئەو عەشرەت و خىلانە نىشانىدەدات كە ئاسەواريان نەماوه. داليا
 پاي وايە كە دواي چەند سالىك زىندۇووهكان بە چەشىنەك دىنە كەمى و
 كىزى، ھەموويان لەسەر كەشتىيەك جىتىان دەبىتەوە، ھەموويان دەتوانى لە
 شەمەندەفرىنکدا سواربىن و بەزهويدا سەفرىكەن، شەمەندەفرىنک تەنبا
 بە شەو بۇي دەبىت لە ناو پىدەشت و كىڭىكەوە كەنار بىرۇبارەكاندا بروات.
 فەنتازيا ترسناكەكانى داليا ھەميشە جەلادتى دەترسان، ئەو دەيگۈوت:
 پۇزىنک دىت مردووهكان چادر ھەلەدەن، باغ دروستىدەكەن، شارى تازە
 بونىاد دەنلىن كە هيىنە سپىيە هيچ شتىك نايшиتىت. بە ترسەوە دەستى
 جەلادت دەگرىت و باسى ئەو كەمايەتىيە زىندۇووهى بۇ دەكات كە بە
 كاروانى بچوک بچوک، وەك كەپۈكى بىثارام و ھەميشەيى زەۋى تەيدەكەن.
 باسى ئەو كەسانە دەكات كە دەبنە پەيامنېر لە نىوان مەرگ و ژياندا دەلىت:

ژیان و مردن به شیوه‌یه ک تیکه‌لدهن هیچ کس نازانیت زیندووه یاخود مردووه. دهیگووت: باغه‌کان به چهشینک تیکه‌لدهن، کس نازانیت ئوهی بونیده‌کات گولی مردنه یان زینده‌گی. لهانه‌یه پوژنیک بیت سنوره‌کانی نیوان ژیان و مردن هیتنده تهنک بیت، مرؤف به ئاسانی ببروات بۆ مەرگ و بگەربیته‌وه. دالیا وەک عاده‌تى ھەمیشەبى خۆى چىرۇکەکانی دەگىزپیته‌وه و سەماده‌کات، قىسىدە‌کات و پىتەکەنیت، لە ناكاو سەرسام و نائومىد دەبیت و دەستدە‌کات بە گريان. دەگرى و دەگرى، كە ئارام دەبیته‌وه دەستدە‌کات‌وه بە پېكەنین. كە پىشىدەکەنیت ھېشتا پەر لە پاشماوهى گريان، قاقاکانى تەپن بە فرمىسىك و خەندەکانى پەرن لە ھەنسك.

پەيوەندى دالیا و جەلاـدەت دەگۈرۈت، ئوهى ھەردووكىيان پېكەوه پەيوەندىيەکى نەھىنى و سەيريان بە زەمین و زەمانى مردنـوه ھەيە زياتر لە يەكدىييان نزىكە‌کات‌وه، بەوهدا ھەردووكىيان دەتوانى سەيرى ئاو تارىكى بکەن و مردووه سەحرابىيەکان بىبىن شتىك لە پەيوەستى سۆفييانە لە نیوانىاندا دەخولقىنیت... خۆشەویستى جەلاـدەت بۆ دالیا تىكەل بە بىزىتكى بىسنوور دەبیت كە تا راـدەيەكى كوشىنده لەو بىتحەيايى و كەم شەرمىيە دەكۈزۈت كە عەشق پىويستى پىنهتى، تا دىت خۆى دوورتر و نامۇتر لە دالیا دەبىنیت، زمانى دانىشتەکانيان دەبىتە زمانىتكى گرياناوىيى، ھەواى پېكەوە بۇونىشيان غەمەنلىكى بەش بالى بەسەردا دەكىشىت، دالیا دەبروات و ھەمووجارىك بە يىدىتكى مەركىيەنترەوه دەگەربىته‌وه. ھەمیشە باسى پايتەخت و ئوتىلە گەورەکان و شەقامە تايىەتىيەکان و سەردابە نەھىنېيەکان دەكات. بەر لە كوتايى بەهار گۇرانكارابىيەکى تراـزىدى و بىنچىنەيى لە پەوتى ھەمۇ پۇداوەکاندا پوودەدات. يەكىك لە ئەفسەرەکان دالیا دەباتە ئاو سەردابىتكى نەھىنېيەوه كە پەر لە ملىونەـها فايل، بە دالیا دەلىت ئەگەر باسمى جەزاـئىرى كۈرۈبىت فايلەكەى لىزەدایە، ئىرە مۇزەخانەـى فايلى ئەو كەسانەيە كە لە دەسالى رابوردوودا كۈرۈـون. ھەفتەيەك بۇت ھەيە بگەربىت، ئەم ھەفتەيە

من لیره خهفه رم، ئەگەر لەم هەفتەيەدا فایله کەيت دۆزىيە وە ئەوا باسمى جەزائىرى مردووه، ئەگەر نەشتدىقىزىيە وە ئەوه مانانى يان زىندۇووه يان دەبىت بۇھستىت تا جاريىكى دى من خەفهەر دەبم و دووبارە دەستبکەيتە وە بە گەران. داليا دەيزانى ئەوه تەنبا شانس و دواھەمین شانسە بتوانىت لە ونبوونى كوتۈپرۈ تارمايى ئە و كورە تىيگات. ئە و شەپولە ترسناكەي قىران و لە ناوبرىن كە ئەمسەرە و سەرەي لاتى گرتۇتە وە داليايان خستۇتە كومانىكى قوولە وە، هيئىدە قوول كە چىتەر بىرپا بە ھەستە وەرە و سەلېقە و خەيالى خۇى ناكات. شەوان ئە و ئەفسەرە بۇ سەعاتىك دىت، لە ناو تەپوتۇزى فايله كاندا، لە ناو بۇنى كوشىندە مردىنە وە كە لە فايله كان دىت لەگەل داليا سيراجە دىندا دەخەويت، بىدەنگ رووتىدە كاتە وە بە ناو بىنچاوبىنچى دۆلابە كاندا را ويدەنلىت. داليا واهەستىدەكەت بە ناو خوينى هەزاران مەۋىچىدا پادەكەت، واھەستىدەكەت ئەوهى ئىستا لە ناو ئە و فايلاقە دەيىكەت تىپەرینە بە دەرۋازەسى دۆزەختىكى ترسناكدا كە ھەر دەبىت بە ناۋىدا بىرپا، پىتىوايە بۇئە وە بىگاتە كوتايى جەنگەلىكى ترسناكانەش بچىزىت. گەشتلى بە و سەردا به كوتايى گەشتىكە كە لە مىڭە دەستى پىكىردوھ. لەگەل ئە و ئەفسەرە دەخەويت و واهەستىدەكەت، لە بىرى شەھەوتى ئە و ھاوارى ھەموو كۈرۈاھە كان دەچىتە خوينى وە، كە لە ناو فايله كاندا دەيىگە وزىنلىت وەك ئەوه وايە لە خوين و تارىكى ھەلىكىشىت. ھەموو ئە و ژىر زەمینە نىرمە لاي داليا ھېچ نىيە جىڭە لە ژۇورىك لە ژۇورە كانى سەقەر، ساردى پەنچەكانى ئە و ئەفسەرە لە ساردى پۇچى ئە و مەردووانە دەچىت كە لە و سەردا به دېن و دەچن، وەك ئەوهى مانە وە زور لەگەل فايلى دۆسىيەي دېرىنى ئە و مەردووانەدا ھەستى راستەقىنە ئىيانيان لە و پىاوهدا كوشىتتىت، نىگاكانى، جولەكانى، تىپەرینى بەكاوهە خۇى لە نىوان رەف و دۆلاب و سندوقە كاندا لە جولەي پاسەوانى كۆرسەستانىكى غەمگىن دەچىت

که ب شه و ناچاره زوران له گهله ئه و پوچه سه رکیشانه دا بگریت که
له گوپه کان راده کمن، شیوهی خه و تئی ئه و ئفسهره له گهله دالیادا له
زورانگرتن ده چیت نه و هک له عهشق. که ته او ده بیت به قوونیکی پرووت و
ره شه وه له سه رئه رزی سه ردابه که دریزدہ بیت و به دالیا ده لیت: دالیا، ورد
ورده شیت ده بم، هموو شه ویک ئیره پرده بیت له پوچی مردوو. دین
بقو ئه وهی فایله کانی خویان بیهنه وه، هموو شه ویک دین، من ده ره قهتی
هموویان نایه م. که بینیتن مهترسه، به هیمنی سلاویان لیکه و توپهیان
مه که، له وانه یه هندیک خه ترناک بن، له وانه یه پوچی ئازاوه چی بن... له
به رئه وه توپهیان مه که.

ئفسهره که که مولازمیکی رهشتالهی لاوازو چکلانه یه، پنجه بز
جینگیکی نادیار دریزدہ کات و ده لیت: من شهوان له نزیک ئه و شورا
برزانه ده و هستم و به کیبلینکی ئستووره وه ئه و پوچانه ده ره که کم که
به سه ر دیواره کاندا سه رده که ون و خویانده کمن به نیو ئه م سه ردابه دا و
فایله کانی خویان ده دزن و ده بیه ن بقو جینگیکی تر، به لام عه زیزی من
هر چییه ک ده کم سوودی نییه، ئه وان له هه ر شوینیکه و بوبه خویان
ده کمن به م سه ردابانه داو کولناده ن.

ئه و ئفسهره چیروکی جیهانیکی سهیر ده گیزیتنه وه، جیهانی جه نگیکی
نهینی له گهله ئه و پوچه غمگین و بریندارانه دا... هموو ئه وانه یه له و
شوینه دا کارده کمن ده زانن کوژراوه کان شه و دین و دولا به کان به سه رانه کان
ده پوچینن و فایله کان تیکه لدده کمن. هموو پوژنیک به یانیان پاسه وانه کان
دین و له و سه ردابه دا فایله تیکدراوه کان چاکه که نه وه، ره فه کان پرده که نه وه
له دو سییه. هموو شه ویک پوچه کان دین و ده گه پین، هندیکیان فایله کانی
خویان ده دوزنه وه ده رقن، هندیکیان نایدوزنه وه و له رقدا دو سییه کان
به سه ریه کدا ده پوچینن، دولا به کان ده خمن و سندوقه کان ده شکینن،
ئه وانه یه دو سییه کانی خویان ده دوزنه وه، به جوئنیکی سهیر ده دینوسینن

به سنگی خویانه وه و ئام خانه يه جيده هيلن و ئيدي ناگه پينه وه، ئوانه شى نايدوزنه وه جار دواي جار توره ترو شه رانگىزتر دينه وه. ئه و ئفسه ره وه ك شىت له داليا ده پرسىت: داليا كچان باشتر له دنيا تىدەگەن، ئوانه شى دوسىيەكان دەبەن، دەچن بۇ كۈئى؟ عەزىزى من بەرای تو ئام مردووانه ئام فايلانەيان بۆچىيە؟ خۇ ئەگەر من بىرمىم باوهەنەكەم مشۇورى كۆمەلە كاغەزىكى وەها بخۇم، داليا بىردىكەتەوھو بە هيمنى دەلىت: چىت پېتلىت؟ نازانم، بەلام دلىيام ئوان دوسىيەكانىيان زور دوورناخەنە و، نزىك لە ئىمە و دايىندەنин، دەيىن بق شارىك ئىمە ئاسان دەستمان بگاتە ناو تاقەكانى. حەزىدەكەن پۇزىك لە بۇزان ئىمە بىخويتنىنە و تىنگەين بە ج دەرىتكى مردوون.

داليا بە چەشنىك باسى ئەو شارە دەكتات، ئەفسەرەكە سەراسىمە دەبىت، بەرای داليا ئەو شارە كە مردووه كان دوسىيەكانى خویانى بۇدەبەن ھېننە نزىكە مەرۆف دەتوانىت لە پەنچەرەكەي خویيە و دەست درىز بگات و دەستى بگاتە سەر پەھەكانى، دەتوانىت لە پەنچەرەي مالەكەي خویيە و تەماشاي فوارەكانى بگات. لە ژۇورەكەي خویيە بۇنى گولەكانى بگات، لە حەوشى مالى خویيە لە سەر كورسى باغچەكەي خوی دانىشىت و بارانەكانى ئەو شارە تېرىيىكەن.

داليا لەو چەند شەوهدا ئەو كۈزراوانە دەبىنېت كە بە دەست و پلى تۆزاوى و بە بەرگى خوينىنە و دىن و لە ناو ئەو سەردا بهدا دەيىكەن ھەلايەكى گەورە، لەو شەوانەدا چۈن ۋىنەكى لادىسى مراوېيەكى سرك پاودەنېت، داليا ھەندىنەك لەوانە لە ناو دۈلاب و پارپوهەكاندا راودەنېت، وەك چاوشاركىتىكى تالى لەكەلدا بگەن، تا شەكەت نەبىت وازناھىين. ھەندىجار نىتو ئەو سەردا به پىرىدەبىت لەو پىاپۇزىنە غەرپىيانەي ھەرىيەكى بە بىتەنگ بە دىيار كۆمەلتىك دوسىيە وەستاون و وەك خوينەرى كەتىخانەيەكى گەورەبن بە بىتەنگ ڙيانى يەكتىر دەخويتنىنە و. ھەندىكىيان پىتاشىت بۇ

دوسییه کی تاییه تی بگه پین، به لکو له خوینه ری پاکوزه ر ده چن، هندیکیان مردن ناوو سهربوردي خویانی یادبردوونه ته و هو به ئاشکرا نازانن بق چی ده گه پین، هندیکیان خوینده وارییان بیرچوتاه و هو ئەلف و بیتی ژیان له گەل ئەلف و بیتی کی دیکەدا تینکه لاوده کەن کە ئەلف و بیتی مەرگە. دالیا تیناگات ناخو ئەو خۆی یەکیکە لەو مردووانه و به پینگایه کی پىچاوبىتىدا گەپاوه ته و بق ئەو ژىزەمینه ياخود زىندووه و دەزى و به پاست ھەواي سەر زەمین ھەلدەمۈزىت. له و ژىزە زەمینه دا بەردەوام دەپرسىت فاسىلەي نیوان ژیان و مردن چىيە؟ مەرۇف چۈن دەتوانىت دلىابىت کە زىندووه؟ شەوان کە ئەو ئەفسەرە بق سەعاتىك پۆستە كەی خۆی جىدەھەظىت بق ئەوهى لە ناو دوسییه کاندا پۇوتىباتە و له گەلیدا بخەۋىت، لە ساردى بەول اوھەست بە ھېچ ناکات، بەلام لە مىئە ئەو ھەست بە ھېچ ناکات، لە مىئە لە تارمايىه کە دەچىت کە پىاوان بە ناو سىتىھەرە كەيدا تىدەپەرن و دىنەدەرى، وەك تىپەپىنى ھەورييکى سارد بە ناو ھەورييکى دیکەدا.

ئەو ھەفتىيە داليا پەيوەندىيە کى سەير له گەل ئەو مردووانه دروستىدەكەت، له گەل ياندا كۆزدەبىتە و، ئەوان دەست بە قۇزىدا دەھىتن، ماجىدە كەن، لە نزىكىيە و دەوەستن، فايىلە كانى خویانى نىشاندەدەن، داليا بە دەستورى ھەميشەبى خۆى حىكاياتە دوورو درىزەكانى خویان بق دەگىزپىتە و، كە دەست بە قسەدەكەت ناتوانىت بورەستىت، چىرۇكى پەرييە چكولە كانى خۆى دەگىزپىتە و، ئەو پەرييە بچوكانەي بەئەندازەي چوكلەتىك دەبن. لە شارىكى دووردا دەپىارىزىن، لەوين تا پۇزىك رۇحى بەرەو جىنگاياتى كى جوان بىهەن، لەوين بق ئەوهى شەيتانە كان نەكەونە سەر خەيالى ئازاردان و پفاندى بق دۆزەخ، ئەو جەھەنەمى نىيە، داليا لە ناو سەردابە كەدا تەماشاي پۇحە غەمگىنە كانى ھاپتى دەكەت و ھاواردەكەت: من دۆزەخى نىم، من جەھەنەم نىيە... پەرييە كان لەوين بق ئەوهى بىمبەن بق بەھەشت... من دەبىت لەوى بىم... تامىردىن دەبىت لەوى بىم. داليا دەگەپىت و ھەندىجار

وا ههستدەکات هەموو ئەوانى دېش لەگەلیدا دەگەپتىن، گوئى لە چەپەيەكى نەھىتىبە لەمسەرەوسەرى سەرداپەكەدا دەنگەداتەوە «باسمى جەزائىرى... باسمى جەزائىرى... باسمى جەزائىرى». وەك ئەوهى تارمايىەكان پىكرا ناوى ئەو كورە بلىنەوەو لەگەلیدا بگەپتىن. دالىا بە جۇرىتىكى سەير لە ناو زەرياي ئەو دۆسپىيانەدا نوقمەيىت، ھەندىجار بە شىوه يەك نوقمى خۇينىدە وەي فايىلەكان دەبىت هەموو شىتىكى بىردىچىتەوە، شەوان تاخەويت، بۇئەوهى بەسەر وەنەزو ماندو بۇونەكانىدا سەركەويت، زوو زوو پادەکات و لەسەر دەستشۇرىتىكى بچۈك و چىكىن دەمچاوى دەشوات. لە گەرانىدا فايىلى ھەندىك كەس دەدۇزىتەوە كە لە كات و شوينى جياوازى ژيانىدا ناسىيونى، فايىلى كچىكى ھاپرىتى دەدۇزىتەوە كە لە كۆلىزى ئاداب فەرنىسى دەيخوينىد، بەرناમەي بۇزىانى ئەشكەنجه و شەوانى نەخەوتنى دەخوينىتەوە، ناوى ئەو جەلادانە دەخوينىتەوە كە ئىشيان تەنبا ئەتكىردن و لاقەكرىنى ئەو بۇوە، فايىلى پوليسىتىكى بىر دەدۇزىتەوە كە جاران لە فولكەيەكى چۈلۈنەدا لە نزىك ھىلى ئاسمانى فلىپىنى پادەوەستا، فايىلى شەربەت فرقىشىك دەدۇزىتەوە ئىواران لەگەل كىزەكانى ھاپرىيدا لە نزىك كۆلىز شەربەتىان لادەخواردەوە، فايىلى شۇقىرىتىك دەدۇزىتەوە شەۋىتىكى درەنگ لە پرتە قالى سېپىيەوە بىرىبۇوى بۇ گەراجى شارىتى دوور. دۆسپىيە ئەفسەرىتىك كە هەموو ھەفتەيەك دوو شەو ژنەكەي دەنارەدەوە بۇ مالى باوکى، تا خۇى لەگەل سۆزاننىيەكاندا مەست بىت و بادەبکات، دواجار لە ناو دۆلابىتىكى كۆندا دۆسپىيە «فەخرەدین سىراجەدین عبد الله» دەدۇزىتەوە، برا گورەكەي خۇى كە بە بارىتىق قاچاغەوە لەسەر سەنورە شاخاوى و دوورەكانى باكىور، كۆپتەرەكان ھەلېدەگىنەوە بە تومەتى گوازتنەوە كەلوپەلى لۇجىستى بۇ دوزمن لە شارىتى باشۇوردا لە سىدارەيدەدەن.

ئەوه يەكەمجارە دالىا دەزانىت كە فەخرەدینى براى مردووە. بە

چورینک دهگری ئەفسەرە خەفرەکەی ھاوارپى کۈنى لە دەنگى گريانەكەي دەبىت كە دەرگا بەدەركاۋ دالان لە دواي دالان دىت و بە حەوشىنىڭ گورەدا تىدەپەرىت و دەگاتە گۈنى ئو لە كاتىكدا خەرىكى نانخواردىن و تەماشاكىرنى بەرنامەيەكى تەلەفزىيونى تايىيەتە لەسەر چەشىنەكانى ماسى لە باشدورى پاسقىك. ئەفسەرەكە پىتىوايە دالىا فايىلەكەي باسمى جەزائىرى دۆزىيەتەوە، بە خىرايى بە دالان و حەوش و پلىكانەكاندا پادەكتا، بەلام تووشى سەرسۇرمانىنىڭ گورەدەبىت كە تىدەگات دالىا فايىلى بىرايەكى كۈژراوى خۇرى لە سەردايەكەدا دۆزىيەتەوە، ئو شەوه ئەفسەرەكە ھەرجىيەك دەكتات ناتوانىت دلى ئو كىزە بدانەوە كە خەيال و قىسوھ عاتىفەي لە خەيال و قىسوھ عاتىفەي ئو سۆزانىيانە ناجىيت كە ئو پىاوە تائەو كاتە بىينىونى. تەنيا دەمەو بېيان دالىا كەمىك ئارامدەبىتەوە و بە پانتقلۇ و تى شىرتەكەي خۆيەوە لەسەر بەتائىيەكى نوى دەخەويت كە ئەفسەرەكە بە تايىيەت لە نۇرددۇوى تايىيەتى ئەفسەرەكان دەرىدەھىتىت و بۇي پادەخات.

بۇ پۇرۇش دوايى كە دالىا بە ئاگا دىتەوە، ئارامترو واقىعىيىنترە، تىدەگات جارىكى دىكە ناتوانىت بگەپىتەوە بۇ ئەم زىير زەمینە، لە بەرئەوە دەبىت بەسەر گريان و فرمىسک و ترسەكانىدا سەركەۋىت. ئەمە دواھەمىن شانسىو دەبىت بەچورىك بەكارىيەتىت بگاتە حەقىقت. لە ئىوارەي شەشەمىن پۇرۇدا تارمايى كچىكى چكولانە كە ھەمىشە بە ماكسىيەكى ئەرخەوانى توخەوە، بە جووتى پرچى رازاۋەوە بە گولى ياسەمىن ناو فايىلەكان دەگەپىت، فايىلەكى گورە دىتىت و دەيخاتە بەرىپى دالىاۋ دەپوات، دالىا بە بىندەنگ ھەللىدەگىت و لاپەرەي يەكەمى ھەلدىداتەوە، بە خەتىكى جوان نوسراوە «المتهم باسم وليد صبحى الجزارى». لاپەرەكانى فايىلەكە ھەلدىداتەوە و لە دواھەمىن لاپەرەدا بېيارى مردىنەكەي دەخۇننەتەوە «حکم عليه بالموت و على الجهات المسئولة تنفيذ الحكم». بە ھىمنى فايىلەكە

هله‌گریت و دهیخاته شوینیکی تایبه‌تی. ده‌موجاوه دهشوات، به هه‌موو
توانای خوی فرمیسک و ژانه‌کانی ده‌باته‌وه ناوه‌وه، له جانتا دهستیبه‌که‌ی
مکیاجه‌کانی ده‌دینیت و مه‌کیاجینکی ته‌واوده‌کات، ده‌چیته‌وه سه‌ری، به دالان
و پیوache دریزه‌کاندا تیده‌په‌پیت، گرهی ئیواران له حه‌وشه‌که‌دا لیتده‌دات،
ده‌چیته ژووری ئه‌فسه‌ره‌که، فایله‌که له سه‌ر میزه‌که‌ی داده‌نیت و په‌ردہ‌کان
داده‌دات‌وه و له بار پوناکی گلوبیکی زه‌ردادا خوی پووتده‌کات‌وه و بق
دواهه‌مین جار له‌گه‌ل دواهه‌مین پیاودا ده‌خه‌ویت.

له دوای مانگی پینجه‌وه سه‌فر به ریگاکانی باشووردا کوشنده‌یه، جگه
له تیشکی خور که ریتیواره‌کان تووشی و پینه‌و پیشکه‌و پیشکه ده‌کات،
تۆزیکی وشكی خنکتنه‌ر به‌دریزایی هه‌موو شه‌قامه‌کان دیته ناو ماشینه‌کان
و توانای بینین و بیرکردن‌وه له مرۆف ده‌ستینیت‌وه. له جوره و هرزانه‌دا
سه‌فر رکردن له ئوتومبیلیکی بچوکی موسافیراندا خواستیکی ترسناکی
خۆکوشتن و بیزاری له مرۆفدا دروستده‌کات. هیچ شتیک وهک گه‌رما و
له مرۆف ناکات بیر له خۆکوشتن بکات‌وه، به‌تایبه‌ت گهر مه‌حکوم بیت به
ریگاکیکی چول و بئی ئاوه‌دانیدا گوزه‌ربکات که له نیویدا تا ناکوتا لم و خور
به شیوه‌یه‌کی بازنه‌یی و ئاوینه‌یی له ناو یه‌کدا دووباره‌ده‌بنه‌وه. ئه و پۆزه‌ی
دالیا سیراجه‌دین له پایته‌خت گه‌رایه‌وه و دۆسییه‌که‌ی باسمی جهزائیری
له بنده‌ستدا بیوو. به‌دریزایی ریگا دالیا بیری له خۆکوشتن ده‌کرده‌وه،
له‌وه‌و به‌چه‌نده‌ها جار بیری له خۆکوشتن کرده‌بووه‌وه. هه‌ندیجار که
له‌گه‌ل ئه‌فسه‌ریکی جانوه‌رئاسادا ده‌خه‌وت، که بیری له‌وه ده‌کرده‌وه ئه و
چ ئیشیکی بیماناده‌کات و له‌گه‌ل چ توخمه ئاده‌مییه‌کدا تیکه‌لاوده‌بیت، حه‌زی
به مردینیکی کوتوپرده‌کردد... مردینیک وهک بروسکه بیت و ته‌واوی ئه‌م

ئازارانه‌ی له بیر بەریتەوە. کە له بەر ئاونینه‌دا تەماشای شوین قەپاله‌کانیانی دەکرد لەسەر مەمکى، کە ناچاردەبۇو سوراوايىكى زۇربىكەت بۇئەوهى شوین ددانەکانیان لەسەر پوومەتى بىشارىتەوە، بەرددەوام بېرى لە خۇكۈشتەن دەکردىوە، بىرىيەدەکردىوە بگەپتەوە بۇ باکۇورو خۆزى بخاتەوە ناو ھەمان ئو بىرەي چەند سال لەوەبەر براڭانى فېيىنانابۇوە ئاوى، بىرىيەدەکردىوە لە نزىك فورات دابەزىت و خۆزى بخاتە شەپقەلە لاۋاز و كزەكانييەوە، بەلكو لەسەر خۆ لاشەكەي بەرەو باشۇور بىهن. دلىيابۇو فورات ھىتىد لاۋازو بىتىن چەندەها سالى دەھىت تا جەستەي دەگاتە ناو كەنداوو لهۇيۇد دەچىت بۇ دەرىا. ئەو خەيالەي کە رۇحىشى تەكان لە دواي تەكان لەگەل جەستەيدا دەپروات و لە ئاوه گەورەكان دەدات و لە تۈرپ بازنه‌ي ترسناكى مىنەكانى دەرىيا ئازاددەبىت و دەگاتە ئۆقييانوسە دوورەكان، لەگەل رۇحى پاوكەرە خنكاوەكانى ماسىيدا دەبىتە دۆست، بىرىتكى ھىتىد رۇمانسى و خەيالاوى بۇو، دالىايى بە جۈرىتكى سەير فەريودەدا. ئەو رۇزە کە دالىا سىراجەدەن دەگەپتەوە بۇ پەرتەقالى سېي ئازانىت بوجى دەگەپتەوە، بېپارى داوه تا مردن لەگەل ھىچ بىباينىكدا نەخويت، بېپارى داوه واز لە خويىدىن بەھىتىت و نەگەپتەوە بۇ دوا تاقىكىردىنەوە كان لە بەشى ئىنگلىزى. كومەلېك سىنارىيۇى لە خەيالدایە، لەلایەك چىرۇكى ئەو كەسانەي بىستووه کە بە نەھىتى لە بەندەرى باشۇور سوار كەشتىيەكان دەبن و دەچن بۇ كىشۇرەپىكى دى و لەسەر زەمینىتكى دوور دەگىرسىنەوە داوى پەناھەندەيى دەكەن، لەلایەكى ترىيشەوە نايەوەيت ئەو شارى تەپتوۋە بەجىبەيلەت، نايەوەيت جەلارەتى كوتىر جىبەيلەت کە وەك مەنالىتكى ئىسک سووک تەماشايىدەكەت، دەزانىت كە خۇشىدەوەيت، بەلام دەشزانىت كە عەشقى ئەو، عەشقىتكى ھەرزەكارانەيە لەو عەشقە دېرىنانە دەچىت كە خۆزى لە پىگائى قوتا�انە لە شارە سارىدۇ غەمگىنەكەي خۇيدا لە باکۇور تىاژىبابۇو، جۇرە خۇشەوەيسىتىيەكە كە بۇ ماۋەيەكى كەم گەرەگرىت و قۇول ناوهوھى مەرۆف دەسۇوتىنىت و دەپروات،

دواتر مرؤوف ده موچاوی مه عشوقه که‌ی بیرده چیته و، به لام هه رگیز ژانه کانی بیرناچیته و. خوش‌ویستی له ته منه دا هیچ نیه جگه له کله‌یه کی کوتوبه که له ناکاو هله‌دکات و له ناکاویش خاموشده بیت، به لام له گهله نوه‌شدا هه‌ستیده کرد هینکی سه‌یرو نهینی به و کوره‌وه ده بیه‌ستیته و که ده بیت زور چاوه‌روانیکات تا ته او ده بیه‌زیته و، ده بیت لیگه‌ری هیدی هیدی نهینیه کانی ده رکه‌ویت. دهیزانی ئه و شاهه سه‌یرانه‌ی پیکه‌وه له قهراگی بیابان ته ماشای که رنه‌فاله کانی مردنیان ده کرد، شه‌وی ئاسایی نه بیون، ده شیزانی سروشته شیتانه‌ی ئه و کوره هیچ نیه جگه له په‌رده‌یه ک بتو شاردنه‌وهی کومه‌لیک شتی دیکه، ره‌فتاره مندانه و نه‌فامه کانی ئاوینه ن بتو قه‌ده‌ریکی تاییه‌تی. ئه و له میزبیو ده‌ستیده کرد که له خویندا مله‌ده‌کات، ده بیویست تا له خوینه ده‌په‌رن‌وه ده‌ستی جه‌لادهت به‌رن‌هات، گوزاره‌ی مله‌کردن له خویندا، گوزاره‌ی ئفسه‌ریک بتو له و چهند ساله‌دا هه‌رجاریک به مؤلهت له به‌هکانی جه‌نگ بگه‌پایه‌ته و ده‌هات بق‌لای دالیاو ده‌ستی ده‌گرت و به ترسینکی گه‌وره‌وه ده‌یکووت: دالیا، ئیمه له خویندا مله‌ده‌که‌ین، له خویندا مله‌ده‌که‌ین. همندی‌جار له کاتی سینکسکردنیشدا به هه‌ناسه‌ی قوول و چاوه داخراوه‌وه ئه و گوزاره سه‌یره‌ی ده‌گووته و، دواه ئوه‌هی که ته‌واوده‌بیو به خاولیه‌کی سپی هه‌موو گیانی خوی و ده‌سری و و‌ک شیتیک خوی له چلکیکی و‌همی پاک‌بکات‌وه یه‌ک له‌سمر یه‌ک ده‌یکووت: ئیمه له خویندا مله‌ده‌که‌ین، ئیمه له خویندا مله‌ده‌که‌ین، ئیمه له خویندا مله‌ده‌که‌ین. دالیا له میزبیو دل‌نیابیو که هه‌موو ئه و ئاده‌میزادانه‌ی ئه و سه‌روکاری له‌گه‌لیاندا هه‌یه له خویندا مله‌ده‌که‌ن، ده‌شیزانی جه‌لادهت ده‌ستی به ده‌ستی ئوه‌هیه ده‌بیت تا تینی تیندا بیکریت، ده‌ترسا ئه و ده‌ستی لیبه‌ربدات نو قمبیت. ئه و کوره له و زیاتر که‌سی تری نه بیو، راسته ئه و خوی و ایشانده‌دا که ژیانیکی سه‌ربه‌خو ده‌زی، ئه میش نه‌یده‌ویست و ایزانیت به‌بنی ئه‌م ناتوانیت بژی، له گهله نوه‌شدا نه‌یده‌زانی به‌بنی

چاوه دیری به رده و امی ئه و، چون ده توانیت به رده و امیتیت؟ ناسیاوه کانی له باکوور چیرقکی کاولبون و خاپورکردنیکی ترسناکیان ده گنیپایه و، چون ده کرا مندالیکی وا بگیریته وه بونا و ئه و کاولکارییه، مندالیک که سینکی نییه، پشت و پهنا یاه کی نییه. ده کریت و نیت و جاریکی دی بیگرن وه و بیکورن. له باشترین حاله تدا له بیاباندا ویله بیتنه وه، له ناو وینه ئاوینه بیه کانی ئه و شاره دا ونده بیت، ئه و شاره که وه دووباره بیونه وه دهنکه کانی لم خوی دووباره ده کاته وه، ئه و شاره سه رابی خوی له سه رابی چاره نوسه تاریکه کانی ناوی وه و هرگرت وووه. هر تیمیک هه مسو مرزقینکی به شینکی له سه رابدایه، دریزکراوه کی له جیگایه کی دیکه دایه. دالیا له و باوه ره دا بیو، هندیک که سه هن ته نیا به شینکی زیانیان له و هم وه ده ئالیت، هندیکی تریش هن له سره تاوه تا کوتایی مندالی و همن. جه لاده هر له سره تاوه وه که سینکی خهیالی ناو چیرقکیک که و تبوروه ناو ئه و شاره وه. ئه و ئیستا له گرمای هاوین و له دوزه خی ناو ئه و ماشینه دا هه ستیده کرد ته نیا بق لای جه لاده ده گه پیته وه... دلنيابوو گهر بژی ده بیت بق ئه و میردمنداله بژی که خودا ده زانیت تا چهندی دیکه ش هه لی بق ناره خسیت بیتنه وه به مؤسیقاره که جاران. هه ستیده کرد له نیو دلیدا، له جه ستیدا نهینیه که هه یه ده بیت پیش مردن بیدات بهو، له و ساته وهی له سه رابه وه هاتبوروه ده ری، ده نگی ئه و مردووانه هه مسوی به دوایه وه ن. هه ستیده کرد ئه و برحانه له سه رابه که دا ناسینی بیون به هاپری، له ماشینه دا له گه لیدا سوار بیون، له ده ره وهی ماشینه که و له به سووره هه تاوه بیاباندا ده یانی بینیت و دهستی بق به رزده کنه وه، فایله کانی خویانی نیشانده دهن. ده یویست نه یانی بینیت به لام ده بینین، ده یزانی هه مسوی خهیاله، به لام چما هیچ ئاده میزادریک هه یه بتوانیت له خهیال ئازاد بیت، ده یزانی ئه و گرمایه ناو ماشینه که تووشی و پینه و هملو و سهی ده کات، به لام هیشتا ئه و ورپنانه پیاشتر بیو له وهی ته نیا سه یری دووباره بیونه وهی

لمه‌کان بکات... ئەو چەند ساله ترسنگی قولى لە دووباره بۇونەوە تىيا دروستكىدبوو، دووباره بۇونەوەي گورانىيەکان لە پىرتەقالى سېي، دووباره بۇونەوەي موشته‌رېيەکان، دووباره بۇونەوەي بۇنى كوشىنده باروت و خويىن و زەلکاولسىر جەستەيان، دووباره بۇونەوەي ناكوتاي لم، دووباره بۇونەوەي بەردەۋام و بىتچانى رەشەباقان بە هەمان ئىقاعى ترسنگى خۆيانەوە، بە هەمان ئاوازى غەمگىنەوە. دووباره بۇونەوەي شارەکان، وەك يەكى كۆچەکان، وەك يەكى جەلاڭەکان، وەك يەكى قوربانىيەکان... خوداي گەورە، خاومنى زەھى و مەلەكۈوت ھەموو شتەکان بە جىزرىيکى بىتمانا دووباره دەبۇونەوە. ئەگەر مردىن دووباره بۇونەوە بىت ئەوا دەبىت ئەو مەربىت، لە دواجاردا كە بە كۆچەكانى پايتەختىدا دەگەپا ھەستىنەدەكىد كە جىاوازىيەكى لەگەل شارى تەپوتۇزى سۆزانىيە زەردەكاندا ھەبىت. كۆچەکان بە جىزرىيکى ترسنگ لەيەكەدەچۈن، ھەستىنەدەكىد ھەموو فرقىشىارەکان لە بەرىيەك دروستكراونەتەوە، ھەموو ئەو قوتاپىيانەي بەيانيان دەچۈن بۇ قوتاپخانە دەھاتتەوە يەك كارخانە بەرىيەك دروستكراونەتەوە، ئەو پىاوانەي كە دەيانىبىنەت و لە بەردەمیدا خۆيان پۇوتەكەنەوە، ھەموو يان لە يەك قالب ھاتۇونەتە دەرەوە.

دالىا لەو يېڭىزەوەي ھاتبۇوه سەر سىنورى ئەو سەحرایە، دەيزانى بىابان ھېچ نىيە جە لە ئارەزۇوېكى ترسنگ بۇ دووباره بۇونەوە. لە بىاباندا تىشك خۆى دووباره دەكتاتەوە، لم خۆى دووباره دەكتاتەوە، سەراب خۆى دووباره دەكتاتەوە، شارەکان خۆيان دووباره دەكتاتەوە. لە شارى زەردى سۆزانىيەکاندا چەندىن جار بە ھەموو مالەکان و كۆچەكاندا گەپابۇو، دەيىينى دەمۇچاوى سۆزانىيەکان خۆيان دووباره دەكتاتەوە، پىيغەفەكانى خۆيان، دۇشەكى غەمگىن و پاخراويان لەسەر زەھىيەكى پۇوت و پەق، مەركانەي چىلىنى ئاو و مەسىنەي تۆزاوىسى و سەبەتى ھەلامەلائى

میوههاته سیسنه کانیان خویان دووباره دهکنهوه، ئه و میشنه گهورانه که لەدھوری فەقیریی دەئالین، هەمان ئه و میشنه گهوره و دېنداھن کە وەك ئوهى لە ئاۋىتىندا زاۋىتىكەن بەردەوام زۇردىم، میش کە ھەندىجار وەك لميان لىدىت، با لە زۆنگاوه کانه وە دەيانھىتىت و بە كۈچە و شەقامە کانى ئه و شارەدا دەيابىات بق ئەوسەرى زەمین، ھېتىدە زۇردىم دەبىت بەدەست لە ھەوادا لایاندەتىت ئەوسا بېرىت، ھەموو شىتىك خۆى بە وىتنەي دېرىنى خۆى دروستىدە کانه وە، مۇسىقىكارەكان... كەنائى سەماچى كە بەردەوام پەرى ئادە کانیان بە تەنافە کانه وە بادەبىات. دووبارە بۇونە وە ئه و پياوانە ئىشىيان كۆكىرنە وە ئه و پەرىيانە يە، لە شارە دوورە کانه وە بە تايىەت دىن و لە باكاندا دەوەستن و ئه و پەرىيانە لە ھەوادا دەگىرنە وە وەك يادگار ھەلىاندەگىرن، دووبارە بۇونە وە بۇنى بۇيە ئىنۇكى شكاولە سەرتاقە كان، ئەسىتۇنى پەزاو بەسەر جلى ژىرە وەدا، بىخە وە دووبارە ناو بىندەنگى شەو، قىيشكەي دووبارە و ھەمىشە ئىناو زولمەت كە ھەرجارە لە مۇتەتكەي سەر سىنە ئافەتىكە وە دىت، بۇنى فاسقلىيائى و تۈكى تىكەلاؤ لە سەرمەنچەلىكى رەش، دووبارە بۇونە وە بۇنى خواردنى سۇوتاوا لە سالقۇنە كەي پىرە قالى سېپىيدا، ھاوارى دووبارە ئه و كچانە كە بەردەوام نوكى تەوقە و چىلى شانە و دەرزى شكاو دەچىت بە قاچىاندا، دووبارە بۇونە وە يادىرىنى حەبى مەنۇ كە كچە کانى دەخستە مەراقى پەشە وە... لە ھەمووشى بەدتر، دووبارە بۇونە وە لىم لە بىتلەوە كە تدا... دووبارە بۇونە وە با لە ژىركاراسە كە تدا، دووبارە بۇونە وە جىپە ئىرەبابە لە خەوتىدا، دووبارە بۇونە وە دەنگى تەپلە بەدەويىيە كان لە سەرتدا.

لەناو ئه و ھەموو دووبارە بۇونە وە دا تەنبا جەلاشت، وەك ئه وەي مندالى سەر ئەستىزە يەكى تر بىت، بە نىگاكانى، بە فلۇوتە كەي، بە درق سەيرە كانى، بە گۇرانىيە عەرەبىيە كانى سەر زارى كە لە گۇرانى كەس ناچىت. تا ئىستا كەس وەك ئه و سەيرى نەكىدو، سەيرىدەكەت و فلۇوتە كەي لىدە كە وىت،

ثاور لە و دەداتە وە خۆى دەدات بە كورسييەكدا، قسە لەگەل يەكىندا دەكات و خەيالى لاي ئەمە، ئىدى پستەكان تىكەلاؤ دەكات، كوردىيەك قسە دەكات لە كوردى هېچ رۆحلى بەرىتىكى تر ناچىت، عەرەبىيەك تىكەلاؤ لە سىحرىي زمان و ھەلەي زمان و كالتەكردن بە زمان. تەنبا جەلادەت دۇوبارەبوونە وەي هېچ بۇونە وەرىنگ نىيە، ھەولەدەدات لە شتەكان بچىت و ناتوانىت، لە نىوان خۆى و خيانە تىرىنىدا لە خۆى مەرقۇيەكى تر دروستبۇوە كە پېرە لە سەرسامى و پرسىيار. ئە و تەنبا كەسىكە خەلکى ئە و دەفھەرە نىيە، ھاتۇوە و دەپرات... حەرف بە حەرف باوهەرى بە و چىرۇكەبۇو كە سامىرى بابلى دەيگىتىرايە و، چىرۇكى ئە و مۆسىقارانەي كە لە شارىنگى دوورە و دەن و مۆسىقارانىكى نەناسى دەخانە ئەستق، راسپاردىيەكى دوورى دەخانە گەردن، دەيکەنە بە پرسىيار لە ژيانى كورىيەك كە شەھىتكە چارەنوسى دەكەۋىتە دەستى ئە و وە. خۇشى لە سەرتاي گەنجىيە وە ھەستىكى واژىابۇو، دەيزانى ئە و ھەركىز مندالى نايىت، نايىت بە دايىك... خودايە رۇزىكىش چىيە لە ژيانىدا خۆى وەها نەبىنیو بە كەلکى ئە و بىت بىت بە دايىك... لەگەل باسمىشدا جارىكىش باسى مەنالىيان نەكىرىدۇو، ھەموو قسەي هېچ بۇو كە خە و بە مەنالە وە بىبنىن، ھەر دووكىيان كالدويليان دەخويىندە وە، تىنسى ولیامزيان دەخويىندە وە، جۆن ٹۆزبۈرنىيان دەخويىندە وە كالتەيان بە خىزان دەھات. باسم دەيگۈوت ئە دەب لە سۆفۆكلىسە وە، لە ئۇدىيى پادشاوه هېچ نىيە جە لە ھىجايەكى بەردهوامى خىزان. بەلام لە قۇولايى دىليدا، لە ناو شۇوتىنگى تارىكى دەرونىدا باوهەرىتىكى سەيرى ھەبۇو كە رۇزىك دەتواتىت وەك دايىك باوهەش بە مەنالىتكدا بىكات، ئە و ھەستە دايىكانە سەيرەشى بەرابەر ئە و كچە مەنالانە ھەبۇو كە دەھاتىن بۇ ئە و شارەو لە مەنالىيەكى زۇوە وە لە تەپوتۇزە زەردە كائىدا وىنەبۇون، چەندەھاجار ويسىتىبۇو يەكىن لە و كچانە پىزكاربىكەن، بەلام ھەموو ھەولەكانى بە خەسار دەپقىشت، زۇرجار كە كارەساتەكان كەلەكەدەبن كە ژيان وەك كەنگە يەكى مىنى لىدىت، گىنگ

نییه به کویدا دهربویت، قاج له کویدا داده‌نییت، هرچونینیک بجولینیته وه هر ده‌بیت پی بخه‌یته سه‌مینیک، هر ده‌بیت بکویته ناو توینیلیکی کوشندوه که له تاریکیه‌کی بیستووردا دوایدیت. هر ده‌بیت کاره‌ساتیک به پوختدا بته‌قیته وه. به‌لام دالیا له جه‌لادهت زیاتر مندالی و ناکاملی ئه‌وی به رجه‌سته‌ده‌کرد، که‌سینک بوو له‌یه‌که‌م ده‌قیقه‌وه ده‌توانی باوه‌بری پینکیه‌یت. ئه‌و باوه‌پری پینکربوو، له يه‌که‌م ده‌قیقه‌وه مرزف چون باوه‌پر به پیغه‌مبه‌ریک ده‌کات، ناوه‌ها باوه‌پری پینکربوو، سامیری بابلیش باوه‌پری پینکربوو، موسای بابه‌ک نهینی ترسناکی بۆ درکاندبوو... به ته‌نیشت هر که‌سینکدا ده‌پریشت دلنيایی په‌خشده‌کرده وه، له پرته‌قالی سپیدا قسه‌کانی زیانیان خوشتر ده‌کرد. هه‌تا ئه‌و مؤسیقارانه‌ی که هیچ که‌س له زیانیاندا پنی نه‌گووتبوون ئیوه عازیفینکی باشن، جه‌لادهت ستایشی گه‌وره‌ی ده‌کردن. ئه‌و کچانه‌ی که‌س پیش نه‌گووتبوون ئیوه جوانن جه‌لادهت به‌وه‌سفه سه‌یره‌کانی ده‌یکردن به جوانترین په‌ری. جه‌لادهت له سه‌ره‌تاوه له‌یه‌که‌م پوژه‌وه که هاتبوروه ناو ئه‌و شاره له‌گه‌ل مرزفه‌کاندا قسه‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لکو له‌گه‌ل خهونه‌کانیاندا قسه‌یده‌کرد، له‌گه‌ل به‌رزترین ته‌ماحیاندا له زینده‌گیدا، له کچه ناشیرینه‌کاندا شتیکی جوانی ده‌نؤزییه‌وه که له‌ویوه بچیته ژوره‌ی و ستایشیانیکات، به يه‌کیک له که‌ه کانی ده‌گووت «فیجه‌نتی مala»، کچیکی ناشیرین بوو، به‌لام جه‌لادهت له به‌رده‌میدا ده‌چووه سه‌ر چۆک و هه‌زار سویندی ده‌خوارد که ئه‌و له فیجه‌نتی مala جوانتره، به يه‌کیکی دیکه‌یانی ده‌گووت؛ خانمی «نوش ئافرین»، سویندیشی به په‌ریزاده‌و فریشته‌کان ده‌خوارد که ئه‌و دهنگ و په‌نگی نوش ئافرینیان تیپه‌راندووه، به يه‌کیکی دیکه‌ی ده‌گووت خانمی «سۆفی مارسق»... دالیا دلنيابوو جه‌لادهت له‌گه‌ل خهونی ئه‌و کچانه‌دا قسه‌ده‌کات، له‌گه‌ل هیوایه‌کی دوورو ناراستیاندا که ئه‌و ده‌هات و له چرکه‌یه‌کدا به ستایشیک که باوه‌ریان پی ده‌کرد، بۆی

دهکردن به حقیقت... و هک ثهوهبوو روحیک بیت له دوورهوه هاتبیت و له پرته قالی سپیدا ئه و خون و هاوارو هیوايانه سهوزبکاتهوه، که له ناو مرققه کاندا مردبوون. سهرهتا دالیا له هممو شتیکی تورهدهبوو، که له گهل بهدرییه ره‌هماندا دهیینی ئه و کجه دوپشکه‌ی له‌دهستی دههات زه‌هر بکاته خواردنه‌کهی دالیاو، ته او ده‌هری دهبوو. هممو شتیکی قه‌بورو ببوو ئه و نه‌بیت جه‌لادهت، کوره پوره شیرینه‌کهی خوى، چوکلیت‌کهی پرته قالی سپی «وهک کچان ناویان نابوو» له گهل بهدرییه ره‌هماندا بینیت، که به دووری نازانیت له‌که‌م فورستدا بیخاته داویکی خه‌ترناکه‌وه تنیا بؤئه‌وهی دلی دالیا بشکنیت. به‌لام جه‌لادهت به‌وه‌سفه‌کانی به ستایشه‌کانی دهیتوانی ههتا ژه‌هری ئەزدیه‌ایه‌کی و هک بهدرییه ره‌همانیش روونبکاته‌وه و مهترسی نه‌ھیلت.

له و پقژه‌وه دالیا دهیویست به جوئیکی تر بژی، دهیویست له و شاره‌دا بژی و چیتر سوزانی نه‌بیت، ئیستا قیزی له هممو پیاوه‌کانی دونیا دههات‌وه، قیزی له و ئازله برسی و خه‌تووهی ژیز ناوکیان دههات‌وه که هه‌میش بؤنیکی پیستر له زیرابی لیدیت، قیزی له بؤنی بباخه‌لیان دههات‌وه که به خوینی جه‌نگ و عاره‌قى سه‌نگره‌کانی شه‌رهوه دهیانه‌هینا بؤ ناو ژووره‌کانی پرته قالی سپی. سالوه‌ختیک ببوو موسای بابه‌ک پتیده‌گووت: وهره و کومه‌کی من بکه، له گهل مندا ده‌رزی لیده، ده‌مانه‌کانی ده‌مانخانه‌که‌م بق پیکبکه، که من ده‌رۆم ئاگات له هه‌ندیک نه‌خوشی تاک و تنهها بیت که ناچار له سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کان ده‌میتنه‌وه. به‌لام دالیا هه‌میش له دوای سیبه‌رو تارمایی ئه و کوره‌بوو که له هه‌ر کوئیه‌کی دونیا بروایه دههات و دهیدواند، ئیستا به دوو دلییه‌وه باوه‌پی به مرینی باسم هینابوو، فایله‌کهی و به‌رواری مرینه‌کهی هیند نزیکبوون ده‌گه‌رايیه‌وه بؤئه‌وه کاته‌ی باسم له خهونه‌کانی ئه‌ودا ونبوو. باسم تا مردن هیوای به‌و ببوو، تا مردن. به‌لام نه‌یتوانی هیچ بکات... نه‌یتوانی. ئیستا ده‌بیت چاوه‌بروان بیت تا

پژیک له سه رزه مینیکی تر و له دو نیایه کی تر یه ک ده بیننه وه.
 دالیا له گه رمای باش سوردا له خوی ده پرسی: چون مردووه کان یه کتری
 ده دوزنه وه و چون له یه کدی و نده بن؟ گومانیک سالانیک دواتر جه لاده
 تالاوه کی ده زی. سالانیک دواتر ده یه ویت دو و باره ئه و قه ده ره پهش و
 بین و تاریکه بشکننیت که دوو مرؤف مه حکومده که ن تا هه تا هه تایه جودا
 له یه کتر بژین.

* * *

ئه و پژه دالیا گه رایه و بز پرتە قالی سپی و فایله که ی باسمی جه زائیری
 له بنده ستیدا بزو پژیکی غه مگین بزو. جه لاده ت له نیوہ پژیکی زو و وه وه
 له بالکونه که دا سهیری ئه و په پولانه ده کرد که به شیوه یه کی سهیر
 وه که هوا دروستیان بکات و بیانبات له هه وای بالکونه که دا دروست ده بیون
 و ده توانه وه. هه ندیجار له وه ده چوو ئه و په پولانه له بیابانه وه بین و
 هه ندیجاریش له وه ده چوو هر پاسته و خول له ناو بالکونه که دا دروست بین و
 له واشدا بمن. له بالکونه که وه ده توانی به شیک له و پیکا دوورو دریزه
 بینیت که پیبوراه کان له شه قامه گشتیه که وه ده یانگره به بر بز گه یشتن
 به پرتە قالی سپی. جه لاده ت یه که مجار دالیای له سه ره ئه و پیکایه بینی
 به جانتایه کی قورس و فایلیکی ئه ستوره وه له بنده ستیدا، ئه و هه میشه
 ئه کاتانه ده گه یشته وه، که ده شگه رایه وه ده چوو ژووره که خوی و تا
 سبھی به یانی ده خه وت. پژی دوایی به یانیان زوو به کراسیکی ته نک
 و قزیکی هه لچوو و نیکایه کی زامداره وه ده هاته سالونه که و په ردا خیک
 چای گه وره و پاکه تیک ئه سپرینی به ده ست وه بزو. جه لاده ت ئه و به یانیانه
 ده هاته خواری و به گرمی پیتیده گووت: کچی پور چونیت؟ هه میشه یه ک
 وه لامیده دایه وه و ده یگووت: باش نه خه و تووم، له میزه باش ناخه وم، پینچ

سالیش ده بیت باش ناخه و م.

ئه و بؤژه که دالیا گەشتتوه پرته قالی سپی، رەنگى به جۇرىكى سېير سپی بوبوو، جله‌کانىشى پرته قالى ببو، جەلادەت بە فانىلەيەكى عەلاڭەي رەشەوە، بە مىش كۈزىكى زور گەورەوە، بە زنجىريك لە ملىدا كە لە كۆتايدا توتوبييەكى زىپىنى پىوه ببو، لە دەركاي ژورەكەي خۇيدا بانگى ليكىردو گۇوتى: ها كچى پور، تۆ دەتەوييت شىتمانبىكەيت يان چى؟ من ئەم ماوهىدە داخى دوورى تۆم بە مىشەكان راشتووە، ها هەر كاتىك ئەستىزەيەك بىشىت، وادەزانم رەقى حوانى ئىوهىدە بە ئاسماندا بەرەو لای ئىتمەي چكولانەو غەمگىن دىتەوە، تەنبا بەيىننى فريشىتەكان لە خەودا تاسووقى فيراقى عەزىزانى وەك ئىۋە دەشكىت، تۆ كە خۇت غەربىيەت، دەبىت باشتىر لە دەردى غەربىي وەك من تىيگەيت، تۆ كە خۇت تەبىت دەوييت، بۆ زام دەكەيتە رەقى ئىتمەي دلشىكتەو بىمار.

دالیا كليلەكانى لە جانتا سپىيەكەي شانى دەرددەتىن او دەيگۈوت: خودايدە، ئەم جۇرە بەлагەتە لە كوى فيرىبۇويت، كورم ئەمە بەлагەتى مەلاكانى سەدىسال لەمەپېشە.

دواجار جەلادەت دەيويست دالیا بە پوویەكى خۇش و بە ھەندى دەشەي شىرىن پېيختاتەوە ژورەكەي خۇى، بە جۇرىكى شەرمىنلىرى لە سەر ستابىشە عوزرىيەكانى خۇى بەرددەوام دەبۇو، دەچووە بەرددەم دالىياو بە چۆكدا دەمات و وەك ئەتكەرىك لە شانقەگەرەيەكى كلاسىكىدا رۆز بېبىنلىت دەيگۈوت: بەلىنى ئەي خانمى زىزم، وادانى ئەمە بەлагەتى بۇزگارى بابەتاھىرى عوريانە، ئەو شاعىرە بەدبەختەي تا ئىستا خۇشى نازانىت شاعىرى ج نەتەوەيەكە لەم نەتەوە سەر لىشىتووانەي ئەم دەقەرى جەنك و ئاگەرە. بەلام ئەمەي من دەيلەم بەлагەتى عاشقىكە كە خويىنى دلى خۇى دەخواتەوە، فەرمىسىكى خۇى دەتۇشىت.

دالیا پىتىدەگۈوت: جەلادەت بىتەنگ بە... تۆ ھەميشە كاتىك خۇت

دهکه یته لیپوک که من تاقه‌تی پیکه‌نینم نییه. و هر، دلی من، واز له مانه بهینه، ئاھ ئه گهر ده توانيت ئه و جانتایم تا ژووره‌وه بق هله‌گری، به قوربان، تینم نه ماوه، تینم نه ماوه هـتا ناتوانم جانتاکانی خوشم هـلگرم. گـرما ده مکوژـیت، دواچار ده زانم من گـرما ده مکوژـیت... هـر کـاتـیـک بـه ژـیـر ئـه و خـورـهـدا دـهـبـقـمـ حـزـدـهـکـمـ بـمـرـمـ. تـقـ گـوـوتـ چـیـ، گـوـوتـ کـهـ منـ وـهـکـ کـشـانـیـ ئـسـتـیـرـهـیـکـ وـهـهـامـ... تـقـ رـاستـدـهـکـیـتـ، ئـاـھـ خـواـیـ گـهـورـهـ، منـ لـهـ کـشـانـیـ ئـسـتـیـرـهـیـکـ دـهـچـمـ، بـهـلـامـ جـهـلـادـهـتـ ئـسـتـیـرـهـیـکـ لـهـمـرـقـوـهـ کـوـژـاوـهـتـوـهـ، دـلـیـ منـ وـهـرـهـ، زـورـ شـتـمـ هـهـیـ بـقـتـیـ بـگـیـپـمـهـوـ. لـهـمـرـقـوـهـ منـ دـهـبـقـمـ... وـازـیـ لـیـبـهـینـهـ... زـورـ شـتـمـ هـهـیـ بـقـتـیـ بـگـیـپـمـهـوـ. لـهـمـرـقـوـهـ منـ دـهـبـقـمـ... ئـشـوـکـارـهـکـانـیـ خـوـمـ بـیـنـکـدـهـخـمـ وـ تـهـاوـ، ئـاـھـ حـزـمـ لـهـ چـایـهـ، باـ چـاـکـهـتـکـهـمـ دـاـکـهـنـمـ، بـارـیـ تـهـعـالـاـ ئـهـ وـ سـوـورـهـ هـتـاوـهـیـ هـاوـیـنـ کـهـ مـرـقـفـ بـهـ زـینـدوـوـیـیـ دـهـبـرـیـنـیـتـ، لـهـ ژـوـورـهـیـ منـ فـینـکـتـرـهـ. تـقـ بـاسـیـ خـوـتـمـ بـقـ بـکـهـ، بـاسـیـ خـوـتـمـ بـقـ بـکـهـ... دـوـوبـارـهـ پـتـمـبـلـیـ: تـقـ بـهـرـاستـ بـیـرـیـ ئـهـمـ کـجـهـ پـورـهـ غـهـمـگـینـهـیـ خـوـتـ دـهـکـیـتـ، یـانـ وـهـکـ هـمـیـشـهـ درـقـزـنـیـکـیـ فـیـلـازـانـیـ کـهـ هـمـموـ درـقـیـ دـنـیـاـ دـهـکـیـتـ تـاـ دـلـیـ کـچـیـکـ بشـکـیـنـیـتـ؟.

جهـلـادـهـتـ دـهـیـگـوـوتـ: منـ دـهـتوـانـمـ درـقـ لـهـگـلـ مـانـگـ وـ ئـسـتـیـرـهـکـانـدـاـ بـکـهـمـ، دـهـتوـانـمـ درـقـ لـهـگـلـ زـهـمـینـ وـ ئـاسـمـانـدـاـ بـکـهـمـ... بـهـلـامـ خـانـمـ سـیـرـاـجـهـدـیـنـ، ئـهـیـ کـچـیـکـ پـیـکـهـوـهـ چـیرـوـکـیـ عـهـشـقـ لـهـ نـیـوانـمـانـدـایـهـ، نـاتـوانـمـ درـقـتـ لـهـگـلـابـکـهـمـ. دـالـیـاـ دـوـسـیـیـهـ گـهـورـهـکـهـیـ بـاسـمـیـ دـهـخـسـتـهـ سـهـرـ کـتـیـخـانـهـکـهـیـ وـ دـهـیـگـوـوتـ: جـهـلـادـهـتـ گـوـیـگـرـهـ، بـقـ منـ هـمـموـ شـتـیـکـ تـهـاوـ، منـ ئـیـترـ بـقـ تـقـ دـهـژـیـمـ، یـعنـیـ چـهـنـدـ بـتـوـانـمـ ئـاـگـامـ لـهـ تـقـ دـهـبـیـتـ.

ئـهـوـ رـوـزـهـ دـالـیـاـ سـیـرـاـجـهـدـیـنـ بـهـ هـیـمـنـیـ دـهـسـتـیـ بـهـقـسـهـکـرـدـنـ کـرـدـ، زـورـ بـهـ هـیـمـنـیـ، بـهـلـامـ زـورـیـ نـهـبرـدـ وـهـکـ ئـهـوـهـیـ رـهـشـهـبـایـهـکـیـ نـاوـ رـوـحـیـ بـهـرـهـلـابـکـاتـ دـهـسـتـیـکـرـدـ بـهـ گـرـیـانـ، وـاتـهـ پـیـشـ ئـهـوـهـیـ جـهـلـادـهـتـ لـهـ حـیـکـایـهـتـکـهـ تـیـگـاتـ، لـهـ نـیـوانـ هـنـسـکـهـکـانـیـ دـالـیـادـاـ هـنـدـیـکـ وـشـهـیـ گـرـتـهـوـهـ کـهـ پـیـکـرـاـ مـانـیـهـکـیـانـ

نه دهدا به دهسته وه، وهک وشهگله لی له بابهت «سهرداب، شهو، مولازمینکی رهشتمانه، موزهخانه، فایل، باسمی جه زائیری، فخره دین سیراجه دین عهدوله، ماسیمه کان له باشوروی پاسفیک، لاشهی من له فوراتدا». که دهگریا ئیدی دهباييه رایوه شنیتیت، دهباييه به هموو هیزی خوت زللیه کی لیبدهیت، به هموو توئانای خوت هاواربکهیت به سه ریدا ئوسا ئارام دهبووهه. به لام جه لادهت دهسته پاچه به دیارییه وه دانیشت و ته ماشای ئه و هنسک و گریانه هیستیرییه دهکرد، دهیزانی ده بیت شتیک بکات، به لام نیده کرد دالیا له نیو هنسکه کانییه وه به رده وام ده یگووت «دهمه ویت بمرم... دهمه ویت بمرم».

جه لادهت هیشتا له و تهمنه دا نه بیو که بزانیت مروف چون ئافرهت له کاتی فرمیسک پشتندما ده لاوینیتیت، چون به ئارامی ده یگریتە ئامین، چون سووک بال به دهوریدا ده هینیتیه وه، وهک ئه وهی پوچیکی ناسکی له باوهش گرتیت، به جوریک له دله شکاوه کهی کچدا هستیک دروستیتیت که ئه و مه خلوقیکی شوشې بی ناسکه و تهنيا تو ده زانیت چون ئه و دله شوشې ھەلگریت تانه شکیت. گرنگترین شت له و کاتدا ئه وهی ئافرهت تیگات که تو ده زانی دلی ئه و چەند شکاوه و توش ده زانیت چون به ناسکی پارچە کانی بنیت بەیه کەوه، کەسیتکی ھە ولد ده دهیت ئه و دله زیرینه گەردیتکی تر نه گرتیت، هیتند به ئارام و وریايانه باوهشی پیاده کهیت، وهک ئه وهی بهو هیمنی و ناسکیت مەرھەمیکی سیحراوی بخهیته سەر ئه و دله شکاوه تا هموو بەشە کانی یەکبگرنەوه. به لام جه لادهت جگه له زمان، ھیچ کرده يەکی شاعیرانە کی ترى نه بیو، ده وستاو ته ماشای دالیا ده کرد، باوهپى وابوو تهنيا زللیه کی رەشە با ئاساو هیستیریی وهک گریانە کانی دالیا خۆی ده توانتیت ئارام بیکاته وه، خەیالی بۆئەوه نه دەچوو که پەنچە یەکی ناسک، مەلمەسینکی هیمن، دهست به سەرە هینانیکی شاعیريانه ده توانتیت هەموو شتیک له دلی کچدا بگوریت. جه لادهت له و ژۇورەدا وهک بتیکی

که مژه دهوهستاو ته ماشایده کرد. که س نازانیت دالیا ئه و پزره چهند گریاوه، به لام به حیکایه‌تی جه‌لادهت خوی، گریانه‌که‌ی چهندین سه‌عاتی خایه‌ندووه، گریانیک لهوانه‌ی که مرؤف هه‌ستناتکات له دلی غه‌مگینی ئاده‌میزادریکه‌وه دیت، به لکو هه‌ستناتکات له کانیه‌کی ئه‌زه‌لی فرمیسک له مله‌کووته‌وه هله‌لده قولیت. به دریزایی ئه و چهند سه‌عاته دالیا خوی ده‌دات به‌سراه ئه و قه‌رمه‌لیه‌دا، ده‌موجاواری له ناو بالیفه‌که‌دا ده‌شاریته‌وه و ده‌گری، جه‌لاده‌تیش به ژووره‌که‌دا ده‌سوریت‌وه، یان میش ده‌کوژیت یاخود سه‌یری کتیبه‌کان ده‌کات، یان له‌سراه‌حق به دالیا ده‌لیت: هرو دالیا، ئیدی به‌سه مه‌گری، کچی پور، تو بق واده‌که‌یت، یه‌عنی ئیستا ده‌توانم چی بو تو بکمه.

که دالیا ژیرده‌بیت‌وه، هله‌لده‌ستیت و به ئارامی دهست به‌سه‌ری جه‌لاده‌تدا ده‌هینیت و ده‌لیت: دواجار گولی من، ته‌نیا فریشت‌کان ده‌توانی ژیرمه‌که‌نه‌وه. که ئارامده‌بیت‌وه و هک ئه‌وه‌یه مه‌خلوقیتکی تر له خوینه‌که‌یدا هه‌ستاییت‌وه. و هک ئه‌وه‌یه بورویت‌هه مرؤفیتکی تر، بورویت‌هه روحیتک که له کانیه‌کی سروشتنی پاک خوی شت بیت. دالیا ئیتر به حه‌رفی بروون قسه‌ده‌کات. باسی ئه‌گه‌ره کانی مردنی باسمی جه‌زاپیری بزده‌کات، باسی ئه و سه‌فره دریزه‌ی خوی بق ده‌کات بو گه‌یشنن به حه‌قیقت، سه‌فره‌ریک له یه‌ک کاتدا له چه‌ند جیهانیکی جیاواز جیاوازدا پرووده‌دات. سه‌فره‌ریک له دونیای ئاکایی و حه‌قیقه‌تدا، سه‌فره‌ریکی دیکه له دونیای بیثاکایی و خه‌یالدا، سه‌فره‌ریک لهم سه‌ر زه‌مین و جوگرافیا ئاشنایی ئیتمه پزه‌زانه تیاده‌زین، سه‌فره‌ریکی دیکه له سه‌ر زه‌مین و جوگرافیا‌یه‌کی تر که ته‌ریب به دونیای ئیتمه دریزده‌بیت‌وه. سه‌فره‌ریک له ناو هه‌سته ساده‌و پووکه‌شـه‌کانماندا، سه‌فره‌ریکی تر له ناو ئه و توانا سیحراویی و قوول و نائاساییه‌ی که به نهیتی له ناوماندا ده‌زی.

سه‌ری جه‌لادهت ده‌خاته نیو ده‌ستییه‌وه و ده‌یلاویتیت، به و هیمنییه

کوتوپرپوه که زورجار له ناکاو له نیگاو دهنگیدا دروستده بیون، دهیه ویت نیگاهی خوی سه باره ت به فاجیعه کان بق باسپکات. پیوایه هممو بروینیکی قول، سه دایه ک دروستده کات که هرگیز دهنگانه وهی کوتایی نایه‌ت. دالیا پای وابوو له زهمه‌نی کاره ساته گهوره کاندا، که بهردیکی ترسناک بهر ئه و گومه گهوره‌یهی ژیان دهکه ویت، مروف گهر بپوانیت ئه و شهپزانه ده بینیت که تائبه بد ده رون و ده گهپینه وه. هرگیز له فهزakan و شوینه کان و کاته کاندا و تابن، نه مردن ده یانوه ستینیت و نه دورییه ناکوتا و نه ناسراوه کان. ئه و شهپزانه وه ک هلچوون و داچوونی دوریایه کی گهوره وه هان، دین و ده رون، دین و ده رون، دین و ده رون. به جوریکی هیند توند ده جولینه وه ئه و ئندازه‌یه تیکده دهن که له خهیالی ئیمه‌دا مردن له زینده‌گی جیاده کاته وه. که دین لەگەل خویاندا بپینکی زور له ژیان پاده دهن و دهیین بق مهرگ، که ده گهپینه وه بپینکی زور له مردن لەگەل خویاندا ده هینته وه. هەندیجار شهپزله کان به جوریک تیکه لاوده بن هەندیکیان به ئاپاسته ناوه وه هەندیکیان به ئاپاسته ده ره وه ده رون، ئه وهی له ئه بە دییه ته وه ده گهپینه وه بەر ئه و شهپزانه دهکه ویت که بەر وه ئه بە دییه ده روات، ئه وهشی بەر وه ئه بە دییه ده روات به و هاوارانه تیکه لە ده بیت که له ئه بە دییه ته وه دیت وه.

دالیا پای وابوو، له ولاتی ئیمه‌دا که بەردە وام بەردی گهوره گهوره بەر ژیان دهکه ویت، بروسکه‌ی سهیر سهیر بەر ئه و گومه چکولانه‌یه دهکه ویت، ئه و ئندازه دیزین و نه گوره‌ی ژیان و مردن به جوریک تیکده چیت، وه ک پوخانی چەند شورایه کی لیدیت که دوو ئاولی جودا له يەكتىر جياده کەن وه. له ناوه پراستى ژووره کەدا ده وهستا، دهستى بەرزدە كرده وه، كراسه سپیله‌کی و تەنوره پرتە قالییه کەی پیکده کرد، دهستى بە قزیدا ده هینا و ده یگووت سهیرکه جەلاهت من ده سورپیمه وه، ده سورپیمه وه، ده سورپیمه وه وه ک دوا پارچه سه‌ما، وه ک دوا بزاوتى سه‌ما کەریک لە سەر سەحته‌یه کی

گهوره، دهسورپریمهوه و ههوا جله‌کانم دهبات، دهسورپریمهوه و موسیقایه‌کی شیت کوتایی ٿئم سه‌مايه را ده‌گهیتیت، به‌لام له کاتی سه‌ماکه‌دا موسیقا ده‌مبات، ده‌مبات بُو دوور، دوورتر له هه جیگایه‌ک ههست و نه‌سته کانمان تیتیگات، من هه ده‌سورپریمهوه، من هه سه‌ماده‌که‌م، ئه و موسیقایه لیره‌دا له ناو ده‌ماره کانمدا هه لیده‌دات، له چرکیه‌کدا ئیتر تیناگه‌م ئاخو ئه و موسیقایه لهدره‌وه هه ر به‌ردہ‌وامه ياخود نا، ده‌زانم ئه و موسیقایه له ناو جه‌سته‌مدا هه لیده‌دات... لیده‌دات. که چاوده‌کامه‌وه له‌سهر زه‌مینیکی ترم، به‌لام من هیچ ناکه‌م جگه له‌وهی که سه‌ماده‌که‌م، سه‌ماده‌که‌م، سه‌ماده‌که‌م. جه‌لاده‌که‌یت‌هه و ده‌بینیت له‌سهر زه‌مینیکی تریت، شه‌پولیک له شه‌ویکی تاریکدا هه‌لیگرت‌توویت، که پُوڙ ده‌بیت‌هه، که جاریکی دی یه‌که‌م تیشكی پوناکیت به‌ردہ‌که‌ویت ده‌بینیت، تُو چوویت بُو خاکیکی تر. هه‌ندیجار که هاواییک له گهروتا بیت، بیش‌وهی چاوبکه‌یت‌هه و شه‌پوله‌کان به ده‌م سه‌ماکردن‌وه ده‌تهیتن و ده‌تبهن، جارینک ده‌پریت‌هه و بُو سه‌ر زه‌مینی مردن و جارینک ده‌گه‌پریت‌هه بُو ڙیان.

ئه و پُوڙه دالیا بیوچان قسه‌یده‌کرد، سه‌مایده‌کرد، پیت‌هکه‌نى، ده‌گریا. هه‌ندیجاریش و هک مامؤستایه‌ک یه‌کنیک بُو گه‌شتیکی ترسناک به خاکی مردندا ئاماده‌بکات قسه‌ی له هاتوچویه‌کی بیئنه‌ندازه دریزدہ‌کرد له نیوان دوو زه‌میندا که جیاوازیان ته‌نیا و هک جیاوازی نیوان دوو مه‌مله‌که‌ت وایه. حیکایه‌تکانی ئه و ڙیئر زه‌مینه‌ی ده‌گیزایه‌وه، چیرڙکی ئه و کوژراوانه‌ی به دوای حیکایه‌تی مردنی خویاندا گه‌رابونه‌وه بُو ڙیان. باسی ئه و کچه چکولانه‌یه‌ی که قڑی به گولی یاسه‌مین ده‌پرازاندھو و ناو دو لا به‌کان بُو فایلی خوی و باوکی و خوشکه‌کانی ده‌گه‌پا. ئه و پیاوه پیره‌ی له سوچینکدا ده‌سیبیه‌ی هه‌موو کوره‌کانی یه‌ک له دوای یه‌ک ده‌دوزیبیه‌وه. ئه و گه‌نجه‌ی هه‌ر که‌سیک فایله‌که‌ی ده‌گرت به‌ده‌ستیبه‌وه ده‌ستی خویناوی ده‌بوو، ئه و

دوسیه‌یهی هر ده تکرده و پهشه‌بایه‌کی توزاویی هم‌لیده کرد و گلینه کانتی پرده کرد له توز، ئو فایله‌ی بونی گوریکی لیده‌هات تازه هم‌لدرابیت‌هه. ئو فایله‌ی ده تکرده و لاهه‌کانی هاواریاندہ کرد، پنهنهت بق هر پهره‌یه‌کی ده برد و هک جهسته‌یه‌کی بریندار دهیقیزاند.

چیرۆکه کانی دالیا مایه‌ی سه‌رسامی جه‌لادهت بwoo، همندیچار وای هستدہ کرد دالیا خاوه‌نی فه‌نتازیا به‌یه‌کی پهشه. ئوه‌هی سه‌بربوو ئو بپیاره‌ی بwoo که‌واز له گورانی و سه‌ما بهینتیت، واز له و بهینتیت و هک سوزانییه ک بئزی، تا ئوه‌کاته هرچیه‌کی کرد بwoo بق‌هه‌هه‌بwoo باسمی جه‌زائیری ئازادیکات، هرچیه‌کی کرد بwoo بق‌هه‌هه‌بwoo له پینگای لهشی خویه‌وه ئو قه‌لا تاریکانه بپریت و بشکینتیت که به سه‌ختترین ده‌زگاکانی سیخوری دونیا نده‌بپرداز، ویستبووی بگاته ناو تاریکترین و نهینتیترین زیندانه کانی سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه. سه‌فریک بکات سه‌ختتر له سه‌فری پاله‌وانی ئه‌فسانه گریکیه‌کان بق دونیای خواره‌وه، سه‌ختتر له سه‌فری پاله‌وانی ناو چیرۆکه خه‌یالییه‌کان بق سه‌ر ئه‌ستیره‌یه‌کی دوروو پر درنده. دالیا له و سه‌فره‌دا هه‌موو نهینی و کله‌ین و سوچه‌کانی ئه و ماشینه جه‌هه‌نمیه‌ی بینی بwoo که ولات ده‌باته‌پریو، گه‌یشتبووه زیندانه زور تاریکه‌کان، گه‌یشتبووه شوینه زور نهینی و نه‌زانراوه‌کان، به‌لام هرچه‌ند ده‌گه‌یشته جینگایه‌ک که پیشی واببوو ئوه دوا هه‌ریتم و دوا ویستگیه، شوینی قولوترو تاریکترو نهینتیتری له زیر قاچی خویدا ده‌بینی، به جوزریک نه‌یده‌زانی ئه و پرچوونه به ناو ژووره‌کانی ئه‌شکه‌نجه و زیندان و گورستانه کاندا له کویندا دوا بیدیت. تا پرچووایه ئه و شانشینی مردن و تاریکیه قولوترو قولوترو ده‌بwoo وه هیچ جینگایه‌ک نه‌بwoo که ناوی خالی سه‌ره‌تاو خالی کوتایی بیت، به‌لکو داچوونیکی ترسناک هه‌بwoo تا ئه‌به‌د به ناو گوزه‌ریکی تاریکدا که پرچ دوای پرچ ئالقزتر و لقدرتر و فره‌بالتر بره‌هو ناو ئوقیانوسیکی بینین له نهینی ده‌کشا. ئه‌وانه‌ی له و جیهانه ئالقزو پر نهینی‌دا و شده‌بیون هیزیک

نهبوو بیاندوزیتەو، چونکە لە بىنەرەتدا بۇونەورىك نەبۇو بىتوانىت بىزانىت لە ھەممو بەشەكان و لقەكان و ژۇورەكانى ناوا ئەو ئامىرىھ كەورەيدا چى ھېي... ئىدى كەران بە دواى يەكىكىدا دواجار ونبۇونىكى بىسەروبىن بىوو لە كەورەتىرين و ئالقۇزتىرين كەۋكەي سەر ئەم ئەستىزەيدا. وەك ئەوەبۇو لە ناوا ملىونىك بازنىدا ونبىيت كە ھەر يەكەيان لە ھەزارەها ژۇور دروستىبۇو، ھەر ژۇورە كۆدى نەھىنى و شفرەتى تايىھتى ھېي بۇ كەرنەوهى دەرگاكانى، بە جۇرىك سەرنىشىن و بەرپرسىيارانى ھېچ يەك لەو ژۇورانە ناتوانىن بىزانىن چى لە ژۇورەكەي تردايە. دالىيا لە ماوهى ئەو چەند ساللەدا دەرگائى ھەزاران ژۇورى كەرىبۈوهە، بەلام نەيدەزانى ئەو شوپىنانە ئەو دەستى پىاراگەيە لەسەدا چەندى تەواوى ئەو سەرەزەمىنى نەھىنىيە پىيڭەھەتىن، نەيدەزانى چەند قات بەو ژىير زەمىنە تارىكەدا رېچقۇتە خوار، دواجار يەكىكى لە ئەفسەرەكان پىشىگۈوتىبۇو، ھېچ كات جۇرە پرسىيارى وەھا لە خۆت مەكە، چونكە ھېچ ئادەمەمىزەدىك نىيە بىزانىت خۆى لە كويى ئەو ئامىرىھادىيە، بىزانىت شوپىنى لەو ئامىرىھدا چەند كىنگە. چەند كەس لە خوار ئەوھەن و چەندى تر لەسەررو ئەوھەن. دالىيا ھەستىدەكىد لەو گاشتەدا نەھىنى گەورە گەورەتى سەبارەت بە ئىشى ھەممو ئەو ئامىرىھ ترسناك و زەبەلاخە دۆزىيەتەو، نەھىنى گەورەتى لەسەر پىباوه ترسناكەكانى ناوا ئەو ئامىرىھ فېرىبۇو، بەلام لەگەل ھەممو ئەو پەنچە گەورەيەشدا، لەگەل ئەو پىنگا پېر مەترسى و كوشىنەدەيدا نەگەيشتىبۇو ھېچ، چونكە لەو گاشتە ئالقۇزەيدا ھەرگىز نەكەوتىبۇو سەر پىنگايمەك بىكەنەتتەو بە باسمى جەزائىرى. ئەوهى لە سەفەرى ئەو چەند ساللە دەستى كەوتىبۇو، ئەو دۆسىيەيە بۇو كە بە ھەممو كەرمائى باش سورىدا هيتابۇوى بۇ پەرتەقالى سېپى. ئىستا ھەستىدەكىد درېنژەدان بەو سەفەرە مانا يەكى نىيە، ئەو ھەممو ڈيانى تەنبا پۇلى سۆزىنى بىنى بۇو، چونكە دەيزانى ئەو پىباوه دېنداھى ئەو دەزگا سامانىكە دروستىكىردنەن تەنبا لەشى ئافەرت چۆكىيان پىتىدەدات،

تهنیا ئه و شه هوته دیل و چه وساوه یهی ناویان وايان لیده کات خیانه ت لهو
 ئامیره زه ب لاح بکان. تنهها شتیک به مرؤفه و ده یانبه ستیته و نه دلیانه، نه
 هوشیانه، نه عه قل و خه یالیانه، بملکو ئه و پارچه گوشته بیه که وهک مؤمنیکی
 هلهکه راوه همیشه له ناو پانتوله کانیاندا ده سووتیت. ئه و سوزانی نه بورو،
 خولیای ئه وهی هه بورو بیت به و هرگیز له یه کینک له بنکه کانی و هرگیزان،
 بیت به پو مانتو سیک و ڈیانی خوی بکیریت و بیت و بیت به مامؤستای
 ئیگلیزی و برپوات له کورستان، له شاری مندالی خوی و انه بلیت وه.
 به لام ئه و خولیایانه چیتر سوودی نه بورو، سه عاتیکی نهیشی له ناووه
 ئاگاداریده کرده و که ده بیت ئاگادار بیت چونکه مردن لیوهی نزیکه. هاته وه
 بؤثه وهی ئه مجاره به جو ریکی تر له پرته قالی سپی بژی. باوه شیده کرد
 به جه لاده تدا و ده یکووت، لبه ر تو ئه شاره جیتا هیلم، ده ترسم پوژیک
 ته پوتوزه کان بتنه، ده بیت ئاگادار تبم. جه لاده تیش نه یده ویست برپوات. ئه و
 جه لاده تی و هک کوره منداله کهی خوی سه یردہ کرد، ئه گه رچی له یه کم
 پوژه وه ده زانیت که خوشی ده ویت، ئه گه رچی له ناو پوچیدا هندی جار
 ههسته کچان و ههسته دایکانه کانی تیکه لده بعون، لهوه ده ترساله ساتیکی
 تیکه لاوی و سه رلیشیواندا، ههسته کانی به جو ریک له ده استبدات تسلیمی
 و هسوه سه کانی بیت و دوای ته ماعه کانی جه لاده ت بکه ویت، که ده یویست
 و هک عه شیقه یه ک له ئامیزیدا بیت. له یه کم پوژه وه ده یویست زور زور
 لیتی نزیک بیت و زور زوریش دوور بیت، عهشقی کچان هه میشه ئاوه ها پره
 له دواکاری ئه ستم و نه کرده. له یه کاتانا نزیکی و پیچه وانه که شیان ده ویت،
 دووری و پیچه وانه که شی، خوشی و پیچه وانه کهی، ئازارو پیچه وانه که شی.
 دالیا پوژی دوایی شته کانی کوکرده و چوو بؤ لای موسای بابه ک.
 به لام سویتدی خوارد که هتاهه تایه ئاگای له جه لاده ت بیت، هه مسو
 هفتنه یه ک بیت وه لای، جه لاده تیش هر کاتیک ویستی ده توانیت بچیتنه لای،
 چونکه ئه و دواجار له بار خاتری ئه و له و ته پوتوزه ده مینیته وه. چو لکردنی

ژووره‌کهی دالیا له پرته‌قالی سپی پربوو له سۆزو عاتیفه‌ی گەرم، ھەموو مۆسیقارەکان و کەھ سەماچییەکان گریان، جەلاھەت له ھەمووان زیاتر گریا. پیکابینکی سپی چلکن ھەموو کەنیبەکانی دالیای گواسته‌و بق بیمارستان چکولەکەی موسای بابەک، جله‌کانی خۆی بەسەر کەنیبەکانی پرته‌قالی سپییدا بەشکرد، تەختى خەوتتەکەی بەخشى بە مۆسیقارەیک کە چەندین مانگ ببوو له سەر زەھوبییەکە دەخھوت. کە دالیا پۇيىشت غەمیتکی ترسناک بالى بەسەر ھەموو پرته‌قالی سپییدا کېشى. سەمەر سالىح و مىردد بارىکەکەی لە ھەموو کەس غەمگىتىرپۇون، کە لە ماوهى ئەو چەند سالەدا پەيپەندىبىكى سەيريان لهكەل ئەو كچە چاونە ترسەدا پەيداکردىبوو كە ببوو ببوو بە ھاوارتىبەکى نزىكىيان. بەلام موسای بابەک دلخۇشتىرىن کەس ببوو بەو بپىارە، ئەو پىياوه پەرخەندهو حىكمەتە پىتىوابوو له دالىا و جەلاھەتدا دوو شتى گورە دۆزىيەتەوە کە پىشتر بە درىئازىي ژيانى لىنى مەحرۇم ببۇوه.

کە جەنگ كوتايىي هات، چەندىن ھەفتە ببوو دالىا لاي موساي بابەک كارىدەكرد، كوتايىي جەنگ كوتۈپرو چاوه رپانە كراوبۇو، ئىرانييەکان يەك لايەن قىبۇلى ياداشتىكى بىنودەولەتى كونىيان كرد، لە بەرەكانتدا بە چەشىنەكى خىتاو نائاسانىي کە هيچى لهكەل ئەو عىنادە دىرىيەتە ياندا نەدەگونجا پاشەكشىيانىكىردى، لە ھەر شوينىكەوە بىتىك ھاتىيەتە پىشەو كەرانە دواوه. پاشەكشەي ئىرانييەکان غوبارىتكى ترسناكى له سەر سىنورەکان جىيەيشت، لهكەل لەشكە شىكستە و براوه‌كانتدا تارمايى ھەزارەها سەربازانى كۈزۈراو لە سەنگەرەکانى مردن ھەستان و كولەپشتەكانيان ھەلگرت و كەپانەوە بق مال، لە ئەمبەرەو بەرى سىنوردا مارشىنکى سەير دەستى پىتىكىردى، مارشىنکى ھىتمەن، غەمگىن، پىر ئەفسوس. لە ھەر دوولاؤھ سەربازە مەردووھكان

له خاکی یهکتردا هله دستانه وه، قهیتاني پؤستاله کانیان ده به است، کلاوه سه ربارزی بیه کانیان ده کرده سه ر، تهپوتوزی مردینیان ده سری و پروویان و هردنه گیپ او ده گه رانه وه بق نیشتمان. سه ربازو گوردانه زیندووه کان به خاتی ئاشکراو پینگای ریک و زهمینی دیاریکراودا ده گه رانه وه، به لام مردووه کان ده بایه به هممو پنده شت و چیاو کیلگه تاریکه کانی شهودا بپوشتبانایه، هیچ پینگایه کی تاییه ت نه بwoo له ویوه پاشه کشه بکن، هیچ ئه فسه ریک نه بwoo فه رمانیان بداتی چون برقون، هیچ گوردان و وحده يه ک نه بwoo خویانی پیشناستین، له برهئه وه ئازادانه له قوولایی خاکی دوزمنه وه هله دستان و به ناو گهرمای کوشندھی ئابدا، به ناو ئه و خاکه دا که هیشتاله بربنه دیرینه کانیه وه توڑ هله دستا، به ناو زه ریاجه و جوگه له و جوئیاره کاندا که تا ئه وکات دهنگی ته قینه وھی خەیالى له ناو ورده شەپوله کانیاندا مله یده کرد. له پینگا مردووه کانی هەردوولا به رو و پووی یه ک ده هاتن و سلاویان له یه ک ده کردو به هیمنی به لای یه کدا تىدھ پەرین. سه دان هزار مردووبون که ده گه رانه وه بق نیشتمانیک مرگى ئوان هیچی تیا نه گوپریبیوو، پینگا کان همموویان له جینگای خویان بعون، ئەستىرە کان له جینگای خویان بعون، گرده چکولە کان له جینگای خویان بعون، کانیه کان و درەختە کان، هەتا بالندە کان همموویان له جینگای خویان بعون... سەفرى گه رانه وھی مردووه کان بق ماله وھ سەفریکی دریز بwoo، هیچ کەس نه بwoo پرسیاری لیتکەن، بەیتەنگ بے سەر مەرزە کاندا دەپرینه وھ، بے شەو بے ناو کیلگەی تەماتە و باغى خورماو مەرەزەی ئاودارو بیستانی میوه هاتدا ده هاتن. ئەوانەی زوو گەیشتنە وھ سەرجادە کان، یه کەمین دەستە بعون کە تىنگە یشتن ئەوان نابنە وھ بے نیشتمەجتى ئە و ئاوه دانى و خاک و شەقام و کیلکانە، به لام شەپول له دواى شەپول ده هاتن و تىكەل بە ڏيان دەبۇونە وھ، تەنها ئەوانەش دەیانبىتىن کە دەیاتتوانى ناو جەرگەی تارىکى بېین. ژمارە بیان ھېنڈ زۇر بwoo، جیاکردنە وھو هەلاویرى دکردىيان کارىکى نەکرده بwoo.

ههموو بەر لەوهى بگەنە بەر قاپى مالەوه دەيانزانى نابىت لەدەرگا بدهن، نابىت كەس بەئاكا بھېتىنەوە، نابىت هيچ شتىك بجولىتىن. دەيانتوانى بوهستن سەيرى قاپى كونى دەركاكانى مال بکەن، سەركەونە سەر سەربان و لەويوھ لە حەوشە كۆن و غەمبارەكانى مەندايان بروان، بچەنە ژۇورەكانەوە، دايىكىان بېيىن، مەنداخ خەوتۇوەكانىيان ماقبىكەن، دەست لە قىزى ڙەنەكانىيان بدهن كە تەنھايى سېھى كردوھ. بەلام نەدەبۇو هيچ مەخلىقىك لە خەوهەستىن، خۇيان لە هيچ شتىك بدهن، ئاسەوارى دەستىيان لەسەر هيچ پەنچەرهەيەك جىتىھەيلەن. دەيانتوانى ئاۋ بخۇنەوە، بىشەوهى زىندۇوەكان گۈيان لە دەنگى بەلۇعەكان بىت، دەيانتوانى چراڭاڭ داگىرىسىتىن بىشەوهى زىندۇوەكان خەبەريان بىتەوە، لەسەر كورسىيە كۆنەكانى ناو چىمەنى ھاوين دانىشىن، يادگارەكانى جارانى خۇيان بەذۇزىنەوە، تەماشاي وىتەكانى خۇيان بکەن، بۇنى گولەكان بکەن... بىشەوهى كەس بىيان بىنېت.

ئىوارەيەكى درەنگ يەكتىك لەو مردووانە بە خۇى و فلووتىكەوە، دواى گەشتىكى دوروو درىزى چەند پۇزە بە زۇنگاوهەكانى باشۇور و باغەكانى نىوان دىجلەو فوراتدا گەيشتە شارى تەپوتۇزى زەردو لە يەكتىك لە كوجە تارىكەكاندا جەلادەتى كۆتىرى بىنى. چاوبىنکەوتىنگ دواتر سەدايەكى سەيرى لە هەموو ژيانى جەلادەتدا دەبىت، كە درەنگ تىدەگات، يەك بىنین لەگەل مردوو يەكدا هيچ نىيە جىڭ لە داوهەتكى كراوه بۇ سەفەر بە ئەبەدىيەتدا. دواى كوتايى شەپ، ئەو چەند ھفتەيە ولات هەموو شادىدەكرى، لەمسەرەو سەرەي ئەو زەمينەدا ئاهەنگى شىستانە رېنگەخرا، لەهەموو كوجەكاندا، لە هەموو فولكەكاندا، لە ناوهبراستى شارەكاندا، لەبەردمە مزگەوتەكان و لە ناو قوتابخانەو لە يارىكا كەورەكاندا. هيچ ئان و زەمانىنگ وەكى ئەوساتە ولات پىنۋىستى بە سەماكەر و مۆسىقار و لافيتەنوس نەبۇو، هەر لە دوو پۇزى يەكمەوە شارى تەپوتۇزە زەرەتكەنانى ئىمەش

له سه‌ر نشینه‌کانی خالی بورووه، له هممو شاره‌کان و بهنده‌ره‌کان و
 ئاوه‌دانییه‌کانه‌وه که‌سانیتکی نه‌ناسراو به ماشینی تایبەتییه‌وه هاتن و له
 پاسی گهوره گهوره‌دا موسیقارو کچانی سه‌ماچی و سوزانییان سوارکرد
 و به‌دهم هقبن لیدانه‌وه بردیانن بقئه‌وه ناهەنگه خه‌یالی و گهورانیی
 له سه‌ر شه‌ره‌فی ژه‌نزا‌له‌کانی سوپا و سه‌رۆکه حیزبییه‌کان ریتکده‌خرا.
 له و بگره‌وه بهرده سه‌یره‌دا، له و فرکان فرکانه‌دا، له ساتیکدا شاره‌کان
 له سه‌ر سه‌ماکه‌رینک ده‌یانکرده شه‌ر، له ساتیکدا فیشه‌که شینه ده‌تەقینرا،
 ناسمان یهک پارچه تیشك و دره‌وشانه‌وه ببو، له هممو کولانه‌کانی
 ئه‌وه شاره‌دا دهنگی سروود له بلندگۇی گهوره گهوره‌وه ده‌گویزرايیه‌وه.
 کجه سوزانییه‌کان به پووتى خويان فریتیده‌دایه ناو پاسه‌کانه‌وه، مەمکە
 زله‌کانیان له پنچه‌ره‌کانه‌وه شۇپرده‌کرده‌وه باڭى يەكتريان دەکردى، قۇونە
 زله‌کانیان دەخسته سەر كوشنه گەرمە‌کان و دەیانزريکاند، له کاتىکدا
 پرته‌قالى سېي له گەرمە‌ئى خۇئاماده‌کردندا ببو، تا بەتەواوى ئىداره‌يە‌وه
 پووبکاته باغيتکى گهوره‌ی پايته‌خت تا له ناهەنگه مەزنە‌کانی سەرکەوتتىدا
 بەشدارىيەت، جەلادتى كوتىر كە دەيزانى ناتوانىت له شاره بچىتە‌ده‌ره‌وه،
 دەيزانى دەشتىت تووشى ج مەترسىيەك بىت، له هەراى خۇئاماده‌کردن و
 خۇپتچانه‌وه بارکردنى كەلوپەلدا، له ساتیکدا دلىبابوو كە هىچ كەسنىك
 نايىنېت لە تاريکى كۆچەيەكدا خۆى ونكىد. وەك يەكتىك بە‌دهم خه‌وه‌وه
 بپروات، سه‌يرى ئه‌وه چرا هەوايىي بەرزاھى دەکرد كە وەك پەرشبۇونە‌وه‌ى
 گولىنک، وەك تەقينه‌وهى شەست پەرىنک دەتەقينه‌وه و دەبۈون بە بارانى
 بەنگ و دەبارىن. له ناو ئه‌وه تیشك بارانه‌دا جەلادت بەره‌وه لاي موساي
 بابەك كەوتەرى، دلىبابوو له و هەرا گهوره‌يە‌دا كەس ئاكاي لە نىيە.
 له‌وساته پرتامانە‌ئى خۇشيدا هەمووان له بېرىاندە‌کردى، بەلام چاڭتىر...
 ئىستا بىخەم دەستى دەخسته گيرفانى پانتولەكە‌ي و سه‌يرى شەوقى
 فيشه‌کە گەداره‌کانى دەکردى كە گروھىتک سەرباز، له‌وانە‌ئى دەروازه‌کان و

ئەمسەرەو سەرى شارىان كۆنترۆلەكىد دەيانىتەقاند. ھەستىدەكىد رەنگە پۇناكەكان، لاقاوه سەيرەكانى تىشكىپپىاك لە ھەموو شىتىك بەسەر ئەودا دېنەخوارى، بەلام ئەو بەجۈرىيک لە جۆرەكان ھەر لە زولمەتدا بۇو، گوينى لە فيشكەي پەرشبۇونەوە بلاۋىوونەوەي پۇناكىيەكان بۇو، گوينى لە هاوارى سەرسامى كىيژەكان بۇو، گوينى لە ھەلھەلەي شىتىنانەيان بۇو، گوينى لە ھۆسەكىرنەكانىيان بۇو. بەلام لە چاوى زۇربەشىياندا غەمىكى پەنهانى دەلۇزىيەوە، غەمىك كە ئەو لە ھەر كەس زىاتر دەيىتى. «جەنگ تەواو... جەنگ تەواو... جەنگ تەواو» ھەموو ھەلەپەرين و وايان دەگۈوت، شىتىنان بە كۆچەكاندا پایاندەكىدو وايان دەگۈوت. سۆزانىيەكان لە بەردەركا كوشيان بۇ پىتىوارەكان ھەلەددايەوە و وايان دەگۈوت. جەلادەت لە خۆى دەپرسى دواى جەنگ چى دەيىت؟ دەبىت دۇنىا بە جۆرىيە ئارام و ئەمېن بېيتەوە بتوانىت بگەرىتەوە بۇ باكۇور؟ بەلام خوداي گەورە كورىستانى چى، ئەو ئىستا ھەڙدەسالە... بىتكومان دەيگۈنەوە بە سەرباز... ھەركىز لىشناڭەپەرين... دەبىت بىروات بۇ ناو سوپا... لەوانەيە جەنگى تر سەر ھەلبات... لەوانەيە قات و قرى تر... ئاه ئەو دواجار نايەويت مەريووه كانى خوشى لە بىرېكەت، چىرۇكى خۆى لە بىرېكەت... بەلام چىرۇكى چى؟ دەتوانىت چى لەو چىرۇكانە بىكەت بە خەوتۇويى لەسەرىيدا... ملىونىتىك چىرۇكى خەوتۇو لە ناو سەرى ئادەمیزادا، سوودى هاوارىيەكىان نىيە كە مرۆف بىن و شە لە گەرەپەرە دەرىدەكتات... لەسەرىيەوە فيشەكەشىتىيەك دەتقىيەوە و تارىكى پېرەكىد لە رەنگ. بىرەدەكىردىو، بەلام بەر لەھى فريابكەويت بىزانتىت بىر لە چى دەكاتەوە تەپوتۇزى ماشىتىنىكى شىت، بە دەيەها سەرنىشىنى شىت و بە ئاوازى گۇرانىيەكى عەرەبى شىتىنانەترەوە دايىدەپۇشى. جەلادەت وەك شىتىك لە دۇنيا يەكى ترەوە پەيوەندىي پىتەو بېسەتىت دەوەستا، كوتۇپپەر وىتەيەكى سەير دەھاتە خەيالى، وىتەيەك بۇ ئىستىتىك لەو كەرنەفالى رەنگ و مۇسىقا شىتىنانەيەي

شادی دویریده خسته و هو ده بیرده و به ره و ئه و زه ویه خه بالیانه هی له سات و کاتی ئاساییدا تیاده زیا. لوساتهدا مردووه کانی ده بینی له سنه نگره دووره کاندا هله دستن... مردووه کانی ده بینی خویان ده ته کینن و پیلاوه کانیان له پیده کهن و کوله کانیان ده کنه وه کول و ده گه پنه وه. ساتیک چاویده کرده وه و پاشه کشته هیمنی ئه و مردووانه هی ده بینی له کوره پانه کانی مردند، به لام به رله وهی ئه و ته پوتوزه له نیگایدا بسریت وه چاویده کرده وه و چاوانی پرده بونه وه له تیشکی ئه و پوناکیه په نگاوه نگانه هی که وه ک بروسکه ده هاتن و تیده په رین، ده هاتن و تیده په رین. جه لاده ت له ناو ده نگی ته قینه وه و په نگی پرشنگداری پوناکیه کاندا هنگاووه کانی خوی خیزاتر ده کرد و پر به هه مو و شه و دهینالاند و دهیکووت: هاوار.

بهشی دووهه م

شاری سوزانییه کان ده رؤذ بورو چوبل بورو، له موسای بابه ک و دالیا سیراجه دین و جه لاده تی کوتر به ولاوه که سینکی تری تیا نه ما بورو. کوچه کان سه رتapa چوبل و ماله کان سه رتapa خالی. جکه له پاره شنکی زهر د که وه ک غریبیه کی بیسروهت به ناو شه قامه کاندا ده سورایه وه ده نگی هیچی تر نه ده هات. له متدالییه کی زور زووه وه جه لاده ت خه ونی بینی بورو که جاریک له جاره کان به شاریکی وها چوبلدا ده روات. شاریک شه قامه کانی و کوچه کانی ته نیا بؤثه و ده بن، ئه ستیره و مانگ و په شه با کانی ته نیا بؤثه و ده بن. له و ده رؤذه دا جه لاده ت هیچی نه کرد، به رده وام به و شاره چوبله دا ده گه پرا. کوئی له و ده نگانه ده گرت که په شه باله ناو شاریکی بیده نگدا دروستیانده کات. پینی و ابورو ئه و ده نگانه ده نگی جیاوازن، په شه باله که به شاری جه نجالدا ده روات ده نگیکی ته واو جیاوازی له گه ل ئه و ده نگه دا هه بیه

کاتینک به شاریکی ئاوه‌ها چول و هۆلدا ده‌گەپیت. به شیوه‌یه کی تر پنهنجه به‌سهر شته‌کاندا ده‌هینتیت، به جوریکی تر یاری به لوح و په‌ردەو تەناف و ئاریله‌کان ده‌کات. ته‌واو وەک مۆسیقارینک لە سالۇنیکی گەورەدا بۆ خۆی عەزفبىکات، لەکەل مۆسیقارینک دىكەدا لە بەردەم دەیان ھەزاران خەلکدا مۆسیقا بژەنیت. جەلادت هەستىدەکرد ئەو بايەی بە ناو شاریکی چۆلدا دەپروات ھەمان ھەستى ناكوتا و ترس و تەنھايى تىدایە كە مۆسیقارینک ھەيەتى كاتينک بە تەنیا له‌سەر لووتکەی چىايەکى بەرز لە بازنەی دەیان گەوالە ھەوردا مۆسیقا لېيدات. جەلادت خۆی بە پسپۇرىنىکی گەورەی گوينگرتەن لە با دەزانى، لە شارەكەی خۆی گوينگرىكى زىرەکى پەشىبا بۇو، لە چىيا دوورەکان ئىسحاقى ليۈزىپىن پىنى گووتبوو، ئەوھى لە با تىنەکات ھەركىز نابىتە مۆسیقار، لە شارى سۆزىنەيەکان تىكەلاؤ بە باکان بۇوبۇو كە ھەميشە بە ئىقاعىكى قورس لە ناو كوجەکاندا ده‌گەپان و پەزىھىكى پېرىيان ياد جەلادت دەھىتايەوە كاتينک بە ھەناسەي قورس و ھەنگاوى لەرزۆكەوە بە زەويىدا پىاسەدەکات.

گوينگرتەن لە با يەكىن بۇو لە خولىا سەيرەكانى جەلادت كە پىندەچوو لە باپىرە كاروانچىيەكانىيەوە بۇي مابىتەوە. بەدواى گوينگرتەن لە دەنگى ئەو بايەدا شەوو رپۇز لەدەرهەو بۇو، تەنیا نىوهەپوان و ئىتواران دەگەپايەوە بۇ لای موساي بابهەك و دالىا. شەۋىيك بە دواى مۆسیقايى نەھىنى ئەو بايەدا لە كوجەكانى باشۇورى شاردا هيىند دووركەوەتەوە، ھەستى بە ونبۇون كەردى، شەۋىيك بۇو رەشمە باکان لە شەوانى تر بەھىزىتربۇون، شەۋىيك بۇو سەيرەترو توپەتر له‌سەر لەم و پەنچەرەو دەرگاكان پەنچەكانى خۇيان دەجولاند. توندتر شته‌کانيان لە بناغەوە دەلەقاند، چىنگۇ ئەستۇورەكانيان پادەوەشاند و بە ئىقاعىكى خىتاراتر شته‌کانيان لە ھەوادا دەجولاندەوە. جەلادت چۈن عاشقىكى مۆسیقا تەماشاي پەنچەكانى پىانۇرۇنىك دەکات كاتينک له‌سەر كلاڤىئەكەي سەمادەکات، دواى پەنچەي ئەو بايە دەكەوت

و له گهل شهپوله کانیدا ده رؤیشت. دواجار لیه کیک له کولانه کانی ئه و شارهدا هستیکرد تارماییه کی ماندوو له ناو تپوتوزو زولمه توه به ره و پروری دیت. سرههتا پیتی وابوو ئوهی ده بیینیت فیلیکه له فیله کانی نیگا و هله کی کوشندهی روانینه که باله هست و نهسته کاندا دروستیده کات. جه لادهت له جینگای خوی ده و استاو ئه و تارماییه ماندووهی ده بینی بعکاوه خو برهه لای ئه و دیت. تا نزیکتر ببواهی توه ئاشکراتر ده بورو شیوه و پوخساریکی هه بورو له و سهربازانه ده چوو که له شهودی سه رکه و تند کاتیک به پنگاوه بورو بقولای دالیا له ناو تهقینه و هی رهنگه کاندا بینبیونی... ئه و شهودی سه رکه و تنه شوومه، ئه و شهودی ولات و هک قه بیله کی برهه ری له سه رکه لامکی خوی هله ده پری، ئه و شهود جه لادهت بـهـرـهـوـامـ پـوـخـسـارـیـ ئـهـ وـ سـهـرـبـازـانـهـ دـهـ بـیـنـیـ کـهـ لـهـ مـرـدـنـ هـلـدـهـسـتـانـهـ وـهـ بـهـرـهـ وـ دـوـ دـهـ گـرـانـهـ وـهـ. وـهـ مـؤـتـهـ کـیـ تـرـسـنـاـکـ وـابـوـ چـاوـیـ دـهـنـوـقـانـدـ وـ سـهـرـبـازـیـ مـرـدـوـوـیـ دـهـ بـیـنـیـ لـهـ گـورـهـ کـانـیـانـ هـلـدـهـسـتـانـهـ وـهـ پـوـسـتـالـهـ کـانـیـانـ لـهـ گـورـهـپـانـیـ جـهـنـگـداـ دـهـ دـوـزـنـهـ وـهـ لـهـ پـیـتـیدـهـکـهـنـ وـ بـهـ مـارـشـیـنـیـکـیـ هـیـمـنـ بـهـرـهـ دـوـ دـهـ گـهـرـیـنـهـ وـهـ. ئـهـ وـ شـهـوـهـ چـهـنـدـ دـهـنـوـسـتـ لـهـ نـاـکـاـوـ خـوـنـیـ ئـهـ وـ سـهـرـبـازـانـ بـهـنـاـگـایـانـدـهـهـیـنـیـهـ وـهـ. لـهـ خـوـیـداـ نـاـسـمـانـ دـهـبـوـوـهـ توـنـیـلـیـکـیـ کـراـوـهـ وـ تـرـسـنـاـکـ کـهـ لـهـ نـیـوـیدـاـ دـهـیـهـاـ تـوـفـانـیـ گـهـوـرـهـ گـهـوـرـهـیـ رـهـنـگـ لـهـ مـسـرـیـ گـهـرـدـوـنـهـ وـهـ بـوـ ئـهـ وـسـهـرـ دـهـجـوـلـانـهـ وـهـ. لـهـ سـهـرـ زـهـوـیـشـ ئـادـهـمـیـزـاـدـهـکـانـ بـهـکـ لـهـشـکـرـبـوـونـ بـهـ پـیـتـمـیـکـیـ هـیـمـنـ لـهـ تـارـیـکـیدـاـ دـهـ رـؤـیـشـتـنـ. ئـهـ مشـهـوـیـشـ کـهـ لـهـ رـهـشـهـبـادـاـ دـهـوـهـسـتـاـ پـیـتـمـیـ رـؤـیـشـتـنـ وـ نـزـیـکـبـوـنـهـ وـهـیـ ئـهـ وـ تـارـمـایـیـهـ لـهـ پـیـتـمـیـ مـهـخـلـوقـاتـیـ نـیـوـ خـهـوـنـهـ کـانـیـ دـهـ چـوـوـ. جـهـ لـادـهـتـ وـهـکـ بـتـرـسـیـتـ لـهـ باـکـانـداـ دـهـوـهـسـتـاوـ نـهـدـهـ رـؤـیـشـتـ. سـهـرـبـازـیـکـ بـوـوـ بـهـ کـوـلـهـ پـیـشـتـیـکـیـ قـوـرـسـهـوـهـ، لـهـ فـافـیـکـیـ خـوـیـنـاـوـیـ بـهـ نـاـوـچـاـوـانـیـیـهـ وـهـ بـهـسـتـبـوـوـ، سـهـیرـیـ لـهـوـ دـهـهـاتـ کـهـ جـهـ لـادـهـتـ بـهـرـهـوـامـ تـهـماـشـایـدـهـکـاتـ، وـهـکـ ئـهـوـهـیـ بـهـ پـاـکـوـزـهـرـوـ نـهـزـانـ هـاتـبـیـتـهـ ئـهـمـ شـارـهـوـهـ، نـهـیدـهـزـانـیـ چـوـنـ بـیـیـ کـهـوـتـهـ ئـهـمـ چـوـلـهـ وـانـیـیـهـ وـهـ. چـهـنـدـینـ پـوـژـ بـوـوـ بـهـ

پیگاوهبوو چەندین شارى قەرەبالى بىرىپۇو، لە ھەممۇ جىنگاكاندا بە ناو ئاھەنگ و سەماو دلخۇشىيەكى بىتىپەنە ئادەمیزازەكاندا تىپەپىپۇو، بىئەوهى بىزانىت دەچىت بق كوى، بەردەۋام بە زەويىدا ھاتبۇو، لە پۇوبارە گەورەكان پەپىپۇو، بىتېشىو زۇنگاواو ھۆرەكانى لە دواى خۆيەو جىتەيشتىبوو، زەلسستانەكان و پىرە ئاۋىيەكان و مىزگە زەردەكانى دەوروبەرى ئەو شارە گەپابۇو، لە بەلمى چەتكۈلە ئاۋىيەكانى مراوىدا سواربۇوبۇو، بەلام تا ئەوكاتە ھىچ كەس تە ماشاي نەكىرىپۇو. وەك ئەوهبوو ھەممۇ ئەم سەفەرە درىزە بۇئۇھەكىرىدىت بەم نىڭا سەپرو زىندۇوھى ئەم كورە تەنبايە ئاۋ پەشە با بىگات، كە لە جەلادەتى كۆتر تىزىكەبۇو، دلىبابۇو بەرلەوهى درىزە بەسەفەرەكەي بىدات دەبىت لىرەدا پشۇوېك بىدات. جىلىكى سەربازىي دپاواو كۆنى لە بەردابۇو، زنجىرىتى ۋەنگاوايى لە مىلیدا، خەندەيەكى دىرىين و تال لەسەر لىتىو، چەند دلۋە خۇينىك لەسەر لاملى، پاكەتىك جەگەرە لە گىرفانى چەپىدا، ھارمۇنىكايەك لە گىرفانى راستىدا. سەرەي فلۇوتىك لە كولەپاشتەكەي ھاتبۇوە دەرى. مەتارەيەكى لبادارى سەربازىي بەلاي راستى كەمەريدا و قەمەيەكى سېپى بە لاي چەپىدا شۇرۇبۇوبۇو، دلىبابۇو جەلادەت دەبىنېت، ئەو يەكەم زىندۇوھ بىبىنېت، لە دوورگەكانى مەجۇنەوە بە پىن ھاتبۇو، پىنى بەسەر ھەممۇ مىنەكانى سەرپىگادا نابۇو، لەسەريان ھەلپەپىپۇو بەلام نەتەقىبىوونەوە، بە ھەممۇ شارەكانى باشۇوردا ھاتبۇو، چۈوبۇو بەردەمى مندالان لە بەردەمياندا ھەلپەپىپۇو، سەمايكىرىپۇو، كەس نەبىنېبۇو، ئىستا دلىبابۇو لەم شارە چۈل و ھۆلەدا كە لە ھەممۇ شارەكانى باشۇور بىدەنگەر و مردووتەرە يەكىن كە بادا وەستاوهە تە ماشايىدەكت. بە دوودلى يەكىن كە دلىيانىي ئەوهى بەرامبەرى دەبىسىتىت ياخود نا، بە دەنگىنەكى قول كە پىدەچۈو سالانىكى درىزېبىت قىسە ئەكىرىپۇو، دەنگىنەك كە قرغەيەكى ساماناكى تىدابۇو، پىدەچۈو و شەكان گەرروى بىرىنداربىكەن دەيگۈوت: ئەئى ئەوهى لە بادا وەستاوايت دەمېبىنېت يان نا؟ گەر

دهمینیت قسسه بکه. من خولی میدانه کانی جه نگم له گه رهو و گوینچه کانم پاکردن ته وه، و اتماشاممه که وه که ئوهی روحی غریبانست نه بینیت، گه دهمینیت، ممکن گومان و دوودلیه وه، واغه مگین ته ماشاممه که، دهست بینه و بیخه ره سه دلم، دلیکم نیه لیبدات، من لیره وه برهه و جیگایه کی تر تیده پرم، برهه و شاریکی تر ده روم... شاریک له متدالیمه وه له خه بالمدایه، ده شزانم مروف لیره وه بزی ده چیت؟

با یاری به قژی جه لادهت ده کرد، چاوانی له ناو ته پوتوزدا که میک کزتر به لام به خه برتر ده دره و شانه وه. له دوای شه وه کانی ناو سه حرا له گه ل دالیادا فیربووبوو سه ییری مردووه کان بکات و نه ترسیت. له و کاته وه بیرکردن وه له مردن و ته ماشاكردنی مردن و خه بینین به مردن وه به شیکی ژیانی بورو. به لام ئه م سه رباره غه مگینه که به له فافیکی سپیمه وه له و سه ری دونیاوه هاتووه بز ئیره، راسته و خو قسسه له گه ل ده کات، یه که مجاربوو مردن راسته و خو بیدوینیت. جه لادهت و ئه و غه ریبه زامدارهی ناو ره شه باکانی شه و له یه کتر نزیکده بونه و هو له ناو بادا بهرام به ره یه ک ده و هستان. جه لادهت سه ییری چاوه شینه کانی ده کرد که پیده چوو و ته ماشای دوورودریزی ۋاسمان شینی کردیت، شینییه که تاریکی و زولمه تی شه و نه یاندەشارده وه، بىلکو روونترو ۋاشکراتریان ده کرد. جه لادهت بیئنه وهی بترسیت، ده یگووت: تو کنیت؟ چی ده که یت له م بایه دا؟ که ده توانیت و ها ساف و پوون کوردى قسسه بکه یت، بز نه گه رایته وه بز باکوور؟ تو ئه و روحی غه مگین و ویل به هله هاتوویت بز ئیره، تو خەلکی ئیره نیت، سه ییرکه، من ناتوانم يارمه تیت بدەم، چونکه نازانم مروف لیره وه چون ده گه ریتھ وه بز باکوور. گه ده ته ویت من پیگات نیشانبدهم ئه و شاره بدۇزیتھ وه، من پیگای هېچ شاریک نازانم... هېچ شاریک، لیره ش ده رچیت شاره ئاوینه ییه کان ده تبەن، ئه و شارانه هەر چونیک بپویت ده تهیتھ وه بز ئیره.

سەربازەکە کەمیک دەوەستا، کولە پشتەکەی تۆزىك راستىدەكىرىدەوە.
دەستىدەخستە سەر لەفافەکەی ناوجاوانى و دەيگۈوت: کەواتە تو گویت
لىقە، تو دەمبىسىتىت، من دە رۆزە بە زەويىدا وېلم و كەس نامبىسىتىت.
ھىچ كەس، پىتىبلۇ سەرنىشىنانى ئەم شارە لە كويىن، لە ترسى با ئىزەيان
چۈلكردۇ، ياخود لە ترسى شەويك كە ئاوا نايىت؟

جەلادەت دەپىرسى: شەويك كە ئاوا نايىت؟ لىرە ھىچ شەويك نىيە ئاوا
نەبىت، ھىچ رۆزىك نىيە ئاوا نەبىت. ئىرە شارە وەك ھەموو شارەكانى ترى
دونيا... ھىندەمە كە ھەندىجار تۆزى زۆر لە سەحراروە دىت، ھەندىجار
مراوى زۆر لە زۇنگاواھەكانەوە بەسەر ئەم شارەدا دەفرىن... ھەندىجارىش
مېشىتىكى زۆرو زەبەندەو در دىن كە با لىرەوە دەيانبات بۇ جىڭىاي تر.
سەربازەکە وەك ئەوهى بېرىبکاتەوە دەيگۈوت: مېشى در، كە با لىرەوە
دەيانبات. مېشى در... بەلام ئەى تو چىدەكەيت، تو بۇ شارەزاي ھىچ
شارىتىكى تر نىت، بۇ بە تەنھا لەم شارەدا دەزىت، كە خەلکى ئىرە نىت،
بۇ ناپۇيت؟

جەلادەت دەيگۈوت: نازانىم، دەبۇوايە بەباتمايە بۇ ئىرە، من
مۇسىقاربۇوم، لە شاخەكان، لە پىندهشتەكاندا مۇسىقام لىدەدا. رۆزىك من
و ھاپرىيكانم گىراين، دواتر ھاپرىيكانيان كوشتم و من بە بىرىندارى هاتم
بۇ ئىرە. پىاوىنگى منى ھەلگرتەوە ناوى نەقىب سامىرى باپلى بۇ نەقىبىنى
درېنده خويىمە كە دوايى لە ھەموو شتىك پەشىمانبۇوە، بەلام من لىتى
نابۇورم... ها، ئەى رۆحى غەمگىنى ناو پەشەباكان، من لىتى نابۇورم...
لە قۇولايى دىلما لىتىم نەبۇوردوو و ناتوانم لىتى بىبۇورم. تىدەگەيت من
ھەرگىز لىتىم نەبۇوردوو، كە هاتم بۇ ئىرە ئىتر ھەموو ژيانم وېران بۇ.
تىدەگەيت رۆزىك دىت ژيانى مەرۆف كوتايىدىت، كەر ئىنسانىك دەستبىخاتە
ئۇ گامەكەوە ھەموو شتىك تىيەكەچىت، تىدەگەيت... ناكريت من بەردەۋام
بىرم و يەكىن نامەرداڭ دەست بخاتە ناو گەمەكەوە نەھىليت بىرم، ئەمە

جوریکه له نامه ردی... ناوی سامیری بابلی بwoo... هاوریم ناوی سامیری بابلی بwoo، ئیستا نازاتم له کوئیه، بهلام سویتندی خواردووه بمیینیت تا نهینی گهورهم پیبلیت، من همو پیمندهلین بؤیه لیرهه تا نهینی هلگرم... شتیک بکم به کەس ناکریت... شتیک ببینم که کەس نایبینیت... ناوی سامیری بابلی بwoo، له سوپادا بwoo، نەقیب بwoo، درندهیک بwoo ئیستا خۆی چاکردوه، تۆ لە مردن هاتوویته و پیتمبلى مرۆڤ دواي ئەو هەموو خوینزیزیه هەقى ئەوهی هەیه خۆی چاکبکات و بژی... هەقى هەیه...؟ باکه زیاتر بەرەو پرووی سەربازەکە هەلیدەکرد، بە زەردەخەنییەکى تالەو تەماشاي جەلاھەتى دەکرد، دلۋې خوینەكانى لاملى دەدرەوشانەوە، چوار دلۋپ خوینى قەشەنگ بۇون. بىرىيەکەی دادەكەند، سەرى تەواو سفر بwoo. بىرىيەکەی دەتەكاند و دەیخستە گيرفانى، كولەپشتەکەی دادەنا و لە تەنیشت دیوارىکى نزىكەوە هەلیدەپەسىراو دەيكۈوت: تۆ مەندالىكى سەيرى، باسى مۆسیقات كرد، دەتەويت پىنکەوە كەمىك مۆسیقا لېيدەين. دەتەويت؟ منىش مۆسیقارام... فلۇوت لىتىدەدەم، پیانۇزەننیکى باشم، جاران بەر لەوەي بخەوم شەوان لە ئىزىز بەتانييەکەوە هەميشە ھارمۇنىكام لىتىدەدا. تۆ چى عەزفەدەكەيت... چى؟

جەلاھەت بە غەمگىنى دەيكۈوت: زۇربەي ئامىرە ھوايىەكان دەزانم، ھەندىك لە وەتەرييەكانىش... ئاھ وازىيەن، من لە مىڭە مۆسیقام بىرچۇتەوە... ئەو شستانى لىرە عەزفىدەكەم مۆسیقا نىن... پیتمبلى، تۆ كېيت... ها، بۇ لەم شارەوە دەرقىيت... ناوت چىيە؟؟

كۈره سەربازەکە دادەنىشت و پالىدەدایەوە بە كولەپشتەکەيەوە دەيكۈوت: دوو سال لە مەوبەر ئاوهە كۈزۈرام؟ پالىدایەوە بە كولەپشتەکەمەوە گوللەيەك لە دوور دوور هات، ووويوو... ووويوو... ووويوو. بەر ناچاقاونىم كەوت. من وەك خەو ببینم مردم. هاورپىيەكم لەگەلدا بwoo تەننیا يەك لەفافى پىتىوو، بۇي بەستم و پۇيىشت... گۇوتى دەرقۇم و

دیمهوه بولات، بهلام من دوو سال ئاوهها دانیشتم، هیچ شتیکم نه کرد، هستم به گولله که دهکرد له سه مردا، بهلام هیچ نه جولام، تهنيا سهیری ئاسمانی شینم دهکرد... شهو هلهدهات من سهیری ئاستىزه کانم دهکرد. دوو سال سهربازه کان بهلامدا هېرىشيان دههينماو دهکرانمهوه، ئەفسىرە کان بهلامدا پەلامارياندەداو لهوسار بەشكىسى و بريندارى دههاتنوه، بهلام من پالم دابوو به كولەپشتەكەمهوه سهيرى ئاسمانم دهکرد. هیچ شتىك لوه خوشتر نىيە له جەنكدا بتوانىت پالبىدەيت به كولەپشتەكەتهوه سهيرى ئاسمان بىكەيت، ئاگادار بۇوم به بۆزەمنىتىجار لاشەي ھەندىك سهربازيان ھەلدەگىرتهوه، بهلام بەشەو من چاوم دەنۋاقاند و ھەستم وا بۇو كە لهوين. ھەزمەدەكىر دەستبەرم و ھارمۇنىكاڭم دەرىيىنم، بهلام دەترسام گولله کە لهسەرمدا بجولىتەوهو ھەست بە بۇشايىھەكانى ناو جەستەم بىكەم. لەبەرئەوه ھەمۇ شەۋىيەك دەمگۈوت. ئەمشەويش مۇسيقا لىتىادەم... ھا لىت پرسىم ناوت چىيە؟ وابۇو لىت پرسىم ناوت چىيە: ناوم سهربازى موکەلەف «شاروخ مەھدى شاروخە». لە وەحدەتى سەدويازدەم فيرقەي ھەشت فەيلەقى دوو. پىشتر لە ليوايى مودەرەعى زولفەقار لاي ئامېرىلىوا «مېنى شەباب جواد» بۇوم. كە پىتكىرام لە «جزر مجذون» لە پىتشى پىشىوه بۇوم.

جەلادەتى كوتىر، بە غەمگىنى لىپى پرسى: بهلام كە مردوویت، بۇ ھەستاۋىتەوه؟ بۇ ھاتوویت بۇئەم شارە؟ ج كارەيت و بۇ لىتەوه تىدەپەرىيەت؟ بە زەردەخەنە غەمگىن و تالەكەي خۆيەوه گووتى: ھەستاۋەتەوه، لەبەرئەوهى دەبىت بىرۇم بۇ جىنگايەكى تر، بۇ شارىيەكى دوور، شارىيەك لە مەنالىيەوه خەونى پىتوەدەبىيەن. دواي ئەوه ئازىزىم... برا، لە مىئە زىندۇو و مردوو نەماوه. پىتش ئەوهى ئەو گولله يەش بىپېتىكتى، من دەزانم زىندۇو و مردوو نەماوه، زىندۇو و مردوو لە ولاتىكدا نىيە مەرۆڤ تەنبا لە خەيالدا دەزى. مەسەلەكە تەنبا جەنك نىيە، من لە مەنالىي زووهوه ھەستم پىتكىردووه،

مردن ته‌نیا گولله‌یه کی گه‌مژه نییه له دوور بیت و بچیته که‌لله‌ته‌وه، به‌لکو
شتنیکی تره، شتنیکه هه‌ستده‌که‌یت ته‌واو، هه‌ستده‌که‌یت نیتر پیویستناکات لام
سهر زه‌وییه بیت، هه‌موو مرؤفیک جوزه ساتنیکی وه‌های هه‌یه، ساتنیکه
تیاییدا ده‌لیتیت نیدی به‌سه، با برقم بق‌جینگایه کی تر، مرؤف که له تماشای
درهخت و بالنده تیربوو، نیدی واته ته‌واو، که له گوینگرتني موسیقا تیربوو
نیتر ته‌واو، به‌لام گهر وانه‌بیت، گهر باوهرت به مردن نه‌بوو، واته مردن
نییه، هیتی برا، وهک مردوو ته‌ماشاممه‌که، زور هه‌ستم بـریندارده‌بیت. من
دهجم بق شاریکی دوور، شاریکی زور دوور، شاریکه له‌سهر نه‌خشه‌کان
نییه، تیده‌گهیت، نه خودا ئاگای لئیه‌تی، نه ئه‌هريمه‌ن، نه زیندووه‌کان، نه
مردووه‌کان، شاریکی دووره، که له ده‌رهوهی ده‌سته‌لاتی سیاست و شه‌ر
و دیکاتوره‌کاندایه، شاریکه خودا کاریکی به‌سه‌ریه‌وه نییه، شاری ئه‌و
مرق‌فانه‌یه که ڙیانیان وهک پارچه‌یه ک موسیقا وايه، هاوپریم تو له خوتت
پرسیوه: ئایا پارچه‌یه ک موسیقا ده‌مریت؟ ها.. هرگیز بـیستووته پارچه‌یه ک
موسیقا بـمریت؟ نا.. یه‌کجار له دایک ده‌بیت و تا هـتا هـتایه ده‌ئی. ڙیانیش
هـیه له پارچه‌یه ک موسیقا ده‌چیت... مرؤف هـیه له پارچه‌یه ک موسیقا
ده‌چیت. من دهجم بق شاری ئه‌وان... شاریکه وهک موسیقا وه‌هایه، دهجم
بق شاریک له مندالییه‌وه ده‌زانم ده‌جم بـؤئه‌وهی... له مندالی زووهوه، ده‌رم
بق شاری موسیقاره سپیله کان.

جه‌لاههت که جاریکی تر ناوی ئه‌و شاره‌ی ده‌بیست را‌ده‌چله‌کی و
ده‌یکووت: ئه‌مه یه‌که‌مجار نییه من ناوی ئه‌و شاره ده‌بیستم، دلنيام به
خوراش نییه من و تو لهم په‌شـهـبـایـهـدا یهـکـترـ دـهـبـیـنـینـ. ئهـوـ شـارـهـ تـوـ
باسـیـ دـهـکـهـیـتـ جـ جـوـوـهـ شـارـیـکـهـ؟ـ منـ پـؤـزـیـکـ لـهـ پـؤـزـانـ تـاـ بـهـرـدـهـرـگـاـیـ
ئـهـوـ شـارـهـ چـوـوـمـ وـ بـیـئـهـوـهـیـ بـجـمـهـ ڙـوـوـرـیـ،ـ پـؤـزـیـکـ لـهـ پـؤـزـانـ کـهـ ئـیـسـتاـ
واـهـسـتـدـهـکـمـ منـ لـهـ خـهـوـدـاـ بـوـوـمـ...ـ پـؤـزـیـکـ لـهـ پـؤـزـانـ ئـهـوـ شـارـهـ منـىـ
دهـرـکـرـدـ.ـ بـقـ ئـیـسـتاـ هـهـسـتـدـهـکـمـ بـانـگـمـدـهـکـاتـ...ـ بـقـ؟ـ

شاروخ مهدی شاروخ سه‌ری باده‌داو دهیگووت: نازانم. منیش له
مندالییه‌وه ههستده‌کم دهیت بهم بوئه‌وی. لهم دوو ساله‌دا که له جهنگ
پالم به کوله پشته‌که‌مه‌وه دابیوو، شه‌ویک مؤسیقاریک به‌لامدا را بیورد
که له‌ویوه هاتبیوو، به منی گووت: مؤسیقا هیوا دروستده‌کات، کورگه‌ل
موسیقا هیوا دروستده‌کات. من هاتووم لیره‌وه تیپه‌رم و مؤسیقا لیپیده‌م،
تا ئوهی گویم لیده‌گریت، نائومیند نهیت. من له به‌ره‌کانی جه‌نگدا ههندیک
شه‌و گویم له و مؤسیقارانه بیووه که له‌ویوه دهه‌هاتن، کاتتیک ده‌نگی خومپاره
و گولله‌توبه‌کان ئارامده‌بیونه‌وه دهستیان به عه‌زفده‌کرد، مؤسیقا‌یه‌کی
خودایی که هردوولامان، شه‌رکره‌کان له مبه‌ره‌و ئوبه‌ر گوییمان
لیده‌گرت. هردوولا، مه‌بستم ئه و برقانه‌یه که ده‌توانن مؤسیقا بییستن،
له بیده‌نگیدا گوی هەلخەن و ئه و مؤسیقا‌زه نهیتیانه بدؤزنه‌وه که بیده‌نگی
ده‌هەنن. قەت له بیرت نەچیت دائیمه له تاریکیدا مؤسیقاریک ھەیه، دهیت
بیدؤزیتەوه، ھا کوری کوتىر... ئىستا که من و تو قسە‌دەکەین مؤسیقاریک
ھەیه له جىگايە‌کدا که من و تو ناييىنин، دلىياتدە‌که‌مه‌وه مؤسیقاریک ھەیه...
دللىاتدە‌که‌مه‌وه. شه‌ویک يەکىن لوانه باسى شارى مؤسیقاره سېپىيە‌کانى
بۆکىرىم. گوينىگرە شارى مؤسیقاره سېپىيە‌کان شارى ئه و مرۆڤانه‌یه کە
پەيوه‌ندىييان بە ئەبەدیيەتەوه ھەیه. ھەمۇو مؤسیقاریک، شاعيرىک کە
لەدایكەھیت، خولىايەک لەسەرپارىيەتى خولىاي ئەبەدیيەتە، ھا تو واده‌زانى من
مردووم، بەلام من ھەميشە لەگەل شتە ئەبەدیيە‌کاندا ڈيامون. ئه و کاتانە لە
سەربازگا مەشقىيان پىدە‌کىرىم، يەك، دوو، يەك دوو، يەك دوو، بولاي پاست
وەرگەبى... لەو کاتانەدا بىرم لاي شارىك بىوو کە شتە نامە‌کانى تىايە،
دەمزانى ئه و ئەفسەر ناشىرىنەمان ناگاتە ئه و شارە، لوانە بە زقىر بىزى،
لowanە بە دواى مردىن هەستىتەوه، بەلام نەيدەتوانى وەك من چاۋ بىنوقىنىت
و ئەبەدیيەت بىبىنەت، نەيدەتوانى وەك من پىانقۇيە‌کى گەورە لەسەرلى خۆيىدا
بشارىتەوه، كەمانچە‌يەك لە دلىدا بشارىتەوه. من دەمتوانى... من لەسەرمدا

موسیقام دهنوسی، گورانیم دهنوسی که لام وابوو راسته و خوچ په یوهندی به روحه و هیه و به لام و هک ئاو له دهست و هناسه و چاوم هله ده قولیت. هنهندیجار له ژیتر به تانییه که و له شادی ئه و ئوازانه که به خویندا ده روات ده گریام، موسیقا یه ک بوو له جهسته موه ده هاته ده ری، به لام له کویی جهسته و خوچ نازانم؟ ئه و ساتانه ساته و هختی سهیرن، شتیکه له ناوتدانه ده تویته و، هه موو بعونت و هک ئامیریکی لیدیت... ژیتر ژیانت له و موسیقا یه جیاناییته و، جیاوازی مردن و نه مردن ئوهیه. یه کنیک روحیتکی هیه له جوانییه کان جیاناییته و، یه کنیکش روحیتکی هیه ناتوانیت به هیچی نه مرده و بتوسیت. ئازیزم که تو موسیقا یه کی نه مر له ناوتدابوو که ده تکوژن ئه و موسیقا یه کی ناویت نامیریت... هیچ هیزیک نییه ئه و موسیقا یه کی ناویت بکوژیت، شاری موسیقاره سپیکان شاری ئه و جوانییه ئه بدیی و نه مرده که له ناو ماندایه. په یوهندی به خوداوه نییه، به لکو سوک و ئاسان ئه و جوانییه کی ناو پرخی من و تویه که شاهرو مردن و ده ردو ئاشکنجه نایکوژیت. من دوو سال له جه نگ پالم نابوو به کوله پشتکه موه و به رده و ام ئه و موسیقا یه لیده دا... ئیستا هه ستدکه کم شتیکی نه مردم هیه... مردووه کانی ها و پری من ئوانه هیچی نه مریان نییه له گهر مادا ده و هستن، ده چنه سه ر دره ختنیک و تا هه تا هه تایه ناینه خواری، له باراندا ده مینتنه و باران سیتیه ره کانیان له گهل خزیدا ده بات، له بادا ده و هستن و هیندی هیندی باله زولمه تدا ده یان توینیتیه و، به لام ئه په فیقی ناو تاریکی، من شتیکم هیه و ده بیت بر قم، ده بیت بر قم بق شاری موسیقاره سپیکان... ده بیت بگمه ئه وی... سه ربا زه که هله ده ستا و خوی ده ته کاندو جاریکی تر ده یکووت: ده بیت بر قم... ده بیت بگمه ئه وی... ده بیت بر قم.

کوله که که هله ده گرت، که مه کنیک ناو اخنه که هی چاکده کرد، کتیبیکی له کوله پشتکه ده ده هینتا، به ناو نیشانی «گوناه و ناهانگ»، کتیبیکی لا کیشی بی چکوله بوو، توزیکی زوری لینیشتبوو، له سه ره خوچ توزه که لیده ته کاند و له

دوو فانیله‌ی دهپیچاو دهیخسته‌وه ناو باره‌که‌ی خۆی. هەلدهستا و سهیرى پەشەباکانى دەکرد و دهیگووت: شارینکى خاموشە... برق... هاوارپىم برق لەم شاره مەمەنە.

وايدەگووت و دەستى بەرزدەکردهوه و دەرقى، جەلادەت کە بە جۆريک سەراسىمەبۇو نېيدەزانى چى بکات، لە ناو گەھى رەشەبادا بانگى لىدەكىد: هارپىم، مەرق، تکات تىادەكەم مەرق، بۇ واکورت لەم بايەدا دەركەوتىت و ئاوا خىرا دەرقىت. كەمىك بوهستە، تکات تىادەكەم... پىتىيستىم بەوهىه تۇ قىم بۇ بىكەيت... براادر گيان، ئەمشە لەم شارە چۈلەدا لاي من بە... تکايە لاي من بە... فلووتىم بۇ لىيەدە... مەرق. سەربازەكە وەك با بىبات، لە ماوهىه كى كەمدا مەودايىكى زۇر لە جەلادەت گوئى لە ھېچ وەلامىتىكى نەبۇو. ئەو لە تارىكىدا لە شوينى خۆى وەستابۇو هاوارىدەكىد: براادر گيان... من دەزانم هاپرىكانم لەويىن... دەزانم... هاپرىكانى مندالى و گەورەيم لەو شارەدان كە تۇ بۇ دەرقىت... براادر گيان، پىتىان بلى من لىرەم، من جەلادەتى كۆتر... پىتىان بلى بىرىاندەكەم... من لىرەم... لەم تۆزە زەردەدام... ناوه‌كەى منت بىر نەچىتەوە، ناوم جەلادەتى كۆترە، براادر گيان، پىتىان بلى، با يارمەتىم بىدن... من جەلادەتى كۆتر... لىرەم... لەم شارى تەپوتۇزە گەورەيەدام... پىتىان بلى... تکات تىادەكەم... پىتىان بلى.

وەك با قوقۇتى بىدات، وەك شەو لە خۆيىدا ھەلېگىت، لە چاو وندەبۇو، جەلادەت بەو شارەدا رايىدەكرىو بانگى لى دەكىد... بەو شارەدا رايىدەكرىو دەگرىياو دهیگووت: پىتىان بلى من لىرەم... پىتىان بلى يارمەتىم بىدن... پىتىان بلى فريام كەون.

بەلام جە لەسەدای خۆى كە با وەك جۇلانى دەيھىنا و دەيبرد ھىچى دىكەى نەدەبىست.

ئاخۇ بىراست، جەلادەت سەربازىكى لەو جۆرەي بىنېيۇو، ياخود حىكاياتىكە ورىيئە و پىشىكە و پېشىكە مىزدىمىندا ئىكى هەزىدە سالە كە ماندوپىتى و پەشە باو بىركىدىنەوەي زۇر لە مردىن ماندو و يانكىرىدۇ؟ زەممەتە لە ئىستادا مەرقۇف وەلامىتى تەواوەتى بىنوسىتى، لەو ساتەدا جەلادەت لە ھىچ شىتىك دلىيانەبۇو، بە جۆرييک لە نىتوان ورىيئە و حەقىقەتدا جۈلاننىدەكرد، خۇشى نەيدەزانى لە چەخالىكدا پېتى خىستوتە ناو مەملەتكەتى خەيال و پىشىكە و پېشىكە و وەھەمەوە و لە چەخالىكدا جۈلاننىكە ھىتاۋىتتىيەوە بۇ ئەوسەر بە جۆرەيک سالانىك دواتر كە حىكاياتىكە بۇمن دەگىرایەوە دەيگۈوت «وەك جۈلاننىكە وەھايە كە بە چاۋى نوقاواه دەيکەيت، سەرەتا دەزانىت تو لە خوارەوەيت ياخود لەسەرەوەيت، بەلام كە ھەر بەردىھە و امبۇويت، ھەر گۈزمەت دا... لە ساتىكدا ئەو ھەستەت تىا دەمرىت، نازانىت جۈلاننىكە بە چەئاراستىيەك دەتبىيات، نازانىت تو لە ناو جۈلاننىكە دايىت ياخود دەستت بەرداوە دەفرىت، نازانىت جۈلانى دەكەيت ياخود پەشە بايەك ھاتۇرۇمۇ توى رفاندۇرۇ، نازانىت خۇت چاوت لېكتناوه ياخود كۆپرۇ نادىدە بوبۇيت، نازانىت خۇتىت گىيىزبۇويت ياخود شوينەكانى دەوروبەرتىن جىا لە تو دەسۈرپەنەوە». جەلادەت بەو ھەستەوە كە ئەو سوار جۈلاننىكە كى وەھا شىت بۇوە، بىرى لە بىنېنى ئەو سەربازە دەكرىدەوە.

تا بۇزى گەرانەوەي مۇسیقارو كىيە سەرسامەكان بۇ پەرتەقالى سېي ئەو ھەموو شەۋىيەك لە كۆچە خالىيە كاندا دەكەپا و كەسى نەدەبىنى، چەندەھا جار بىرى لەو يەكدى بىنېنە سەپەرە كىرىدەوە. دواجار قەناناعەتى ھىتىا كە شاروخى شاروخ ھىچ نىيە جەكە لە بەرھەمەنەكى ئەو خەيالە نەخۇش و پەر تۈزەي كە پەرە لە تارمايى و ترس و بۇونەوەرى تىكشىكاو.

له و ماؤهی بیزاری و بیکاریه دریزهدا، جه لادهت چهندین جار دهرفهتی
دوزیمه و هو گه رایه وه بق ناو تابلۆکانی موسای بابه ک. هرجاریک پیش
ده خسته ئهو ژیزه مینه سهیره وه که وک گله ریمه کسی به شکو به
فهرش و هورتهی فارسی سهیر سهیر پازنترابووه، هستیده کرد
ده گه ریته وه بق نیشتیمانی راسته قیمه خوی. هیندهی پیشنهایه به ردم
ئه و نیگارانه وه دلنيایی دایده گرت، زوربهی بقز له و ژیزه مینه دا به دیار
تابلۆی شاری موسیقاره سپیه کانه وه ده و استا. تابلۆیه ک له کم خویدا
به ره و قوولاییه کی بیسنور هله لیده گرت، به ره و جینگایه کی دوور. تابلۆکه
شتيک له سیحر و ته لیسمی تیدابوو که مرغشی ثالوده داویک ده کرد
له داوی ئه فین ده چوو. نیگای ئه و موسیقاره سپیه بی که وه
ملی لارکر دبوبوه، شتيکی له ئارامی و هیوای تیدابوو، ئه و به ده گمن
له چاوی مرغه زیندووه کاندا نیگای وههای بینیبوو، چاویک ببو هیتمن و
قوول ته ماشایده کردیت و به ره و خوی بانگیده کردیت، جولاندن وهی دهستی
به شیوه یه ک له شیوه کان ئاما ده یده کردیت بق بیستنی موسیقا یه کی ئاسمانی
و ناوازه. که جه لادهت له ناو و رده کاری تابلۆکه دا نو قمده ببو هستیده کرد
هیندی هیندی گویی له موسیقا یه ک ده بیت له تابلۆکه وه دیته ده ری، تا پتر
له ناو ئه و نیگاره دا نو قمبوا یه ده نگی ئه و موسیقاره زیاتر به رزد ببووه.
که جه لادهت له تابلۆکه دوورده که وته و بؤته وهی سهیری تابلۆکانی تر
بکات، هستی به غه ریبیه کی قوول ده کرد، هستی ده کرد ئه و تابلۆیه
بانگیده کات. ئه و ماؤهی هندی تجار موسای بابه کیش له گله لیدا ده هاته ژیز
زمینه که وه، هندی تجار که مانجه یه کی زور کونی ده هینتا و به رابه ر ئه و
تابلۆیه ده و استا، همیشه پاش ئیستیک چاوی داده خست و نهیده کرده وه،
ئه و پیره وک به خهیال بپروا بق سه رزه مینیکی تر هیندی هیندی به
تماشا کردن مهست ده ببوو، چاوی دهنون قاندو نهیده کرده وه، وک ئه وهی
به چاوی داخرا وه جوانتر تابلۆکه بیینیت. هیند به کویری و به نیگای

ناو دل له بەردەم ئەو تابلویەدا دەوەستا لهشى شەكت دەبۇو، بەلام روخسارى ھەميشە ئارام و ئاسوودە خۆشىنۇدبوو، زەرددەخەنەيەكى نەپىنى لەسەر لېتىرى بۇو. جەلادەت لەسەر سىماي ئەو پىباوه پېرە سىبىھرى كەشتىكى درىئى بە خاكىتكى نىھاندا دەپىنى. كە تىز دەبۇو لەو سەفەرە، جارىك چاوىدەكىرىدەوە كەمانچەكەي ھەلەگرت و دەستىدەكىرىد بە مۆسيقا. مۆسيقاڭەي موسای بابەك تىكەلەيەك بۇو لە ھەندىك پارچەي كلاسيكى و ئاوازى ھەندىك گورانى عەربى دېرىن كە لە رۆزگارى گەنجىدا عاشقيان بۇوبۇو، بەلام شتىكى زۇر لە سۆزۈ راستگۈپى تىدابۇو. مۆسيقىي يەكىنلىكى بلىمەت نەبۇو، بەلام ئاوازى پىاۋىك بۇو لە بىرى ئەوهى بىگرى، لە بىرى ئەوهى ئەلبومى يادكارەكانى دەربەتتىت و فرمىسىك بېرىزىت، مۆسيقىي لىدەدا. وەك خۇرى دەيگۈوت، بەم مۆسيقايە شەر لە دۇرى بىدەنگى دەكات، كە لە مەندالىيەوە وەك تاعۇون پاۋى دەنیت و قۇولتۇرۇ قولۇلتۇر بە ھەرىمى خۇيدا راپىچىدەكەت. كە موسای بابەك مۆسيقىي لىدەدا جەلادەت كات و شوين و ھەممۇ شتىكى لە بىردىكەردى. زۇرچار بە سەعات لەو ژىر زەمینەدا دادەنېشت و گوپى لە كەمانچەكەي ئەو دەگرت. بىرى لەوە نەدەكىرىدەوە كە خۇرى رۆزىك لە پۆژان مۆسيقارىكى ئەفسۇنساز بۇوە. لە سەر كورسىيەكى چىڭلەنە دادەنېشت و گوپى لەو كەمانچە غەمگىنە دەگرت كە دەكتورىكى پىر چىرۇكى عمرى خۇرى لە پىنگايدە دەگىزىايدەوە. ئەو ئىستا پقى لەبۇو ھېچ كەس وەك مۆسيقار تەماشايىكەت، خۇرى بە دېوانەيەك دەزانى كە لە ناو تەپوتۇزى ئەو شارەدا ونبۇوە... دېوانەيەك و ھېچى تر... ھېچى تر. خۆشحال بۇو كە بەيانىان ھەلەستىت و دالىا سېراجەدەن دەپىنىت، ئەو يەكەمین و دواھەمین بەختە وەرى عمرى بۇو. دالىا كە ھەميشە لە ھەيوانەكەدا دادەنېشت و رۆمانى ئىنگلىزى دەخوينىدەوە. دى. ئېچ. لورانس و تۆمساس ھاردى و گولدىنگ. ترۆمان كاپۇت و پۇل ئاستەر و چۈن ئېرفىنگ. زۇرچەرى شەو جەلادەت لەو دەينالاند ناتوانىت

باش بخویت، زوربەی شەو کە لە گەشتە دوورو دریزەکانى دەھاتەوە لە بادا بە جۆریک ماندووبۇو وەك ئەو بۇو لەگەل جانەوەرەو درېنەدەی سەپەر سەپەردا زورانى گرتىت، بە زەممەت دەيتوانى دەستبەرىت و خەيارىك لە سەبەتكان ھەلگىرە و پاكىيكتا. داليا دەيىينى كە خەيارەكە پاكىدەكتا و دەستى دەلەرزى، خويىدانەكە دەگرىت بە دەستىيەوە خويىكە دەپرژىت. شتىك لە لاوازى و شەكەتى تىابۇو كە كامە كامە روخسارى تىكىدەدا. شەوان كە دەھاتەوە موسای بابەك لەسەر قەرەۋىلە ھاوینەكەي خۆى، بە فانىلە دەپىن سېپىيەكانىيەوە، بە بىرقو لاجان و سەميطە سېپىيەكەيەوە خەوتېبوو، ئەو لە سەر كورسېيەكە بەرابەر داليا دادەنىشت، ئەو سوراھىيە بەفراوەي خالىدەكردەوە كە شتىك لە گۈرى ناو رۆحى دادەمرەكانت، دەيكۈوت ئاولەو درەنگ وختەدا تامىكى ترى ھېي. ئەو كەنە گەرچىكى چىابۇو ھەندىك شەو لەگەل ئىسحاقى ليوزىپېيندا درەنگانىك، دواي كەشتىكى درېز، دواي عەزفى چەندەها سەعاتە بە پىڭاواه، دەگەيشتنە سەر كانىيەك، كە دەمى دەخستە ناو ئەو ئاواھوھە ھەستىدەكرد لەكەكتادا رۆحى شەوو لەزەتى بېسىنورى ئاواھەنچە گەرووپىيەوە، ھەستىدەكرد لەكە قومدا ئاسمان و ئەستىرەش دەخواتەوە. دەيزانى كە مرۆڤ سەرەي پېرەبىت لە مۇسيقا لەزەتىكى تر لە ئاواھەنچەت. بەلام شەوان درەنگ كە دەگەرایەوە بۇ لاي داليا ھەستىدەكرد سەرەي پېرە لە رەشەبا، پېرە لە شەپقلى تۈزاوىيى گەرمە، پېرە لە بۇنى بىزىنى مەخلوقات لە ژىير ئاسمانى ھاويندا.

داليا و موسای بابەك پېتەچوو پېتكەوە ئاسوودەبن، زورجار نىوهپوان موسای بابەك دادەنىشت و باسى يادگارە دېرىنەكانى خۆى دەكرد، باسى ئەو كاتانەي لە لەندەن دەچوو بۆسەپەرى يارىيەكانى مانچىستەر يۇنايتىد، باسى سىحرى بۆبى شارلىقۇن و بۆبى مۇرى دەكرد لە كورەپاندا. سەرەي دەخوراند و يادگارىيەكانى خۆى لەگەل كورانىيەكانى كلىتمدا دەگىزپايەوە. ھەموو شتىكى لە يادبۇو، لە يادى بۇو كەيەكە مجار كورانى «زىرددەرپىاپى»

زهرد» سی بیتلزه کانی کوئ لیبووه، ئۆپرای «ھۆلەندى بالدارى» فاڭتەرىي
 به گەروپىيەكى گەن وەکو گۇرانىبىتىزەكانى ئۆپرا دەخويىند، ھەندى پارچەي
 لە «فېدىلىقى» بىتھۇقۇن لەبەر دەگۈوت و لە نىوانىدا دەۋەستا و تەواوى
 چىرقۇكى ئۆپراكەي دەكىتپايدە، چۈن فلۇرستان بە زولم و ناھەق لەلائەن
 پېتىزارقۇ زالماھو دەگىرىپەت و فەرىنەدرىتە بەندىخانەوە، چۈن لىيونوراي ڏىنى
 خۆى دەكەت بە پىاواو بە ناوى فيدىلىقۇو وەزىفەيەكى دەستدەكەۋىت و
 مىزدەكەي بىزكاردەكەت. بەلام ھەميشە لە گەرمەي گۇرانىيە ئۆپرالىيەكانىدا
 دەۋەستاۋ دەستىتكى بەسەرى خۆيدا دەھىتاو وەك شەتىكى گەنگى
 بىرکەرتىتىتەو باسى ئەو ساتەي دەكىردى كە يەكەمچار گوئى لە ئىرەج
 بۇوە، دەۋەستاۋ كەمىك بىرىدەكىردىو و دەيگۈوت: دالىيا بەلاتەوە سەير
 نەيتىت، تاسەر گۇرانى پەپولەي ئازادى مەزھەرى خالقى من باوەرم بە^{۱۰}
 بۇونى گۇرانى كوردى نەبۇو. دالىيا نىيۇرۇان چەندىن جار چاي لىتەننایەوە،
 موسای بابەك حىكاىيەتى كەشتە كورتەكانى خۆى لە پىنجاپېنچى شارەكاندا
 بەدواى تابلۇق ھونەرمەندەكاندا باسەدەكىردى. جەلادەت لەزەتكى بىسەنورى
 لە قسەكانى ئەو پىاواه دەبىنى، ھەستىدەكىردى كە بىرىت سەدەيەك لە
 جوانى و نەيتى لە گەل خۆيدا دەبات. شەۋىئكىان جەلادەت زۇر غەمگىن
 بۇو، كەمىك زووتر لە كەشتە شەوانەكانى خۆى كەرایەوە. ھىشىتا موسای
 بابەك نەخەوتبۇو. بەدەرپى و فانىلە سېپىيەكىيەوە دوو سى ئىنچانەي
 بچوک و زەردو بېرەنەقى ئاودەدا، كە جەلادەت باوەرى وابۇو لەم
 تەپوتۇزەدا نەسەوزىدەبن، نەدەمنىن. ھەمۇو ئىنچانەكانى ئەو شارە وابۇون،
 نە بەتەواوەتى سەۋىزدەبۇون و نەدەشەمرىن، وەك ئەوهى ئەوانىش لە
 ئىيان ڇىيان و مرىندا جۇلانىتىكەن. وەك ئەوهى ئەوانىش ئەو ئازارە بچىتىن
 كە لە تىكەلپۇونى ڇىيان و مرىن دروستبۇوە. جەلادەت ئەو چەند پۇزە
 زۇر قۇول بېرى لەوەدەكىردىو كە ئەو دەتوانىت دواى مرىنى موسای
 بابەك چى بکات؟ لە ناخىدا ھەستىدەكىردى كە ئەو تابلۇق بېشومارو زۇرانە

له ملى ئەون... بهلام چۇن؟ چۇن دەتوانىت دواى مردىنى موساي بابەك ئەم تابلويانه رىزگاربکات، بىيانبات بۇ كۈي؟ ئەو شەوهەممو خولىياتىنەر ئەوبۇو گەر موساي بابەك بىرىت، گەر ئەم پېرەمىرددە غەمگىنە بىرىت، ئەو مۆزەخانە سەپرو ناوازەيە چى بەسەر دىت؟ دلىنابۇو پۇزىكەممو ئەو شىرسە دەكەۋىتە ملى ئەو، ئاھ، ئەھى ئەۋكات ئەگەر نەيتوانى هېچ بکات، ئەگەر نەيتوانى ئەو مىزۇوە دوورو درىزە بىپارىزىت، ئوسا چى؟ ھەستىدەرد لەو بچوكتۇر بىئەزمۇونتۇر بىھېزترە ئىرسىكى وەها بخريتە گەرنى، دەشىزانى لەو زىاتر كەسى تر نىيە، هېچ كەسىكى تر. بە موساي بايەكى گۇوت: دەبىت پىكرا پلانىكمان ھەبىت، دەبىت شىتىك ھەبىت لە كاتى مەترسىدا بىكەين... من دەبىت كە لەم شارە دەرچۈوم تابلۇكان لەكەل خۆمدا بىم، خۇتا قىامەت لەم تەپوتۇزەدا نازىم، من تو نىم، دكتور من ناتوانىم لىرەدا بىزىم.

دكتور ئىنجانەكانى ئاودەداو پىتىدەكەنى و دەيگۇوت: جەلادەت تو كاتىكى زۆرت ھىيە، بۇئەوهى تەماشاي تابلۇكان بىكەيت و خۆشتبوىن. من نازانم چى پوودەدات، چى دەبىت؟ چۇن بىزانم؟ بهلام دەزانم كە دەبىت تابلۇكان خوشبوىت. جەلادەت مەھىلە تىابچىن، هېچ نەبىت لە خەيالى خۆتدا ھەلىانگىرە، لە خەونەكانتدا ھەلىانگىرە، ھەممو توانى خوت بىخەرە كار، بهلام گەر شىتىك لەسەررو ئىرادەت تۈۋە بۇو، خەم مەخى، دلىنابە جىتكەيەك ھەيە كە شتە جوان و نەمرەكانى لى دەزىن. شتە جوانەكان نامىن.

جەلادەت دەستىدەگىت بەسەربىيەوە قىسەكانى ئەو سەربازەي بىردىكەوتەوە. دەربارەي نەمردىنى مۇسىقا، دەربارەي شارىك كە لە جوانىيە جاوىدەكان دروستبووە. وەك لە نىوان ئەو ھەممو پەرسىيارەدا وىيل و دەستەپاچەبىت، دەيگۇوت: بهلام جوانىيەكان چۇن دەزىن... چۇن، كە نەگەن بە دەستى مەرقىف، نەگەن بە چاوى، نەگەن ناو پۇچى؟

دکتور سه‌ری دهخوراند و که‌میک بیریده کرد و هو دهیگووت: گوییگره کوپی گهنج... جوانی ده‌گمه‌تیرین شتی سه‌ر ئه م ئهستیره‌یه، له‌وانی‌یه بتوانیت دروستیگه‌یت، به‌لام چون وای لیده‌که‌یت بمیتنه‌وهو بژی؟ ئه‌وه پرسیاره‌که‌یه... چون ناهیلیت له مهمله‌که‌تیکی جه‌هنه‌نمی وهک ئه م لات‌دا که هه‌موو شه‌ویک سه‌دان روحله‌به‌ر به زیندوویی دهکرین به ژیر زه‌ویی‌وه و دهمرن، چون... چون واده‌که‌یت بیرکردن‌وه له جوانی نه‌مریت؟ ئه ساته‌ی که بیرکردن‌وه له هونه‌ر مرد ئیتر هه‌موو شتی کوتایدیت، نه‌ته‌وه، ولات، شه‌رهف هه‌موو شتیک... هه‌موو شتیک. ره‌نگه نه‌توانین هیچ شتیک رزگاربکه‌ین، ره‌نگه دواجار هه‌موو ئه م شتانه بفه‌وتیت، من نازانم... جه‌لادهت... چوو زانم... ده‌توانم چیت پیتیلیم؟ من وه‌لامیکم نییه، من هیچ خوداییک، هیچ ده‌نگیکی نهیتی فه‌رمانی پینه‌کردم ئه م موزه‌خانه گوره‌یه دروستیکه‌م... هیچ شتیک... له‌برئه‌وه نازانم که من مردم ئه م شتانه ده‌چن بز کوی؟ تو تاکه که‌سینکی که ده‌توانیت شتیک له‌مانه دهربازبکه‌یت. ره‌نگه بتوانیت هه‌مووی رزگاربکه‌یت، و له‌وانه‌شے بتوانیت ته‌نیا حیکایه‌تکه‌یان رزگاربکه‌یت. لم شاره بچیته ده‌ری و بلنی پیاویکی شیت له سه‌حرادا هه‌بوو که ژیانی خوی له خوش‌هه‌ویستی تابلودا سه‌رفکرد. هه‌ندیجار هه‌ستدکم بزگارکردنی حیکایه‌تیکیش وهک رزگارکردنی هه‌موو به‌شه‌ریهت وايه.

جه‌لادهت دهیگووت: دکتور، من دواجار به‌بی نیشتیمانی خرم نازیم... تو تاکه کوردیکی بینیتیم هیند به‌رگه‌ی سه‌حرای گرتیت، دکتور من بهم ئه‌ستیرانه و به جوانی دالیا سیراجه‌دین سویندت ده‌دهم که شتیک بکه، ئه م تابلؤیانه بگنه جیگایه‌ک له باکوور. من له‌وی هه‌موو عوصرم بوقت ده‌پاریزم، ده‌بم به پاسه‌وانیان، پیشانگایی گوره گوره‌یان بق پیکده‌خه... ده‌یانگیزیم به زه‌ویدا، شاره‌و شار ده‌یانبه‌م... به‌لام دکتور من لیره‌دا ته‌نیا ده‌توانم له ته‌پوتزو تارمایی و ره‌شے‌با هه‌لیتیم، دکتور ده‌توانم چی‌کم، لیره‌دا ده‌توانم چی بکم؟

موسای بابهک دهستی دهکیشا به ناوچاوانیدا و وەک خەفت لە
بىنخەبىرى جەلادەت بخوات دەيگۈوت: چەندە نەفام و بىئاكايت، كوردستان
ئىستا ترسناكتىرين شويىنى دونىيايە... ئىستا هيچ جىڭايەك نىيە ئەم تابلويانە
پىارىزىت ئىرە نەبىت. ئەم ژىر زەمينە تەنيا جىڭايەكە مەرۆڤ ئەم نەھىنېيە
تىيا هەلگرىت. وەکو خۇت، وەکو دالىا، وەکو من، ئىيمەش مەخلوقاتين وەک
ئەو تابلويانە لىرە زىاتر جىڭايەكى تر نىيە تىابزىن و بىمانپارىزىت، رۇزىك
ھەموو شەتكان دەكتۈپت، ھەموو شەتكان، ئەوكات پىكەوه تابلوكان
دەبەين بۇ شارىك لە باکوور، لەۋى ھۆلىك دەگرىن گەورە و ئەفسانەيى،
ھۆلىك درېزىر لە ھەر گەلەرىيەكى دونىا، ھەموو نىگارەكان نىشاندەدەين،
بەلام تا ئەو كاتە بە ئومىدى ئەوەبە كە جوانى نامرىت. جوانى ھەركىز
نامرىت. لەوانەيە من و تو لە جىڭايەكدا وەستابىن نەيىيەن، بەلام نامرىت.

كوتايى جەنك لەگەل خۇيدا شارى تەپوتقۇزە زەردەكانى بە جۇرىكى
سەير چكولانەكردەوە، ھەزاران ئافرهت كە مىرد و براو باييان لە جەنكدا
كىرابوون، ياخود مال و حالىيان فەراموشىرىدبوو، سالەھاببوو بى مۇلەت
لە نىوان بەرەكانى باشدورو باکووردا ھاتقۇزىياندەكرد، گەرانەوە بۇ
مالى جارانى خۇيان و خولىيان بۇو ژيانىكى نوى دەست پىنگەنەوە.
ئافرهتائىش لەدۇوى كوتايىھەننان بە زىلەتىكى درېز، بە كۆمەل شاريان
جىددەھىشت، جەلادەت زۇربەي بەيانيان لە بالكونەكەوە ئەو خانمانەي
دەبىنى كە لە پىكابى چكولانەدا بە ھەلهەلە لىدان مالاوايان لە شار دەكرد،
لە پرتەقالى سېي زۇربەي كچان و خانمان وازيyan ھەنناو جە لە چەند
خانە گچكەيەكى بىتكەس كەس نەما لەسەر سەحەنەكە سەماپلات، ھەندىك
لە مۆسىقارەكان بە جۇرىكى ئالۇزو بىنەھانەو بىن قىسىمەكى پىشۇوهخت

ونبون و نه گه پانه و بق پرته قالی سپی. پوژکاریک هاته پیشی جه لادت به ته نیا عه زفی بق سمه ماکه رینکی چکولانه ده کرد، پهونه قی پوژه زیرپنه کان نه مان، سالونه کهی پرته قالی سپی زوربهی شهوان خالی بتو له میوان. هندیکار جگه له جه لادت که س له پرته قالی سپیدا نه ده ما. هندیک شه و جه لادت ده چووه ده ری و به کوچه چوله کاندا ده گه را که جگه له هندی پوچی غریب و ویل میوانیکی تریان نه بتو. مانگه کان ده رویشن و وه ک ئوه بتو ئوه شاره له بیر دونیا چوویتیه و، هندیک شه و جه لادت هله ده ستاو هستیده کرد ئوه شاره ده جولیتیه و، زور شه و له تاریکیدا له بالکونه که دا ده ده ستاو وه ک ئوه بتو له سه رکشته کی گوره و هستایت و لهدره ریادا تماشای بهندره دووره کان بکات. هندیکار چون موسافیریکی ده ریایی له دووره وه چرای شارانی دوور ده بینیت، له دووره وه چراخانی هندیک شاری خه یالی ده بینی، هندیکاریش هنasseی هله ده کیشاو بقونی پووبارو ئاوي نزیک سینهی پر ده کرد له شیه کی غه مکین، له بقونی ماسی به جیماو له ههوا دا. هندیکار وا هستیده کرد به ناو با غی خور مادا ده رون، هندیکاریش ههستی وابوو به ناو جه رگه کی شاری جه نجالدا سه فه رده کهن، به لام که به یانیان هله ده ستا جگه له سنوری ئاستینی ئوه سه حرا پیرو دزیوه زیاتر هیچی دیکه نه بتو... هیچی دیکه.

له زستاندا جه لادت و دالیا کاتیکی زور زیاتریان پیکه وه برده سه، زوربهی به یانیان جه لادت ده چوو و بق بیمارستانه چکوله کهی موسای بابه ک. ئوه ماوهیه کاتیکی دوورو دریزیان له ناو تابلک کاندا ده برده سه. زورچار دالیا سیرا جه دین و دکتور موسای بابه ک گفتگوی دریزیان له سه رجیاوازی هونه ره کان ئنجامده دا، دالیا پای وابوو به راورد به هونه ره کانی دیکهی وه ک شیعر و موسیقاو سه ما توانای هونه ره شیوه کار له سه ره عییر له ناخی مروف که مترو سنوردارتره. پیباوبو تابلق شتیکه له وانیه باش ته عییر له پوچی هونه ره مند بکات، به لام ناتوانیت باش

قسه له گهل پوچه کانی دیکهدا بکات، توانای له سه ر دواندنی قوولایی مرۆف، له سه ر هژاندنی ناوهوهی بچوکتره. به لام موسای بابهک رای وابوو توانای شیوه کار له وهدا نییه چهند کار له ناوهوه ده کات، به لکو له وه دایه چهنده چرکه یه کی پوچی ده گوریت بقئه بدیهیت. چهنده ده توانیت نهیتیه ک ناشکرابکات که به شیوازه ئاساییه کان ناشکرانا کریت. پیبا بوو هونه ر نیگار کردن، هیچ هونه رینک ناتوانیت له نیگار کردن ئازادیت. هه موو هونه رینک خولیا یاه تی شتیک نیگار بکات و به و نیگارهش تیکه ل به ئه بدیهیت بیت. هیچ هونه رینکیش وەک شیوه کار ناتوانیت ئه و توانای نیگار کیشانه برجه ستے بکات. پیبا بوو نیگار کیش چه کنیکی سیحر اویی هه یه که هیچ هونه رمه ندیکی تر نییه تی، ئه ویش ره نگه، به هۆی ره نگه وه دونیا به ته و او هتی ده گوریت. هه موو گورانکاری بیه کانی دونیا، گورانن له سه ر ئاستی فه نتازی یادا، ته نیا له تابلۇدا ئه و فه نتازی یاه سرو شقى تەماوی و نادیاری خۆی و نده کات و ده بیت به بەرهەمیکی راسته قینه. موسای بابهک پیتی له سه ر زه وییه که داده کوتا وەک ئه وهی ئاماده بیت بق شەپ ده گوریوت: دونیا له ناو تابلۇ نه بیت، هیچ وەخت گورانکاری بەسەردان هاتوو، ئه وه ماتیس و پیکاسون سەیرکردنی ئیمەیان بق جیهان گوریوو نه وەک موحەمد و مارکس، نه وەک شۇرپشى فەرەنسى و شۇرپشى ئۆتكۈبەر. به لام دالیا سیراجە دین ده گوریوت: مامۆستا بوهسته، بوهسته. تابلۇ كەمتر ده توانیت ئاواها کاریگەریت، خوابى گەورە تو باسى چى دەکەيت؟ کېشەی ھەرە گەورە ھەرە نیگار کیشان ئه وه یه کە دەشیت بفوقیت و لە بەینچیت، تابلۇ شتیکی ناسکە، بۇ نیکی مادیي هه یه قابیلى ھەلگرتەن نییه.

دالیا پوون و ئاشکرا پای وابوو هونه ر شتیکە دەبیت مرۆف له گهل پوچی خۆیدا ھەلیبگریت، لە ياده وەریدا ھەلیبگریت، بتوانیت بیپاریزیت، به لام تابلۇ دیلى خۆیەتى، يەکجار کە له ناوجسوو، ئىتىر بق هەتا ھەتا يە

دروستناکریته وه لیتره وه شیوه کار په یوه دیبه کی لوازی به ئە بە دیبە تە وه
ھیه و فوچمی ساتە و مخته تیپه پە کانه.

موسای بابەک وەک ئە وە پیشتر زور بیرى لم مەسەلە يە كرد بىيە تە وه
دەيگۈوت: تابلۇيەك كەدەمەرىت بۆ ھەتا ھەتايە دەمەرىت، ئە وە زور راستە،
فورسەتى نىكارىيەك بۆ ژيان لە فورسەتى شىعىرىيەك يان مۇسىقايەك كەمترە.
بەلام ئە و شستانى تابلو دەربازىياندەكەت و دەيانبات بۆ ئە بە دیبەت، لە
ھەر شتىكى نەمرى دىكە بىنراو ترو بەرجەستە تەن. تواناى مۇنالىزى لە سەر
مانوھە هەزاران جار لە تواناى ئىمپراتورييەتە گورەكان لە سەر ژيان و
بەردەوامى درېز تەرە. پادشاكان دىن و دەرقۇن... سەرقۆكە كان دىن و دەرقۇن...
بەلام مۇنالىزى تەمەنى لە تەمەنى ھەموو پادشاكان و ئىمپراتورييەتە كان
درېز تەرە. مىزۇو دەپوالت بەلام مۇنالىزى ھەر لە وىيە، مايىاي پووت و
قووتى گۈيا ھەميشە تا كۆتايى مەرۆف لە سەر ئەستىزە يە لە وىيادا يە و
بە چاوه عەيارەكانى سەير ماندەكەت، ئۆلۈمپىيائى چاوخومارو كارە كەرە
پەشپىستە كەي ھەر لە وىين، ئەستىزە كان كۆخ ھەر لە وىين. با ئەستىزە
لە ئاسمان نەمەنیت، با بەيانىيەك ھەستىن و كەوتىيە زەمینىكە وە بىن
ئاسمان و ئەستىزە، تا ئە بە دە ئەستىزە گورەكانى ۋان كۆخ لە سەر ماندان.
مۇسىقاو شىعىر پوخسار لە شتە كان دەستىزەن و ئىنجا دەيانەن بۆ
ئە بە دیبەت، بەلام شیوه کار پوخسار بە شتە كان دەبە خشىت، ئىنجا بەرە
ئە بە دیبەت ھەلیاندە گرىت... پوخسار... پوخسار جەوهەرى ھونەرە. ھونەر
تەنبا ھەستىكىن نىيە بە و شستانى كە نايابىنلىن بەلكو بىننى ئە و شستانى يە
كە دەبىت بىبىنلىن. ئە بە دیبەت شتىك نىيە تەنبا بە خەيال ھەستى پىتكەين،
ئە بە دیبەت شتىكە دەبىت بىبىنلىن. تەنبا ھونەرى شیوه کار ئە و دەرفە تەمان
بۆ دەرە خسىتىت ئە بە دیبەت بىبىنلىن.

جەلا دەت سەيرى لە وەدهەت دكتور موسای بابەک بەردەوام باس
لە «بىننى ئە بە دیبەت» دەكەت. ھەميشە كەن توڭىزكانى دالىا و دكتور لەو

حالهدا دهگهیشه بونبهست که قسهیان له «بینینی ئەبەدییەت» دەکرد. دکتور پای وابوو مرۆف له پیگای تابلۇیەکەوە دەتوانیت ئەبەدییەت بینینیت، پای وابوو بینینی مۇنالیزىا بینینی ئەبەدییەتە، بینینی ئەو جوانىيە جاویدان و ئاوانەبۇوهى كە تەمەنی له تەمەنی هەمەو شتەكانى دىكەي مرۆف درېزترە. بەلام لای داليا ئەبەدییەت شتىكى تر بۇو، ئەبەدییەت ئەوبۇو چاۋ بىنوقىتىت و بە سەرزەمەننیكدا سەفرەركەيت كە تا ناكىتا درېزدەپتەوە. هەستىرىن بۇو بەو دەركا كەورەيە ئاوازىك لە خەپالتدا دەيخاتە سەر پشت، شتىك بۇو لە سەفرەرك دەچوو لەسەر كەشتىيەك لە ناو زەريايىكى كەورەدا بە ناو بىشومار دىمەنی ئەناسراودا. ئەبەدییەت لای داليا بینین نەبۇو بەلكو مەلەكىرىن بۇو لە ئۆقىانوسىكىدا پەر لە وشەو نەغمەو ھەست. ئەو دەيگۈوت: ئەبەدییەت بە چاۋ نابىزىرتىت، بەلكو تەنیا بە خەيال دەبىزىرتىت، چونكە سەفرەركى دوورودرېزە بە ناو تەلىسمدا.

جەلاھەت نەيدەتوانى هىچ بلىت. بەلام سەرسام بۇو لەوەي دوو مرۆف كە شەيداى شتە جاویدەكانن لەم شارە تىپەرۇ ناجىنگىرو سەرابىيەدا دەئىن، شارىك كە هەردووكىيان باوهەپىان وابوو لە لم زىاتر هىچ شتىكى تىانىيە بەرگەي گورزەكانى زەمن بگرىت. جەلاھەت خۇرى شتىكى دىيارىكراوى نەبۇو لەسەر ئەبەدییەت بىلىت، هەستىرىلدە پۇزەوە كە مۆسىقاى لە يادى خۇرى بىردهو، پەيوەندى بە هەمەو شتىكى جاویدەوە پەچرەپتىت، هەستىدەكرد توانى لەسەر تىنگىيىشتن تا بىت بچوڭ دەپتەوە. باوهەپى وابوو شتى زور قۇول دەبىنتىت بەلام لە ماناكانىيان تىنالاگات. پەرسىارى زور تارىك و سەير لە سەريدا سەرەلەدەن وەلامەكانىيان نازانىت، لە ويىستىگەي تارىكەوە بۇ ويىستىگەي تارىكتىر دەپروات و نازانىت بۇ دەپروات. پۇز دوائى پۇز خۇشەويىستى بۇ داليا قۇولتىر و پېر ژانتر و ئەستەمتر دەبۇو. دلىنيابۇو ئەو خۇشەويىستىيەش بەشىكە لەو شتە دووردەستانە ئىتىانالاگات. جەلاھەت ئەو سەردەمە جە لە خۇشەويىستى بىرى لە هېچى

تر نه ده کرده و، بیرکردن و له خوش ویستی ده چووه شوینی بیرکردن و له مؤسیقا، ده چووه شوینی بیرکردن و له مردن. «نه مؤسیقا...» هندیک به یانی له خه هله دستاو له ناثاگایدا ژوكسترا یاه کی گوره سیمقونیای «موسیقا چکولانه شه» موزارتی لیده دا. چوار پینچ سال له وه بمر که هیشتا و هک مندالیک خهونی ثه و هببو بیتیه بلیمه تیکی تر له موسیقادا، باوه بری به موزارت له باوه بری به خودا به هیز تربوو. هندی هندی موزارت بwoo بwoo به ژیر ته پوتوزی ترسناکی رو داوه کانه و، به لام ئیستا هه مسوو به یانیک هله دستاو ئه و موسیقا ئفسانه یه موزارت له سه ریدا بwoo، دهیویست دهستی له سه رئیقانی ئوازه کان بجولیتیت و نهیده توانی، پنه چه کانی نهیانده کرد، شه رمی له خوی دههات. «نه موزارت...» به کوچه کاندا رایده کردو ئه و سوزه قووله موزارت، ئه و گریانه نهیتیکی له که مانه کانی ئه و ده تکان له دلیدا بwoo. به لام موسیقا یک بwoo ئازاری ده دا. تنهایی و بچوکی خوی بیرده خسته و، هستیده کرد له وه گه مژه تره شایسته ئه وه بیت پاش ماوه هی ئوازه کانی موزارت هر له سه ریدا بیت. چیتر بیری لای ئه وه نه بwoo بیت به موزارتیکی تر، به لکو بیری لای ئه وه بwoo بتوانیت بژی و بیر له موزارت نه کاته و... بژی و ئه و «موسیقا چکولانه یه شه» به یانیان به ناثاگای نهیتیکی و. رایده کرد بق لای دالیا، به لام چی له دالیا ده ویست؟ چی؟ خوشی نهیده زانی. په یوه ندیشی له گهل دالیادا هروه کو په یوه ندی بwoo به موسیقا موزارت و، و هک په یوه ندی بwoo به شاکاره کانی ئه وه وه «سیراندادای ژماره نه» یاخود «سیراندادای ژماره شهش» که هندی جار و هک کانیکی نهیتی بن و له یادگاره کانیدا بته قن له خه یالیدا هله ده قوولین و ده بایه لیيان رابکات. چی له دالیا ده ویست؟ نهیده ویست خوش بیویت، گرنگ نه بwoo دالیا و هک ئه م خوش بیویت، گرنگ نه بwoo و هک معشوق تماشاییکات. نهیده ویست له گه لیدا بخه ویست، نهیده ویست بیگریت و ماجیکات، نهیده ویست غهزه لی له گه لیدا

بکات، بهلام چی دهویست؟ خوشهویستی لای جهلادت و هک موسیقاپوو،
 و هک چون له موسیقادا دواجار مرؤف نازانیت دهیهویست بلیت چی، له
 خوشهویستی راستهقینهشدا مرؤف نازانیت دهیهویست بلیت چی. کیشهکه
 هر بیتوانایی زمان و کم قودرهتی و شه نهبوو له تهعیرکردندا، بهلکو
 ئوهبوو که دواجار خوشهویستی راستهقینه و هک موسیقا ئامانجیکی نییه،
 تهفسیریکی نییه بۆ لیرهیه و چی دهویست، که توانی تیگات چی دهویست،
 لهوه دهکویست خوشهویستی بیت، که پوخساریکی نهگۇر و تهفسیریکی
 کوتایی و هرگرت ئیتر دهمریت. خوشهویستی ئوهیه که شادومانی به
 بونى ئەم مرؤفه لەسر زھوی، شادومانییک که هیچ مەبەستیکی له
 پشت نییه، عاشقی راستهقینه يەکیکی خوشناویت له بەرئەوهی جوانه، به
 ويقاره، ئەفسوناوییه، بەرەوشتە، بەمەکرە يان هەر سیفەتیکی بىن مانای
 تر. بهلکو له بەرئەوهی ئوهه تەنیا پىگایه بىر له هیچ غایهتىك نەکاتەوه.
 خوشهویستی لای جهلادت له و کاتانەدا ئوهه بۇو واز له هەر مەبەستىك
 بەھىتىت بىشەوهی واز له ڏيان بەھىتىت، واز له بېرکرەوه بەھىتىت بىشەوهی
 شىت بۇوبىت، واز له پاشەپۇز بەھىتىت بىشەوهی مردىت. هیچ داوايەکى
 له دالىيا نهبوو، بهلکو تەواوى عەشقى بۆ دالىيا لەسر ئوهه دروستبۇوبۇو
 کە عەشقىکە بىھق و بىن داواكارى. کە خوشهویستی ئامانجى ئوهه
 نهبوو له بەيەكەيشتىدا کوتایی بیت، و هک ژوانىکى لىدىت کە تاھتا
 هەتايە دواھەخريت، ژوانىتک کە جىئىدەھېلىت لە ئەبەدييەتدا بىتەدى. کە
 خوشهویستی ئامانجى نهبوو و هک فيراقىنکى لىدىت کە لە زەمانىکى دووردا
 پۇويىدابىت و لىرە لەسر زھوی دەركى پىتەكەرىت، کە واي ليھات و هک
 ئوهه بیت پۇھىتک ھەستىكات پىشىت لەگەل مەعشوقةدا يەك شت بۇوە،
 پىشىت لەسەردەمەنکى لە بېرکراوو له ناوجچوودا ئوه بەشىك بۇوه له يار،
 کە دەگاتە ئوه بىروايە زەمين و ڏيان هیچ نییه جەك لە ويستگەيەك بۆ
 ھەستىكىن بەو فيراقە، کە خوشهویستى لە بىرى خواتىت يەكگۈتنەوه بۇو

به هستینکی قوولی دابران، ئیتر ده بیت به پرورزه‌ی ئەبەدییەت. کە دالیا به دکتور بابه‌کى دەگۈوت: دکتور ئەبەدییەت بە چاو نابینیریت، بەلكو بە خەیال دەبینیریت. لای جەلادەت وەک ئەوه بۇو بەو بلۇ عەشق بە چاو نابینیریت، بە دەست ناگىریت، بەلكو تەنیا بە خەیال دەتوانیت تىبا بېزیت. چەند سالىك دواتر کە دەھات بۇ لای من، کە بە جزمە دریز و پالتۇز چەرمە رەشەکەيە وە بە خۆئى و جىگەرىيەكە وە بەرابەرم دادەنىشت، پېتىكە وە گويمان لە «سیرانادا میلانكولىكىق» ئى چايىكوفسىكى، يان ھەر كونسىرتنىكى فيقلينى دېكەي ئەو دەگرت. ھەميشە سەپىرى بىنمىچەكەي دەكردو دەيگۈوت: خۆشەويسىتى من بۇ دالیا ئاواتى تىكەلاوبۇونى تىبا نەبۇو، بەلكو وردىبۇونە و بۇو لە فيراق. خۆشەويسىتى ھەيە تەنیا بىر لە يەكىرن و تىكەلاوبۇونى رۆح و جەستەكان دەكتەرە، عاشقىش ھەيە تەنیا لە فيراق را دەمەتتىت. عاشقە بەجوكەكان دەپرسن كەي بە مەعشوقە دەگەم، عاشقە گەورەكان دەپرسن، كەي و لە كويى ئەم وجودەدا من لە مەعشوقە جىابۇومەتەوە. وەك ئەم كەمانە تەنیا وەناسە درىزىانە چايىكوفسىكى كە ھەركات گويمان لىيى دەبىت وەك ئەوه يە دەنگىكى خەوتۇو لە ناو سەرى خۇماندا بىۋزىنە وە، دەنگىكى كە لە سەرەتاي خەلىقەتەوە لە دەماندا روواوە دواتر لىيمان جىابۇتەوە. عەشق وەك ھەموو مۆسىقا يەكى مەزن شتىكە ھەستىدەكەيت لە وەبەر، لە دىرزەمانە وە بشىك بۇوە لە تۇ.

تەواوى زستان پىرتقالى سېي شوينىكى خاموش بۇو، تەنیا جەلادەتى كوتىر و يەك دوو كچى غەمگىنی تىابۇو كە بە جەلە عەرەبىيە درىزىه كانىانە وە لە سالۇنە كەدا دادەنىشتەن و لەكەيان دەچىنى، بە خەنە نەخشيان لەسەر دەست و قاج و سىنگىيان دروستىدەكەد. لە وجۇرە كەجانە نەبۇون جەلادەت

بتوانیت به ستایشکردن و پیاھه‌لدان خوشحالیابنکات. دوو کچی شیت بوون نه عله‌کانیان دهخسته سه‌ر میزه‌کان و خویان له‌سه‌ر زه‌وییه‌که پانده‌بوونه‌وهو پیکه‌وه به دیالیکتیکی باشووری گورانی ناو هۆرەکانیان ده‌گووت‌وه. گله‌ک دره‌نگ دره‌نگ خویان دهشت، به‌جووته له‌سه‌ر یه‌ک سینی نانیانده‌خوارد که پریانده‌کرد له برج و شله‌یه‌کی زور و به‌دهست تییده‌نیشن. جۆره گیاھه‌کیان دهدا له له‌شیان بقونیکی که‌سکونی هه‌بوو، جه‌لادهتی وا لیده‌کرد ده‌رگای ژووره‌که‌ی داخات و نه‌یه‌تە‌دری. هەندی شه‌و که تاک و تەرا هەندیک میوان ده‌رده‌که‌وتن سه‌مای خاواو بیپرچى ئه‌و دوو کچه هەرزوو ده‌یتقرانن و پاش نیستیکی کورت هەلەستان و ده‌پرچیشن. ئه‌و پۇزانه سه‌مەر سالع و میرده‌که‌شی بە‌رگەمن دەهاتن بۇ پرته‌قالی سېی، چەندچارینک کریاریان هېتايیه سه‌ر پرته‌قالی سېی بیفرۇش، بە‌لام پىتەچوو کەس ئاره‌ززوو نه‌بیت پاره‌یه‌کی زور بخاته شوینیکی وەها مردووه‌و. لە کوتایی زستاندا بارانیکی زور بارى، دواي نزیکی سالیک ئه‌و يە‌که‌مجاربۇو جه‌لادهت باران ببینیت. باران هەستیکی سەیرى بە کوتایی تیادروستکر، ئه‌و چەند پۇزەی باران بارى له پرته‌قالی سېی نەچووە ده‌ری، که هېتى دەبۈرچى خالى و پەتى، لە و نیۋەندەدا ئه‌و دوو کچەش پرته‌قالی سپییان چۈلکرد و جه‌لادهت بە تەنیا مايە‌و. بىدەنگى نیتو ئه‌و مال و سالۇن و ژوورانه شتىکى کوشىندەبۇو، بقیه‌کە‌مجار جه‌لادهت دەیتوانى بە ئاسانى هەمنو ژووره‌کان ببینیت، هەممو ده‌رگاکان بکات‌و، تارمايیه‌کانى رابوردو پاوبکات و بۇنە خەيالییه‌کانى ئه‌و پۇزگارە بە‌سەرچووانه پېر بە سینەی هەلمزیت. هەندیک ئىوارە بە تەنیا له‌سەر پلىكانکان داده‌نیشت و بە خەيال دىمەنى ئه‌و پۇزگارانەی پەسمەدەکرده‌و کە پىتەچوو بۇ ئەبەد له بەین چووبن. بەر ئاوینەکانى پېر دەکرده‌و له‌و كچانەی بە پەلەپەل دەيانویست مەكياجە‌کانیان تواوبکەن، بە سالۇنە‌کە‌دا راياندەکردو بە‌سەر يە‌کدا دەيانزريکاند، دەکەوتن و پىتە‌کە‌نین، باوه‌شیان

دهکرد به یه کدا و دهگریان. خوشحال بwoo به خهیالیش بیت یادگاری به جینساوی ئه و کچانه بینیت که هه مووی چهند مانگ لههوبه رئه و تیاتره چکوله و شادمانه یان به سه‌فاو جوانی خویان پرکردبwoo، به لام ئیستا بو هه تاهه‌تایه و نبووبوون، پویشتبوون و له شاریک له شاره‌کانی ئهم و لاته غه‌مگینه‌دا جوره ژیانیکی تریان دهست پنکرددبwoo. جه‌لادهت دلنيابوو گهر بروات لهوانه‌یه چیتر ئه و خال و بنکانه‌ی پشکنین و هک جاران سه‌ختگیرنه‌بن، لهوانه‌یه بتوانیت له دهستیان دهربازیت و بگاته پایتهخت، لهویوه ماشینیک په‌یدابکات بیباته‌وه بز کوردستان. به لام لهوی ده‌توانیت چیبکات؟. تاکه جینگایه‌ک مالی ئه و برا گهوره‌یه‌تی که به دریزایی مندالی نازاری دابوو، میزی به‌دهفته‌ری نوتکانیدا کردبwoo، دلنيابوو ناتوانیت له هه‌فتیه‌ک زیاتر به‌ولاوه بمنیتیه‌وه، ژنه‌که‌ی که‌ویستی ده‌ریبکات، گهر شه‌وی ته‌رزه‌بارانیش بروه ده‌ریده‌کات. لهوی بترازیت کوی هه‌یه پرووی تیبکات، ده‌بیت بیبت به سه‌رباز، به لام مردن له سه‌ربازی خوشتره. له و ساته‌دا جه‌لادهت لم شاری ته‌پوتوزه زیاتری نه‌بwoo که بیبکات به په‌ناگا، لم تیاترخانه خالیه زیاتر جینگایه‌کی تری نه‌بwoo لیئی بژی. ئه و ماوه‌یه جار دوای جار ده‌گه‌رایه‌وه بز ته‌ماشاکردنی ئه و تابلزیه له موزه‌خانه نهیشیه‌که‌ی موسای بابه‌ک. شتیک به و تابلزیه‌وه ده‌بیه‌سته‌وه و هک په‌یوه‌ندی راوه‌ریکی ماسی به ده‌ریاوه، په‌یوه‌ندی بالداریکه‌وه به دره‌ختنیکه‌وه له ناو ملیون‌ها دره‌ختدا، په‌یوه‌ندی مامؤستایه‌کی ماتماتیک یان فیزیک به پرسیاریکه‌وه که ناتوانیت وه‌لامه‌که‌ی بدقزیتیه‌وه. هه‌میشه دوای ماندووبونیکی دریئز ده‌گه‌رایه‌وه بز لای دالیا و سه‌ری ده‌خسته سه‌ر کوشی و دهگریا. نه‌یده‌زانی بز دهگری، به لام دهیزانی ده‌توانیت به‌دهنگی به‌رز له به‌ردم دالیادا بگری، دهیزانی هه‌ردووکیان بزئی مردینیان لیدیت. ئه و مردووانه‌ی که پیکه‌وه بینیبوویانن له‌گه‌لیاندا بوون، له نیوانیاندا بوون، که سه‌یری چاوی یه‌کتريان دهکرد ئه و مندالانه‌یان به یادا ده‌هاته‌وه که له سه‌حرا بینیبوویانن، ئه و منداله

بچوکانه‌ی که با لهسه‌حراؤه دههات بونی پرچیان له‌گهله خویدا دههینا.
که سرهی خسته ناو دهستی دالیاوهه دهگریا ههستیده‌کرد بتوئه و پرچه
تهنهايانه‌ی ژير لم دهگری که خهیالی ههروکیانی پرکردبوو. دوو کهس
بوون بیثامانج، بیپاشه‌پرۇز، بیئومید... چاوه‌پروانی پروودانی موعجیزه‌یه‌کیان
دهکرد له شاره دهريانبهیتیت و بیانخاته سەر پیتمى زیانیکی تر.

ههندیجار له‌گهله ههندیک موسیقاری دیکه‌ی ئهو شاره‌دا له سالونیکی
چکولانه‌دا که فههمی بەسری دهیبرد بەپریوه يەكتريان دهیبىنى، كۆمەلیک
موسیقاربوون هەر يەكتريان له‌گهله گروپیک و تیاتریکدا کاریاندەکرد،
زوربیان تهنها مابوونه‌وه، بیکارییه‌کی کوشنده ههموویانی گرتبووه‌وه،
بچوکبوونه‌وهی ئهو شاره‌و تەسکبۇونه‌وهی کوچه‌کانى ئهوانى زیاتر
لەیەک نزیکدەکرده‌وه، زوربیه کات له کوچه‌کاندا يەكتريان دهیبىنى، که
پیکابی فرۇشیاره گەپۆکەکان دههات له نزیکییه‌وه له‌گهله يەکدا دههستان،
زوربیان خەلکیک بوون شوینتیکی تریان نېبۇو لەم سەر زەمینە رۇوی
تىيىکەن. پیتكەوه له کولبەیه‌کی گل و شىداردا كۆدەبۇونه‌وه، هەمۇو
دهیانخوارده‌وه مەستدەبوون، جەلادەت بۆ يەکەمجار له دانیشتنانه‌دا
فېرى خواردنە‌وه بۇو. کە دادهنىشت خۆی له بىرده‌کرد ئهو دانیشتنانه
کردى بە جگەرەکىشىتىکى هيىند زوركىش له‌گهله تەمهنىدا نەدەگۈنچا.
ئهو ماوهیه‌ی کە کارنەبۇو بۆ پارهی بىرەو جگەرەکانى دەبايە له داليا
قەرزبکات. ئهو هەميشە بە پەزارەیه‌کى زوره‌وه تەماشاي جگەرە خواردىن
و بىرە خواردى‌وه‌کانى دەکرد و بە ناسكىيەکەی خۆی دەيکۈوت: عمرى

من تۇ چىدەکەيت، وا بىروات هەر بە گەنجى خۇت دەكۈزۈت.

ئهو شەوانەی مەستى و بىتھۆشى يارمەتى جەلادەتیان دەدا خۆی له
بىرېکات، له‌گهله موسیقارە عەرەبەکاندا «فوگ النخل فوگ» سى دەگۈوتە‌وه.
لە دانیشتنانه‌دا فههمی بەسرى رەبابەی لىدەدا، جەلادەت کە تەماشايىدەکرد
پاشە‌پۇزى دوورى خۆی تىادەبىننی‌وه، موسیقارىك لە تىپى سەمفۇنى

ولاته و بوبو به پهبا به زنیکی عهگال به سه، که بخ نیشاندانی میوانداری و کره می خواهی بخ میوانه کان تیده کرد. جار جار هله دستا و دهسته سووتاوه کانی هله ده کرد عهگاله سووره کهی ده بست به سمه زله کهیه و هو بایده دا. فه همی ثه و پیاوه که موسیقای له بیر دهیان موسیقار بر دبووه، که مهستدبه بو، که ئاگای له خواه نده ده ما خواه دهدا به سه دهستی موسیقاره کاندا و دهیگووت: بمبورن. دهگریا و سه ری خواه دهدا به قه راغی میزه که دا، سه ری دهدا به قه راغی دیواره کونکرینیه کاندا. دهینلاند و دهیگووت: ئهی هاوار، من ئیوه خوشم کوشت، من ئیوه خوشم کوشت. لهو کاتانه دا جه لادهت به مهستی و به پیلاوه کانیه و ده چووه سه میزیک له میزه کان و به سه رخوشی دهیگووت: ئوستار، تو ئیمهت نجات دا... ها... ها. ژیان گرنگه ئوستاز... ژیان. بژی و شه رابه که هله ده، هه مو و موسیقای دونیا ثه و ساته ناهینیت که به مهستی ده چیته سه میزیک و بوتلیک ده گریت به دهسته و هو هله ده دهیت. موسیقا هر عزاییکی رو وته... تیبهه لده ئوستاز... تیبهه لده. میزبکه به موزارتدا و بژی. دانیشته کان به و ته او ده ببو، هه مو وان به مهستی و بیهقشی فه همی به سریان تا ناو جینگاکه خواه هله ده گرت و دایانده پیوشی و ماجیانده کرد و خود احافیزیان لیده کرد، جه لادهت به سه رخوشی به کوچه کاندا ده گه رایه و هو به ده لنه جه ولاری مهستانه و، جار جار ده وستا و میزیده کرد به برده می مالان، میزیده کرد به شه قامه کاندا. تا ده گه بیشه وه مالی به خهیالی خواه قسیه له گه لفه همی به سریدا ده کرد و دهیگووت: تیبهه لده، له جوانی هله ده، میزبکه به شوپاندا... و بژی. ئوستاز، وهک من سه بیرمکه... سه برمکه چون میزی پیاده که م... ئاوه ها میزی پیا بکه و بژی.

له گهله کوتایی زستاندا، و هک ئوهی دونیا ده ستاریکی زه به لاح بیت
و یه کیک له ناكاو به ئاراسته يه کی پنچهوانه بیسوبینتیه، و هک ئوهی
هیزیک زه من به ریته و به ره و دوا، هممو شتیک له شاری ته پوتوزه
زه رده کاندا گوردرا. له ناكاو پنگاكان پربوونه و له سهربازان، له پردا دهیان
کهرت و کتیبه و لیواي زریپوش جاريکی تر به ئاراسته باشمور
که وتنه و هری. هزاران سهربازی مندال به خویان و کوله پشتے کانیانه وه
له ئوردوگا و سهربازگه کانی ده روبه ری شاری ته پوتوزدا ده رکه وتن،
له ماوهیه کی کورتدا دهیه ها خانم و کیژی گنج له نیومال و گروپ و
تیاتره کانی ئه و شاره دا سهربیان هله لدایه وه، له که متر له مانگیکدا پرته قالی
سپی و هک جارانی لیهاته وه، پربوونه وه کیژی ناسک، سه ماکه ری نوی،
موسیقار به نیگای پرنهیتی و زه رده خنه هی شه رمنه وه. هممو بونی
شه ریکی دیکه يان له هه وادا ده کرد، ئه و ژنانه هی جاريکی تر که سوکاریان
کرابوونه وه به سهربازان، بیچاره و پهشیمان له هه خویکی بیمانا که
دیستیان به لیشاو ده گه رانه وه بق ئه و شاره. بؤیه که مجار كوجه کان
پربوون له سهربازی کورد که به خویان و ته پله ئاریکه کانی سهربیان و نیگا
گه پرۆک و بزیوه کانیان هممو شتیکیان ده پشکنی، بؤیه که مجار جه لادهت
گوینی له هاوار هاواری ئه و سهربازه کوردانه بwoo که بیته روا به سهربازی
خراپه کاندا ده گه ران و گورانیان ده گووت. ئیواره يه که چوار سهربازبوون
به ده گورانی ماملیتوه خویان کرد به پرته قالی سپیدا. چوار سهربازبوون
به ده نگنگی هاو بهش و گر ده یانگووت «هنه نده هنه ندی به یانان دوقس و
دو زمن زاهیدبوون - به سوزه هی بای پاییزان مه مکوله هی کیژان خربوون -
ئه هی گرده و گیانم گرده . گه ردن هه لاله هی زه رده». چوار ده نگی غه مگین
بوون که له قوولایی حوزنیکی سهیره وه ماملیيان ده چری. جه لادهت له
میژبوو جگه له دالیاو موسای بابه که کوردی ئاوه ها له نزیکه وه نه دیبوو،
بەلام شه رم و شووره بیه کی قوول واي لیده کرد خوی ئاشکرا نه کات،

پۆزانی دواتر دهسته دهسته ئەو سەربازە کوردانە کە ھەموو ھەلاتووی جەنگى پېشىوبۇن و ئىستالە تخوبى ئەو سەحرایەدا بۇ جەنگىنى تر كۆكراپۇنەوە لەو شارەدا دەردەكەوتىن. بەلام ئەوهى جەلادەت لە يادىنەكىد دەنگى غەمكىنى ئەو چوار سەربازەبۇو كەل داھاتوودا پۈلىكى سېير لە ژيانى جەلادەتدا دەبىتن.

جەنجال بۇونەوەي شار مايەي خۆشحالى جەلادەت بۇو، ئەو ماوەيە هيىند بەسەر دالىا سىراجە دىندا گريابۇو، دالىاشى لە ئاقارەكانى شىتى نزىكىرىپۇنەوە. شەوانىش بە جۇرەتىك مەستىدەبۇو، مەستىدەبۇو، ھەموو شىتىكى لە يادىدەكىرد.

ئەو چەند مانگەي دواتر تا نزىكى ھاوين، بەردىوام شار پېپۇو لەو سەربازە كورده بىسىيانەي کە دەھاتن و بۇيەكەمجار لە ژيانىاندا لەو مالانەدا لەگەل يەكم ئافرەتدا دەخەوتىن. بەجۇرەتىك بىرسى و گىزبۇن چەندەها جار خۆيان لە ناو كۆچەكاندا وندەكىرد، خۆيان دەدا بە دەركاي مالەكاندا، كە ئافرەتىيان بە پووتى دەبىنى دەبۇرماھەوە... مەستىدەبۇن، شەرىياندەكىرد. دەھاتن و ئازارەكانى سەربازىيان لە باوهشى ئەو كىزە عەرەبانەدا خالىدەكىردهو. كاتىك لەگەل ئەو كىزە عەرەبانەدا دەخەوتىن پېيانوابۇو تولەي ئازارەكانى خۆيان دەكەنمەوە، بە تايىەت دەھاتن بۇئەوەي شىكانى شەرەف و نوشۇستى خۆيان بە وجۇرە هەستىنەوە. پېيان وابۇو خەوتىن لەگەل عەرەبىنەدا بەسە تولەي نوشۇستى و مردن و كاولكارىيەكانى نىشتىمانيان بۇ بکاتەوە.

لە ناوهپاسىنى ھاويندا جەنگىكى ترسناكى تر دەستى پىنكىرد، ھىزەكانى دەولەت مارشىانكىدە ناو و لاتىكى چڭۈلانەي بىتەسەلاتوو لە باشۇورى باشۇور و لە ماوەي چەند سەعاتىكدا ھەموو شارەكان و بىرە نۇتكەكانيان داگىركىرد. مىرنىشىنەكى چڭۈلانە كە تا ئەو پۆزە لە خەويكى قوولدا دەزىيا. تا ئەو پۆزە زۇربەي خەلکەكەي ژيانىان لە سەفەر و پاوكىرىنى

ئافرهت و تەماشاكىدىنى يارى تۆپى پىتدا بىردىبووهسىر، سەرەتاي ئەو جەنگە سەرەتاي كوتايىيە كەورەكان بۇو... كوتايىي سەدەيەك و پوخانى ئەفسانەكانى بۇو... كوتايىي دونيايەك و سەرەتلەدانى دونيايەكى تر بۇو لە خۆلەميشە خويتاناوېيەكەي، وەك قەقەنسىك كە دەسۋوٽىت و لە خۆلەميشى خۆيدا دروستىدەيىتەوە. ئەو جەنگە تەنبا سەرەتاي گۈرپانى ڏيانى جەلادەتى كوتىر نەبۇو، بەلكو سەرەتاي گۈرپانى ھەموو دونيا بۇو. سەرەتاي دەست بىتكىرىدىنى پۇزىگارىنىكى تر بۇو لەسەر ئەم ئەستىزەيە.

بەشى سىيەھەم

بەر لە دەست بىتكىرىدىنى پايىز بە چەند ھەفتەيەك دەيەماھەزار سەرباز لە ملاولاىي جىبهانەوە كەيشتنە ئاواه نىيۇدەولەتتىيەكانى كەنداو و لەوينوھ بەرەو ئەو بەندەرە زۇرو زەبەندانە كەوتتە بىنگا كە شەو پۇزى بىتوچان لە كەنارەكانى خۆياندا پىتشوازى سەربازو زىرىپوش و نەفرەلگىريان دەكىرد. ھېنەدە ئامىرى سەير و چەكى نەيىنراو دەركەوتىن كە پىتشتر مۇرقاپايەتى لە مىزۇوى خۆيدا شىتگەلىنىكى لەو جۇرەي نەيىنپىوو. لەشارى تەپقۇزە زەرەدەكان، وەك لە زۇرەي شۇيىتى دونىيادا، خەلک شەوپۇزى گۈنیان لە پادىيۆكان دەگىرت. جەلادەتى كوتىر تاكە كەسىك بۇو ئارەزۇوېيەكى نەبۇو گۈى لە ھىچ ھەوالىتىك بىكىرتىت، لە قۇولايى دلىدا نەيدەويسىت ھىچ ئومىدىك لەسەر ئەو شەرە دروستىكات. دەترسا ھيوايەكى گەورە بونىادبىنتىت و دواتر جەنگ پۇونەدات، دېكتاتۇر و سوپاڭە زىيان نەخۇن. دەيىيەست كەر جەنگ پۇويىدا ئەو لە حالتىكى رۇحى ئەوتۇدا بىت بىرى لى نەكاتەوە. جەنگ تاكە ئومىدى بۇو گۈرپانكارى گەورە لەگەل خۆيدا بەھىتىت، تاكە ئومىدى بۇو بىوانىت بىگەپىتەوە بۇ باکور. بەلام دواجار جەنگ كارەساتى

ترسناکیشی له پشت بیو. جه لادهت ته ماشای ئەو سەربازانهی دەکرد و دەترسا ھەموو لەو جەنگەدا بىرەن. موسای بابەك پىتر لەھەر كاسىتكى دى گوئى لە راپىچكان دەگرت. پىتىدەدا بە زەۋىيەكەدا و دەيگۈوت: نابىت جەنگ پووبىات، ئەمە جەنگ نېيە، ئەمە كۆتايى دۇنيا يە، ئەمە مەحشەرە. ھېچ كەسيك ھېچ ئادەمیز ادېك ناتوانىت پېشىبىنى ئەوەبکات چى پووبىات. وېزانە... وېزانە... جه لادهتى كۆتۈر من وېزانە دەبىنم... كاولكارى دەبىنم... نغۇرۇونى دۇنيا دەبىنم. دالىيا دەيگۈوت: دكتور من دەزانام، جەنگىكى وەها نەبىت ھېچ شىتىك ناڭگۈرىت. ئەى چقۇن، ھېچ ھېزىك نېيە ئەم دەولەتە بىرۇخىتىت، ھېچ ھېزىك نېيە. با من و تۆ بىر لە خۆمان نەكەينەوە، خودايى گەورە من ھەر بىر لە خۆم و تۆ ناكەمەوە. گەر ئەم سوپايدە شىكتى نەھىتىت، وەك دېۋىتكى گەورە بۇزۇ دواي پۇزۇ گەورە دەبىت، بۇزۇ دواي پۇزۇ پىتر زەمین و ولات و مىللەتان دەكەت بە خۇراكى خۆى، بۇزۇ دواي پۇزۇ پىتر ولات دەخوات، ژيان دەخوات، نەوە لە دواي نەوە مەندالان گەورە دەكەت و قۇوتىيان دەدات. دكتور سەيرى دەستى من بىكە... ئا. دەستى من، ھېچ خويىتكى لەسەر دەبىنەت، نا ھېچ خويىتكى لەسەر نېيە، دواي ئەوە فريشىتەكان شاھىدى منن، بەلىن دكتور، فريشىتەكان شاھىدى منن كە گوناھم نېيە. من دەزانام لىرەدا دەمرىم، چونكە فريشىتەكان تەنبا كاتىك لەكەلمان كە لە سەنورى ئەم شارەدا بىم، تىدەگەيت، بەلام من ترسىم لە مەرگ نېيە، ھا يەعنى چى، جه لادهت باوەرم پىتاڭەيت... نا... نا... گولى من، دلىن iam باوەرم پىتەكەيت، تۆ دەزانى من ترسىم لە مەرگ نېيە. من ئەم جەنگە بە ترسناكىرىن شتى دۇنيا دەزانام، بەلام چاوى من موسىبەتەكە ئەوەيە پاشە بۇزۇ ئىتمە بە موسىبەتەوە بەندە. دەبىت ھەموومان بە دۆزەخدا تىپەرىن ئەسما ئەوەي دەرچوو دەرەھەچىت و ئەوەي پەريوھ دەپەرىتەوەو ئەوەي لە بىكە مىرد دەمەرىت. وازىتىنە دكتور با ترسىم لە مەرگ نەبىت، ئەوەي ترسى لە مردن نەبىت باشىت بىرددەكەتەوە.

جه لادهت دهیزانی ده بیت به دوزه خدا تیه پریت، بونی ئه و دوزه خهی ده کرد، بونی ئه و شهپله سه یرو ئاگرین و کوشدانهی ده کرد که له دوورهوه دین، هندیک شه و له بالکونه کهی خویدا ده و هستاو سه یری ناو جه رگهی زولمهه تی ده کرد و ئه و لیشاوه ئاگرانهی ده بینی که له دوورهوه دین.

شاری ته پوتوزه زهرده کان له و هرزهدا و هک شوینیکی ترسناک دهینواند، دهیان سهربازگهی تازه له بیابان و سه حرا نزیکه کاندا کرابوونه وه، تا دوزمنان سهربازی زورتریان بهیتا یاهه ئاوه کانی کهند اووه وه، تا هه پهشی ئه مریکاییه کان و ئینگلیزه کان توند تربووا یه، ژمارهی ئه و ئوردو گاو سهربازانهی که دهولهت دروستیده کرد زیاتر ده بیون. هه ر شه وینک سه رکرده کانی ئه وان رسته یه کی توندیان بگوو تبایه، بق پوزی دواتر دهولهت دهیان ههزار خلکی بانگهیشتی سهربازی ده کرد. به جوریک ئوردو گاکانی ده روبه ر پربیون له مندالی چکولانه و پیری په ککوته که هه مموو به زور کرابوونه سهربازو له و بیابانهدا تور درابیون. ئه و چهند مانگهی که وته نیوان پیشه کی جه نگ و جه نگی راسته قینه خویه وه، شاری سوزانیه غمگینه کان به جوریکی سهیر جه نجال بیو، سه ره رینی ههزاران سهربازو ئه فسـهـر بـوـ بـهـرـهـوـ مـرـدـنـ، وـهـکـ ئـهـوـهـیـ ئـهـ وـ شـارـهـ ئـهـ وـ تـونـیـلـهـ خـهـ بـالـیـهـ بـیـتـ کـهـ دـهـ بـیـتـ بـهـ لـهـ گـهـیـشـتـنـ بـهـ دـوـاـ کـهـنـارـیـ ژـیـانـ هـمـمـوـ مـوـسـافـیرـهـ کـانـ بـیـاتـیـهـ بـنـ. کـوتـایـیـ هـفـتـانـ ئـهـ وـ شـارـهـ پـرـدـهـ بـیـوـ لـهـ هـهـزـارـانـ سـهـربـازـ کـهـ بـهـ جـلـهـ سـهـربـازـیـیـهـ تـوزـاوـیـیـهـ کـانـیـانـهـ وـهـ دـهـهـاتـنـ وـ لـهـ بـهـرـدـهـ مـالـهـ کـانـداـ ئـاـپـزـرـهـیـانـ دـهـ بـهـسـتـ، ئـهـ وـ ماـوـهـیـ پـرـبـیـوـ لـهـ رـوـزـانـیـ پـرـ تـهـ، ئـیـوارـانـ هـمـیـشـهـ تـهـ پـوتـوزـیـ سـهـ حـراـ تـیـکـهـ لـاوـیـ تـهـمـیـکـیـ سـبـیـ دـهـ بـیـوـ. سـبـیـتـیـ تـهـ وـ زـهـرـدـیـتـیـ خـوـلـ پـوـخـسـارـیـ کـوـمـهـلـیـکـ تـارـمـایـیـانـ دـهـ بـهـ خـشـیـ بـهـ مـیـوـانـهـ مـانـدـوـوـانـهـیـ بـهـ خـوـیـانـ وـ کـلـیـتـهـ خـوارـهـ کـانـیـانـهـ وـهـکـ ئـهـوـهـیـ لـهـ دـوـکـلـیـ مـهـحـشـهـرـدـاـ مـالـهـ بـکـهـنـ بـهـ کـوـچـهـ کـانـداـ دـهـ سـوـرـانـهـ وـهـ مـیـوـانـانـهـ ئـهـ وـ سـهـرـدـهـمـ، لـهـ مـیـوـانـانـهـ نـهـ بـیـوـنـ

که شهوان بینه سالونه که و بخونه و هو مهست بن و زهوقبکه. لهو عهر به عهگال به سه رانه نه بیون که بروزگاریک پارهیان به سه ر سه ماکه ره کاندا فریده دا، به لکو پتر ئه و سه ربا زه لاوز و نه خوشانه بیون که دهاتن چمند ده قیقهیه کی بتمام له گهله کچیکدا بینه سار و برقن. ئه گهچی کیژه کان شه و بروز کاریکی زوریان هه بیو، به لام به ده گمهن سالونه که شهوان و هک جارانی لیده هاته وه، زور شه ویش موسیقاره کان یان هر ئیشیان نه بیو و یاخود پتکرا به کوچه توزاویه کاندا بتو گورانی گووتون ده رده چوون. ئه و چمند هفتیه که فه قیریه کی گهوره روویکرده ولات، که ئابلو قیه کی دوورو دریژی ئابورویی دهستی پتکرد، زوربهی ده رمانخانهی شاره گهوره کان بی ده رمان و بی کلوبه لی پیویست مانه وه. و هک دهستیکی سیحریی ده رمانه گرنگ و ده گمنه کان له بازاردا کوبکاته وه، باز رگانه ترسناکه کان هه مهو شتیکیان گسکا و ولات که توته نه داریه کی توندی ده رمان و کلوبه لی تهندروستیه وه. مرقوف له عمله فی بزن و کرو هیستر خواردنی بتو خوی دروسته کرد. ئه و دهمه موسای بابه ک زه خیره کی گهوره له کلوبه ل و ده رمان هه بیو و که خلکانیکی زوری بیمار له هه مهو لایه که وه روویان تیده کرد. سه ربا زه نه خوشانه کان که چیتر ده رمانیان له بنکه کانی سوپا و هرن ده گرت، روویانده کرده ئه و دکتوره سه ر سپیهی به ره حمیکی بیویته وه بیماره کانی ده لواند. ئه و ماوهیه دالیاو دکتور بابه ک به جوریکی سهیر سه رقالی خه مخواردن بیون بتو ئه و سه ربا زه داما او و نه خوشانه له چاوه رواني شهربیکی کوشنده دا لهو سه حرایه دا تور درابیون. به لام خهونی بیو نه دانی جه نگ، خهونیکی دروست نه بیو. به لکو ئومیدیک بیو ئه و سه ربا زه تینو و بر سیانهی ناو سه حرا «که ده بایه به نانی جوو شلهی شیلم بچن بتو مؤذیر ترین شهربی سه ر ئه ئستیزه یه» دلی خویانیان پت خوشده کرد.

له ده ره وهی سه نگه ره کان هه مهو جیهان دهیزانی شهرب ده بیت. ههستیکی

ترسناک به نزیکبودن و هی قیامهت له هه ممو و لاتدا، و هک گه رده لولول
بلاؤ بیکاته و ه، و هک سه ماکه ریکی ئەھر یمه نساز له سار هه ممو سە حنه یەك
سە مايدە كرد. هیچ کات و هک ئەو سە رده مه مرۆفە كان پیشوهخت گوریان
بو خویان ئامادەنە كر دبوو، گورستانە كان به جۇریکى سە بیر پې بۇون له
خە لكانیك له نابەینى كېلە كاندا بو شوینىكى گونجاو دەگەران شوینى
خویانى تىا بىگرن. ئەوانەي دەيانویست له نزیك كەس و كاریانە و بىنیزىرىن
له گورستانە كەورە و ناسراوە كاندا جەنجالىيەكى يىمانيايان خستبۇوه و ه.
نرخى گۈر لە دەمەدا لەنرخى خانووبەرە كان گرانتربۇو. سەدان كەس
كە خۇشبەخت بۇون بەھى گۇپى تازە و باشىان بو خویان پېرىيۇ،
شەوانى سەرما كە هه ممو گورستانە كان دەكەوتتە بەر كىيەنى كەلارپىزان،
چەتريان ھەلدەداو له چاوهپروانى ئاخىرەتدا به چىچكانە و له سەر گورە كانى
خویانە و سەيرى ئاپقۇ دوورە كانىيان دەكىردى. ئەوانەي لە بەر دەم گورە كانى
قيامهت بەپىنى شارەكان و گوندە كان دەگۈرە. ئەوانەي لە بەر دەم گورە كانى
خویاندا چاوهپروانى كوتايى دۇنيايان دەكىردى، قيامهتىيان و هک بايەكى سارد
دەبىنى كە لە دوورە و دەھىتتە و بەخىرايەكى كوشىنەدەزارەها كەلای زەرد
لە گەل خۇيدا دەھىتتە، رەشە بايەك به تورەيى ھەلدەكات و لە گەل خۇيدا
دەتباش، تۆھىنە دەزانىتتە كە ئەو بايە بىر دەيىتى بو جىڭىايەكى تر، لە ناكاوا
لە جە كانت پووت بۇويتە و ه بە وينەي كەوتتە خوارە و هى خودايەكى
كىرىكى لە ئاسمانە و ه، لە شوينىكى بەر زەوه كە ئاسمانى زىندۇوە كانە
بەرە و زەھۋىيەكى تر كە زەھۋى مردوو كانە بەر بۇويتە و ه.

بەلام سەربازە برسىيەكانى ناو سەنگەر، خە يالىكى تريان له سەر
قيامهت هەبۇو، قيامهت لە دىدى ئەوانە و هك پەلامارى كۆمەلىك سوارى
پەشپۇش بۇو كە لە ناو لمەوه دىن. ھەزاران ھەزار سوارى پەشپۇش
كە كەس ناتوانىت بە دروستى پوخساريان بىبىنتت، پىشتر گلىنەي مرۆف
پەر دەكەن لە لەم تا نە توانىت بىبىنتت. رەشە بايەكى تۆزاوى لە گلىنە كانماندا

داده‌گیرسین و وک چون سوارچاکینگ نیچیرینکی بهنرخ له زهمن
هله‌لده‌گریته‌وه، هر به سوار ئەسپه‌کانیان پر به رۆحله‌به‌راندا دهکن و
دەیخنه پاشکوی ئەسپه‌کانیان و له پەشەبایه‌کی سامناکدا «که پەشەبای
کران‌وهی دەرگاکانی قیامه‌تە» به خیراییه‌کی شیتانه هلماندەگرن و
دەمانبەن بۆ دونیایه‌کی تر.

ئەوانه‌ی لە گوندە دووره‌کانی ناو چیادا دەزیان، قیامه‌ت لەلایان وک
بەفربارینیتکی ھیمن بیمن بوو کە لەسەرخۆ دەباریت و دەباریت، تا ھیندی
ھیندی لەگەل بەرزبۇونه‌وهی خۆیدا ئىمەش بەرھو سەرھو بەرزدەکاته‌وه،
ھیند بەرز فریشتە سېپپۇشەکانی ئاسمان دەستیان بمانگاتى، ھیند بەرز ئە و
فریشتانه دەست دریزدەکەن و ئىمەش دەست دریزدەکەين، وک ئەوهی
مرۆقیتک لە سەربانیتکی نزمه‌وه سەرکەویت بۆ سەربانیتکی بەرزتر، ئاوه‌ها
دەستماندەگرن و سەردەکەوین بۆ ئە و دونیا، لەوی فریشتەکان باوهشمان
پیادەکەن و ماجماندەکەن و دەلین «بەخیریتین».

ئاوه‌ها وینه جیاوازەکانی قیامه‌ت لە مسەرھو سەری ولاتا لە ھاتوجۇدا
بۇون، جەلاھتى كوتىر كە چىرۇكە جیاوازەکان و وینه جیاوازەکانی قیامه‌تى
دەبىست، خۇی وینه يېكى ترى لە خەيالدا بۇو، قیامه‌ت سەفەریتک بۇو
لەسەر ئاوازى كۆملەنیك سەمفونیای گەورە گەورە كە بیاویتکى تەنها بە
ناو دارستانىتکى دریژو ناكوتادا دەيکرد. سەفەریتکى ھیمن لە ناو شەنى
شەمال و درەختى بە ئاورىنگ بەرداردا. بىتپارىتكە ئازادانه دەروات،
قیامه‌ت لاي ئە و زىندانىتکى نەبۇو شوراى گەورە و دەرگاى گەورە ھەبىت،
دوو باغ نەبۇو يەكىكىيان فىردىھوسىن و ئەويترييان ئاگرىن. بەلكو يەك باغى
ناكوتابۇو، مرۆف وک گەرۆكە دېرىنەكان بە كولەپشتىتكى چكولانه‌وه پىتى
تىدەكەوت و بە ناو ھەموو ئە و شستانەدا كە لە ۋىيانى خۆيدا جاويد و
بىسىنوربۇون سەفەریتکى بىسىنورى دەست پىتەگرد. مردن لاي جەلاھت

پوژی دهستپیکردنی بیرکردنیوهی راستهقینه بwoo له شتهکان، پوژی لهزه تبردنی راستهقینه بwoo له جوانیه قولانهی مرزف له سره زهوي نهیتوانیبwoo له زهتیان لئی بهریت. ئهو له مذالییهوه به تهرزیکی دینی بیری له مردن نه کرددبwooوه، هەر يارییهکی نهیتوانیبایه بیکات دەیگووت: دواجار لهو دونیا ده توانيت بیکات. هەر پرسیاریکی نهیتوانیبایه حلیبات، سووک و ساده دەیگووت، لهو دونیاییه تردا کە دوای مردن دادیت، لهوانییه بتوانیت شیکاریبات. هەر مۆسیقاچىک نهیتوانیبایه ئازادانه چىزی لئی ببینیت، دەیگووت لهو دونیا ئازادانه چىزی لئی ده بینیت.

بەر له دەست پیکردنی جەنگ خەلک بە گشتى رەفتارو پەوشتیان دەگوریت، مرزف ده توانيت تە ماشابات و بەوردی ببینیت کە ترسیکی تایبەتی و گومانیکی قولل له چاویاندایه، هەتا شیوازی قسە کردن، شیوهی پاوهستان و چۈنیتى جلویه رگە کانیان دەگوریت. ئەوهی سەیره له کاتى جەنگدا ئىنان پتر له پیاوان دەگورین، ھەندىكىيان بە جۇرىکى سەير و كوتۇپر حەزىدەكەن چى حەرام و نەکردىيە لهو وەرزەدا بىكەن و ھەندىكىيان بە پېچەوانەوه له پېنىكدا خۆييان دادەپۇشىن و دەگەپىتەوه بۆ لاي خودا. جەلادەت بە شیوهیەکى سەير سەرنجى ئەو گورانكارىيە قوولانەی دەدا کە له دەنگ و گەررو و نىگاوشەنەدەن، گورانىتك بە سەرەتاي دەست پیکردنی گورانى دونیای دەزانى، چونكە بە راي ئەو گوران سەرەتاي له دەنگ و نىگاى مرۆڤەوه دەست پىتەكەت. شەۋى دەستپیکردنەوهی جەنگ شار چۇل و هۇل بwoo. جەلادەت ئەو شەوه دىسانەوه فريشته كانى دالىاي له ھەوادا بىننېيەوه، ئەو فريشته چڭۈلانەی کە بە جۇرىکى سەير و شىتىانە لە ھەموو كوجەكىاندا دەفرىن. فېنیان نائىسايى و غەمگىن بwoo، له بازنهى گەورە گەورەدا دەسۈرانەوه، وەك ئەوهى شىتىك پاسېكەن، ياخود خۆييان بۇ ھەندى رووداوى نادىيار ئامادەبکەن. بەلام فريشته شېرەن بىتارامەكان تەننیا دەركەوتەي سەيرى ئەو شەوه نەبۇون، لەگەل نزىكبوونەوهى كات و

ساتى شەردا لە ناكاو سەدان هەزار بالندەي پەشۇكاو لە زەريياوه هاتن، شتىكى سەيربۇو كە بە پۆلى جودا جودا گوره، دەهاتن و لەسەر بان و سەر سەككۈز بەربەست و عەمۇدە ئەلەكتريكييەكان دەنىشتتەوە، هەزاران بالندە كە هيشتاتەرى زەريياكانىيان پىوهبۇو، پىندهچۇو لە دوورەوە هاتبن و لە شارەش زىاتر شوينىكىيان نېيت پۇوي تىيىكەن. هاتنى بالندەكان شتىكى سەيربۇو كە سەرنىشىنانى ئەو شارەي پەشۇكان، بە پۆلى گوره دەپرەن دەھپىن و دەنىشتتەوە. مرۆف ئىستا بە دروستى نازانىت لە چ ساتەوەختىكىدا ھەموو شىتكەن سروشىتىكى سەيرپۇخەيالىان وەركىرت، هاتنى بالندەكان و تىكەلابۇونىان بە فريشتهكان تەنبا ويسىتكەيەكى ئەو ئالۇگۇرە خەيالىانەبۇو كە لەكەل سەرەتاي شەردا لىرەدا پۇوياندەدا. دواى چەند سەعاتىك لە گېيشتنى بالندەكان و پىش چەند سەعاتىك لە دەست پىكىرىدىنى شەرەوابى ئەو شارە وەك ھوابىيەكى خەيالى لىيەت، لە ناكاو سەپەرى ماسى گوره گوره لە ھەوادا دەركەوتى، تارمايى كەشتى خەيالى، تارمايى دەريياوانى خنكاو، جانەوەرى ئاوى جىياواز جىياواز، پاوكەرى مروارى خەندەدار بە ددانى زېرىيەنەوە، بۇخى كەشتىوانە مردووەكانى پۇزگارى دىريين. ھەموويان لە ناكاو لە كۈچەكاندا سەريانەلدا، پەويىكى سەيرپۇخەنلىك بۇو لە قەراغە پەتىرسىيەكانى زەريياوه بەرەو ئەو شارە غەمگىنە. جەلا دەيىزىنى ئەم شارە لەسەر نەخشەكان نىيە، شارىكە لەسەر سەنۋورەكانى حەقىقت و خەيال، بەلام ئەوەي لە ناكاو ھەموو زىنەوەرۇ تارمايى نېيۇ كەندَاوە دوورەكان پۇوي تىيىكەن شتىك بۇو لە دىيۇ توانى باوهەر دىيد ئەوەوە. جەلا دەيىزىنى ئەو شەوه دواى كەشتىكى كورت لە ناوا كۈچەكانى ئەو شارەدا كە پەپبۇو لە بالندەي راستەقىنەو ماسى خەيالى گەپايەوە بۇ ڈۈورەكەي خۇرى. بەدرىذائى شەو بەتەنها لە بالكتونەكەي خۇيدا دانىشت و سەيرى ئەو بۇخە سەرگەردانانەي دەكىرد كە ترسى شەر لە باشۇورەوە پاواى نابۇون و ئىستا بىئامانچ لەم شارەدا دەسۈرانەوە. ئەوشەوه وەك

مليونها پوچه‌بهري ديکه له سه رئم ئهستيره يه ناخه‌وت. بپياربوو له دوازدهي شهودا جه‌نگ دهست پييكت، چهند سه‌عاتيک دواي ئوه موشه‌كه ترسناكه‌كان داييان به زهويدا. جه‌لادهت ئوه گرگانه ترسناكانه ئاگرى بىنى كه له سه‌ربازگه و ئوردوگا نزيكه‌كاندا به رزدە بۇونه‌وه، له تاريکى و زولمه‌تدا ده‌پروانى و چوانى قول مه‌ودا دووره‌كانى ده‌برى و له ناو دوكەل و ئاگردا ئوه سه‌ربازه سووتاوانه‌ي چاوده‌كىد كه به گرپوه له سه‌نگه‌رو پەناگا كانيان ده‌هاتنه‌دهرى. دهنگى تەقينه‌وه‌كان هېتىد سامناك بۇون، جه‌لادهت دلىابوو ئوه موشه‌كانه ده‌رگاكانى سه‌ده‌يەكى تازه‌ده‌كەن‌وه. به و شهود چاکه‌تىكى پەشى ئهستورى له بەرده‌كىد ديسانه‌وه ده‌هاته دهرى، له كوجه‌كاندا به ناو پاشماوه‌ي سه‌ردەم دووره‌كاندا ده‌پويشت، به تەنيشت ئوه ماسىيە خەيالىانه‌دا ده‌پويشت، بەلاي فريشته‌كاندا، به ناو پۇلە مراوى دىوانه‌دا... پرويده‌كىد قەراغ شار، تەواوى خەلكى لە شوينه قايمەكاندا خۈيان حەشاردا بۇو، دهنگى تەقينه‌وه‌كان لەوه گوره‌تىرو به نالەتربيون مروق لەيان نەترسيت، پريشكى ئاگرىنى موشه‌كان دەگەيشتنە سەر ئوه شاره‌و وەك فواره‌يەكى ئاگرىن ده‌هاتنه‌خوارى، فرقەكە موشه‌كان به سەر سەريدا دەفرىن و پروياندەكىد بىنكە سه‌ربازىيە بىشوماره‌كانى باشسورو باكىور. جه‌لادهت ئوه شهود به چاکتە رەشە ئهستورەكەشىيەوە هيشتا هەستى بە سەرمایەكى كوشىدەكىد. له لىتوارى ئوه شاره‌دا لە سەر بەستىكى چكولە داده‌نىشت و سەيرى تەقينه‌وه گوره‌كانى دەكىد، وەك ئوه بۇوەمۇ ئوه لاتە بە يەكجار بىتەقىتەوە، هەمۇ ئوه ھەرىمەي چوارده‌ورى بىيىتە پارچە‌يەك زەمينى ھەلھاتوو له دۆزەخ. لە ويادا ئوه سه‌ربازانه‌ي بىنى به ئاگرەوە پووبە پووى ده‌هاتن، سەدان سه‌ربازبۇون به ئاگرەوە راياندەكىد و دەيانويسىت بىكە بەر دەروازە‌كانى ئوه شاره، بەلام بەر لەوهى نزىكىبىنەوە دەبۇونە خۆلەمېش و با دەيىردىن. ناو تاريکى پېپۇوبۇو له بۇونه‌وهرى سووتاۋ، بۇنى بۆكپۈزى

ئینسان، جه‌لادهت له جیگای خویه‌وه سه‌یری ناو زولمه‌تی دهکرد و چاوه تیژو سه‌یره‌کانی له ناو تاریکیدا به هممو لایه‌کدا دهیانزوانی، چاوانی وهک چاوانی بهختگره‌وه‌یه‌کی بليمه‌ت، وهک نیگای يه‌کیک بتوانیت به ناو شوین و زهمه‌ندا سه‌فریکات به‌یه‌کجارت هممو ديمه‌نه سامناکه‌کانی دهیبنی. هزاره‌ها سه‌رباز که همندیکیان به زیندوویی و همندیکیان به مردوویی له سه‌ربازگه نزیک و دووره‌کانی خویان رایانده‌کرد. جه‌لادهت جاریکی تر ئو تیکه‌لاوبوونه سامناکه‌ی دهیبنی‌وه، تیکه‌لاوبوونی ژیان و مرگ. چاوى دهکرده‌وه شاره‌کانی دهیبنی له به‌رده‌میدا دهسووتین. باله‌خانه به‌رز و دووره‌کانی دهیبنی گرده‌گرن، منداله به‌ره‌لاکانی ناو زولمه‌تی دهیبنی له‌کل هناسه‌یاندا دوکه‌ل دیته‌دهری. ئه‌و ئافره‌تانه‌ی دهیبنی که به ئاگره‌وه ده‌فرین و خویان له پووباره‌کان هله‌لده‌کیشاد دهبوونه پارچه خله‌لوزیکی سه‌رثاوه‌که‌وتتو. شه‌پول له دواى شه‌پول بوونه‌وه‌ری سووتاو له تاریکیدا ده‌رده‌که‌وتتن و دهبوونه غوبار، دهبوونه به‌شیک له هه‌وریکی بریندار که ده‌شیت پوژیک له پوژان له برى باران هاوارى ئاده‌می بیارینتیت. تا دونیا روناک دهبووه‌وه به‌رده‌وام جه‌لادهت له تاریکیدا مرؤشی دهیبنی به گره‌وه رایانده‌کردو دهبوونه خوله‌میش... رایانده‌کردو دهبوونه خوله‌میش.

که شه‌فق دادی دونیا ئارامیه‌کی ترسنایکی تیگه‌را، جه‌لادهت له شوینی خوی هه‌ستاو وهک ئه‌وهی له دوزه‌خه‌وه بگه‌پیته‌وه، به سیمایه‌کی حه‌په‌ساوه‌وه گه‌پایه‌وه بق پرتەقالی سپی و وهک بمریت له‌سه‌ر جیگاکه‌ی خوی خه‌وهی لیکه‌وت.

پوژانی دوایی جه‌لادهت به‌رده‌وام به پالتويه‌کی دریئی سپی و کاسکیتیکی پهش و جووتی چاوى گه‌وره‌وه که له چاوى عه‌رافه‌کان دهچوو، به ناو شاردا ده‌گه‌را. پینده‌چیت ئه‌وه سه‌ره‌تای ئه‌و ئاره‌زرووه سه‌یره‌ی بیت بق له‌برکردنی پالتقی سپی دریئی که سالانیک دواتر به‌رده‌وام زستانان له‌بریدا بwoo. شار به‌جوریکی نائاسایی پرپوو بwoo له بالنده‌و جانه‌وه‌ر

و تارمایی سهیر سهیر. گلهک جنسی سهیر و نهادوزراوهی بالنده له سه ر بالکون و سه کتو گویسه بانه کان دهرکه وتن، جه لادهت و هک چووییته قو ناغیکی ترسناکی هله لوه سه و تیک چوون و له دهستانی روشنایی عهقل، به شاردا ده پری و بیشه وهی سلاو له هیچ ناسیا ویک بکات، له هه وادا ئه و به لمه چکولاناهی ده بینی که به سه ر سه ریدا ده فرین، که شتی شارام و گه ورهی ده بینی به سه ر ماله کاندا ده پری، مرؤفی خویناوی و بیسنه ری ده بینی دهستان خستبووه گیر فانیان و له شه قامه کاندا ده گه پان. تارمایی سووتاوی ده بینی له ماله سوزانیه کان ده هاتنه ده ری. هه مووشتنی له و شاره دا بونی نه و بارو تی لئ ده هات. هه موو شتیک. ئه و ما ویه ههندیک پرژ ده چووه لای دکتور موسای بابه ک و دالیا، که به چوریکی سهیر سه ریان قال بیو. به ردموا م خه لکی زامدار و نه خوش له به ردم ماله که یاندا له سه رمادا چیچکه یان کرد بیو و چاوه پروانی ده رفه تیکیان ده کرد بچنه ژوری. شه وان کاتژمیریکی زور دره نگ ده یانتوانی ده رکای بیمار کا چکوله که یان داخن و به شه که تی له جینکا کانیاندا بکهون. دکتور بواری به چهند سه ر بازیکی زامدار دابیو له یه کنیک له ژوره کاندا بمنته وه، دالیا دکتوریش ده یانزانی ج مه ترسیمه کی کوشندو یاریه کی ترسناکه لم پرژانه دا دالدھی ئه و سه ر بازه زامدارانه بدھیت که به برینداری له و هدده کانی خویان هله اتلوون. ههندیک شه و که جه لادهت ده هات بخ مالی دکتور موسای بابه ک، سه دان سه ر بازی بیماری ده بینی که به بونی جنگه وه، به خولی ناو سه نگره کانه وه، به شتیکی زستانه وه له سه ر لیویان، به و چاوه عه ره بیه جوان و غه مگینانه وه که پر بیو له بینگونامی، به پوستاله در اوه کانیانه وه، به و قه مسله پو مانیه ئه ستورانه وه که تپوتوز هیندهی تر قورسی کرد بیوون، ده و هستان بؤشه وهی دکتور تماشای زامه کانیان بکات. جه لادهت له ناوه راستیاندا ده و هستانو نه یده زانی ئاخو زیندوون و بق ده رمان ده گه پین، یان مردوون و خویان تیکه لاوی

جهنجالی و قهره بالغیه کان کردوه. هموویان یه کجور نیگاو سهیرکردن و لوازی و په ژموردیه بیان هبوو. دکتور موسای بابهک ئهو ماوهیه پیشینکی سپی هیشتبووه. کاتیکی نه ببوو وەک جاران بایخ به خۆی بدات، پوژ دوای پوژیش پیشی دریزتر دهبوو، چاوانی کزترو پشتی کومتر. به ردهوام خەریکی تیمارکردنی نەخۆشەکان ببوو، سەری ھەلنه دەبری بۆئەوهی بازانیت کی تیماردەکات، کی لەدەوریتى. جەلادەت ھەندىجار بە سەعات لە نزیکییەوە دەوەستا بیئەوهی ھەست بە بۇونى بکات. ساتینکی قوللى خۆفەرامۇشىکردن ببوو، ساتینک ببوو دکتور ھەستىدەکرد دونیا بیویستى پییتى، بیئەوهی گوییداتە ھیچ بەردهوام کارىدەکردو ھەمیشە رادیۆکەش لە تەنیشتىيەوە بە كزى دەسۋوتا. دالىا زور پوژ جەلادەتى لە تەنیشت خۆیەوە دادەناو بە غەمنىکى زۇرەوە سەیرى نیگا پەشۇقاوهەکانى دەکرد، سەیرى ئەو لەرزە كوتۈپانەی دەکرد كە تۇوشى دېت، سەرنجى ئەو نەوبەتە دریزانەی بىدەنگى دەدا كە دايىدەگىرىت. گوئى لەو قىسە بىزىكان و ورپىنە دوورودریزانەی دەگرت سەبارەت بە دەركەوتىنى جانەوەرو بالىندەو ماسى سەير سەير لە خەيالىدا. بەردهوام ھەندىنک دەرمانى تايىھتى دەدایە و شەربەتى تايىھتى بۇ دەگرتەوە كە لە ھەندىنک گیاى تايىھتى و پىنكەتەی كىمياىي ئاماذهيدەکرد. ھەندى شەو كە حالى زور خراپ دەببوو، نەيدەھىشت بىروات، خواردى دەدایە و لە قەرەۋىلەيەكدا گەرم دايىدەپۇشى و خۆى لە تەنیشتىيەوە لە سەر كورسىيەك بەتانييەكى لە خۆى دەئالاندو لە تارىكىدا گوئى لە دەنگى تەقىنەوەکان دەگرت.

چەندىن ھفتە ڈيان بە وجورە بەردهوام بىلۇو. بەدریزىايى ئەو ماوهیه هەموو شتىنک لە شارى تەپوتۇزە زەرددەکاندا وەستابۇو. هەمووان بەردهوام چاوهەرانى قيامەتىان دەکرد، ھەندىنک لە سۆزازنىيەکان ئەو مانگە حىجايان لەسەرنىا لە مائىكى تايىھتىدا پىكەوە نويىزى دەستە جەمعيان دەکرد. ھەندىنک بە حىجابە رەشەکانيانەوە بە كوچەکاندا دەسۋورانەوە بە

دهنگی به رز توبه خویان پاده‌گهیاند. هندیکی دیکشیان به پیچه‌وانه وه به روتی دهاتنه به رده‌رگاوش تارمایی و پیتیوار و سهربازه نه خوش‌کانیان فریوده‌دا، به همووانیان ده‌گووت گه ر بهر له مردن مروف تیر له ثامیزانبوون و راموسان و دهست له ملان نه‌بیت به جهه‌نمی ده‌مریت. ثیواره‌یه کی تمایی جه‌لاده‌ت له سه‌ر یه‌کیک له ماله‌کان له‌وحینکی گه‌وره‌ی خوینده‌وه، یه‌کیک به خه‌تیکی جوان نوسیبووی : به رله‌وهی بعریت، به خورایی وده بق سه‌یری به ههشت. جه‌لاده‌ت که زوو فریوی ئه‌و جوره ناوینیشانانه ده‌خوارد، ده‌رگای ئه‌و ماله‌ی کرده‌وه و چووه زووری، مالنکی گه‌وره بwoo به دهیان ژووری گه‌وره گه‌وره، حه‌وزنکی چکلانه‌ی وشك له ناوه‌راستی حه‌وشکه‌دا بwoo، له‌دهوری حه‌وزه‌که دهیان کجی روتی بینی، دهیان ئافره‌ت بیئه‌وهی هیچ جلینکیان له به‌ردا بیت، هیچ هیچ وهک چون له‌دایکبوون ئاوه‌ها. هموویان به بیده‌نگ له قهراغ ئه‌و حه‌وزه وشكه‌دا و هستابوون و به‌زه‌رده‌خه‌نمی ده‌ماشای میوانه‌کانیان ده‌کرد، حه‌وشکه پربوو له سه‌ربازی نه‌خوش که وهک له دهوری مردنی خویان بسورینه‌وه به‌دهوری ئه‌و خانمانه‌دا ده‌سورانه‌وه که له به‌ر سه‌رمای زستاندا به‌روتی و به مهکره‌وه له‌شی خویان له تیشک و تم هه‌لده‌کیشاو میوانه‌کانیان داوه‌تی شه‌ویکی جهه‌نمی ده‌کرد. جه‌لاده‌تی کوتر نیده‌توانی له هیچ دلیابیت، نه‌یده‌زانی پیتگای و نکردوه یاخود دزه‌یکردوته سه‌ر زه‌مینیکه و به هیمنی به‌رهو به‌ههشتی ده‌بات. له قهراغ کوله‌که‌یه کی ئه‌ستور ده‌هستاو نه‌یده‌زانی که‌وتته ج زه‌وییه‌که‌وه کچیکی مندالکاری سپیکله که له‌تمه‌نی خویدا ده‌بwoo، ده‌ستیده‌گرت و به هیمنی لیوی له لیوی نزیکده‌کرده‌وه ماچیبیکات، جه‌لاده‌ت وهک بترسیت، نیگایده‌کردو لینیده‌پرسی: تو کیتی؟ کچه‌که و‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه، ده‌ستی ده‌گرت و به ناو ته‌می نئیواره‌دا ده‌بیرد، حه‌وشکه به جورنیکی سه‌یر دریز ده‌بwoo وه، به جورنیکی نائاسایی، جه‌لاده‌ت ماوه‌یه کی دریز له‌گهل ئه‌و کچه

مندالکاره رووت‌دا بهناو ته‌مدا ده‌رقی، نه‌یده‌زانی هر له و ماله‌دایه یاخود نا، له ناکاو هستی به بالی مراوییه کان ده‌کرد له هه‌وادا. وهک ئوهی به ناو ته‌می ده‌ریاچه‌یه‌کدا برقون، به‌سەر به‌حریکدا برقون که ده‌ریزیتە نادیاره‌وه، دواي ئه و کیژه ده‌کهوت که به‌ردەوام به زه‌ردەخنه‌یه‌کی سی‌حرابیی و پاکه‌وه ته‌ماشایدەکرد، ده‌موچاویکی خر و مندالانه‌ی هه‌بwoo، جووتیک چاوی باده‌می که پرببوو له موزدەی به‌هەشت. تا دەھات پتر به ناو بینده‌نگیدا شورپدەبیونه‌وه، وهک ئوه‌بwoo له حه‌وشیکی ته‌ماوییه‌وه بچنه ناو حه‌وشیکی ته‌ماوی تر، وهک ئوه‌بwoo گویی له دهنگی فواره‌یه‌کی سی‌حری بیت، وهک ئوهی کپی و هیمنی ئه و ماله پینچه‌وانه‌ی ئه و دونیا جه‌نجال و پر تدقینه‌وانه‌ی ده‌ره‌وه بیت. کیژه‌که ده‌بیرد بق جینگایه‌کی نادیار، که ده‌وه‌ستا ته‌ماشای ده‌روبه‌ری خۆی بکات، که ده‌وه‌ستا ته‌ماشای ئه و فانوسمه خه‌یالیانه‌بکات که له هه‌وادا هه‌لواسرابیون، کچه‌که به دهنگینکی ناسک بانگیدەکرد «جه‌لا‌دەتی کوتر برق». ده‌چوونه حه‌وشیکی گه‌وره‌وه، حه‌وشیکی بـرینه‌وه که ده‌یه‌ها فواره‌ی گه‌وره‌ی تیابوو، که وهک ئوهی له خه‌یاله‌وه هـلـقـولـین، ئاوه‌کانیان له هه‌وادا ده‌بیووه غوبارو نه‌دەگـیـشـتـه سـهـرـ زـهـوـیـ. له ژـیـرـ ئـهـوـ فـوـارـهـ خـهـیـالـیـانـهـداـ جـهـلاـدـهـتـ سـهـدانـ سـهـرـبـازـیـ بـرـینـدارـیـ دـهـبـیـنـیـ، سـهـدانـ سـهـرـبـازـ بـهـ خـوـینـ وـ بـرـینـهـوهـ، بـهـ لـهـشـیـ سـوـوـتاـوـهـوهـ، بـهـ کـوـلـهـپـشـتـهـ کـانـیـانـهـوهـ، بـهـ بـهـیدـاـخـهـ نـاشـیـرـینـهـ لـیـتـیـتـ، بـوـنـیـ مـرـدـنـیـ لـیدـهـهـاتـ. جـهـلاـدـهـتـ دـهـسـتـیـ ئـهـ وـ کـیـژـهـیـ بـهـرـدـهـداـوـ لـهـ نـزـیـکـهـوـهـ تـهـماـشـایـ چـاوـیـ ئـهـ وـ سـهـرـبـازـانـهـیـ دـهـکـرـدـ، دـلـنـیـابـوـوـ سـهـیـرـیـ بـنـیـ بـیـکـهـرـانـیـ کـیـشـوـهـرـیـکـیـ نـادـیـارـ دـهـکـاتـ، کـهـ کـیـشـوـهـرـیـ مـهـرـگـهـ. کـچـهـکـهـ دـهـسـتـیـ دـهـگـرـتـ وـ دـهـیـوـیـسـتـ روـوـتـیـبـکـاتـهـوهـ، پـالـتـوـ چـهـرـمـهـ سـپـیـیـهـکـهـیـ دـادـهـکـهـندـ، کـاسـکـیـتـهـ رـهـشـهـکـهـیـ دـادـهـکـهـندـ، سـهـیـرـیـ ئـهـ وـ

چاوانه‌ی دهکرد که هالاوی تایه‌کی ترسناکیان لئ بهرزدہ بورووه. جه‌لادهت
 هیچی نه‌دهکرد، سه‌رسامانه له و کیژه ورددہ بورووه و سه‌سیری ئه و مراوییه
 سه‌وزانه‌ی دهکرد که له هه‌وادا ده‌فرین و په‌ره گرانبه‌هاکانی خویان له
 هه‌وادا ده‌هه‌راند. له ساته‌دا کیژه‌که دهستی ده‌برد بتو زنجه‌یری پانتوله‌که‌ی
 گوینی له دهنگی موسیقایه‌کی خه‌یالی ده‌بورو له هه‌وادا، پیانزیه‌کی مه‌زن،
 سوئناتی بیست و سیتی بیته‌وْفَن، ف، مینور. قسه‌ی ئه و سه‌ربازه‌ی به‌یادا
 ده‌هاته‌وه که ده‌یکووت، همیشه موسیقاریکی نهینی له تاریکیدا هه‌یه،
 موسیقاریکی نهینی و توره، یه‌کینک وهک ئه‌وهی به لیدان و سه‌ر په‌نجه
 توره‌کانی ئه و موسیقا سیحراویتر کردیت. وه‌سوه‌سه‌ی پینغه‌مبه‌ره‌کانی
 ده‌هاته‌وه یاد. ئه و کیژه ده‌یویست زیاتر پووتیکاته‌وه، دهستی کچه‌که‌ی
 ده‌گرت و ده‌یکووت: تو مردویت یان زیندوو؟ تو چیت، تو فریشته‌یت
 یان ئه‌هريمه‌ن... پیتمبلی؟. بیته‌وهی چاوه‌پوانی وه‌لامی کیژه‌که بکات،
 ته‌ماشای ئه و سه‌ربازو سوژانیه غه‌مگینانه‌ی ده‌کردو ده‌یکووت: هاوار.
 پر به شه، پر بهو حه‌وشه ترسناکه ده‌قیزیاند: هاوار. ئوانه هیچ
 نه‌بوبون، نه فریشته‌بوبون نه شه‌یتان، نه زیندوو بوبون نه مردوو، کومه‌لینک
 پوچله‌به‌ربوبون له چاوه‌پوانی کوتاییه‌کی ترسناکا، تیکله‌ل اوی یه‌کترده‌بوبون
 و له یه‌کتر جیاده‌بوبونه‌وه. هیچ نه‌بوبون، سوژانی و سه‌رباز بوبون... ئه و
 ولاته سی سال بوبو له سوژانی و سه‌رباز به‌ولاؤه هیچ شتیکی تری
 په‌روه‌رده نه‌کریبوبو، حه‌وشیکی ناکوتا بوبو، جه‌لادهت ده‌یویست ئه‌سوه‌ری
 ئه و حه‌وشه بیینیت و نه‌یده‌توانی، تا ناکوتا سوژانی و سه‌رباز بوبون له‌گه‌ل
 یه‌کدا ده‌خه‌وتون و خویان دووباره ده‌کرده‌وه، سوژانی و سه‌رباز... سوژانی
 و سه‌رباز... سوژانی و سه‌رباز. وهک ئه و شاره‌ی تا ناکوتا فیگه‌ره ترساو
 و ناثومیده‌کانی خوی دووباره ده‌کرده‌وه. جه‌لادهت وهک ئه‌وهی له نهینیه‌کی
 ترسناک تیگه‌یشتیت، زریزه‌ی پانتوله‌که‌ی داده‌خست و پالتق چه‌رمه‌که‌ی
 هه‌لاده‌گرت و کاسکیت‌هکه‌ی ده‌کرده‌سه‌ری و وهک شیت به و تمه سپییه‌دا

پایده‌کردو سوئناتی بیست و سی‌تی «بیتهوقن» به هیمنیه‌کی سهیر له سه‌ریدا لیتیده‌دا... پایده‌کردو پیانویه‌کی گهوره له تاریکیدا دوایده‌که‌وت. بیتهوش پایده‌کردو دهیگووت: هاوار. که به ئاگا دههاته‌وه له ناوه‌راستی شەقامیک له شەقامەکاندا کە‌تبوو... دەمەو بەیان بۇو، جىه له تەمیکى سېی سېی ھىچ شتىكى دى دىمارنەبۇو، جىه له دەنگى بىتەنگى بەیانیان چىركەيەکى دى له ھىچ شتىكى گەردونەوه نەدەھات.

ماوهیەک بۇو كەس لە پرتەقالى سېی جەلادەتى نەدەبىنى، بە رۆز پتر خەريکى گاشت و سورانەوهى ناو كوجەکان بۇو، ئىوارانىش درەنگ بە لمىكى زۇرەوه له قىزىدا دەكەپايەوه بۇ لاي موساي بابەك و داليا. حالى لە حالى شىتەکان بەدربىوو، كەس لەو گۈرانە كوتۇپە تىنەدەكەيىشت، كەس لەو حوزنە ترسناكە تىنەدەكەيىشت، بەلام جەلادەت ھەستىدەكرد ئەو بۇوه بە مەخلوقىك كە ديوىكى ترى دونيا دەبىنت كەكەسى تر نابىنېت. داليا ھەمېشە كاتىكى دەدۇزىيەوه، ملى جەلادەت بگەيت و بلىنى: ھېشتا قيامەت ھەلنەستاواه، ھەر وەختىك قيامەت ھەستا تو ئاواها خۇت شىت بکە. سەرى بە توندى دەخستە ڈىر دوشى حەمامەكەوه تالە لەم و بۇنى باروت پاكىكىاتەوه دەيگووت: گولى من، نازانم لەكەيەوه فيربۇويت ئاواها خۇت وەكۆ كەر لە لمدا دەكەوزىنېت، تىناڭم ئەو مېشىكە پۇتەئى تو چى تىايىه. رۆزى چەندىن جار ئەو پستەيەپىتەگووتەوه: نازانم ئەو مېشىكە پۇتەئى تو چى تىايىه؟ نازانم ئەو مېشىكە پۇتەئى تو چى تىايىه؟

رۆز بە رۆز ئىشى بىمارگاڭى دكتور بابەك زىيادىدەكرد. رۆز بە رۆز سەربازى ھەلھاتوو زامدار پتىر پۇوياندەكرد ئەو شارە. داليا ھەستىدەكرد ھىدى ھىدى كەمەكەيان شتىكى ترسناكى لىتەرەدەچىت. بەلام موساي

بابهک بهردموام یهک پستهی دووبارهدهکردهوه و دهیگووت: نامهوهیت به ویژدانیتکی بیشترام و بریندارهوه بمرم. دالیا دلتبابوو دوای جهنهک ئەم چیرۆکه دهگاتهوه دهمی پیاوانی ئاسایش و ئەوانیش بهدوورودریزی دهکهونه سوراغی. تاکه هیوای دالیا ئەوهبوو که دهیینی هیدی هیدی سوپا له یهک هلهلهوهشیت، سهربازهکان ئارهزوویه کیان نامینیت بۆ شەپ، ئەوهشی به ئاماژهیه کی سهرهتایی دهزانی بۆ له دایکبۇونی جىهانیتکی دیکه. بە جەلادەتی دهگووت: جەلادەت پىدەچىت هەنگاونیک، يەک هەنگاوى بچوک مابىت و پزگارمان بىت. بەلام جەلادەت کە سەيرى چاوانی دالیای دەكرد جەل دوکەل و هاوار ھېچى ترى نەدەبىنى. دوکەل و هاوار. دوکەل و هاوار، دوکەل و هاوار.

دەستى دەخستە سەر دەستى دالیاو دهیگووت: دالیا باپرۇين... دلى من، باپرۇين، باپرۇين ئىستا كاتىتى لىرە دەربازبىن. دالیا بە مەكىنەتى كچانهوه سەيرىدەكردو دهیگووت: گولى من ئەی فريشتنە چكۈلە كاتم چى لىتكەم. جەلادەت دهیگووت: ئەو فريشتنە هيچ نىن جەل دەركەوتتەوهى جوانى تۆ لە هەوادا، لەدەركەوتتەوهى پۇحى خۆت لە هەوادا. تۆ لە كوى بىت ئەو فريشتنە لهوين، بەلام دەبىت بىانۇزىتەوه... دالیا باپرۇين.. باپرۇين. دەچىن لە شويىتىك بە هيمنى دەزىين و دەمرىين... نەوهەك لىرەدا، ئىرە شارى ئادەمیزاد نىيە، دالیا باوهشى پىادەكردو دهیگووت: چەند قسەي شىرىرىن و خۇشم بۇدەكەيت، خوداي گەورە بەو قسانە دەمكۈزىت. ئاه... چەند بۇزە حەزدەكەم بگريم، بەلام كاتم نىيە، تىدەگەيت، هىنده خەلکى زامدارو غەمگىن دەبىن كاتم نىيە بگريم... جەلادەت، تۆ دەلەنیت چى؛ دىسانەوه بەو تەماشاكرىنەت دەمكۈزىت، من كاتم نىيە بگريم، تىمدەگەيت، كاتم نىيە، خوداي گەورە، چەند بۇزە دەمەوهىت بگريم، بەلام كاتىك بە ئاگادىنمەوه ئەو سەربازه بەستەزمان و بىمارانە لە بهردەگان داواي ئاواي دەكەن، داواي نان دەكەن، داواي دەرماندەكەن. جەلادەت ئاھ دەمەوهىت بگريم و وەختىك

نادوزمه‌وه تیا بگریم.

«مه‌لعون بمو ئهو پۇزانه... مه‌لعون». که جەلادەت چىرۇكەکەی بۇ دەخوینىم‌وه، مىزى لە جەگەرەکەی دەداو وايىدەگۈوت.

«من شىيت بۇوم... شىيت، بەلام ئهو ساتانەی قىسم لەكەل دالىيادا دەكىرد، خەيالىكى سافم ھەبۇو، تام نەبۇو، ورىتنەم نەدەكىرد، نەدەلەر زىيم... بەلكو بە ھەموو ھۆش و وريايى خۆزمەوه بە دالىيام دەگۈوت: باپرۇين، پىيم دەگۈوت: من ناو تارىكى دەبىيئىم... مەسافە دوورەكان دەبىيئىم... رېنگاكان... من ھەموو شتىك دەبىيئىم، نەخشىيەكى شىلت لەسەرمدایە، تىدەگەيىت نەخشىيەك تەنبا لەسەرى مندایە، کە نازانم چ شەيتانىك خستوپىتىيە سەرمەوه، بەلام دەزانم دەربازماندەكتا.

بەلام دالىيا دەيوىست حىكايەتكە بەوجۇرەبىت کە ئهو دەيەۋىت. دەستى جەلادەتى دەگىرت و دەيگۈوت: پۇزىك کە ترس لەسەر رېنگاوابانەكان نەمان من پىتىدەلىم. تو دواى ئهو نەخشە كەرانىيەي سەرلى خۆت مەكەوه، خوداى گەورە، گولى من ھەستناكەم ئەم مىشكە پۇوتەي تو نەخشە و شتى واى تىتابىت. جەلادەت دەپارايىه‌وه دەيگۈوت: دالىيا باوهەم پېتىكە... باوهەم پېتىكە، من نەخشىيەكى سەير لەسەرمدایە و ھەموو شتىك دەبىيئىم... من پېنگەمبەرم... تىدەگەيىت... من خودا نەيناردۇوم، بەلكو لە زەويەكى ترەوه هاتۇوم، لە شارىكى ترەوه هاتۇوم کە ناوى شارى موسىقاره سپىيەكانە... ھەستى پىتىدەكەم... دالىيا من ھەستى پىتىدەكەم».

دالىيا دەيگۈوت: دلى من دلىابە دەپرۇين. بەلام ھىشتتا زۇوه. بەقسەم بکە... ئەمە وەك يارىيەكى ترسناك وايە، عەزىزم، دەزانى چۈن، وەك يەكىن بەسەر پەتىكى بارىكدا بىروات، ھەر كاتىك قاچى بە ھەلە لە جىكايەكدا دانا ياخود پەلەيىكىد بەرددەبىتەوه. ناتوانم تو بخەمە مەترسى ئاوهاوه... دەبىت بوھستىن.

جەلادەت دلىابۇو ئهو پۇزانه دواھەمین فرسەتن و ئىدى دەرفەتىك

ناره خسیت تیایدا دهستی دالیا بگریت و لهو ته پوتوزه دهربازیبکات. به هر حال رووداوه کان هیند سه یرو خیرا تیبه رین کاتینکی نه هیشتله و بق بیرکردنوه. جنهنگی هره که ورهی دونیا له ناکاو گهیشته دواهه مین رقزو سه عاته کانی خوی، هیزه پیاده کانی هاوپه یمانان له ماوهیه کی کورتدا نه یاره کانی خویان راداو گهوره ترین هره سی سوپایه ک له میژوودا دهستی پنکرد، هره سیک نه بتو له یه ک جینگاوه، به لکو له هه مسو و بهره کانه وه، له هه مسو و ئوردو گا کانه وه، له هه مسو بنکه یه کی سه ربارزیه وه، له چهند سه عاته کانی خوی ریزه کانی دهوله ت و هک نه وهی له به فر بن توانه وه، سه ر پینگا کانی باشمور پر بیون له دهیان هزار تانک و زریپوش و نه فرهه لکری سووتاو، دهیهها هزار سه ربارز که له قه راغی شه قام و له ناو ماشینه کانی خویاندا بوبوونه خوله میش و نیسکی پوکاوهی رهش. بونی سووتانی ثاده میزاد تا دهربیا زور دووره کان ده پریشت. دهیهها هزار سه ربارز دیکه به پیشی په تی و تینویتی و بر سیتی به سه حرada که وتنه مارشینکی ئه فسانه بی، مارشینک بهره و شاره کانی خویان، به لام به ناو لم و توزو گه دهولولدا، هزارهها سه ربارز پیشه تی و زامدار که نه یانده زانی بوده بیت به ده ردیکی و ایچن، دوکه لیکی خوله میشی تیر له سه ر زهی چۆکی دادابوو، ساتینکی ترسناک بیو، جه لادهت چاوی خوی ده گرت و به رده وام سه ربارز سووتاوی ده بینی، به گره وه به رینگا کاندا ده پریشت، سه ربارز که بوبوون به خلوز و هر مارشیانده کرد، سه ربارز که سه یری ئاسمانیان ده کردو به یه ک ده نگ دهیانگووت: هاوار. جه لادهت چاوی ده نوقاند و ده بینی ئاسمان پر بیوه له بالداری سووتاو، کوتري خه لوزین، رینگا کان پر بیون له نه سپی سووتاو که هر غارده دهن، له ئاسک که به گره وه له سه حررا کانه وه دین، له ماسی که له هه وادا و هک چرا داگیرساون.

جه لادهت له پریزانی کوتایی شه ربا پینج رقزو له پرته قالی سپی نه چووه ده ری. به رده وام شوربایه کی پیازی دروستده کرد و چایه کی لیده ناو و هک

یه کیک دهردینکی کوشنده‌ی گرتبی له ناو جینگاکه‌یدا و پرینه‌ی دهکرد، چاوی لیتکه‌ناو و هک عه‌رافیکی پیر شقی دهیینی، شاره دووره‌کانی دهیینی، بورجه سووتاوه‌کانی دهیینی، خانووی پوخاوی دهیینی، ژن و منداشی دهیینی په‌لاماری دهزگا گه‌وره‌کانی دهوله‌ت دهدن، دوکله‌لی دهیینی له هر چوار لای دونیاوه هه‌لده‌ستیت. نهیده‌ویست ئه و ژووره جیتهیلت، سورباای گرمده‌کرده‌وه و هه‌لیده‌قوراند و وک یه کیک دهردینکی سه‌ختی گرتیت ده‌چووه‌وه ناو جینگاکه‌ی خوی. به‌رده‌وام هه‌ستی به برسیتیه‌کی کوشنده دهکرد، هیچ شتیک له و شاره‌دا نه‌بوو، بیکریت، رینگاکان هه‌ممووی داخراپوون، پرته‌قالی سپی له ناكاو‌تھواو چوول و ه قول بوبوو. له جینگایه‌کدا فه‌رده‌یه‌ک پیازی کونی دوزییه‌وه و به‌رده‌وام به کومه‌لیک نانه‌ره‌قى کونه‌وه، به سه‌مونی وشك هله‌اتووه‌وه دهیخوارد، دهیکرد به سورباو هه‌لیده‌قوراند. چاوانی هیندی ده‌چوون به قوولدا، نهیده‌توانی پیشی بتاشیت، که خوی ده‌گوری ده‌ستی ده‌له‌رزمی. به‌رده‌وام هاواریتکی سامنک له‌سه‌ریدا بوبو، له په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌ماشایده‌کردو ئه و دوکله‌ره‌شی دهیینی که به ناو هه‌مموو شاردا ده‌رقی، ئه و رزحه‌به‌ره برسییانه‌ی دهیینی ناو خوله‌کان بق پاشماوه‌ی خواردن ده‌گه‌پان... سه‌ربازه‌کانی دهیینی له ناو شه‌قامه‌کاندا مراوی راوده‌کهن، ماسییه خه‌یالیه‌کانی دهیینی له ناو دوکله‌کاندا مه‌له‌ده‌کهن. به‌حری دهیینی له به‌چاوی ده‌سووتیت. هاورینکانی خوی دهیینی له دوکله‌لدا بانگیده‌کهن. زوربه‌ی شه و له‌سه‌ر بانگی هاپرینکانی به ئاگاده‌هاته‌وه، زوربه‌ی شه و سه‌ره‌نگ قاسم و ئیسحاق ده‌هاتنه خه‌وه و موسیقاریان بق لیده‌دا، ده‌یویست بیانگریت، به ناو ژووره‌کانی پرته‌قالی سپییدا دوايان ده‌که‌وت، له‌سه‌ر پلیکانه‌کان به‌ردبوبوه، له په‌نجه‌ره‌کانی پرته‌قالی سپییه‌وه ده‌بیینین له‌سه‌حرادا ونده‌بن، هاواری لیده‌کردن... ده‌ستی به‌سه‌ریه‌وه ده‌گرت و ده‌نگی ئه و قلووت‌هی ئیسحاقی زیرین له سه‌ریدا بوبو. سه‌ری خوی ده‌دا به دیواره‌کاندا به‌لام سودی نه‌بوو.

کەدواى پىتىچ بۆز دالىا لەو دۆخە ترسناكەدا دۆزىيەوە باوهپىنەكرد، سەرتاپاي گيانى شىين بوبوبۇوە، جله كانى سەرتاپا پاشماوهى خۇراكى رژاوبۇون، قىزى وەك شىتەكان هەلچووبۇو، لە ھەمۇو ئادەمیزادىك دەترسا... تا دالىا پىتىنەگۈوت. من دالىام، دالىا سىراجەدىن، نەيدەۋىست لىتى نىزىك بىتىو، ترس و كەمخۇراكى و لاوازى و ھەلمىزىنى بەرددەۋامى ئەو دوکەلە ژەھراوېيە تۇوشى حالەتىكى ترسناكىيان كردىبوو. بەو تاكسىيە چۈكۈلانەيە كە بۆزانى ئاشتى و شەر لە بەرددەم پىرتەقالى سىپىدا دەوەستا، بەو شۇقىرەوە كە پىنەچوو لە ناو ئەو ماشىنەدا لە دايىكبووبىتىت، دالىا جەلادەتى گەياندە لای دىكتور بابەك، جله كانى گۆپى، شتى، خواردنى دايە و پىتىگۈوت: جەلادەت ئىستا دەبىت خۇت بىگۈرىت بۇئەوەي بىرۇين، ئىتىر تەواو ھىچ شتىك نەما من و تو لىيېتىرسىن، لە ھەمۇو شارەكانى باشۇور شۇرۇشە، تىدەگەيت لە ھەمۇو شارەكان راپەپىنە، لە ھىچ جىڭىايەك دەولەت نەماوه، ئىستا تو دەتوانىت بەو شەقامەدا بېرىت و نەترسىت.

ئىوارەيەكى درەنگ، دالىاو جەلادەتى كۆتر مالاوايىان لە دىكتور بابەك كردو لەو شارە دەرچۈون، دىيارە دوا مالاوايى و دوا ساتى جىابۇونەوەيەكى كەورە نەبۇو، بەلكو جەلادەت و دالىا دەيانويسىت بىرقۇن و پىتكەوە بىيىنچ باسە، ھەوالى شۇرۇشىكى كەورە كە سەرجەمى باشۇورى گرتۇتەوە لە ھەمۇولايەكەوە دەھات، دەولەت و بازگەى پىشكىن و ھىزى سەربازى لە ھىچ جىڭىايەك نەمابۇون. دىكتور بابەك لەبەر ھەندىنەك لە نەخۇشەكان نەيدەتوانى شۇتىنى خۆى جىيەتلىت، كە مالاوايى لىكىردىن سوپىندى لى سەندىن كە ئەگەر سېبى ئەگەرپەنەوە ئەوا بە دەلياپىيەوە لە دوو بۆزى داهاتوودا چاوهپۇانىاندەكەت. ھىچ يەك لە جەلادەت و دالىا نەياندەۋىست بە چەشىنەكى وەها خىراو كوتۇپىر ئەو شارە چۆلگەن، بەلام ئەو ئىوارەيە دەيانويسىت سەنۋۇرەكانى ئازادى خۇيان تاقىيەكەنەوە. كە بەو شەقامەدا كەوتتە پى دونيا ھىدى تارىك دەبۇو، كەمى سووتەمنى و سووتانى

بیره کانی نه وت وایده کرد به ده گمن ماشینیک به و جادانه و بیت، پینگایه کی دریزیان له به رده مدا بتو، که ده بایه به شه قامیکی غه مگیندا بیپر، به ناو دهیها ئوردوگای سهربازی خاپووردا رابوردن، ئه و بنکه گهورانه سوپایان بینی که بوبوون به کلاوه کهوره، به ناو سه دان چه ملۇنی گهوره کهوردا تئیه رین که ته نیا چیوه کانیان مابووه و، بسەر هزاران شیلمانی تواوه و کوله که ئاسندا پویشتن که وەک مۆم پژابوونه سەر زه وی. دەیان مرقۇی برىنداریان بینی لە ژىر دارو پەردووه کاندا كەس نەبوو دەريابنېتىت، سەدان ڏن و مەندالیان بینی لە ناو پاشماوهی ئە و سەربازگە و ئوردوگا سووتاوانهدا خواردن و جل و چەکيان دەرددەھىتاو بەسەر خۆياندا دابەشىاندەکرد. جەلادەت بەدریزایى پینگاکە بە ده گمن قسەيدە کرد، وەک شىت بە لوقە دریز و ھنگاوه گهورە کانی بە پینگادا دەپویشت و سەرى بە چۈرىكى سەير داخستبوو. داليا لە جلىكى عەرەبى پەش و دریزدا، بە لەچكىتىكى رەشەو، بە خىتارىيەكى گهوره ھاودەم و ھاۋانەھنگ لەگەل جەلادەتدا دەرپۇي، لە پینگا ھەندى ماشینیان دەبىنى کە سەرنىشىنە کانى لەچكى سەوزيان لە پەنجەركەوه دەرھەتىابو و ھەلھەلەيان لىدەدا. ھەر ماشینىك بەلایاندا دەرپۇي تا ماوهىيەكى دریز تەپوتۇزەكەى لە ھەوا دەھمايەوە. لە پینگا وېنە سووتاوه کانى سەرۋەتىپان دەبىنى، كە تا ئە و کات دوکەلیان لى ھەلەستا. دواى چەند سەھات پویشتن پىكايىكى سېمى كە دەيان فەردى ئاردى باركىدبۇو، پېرىتكى كەپولال لىيىدە خورى، كە لەگەلدا مەرۇف نەيدەزانى دەچىت بۇ كوى سوارى كردى. گىرنگ نەبۇو دەچىت بۇ كوى، ئە و ساتە دەمىنگ بۇو خەلکان ھەموو نەياندەزانى دەچەن بۇ كوى، گىرنگ ئەوه بۇو مەرۇف بىروات، بىروات و بەس. ھەندى ساتگەل ھەن لە ژياندا، مەرۇف تەنیا دەبىت بىروات بىئەوهى بېرسىت بەرھە كوى؟. خۆى بىداتە دەست شۇقىزىكى كەپولال و لىيگەپى بىگەپىتە جىنگاکە كى دىكەي ئەم ژيانە. ئە و پۇزە دالياو جەلادەت خۆيان دايە دەست ئە و شۇقىزە و دواجار

له شارینکی تاریک به لام جهنجالدا خویان دوزیمهوه، شارینک له شاره پیرقزانه‌ی باشورو، ثه و شارانه‌ی پرنه له گومه‌زی زیرین، مناره‌ی تهلا قوبه‌ی ئەلماس. شۆفیره‌که له نزیک يەكینک له منارانه‌وه دایگرتن و وەک كەپولالىنىڭ نەجىب بىئەوهى پارهيانلى وەركىت مالاوالى لىتكىدن. شارینک بۇو بە جۈرىيکى سەير خرۇشاپۇو، پىندەچۇو سەدان سال بىت خرۇشانى وەھاى بە خۇيەوه نەبىنېيت، له وە دەچۇو دواى چەند سەدەيەك شتىنکى خەوتۇو له هەناوى ئه و شەقام و كوچانه‌دا بە ئاكاھاتىتەوه... له ھەمۇو مناره و گومه‌زەكانه‌وه ھاوار بۇو، بانگ و سەلا بەو نەغمە غەمگىنەي دلى لەت لەتىدەكرد. له زور شۇين دەنكى تەقەو گوللەبارانىكى سەير بۇو، لەگەمل ئەوهشدا خەلکى بە پۇلى گەورە گەورە بە شەقامەكاندا دەرۋىشتن و پروويان له قىسنه‌كان و نىتو گۇرەپانى بەر مەرقەدەكان دەكرد. خەلکانىكى بە چەكى سووكەوه پەپزىيەكى سەوزيان بە نىچواوانىيەوه بەستبوو لىتى نوسراپۇو «يا على» «ادرىكىنی يا مەھدى» «ثورە ثورە جعفرىيە». ھەلايەكى سەيربۇو، ھزاران خەلک بىن ھېچ ئاپاستەيەك بە شەقامەكاندا راياندەكرد، ھەندىتكىان دەگرىيان، ھەندىتكىان پىندەكەنин، ھەندىتكىان له خۇياندەدا، ھەندىتكىان بە دىسداشەمى چىكىنەوه بە كوچەكاندا ھەلدەھاتن و ھاواريان لە حوسەين دەكرد. ھەندىتكى خەلک خوارىنىان ھېتابپۇوه سەر جادەكان و ھاواريان لە غەربىيەكان دەكرد بىن نان بخۇن. خەلکانىك باوهشىاندەكرد بە يەكدا و پېرۇزبایيان لە يەك دەكرد. جەلادەت و دالىيا كەوتبوونە دونيايەكى تازەوه، دونيايەك بىن دەولەت، بىن پۇلیس، بىن سوپا، بىن پىاوانى ئاسايسىش. دونيايەكى جوان، بەلام بىن ھېچ دەستىك بتوانىت شەكان پىيكتخات. بىئەوهى بىزانن دەچن بۇ كوى، له نزیک دەركاى يەكىنک له مزگەوتەكان دوو لەفەي شفتەي ساردىيان خوارد، له سەر عەرەبانەيەك دوو چايان خواردەوه... جەلادەت وەك شىت سەيرى ھەمۇو شتىنکى دەكرد، سەيرى منارەكان و گومه‌زە تەلاكان، سەيرى مانگ كە بە جۈرىيکى سەيرىو

گهوره و بیمانا له سه ر سه ر و هستابوو، بونی پوچانیه تیکی تاریک له زاری مزگه و ته گهوره کان دههاته دههای، هالاوی چهنده ها سه دهی کون له قوبه و بالنده کان و سوره تی هله که نراوی سه ر دیواره کان دههات. ئه و شه و جه لادهت بق هر کوئ ده چوو وا هستیده کرد مانگ راسته و خو له سه ر سه ریتی. به و چاوه جوان و سه رسامانه و که هیچیان له چاوانی ئه و مؤسیقاره نه فامهی پرتقالی سپی نه ده چوو سه رسیری ئه ستیره و شه قام و ده موجاوه کانی ده کرد، ئیستا نیگاکانی له نیگای که شتیوانیکی ده کرد که پینک سه رسیری گه رده لولو لیکی گهوره بکات له بره ده میدا، نیگایک دواتر من زورجار له چاوانیدا بینیومه ته و، نیگایک پربوو له ترس و سه رسامی، غم و قوولی، تنهایی و غوربهت.

که له بردەرکی مزگه و تکه دا و هستابوون گوئیان لېبیوو، که حشاماتیکی زور له يەکیک له کوچه کانه و رایاندە کرد، حشاماتیکی به هات و هاوار، بیسے بر و پر له ده نگە ده نگ، سه دان خەلک بن هیچ ھۆیه ک رایاندە کرد و دوای گروپیکی تری ئاده میزاد که و تبیون که ئه وانیش دوای کومەلیک مندا ل که و تبیون که دهیانگووت زیندانیکی نهینیان دوزیوه ته و. جه لادهت و دالیا دوای ئه و حشامه ته زوره ده که وتن، سه دان ڏن و پیاو، هندیکیان به پاج و چەکوش و قولنگه و شه قامه که یان ته یده کرد و ته کبیریاندە دا. خەلکانیک که دیسداشه در اووه کانیان، چاوه پر فرمیسکه کانیان، دهسته برينداره کانیان، هناسه سارده کانیان له هر کنیتیک رو و نتر قسە یده کرد، مەقہور ترین پوچلە بەری سه ر ئەم ئه ستیره یه بیون، مەگه ر ته نیا مردوو هکان له وان شکسته تر و ماندوو تر بن. جه لادهت و دالیا بن هیچ به هانه یه ک به حه ماسه تیکی زوره و دوای ئه وانه که وتن، به چەندین کوچه کی ته سک و تاریکدا پویشتن، کوچه کی دریز که بونی بوغرد و خوین و هریسے یان لىدەهات. له کوتاییدا گهیشتنه گزره پانیک که به سه دان چرای دهست پوناک کرا بیو و هو. پیش چوو به ر له وانیش چەندین کەس لە و جینکایه دا کاریانکر دیبت، دیاربوو يەکیک

له دهرگایه کی نهینیه و سه ردابیکی دوزیبیووه که راسته و خو بردبوویه سه ر زیندانیکی نهینی له ژیر زهودا. بئر لهوان دهیه ما کهس چیمه نتویان شکاندبوو، دیواریان پوخاندبوو، دهرگایان هلکه ندبیو، بؤئه وهی بگنه دهمی ئه و سه ردابه نهینیه. گوره پانه که ئیجگار گه ورده بوو، دهمی زیندانه نهینیه که ده که وته سه ر هوشی مالیک که به قسەی که سانیک له ناو حشاماته که دا بتكیه کی تاییه تی هیزه کانی ئاسایش بوبه. له یووه زیندانیکی سه بیریان دوزیبیووه به هزاران لق و پۇپوه، به هزاران ژووره و، به دهیان هزار زیندانیه و که کهس نهیده زانی له چ دهورو زه مانیکدا گیراون. هەندیکیان زمانی سه ردهم و رۆزگاریکی تر قسەیان ده کرد، هەندیکیان ناوی خۆیان یادکردبوو، هەندیکیان زیندان تووکی پیتوه نه هیشتبوون، هەندیکیش بە جۆریک سه رو پېشیان دریزبیووو له دېنده یه کی دارستان دەچوون. خەلکانیکی زور پالەپەستقیاندە کرد بچنه ژوورى بق ناو سه ردابه که، کومەلیک خەلکی چەک بە دەست دووریان دەخسته وه دەیانگووت: بوجۆرە نابیت، بوجۆرە نابیت، خواره و خەلک زور ناگریت، پیویستیمان بە چەند کەسیکی گنجیرە کان بشکین، تىدەگەن خەلکمان دەویت زنجیرە کان بشکین. جەلاادەت که سەیرترين پوخساری ناو حشاماتە کە بیو، بە چاکە تە رەش و کاسکىتە چەرمە کە یه و پىر لە ئەكتەریکی سینە ما دەچوو نەوەک لە زنجیرشکىنیک، بەلام بەدر لە ئىرادەی خۆی یەکەم کەس بیو، گووتى: ھا پەتىم بىدەن بە من، من ئاماادەم ئاماادەم. من زنجیرە کان دەشکىن، ئەوەی کاروبارى بئر دهرگاکەی پىنگە خست كورىکى گنج بیو، پىتەچوو شتىك سەرسەتىمای جەلاادەتى خستىتە دلىھ و، گووتى: تۇ و دوو كەسى ترم دەویت، دوو كەسى تر، ئەوانى تر ھەموو بىزۇنە دەرى، زیندانییە کان پیویستیان بە كۆمە کە، لىيۇنە یەک دروستىگەن بق كۆمە کى زیندانییە کان، ھا برام لىيۇنە یەک دروستىگەن بق كۆمە کى زیندانییە کان. مال و حال و شوينى خەويان بق بدۇزنى و، تىماريانىگەن... نا كەس نەيتە

ژووری، خواره و کهنسی تر ناگریت. ئوهی کس و کاری هی سهبربگریت ئیستا یه که یه که زیندانه کان بەردەدەین، زقدن زقد زورن، کەس نازانیت چەند ساله زیندانن، لە زەمانی حەجاجەوە، چوزانم لە زەمانی هارون ئەلرەشیدەوە... هاهاها... رەب الحلو... بەرمەکیه کانیش لیرەن... سەبرتان بیت ئەمشەو بەرمەکیه کانیش دەبینن، هاهاها... ھەموویان لیرەن... رەب لحلو لە عەبدولەھمانی داخلەوە تا مەلیکە بچکۈل.

خەلکى بە گشتى پېتەکەنین، كورپە گنجەكە بە دەنگىكى بەرزىر دەيگۈوت: کەس نازانیت چەند ھزار زیندانه، تا عەقل دەبیریت زیندانه و درىز بۇتەوە، من خۆم مەلیک غازى و عەبدولكەریم قاسىم بە چاوى خۆم دى، پەب لحلو باوهەرم پېتاكات. دە بە شەرف لەوانىيە نورى سەعىدىش ھەر لەۋى بىت. تا دەھات خەلکەكە پىر لەگەل قىسەكانى كورپەكە دا تىكەلەبۇون و پېتەکەنین. خەلکى لە گەرمەپىكەنیندا بۇون كە تىپەكانى ژىرەوە يەكم زىندايان دەھىتايى سەرى. پىاپىتكى پىرو بارىك كە ھىندهى حەشاماتەكەي بىنى دەستىكىد بە گريان، خەلکانىك باوهشىyan پىادەكرىو دەيانگۈوت تۆ ئازابۇويت، ئازابۇويت، پىرمەتىرەكە زنجىرىنىڭ ئاستورى لە قاج و دەستىدا بۇو دەيگۈوت «نامناسن... نامناسن، من سەعىدم كورپە چۈكۈلەكە ئايەتولا حەسەنى قەزوينى». پىاوهكە تەنبا دەرىپېتەكى كورتى لە پىابۇو، تەمنى لەسەرۇو حەفتاوه بۇو، ھىچ مۇويەكى رەش بە بەدەنیيەوە نەمابۇو، بەوهەدا ھىشتا خۆى وەك كورپە بچوکى ئايەتولا يەك ناوزەددەكرد كە كەس يادى نەمابۇو، شىتىك بۇو عەربە بەختەوەرەكانى زىاتر دەخستە پىكەنین، كە تەنبا ئەمشە دواي زىار لە حەفتاسال يەكمىن شەۋى ئازادى دەزىيان، جەلادەت چەكۈشىكى كەورەي ھەلەگرت و ھاوارييەكرد: دووربەونەوە، با زنجىرەكانى بشكىتم... دووربەونەوە. خەلکەكە پىرەكەيان لەسەر دەست ھەلەگرت، مەستانە و گەرم بە جوش و خۇشىكى بىتوتىنى شادىي دەيانگۈوت: بىزى... بىزى، كورپە ھەرە چۈكۈلەكەي

ئایه‌تولا قه‌زوینی. له سه‌ر بهستیکی کونکریتی که له کاتی ئاساییدا بۆ گرتني بەردەمی شوینه دەولەتییە کان بە کاردهات، جەلادەت وەک ئەوهی هیزیکی ئەفسانەی تیا بەرجەسته بۇویت، بە زرمەیەکی گەورەوە، بە دەست بادان و بازوو وەشاندنیکی پالەوانىساوە ئەو زنجیرە ئەستورانەی دەپچراند. داليا له نزیکییەوە له جله عەرەبییە پەش و لەچکە بە حىشىمەتكەيدا تەماشىدەكىدو تىنەدەگە يىشت ئەو هىزە كوتۈپرۇ گەورەيە چىيە كە له جەلادەتدا كۆبۈتەوە، كورپىك رۇزآنى رابوردوو، كاتىكى سەختى بىرىتى و گىزى بەسەربىرىبوو. خەلک کە زنجيرە پەچراوە كەيان دەيىنى دەيانكىرده چەپلە رېزانىنیکى زۇر... جەلادەت وەک شتىك مەستىيەكتە، چەكوشەكەي بەرزىدەكىرددەوە دەيگۈوت: زنجيرەكان بىتنى... زنجيرەكان. بە درىزايى شەو جەلادەت زنجيرى ئەو زيندانىيەنە دەشكاند كە دەھاتنەدەرى، زنجير لە دواى زنجير... زنجير لە دواى زنجير. لەگەل هاتنەدەرەوەي ھەموو زيندانىيەكدا خەلكى دەيانكىرده چەپلە رېزان و تەكىرىلىدان، دەگرىيان و ھاوارى حسەن و حوسەينيان دەكىرد، ھەندىك خۇشحالانە باوهشىان بەيەكدا دەكىرد، جەلادەت ھەر زنجيرىنیکى دەشكاند، باوهشى بە زيندانىيەكەدا دەكىردو پىنیدەگۈوت: بېرق برام ئازاد بە، تا هەتا هەتايى، مەھىلە جارييکى تر ھىچ كەسىك بىتگرىت. ھەندىچار كە ماندۇودەبۇو چەكوشەكەي دەدابە گەنجىكى تر كە ھەر لە تەمنى خۇيدا بۇو، داليا له ناو خەلکەكەوە خواردن و ئاواو چاي شىرينى بۆ دەھيتىا، كەسانىنک بە سەتلى گەورەوە شەرەتىكى هيڭداريان بەسەر خەلکدا دەكىرا. جەلادەت بەردەوام چەند پەرداخىتكى دەخواردەوە لە ناو حەشاماتەكدا ھاوارىيەكىردى: شەربەتى سەركەوتى، شەربەتى پىزگاربۇونى ئىئمە ئادەملى لە ڇىيانىكى ھەيوانى و پىزەيلەت... بىزى ئىنسان... بىزى خودا. داليا ھەركات دەيىزانى جەلادەت جوش و خرۇشى تىدەگەپرى، دەترسَا، بە تايىبەت دەلىابۇو جەلادەت ھىچ لە عەقلىيەتى ئەو خەلکە ئىماندارو چەوساوه يە تىناگات، نازانىت چەندە

ناجیگیرو مه‌زاجی و زووگوپن. جه‌لادهت به حه‌مامیتکی بیتوینه‌وه، ئارهقەی دهردهدا و زنجیرەکانى دەشکاند، هەزاران زیندانیبۇون کە دەستە دەستە لەو ژیئر زەمینە دەھاتنەدەری و نەیاندەزانى چىيىكەن و بۇ کوی بچن. زیندانى سەردەم قىزەمانى جىياواز جىياوازبۇون، هەندىتىكىان بۇنى قەپنە دوورەکانىيان لىتەھات، نە ناویان ھەبوو نە ناونىشان. سى گەنجى مىزەر بەسەر و چاوىلکە لە چاۋ كە هەر سېكىيان بەيەكەوه دەجولانەوه، بەيەكەوه چاوىيان دەتروکاندو بەيەكەوه دەستىيان بەرزدەكردەوه، دەيانگۇوت: قوتابى حەوزەن، لە ناو حەشاماتەكەدا زیندانىيەکانىيان وەردەگرت و لە پاسىكى تايىەتدا کە بەردهوام لە ھاتقۇدا بۇو دەيانشاردىن بۇ حەمامىتکى تايىەتى و لەويتەو بۇ ناو مەرقەدەكان. دالىا لەگەل چەند ڙىتىكى تردا، ئەو جل و كەلوپەلانەيان جىيادەكردەوه کە خەلک بۇ زیندانىيەکانىيان دەھىتى، هەندىتىكىان پۇوت و قۇوت بۇون، کە دەھاتتە سەری و ھەوا لىتىدەدان ھەلەدەر زىن، بەجۇرىنیك دەلەر زىن مەرفە دەترسالە ويادا بىرن. زۇر بەيان دواى شەكاندىنى زنجيرەکانى دەست و قاچىشىيان ھەر نەياندەتوانى بەپىگادا بىرۇن. دالىا جلەکانى ئاماھەدەكردو دەيدايمى گەنجىكى يەكچاۋ کە دەيگۇوت «بەعسىيە كافرەکان چاوىتىكىان دەرھەيتىناوه داویانە بە پېشىلەيەكى گەر». جه‌لادهت تا دەمەوبەيان بىغاندۇوبۇون زنجيرى دەشکاند، لە نزىكى بەربەيان خەلکانىكى زۇر کە شەو نەخەوتلىپۇن ئەو دەھەرەپەيان چۈلدەكردو خەلکانىكى تر جىنگايان دەگىرتەوه، لە ۋچانىكىدا جه‌لادهت جىگەرەيەكى دادەگىرساند و بە لەزەتىكى قوللەوه مۇئىكى لىتىدەدا، لەو مۇانەى کە سالانىك دواتر لە كاتى گىتپانەوه خۇيىندەوه و چاڭىدىنى تىكىستەكەيدا من دەمبىنى و پېتىوابۇو دەيەويت لەگەل مۇھەكانيدا ھەموو باي گەردون بىباتە ناو پۇچى خۆيەوه. دادەنېشت و سەيرى مانگى دەكىرد كە ھەمىشە بەسەر سەرييەوه بۇو، لە ناكاوشەو گورانىيە ئەفسۇناؤييەي «مەزەھەرى خالقى» دەھاتەوه ياد: لەيەكتىك تارىك ئەى مانگ، لە يەكىك روناڭ / تاكەي دەكەو ئەى مانگ،

مات و تهنجاو تاک. سهیربوو له ناوه‌راستی ئەو مەيدانەدا، له شاريک لە شاره موبارەکەكاندا، له ناو دەنگى تەكبيرو وەلوەلەي شىعەمەزبەكاندا، له سېيەرى مزگەوت و منارە زېرىپەنەكاندا. لەناكاو مرۆڤ سهيرى مانگ بکات و مەزھەرى خالقى بىرېكەويتەو. ساتىكى ناماقوول و بىتمانابۇو، بەلام ئەو شەوە خۆى بىتمانابۇو، ساتىكى كورتى ئازادى بۇو له بەحرىكى ترسناك و قوولى ئەشكەنچەدا. هيتندەى لەگەل ئىسحاقدا وەك فلۇوت ژەننەك بە زەویدا كەپابۇو، ئەو گورانىيەى بەيادنەكەوبىتووهەو، بەلام له ناكاو وەك لەگەل شكاندى زنجىرەكاندا، ئەو زنجىرە سەيرانەي سەر پۇچىشى شكارىت، ئەو قفلانەش شكارىت كە چەندىن كاتە له پۇچى دراون. له پىدا خەيالى پىدەبۈوهە لەو ئاوازو گورانى و سۇناتانەي لە يادىكىردىبۇون، وەك ئەوهى ئەو تەماشاڭرىنە كورتەي مانگ، ئەو سەر ھەلبىپەنە، ئەو دىزەكىردىنە دەنگى ئەفسوناوى مەزھەرى خالقى، ھەموو يادهورىيى لەخەوهەستاندىت، ھەموو ژيانى خۆى دۆزىيەتەو، ھەموو تەپوتۇزى ئەو شاره زەردەي سرىيەتەو. بەيەكجار مەزى لە جىگەرەكەي دەداو چاوانى پىدەبۇون لە ئاوا. وەك ئەوهى بەدرىيىايى شەو زنجىرەكانى ناو خەيال و سەرى خۆى شكارىدىت... وەك ئەوهى يەكجار پۇچى خۆى لە ھەموو كۆتەكانى كات و شوين پىزگاركىرىدىت. يەكجار بۇوبىت بەو كۆترەي بال دەكتەوهەو بە ناو موستە حىلدا دەفرىت.

بەر لەوهى جىگەرەكەي تەواوبكات، لەو پەپى گۇرەپانەكەوه چوار چەكدارى دىسداشەپۇش دەردەكەوتىن، كەوهەك ئىستا لە شەپ گەراپىتەوە گورج و بەپەتاول لە شەقامە كە دەپەرىنەوە. دونيا بەرەو پۇناكبوونەوە دەپۇرى، ھەندىتك چراڭانيان كۈزاندبووهە، جەلادەت لە ناكاو بۇن پەرتەقالىكى سەير دەچوو بەسەریدا، كە پىتىوابۇو بۇنى پەرتەقالى ناو خەونەكانىتى، دالىا كە لە ناو بارگەكى جله كۇن و دىسداشەي بۇنداردا بە بۇى عارەق و پىسى نوقم

بووبوو، گویی لیبوو، ده‌نگیکی سه‌رسام و خوشحال پر به شه، پر بهو
مهیدانه‌ی له نیوان تاریک و رووندا جولانییده‌کرد، هاواده‌کات: جه‌لاده،
هاوری کورده‌کم، نهی مندالی نه‌جیب، ئهی گهوره‌ترین موسیقاری سه‌ر
ئه‌م ئه‌ستیره‌یه، خوای مه‌زن تو شیت بوویت، بهم بیانیسیه زووه چی
ده‌که‌مت لتره‌دا؟

دالیا تماشایده کرد و چاوه عهربیبیه ته رهکانی سامیری بابلی دهینی،
ئو شادومانیبیه قوولهی دهینی له پوخساری پیاویکدا که پیدمه چوو له
دلمهو سرسام و شاد بیت. جه لادهت بیشهوهی کاتی بیزکرنهوهی ههیت،
له قوولایی پوچیبیوه هاواییده کرد: پرته قالی بابلی، ملعونی کوری
ملعون. تو چیده که بیت لهم به یانیبیه پاکه دا... ها، همی پیاوی پیسو پوچل
تزر جی ده که بیت لهم به یانیبیه پاکه دا؟

وایده‌گووت و باوهشیانده‌کرد به یهکدا و هردووکیان و هک دوو مندال
دهستیانده‌کرد به گریان.

• • •

سامیری بابلی پیکووتون، هرایه کی گوره به ریوه، تپیکی زری پوشی
گاردی کوماری به ره و ئیره دیت، ئوان ئیشیان ئوهیه که چەک به سەر
خالکدا دابەشبکەن بؤئەوهی لەدەرەوهی شار بەر بە تانکەكان بگرن.
سامیری بابلی دەیگووت «جەلادەت من پیتان دەلیم شەرتیکی دۇراوه ئىتوھ
بگەرىنەوە بق شوینى خوتان، نابىت لەم شەرەدا بکۈزۈن، شەپېكى سەد
دەر سەد دۇراوه... ھىزمان نىيە، چەكمان نىيە، ھىزىك دروست نەبووه خەلک
لە ئىر فەرمانيدا بجهنگىت... دەبىت ئەمرق بگەرىنەوە بق جىڭگاي خوتان،
من زور شتى نەھىتىم ھەيە پىتى بلېم، گەر لەم شەرە دەربازبۇوم دېمەوە
بۈلات لە پىرتەقالى سىي، نەھىتىمەكى گەورەم ھەيە بىندەمى، نەھىتىمەكى كە

دهبیت تو خاوهنى بیت، تو ئەی مەنالى نەجیب». داليا سووربۇو لەسەر ئەوهى کە ھەردۇوکیان لە ناو شاردا بىتتەوھە چاوهپوانېكەن. ساميرى باپلى پېتىگۇتن کە لە ھەموو حالتىكدا کە جەنگ لە ناوهپاستى شار نزىكبووهو نەچنە ناو قىسنه كانەوھە، گەورەترين خەتەر ئەوهى پۇوبكەنە قىسنه كان ياخود گۈرسستانەكانى دەهوروبەرى. دەبىت بە جۈرىيک لە جۈرەكان پۇوبكەنە دەرۋازە باشۇر و لە پېتگايەكى سەحرابىيەوھە پۇوبكەنەوھە شارى خۆيان. جەلادەت دالىاي لە شوينىكىدا نزىك يەكىن لە قەيسەرييەكان بەجيھىشت و لەكەل ساميرى باپلىدا پۇيىشت تا لە يەكىن لە مەشجەبە كونەكان چەك و ھەركىت. پېشتر لە ھەموو ژيانىدا چەكى نەگىرتىبوو بە دەستتىيەوھە، بەلام ئەو پۇزە ئارەزۇويەكى سەيرى ھەبۇو بچىت بۇ شەپ. بەلام ساميرى باپلى دەيگۈوت «ئەگەر تۆم بە عەمۇدىكەوھە بەستۇتەوھە، گەر دەست و قاچ و دەمم بەستۇتەوھە فېنەداویتە خانىكەوھە ناھىلەم بىتت بۇ شەپ. تو چى لە جەنگ دەزانىت، چى؟ دەبىت بەختەوھە رىبىت كە ھىچ جەنگىك نەبىنېت. خۇشبەخت و نەجييە ئەو مروققەى لە ژيانىدا مەيدانى شەپى تاقىنەكردۇتەوھە، شادو بە شكۈرە ئەو پۇحە ھەرگىز تەنگ بەپۇرى مروققەكانى تردا بەرزناكاتەوھە...» واي دەگۈوت و دەھەستا، كەمىك تىدەفكىرى و دەيگۈوت «بەلام گوينىگە دەبىت ئىستا تەنگىك و ھەركىت تا گەر پۇيىشت پېتىپوو ژيانى خوت دەربازبىكەيت... ژيانى خوت و بەس». جەلادەت دەيگۈوت «يان بۇحى تو، يان ويژدانى تو، ساميرى باپلى توش نابىت بەمرىت، من و توش حىسابىكەمان لە نیواندایە، نابىت بەمرىت، وەعدم بىدەرى كە نامرىت و دەگەرىتتەوھە».

ھەردۇوکیان لەو بەيانىيە زۇر سارددەدا بە شەقامەكاندا دەرقىيىشتەن و قىسىماندەكىد، ساميرى باپلى بىئەوهى بىزانىت جەلادەت مەبەستى چىيە، بەو عەرەبىيە شىرىنەي دەيگۈوت «ئەی مەنالى نەجیب، من و تو زۇر شت لە نیوانماندایە... زۇر شت... پەيمانت دەدەمى بە زىندۇويى بگەمەوەلات...»

لیم مهترسه، من گورگم... نا عه زیزم تو قمت له گورگ مهترسه...». له ناکاو دههستا و دهستی جه لادهتی دهگرت و دهیکووت «جه لادهتی کوترا، بهرد هوا م ئه و ئه سپانه له سه رمدا غار دهدن... جه لادهتی کوترا، بهلی، چونت پیده لیم وايه، بهرد هوا م ئه و ئه سپه سپیه شیتانه، له سه رمدا بهره و جینگایه کی نادیار غار دهدن، دوو ئه سپیه شیت، چهندین مانگه له سه رمدا بیوچان ره و تده کهن، ده حیلین، کور ژنده کهن، چهندین مانگه... گهر شه و نخه و م، له و چانه چکوله کانی نیوان هوشیاری و زینده خه و دا ده رده که و نه و م، دوو ئه سپیه سپیین، و هک چووبی شیر، و هک که فی ده ریا، و هک به فره کانی باکوور...». جه لادهت تینه ده گه یشت بق حیکایه تی ئه و ئه سپه سپیانه هی بق با سده کات، به لام سامیری بابلی، بواری بیرکردن و هی نه ده داو دهیکووت «جه لادهت ئوانه ئه سپیه مو عجیزه ن، ته نیا مو عجیزه ده تو انتیت پزگار مانبکات، گهر ئه و ئه سپه سپیانه نه گه نه لامان پزگار مان ناییت».

جه لادهت باوه پی وابوو ئه وانه هی مو عجیزه پزگاریانده کات، له مردنه و ه نزیکترن تا له ژیان، هر مرöffیک دهست له دیواری مردن بدات و بگه بریته و ه، هر گیز و هک مرöffه ئاساییه کان نازی، پر دیکی پته و تری به دونیای مردووه کانه و ده بیت. سالانیک دواتر که له پیشی ما شینه که مدا توند خوی ده گرت و به سامنکه و له ته نیشتمه و داده نیشت، بیشه و هی هیچ له شوöffی بزانیت سهیری دهست و قاچی ده کردم، بهو نیگا خه یالیه هی ته ما شای پیش و هی ده کرد، رای وابوو مرöff یان ده بیت بمریت یان ناییت له پیگای مو عجیزه و ه بژی. مو عجیزه نایه ت بق ئه و هی بمانگیریته و ه بق ژیان به لکو دیت بق ئه و هی ده رمانبکات له مردن. به لام ئه و پوژه له شاری مناره موباره کانی باشورد، هیشتا ته واو له مانای مو عجیزه تینه گه یشتبوو، مو عجیزه له لای ئه و ته نیا بازیک بتو به سه رئا گریکی گه و ره دا بیشه و هی بسوو تیت، به لام سالانی دواتر مو عجیزه ده بیت شتیکی دیکه و هک گمه هی

پولیتی پوسی. و هک ئوهی تو پینچ جار بچرگیتیت و نه مردیت، سه‌ری شه‌شم جاریش بچرگیتیت و گولله‌یه کی ملعون و دوابراو نهیت له سه‌رتا نالله‌بکات. و هک ئوهی له بهختی تو همیشه گولله‌که خانه‌یه ک بازبداته دواوه و ترهق‌که‌ی خوی نه‌داته بـه ئوه چه‌کوشه چکوله‌یه، جه‌لادهت دهیگووت «گهر گمه‌که وای لنهات چیتر ئوه ژیان نیه باوهش به تودا دهکات، بـلکو مردنه توی ناویت».

ئوه پوزه جه‌لادهت به چه‌کیکه‌وه «که نهیده‌زانی به‌کاری‌بیهیتیت» له‌گه‌ل دالیا سیراجه‌دیندا به شاردا ده‌سورانه‌وه، شاریک جار دوای جار په‌نگی ده‌گزرا، له هندیک ساتدا هه‌وایه‌کی خوله‌میشی مایل به‌ره و سپی ده‌هات‌سه‌ری و هندی ساتی دیکه‌ش توزیکی سوره‌باوی خوینثاسا له باکووره‌وه ده‌هات. لای نیوه‌رق، چهند کزه‌یه‌کی زه‌رد له باشوروه‌وه هاتن و هناسه‌یه‌کی زه‌غفرانیان به‌خشی به کوچه بیده‌نگ و خاموشه‌کان، دواتریش شه‌پولی سه‌یرو گه‌ورهی دوکه‌ل له هه‌وادا ده‌رده‌که‌وتن. له‌گه‌ل گورپینی په‌نگی هه‌وادا په‌یتا په‌یتاش هه‌والی جوزاوجوزو دژیش سه‌باره‌ت به هیزه‌کانی گاردی کوماری ده‌گه‌یشته ناو خله‌ک، سه‌باره‌ت به شکستی هیزه‌کانی پاپه‌رین، سه‌باره‌ت به پاپه‌رینی تازه له باکوور، سه‌باره‌ت به مارشی کورده‌کان به‌ره و پایته‌خت. به‌لام خه‌لکانیکی زور له هه‌موو کوچه و گه‌په‌که‌کاندا خویان کوکربووه‌وه تا پووبکنه سه‌حراکان و به‌ره و باشورو بـه‌ونه پیگا. دالیاو جه‌لادهت له هه‌موو شوینه‌کاندا چایان ده‌خوارده‌وه، له‌هیان ده‌خوارد. گهر پیویستبایه له نزیک مزگه‌وت و حوسه‌ینیه‌کانه‌وه پشویانده‌دا. جه‌لادهت به‌ردوهام به پیگادا ده‌پویشت و یاری به کاسکیت‌که‌ی ده‌کرد، شه‌قی له شته‌کانی به‌ردمه‌ی هه‌لده‌دا، کوچه و شه‌قامه‌کان پربوون له هه‌ر شتیک که مرؤف ده‌شیت خه‌یالی بـوی بچیت، له هندی جینگادا مناره‌ی چکوله چکوله‌ی لاشه‌یان ده‌بینی، که له سه‌ریه‌ک که‌له‌که کرابوو، لاشه‌ی ئوه به‌کریگیراوو جه‌لادانه‌ی ده‌وله‌ت که له بنکه

حیزبیه کانیاندا کوژرابوون و همندیک حرامیانکر دبوو بنیزیرین، سهدها لاشه که هندی هندی بُوگه نیانده کرد. سه ری هندیک له سه ربر او هکان له ناوه راستی شاردا به پیز له سه رهندیک تنه کهی ژنه کاوی دانرا بوون، دهستیک به ختیکی کوفی جوان، به لام به شیوه تعییریک که مرقف دروست نهیده زانی فارسیه یاخود عهره بی له سه رهندکه کانی نوسیبوو «انتقام ربانی». له باز اپیکی چکولانه و داخرا اوو جهنگالا چهک و تقه منی ده فروشرا، همندیک له شوسته کان پربوون له شتی تالانکراو که خلک له مه خزنه گهوره کان ده ریانه تابوون. له همندیک گهه کدا دالیاو چه لادهت هستیانکرد دنه که دنه ک و تهق و هو پی ترسناک که و توتنه ناو پیزی خلکانی پاپه پیو خویانه وه، ده روبه ری قسننه کان پتر به دهست کومه لیک چه کداری عه بابه شانه وه بwoo که خویان وه ک قوتاییانی حهوزه به خلک ده ناساند، همندی بهشی تر به دهست خلکانیکی تره وه بوون که ئوان تهواو له ناوه کانیان حالی نده بوون. دهمه و ثیواری یه که مین فروکهی هنرمه دولتیه کان له ئاسماندا ده رکه و تهه، سه رهتا له به رزاییه کی گهوره وه همندیک موشه کی ئاسمانی گرته کوچه و پیکا کانی باکووری خوره لاتی شار، لهو جینگایه وه که ده بایه تانک و زریپوشه کانی گاردي کوماري به رهتلی گهوره بینه وه ناوه وه. له دوور به رده وام دنه کی تهقینه وه زرمی توب و پیزنه هی په شاش ده هات، دیکاری پیشیک به دریزایی پوژ له شوینیکی نه زانرا او وه تهقیه یده کرد. خلکانیکی دیش بیبه هانه تهقیه یانده کرد، ژن و مندالیکی زوری ترساو به بوخچه هی چکولانه وه خویان ئاما ده ده کرد له شار بچنه ده ری... هه مهو شتیک ئالوز بwoo، هه مهو شتیک بیمانا بwoo، هه مهو شتیک له ده ریا یه کی گهوره مهله یده کرد.

«شاه دالیا... شاه دالیا سیراجه‌دین... راکه، ئوان له هموو لایه‌کەوه دىئنەوە ناو شار، له هموو لایه‌کەوه بە تانک و زریقشە کانیانەوە دەگەریتەوە، ئەو پیاوکۈزانە دىئنەوە ناو خونە کانمان... بە خۆیان و خودە ئاسنین و قەمە خویناویە کانیانەوە، دالیا سیراجه‌دین ئەی خانمی ناو خونە کانی من، راکه، من نازانم چەکەمم لە کویدا فېيدا... دەستم بەدرى و راکه، ئوان بىست بە بىست و كۆچە بە كۆچە ئەم شاره بۇردو ماندەكەن، گومەزە کان بۇردو ماندەكەن، قوبىھى تەلا بۇردو ماندەكەن، سەھنى پىرۇز دەدەنە بەر موشەك... دالیا له نزىكمانەوە خومپارە دەتەقىتەوە، دالیا كەسانىك ھەن لە نزىك من و تۆۋە دەمرىن، مەندال ھېيە لە پىش من و تۆۋە دەكەويت، شاه دالیا خۆشە ويستە خەيالىيەكەم، خۆشە ويستە ئەفسانەبىي و نائۇمىتەكەم، ئەي عەشقىك كە ھەميشە ليتەوە نزىكىت و بە ئەندازە دۇورتىرىن ئەستىرەش لېيم دۇورى، بازىدە دالیا سیراجه‌دین... ئەي ئەو سۆزانىيە چكولەيە فريشىتەكانت سەرسامىكىدۇوە... بازىدە، سەيرىكە ھەردووكەمان بەسەر ژىن و مەندالدا بازىدەدەين، بەسەر لاشەي خالكى بىتھتادا بازىدەدەين، بەسەر لاشەي ئەو زىندانىيەدا كە دويىنى شەو من زنجىرە کانىيام دەشكەنان، من كە لەنكاڭ توپانىيەكى ئەفسۇنالايم تىيا دروستىبووبۇو، وەك ئەوهى تورپەبىي ھەموو ئاسىنگەرە كانى دۇنيا لە دەستىمدا بىت، تورپەبىي ئەو ئاسىنگەرەنەي دەيانۇيىت لەسەر سىنداڭەكانى خۆيىان زەمەن و قەرنە دۇرەكان بشكىن، شاه دالیا سیراجه‌دین راکەو تەماشاي ئەو پیاوانە مەكە كە دويىنى شەو من ئازادمەكردىن و ئەمېرق بە گىرەوە لە دەرگاى مىزگەوتەكان دىئنەدەرى، ئەمېرق بە گىرەوە بە كۆچە كاندا راىدەكەن، شاه دالیا... من چىم كردى... چى؟ من ئەوانەم كوشت ياخود نا؟ تو پىمبلى؟ ئەي عەشقە نەكىردى و بىتۇمىتەكەي من. سەيرى منارەكان مەكە دەپوخىت، سەيرى خودا مەكە دەدرىتە بەر گوللە، سەيرى ئەو مەندالانە مەكە كە زىپى كەرم و تواوەي قىستەكان دەياسسو وتىنەت، دالیا سیراجه‌دین راکە... راکە... كى ھەلدەگرىتەوە؟

تانکه کان نزیکده بنه وه دالیا، دالیا من و تو له به ردهم لوله‌ی تانکه کانداین،
 ده بینت راتبکیشم ... دالیا، ده بینت نه هیلم سهیری چاوی مردووه کان بکهیت،
 نه هیلم دهست بتو عه بای سووتاوی ئه و ژنه شیعانه بهریت که به سه دان
 پاده‌کهن و عه باو جبه و کراسه پهش کانیان گپی گرتوره، هزارانن دالیا...
 هزاران ... عه باکاتیان و هک مهشخه لانیکی گپ له دویانه وه ده سووتیت و
 پاده‌کهن، دالیا ئاور له هیچ کهس مهدهره وه که له نزیکمانه وه ده که ویت،
 ئاور له هیچ لاشه‌یه ک مهدهره وه. هیچ شتیک و هک سهیرکردنی چاوی
 مردووه کان ترسناک نییه، دالیا پاکه و پیمبلن، بتو من و تو قده رمانه
 بکه وینه ناو مردووه کانه وه، بتو رینگاکان همه میشه من و تو بهره و ناو
 مردووه کان ده بن. خودای گهوره، ئاور له هیچ مهدهره وه... شه ویکی بی
 موسیقا یه ... تو واده لیت: ده لیت جه لاده شه ویکی بی موسیقا یه ... پاکه
 دالیا، لهم کوچه‌یه باشوروه، به سه رلاشی ئه م گنه غمه گینانه دا
 که کوماندز کانی ده لیت تیربارانیانکردن، لیره وه دالیا، لیره وه، ئامه
 شه قامیکی خاللیه، رینگایکه بونی سه فه ریکی دریزو شه ویکی ناکوتاو
 خه میکی ئه بدی لیدیت. گرنگ نییه بتو کوی ده چین... هر رینگایک بگرین
 یان ده مانباته وه سه رگ یان ده مانباته وه سه پرته قالی سپی. پاکه
 دالیا و گوی له بینه نگیه کی کوتپر بگره، گوینگره له نیوان ته قینه وه کاندا.
 له نیوان لرفه لرفی ئاگریکی سامناکدا که به هه واو ئاسماندا هوروش
 ده هینتیت، گوینگره ده نگی پیانویه کی گهوره ده بیستیت، دالیا گوینگره،
 گوینگره ... گه چرکیه ک خیزه خیزی خویناوی سه رزمه مینی ئه م شاری
 ته پوتزو لمه هیمن بووه وه گوینگره، گوینت له موسیقاریک ده بینت، له
 تاریکیدا بانگمانده کات ... نا موسیقاریک نییه بگری، به لکو ته ماشامانده کات
 و بانگمانده کات. سهیری هنگاوه کانی من و تو ده کات و ئه وکات موسیقا
 ده زه نیت، ئه و پرچی من و تو ده زه نیت ... راکرنه کانی من و تو ده کات
 به موسیقا ... ئه و موسیقاره ترسی ئیمه یه له شه ودا ده بینت به هه لم و

لهوسه‌ری گهردونه‌وه وهک ئاواز دهگه‌پیته‌وه. دالیا راکه، هست ناکه‌یت ئهستیزه‌کان دهکه‌ونه خواری، هست ناکه‌یت بالنده‌کان له بهرده‌مماندا بالی دیکه قهرزده‌که‌ن و دهفرن، مههیله مردووه‌کان دامینت بگرن، من دهیانبینم که دهیانه‌ویت بمانگرن، بهلام له‌مجوره شهوانه‌دا مرؤف ده‌بیت توانای هه‌بیت بهسهر مردووه‌کاندا بازبدات، بتوانیت بازبدات... بازبده بهسهر لاشه‌کاندا، بازبده بهسهر خوینیکدا که وهک فواره له سینه‌ی مردووه‌کانه‌وه دیته‌دهری. ئه و مردوانه‌ی تکاده‌که‌ن یهکیک تییانگه‌یتیت جهه‌نه‌میین یان به‌هه‌شتی. خومپاره‌کان له چوارده‌ورمان ده‌تله‌قنه‌وه. هاوار. دالیا تهقینه‌وه‌کان له پیشچاوی من خاوده‌بنه‌وه، تهقینه‌وه‌کان خاوده‌بنه‌وه، پارچه‌ی خومپاره‌کان به هیمنیه‌کی ترسناک به هه‌وادا دهفرن، دهیانبینم پارچه‌ی تلایینی خومپاره‌کان ده‌بینم وهک فواره‌یه‌کی پوناک له تیشك که خودا خاویکرده‌بیته‌وه له هه‌وادا ده‌هستن، هه‌زاران پارچه زیری کوشنده له شه‌ودا ده‌بریسکینه‌وه، بهلام و‌هستاون، له سه‌ر سه‌ری ئیمه و‌هستاون، من و تو ده‌توانین به ناویاندا رابکه‌ین، به ناو ئه و پارچه و‌هستاونه‌ی موشه‌که‌کاندا رابکه‌ین که وهک خه‌زانیک له ناکاو بوبوبته بهرد، وهک زه‌مانیک بق موسافیرینکی دوور و‌هستاپت، وهک کومه‌لیک بالنده هه‌ور به پوحى خویدا هه‌لیواسیبیتن و‌هستابن. من و تو به ناویاندا تیده‌په‌رین. دالیا ئه‌مشه‌و که مردن له‌سهر هیچ که‌س ناوه‌ستیت له‌سهر من و تو ده‌هستیت، من متدالی موعجیزه‌کانم ده‌ستم لئی به‌رمده، راکه له‌گه‌لمدا، دالیا... راکه. ئهی ئاگر بیه به سه‌رما و سه‌لامه‌تی بق ئیمه، سه‌یرکه دالیا ئه و زنہ بالدارانه بیینه که به جبه سووتاوه‌کانیانه‌وه به پ قول بهزده‌بنه‌وه بق ئاسمان. ئه و هه‌زاران هه‌زار مردووه بیینه که به خوینی خوینه‌وه، به‌هزده‌بنه‌وه بق ئه‌وپه‌ری مله‌کوت. له سه‌دان مراوی ده‌چن که به کوژراویی ده‌فرن. دالیا مردووه‌کان بهسهر سه‌رماندا ده‌فرن و من و تو له‌سهر زه‌وی ده‌توانین به ناو دوکه‌لی و‌هستاولی ئه‌م کاره‌ساته‌دا

پاکهین. ئەمە هەمان ئەو شەقامەيە كە دەمانبات، تۆ دەتوانىت پاپكەيت و سەرنجىدەيت كە شەقامەكە دەمانبات، ھەوايەكى نەھىنى كە لە قۇولايى زھوييەوە دىيت دەمانبات... داليا دەستت بىڭەرەوە، وەك مەسیح لەسەر خاج، پاکەو دەستەكانت وەك مەسیح بىڭەرەوە، حىجانبەكت فرىيەدە، چونكە خودا مەزۇقى حىجانبادارى خۇشناۋىت، دەستت وەك مەسیح بىڭەرەوە پاپكە... مەھىلە تەماشا كىرىنى ئەو دوکەلەى لە مال و خانووبەرەو قەيسەرى و بازارەكان دىيت بىڭۈزۈت، لەسەرخۇ پاکە، چىتر ئاسان نىيە ئەو تانك و زىز پېشانە بىانگىزەوە، دەبىت ئەو خومپارانە لەسەرمان بۇھىستن، دەبىت ئاڭرو گوللە لەسەرمان بۇھىستىت، پاکە داليا...پاکە».

مۇنۇلۇكىنى درىېزبۇو كە ھەندىيەك شەو جەلاشت لە بەردىم خۆيەوە دەيكۈوتەوە، من چەندىنجار گويم لېيىووە كە وەك ئەكتەرىنەك لە شانقىرىيەكى مۇنۇدرامادا دەھىستاو ھەلدەلەرزى و چاوانى پىرەبۇون لە ئاۋ و سەرلە نۇئ ئەو رىستە پىرسە يەر سەمەرانەي خۆى دەگۈوتەوە. ھەندىنجار لە شەوانى سەرمادا، لە ژىير باراندا دەستتى بەرزىدە كىردىوە و ئەو مۇنۇلۇكەي دووبارەدە كىردىوە. نازانم من چەندىن جار گويم لېيىووە، بەلام دلىيام لە شەوانى سايەقەدا گويم لېيىووە، لە ئىوارانى رەشەباو گەردىلۇلدا بىستۇرمە، بىنیومەوە كە بە ناو بەفردا پۇيىشتۇرۇ و ئەو قسانەي كىردو، وەك ئەوهى رىستەكان گەرمىيەكەنەوە، وزەي تىڭىرىتىن و توانىي لەبرخەن. بىنیومە لە شەۋى لېزمەو بروسىكەدا، لە ژىير باراندا وەستاواھو ھەمۇ ئەو تىكىستەي وەك خۆى دووبارە كىردۇتەوە.

جەلاشت كە يادەورىيەكى بىئەندازە بەھىزى ھەبۇو، بەھىزىر لە يادەورى فىليتىك، زۇر وردىكارى ڙيانى خۆى لە بىرېبۇو، بەلام بىتىچىت ھېچ پارچەيەكى زىندهكى خۆى بە ھەمان وردىكارى وەك پۇداۋەكانى ئەو شەۋە لەبىرېبىت... كاتىك خۆى و داليا، بە ناو ئاڭرو سووستان و تەقە

و تهقینه‌وهدا له شاره پیروقزه‌ی باشمور دهربازبوبوون، جه‌لادهت بونی شه‌قامه‌کانی له یادبوو، ره‌نگی کوچه‌کانی له یادبوو، ده‌نگی دلی شه‌و پاساری و کوکوختیانه‌شی له یادبوو که به‌سهر سه‌ریدا فریبوون، هیچ یهک له خولیاو خه‌بایال و وشانه‌ی یادنه‌چووبووه‌وه که له شه‌وهدا به دلیدا گوزه‌ریانکردوه، ههتا دهیتوانی دلّوب دلّوب له‌سهر شه‌و خویتانه قسه‌بکات که بینیوونی، له‌سهر ره‌نگ و هالاوو گرمیان، دهیتوانی له‌سهر شه‌و برینانه بدويت که له ناوچاوانی کوزراوه‌کاندا بینیبووی، له گوشی زاریان که بهر له مه‌رگ بق هاوار کردبوویانه‌وه.

بهدریزایی شه‌و را‌دهکن، به کوچه‌و شه‌قامه‌کاندا، به شاروچکه‌و گوندۀ غه‌مگینه‌کانی سه‌ره رینکادا، له هه‌موو جینگایه‌کدا له سووتان و کاولکاری و مه‌رگ به‌ولاوه هیچی تر نابینن. مرؤف که به عه‌مودی کاره‌باوه به‌ستراونه‌ته‌وهو تیرباران کراون، مندال و ڏن که پیکه‌وه کوکراونه‌ته‌وهو سووتیزراون، که‌سانیک له بن دارخورماکاندا سه‌ربرراون... به‌دیزایی شه‌و به‌سهر لاشه‌کاندا بازده‌دهن، گوییان له ده‌نگی تانک و زریپوشه له‌دوايانه‌وه دیت، خه‌لکانیک ده‌بینن به پیخاوی هه‌لدين. خه‌لکانیک به ئاگره‌وه ده‌فرن، خه‌لکانیک به جبهه‌کانیانه‌وه به‌رزدنه‌بنه‌وه بق ئاسمان، سه‌ری مه‌لاکانی حه‌وزه که تله‌دنه‌وه بیثه‌وهی میزه‌ره‌کانیان بکه‌ویت. ده‌مه‌وبه‌یان به دوو قاچی زامداره‌وه، به روحساریکه‌وه که دوکه‌لی جه‌نگ و تهقینه‌وه ره‌شیکردوه، به چاوانتیکه‌وه ترس و بیتخه‌وهی ماندوویکردون ده‌گنه‌وه شاری ته‌پوتوزه زه‌رده‌کان، شاریک چیتر به هیچ سه‌راب و ۋاپتیه‌یهک ده‌وره نه‌دراوه، شاریک هه‌تیوو غه‌مگین له ناو پووبه‌رینکی ترسناک و بیسنووری لمدا وەک دوا قه‌لای حه‌قیقهت پالکه‌وتتووه. شاریک که به‌دریزایی میژووی خۇی لەناو ھاوکیشے‌یهکا ژیابوو، که له بنه‌وه‌را له‌سهر جیابوونه‌وهی ژیان له مردن، جوگرافیا له وەهمه‌کانی، شار له سیتې‌ره‌کانی، واقیع له خه‌بایال‌کانی، میژوو له حه‌قیقتە‌کانی دروستبوو. به‌ره‌هه‌می میژوویهک

بوو شاره‌کانی گوربیوو بق گیانله‌به‌ریکی دوو دیو، دیویکی ناشکراو
 دیویکی نهینی، دیویکی هوشیار و دیویکی نائاگا، شاره‌کانی دایه‌شکردوووه
 سه‌ر دهیه‌ها رو خسار، دهیه‌ها چه‌شنی کوچه، که هر چه‌شنبیکیان
 ناته‌بابوو له‌گه‌ل ئه‌وانی دیکه‌دا. به‌لام ئه‌و شه‌وه چیتر راستی و درق،
 ژیان و شیوه خه‌یالیه‌کانی له‌یه‌کتر جیانه‌ده‌کرانه‌وه. شاری تپوتزه
 زه‌ردەکان، وینه‌یه‌ک نابوو، خه‌یالیک نابوو له شاره‌کانی تر جیابوو بیت‌وه،
 ئه‌و به‌شه نهینییه‌ی ناو جوگرافیا نابوو که جگه له دهروازه‌یه‌ک رینگایه‌کی
 تری نه‌بیت بق گه‌یشتن به جیهان. چیتر شوینی شته حه‌رام و نهینییه‌کان
 نابوو، چیتر حه‌رام و نهینی بونیان نه‌مابوو، به‌لکو خۆیان بوبوون به
 ته‌نیا حه‌قیقت. ئیدی ئه‌و شاره بوبوو به ته‌نیا شاری دونیا. له به‌ر
 دهروازه‌کانی شاردا هه‌زاران فریشته‌ی غه‌مگین پیشوازی دالیايان ده‌کرد،
 به‌سه‌ر سه‌ریدا فرین، له‌سه‌ر سنگی ده‌نیشتنه‌وه. ئه‌و بقزه ده‌مەو به‌یان
 دالیا و جه‌لا‌دەت گه‌رانه‌وه بق لای ته‌نیاترین دکتوري سه‌ر ئەم ئەستیزه‌یه،
 بق لای موسای بابه‌ک. به‌یانییه‌کی زووبوو، دهنگی تۆپ و ته‌قینه‌وه له
 دووره‌وه ده‌گه‌یشته کوچه‌کان، موسای بابه‌ک به خۆی و پیشیکی سېی
 دریزه‌وه کورسییه‌کی له به‌ر ده‌رگاکه دانابوو، به‌تانييیه‌کی دابوو به خویداو
 له‌سه‌ره خۆ کەمانی لىدەدا. کاتیک جه‌لا‌دەت و دالیا گه‌یشتنه پیشده‌می به
 ئەندازه‌یه‌ک ماندووبوون له‌بەردهم موسای بابه‌کدا که‌وتن که به هەموو
 پیری و ماندووبوون له‌بەردهم کۆمەکیان پیکات ھەستن. موسای بابه‌ک
 له‌و تاریک و پوونه غه‌مگینه‌دا ده‌یگووت: ئازیزان ده‌بیت خىرا پشوبىدەن،
 ئه‌وان به‌ریوهن، له چه‌ند سه‌عاتی داهاتوودا ئیشیکی زۆرمان ھېي.
 له ژووره‌وه قاچه زامداره‌کانی بق بیماردەکردن و زامه‌کانی ده‌بەستن
 و ناوجاوانی هەردووکیانی ماچدەکردو ده‌یگووت: بخهون، چه‌ند سه‌عاتیک
 بخهون... جه‌ھەنەم به‌ریوهیه.
 پېنکه‌وه له ژووریتکی تاریکدا دەخه‌وتن. جه‌لا‌دەت نه‌یده‌توانی بخه‌ویت له

هه‌وادا فریشته غه‌مگینه کانی دالیا سیراجه‌دینی ده‌بینی ده‌گرین، فرمیسکه کانی ده‌بینین و هک مرواری له هه‌وادا ده‌دره‌وشانه‌وه. ته‌ماشایده‌کردو سه‌رتاپای تاریکی ناو ژووره‌که پریبووبوو له دلوقه فرمیسکی زیوین که له هه‌وادا مه‌له‌یانده‌کرد. دالیا و هک فریشته‌یه‌ک ده‌خه‌وت، جه‌لادهت هه‌لدهستاو له تاریکیدا ته‌ماشای ئه‌و نیگاو پوومه‌ت و لیتوه زه‌ردانه‌ی دالیا سیراجه‌دینی ده‌کرد، که ماندویتی پوخساریتکی خوداوه‌ندانه‌یان پنی به‌خشیبوو، بؤیه‌که‌مجار و هک عاشقیک به هیمنی لیتوی ده‌خسته سه‌ر پوومه‌تی و ماجیده‌کرد، ئه‌وه يه‌که‌مین ماج و دواهه‌مین ماقچی راسته‌قینه‌ی هه‌موو ژیانی ببوو. ماجیده‌کردو و هک به‌سه‌ر لاشه‌ی مردووییه‌کدا بکری، سه‌ریده‌خسته لیتواری قه‌ره‌ویله‌که‌بی و ده‌یکووت: هاوار... هاوار. ده‌که‌پایه‌وه ژیز جیگاکه‌ی خۆی و ده‌گریا، خۆی له ژیز به‌تائییه‌کدا گرموله‌ده‌کرد و ده‌گریا.

به‌یانی ببوو، پوژ هه‌لاتبوو جه‌لادهت له پنجه‌ره‌که‌وه گویی له ده‌نگی هه‌ندیک بالنده‌ی غه‌مگین ده‌گرت که به پولی گه‌وره له به‌ردم پنجه‌ره‌که‌دا کوبووبونه‌وه، يه‌که‌م ده‌نگی ئاده‌می گویی لیبیوو، ده‌نگی گورانییه‌کی کوردی ببوو، ده‌نگیک له‌وه‌بهر جاریتکی تر له پرته‌قالی سېی بیستبووی، چوارکه‌س ببوون، چوارقۇلی به ده‌نگیکی گورالى گورانییه‌کی دېرینیان ده‌گووت‌وه «ئەرئ به توپی عاره‌قچن وا پویی و به‌جیتیه‌یشتم»... هه‌لدهستاو له هه‌یوانه‌که‌وه ته‌ماشای ده‌ره‌وهی ده‌کرد. ئه‌و چوار سه‌ربازه‌ی ده‌بیننیه‌وه، له جلویه‌رگینکی دراودا، له پوستالى دراودا، به سه‌ر پوخساریکی لاوازه‌وه، په‌شداگه‌پا، پېبرین. هر چواریان دەستیانکردبورو ملى يه‌ک، به ئىقاعیتکی هیمن به پىگادا ده‌رۇیشتن و گورانیان ده‌گووت، يەکتیکان خراپ دەشەلی. له ناكاول له به‌رده‌رگای دكتور بايەکدا ده‌وه‌ستان، چوار سه‌ربازی کوردبۇون، به درېزايى چەندىن پوژ بىخه‌بئر له دونيا به هه‌موو سه‌حرادا هاتبۇون، كەگەيىشتە شارى تەپوتۇزه زه‌ردەکان و ئه‌و له‌وحى دكتوره‌يان بىنى هاتن تا بىرىنەکانىان بۇ بېنچىت و به‌ره و باکور

بکهونه و هری. جه لادهت له هه بیوانه که دا پیشوازی لیکردن ههر چواریان لهوه سه رسام بعون، له شاریکی ثاوه هادا، له مالیکی ثاوه هادا کوردیک بییننه وه، چوار هاوردی بعون ناویان «حمسه نی توفان» «عه بدولای تهرزه» «نوری به فر» «جه لیلی باران» بعو، چوار بؤیاخچی که پیکه و گیرابونه وه به سه ربان، پیشتر به رده وام پیکه وه قوته راتی بؤیه یان گرتبوو، به یه که وه تیپیکی موسیقای میالی چکولان یان دانابوو، چوار و هر زه پیکه وه گورانیان گوتبوو. جه لادهت ئه و پوژه هی له بیربوو که به دهم گورانی ماملی وه خویان کرد به پرته قالی سپیدا. چوار زهرده خنه هی غه مگینیان هه بعو، چوار نیگا که پیده چوو له چوار چه شن بؤیه ی جیاواز هه لکتیشورایت، ئه وکات پر جوله و بزقک و زیندو و تربوون، وهلى ئیستا وه که ئه وه بعو له ناو ئاشیکی گه ورهی باروته وه هاتین بونی چه نگیان لینده هات. جه لیلی باران له هه موویان بچوکتربوو، له ئه نجامی ته قینه وهی خومپاره یه کدا له نزیکیه وه، قاجی چه پی پربووبوو له ورده پارچه، له وحده که هی خویان پزیشکه یان به جزیریکی سه ره تایی برينه کانی بخ پاک کردن بعو وه بؤی پیچابوو، دوای ئه وه له چهند شه و یکدا وحده که یان که وتبوروه زیر به رد اشی بوردو مانه ترسناکه کانه وه به شی هه ره زوری سه ره بازه کانی هاوردیان کوزرابوون. ئه و چوار کورده که پیکرا له مخزنی بارکردنی ته قمه نی کارده کهن، شه و یک په یوندیان به سوپاوه ده پچریت، دوو شه و له ناو جه مه لونه خالیه کانیاندا به پؤستال و بیزیکه یانه وه داده نیشن و به رده وام گورانی ده لین، به لام چیتر نه نان دین، نه ئا، نه هه وال. شه وی سیه م ده ستده کهن به سه فه رینکی ئودیسوسی به سه حرada. له رینگا تووشی چهندین گه رده لیول و تارمایی و ئه زدیه ای سهیر سهیر دین، به لام دوای شه شه و دمه و بیان ژنیک به ناوی ئوم فهزله وه، که له گه رده لیول و سه حرada بخ کوره و نبوده که هی خوی ده گه پیت له سه حرada ده یاند قزیت وه و پیشیانده که ویت بخ ئه شاره، له به ره دروازه کانی شاردا ناویشانی دکتور

بابهکیان دهاتن و به بیدنهنگ لیيان جیادهبیتهوه.
 سهرهتا ئاو دهخونهوه، چوار قاپ نیسک هەلەلوشن، چەندین سەمۇون
 به چاوه دەخۇن، چەندىنىش دەخەنە ئاو تورەكە كانىيان، لەو سەمۇونانەي
 ژىنېكى عەرەب لەو وەرزى بىئىشىيەدا بەتايىھەت بۆ موسای بابەك و
 خەستەخانەكەي دروستىدەكتات. دكتۆر دەلىت، بەر لەوهى بەرەو باکور
 بکەنۋە پى دەبىت كەمىنگ بىرىنەكانىيە كەندا پىاسەبکەن. جەلاھەت،
 سەربازەكەي دى دەرقۇن لە ئاو مالە سۈزانىيە كانىيە كەندا پىاسەبکەن. جەلاھەت،
 جەلەلى باران دەھىنتىھە ئۇورىيەكى تايىھەتەوه. كورپىكى گەنجى پوخۇشە
 بە دوو چاوى كال و خەندىھەكى كراوهەوه. لەسەر شۇينى تىماركرىنەكە
 پالىدەخات، ئەمە يەكمەن خۇشە لە زىيانىدا كۆمەكىيەت. جەلەل باران كە
 پىتدەچىت تەنيا سالىنگ لە جەلاھەت گەورەتىر بىت، بە هيمنى لەسەر تەختەكە
 راھەكشىت و تەماشاي ئەو پانكە چڭۈلانەيە دەكتات كە جالجالۇكەي زستان
 نىبىالەكانىي بە جۇرىيەكى ئەندازەيىي تەنييە، دواي ئىستىك رامان بەئەدەبەوه
 دەپرسىت: برام تو ناوت چىيە؟ جەلاھەت بە ئارامى سەيرىدەكتات و دەلىت:
 ناوم جەلاھەتى كۆترە. جەلەلى باران وەك ئەوهى شۆكىيەكى ئەلەكترييى
 لېيىدات راھەچەنەت، چاوانى پېردىن لە ئائى، دەستىدەگىرىت و پىتىدەلىت:
 ھارىم بە راستى پېتىلى، تو ناوت چىيە؟ جەلاھەت سەرسام دەھەستىت
 و دەلىت: ئازىزىم، من يەك ناوم ھەيە، ئەۋەتى لە دايىكبووم، پىتمەلەن،
 جەلاھەتى كۆتر، يەعنى دەبىت ناوم چى بىت؟ مەرزاڭ لە ھەر چىيەكدا
 درۇبەكت نابىت لە ئاوى خۇيدا درۇبەكت، ئاو شتىكى موقۇدەسە. جەلەلى
 باران چاوانى دەنۇقىنەت و دەلىت: نابىت، نابىت، جەلاھەتى كۆتر ئەفسانەيە،
 جەلاھەتى كۆتر ناوىكى ئەفسانەيە، تو لە من بېرسە، نابىت مەرقۇقىكى
 راستەقىنە ھەبىت ناوى جەلاھەتى كۆتر بىت.

جەلاھەت نارەحەت و تورە دەستى دەگىرىت و پىتىدەلىت: كىن واى بە تو
 گۇوتۇوه؟ كىن گۇوتۇيىتى جەلاھەتى كۆتر ئەفسانەيە؟.

جهلیلی باران، چاو لیکدهنیت و دلهیت: منی بدبهخت دلهیم، من دلهیم... من دوای ماوهیه کی دوورودریز هاتمه سر ئه و باوهه‌هی که جهلاهه‌تی کوتر ئه‌فسان‌یه، تیده‌گهیت، حیکایه‌ت و هیچی تر... تو ئه و نیت، ناتوانیت من بخه‌له‌تینیت... ئاه، موسیقاره‌یکی وا گهوره که دلهین موعجیزه‌ی دروستکردوه، چی دهکات لام گوندە پیسەدا؟

جهلاهه‌تی کوتر دلهیت: به‌لام، من جهلاهه‌تی کوترم... حیکایه‌ت نیم، به‌شیریکی بدبهختم و ته‌واو، بوده‌بیت حیکایه‌ت بم، بق دهیت ئه‌فسانه‌بم؟ جهلیلی باران دهیکووت: گوییگره، لهوانه‌یه تو یه‌کنکی تر بیت، عه‌فوومکه، دهشیت ناوه‌کانتان له یه‌ک بچن، ئوه‌یان شتیکی هیند گرنگ نییه. دوو سالیشه هیچ ناده‌میزادیک جهلاهه‌ت و هاولریکانی نه‌بینیو. من هاولریکم پینگووتم، جهلاهه‌تی کوتر ئه‌فسان‌یه‌کی ناو موسیقاره‌کانه، دروییکه موسیقاره‌کانی شار خویان بق خویانیان دروستیانکردوه. جهلاهه‌تی کوتر دهیکووت: هاولریم، بقم باسبکه... بقم باسبکه... چون باسی جهلاهه‌تی کوتر دهکه‌ن... چون، خودایه، بق هیچ که‌س هیه باسی جهلاهه‌تی کوتر بکات؟

جهلیل دهیکووت: منی داماو چون شته‌کانت بق بگیزمه‌وه، منیش جهلاهه‌تی کوترم نه‌بیستبوو، ئه و بدبهختم نه‌دهناسی. هه‌موو حیکایه‌ت‌که له و فلووته‌وه دهستی پیکرده که من له جه‌میلی پروشه‌وه بقم مایه‌وه. من هاولریکه‌کی موسیقارم هه‌بwoo مرد. ناومانتابوو «جه‌میلی پروشه»، ئه‌وکات ئیمه پینچ که‌س بعوین قونته‌راتی بؤیاخمان ده‌گرت، پؤزیک قونته‌راتی به‌رزترین بینای شارمان گرت، دهبايیه سره‌تايی ئه و بینایه بؤیه‌بکین، جه‌میلی پروشه له هه‌ر چوارمان دهنگی خوشتربوو، له هه‌ر چوارمان باشتدریش بؤیاخی ده‌گرده، پؤزیک که ئاسن و ته‌خته‌و پله و پیبانمان بق قاته به‌رزه‌کان داده‌نا، کاتیک هه‌ر پینجمان پینکه‌وه گورانیمان ده‌گووت، کاتیک له ئاماذه‌کردن و به‌ستنی

تخته کاندابوین، جه میلی پروشه، بیبههانه فلووته کهی دهژهن، بیبههانه
مهست بوبویو، له و بزراییه و بیشهوهی تخته و پیبانه کانمان قایمکردیت،
پاسته و خو لسمر ئه و راوه و باریکانه مهستانه کهوته فلوووت ژنهن،
بشهیوه یه ک فلوووتی دهژهن منی داماو و امده زانی ده فریت، ههستمده کرد
قاچی له تخته کان پچراوه و بزریقتوه، که بربووه وه لام وابوو بالی
گرتتووه... که و تنه خواره وه کهی له نزمبوونه وهی کوتیریک ده چوو له کاتی
فریندا، وهک پهربیک چون له بزره بزرانی دوینیاوه له بالی سیمرغیک
ده بیته وه به هیمنی و به بازنهی چه شناو چه شن دیته خواری، ئاوها
بربوبوه وه من گویم لئی نه بوبو بادات به زه ویه کهدا، به لکو وهک نیشته وهی
که لا یه ک له سهر زه وی بهو چه شنه نیشته وه، که گیشتنیه سه ری مرد بوبو.
بوجی مرد، نازانم؟ منی داماو نازانم بق خلک له خویانه وه ده مرن. که
جه میلی پروشه مرد، فلووته کهی بق منی ده ستخره بجه یهیشت. پیش
ئه وهی بمریت و هسیتیکی وههای نوسیبیوو که ده بیت من فلووته کهی
ئه و به ئیرس و هرگرم، ئه وه ته نیا شتیک بوبو له و به جیما. ههندیجارت به
شه قامه کاندا ده رؤیشت و فلووتم لیدهدا، من هه میشه به یادی جه میلی
پروشه وه موسیقام لیدهدا، له گورستان به ناو گوره کاندا ده رؤیشت
و موسیقام لیدهدا، به کوچه کاندا ده رؤیشت و فلووتم لیدهدا، هه میشه
ههستمده کرد تارمایی جه میل له گه لدمایه.

جه لیلی باران هه ناسیه کی دریزی هه لدکیشاو بیدهندگ ده بوبو.
جه لادهت سه راسیمه و حه پهساو، وهک یه کیک دوای کاره ساتیک ئه ژنونکانی
شکایتین، به را به ری داده نیشت و تکای تیاده کرد به رده و امیت، نه یاده زانی
چی ده بیستیت، حیکایه تی دووباره خزی، یاخود چیر و کینکی دیکه؟.
جه لیلی باران، که میک قاچی ده جولاند و دهستی به قره کورت و
چلکنه کهیدا ده هینا و ده یکووت «ش» ویک له شهوان منی به ده بخت به
کوچه یه کدا ده رؤیشت و فلووتم لیدهدا، له تاریکیدا روح طه به ریکی غه مگین

لیم نزیکبووه، پیاویکی کوماوهی پیربوو، پیریک بوو پینده چوو له حهشر جینمايت، له سوالکه ریک ده چوو هاتبیت منی به دبهخت خیری پینکه، من پینگووت «پیری به دبهخت تو هاتوویت دوای کومهک له یه کیک بکهیت، له خوت به دبهختره... هزار جار له خوت داماوتره». پیره میزدهکه به دهنگیکی حه سرمه تاوی پینسی گووت «من هاتووم لیت ببرسم، تو جه لادهتی کوتور ده ناسیت، سره هنگ قاسم ده ناسیت، نیسحاقی لیوز پیرین ده ناسیت؟». به جزریک ناوه کانی ده خوینده و، هستمده کرد هستیزه و مانگ له سه رمانه و ده لرینه و، دهنگی له دهنگی سوراچاکنکی پیر ده چوو، نه فه سی به نه فه سی میرزاده یه کی غه مگینی ده کرد. من پینگووت: «پیره میزد به ده نگتدا له ئاغازاده یه ک ده چیت حال و مالی ده راند بیت، ئه مانه کیت. من که س ناناسم ئه و ناویه هه بیت». پیره میزدهکه گووتی: «من میرزاده نیم، ئاغازاده نیم، کورم، من دیوه ره یه کی دامامون به کوچه کاندا ده رق و شت ده فرقش، ماوه یه ک له ووبه بر بهر له تو دوو کوبی تر، به کوچه کاندا ده رقیشتن و فلووتیان لیده دا... نهيان لیده دا، زور خوشیان لیده دا. به حوكمی ئه وهی کوچه گرم روزانه ده میینین. به لام له پردا و نبون، له پردا و هک زهی قووتیان بادات هه والیان نه ما. روز و هفتھو مانگ من چاوه روانمکردن، که س خه به ری لیيان نه بیوو... دواتر بیستم مؤسیقاریکی پیر به ناوی نیسحاقی لیوز پیرین بردوونی له و شاخانه ده رسیاندابات... خه لکی ده گیزنه و هو ده لین له و شاخ و گوندانه موعجیزه یان دروستکردوه، کوپریان چاکر دوقته و، مردوویان زیندوو کردو قته و، بارانیان باراندووه، کانی وشكیان خستو قته و هسمر فه، شتی زوریان کردوه که خه لک با سیده کات، شتی زور... کوری من، دلت له دیوه ره یه کی و هک من نه پهنجیت که ئاوه ها ده توه ستینم و شهوت لى ناخوشده که م... من نه یه که می جه لادهتی کوتورو سره هنگ قاسم حه ز لیبوو... گووت، ره نگه تو بیان ناسیت، برات بن، که سیکی ئه وان بیت».

جهلیلی باران، ئه و سهربازه زامداره‌ی له جینگای خویه و سهیری
جهلاوه‌تی دهکرد، دهیکووت: تو ئه و نیت؟ وا نییه، باوه‌پناکم تو ئه و
بیت؟ حیکایه‌تیک ههیه ده‌لیت ئهوان چوون بۇ ئاسمان... رؤیشتوون، خودا
هله‌لیکیشاؤن بۇ مەله‌کووت، تاله‌وی له به هشت، له بەر مەقامی بارى
تەعالادا مۇسیقىلا تېیدەن.

جهلاوه‌تی کوتىر هیچى نەدەگووت، باران بە غەمگىنییه وە هەناسەی
ھەلەدەکیشاو دهیکووت: لە ماوهی ئه و سالىدا بەرلەوهى بىمكەن بەسەرباز،
لە هەر شوینىك لەكەل مۇسیقارەكاندا بۇوبىتىم، باسى ئەفسانەی جەلاوه‌تى
کوترو سەرەمنگ قاسمىيان كردوه... لەھەر كۆي بۇوبىتىم.

جهلاوه‌ت دهیکووت: برام جەلیلی باران من هیچ شتىكىم لە تو ز ناوىت،
ھېنده نېبىت، لېت بېرسم: گەر رۇزىك لە پۇزان گەرامەوه بۇ باکوور، ئابا
توز ئه و مۇسیقارانەم پىتەنناسىتىت؟ گەر گەرامەوه بۇئەوه دەمبېيتە لاي
ئه و مۇسیقارانە؟

جهلیلی باران زەردەخەنەيەكى دەگرت و دووبارە تەماشى پانكە
چەكتۈرانەكەي سەققەكەي دەكرىدەوه دهیکووت: چەندىن جارى تر ئه و
دىتەرە پېرم بىننېيەوه. ھەموو جارىك بانگىدەكىرىم و دهیکووت: كورپم،
پېتىلىنى، هیچ ھەوالى تازەت لەسەر جەلاوه‌تى كوتىر و ھاپرىتەنەن ئىيە؟ ئاد،
پېرىنەكانم زۇر ئازارمەدەن، ناشىزانم بۇ لە ھەموو شوينىك ئەم چىرۇكە
دەگىزەمەوه، برام لەوانەيە لە بەر ئەوه بىت، حیکایه‌تىكى تر نازانم، شتىكى
گىرنگ و بە نىخ لە زىيانىدا پۇونادات، ها، دەبىت لە ژيانى داماۋىيکى وەك
مندا چى روبرىدات؟ برام گەر ناوى راستەقىنەي خۇتم پى بلېيت، بە
ھەموو مۇسیقارەكانى شارت دەناسىتىم، من ھەموويان دەناسىم... بەلام مال
خراپ ئەم گۈنە خۇشە بۇ جىنەھەيلەت؟... برام مەيرەوه بۇ باکوور، خودا
دەزانىت چ كارەساتىكى تر بەرەنگاوهىيە؟ ئىرە لە ھەر جینگایەكى تر بۇ تو
باشتىرە.

جه لادهت سه ری ده خسته ناو دهستیه و هو له جیگای خوی گرموله ده بwoo،
 چاوانی پرده بعون لفمیسک و دهیگووت: رقم له ته پوتوزه، رقم لم
 زمانه يه، خوت ده زانی عره بی زمانی جه لاده کانه، ها خوت ده زانیت که
 که س ناتوانیت شه و پوژ ئه زمانه قسه بکات که پیاوکوژه کان قسے
 پیده کهن. رقم له بیده نگی بربه یانی ئه شاره يه، رقم له تار مایه کانیتی،
 رقم له سه ریازو سوزانیه کانه... رقم له هه مهو شتیک، رقم له خومه.
 جه لیلی باران دهیگووت: من شتیک له تو گهوره ترم، شتیک له تو
 گهوره ترم، گه ر گهیشم وه باکوور و توش گهیشتیه وه، ده توانم کومه کت
 بکم. مه ترسه، له بازاری ئاسنگه ران له هر که سیک بپرسیت جه لیلی
 باران، کوری موحسینی لووله ساز ده تبات بولای باوکم.

جه لادهت وه ک گیانداریکی ته نیاو بریندار دهینالاند: هاو پریم من که س
 ناناسم، که س ناناسم، هاوری و که س نیه، گه ر پوژیک بیمه وه نازانم
 ده بیت له کوی بخه وم... له کوی بژیم، چ کاریک بکم؟ نازانم.

جه لیلی باران به بهزه يه وه سهیریده کرد و پیده که نی: ناواها قسے بکه،
 باشتره له وه درق بکهیت و بلیت من جه لاده تی کوترم. جه لاده تی کوترم
 موسیقاریکی به ناو بانگه، له هه مهو شوینیک حورمه تی خوی هه يه، خه لکانی
 زوروزه بنه دهست ده گرن به سنگیانه وه بزی. ها توش له ناو ئه
 قهحبه خانه گهوره يه دا خوده هکهیت به جه لاده تی کوترم... مرquiv درق
 نه کات باشتره.

جه لادهت بیئه وهی هیچ بلیت له ژووره که ده پویشته ده ره وه و وه ک
 هیزیکی نهینی پاکیشیبکات پوویده کرده نیو کوچه کان. ساتینکی سهیر بwoo، له
 هه ر چوار لاوه ده نگی ته قینه وه ده هات، له هه مهو لا یه که وه خه لکانی ئاواره و
 هله اتوو له هه مهو شاره کانی باش ووره وه ده هاتنه ژووری بق ئه شاره
 چکوله يه، وه کو ئه وهی ئیره دواهه مین پهناگای ئه و سه زه مینه بیت.
 جه لادهت سه دهها ژن و مندالی سه رگه ردانی ده بینی وه ک شیت ده پرژانه ناو

جه لادهت سه‌ری ده خسته ناو دهستیه و هو له جینگای خوی گرموله ده بورو،
چاوانی پرده بیون له فرمیسک و دهی گووت: پقم له ته پوتوزه، رقم لهم
زمانیه، خوت ده زانی عره بی زمانی جه لاده کانه، ها خوت ده زانیت که
که‌س ناتوانیت شه و پوز ئه م زمانه قسه بکات که پیاوکوزه کان قسی
پنده کهن. رقم له بیده‌نگی به ربه‌یانی ئه م شاره‌یه، رقم له تارماییه کانیتی،
رقم له سه‌ربازو سوزانیه کانه... رقم له هه موو شتیکه، رقم له خومه.
جه لیلی باران دهی گووت: من شتیک له تو گهوره‌ترم، شتیک له تو
گهوره‌ترم، گهر گهیشتمه و باکوور و توش گهیشته وه، ده توانم کومه کت
بکه‌م. مهترسه، له بازاری ئاسنگه‌ران له هه رکه‌سیک بپرسیت جه لیلی
باران، کورپی موحسینی لووله‌ساز ده بکات بولای باوکم.

جه لادهت وهک گیانداریکی ته‌نیا و بریندار دهینالاند: ها و پرم من که‌س
ناناسم، که‌س ناناسم، ها وری و که‌سم نیه، گهر روزیک بیمه و نازانم
ده بیت له کوی بخه‌وم... له کوی بژیم، ج کارینک بکه‌م؟ نازانم.

جه لیلی باران به به‌زه‌بیه و سه‌یریده کرد و پنده‌که‌نی: ئاوها قسه بکه،
باشتله له وهی درق بکه‌یت و بلیت من جه لاده‌تی کوترا، جه لاده‌تی کوترا
موسیقارینکی به‌ناوبانگه، له هه موو شوینیک حورمه‌تی خوی هه‌یه، خه لکانی
زوروزه‌بنده دهست ده گرن به سنگیانه و بؤی. ها توش له ناو ئه م
قه‌حبه‌خانه گهوره‌یه‌دا خود: هکه‌یت به جه لاده‌تی کوترا... مروف درق
نه کات باشتله.

جه لادهت بیئه‌وهی هیچ بلیت له ژووره‌که ده‌پویشته ده ره‌وه و وهک
هیزیکی نهیتی راکیشیبکات پوویده کرده نیوکوچه کان. ساتیکی سه‌یربوو، له
هر چوار لاوه ده نگی ته قینه وه ده هات، له هه موو لایه که‌وه خه لکانی ئاواره و
هلهاتوو له هه موو شاره کانی باش‌شوره وه ده هاتنه ژووری بؤ ئه م شاره
چکوله‌یه، وهکو ئه وهی ئیتره دواهه‌مین په‌نگای ئه و سه‌ر زه‌مینه بیت.
جه لادهت سه‌ده‌ها ژن و مندالی سه‌رگه‌ردنی ده بینی و وهک شیت ده‌رژانه ناو

کوچه‌کانه‌وه، دهیه‌ها چه‌کداری دهیبینی له پوخساریاندا ترس و شکست ههبوو، ههموو دهیانگووت: هیزه‌کانی گاردی کوماری له ههموو قوله‌کانه‌وه به خیرایی و بی به‌رگریه‌کی گهوره به‌رهو پیش دهچن. له چهنده‌ها لاؤه چه‌کداره‌کان برینداره‌کانی خویان له دهسته‌به‌رهدا دههینایه ئهو شاره و بۇ دکتور ده‌گه‌ران، ههندیک له برینداره‌کان به کولی هاوبیکانیانه‌وه بیون، ههندیکیان له بهتائیدا هلگیرابوون و خوینه‌که‌یان له بهتائیه‌کانه‌وه ده‌تکایه سەر زه‌وهی. ناله‌ی برینداره‌کان تیکەل به هاوارى ئهو ژنانه بیو بیو که دویتى شەو میردو براو کوره‌کانیان له شەردە دۆپاندبوو. ههندیک له چه‌کداره‌کان به زور دەرگای مالەکانیان دەشکاندو بە‌دوای نان و ئاودا دەچوونه ژوورى. جەلا‌دەت وەک شاھیدیکى شىيت تەماشايىدەکردو هيچى نە‌دەکردى، بە کوچه‌کاندا ده‌گەپا و سەيرى ئهو ژنانه‌ی دەکردى كە به خویان و عەبا رەشەکانیانه‌وه شاریان پېرده‌کردى لە گریان و فيغانىکى گهوره. لە ههندى جىنگادا چە‌کداره‌کان له‌گەل سۆزانىيە‌کاندا دەببۇوه شەپریان، ههندیک لە سۆزانىيە‌کان به ترس‌وه دهیانقىزىاند و دهیانگووت: بېۋنە دەرى، بە ھۆى ئىتووه‌وه ههموو ئەم شاره خاپووردە‌کەن... جەلا‌دەت چە‌کداره‌کانى ده‌بیبینى قورئان دەخويتن و تەقە لە كچە‌کان دە‌کەن، قىزيان دە‌گىرن و بە شەقامە‌کاندا پاياندە‌کىشىن. ده‌بیبینى لە دوا ساتە‌کانى ژيانىاندا ههموو غەریزە وە‌حشىيە‌کانیان دەهینتە‌دەرە‌وه... كچ سەرده‌پىن، بە لەقە دەرگاکان دەشکىتىن، تووشى ھيسىتريا دەبن، هاواردە‌کەن، دە‌گرىن... ئەو چاو دەنۇقىتىت و دەبىبىت تانكە‌کان لە هەر چوارلاوه به‌رهو ئهو شاره دىن، بە ههموو شەقام و كوچە تۈزاوى و زەردە‌کاندا دە‌گەپىتە‌وه بۇ پىتە‌قالى سېپى، بۇ ژوورە‌کەی خۆى، بۇ لاي يادگاره‌کانى خۆى. لەوی دهیه‌ها چە‌کداره‌کانى راپەرین دەبىبىت چاوه‌پى ئەوەن لە كوچە‌کانى ئەم شاره‌دا شەپى مان و نەمانى خویان بکەن. پىتە‌قالى سېپىان كردىو بە بىنکەمى سەرەکى خویان. دهیه‌ویت بە ناویاندا دزەبکاتە ژوورى، پىتىاندە‌لېت من

موسیقارم و ئىرە مالى منه، دەيەوېت تىيانىگە يىنەت كە كەلوپەلەكانى لە وين. بەپال دەيىكەنەدەرى، تەنگەكانى لە پۇودا بەرزىدەكەنەوە، پالى پىتوەدەنلىن، هەرەشەى لىدەكەن و دوورىدەخەنەوە. گرمەى تەقىنەوە كان تا دىت زياتر نزىك دەبىتەوە، تا دىتىش كۆچەو كۈلانەكانى شار پىر پىردىن بە ژىن و مەندال و بىاوانى ماندوو و بىرىندار، كە لەگەل مراوى و ماسىيە خەياللىيەكانى ناو سەرى جەلا دەتدا بە جۆرىك تىكەلەدەن ناتوانىت لە يەكىان جىاباكاتەوە. هەوا پەرە لە بۇونەوەرى بىرىندار، لە بالندەى خورافى كە لەسەردەمە دوورەكانەوە رايانكىرىدۇ، مراوى كە بە پۇلى گەورە بە ناو شاردا دەفرىن، كوكۇختى كە لەدەورى بىرىندارەكان نىشتۇونەتەوە، قولنگى پىر كە بە ناو دوکەلەكاندا دەفرىن و دەگەپىتەوە. لە كەرانەوەيدا بۇ لائى دكتور بابەك، ھەندىك لە موسىقارەكان دەبىنەت، لە بەر دەركاكان وەستاون و موسىقا لىدەدەن، موسىقا يەك غەربىيە بەو رۇزە، نامۇيى بە دىمەنى بالىندەكان، نامۇيى بە ترس و تەنھايى و نائۇمىدى ئەو ساتە. موسىقا يەكى پۇچە... موسىقا يېھۇدەيىھە. جەلا دەت بىردىكەتەوە، كە موسىقا دەتowanit پۇچ بىت، پاکىدىن بىت لە ھەموو مانايىك، دەتowanit تەعىير بىت لە بىھۇدەيى ئىنسان. گوچەكانى خۆى دەگرىت و دەلىت «ھاوار، موسىقا هيچ نىيە جە لە چاوهپروانىيەكى دوورودىرىزى كارەسات... مەرۆف موسىقا لىدەدات چونكە لە نىوان چاوهپروانى كارەسات و كارەساتدا هيچى دى نىيە بىكەت». ئەو پرسىيارە ئەبەدىيە ھەميشە لە دىلەدا بۇو، ئەو پرسىيارە لەيەكەم رۇزانى فيئربوونى موسىقاوا له خۆى پرسىبىوو: پەيوەندى نىوان، موسىقاو كارەسات چىيە؟ لەو رۇزەدا موسىقا لە دىدى ئەودا هيچ نەبۇو جە لە بىھۇدەيى، ئەويش هيچ نەبۇو جە لە مەخلوقىنىكى بىتسۇود، موسىقارىك كە ناتوانىت هيچ بىكەت، نازانىت هيچ بىكەت. ئىستا جە لە كارەساتىك كە لە ھەوا دا مەلەيدەكرد، شىتكى دى نەبۇو ماناي ھەبىت، لەو شارى سەراب و خەيال و تەپوتۇزەدا كارەسات تەنبا شىتكى بۇو ماناي دەبەخشى، وەك ئەوهبۇو

موسیقاره‌کان پیزبوبیتین تا بیتهوده‌یی بنووسته‌وه... سه‌یریده‌کردن له بهردهرکی ماله‌کانی خویان موسیقايان لیدهدا، به چاوه غه‌مگینه‌کانیانه‌وه به دوکه‌لی ئهو ساته‌دا ده‌پوشتن و هیچیان نه‌بwoo بیلین. جه‌لادهت بیریده‌کرده‌وه، له هه‌موو ساته گرنگه‌کانی میزودوا موسیقاره‌کان مه‌خلوقاتی بیسورومن. نه‌یده‌زانی ئاخۇ ئهوه مردنه که گوئ ناگریت، ياخود موسیقايه نایه‌ویت له‌گەل مردنداد دیالۆگی هەبیت؟ ئهوه مردنه کەوهک رەشەبایه‌کی گەوج دیت و ناوه‌ستیت تا مرۆف به عەقل، به ئوازان، به موسیقا قسەی له‌گەلابکات، ياخود موسیقايه بیباکانه شان ھەلتەتەکنیت و بەرهو ئەبەدیت دەرۋات و ئىستاي بەلاوه گرنگ نیيە؟ ئهوه چ نەتینیه‌که موسیقاره‌کان دەگورپیت بۇ بۇونه‌وھرى بیسوروود؟ جه‌لادهت به ناو قوربانیه‌کاندا دەگەپراو دەبیویست شتىنگ بکات، بەلام چى؟ چۈن دەتوانیت بچىتە ئەم گەمەیه‌وه بىئەوهى بېتت به مه‌خلوقىتى تى؟ بۇ موسیقا دەبیت تەنبا له پېش كارەسات يان دواى كارەسات قسەبکات؟ بۇ له‌ساتى كارەساتدا موسیقا قسەیه‌کى نیيە بىكات؟ جه‌لادهت له ناوه‌راستى شتەکاندا دەوهستاوا بەدەورى خۆيدا دەسۋپايدە. وەك ئەوهبwoo ئهو هىشتا كاتى قسەکردىنى نەهاتبیت، هىشتا ئهو ساته نەهاتبیت پېشى ئهو بىتە سەر شانق. دەوهستاوا دەيگۈوت، بەلام چى ئەگەر ئەمپۇ من مردم، ئەگەر كۈزرام؟ بىئەوهى وەلامى هەبیت، وەك شىتت به كۆچەکاندا دەگەپرايدە بۇلای موسای باپەك، له كۆچەکاندا سىن ھاپپىكەى جەللىي بارانى دەبىنى دەستيائىنكردۇتە ملى يەك و له ناو دەنگى تەقىنەوهەكان و ترسى ئهو چىشتەنگاوهدا گۇرانى ماملى دەلىن. له بهردەرکى خەستەخانەكەى دكتور بابەك دەيان بىرىندارى دەبىنى له كۈلانەكەدا پىزبوبوبۇون، به ناو چەكدارو بىرىندارەکاندا دەچۈوه ژۇورى، سەرتاپاى حەوش و ھەيوانەكەش خەلکى زامداربۇون، به ناو ژۇورەکاندا دەگەپراو دەبىنى هەموو قەرهوئىلەكان پېن لە بىمار، نىوان قەرهوئىلەکانىش پېن له كەسانىكە دەنالىتىن، وەك ئەوهبwoo

دكتور بابهک ههموو ئەو قەرهویلانەی بۇ رۇزىكى وەها دانابىت، بەلام ئىستا دەبىيىنى كارەساتەكە لەوە گەورەترە بتوانىت ھىچ بکات. وەك شىت بە خۇرى و پىشە سېپىيەكە يەوە لە نىتوان قەرەوىلەكەندا ھاتوچۈيدەكىد، بىرىنەكانى دەبەست، باوهشى بە زامدارەكاندا دەكىد، مىنالەكانى ماچدەكىد، مردووەكانى بە كۆمەكى ھاوارى و كەسوکاريان ھەلەدەكىرت، كاتىكى نەبۇو تەماشاي جەلادەت بکات. ئەو وەك شىت بەدوايەوە بۇو، تەماشايىدەكىد، ئىلهامى لىۋەردەكىرت. جەلادەت لە كاتىكىدا لە گەرمە سەيركىدىنى دكتور موساي بابەكىدا بۇو، لە ناكاو پۇل پۇل فريشىتەكانى دالىاى دەبىيىنى لە ھەوادا دەگرىن، دىمەنلىقىنى فريشىتەكان دەيفراند بۇ لای دالىا كە بەسەرىتكى تر سەرقالى بىمارەكان بۇو، كەمە خواردىنى دەدانى، ئاۋىدەكىد بە دەميانەوە، بىرىنەكانى دەپېچان، حەبى ئازارى دەدانى، دەستى دەخستە سەر ناوجاوانىيان و باوهشىتىنیدەكىد. جەلادەت دەيوىست بچىتە لاي جەللىي باران، بەلام كەسى نەدەبىيىنى، قەرەوىلەكە يەكىنلىكى دى لەسەربۇو. هەموو ڈورەكان دەگەراو جەللىي بارانى نەدەبىيىنى، لە هەموو جىنگىايەكىش وەك شىت بەر ئەو فريشىتە چكولانانەي دالىا سىراجەدىن دەكەوت، كە ھەوايان پىركىدىبوو لە فرمىسىكى زىوين. دالىا لە گەرمە سەرقالىدا جەلادەتى دەبىيىنى و دەيگۈوت، جەلادەت يارمەتىم بده، بەلام ئەو نەيدەزانى چى بکات، و اھەستىدەكىد ئەو دەبىت بە تەنبا تەماشابكات و ھىچى دى... تەماشابكات و ھىچى دى. دەستەوەستان لە ناو كارەساتدا دەوەستاو سەيرىدەكىد. هەموو ئەو نىوەرۇ سەيرەي لە سەيركىدىدا دەبرىدىسەر، ھەزىدەكىد دالىاو دكتور بابهك هەموو شىتكى جىبىھىلەن و وەك جاران لە ھەيوانەكەدا دانىش و باسى بۇزىگارە زىرىنەكانى جاران بىكەن، ھەزىدەكىد دكتور بابهك جارىكى دى باسى ئۆپرائى «ھولەندى بالدارى» بۇ بکات، ئەو دىمەنەي بۇ دووبارەبکاتەوە كە سېنتا و كەشتىيەوانە ھولەندىيەكە پىنكەوە دەچن بۇ ئاسمان. دەيوىست چاۋ بىنوقىنىت و چىتىر ئەو فريشىتە چكولەو غەمگىنانە

نه بینیت له هه وادا، ئهو ماسییه خورافیانه نه بینیت که له زهریا دووره کانه وه رایانکردبوو، ئهو مراوییانه نه بینیت که به ههزارهها به ناو شاردا ده فرین. جاریکی تر ده چووه ده ری و له کوچه کاندا به دواى جه لیلى باران و هاپرینکانیدا ده گهرا، به لام که سی نه ده بینی. دهنگی ته قینه وه کان زور نزیکده بیونه وه، تا ده هات خلهک و چه کداری زیاتر ده هاتته شاره وه. جه لادهت چاویده کرده وه و ده بینی له هر چوار لاوه تانک و زریپوشه کان به ره و ئه وی دین. پالیدهدا به دیواریکه وه هستیده کرد ئه و شاره ده جولیت، ئهو شاره ده روات، وه که شتییک له به حریکی گهوره لاما بجولیت به ته اوی سه رشینه کانیه وه به ره و نادیار ده چیتیه پیشی... و هک چون گیانداریکی بریندار ده یه ویت له ئابلوقه یه ک ده رچیت، ئهو شاره وه که نه نگنیکی بریندار لمه سره خو پیچیده کرده وه و به ناو شه پوله کاندا ده پویشت. جه لادهت چاویده کرده وه و گویی له دهنگی يه که مین موشه کی گهوره ده بیو دهیدا به ناو شاردا، له ماوهی چهند ده قیقه یه کدا ده یه ها موشه کی گهوره گهوره ده یاندرا به شاردا، خله کانی بیپه ناو په ریشان به دهم هاوارو ده عاکردن وه به کوچه کاندا رایانده کرد، به لام هیچ جیگایه کی ئه مین له و شاره ده بیو، موشه که کان ده یه ها کوژراویان به جیده هیشت، خله کان به شه پول له شوینی ته قینه وه کان دوورده که وتنه وه، له و ساتی ترس و سامه دا جه لادهت ته نیا که سیک بیو به ره و ئهو شوینانه ده پوی و ده یویست له نزیکه وه بونی باروت بکات، بونی خوینی کوژراوه کان بکات و له یاده وه ری خویدا بینویست. له شوینی موشه که کاندا مندالی پارچه پارچه و لاشهی هلامه لای ده بینی، سه ری براو و دهستی قرتا و و قاچی بیساحیب، له ناو دوکه ل و هالاوی مردندا ده پویشت و هستیده کرد و هزیفه ئه وه که هه ویه کاره ساته کان بینیت، و هزیفه ئه ویه ته ماشای کوژراوه کان بکات و هه وای مردن هه لمژیت.

له گه ل تاریک بیونی دو نیادا ژماره هی موشه که کان به جوریکی ترسناک

زیادیکرد، له هممو لایه که وه ئاگر هلهدهستا، هممو شاری ته پوتوزه زهردهکان دهسووتا. وەک کەشتییک بە دەیهەا کەشتى تر ئابلوقة دراییت، ئەو شاره دەیویست لە گەمارق دەربازیت، دەیهەویست خۆی لە زھوی راپسکینیت، مەودا نزیک و دوورەکانی زھمان بېپیت، دەست بە ئاسمانەوە بگریت و بە تەواوی سەرنشینەکانییەوە بەرهەو کەشكەشانی فەلەک سەرگەویت. بەلام هیچ هیزیک نەبۇو ئەمجارە پزگاریبیکات. بۇنى ئاگرو دوکەل دونیای تەنبیوو، سەر شەقام و مالەکان پېپووبۇون لە لاشە. جەلادەت دەگەپایەوە بۇ مالى دکتۇر، لەویش دەیهەا مەرۋى سووتاو و پارچەپارچەی لە پیش دەرواژەکەدا دەبىنى، موشەکىك لە ناو بىرىندارەکاندا تەقىبۇوھو دەدەپەرەن دەپەن، دەلەپەن دەپەن بۇنى باروت و دوکەلدا پایدەکرده ژۇورى، دالىای دەبىنى بە جله خویناوبىيەکانییەوە لە ناو دوکەل و ئاگردا بىرىندارىنیک هلهدهستینیتەوە. موسای باپەکى دەبىنى خەلکانىك دەباتە ژۇورى و ھاواردەکات «بەرهەو ژىر زەمینەكە، بەرهەو ژىر زەمینەكە». خودايە چۈن بەرهەو ژىر زەمینەكە؟ ئەی تابلوکان؟. موسای باپەکى دەگرت و ھاوارىدەکردى: نا دکتۇر، تو چىدەکەيت، هممو پەنجى خۆت دەدەپەت بەبا، ماندووبۇونى چەند سالەت دەفەوتىت... ھاوار تو چى دەکەيت؟. دکتۇر بىئەوەی وەلامبىداتەوە، پالىكى هيمنى پىتوەدەناو پەيتا پەيتا خەلکانى دەکرده ئەو ژىر زەمینە نەھىيەوە كە ژيانى خۆی لە دروستكىرىنيدا بە هەدەردابۇو.

جەلادەت لە ساتى يەكەمەوە دەيزانى ئەو ژىر زەمینە فاقەيەكى گەورەيە، تۈرىتىك كە هممو ماسىيەکان بەرهەو پۇوى مەلەدەكەن. جەلادەت لە ناو ئاسەوارو دوکەللى تەقىنەوەكەدا دەستى دالىای دەگرت و دەيكۈوت: دالىا، مەرق، تو شىت بۇويت، هممووان لەو ژىر زەمینەدا دەمرن... ئىتۇھ چى دەكەن؟ مەرق، وەرە لەگەلمدا، تو نايىت بېچىتە ژۇورى، تو نا. دالىا وەک فريشتنەيەك زهردەخەنەيەكى دەگرت و وەک لە سەر زەمینىكى

ترهوه قسه‌بکات، و هک له قوولایی مهرگهوه قسه‌بکات، به هیمنییه که له هیمنی مخلوقیک دهچوو مله‌کووت بیینیت دهیگووت: جه‌لاده‌تی ئازیز، تو ده‌لینیت چی؟ ئوانه پیویستیان به منه، ئەمپۇ ئەوانه پیویستیان به منه. ئازیزم، و هر دلی من حەزدەکەم باوهشت پیابکەم، تو ئاگات له خوت بیت، تو مەیەرە ئىرەوه، بەلام من دەبیت سەرپەرشتیانبکەم... پیویستیان به منه... تەنیا ئەمپۇ پیویستیان به منه، تەنیا ئەمپۇ.

جه‌لاده‌ت ژن و مەنالەکانی دەبینی به كومەل دەچنە ئىر زەمینەكەوه. دكتورى دەبینى كومەكى هەندى كەس دەكات بىرىندارەكان بگۈزىنەوه، دالیاى دەبینى دەستى پېرە مېرىدىك دەگرىت، به پلىكانە كاندا داده‌بەزىت. ترسىكى كوتۇپ دۇورى دەخستەوە، دەنگى تەقىنەوەيەكى نزىك چارىكى ترەممو خەستەخانەكەی دەلەراندەوه. جه‌لاده‌ت پايدەكىرددەرئ، شەو داده‌هات و كوچەكان خالى بۇون له هەر پۇچ لەبەرىك، و هک شىت پايدەكىردو موشەكى گەورە گەورە لە چواردەورى دەتەقىنەوه. تەواوى شار و هک كەلاوه و خەراباتىكى گەورە لىنى ھاتبۇو... جه‌لاده‌ت پايدەكىردد و دەنگى تەقىنەوەكان زىاتر و زىاتر دەبۇون، پايدەكىردو له هەر چوارلاوه ئاگىر دەبارى، له يەكىك لە كوچەكاندا دەۋەستاۋ يەكەمین زرىپۇشى دەبینى، سەربازىك لە سەر زرىپۇشەكە وەستابۇو و دوو سەرى بېراوى بەدەستەوە بۇو، دوو سەرى بېراوى كە تىنۇك تىنۇك خۇيىيان لىنى دەچۈر، جه‌لاده‌ت له ناو زولمەتدا سەرەكانى دەبینى، سەرى فەھمى بەسىرى و ئۆم فەزل بۇون. سەرى مۇسىقارىك بەدەخت و ژىنیك كە ئەمشەو نەيتۋانى بۇو تەپوتۇزى دونىيا بىرىت. ھاوار... ھاوار... ھاوار. بەرەو ئاۋسەرى شار پايدەكىردد و دەنگىك لە دوايەوە بانگىدەكىرد، پايدەكىردو دەنگىك پېر بە ھەممو كوچەو كۈلانەكان بانگىدەكىرد «جه‌لاده‌تى كۆتۈر تو لە كۆيىت؟». دلىبابۇو ئەو دەنگە دەنگى دالىاىيە، بەلام پىتەچوو له دونىايەكى ترەوه بىت،

له ئاسمانه‌وه دابهزیت، له شوینیکی نادیاری ناو وجوده‌وه بانگی لینکات. به‌دوای ئه و دهنگه دا ده‌گه رایه‌وه و هیچی نه‌دهبینی، پر به شه و هاواریده‌کرد «دالیا... من لیرهم، لیرهم...» به‌لام گرمەی موشهک و ترس و ماندویتى نه‌یاندەھیشت هاواره‌کانى بپروات، گهرويان به ده‌ردیکى سامناك بردبۇو. ده‌وستا نه‌یدەزانى ئه و هاوارانه تەنیا زرینگەی وەھمیکە لە وەھمەکانى ناو سەرى خۆی ياخود دهنگى مرۆغىکى راستەقىنه‌يە. دیسانه‌وه پر به شه و هاواریده‌کرد، به‌لام هاواره‌کانى بە جۇرىنگ تېکەل دهنگى تەقىنە‌وه‌کان دەبۇون، خۇشى دهنگى خۆی نه‌دهبىست.

له يەکىن لە كوجەكاندا بۇن پرتەقالىكى تازە دەچوو بەسەريدا. دەوەستاو لە زولەمەتا ساميرى بابلى دەبىنى بە خۆى و دوو ئەسىپى سپىپەوه بەرەو پۇوى دىت... دوو ئەسپ وەك كەفى دەريا... وەك چورپى شىر... وەك بەفرى دوور. دوو ئەسپ لە ئەسىپى سەر زەمین نەدەچوون، بەلكو لە ئەسىپى ناو چىرۇكە ئەفسانەيىه كونەكان دەچوون. سامير بىئەوهى ھىچ بلىت، بە دهنگى پىاپىتكى شىكست دەيگۈوت: جەلاهەتى كۆتر سواربە... سواربە لەگەلمدا و با لەم شارە دەرچىن. جەلاهەت ئاپرىدەدایە‌وه بەرددەۋام يەکىن لە تارىكىدا بانگىدەکرد. دهنگى داليا بۇو، كە وەك با بىھىنېت نزىك دەبۇوه، دەوەستا و تەماشاي زولەمەتى دەكىرد، داليا بە خۆى و فريشته غەمگىنە‌کانىيە‌وه لە تارىكىدا دەرددەكەوت، دەھاتە پىشى و شتىنکى پىچىراوهى پىتىپوو، لە هەر كاتىكى تر جوانترپۇو، لە شەوهش جوانترپۇو كە يەكەمجار بە جلى سەماوه هات تا زامەكانى بىماربىكات، ئۇ شەوهى پىتىگۈوت من ناوم «تريفەي زستانە». «ئاھ داليا بۇ بىرينەكانى منت تىماركرد، بۇ لىنە‌گە رايىت بىرم، بۇ لە برى گوللەيەك ھەزار بىرينى ترت كىرده رۆحەم». ساتىكى سەيرپۇو، جەلاد و قوربانى و فريشته‌يەك لە ناو كولانىكى تارىكىدا، لە ناو نالەي موشهک و زرمەي تەقىنە‌وهى سامناكدا بەيەكدى دەگەيشتنە‌وه، باوهشىيان بەيەكدا دەكىرد، هەر سېنکيان يەكتريان

ماجده کرد، هر سینکیان ده گریان، هر سینکیان له ناو ته پوتوزی ته قینه و
 ئاگرو دوکه لدا دوههستان. دالیا ناو ئهو هممو ته قینه و هو ترسهی بربیوو
 تا ئه مانه تینکی گهوره بق جه لادهت بهینتیت، وەک ئه و بیوو هممووان کوتایی
 ئهم حیکایه ته بزانن، دالیا ماچیده کردو بەم دەنگە مەله کوتاییهی خۆی
 پیتىدە گووت: جه لادهت، ئەم دواھەمین راسپاردهی من و دكتور موسایه
 بق تو، تو دەبیت ئەم فایله و ئەم تابلویه رزگاربکیت، دەبیت لەم شاره
 دەرچیت و ئەم شنانه رزگاربکیت؟. جه لادهت تە ماشایدە کرد، فایلی مردنی
 باسم جە زائیری و تابلوی «شارى مۇسىقارە سېپىيە كان» بیوو. بە دەنگىكى
 پېرمىسکەوە دەيچپاند بە گويندا: دالیا سيراجە دين، خانمی ناو خەونە كانم،
 لە كەلمدا وەرە، تو لە كەلمدا نەبیت دەمەرم، دالیا دەيگووت: گولى من، من و
 تو لىرەدا دەبیت لە يەكدى جىابىنەوە، هممو چىرقۇكىكى كوتايىيەكى ھەيە،
 حىکایەتى من و تو ش پېتە چىت لەم شارەداو لىرەدا كوتايىيەت. لەم شەوە
 تارىكەدا، حەزمەدە کرد لە شوينىكى دىكەدا كوتايىي بىت، لە شارىكى تردا،
 بەلام گولى من سەرى نەگرت، ئەگەر نە مردم، دەندۇزمەوە، سال و رۆز
 و جىڭا گىرنگ نىيە، گەر نە مردم دواجار لە شوينىكى ئەم دۇنيا يەدا يەك
 دەبىننەوە... جه لادهت گولى من، دەبیت بە جىت بەھىلەم... پىيوىستيان پىمە،
 من لە گەل ئهو ڙن و مەندا لە دەمەنەمەوە... تو دەبیت بىرۇيت... لەوانە يە لە
 سەر زەویيەكى تر و لە زەمانىتكى تردا من و تو يەكدى بىبىننەوە، ئىستا
 تو دەبیت بىرۇيت... بىرۇيت و غەم نەخويت.

دالیا جه لادهتى ماچدە کردو دەيگووت: گەر ئاوهە خەفە تبار بىت، زۇر
 مەراقىم دەدەيىتى، من پىيوىستىم بە ئومىتىدە، دەبیت هيئىزى ئەوەم ھەبىت
 يارمەتىابىدەم، دۇعام بق بکە هيئىزى ئەوەم تىيا بىت يارمەتىابىدەم.
 جه لادهت دەيپەست باوهشى پىابకات و نەھىيەت بىرۇات، بەلام دالیا
 دەستىدە گرت و دەيگووت: جه لادهت دەبیت بە تەنبا بەر دەۋامىت، بىمۇرە،
 من جىگە لە وەھى خەم و دەردىم بق زىياد كردىت، هيچم نە كردى... من وام...

من به لای هر پوچله به رینکدا ده‌پرم غه‌مباریده‌کم، له بیرت نه‌چیت که تو ته‌نیا شاهیدیت، من ناتوانم له‌گه‌لتداییم، تو ته‌نیا شاهیدیت. سوار ئه و ئه‌سپه بیبه و ئاوار مده‌ره‌وه، ئه شاره وەک شاره‌کانی تر نییه، که نغروفبوو هیچ ئاسه‌واریک له‌سەر زھوی جىتناھیلیت. جەلادەت ده‌بیویست بیگریت، ده‌بیویست باوه‌شى پیبابکات و له‌گەل خۆیدا ھەلیگریت، بەلام وەک باوه‌ش بەسەر ایتکدا بکات دالیا له ناو تاریکیدا بىن خوداھافیزى وندەبۇو، جەلادەت پېر بە شەو ھاواریده‌کرد: دالیا، خانمی ناو خەونەکانم. پېر بە شەو ھاوارى دەکردو جگه له سەدای تەقینە‌وه و گرمە و نالەی موشەکەکان هیچى ترى نەدەبیست. دەنگى له ناو گرمەی تەقینە‌وه‌کاندا وندەبۇو. دەوھستاوا ھەستىدەکرد بایەکى قايم ھەلدەکات، بایەکى ترسناک. له‌گەل ساميرى بابلیدا سوار يەكىنک له ئه‌سپه سپیه‌کان دەبۇو، وەک يەكىنک ھەموو ڈیانى له ئه‌سپ سواریدا بىرىبىتى سەر، وەک ئه و بایە بەره و زەمانىتکى تر ھەلیانگریت، وەک گەردەولوولىتک بىت فەپیانباداتە دەره‌وهى شوين و زەمانە‌وه ئه‌سپه‌کان دەبىردن... كە بىز يەكە مجار بە ئاگا دەھاتە‌وه له ناو سەحرایەکى گەورەدا بۇو، ته‌نیا خۆى و ساميرى بابلی بۇون، له دوو ئه‌سپى سپى و مەلەفەتك و تابلویەک بەولاؤه هیچى دېيان پى نەبۇو، تابلویەک وەک تاکە پىرد له نېوان شوين و زەمان و نازەماندا دەمېتىتە‌وه.

دواى سىن سال ڙيان له شارىنکى بىباباندا جەلادەتى كۆتۈر لە‌گەل ساميرى بابلیدا له‌سەر دوو ئه‌سپى سپى كەيشتنە‌وه كوردىستان. بەر لە‌وهى جەلادەت بگاتە‌وه شارى خۆى، له‌سەر ئه‌سپه سپیه‌کەي سەفەريکى درېئى لە باشۇوردا ئەنجامدا. هەر ئه و شەوهى كە هاتتە‌دهرى، تا بەيانى بىندەنگ لە دووره‌وه تەماشاي سووتانى ئه و شاره‌يان كرد، تا بەيانى ھەموو شتىك

سووتا، سهرتاپای شاریه ک ئاگری گهوره بیوو، که پیشتر نه چاوی مرؤف و نه خهیالی شتیکی وايان نهیبینیبیوو، ئاگریک نغروبوونه ئه فسانه بیه کانی ياد ده هینایه و، سووتانی شاره گهوره کان، نو قمبۇونى سادوم و ئامورا، خنکانی كیشودره كونه کان لە ڏيئر دهريادا. ديمەنە کانی ئە و نغروبوونه مەزنه هەمیشە لە چاواني جەلا دەتدا دەمیننە و، سالانیك دواتر بە منى دەگۇوت: عەلی شەرەفيار، سەيرمكە سەيرى چاومبکە، بزانە چى دەبىنيت؟ من تە ماشای قوولايى بىلىبلە رۆشنە کانی ئەوم دەكردو لە ناوه و ئاگریکى داگىرساوى گهورەم دەبىنى. ئە و دەستى دەخستە سەر شام و دەيگۇوت «ئە و ئاگری نغروبوونى شارى تەپوتۈزە زەردە کانە لە پۇچى مندا». هەر ئە و پۇچە دەمەوبەيان ھېيدى ھېيدى لە كەمل كەوتى خۇردا ھىچ دىيار نەما، نە ئاگر، نە شار، نە ئاسەوارى ويىرانە يەك جەلا دەت و سامىرى باپلى بە خۇيان و ئەسپە كانيانە و بە سەر ئە و زەھوبىيەدا ھاتتە و هو ھىچيان نەبىنى، وەك ئە وەي ھەرگىز پۇزىنک لە رۇزان شارىتكى وەما لە بۇوندا نەبۇوبىت، لە شوينى ئە و شارە تەنیا لمىكى پاكىزىز و زەردىيان بىنى، کە پىندەچۇو و ئە و بەيانىيە لە وىدا پۇكراپىت. شارى زەردى سۆزانىيە غەمبارە کان، شارى سەربازە نائومىتىدە کان، شارى ئە و مۆسىقارانە مۆسىقايان يادچۇوبۇو وە يەكجار لە سەر زەۋى و نبۇو، تاكە شاھىدىش لە سەر بۇون و نەبۇونى تابلو يەك بۇو جەلا دەتى كۆتىر لە پاشى ئەسپە كەي خۇى بەستبۇوى.

بەسوار ئەسپە سپىيە كانيانە و، وەك با بىيان فرىتىت، بە سەحرە كانى باشدوردا ھاتن، بە تەك ئە و شارانەدا تىپەپىن كە تەنیا خۆلەمیشە كەيان مابۇو، بە تەك ئە و باغانە رۆيىشتن كە ھەمیشە دەسپۇتان، بە تەك ئە و پۇوبارانەدا تىپەپىن كە ماسىيە كانى ئاوه لىخن و ڏەھراوېيە كانيان جىيەتىبۇو و لە ھەوادا مەلە ياندە كرد، دوا جار لە ناو كۆمەلېك بورجى ئە فسانە بىدا وەستان، كۆمەلېك ئاسەوارى كۆن و عەجىب كە بۇنى دەستى يەكەمین مرۇقى سەر ئەم ئەستىرەيان لىدەھات. سامىرى باپلى

له بن دیواری یه کنیک له بورجه‌کاندا، هندیک دهفت رو کاغه‌زی پیچراوهی دهرده‌هیناو دهیگووت: جه‌لاده‌تی کوتر، لیم مه‌پرسه ئه‌مانه چیین، لیم مه‌پرسه، تا پؤژیک من خوم پیتده‌لیم. جه‌لاده‌ت بیش‌وهی هیچ بلیت، سه‌یری دهسته توزاویه‌کانی سامیری دهکرد و دهیگووت: پرته‌قالی بابلی باسواربین و برقین. جه‌لاده‌ت ئهو کات نه‌یېرسى ئهو نوسراو و به‌لگه‌نامه پیچراوانه چیین؟ کن له بناغه‌ی ئهو بورجه ئه‌فسانه‌بیانه‌دا شاردونیتیه‌و؟ بو کن هلگیراون و سوودیان چییه؟

که‌س نازانیت جه‌لاده‌تی کوتر و سامیری بابلی چه‌ند به پیگاوه‌بوون، چون به سه‌حراب پیتده‌شت و شاره ئالۆزه‌کاندا ده‌ربازبیون، چون له‌سر ئهو ئه‌سپه سپی و ئه‌فسانه‌بیانه به ناو زه‌مینه ترسناک و تاریکه‌کاندا تیپه‌رین، جه‌لاده‌ت ته‌واوی ئهو سه‌فه‌رهی وەک خه‌ونیک ده‌گیزایه‌وه که مرۆف له‌ناو تهم و دوکه‌ل و پەشمە‌بادا بییینیت. سه‌فریک که ناگیزدريت‌وه، هولی گیزانه‌وه‌شی هیچ نییه جگه له هەلشاخانیکی که‌مزانه به کاریکی ئه‌ستم و نه‌کرده‌دا. له‌وهش بترازیت، ده‌بیت بلیم منیش و جه‌لاده‌تیش که حیکایه‌تخوانی گه‌ورهی ئه‌م چیروک‌کین حەزمان به گیزانه‌وه‌ی سه‌ربورده دووروریزه‌کانی سه‌فه‌ر نه‌بیو. هیند هییه که جه‌لاده‌تی کوتر شه‌وینکی باران به سوار ئه‌سپیکی سپیه‌وه گه‌یشتە قه‌راغ شار، شاری راسته‌قینه‌ی خۆیان، سامیری بابلی له ژیئر باراندا دله‌رزی، دوو که‌س بیون نه‌یاندەزانی ده‌چن بو کوی، گه‌یشتە ناو باغیک که له به‌رزاپیه‌وه به‌سه‌ر شاردا ده‌پروانی، باران هیند به‌هیزبیو، مرۆف باش گویی له دەنگی یه‌ک نه‌بیو. هر دووکیان له‌سر ئه‌سپه‌کانیان دابه‌زین، دوو ئه‌سپی سپی که پیتدەچوو له جینگایه‌کی دووره‌وه هاتبن بۆئه‌وهی ئه‌وان هەلگرن و به ناو کاره‌سات و دوکه‌ل و مردندا بیانپه‌ریننه‌وه، دوو ئه‌سپ تەنیا له ساتی مو عجیزه‌کاندا ده‌رده‌که‌ون. جه‌لاده‌ت تابلۆکه‌ی خۆی به چەندە‌ها شت پیچابووه‌وه تا تەر نه‌بیت، سامیری بابلیش، هەمان شیتوه به‌لگه‌نامه‌کانی خۆی به شیتوه‌یه‌کی

سەير بەرابر باو باران و بروسكە قايمىركىدبوو. ئاوهالە بەر دەروازەكانى شاردا، لە زولمەتى شەويىكى باراندا، ھەر دۇوكىيان مالاواييان لە ئەسپەكان كرد و بەرهە نزىكتىرىن كۆچەو كۈلانى خەوتۇو كەوتىنە پى. بەر لەوهى پى بخەنە سەر يەكەمین شەقامى شار، جەلادەت لە باراندا دەۋەستاو دەيگۈوت: سامىرى بابلى، لە ئىستاوه، لەم ساتەوە تو دىلى منىت، تو ئەسىرى منىت. گۈنېگە من ھەرگىز لە تو خۇش نەبۇوم.

بابلى بىئەوهى هېيج بلىت، لەزىز لىزمەكەدا دەۋەستاو دەيگۈوت: ئەمى متىلى نەجىب، تو چۈنت دەويىت باوا بىت، لە ئىستاوه من ئەسىرى تۆم. لەو چىركەيەوه كە پىيان دەخستە ناو ئەو شارە، كە جەلادەت بۇنى كۈلانەكانى متىلى خۇى دەكىردى، ھەناسەئى ئەو ئاودەدانىيەئى ھەلدەمژى كە پېپۇو لە تىشك و ئاسوودەگى، پۇزگارىيەك كۆتايىدەھات و پۇزگارىيەك دىكە دەستى پىتەكىردى. لەو ساتەوە ئىيدى پەيوەندى نىوان سامىرى بابلى و جەلادەت وەك پەيوەندى پاسەوان و دىلى لىدەھات، جەلادەت دەستى سامىرى بابلى دەگرت و دەيگۈوت: ئەمە شارى متىلى منه، شارىكە نامىرىت، بەلام كەس نازانىت لىرەوە چۈن بپروا بەرەو ئەبەدىيەت.

واى دەگۈوت و چۈن پىغەمبەرىيەك پۇوەكەتە مەلبەندى پەيامى خۇى، بە ناو باراندا بەرەو شارىك دەرۋىشتن ئەگەرجى كۆن بۇو، بەلام لە پىشچاوى ئەوان تازەو ئەفسانەيى دەينواند. جەلادەت لە ناوهراستى يەكەم شەقامدا دەۋەستاو دەيگۈوت: ئەمە شار، من دەرگاكانى خۇتت بۇ دەكەمەوە و كىلىلى زەمین و زەمانى تىرت بۇ دەھىيەم..

سامىرى بابلى دەيگۈوت: ئەمى متىلى نەجىب، بۇھىستە، بۇھىستە، لەم شەوهدا كە شەوى حەقىقەتە دواى خەيال مەكەوە.

بەلام جەلادەت دەيگۈوت: ئەمە شار، ئەمە منم، منم، جەلادەتى كۆترم دووبارە دەگەپىمەوە، متىلى موعجبىزەكانم...

لەسەريانەوە بروسكەكان دەنگى دەھات، لە پېشىيانەوە كىزەيەكى سارد

پاشه‌وپاش بهره‌و رابوردوو دهگه‌رایه‌وه، له پیش ده‌میشیاندا شاریکی تاریک پوچی خوی دهکرده‌وه دهیبردن. جه‌لاده‌ت له باراندا ده‌که‌وت و دهیگووت: سامیری بابلی ئەمە باران نییه، ئەمە توغانی گه‌رانه‌وهی من و تويه.

بابلی دهیگووت: هەسته جه‌لاده‌تى کوتى، هەسته با بروئين، ده‌بیت ئەم حیکایه‌ته دوورو دریزه تەواوبکەین.
جه‌لاده‌ت بیباكانه دهیگووت: هاپریم با بروئين، با بروئين ئەم حیکایه‌ته تەواوبکەین.

ھردووکیان ئاوریاندەدایه‌وه دلنيابوون مالاوایيان لەسەدەدیه کردوه، لە تاریکترین سەدەکانى دونىيا. دلنيابوون لەسەری گەرده‌لۇوولىكەوه ھاتۇتەن‌تەدەرى، له تونىلىتكى ترسناکى زولمەت پەريونەتەوه، كە تا ھەتا ھتايىه جانه‌وهرو دېۋەزمەو درېنده‌کانى وازيان لىتاهىتىن، شەيتانه‌کانى لەسەریاندا دەزىن، ئىبليسەکانى پاياندەنىن.

كتىيىه چوارم

(بە حىكايەتى عەلى شەرەفيار و جەلادەتى كۆتر)

بهشی یه که م

ئوتیلی گیلاسی سپی

ئەو کاتەی لەگەل رەوشەنى مستەفا سەقزىدا چۈوين بۇلای لە ژۇورىتى
ساردۇ داروخاۋى ناو مالە ئاوارەكاندا دەزىيا، لە ئوتىلىكى سووتاوا و
ويزاندا بۇو لە ناوهرەستى شاردا، كە چەند سالىك دواتر، گۆرپراو لە
بنەو تازەكرايەو، بۇو بە شوينى ئەو وەفده بىئىشانەي لە مسەرەوسەرى
دونياوه رووييان لە كوردىستان دەكىرد، ئەو وەفدانەي بىشەوهى هېچ
نیازىكى ديارىكراويان ھېبىت دەهاتن و بىشەوهى هېچ شتىكى ديارىكراو
بىکەن دەپۋىشتن. ئەو کاتەي من چۈومە ئەو ئوتىلە سووتاوهەو، نىشانەو
ئامازەيك لە گۆرى نەبۇو كە سەرددەمىك دىيت دەبىتە شوينى گەلەك لە
گەورەپباوهەكانى سىاسەت، دەبىتە قىيلەگاھى وەزىرو بارۇنە گەورەكانى
دەسەلات و پارە. ئەو کات ئەو ئوتىلە جىنگايەك بۇو بۇنى فەقىرى و
بەدبەختى لىتەھات، دوو بۇن من بە درىزىابى ئىيانم بىزۇ مەحەبەتىكى قولىم
بۇيان ھەبۇو، فەقىرى كە پىتموابۇو تاكە نىشانەيەكى شەرەفە لەم شاردا
ماپىتتەو، فەقىرى كە تاكە مەدىليايدەك بۇو مرۇف بىكەت بە سىنەي خۆيەوەو
بلىت «سەيركەن خەلکىنا من ھىشتىتا پاكم، ھىشتى نەبۇوم بە قەحبە». ئاھ،
بە هەرحال ئىستا كاتى باسکىرىنى ئەو پۇزە زىپېيانەي ئوتىلى ناوبىراو
نىيە كە ئەوكات مالى ئاوارە بەدبەختەكان بۇو، ئەو ئاوارانەي سالانىك

دو اتريش گله‌ک سياسه‌تى چەپەل لەسەر خوين و ئىسىقانى ئەوان دەكىت. بەلام ببورن قسەكىدىنى من لەسەر رۆزگارى زېرىن، سەردهمى تەلايى ئەو ئوتىلە مانا يەكى بۇ ئىتوھ نىيە، كە ئەگەر مرزق راستىگو بىت دەبىت بلېت، هەركىز رۆزگارىي زېرىنى خەلکانى وەك جەلادەتى كۆتر نەبۈوه، كە بەنى ھىچ سەرددەمەتكى زېرىن دەزىن و دەمنى. ئەوكاتەي ئىئمە چۈويىنە ئەو ئوتىلە بلندەوه، ئەو لە ۋۇورىكى تارىك و رەشدا دەزىيا. يەكە مەجار روخسارە سپىيەكەي سەرنجى منى راكيشا، ئىتجىگار سېي بۇو، رەنگى لە رەنگى ئەو نەورسە پاكانە دەچۈو كە لە سەر پۇخەكانى دەريايى باكۇر بىنېبۈومن. ئەو پىشە درىز و چاوه خەياليانەي منيان وەستان كە پېرىبۈن لە نىشانەي حەسرەت و دوودلى. ئەو چاوه گەشانەي كە وام ھەستدەكىد لىوان لىتون لە ئەستىرە... سىحرى نىگا كانى سروشتىكى ئەرسەتكەتىيانە يان پى دابۇو، سەيربۇو مرزق بەو نىگا يەوه لە جۇرە وىزانەيەكى وەھادا بىزى. كە سەيرى نىگا وىلەكانىت دەكىد تىدەگە يىشتى نايەويت زۇر لىتى نزىك بىت. سەلەلېقەي زۇرى من لەگەل توسيندا فېرى ئەوهى كردىبۇوم خەلکان زۇر بە وردى بخۇيىتمەوه، واتە كە يەكتىكم دەبىنى دەمزانى ئاخۇ خۇشحالە بەوهى لە نزىكەوه بىبىنېت، بىناسىيت ياخود نا. جەلادەتى كۆتر لەو كەسانە بۇو كە لە يەكەم نىگا وەھەستدەكىد مەخلوقىكە سەر بە دۇنيا يەكى تر، شتىكى تىدايە لە ئىئمەدا نىيە. بىباكييەكى تىدايە لە تواناي تىكە يىشتى ئىمە قۇولتەرە، بەلام لە يەكەم دەقىقەدا بۇ من زەممەت بۇو بىزانم، ئاخۇ دەرەھق بەچى بىباكە؟ دەرەھق بە دۇنيا بىباكە ياخود بە ژيانى خۇى؟ ۋۇورىكى سەيرى ھبۇو، جە كە لە قەرە وىلەيەك و تەپلەكىك و دوو كارتۇن و چوار مىنخى گەورە ھىچى ترى تىانەبۇو، سەرەتا خۇى سەرنجى بۇ بىزمارەكان راكيشام و گۇوتى: بىرام بىزمارەكان لە بىر نەچىت، ئەوانە رۆزىك لە خوينى مندا بۇون.

وەك ئەوهبۇو بىزانتىت من سەيرى دارونەدارى ئەو دەكەم. سەرەتا

تینه‌گه‌یشتم مه‌بهستی چییه، بهلام هه‌ردوو دهستی کرده‌وهو به پوونی شوین میخه‌کانم له‌سهر دهستی بینی، دوو شوین میخی گهوره وهک ئه و شوین میخانه‌ی ده‌کرا له‌سهر دهستی مه‌سیح بماندیبايیه، گه‌ر له خاج دابه‌زباییه و نه‌مردبایه. من وا چاوه‌پوان بیوم قاچیشیم نیشانبدات، بهلام له‌بری ئه‌وه قوچه‌ی کراسه‌که‌ی کرده‌وهو جه‌سته‌یه‌کی پر زامی خسته به‌ر دهستم، سه‌ر سینه‌و زگی هه‌مووی جی بیین بیون، بهلام ئه‌وهی ترسناک بیوو دوو بربینه‌که‌ی دیکه‌ی بیون له‌سهر سنگی، وهک دهستیک ویستیتی میخینکی گهوره به ناو دلیدا به‌ریت، یه‌کیک له‌سهر هه‌ردوو گوی سینه‌ی، له‌ملاؤلاوه دوو بزماری گهوره‌ی چه‌قاندبوو و دوو جیگا بربینی گهوره‌ی جیهه‌یشتبوو که له پشتیشه‌وه دوو ده‌لاقه‌ی خوینینیان دروستکردوو. من به حه‌په‌سانه‌وه گووتم: کی وای لیکردویت؟ چ کوری سه‌گیک وای لیکردویت؟ ئه‌مه چ ویژدانیکه؟. به زه‌رده‌خنه‌یه‌که‌وه گووتی: گرنگ نییه کی وای لیکردوو، گرنگ ئه‌وه‌یه مرؤف‌هه‌یه واله مرؤف ده‌کات. ئه‌وه گرنگه... له‌وه بترازیت هیچی تر گرنگ نییه. که‌ی گرنگه ئه‌وه‌ی وای لیکردوو کورده يان عه‌ره، کۆمۈنیسته يان ئىسلام، ديموکراته يان ناسىيونالىست، عه‌شايىره يان نويخواز... ئه‌وه گرنگه دواجار مرؤفيك‌هه‌یه واله مرؤف ده‌کات.

ئه‌وه دوو بربینه سه‌یره‌ی سه‌ر دهستی، ئه‌وه دوو میخه‌ی رۇزىيک له رۇزان له‌سهر سنگی چەقىنراپوون وايکرد له‌گەلیدا بېرم، وايکرد ژيانى خۆم بق نوسىينى ئەم كتىيە تىكىدەم، كتىيەك بە تەنيا كتىيى ئه‌وه بىت. بىاۋىيکى ئەفسانەبى كە میخه‌کانى سه‌ر له‌شى خۆى بە زېر زېرکەفتىردوو و له ژووره‌که‌ی خۆيدا پالتۇ و كاسكىتە‌کانى پىا هەلدەواسىن. له ساتى يەكەمەوه جياوازىيەكى گهوره له نىتوانماندا بیوو، من دەمۇيىت وەك شىت هەمۇو شتىك له‌سهر ئه‌وه بزانم، بهلام ئه‌وه دلىپ دلىپ حىكايەتە‌که‌ی خۆى ئاشكرادەكىد. ئىستا دەزانم چ خولىايەكى

گهوره‌ی تیدابوو تا هه‌مومان چیرۆکه‌که‌ی ئهو به راستى بزانىن، چه‌ند
بلايەوه گرنگ بwoo ژيانى خۆى لە نيتوان هەندىك پسته‌ی كورت و هەندى
نيكارى خيرادا كال نەكتاه‌وه. من لە دواى يەكمىن سەعاته‌وه ويستم بيم
بەهاوريى، بەلام ئهو بيتاكانه گوتى: گەر توانىمان لە بەردەمى يەكدا
بگريين ئەواهاوريى يەكين، مروق تالە بەردەمى يەكدا نەگرى نايىت بە¹
هاوريى يەك. قسەكانى وەك ئەوبۇو نەيەويت من و ئەو بىين بەهاوريى،
لایەنى كەم بەه مانايەي ئەو لەهاوريىتى تىڭىيەشتۈۋە. وەك بزانىت ئەو
مرۆفيكە پەريوه‌ته‌وه بۇ ئەوبەرى فرمىسىك و لە جىڭايەكدا وەستاوه تالە
ماناي ژيان و مردن رايمىتىت. دانىشتنى يەكمىمان بۇ من سەخت بwoo،
چونكە لە زۆر شت تىنەگيەشتىم. وەك ئەوه بwoo بىيەويت پەيمانىك لەگەل
مندا مۇربىكەت. هەندىجار وام هەستىدەكىد بە مىفيستۇفلىيىسم تىنەگات لە²
چيرۆكى فاوستىدا، بە جۇرييەك لە جۇرهەكان دەيگۈوت: من رۇحى خۇمت
دەدەمىن و تۆ نەمرىم پىنده‌به خشىت. ئەو گىپران‌وهى حىكايەتەكەي خۆى بە³
جۇرييەك لە فرۇشتىنى رۇح دەزانى. بەلام ئەوهى جەلاادەتى كۆترى لە دكتور
فاوهست جىادەكىردىوھ ئەوبۇو كە وشەي رۇح و وشەي نەمرىش لاي ئەو
مانايەكى مەجازيان هەبۇو. پاي وابۇو لەو ساتە‌وهى كە لە ژىز زەمینەكى
موسای باهەكدا تابلوکانى بىنیوھ، چىتىر رۇحى مولكى خۆى نىيە، چىتىر ئەو
حىكايەتەي دەبىت بىكىرىتەوه بە تەنبا حىكايەتى خۆى نىيە، نەك هەر ئەوه
بەلكو پىنوابۇو كە ئەوهى لە پىگاي جەلاادەتى كۆترەوه دەزى و نەمر
دەبىت، خودى جەلاادەت خۆى نىيە، هېتىدەي ئەو پودا و كاراكتەرانەي تىن
كە ئەو دەبىت بە دونيايان بناسىتىت. زۇرجار هەستىدەكىد پىزى گهوره‌ي
بۇ خۆى لەوهە دېت كە پىزىكى قۇولى بۇ هەمۇو ئەو مروقانە ھەيە
كە بە ژيانىدا تىپەپىيون. بايەخى گهوره‌ي بۇ چيرۆكە‌کەي خۆى لەودا
دەبىنېيەوه كە تەنبا پىگاي ناساندى ئەو مروق و پۇزىگارانە یە كە ئىمە
نەمانبىنېيۇون، بە جۇرييەك لە جۇرهەكان هەستىدەكىد هەمۇو ئەو سەرددەمە

تنهیا به ناو ژیانی ئەودا هازهیکردوه، دلنجیابوو حیکایەتى ئە و شتىكە سەيرترە لە چىرۇكى سىياسىيەكان و ھونەرمەندەكان و مروقە سادە و ساكارەكانى تر. لە ساتى يەكەمەو من پىتمگۈوت، نوسىنى كىتىكە شتىكە و گىزپانەوهى ياداشت شتىكى ترە، من ئەگەرجى بە جۆرىك سەرسامى ئە و كورەبوبۇوم، ئامادەبۈوم واز لە زۇر شتى خۆم بەھىتم بۇ ئەوهى تىيىگەم، لەگەل ئەوهىشدا ئەو ھەستە سەيرە بە دوورى و دابران، ئەو نىكاييانەى كە پېپبۇون لە جوانىيەكى كوشىنده، ئەو دلنجىابونە قۇولەى دەرەھق بە سىحرو ئەفسۇنى خۆى وايدەكرد بە زەھمەت بتوانىن لە يەكتىر تىيىگەين. من پىتمگۈوت، ئاغايى كوتىر، من دەتوانىم دواجىار پۇمانىك بنوسم، من عەلى شەرهەفيارم، كەسىكەم بەھەرە چىرۇك نوسىنەم تىدایە، چىرۇكىش ماناى ئەوهى بىرىك لە حەقىقەت بۇورىكە وىتەوە.

به غه مگينيه وه سهير يك درم و گووتى: يه كه مينجار ناوى تۇم لە زارى مؤسیقارىنىكى گەورە وە بىست، لە سەر زەمينىك كە تۆ نازانىت هە يە ياخود نىيە، ئەو مؤسیقارە گەورە يە پىتىوابىوو من و تۆ دەبىت پىكە وە كىتىپىك بنوسىن، كىتىپى حەقىقەتە گەورە كان، ئىدى تىناناگەم تۆ چۈن دەتە وىت لە حەقىقات دوور بىكە وىتە وە.

من و ئەو گەلەك شەو پۇزىمان بەيەكەوە بەسەربرىد، بەلام ھەرگىز ئەو ژۇورەم لە ياد نەچۈوهە، ئەو نىگا سەرسامانەم لە ياد نەكىد، بۇنى ئەو ئوتىتەي كە پىتەچىوو بەرىتىك بىنت لە ھەسارەيەكى سووتاوهە كەوتىتىنە خوارى. يەكدى ناسىنى من و ئەو وەك بەرىيەككەوتىنى دوو مانگ بۇو، دوو ئەستىزەي گەورە كە بە جۆرىتىك پارچەپارچە دەبن لە ئاسماندا كەس نازانىت كام پارچەيە لەكام مانگ بۇتەوە. ئەو پۇزەي كە ئەو باسى فرقۇشتى پۇخى خۇى دەكىرد، من دەمىزانى كە دواجار ئەوەي لە نىتوان من و ئەو دا رۇودەدات، كېين و فرقۇشتى پۇخ نىيە، هىندهى پارچە پارچەبۇونى يادەورى و ئارەزۇو و زمانە، هىندهى تىكەلبۇونى

دوو تهقینه‌وهی ترسناکه، يه‌کتکیان له ناو ژیانی ئەودا و ئەوی تریان له ناو خەیالى مندا پرووده‌دات. من تىكەلبوونى دوو جۇر لە وەرزم دەبىنى، تهقینه‌وهی دوو فوارە جىباوازم دەبىنى لە پووی يەكدا، تىكەلبوونى دوو شەوم دەبىنى كە ئەستىزەكانيان دەگرنە يەك، تىكەلبوونى دوو گەردەلۈول كە هازەيان لەسەر دەستى يەك دەپىزى. من ئەوكات تەنيا لەسەرتاي نەيىننېك پادەمام، ئەو نەيىننې بەس بۇو كە بمبات و خۆم فەراموشىكەم. ئەو رۆزە بىئەوهى لە ھىچ تىكەم لەو ئوتىلە ھەلھاتم، چونكە نەمدەزانى دەبىت چى بىكەم... دەمزانى ئەستەمە ھىچ كەس رۇحىكى وا وېيل و ناوازە بىكات بە حىكايات، رۇحى گەنجىك كە لە ھەرىمېكەوە دەگەپايدە و ئىنمە ھەركىز پىتى تىناخەين، دەرك بە بۇونى ناكەين، لە نەبوونىشى دلىيانابىن. ئەستەمە بتوانم چىرۇكى ئەو رۆزە بىگىرمەوە، ھەلبەت باس لەو بەشەي چىرۇكەكە دەكەم كە دەكەپىتە ئەودىيى زمانەوه، ئەو بەشەي ھەستدەكەيت لىت رادەكات و نامومكىنە تو بتوانىت بىكىپىتەوە، باس لە گىتەنەوهى «يەكەم تىكەيىشتىن» م لە ژیانى يەكىك كە بە پىتوورە ئاسايىيەكانى من و تو ناپىورىت. من ھەمان ئىوارە بە رەوشەنى سەقزى و ھاپىتىكانيم گووت: نا ھاپرىتىان بىبورن، من لەو بىتواناترم چىرۇكى جۇرە مەرقۇقىكى وەها بىنسىم. ئەو خۇى لە يەكەم ساتەوە دەيىزانى من وادەلىم، لە يەكەم ساتەوە كە چۈومە ژۇورەكەي بە ھىمنى پىڭىووتم: تو دەبىت گومانت لەو بىت بتوانىت چىرۇكى من بىنسىت. ئەو دەيىزانى تەنيا خۇى دەتوانىت خۇى بىنسىتەوە. راي وابۇو زۇربەي چىرۇكەنوسەكان تەنيا دەتوانىن درق بىنسىنەوە، راي وابۇو ھەموو چىرۇكەنوسەكانى مىزۇو كوبكەيتەوە بە ھەموويان ناتوانى ژیانى مەرقۇقىك بە پاستى وەك ئەوەي ھەي تو ماربکەن. بەلام دەشىزىنى ھەر زىنده گىيەك نەبىتە ئەدەب ناتوانىت نەمر بىت. جارىك بە زەردەخەنەوە پىڭىووتم: نەمرى ھەموومان لەوەدایە يان بىبىنە مۇسیقا، يان بىبىنە شىعر. سەرەتا تىنە دەگەيىشتىم مەبەستى چىيە،

بهلام دهمزانی خولیای گهورهی ئهو و ھوهیه مرۆڤ ببیت به مۆسیقا، واتە وەک چۇن لە ناکاوا خاکىتکى و شک و برينج دەبیتە لانکەی بەھارىكى سەون، ئاودەها مرۆڤ لە ھەموو لايەنە دونيابىيەكانى ببیتە وە ببیتە جوانىبىيەكى جاویدان كە دەكەويتە سەرروو گومان و کاريگەری زەمن و مەرنىنە وە. من جارىنک راشكاوانە پىنمگۈوت: جەلادەتى كوتىر، من نازانم تو كاتىك باس لەوە دەكەيت، مرۆڤ ببیتە مۆسیقا مەبەستت چىيە؟ هەست ناکەيت ئەمە جە لە يارىكىرىنىكى يېمانا بە وشە هيچى تىرىنېيە؟ وەك ئەوھى زۇر ئازارم دايىت، بە نائۇمىدىيەكى قۇولە وە سەيرىكىدم و گۇوتى: ھەر وەختىك تو جوان بۇويت و مەردىت، كەواتە بۇويت بە مۆسیقا. مۆسیقا ئەوھى بە ناۋ ڙياندا سەھەربىكەيت بىئەوھى هيچ تىكىشكىتتىت. واتە پەشەبايەك بىيت، نە بىزانىت لە كويىوھ هاتوويت و نە بىزانىت بۇ كوى دەرۇيت... وەك مۆسیقا، كە هيچ كەس نازانىت لە كويىوھ دىت و بۇ كوى دەپروات... تو پىمبلىنى عەلى شەرەفيار مۆسیقا لە كويىوھ دىت؟ پىت وايە لە پۇچەوە دىت؟ بهلام پۇچ لە كويىيە. ها تو پىمبلى... كامەيە پۇچ؟... ئەى لم ئامىرە چۈكۈلانەي مۆسیقاوە دىت؟ ها گەر لەم ئامىرە وە دىت ئەى ئىمە رۇلماان لەم گەمەيەدا چىيە؟ بۇ مۆسیقارەكان نابن بە مۆسیقا، بۇ دواى ئاوازەكانىان نابنە دەزووپىك دوكەلى سېپى و بەرە و ئەستىزە دوورەكان بېرقۇن؟... چى دەكەن لەسەر زەھرى؟ بۇ مۆسیقا دەپروات و مۆسیقارەكان سەر گەرداان لەسەر زەھرى دەمەتنە وە؟ بۇ لە ناکاوا ئەو سىحرە كې دەبىت و ئىمە وەك كۆمەلېنک لاشەي بىتھوش و گىڭ لەسەر زەھرى دەمەتنە وە؟ ئەى بۇ ئىمە دەمرىن و دەپقىن و مۆسیقا كەمان جارىكى دى لە پىنگاى دەست و پەنجهى مۆسیقارى ترەوە دەگەپىتە و سەر زەھرى؟ ئەو لە كويىيە و ئىمە لە كويىن؟ عەلى شەرەفيار، وەك تو و وشەكانت، تو لە كويىت و وشەكانت لە كويىن، ها تا تو زىندىوويت، ئەو ساتەي حەرف دەخەيتە سەر كاغەز و تەواو دەبىت ھەستىدەكەيت بۇويت بە لاشەيەكى بەتال، ھەستىدەكەيت

هرچیه کت نوسيوه رسته به رسته خيانه که مانایه که هرگيز او
هرگيز نه تدرکاندووه. به لام تو دهقيت و دهمريت و سره له نوي
وشكانت دينه و هو دور له تو ده زين، ده زانى مروف بيتته موسيقا يانى
چى، واته مروف له گهل ئه و حهقيقته نه مرده دا يه كېگريته وه که قول له
ناخى هه مورو جوانىيەكدا خه و توه... قول له گهل هه مورو هونه رىكدا ده زى.
واته من که تو ده خويتنمه وه، تهنيا حرفه کانت ناخويتنمه وه، تهنيا ئه و شانه
ناخويتنمه وه که دواي خوت به جييانده هيلىت، به لکو تو زيندوده كەممه وه، تو
که بق هەميشه دينته ناومه وه و ئىدى نارقىت، تو که ئىتر له پىگاي منمه وه
ھەناسە دەھيت، دينته وه و ده زىت، به زەماندا سەفرە كەيت، له هه مورو
شويتنىك دەبىت وله هېچ جىڭايەكىش، له مردىنات وله زيندە كېشىدا، مالت
دەكەويتى سەر تخوبىتكى که هېچ يەك لە ژيان و مردن ناتوانن داگىرىيەكىن.
ئاه عەلى شەرەفيا تۆ پېتۋايه که موسيقى نەمر ژيانه؟ بىڭومان نا؟
ھه مورو كارىنىكى مەزن قاچىكى لە مەركادىيە، كارى مەزن ئه و كاره نىيە
که ده زى و ده زى و ده زى، به لکو كارىتكە دەمرىت و زيندۇو دەبىتە وه،
دەمرىت و زيندۇو دەبىتە وه، دەمرىت و زيندۇو دەبىتە وه. كارى مەزن شتىكە
وەك مروق خۆى، نامەردەكان بەر تانەي دەدەن، كەسە خراپەكان بەر
خەنجەرى دەدەن، بىشەرەفەكان لە خاچى دەدەن. دەمرىت و جىماندە هيلىت،
دەرپات، وندەبىت، دەفەوتىت، به لام لە ناكاۋ به جۈرىك لە جۈرەكان لە
جىڭايەكى ترە و دەبىتە و، تا نەشمەرىت نازانىن کە بق هەتا هەتايە زيندۇو وه.
وەك مروقى مەزن کە دەبىت بەرىت بق ئەوهى بىزانىن زيندۇو وه. به لام
مردى موسيقا، مردى جوانى وەك مردى چۈلە كېيەك نىيە کە يەكجار
بەر دەبىتە و دەكەويتە خوارى، وەك مردى گىايەك نىيە کە لە باغچە يەكدا
پىتى پىادەنتىن و دەرپىن. نا با پىتېلىم، مردى موسيقا ئه و كېيە لە ناكاۋ
و بىفاسىلە يەيە کە پىتويسىمان پىتەتى بق ئەوهى بىزانىن لېرە نىيە، بق ئەوهى
گۈى لە دەنگى گەردون بىگرىن دواي بىتەنگى ئه و. كۈيگەرن و بىتەنگى ...

گویندتن و بیدنهنگی و هک ژیان و مردن... ژیان و مردن. مروف بیته موسیقا مانای ئه وهی بپروات له و په پی مرگه وه په یامیک بھیتیت، و هک چون موسیقا ده پروات له و په پی بیدنهنگی وه په یامیک ده هیتیت. بیت به موسیقا مانای ئه وهی له نیوان ژیان و مردندا جولانیتکه بیت، و هک چون موسیقا له نیوان دهنگ و بیدنهنگیدا جولانیتده کات. عله لی شه ره فیار گهر مروف به ردنه وام قاچیکی له مرگدا نه بیت ناتوانیت بنوستیت، چونکه ئه وه بیدنهنگی مردنه وا ده کات تو گویت له دهنگی خوت بیت. همو داهیتنه ریک کاسینکه له و همریمه را ده زی که نه ژیانه و نه مرگ...

دیاره دهزام که کاریکی ساده نییه مروف له مانای ته اوی ئه و تیپوانینانهی جه لادهت تیگات، به تایبەت هەستمده کرد ئه و دوای سەفەرینکی دریز لە نیوان ژیان و مردندا کە یشتۆتە ئه و بپروايانه، لە دهنگی ئه و دا سەدای دهنگی ئه و کەسانەم ده بیستە و کە لای ئیمە مردبوون و بە جوریک لە جورەکان ھیشتا ئه و په یوهندی لە گلیاندا ھەبۇو.

سەفەری راستەقینەی جه لادهتى کوتىر دەگەریتە و بۇ ماوهیەک دوای گەران وهی لە شارى تەپتوۋە زەردەکان. بۇ کاتىك لە وادەی خویدا ئیتەش خەبەرى تەواوەتیتان لىيىدە بیت. بەلام ئىستا بۇ ئه وهی حىكاىيەتە کە مان لىيىنکە چىت، دە بیت بە خىرايى ھەندىنک شستان بۇ باسبىكەم. لە بەر ئه وه دەگەریمە و ئه و جىنگا يە كە جه لادهتى کوتىر و سامىرى باپلىمان تىا جىنھىشت، لە كۆچە يە كى شاردا، لە شەۋىيەتى تارىكىدا كە باران دەبارى، جه لادهت لە حالەتى خوماردا بۇو، بەلام پېش ئە و بە سامىرى باپلى گۇوتىبوو: تو دىلى منىت. من دەبايە لە ويادا بۇھەستابامە يە، چونکە ئه و ساتەيى جه لادهتى کوتىر پىنەخاتە و سەر زەوى و ناو زىدى باپپىرانى خۆى، دەكىرىت مروف بە خالىكى وەرچەرخانى بىبىنیت، ئە وه ئه و ساتەيى كە جه لادهت بە شىوه يە كى راستەقینە ياخود مەجازى دە توانیت لە دىلىيە پىزگارى بىت كە پۇزىنک لە پۇزان لە سەر چەم و پۇوبارىكى

دورو توشی هاتبوو، ئەو ساتى ساتى وەركەرانى شتىكى كەلەك قوول و مانادارە، من تەنبا وەك ئاوهڙووبۇونەوە پەيوەندى نېوان جەlad و قوربانى تەماشىناكەم، وەك ئەوەي جەلادەت بىيىتە زىندانەوان و ساميرى باپلى بىيىتە زىندان، بەلكو وەك دروستبۇونى جۇرە پەيوەستىكى دىكە لە نېوان جەلادەت و دونىادا دەبىيىم. ئەو شەوه جەلادەت و ساميرى باپلى ھىچ جىنگايەكىان نىيە بۆي بچن، شار جۇرە خاموشىيەكى ترسناكى تىدايە، ھىزەكانى دەولەت بە ژمارە كەمن و بە جۈرىكى زور شەرمىن و ترسنۇكانە لە ھەندى شويندا بلاوبۇونەتەوە. جەلادەت كە گەرقىتكى پىرى ناو كۆچەو بازارەكانى ئەو شارەيە دەزانىت چۈن جىنگايەكى ئەمەن بۇ خۆى بدقۇزىتەوە، لە كۆچە تەسک و بارىكە كانى بازارەوە دەچىتەوە سەر شوينى دوكانە دىرىينەكەي باوکى و لە پشت ئەوەو بە سەربانىكى كەمەن نزمدا بۇ ناو حەوشىيەكى فەرامۇشكراوو كۇن و لەوپىشەوە بۇ سەردابىتكى كۆنتر، كە ھەندىك بازرگانى بازار كەلوپەلى دىرىين و شتى ستۇك و كالاي بىكەلکى تىا ھەلدەگىن. لە مەنالىيەوە ئەو جىنگايەكى دەزانى، تا رادەيەكىش دلىبابۇو كە تىيەرىنى كات و بەسەرچوونى زەمەن ھىچى لەو حەوشە فەرامۇشكراوو سەردابە دىرىينە نەگۈريو، كە سالانە تەنبا چارىنک پاكىدەكىتەوە كەلوپەلەكانى توردەدرىن تا شوين بۇ كالاي دىكە چۈلۈكەن. شەو لەۋى دەخەون و فايىل و تابلىق و نەخشەكانىان دەشارنەوە. دواتر جەلادەت دەيگۈوت: يەكەمەن شەۋى نۇستن لەو شارەدا، وەك خەۋى ئاسمانگەرىك وەھابۇو كە لە رەۋىكتىكى بچوڭدا لەدەرەوە ھىزى كىشىكىنى زەۋى بە ھەواوه دەخەويت. رۈزآنى دواتر شتى ئەوتۇ گرنگ چۈنچۈلەتلىك، شار نىمچە خالىيە، خەلکانىكى كەم تىادەزىن، كە حىكايەتى دەست پېنگىلىنى پېرىسىسى «چەكوشى ئامادە» لە باکوور دەست پىندهكات، جەلادەت و سامير بەپى رۇوەدەكەنە دەرەوەي شار، لەگەل كۆمەلىك مالە ئاوارەدا تىيەلەدەبن كە لە نزىك مەرزەكان لە مەزرايەكى گەورەدا چادرىيان

هلهداوه، له یهکنک له و پیکخراوانهی که هاتونون کومهک به خهلکی راکردوو
و ئاواره بکهن چادرینک و هردهگرن و تینیدا دەخهون. ئاشکرا نییه چەند پۇز
له و چادرهدا دەمیننەوه، له و ساتھوهی دەگەپینهوه ئىدی جەلادەت پۇزەكان
حیساب ناکات، مانگەكان و سالەكان بەوردى حیساب ناکات، بە جۆریک
ئەوکاتەی کە من بىنیم نەيدەزانى تەمەنى چەندە، نەيدەزانى ئەو فاسىلەیەی
پوداوهەكان له یهکدى جىادەکاتەوه چەندە، درەنگ و زووی کاتى بۇ گرنگ
نەبۇو، له پاستىدا من وەك یهکنک هاتە بەرچاوم کە نازانىت کات چىيە.
تەنبا شتىك لەسەر کات دەيىزانى گۈرپانى شەوو پۇز بۇو، له و بىترازىت
لەدەرهوهى زەمان دەزىيا. پېتەچىت ئەو پۇزانەی کە لەگەل ئاوارەكاندا
له و ژىر دەوارو چادرە سەوزانەدا بىردوپىتىيە سەر، كردىتى بە ئاوارەيەكى
جاويد، ئاوارەيەك بە پىچەوانەی ھەموو ئاوارەكانى ترەوه چىتر خۆى
وەك قوربانى سىاسەت و جەنگ تەماشانەدەكرد، بەلكو وەك یهکنک
سەيرى خۆى دەكرد له زەوى، له باغەكان، له جوپىارەكان، له شارەكان و
شۇينەكان ئاواره بىت. من پىتموايە ئەو ماوه درېيژە له بىتەنگى و بىتىشى
و تىپامان و خەون، زور شقى تىا گۈرپىبوو کە خۆى نەيدەبىنى.

ئەو ھەستى ئاوارەبۇونە لاي ئەو شتىكى تازەبۇو، کاتىك لەگەل سامىرى
بابلىدا بەرھو دەرھوهى شار پۇيىشتىن دەيانزانى ئەوان زور لە دواى ئەو
پەوه گەورەيەوەن کە پىر لە چەند ھەفتەبۇو دونىيائى دەھەزىاند، بەلام لەگەل
ئەوھەشدا شتىكى تايىەتى پالى پىتەدەنا بىت بە ئاواره، شتىك من ناوى
دەنیم ئارەزووی جەلادەتى كوتىر بۇ جىابۇونەوه لە دونىيا من پىتموايە
جەلادەتى كوتىر دواتر ھەرگىز له و ساتھوهختە دەرناچىت، له و ھەستە
پىزگارى نابىتتى کە ئەو ئاوارەيە. سەرەمانىتىكىش کە ئاوارەيى نامىنېت،
کاتىك دەتوانىت وەك گەنجىك بىزى و سەرۋەت و سامانىك بۇ خۆى
پىنگەوبىتتى، ئەو ھەردەم وەك ئاوارەيەك دەزى. ئەو پۇزەھى من لە ناو
ئەو ئۇتىلە پەشەدا بىنېمەوه، ھەستىكىردى ئاوارەيى قۇوللايىھەكى شاعيريانەي

بۇ دروستىركدوه، ئاوارەبى لاي ئە وەك ترازيديا نەكەوتبووهو بەلكو جۇرىك بۇو له بە ختەورى، له خۇشحالى، له يارىكىرىنىكى قولۇ و مانادار لەگەل ھەمۇ شتەكاندا. جۇرىك لە تېبايى نىوان پۇچ و زىندهگى، نىوان ھەستە ئاۋەكىيەكان و واقعى دەرەوە. پۇزىك پېتىگۇوتىم: عەلى شەرەفيا، تەنيا ئاوارەكان لە ژيان تىدەگەن. من ئەوەم پى ئاسايى بۇو، بەلام كە گۇوتى: تەنيا ئاوارەكانىش لەگەل جىهاندا تەبان. كەمىك وەستام و سەيرمەركدو پېنمکووت: جەلاھتى كۆتر تىناڭەم دەلىتىت چى؟ چۈن ئاوارەكان لەگەل جىهاندا تەبان؟ ئاوارەبى خۇى ناتەبايىه. بەو چاوه سەيرانىيەوە كە بە شىتەيەكى سەير دەكرانەوە لىتى پرسىم: تو ھەرگىز زنجىرى ھىچ مەخلوقىكت شەكەندۇوە؟ من گۇوتىم: نا عەزىزم، من زنجىرى ھىچ مەخلوقىكىم نەشەكەندۇوە. بە ئەسپاپى گۇوتى: عەلى شەرەفيا، من زنجىرى زۆر كەسم شەكەندۇوە، هەتا زنجىرىكەنلى ناو پۇچى خۇشم ھەر خۇم شەكەندۇومن. ئاوارەبۇون ئەوەيە مەرقۇق زنجىرى خۇى بشكىنلىت و بېروات. ئەى ئەوە پۇچى ئىتمە نىيە لە ژيان ئاوارە دەبىت و دەمرىت، ئەى ئەوە پۇچى ئىتمە نىيە لە عەدم ئاوارە دەبىت و لەدايكەبىتەوە، ئەى ئەوە پۇچى ئىتمە نىيە لە يەكتىر دەترازىت و دەبروات و يەكناگرىتەوە. گەردون چىيە جىڭ لە يەكناگرتەوەيەكى مەزن... يەكناگرتەوەي ئەستىرەكان و ھەسارە دوورەكان لە يەكتىر، يەكناگرتەوەي وەرزەكان، لەيەكترازانى ئەبەدى نىوان مەرقۇق و خودا، يەكناگرتەوەي پۇچ لەگەل يەكدا هەتا لە دوا پەكەنلى عەشقىشدا. گەردون ھىچ نىيە جىڭ لە جىابۇونەوە و نېبۈنلىكى بەردىۋام، دواجار تەنيا كاتىك ئاوارەبى نامىتىت، كە ھەمۇمان بچىنە يەك مالەوە كە مالى ھەمۇمان بىت، حا پېتىنسەي ئاوارەبى چىيە؟ ئاوارەبى دەربەدەر بۇون نىيە لە مال؟... تو نالىتىت ئاوارەبى دەربەدەر بۇونە لە مال... بەلام پېتىبلى، گەر ئەو مالە نەبۇو تو چىدەكەيت، گەر جىهان ئەو مالە ئىيان بۇو... ها... بۇ وەلامم نادەيتەوە؟ ئاغاي شەرەفيا وەلامەكەي زۆر

ساده‌و ئاسانه ئوسا تو ده بیت به یه کیک که هه میشه بق مال ده گهربیت،
 ده بیت پژوهیک که له فهنتازیاکردنی به رده‌وامی مالدایه... ده بیت یه کیک
 پووده‌کاته هر جیگایه ک ده لیت ئمه مالی منه، به لام دواتر ده رده که ویت
 که ئوه مالی ئوه نییه... ده روات شتیکی دیکه هله‌گریت و ده لیت ئیره
 مالی منه، به لام ئوه‌یش هر مالی ئوه نییه... ده گهربیت و ده گهربیت و مالی
 راسته‌قینه نادوزیته‌وه، پژوییک ده گاته ئوه بروایه‌ی که دواهه‌مین مال و
 راسته‌قینه ترین مال له‌وانه‌یه ته‌نیا مردن بیت. به لام مردن کاتیک ده بیت‌هه مال
 که ده روازه‌یه کی هه بیت لیوه‌ی سه‌یری دواوه بکه‌ین، چونکه جیگایه ک که
 ده رگاو په‌نجه‌ره‌ی نه‌بورو، نوزه‌خه نه‌وهک مال. ده بیت په‌نجه‌ره‌یه ک هه بیت
 له‌ویوه گویمان له‌سه‌دای ده‌نگی خومان بیت له‌سهر زه‌وی. زوربه‌مان
 نازانین له‌ویدیو هرگاوه چی پووده‌دات، به لام ده‌زانین مردووه‌کان
 چاوه‌پوانی چین. ده‌زانین مردووه‌کان په‌نجه‌ره‌یه کیان هه‌یه له‌ویوه سه‌یری
 ئیمه ده‌که‌ن. مرقف شه‌یدای ئوه‌یه ده‌نگی خوی بیستیته‌وه... ئاواره‌یی
 راسته‌قینه هاواریکی دورو رو دریزه له پیتده‌شتیکی بیپانه‌وه‌دا، که سه‌دакه‌ی
 هه‌ریم به هه‌ریم ده روات و ده گهربیت‌وه. شکاندنی ئوه زنجیره ئه‌ستووره‌یه
 که له نیوان من و زه‌ماندا هه‌یه. گه‌ر ئوه زنجیره نه‌شکیت مرقف نه‌مر
 نایت... ئاواره‌یی مانای نه‌مری، واته جیته‌مان له زه‌من، نه‌چه‌قین له
 جوغزیکی میژوودا، نوچنه‌بوون له یه ک شویندا، نه‌خنکان له‌یه ک گومدا،
 پوونه‌کردن له هیچ دارستانیک که دره‌خته‌کانی به دره‌خته‌کانی تری
 دونیاوه نه‌به‌ستراون. ئاواره‌یی هیچ شتیک نییه جگه له جوله‌یه کی ناکوتا
 به هه‌موولا‌یه‌کدا، جگه له‌وهی زه‌مین و زه‌مانه‌کانی تر تو ببین و بتبیستن،
 عه‌لی شه‌ره‌فیار پیمبلی موسیقای یه‌کیکی وهک موزارت، چیه جگه له
 ئاواره‌یه کی گهوره له نیتو زه‌ماندا؟ هیچ نیشتمانیک نیشتمانی ئوه نییه،
 هیچ زه‌مانیک زه‌مانی ئوه نییه، هه‌مووان ده‌بیستن و هه‌ستی پیتده‌که‌ین...
 دیت و له ئیمه‌وه ده روات بق پژوگاریکی تر... ئاواره‌یی نه‌مرییه، جیهانیش

نه مره، نه مره لهودا که سه‌ر به هیچ زه‌مانیک نییه، سه‌ر به هیچ جینگایه‌ک
نییه...

ئه‌و کاته‌ی که من ناسیم تیگه‌یشتنی قوول و فله‌سه‌فیانه‌ی بۆ ژیان له
ترۆپکی پینگه‌یشتن و کامل بوندا بوب، خۆی وەک ئاواره‌یه‌کی جاویدان
تەماشاده‌کرد. نازانم ئه‌و رۆزگارانه‌ی له‌و چادره قوراوییه‌دا له ژینر بارانی
بەهاریکی بیت‌ه‌حمدا ده‌ژیا، هه‌مان تەفسیری فله‌سه‌فیانه‌ی بۆ ئاواره‌یی هه‌بوبو
یاخود نا؟ رۆزانیک زوربەی وەخت له ناو ئه‌و چادره‌دا، له سه‌ر دوشەکیک
پالدەکه‌وت و بىرى له رابوردووی خۆی دەکرده‌وه، ئه‌و رۆزانه بەردەوام
لەگەل سامیری بابلیدا قسە‌یاندەکرد، باسى ماناكانى گوناه و لېبوردن،
باسکردنی بەرپرسیاریتی مروف له تاوانه‌کانى خۆی له دواى پەشیمانی.
باوه‌رناكەم ئه‌و سەردەمە جەلادت بىرىتکی قوولى لە مۆسیقا کردىتتەوه،
بەلکو زیاتر خەیالى له سه‌ر تىپامان بوبو له ماناي ئاواره‌یی. پىتموايە له و
قۇناغەدا به تەواوه‌تى وەک ئاواره‌یه‌ک دەرك به خۆی دەکات. گرانه‌وهی
بۆ كوردستان و دەست پىكىرنەوهی بە ژیان له ناو كومەلیک چادردا ئه‌و
ھەستى تىا دروستدەکات که ئه‌و سه‌ر به هیچ جینگایه‌ک نییه، پىناچىت له و
ماوه‌یدا هەولىدابىت هىچ جۆره هاپریتتىك دروستىتەکات. بەرىۋىلى پۇز لە
ژینر چادرىکدا ده‌ژى، كەم دىتەدەرى، ئىتواران درەنگ خۆی و ئه‌و هاپرى
عەربە تەلىسمىاويە ئاگرىك لە بەردەم چادرەکەدا دەكەنەوهو خواردىن
ئامادەدەكەن، گەر خۆشىتت سەپەرى ئەستىرە دەكەن، گەر ناخۆشىش بىت
دەچنەوه ژینر چادرەکه و بە بەتانييە‌کانيان خۆيان دادەپۆشىن و گۈئى لە
ئىقاعى باران دەگرن. له و کاته‌وه پىش دەھيلەتتەوه، بە خۆی و پالتویە‌کى
درېنەز و شەروالىكى كورتەوه كە له شار لە كونە فرۇشىنى كېيىوه ئىتواران
بە تەنیا بەناو چادرە‌کاندا پىاسەدەکات، خۆی وەک مۆسیقارىك بە خەلک
دەناسىتتىت، وەک ھەميشە زمانىكى شىرىينى لەگەل مرؤفە سادە‌کاندا ھەيمە
دواى سالە‌های سال لە نزىكەوه مندالان دەبىنەتتەوه، دەبىت بىرتانىتت كە

شاری ته پوتوزه زهرده کان مندالی تیدانه بیو، جه لادهت ئه و چهند ساله مندالی نه بینبیو، له دوا پوژی خاپور بیوونی شاری ته پوتوزه زهرده کاندا مندالی ئاواره و کوژراوی بینبیو، مندالی بینبیو ئازارو ۋاتى دۇنیاى گەورە کان دەچىئىن، سزايى گوناهىك دەدەنەوە كە نازانن چىيە. بەلام بۇ يەكمىجارت له ناو ئه و چادرانەدا دەبىتەوە به دۆست و ھاپرىتى ئه و مندالە بچوکانە كە بەرددوام له قورپولىتە کاندا يارىدەكەن، دەبىتە ھاپرىتى ئه و خىزانە ئاوارانەى بە خوشحالىيە و ئامىزى بۇ دەكەنەوە بەلام ئه و له هەر شت زىاتر كەسىتكى كەپۈكە، ھەندىك شەو سامىرى باىلى جىدەھەلىت و بە ناو تارىكىدا دەپروات، خۇشى نازانىت بۇ كوى دەچىت، ھەميشە دەپروات، دەچىتە سەر ترۇپكە بەرزە کان، بە ناو پىدەشتە کاندا تىدەپەرىت، لە يىكانەدا مۆسيقا ئەفسۇناوېيەكەي ئىسخاقى ليۇزىپىنى دېتەوە ياد، گوپى لە ھاوارىيکى نادىيار دەبىت لە تارىكىدا بانگىدەكت، گۇچانىك دەتاشىت و بەسەر چىا سەختە کاندا سەرەتكەوەيت، لە ناو ئەشكەوتە کاندا تۇنلى دوورو درېز دەدقۇزىتەوە، بۇ يەكمىجارت له سەر يەكىك لە لوتكە سەختە کانە وە، ئه و بالىندا سېپىيە سەيرانە دەبىنېت كە لە سەر سەرى دەسۈرپىنەوە، بالىندا نەناسراوو نەبىنراو كە تىكەلەيەكىن لە كۆترە مورغىيکى خورافى دېكە، سەريان سەرى كۆترەو بالە گەورەكەيان لە بالى سىمۇرغىيک دەچىت كە خۇرەتاو پەرەكانى بە تىشك داگىرساندېت. لەشىكىيان ھەيە وەك بەفر و دەنگىكىيان ھەيە وەك دەنگى بولبوليڭ لە سېپىتەدا.

جه لادهت بە جۇرىيەك لە جۇرە کان ھەستىدەكتا ئەو سەرتاي دەركەوتى كۆملەنیك نىشانەي سەيرى دېكەيە كە پۇز دواي پۇز كۆرەبنەوە بۇ ئەوەي نامەيەكى تايىبەتى بۇ جەلادهت بىگوازىنەوە. لە شەوانەدا جەلادهت بەرددوام كۆملەنیك تەيرى سېپى دەبىنېت كە نە لە پاستى دەچن و نە خەيالىشنى، ئەو بالىندا سەيرانە بەرددوام لە سەر چادرەكەي دەنىشىنەوە، كۆملە بالدارىيکى سەيرن لە ناكاوا وندەبن و لە ناكاوا دەگەپىنەوە، دەركەوتى و

ونبوونیشیان و هک دواتر دهرده‌که ویت په یوه‌ندی به شفره‌یه کی نهیتیه و هه‌یه که جه‌لاده‌ت به نیشتیمانیکی دوورو نادیاره‌و گریده‌دات. پینده‌چیت جه‌لاده‌ت سه‌رها ت له با للدانه ترسا بیت، هر کاتیک له سه‌ر ترق‌پکه‌کان دهیابنیت گوچانه‌که‌ی هله‌دگریت و دیته‌وه خواری، هر کاتیک له ناو پینده‌شته‌کاندا دهیابنیت به خیرایی ده‌گه‌ریت‌وه بق ژیر چادره‌که‌ی خوی، که بالنده‌کان داده‌بزن و له سه‌ر چادره‌که‌ی ده‌نیشنه‌وه ده‌چیت‌ه ژیر به‌تائیه‌که‌یه‌وه، به‌لام که له ناکاو ونده‌بن دووباره له جینگاکه‌ی خوی دیته‌دهری و به‌دوایاندا ده‌گه‌ریت. ماوه‌یه‌کی دریز ناتوانیت تیگات ئاخو ئه‌و بالدارانه مورغی ئه‌فسانه‌بین و له خه‌یالی ئه‌ودا زیندووبوونه‌تله‌وه یاخود بالداری پاسته‌قینه‌ن و تیشکیکی کیوی له نیگای ئه‌ودا به‌ره و خوی رایانده‌کیشیت. سامیری بابلی که ناتوانیت ئه‌و بالدارانه ببینیت، پینده‌لیت: ئه‌وانه سه‌رها تای شیتبیونی تون. گهر بزانین شیتبیون لای سامیری بابلی سه‌رها تای گه‌رانه‌وه‌ی پاسته‌قینه‌ی مرؤفه بق عه‌قل، سه‌رها تای هوشیاری مرؤفه به مانای پاسته‌قینه‌ی ژیان. تیده‌گه‌ین که سامیر ئاگاداری ئه‌وه‌یه جه‌لاده‌تی کوترا له سه‌ر پنگایه‌کی گه‌وره‌ی خودقزینه‌وه‌دایه.

ده‌بیت ئاگاداری ئه‌وه‌بین جه‌لاده‌ت له شاری سقزانیه زهرده‌کاندا که‌سیکه له چاوه‌پوانی مرگ یان پزگاربیوندا ده‌ژی، مرؤفیش له دوخی چاوه‌پوانیدا مرؤفیکی پاسته‌قینه‌ی نیبه، مرؤف له کاتی چاوه‌پوانیدا له مندالیک ده‌چیت هیشتا له دایک نه‌بوبیت. هیچ شتیک و هک چاوه‌پوانی ماهییه‌تی مرؤف زه‌وتناکات، چاوه‌پوانی مانای ئه‌وه‌ی هیشتا ئه‌و هلمومه‌رجانه له‌دایک نه‌بوبون که مرؤف تیده‌گه‌ین چه‌وه‌ری خوی ئاشکرابکات، هیشتا مرؤف ناتوانیت بپیار له سه‌ر بپیاره گه‌وره‌کانی خوی ببدات. جه‌لاده‌ت له‌ناو ئاواره‌کاندا تیده‌گات که ئه‌و ناتوانیت تا مردن له چاوه‌پوانیدا دانیشیت، دیاره زه‌حمه‌ته بق مرؤفیکی بیپشت و په‌نای و هک ئه‌و له سفره‌وه دهست پیبکات. پاسته ئه‌و شاره شاری خویه‌تی، ئه‌و نیشتیمانه نیشتیمانی

خویه‌تی، مروفه‌کان همان زمانی ئه و قسده‌کهن، به‌لام له‌وی جگه له و مندالانه‌ی له قوروجلپاودا یاریده‌کهن دلى به هیچ شتیکی دی خوش نیه، ئه‌وی کچینکی و هک دالیا سیراجه‌دینی لئی نیه، دکتوریکی و هک موسای بابه‌کی لئی نیه کومه‌کی پیشکه‌ن و ریگای نیشانبده‌ن، روزینک مهفره‌زه‌یه‌کی پزیشکان روو له چادرگه‌که‌ی ئه‌وان ده‌کهن، له ژیر دره‌ختیکدا چادرینک هله‌لده‌دهن و ده‌که‌ونه پیشوازی نه‌خوشکان. جه‌لاده‌تی کوتر که هه‌میشه وینه‌ی دکتور موسای بابه‌کی له خه‌یال‌دایه، به یادی ئه‌وه‌وه ده‌چیت بزو بینینی ئه‌و پزیشکانه‌ی که پیشوایه له‌وان‌یه سیبه‌رینک له سیبه‌ره‌کانی روحی موسای بابه‌کیان لا بد‌قزیت‌وه، به‌لام له بری دوزینه‌وهی مروفیکی و هک موسای بابه‌ک، هه‌ندیک گنجی له خوبایی ده‌بینیت‌وه که له ژیر لیویانه‌وه به لوقتیکی منگن لئی ده‌پرسن: ها... کاکه چیت ده‌ویت؟. له و دکتورانه بیون له بری ئه‌وهی مروف چاکبکه‌نه‌وه، هر بینینیان مروفی نه‌خوش ده‌خست. جه‌لاده‌ت پاشه‌وپاش له ژیر ئه‌و چادره دیته‌ده‌ری و تیده‌گات هه‌ندیجار ئه‌و بی‌حورمه‌تییه‌ی پیاوه به‌ریزه‌کانی نیشتمان به مروفی ده‌کهن، که‌منتر نیه له و بی‌حورمه‌تییه‌ی جه‌لاده‌کان له غه‌ریبیدا پیتده‌کهن. ئه‌و ماوه کورته به‌سبوو تیگات سه‌ختترین جوری ئاواره‌یی ئاواره‌یی نیه له نیشتمان، به‌لکو ئاوه‌ره‌بیه له مروفه‌کانی دی.

ئه‌و ماوه‌یه سامیری بابلی به‌ده‌گم‌هه‌ن له ژیر چادره‌که‌ی ده‌هاته‌ده‌ری، به جزیریکی سه‌یر خوی له هه‌موو که‌س دوورده‌خسته‌وه، بون پرته‌قالی جه‌سته‌ی ده‌مارده‌مار به هه‌موو لایه‌کدا ده‌ری‌پیشت. سامیری بابلی له و تئردوگایه‌دا به‌شی زوری کات له رادیوییه‌کی چکولانه‌وه گویی له گورانیه دریزه‌کانی که‌لسوم ده‌گرت و ده‌گریا، گویی له ده‌نگ و باس ده‌گرت و ده‌گریا، گویی له باران و ره‌ش‌با ده‌گرت و ده‌گریا. ته‌نیا به شه‌و ده‌هاته‌ده‌ری، هه‌ندیک ئیواری له به‌ردهم چادره‌که‌دا سه‌یری هه‌وره‌کانی ده‌گرد و خوی به ئاماذه‌کردنی خواردنه‌وه سه‌رقا‌لده‌کرد، و هک دیلیک

رەفتاریده‌کرد. ئەو پەيمانىكى راستەقىنەي لەگەل جەلاـدەـتـدا هـبـوـو، بـهـ جـورـيـكـ مـامـهـلـهـىـ لـهـگـەـلـ ئـهـوـ كـورـهـدا دـهـكـرـدـ وـهـكـ ئـهـوـهـىـ مـانـ وـ نـهـمانـىـ، زـيـانـ وـ پـاـكـبـوـونـهـوـهـىـ بـهـدـهـسـتـ جـهـلاـدـەـتـ بـيـتـ. دـيـلىـتـىـ سـاـمـىـرـىـ بـاـبـلـىـ پـتـرـ لـهـ پـهـيـمانـىـكـىـ رـوـحـىـ دـهـچـوـوـ، نـهـوـهـكـ جـورـيـكـ لـهـ سـرـزـايـ جـهـسـتـيـيـ. جـورـيـكـ بـوـوـ لـهـ رـيـكـهـوـتـتـىـ مـوقـعـدـهـسـ، ئـهـوـ دـيـلـ بـوـوـ، بـهـلـامـ بـهـپـىـيـ هـيـچـ قـانـونـىـكـىـ نـوـسـرـاـوـ نـاـ، بـهـلـكـوـ بـهـپـىـيـ پـهـيـمانـىـ نـيـوانـ دـوـوـ رـوـحـ كـهـ رـيـكـهـوـتـوـوـنـ يـهـكـيـكـيـانـ لـهـلـايـ ئـهـوـيـ دـيـانـ ئـهـسـيرـ بـيـتـ.

لـيـرـهـدا دـهـبـيـتـ ئـيـسـتـيـكـ بـكـيـنـ وـ بـلـيـيـنـ: سـاـمـىـرـىـ بـاـبـلـىـ كـهـسـيـكـهـ بـوـ پـاـكـبـوـونـهـوـهـ دـهـگـرـيـتـ، بـهـلـامـ پـرـسـيـارـهـكـ ئـهـوـهـيـهـ كـىـ دـهـتوـانـيـتـ لـهـ كـهـسـانـىـ وـهـكـ سـاـمـىـرـىـ بـاـبـلـىـ بـبـورـيـتـ؟ كـىـ دـهـتوـانـيـتـ پـاـكـىـ بـبـهـخـشـيـتـ بـهـ رـوـحـيـكـىـ پـهـشـيـمانـ كـهـ قـوـولـ لـهـ خـوـينـ وـ بـهـدـكـارـيـداـ رـوـچـوـوـهـ؟ ئـاخـوـ پـهـشـيـمانـ بـهـسـهـ، بـوـئـهـوـهـىـ مـرـوـقـ فـاـكـبـيـتـهـوـهـ؟ ئـايـاـ دـيـلىـ بـهـسـهـ بـوـ ئـهـوـهـىـ مـرـوـقـ فـاـكـبـيـتـهـوـهـ؟ ئـايـاـ مـرـدـنـ يـاخـودـ سـرـزاـ بـهـسـهـ، بـوـئـهـوـهـىـ لـهـ جـهـلاـدـەـتـ بـبـيـنـهـوـهـ بـهـ قـورـبـانـىـ؟ دـهـبـيـتـ بـلـيـمـ كـهـ ئـهـمـ پـرـسـيـارـهـ سـهـخـتـانـهـ شـوـيـنـىـ قـسـهـوـ دـيـالـوـگـىـ دـوـوـرـوـ درـيـزـىـ نـيـوانـ سـاـمـىـرـىـ دـيـلـ وـ جـهـلاـدـەـتـىـ زـيـنـدـانـهـوانـ بـوـونـ. لـافـاوـىـ ئـهـوـ پـرـسـيـارـانـ شـهـوـيـكـ دـهـسـتـىـ پـيـكـرـدـ كـهـ سـاـمـىـرـىـ بـاـبـلـىـ بـهـ جـهـلاـدـەـتـىـ گـوـوتـ ئـهـىـ مـنـدـالـىـ نـهـجـيـبـ، مـنـ دـيـلىـ تـوـمـ، قـهـدـهـرـىـ مـنـ ئـيـسـتـاـ بـهـدـهـسـتـ تـوـيـهـ. تـوـ زـيـنـدـانـهـوانـهـ كـانـ چـارـهـنـوـسـىـ ئـهـسـيـرـهـكـانـ دـيـارـيـدـهـكـهـنـ، نـهـوـهـكـ بـهـپـيـچـهـوانـهـوـهـ. جـهـلاـدـەـتـ ئـهـوـ شـهـوـهـ «كـهـ شـهـوـيـكـ فـيـنـكـىـ بـهـهـارـ بـوـوـ» دـهـيـگـوـوتـ: سـاـمـىـرـىـ بـاـبـلـىـ، ئـهـىـ نـهـقـيـبـىـ جـهـهـنـهـمـىـ، ئـهـىـ ئـهـفـسـهـرـىـ ئـهـهـرـيـمـهـنـهـكـانـ، رـاستـهـ توـ ئـهـسـيـرـىـ مـنـيـتـ، بـهـلـامـ مـنـ دـوـاجـارـ خـاـوـهـنـىـ چـارـهـنـوـسـىـ خـوـمـ نـيـمـ... تـاـ ئـيـسـتـاـ توـ وـ جـهـنـگـهـكـانـىـ توـ، ئـيـوـهـوـ شـهـرـهـ دـزـيـوـهـكـانتـانـ مـنـ دـهـبـاتـ بـهـرـيـوـهـ. تـاـ ئـيـسـتـاـ لـهـ قـوـولـاـيـداـ هـرـ مـنـ دـيـلىـ ئـيـوـمـ، مـنـ كـويـلـهـىـ رـوـزـگـارـهـ دـزـيـوـهـكـانـىـ ئـيـوـهـ... وـانـيـيـهـ... جـهـنـابـىـ نـهـقـيـبـ... وـانـيـيـهـ؟.

سامیری بابلی، که چا خوریکی سهیربوو، و هک یه کیک بزانیت جه لادهت له سه رهقه، سهیری ئەستیزه دووره کانی ده کرلو چا له سه ره چا ده یخوارده و ده یگووت: ئەی مندالی نه جیب، جاریک لە جاره کان لە پیشی پیشه و هی شهربوین، من لە ژیر فهرماندیبی عه قیدنکدا بوم که خه بالیکی هیند شه رانی هه بمو دهیتوانی ببیت به مامؤستای شهیتان، ناوی عه قید علوان عربی بمو، به تەمن لە من گەنجر بمو، به لام به هوی ئە و هی لە هەر درنده يەکی ترى سەر ئەم ئەستیزه يە درنده تر بمو، به خیراییه کی سهیر بە پله و پایه کانی سوپادا سەردەکەوت. پۇزىكىان چا وەروانی هېرشى ئېرانیيە کانمان ده کرد، هېزى ئىمە كە متربوو لە هېزى ئەوان، چەند رۇز بمو لە ھەموو بالە کانی شەرەوە فشاريان دەھينا، دروست نەماندەزانى هېرشە گەورە کەيان لە چ قولىکە و هی. ئە و رۇزەی کە ئە و ئەفسەرە ئېرانیيە مان گرت، عه قید عەلوان يەکەمین جار بى هېچ قسە وباسىك ئاگریکى خوشکردو زەکەری بە و کابرايە دەرهينا بە زور پتىخستە ناو مەقەلى پشکوکە، من زەکەری ئە و پیاوەم بىنى دەسووتىت، به لام هېچى نەگووت، ئازارىکى گەورە لە دەمۇچا ويدا بمو، عارەق لە ھەموو دەمارە کانی دەھاتە دەرى و هېچى نەدر کاند. عه قید عەلوان خۇى پەيتاپەيتا لە ئاگردايىكى چۈلانە و پشکوی دەگەشان و هو بە منى دەگووت بە مەقاش پشکۈكان و ردبىكم، دواي ئە و هى دەگەشان و هو بە دەمدا پالخىست، و هک یه کیک چواركەس ئە و پیاوەت زەکەرە مان بە دەستە و، بە جۈرۈك گەر لە ئاسماň وەرپا تە ماشاي ئە و پیاوەت بىرىدai و هک زەربىتكى چۈلانە لە سەر زەھى دەتىيىن، من دەبايە بۆریيە کى بارىكى بەلۇعە لە كۆمەوە را بىبەمە ژورى، بۆریيە کى تازە دايىكراو، من دەبايە بە رەحەتىيە کى ئاسن ئە و پشکو وردە بىمە ناو كۆمىيە و، دەبايە تۈزىك پشکو بىمە كۆمىيە و، چەند دلۇپ بازىزىنېكىش بە دوايدا، تۈزىكى تر پشکو رۆكەم و تۈزىكى دىكە بازىزىن، هەرجارەش تۈزىك زىاتر پال

به و بوریه دایسکراوه وه بنیم. دروست نازانم ئه و پیاوه کهی مرد، بهلام کاتیک مرد دوکەل لە گەررو و گویچکەكانییە و دەھاتەدھرى. ئەھى مندالى نەجیب، من سالانیک دواتر کە وردە وردە ئه و ھەستەم تىا دروستبو کە ئه و درنەدەیە ناو خۆم لە و مروقەی ناوم جیابکەمەوە. شەوانیک لە خۆم دەپرسى ئاخۇ ئىئەمە هەموو ئەسیرى ھېزىتىکى لە خۆمان گەورەتر نىن، ھېزىتىکى شەرانى کە لە بناغەی دروستبوونى گەردوندایە، ھېزىتىک بىشەوەي بزانىن دەمانجولىنىت، ھەموومان دەخاتە ناو چىڭى خۆيەوە، دەيسەپىنى بەسەرماندا چى بکەين و چى نەكەين. جەلاھەتى كۆتۈر من ھەميشە کە بىردىكەمەوە وا ھەستەكەم ئه وە من نەبۇوم، من نەبۇوم کە ئەو گۇناھانەم كردو، من نەبۇوم وردە پېشكۆم كردىتە قۇونى دىلىكى بەستەزمانەوە کە ھەرگىز پېشىر نەمبىنیوە، بەلكو شتىكى تىرسناتىرۇ گەورەترو گەردونى تر لە من و لە ھەموو ئەفسەرەكان ئەو گۇناھانەي كردو... تو ئەسیرى من نىت جەلاھەت، تو ئەسیرى ئەو ھېزە گەورەيەيت. ئەسیرى شتىكى لە بناغەي گەردوندایە... شتىك دەتوانىت ھەموومان بکاتە جەلادى ئەوي دىكەمان... ھېچ يەكتىكمان ناتوانىن لىنى دەربازبىن، وەك چۈن كۆملەتكى بەرد لەسەر داشمالىكى شەترەنچ ناتوانن ھېچى دىكە بکەن جەلەو شتانەي کە ياساكانى سەر ئەو داشمالە دىيارىيدەكەت.

جەلاھەتى كۆتۈر دەيگۈوت: جەنابى نەقىب، با ھەستىن... با ھەستىن و كەمىك پىاسەبکەين... ئەمشەو پېرە لە ئەستىزە، وەرە و با بۇنى ئەو پېرتەقالە سىحراراۋىيە تۆ زەۋى پېبكەت. لىرەدا، لە بن ئەم چىايەدا پىاوانى سەرقەك چىتىر دەستىيان ناگاتە تو؟. جەنابى نەقىب، منىش مۇسىقارىتىکى گەرۇك بۇوم، من باۋەرم وەك تو نىيە، دەشىت لە بناغەي گەردوندا ناشىرينى ھەبىت، دەشىت سروشت پېرىت لە خراپە، بەلام خراپەي مروق بەرامبەر مروق لە و خراپەي ناچىت كە سروشت لە مروقدا چاندۇيتى، باپرۇزىن جەنابى نەقىب باپرۇزىن و بە سروشتدا پىاسەبکەين... گەر پەلەنەكەين،

مرۆڤ دەبىنین درەخت دەسسووتىنىت، مرۆڤ دەبىنин بالىنده راودەكەت و دەيخوات، مرۆڤ دەبىنин دەرورىبەرى خۇى وىزاندەكەت. جەنابى نەقىب ئەو خراپەيە لە بناغەي گەردوندا ھېيە خراپەيەكە مرۆڤ والىدەكەت بالىندهكان بکۈزۈت و بىانخوات، بەلام ئەو خراپەيە واتلىشاكات بۇرى دايىسکراو بە قوونى ئادەممىزازەكاندا پانىتت. ئەو خراپەيە لە رەشە باو لاقاو گەردىلولۇلدا ھېيە، شىتىكى دىكەيە، ھىچى لەو خراپەيە ناجىت كە دەبىتە مايەي ئەوهى زەكەرى ئىنسان بە زىندىوویى بسووتىنىت. ئىنسان ناتوانىت زەھى سزا بىدات، دەشىت زەھى و ئاسمان و دەرييا گەمزەبى خۇيان ھېبىت، بەلام ئەمانە مەرقۇيان لە باوهشگرتۇو، ئەمانە ئىمەيان گەورەكردوو... بەلام كە تۆ بۇرى لە قوونى من پادەنىتت، جەنابى نەقىب ناچارمەدەكەيت، منىش بىر لەو بکەمەو كە بۇرى لە قوونى تۆ پانىم. من و تۆ دوو داشى شەترەنچ نىن كە مەحکوم بىن يەكتىر بخويىن، ئەو خراپەيە لە تۈدايە وادەكەت من دىلى ئەوهېم بىر لە تۈلەبکەمەو، دىل بۇنى پاستەقىنه جەنابى نەقىب ئەوهىيە، من تا دەمەرم مەحکوم بەوهى بۇ ئازادى خۇم بگەرىم و بەدواى تۈلەدا لە تۆ عەۋدال بىم. بۇيە گەر ورد تەماشابكەيت، ئاغايى نەقىب، جەلاادەكان بە دوو جۆر حوكىمى قوربانى دەدەن، جارىنگ بەوهى دەيانكەن بە قوربانى و جارىنگىش بەوهى دەيانكەن بە كۆيلەي خولىايەكى تر، كۆيلەي ئارەززوو يەك كە نامىتت، ئارەززوو ئەوهى رۇزىك لەگەل جەلاادەكاندا جىڭاكانيان بگۇرنەوە.

سامىرى بابلى دەلىت: ئەى مەندالى پېر موحىبەت، ئەى مۇسىقارى بىكەس، گەر قوربانىيەكانيش ھەمان شىت بىكەن كە جەلاادەكان دەيكەن، ئىتىر ھېچ شىتىك نامىتت زەھى پاڭرىت، ھېچ كۆلەكەيەك نامىتت مرۆڤ ژيانى خۇى بخاتە بن سىيەرە.

جەلاادەتىش دەلىت: گەر منىش تۈلە نەكەمەو، گەر شىتىك نەبىت تۆ ھەمان ئەو ئازارە بچىزىت كە من چەشتۈرمە، ئەى عەدالەت چىيە؟ ھا

ئەی عەدالەت چىيە؟ عەدالەت ئەوھىءە هەمان ئەو ئازارە بىيىتەوە كە من بىنۈمىمە، هەمان بۇرى دايىكراو بە بەنزىنەكەوە لە قۇونى تۆدا بىيىن. پىرە قالى باىلى ھاواردەكەت: بەلام گەر واپىت ئەوا عەدالەت ھەر دووكمان دەكەت بە جەلاد، عەدالەت ئەوھىءە يەكتىكمان بوھستىن و وانەكەين.

جەلادەت بە تورەيىۋە دەلىت: ئەمە چۈن عەدالەتىكە، چۈن عەدالەتىكە؟ ها سامىرى باىلى... پىنېلى ئەمە چۈن عەدالەتىكە... تو ھاۋىتكانى منت كوشت، تو منت كوشت و دەبىت من ھىچ نەكەم، بلىم لىكەرى ئەم پىاوه خودا ئازارى بەدات، وىزدانى خۆى ئازارى بەدات، خودا تولەي لىبىكەتەوە... ها، ئەى ئەگەر ھىچ خودايەك نەبۇو توڭە لە تۆ بىكەتەوە، ها. ئەى ئەگەر خودا نەبۇو، ئەوكات چى؟ ئەى ئەگەر ھىچ وىزدانىك نەبۇو تو يان ئەوانى تر ئازار بەدات، ئەوكات چى؟ ها ئەوكات چى؟ ئەوهش عەدالەتە... ها ئەوهش عەدالەتە؟

سامىرى باىلى بە ھىمنىيە قۇول و پىرى سەداكە خۆيەوە دەلىت: عەدالەت ئەوھىءە ھەموومان نېبىن بە جەلاد... لەوە دەرچىت ئىتر نازانم عەدالەت چىيە. گەر توش بىبىت بە جەلاد ھىچ بەھانەيەك نامىنىت تا ئىدى من دىلى تۆ بىم، ھىچ ھۆيەك نامىنىت من ئەسىرىم لەلائى تو، ئەى مندالى نەجىب، گۈنېگە، من زۇر بە راستىم، من تا ئەو دەقىقەيە ئەسىرى تۆم كە تو جەلاد نىت، كە تو مۇسىقارىت و من نەقىبىكى شەرانى و نەخۇش، تو بۇنى فلۇوتت لىدىت و من بۇنى پىرە قالى ژەھراوى... كە ئەوه نەما، كە توش بۇويت بە پىاوكۇز، ئىتىر چۈن من بىم بە دىلى تو، ئەوكات ئىتىر من و تو دەبىن بە دوو سەرى يەك جانەوەر، دوو سەر كە يەكتىر دەخۇن. جەلادەتى كۆتۈر بە ئىتىر ئەستىزەكاندا دەپروات و شەق لە بەردو دارى پىشىدەم خۆى ھەلددە، ھەواى فينكى شەو لە بىرى ئەوهى ھىمنىيەكەتەوە تورەيدەكەت. بە گالتەجارىيەوە دەلىت: من فلۇوت ژەن بۇوم، فلۇوت ژەنەتكى باش بۇوم؟ تو خۇت بلى، من مۇسىقايەكى سىحرارويم لى نەدەد؟

کن منی گرت، ها... کنی من و هاوری بهسته زمانه کانمی گرت... کنی منی خسته ناو زیلیکی پیساهو و بردی بزو باشورو... کنی؟ کنی تهقی لینکردم؟ کنی ناچاریکردم موسیقا له بیر خوم بهرمهوه؟ ئیوه موسیقاره کهی ناو منتان کوشت... تیده گهیت، ئیوه کوشستان.

سامیری بابلی، که هیدی هیدی هیمنی خوی له دهسته دات، ده لیت: من نا... من نا. من توم رزگار کردد... تو خوت ده زانی من له بهر خاتری ئه و موسیقاره ژیانی خوم خسته مهتر سییوه.

جه لادهت که له پیشهوه بزو سه رزپیکنکی سه خت سه رده که ووت، که دهنگی هندیک بالنده دی سه ریشیو او سه رسامیاند کرد، به قینزو لا قرتبیه و گووتشی: به ته نیا چاکه یه ک ده ته ویت بیتیه و به فریشتہ... دوای ئه و هه موو گوناھه هیچ که س به ته نیا چاکه یه ک نایتیه و به فریشتہ.

له ناکاو به که مینک جیدیه ته و سهیری سامیری بابلی ده کرد، ده چووه به رده مسی و وه ک تیا بیاریتیه و دهی گووت: پرته قالی بابلی... سامیری هاوریم... بمبوره، بمبوره، من دوژمنی تو نیم... من دوژمنی که س نیم... هاوار، سهیرکه من دوژمنم نییه. بهلام تو ده بیت سزای خوت و هرگریت... له بهر خاتری هه موومان، له پیناوی خوتدا... له پیناوی هه مووماندا... له پیناوی هه موو شتیکدا، تیده گهیت... تو دیلمی منیت و ده بیت من بیربکه مه وه چون سزای خوت و هرگریت... من نامه ویت بیم به جه لاد... نامه ویت، بهلام ده بیت پیگایه که هیبت تو بیتیه و به مروف، ئه و پیگایه ش یان پیگای سزایه یان پیگای لیتیوردن... له و دوو پیگایه زیاتر هیچی تر نییه، بهلام پرته قالی بابلی... من هه موو شتیک نیم... من ئه و که سه نیم ئه و هه قم هه بیت سرات بد هم یان لیتیبورم... ده بیت دادگایه ک لیتیبوریت... دادگلیه ک... وا نییه، ده بیت دادگایه ک لیتیبوریت.

سامیری بابلی ده لیت: چ دادگایه ک؟... ئهی مندالی نه جیب... چ دادگایه ک؟ هه موو ئوانه هی له م ولا ته دادگایان به دهسته، خویان له من خراپترن.

جه لادهت و هک خهیالیکی بالدارو قوول له سه ریدا بیت، دهلیت: نا سامیری
بابلی، من تو تسلیمی دادگای حیزب کان ناکه، تسلیمی ئه و حاکمانه
ناکم که له کولیژه کانی قانون ده چوون، تسلیمی ئه و قازی و داوه رانه
ناکم که له چل سالی پابوردوو داله دادگاکانی ولا تدا خه لکیان حوكمداوه،
ئه وانه هیچ شتیک له عه دالهت نازانن... هیچ شتیک...

سامیر به سه رسامییه و ده پرسینت: به لام ج دادگایه ک... جه لادهتی کوتر،
ج دادگایه ک؟.

جه لادهتی کوتر، دهست ده خاته گیرفانی و به نیگایه کی پر مان اووه
ته ماشایدکات و دهلیت: دادگایه ک من و تو پیکه و دایده نتین، من و تو،
له کس و کاری ئه و قوربانیانه ای تو کوشتووتن، له وانه هیشتا ده زین
و نه مردوون... دادگایه ک تو خوت دروستیده که يت... ته نیا ئه و دادگایه
ده توانیت لیتیبوریت و هیچ دادگایه کی تر نا... ئه و ته نیا دادگایه که سامیری
بابلی تو ده بیت حوكمه کانی قه بولبلکه يت.

چیزکی ئه و دادگایه ده بیت به به شیک له خولیا سه ره کییه کانی
جه لادهتی کوتر، که ئیمه لم به شهی چیزکه که ماندا دواي ده که وین. ئه و
شه و هو شه وانی دی جه لادهتی کوتر و سامیری بابلی به رده وام باس له و
دادگایه ده کهن... دوو بوونه و هرن دابراو له جیهان. هیندی هیندی دونیا هینور
ده بیتنه و، به لام و هک ئوهی ئه وان له و کونجه فه رامؤ شکراوه دا له زمت له
ثارواره بیین، له ژیر چادره که یاندا ده میننه و و نایقون... پوز دواي پوز
ثارواره کان چادره کانیان ده پیچنه و و ده گه پینه و بق شارو گونده کانیان،
به لام جه لادهتی کوترو سامیری بابلی نه شاریان هه بیه بزوی بگه پینه و و
نه گوند. له دوو بالنده ده چن که باي ئه و ئاسمانه دوورانه تیا فریون، به
چه شنیک بالی قورس کرد بن چیتر نه توانن له زه وی هه ستنه و. جه لادهت
شه وان له ژیر چادره که یدا بهر له وی بخ ویت، گوی له باي ساردي

شەوگاران دەگریت و دەلیت: سامیرى بابلی ئەم بايە من بانگدەکات...
 هەستدەكەم بەرەو قۇولايى تارىكىيەكى زور دوور بانگمەدەکات. ئەو لە
 تارىكىدا ھاوارىنگ دەبىستىت كە پىتىدەچىت ھاوارىنگى نەھىنى بىتت و تەنیا ئەو
 بىبىستىت. لە ناكاوا ھەلدەستىت و لە پىتە قالى بابلی دەپرسىت: تو گويت
 لېبۈو... گويت لېبۈو، يەكىن لە دوورەوە منى بانگىرى؟ بەلام سامیرى
 بابلى گوينى لە ھېچ نىيە. ئەو شەوانە سروشتى دەگۈرۈت، لە چادرەكەي
 دىتەدەرى و بە تارىكىدا دەپروات و دادەبەزىت بۇ ناو مىرگ و دارستانىكى
 چىپ، لەۋىتوھ ھاواردەکات: ھىنى، تو ئەھى ئەوهى من لە ناو زولمەتەوە
 بانگدەكەيت... من گويم لىتە، گويم لىتە تو كىتىت؟ جەلادەت دلىيابە يەكىن
 لە ناو تارىكىيەكى زور دوورەوە بانگىدەکات، بەلام ئەوه دەنگى كىتىھ؟
 ھەندىجار وەك دەنگى سەرەنگ قاسىم دەبىبىستىت، ھەندىجارىش وەك
 دەنگى ئىسحاقى لىتۇزىپىن... ھەندىك شەو گوى رادەدىرىت و دلىيابە ئەوه
 دەنگى داليا سىراجە دىنە... ھەندى شەويش لە نۇزەھى پېرىكى وەك موسای
 بابەك دەچىت، بەلام زورجارىش لە دەنگى كەسىكى بىمار دەچىت كە لەو
 بەرى شەوهە بانگىدەکات.

سامیرى بابلى پىتىدەلېت: جەلادەتى كوتىر، ئەھى مندالى بىتاشاڭا لە دۇنيا،
 ئەوه دەنگى راپوردووى خۆتە. ئەوه دەنگى راپوردووە شەوانى پەشمەبا
 تىكەل بە گەردەلۈولەكان دەبىت و ناھىلەت بخەويت.
 پىنموابە ئەو ھاوارە تا ماوەيەكى درېيىز لەگەلەيدا دەمەننەتەوە، دەنگىك
 نازانىت كىتىھ و لە گوينوھ ھاوارى لىتىدەکات. بىنىنى بەرددەوامى ئەو بالىدە
 سېپىانە، بىستى بەرددەوامى ھاوارىنگى نادىيار كە سەرۇ سەرچاوهى
 نىيە، پۇز دواى پۇز زىياتر جەلادەت بەو چادرگەيەوە گرىنەدەنەوە كە
 بەرددەوام بچوڭ دەبىتەوە، ھىدى ھىدى سەرنىشىنان مالاوايدەكەن و
 دەرقۇن، يەكدى ماچدەكەن و خودا حافىزىي لەيەك دەكەن و مالەكانىيان لە
 پاشتى كاميونىك دەننەن و دەرقۇن، ئەوانەش كە لەوی دەمەننەوە زۇرېبەيان

پیریزشی بینکه‌س و ژنی بینمیرد و پیره‌میردی بینخه‌مخوزن. له‌دوای تیپه‌پینی چهند مانگیک، روزیک فهرمانبه‌ریکی قژ زمردی نهتهوه یه‌کگرتووه‌کان له لاندکرکرزیکی سپیدا دیت، له‌کله که‌نجیکی چاوسه‌ورزی باریکدایه که وک و هرگیزی ئینگلیزی خوی به خله‌ک نه‌ناسینیت، که‌نجیکه به غروریکه‌وه قسه له‌کله ئاوره‌کاندا دهکات. ئهو و هرگیزه هه‌موو سه‌رشینانی چادرگه‌که خردکاته‌وه خوی ده‌چیته سه‌ر به‌ردیکی گه‌وره، له‌ویوه زوو زوو دهست به ده‌م و سمه‌لله تاشراوه‌که‌یدا ده‌هینیت و پیسان ده‌لیت: چیتر نه‌تهوه یه‌کگرتووه‌کان و پیکخراءه ئینسانیه‌کان کومه‌کی ئه‌مجوزه چادرگایانه ناکه‌ن، له ماوهی مانگیکدا ده‌بیت هیچ یه‌ک له‌م چادره په‌رت‌وازه و ناریکانه نه‌مینیت، ئا ئازیزان وابزانم به فه‌رهنسی قسه‌ناکه‌م، به کوردی پیتان ده‌لیم، ئیره ده‌بیت نه‌مینیت.

گه‌نجه‌که به فیزی یه‌کیکه‌وه ته‌رجومانی پینفه‌مبه‌ر بیت باس له ئه‌من و ئاسایشی شارده‌کات، باس له کشانه‌وهی هیزه‌کانی دهوله‌ت له‌سه‌رتاپای شاره‌کانی باکوور دهکات، دواجاریش به ده‌نگیکی وشك و بیزوح پیتانده‌لیت: مژده‌تان ده‌ده‌منی، که له شار شویتی ترمان بق دابینکردون.

پیریزش و پیره‌میرده‌کان زوریان له قسه‌کانی ئه و گه‌نجه تیناگه‌ن که به کوردیه‌کی تیکه‌لاؤ به دهیان وشه‌ی عه‌ربی و ئینگلیزی قسه‌دهکات، جه‌لادهت له ژیتر دره‌ختیکی نزیکدا، له ناو گیاکه‌کدا که هیندی هیندی ده‌بیت پوشیکی زهرد دانیشتووه و گویده‌گریت، خویی سه‌ره‌تای هاوین خه‌ریکه ده‌بیت به جانه‌وه‌ریکی درنده که مروف ناویزیت توختنی بکه‌ویت. له‌و چهند مانگه‌دا ئهو چهنده‌ها له‌م فه‌رماتبه‌رو و هرگیزه‌انه ده‌بیت که دین و ده‌رۆن و ئیتر نایابنیت‌وه، چهنده‌ها له و به‌پرسانه ده‌بیت که به هیزی زورو تفه‌نگچی بیشوماره‌وه خویان دهکه‌ن به ئوردوگاکه‌دا، به روز کوبوونه‌وه به خله‌ک دهکه‌ن، به شه‌ویش خویان دهکه‌ن به ژیتر هه‌ندیک له و خیوه‌تانه‌دا که ژنه قه‌شنه‌نگ و کچه جوانه‌کانی ئوردوگای تیدایه.

له و ماوه‌یدا چهندین جار له لایه‌ن به رپرسی «به‌رهی نیشتمانیه‌وه» بتوئه‌وهی بزانن کیه بانگهیشت دهکریت؟ خوی و مک سه‌ربازیکی هه‌لاتوو ده‌ناسینیت که له باشورووه له‌گه‌ل هاواری عه‌ره‌به‌که‌یدا هه‌لها تووه و له ژیر ئه‌م چادرانه به‌لاوه شوینیکی ترى له‌سەر ئه‌م ئەستیزه‌یه نیه. به‌رپرسی به‌رهی نیشتمانی پیاویکی سه‌ربروو تاوهی و رگزله، هه‌موو جاریک پشتینه شله‌که‌ی توندده‌کات‌وه، جامانه ناریکه‌که‌ی «که هه‌ردەم به‌لای چه‌پدا خواردەبیت‌وه» راستده‌کات‌وه ده‌لیت: جه‌لاده‌ت عوسمان، بزانم درق‌ده‌که‌یت، لووله‌ی کلاشینکوفه‌که ده‌برم‌ه قوونت. جه‌لاده‌ت هه‌موو جاریک ده‌لیت: گه‌وره‌م مه‌بەست، جه‌لاده‌ت ئىسماعیل‌ه، وا نیه، مه‌بەست منه. به‌رپرسه‌که سه‌ری ده‌خورینیت و ده‌لیت: نازانم بق به‌رده‌واام توم له‌گه‌ل ئه‌و کوره‌دا لیتیکدەچیت، کوریکی گهنج بwoo، ماوه‌یده‌ک حیمايیم بwoo، ناوی جه‌وده‌ت عوسمان بwoo، پۇژىك توره‌بىكىرم، لووله‌ی کلاشینکوفه‌کەيم بريه قوونى، دواي ئه‌وه خوا بىگرى، رۇيشت هەر نەھات‌وه به حىزبىدا، تەسەوربکه له‌سەر ئه‌وه وازى له پىشىمەرگايەتى و شتىش هىننا. ئاخىر مىللەتى ئىمە بؤيە قەت هېچمان نابىت به هېچ. تەسەوربکه، كەس هەيە له‌سەر شتى وا واز له پىشىمەرگايەتى بىتىت، ئەگەر دل و دەرۇونى پاك بىت.

ھەفتە‌یده‌ک دواي ئه‌و سه‌ردانه ئازوقه‌يان له ئوردوگاکه بېرى، له راستىدا زۇربەی ئه‌وانە که له‌وى دەزىيان جىتىان ھېشتبىو، جگه له هەندىك خەلکى پەككەوتە نەبىت که شوينىكىيان نەبwoo پۇرى تېيىكەن. دواي دوو ھەفتە له‌و سه‌ردانه، ئىتاراھ‌یده‌ک رەشەبایه‌کى زۇر سەير هەلدەکات، جه‌لاده‌تى كۆتر تا ئه‌و كات رەشەبای وەھاى نەبىنېبىو، تا دونيا تارىكتىر دەبwoo رەشەبایه‌که بەھىزىتر دەبwoo، بە ناو چىاكاندا بە لۇورەلۇور دەھات و له تەسکە دولىتىكى بچوڭدا كۆزدەبۈوه‌وه بە خىرايىه‌کى شىتىانه خوی دەكىرد بە ئوردوگاکه‌دا، له نزىكى سەعات دەي شەو رەشەبایه‌که بە جۇرىكى وەھا سەير گورۇتنى

دایه خوی، جهادهت له شوینی خویه وه وای هستده کرد با خمریکه ئه و پارچه زهوبیه له زه مین هله‌ده‌که‌نیت و له‌گه‌ل خویدا به‌ره و ئاسمان دهیبات، له ساتیکدا جه‌لادهت و پرته‌قالی بابلی له چادره‌که‌ی خویان سه‌رده‌هیتنه ده‌ری دیمه‌نیکی ترسناک ده‌بینن، ته‌واوی ئه و ئوردوگایه با دهیبات، ده‌بینن با چادره‌کان به‌ره و که‌شکه‌شانی فله‌ک هله‌گریت، چادر له دوای چادر... له ئیستیکدا سه‌ر به‌رزده‌که‌نه وه و ئوردوگایه‌کی فریو به‌سه‌ر ئه و چیاو پینده‌شت و نؤلانه وه ده‌بینن که له تاریکیدا ده‌فریت. ته‌نیا خیوهت و خه‌یمه‌یه‌کی به‌جیتماوه له‌سه‌ر زه‌وی خیوهت و خه‌یمه‌که‌ی خویانه، ئه و شه‌وه دووقولی به دوای سه‌رنشینانی ئوردوگاکه‌یاندا ده‌که‌ونه نیو هردو دوله‌کان، رووده‌که‌نه ئه و بیستان و به‌رده‌لانه گه‌ورانه‌ی ده‌روبه‌ر، به ده‌ربه‌نده‌کاندا ویل ده‌بن، به‌لام که‌س نادوزن‌وه. خودای بینکه‌س و بینکه‌کان له چهند ساتیکدا گه‌رده‌لوول هه‌موو ئه و خیوه‌تگایه ده‌بات بق ئاسمان، به هه‌موو سه‌رنشینه پیره‌کانیه‌وه، به هه‌موو ئه و چادره شینانه‌وه که ریکخراوه مرۆقدوسته‌کان له و دوله‌دا به‌سه‌ر خه‌لکانی هه‌زارو ئاواره و لیقه‌وماودا دابه‌شیانکرده‌بوو، که به‌یانی ده‌گه‌رینه‌وه، جگه له چادره‌که‌ی خویان هیچ چادریکی دی له و ئوردوگایه‌دا نییه... سامیری بابلی و جه‌لادهت تیناگهن که له خه‌وندان یان له راستیدان... تیناگهن ئه وهی شه و بینیویانه هله‌وه‌سه و خه‌یالاتی دوو پیاوی نه‌خوشه ياخود کوتایی کومه‌لیک پوچله‌به‌ری بینکه‌سه که جگه له فرین بق ئاسمان ده‌روازه‌یه‌کی دیکه‌یان له به‌رده‌مدا نه‌بووه. بق پوچی دوایی جه‌لاده‌تی کوتر هه‌والی فرینی ئوردوگاکه‌یان له بینکه‌یه‌کی نزیکی به‌رهی نیشتمانی تومارده‌کات، له حالیکدا به‌پرسه‌کان خه‌ریکن له پینکه‌نیندا ده‌پچرین، به‌دم قاقاوه داواکه‌ی جه‌لاده‌تی کوتر تومارده‌که‌ن، که‌وه که‌کیک به‌رمیلیک باروت له نزیکیه‌وه ته‌قیبیت‌وه ورو کاس، غه‌مگین و سه‌راسیمه دیت‌ده‌ری و نازانیت پوو له کوئ بکات. هیچ که‌س باوه‌ر به و حیکایه‌تی جه‌لاده‌تی کوتر ناکات، که

هه میشه به حسره‌تهوه باسی فرینی ئوردوگایه کی ئاواره‌کان دهکات بق ئاسمان، فرینی چنده‌ها پیریژن و پیره‌میردی بىکه‌س که پوژنیک پهشه‌با هه لیانده‌گریت و دهیانبات و ئیدی هیچ که‌س نایانینیت‌وه.

ئاه، بوهستن دیاره دهمه‌ویت زور شتی ترتان له سه‌ر ئه و پوژگاره بق بگیرمه‌وه، زوره وردہ نهینی تر له ژیانی ئه و ئوردوگا چکولانه‌یه‌دا، به لام نا... ئیدی لیره‌وه بیمانایه من رؤلی حیکایه‌تخوانیک ببینم که دهزانم پاله‌وانی چیروکه‌که‌م له من باشتر ده‌توانیت شتە‌کانتان بق ئاشکرابکات، من دوای تیپوانینیکی ورد له هه‌موو ئه و کاغه‌زو ده‌ستتوسانه‌ی جه‌لا‌دەت خستیه به‌رده‌ستم، رام وايه من دوای ئه‌م پیشکیه کورتاه، چیروکه‌که بدهمه‌وه دهست جه‌لا‌دەتی کوتراخوی، تاباسی ئه و پوژانه‌تان بوبکات که ده‌گه‌پیته‌وه بق شار، باسی مسته‌فای شه‌ونمنان بق بگیریت‌وه، باسی دروستکدنی دادگایه‌کتان بوبکات که هرگیز ناتوانیت عه‌دالله به‌رقه‌راربکات. من لیره‌وه مالاوایتان لیده‌که‌م و ته‌نیا له‌گه‌ل دیمه‌نى هه‌لواسین و له میخدانی جه‌لا‌دەتی کوترا ده‌گه‌ریمه‌وه، دیمه‌نىک که هرگیز له یاده‌وری من ده‌نراچیت... به لام ده‌بیت بزانن که مالاوایی حیکایه‌تخوان له پومندا هه‌میشه مالاواییه کی فیلزانانه‌یه، ده‌بیت بزانن من له هه‌موو رسته‌یه‌کدا له‌گه‌ل جه‌لا‌دەتی کوترا دا بووم، هه‌موو دارشتن و وهستان و هه‌ستانه‌وھیک له‌م چیروکه‌دا کاری منه، راسته من پاله‌وانی ئه‌م چیروکه نیم، به لام بیرتان نه‌چیت که من عهلى شه‌ره‌فیار حیکایه‌تخوانی ئه‌م چیروکه‌م، ده‌بیت بشزانن که هه‌میشه حیکایه‌تخوان له پاله‌وان گرنگتره.

من و پرتهقالی بابلی بیر له پنگایه‌ک دهکه‌ینه‌وه به‌رمو پاکی و ئاسوودمیں

نا ئازیزان هه‌میشه پاله‌وان له حیکایه‌تخوان گرنگتره. ئه‌وه من بووم ئه‌وه روزه تاریکانه م بینی نه‌وه ک عهلى شه‌ره‌فیار. من بووم له باشمور نغزو بونی شاریکم بینی که سه‌رابیک بوو تیکشکانی شاره‌کان و شوینه‌کان دروستیانکردبوو. من بووم به سوار ئه‌سپینکی خورافی سپیمه‌وه به هه‌موو ولا تدا له باشموری دووره‌وه تا باکوور گه‌رامه‌وه، من بووم لهم شاره‌دا ویل بووم و شوینیکم نه‌بوو رووی تیکه‌م. من بووم به سامیری بابلیم گووت بؤئه‌وهی له کوچه دلجه‌قاه‌کانی ئه‌م شاره‌دا له برسا نه‌مرین رووبکه‌ینه ئوردوگای ئاواره‌کان. من بووم ئاواره‌بیم و‌هک قه‌دهر و و‌هک ئازادی هه‌بلزارد. من بووم شه‌ویکی ره‌شەبا دهیه‌ها چادرم بینی به ئاسماندا ده‌فرین... هه‌موو ئه‌م میزرووه، میزرووی من بوو.

من يه‌که‌مین که‌س بووم که چوومه ئه‌وه ئوتیله سووتاوه‌وه، به‌رله‌من که‌س بیری له‌وه نه‌کرديبووه‌وه ئه‌وه جينگایه به‌که‌لکی ئه‌وه دیت بکریتے نیشته‌جینی ئاواره‌کان. من سه‌ره‌تا له قاتی شه‌ش ژووریکم بۆ خۆم و سامیری بابلی پاککرده‌وه. که من چوومه ئه‌وه ئوتیله. هشتا بونی دوکەل و سووتانی بەرنەدابوو، بوسویه‌کی ترسناک له مموه گایه‌کی دههات، له‌وه ده‌چوو بەشیک بووبیت له دوزهخ و ئیستا فه‌راموشکراپیت. من به دریزایی ژیانم زور جینگام بینی بوو که پیتموایه بەشیک بوون له دوزهخ و دواتر فه‌راموشکراون. هه‌ستدھکم خودا زور زوو زوو شوینی دوزهخ ده‌گوریت تا ئیمە نه‌یناسینه‌وه. ئه‌وه روزه‌هی که من چوومه ئه‌وه ئوتیله‌وه، هه‌ستیکم هه‌بوو که ئىرە روزیک له روزان دوزهخ بووه، ئوتیلیکی گه‌وره‌بوو له ناوه‌پاستی شاردا، ئه‌ندازیاریکی به نیوبانگ دروستیکردبوو. نه‌مدەزانی

کن سووتاندویقی و بوجی سووتاوه؟ به هر حال ئه وجوره پرسیارانه دواى راپه بین بیمانان، زوربهی بیناو ساختمانه گهوره کان سووتابون، من هرگیز له کهسم نه پرسی کن ئەم ساختمان و بینا گهورانه سووتاندوه؟ کن دادگای سووتاندوه؟ کنی بېریوھ برايەتی پەروھرده و خەستەخانە کان و بینا گهوره کانی زانکۆی سووتاندووه؟ لەو باوھرەشدام ھیچ کەس ئەو پرسیارەی لە خۆی نەکریوھ. تا سەردهم و بۇزگاریش زیاتر بروات خەلک کە متر ئەو پرسیارانه دەکەن، دواجار گەر ئیوھ شارەزاي و لاتى ئىمە بن تىنەگەن، مرۆف گەر وەلامە راست و دروستەكەش بىنائىت سوودىنى کى نىيە. من لە مەنالىعەوە حەزمەدەکرد بچمە ئەو ئوتىلەوە، بەلام پىنەچىت من لەو كەسانەبم کە تەنیا لە كاتى كاولبۇون يان دواى كاولبۇون بۇم ھەبىت پۇوبكەم شەۋىئە خۇشەكانى سەر زەۋى. ئەو رۆزە من بە نيازى نىشەجىبىوون رۇوم نەکرده ئەو ئوتىلە، دواجار دەمزانى رۇزىك دىت دەمانكەنە دەرەوە، بەلام لەو دەقىقىيەدا كە چۈومە ڏۈورى و پىتم خستە ناو دارو پەردووی بىناكەوە، ھەستىكى سەير داي گىرم، ھەستىك كە زۇرجار دۇودىلم باسىيىكەم، بەلام سوينىم خواردۇو جەڭ لە راستى ھېچى تر نەگىزىمەوە. من لەو ساتىدا كە لە ناو دارو پەردووی سووتاۋ و پارچە شوشە شىكاودا وەستابۇوم، ھەستىكى دالىا سېرىاجە دىن دەبىنەم. دالىا كە هەرگیز لە بىرم نەچۈوبۇوھو، شەوانى ويلگەردىم لە دەوروپەرە ئۇردوگای ئاوارەکان ھەميشە بىرم لىتەكىرەوە. بەلام ھېچ كات ئاوهەما بە رۇشنى و نزىكى نەمېيىبىوو، ئەو رۆزە ھەستىكى دەبروات، پېشىلىم بۇو، من لە شەۋىئە خۆم وەستام... وەك ھەر پىاۋىكى تىرىنۇك كە لە تارىكىدا خىوينكى دەبىنەت و دەوەستىت، منىش ئاوهەما وەستام... ئەو لە پېشىمەوە دەپۇشىت و لە ناو ساختمانەكەدا ونبۇو، پاش ئىستىك گويم لېبوو بانگمەدەكەت... وەك ھەمان ئەو شەوهى لە كوچەكانى شارى بەدەختىماندا ئەو لە ناو گرمەي زرىپۇش و تانگە كاندا بانگى لە من كەرد و هاوارەكانى

به نیو هه مموو شه ودا تیپه رین و دهنگیاندایه وه، ئاوهها بانگیکردم. سهرتاپایی ئه و بینایه دهنگیده دایه وه، دهنگی ئه و له هه مموو جینگایه کی ئه و ئوتیله سووتاوه دا بwoo، من رامکرد به دوايدا و ئه و بانگیده کردم. من رامکردو ئه و بانگیده کردم، به پیپلکه کاندا سه رکه وتم و گوییم له دهنگی بwoo، قات له دواي قات ده رؤیشت و من به دواييه وه بووم... هه میشه پشتی لیم بwoo. دلنيابووم پیم ده لیت، ئه و شوینه بکه مه نیشته جنی خرم، بینیم به هیمنی ده چیته ئه و ژورره وه له قاتی شهش، به دوايدا رؤیشت و نه میبینیه وه، ئاله ويادا لیم ونبوو، به لام دلنيابووم بینیومه، دلنيابووم ئه و منی گهيانده ئه و نهومه. که چوومه ئه و ژورره بونی دالیا له وی بwoo، بونیک وک بونی له و رؤزانه دا که له سالونه گهوره که ای تیاتری پرته قالی سپییدا ده رده که وت. ئه و ژورره تاکه شوینیک بwoo له و بینا گهوره يه دا بونی دوزه خی لینه دههات. ئه و ساته زانیم که دالیا سیراجه دین و ازی لینه هیتاوم و له گه لمدایه... وک چون منی له دوزه خی ئه و شاره ترسناکه باشورو دا پاراست، ئاوهها له گه لمدایه. ژورریکی ناوهند بwoo، نه زور گهوره و نه زور بچوک. پنهنجه ره کانی به سه ره مموو ئه و شاره کپ و خاموشه دا ده بروانی، له و بیوه ده متوانی هه مموو ئه و شاره بینیم. له و ژورردها هستم به هناسه کانی کرد، هستم به هه وايه کی فینک کرد که هه واي روحی ئه و بwoo. من له بهر پنهنجه ره که دا وه ستام و گووتم ئيره مالی منه... دالیا ئيره مالی منه. له و ساته وه ده ستکرد به پاکرنه وه ژورره که، به کوکرنه وه یه ئه و دارو په ردوه سووتاوه وی له ژورره که دا کوبوبووه وه. بونی ئه و له وی بwoo، له گه لمدا بwoo. من له پنهنجه ره که وه سهيری ئه و شاره ده کرد و دواي ماوه يه کی ئيجگار دریئر بزو يه که مجار هستم به خوشحالیه کی گهوره ده کرد، دلنيابووم دالیا سیراجه دینم بینیوه، دلنيابووم گه ر بزو ساتینکی کورتش بیت خوى نیشانداوم، گه ر بزو چهند بانگنکی کورتیش بیت، بانگیکردم. من نه و هستام تا ئه و ژوررهم پاکرده وه، نه و هستام تا وام لیکرد که لکی دانیشت و

خه وتنی هه بیت، بیئه وهی نهینی خوم بدرکیتم گه رامه وه بق لای سامیری بابلی، له گه ل ثهودا دوشک و به تانی و کله په له کانمان به کول تا نزیکترین جاده راکشنا، له ویوه له پشتی جنیکی کوندا سواربووین و ماله که مان له بمردم ئه و ئوتیله دا داگرت و بووین به یه که مین ئواوه که پیده خاته ئه و کوشکه سووتاوه وه.

من هیچم لای سامیری بابلی نه در کاند، به هیچ جوریک باسی بینینی دالیا سیراجه دینم له ویرانه‌ی ئه و ئوتیله دا بق نه کرد. شه و دره نگ دوو پاسه وان که چاویان به چراکه‌ی ئیمه که وتبورو له قاتی شه شدا ده سووتیت هاتن بق لامان، دوو پیشمه رگه‌ی مندالکار بیوون. من و سامیری بابلی ئه و شوناس و بله که نامانه مان نیشاندان که بع پرسه کانی به رهی نیشتمانی له ئوردوگا بؤیان کر دبووین. لای ئه وان خومان وەک سهربازی هله اتوو نه ناساند، خومان وەک دوو زیندانی سیاسی ناساند که له گه ل را په پریندا له زیندانه کانی باشورو رامان کردوه و ئیستا جیگامان نییه پووی تیکه‌ین. بق زانی سهره تا هیمن و ئاسووده تیپه‌رین، من شه وان هه ستمده کرد گویم له دهنگی پینی خانمیکه بهو ئوتیله دا دیت و ده چیت، شه وان له تاریکیه که دا داده نیشتم و چاوه بروانی ده رکه وتنه وهی دالیا سیراجه دینم ده کرد، به لام بیسورد بیو، ئه و چهند شه وه من دالیام نه بینیه وه. بق زیک له ناکاو من جه لیلی بارانم به یادا هاته وه، جه لیلی باران ئه و سهربازه بینداره که له دوا سه عاته کانی شاری ته پوتوزه زهرده کاندا من تیمار مکرد و ناویشانی خویم لیوهر گرت. ئه وکات به ر له وهی ده ستبکه م به خوئناماده کردن بق دروستکردنی دادگایه ک بق سامیری بابلی، ده بایه ئیشکه م بق ئه وهی بژیم، ده بیت بزانن که من زور له سامیری بابلی ده ترسام، له وه ده ترسام بینانسنه وه و بیکوژن. من هرگیز بیرم له کوشتنی نه ده کرده وه، به لام نه شمدە زانی ئه و پیاوه شایسته‌ی چ جوره سزا یه کی دیکه‌یه. به دریزایی ئه و ما وهی سامیری بابلی نهینی هه ره گه ورھی خوی پینه گوو تبیو،

نهینی ئه و نوسراوه سهیرانه له شوینیکی تایبەتیدا له باشورو له بناغەی بورجه دیزینه کانی بابلدا، له بناغەی باچە ئەفسانە بیه هەلواسراوه کاندا شاردبوبويه وە، نهینی ئه و شنانه تا ئه و کات لای من نەزانراوبوون. من دەمزانى كۆمەلیک دۆكۈمىنەت و بەلگەی گرنگى پېتىه، دەمزانى شتى ترسناك دەزانىت، دەمزانى ئه و دەريايەكە لە نهینى كە دەتوانىن بىكەينە شاهىدىكى گەورە، دەبىت بلېم دواجار ساميرى بابلى پاكبۇونە وە خۆى لە وەدا دەبىنى بېيت بە شاهىد لەسەر عەسرۇ زەمانىك كە خۆى دروستىكىرىبوو. ماوەيەك بۇو لە و ئۆتىلەدا بە يەكە و دەخەوتىن، شەۋىيكتان دواي ئەوەي چراكانمان خاموشىكىد لە ڙىزىر جىڭاڭا كە وە هەستاو و گۇوتى: جەلادەتى كۆتر، ئەى مندالى نەجىب بۇ لېم ناپرسىت، نهینى ئه و بەلگەنامانە چىيە كە من پىتمە... بۇ لېم ناپرسىت؟ من بە هيمنى گۇوتىم: ساميرى بابلى، دەزانم ئەوانە كۆمەلیک بەلگەن تو گوناھباردە كەن، باوهەپناكەم تو ھېچ بەلگەيەكت ھەبىت باشى و نەجيبيت بسىرەلمىنەت، لە بەرئەوە لىت ناپرسىم، نامەويىت لەوە زياتر تورە و نىگەران بىم لىت.

لە جىڭاڭا كە خۆى هەستاو چووه بالكۈنى ئۆتىلە كە و سەيرىنکى ئه و شارە بىدەنگەي كرد، كە وەك هەميشە كارەبائى بەشىكى دەسووتاوا كارەبائى بەشىكى دىكەي خاموش بۇو. لە بالكۈنە كە و گۇوتى: جەلادەتى كۆتر، من گەورەترين و سامانلاڭىزىن نەخشەي دۇنيام پېتىه، نەخشەيەك پېشتر لەسەر ئەم ئەستىزىدە دروست نەكراوه، نەخشەيەك پېشتر نەبۇوه دواترىش دووبارەنابىتە وە.

ئه و شەوه زانيم ساميرى بابلى دەيەويىت قىسەم بۆبکات، ئه و ساتانەي بىوېستىبايە راستىگۈيانە قسەبکات، لە كاتى ئاسايىي زياتر بۇنى پىرتەقالى لىتەھات. لە جىڭاڭا كە خۆم هەستام و كەمىك ئاوم لەو قوتۇوهدا خواردەوە كە لە راستىدا قوتۇوئى دۇشاوى تەماتە بۇو ئىمە كىرىبۇومانە پەرداخى ئاوا خواردىنەوە. گۇوتىم: ساميرى بابلى، نەخشەي چى؟ بە غەمگىنیيە وە گۇوتى:

نه خشنه هه موو گۆرە دەستەجە معىيەكان... هه موو گورستانە نهينييەكان، ئەو گورستانە نه ناسراو و نه زانراوانە سەدان ھەزار كەسيان تىدايە... سەدان ھەزار مروقى بىخەتا.

دەنگى ترس و پەشيمانىيەكى سەيرى تىدابۇو، كە يەكەم بۇز و يەكەم شەوى يەكتىناسىيەمانى بەيداھىتىنامەوە. من ھەناسەيەكم ھەلكىشاو گووتىم: ئاھ، خوداي گەورە تو دەلىت چى؟ دەلىت چى؟ بە ئەسپاپى گووتى: دەلىم، من نەخشەي هه موو ئەو گورستانەم پىتىھ كە لە بىست سالى راپوردوودا بە نهينى لە مسەرەو سەرى ولاٽدا دروستكراون، ئەو بەلگە نامەيەم پىتىھ كە دەتونىت دىكباتۆر بېرىخىتىت.

من نەمدەزانى بلىم چى، كەمىك سەرم خوران و گووتىم: بارى تەعالا، تو دەلىت چى، دىكباتۆرى چى و تەرمماشى چى، گويىگرە، تو ئەو بەلگەنامەيەت پىتىھ كە سەرى ھەردووكھان دەدات بە فەتارەتدا... گويىگرە ھەر كەسىك بىزانتىت ئىئە شتى و امان پىتىھ، بە زىندۇویى كەولماندەكەن... تىدەگەيت، تو دەزانىت دەلىت چى؟

دەبىت بلىم كە سامىرى باپلى ئەفسەربۇو، بەلام شىتىكى لەو دونيا ترسناڭ و درندهيە تىر نەدەزانى كە لە دەرەوەي سوپاھىي، واتە لەو كەمزاڭ بۇو كە لايان وايە خەلکى درنە و پياوکۈز تەنیا لە بىزى گاردى كۆمارى و دەزگاى ھەوالگرى سەربازى و ھىزى پاراستنى تايىھتى و ئەم شتانەدا ھەن، لەو بىرازىت ھىنند گەمژە بۇو ھەندىچار ھىچى لە سەر ئەو خراپەو دلپەقىيە نەدەزانى كە لە نىوان خەلکانى سادە و ساكارىشدا لە گورپىيە. وەنەبىت من لەو پۇوهەوە لەو بلىمەتتىر بىم، بەلام ئەو سالە دوورە درىزىانە خۇشاردىنەوە خۇ ونكىرن لە پىرتەقالى سېپىيدا، وانە بەردىۋامەكانى دالىيا سىراجەدین، ئەو گومانە قوول و ترسناڭە دالىيا بەرابەر زوركەس ھېبىوو بە جۇرىك لە جۇرەكان لە مىشىدا سەوزبۇوبۇو. من بە غەريزە دەمزانى ئەو ترسناڭلىرىن شىتىكە مروقى ھەليگىرىت. خودايە ھەرچىيەكمان

بکردبایه ترسناک بود. من به جوئریک له جوئره کان دهسته پاچه و تو قیبیوم،
له شویتی خوم ههستام و گووتم: سامیری بابلی، تو بوهسته، بوهسته
دهبیت بیربکه ینهوه، دهبیت زور به وردی بیربکه ینهوه، تمماشاكه منیش دوو
شتم پیته، دوو شت، یه کنیکیان تابلویه که که تا نیستا له نهینی و سیحری
تیناگه، له گهله فایلی زیندانیه کدا که نازانم چی لیکه... به لام یادگاری
دالیا سیراجه دینه، یادگاری ئه و خانمه یه که له م سهر ئهستیره یه خانمیکی
دیکهی وا نابینمه و. به لام باری ته عالا، پیتمبلی، یارمه تیمبده، ده توانين چی
له و نه خشانه بکهین... ئاه، ئه گهه را ده زانیت به عسییه کان لیره دهستیان به
ئیمه دا ناگات که مژهیت، تیده گهیت، ئه وان لیره، پاسته سوپاکانیان دوور
خستوتنه و به لام هیشتا لیره، لیره.

سامیری بابلی دهیگووت: به لام جه لاده تی کوترا، ئه م نه خشانه ده بیت
بگاته به رده می دونیا، ده بیت بلاوینته و.

من به توره ییه و ده مکووت: چون؟ ناغای بابلی چون؟ تیمبگه ینه،
چون؟... ده ته ویت بیفرؤشیت به روزنامه کان؟... ها ده ته ویت بیفرؤشیت
به وان، له و ناترسیت بکه ویته به رده ستی روزنامه گریک که به چمند
مليون دو لاريک بیفرؤشیت و بدهوله، له و ناترسیت ئه و سیخوری
ده زگا نیوده وله تییه کان بیت و نه خشنه کان بیهه و نه یهیننه و، له و ناترسیت
خوتی بق ۋاشکرابکهیت و حیکایه ته کەت بکه ویته سهر هممو زاریک و
دو اتر كەس له م دونیا يه دا نه بیت پشتوپه نات و وەك سەگىكى گەر هەر
دووکمان له م ئوتیله حیزه دا سەرپەن و كەسيش پیمان نه زانیت؟؟؟ ها...
ده ته ویت چی لیکه یت؟ ها ده دیده یت بە حیزبە کان؟ ئه و ساتھی ئه وان
ده زانن تو نه خشەی وەھات هەیه، هەر دووکمان كە ولدە کەن، بە زیندۇوی
پیستان داده مالن... گوئیگرە، ده بیت من و تو ئه و نه خشانه هەلگرین...
ئیستا كەس ئه و نه خشانه لە گرنگ نییه، دەيانه ویت لیمانی بسىن، دلنيام،
ئا پرتە قالى بابلی، دلنيام، دەيانه ویت لیمانی بسىن، به لام نېبۇئه وەی بىکەن

به نیشانه‌ی حقیقت، به‌کو بؤئه‌وهی به جوریک له جوزره‌کان بیکنه فهزلیک بق خویان، یان بیفرؤشنه‌وه، یاخود بیفه‌وتینن و له بیریبیه‌نه‌وه، به‌لام له هممو حاله‌کاندا من و جه‌نابت وهک دوو بابای بی پشتوبه‌نا تیاده‌چین.

من ده‌وستام و له تاریکیه‌که‌دا سه‌یری سیمه‌ره‌که‌یم ده‌کرد. دلنيابووم ته‌واو تیگه‌یشتوروه من ده‌لیم چی. هردووکمان ده‌مانزانی چاره‌نوسى قوربانیه‌کان هرگیز نایته غه‌می راسته‌قینه. منیش و سامیری بابلیش دلنيابووین که‌س به‌لایه‌وه گرنگ نیبه مردووه‌کان له کوی نیزراون... ده‌بیت بزانن له و ساته‌دا که‌س گوره گورستانی به‌لاوه گرنگ نه‌بوو، ئوه سالانیکی دواتر حیکایه‌تی ئوه گورانه سه‌ره‌لده‌دات، که کامیزا به‌ده‌سته‌کان بست به بستی زه‌وهی به‌دوای ئیسک و پروسک و جومجمومه‌کاندا هله‌لده‌گیزنه‌وه تا بیکنه فلیمینکی ترسناک و به‌دونیای بفرؤشنه‌وه، به‌لام له و ساته‌دا سامیری بابلی نه‌یده‌زانی چی بکات، له‌لایه‌که‌وه ده‌بیویست هممو دوپیا ئوه نه‌خشانه بیبینیت، له‌لایه‌کی دیشه‌وه ده‌ترسا نه‌خشنه‌کانی لیستینن و بیکنه به مالی خویان و بیکوژن. من له و ساته‌دا هستمده‌کرد که ده‌بیت ئوه نه‌خشانه بشارینه‌وه و بیده‌نگبین، به‌لام له ناخی دلیشه‌وه هستم به ترسنوقیه‌کی گه‌وره ده‌کرد... هستم به خیانه‌تیکی قوول ده‌کرد. به‌لام نه‌مدهزانی چون بپیاربدهم.

هیچ شتیک له و سه‌ختتر نیبه له سه‌رده‌میکدا شاهید بیت مرؤفه‌کان پیویستیان به شاهید نیبه، هیچ شتیک له و سه‌ختتر نیبه بیت به زمانحالی قوربانیه‌کان له سه‌رده‌میکدا هممو مرؤفه‌کان، هه‌تا جه‌لاده‌کانیش خویان به قوربانی ده‌زانن. هیچ شتیک له و غه‌مگینتر نیبه پیت وابیت حقیقه‌تیکی گه‌وره‌ت پینه، به‌لام دلنياش بیت که‌س پیویستی به حقیقت نیبه. من که وا ده‌لیم دلنيام گه‌ر ئیسحاقی لیوزیپین یان موسای بابه‌ک یاخود دالیا سیراجه‌دیم له‌که‌لدا بایه ئوهان شتیکی دیکه‌یان ده‌گووت، به‌لام من له و ئوتیله

سوروتاوهدا دلنيابووم من له سهر ئەستىزىدەك دەزىم حەقىقتە لەويكانە شتىكى هيىند گۈنگ نىيە، من دەمزانى ئەو نەخشانە شتىكى بەنرخن، بەلام كى هەبۇو ئەو نەخشانەي بەدهىنە دەست، دەبايە بىتەنگ بىن و بۇھەستىن تا باشترين رېتگا دەزىزىنەو نەخشەكان بېپارىزىن. من بە ساميرى بابلىم دەگۇوت: پرته قالى بابلى، دەبىت ئەو نەخشانەم بەدەيتى، تىدەگەيت، دەبىت ئەو نەخشانەم بەدەيتى، تو دىلى مەنەت، دەبىت ھەر ئەمشەو ئەو نەخشانەم بەدەيتى... ھەر ئىستا دەبىت ئەو نەخشانە لە جىڭايەكدا ھەلگرم كە ھىچ كەس نېيزانىت. بارى تەعالا تازە درەنگە، تازە بەم شەوه تارىكە ھىچ ناکرىت... سېھى دەبىت ھەموو شتىكمان جىئەجىنگىرىت. گوينگەرە... زۇر حەقىقتە ھەيە دەبىت مەرۆف ھەليانگىرىت... زۇر حەقىقتە ھەيە دەبىت بىشارىتەو تا ساتىكى تايىھەتى دىت، تا رۇزىك دىت ھەستەكەيت خەلکى ھەموو پەتوپستيان بەو حەقىقتە يە.

ساميرى بابلى وەك ئەوهى بىروايەكى كويىرى بە من بىت، وەك يەكىك دلنيابىت كە من لە خۇى باشتىر ئەو ئەمانەتە دەپارىزىم، ھاتەوە ژۇورى، نوينەكانى ھەلدايەوە، لە ژىر دۇشەكەكەيدا بەستەيکى پىنچراوەي دەرهەشىاو گۇوتى: لە تارىكىدا سەيرى مەكە، وەعدم بەدرى لە تارىكىدا سەيرى نەكەيت. لە راستىدا من نەمدەويىست سەيرىيەكەم. بە ترسىكەو نەخشەكانم وەرگىرت و نووساندم بە سىنگەمەوە. بە دەنكىتكى لە رزۇك گۇوتىم: سېھى لە جىڭايەكدا دەيشارمەوە، سېھى... ئىستا بخەوە، ساميرى بابلى بخەوە و زۇر بىرمەكەوە.

رۇزى دواتر من دوو جانتاي دەست، سىندوقىيە ئەلەمنىيۇم، چەند مەترىك چەرم و بېنگىزى زۇر مشەماو سوژىنەك و كەمەنگىز بەنم كىرى. بەرىنگىز لە ناو دەربەندىكى گەورەدا پىتەزانى، جىڭايەك بۇو لە ماوهى نىشتە جىبىونمدا لە ئۆردوگاي ئاوارەكان دۆزىبۇومەوە، شوينىڭ بۇو دوور دەست لە ھەر خولياو تەماحىتكى ئادەمىزاز. ئەو نەخشانەم بىردى

بوئه‌وی، بیئه‌وی هیچ که سیکی دی، جگه له من ئه و نهینیه بزانیت.
 نه خشنه‌کانم خسته ناو چهند چینیک له موشه‌ماوه، موشه‌ماکم خسته
 ناو جانتایه‌کی چکولانه‌و، جانتاکم سه‌رله‌نوى به موشه‌ما دهوردایه‌و،
 دیسانه‌و خستمه‌و ناو جانتایه‌کی دهستی تر، سه‌ر له نوى ئه و جانتایه‌م
 به موشه‌ما گرتاه‌و و خستمه ناو ئه و سندوقه ئله‌منیقمه‌و، سندوقه
 ئله‌منیقمه‌کم به چهند قاتیک له چه‌رمى پهش و ئه‌ستور پیچایه‌و و
 دواجار له هه‌موو جه‌مسه‌ره‌کانه‌و درووم، به جوزیک هیچ تکیه‌ک ئاو،
 هیچ شییه‌ک، هیچ کاریگه‌رییه‌کی سروشت نه‌گاته سه‌ر ئه و نه خشانه.
 ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ رؤیشتم بق شوین ئوردوگا با بردووه‌که‌مان که ئه‌وکات
 بوبوو به زه‌وییه‌کی خالی له ناوه‌راست پوشەلانیکی زه‌ردا، هه‌وا به
 جوزیک خوش بوبو مروف پیویستی به پیچه‌ف و راخه‌ریک نه‌بوبو بق
 ئه‌وی ئاسووده له ژیر ئه‌ستیره‌کاندا بخه‌ویت، من پاچیک و خاکه‌نازیکی
 چکوله‌شم له بـهـانـیـهـکـهـوـهـ پـیـچـاـبـوـوـ، ئـهـوـ سـهـرـدهـمـهـ لهـ هـرـ جـیـکـایـهـ کـدـاـ خـهـلـکـتـ
 به کوله‌پشت و به تانی و باروبن‌هه‌و بدیبايه ئاسایی بوبو، کس له سه‌ر ئه و
 شتانه گومانی له کس نه‌ده‌کرد. من به هیمنی له ژیر دره‌ختیکدا پـالـکـوـ وـتـمـ
 و دـیـمـهـنـیـ ئـهـوـ ئـورـدوـگـایـهـ دـهـهـاتـهـوـ يـادـ کـهـ شـهـوـیـکـ لـهـ شـهـوـانـ فـرـیـ وـ
 نـهـگـهـرـایـهـوـ. تـاـ تـارـیـکـ دـانـهـهـاتـ منـ لـهـ شـوـبـیـ خـوـمـ نـهـجـوـلـامـ. کـاتـیـکـ دـونـیـاـ
 وـهـاـ تـارـیـکـ بـوبـوـ ئـیدـیـ کـونـهـپـهـ بـوـوـ چـاوـیـ لـهـ کـونـهـپـهـ بـوـوـیـ هـارـسـیـ نـهـبـوبـوـ
 بـارـهـکـهـیـ خـوـمـ هـلـکـرـتـ وـ پـوـوـمـکـرـدـ ئـهـوـ بـنـ بـهـرـدـهـ. بـهـرـدـیـکـیـ گـهـرـهـبـوبـوـ
 دـهـکـرـاـ مـرـقـفـ لـهـ سـهـرـهـوـرـاـ بـهـرـهـوـ خـوارـ بـنـ بـوـشـبـکـاتـ، بـیـئـهـوـیـ هـیـچـ لـهـ
 تـارـامـیـ وـ جـیـگـیرـیـ بـلـهـقـیـنـیـتـ. بـهـ جـوزـیـکـ گـهـرـهـوـ بـهـرـقـهـرـاـرـ دـهـینـوـانـدـ دـهـکـرـاـ
 مـرـقـفـ هـهـمـوـ نـهـینـیـ جـیـهـانـیـ لـهـ بـنـداـ بـشـارـیـتـهـوـ. لـهـ چـهـندـ سـهـعـاتـیـکـداـ منـ
 هـهـمـوـ شـتـیـکـمـ جـیـیـهـ جـیـکـرـدـ. پـیـمـوـابـوـوـ ئـهـوـ ئـهـمـینـترـ جـیـکـایـهـکـیـ دـونـیـاـیـهـ، بـهـلامـ
 نـهـمـدـهـزـانـیـ ئـاخـقـ منـ حـهـقـیـقـتـیـکـ دـهـپـارـیـزـمـ یـانـ دـهـیـخـنـکـیـنـمـ؟ نـهـمـدـهـزـانـیـ منـ
 رـاستـیـیـکـ هـهـلـدـهـگـرمـ یـانـ بـقـ هـهـتـاهـهـتـایـهـ دـهـیـکـوـژـمـ؟

ئەو شەوه بۇ دەمەو بەیان گەيشتمەوە ئوتىلە غەمگىنەكەمان. كە گەيشتمەوە ئەوی سامىرى بايلى لە ناو جىڭاڭەيدا چاوهپوانىدەكردم، لېنى نەپرسىم لە كوى نەخشەكانت ھەلگرتۇوە، بەلام من پىنمگۈوت، لە جىڭاڭەكدا قايمىكىردوھ كە هيچ رۆحلىپەرىنگ نايىۋىزىتەوە. لەو شەوه بەدواوه هيچى دەربارەي ئەو نەخشەيە لىتنەپرسىم، هيچ كات. بەلام من دلىيام چىرۇكى ئەو نەخسانەي لە بىرنه كىردىبوو، بەلام چاوهپوانى پاكبۇونەۋەكى گەورەي دەكىرد تا ژيانى بۇ ئەو پەيامە تەرخانېكەت. دواجارىش ھەمۇو ئەو پۇداوانەي لە ژيانى من و ئەودا پوياندا رىنگىرىكى گەورەبۇون ئەو خەونە بىتەدى.

* * *

رۇزىنى دواتر ژيان لەو ئوتىلەدا گۇرا. دەبىت بىزانن من لەو نىتوهندەدا ئوتىلەكەم ناونابۇو «ئوتىلى گىلاسى سېي»، وەك وەرگىزىنەك و يارىكىرىنىكى مەنداانە بە ناوى «تىاترى پىرتەقائى سېي» كە من عمرىكىم لە ناودا بىردىبووه سەر. گىلاس ناوى كېچىكى ئاوارەبۇو كە تەنبا بۇ ھەفتەيەك لەگەل خىزانەكەيدا ھاتە ئەو ئوتىلە. يەكمىن خىزان بۇو دواى ئىئمە لەو ئوتىلەدا نىشتەجىبۇون، خەلکى شارىكى دىكەبۇون، كېچەكە تەمنى لە تەمنى مەندا دەبۇو. ھېند قەشەنگ بۇو، جارىنک بە جۇرىكى شىيتانە لىتى نزىكىوومەوە پىنمگۈوت: پىتت وايە خانم زەۋى چەند جوانى دىكەي وەك تۆى تىدايە؟ راستىت دەۋىت مەگەر مەرۆف كۆمەلېنگ بالى گەورەي ھەبىت، ھەمۇو ژيانى لە گەرانىنەكى بىرچاندا بىاتە سەر تا بتوانىت يەكىكى دىكەي وەك تۆ لە كونجىتكى ترى سەر ئەم ئەستىرەيەدا بىدقۇزىتەوە.

كېچىكى شەرمن نەبۇو، بە ئارامى پىنمگۈوت: ئەى تۆ پىتت وايە چەند گەمزەي ترى وەك تۆ لە سەر ئەم ئەستىرەيە ھەبىت، مەرۆف دەبىت چەند

بالی هه بیت تا بیتعه قلیکی تری و هک جه نابت بدوزیته وه؟ من پیتمگووت: نازانم، له راستیدا نازانم، به لام دلنياشت دهکم که هه مسوو بالنده کانی دونیا بالی خویانت بدنهنی، که سینکی تری و هک منت بق پهیدا ناکریت بهئه ندازه هی من شهیدای جوانی تو بیت.

له سهره خو پالیکی پیوهنام و گووتی: شهیدایه که ت هله گره بق خوت با لیت نه که ویت. تیپه پری و تا پوششتن سهیری نه کردمه وه. خانمیکی زور جوان بwoo، سئ برای هه بwoo که شه وو پوژ چاوه دیریانده کرد. ئه و هه فته هیه من ته نیا چوار جار بینیم، جاريکیان له گهل براکانیدا خویان گوپبیوو دهیانگووت ده چین بق سهیرکردنی خانوویه ک، جاريکیشیان له بهرده رکی ژووره که یاندا به ماکسیمه کی زهرده وه و هستابوو و دایکی بانگیده کرد «گیلاس و هره ژووره وه... و هره ژووری، عهیه زور له ویا موهسته» من به وهدا زانیم ناوی گیلاسه. جاريکیشیان له گهل کچینکی دیکه دا بینیم له شه قامی به ردهم ئوتیله که ده په پینه وه، دوا جاريکیشیان ئه و کاته بwoo که به پیکه وت پیکه وه سه رده که و تین و من ئه و قسانه م پینگووت. من ئه و ئوتیله خاپورو و پرانه م به ناوی ئه و هوه ناونا «مالی گیلاسی سبی». پوژیک پوششتن و ئیتر نه گه رانه وه، پنده چوو خانوویه کی کریان له گه ره کیک له گه ره که کانی شاردا دهستکه و تبیت و چیتر پیویستیان به وه نه بیت له ناو ئه و دارو په ردو وهدا بژین.

پوژ دوای پوژ «گیلاسی سبی» پرده بwoo له خه لک، پوژ دوای پوژ ئه و ئاوارانه هی شوین و جینگاو رینگا که رانه وهیان نه بwoo ده هاتن بق ئه و ئوتیله سوو تاوهی که ده بایه هه مومان له خو بگریت. دروست نازانم کنی به ته اووه تی ئه و پیشنبیارهی بق لایه نه به پرسه کان کرد، ئه و ئوتیله بکریته مه لبه ندی کوبونه وهی ئاواره کان. له ماوهی دوو سئ پوژ دا هیند ئاواره هاتن ئیدی جینگا کی خالی نه مایه وه. وای لیهات من و سامیری بابلی له وه ده ترساین ژووره که مان لیبستینه وه. ده بایه هه مومان ناوی خومان

له بنکیه‌کی تایبەتى ئاسایış توماربکەین کە تازە بە تازە دامەزرابوو، شەوانە نويىنەری حىزبە جىاوازەكان دەھاتن و ھەرىيەك جىا لەوانى تر ئىستىمارەتى تايىھەتى خۆى پى پىدەكىرىدىنەوە، بەوهدا ھىچ ھىزىنگ كاغەزى ھىزىنگانى ترى نەدەخويىنەوە، دەبايە ئىمە لەيەككەندا پسولەي و پىئاسانى ھەموو حىزبەكانمان پىيىت. لە ماوەيەكى كورتدا لە ھەنگىزىنگىنى ئەو وەكىلانەوە کە بەرپۇھەبەرى دائىرەكان لە دەرەوەي ئۇفيىسەكان دايىندەنان، بە پارەيەك کە بەرتەقاي بەرەمى ئىشىكردىنى چەند سالەي من بۇو لە تىاترى پرەقالى سېي ھەموو ئەو شوناس و رەگەزىنامەو بەلگەنامانەمان دەستكەوت كە ئادەم مىزادىك بۇ ژيان پىتىسىتى پىيىتى. لە گىلاسى سپىشدا ژۇورەكە خۆمان وەك ژۇورى دوو زىندانى ھەلھاتوو توماركىرد كە جىڭايەكى ترييان لە سەر ئەم ئەستىرەيە نىيە.

سامىرى بابلى دلىبابۇو ناتوانىت ماوەيەكى درېيىز لە و ئۇتىلە غەمگىن و سووتاواهدا بىزى، بە پىنچەوانەي منەوە كە بېيارم دابۇو گەر لىيم بگەپىن تا مردن لە و ئۇتىلە دەرنەچم. دواجار من مەرقۇنىك بۇوم ھىچ خەۋىنگى ئەوتۇم نەبۇو، لە يادم نىيە رۇزىنگ خەۋىن بە ژيانى خۆشەوە بىنېيىت، تا پادەيەكى زۇر دلىبابۇوم چۈن لە سەرەتاواه بە ھەزارى ژىاوم تا كوتايىش بە ھەمان شىتوھ دەپروات و ھەر بەو جۇرەش حىكايەتكە كوتايىدىت. هاتنى ئاوارەكان منى وەك سامىرى بابلى نىگەران نەكىر، ھات و ھاوارى مندالان و قىزەقىزى ژنانى زامدارو دل بېيندار بە جۇرەنگى سەير سامىريان لە و شوينە ھەلکەند. نارەحەتىيەكەي لە وەوە نەھاتبۇو كە دەنگەدەنگى مندالان پشۇويان لېتىكەدا، بەلکو لە وەوە ھاتبۇو كارەساتى ئەم خىزانان، كارەساتى ولاتىكىان بە يادادەھىننایەوە كە دەرەق بە تراژىدىيەكانى سامىر خۆى بە بەرپرسى بەستە و خۆ دەزانى. من نەمبىيى بگرى، بەلام ھەر وەخت باسى ھەزارى و لىقەoman و بىدەرەتلىنى ئەوانەمان دەكىرد، شەرمىنگى قولىم لە پوخساريدا دەبىنى. بۇ من ژيان لە ناو ئاوارەكاندا ژيانىنگى خوش بۇو،

هیچ که سینک و هک خله‌کی ئاواره پاک و بیگه‌رد نین. ئه و مرققانه‌ی که هیچ شتیکیان له سه‌ر زه‌وی نیبه له مرققه‌کانی تر جوانترن، ئاواره‌ش خله‌کیکن خاوه‌نى هیچ شتیک نین. ئه وان لای من له دوو سه‌ره‌وه جوان بعون، ئه و کاته‌ی که باسی را بوردوویان ده‌کرد و یادی ئه و پوژه خوشانه‌یان ده‌گیتپایه‌وه که خاوه‌نى مال و شکو سامان بعون، زوربه‌یان له چیرۆکی را بوردووی خویاندا درقیاندەکرد، هولیاندەدا زهره‌رو زیانی خویان چه‌ندە‌ها‌جار گه‌وره‌تر نیشاندەن، مال و حالى فه‌وتاوی خویان به سه‌دان هزار دینار ده‌قه‌بلاند، نازانم بق کاتیک ئه و چیرۆکانه‌یان بق ده‌گیرامه‌وه وام هه‌ستده‌کرد پیتیانوایه من ده‌توانم شتیکیان بق بکه‌م که خله‌کانی دیکه ناتوانن بیکەن. به‌لام له‌وهش جوانتر ئه و کاته بwoo که خه‌ونیان ده‌بینی، بیریان له خوری سه‌ره‌لدانی سه‌ردەمی نوی ده‌کردەوه، باسی ئه و پوژانه‌یان ده‌کرد که له‌وهی ده‌بازدەبن و به‌سه‌رفرازی ده‌گه‌پینه‌وه بق شاره‌کانی خویان، ده‌گه‌پینه‌وه سه‌ر ماله‌کانیان، ده‌چن‌وه کوچه‌وه کولانی جاران.

له و ماوه‌یه‌دا گله‌ک خیزان هاتن و پویشتن، به چزریک هر له سه‌ره‌تاوه من ماندووبووم له ناسینی خله‌ک و ملاوایکردن لیتیان. من له و ئوتیله سوو‌تاوه‌دا ھیندە خیزان و خله‌لکم ناسی سالانیک دواتر که ناچاربووم به هه‌موو نیشتیماندا بسپوریمه‌وه له زور شوینی ئه‌م ولاته‌دا خله‌کانیکم تووشده‌هاته‌وه که له بازاره‌کاندا، له کوچه‌کاندا، له قه‌لاده‌ت پینگاکاندا ده‌ستیان بق به‌رزدە‌کردەوه و ده‌یانگووت: کاک جه‌لاده‌ت ئیسماعیل چونی... کاک جه‌لاده‌ت ئیستا له کویی؟. که دوای تیپه‌پینی ئه و سالانه، دوای ئه‌وهی کوردستان بوبوو به حه‌وزی پاره، من به پیکه‌نین و خوشییه‌وه ده‌مگووت: ها به‌پیز من هر له شوینی خۆم، هر له و ئوتیله جوانه‌دام که تازه بوروو به نیشتیمانی من. زوربه‌یان سه‌ریان لیده‌هات، گه‌نجیکی و هک من له و چه‌ند ساله‌دا نه‌متوانیوه خۆم دروستیکم.

هندیکیان حورمه‌تیکی زوریان لیده‌گرتم، هندیکیان جلوبرگی کونی خویانیان بق دهپیچامه‌وهو دهیاندامی، هندیکیان هوالی هندیک که‌س و خیزانی تریان دهپرسی که من یادم نه‌مابوون، هندیکیان له‌لاوه پاره‌یان ده‌خسته گیرفانم. من سهره‌تا له به‌رچاوی ئهوان به خوشحالیه‌وهو هموو شتیکم و‌ردده‌گرت، جله‌کانم و‌ردده‌گرت، پاره‌کانم و‌ردده‌گرت، وردہ دیاری و شته بچوکه‌کانم و‌ردده‌گرت و دواتر له هر شاریکه‌وهو نزیک‌امایه ده‌چووم هموو شتے‌کانم له مزگه‌وتیک یان له جینگایه‌کی به‌رچاودا داده‌ناو ده‌پریشتم، هموو شتے‌کان، هه‌تا پاره‌کانیش، به جوریک له جوره‌کان خوم به شایسته‌ی هیچ جوره یارمه‌تیک نه‌دهزانی. له راستیدا من کومه‌کی دالیا سیراجه‌دین نه‌بیت، پنیویستیم به کومه‌کی هیچ مرؤفیتکی تر نه‌بوو. من سهره‌تا زوربه‌ی پؤز له به‌ردہ‌کی ئوتیله‌که‌دا ده‌وہ‌ستام و یارمه‌تی ئه و خیزانانه دهدا که مالیان ده‌هینایه ژووریک له ژووره‌کانی ئه و ئوتیله، نوینه‌کانم بق هله‌لده‌گرتن منداله‌کانیانم سه‌ردده‌خست، باره قورسە‌کانیانم ده‌خسته سه‌رشانم، ئه‌گه‌ر ژووره‌کانیان پنیویستی به پاک‌کردن‌وهو هه‌بایه یارمه‌تی‌مدده‌دان، پؤزانی دواتریش به‌ردہ‌وام تنه‌که رون و ئازوقه‌م سه‌ردده‌خست، ده‌بئی نه‌وتم تا قاتی هه‌شتم ده‌گه‌یاند، بوتلی غازم ده‌نایه سه‌ر شانم و هه‌لمده‌گرت بق ئاسمان. من له بزیشتنيشدا کومه‌کی خله‌کم ده‌کرد، هه‌مان ئه و کاره‌م بق دووباره‌ده‌کردن‌وهو، شتے‌کانم له‌گه‌لدا داده‌گرتن، نوینم له‌گه‌لدا ده‌پیچانه‌وهو، مەلۇتكەم بق داده‌بە‌زاندن، بیشکەم بق ده‌گه‌یاندن بئر پیکابه‌که. هموو ئه‌وانه‌ی «گیلاسی سېی» یان جىددە‌ھىشت زوربه‌ی و‌خت پەيمانى ئه‌ویان ده‌دامى که سه‌رم لىندەدەن، سویندیان ده‌خوارد که ده‌گه‌رینه‌وهو داوه‌تمدەکەن، بەلام له راستیدا هەرگىز پېیکە‌وتنى نه‌کرد هیچ يەک له‌وانه بگەرینه‌وهو و سلاویشم لىتىکەن. ده‌بیت بلیم من له گیلاسی سېی له‌سەر هه‌مان رەفتارو كردارى خوم بە‌ردە‌وام‌بۈرم بە‌وھى كچان و ژنانم بە قسە خوشە‌کانى خوم ده‌بىزواند، ئه‌وھ ده‌دېتىكى

کوشندیه مروف له عهشقدا زمانیکی هاری ههیت و کرداری نهیت. دهیت بزانن ئافرهت بالداریکی عهجیبه، هردوو شته کهی له پیاو دهیت، واته گه ر پیاو تهنيا کرداری ههیت و خوی مهربیکی شهمن و بیدنهنگ بیت، وەک زوربەی پیاوی ولاتی ئیمه، ئهوا ژنان وەک ئازەلیکی بىدەم و پل سەیریدەکەن، گەر وەک منیش هەر دەمی ههیت و کرداری نهیت، وەک زوربەلیکی پەزاقورس تەماشایدەکەن. واته ھونھری لاإاندى ژنان و کچان، ھونھریکی دوو سەرەيە، سەرەتا بەو قسە لووسانە دەست پىدەکات كە من مامۆستايەكى گەورەبۇوم تىايادا، پاشان دەبیت دەستت كەمەتك ئىشباتا، دواي ئەوه جارېكى تر زمانت، دواي ئەوه دەستت، دواي ئەوه زمانت، دواي ئەوه دەستت و دواي ئەوه زمانت و دواي ئەوه شتى تر و... هەتا دوايى. من لەو كەسانەبۇوم كە دەمتوانى تەنيا قۇناغى يەكم بېرم، پاشماوهەيەكى كەم ھەموو کچان و ژنانى ئەو ئوتىلە منيان دەناسى، ھەموو بىروايان پىمبۇو، كەس ترسى لەو نەبۇو من شتىك بقەومىتىم. رەفتارى من بەجۈرىك ئاشكراو لە پۇو بۇو پياوهكانى كىلاسى سېپىش دەيانزانى چۈنم، ناوناوابانگى من وەک كورېكى باش لەسەرروو گومانەوەبۇو. بەلام من جە لەدیووه ئاشكرايە، دیوېكى نەيتىشەبۇو كە كەس نەيدەزانى، من لەوی سى نەيتىم ھەبۇو، سى نەيتى گەورە، يەكمىان نەيتى من و دالىيا سىراجەدىن بۇو، نەيتى ئەو تارمايىھى دالىيا بۇو كە دەمبىنى، نەيتى دووهمىش نەيتى ئەو بالدارە خورافيانە بۇو كە دواتر من بە كەسيكى زور سەير دەناسىنن، سىيھەميش ئەو ھاوارە سەيرانە لە تارىكىدا دەمبىست و سامىرى بابلى بەردهوام دەيكۈوت: ئەوه دەنگى راپوردووە. لەنئۇ ئاوارەكاندا كەس ئاگادارى نەيتىيەكانى من نەبۇو. من لەو ماوهەيەدا چەند جارېك دالىيا سىراجەدىن بىنى، چەند جارېك شەوان لە تارىكىيەكەدا دەرددەكەوت، ھەميشە لەسەر پلىكانە كان دەمبىنى يان سەرددەكەوت ياخود دەچۈوهخوارى، ھەميشە لە شويىتىكدا وندەبۇو، بەلام من دەمتوانى

بۇنىيىكەم. ھىچ جارىيك لەو جارانە قىسى لەگەل نەكىرىم، تەنبا خۇرى
 نىشاندەدام و دەپقىشت، وەك ئۆزەبۇو بىھەۋىت دلىيابىم كە ئەو ئاڭاى لە
 من، ئەو لەگەلمىدایە، ھەمىشە ئەو جە سەپەر جوانانەلى لە بەردا بۇو كە
 لە تىاترى پرتەقالى سېي لەبەرىدەكىرى. لە دالىاش بىتازىت، ئەو بالندە
 سېييانەبۇون كە دەمبىيىن، من لە ھەفتەي يەكەمەوه لەو ئوتىلەدا، لەو
 بالكۇنە چكولانەيەوه ئەو بالدارە سېييانەم بىنى، كە تىكەلەيەك بۇون لە
 كۆترو سىميرخ بەوجۇرەلى ھەندىتكەن وىنەى كۆندا بىنېيۈوم، بالندەيەكى
 سېي سېي، بە جەستە گەورەتر لە بالدارىكى مالى و شارنىشىن، بەلام
 جوانتر و ئارامتىريش لە بالدارىكى كىتىمى. ئەو بالدارانە بە جۇرەنەكى سەپەر
 لە ئاسمانىدا دەفرىن، ھەندىجار بە جۇرەنەكى سەپەر لىتىم نزىكەبۇونەوه، من
 نەمدەزانى ئايا خەلکانى تر ئەو بالندانە دەبىن ياخود نا. رۇزىك لە پۇزان
 من بە ناو بازاردا دەپقىشتىم، بە ناو بازارىكى زۇر قەرەبالىغا، ھەستمكىر
 ئەو بالندانە بە دوامەوهن، دىمەنېتكى سەپەر بۇو پىاۋىك بە شەقامىندا بېروات
 و دەيىان بالندەي سېي دەورىيەدەن و بەسەر سەپەردا بېرىن... من دەپقىشتىم
 و بالدارەكان بە دوامەوهبۇون، وەك ئەو كاتە نەبۇو كە لە ئۆردوگائى
 ئاوارەكان دوامدەكەوتىن، دەھاتتنە سەر چادرەكەم، لەسەر درەختە نزىكەكان
 دەنىشتتەو، بەلكو جوانلىق شاعيريانەتر دەفرىن. من دەمبىيىن بە نىيۇ
 خەلکەكەدا فەركەيان دەھاتنى، لەو قەرەبالىغىيە گەورەيەدا بە پۇل خۇيان
 دەكىرد بە ناو حەشاماتە گەورەكاندا، وەك كۆمەلېتكەنارمايى كە بەرەبەست
 و رېڭەرەكان نايابۇھەستىنەت... دەفرىن و بەر ھىچ شىتكەن دەكەوتىن، وەك
 كۆمەلېتكەنارمايى سەرابى، سېينە جەستە ئەپەرەكانىيان دەبىرى و پېش
 من دەكەوتىن. من سەرەتا ترسىتكى گەورەم لەو بالدارانە ھەبۇو، ترسىتكى
 گەورە گەورە، بەلام دواتر تىنگەيىشتىم كە ئەوانە بالندەي منن. دەبىيت بىزانن
 كە من لەو زىنەتكەنارمايى خۆمدا پەيوەندىيەكى زۇرمەن لەگەل
 بالندەكاندا بەستىبۇو، لەو بالندە بچوكانەوه كە بە مندالى خۆشمەدەويىستن،

تا ئو ههموو پهله وره کیوییه قشنهگی له گهشته دوروو دریزه کانمدا له گهله یسحاقی لیوزنیرین و سرهنهنگ قاسمنا بینیووم. ئیتر له ویوه وهرن بق لای مراوییه قشنهگه کانی باشمور که له هوره غەمگىنه کانه وه بهره شارى سۆزانىيە ناسك و دل پىر له غەمەكان دەفرىن، وهرن بق لای ئو ههموو بالدارەي له پۇزانى شەپى دووهمى كەندادا له ئاوه گەورە کانه وه بهره باکوور دەفرىن، بهلام ھېچ كات من ھەستمنە كەردە كە كۆمه له بالدارىك ھەيە بالدارى منن... ئاھ من ئىستا دلىيام مرۇف زور شتى تايىھتى له گەردوندا ھەيە كە پىتى نازانىيت، زور شت ھەن كە شتى ئەون بە تەنبا و شتى ھېچ كەسىكى دى نىن، گرنگ تىكەيشتن و ناسىن و دۈزىنە وھى ئو شتائىيە كە تەنبا و تەنبا شتى تۇن. دىيارە دەزانم من ئىستا لەدەركاچ باسىكى سەخت دەدەم، بهلام باسىكە ئىچگار گرنگ بق تىكەيشتن له ههموو شتەكان. من پىتموايە ھەلەي گەورە مرۇف له وھو دەست پىددەكەت كاتىك پەيوەندى خۆى بە جىهانە وھك تەنبا جۇرى پەيوەندى تەماشادەكەت. واتە گەر مرۇفيك نەيتوانى له گەل ھەورە کاندا قسەبکات، لای وايە ئىدى ھېچ مرۇفيكى دى ناتوانىت له گەل ھەورە کاندا قسەبکات، گەر مرۇفيك نەيتوانى شتى جاويد و ھەتاهەتايى بنوسىت. گەر ئىدى ھېچ مرۇفيكى دى ناتوانىت شتى جاويد و ھەتاهەتايى بنوسىت. گەر مرۇفيك نەيتوانى بىروات له بىنى دەريادا ماسىيەك بىبىنتىت و خوشى بويت لای وايە ھېچ كەس نىيە بتوانىت له قۇولايى ئاودا حەز لە مەخلوقاتى دوور دەست بکات.

منىش بە ھەمانجۇر وامدەزانى نابىت و ناكريت پۇلە بالندەيەك ھەبىت بالندەي من بن، بهلام ئىستا چۈن دلىيام لەوهى ئەم چىرۇكە تەنبا چىرۇكى منه و چىرۇكى ھېچ ئادەمیزادىيەكى دى نىيە، چۈن دەزانم ئەم ژيانە لىرەدا دەيگىپمە و ژيانى منه و ژيانى ھېچ كەسىكى دى نىيە، ئاوهەشاش دلىيام كە ئو بالندانە بالندەي من بۇون و بالندەي كەسى تر نەبۇون. ھەموو

مرؤفیک هندیک شتی له گه ردوندا ههیه، مه بهستم ئه و نییه بلىم ئه و ماسییه‌ی تۆ لەسەر سفره‌کەت دایدەنتیت و دەیخویت، ئه و ماسییه‌ی کە لە دەریاچە‌کى دووردا زیاوە، لەوانییە بە ئۆقیانوسە گەورە‌کاندا گەشتی شاعیريانە کردیت، لە ئەزەلەوە ماسى تۆ بۇوە، لە بناغەی وجودەوە هېزیک بۇ تۆی دیاریکردو، نا... من بەو مانایە قسە ناكەم، من مه بهستم ئه و هېیه کە زۆر شت لە گەردوندا ھەن دەیانەویت تۆ بدویتن، نامەی تابیبەتیان لە سروشته‌وە بۇ تۆ پېیە، کاتیک تۆ ناتوانیت لەو نامانە تىيگەيت، خۆت ماندووناکەيت بىكەیتەوە ناوە‌کانى بىبىنیت و شفرە‌کانى تىيگەيت، ئه و نامەی دەبروات و بۇ ھەتا ھەتايە لە دەستتەدەچىت. وەک سروھە‌کى هيمن کە لە بەيانىدا ھەلددەکات، سروھە‌کى کە ھەموو ناسكى سروشىتى ھەلگرتۇوە و بۇ ئىمە لە دوورەوە ھاتووە، تۆ ئازادىت پەنجەرە‌کەت بکەیتەوە و بۇنى سروشىت بکەيت، ئازادىت پې بە سینەت ئه و نەسىمە ھەلمژىت و لە سىحرى ئه و بىقۇشىت، گەر تۆ پەنجەرە‌کەت نەکرده‌وە ئه و سروھە‌بۇ تۆ نییە، چونکە يەكىنکى دى لە شويىتىكى دىكەدا پەنجەرە‌کەی گردىتەوە و ھەوا ھەلەمژىت. ئه و سروھى ئه و كەسەيە کە چاوه‌روانىدەکات.

ئه و بالىدانەش بالىندەی من بۇون، من لە ساتىكدا وەستام و ھەستمکرد کە پەيامىكىان بۇ من پېيە، پەيامىك کە ئه و كات نەمدەزانى چىيە. ئه و پۇزەی کە تىكەيشتم ئه و بالىدانە بالىندەی من، دەمتوانى باشتىر و پرووتىر بىيانىن، کە لە شتىك دلىيادەبىت ئىدى پەيوەندىت لە گەلەيدا دەگۈرىت. پەيوەندى من لە گەل ئه و بالىدانەدا وەک پەيوەندى باغەوانىكى لىدەھات لە گەل گولە‌کانىدا. وەک چۈن ئىمە چەندە گولمان خۇشبویت، پەنجەمان لە ناسكىدا ھىشتا ناگاتە ناسكى پەنجەی باغەوان و ھەردەم غەربىيەك لە نیوانماندا دەمەنیت. منىش بۇ بالىندە‌کانى خۆم وەھابۇوم، من سەروكارم لە گەل ھەر بالدارىكدا بۇوبىت، ھەمېشە وەک دەستىكى غەربىپ واپۇوم کە لە دوورەوە بىن موحىبەتىكى قۇول و ناسىنەتىكى راستەقىنە دەستى سلاو

دریژدگات، به لام بُو ئو بالداره سپییه سهیرانه چه شنیکی دیم لیدههات.
 ئو بالدارانه بالداری من بیون. شو که دونیا خاموشدهبوو که سامیری
 بابلی دخهوت، بالند سپییه کانی من دههاتنه ژوورى، ياخود من دهچوومه
 دهري بُق بەر بالکونه کەم و لە دوور دەمبىینىن وەك پەلەيەك ھورى
 سپى بەرهە لای من دین، لە نزىكم دەنىشتنەوە، لە سەر شان و سەرم
 ئارامياندەگرت. ھەندىك شاو من دهچوومە دهري، بُق گەرانىكى كورت
 بە كۆچەو كولانە کانى دەرەبەرى ئو ئوتىلە سووتاوهدا، ھەستمەگرد
 لەگەلمدان، دەمبىینىن بەسەر سەربانى مال و بالەخانە نزىكە کاندا دەفرن،
 ھەندىجار بە پۇل لەسەر درەختە گەورەكان دەنىشتنەوە و بە پۈلىش
 دەپىن. من ئو كات بە تەواوهتى لە حىكمەتى ونبۇون و دەركەوتتىانم
 نەدەزانى. بەلام ھەندىك شو کە ئو ھاوارە نەناسراوه لە قۇولايى
 تارىكىيەوە سەرى دەرددەھىتنا، ئو بانگە سەيرەي لەو بەرى زولەتەوە
 منى بانگدەگىد، من ھەندىجار وەك شىت دەكەوتە كولانە كان، وەك شىت
 لەو ئوتىلە سووتاوه دەھاتمە خوارى و لە بەر دەركى ئوتىلە كەدا دەمقىزىاند
 «كىتىه من بانگ دەكتا؟»، بەلام ھېچ كەس وەلامى نەدەدامەوە... سەدai
 غەمگىنى خۆم لە سەرى شەوهە دەھاتەوە و جە لە ترس و ناكامى
 ھىچى دى لەگەلدا نەبۇو. ھەندىك شو كۆچە بەدواى كۆچە لە دواى ئو
 ھاوارە دەرۋىيىشم و بالندەكانىش بە دوامدا دەھاتن... ھەموو شو دەگەپاين
 و ھېچ شتىكەن چىنگ نەدەكەوت.

پۇزىكىيان من چووم بُق گوزەرى ئاسىنگەران، لەسى پرسىيارم لە موحىسىنى
 لوولەساز كرد، پىاويىكى چكۈلانە يان نىشاندام كە كلاويىكى گەورەي لەسەردا
 بۇو، دىياربۇو چاوى بە دىيار كۈورە و گۈتى لەسەر دەنگى ئو چەگۈشە
 گەورانە كىزبۇوبۇو كە بەر دەقام لە چوارلاوه زرمەيان دەھات. ئو كات
 وەرزى بىتىشى بۇو، لەگەل ئەوهشدا ئاشكراپۇو ئاسىنگەران ھىدى ھىدى
 شت بُق پۇزىانى داھاتوو ئامادەدەكەن، موحىسىنى لوولەساز سەرەتا بە

کوپری دوستیکی قه‌دیمی خوی تیمگه‌یشت، زوری ویست تا تیمگه‌یاند من ئه‌ونیم، من ناسیاوینکی جه‌لیلی بارانم. پیاوینکی به‌ریزبورو، ئاسنگه‌ره‌کان هرچه‌نده زور سه‌روکاریان له‌گهل چه‌کوش و قول و بازوودايه، به‌لام خه‌لکانیکی زور هیمن و پرموحیبه‌تن، پینده‌چیت شه‌بری به‌ردەوامیان له‌گهل ئاستدا، کارینکات پرۆزانه هه‌موو شه‌رانگیزی خویان له‌و پارچه تنه‌کهو له‌وح و ئاسنانه‌دا به‌تالبکنه‌وه که پرۆز له‌گهل شنه‌ی به‌یانیدا تاخورئاوا ده‌یکووتن. موحسینی لوله‌ساز تا گه‌رانه‌وهی جه‌لیلی باران منی لای خوی دانا، که جه‌لیلی باران گه‌رایه‌وه سه‌ره‌تا منی نه‌ناسییه‌وه، پیتوابوو یه‌کیکم هاتووم په‌نجه‌ره‌یه‌ک بدەم به‌کردن يان له‌وحتیکی چینکو بکرم، که پینمکووت: من جه‌لادهتم، ئه‌و کوپرەم که له باشور له خه‌سته‌خانه‌که‌ی دکتور موسای بابه‌کدا تۆم تیمارکرد. که‌میک په‌نگی سپی بwoo، دیاربیوو له‌وه دەترسا باوکی شتیک له‌و گه‌شته سه‌یرانه‌ی ئه‌وه له شاری زهردی سوژانییه‌کاندا بزانیت. من به ئه‌سپایی تیمگه‌یاند که من بؤئه‌وه نه‌هاتووم حیکایتی ئه‌وه له‌گهل سوژانییه‌کاندا بؤ باوکی بگیزمه‌وه، من بؤ شتى دیکه هاتووم. خوشحال بwoo که من ته‌واو له مانای تیکچوون و ترسه‌کانی تیده‌گەم، به‌لام پینده‌چوو باوه‌رنەکات که من دەبینیت، پینده‌چوو له‌و ماوه کورتەدا هه‌موو ئه‌و پرۆزه تاریک و سه‌یرانه‌ی بیرچووبیتەوه. من به ئارامى لیم پرسى: دەتوانیت یارمەتیم بدهیت؟ پرسى: یارمەتی؟ چ جزره یارمەتییەکت دھویت؟ من به غەمگینییه‌وه گووتەم: کارینکم بؤ بدقزه‌وهو بمناسینه به‌و گنجانه‌ی که ئیستا لەم شارەدا خەریکی موسیقان، به که‌میک بیتاقه‌تییەوه گووتى: به مەرجى درق نه‌کەيت، نەلیتیت من جه‌لادهتى كوتىرم... تىگەیشىتى، لەبەرئه‌وهی هېچ كەس باوه‌رت پیتناکات، دواى ئه‌وه تو به یارمەتی خوت دەزانیت موسیقا لىتىدەيت؟

من ئه‌و پرۆزم له یادبwoo که ئه‌وه و ھاوارپیکانى به دەم گورانى «ماملى» و خویان کرد به پرەقالى سپیدا، من لەسەر سەھنەکە فلووتم لىتىدەدا، به‌لام

دلنیابووم منی نه بینیو، چونکه پیاوان که دهاتن، به جوریک له سهیری
کچه سه ماکه رو گورانیبیزه کاندا نو قمده بیوون موسیقاره کانیان نه ده بینی.
چاره نوی موسیقاره کان له ولا تی ئیمه دا ئاوهایه، له سه ر شاتوین و له سه ر
شانز نه بن که س نایان بینیت. دیار بیوو ئه و رؤژه منی له سه ر سه حنه که
نه بینیو، ته نیا ئه و به شهی له یاد بیوو که له مالی دکتور بابه ک پیکه وه
قسه مانکر دبیو. بؤئه وهی راز بیکه م گوو تم: من جه لاده تی کوترا نیم، من
ناوم جه لاده تی سیماعیله. هیچ شتیک له موسیقا نازانم... هیچ شتیک، ته نیا
حه زده که م موسیقاره کان بناسم. من پیاویکی بیکه سم، ئیستا له گهل ماله
ئاواهه کاندا له و ئوتیله سووتاوه دا ده زیم، پیویستیم به کاره، هیچ که سیکی
و ها ناناسم کومه کم بکات، بؤیه هاتووم بؤ لای تو.

جه لیلی باران و ه عده کهی خۆی له یاد بیوو، گوو تم: ئه مشه و من له گه ل
کومه لیک موسیقاردا و ه عدم ههیه، ده توانيت له گه ل مدا بیتیت.
من له راستیدا ده مویست کومه لیک موسیقار بناسم، ده مویست بزانم
به راست خه لکانیک هن ناوی ئه و موسیقاره چکولانه که پوکانه یان بیستووه
که چهند سالیک له مهوبه ر به ناو پیتدەشت و چیا کاندا سه فه ریکی دریزیان
کرد، موعجیزه یان سازکرد، به موسیقا مردو و یان زیندو و گرده وه؟ ده مویست
به دوای خومدا بگه ریم، به دوای جه لاده تی راسته قینه دا، جه لاده تیک که له
بیابانه کانی باشواردا مرد بیوو.

ده که س بیوون، له ژیر زه مینیکی دوکه لاویدا کوبو و بیوونه وه، ده
که سی له یه کتر جودا، له ژیر زه مینیکدا سه قینیکی زور نزمی هه بیوو،
هه ر دهیان ده موچاویان غه مگین بیوو، ده که س بیوون و هک له تابلقیه کی
دیزین رایانکر دبیت سیمای سه ردهم و زه مانیکی تریان هه بیوو. گه نج

بوون، به‌لام پنده‌چوو له پژگاریکی گلهک کونه‌وه هاتین، وهک ئوهی له میزه خه‌وتین و ئیستا زیندووبووبیتنه‌وه. چاویان خه‌والوو و ههستیان پهرت. هر يه‌که‌یان خه‌ریکی ئامیریکی مؤسیقا بwoo، هر يه‌که‌یان به ته‌نیا شتیکی جیاوازی عه‌زفده‌کرد. تیبیکی مؤسیقايان دروستکردوو ناوي تیپی «بەلەمی بەفر» بwoo. جەلیلی باران له و تیپه‌دا فلووتی لىدەدا، كە ئىمە چووینه ژووره‌وه، كەس تەماشای منى نه‌کرد... دلنيابووم هەندىكیان منیان بىنیوه، به‌لام كەس به تەواوه‌تى سەری بەرزنە‌کرده‌وه سلام لېتكات. يەكىكیان له سوچىكى ژىر زەمینە‌كەدا كتىيى دەخويىنده‌وه، يەكىكى دېشیان لە سوچىكىدا له پىشىدم سى پايەكى وينەكىشاندا وينەيدە‌کردى... سەيربۇو بىبىنیت له ناو ئەه مەموو مؤسیقارەدا كە هەر يه‌که‌یان شتىك عه‌زفده‌کات كە لهوانى دى ناجىت، يەكىك بخويىنیتەوه و يەكىك نىگار دروستىكەت. هەمەو بە جۆريک له دونیای خۆياندا پۇچووبۇون، هەستت نەدە‌کرد هىچ ئادەمەمەك لهوان ئاگای لهوانى دىكەيە، ئەوهى سەيربۇو ئەو له وحە گەورەيە بwoo كە يەكىك بە دەستوختەتىكى ئىتجگار جوان نوسىبىووی، «ئەی بەلەمی بەفر... هەلمگەر بۇ شارىكى دوور... بۇ شارىك نە شەيتانى لىتىه و نە خودا... شارىك نىشتىمانى ئەو مؤسیقارانەيە كە ناتوانن بىرن». تابلۇيەكى گەورەش لەسەرروو ئەو شىعەرە بwoo، تابلۇرى كەشتىيەكى كەورەي سەھۇل، كەشتىيەك لە شەختەي سپى، لە ناو دەريايەكى هيمن و ئارامدا كە هالاوىكى گەرمى ليھەلەدەستا و چىن چىن بوخارى دەکرد. من لە جەلیلی بارانم پرسى: هاپریم، ئىرە كويىه، ئەم شىعەرە ماناى چى؟ بۇ ئەم تىپه ناوى تىپى بەلەمی بەفرە؟ جەلیلی باران بە ئەسپاپى گۇوتى: ئەوه شىعەری مەحەممەدى فيرددەسىيە، ئەو كورەي لەويادا رەسمىدەكەت، ئەو كەشتىيەش كە دەيىنېت ھەر ئەو نىگارىكىردوه، شاعىرۇ شىنۋەكارە. دوايى دەتوانىت لىتى بېرسىت... ئىستا وھر تا تەواو دەبن، من و تۆ شتىك بخويىن. لە جەلیلی بارانم پرسى: ئىتۇه چى دەكەن لىزەدا، ئاهەنگ و شت

پیشکه شده کهن، لهکه ل گورانی بیت‌ه کاندا ده رده چن، یان چی ده که ن؟؟. جه لیلی باران به هیمنی پیکووت: گوییگره جه لاده ت ئیسماعیل، لهم ده ساله ای دوایدا کومه لیک تیبی زور دروستبوون، دهیه‌ها تیبی موسیقی، زور به یان له و موسیقارانه که بق ژیان و پاره موسیقا ده زهنه، موسیقاری ئاهه‌نگی ژنه‌نیان و شووکردن و موناسه‌بات و ئه و شتله‌ن، لهکه ل گورانی بیت‌ه ده نگ ناخوش‌ه کاندا عه‌زده‌کهن، موسیقاری به‌پرسه سیاسیه‌کانن. له و ده ساله‌دا هه‌میشه پیکه و توهه، موسیقاریک به خه‌یالیدا هاتوهه به خوه بله‌ت: ئه‌مه موسیقا نیبه ئیمه دهیزه‌نین، ئه‌مه هونه‌ر نیبه، مرؤف ده بیت بق شتیکی تر بگه‌ریت، بق موسیقا یه‌کی تر، بق جوره هونه‌ریکی تر، له هه‌موو ئه و شتله‌نی هیشتو بهزتر بیت، ئه‌م تیبیه‌ی تو دهیبینیت لهوانه دروستبووه... له و موسیقارانه که روزیک له روزان دلیابوون ئه‌وهی لهم شاره‌دا لیده‌دریت و خه‌لکی گویی لیده‌گرن موسیقا نیبه... ئیمه هیچ نین، ئیمه تیپمان نیبه، ئیمه هه‌ولی یه‌ک شت ده‌دین ئه‌ویش ئه‌وهیه خۆمان له و موسیقا یه‌ر زگاربکه‌ین که له ده رهه هه‌یه.

من گویم له جه لیلی باران ده‌گرت و ده‌مپرسی: ئه‌ی ئیوه چی ده که ن لیره‌دا؟

جه لیل به هیمنی دهیگووت: بق موسیقا ده‌گه‌ریتن، موسیقا یه‌ک نه‌مریت، موسیقا یه‌ک له و موسیقا یه نه‌چیت که له ده رهه‌یه. بق نمونه من ماوه‌یه ک لهکه ل ئه و هاویریانه‌دا که تو بینیتن تیبیکی موسیقا میلليمان هه‌بوو، تیبیکمان هه‌بوو له ئاهه‌نگه کاندا هه‌موو خه‌لکمان ده‌هینایه هه‌لپه‌رکن. به‌ر له دوو مانگ، هیشتا زورنه‌بوو به عسیه‌کان کور دستانیان چوکرددبوو، به‌ر پرسیکی گه‌وره ئیمه‌ی بانگکرد ئاهه‌نگی بق بگیپین... ئاهه‌نگیکی گه‌وره ببوو، زور زور گه‌وره، ژنان به جوانترین ته‌رز خویان رازاندبووه‌ووه، کچانی ناسک له ده قوله‌وه هه‌لده‌په‌رین، من له ناوه‌راستی ئه و هه‌رایه‌دا، له ناکاو و هستام، وەک ئه‌وهی تووشی ده‌دیک بووبم، ده‌دیکی کوتپر، له پریکدا

دهم له شمشاله‌که به رداو هستمکرد ئەمەی من دهیکەم ئىشىكى بىتمانىي، ئەمەی من دهیکەم خۆکوشتنە. هەممو ئەم موسیقارانە لىرەدا دەيانبىنىت، تۇوشى ساتىكى وەها هاتۇون، ساتىكە ناتوانم بۇت باسبىكەم، باسکردنى قورسە.

من دەمگۈوت: نا جەللىي باران بۇم باسبىكە، تكايە بۇم باسبىكە، من دەبىت بىزانم ئەو ساتە چىيە... زۆر جار هەستىدەكەم من لەو شارەى باشدورەوە بۇ كۆمەلىك شتى زۇر تايىت گەراومەتەوە؟ لەوانە يەكىكىان ئەو بىت كە من ئىستا گۈيم لەو حكايەتە بىت.

جەللىي باران دەيگۈوت: ساتىكى سەيرە، لە ناكاو شتىك لە ناو تدا دادەگىرسىت، وەك چرايەكى سېپى سېپى وەھايە، رۇشنايىھەكى بەھىزە، لە ناكاو هەممو شتەكان لە پىش چاوت دەگۈرپىن، من جاران كە مۇسىقىام لىدەداو خەلکم دەبىنى ھەلدەپەرن زۇر دىلم خۇش بۇو، دەمگۈوت: تەماشى من چ جۇش و خرىۋىشىكم سازىكىدا، بەلام كە لە ناكاو تۇوشى ئەو دەردى دەبىت، دىمەنەكان و ماناي دىمەنەكان هەمۈپىان لە پىش چاوت دەگۈرپىن، من لە ساتىكدا هەممو ئەو خەلکم وەك خىلىكى مەيمون دەبىنى كە لە سەر دلى من ھەلدەپەرن، لە ساتىكدا تىدەگە يىشتىم ئەو ھەلپەركىتىھە ھېچ نىيە جڭە لە ھونەرىكى نزىم كە ھەست و نەستمان سىردىھەكەت، بۇئەوهى نەتوانىن شتىكى قوللەر جوانتر بىيىنەن، من ئەو ساتەي دەم لە شمشاله‌کە به ردا، ناخۇشتىرين و خۇشتىرين ساتى ڈيانم بۇو، ناخۇشتىرين سات بۇو چونكە زانىم من مۇسىقار نىم... بە خۆم گۈوت: جەللىي باران، لىيو لە ئامىرە بەرددو بەشەرفەوە بگەرىتىوە بۇمالى، تو بە تەماي چىيت؟ دەتەۋىت بەم مۇسىقا تۆپىوهى خۇت بلېتى مۇسىقا، لەو ساتەدا هەستمکرد من لە ڈيانمدا ھەرچىيەكم كىردو بە زايە چووە و لە خۇرا باي شەوگار بىردوتىتى. بىئەوهى ھېچ بلېت لە شانۇكە ھاتمەخوارى و پۇيىشتىم، ئەو شەوە نەچۈرمەوە بۇ مالىن، جەلاھەت ئىسماعىل وەك شىت پۇيىشتىم بۇ قەراغ شار، لەويتۇ بە

چیایه کدا سه رکه و تم، شار تاریک تاریک بwoo، من له سه ریکه و ده گریام
و له سه ریکه و خوشحال بووم، ده گریام و ئارام ده بومه و ده هستم
بے ئاسووده بی ده کرد. ئاسووده بووم له وهی ئیستا ده زانم چیم ده ویت،
ده مزانی بق رامکردوه... به لام نه مده زانی ده بیت چی بکەم؟. بق پۆزى
دوایی هاوپیکانم ده یانویست تیتیگەن بق وام به سه رهاتووه، ده یانویست
بزانم له ناكاوج جرو جانه و هریکم بینیو توشی ده ردی و ههای كردم؟.
من تەفسیریکی تەواوم نه بwoo، به لام ده مزانی جاریکی تر مۆسیقای و ها
لینادەمه و، لەگەل ئەواندا ناچمە و سەر سەحنه. ئە و شەوه كە وىل و
بیئاپاسته به سەر زەویدا دەسۈرەمە و ده مزانی بیرم لە چى دەکرددە و؟
بیرم لە جەلا دەتى كۆتۈر دەکرددە و، بیرم لە تۆ دەکرددە كە گووت
من جەلا دەتى كۆتۈر. نازانم بق ناتوانم باوھەرت پېتىكەم كە تۆ جەلا دەتى
كۆتۈریت... بق نابیت تۆ ئە و بیت؟ بق نابیت تۆ ئە و بیت؟

ساتىكى قورس بwoo بق من، نه مده زانی بلىم چى. دەمویست بلىم من
جەلا دەتى كۆتۈر، به لام من ئە و نه بwoo، دەمویست بلىم من جەلا دەتى
كۆتۈر نىم، به لام من ئە و بwoo. به ھىمنى سەرم بادا و گووت: به راستى
نازانم چىت پېتلىم.

ويستم بە كۆمەلیك گوزارە و پستەي بىتمانا حىكايەتە كە تىتىھېرىتىم، پاش
ئىسىتىك گووتىم: مرۆف ئازادە لە ج گۇشە نىكايەكە و سەيردەكتا، ئىمەي
مرۆف بە جۈريك ئاللۇزۇ تىتكەلاوين زورجار خۇمانمان ليوندەبىت، زورجار
وا هەستىدە كەين شتىكىن و دواتر بۇمان ئاشكرا دەبىت كە وانىيە و ئىمە ئە و
شتە نىن، زورجارىش بە پىچەوانە و پىتمانوايە هىچ نىن و سەيردە كەين
شتىكىن.

جەليلى باران بە وردى گوئى لە وەلامە كەم گرت و گووتى: تۆ پىت
وا يە پۆزىك لە پۆزان جەلا دەتى كۆتۈر بwoo يت؟
پرسىيارىكى كوشىنده بwoo، من بىئە وەي تەماشاي بکەم گووتى: بەلى من

پیم وايە، پۇزىنگ لە پۇزان جەلادەتى كوتىر بۇوم.

بە جىدېتىكى سەيرەوە دەستى گىرم و گۇوتى: كەواتە تۇ دەتوانى فلوووتىكى سىحراؤى بىزەنەيت؟ دەتوانىت؟ قىسەبکە دەتوانىت يان ناتوانىت؟ بە كەساسىيەكەوە گۇوتىم: ناتوانىم، جەلەلى باران ناتوانىم... تۇ دەزانىت كە ناتوانىم، ئىدى بۇ ئەو پرسىيارەم لىدەكەيت؟

بە ھەموو ھىزى خۇرى دەستى كىشا بە مىزەكەى بەردەمعاندا و گۇوتى: كەواتە بۇ درۈدەكەيت؟ بۇ دەلىتىت من جەلادەتى كوتىرم؟ من كە دەترسام پەلامارم بىدات، دەستىم گىرت و بە سەبرىكى زۇرەوە گۇوتى: لە بەرئەوەي من ئەوم، جەلەلى باران، لە بەرئەوەي من ئەوم و كەسى دىكە نىم.

بە سەرسامىيەوە پرسى: كەواتە چۈن ناتوانىت فلوووتىكى قەشەنگ بىزەنەيت؟

گۇوتى: جەلەلى باران، چىرۇكەكەى من بە پىچەوانەي چىرۇكەكەى تۈوهىيە. تۇ شەمالى خراپت لىدەداو لە ساتىكى ئىشراقدا تىكەيشتى كە ئەمە مۆسىقايەكى جاويد نىيە، ئەمە ئاوازىك نىيە پۇحى مۆسىقايى تىا بەرجەستەبىت. من بە پىچەوانەي تۇوه مۆسىقايەكى مەزىم لىدەدا و لە ساتىكىدا دەبايە بگەپتەم و دەبايە ببىم بە مۆسىقىارىكى خراپ، بۇئەوەي بىزىم، دەبايە بىزىم و زىندۇوبىم... ڈيان لە مۆسىقا گىرنگىرە.

بە غەمەتكەوە سەرى باداو گۇوتى: من لە تۇ تىناڭەم، لە تۇ تىناڭەم. دەمزانى ئاسان نىيە ھەموو ئەو چىرۇكە دوورودرىيە بۇ بىگىرمەوە. ئاسان نىيە كە باسى مردىن و زىندۇوبۇونەوەي خۆمى بۆبىكم، ھەناسىيەكى قولۇم ھەلکىشىاو گۇوتىم: ئاغايى باران ئەو چىرۇكەنگى زۇر دوور و درىيە. لەو چىرۇكانەيە كە تارادەيەك نامۇيى مۆسىقا و ھونەرمان لە سەر ئەم ئەستىرەيە بۇ دەگىرنەوە... بە هەر حال لە بىرىيىكە، من ئىستا جەلادەت

ئیسماعیل نه و هک جه لاده‌تی کوترا. خو من یه کم موسیقاریش نیم له
ناکاو ئه و مه شخله‌ی ناوم کوژابیته‌وه، دواتریش ئه و حیکایه‌تیکی کونه،
کاتیکی به سه ردا تیپه‌بریوه، ئیستا زیاد له چوار ساله موسیقار نیم، ته‌نیا
لاشه‌ی موسیقاریکم و به سه رزه‌ویدا در قم. چاکتریش واشه هیچ که س
نه زانیت من جه لاده‌تی کوترا...

جه لیلی باران که میک هیورده ببووه، به وردی سه‌یریده کردم. نه یده‌زانی
چی بکات، با وه‌رم پیشکات یاخود نا؟. من بؤئه‌وهی ئارامتری بکه‌مه‌وه
گووتم: پیتویست ناکات دووول بیت، پیتویست ناکات. ئه و جه لاده‌تی کوتره‌ی
که تو ناوت بیستووه که موسیقاره کانی دی ناویان بیستووه، ئه و جه لاده‌ته
مردووه، له بھرئه‌وه چاکتره وا تینه‌گهیت که من جه لاده‌تی کوترا... من ئیستا
پیاویتکم بق ئیشیکی چکولانه ده‌گه‌ریم لیی بژیم، حه‌زدکم هندیجاریش
دانیشم و به ئارامی گوی له موسیقا بگرم... له و بترازیت هیچم ناویت...
چونکه ژیانم پره له مۇتەکەو خەیال و تارمایی. بەشى هەموو ژیانم
یادگارم لایه که دەمەویت بؤیان بژیم، سەرم پرە له دەنگەدەنگ و هاوار،
یەکنیک و هک من سەری پر بیت له سېیھری مەخلوقاتی سەیر ناتوانیت زور
بە ئارامی و شاعیریانه بیر له موسیقا بکاته‌وه.

ھەستمکرد به گومانیکی زوره‌وه گوییم لىتەگریت، توزیک کورسییه‌کەی
له میزه‌کە دوورخسته‌وه گووتی: کوایه بق دەتەویت موسیقاره‌کان
بناسیت؟ چ کارت به موسیقاره‌کان ھەیه؟

بە زەردەخنه‌یه کەوه گووتم: دەمەویت جارجاریک ناوی جه لاده‌تی
کوترا ببیستمەوه، ناوی سەرەنگ قاسم و ئیسحاقی لیوزیپین له سه‌ر زارى
ئەم موسیقارانه ببیستمەوه... ھەستدەکم ئه و توزیک ژیانم ئاسانتر دەکات.
پاشان راسته ناتوانم موسیقا لىبىدەم، بەلام له وانه‌یه بتوانم قسە له موسیقا
بکەم... من بە خوشحالییه‌وه قسە له موسیقا دەکەم.

دەمزانی جه لیلی باران دەیان پرسیاری له لایه، بەلام من پینمگووت:

جهلیلی باران، ژیانی جهلادهتی کوتوله بیرکه، سویندم بوق بخز که له بیریده که یت... خهیالی خوت به پرسیاره و سه رقال مه که، بپرسیت: من کیم؟ من خوش نازانم کیم... شتیکی هیند گرنگیش نیبه بزانم من کیم. من ئیستا له ژووریکدام له ناو ئاواره کانداو ئاسوودهم... زور زور ئاسوودهم... ژیانم باتال نیبه، شتی خوم ههیه بقی بژیم. هندیجار سه رقالی هندیک پرسیارو شتی ترم که په یوهندیان زور به موسیقاوه نیبه، وه کو ئه وهی ده پرسم: عه دالت چیه؟ نه مری چیه؟ پاکبونه و چیه؟ حقیقت چیه؟ ئه گهر پرسیاریکی و ها نرخیشی ههیبت، ئهوا تهنيا لای خوم نرخی ههیه: جهلادهتی کوتوله کتیه؟ چی به سرهات؟ ئه وه پرسیاریکه دهیبت من بادوای وه لامه کیدا بگریم نه وه کو تو. نا جهلیلی باران باباسی من نه کهین... ها به لام تو پیت نه گووتم، چون بینگای ئه م تیبهت دوزییه وه؟

دوای بیده نگییه کی دریز، گووتی: ئاه... ئه م تیبه، مه بستت ئه م موسیقارانیه، ئیمه تیپ نین، نازانم ئایا پوژیک له پوژانیش ده توانین بیین به تیپ، من مه مه دی فیرده و سیم ده ناسی، ئه و م ده ناسی، کون پیکه وه له قوتا بخانه بوبین، ئه و منی دوزییه وه. پوژیک هات بولام و گووتی: ها جهلیلی باران چیته، بوق موسیقا لینادهیت؟ ئیدی من هه موو حیکایه تکه م بوق گیپایه وه، هه موو چیروکی خوم بوق گیپایه وه. ئه و هه موو شتیکی له سه ر ئه و حالته من ده زانی، خوی پوژیک له پوژان توشی شتیکی و ها بوبوو. من و ئه و پیکه وه بیرمانکرده وه، که تیپیک دروستیکه بین... ئیره شوینیکی تازه یه، زور کون نیبه، جاری من نازانم چی ده کهین.

له دوای ئه و پر قله یه، موسیقاره کان به هیمنی ئامیره کانیان کوکرده وه و به ره و ئه و سه ر میزه چکولانه یه هاتن. خاوهنی ئه و ژیر زه مینه مه مه دی فیرده و سی بوبو، کورپیکی سپیکه لانه قژ دریز، وه خوی ده یکووت، له میژه شیعر ده نوسیت، ته مه نی نزیکی بیست و پینج سال ده بوبو، برینیکی قول لارو و مه تی ای او شیواند بوبو، شوینی شه په چه قویه کی پوژانی

گهنجی بیو، پیشتر و هک کورپیکی شهربانی ناسرابیو، تا گهیشتیبووه بیست سال له سه رشه ره چه ققو چهندین جار چوبوبوه بهندیخانه، خه لکانیک ناویاندهنا مامه مه دی رامبیو، دواجار به همی کهچیکی ثیرانییه و که به پیکه ووت له لای خوشکی یه کیک له ها پریکانی ده بیینیت، فیزی فارسی ده بیت، مامه مه دی فیرده وسی به جوزیک شهیدای ئه و کجه ده بیت هه مموو ژیانی ده گورپیت، واز له شه ره چه ققو ده هینیت. به پاره یه کی زور مامؤستایه کی فارسی ده گرتیت و له ماوه یه کی کورتدا هه مموو نامه دلدارییه کانی بز خانمی «مریمه می ناسری» به فارسیه کی پوخت و بیوینه ده نوسیت، تا بز که کهی بس له مینیت خوش ویستی شتیکه موعجیزه دروسته کات. کجه که که ئه و هه مموو پووکاره سه بیرو ناکوکه مامه ده شهیدای ده کات، له هه مانکاتدا چیروکی عهشقیکی نهیتی له گه ل کورپی یه کیک له سیاستیه ثیرانییه کانیشدا ده زی. له ماوه یه کی کورتدا مریمه می ناسری ده که ویته نیوان به رداشی دوو عاشقه وه که هر دوو کیان و هک شیت خوشیانده ویت. مریم که له ناووه وه ده بیت به بونه وریکی بریندارو پارچه پارچه، له ژیر فشاری ئه و هه مموو خوش ویستیه دا نه خوشده که ویت. نه خوشییه کهی به جوزیکه بایی ناچار ده بیت، هه مموو سامان و ده سه لاتی خوشی بخاته کار بؤثه وهی به فیزای یه کیک له گروپه ثیرانییه کانه وه بینیریت بز ده ره وهی ولات. و هک ده گتیزنه وه مریمه می ناسری له فهرمنساله یه کیک له خهسته خانه ده رونییه کاندا حهز له کورپیکی دیکه ده کات به ناوی «سفین باسکال» سه وه. له گه لیدا له خهسته خانه ده رونی هه لدین و شوین و ئاسه واریان و نده بیت و ئیدی هیچ که س شتیکیان ده باره نایستیت وه. دیاره مامه ده له ماوهی چاوه روانیکردنی مریمه می ناسریدا بپریارد ده دات هه مموو ئه ده بیاتی فارسی له بربکات، له دیوانه دیرینه کانه وه ده ست پنده کات، حافزو سه عدی ده ستیکینی، به فیرده وسیدا دیت، ئه دیبانی سه رده مه شر ووت هه مموویان جی دیتیت و ده گاته سه ره ئه ده بیاتی نوی، ئه وهی سه بیره ئه و توانا گهوره یه تی

له سهر لبه رکردن، به جوئیک ده توانیت شاهنامه له سهر بۆ ئەوسەرى
بەبى وەستان بلیتەوه. دواى تىيەرىنى سالىك بەسەر سەفرى مريەمى
ناسريدا، هەتا بۆ يەكجاريش نامەيەكى بۇنانىزىت، مەھمەدى فېردىھوسى
بېرىاردەدات لە ئىرانەوه پووباتە فەرەنساوا لهوى مريەم بەۋزىتەوه،
له سەر سەنور بەر لەوهى پېتاختە ئىرانەوه، نىكاركىشىك دەناسىت كە
لەو سەر سەنورانە بە جووتىك جزمەوه چىا بە چىا و ھەرد بە ھەرد
دەگەپىت و تەنيا سروشت نىكاردەكەت. مەھمەدى فېردىھوسى سەرسام
لەو گەنچە كە دواى لىتەدەكت لە گەل ئەودا بەتىتەوه و فيئرى پەسمم بىت،
بە شىۋەيەكى مەنلاانە تەسىلىمى سىحرى ئەو نىكارانە دەبىت كە ئەو كورە
لە پېشىدەمیدا نىكارياندەكەت. مەھمەد كە لە قۇولايى دلىدا دەزانىت گەران
بە دواى مريەمى ناسرى ھېچ نىيە جىكە لە گەران بە دواى وەھمېكى
دووردا، لە نىكارەكانى ئەو گەنچەدا زەمینىك و عەشقىك دەۋزىتەوه كە
لای وايە لە خۆشەويستى مريەمى ناسرى قۇولتۇرۇ كوشىنەترە، بۆ ماوهى
مانگىك لەو چىا دوورانە، لە ناو دارستانەكاندا، لە ناو پاشماوهى گوندە
و يەرانەكاندا دواى ئەو كورە دەكەۋىت، وەك ئەو جزمەكانى ھەلدەكىشىت،
بە ناو سەنگەرى چىل و چىاي سووتاوا كىلگەي فەرامۇشدا دەپوات لە
ماوهىكى كەمدا دەتوانىت وينەي درەختە سووتاوهكان، خاكە و يەرانەكان
و گوندە پوخاوهكان بېكىشىت. ئەو كورە گەنچە كە فيئرى نىكاركىشانى
دەكەت لە تواناكانى سەرسام دەبىت، دواى ماوهىكى كورت دەتوانىت ھەر
نىكارىكى بويىت بېكىشىت. پۇزىك مەھمەدى فېردىھوسى كە كورى شارە
نەوەك گوند لە ڙيانى ناو شاخ و كىتو بىزار دەبىت و بە كۆمەلېتك تابلۇوه
كە لە پشتى هيستىرك بارياندەكەت، دەكەتەوه گوندىكى نزىك شارو لهۇيۇه
تابلۇكان لە پشتى خۆى دەبەستىت و بە جزمە درېزەكانىيەوه خۆى
دەكەتەوه بە مالدا. مەھمەد كە دواى لەبەركرىنى بۆ شاهنامە ھاپرىكانى
بە مەھمەدى فېردىھوسى بانگىدەكەن، كورى يەكتىك لە مولىدارە گەورەكانە

که بابی چهندها مال و زهوری و پیزه دوکانی ههیه. دوای مردنی باوکی ژماره‌یه کی زور مال و زهوری و مولکی بهرده که ویت که یه کیکیان ئه و ژیر زهمنه نزم و تاریکه‌یه له ناوه‌پراستی بازاردا. فیرده‌وسی ئه و ژیر زهمنه دهکاته نیشته جئی خوی و ته‌واوی مولک و بوماوه‌کانی پووبه‌پووی خوشک و برآکانی دهکاته‌وهو له‌ویکانه‌دا خوی بق نوسینی شیعرو دروستکردنی تابلق ته‌رخانده‌کات.

من له‌سه‌ره‌تادا ههستم به نزیکیه ک له‌گه‌ل ممحمه‌دی فیرده‌وسیدا نه‌کرد. کورپیکی داخراو هاته به‌رچاوم که شتیکی زور له ئه‌رستوکراتیه‌تی خیزانه‌که‌ی و غروری پوژانی چه‌قووه‌شیتی تیاماوه، وهک یه‌کیک هاته به‌رچاوم خویندن‌وهی زوری شیعری کونی فارسی و عه‌شقیکی ناکام پیریانکرده‌بیت. لهو ژیر زهمنه‌دا وهک سه‌رپیکی رهفتاریده‌کرد، به‌لام جه‌لیلی باران وهک «مرؤفیکی بیوتینه و شاعیریکی گه‌وره» باسیکرد. ئه و شه‌وه کیش‌هه کی له نیوان موسیقاره‌کاندا هه‌بوو من هیچی لئی تینه‌گه‌یشت، ئه و کیش‌هه ههستی ئه‌وهی دا به من که میوانیکی ناوه‌خت و نابه‌جیم و له شوینکاتیکی نالایه‌قدا گیرساومه‌ته‌وه. من قسه‌یه کی زورم له‌گه‌ل ئه و موسیقارانه‌دا نه‌کرد. که زوربه‌یان بیش‌وهی قسه له‌گه‌ل مندا بکه‌ن به توره‌یی پویشتن. هه‌نديکی دیکه‌شیان به ئارامی شتە‌کانیان پیچایه‌وهو خوداحافیزیانکرد. جه‌لیلی باران منی وهک کونه موسیقاریک به ممحمه‌دی فیرده‌وسی ناساند، ئه و به ئارامی به‌خیزه‌هاتنى کردم و به پله‌کانه‌یه‌کدا سه‌ره‌ی خستین و بردینی بق ژوره‌یکی دی که به‌سه‌ره حه‌وشیکی سه‌وزدا ده‌پروانی، ژوره‌که گله‌ک لهو سالونه روناکتر و پاخراوتر بیو، به فهرشی گله‌ک جوان رازابووه‌وه، میزو کورسییه‌کی تیدابوو پیشتر به ده‌گمهن شتی وها جوانم بینیبوو. هه‌وای ژوره‌که و کله‌لوپله‌کانی ناوی بق‌ونی سه‌ره‌هت و سامانیکی سه‌یریان لیده‌هات. ئه‌وه یه‌که‌مجارم بیو له ژیانمدا شوینک بیسم بق‌ونی ده‌وله‌مه‌ندی و زه‌نگینی لیتیت... خوتان ده‌زانن

من کوبی فهقیری بیوم، ژیاننامه‌ی من پیکه‌وتی و های تیدانه‌بیو،
هتا جاریکیش چیه ریگام نهکه‌وتبووه مالی خه‌لکانی زهنگین و پاره‌دار.
سه‌یربوو بهلامه‌وه خه‌لکانیک پاره‌ی زوریان هه‌بینت و کاتی خویان به
هونه‌رو ئه‌و جوره شستانه‌وه سه‌رفکه‌ن. من کومونیست نه‌بیوم بهلام
ده‌بینت بلیم، بهدریثایی ژیانم له قوولایی دله‌وه رقم له خه‌لکانی ده‌له‌مند
بیوم، هه‌موو و هخخت و هابیوم، بیرم نایه‌ت رقزیک و ها نه‌بیوم.
محمه‌دی فیرده‌وسی ده‌یتوانی سه‌رسامی من له چاوانمدا بخوینیت‌وه،
به نه‌زاكه‌ته‌وه ده‌باره‌ی پابوردووی من هه‌ندیک پرسیاری سه‌ریپی کرد.
من پرسیاره‌کانم و هلامدایه‌وه ویستم راسته‌و خو ده‌باره‌ی ئه‌و دیره
شیعره پرسیاری لیتکم که له‌خواره‌وه له‌سهر لوحیکی گه‌وره نوسراپوو:
ئه‌ی بله‌می به‌فر... هلمگره بؤ شاریکی دوور... بؤ شاریک نه شه‌یتانی
لیتیه‌و نه خودا. شاریک نیشتیمانی ئه‌و مؤسیقارانه‌یه که ناتوانن بمن.
من به هیمنی لیم پرسی: کاک محمه‌دی فیرده‌وسی ئه‌و دیره مانای
چی؟

که‌میک و هستاو گووتی: هیچ مانایه‌کی تایبه‌تی نییه، هیند هه‌یه که هونه‌ر
به کشتی و هک بله‌میکی به‌فر وایه، بله‌میک نامانگه‌ینیت‌هه هیچ جیگایه‌ک.
بله‌میک ئه‌گه‌ر بیخه‌ینه ناو قوولایی ده‌ریاو، له ناوه‌راستدا ده‌تویت‌وه و
نوقمده‌بین. من ئه‌زمونی ئه‌م چهند سالم له‌گه‌ل شیعرو نیگارکیشاندا
پیمده‌لیت هونه‌ر جگه له بانگه‌وازیکی قوول به‌ره و مه‌رگ هیچی تر نییه.
ملانه به‌سه‌فریک نامانگه‌ینیت‌هه هیچ.

ده‌نگی دلنيایی و بروای تیدابوو، ئاشکرابوو که‌سینکه ده‌توانیت قوولتر و
تیزتر له‌وانی دی بروانیت، که له ئۇوره‌که‌دا ده‌جولايه‌وه هه‌وای غروریکی
برینداری له‌گه‌ل خویدا ده‌گیتیا. ئیستیکیکردن و به تیزامانه‌وه گووتی: و هک
ئه‌وهی یه‌کینک بؤ دوور دوور بانگتکات، هاواریک له‌وسه‌ری ژیانه‌وه بیت
و تو نه‌توانیت و هلامبیده‌یت‌وه. گه‌ر و هلامیشتادیه‌وه و هک کویریکت لیدیت

که پیده خاته نیو جه‌نگه‌لیکی چرو بیپنگاو بیناونیشانه وه.

سمیلیکی دهشی قه‌ترانی و برویه کی په‌شترو کومه‌لیک پیلوی پهشی دریزی هببو، به‌لام وهک سروشت بیهودت ناکوکیه کی جوان له پوخساریدا دروستبات، پیشی به جوریکی سهیر کال و مهلهو زهدبوو. که پوناکی چراکه لیتیده دا هه‌موو مووه‌کانی ده‌بریسکانه وه، ئه‌و برينه‌ی سار دهموچاویشی وهک نیشانه‌یهک بوو هرجاره‌ی به جوره مانایه ک ده‌دره‌وشایه وه، هه‌ندیجار که پووی گرژدەکرد ئه‌و برينه شیوه‌ی قوربانیه کی غه‌مگینی پیده‌به‌خشی، که پوخساریشی ئارام ده‌بورو وه، ئه‌و برينه وینه‌ی درنده‌یه کی تیدا برجه‌سته ده‌کرد. به‌لام له ناو ئه‌و ژووره خوش‌دا، لمناو ئه‌و ئه‌ساسه گرانبه‌هایه‌دا، له نیوان ئه‌و تابلقیانه‌دا که هه‌ندیکیان چیوه‌ی زیپینیان هببو، وهک مه‌خلوقیکی نامق دیاربوو، له جانه‌وهریکی کیتوی ده‌چوو خستیتته ناو قه‌فهزیکی ئالتونه وه، یان هه‌وریکی زور پهش له ئاسمانیکی ساما‌دلا. ئه‌و تابلقیانه‌ی هه‌لیواسی بعون بهشی هره زوریان به دهست و په‌نجه‌ی خۆی نیکارکرابوون، سه‌رها تا من شتە قه‌شنه‌نگه‌کانی ژووره‌که‌ی سه‌رنجیان راکیشام، جوانی و گرانبه‌هایی فه‌رشه فارسیه نویکان سه‌سامیانکرددبوم. دؤلابیکی شوشیه هببو پربوو له په‌یکه‌ری جوراوجور که زوربیان په‌یکه‌ری جه‌نگاوه‌رگه‌لیک بعون به خوینه وه ده‌پویشن و سه‌یری ئاسمانیان ده‌کرد. خۆی به ئارامییه وه فیگه‌رەکانی وهک کومه‌لیک پال‌لوانی ناو شاهنامه فیرده‌وسی ناوده‌نا. له بەرئه وهی من هیچ زانیارییه‌کم له‌سەر شاهنامه نه‌ببو تەنیا گویمده‌گرت و له ورده‌کاری هونه‌رەکه‌ی پاده‌مام. کاتیک ئه‌و قسے‌یده‌کرد، من بەوردی تەماشای تابلقانیم کرد، توندو تیزییه کی ترسناک له تابلقانیشیدا هببو، زوربیان نیکاری کور و کھی گەنجى مردو بۇون، به‌لام هرجاره‌ی بەشیوه‌یهک و له جىتكايدا. کورپى گەنج كە له تەنيشت دیواریکه وه کۈزۈرون و به نیگا هيشتا هەر سه‌یری ئەستىرە دەكەن. کورپىکى دى كە له‌سەر کورسیيەکى

زیپین دانیشتووه و یه کیک گولله‌یه کی ناوه به نیوچاوانیه‌وه، به لام ئو پیتده‌که نیت. تیپنکی موسیقا که هه موویان به کومه‌لیک دره‌ختدا هه‌لو اسراعون و هیشتا ئامیزه‌کانیان ههر به دهستیانه‌وه‌یه. کچیکی گنج له کراسیکی سوروردا به لام به خه‌نجه‌ریکه‌وه چه قیو له ژیر مه‌مکی چه بیدا گورانی ده‌لیت. تابلوکانی مه‌مادی فیرده‌وسی هه موویان باسی مردن بوون... من

له و تابلویانه‌وه تیگه‌یشم پیاوینکه پره له نیگارو خه‌یالاتی مردن. وەک بیه‌ویت توانای تیگه‌یشتني من تاقبیکاته‌وه، گووتى: جه‌لا دهت بەگ،

تو پیت وانیه، موسیقاش زور له مردن‌وه نزیک بیت؟

هه موو که‌سیکی به «بەگ» بانگده‌کرد، دروست نه‌مدەزانی ئه‌وه نیشانه‌ی ریزگرتنه، یاخود گالت‌پیکردن، یان جوره عاده‌تیکه بۆی تەرك ناکریت. به ئەسپایی گووتوم: تو له شیعره‌کەتدا باس له شاریک دەکیت که مردنی تیا نییه، که‌واته موسیقا شتیکه پیچه‌وانه‌ی مەرگ.

به زەردەخنه‌یه کی شەرانیه‌وه گووتى: هیچ شتیک پیچه‌وانه‌ی مەرگ نییه، هیچ شتیک.

من به هیمنیه‌کی زوره‌وه، به سەبری پیاوینکه‌وه بیه‌ویت وەلامیکی راسته‌قینه‌ی دەستبکه‌ویت گووتوم: به لام مردن تەنیا ئه‌وه نییه زه‌وی جىتھەنلیت... مردن تەنیا مالاوايی نییه لەم جىهانه به مانا مادییه‌کەی. وانییه؟ گووتى: هه موو مروقیک تابلویه‌کی ناته‌واوه، هه موو ژیانیک تابلویه‌کی ناته‌واوه و به ناته‌واویش دەمینیتەوه... هیچ که‌سیک، هیچ شتیک ناتوانیت ئه‌و تابلویه تەوابکات که مروف به ناته‌واوی جىتھەنلیت... ئه‌و شاره‌ش که من باسیده‌کەم هیچ نییه جگه له شاریکی خورافی، شاریک مروف ناتوانیت به بەلەمینک له بەفر بیگاتى... ئىتمەش هیچ نین جگه له سەر نشینانی بەلەمینک له بەفر، کە ناگهینه ئه‌و شاره‌و نوقمده‌بیین.

وەک ئوهو بیو مه‌مادی فیرده‌وسی نازاسته‌و خۆ قسە له‌گەل مندا بکات، وەک ئه‌و بیو شتیک له سەر من بزانیت، یان خه‌یالم بخوینتەوه،

یان له سه‌فریک بمترسینیت که من مه‌حکوم بووم پیشی. ئاوازی مجه‌مهدی فیرده‌وسی ئاوازی‌کی غه‌مگین بوو، هیند غه‌مگین بوو من لییده‌ترسام. خوشحال بووم که دوای ئیستیک بابه‌ته‌که‌ی گوبی و له ژووریکی پشت‌وه مه‌رسه‌مه گه‌وره‌که‌ی نیشانداین، سالونیکی گه‌وره‌بوو پربوو له تابلۇی ته‌واو نه‌کراو، دهیان تابلۇ که دهیگووت له یەکاتدا کاریان له سه‌رده‌کەم. پیش سه‌یربۇو کە دواجار نیگارکىش و شاعیریک باوه‌شى بۇ مۆسیقارەکان كردۇتەوە. بە حەسرەتەوە پرسیم: چما مۆسیقارەکان خۆیان شوینتیکیان نییە، واھمۇویان لای توپ کوده‌بنوھە؟. بە همان زەردەخەنەی شەرانیيە و گووتى: من و ئەم مۆسیقارانه له‌وەدا به‌شدارین کە له بىتھودەيىكى ھەمیشە‌يداین، ھەرچىيەک دروستدەكەين بە ھونه‌ری نازانىن، من ھەر نیگاریک دەكىشىم، چەندە جوان بىت ھېشتا ئەو گومانه له رۆحمدايە کە ئەمە ھونه‌ر نییە، ھونه‌ر شتىكى قوولتۇر سەیرتە، سىحرارويتۇر مانادارتە، ئوانىش همان شىوه كۆملەتیک مۆسیقاران کە دەيانویت بگەنە شتىك کە نازانن چىيە؟ جوانىيەک کە ناو و سیفاتى نییە... .

لیم پرسى: توپ رات وايە، ئەو جوانىيە بۇی دەگەرتىت بۇونى نییە ياخود بە پىچەوانەوە ھەيە و ئىتمە دەستمان پىاناكات؟. بە غەمگىنیيەوە گووتى: نازانم... نازانم، بەلام دلىيام شوینتىك ھەيە لە ھونه‌ردا مرقۇ لە رېنگايىھە دەستى بە موعىزىزەدا رادەگات. لە ويادا ئىنسان دەرگايى دۇنيايمەكى ترى لىدەكرىتەوە، لە ويادا پۇچى تىكە لاؤى پۇچى بۇونەوەرەكانى تر دەبىت.

من بۇم تەواوکردو گووتىم: دەبىت بە بۇونەوەرېك کە دەكەويتە دەرەوەي جەبرى زەمان، دەكەويتە دەرەوەي ئەو سنۇورە تارىك و رەشانى شوين... جوانى دەبىت بە پەريدىك حەقىقت و نەمرى شان بە شانى يەك بەسەريدا دەپۇن.

مجه‌مهدی فیرده‌وسی كەمېك وەستا، وەك لە شتىك بمترسینت، وەك

ئه‌وهی بزانیت، من باس له زه‌وییه ک ده‌کم ئه‌و نایگاتن، باس له هونه‌ریک ده‌کم لای ئه‌و ده‌که‌ویته سه‌ر سنوری ئه‌فسانه. که‌میک به ترس و سله‌وه گووتی: تۆ دلنيایت ئیمه بوزیک له پۇزان بگەینه ئه‌و شویته. گووتم: نازانم.. چووزانم، منیش وەک تۆ لە هېچ دلنيانیم. کوام گووت نەمدەزانی سالانیک دواتر مەحمدەدی فیرده‌وسى لەو تخوبه ئەفسوناًویانەدا وندەبیت و ئیتر ھەرگیز ناگەپیته‌وه.

ئه‌و شەوه تىنگەیشتەم کە ئه‌وه دواھەمین دانیشتم نابیت لەگەل مەحمدەدی فیرده‌وسیدا، دلنيابووم ئىستا ئه‌و حەزدەکات بزانیت من کیم و منیش حەزدەکم پتر ئه‌و بناسم، لە نزیکەوه ئه‌و مؤسیقارانە بدویتنم کە پیتیان وايە سوار بەلەمینک بۇون لە بەفرو لە ناوەپاستى ئاویکدا نوقمەدەبن. کە گەرامەوه بۇ ئوتىلەکە لە سەرسامى و گىزىيەکى كوشىندهدا دەزیام. لە خۆم دەپرسى بۇ ئەمچۈرە مەرقانە دىنە سەر پىنگاى من؟ بۇ لە ئىسحاقى لىيۇزىپېنەوه پەيتاپەيتا خەلکانیک دىنە بەردەمى من کە دەيانەویت ئەم ئەستىرەيە لە پىنگاى جوانىيەوه پزگاربىکەن؟ بۇ ئه‌و كەسانە دىنە ژيانمەوه کە بە جۈرىك لە جۈرەكان ھەمووييان سەرقالى كۆملەنک پرسىيارى وەک يەكن؟ بۇ پەيوەندى هونه‌ر و مردن ئالقۇزىرىن پرسىيارى ئەم جىهانەيە؟ بۇ؟ ئاخۇ لە بەرئەوهى دونىيائى ئیمه خالىيە لە هونه‌ر و پەر لە مردن؟. بۇ ھەموو عەودالى ئەوهەين بزانىن، جوانى کە دەمرىت، دەچىت بۇ كوى؟ دەچىت بۇ ھەمان شار کە ھەموو مردووھەكان بۇي دەچن، يان دەچىت بۇ شوينىكى دى؟. ئەگەر جوانى و حەقىقەت يەك شت نىن، بۇ من ھەستىدەکم ھاوارىتىک لە گەرومدايە خەريکە دەمختىكىتىنەت ھاوارىنک ھاوارى خۆم نىيە بە تەنبا، ھاوارىنک ھاوارى ئەوانىيە کە مردن و جىيان ھېشتىم؟ بۇ مەرقەمەيشە لە جىڭايەكدا دەمرىت کە ھېشتىا پەيامى خۆزى تەواو نەكىردوه؟ بۇ ئىسحاقى لىيۇزىپېن و سەرەھەنگ قاسىم مردن و فەرمانىتىكى نەيىنيان ھەبۇو تەواويان نەكىردى؟ بۇ موسايى بابەک مرد و سەرەھەمېنکى

له گهله خویدا ناشت، ئىستا ئە و مۆزەخانە سەيرەي ئە و له كويىھ ئەھى
محەممەدى فيردهوسى تا چەند راستىدەكەت، كە دەلىت: ئىمە هەموومان
تابلۇيەكى ناتەواوين؟ ئەھى من بەرھو كوى دەرۇم... منىش چىم جىھ لە
مۇسىقىكارىتكى دۇراو كە ئىستا ئىشوكارم بۇوه بەوهى دەممەۋىت بېرىم؟ بۇ
لە شوينى خۆم ناجولىم؟ بۇ پۇرۈنگەنەستىمەكىد من وەك پىنۇغىمبەرەكان
وھەمام و ئىستا چاوهپروانى شىتىك دەكەم كە نازانم چىيە؟ دەبىت ئىستا چى
بکەم؟ ھەنگاوى داماتورى من چىيە؟

له ئوتىلى كىلاسى سېرى ساميرى بابلى خەتبۇو. من له بالكۈنە كەدا وەستام و چاوهپىسى دەركەوتى ئەو بالندە سېپيانەم دەكىد، بەلام چەندىن رۆز بۇو نە دالىيا سىراجە دىن دىياربىوو، نە ئەو بالندە سېپيانە، نە ئەو ھاوارە قوولەئى ناو تارىكى. من لهو بالكۈنە وە تەماشاي ئەو شارەم دەكىد، شارىنىكى سەير بۇو، ھەموو ئەوانەي لىرەدا گەورەدەبۇون دواتر عاتىفەيەكى سەيريان بۆى ھەبۇو، بەلام من نا... من ئەم شارەم خۇشىنەدەۋىست، لەوانەيە سوچىنک يان گوشەيە كىم خۇشويىتىت، بەلام تەواوى شارەكە، تەواوى ئەو رووبەرە كۆنكرىتتىيە دلەقە، ھەموو ئەو دىوارە چىمەنتقۇ و كولەكە بەردىن و ستۇونە خەرسانەيە پەقانە، ھەموو ئەو رووبەرە ناكوتىيانە لە بەرد و خشت، نا ئەستەم بۇو من شتى وام خۇشىبىت... شارىك بۇو ھەستى بالدارىكى تىا دروستىدەكىرم لە ناو كەنەكەيەكى ئاسىنىدا ونبۇوبىت. ئەو چەند رۆزە كە زۇر بە درىيىنى بە ناو شاردا دەگەرام لەو دىوارە چىمەنتقۇيانە دەترسام كە لە ھەموو لايەكە وە ئابلىقەيان دەدام، بەلام من جىڭە لەم شارە و شارى سۆزآنىيەكان شوينىكى ترم نەبىنېبۇو، لەگەل ئەوھەشدا پىتموابۇو ئەو لم و تەپوتۇزە باش سور لەو چىمەنتقۇ و دىوارە خواروخىچە و بەرزانەي ئىرە بە رەحمىرەبۇون، شارىك بۇو بۇ ئەو دروستىبۇو بۇو مىزۇف تىا بخنكىت، شەقامە بارىك و تەسکەكانى كە پېرىبۇون لە ماشىن، لە شۇقىرى تورە، لە دوكاندارى مۇن كە بەردىم

سەیرى دەغىلەكانىيان دەكىرد، كچان كە سەريان دادەخست و بىشەوەي سەيرى ئەملاولابكەن، وەك تەننېكى قورپىشىكراو بەيەك پىنگادا دەھاتن و دەرۋىيىشتىن، ڙنانى عەبا به سەر كە سالانى دوورودرىزى مەحرۇمى و شەرم كارىكى پىتىرىدبوون نەياندەتوانى قىسىمكەن يان كە دەمياندەكىردىوە دەيان شىپان. ھىچ شىتىك لەو شارەدا ئاسايى نەبۇو، نە شەقامەكان، نە درەختە غەمگىنەكان، نە ئەو قەيسەرى و كۆگايانەى لە بىرى بۇنى عەترو كالا، بۇنى تەماحى دوكاندارەكانىيان لىدەھات. لەو بالكۈنەدا وەستابۇوم و سەيرى ئەو چرا تاك و تەرايانەم دەكىرد كە لىرەو لەوى دەسسووتان... شارىك بۇو تارىك تارىك. من لەزەتىكى زۇرم لە تارىكى دەبىنى، چونكە بەردىوام سۇزو مېھرىكى بىتۇنەى بۇ پۇناكى تىادرۇستىدەكىردىم. لەو ساتانەدا من بە خۆم دەگۇوت: من پىاۋىكىم لە تارىكىدا، بەلام بىر لە پۇناكى دەكەمەوە. بىستەيەكى بىتمانابۇو، بەلام من زۇر پىنى ئاسوودەدەبۇوم. ئەو شەۋە لە بالكۈنەكەدا سەيرى ئەو شارەم دەكىرد، شارىك بۇو بەبى مىقالىتكى لە شاعىرىيەت... لە تارىكىدا نەمدەتوانى ھەموو شوينەكان بىبىنم، بەلام دەمتوانى بە خەيال ھەموو وىنەكانم لە پېش چاوى خۆم درۇستىكەمەوە، كوشە ئەندازەيىھ تىزەكانى، ھاۋپەنگى خانووهكانى، نارىكى كۆچەكانى و پېچە لە ناكاواو چاوهپوانەكراوهكانى. لە تارىكىدا دەمگۇوت: من پىاۋىكىم لەم شارەدا، بەلام بىر لە شارىكى دى دەكەمەوە. دەمگۇوت: بىبۇرە ئەي شار، من لە باوهشى تۆدام و بىر لە جىڭايەكى تر دەكەمەوە. دەمزانى ئەوە چەند سەختە، وەك ئەوهبۇو لە ئامىزى كېنگىدا بىت و بىر لە كېنگى دى بکەيتەوە. بەلام ھەستمەكىد لەم شارە زىاتر شوينى ترم نىيە بۇي بىرۇم، ھەستىم بە قولايىك دەكىرد لە گەرمدا، قولايىك بە كۆچەكاندا رامدەكىشىت. سالانىك دواتر كە بۇمانى «پىرەمېردى و دەرييا»م بە كوردى خويىندەوە، وامدەزانى باسى منه، وامدەزانى ئەو بۇمانە بىزۈگرافىيائى تايىھەتى منه، بەلام من سانتىاگو نېبۇوم، من ماسىيەكە بۇوم، ئەو ماسىيە گەورە بەستەزمانە

بووم که قولاینک منی به همو زهربادا کیشده‌کرد، دره ماسیه‌کان
لیاندۀ خواردم، کاتیک ده‌گهیشته لیوار زهرباش هیچ نهبووم جگه له
په‌یکه‌رینکی گهوره، ته‌نیا ئیسک و پروسکه‌کم ده‌مایه‌وه... ئه و شه‌وه
بۇ یەکه‌مجار من ئه و هستم تیا دروستبوو که من ماسیه‌کم و ئەم
شاره زهربایه‌کی پې درندەیه، هەستمکرد قولاینک له گەرمادایه دەمبات
و دەمبات... راوکه‌رینکی بەھیز لە سەرەوەرە من را دەکیشیت... گەر بوهستم
ئه و قولاینک دەمکۈزىت، گەر نەشوهستم هەر دەمکۈزىت.

لە ما وەیهدا بېیارمدا خەیالى داهاتووم بخەمە سەر «دادگاییکىرىنى» سامىرى باپلى. هەستمەکرد يەکىنک له ئەركە گەورە‌کانى مرۆف بە دېھىتىنى بېریك لە عەدالەت، پېشىموابىوو ھەر مرقۇقىك لە ئىمە لە بېرینکى دىيارىكراو لە عەدالەت بەرپرسىيارە، عەدالەت وەك وىنەيەکى گەورە‌يە كە له چەندەھا پارچەی بچوک بچوک دروستبوو، ھەر يەکىنک لە ئىمە كە له دايىكەبىن يەکىنک لەو پارچە بچوکانە وىنە گەورە‌كە له دەستمانىدایه، دواتر كە گەورە بۇوين ئىشى ئىمە ئەوەيە ئه و پارچە‌يە له عەدالەت لە شوينى راستەقىنە خۆيدا لەناو تابلوکەدا دابىتىن. مرقۇقانىك ھەن ئه و پارچە چڭۇلانىيە ناو مىتى خۆيان فراموشىدەكان، كەسانىنگىش ھەن دەستدەننە ناو ئه و تابلویە‌وە تىكىدەدەن، بە جۇرىك نارىنکى و ناتەبايى دەخەنە نىگارە‌كە وە دەبىت دەيان سال دانىشىن تا نەوەيەکى دىكە له دايىكەبىت و دووبىارە نىگارە‌كە دروستدەكانە وە. دىيارە لە نىتوهندەدا خەلکانىنکى دى لە دايىكەبىن كە دەيانە وىت سەر لە نۇئى تابلوکە بشىۋىتتە وە. بەلام جارىنکى دى خەلکانىنکى دى دىن دەيانە وىت وىتەكە راستىكەن وە، جارىنکى دىش كەسانىنکى دىلەرەق دىن و دووبىارە پارچە‌كان تىكەلەدەكەن و دەيشىۋىتتە وە... ئىدى لەوانەيە ئه و

تابلویه پژوئیک له پژان ته او نه بیت. ته او بوبونی وینه‌ی عه‌داله‌ت جگه له خیال هیچی تر نیه، یان وهک ده لین یوت‌پیایه. به‌لام ئیمه‌ی ئاده‌میزاد ده بیت بزانین که له‌گهل له‌دایکبوونماندا بریک له به‌دیهیانانی عه‌داله‌ت له‌سهرشانمانه، ده بیت بی هیچ دوودلیک به‌رهو پوی ئه و تابلویه بروین و ئه و پارچه چکوله‌یه‌ی خومان بخینه شوینی راسته‌قینه‌ی خزی له ناو وینه‌که داو نه‌ترسین، له‌وانه‌یه له و ساته‌دا که به‌رینگاوهین بق جینه‌جینکردنی ئه و ئه‌رکه له دواوه بمانیکن، له‌وانه‌یه ئه و پارچه‌یه‌ی که له ده‌ستماندایه بکه‌ویت و با بیبات، به‌لام دلنيابن که ده‌ستیکی تر هیه له دوور ئه و پارچه‌یه ده‌گریته‌وه. له‌وانه‌یه ئه‌ویش بیتکریت، به‌لام مه‌ترسن و دلنيابن که ئه و پارچه‌یه ده‌پروات و ده‌گاته ده‌ست یه‌کنکی دی، تا پژوئیک له پژان یه‌کنک ده بیت ده‌گاته ئه و تابلویه و ئه و پارچه‌یه داده‌نیت.

به‌لام مه‌سله‌که هر ئه و نیه مروف ده‌ستیگاته تابلوکه، گرنگ ئه و هیه ئه و پارچه‌یه له جینگای راسته‌قینه‌ی خزیدا دابنیت، چونکه دواجار عه‌داله‌ت هیچ نیه جگه له هارمۇنیایه‌کی گشتی له نیوان هەموو پارچه‌کاندا که پیکه‌وه دیمه‌نیک دروستده‌کەن. گەر پارچه‌کان له جینگای خزیان نه‌بن، گەر یه‌کنک یارى به شوینه‌کانیان بکات، وەک ئه‌ویه یارى به وینه‌ی عه‌داله‌ت و ماناكه‌ی بکات.

من هەستمده‌کرد دادگاییکردنی سامیری بابلی ئه و پارچه بچوکه‌ی وینه‌که‌یه که ده بیت من بیخه‌مه ناو تابلوکه‌وه، من نقم له چاره‌نوسی خرم ده‌کرد، هەستمده‌کرد یه‌کنک له ئالوزترو قورسترين پارچه‌کان بەر من کە و تورو، به‌لام ده‌شمزانی که عه‌داله‌ت هەمیشە تاقیکردنە‌ویه‌کی قوولى مروف خزیه‌تى. من پیویستیم بە یه‌کنک هەبۇو پینمايم بکات، به‌لام هیچ کەس نەبۇو... هیچ کەس... دلنيابووم گەر دالیا سیراجه‌دینم له‌گهل بایه نەیده‌ھیشت بیر له سزای سامیری بابلی بکه‌مه‌وه، ئه و کچه له‌وه ناسکتریبوو بیر له سزای هیچ کەس بکات‌وه. به‌لام منیش دلنيابووم که من به‌دوای

پاکبونهوهی ئهو پیاوەدا دەگەرام... پاکبونهوهی ئهو بەشىك بۇو لەو پەيامە ئەستەم و نەكردەيەى كە دەبايە هەموومان لەو سەرەممەدا بۇى بىزىن. وەك شىت بېيارمەدا سامىرى باپلى دادگايىبىكەم... بەلام چ دادگايەك و چۈن؟ سىاسىيەكان لەو پېسترن دادگا بۇ يەكتىر دابىتىن، من بېيارمدا بۇو مىزبىكەم بە هەر دادگايەكدا كە سىاسىيەكان بۇ يەكترى دادەنتىن. مىزبىكەم بە بېيارى ئهو حاكمانەدا كە لە پۇزىگارى سەتمە زولىمدا وەك مەرى كىيىز فەرمانتى زالمانيان جىيە جىيىكىردوه. من ئهو پۇزىانەمىيە مىزىد مندالىتكى يېھىنگاو رېنگا بۇوم كە براڭەم و برازىنەكەم دەريانكىردىم، كە لە كەلاوە كاندا دەخەوتىم، كە بۇوم لە خانووى چۈل و كۆختى پاسەوانە پېرەكان دەكرد، هەندىك شەو بەسەر سىاجى دادگائى هەرە كەورەي ناو شاردا بازمەددە و مىزم بە دیوارەكانىدا دەكرد. من مىزىد مندال بۇوم كە دەمگۈوت: كەر تو مائى عەدالەت بىت، ئەوا من مىزىت پىادەكەم. ئىستا دواى بىننى ئهو هەموو زولىمە، نەدەبۇو سامىرى باپلى بىدەمە دەست ئەوان، كەر كارى وام بىركىدەيە وەك ئەوبۇو ئهو پارچە وىتەيەى لە مشتمدایە لە جىيگايەكى ھەلە دابىتىم. پۇزىنەك ھەستمەكىردى من تەنيا كەسىن نىم لەو شارەدا كە ئهو ھەستەم ھەيە، جارىنەك بۇو بە لاي بىنای دادگادا پۇيىشتىم و بىنۇم يەكتىك بە پارچەيەك خەلۇوز لەسەر دیوارەكەي نوسىيە «ئى ئەوهى بۇ عەدالەت دەگەپتىت، دووركە وەرەوە لېرە»... ساتىكى سەير بۇو، لەو جۇرە كاتانەي شتىك لە دلتىدا دەھەزىت، لەو ساتەدا دەمۈيىت ئهو كەسە بناسم كە جورئىتى ئەوهى كردوه ئەوه بىنوسىتى، دەمەيتىلەيە پېش چاوى خۆم كە پارچەيەك خەلۇزى هيتناؤھو بەپەرى ترس و نانۇمىتىلەيە و ئەو رىستەيەى نوسىيە، ويستويتى پاسەوانەكان نەبىيىن، ويستويتى ھېچ كەس نەبىيىت، لەوانەيە ويستويتى تەنيا خودا، يان ھەر ھىزىكى هوشىيارى دى كە لە مەرقۇف بالاترە سەيرىيەكتەن، بەلام پېتىم حەيف بۇو كە چەند مانگىكى دى زستان دىت، ھەورە رەشەكان دەرەدەكەون، باران دادەكتەن و ئەو نوسراوە

دەسرىتەوە. ئىتر لەوانىيە ھىچ مرۇقىتىكى دى جارىكى دى جورئەت نەكتەوە بىنوسىتەوە.

من چەندەها شەو لەگەل سامىرى باپلىدا باسى ئەو دادگايمىم كرد. دامەزراڭنى ئەو دادگايمى قورستىرين شتى ڇيانم بۇو، سامىرى باپلى لە رەوتى ڇيانى خۆيدا لە پازىدە سالەدا راستە و خۇ دەيەما كەسى كوشتبۇو، لە شەپو شۇپو پاكسازىيە گورەكانىشدا ناپاستە و خۇ بەرپرس بۇو لە مردىنى دەيەهای دىكە، لە كورىستان و لە ناوجە سىنورىيەكانى ئىراندا چەندىن جىڭگاى خاپۇركردبۇو. هاپرىيكانى منى كوشتبۇو، بەلام دواجار ئەو پىزگاركەرى منىش بۇو... بۇئەوهى خۆى پاكبىاتەوە دەستى دابۇوە چەك و لەگەل هاپرى كوشىنەكانى دويىتىدا كەوتىبووه جەنگ. من شەوان بەر لە خەوتىن بە سامىرى باپلىم دەگۈوت: پىرتەقالى باپلى بېرىت نەچىت تو دىلى مەنيت. ھەموو شەۋىك وام بە سامىرى باپلى دەگۈوت. شەۋىك سامىر لەزىير بەتانييەكەيەوە كەوتە قىسەكردن، پشتىكىردىبۇوە من و پۇويىكىردىبۇوە دیوارەكە و بەو بەلاغەتە جوان و كوشىنەيە دەدوا كە دەيزانى من سەرسامدەكتە، گۇوتى: ئەى مەندالى بەنەزاكتە، ئەى پۇحىك كە لە ساتەوهى تۇم بىنیوھ، دلىيام كە ڇيانم گۇراوە. من زۇر بىرم لىكىردىتەوە، ھەموو گوناھبارىت كە دوو پىكادا دەگاتە پاكبۇونەوە، دوو پىكگاى زۇر جياوان، پىكايەكىان ئەوهىپ گوناھبار خۆى لە ناوهوھ لە خۆى نېبورىت، خۆى دلىيابىت كە ھىچ مەيزىك نىيە لە كەردىندا پاكىيكتەوە، ھىچ دادگايمى نىيە پىشىلى: بىرۇ تو بىنگوناھىت. پىكگاى دووهمىش تولەى قوربانىيەكانە. لە جىڭگاکەي خۆى ھەستاو گۇوتى: من دادگاكان ئازادمبىكەن يان نا... ئازاد نابىم. ئادەمیزادەكان لىمبۇرن يان نا... پاكنابىمەوە. مەرۇف كە جارىك گوناھىكىرد دەبىت تا كوتايى گوناھبار بىت، بەلام عەدالەت ئەوهىپ قوربانىيەكان وا بىرەنەكەنەوە... عەدالەت ئەوهىپ تو كۆمەكم پېتىكەيت پاكبىمەوە، هەتا ئەگەر ئەو پاكبۇونەوەيە ئەستەمېش بىت.

من که گویم لیتیدهبوو چاوانم پردهبوون له فرمیسک، دهمگووت: پرتەقالى بابلی، من حەزدەکەم تو بمریت... حەزدەکەم له هەقى گوناھەکانتدا بمریت، له بەرئەوهى عەدالەت واى دەویت. بەلام من رقم له تو نیيە، دەمەویت رقم لیت بیت، بەلام رقم له تو نیيە. تو دىلى مەنیت، من دەبیت بەشەرەفەوە لەگەلتدا بجولىمه وە.

له تاریکیدا سەیرىدەکردم و دەیگووت: من باوهەرم به عەدالەتى توپىه. تو لە ھەموو دادگاكانى ترى دونيا عادىللىرىت. بەلام گەر مردم نامەویت تو جەلادم بیت. جەلادەت سوپىندىم بۇ بخۇ تو حۆكمى مردن نەدەيت بەسەرمدا... من گوناھەکانم چەندە گورەبن نایىت تو حۆكمى مەرگ بەدەيت بەسەرمدا... دەبیت لىمبىبورىت، نا له بەرئەوهى من پىتۈستىم بەو لېبوردىنە يە، بەپىچەوانەوە لە بەرئەوهى تو پىتۈستىت بەو لېبوردىنە يە. نە لە بەرئەوهى ئەو لېبوردىنە پەلەوپايات لەلائى خودا بەرزدەكاتەوە... بەلكو ئەو لېبوردىنە تەننیا پىتگايەكە تو دەتوانىت پىبابرۇت. نە لە بەرئەوهى من شايىستە لېبورىنەم، بەلكو لە بەرئەوهى تو شايىستە بەخشنەبىت. جەلادەت من ئىستا پىاوىيکى بىئىمانم، بەلام ئەو رۆزانەى كە خەلکم دەكوشت ئىمانداربۇوم، دەستتۈرۈزم دەكىرت و دواتر خەلکم دەكوشت. تا زىاتر ئەو ئىنسانەى ناو خۆرم دەدقىزىيەوە زىاتر لە خودا دووركەوتمەوە، تا پىتر ئەو گورگەى ناو خۆرم دەكوشت، خودا ھەنگاوىك زىاتر جىتىدەھىشىتم. جەلادەت من پەدىتىم تو بەسەر مندا دەرۇيت بۇ ئەوهى زىاتر لە خوت تىيىگەيت. من تەننیا بە ويسىتى خۆم لەگەل تو دا نىم... ئەى مەنالى نەجيپ تو ھىشتا لەسەرەتادايت، پىتگايەكى درىزىت ھەيە دەبیت تەواوېيکەيت... لە ھەرشت گىنگىر ئەوهى كە تو وەك فريشتنە كان بە پاكى بەيىتىتەوە، لە بىرت نەچىت كە تو شاهىدى شىتىكى گورەتلى.

من ھىشتا چاوانم پېبۇون لە فرمىسک، بە دەنگىتكى كريماوهە گووتىم: سامىرى بابلی تەننیا قوربانىيەكان دەتوانى لە تو بىورىن، ئەوانىش لە دونىايەكى تەرن كە من و تو دەستمان نايىانگاتنى. ئىستا تو دەبیت بەدەستى

خوت ئوانه ھلبژیریت کە دەبىت حوكىتىدەن، من بەلامەوه گىنگ نىيە، چى لە ويىدانى تۇدا پۇوەدەات. تو ھەست بە گوناھ بىكەيت يان نەيىكەيت، ئازاربچىزىت يان نەيچىزىت... ئەوھە هېچ شىتكە لە ئىشى من كەم ناكاتەوه. پىرتەقالى باپلى من نامەويىت گەر پۇزىتكە لە پۇزان مىرىم و لە جىهانىكى تر ئىسحاقى لىوزىپىرەن و سەرەنگ قاسىم بىنى بلىم من ئاسوود لەگەل بکۈزەكانى ئىتوھدا خەوتۇوم... تو دىلى مەنەت و تائۇكاتەئى قوربانىيەكان لىت دەبورن، بە دىلى دەمەنەتەوه... سامىرى باپلى پېتىبلى، كىن ئوانەئى قوربانى تۇن و زىندۇون و نەمردۇون، لە كۆين؟ من دەبىت لەوانە دەستەيەك دروستىكەم كە حوكىمى تو بىدەن. گەر دەتەويىت نەبىم بەو جەلادە تاك و تەننیايدى لە جىاتى ھەموو قوربانىيەكان تو حوكىمەدەدات، يارمەتىمبەدە.

لەو شەوهە سامىرى باپلى دەستىكىد بە حىكايدە ساماناكەكانى خۆى، لەو شەوهە دەبايدە دووبارە گوى لە چىرۇكە ترسناكەكانى ئەو بىگەم. چەندەھا شەو تكام تىيا دەكىردى بۇھەستىت، تىيا دەپارامەوه لەوھە زىاتر قىسەنەكەت. دەستم دەگىرت بە سەرمەوه و بە خىرايى لە پلەكە تارىك و نوتەكەكانى ئۇتىلى كىتلاسى سېي دەھاتىمە خوارى و پامدەكىرد بۇ ناو تارىكى و دەگرىيام.

لەو شەوهە دوورو درېۋانەوه، لەو چىرۇكە يېكتىيابىانەئى مىرىن و ئاشكەنجهوه، سامىرى باپلى ھەر شەوهە ناوىكى لەسەر كاغەزىكى سېي دەنوسى، ناوى يەكىن لەوانەئى كە ناواو ناونىشانىياني لە بىرمابۇو. يەكىن دەكرا مرقۇف بچىتەوه سەر شوينەواريان و سۇراغىيان بېرسىتەوه. لە كوتايىدا پىتر لە دوازىدە ناومان لە بەر دەستدا بۇو، كە بەجۇرىتكە لە جۇرەكان لەم دەقەرەو دەقەرەكانى دەھورىبەردا دەزىيان و دەكرا بىيانكەين بە دەستەيەكى داد بۇ دادگايىكىرىنى پىرتەقالى باپلى.

ئىشى من ئەوھە بۇو ئوانە بىقۇزمەوه، لەكەلىاندا بدويم و بىانەتىم و دادگايىكىان لىدرەستىكەم. ئىشىنگ دلىبابۇوم كاتىكى درىز و زۇرى دەھەيت.

سُن کہ سی پڑ نہیں

به رلهوهی تهواو دهستکم به خو ئاماده کردن بق دادگاییکردنی سامیری بابلی کومه لیک شتی گرنگ پو ویاندا که په یوهندیه کی نه پساویان به مانای هه مو چیرو که کهی منهوه هه يه. له ماوهیه کی کورتدا سئ که سی سه یرو ئاللوز له ژیانمدا دهرکه وتن، سئ کهس که دهرکه وتنیان هینده سه یرو کوتپرو تلیسم اوی بورو، وک ئهوه بورو به رله دادگاییکردنی پرته قالی بابلی پهلهیان بیت دهربکهون و په ونیکی تایبېتی و ئاراسته یه کی دیاریکراو بدهن به پووداوه کان. سئ کهس هه ستده کم، به خیراییه کی ترسناکی وک رهش بآ دینه ژیانمه و هو به هاوئاھه نگییه کی نهیشی، پنکرا من برهه ئه و جیگایه ده بمن که ده بایه به ره و پووی برقم، سئ پاله وان که که سیان ئاگاداری ئه وی دیان نییه، به لام گهه به وردی بپوانیت، هه ستده که بیت بھی هاواکاری هر يه ک لھم سیانه لھکل يه کدا چیرو کی من چیرو کنیکی ناته واو ده مینیتھ وه. يه کنک لھو پاله وانانه ئیوھ له شاری ته پوتۆزه زهردە کانه وه دهیناسن، واته پیشتر ئاشنان پیی، به لام لیره، لھم شاره غەمگینه باکووردا به شیوه یه کی تر ده رده که ویتھ وه، به جوریک من ده بیت دووباره پیتانی بناسیتھ وه، چونکه من با وھرم وايھ هەندیک مەخلوقات که لھ جیگایه که وه ده چن بق جیگایه کی تر، به جوریک ده گورین ده بیت مرۆف سەر لە نوی وینه و نیگاریان لھ خەیالى خۇیدا دروست بکاتوه. دووانه که دیکهیان کە سانن که نه من، نه ئیوھ پیشتر ئاشنیان نین، دهرکه وتنیان لھ پیکه و ت ده چیت، به لام پیکه و تیش نییه. من پیم وايھ بق ئهوهی روادویکی گرنگ رووبیات، هەمشە سەرەتكانی وک

بیکهوت دهرده‌کویت، همه‌میشه وادیاره وه کئوهی شتیکی راگوزه رو
تیپه‌ر له ژیانتدا پرویدایت، شتیکی بینرخ و که‌م به‌ما که کاریگه‌ریبه‌کی
پاسته‌قینه‌ی له‌سه‌ر په‌وتی کوئی شته‌کان نیه. به‌لام هینده‌ی ده‌چیت‌وه بق
دواوه، ده‌بینیت ژیان سه‌د ده‌سه‌د له شه‌تره‌نچیک ده‌چیت، ئه‌و سه‌ربازه
چکوله‌یه‌ی له‌سه‌ره‌تای یاریدا بی بیرکردنه‌وه ده‌یخه‌یت‌ه سه‌ر خانه‌یه‌ک،
له کوتاییدا وه کئوه‌له کوشنده‌یه دهرده‌کویت که ته‌واوی عه‌رش
ده‌روختنیت.

سه‌ره‌تا من و سامیری بابلی خانمی «شاناز سه‌لیم» مان به‌وجوره
ناسی.

که‌سی یه‌که‌م خانمی شاناز سه‌لیم و حجه‌زی بیسنوری بو خه‌وتن له ئامیزی مه‌رگدا

هه‌رچه‌ند سامیری بابلی دیلى من بwoo، به‌لام من که‌سیک بووم نه
زیندانم هه‌بوو، نه زنجیر و نه کلیل و نه کله‌پچه. سامیری بابلی ده‌یتوانی
شـوـیـک هـسـتـیـت و پـوـوبـکـاتـه هـمـجـیـکـایـکـی دـیـکـهـی ئـمـ دـوـنـیـاـیـهـ، بـیـثـهـوـهـی
من بـتوـانـم بـیـوـهـسـتـیـنـم يـاخـودـ پـیـگـایـ لـیـبـکـرـمـ. دـهـیـتوـانـیـ بـلـیـتـ «ئـاغـایـ کـوـتـرـ،
تـؤـ یـارـیـیـکـ سـهـخـتـوـ لـهـ هـگـهـتـدـایـهـ بـرـقـ بـیـکـهـ» يـانـ بـلـیـ «فـهـرـمـوـ،
تـؤـ چـ کـارـیـکـ سـهـخـتـوـ لـهـ هـگـهـتـدـایـهـ بـرـقـ بـیـکـهـ» لـهـ پـاسـتـیدـاـ منـ دـلـنـیـاتـانـ
دهـکـهـمـوـهـ کـهـ لـهـ جـوـرـهـ حـالـتـیـکـیـ وـهـهـادـاـ هـیـچـمـ بـوـ نـهـدـهـکـراـ، جـگـهـ لـهـوـهـیـ
دهـسـتـبـکـمـ بـهـ گـرـیـانـ وـ تـیـاـ بـیـارـیـمـهـوـهـ نـهـرـوـاتـ. منـ یـهـکـ شـتـمـ هـبـوـ لـهـ
پـیـگـایـهـوـهـ سـامـیرـیـ بـابـلـیـمـ بـهـسـتـبـوـوـهـوـهـ، بـهـرـدـهـوـامـ دـهـمـگـوـوـتـ: سـامـیرـیـ بـابـلـیـ

له بیرت نه چیت تو نه سیری منیت. به یانیان که له خه و هله ستام ئه و پسته یه م ده گووته و، که به رچایمان تواوده کرد ئه و پسته یه م ده گووته و، که ده رویشتمه ده ری بو پیاسه یه کی ناو بازار، ئه و پسته یه م ده گووته و، ده هاتمه و ده مگووته و، نیوه روان ده خه و تین و به ده م خه و هه ده مگووته و، شه و بهر له و هی بچینه ژیئر جین گاوه ئه و پسته یه م دووباره و سه دباره ده کرده و، سه ییر بیو به لامه و ه که هیزی ئه و پسته یه و توانای به سنته و هی له هه مه و کوت و زنجیره کانی دونیا به هیزتر بیو، شه و ماوه یه سامیری بابلی تووشی جوره موتکه و خولیا یه کی سه ییر ده بیو، جوره خه یالاتیک جیاواز له و خه یالاتیک پیشتر له ژیانیدا بینی بیو، شه و آنه به رده و ام خه وی به با غچه یه که و ده بینی که په یکه ری ئاسنینی خوی و ژنیک له که ناریا یه تی، حه وزنیکی کاشی قه شنگ له ناوه راستیا یه تی، چه نده ها فواره هی چکزانه به چوارده و ریدا ئا پرژنده کهن. له خه و که هی سامیری بابلیدا من له پال دره ختیکدا و هستاوم و خوین له برينه کانمه و دیت... دره ختیک هه زاران بالنده هی سپی له سه ری کوبوت و، که نیوه یان کوتره و نیوه یان بالداریکی ئه فسانه بی نه ناسراو. له خه و نه که هی شهودا من سه ییری ئه و په یکه ره ده که هم و خوینم له بهر ده روات. سامیر هه مه و کات ئه و خه و هی ده بینی، له شهودا، له پوژدا، له کاتی و ریايدا، له کاتی زینده خه و دا... هر دو و کمان ده مانزانی له داهاتوودا شتیک رو و ده دات، شتیکی ترسناک، به لام که سمان نه مانده زانی ئه و شته چیه و که هی رو و ده دات. ترسناکترین شت ئه و هی دلنيابیت شتیک رو و ده دات، به لام نه زانیت که هی و له کویدا رو و ده دات، ثیتر به رده و ام چاوه روانی ئه و شته تیت، له مال دیتیه ده ری و له شه قامه کان ده ترسیت، له سه ری هه مه و کوچه یه کدا چاوه روانی شتیکی نه زانراو بیت ده ری و یه خهت بگریت، ده رویت و ده لیت ئه و کاره ساته نه زانراوه له دواوه بقم دیت، دواتر ده لیت نا نا له پیشه وه بقم دیت، دواتر ده لیت نا نا له سه ره وه بقم دیت، به هر حال ئه و هه ستیکی هینده

زورو ترسناکه که هیچ ئاده میزادریک نییه ساتی و ها نه زیابیت، من هر کتىبىکم خویندیتەوە شتىکى وەھای تىدابۇوە. هەر مرۆڤىك جۇرە ترسىنگى قوول و بىچارەی تىلاسەوز بۇوېت، ساتى وەھا دەزى، هەر كتىبىكىش سەروکارى لەگەل ترسدا بىت، باسى ئەوجۇرە ھەستەی تىدایە.

سامىرى بابلى بە دەگەمن لەو ژورە چكولەيەی «ئوتىلى گىلاسى سېي» دەجولا. كراسىنگى شىنى ھەبۇو، ھەندىك خەتى سېي زور بارىكى تىدابۇو، گەر زور بجولا بايە ھەندىك ئىوارەي فىنك ئەو كراسەي لەبەر دەكىردو دوو سەد مەترىك لەوا لا ئوتىلەكەوە لە يەكىك لە مەھلە بىخانەكان مەھلە بىبىھەكى دەخواردو دەگەپايەوە. لەبەر ئەو بۇن پرتەقالە نەيدەتوانى زۇر بسۈرپىتەوە. بەراورد بە يەكەمین جار كە من لە ژىر زەمینى زامە كانى خۆمدا لە پرتەقالى سېي بىنیم سەرۇ پوخسارى گۆرابۇو، ئىستا قۇزىكى لوولى درىڭىز ھەبۇو، لىتوھ عەرمەبىبەكانى رەشتەر و شەكتەر دىاربۇون، چاوانى وەك ھەميشە لە چاوانى بالندەيەك دەچۇو لە ژىر باراندا فېيىت، بەلام دەنگى مردووتر و سەير كەمان دادەمەزراند، لەو ھەممۇ كوناھە دەترسا كە بە كۆلەپەيەتى. شەۋىنگىيان لىيم پرسى: پرتەقالى بابلى لە مەدن دەترسىت؟. گۇوتى: نا... جەلادەتى كۆتر لە مەدن ناترسىم، بەلام دەمەويت بەر لەھە بىرم، بۇماۋەيەكى كەميش بۇوە ژىانىكى ئاسايى بىزىم. واتە وەك ھەر مرۆڤىكى ئاسايى ژىن بەھىتم، مەنالىم بىت، لە مالىكدا بىزىم لەو مالانەي كە لە پەنجەرەي ئەم ئوتىلەوە دەيابىنلىن، گەر كرا حەزىدە كەم ئىشىكىشە بىت. پۇزىك ئەو پۇوداوه پۇويىدا، كە بۇو بەسەرەتاي بەگەپەكتى ئەو چەرخ و فەلەكە گەورەيە. ئىوارەيەكى درەنگ بۇو، كە قىريشكەو ھاوارىنگى سەير لەسەرۇو ئىتمەوە لە قاتى حەوتدا بەرزبۇوەوە، كە چۇويىنە دەرەوە چاومان بە پوناڭى ئاڭرىنگى گەورە كەوت. ژىن و مەنالىنگى زۇر بە پېتاو لەو قاتە كانى سەرەوتەوە پایاندە كردە خوارى، بە ھات و ھاوار

هوروژمیان دههینا، پیاووهکان که مینک به ویقارتر و سنهنگیتر داده به زین، هیچ کس نهیده ویست و هک ترسنگوکیک ده رکه ویت که له ئاگر پاده کات. دیاربوو یەکینک لهو تهباخه چکولانانه که چا که هەموو ئاواره کان به کاریاندەههینا له ناکاو گری گرت و وو به خیراییه کی شیتانه ئاگرە کەی کەیشتوته هەندیک نوین و کەلوپەل و له پە بوبو به ئاگریکی گەورە. پیاویکی پیر کە پىتەچوو له هەموومان بەغیرە تتر بیت، داوایدە کرد پانەکەین و چى ئاویک له بەردەستماندایه سەری بخەین بۆ کوژاندە وەی ئاگرە کە، هەلبەت گەمزەبى بوبو بیر له هاتنى ماشىتنە کانى ئاگرکوژاندە وە بکەین. له دەمەدا زوربەی سیاسیيە کان نەیاندە زانى چەند مانگ، چەند سال شارەکانیان بەدەستەوە دەبیت، له سیاسەتىشدا گەر یەکینک نەیزانى جىنگايە کى چەند بەدەستەوە دەبیت، ئىدى وەک مەلبەندى تالانى تەماشىايدە کات. ئىدى زوربەی ئەو ماشىتە سورور و جوانانه له پىگای سنورەوە ئاویویی هەندیک مەملەكتى تر كرابۇون، له پۇزگارەدا ئۇتومبىلى ئاگرکوژاندە وە کانى ئىمە له ولايانى تر، ئاگرە خەلکى ترى دەكۈزۈندەوە. ئەو شەوهى له گىلاسى سې ئاگرە و تەوە، ئاوارە کان پىكرا به خیراییه کى گەورە زنجىرە يەکيان دروستدە کرد، تەنەکە له دواي تەنەکە ئاویان له تەنكەریتى گەورە دەردەهەتىاو دەيانگە ياندە قاتى حەوت. من و سامىرى بابلى له وانه بوبوين کە خۆمان كرد به ناو ئاگرە کەدا بۆئە وەی هەندیک ژن و مىنداڭ پزگاربىكىن کە له ژۇورىتى چکولە دالوسەر گىرييان خواردبوو، هەندیک خەلکمان پزگار كرد و کەلوپەللى چەندىن مالمان داگرت و هەيتانانه لائى خۆمان. شەو درەنگ ئاگرە کە كۆنترۆلکرا. له پاستىدا قسە كىدىن لەسەر زەمرە و زيانى زور قسە يە کى بىتمانابۇو، چونكە له ئۇتىلىتى سووتاودا، له ناو كومەلېتى مالە ئاوارە دا کە له بىنەرتدا خۆيان جە لە هەندیک دۇشەك و لىفە و بەتانى بەولاؤه هيچيان نەبوبو، مەرقە ناتوانىت باس له زەرەربىكەت، بەلام هەندىك كەس هەبوبون وەک هەميشە

دهیانکووت، پارهیان هبوروه له ژیر دوشـه کـه کـانـا سـوـوتـاوـه، ئـالـتوـنـیـان
هـبـوروـه وـنـبـوروـه، تـاقـمـی زـیـر و زـیـوـیـان هـبـوروـه له کـلـکـه کـهـتـوـوـه، ئـهـوـ
شـهـوـه ئـیـمـه کـلـوـپـهـلـی هـنـدـیـکـ خـیـزـانـمـانـ هـیـنـایـهـ لـایـ خـۆـمـانـ. شـتـهـکـانـ سـهـرـهـتاـ
له رـاـپـهـوـهـکـانـداـ کـهـلـهـکـهـبـوـبـوـونـ، هـنـدـیـکـ له خـاوـهـنـهـکـانـیـانـ له تـرـسـیـ ئـاـوـوـ
ئـاـگـرـ تـکـایـانـ لـیـتـکـرـدـیـنـ شـتـهـکـانـیـانـ لـایـ خـۆـمـانـ بـوـ هـلـگـرـینـ. بـوـ بـوـزـیـ دـوـایـیـ
وـرـدـهـ وـرـدـهـ خـاوـهـنـهـ کـهـلـوـپـهـلـهـ کـانـ دـهـرـکـهـوـنـهـوـهـ وـ کـهـلـوـپـهـلـ وـ کـهـرـهـسـتـهـیـ
خـۆـیـانـ وـهـرـگـرـتـهـوـهـ، ئـهـوـهـیـ ژـیـانـیـ ئـیـمـهـیـ گـۆـرـیـ دـواـهـهـمـیـنـ خـانـمـ بـوـ کـهـ
هـاتـ دـواـهـهـمـیـنـ جـانتـاـ وـهـرـگـرـیـتـهـوـهـ. دـوـوـ جـانتـایـ پـهـشـیـ بـرـیـقـهـدارـ بـوـوـونـ کـهـ
هـهـرـدـوـوـکـیـانـ له دـوـوـ سـهـرـهـوـهـ قـفـلـکـراـبـوـونـ، ئـهـوـ خـانـمـهـشـ شـانـازـ سـهـلـیـمـ بـوـوـ.
خـانـمـیـکـیـ بـالـاـبـهـرـزـیـ، سـینـهـپـرـ، بـهـلـامـ بـهـ پـوـخـسـارـیـکـیـ منـدـالـانـهـوـهـ. لـهـشـیـکـیـ
پـرـیـ هـبـوـوـ، بـهـلـامـ لـهـوـانـهـ نـبـوـوـ کـهـ مـرـۆـفـ پـیـشـیـانـ بـلـیـتـ قـهـلـهـوـ، بـهـلـکـوـ بـهـ
پـیـچـهـوـانـهـوـهـ ئـهـسـتـوـورـیـ سـینـهـیـ هـاـوـرـیـ بـوـوـ بـهـ کـهـمـهـرـیـکـیـ بـارـیـکـ، بـهـ دـوـوـ
لـاقـیـ درـیـزـ وـ بـهـرـنـ، بـهـلـامـ پـرـ وـ گـوـشـتـنـ، لـهـ پـالـ ئـهـوـ سـیـفـهـتـهـ نـاـواـزـانـهـدـاـ،
نـیـکـاـوـ تـهـ ماـشـاـکـرـدـنـهـکـانـیـ سـیـحـرـوـ ئـهـفـسـوـنـیـکـیـ ژـنـانـهـیـ ئـهـوـتـیـانـ پـیـتـهـخـشـیـبـوـوـ،
کـهـ منـ بـوـ چـهـنـدـ دـهـقـیـقـیـهـکـ لـهـ بـهـرـدـهـ جـوـانـیـیـکـیـدـاـ هـیـنـدـ حـهـسـامـ،
نـهـمـدـهـزـانـیـ دـهـلـیـتـ چـیـ وـ بـقـجـیـ هـاـتـوـوـهـ. دـیـارـهـ منـ پـیـشـتـرـ خـانـمـ وـهـهـامـ لـهـ
گـیـلاـسـیـ سـپـیـ نـهـبـیـنـیـبـوـوـ، ژـنـیـکـیـ پـوـشـتـهـ وـ پـهـرـدـاخـ بـوـوـ، لـهـ یـهـکـیـکـ نـهـدـهـچـوـوـ
ئـازـارـوـ دـهـرـدـهـسـهـرـیـ ئـاـوارـهـیـ چـهـشـتـیـتـ. دـوـاتـرـ دـهـرـکـهـوتـ، ئـهـمـ خـانـمـهـ
نـاسـیـاـوـیـ یـهـکـیـکـ لـهـ مـالـهـ ئـاـوارـهـکـانـیـ قـاتـیـ حـهـوـتـهـمـ، کـهـ شـهـوـ نـاسـیـاـوـهـکـانـیـ
کـهـیـانـدـبـوـوـهـ لـایـ خـۆـیـ وـ ئـیـسـتـاـ هـاـتـبـوـوـ کـهـلـوـپـهـلـهـکـانـیـانـ بـوـ وـهـرـبـگـرـیـتـهـوـهـ.
لـهـ یـهـکـمـیـنـ سـاتـهـوـهـ هـهـسـتـمـکـرـدـ منـ بـهـ شـتـیـکـیـ گـرـنـگـ تـهـ ماـشـانـاـکـاتـ وـ لـهـ
پـشـتـیـ منـهـوـهـ بـهـسـهـرـ منـدـاـ رـوـوـیـ دـهـمـیـ کـرـدـهـ سـامـیـرـیـ بـاـبـلـیـ. بـهـلـامـ بـاـبـلـیـ
کـورـدـیـیـکـیـ ئـهـوـتـوـیـ نـهـدـهـزـانـیـ تـیـیـگـاتـ. منـ کـهـ زـورـ باـکـمـ بـهـوـهـ نـهـدـهـهـاتـ
ئـافـرـهـتـ بـاـیـهـ خـمـ پـیـبـیدـهـنـ یـانـ فـهـرـامـؤـشـمـبـکـهـنـ، قـسـهـکـانـیـ خـانـمـکـهـمـ بـوـ بـاـبـلـیـ
وـهـرـگـیـرـایـهـ سـهـرـ عـهـبـیـ، شـانـازـ سـهـلـیـمـ بـیـثـهـوـهـیـ سـهـیـرـیـ منـ بـکـاتـ، بـهـ

عهربیبیه کی ساف گووتی؛ ئاما تو عهربیت، نه مزانی عهربیت. دیاربوو دلخوشە بهوهی سامیرى بابلى عهربە، من لەو دەقیقەیە وە هەستمکر، ئەو بۇن پرتەقالە لە بابلیبیه وە دىت بە جۆرىك لە جۆرەكان ئەو خانمەی كىزىكىردوھ. ئەوکات نەمدەزانى كە هەندىك ڏىن ھەن لەم شارەدا دەمرىن بۋئە وە لەگەل پیاوېيکى عهربى وەك سامیرى بابليدا بخەون، نا تکاتان لىتەكەم، ئەمە بە شتىك وەرمەگىن كە كەرامەتى نەتە وە يىمان بريىندا بىكەت، چونكە شتەكە دىياردەيە كى ئاسايىي بۇو. عهربە كان نەتە وە لە بەھىزىزلىرى، فرييوى جنسى پیاواني نەتە وە سەردەست ھەميشە لە فرييوى پیاواني دى بەھىزىز، دواي ئەو لە بىست سالى راپوردوودا، ژنانى ئىمە ژيانيان لەبەر دەم تەلەفزيوندا بىردىبووه سەر، تەلەفزيون سەرچاوهى پىتوھەكانى جوانى و ناشيرىنى بۇو، لە تەلەفزيونە كانىشە وە مەرقۇف نەيدەتوانى زۇر پیاوى كورد بىيىت، كۆملەيىك موزىع نەيىت كە هەندىكىيان بەراستى ھى ئەو بۇون مەرقۇف بىياداتە بەر شىئامى كولاؤ. ژنانى ئىمەش چى پیاوېيکى جوانيان دەبىنى لەو فەليم و زنجىرە عهربىاندا بۇو كە ئەو خانمانە نیوهى ژيانيان بە تەماشا كەرنىيە و لە دەستدا بۇو. لە بەرئە وە ئاسايىي بۇو يەكىكى وەك پرتەقالى بابلى بەو جووته چاوهوھ كە لە چاوى بالىندەيەك دەچوو لە ژىر باراندا فەرىيەت، ئەزىزلىرى زۇر خانم شلبەكتا و وايان لىتىكتا دەست بخەنە سەر دلىان و بلەن «ويىسى كە قۆزە».

نازانم ئەو رېزە لە چىيە وە هات كە خانمى شانازار سەھلىم بىئە وە بایەختىك بۇ بۇون و نەبۇونى من دابىنەت، لە سەر تاكە تەپلەكى چڭۈلانەي ژۇورەكەم دانىشت و لەگەل سامیرى بابليدا كەوتە باسکەرنى بەغداد، باسکەرنى ئەبۇنەواس، شارع نهر، مەنسۇور، شۇرۇيچە، سوق الصفافير، مەيدان، كەرادە، بەياع نازانم كوى. سامىر باسى ھەر شوينىكى دەكىر، شانازار خانم دەستى دەخستە سەر دلى و خۇى دەبوراندە وە دەيگۈوت: دەم خۇش، چەند خۇشە ئەو جىنگايمە، بەو خوا گەورەيە شوينى وَا خۇش

له دنیادا نییه... زور خوشه... زور زور خوشه.

که باسی گهره باغچه یه کیان له به غداد ده کرد، که من هرگیز نه مبینیبوو، شاناز خانم ده یکووت: جهنهته، و هی ثیتر یه عنی جهنهت قابله چیه. خوشترین پوژی ژیانم ئه و پوژه بwoo که چووم بؤ ئه و باغچه یه، له ویوه چووم بق مهنسور، له ویوه هاتمهوه بق که راده، له ویوه چووین بق سوق عره بی، به سه یاره که پویشتن بق و هزیریه.

که پویشت من له ناوه راستی ژووره که دا و هستام و به پهستیه کی زوره وه کوتمه لاساییکردن و هی، به لام به چی ده چوو، هتا سامیری بابلیش له وی نه بwoo من بینیت که لاساییده که مهوه. ئه و کاته که پویشت من ویستم جانتایه که له دوو جانتاکه بق هلگرم، بیشه و هی سهيرمبکات، گووتی: تو نا، تو نا، خوم هلیده گرم، ئه وی تریش ئه و کوره باشه هلیده گریت. دیاره من خه ریکبوو دلم بتھقی، یه که مجاربwoo له ژیانمدا خانمیک وا توره مبکات. که سامیری بابلی سه رکه و توه، به زهرده خنه یه کی مه کربازانه وه که پیشتر له رو خساریدا نه مبینیبوو، له نیوان دوو په نجه یدا پارچه کاغه زیکی چکوله هی نیشاندام و گووتی: سهيرکه، ژماره تله فونه که کی، ده شبیت به خوا به خوا به خوا تله فونی بؤبکه. که ده یکووت «به خوا به خوا به خوا» که میک و هک ئه و خوی راده و هشاند بؤئه و هی دل نیابم که ئه وه قسهی خانمی شانازه. من به جوریک به ربینم گیرابwoo قسم بق نه ده کرا. له راستیدا من پوژانه کچانی گیلاسی سپی به راستی و به گالته جنیویان پیده دام، به لام پیم ناخوش نه بwoo، له پرته قالی سپی، دهیان ژافره تی له وجوره به دترو نمایش بازار تم بینیبوو، که چی له به ره هویه کی نه زانراو خانمی شاناز سه لیم بیشه نداره پهستیکردم. به توره بیه و گووتم: به ره له و هی فریابکه ویت هیچ بکیت، کاروباری دادگاییه که ت هه مموی جیمه جیده که. سامیری بابلی به زهرده خنه یه کی پیسه وه که یه که مجار بوو له چاویدا بیینم گووتی: باوه رنا که.

دوو پۆز دواي ئەوه، نیوهپرئەکى كەرم، دواي پیاسەيەكى بىتهودەي
 ناو بازار كەرامەوە بۇ ئوتىلى گىلاسى سېي، كە كەرامەوە بەرلەوەي
 بچەمە ژورى گويم لە دەنگى خانمىك بۇو لە ژورەكەماندا بەدەنگى بەرز
 قسەيدەكردو پىتەكەنى، بىتەوەي پەردەي ژورەكە لابدەم زانىم خانمى شاناز
 سەلیمه. كە چۈومە ژورى وەك ئەوه بۇو منى نەبىنىيەت، نە لەقسەكىدن
 وەستا، نە هەستايە سەرپىن، نە تەماشايىكىم، وەك ئەوهى من هەوايەك
 بىم، شەتىك بىم كە نامبىنىيەت و هەستم پىتەكەنات. ئەوه دواھەمین سەردىنى ئەو
 خانىمە نەبۇو، بەلكو لەو پۆزە بەدواوە بەرداۋام دەھەت بۇ گىلاسى سېي،
 شەوانە سامىرىي بابلى لە پىشىدەم دەركاى پۆستەوە تەلەفونى بۇ دەكىر، كە
 دەگەرایەوە هىند مەست بۇو وەك ئەوه بۇو يەك لەسەر يەك سى بوتل
 شەرابىي فېرىدىتىت. من ھېچم نەدەگۈوت، شەويىكىان سامىرىي بابلى زور
 درەنگ گەرایەوە، من لە بالكتۇنى چكولانەي ئوتىليەكەوە سەيرى ئەستىرەو
 مانگم دەكىر، كە لە شەقامى بەرابەر ئوتىليەكەدا، ماشىتىنىي توپىي ئىجڭار
 جوان وەستاو سامىرىي بابلى لىتى دابەزى. شاناز سەلیم خۇى ماشىتىنەكەي
 لىدەخورى. ئەو كات نزىكى سى ھەفتە بەسەر پەيوەندى سامىرىي بابلى و
 خانىم شاناز سەلیمدا تىپەپىبۇو. من دەمزانى بابلى بە پىچەوانەي منەوە
 ئىجڭار لە ڦيانى ئەم ئوتىلى بىزازە، بەلام نەشىدەزانى بچىت بۇ كوى،
 ئەگەرچى من ھەموو ئەو بەلگەنامە پىتىۋستانەم بۇ سازاندبۇو كە لە كاتى
 پشىكىن و لىپرسىنەوەدا دەرىيەخىستن، بەلام ھىشتا ترسىتىكى گەورەي
 لەدەرەوە هەبۇو، دەزىانى تەنبا بە كۆمەكى يەكتىكى تر دەتوانىت بىزى.
 دلىبابۇو من جە لەو دادگايكە ھىچ رېتكايكى دى ناڭرمە بەر بۇئەوەي
 تولەي لىتكەمەوە، بەلام دەترسا يەكتىك لەدەرەوە بىناسىتىوە و تىابچىت.
 دەبىت راستيتان پېتلىم، سامىرىي بابلى لە مردىن نەدەترسا، ئەوهى لامە بەست
 نەبۇو بکۈزۈرتىت، بەلام دواجار لە مردىدا بە دواي مانايەك دەگەر، دەيويست
 لە رېتكاى مردىنەوە خۇى پاكبىكەتەوە، لە گورگىك دەچوو لە ناخى خۇيدا

بریاری دایت نه هیلیت گورگه کانی تر بیخون، له بهره وه سووک و ساده
 چاره نوسی خوی دابووه دهست کوتريکی وهک من. نهیده ویست خوی
 بو هیچ درنده یه کی تر شبکات. دهیکووت: من تهنجا مرگم به دهسته وه
 ماوه. سه رهتا نه مده زانی مه بهستی چیه، بهلام هیور هیور تیگه یشتم
 مرگ لای ئه و تهنجا پیگای پاکبوونه یه تی. من دلنجابووم سامیری بابلی
 لهم سه رزمهینه و لهم دونیادا پاکنایتیه و، نه شمده زانی مردن ده توانيت
 چی بوبکات، بهلام به خته و هری خوی له و هدا دهیبی نه دهستی یه کیک له
 قوربانیه بینکونا هه کانی خوی بمریت، نه و هک له شهرو پیکداداندا. جاریکیان
 کووتی: من له کیلگه کی گورگه کانه و هاتووم بو کیلگه کی کوترا. من ده مزانی
 هاتووه بوئه و هی بمریت، له وه ده ترسا که با یه کی به هیز بیت و بیگیریت وه
 بو ناو گورگه کان، بو ناو شهر. ئه و نوتیله کی به جینگایه کی خراب ده زانی،
 جینگایه ک ناتوانیت بی پاریزیت. ده رکه وتنی خانمی شاناز سه لیم لای ئه و
 و هک ده رکه وتنی فریشته یه ک و هابوو که ده توانيت پزگار بیکات... دهیویست
 له سه ره تاوه دهست پیکاته و. بیتیه وه به کورپیکی هه رزه کار، عاشق بیت،
 ژن بهیتیت، خیزان دروست بکات، مندال بخاته و، ژیان له پووه که کی تریدا
 بزی، له پووه ساده مرؤفانه کهیدا، بهلام زور دره نگ بورو... من پیموایه بو
 ئیمه هه موو ئه وانه کی له سالانی حه فتاو هه ستا کانی سه دهی بیستدا له و
 ولا تهدا ژیاین، جه لاد بین و ج قوربانی ناتوانین ژیانیکی ئاسایی بزین،
 هه موومان یه ک پیگامان له به رده مدایه ئه ویش ئه و هیه زینده کی نائیسایی
 خومان دریزه پی بددهین، ژیانی سوریالی خومان نه پچرینین، ته سلیمی بین
 و برقین. بیرکردن وه له ئاسایی کردن و هی ژیان ترسناکه، ده مانکات به
 شیت یان گالنه جار یان پیا و کوژ. بهلام سامیری با بلی دهیویست گهر به
 خیراییه کی کوتا پریش بورو، هه موو ئه و قوزاغانه بپریت و پیگای خوی
 و هک مرؤفیکی ئاسایی ئه زموون بکات.
 پیویسته راستگوبم له گه لتاندا، ئه وه من نیم که ده مه ویت جوریک

له شاعیریهت ببه خشم به پیاویکی درندهو جهلا.. سامیری بابلی خوی
لهو که سانه ببوو که له ناکاو فریشته یه کی خه و تووی له ناخی خویدا
دوزیوهه تهه. به لام پرسیاریکی گرنگ که لیرهدا دیته به رده ممان ئوهه یه:
کاتیک فریشته یه که له پژھی جه لادیکدا دیته سره کار و پاشماوهی
عه رشیکی خویناوی و هرده گریت ده توانیت چی بکات؟ هلبهت ئمه
قورسنین پرسیاریکه مرؤف خهیالی بقی بچیت. من که ئیستا بیر له
سامیری بابلی ده کهمه و، هه ستدکه کم ئه و فریشته یه نیو پژھی بابلی،
فریشته یه کی فیلبازو مه کرباز ببووه، واته به جوزیک له جوزه کان له پژھی
بابلیدا تهنيا خه ریکی پاک کردنوه ویزدان نه ببووه، به لکو له همان کاتدا
گهمه ای خو پزگار کردنیشی ده کرد. واته فریشته یه ک ببوو گهمه یه کی دزیوی
ده کرد، گهمه یه ک من پیموایه به شینک ببوو له وانه کانی شهیتان، گهمه ای
له بیرجوونه و. خهونی سامیری بابلی خهونیکی ئه فسانه یی نه کرده ببوو...
پیتوابوو ده توانیت به یانیه ک له خه و هه سنت و له گورگه وه ببوو بیت به
کوترا، یاخود پیتوابوو هه سترکدنی به گورگیتی خوی پیشانی بق ده کات
بیت به کوترا. به لام من له سه قانونیکی تر کار مده کرد، من رام وابوو
گورگ ناییت به کوترا.. هه تا ئه گهر هه موو که لبکانی خوشی بشکینیت،
پیستی خوشی بگوریت. سامیری بابلی سوور ببوو له سه رهه وهی ئیمه نه
گورگین و نه کوترا، ئیمه مرؤفین، عه قلمان هه یه، ویزدان مان هه یه، توانای
گورانیشمان تیدایه، له به رهه وه ده بیت جه لاده کانیش شانسیکی تریان
هه بیت، ده بیت پیگایان پیبدیین پاک بینه وه. کیشکه که ئه و ببوو من و ئه و
که سمان ئیمانداری ته قلیدی نه ببووین، واته نه مانده ویست کیشکه ببینه وه
بق به ردهم دادگایه کی ئیلاهی، تا خودا له سه رهه وه را حوكم بدادت. من
ده مويست لیرهدا، له سه زهه، لم کاتهدا که ئیمه تیا ده زین عه دالهت
بیتهدی. سامیری بابلی ده یگووت «ئه» مندالی خوش ویست، کورپی نه جیب.
مرؤف له سه هتادا درنده ببووه، زور زوری ویستووه تا ئه و درنده یه ناو

خوی رامبکات. ئىستاش كە لە دايىك دەبىن، ھەندىكمان مرۆڤ و ھەندىكمان درېندهين. گەر نەھىللىن درېندهكان بىنەوه بە مرۆڤ، وەك ئەوهىھەن ئەزىتكەن بىت لەسەرهەتاي خەلەقەتەوە، لە بەربەيانى دروستبۇونى مرۆڤەوه، نەھەن ئەزىتكەن بىت لە دېندهوه بىت بە مرۆڤ». نا وا تىمەگەن وەك ئەوهى سامىرىي باىلى لە دادغا رابكات، من دلىبابۇوم نايەويت رابكات و ناشتقاۋىت رابكات، دلىبابۇوم بشچىت بق ئەوسەرە زەمین ھەر دەگەپىتەوە بق ئىرەو لە بەرددەمندا دەوەستىتەوە. لە راستىدا من باوھرم بەوه نەبۇو، لىنگەپىت دېندهىكە ژيانىكى سادە و ئاسايى بىزى، تالە پىكايى تىكەلاوبۇون و لەزەتىردىن لە ڈيان خۆيەوه بىتەوە بە مرۆڤ. ئەو دېنداھى سياسەت دروستيياندەكەت جىاوازىيەكى زۇريان لەو جانەوهرو وەحش و دېنئازەلانە ھەيە كە سروشت خولقاندۇونى، مەكرىبازىر و خۆگۈپىرن، ئاسانتر دەتوانىن شىتەيەكى پاك وەركىرن، دەتوانىن لە سەردەمىنکەوە بق سەردەمىنکى دىكە بەيىكىشەو گىرىي گەورە هاتوجۇپىكەن، بق نمونە ئەو وەحش و دېن ئازەلانە سروشت دروستيياندەكەت، لەكەل گۇرانى سروشت و وەركەپان لە ھەلۇمەرجەكانى ژىنگەدا زۇربەيان لە نىۋەتەچن، بەلام ئەو حەيوانە دېنوانە سياسەت دروستيياندەكەت لەكەل لابلاپۇونەوهى بارى سياسىدا دەتوانى بە دەمۇچاۋىتكى دىكەوە بىتەوە سەر شانق. لە راستىدا من نەمدەويىت پىكىرىم لە نىوان سامىرىي باىلى و ھەر ھەولىكدا كە خۇي بەباشى دەزانىت بق پاكبۇونەوه، بەلام دواشت بە خەيالى مندا ھاتىت ئەوەبۇو سامىر بىيەويت لە پىكايى ئافرەت و خۇشەويىستىيەوه بىتەوە بە كەسيكى ئاسايى، لەوەش سەختىر بق من تىكەيىشتن بۇو لەو ئافرەتە سەيرۇ پە نەتىنېيەى لە ماوەيەكى كورتدا دەركەوت و بە خىرايى بۇو بە مەعشقەي سامىرىي باىلى. ئەو شەوه كە سامىرىي باىلى لە ماشىنەكەي خانمى شاناز سەلیم دابەزى، سەرەي بەرزىكىرىدەوه و لە بالكۈنەكەدا منى بىنى. كە ھاتە سەرەي من ھىشتى لە بالكۈنەكەدا سەيرى ئاسق دوورەكانم

دهکردو چاوهپوان بوم بالنده سپیهکانم له دوورهوه دهربکهون. بیشهوهی
بیته بالکونهکهوه، له ژوورهوه کراسه شینهکهی داکهند و دیسداشه
عرهبیبه بزرهکهی لمبهرکرد و گووتی: ئئی مندالی نهجیب، دهمهولیت ژن
بھینم. بیشهوهی ئاورپی لیبدەمهوه، هر له شوینى خۆمهوه له بالکونهکهدا
گووتم: چى دەكەيت بیکە، بهلام بیرت نەچیت تۆ دیلى منیت.
دواى ئەوه من چەندین سەعات بە پیوه له بالکونهکەدا وەك بت وەستام
و سەیرى جىگايەكى نادىارم دەكىد.

زۇرى ويست تا توانيم زانىارى تەواو لهسەر خانمى شاناز سەليم
کوبكەمهوه. پىشەپەيەندىسى نېوان غەریزە جنسىيەكانى و بۇنى
پىرتەقالەكانم پىشكىنى، له ژيانى پېشىنەيدا قوول بومەوه. من دەموىست
ئەو رۇزەسى كە چۈوم تکاي لېيکەم واز له سامىرى بابلى بەھىتىت، ھەمۇو
ئەو زانىاريانەم بىزانىيابىه، بهلام ئەو رۇزە شىتىكى ئەوتۇم پى نەبۇو
حوكىمەكانى خۆمى لەسەر پىتكەيىنم. ئىستاش دەپرسىم: چۈن خانمى شاناز
سەليم توانى بۇنى مردن بىكتە؟ ج غەریزەيەكى درى ھەبۇو راستەوخۇ
بەرەو ئامىزى كەسانى وەك بابلى پايدەكىشى؟ ئەوانەرى يارمەتى مەنیان
دەدا، ھاۋپى كېھەكانى خۇى بۇون، ئەو ژنانە بۇون كە ھەمۇويان لەسەر
يەك شىت تەبابۇون، ئەوپىش رقى ھاۋبەشىان بۇو له شاناز كە وەك ژۇنىك
تەماشىياندەكىد لە ژىير دەمامكى بىتكۈناھى و پاكىدا، له پىشت دەمۇچاۋىكى
مندالانەى جوانەوه ژيانىتىكى پىر نەھىتى و بىزەحم و ترسنەك دەزى.
باوکى شاناز سەليم يەكىك بۇو له و بەلېندرانەى لە سالانى ھەشتادا
خواردىنى بۇ سوپا ئامادەدەكىد، بەلېندرى سەوزە مىوهەتات بۇو بۇ
ھەمۇو پايىگا سەرپازىيەكانى دەوروبەرى شار، له پىشتى مالى خۆيانەوه

ئەو مەخزەنە گەورەيەيان ھەبۇو كە ھەمبارى مىوهەت و سەۋەزەبۇو، ھەندىك لە مىوهەت و سەۋەزە زىادەكان كە لە بىرى دىيارىكراوى سوپا تىدەپەريىن لەو ھەمارەدا كۆدەكراانەوە بەنرخىكى ھەرزان بە ھەندىك فرۇشىيارى دەستگىر دەفرۇشرانەوە، ھەندىجار مىوه و سەۋەجاتى تازەو جوان بۇون و ھەندىجارىش سىيۇ پىرتەقال و كاھۇرى پىزىو. سەليم رۆستەم رەشىد كە بە «سەئى سەلەيمى سەئى رۆستەم» بەناوبانگ بۇو، بىاپىكى تۈندوتىزىبۇو، بەلام وەك ھەموو باوکە تۈندوتىزىكەن دواجار دوو چى ھەبۇو پېر لە حەزى ژيان و لىوان لىتو لە ئارەزوو يەكى بىيىتە بۇ شكاندىنى ھەموو لەمپەرە ھەرامەكان، دوو خوشك كە پىتكە و سەر دەنلىن بەسەرى يەكە وە ھەميسە كۆمەلىك پىلانى جەھەنميان ھەيە بۇ گەيشتن بە ھەموو خۇشىيە قەدەغەكان. دىارە كە باس لە خۇشى دەكەم، قىسە لە ھەندىك لەزەتى كچانەي بچوڭ دەكەم، وەك چاوابازىيەكى بىنگوناھ، سەرتاتىكتىيەكى كورت، كورپىنەوەي نامە بۇ ماوهەيەكى كورت لەگەل كورپىكدا دواتر نوسىينى نامەيەكى كورتى دابرمان و مالاوايى بە بىانۇرى ھاتنى داواكارىنەكى ناوهختەوە بۇ شۇووكردىن.

بەلام گومانى تىدا نىيە كە خانمى شاناز لە تەمنى بىست سالىدا بۇ يەكە مجار بە تەواوەتى عاشق دەبىت، واتە ئەو ھەشقەي مەرۇف بىتھۇشىدەكەت، نەوەك ئەو ھەشقەي كەجان بۇ رېزگاربۇون لە ترسى تەنھايى و ناشىرىيەنی و بىزازى خۇيانى تى فېرىدەدەن، ھەشقىنەكى راستەقىنە كە مەرۇف تا مردىن ھەر كاتىك بە ھەر زمانىك وشەي خۇشەويسىتى بىست يادىدىتەوە دلى پادەچلەكىت و ئاهىنەكى قولل لە سىنەيدا قەتىس دەبىت. ئەو كورەي «شاناز» خۇشىدەوەيت، دوو سال لە خۇى مندالترە، يارىكەرەنەكى باسکەيە كە ئۆتومبىلىكى نويى ھەيەو ژيانى بە سورانەوە لە دەورى قوتاپخانە كانى كەجان بىردىتەسەر. كورپى كابرايەكى كوتالفرۇشە كە لە ناو قەيسەرەيەكاندا رېزىتىك دوكانى جۇراوجۇرى ھەيە، لە مەنداڭ

پر نازو ده لالانه يه که ئەگەر ئەستىزىرى ئاسمان داوابكاش دەبىت بۇيى دابىگىرىت. وەك هەموو ئەو كورە جوان و دەولەمەندانەي لە هەموو دەورو زەمانىكدا دەردەكەون، جۆرە بىچىمكە نىيەھى كچان شىتى دەبن و نىوهكەي دى وەك شەيتان رقيان لىتەتى. ناوى «شاسوار خورشيد» لە پىندهچىت نىزىكى ناوهكان لە يەكتىر ھۆيەكى گرنگى ئەو كارەساتە بىت. لە راستىدا ھېچ كەسىك شوين و كاتى يەكتىر بىننى شاناز سەلیم و شاسوار خورشيد نازانىت، بەلام پىندهچىت يەكدى ناسىنېتىكى عادەتى بىت، واتە شاسوار چەند جارىك سەيرى يەكدى دەكەن، چەند جارىك ئامازەھى بچوڭ بۇ يەكتىر دەنېرىن، دواجار لە كۈلانىكى چۈلدا فرسەتىك دروستدەبىت كە شاناز بتوانىت سوار ئوتومبىلى كازانقفا بەدبەختە كەمان بىت. وادىارە ئەو دوو عاشقە كە پىندهچىت بەراورد بە خەلکانى ترى دەورو زەمانى خۇيان ئەزمۇوندارترو خاوهن پىشىنەترين، زىادەرھۆيىھەكى گورەيان لە دووبارەكىرىن وەي ژوان و يەكتىر بىننىدا كردىت، بە جۇرىك حىكاياتە كەيان لە نىوان خەلکدا وەها زور بلاودەبىتەو، دەگاتە دەم چەندەھا ناحەز كە رېقىكى گورەيان لە ھەردوو خىزانە كەيە، بە تايىھەت ھەردووللايان دوو خىزانى پارەدارو دەست پۇيىشتۇن لە سەردەمەكدا بەشى ھەرە زورى خەلک بە كولەمەركى دەزىن. يەكىك لەو دەستە ناحەزانە كە پىندهچىت گەنجىكى عەقل مەندال بىت، شەويك بە قوتويك بۇيى سۈورەوە لە سەر دىوارى هەموو مالەكانى كۈلانە كە، لەمسەر بۇ ئەوسەر دەنسىت «شان + شاس = ❤». باوکى شاناز ئەگەرجى لەسەرتادا ھېچ لە ماناۋ ھىما شاردراوهكانى ئەو نوسىنە تىنالاگات، پاش رۇزىك خەلکانىكى خىرخوا لە بەرددەم لۆرييەكانى خۇيدا دەيگەن و هەموو ئەو ھاوکىشە نېتىشىيە بۇ شىدە كەنۇوە كە دواتر دەبىت بە ھاوکىشە مەدن. پىنناچىت سەئى سەلیم ويسىتىتى گەمە كە بگەنېتە ئاستىكى كوشىنە، ئەوانەي چىرۇكە كەيان بۇ من گىپايدەوە، باسيان

لهوه کرد که سهی سه‌لیم ئەگەرجى تاسەر ئىسقان برىيداربۇووه، ئەگەرجى تۇوشى سېربۇون و بىندەنگىيەكى كوتۇپۇر ھاتۇووه، بەلام جە لەوهى كە بۇيەچىيەكى پىر دەگىرىت تا تەواوى ئە خەتە سورانە بۇ بىرىتەوە هىچى دى ناکات. بەلام چەند شەۋىيەك دواتر ھەمان دەست دووبارە ھەمان پسته بە كۆملەئىك ئامازەي ناشىرىيەنترەوە دەنۈسىتەوە. سەھى سەلیم بە سەبرۇ ئارامى پىاۋىنەكەوە كە دەيەويت خۇى لە كارەساتىك لابدات، جارىكى تىر ھەمان بۇيەچى پىر دەھىتىتەوە دووبارە ھەموو نوسىنەكان دەسپىتەوە. ئەم كارە چەند جارىك دووبارە دەبىتەوە، شەۋىيەك لە شەوان ئەو دەستە فيتنەكارە دەگوازىتەوە بۇ كۈلانەكانى پشتەوەش، دەپەرىتەوە بۇ سەر جادەكان، دەگوازىتەوە بۇ كۈلانە دوورەكان، بۇ سەر دیوارى مەكتەبەكانى كچان و كورپان... ھىدى ھىدى ئەو نوسراوە دەپروات، كەسانى تر كۆپىدەكەن و لەسەر دیوارى كەلاوەكان دەينۇسن، لە دیوارى ئاودەستى مزگەوتەكان، دیوارى ئاودەستى قوتابخانەكان. شەۋىيەك يەكىك جورئەت دەكەت و بە قوتۇيەك سپرای تايىھەت لەسەر ھەموو لۇرىيەكانى سەھى سەلیم ھەمان پسته دەنۈسىتەوە. لەو نىۋەندەدا سەھى سەلیم كە پىاۋىنەكى فەرسەر و فەرە دۆستە، دواي ئەوهى ھەر دوو كچەكەي لە قوتابخانە دەھىتىتەدەرى، بە تەواوەتى دەچىتە سوراغى ھەموو شىتىكى شاسوار خورشىد. شەۋىيەك ھەندىك خەلک رادەسپىزىت، ئەو كورپەي بۇ بىرىتىن و بە كۆتەوە بىھىتىن بەر دەستى. ھەلبەت خەلکانىكى ليزان كە ئىشيان كوشتن و رفاندە شاسوار لە بەر دەركى مالى خۇياندا بە كلەك دەمانچە سوار ئوتومبىلىك دەكەن و دەھىتىن بۇ ئەو عەمبارە گەورەيە سەھى سەلیم ميوھەتە زياده كانى خۇى تىاعە ماردەكەت. شەۋىيەكى درەنگ سەھى سەلیم شانازى كچى لە ژۇورەكەي خۇى دەھىتىتە دەرى و دەھىبات بۇ ناو عەمبارەكە. لەو شاناز دواي چەندىن ھەفتە دابران، شاسوار لە ناو سەدەها سىندوقە پىرە قالدا دەبىنەتەوە. سەھى سەلیم كە شەرەفى بەجۇرىكى

سهير زانده کات، که ئابپوروی وەك گورگىن دەلورىنىت، دواي دەمە قالىئە كى
كۈرت لە نېيو سىندوقە پىرتەقالە كاندا بەدەستى خۇي شاسوار خورشىد بە
چەشىنىكى درېندا نە دەكۈزۈت، هەر بە ئوتومبىلە كەي خۇشى لاشە كە دەبات
و لە بەردىرىكى مالى باوکىيدا فەرىيىدە دات. لەو شەوهە بۇنى مەرگ و بۇنى
عەشق و بۇنى پىرتەقال لە ژيانى شاناز سەلىمدا بە جۆرىيەك دەبىت بە يەك
كە دواي دەسال لەو شەوهە من دەرنىجامى ئەو تىكە لاۋىيەم لە ئوتىلىيکى
غەمگىندا بىنىيە وە.

لهوشوهه شاناز سهليم به جوريکى درندانه حهز له درهختى پرته قال دهكات، حهز له گلای پرته قال دهكات، حهز له بونى پرته قال دهكات... بهلام حككه له، حهز له بونىكى دى دهكات «بۇنى مىرىن».

سهی سه‌لیمی سهی پوسته‌م دوای ماوهیه‌کی زور کورت له ناو
لوریه‌کانی خویدا، هاریکاریکی گهنجی خوی دهیداته بهر گولله و دهکوژریت،
له پوداویکدا ئاشکرا دهستی «خورشیدی گول که‌تان» سی له پشتة، باوکی
شاسوار، ئهو پیاوه دلشکاوهی دهیویست ئه‌ستیره بتو کورپه‌کهی دابگریت.
له دوای مردنی سهی سه‌لیم، کچه‌کانی و دایکیکی پیر سامانیکی
گهوره‌یان بتو ده‌مینیت‌هه، به لام شاناز سه‌لیم که کچیکی و ریاترو کراوه‌تره
به خیزاییه‌کی بیوتیت‌هه ئهو به شه سامانه‌ی خوی ده‌خاته بواری عه‌قارات‌هه،
له ریگای هندیک ده‌لالی تاییه‌تی زه‌وی و زاره‌وه چهنده‌ها پارچه زه‌وی
گرنگ ده‌کریت، کومه‌لیک خانوو ده‌کریت له و خانووانه‌ی خله‌لکی لیقه‌و‌ماو
له و سه‌ردنه‌می بیتاره‌بیه‌دا تالانفرق‌شیده‌که‌ن. له ماوهیه‌کی که‌مدا ده‌بیت به
خاوه‌نی پیزیک په‌یوه‌ندی سه‌یر له‌که‌ل کومه‌لیک پیاو و خیزان و خله‌لکانی
دهست رؤیشتودا. هرگیز که‌س شتیکی خراب له‌سهر شه‌ره‌فی نابیستیت،
به لام توانای سه‌یری خونزیکردن‌هه له خله‌لکی ده‌سه‌لاتدار، خونزیکردن‌هه
له‌سهر په‌رشتی به‌پیوه‌به‌رایه‌تیه گهوره‌کان، په‌یوه‌ندییه ئالقزه‌کانی له‌که‌ل
فه‌رمانه‌رانی، عه‌قارات و تایق و یاجدا یازنیه‌کی سوور له‌سهر ناوه‌که‌ی

دروستده‌کهن. و هک ژنیکی پاره‌دار که به مارسیدسیکی سپیلهوه «که له و زه‌مانه‌دا بیتوته‌یه»، ئیواران له شهقامه گرنگه‌کاندا دهیزیرت. له ئاهه‌نگه‌کانی نهورقز و سه‌ری سالدا، له ئاهه‌نگه تایبەتییه‌کانی ژنه‌نیاندا هه‌میشه به چهند کیلویه‌ک ئالتونه‌وہ ده‌ردەکویت، هه‌ردەم کراسیکی پوله‌کهی تەنك به‌سەر ژیزکراسیکی سپیدا له بەردەکات، بەردەوام بپینکی زوری سینه‌ی بەپروتى و بەشىكى ستيانه‌کەي دياره. له و يىنانه‌دا كە من لاي هاوري ديرينه‌کانى بىنيومە، هه‌ردەم بە زهردەخنه‌يەكى بۇشنه‌وھ، و هک ئەسپە ژنیک بە جووتىك چاوى سىحراویيەو سەيرى كامىزاكەي كردوه، و هک ئەوهى بە نىگا شتىكى ديارىكراو بۇ پاشەرۇز بىنېرىت، و هک ئەوهى بلىت «تۆ ئەي ئەوهى كە دواتر سەيرى ئەم وىنەيە دەكەيت، تا مردن ناتوانىت ئەم نىگا ئالقزو سىحراویيە من فرامۆشىكەيت». من هه‌ستدەكەم شاناز سەلیم بەو نىگا سەيرەيدا پەيامىكى بۇ بۇزگاره دوورەكان ناردووه. كارىگەرپەكى دروستكردوه، مرۆف لە ناو ھزار وىنەدا، دەبىت وىنەكەي جىابكات‌وھو پېرسىت ئەرى ئەم خانمە كېيە؟.

بەلام بە پىچەوانەي ژنانى دەولەمەندەوە كە هه‌میشه حەزىيان لە پىاوانى و هک خۇيان پاره‌دارە، شاناز سەلیم حەزى لە پىاوانىكە كە بۇنى مەركىيان لىتىت. بۇنى مەرك لاي ئەو، بۇنى ئەو پىاوانەيە كە دەمرن و مردىنىش دروستدەکەن. سەرەتا خۇشى بەدروستى نازانىت بۇنى مەرك چىيە، غەریزەيەكى تايپەتى بەرهو ھەندىك پىاوا رايدەكىشىت، كە دەزانىت لە پىاوانى تر ناچىن، جۆرە نىكايدەكى تايپەتىان ھەيە، شتىك لە چاۋىاندايە كە مرۆقى ئاسابى ھەستى پىتاكات و شاناز سەلیم دەبىنېت... تىكەلەيەكە لە غەم و دلپەقى، لە تەنھايى و وەخشىيەت، لە ترسىكى قوول و بويزىيەكى شىتانا، ناسىنەوهى ئەو مرۆفانه نەيتى ھەرە گەورەي شاناز سەلیمە، كە يەكجار سەيرى يەكتىك بکات، دەزانىت زوو دەمرىت ياخود نا، پىاوا كۈزە ياخود بىنگوناھ. بۇزىك بە نەشمەلى سوبحان «كە سەرەدەمەك يەكتىك لە

هاوری نزیکه کانی بwoo» دهليت: «نه شه گيان، ئەم دنيا يە لە بەر چاوى من لە قادر مە يەك دەچىت، هەندىك لە سەرەوە دىئە خوارى و دەچن بۇ ژىر زەمينىكى تارىك، ئەوانە مردووه کانن. هەندىكى تريان چاوه كەم بە پله کاندا سەرده كەون، سەرده كەون سەرده كەون. ئەوانە پياو كۈرۈھ كانن... حەياتم، هەندىجار لەو بەينەدا خەلکانىك دەبىنىت گەيشتونەتە سەرى سەرەوەي پله كەكە، گەيشتونەتە پله يەك كە نەشە گيان، ئىتەر ناتوانن لەوە زىاتر بىرقۇن... ئىتەر دەبىت دابەزن، لە سەر ئەو پله كانه يەي دوايى، يەعنى لە ويادا دەبىت پىچىكەنەو، ئا لە ويادا بۇنى ھەر دوو جنسەكە يان لىدىت، بۇنى يەكىن كە وەستاي مردن بwoo، بۇنى يەكىن يەكىكىش كە خۆى دەمرىت، ئىتەر نەشنوشى گيان گلەييم لېمەكە، پياوان كە دەگەنە سەر ئەو پله يە، من بۆحىم بۇيان دەردەچىت، بۇنەكە يان شىتمەدەكت».«

عەشقى يەكەمى لە دواي شاسوار، كورپىكى گەنجه كە لە سەر كوشتنى دوو خوشكى بىنگوناھ پۇلىس بە دوايدا دەگەپىت، عەشقىنەكى كورت كە دواجار دواي ئەوهى كە سوکارى دوو قوربانىيە بىتھاتاكە، مالەو مال و سەربانەو سەربان بە گوللە هەللىدەپىن، بە بەربۇنەوهى ئەو كورپە لە سەربانىكى بە رزەوه دوايدىت. عەشقەكەي ترى پياو يەكى چكۇلانەي سەر سېپىيە كە پىشتر لە شەستەكاندا دەستىكى گەورەي لە كوشتن و سەربىرەن و سووتانى كومۇنىستەكاندا ھەبۈوه. دواي ناسىنى بۇ شاناز سەلەيم بە ماوهىيەكى كورت، كورپى يەكىن كە قوربانىيە دىرىيانانەي جاران، دەردەكەۋىت و دواي حەفەدە سال تولەي باوکى لىدەكتەوهولە ناو مەحلەكەي خۆيدا، لە ناو نەخشەي خانوو و دۆسىيەي عەقار و دۆكۈمەننەكانى تاپقۇدا سەرى دەپرىت.

شۇووى يەكەمى شاناز سەلەيم بە كورپىكى سەمیل پەشى بىرۇ قەترانىيە كە سەردهمانىك مەفوۇزى پۇلىس بwoo، بە ھۆى دلەقىيەكى بىتۈنەوه، بە ھۆى كوشتنى بۇ چەندەين دىيل لە ژىر تىيەلدان و فەلاقە كىرىدىتى پۇلىسخانەدا لە پۇلىسى دەردەكەپىت. كاتىك شاناز سەلەيم دەيناسىت بايابا يەكى بىئىشە

که له مهزاتخانه‌ی شار کاسیتی سبیل کان و ماشی و نیبراهیم تاتلیساز ده فرقشیت و له ژیریشه‌وه بازرگانی به و فلیمه سینکسیانه‌وه دهکات که پیاویکی بسته بالای قهمور بؤی دههینیت. کریاری فلیمه‌کانی ئه و زهره‌نگره رو فرشفروش و جومله‌چیبانه‌که به رده‌وام به ویقاری فشمی پشت قات و بؤینباخه‌کانیانه‌وه دهیگرن و لیتیده‌پرسن: هئی کورپی باش هیچی تازه‌مان بؤ نه‌هاتووه؟ شاناز سه‌لیم یه‌که‌مجار لای زهره‌نگره‌ریک ده‌بینیت، هر له‌وی یه‌کتری ده‌ناسن، پاش دوو مانگیش له و پوژه کابرا میزه‌که‌ی خوی له مهزاتخانه‌که ده فرقشیت و به قات و بؤینباخیکه‌وه گرانبه‌هاتر له قات و بؤینباخی بازرگانه هره ناسراوه‌کانی شار پووده‌کاته کوشکینکی گوره و له‌وی ده‌بینیت به یه‌که‌مین میردی خانمی شاناز سه‌لیم، که له‌یه‌که‌م ثیواره‌ی زه‌ماوه‌ندیانه‌وه وهک شیت خوی فریتده‌داته ئامیزیبیه‌وه و له کاتی پینکه‌وه خه‌وتنداده‌هیند له بؤنی مردن نزیکده‌بیته‌وه وهک خوی ده‌لیت: وهک ئه‌وه‌بوو مروف ده‌ستبه‌ریت و له زه‌ریای مردندا دوورترین به‌رد له قوولترین جیگاکارا هه‌لگریت. له سه‌ره‌تایه‌وه شاناز تیده‌گات که ئه و کوشته‌ی بؤنیکی تاییه‌تییه، بؤنیکه له نیوان هه‌موو عاشقه‌کانیدا هاوبه‌شه... جار دوای جار له‌که‌ل ئه و میرده گنجیدا ده‌خویت و هست به دابه‌زینیکی زیاتر دهکات به‌ره و بنکی خه‌رنه‌ندیکی نادیار. به‌ره و جینگایه‌کی کوشنده که هه‌ستی مروف له‌که‌لیدا به تاریکی گهوره‌تر و گهوره‌تر ده‌بینیت. دوای سی مانگ له زه‌ماوه‌ندیان، شاناز سه‌لیم بیئه‌وهی هیچ شتیک له ئاره‌زووه تاریکه‌کانی مرد‌بینیت، بیئه‌وهی له هاوستی مردن تیربووبیت، بیئه‌وهی بتوانیت غه‌ریزه ره‌شە‌کانی له باوه‌شى ئه و له‌زه‌تە سه‌یره جیاباکاته‌وه که له‌زه‌تى تیکه‌لاوبونی مردن و ژیانه، بیانیبیه‌ک دوای شه‌وینکی دریزی له‌زه‌ت که ده‌کریت مروف به شه‌وی ته‌قینه‌وهی بورکانه‌کانی دوزه‌خ ناوزه‌دییکات، هه‌لده‌ستیت و ئه و پیاوه چاوره‌شە له جینگای خه‌وتنه ئاوریشیمیه‌که‌یدا به مردوویی ده‌بینیت‌وه.

نامه ویت زور له چیز که کانی خانمی شانازدا قوولبیمه و، تهنجا دهمه ویت
 ئوهه تان بق بسەلمیتم که ئەو ژنه پر نھیتیه، ئەو خانمەی که پارچە یەک
 عیشو و جوانییه، ھمیشە ھیلینکی سەیرو نھینی ھەیه، بە ریبوارە کانی
 رینگای مەركەوە گریتی دەداتو و، ژنیکە لە دوورپیانیکی گەورەدا وەستاوە،
 باوهش بق ئەو پیاوانە دەکاتەوە کە لە مسەرەوە وەک پیاوکوژان دین و
 لە وسەرەوە وەک لاشە تىدەپەرن، لەم رینگاوه دین و مردن لە دواى خۆیان
 جىددەھیلەن و لەو رینگاوه دەپقۇن و خۆیان بۇونەتە مردوو، شاناز سەلیم
 لە ژنیکى ئەفسانەبى دەچیت کە لە پېش دەرگای دۆزەخدا وەستابىت
 و وەزىفە گەی ئەوەبىت لەگەل ئەو پیاوانەدا بخەویت کە بەر لە مردن
 پیتویستیان بە باوهشى ژنیکە تا لە لەزەتى ژیان و زولوماتە کانی تىيىگەن،
 بەرلەوەی خانمی سەلیم جىبەیلەم پیتویستە پېitan بلیم کە ئەم ژنە
 شوودەکات بە سامیرى بابلی و دواتر رۆلیتکى ترسناک لە چارەنوسى
 مندا دەبىنتىت، من دواتر دواى دوو سال لە سەفەرى ھەرە گەورە ژیانم،
 لە ئاهەنگىکى مۇسىقىدا بىنیمەوە، لە پېشى پېشەوە دانىشتبوو، يەکە مجارى
 بۇو تەماشامېكەت، پېشتر ھەرگىز تەماشاي نەكىرىپۇوم، هەتا ئەو جارەش
 كە چۈوم بق لای و تکام لېكىرد واز لە سامیرى بابلی بەھىتىت، راستە و خۇ
 تەماشاي نەكىرم، كە قىسى لەگەلدا دەكىرم پۇويىدەكىرە تابلىقىيەكى گەورە
 كە پېبۇو لە وېتىھى درەختى پرتەقال، من ئەو پۇزە كە بىنیم وام دەزانى
 نامناسىتىھە، دواى ئاهەنگە كە وېستى بە بىدەنگى لە ھۆلە كە بچىتە دەرى،
 من لە ناو قەرە بالغىيەكى گەورەدا دوايىكەوت، لە ناو ئۆتومبىلە کاندا گرتىم
 و لېم پرسى؛ شاناز سەلیم، بق وات لېكىرم؟ بق وېستى بەمكۈزىت؟ من ج
 شتىكەن نەكىر دۆزى و يېزدان و عەدالەت بىت، وەك ئەكتەرېك رۆلی خۆى
 لە شانۆگەرېيەكى ترسناکدا تەواو كەبىت، دەرگائى ئۆتومبىلە كەيى كەرده وە
 سواربۇو، پەنچەرە كەيى دادا يە وەو بىئە وەيى وەلام مېداتەوە پۇيىشت و ئىدى
 ھەرگىز نەمبىنیيەوە.

کەسى دوووهم

شاروخى شاروخ و دوووهمىن دەركەوتى لە باغىكى غەمگىندا

من دەمزانى لىرەيە، دەمزانى يەكىكىان لىرەيە، دەمزانى جىگە لە دالىا سىراجەدىن يەكىكى ترەيە كە لە تارىكى و پۇناكىيە سەيرەكاندا سەيرەمدەكەت و بانگمەدەكەت. ھەندىتكىشەو ھەلەستام و ھەستم پىتەكىد لە ژۇورەكەدai، دەمزانى يەكىكە دۆستى منە، رۇحىكى گەرۋىكە، كەسىكە سنوورى نېوان ژيان و مەرگ نازانىت. نا ھاوارپىيان من ھىچ چىرۇكىكى تايىبەتىتان لە سەر خىتوو تارمايى پىشىكەش ناكەم، من باس لە خەلگانىكە دەكەم كە دىارنى ماون، بەلام كەر بە قوولى ناو تارىكى بگەپتىن، بە قوولى ناو رۇحى خۇمان بگەپتىن دەياندۇزىنەوە، لە جىتگایەكدان نزىكە لە ئىمەوە، لە شارىكى تردان لە ناو شارەكانى خۇماندايە، لە مالىتكى تردان كە ھەر لە ناو مالەكانى خۇماندايە، لە باغچەيەكى تردان كە لە ناو باغچەكانى خۇماندايە. كۆمەلىك رۇحن ئىشيان ئەوە نىيە باسى جىهانىكى غەبىيمان بۈپكەن، ئىشيان ئەوە نىيە بلىن تەماشاكلەن لەم دىو ئەم ژيانەوە ژيانىكى ترىيش ھەيە، بە پىتچەوانەو ئىشيان ئەوەيە كە يارمەتىمان بىدەن ئەم زەويىيە جوانتر بىيىن. تىيىكەين لە ناو ئەم شارو باغ و شەقامانەدا، لە ناو ئەم كۈلان و كۆچانەدا، لە نېيو ھەندىتكى لەم مەرۆف و بۇونەوەرە پاگوزەرانەدا، لە نېوان ھەندىتكى لەم ئاواز و نوسىن و تابلويانەدا، شتىكە ھەيە كە سەر بەم جىهانە ساويلكەو يەك دىيە نىيە، شتىكە ھەيە دەتوانىت دەنگى مەرۆف سافترو پۇونتر لە سەر ئاستى وجود بەرجەستەبەكتە. من لە ئەزمۇونى خۇمەوە پىتىان دەلىم، لە ناو ھەموو مەرۆقەكاندا شتىكە ھەيە كە نامىرىت، لە ناو ھەر باغىكىدا ھەندىتكى گول ھەن جاويدىن، لە ناو ھەر شارىكىدا ھەندىتكى شت ھەن كە تەنيا لە گەل ژيانى رۇزانەدا قىسەناكەن،

به لکو له گهله ئې به دېيە تدا قىسىدە كەن. دلىنام ھەمووتان ئەو ھەستە ژیاون، ھەمووتان بۆزنان ئەو ھەستە دەزىن... دەچىتە شارىكە وە بە شەقام و كۆچەكانىدا دەگەرىتىت، بەلام بەردىوام ھەستىكى نادىيارت ھەيە وات لېدەكتەن ھەستىكە يىت ئەو شارتە نەبىنيو، زۇرجار ھەموو ئەو شارە دەگەرىتىت بەلام ھەستىدە كەيت چەقىكى دىيارىكراو ھەيە، خالىكى نادىيار ھەيە تو بۇي دەگەرىتىت و نەندۈزۈيە تەو، لەوانەيە تو ھەركىز ئەو چەقە نەندۈزۈيە، بەلام دەزانىت خالىكى وەها ھەيە، پىتىكى وىيل و نەندۈزۈراوهى وەها ھەيە. دەچىتە مالىكە وە تا نەگەيتە سەر پىتىكى دىيارىكراو، تا نەگەيتە خالىكى نەھىنى، پىت وايە ھەركىز ئەو مالەت نەبىنيو، ھەندىجار ھېتىدەي پىتەخەيتە ئەو شوينەوە ھەستىدە كەيت مالى توپە، ھەستىدە كەيت تو توانيوتە ئەو جىڭايە بىكەيتە ئاشنائى خۆت، بەلام ھەندىجار ئەو پىنتە لە مالى ھەرە دېرىنەي خۆشتىدا لى وندەبىت و دەبىت بۇي بىكەرىتىت، دەچىتە ژۇورى و ئەو پىنتە ونكردو، بۇويت بە غەريپىك كە ھەركىز ئەو مال و مەنزىلەي نەبىنيو. بۇ مروق فىش وەھايە... بۇ مروق فىش پىتىك ھەيە دەبىت بىدۇزىتەوە، كەر ئەو پىنتە نەندۈزۈتەوە ھەتاھەتايە ئەو كەسە لايى تو غەريپە و غەريپە و ھەر بە غەريپى دەمەتىتەوە... ئەو خالە دەركاگى ئىتمەيە بۇ گەيشتن بە نەھىنى دۇنيا، بۇ پەرىنەوە لە نىڭارە سادەكان و ئامادەكىيە سادەكان و پەيمەندىيە سادەكان، لەو بەر ئەو خالە و جىھانىكى تر دەست پىتەكتەن، ئەو پىنتە ئەو پىتەيە كە لە شارە كاندا نامېرىت، لە باغە كاندا جاویدەو لە مروقدا ئې بە دېيە.

شەۋىتكىان گويم لە دەنكى بۇو... لە بالكۈنە كەدا دانىشتبۇوم و چاوهپوانى بالندەكانم دەكىرد، لەو مەخلوقاتانە ورددەبۈومەوە كە دەفتۇانى لە تارىكىدا بىيانبىن، لە بەردىم ئەو باغچە بىنازەدا دەركەوت كە راستەخۆ لەوبەر ئوتىلەكە و بۇو، بە هيمنى ھات و لە بەر ئوتىلەكەدا وەستا، جىلىكى سېپى لە بەردا بۇو، جانتايىكى سېپى بە شانە و بۇو، لە جانتا سېپىكە و سەرى فلووتكى سېپى ھاتبۇوە دەرى. بە هيمنى لە ڏىير بالكۈنە چۈكۈلەكەي مندا

وهستاو و سه‌ریکی به‌زکرده‌هو ته‌ماشایکردم. ئه و شه‌وه وهک پیتیواریک هاته بـهـرـچـاـوم کـهـ شـهـوـ درـهـنـگـ لـهـ مـالـ هـاتـقـتـهـ دـهـرـ بـؤـثـهـ وـهـیـ بـهـرـبـهـیـانـ زـوـوـ بـگـاتـهـ هـهـوارـیـ خـوـیـ. بـهـلـامـ ئـهـوـ یـهـکـهـمـینـ وـ دـواـهـمـینـ دـهـرـکـهـ وـتـنـیـ نـهـبـوـوـ چـهـنـدـ شـهـوـیـکـ دـوـاتـرـ کـاتـیـکـ لـهـلـایـ مـحـمـدـیـ فـیـرـدـهـوـسـیـ دـهـگـهـرـامـهـوـ، بـهـ نـیـتوـ قـهـیـسـهـرـیـیـهـکـیـ چـوـلـدـاـ دـهـرـقـیـشـتمـ، باـزـاـرـیـکـ بـوـوـ تـاـئـهـوـکـاتـ پـرـ لـهـ تـهـپـوـتـوـزـیـ بـقـژـ، لـهـ بـؤـنـیـ کـالـایـ نـوـیـ، لـهـ جـرـیـوـهـیـ ئـهـوـ بـالـدـارـهـ بـچـوـکـانـهـیـ بـهـدـمـ خـهـوـهـ لـهـ نـیـوانـ شـیـلـمـانـیـ ڏـهـنـگـاوـیـ سـهـقـهـکـانـدـاـ دـهـفـرـینـ. لـهـ نـاـکـاـوـ بـهـهـمـانـ کـوـلـهـ پـشـتـهـوـ، بـهـلـامـ ئـهـمـجـارـهـشـ نـهـمـتوـانـیـ بـوـخـسـارـیـ بـهـ روـونـیـ بـبـیـنـمـ، دـهـرـکـهـوـتـ وـ وـنـبـوـوـ. نـهـمـدـهـزـانـیـ ئـاـخـوـ یـهـکـیـکـهـ دـهـیـوـیـتـ خـوـیـ نـیـشـانـیـ مـنـ بـدـاتـ، یـانـ پـیـتـیـوارـیـکـیـ رـاـگـوـزـهـرـهـ وـ بـهـپـیـگـایـ خـوـیدـاـ دـهـرـوـاتـ، بـهـلـامـ دـلـنـیـابـوـوـمـ هـهـرـ دـوـوـ جـارـهـکـهـ لـهـ تـارـیـکـیدـاـ لـهـ منـیـ بـوـانـیـ، هـهـرـ دـوـوـ جـارـهـکـهـ ئـیـسـتـیـکـیـ کـرـدـ وـ سـهـرـیـ هـلـبـرـیـ وـ بـوـ سـاتـیـکـ تـهـماـشـایـکـرـدـ وـ تـیـپـهـرـیـ. بـهـلـامـ هـهـرـ دـوـوـ جـارـهـکـهـ بـهـ مـهـوـدـایـیـکـیـ هـیـنـدـ زـقـرـ لـیـمـ دـوـورـ بـوـوـ نـهـمـتوـانـیـ قـسـهـیـ لـهـلـدـاـ بـکـمـ. هـهـرـ دـوـوـجـارـهـکـهـ شـهـوـ بـوـوـ، هـهـرـ دـوـوـ جـارـهـکـهـ مـنـ تـهـنـهـاـبـوـوـمـ، هـهـرـ دـوـوـ جـارـهـکـهـ لـهـ مـنـ دـوـوـرـبـوـوـ. هـهـنـدـیـکـ شـهـوـ ئـیـدـیـ مـنـ بـهـ تـهـنـهـاـبـوـوـمـ، هـهـرـ دـوـوـ جـارـهـکـهـ خـوـمـ دـهـکـرـدـ بـهـ نـاـوـ کـوـلـانـهـکـانـدـاـ، دـهـچـوـوـمـهـ نـاـوـ باـزاـرـهـ خـالـلـیـهـکـانـهـوـ، دـهـسـمـدـهـخـسـتـهـ نـاـوـ گـیرـفـانـهـکـانـیـ چـاـکـهـتـیـکـیـ سـپـیـ درـیـژـهـوـهـ وـهـکـ لـهـقـلـهـقـیـکـیـ نـهـخـوـشـ چـاـوـهـکـانـمـ کـزـدـهـکـرـدـهـوـهـ بـیـشـهـوـهـیـ بـیـرـ لـهـ هـیـچـ بـکـهـمـهـوـ دـهـکـهـوـتـهـ پـشـکـنـیـنـیـ تـارـیـکـیـ. مـنـ بـسـتـ بـهـ بـسـتـ تـارـیـکـیـ بـوـ شـتـیـکـ دـهـپـشـکـنـیـ، بـوـ دـهـروـازـهـیـهـکـیـ نـهـیـنـیـ، بـوـ پـیـگـایـکـهـ کـهـ ئـادـهـمـیـزـاـدـهـکـانـیـ تـرـ نـایـدـوـزـنـهـوـهـ وـ نـاتـوـانـنـ بـیـاـ بـرـؤـنـ، بـهـلـامـ مـنـ دـهـمـوـیـسـتـ بـیـدـقـزـمـهـوـهـ وـ بـیـاـبـرـقـمـ. لـهـوـ شـهـوـانـهـداـ چـاـوـهـرـیـمـدـهـکـرـدـ دـهـرـکـهـوـیـتـ، بـهـلـامـ نـاـ...ـ لـهـوـ شـهـوـهـ تـارـیـکـانـهـداـ، مـنـ پـیـگـامـ کـهـوـتـهـ سـهـرـ پـیـگـایـ پـیـاوـیـکـیـ تـرـ کـهـ جـهـمـسـهـرـ لـهـیـکـتـراـزـاـوـهـکـانـیـ دـوـوـ دـوـنـیـاـیـ بـوـ مـنـ بـهـیـکـهـوـ گـرـیـداـ، لـهـوـ شـهـوـانـهـداـ مـنـ مـسـتـهـفـایـ شـهـوـنـمـ

ناسی که چواره‌مین و دواهه‌مین مرافقی راسته‌قینه و گهوره‌یه من له‌سهر ئەستیره‌یه دیبیتم، له‌کەل نیسحاقی لیوزنیزین و دالیا سیراجه‌دین و دکتور بابه‌کدا ئەو چوارگوش گهوره‌یه دروستده‌کات که من له ناویدا خالیکی چکوله بوم و بانگه‌وازه دوروو له یەکتازاوه‌کانیانم پىکه‌وه گریده‌دا... به‌لام بوه‌ستن، بەر له‌وهی دریزه به باسی نهینیه گهوره‌کان بدھم دھرسم : ئیوه کەستان ئەو یاریبەتان کردوه کە وینه‌یەک به له‌یەکدانی کۆمەلیک خال دروستبکەن، نیگاریک وەک ئەو نیگارانه‌ی لە گوفاری مەنلااندا ھەیه، کۆمەلیک پننت ھەیه هەر يەکەیان ژماره‌یەکی لەسەر، ئیشى تۇ ئەوهیه کە ئەو پننانه بەیەکدى بگەینتىت تا دواجار وینه‌یەكت بۇ دەربچىت؟ دلىيام زۇرېباتان لە مەنالى يان گهوره‌یدا ئەو وازىيەتان کردوه. من ژيانم وەک شتىنکى وەها دىتە پېش چاۋ، ئازىزان، پەنگە يەكىك بلىت ئەمە وینه‌یەکى كۆن و تەقلیدىيە بۇ ژيان، به‌لام من ئىستاش ھەروا دەبىيئم، من خۆم وەک ئەو ھەپە دەبىنى کە ئەو خاله دوروو له‌یەکتازاوانه بەیەکدەگەینتىت... به‌لام جىاوازى ھەرە گهوره‌ی ئەم يارىبە لەسەر كاغەز له‌کەل ژياندا ئەوهیه، لەسەر كاغەز ھەموو خاله‌کان ژماره‌یان لەسەر، تۇ له يەکەوه دەچىت بۇ دوو، له دووه‌وه دەچىت بۇ سى و تا كوتايى، به‌لام لە ژياندا خاله‌کان ژماره‌یان لەسەر نىيە، تۇ نەخشىيەكت لە بەردەمدايە پەرە له پىتى پەراگەندە، پەرە له ھەزاران خال، لە ھەموو پىتىكدا تۇ دەبىت بە زەممەتىكى زۇر، بە ئەگەر كارىبەکى ناكوتا بگەيتە ئەو بپىارە دواتر بۇ كوى دەچىت. ھەندىك مەرۆف ھەن ھەركىز خاله‌کان پىكەوه گرىنادەن، لە جىڭگاي خۇياندا دەوه‌ستن و پىتىان وايە ئەو وەستان و رامانه ھەموو زىنده‌گىيەو كەمالى كەمالە. ھەندىكىش بەشىكى نىگارەكە تەواودەكەن و دەوه‌ستن، ھەندىكىش بە رېڭايەکى ھەلەدا دەرۇن و ھەركىز ئەو وینه‌يەيان بۇ دروستناكىتىت کە دەبىت دروستىيەكەن، بەلكو له نىيو خەتى ئالۇزو بەيەكداچوودا وندەبن. به‌لام من رام وابۇو

هر یه کنیک له ئیمه له ژیاندا ده بیت وینه یه ک دروستیکات، کومه لیک خال
بیه کوه گریبدات و له و خالانه نیگاریکی تاییه‌تی بکیشیت، و هلن ئیجگار
که من ئه و مرؤفانه‌ی تا کوتایی لەگەل نیگاره‌کەدا ده رقن، ئیجگار کەمن
ئه وانه‌ی وینه‌کە ته او ده کەن... من که ته او و مسته‌فای شهونم ناسی،
دلنیابووم توانيومه دوو خالی گرنگ پیکه‌وه گریبدەمەوه، و هک ئه وهی
وینه‌ی مانگیکی گهورهت هه بیت و تو دوا جار خاله‌کانی ئەمسەرەوسەری
که وانه‌کەت دوزیبیتەوه، ئه و دوو پنچه دوزیبیتەوه که جه و هەر بین له
دروستکردنی هەموو نیگاره‌کەدا. به لام ئه و شهوانه‌ی که به دوای ئه و کوره
سپیچوشه ده کەوتم، نەمدەزانی چى دەکەم، نەمدەزانی من له نیتوان هیله‌کان
و خاله‌کاندا ونبووم ياخود بەریگا راسته‌کەدا ده رقم؟.

به پیچه‌وانه‌ی چاوەروانی منه‌وه، سیتەمین جار ئه و کوره م له
نیوھرۆیه‌کی گەرمدا، له خراپترین و ناشیرینترین شوینی شاردا بینییه‌وه،
ئه و سەردەمەبۇو کە سەراف و پارەفرۇشەکان نیوھی ئیشەکانی خۆیان
دابووه دەست ھەندیک مندال که به سەفتە پارەی زۇرهەوە لەسەر
شۇستەکان دەھاتنە بەر لووتت و داواياندەکرد پارەکانت بگۇپیتەوه. ئه و
پۇزە من ژنیکی ئاوارە تکای تیاکىردم، له بازار پرسیارى بۇ بکەم سەد
مارکى ئەلمانى چەند دینار دەکات. دەبیت پیتان بلىم که من له هەر
شت زیاتر رقم له ناوی پارەبۇو، نازانم له بەر هەر ھۆیه ک بیت ناوی
ئه و دراوه سەیرانەم وەک ناوی جنۇكەو جپۇجانەوەر دەھاتە بەر گوی
«غلدن، پاوهن، دراخما، پېزق، شىخىل». به ناپەھەتىيەوه پۇومکرده ئه و
ئىر زەمینە تارىكەی سەدان كەس له وىدا بۆگەنى پۇج، بۆگەنى دەست،
بۆگەنى ھەناسەو بۆگەنى پاشەلیان تىكەلکىدبوو. من له و جەنجالىيەدا له
بەر دەم دوو كەسدا وەستابووم، کە له دوو فەردە گهوره و سەفتەی
پېتىچ دیناريان دەرده ھەيتاوا به خىرايىه‌کى سەرسور ھەيتەر دەيانزىمارد. من
خەرىكى پرسیارى كەن دەن بۇوم كاتىك ئاۋرمادىيەوه لەن زىكىمەوه لەسەر

پله که کان بینیمه وه، سه ره تا ئه و چوار دلپه خوینه بینیمه وه که له سه ره
لامی بwoo. له سه ره وه سه یریکردم و به هیواشی دهستی به رزگرده وه
سلاوینکی لیکردم، ئیستا ده متوانی به پوشنی بیینم، خوی بwoo، شاروخی
شاروخ بwoo ئه و سه ره بازه بwoo که شهونکی پهشه با و ته پوتوز دوای
کوتاییهاتنى جەنگى ئىران له شارى ته پوتوزه زەردە كاندا بینیم، ئه و بwoo به
چاوه شینه کانیه وه، به سه ره سفره کەیه وه، به فلوقتە کەیه وه، به هارمۇنیكا
بچوکە کەیه وه له گیرفانى چەپیدا. له سه ره خۆ له پله کە کانی ئه و بازارى
ئەھرىمەن دابەزى، مەوداي نیوانمان زور گەورە نەبwoo، بەلام له نیوان من
و ئەودا بیشومار خەلک ھەبۈون، دەيان سەراف به چاوى پېتە ماھە وه
دەيان مىزدىمندال به فەردە گەورە ھەپارە و، دەيان كېيار به چاولىكەی
پەشە وه، دەيان خەلکى گیرفان بەتالىش كە ھاتبۈون تەنیا بۇنى پارە بکەن.
من بەرھو رووی رویشتم و وام ھەستدە گەرە ئەھەپەش بەرھو رووی من دېت.
بەلام له چاوتروکانیکدا له ناو جەنجالىيە کەدا ونبwoo. من ھاوارم لیکردن:
برای من، شاروخی شاروخ، کاک شاروخ، ئاغای شاروخ... بەلام وەك
ئەھە زەھى قۇوتىبدات له ناو قەرە بالغىيە کەدا دىارنەما... بەلام دلىنابۇوم
بىنیوم، دلىنابۇوم خۆی بwoo، شاروخی شاروخ بwoo، خاوهنى ھەمان ئه و
چاوه شینه غەمباران بwoo کە لە وەوبەر بىنېبۇوم. من ھەموو ئه و بازارە ھە
بەدوادا گەرەم و نەمبىنیه وه، ھەر كەسىك جلى سېي لە بەردا بايىدەمگەرت
و تەماشامدە گەرەم و ئە و نەبwoo. دواي ئەھە سىن پۇز لە سەر يەك گەرەمە و
بۇ ئه و بازارە و ھېچ ئاسەوارىكى نەبwoo. دواجار ئىتوارە ھەيکى درەنگ لە
چايخانە ھەيکى چەپلەندا دانىشتىبۇوم، لە شوينىكى غەمگىندا. من دواھەمین
كەس بۇوم کە چايچىيە کە چاوه ھەۋانىدە گەردم ھەستم و ئىدى دەرگائى
چايخانە ھەيکى دابخات و بېرواتە و بۇ ناو مال و مەندالى خۆى، ھېتى ھېتى
كەلۋى شەقامەكانى ئىتوارى دادە گېرسان. بازار بەرھو ھېتىنى و شەقامەكان
بەرھو خاموشى دەرقىيىشتىن. چىشتىخانە و چايخانە و فرقىشىارە كانى

ده روبه رمان زوربه‌ی داخرا بیون و ئه وانی دیش که مابیون خه‌ریکی کۆکردن‌وهی شته کانیان بیون، لهو ساته‌دا لهو به‌ری شه‌قامه‌که‌وه ده رکه‌وت، هه دووکمان یه‌کترمان بینی، هه دووکمان سه‌ییری نیوچاوی یه‌کدیمان کرد، به‌دهست ئاماژه‌یه‌کی بو کردم و هک ئه‌وهی بلیت دوامبکه‌وه. من پاره‌ی چاکه‌ی خۆمدا و به پله چوو مه‌دهری، و هک ئه‌وهبوو به یه‌کجار شه‌و داهاتیت، به یه‌کجار له چاوترو کانیکدا شه‌قامه‌کان خالی و کوچه‌کان خاموش بیو بیتن، هه ستمکرد جگه له سه‌نگینی شه‌و که به خیراییه‌کی ئه‌فسوناوی دهیدا به‌سهر شاردا هیچ شتیکی دی نابینم، هه ستم به تاریکیه‌کی کوشنده دهکرد، تاریکیه‌کی قوول و بیسنور که ته‌نیا پوناکی هه‌ندیک گلۇپى زه‌رد دهیشکاند. و امده‌زانی ئه‌وجاره‌ش و نمکردوه، و امده‌زانی یارییه‌کی دزیتوی ده‌رکه‌وتون و خۆشاردن‌وهم له‌گه‌لدا دهکات، به‌لام بینیمه‌وه له‌وسه‌ری شه‌قامه‌که‌وه و هستابوو، به ته‌نیا... من جگه لهو که‌سی دیکم لهو شه‌قامه‌دان بینی، هیچ که‌سی دیکه، و هک ئه‌وهی له ناکاوا هه‌موو زه‌مین بو ئه و یه‌کتر بینینه‌ی من و ئه و چۆل بیو بیت، هه‌موو زه‌مین ته‌نیا بو ئه و چاپیکه‌وتنه سی‌حراوییه‌ی من و ئه و خۆئی ئاماذه‌کردىت. من نه‌مدەزانی ئاخۆ به راستی له ناکاوا شه‌قامه‌کان و کوچه‌کان له نیوان من و ئه‌ودا چۆل بیون، ياخود ئه‌وه منم که ههست به دوورکه‌وتنه‌وهیه‌کی ئه‌وتق ده‌کم له دونیا که‌س نابینم. به‌لام گرنگ ئه‌وه بیو ئه‌وه لهو بیو، له ڇېر گلۇپیکدا و هستابوو، بؤئه‌وهی باش بیبینم، له دووره‌وه به هه‌مان شیوه‌ی یه‌که‌مجار ده‌ستی بق بەرزکردم‌وه و بانگیکردم. من دوای که‌وتم و ئه‌وه پۇیشت، نه‌مدەزانی ده‌یوه‌یت بگهین به کوی، به‌لام به ئاپاسته ئوتیله سووتا و غەمگینه‌که‌ی من ده‌جولا. گرنگ ئه‌وه بیو من جگه لهو ھیچی دیکم نه‌ده‌بینی. له ناکاوا ماشینه‌کان و پاسه چکوله‌کانیش نه‌مابیون، شه‌قامه‌کان به شه‌قامی نیو شاریکی خاپور دەچوون، شاریک ئافاتیکی کوتۇپچى پۇرى تىکردىت، له دوور بایه‌ک ده‌هات یارى به پاشماوه و پیسی توپدراوی

سەر جادەکان دەکرد، من دواى دەکەوتەم و گرنگ نېبوو بەلامەوە بۇ کۆئى دەچىت، گرنگ نېبوو بايە ياخود نا، پوناكىيە يان زولەمت، گەردىلولە يان ئارامى، گرنگ ئەۋەبۇو من دەمىيىنى... دواجار خۆى كرد بەو باغچە زەرددادا كە دەكەوتە بەرابەر ئۇتىلە سووتواھەكى منهو، باغىچىك بۇو چۈل و تارىك. يەكە مجامارم بۇو بېچە ئەو باغەوە، نازاتم لە بەر ھەر ھۆيەك بىت وەك باغ سەيرم نەدەكىد. زياتر لە شويىنېكى لە بىركرارو دەچۈو، لە گۇرسەتلىك دەچۈو مەردىووهكان جىيانەيشتىتىت، لە شويىنېك دەچۈو كە خەلک ھەموو دەزانن ھېيە، بەلام نازانن بۆچى ھېيە. خەلک لەو شارەدا بۇ باغچە نەدەگەران، كە پوويان لەو باغچەيەش دەكىد بۇ شىتىكى تر بۇو خەلکى ئەم شارە ھەموو شتىكىان دەزانى ئەوە نەبىت بتوانن بۇ سەعاتىكى بە تەنها لەسەر كورسىيەك دانىشىن و تەماشاي سەوزى و درەخت و گول بىكەن. سەعاتىك بە ئارامى لە ناو درەختەكاندا چاولىكتىن و لېكەرىپىن دەنگەكانى سروشت بچىتە رۆحيانوھ، من پىتموابۇو سال دواى سال ئەو باغچەيە خۆشى لە يادىكىردىبۇو كە باغچەيە، وەك بەشىك لەو جىهانە كۈنكرىتىيە تەماشاي خۆى دەكىد. من لەوەوبەر بەرددەۋام لە بالكۇنەكەي خۆمەوە تەماشامەدەكردو دەمزانى نازانىت باغچەيە. ھەندىجار دەمۇيىت خەبەرىپىكەمەوە، دەمۇيىت پېتىلىم، ھەستە لە خەو تو باغچەيت، بەلام ھەموو جارىك پەشىمان دەبۇومەوە، ھەستمەدەكىد گەر بىررىپىكەويتەوە باغچەيە خەفت زۇر دەخوات، بە تايىھەت ھەموو بۆزىك دەبىت ئاوارەكان لە ئۇتىلە سووتواھەكەدا بىبىنەت، دەبىت ئەو كەھ شەرمن و ترسنۇكانە بىبىنەت كە ناتوانن بچىن بۇ باغچە، دەبىت ئەو پولىسانەي بەر دەركى نىشەجىنى حکومىيەكانى ئەو بەر بىبىنەت، ئەو كەباچىيەي كۆچەكەي پاشتەوە كە جەڭ لە خوارىنى گوشت لە ژيانىدا بىرى لە هېچى دى نەكىرىۋە، زۇر خەفت دەخوات كە نىوەرپوان ئەو ھەموو پىاوه بىرسىيە لە بەرددەميدا راڈەكەن بۇ چىشىتخانە پىسەكانى ناو بازار و كەس ئاپ لەو ناداتەوە، كەس پىينالىت

باغچه تو گهرماته یان نا؟ نا وامهزانن من زور شاعیری و شتی وام، به لام هر که س و هک من ماوهیه کی دریز له بالکونی ئوتیلی ئاوره کانه وه سهیری ئه و باغچه یهی بکردبایه سووک و ئاسان ئه و حهقيقه تهی ده بینی... من حزمده کرد شاروخی شاروخ بچووبایه بق هر جینکایه کی دی و نه چووبایه بق ئه و باغچه یه. به لام بچووبایه بق دوزه خیش هر به دوايدا ده چووم. که چوومه ئه و باغچه یه و با یه کی سهير هات، پربوو له خهفتی درهخته کان، شاروخی شاروخ له نیوان دوو سنه و به ری به رزدا و هستابوو. من پیمگووت: هاوپیم ئیدی مهپق، بوهسته. ئه و به رابه رم و هستاو به زهرده خنه یه که وه گوتی: هیوادارم تو هه ممو شتیکت له بیر بیت و ژیانی پیشووی خوتت فه راموش نه کردبیت. من لیرهم بؤئه وهی له گه لتدابم. لیرهم بق ئه وهی يارمه تیت بدھم، ئه و پرۇزانه یی له به ردهم تو زان سهخت و گه ورەن... من ده بیت له گه لتدابم. تو له من زیاتر هیچ يارمه تیده ریکی قرت نییه، من چەند پرۇزه لەم شارهدا دەسۈرپىمەوە، لیم مەترسە و نتابم. من چەندین پرۇزه دوور به دوور ئاگام لە تویە، به لام دروست نازانم لە چ ئان و ساتیکدا ده بیت تو پرۇزگاربکەم... هه ممو موسیقاریکی گه ورە فریشتە یه کی هە یه منیش فریشتە تۆم.

من لیی نزیک دەبۈومە وە دەمگووت: کى توی ناردووە بق لای من، خودا یان شەيتان؟ تو فریشتە کیتیت و دەته ویت چیم بۆ بکەیت؟ بە هیمنى دەیگووت: من نه خودا ناردومى، نه شەيتان... من هیچ نیم جگە لەو موسیقا خەوتتووھی ناو خوت، تو له بېرت چوتھە و موسیقاریک لە ناوتدا یەو كۈزراوە. من هاوپیی ئه و موسیقاره مردووھی ناخوتم کە بە ناوى هه ممو موسیقاره مردووھ کانه وه هاتووم، من موسیقاره مردووھ کان ناردویانم، ئه و هاوپی دېرىنانە خوت ناردویانم، ئه و كۈزراوانە ناردویانم کە تو تاکە شاهیدیت کە لە بیابانە کاندا كۈزراون... تو ش پەوانە كراوی ئەوانیت. تو پەوانە كراوی موسیقاره مردووھ کانیت، من لە لای خوداوە

نه هاتووم بۆ لای تو، لەلای ئەوانه وە هاتووم کە خودا فەراموشىكردون.
جەلادەتى كوتى نامە يەك هەيە دەبىتە بگات، توھلگرى ئە و نامە يەيت.
من دەمپرسى: شاروخى شاروخ ئە و نامە يە چىيە، لە كويىھ، من لە كىنى
وەردەگرم و دەيدەم بە كى؟

زەرەدەخەنە يەكى دەگرت ھەموو تارىكى پۇشىندە كرده وە: تو تەنبا
ھلگرى نامە يەك نىت، تو پۇستە چىيەت، پۇستە چىيەت لە تىوان ئىمە و
ئەواندا... منىش كۆمەكت دەكەم. جەلادەتى كوتى، نايىت مەندالىكى وا ساولىكە
بىت، تو پۇستە چىيەك نىت لە بايەتى پۇستە چىيە ئاسايىھەكان. من نازانم تو
دەبىت چى بگوازىتە وە، بەلام دەزانم شىتىك دەھىننەتە وە كە دونيا پېتىسى
پىتىھتى.

تا دەھات باغچە كە تارىكتىر دەببۇو، من و ئەو شان بە شانى يەك بە¹
ناو درەختە كاندا دەپقىشتىن، دەمگۈوت: ج جۆرە نامە يەكە دونيا پېتىسى
پىتىھتى؟ شاروخى شاروخ من ھىشتا زىندۇوم، تو پېتىبلى مەرددووه كان
چىيان ھەيە، ئىمە پېتىستان پېتىتىت؟.

شاروخى شاروخ دەيگۈوت: مۆسىقايان ھەيە... مۆسىقا... سەيركە
جەلادەتى كوتى. مەدىن ھەميشە كاتىك دېت مەرۇف ھىشتا كارو قسەى
خۆى تەواو نەكىردو، گرنگ نىيە مەرۇف كەى دەمرىت و لە كوى دەمرىت،
گرنگ ئەوهىيە مەرۇف ھەر كاتىك بەمرىت ھىشتا قسە يەكى ماوه بىكات، ھىشتا
ئاوازىك ماوه بىزەننەت، ھىشتا نامە يەك ماوه بىنۇسىت. ھىچ ئادەم مىزادرىك
نامەرەت و سەر مىزەكەى خالى بىت. بەلام جەلادەتى كوتى، بمانبورە ئىمە
نەوهى جەنگىن، كە مردىن ئاوازە كان ھەمووى لە سەرلى پەنچەماندا بۇون،
مۆسىقاكان ھىشتا لە ھەناسەماندا بۇون، حەرفە ساواكان لە گەروماندا
بۇون. تو لە و سەرەقىكى ئۆركىسترايە دەچىت كە لە شوينى خۆتە وە ھاوارە
ناتەواوهكانى ئىمە تەواو دەكەيت...

من ده مگووت: من خودا نیم تا ئوه بکەم... خودا نیم.
 شاروخی شاروخ دهسته سپیه‌کانی دهسته سەر شام و دهیگووت:
 پیویست ناکات خودا بیت تا ئوه بکەیت، دهسته مرۆف بیت، مرۆفیک بیت
 بە هەموو لاوازى و خەوشەکانی مرۆفەوە. پیویست ناکات خودا بیت تا
 ئوازىكى من تەواوبکەیت، ھېننەت دەويت بە وردى گۈئ لە سۆزم بکرىت.

من بە ترسەوە دەمپرسى: بەلام ئەو کات من دەبىم بە چى، دەبىم بە^{خزمەتچى مردىن يان ڙيان؟}
 بە ئامادەگى پیاوېكەو كە خۆى بۇ هەموو پرسىيارىك ئامادەكرىدۇ،
 گووتى: تو دەبىت بە پېغەمبەرى مؤسیقاره مردووه‌کان، دەبىت بە كەسىك
 ڙيان پیویستى پېيەتى، ڙيان كە زورجار قىسى خۆى ناکات و دەمرىت،
 تو مردووه‌کان زىندۇوناکەيتەوە، تو ڙيان تەواو دەكەيت. زىندۇوبۇونەوەي
 مردووه‌کان درۆيە، بەلام ئەوەي هەموو مەخلوقىك مافى ئەوەي دەبىت
 پستەي راستەقىنەي خۆى تەواوبکات، دەنگىك دەبىت بۇي تەواوبکات،
 مافى هەموو پۇچلەبەرينىكە. تو ھەستناكەيت ئېمىھى مرۆف لەسەرمانە ڙيان
 تەواوبكەين... ڙيان بەو مانا گەورەيەي كە شتىكە لەسەر و جەستەي من
 و تۈۋە، شتىكى گەورەترو بەرىتىرە لە من و تو، وەك ئاكىرىك وەھايە
 كە من بەشىكى لە دلى خۆمدا ھەلدەگىرم، ئاكىرىك كە من دەپرۇم و زەۋى
 جىدەھەيلەم ھىشتا بېرىكى ھەر دەسووتىت، وەك مەشخەلىك كە ھەتا ھەتايە
 لە دوورەوە دەسووتىت. جەلا دەتى كۆتر، قەدەرى تو ئەوەي لە بىرى
 هەموومان بېزىت. تو نويىنەرى هەموومانى لەسەر زەۋى...
 بە ئەسپاپىي دەمگووت: بەلام بۇ من؟ بۇ من بە تەننیا؟

بە سەرسامىيەوە دەيگووت: لە بەرئەوەي ئەو مؤسیقاره مردووهى
 ناو تو ئەو شاعيرە كۈزراوهى ناو ناخت، ئەو جوانىيە زىندە بەچالكراوهى
 نىتو دىلت، بەشىكە لەو مؤسيقا كۈزاوهى ناو من، بەشىكە لەو ئاوازە

کوژراوانه‌ی موسیقاره گهوره‌کانی دونیا نه یانتوسیوه، بهشیکه له و جوانیبه جاویدانه‌ی که له‌گهمل جوانیبه‌کانی تردا به دریزایی میژوو و کوژراون.
به ترس و گومانی یه‌کینکه‌وه که له هیچ تینه‌گات، ده‌مکووت: به‌لام خو من ته‌نیا که‌سیک نیم موسیقاریکی کوژراوم له دلی خومدا هه‌لگرتیبت، ته‌نیا که‌سیک نیم پرپم له جوانی کوژراو، پرپم له ئاواز که پوشناشیان نه‌بینیو.

شاروخی شاروخ سه‌یری دره‌خته به‌رزه‌کانی ده‌کردو ده‌مکووت: کن ده‌لیت تو به ته‌نیابت؟ کن ده‌لیت به ته‌نیابت؟ لهم ساته‌دا که من و تو قسه ده‌کهین، ده‌شیت یه‌کینکی تری وهک من، پیاویکی سپیپوشی تر، به کتیبکه‌وه له جانتاکه‌ی پشتیدا، له باعچه‌یه‌کی تردا، یان له کتیخانه‌یه‌کدا له کتیخانه غه‌مگین و فه‌رامؤشکراوه‌کانی سه‌رزه‌وی، له‌گهمل مرؤفیکی تردا قسه‌بکات، هه‌ولبدات ئه و شیعرانه بھینتیوه زمان که ده‌بایه بنوسراپانایه، ئه و شانه زیندووبکات‌وه که خویان زیندوون و ده‌رفه‌تیان نه‌بووه له دایکبن. له‌وانیه له مه‌رسه‌میکی بچوکدا لهم شاره‌دا، یاخود له شاریکی تردا نیگارکیشیکی مردوو، له‌گهمل ئه و هونه‌رمه‌نده کوژراوه‌ی ناو که‌سیکدا قسه‌بکات تا ئه و نیگارانه بکیشیت که هه‌رگیز نه‌کیشراون... جه‌لا‌دته‌کیشیت، تو به‌ته‌نیا نیت. زورجار مرؤف ده‌نوستیت، موسیقا لیده‌دات، نیگارده‌کیشیت، بیش‌وهی بزانیت که له پاستیدا ئه‌وهی ده‌یکات ته‌واوکردنی ئیشیکه بهر له و له شوین و زه‌مانیکی تردا ده‌ستی پیکردوه. مرؤف هه‌مووی ته‌واوکه‌ری بیکه.

من ده‌مپرسی: به‌لام من کهی ده‌ست پیتده‌که‌م، کن ئه و کارانه‌م پی راده‌سپیرتیت که ده‌بیت بیکه؟

شاروخی شاروخ ده‌مکووت: جه‌لا‌دته‌کیشیت تو ئیستا ده‌ستت پیکردوه، تو له میژه ده‌ستت پیکردوه، من لیره‌م بقئه‌وهی له‌گه‌لتدايم، ته‌نیا بقئه‌وهی له‌گه‌لتدايم، من له جیهانیکی تره‌وه هاتروم تا له برى هه‌موو هاپیکانت،

له بری ههموو ئهوانهی پیتویستیان بە تۆیە. جەلادەتى كۆتر من لىرەم، من لەم شارەدام، لەم باغچەيەدام، شەوانە لىرەوە مۆسیقا لىدەدەم. ئەم باغچەيە مالى منە.

من باوهشم پیادەكردو دەمگۈوت: شاروخى شاروخ تۇ چىيت؟ تۇ مردویت يان زىندۇويت، پېمبلى؟

چاوه شىنهكاني لە تارىكىدا دەدرەوشانەوە دەيگۈوت: تۇ دەبىت وەلامى ئەو پرسىيارە بىزانتىت، ئىستا دەبىت بىزانتىت، من نەزىندۇوم نە مردووم جەلادەتى كۆتر، ھىچ كەسىك لەم شارەدا نەزىندۇوە و نە مردوو، وەك چۈن ئەم شارە پېرە لە خەلکى مردوو كە وادەزانىن زىندۇون، گۇرسەستانەكانىش، گۇرەپانەكانى جەنگىش پېن لە خەلکى زىندۇو كە خەلکى وادەزانىن مردوون. من چەند سالىك لەم وېر ئەو وەلامەمدايىتەو، چەند سالىك لەم وېر، بەلام من خەلکى ئەم شارە نىم، من لىرە غەربىيم، من لە هەموو شارەكانى دونيا غەربىيم، ئىشى من ئەوهىيە ئەو جوانىيە تىكشكاوه بېيەكەوە بنىتمەوە. ئەو جوانىيەيى مردن پچىراندویتى. بەلام دەبىت بىزانتىت من خەلکى شارىتكى ترم...

وەك يەكىك ئارامى لەبرېراپىت گووتم: دەزانىم چ شارىتك دەلىت، شارى مۆسیقارە سپیمهكان، وانىيە؟ تۇ لهۇيە هاتوویتەو، لەو شارەوە گەپاوىتەو، تۇ لهۇ شارەوە هاتوویت.

بە ئارامى دەستى خستە سەر شام و گۇوتى: جەلادەتى كۆتر، من و تۇ نابىت زۆر قىسەبکەين، تۇ دەبىت پېشۈوبەيت، من هەميشە لەم باغچەيەدام، ئىرە مالى منە. تۇ ڈيانى خۇت دەزىيت وەك ئەوهى منت نەبىنىتىت، بەلام شەوان لەم باغەدا فلۇوت لىدەدەم، ئاوازىك تەنيا تۇ لەسەر ئەستىرەيە دەبىيىستىت، ئەوه زمانى نەھىنى من و تۆيە، لەم شەوهوو من تەنيا بە مۆسیقا قىسەت لەكەلدا دەكەم... نابىت ئەۋەت بىرېچىتەو كە مۆسیقا زمانى من و تۆيە... جەلادەتى كۆتر، تۇ ڈيانى خۇت دەزىيت، من لەكەلتىدام، لەم

باغچه‌یه و له که لتدام... تا کوتایی.

وای ده گووت و به خیراییه کی گهوره لیم دوورده که وته وه، من ده ستم
ده برد بیگرم به لام نه مده توانی، له چاو تروکانیکدا له پینچاو پینچی ئه و
باغه و له ناو دره خته پیره کانیدا ونده بیو.

من له یادم نییه ئه و شهوه چون گهرامه وه بق گنلاسی سپی، له یادم
نییه چون خه وتم، به لام که به یانی به ئاگا هاتمه وه دلنيابووم ئیدی من
به شیکم له دونیایه کی نادیار نه زانراو...

کەسی سیههه

مسته فای شه ونم... ئه و پیاوه وی له شه ویکی تاریکدا بالنده کانی بینی

له و شهوه دوورو دریزانه دا که من به دوای شاروخی شاروخدا ده گه رام،
ریگام که وته سه ر پیاوینکی سهیر. شه ویکی بیوینه بیو له و شه وانه بالنده
سیبیه کان دروستیانکرد، هیندی له ئوتیلی گنلاسی سپی دابزیم، دهیان
بالدار له چوارده ورم که وته فرین، ده رؤیشتم و ئه وان به سه ر سه رمه وه
وهک چه تریکی سپی و هابوون، دهیان بالنده نه سرهوت که هەندیجار له
سه ر شانم دەنیشتنه وه، له سه ر ده ستم ده وهستان، به نز میبیه کی سهیر که
وهخت بیو بالیان دهیدا له زه وی ده فرین. من بیه بالندانه وه به هەم وو
قەیسەرییه کاندا رؤیشتم و کەسم نه بینی، چوومه ناوە راستی شار و هیچ
کەس دیارنه بیو، له فولکە کەی ناوە راستی شاردا وەستام، ئه و فولکە یهی
ھەمیشه پولیسیتکی خە والووی هاتوچق تیاده وەستا، کە له ئامیزیک دەچوو
خراب قورمیشکرابیت، به ئارەزووی خۆی فیکەی لیده داو به ئارەزووی
خۆی دەستی دە جو لاند. له و فولکە یه و ھەستمکرد ئه و بالدارانه دهیانه ویت
من بەرە جینگاییه کی تایبەتی بیه، پیشتر کاتیکی وا زور و مەودایه کی وا

دریز هاوبی له‌گه ل مندا نه فریبوون، هندیجار هستمده کرد به شهقامیکی تایبه‌تیدا ده‌مبهن، به ئاراسته‌یه کی دیاریکراو رامده‌کیشن. خوشحالبووم ئه و بالداره سه‌یرو سپیمانه خۆم ھەیه، من پیاویک بیوم ھیچ شتیکم نه‌بوو، نه‌مال، نه ده‌ستگیران، نه پاره، نه ئیش، نه به‌ھریه ک بتوانم بیخه‌مکار، به‌لام شتیکم ھە‌بوو که کەس نیهتى، کۆمەلیک بالنده که هندیجار به‌سەر سەرمدا دەفرن... نا ھیچ کەسى تر لە دونیادا ئەوهى نه‌بوو، ھیچ پاشایه ک لە ھیچ سەردهمیکدا نه‌یتوانیو سەیرى ئاسمان بکات و بە پۆلینک بالدارى ویل و کیتى بلىت ئەوانه بالنده مىن، به‌لام من دەمتوانى... کاتىك ئەو بالنداھم دەبىنى خۆم بە دەولەمەندترین پیاوی دونیا دەزانى، چونکە دەمزانى من تاکە مرۆغیکم لەسەر زھوی پۆلینک بالنده خۆی ھېبىت.

ئەوان دەفرپىن و من بەدواياندا دەرۇيىشتىم، من دەرۇيىشتىم و ئەوان بە دوامدا دەفرپىن. كوجە لە دواى كوجە و شەقام لە دواى شەقام. شار سەرتاپاي نوقمى تارىكى بىوو، لە ھیچ جىڭايەکدا گلۇپ نه‌دەسووتا، به‌لام من دەمتوانى لە تارىكیدا بالنده کانى خۆم بىبىنم. ھىدى ھىدى هەستمکرد بە پىتىكايەکى تایبەتیدا بەرھو شەقامىك دەرۇم کە پىتشتىر تەنيا چەند جارىكى كم پىتىدا رۇيىشتىبۇم، شەقامىك بىوو پېر لە كۆشكى گەورە گەورە. لەسەرى ئەو شەقامەوە بە بنارىكى پېر درەختدا سەرەتكە و تىت و دەگەيىشتىتە سەر يالىكى بەرز، لەۋىوە دەتowanى بەسەر بەشىكى دىكەي شاردا بىروانىت کە دەكە و تە پشت هەندىك بەرزايى بچۈلەوە. من دەموىست بگەمە سەرھو، لەۋىدا پاشماوهى دیوارىكى كون ھە‌بوو، سال دواى سال داچووبۇو، هەر ماوهىو زھوی چىنېكى خواردبوو، تا واى لىنەتابۇو مەرقۇ دەيتوانى وەك بەستىكى نزم بۇ دانىشتن بەكارىيەتتىت. ئەو شەھو دەموىست لەسەر ئەو سپیه‌کان لەسەر ئەو درەختە بەرزانە نىشتەوە. لەويكانەدا چەلە بەرزەکان و لقە شىتەکانىان بە جۇرىك تىكەلاوى يەك بۇوبۇون، دىمەنلى دارستانىكى

شەيتانيان بەخشىبىو بەو شويىنە. من لەسەر لىتوارى ئەو ديوارە دانىشتم و سەيرى شەقامىكى دوورم دەكىرد كە جار جار ماشىنىك بەخىرايى پىا تىيدەپەرى، هىند بىدەنگ بۇو، مروقى دەيتوانى گوئى لە هەوا بىت كە بەسەر كەلاكاندا دەپرات. لەگەل ئەوهشدا من گويم لە دەنگى پىتى مستەفای شەونم نەبۇو كە لە نزىكمەوە دانىشت و گووتى «ج شەويىكى فىنك و خوشە». من كە دەنگى كۆتۈپرى ئەو پياوه رايچەلەكاندەم، بە ترسەوە لام كرده وەو لەلائى راستى خۆمەوە سىتىھەرى جەستەيەكى زەبەلام بىنى، جەستەيەك دوو جار لە من گەورەتر، هىند تارىك بۇو نەمدەتوانى ھەموو ورددەكارىيەكانى روحسارى بىينم، بەلام پياوينكى پان و پۇرى گەورە بۇو، بە ناوشاۋانىكى پان و قىزىكى كەمەتكى درېتىزەوە. ھەستمكەر ئەويش لە تارىكىيەكەدا دەيەوەيت من بىيىنت. بەلام ئاشكراپۇو چاوى لە من كىزترە. سەرهەتا ترسىنكى گەورەم لىنىشت، بە قەدو قەوارەدا كەسىنگ نەبۇوم بتوانىم لە وىزەرى بىتىم، بەلام بە جەلەكانىدا، بەو چاڭەت و پانقولەي بەريدا لە پياوخرابىتكى شەوگەر نەدەچوو، كە بەدوايى نىچىرىنكىدا كۆچەكان تەبىكتەن. من بە پەشۇكەنانەوە گووتىم: ھا بەرىز مەن ترساند، لە راستىدا شەويىكى فىنك و خوشە، بەلى، بەلى شەوانى ھاوينى ئەم شارە ھەميشە خوش بۇو، ئەم شارە ھىچ شەتىكى نىيە شەوانى ھاوين نەبىت، ئەوھى لىندهربەتىنە و باقىەكەي فرىندرە جەھەنەمەوە زەرەر ناكەيت. بە ئەدەبەوە پرسى: دەتوانىم دابىنىشىم؟ گەر روحسەت ھەبىت؟ گووتىم: بىنگومان دەتوانىت، من يەكە مجارمە بىتىم بۇ ئەم جىڭايە، حەزمكەر لىتىرەوە سەيرى ئەو ئۇتومبىلانە بىكەم كە لە دوور بەسەر ئەو شەقامەدا دەرقۇن... بە دوايى ھاوبىتىكىشدا دەگەرىم كە تەنبا بە شەو دەردىكەوەيت.

لە تەننىشتمەوە دانىشت و گووتى: بەلام ئەو بالندە سېپىيانە بالندەتىن، وا نىيە لەگەل تۇدا بۇون؟ سەراسىيمە ئاپەرەم لىتايەوە و بە قۇولى تەماشامكەر و ھىچم نەگووت. كەس لەهوبەر ئەو بالندە سېپىيانە نەبىنېبۇو،

من به پروردی پوناک له‌گهله او بالندانه‌دا به بازاردا ده‌سوپامه‌ووه که‌س نه‌یده‌بینن. شتیکی سه‌یربوو له شه‌ویکی ئه‌نگوسته‌چاودا یه‌کینک له تاریکیدا ده‌رکه‌وینت و پرسیاری ئه‌و بالدارانه‌م لشیکات که له‌سهر دره‌خته‌کان ئارام هه‌لنيشتبوون. که زانی من بیده‌نگ ده‌بم گووتى: دلنيام ئوانه بالنده‌ی تون. که‌میک پیش ئیستا من له سه‌ربانی ماله‌که‌ی خۆم‌ووه ته‌ماشای ده‌ره‌وهم ده‌کرد و تۆم له‌گهله بالنده‌کاندا بینی، من شه‌و زور که‌م ده‌خه‌وم، شه‌وان له سه‌ربان تا به‌یانی دیم و ده‌چم، هه‌ندیجار زور دره‌نگ خۆم ده‌گۆرم و دیم بق‌ئیره، دیمه سه‌ر ئه‌م به‌سته داده‌نیشم، گه‌ر کاره‌با هه‌بیت، شار لیزه‌ووه دیمه‌نیکی قه‌شەنگی هه‌یه، به تاییه‌ت به‌ری خۆرئاوا. من حه‌زم له‌سه‌یرکردنی کلۆپی شاره گه‌وره‌کانه له‌شوینتیکی به‌رزه‌ووه، ئه‌وهش نه‌بیت ئیره شوینتیکی باشه بق‌بیرکردن‌ووه... من به‌رده‌وام لیزه‌دا داده‌نیشم و بیرده‌که‌مه‌ووه.

گوییم له خیزه‌ی سنگی بwoo که قس‌هیده‌کرد، له و پیاوه قهله‌وانه‌ببوو که دواى چه‌ند رسته‌یه‌ک هه‌ناسه‌یان سوارد‌هه‌بیت. من بؤئه‌ووهی باسی بالنده‌کان نه‌که‌م، گووتى: بیر له چى ده‌که‌یت‌هه‌وه؟ هه‌ناسه‌یه‌کی قولی هه‌لکشاو گووتى: زور بیر له تنه‌ایی ده‌که‌مه‌ووه. زور جاریش بیر له خودا ده‌که‌مه‌ووه. و‌لامه‌که‌ی گه‌لیک کورت و ئالۇزبۇو بق‌من، و‌ک ئه‌وهی خۆی بزانیت چ و‌لامیکی سه‌یری داوه‌ت‌هه‌وه گووتى: بیر له شتى تریش ده‌که‌مه‌ووه، زور شتى تریش، به‌لام له هه‌رشت زیاتر بیر له تنه‌ایی ده‌که‌مه‌ووه، مرفق تا نه‌زانیت بق‌تنه‌ایه نازانیت بق‌دەزی. تۆزیک و‌ستاو گووتى: من ناوم مسته‌فای شه‌ونمه. مآلم له‌سهر ئه‌و شه‌قامه گه‌وره‌یه‌یه، برايیکی بچوکترم هه‌یه، پیکه‌وه دەزین.

هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکشاو گووتى: به‌لام ده‌بیت پیتبلیم، ئه‌و بالندانه منیان به‌ره‌و لای تۆ هیتىا.

من گووتم: منیش ناوم جه لادهت ئیسماعیله، له ئوتیلى ئاواره‌کان دهژیم.
له ژووریکی بچوکدام له قاتی شەش.
که ناوی خۆم پیگووت دووجار دووباره‌ی کردەوە گووتى: جه لادهت
ئیسماعیل و کوتره‌کان، جه لادهت ئیسماعیل و بالنده‌کان، نەمزانى مەبەستى
چىيە، بەلام هەستمکرد بىر له شتىك دەكاته‌وه، بە دلتەنگىيەوه پرسى:
بەلام پېت نەگووتم، ئەو بالندانه بالندەتى تۇن يان نا؟
من گووتم: لهوانەيە بالندەتى من بن، لهوانەيە، منیش نازانم، دلىنانىم،
بەلام هەستدەكم بالندەتى منن.

بەسەرسامىيەوه گووتى: من پېت سەيرە كومەلىك بالندە ھۆگرى
مرۆققىكى وەك تۆ بن. ھۆگرى يەكىك بن له ئوتیلى ئاواره‌کان بىزى.
ھەستم بە بىریندارى كرد و گووتم: دەتەويت بلېيت چى، دەتەويت بلېيت
ئاواره‌کان جنسىكى نزمترن له مەرۆف يان چى؟
بە سەرسامىيەوه گووتى: نا...نا... بەھىچ جۆرىك، بەلام بۇ ئەو بالندانه
لەدەورى تۆ دەفرىن. تۆ كېيت و له كويىدەتەتىپ؟
من باسى ئەو ئوردوگا چكۈلەيەم بۇكىرد كە شەۋىك چوو بۇ ئاسمان،
گووتم، من پاشماوهى ئەو ئاوارانەم، ھاپرىكتام ئىستا له ئاسمان، ئەو
بالدارانەش ھاپرىيى ئەو پۇزانەن كە دەزانىن من ئاوارەيەكى ھەميشەييم..
دواجار گووتم: ھەست ناكەيت، بالندەكانىش وەك من وەھان، ئاوارەيەكى
ھەميشەيىن؟ ھەتا ھىلانەكانىشىيان وەرزىيە، نىشىتمانيان نىيە، خەلكى ھىچ
شارىك نىن.

ئەو تەفسىرىكى كوتۇپە بۇو بۇ پەيوەندى من و بالندەکان كە له و
ساتەدا بە خەيالما ھات. ھەستمکرد بە قۇولى سەيرمەكتە، گووتى: تۆ
لە ئاوارەيەكى ئاسايى ناچىت، نازانىت ئەو بالندانه چىيان له تۆ دەويت؟
بەسەرسامىيەوه گووتم: بىنگومان ھىچيان له من ناوىت، ھىچ شتىكىيان
ناوىت. كە تۆ گولىك له باغچەكەتدا دەپوينىت و گەورە دەبىت، گولەکان

چیبان له تو دهويت؟ ئوانه گولى تون و تهواو. سروشت هيج مرؤفيك به تنهايى دروستناكتا، تو گووتت تو زور بير له تنهايى دهكېيتەو، بەلام من رام وايە، گەر زور ورد بروانىت تىدەگەيت مرۆف ھەميشە ھاۋرىتىكى ھېيە. لەوانەيە درەختىك بىت، كىلگەيەك بىت، نەسيمەك بىت كە ھەندىجار لە نزىكتەو تىدەپەرىت، من خانمەكىم دەناسى ھەندىك فريشتهى چكولە چكولە خۇى ھېبۇو، من ھەركىز لىيم نەپرسى : ئەو فريشتنە چىيان له تو دهويت.

كە من قىسىمەدەكىد، مستەفاي شەونم ھەناسەي لە خۇى دەپرى و گوئى دەگىرت، منىش ئەو دەردە كوشىنده يەم لەگەلدا بۇو، كە بىزانىيايە يەكىك گويم لىدەگرىت، نەمدەپرىيەوە. لەسەرلى چۈشىتمۇ گووتىم: سالىك پىاوىتكىم بىنى، دوو پېشىلەي ھېبۇو كە بەردەوام بەدوایەوە بۇون، بەلام كەس لىنى نەپرسى: كابرا، ئەو پېشىلانە چىيان له تو دهويت؟.

مستەفاي شەونم گووتى: بەلام بالندەكان شتىكى تىرن، بالندەكان بە پۇل دواي ھېچ ئادەمیزادىك ناكەون، مەگەر خۇى چۈخى بالدارىكى ھېبىت، يەعنى چۈخىكى ھېبىت لە يەك كاتدا بتوانىت لەسەر زەھى و لە ئاسماننىشدا بىت. چونكە من دەزانم بالندەكان تەنبا دواي كەسىك دەكەون كە دەتوانىت بەپرىت... من دەپرسم: تو دەتوانىت بەپرىت؟

من بە پېكەنینەوە گووتىم: بىنگومان ناتوانم بېرم، بەو مانايەي بال راوهشىتمۇ لەسەر زەھى بەرزىبىمەوە... نا، بىنگومان من ناتوانم بېرم. بەلام من زورجار ئەو ھەستەم ھېبۇو كە لە ئاسمانم... فېرىن ئەوهىيە ئەو ھەستەت ھېبىت كە لە ئاسماننىت.

لە تارىكىدا دەستى گرتەم و تەوقىيەكى توندى لەگەلدا كردىم و گووتى: بىنگومان، منىش باسى ئەوهەت لەگەلدا ناكەم كە بالت راوهشىتىت، باسى ئەوهەت لەگەلدا دەكەم، ئايا ھەستىكردۇو كە ئاسمان بۇويت؟ دەستىكى گەورەو قورسى ھېبۇو كە بۇ ماوهىيەكى كەم ھەستەم بە

ئازارىكى كورت و تىپەر كرد. دواتر بۇم دەركەوت، ھەر پستەيەك خەيالى بۇرۇزاندایە دەستى درېزدە كرد و تەۋقەي لەگەلدا خاونەكەيدا دەكىد. من سەيرىكى ئاسمانم كردو گووتم: فېرىن چىيە؟ ھەموو بەرزبۇونەوەيەك بەسەر شتە سادەو ئاسايىھەكاندا فېينە، مۆسىقايى جوان فېينە. دەزانىت من كەى لە ئاسمان بۇوم... دەزانىت كەى؟ ئەو كاتانەي گۈى لە مۆسىقارە مەزنەكان دەگرم.

بە حەماسى مەندالىكەوه گووتنى: جەلادەت ئىسماعىل مەنيش لە ئاسمان بۇوم. زۇرجار لە ئاسمان بۇوم، كە بىردىكەمەوە لە ناكاو خەيالىكى جوانم بۇ دىت، كە سەيرى فلىمېك دەكەم و لە ناۋىيدا وندەبم، كە كەتتىك دەخوينەوە پەيوەندىم بە دونياوە دەپچىرىت... مەنيش زۇر زۇر لە ئاسمان بۇوم... من خۇشحالم بە ناسىنىت... زۇر زۇر خۇشحالم بە ناسىنىت. من لەم شارەدا زۇر گەپراوم يەكىك بىدقۇزمەوە ئەويش لە ئاسمان بۇوبىت، فېرى بىت، لەگەل مۆسىقادا، لەگەل وشەدا، لەگەل وينەدا، لەگەل ھەستەكانى خۆيدا، بەلام خەلک تىمناگەن... تىنەگەيت. لەوانەيە كەسانىك وەك شىت سەيرمبىكەن. من زۇرجار لە خەلکم پرسىيە: ھاۋىتىم تو قەت لە ئاسمان بۇوبىت. بەلام كەس تىنەگەيە ئاسمان كويىيە.

من بە كەمىك تىفكىرىنەوە گووتم: بەلام ھەموو مەرقۇيىك دەتوانىت لە ئاسمان بىت، وا نىيە.

بە غەمېكەوه كە هيشتا سىبىھرى ئەو جۆش و خرۇشە پېشىسى پېتىسى بۇو، گووتنى: بەلام بالىندەكان نابن بە ھاۋىتى ھەر كەسىك كە لە ئاسمان بۇوبىت... تو دەلىت چى؟.

من گووتم: بەلام مىستەفاي شەونم تو دەتوانىت بالىندەكان بىبىنەت، دەتوانىت بىيانبىنەت. لە كاتىكدا ھىچ كەسىكى تر ئەو بالىدارانە نابىنەت. گووتنى: لە بەرئەوهى بالىندەتى تۇن. بەلام بە پاستى تو كېيت... تو تەنبا كەنجىكى ئاوارە نىت لە ئۇتىلىكى سووتاوادا... وانىيە... تو كېيت.

من گووتم: نازانم چیت پیلیم، راستیت دهویت من زورجار ئەو پرسیارەم لە خۆم کردوو بەلام بیهودە بۇوە، من ژیانیتىکى كەمیتک ئالۆزۇ نابەجىم ھېيە، زور شتى تىايە مايەى شەرمە، بەپىز مىستەفای شەونم ئەگەرچى من و ئىئۇھە يىشىتا يەكترى ناناسىن، بەلام حەزدەكەم بە بەپىزتان بلىم، من نە مەندالىم مەندالىيەكى ئاسابىي و نە گەنجىشىم گەنجىتىيەكى ئاسابىي... كىشەكەش ئەوهىيە، زورجار خۆشم و اھەستىدەكەم شايسىتەي ئەو جۆرە ژيانە نابەجىتىم.

ھەستىمكىد تۈزىكى ورکى جولاند و ھەناسەيەكى قۇولى ھەلكىشا و گووتى: ژيان كوا بە گوپىرەي شايسىتەو ناشايسىتە حوكىمەدەدات. من بە پىتچەوانەي تۆۋە ھەستىدەكەم ژيان لەوە زىاتر شتى پىتەخشىوم كە شايسىتەم. خەفتە مەخۇ من لەو باوەرەدام پاشەرۇڭ باشتىر دەبىت. كەمىك وەستاوا بە لاقرتىيەوە گووتى: من واپىردىكەمەوە لە پىنچ شەش سالى داھاتوودا ولاتى ئىئىمە دەبىتە بەھەشت.

من بە دەنگىكى زور جىدىيەوە گووتى: من ئاوارەيەكىم لە جۆرييەكى تر، من لە جۆرييەكى ترم. بەپىز مىستەفای شەونم ئىئۇھە خۆتان دەزانىن ئەگەر زەويىش بىبىت بە بەھەشت، ھەندىك لە موسىقارەكان، ھەندىك لە شاعيرەكان و اھەستىدەكەن ھەر لە دۈزەخدا دەزىن. من نە شاعيرىم و نە موسىقارىكى باشىشىم، بەلام دەتوانم بلىم، لە تۆخمى ئەو مەرقانەم. من لەو بالىدانەم ئەگەر ھەيلانەشم بىدەيتى نازانم چى لىتىكەم. ئەگەر كوشكىكى خۆشىشىم ھەبىت، حەزدەكەم بىرقەمەوە بۇ ئاو ئوتىلە سووتاواه، لە بالكۈنە چەكۈلانەي ژۇورەكەمەوە لە قاتى شەشەوە دونيا بىبىنەم، ھەستىدەكەم لەوپىوە دونيا جوانتر دەبىنەم.

لە تارىكىيەكەدا بەترسىكەوە گووتى: كەواتە تو ئاوارەيەكى بەختە وەرىت. من بە كەمىك نارەحەتىيەوە گووتى: نا... نا. ھېننە ھېيە من لە كارەسات پاناكەم، خەلكى لە كارەسات پادەكەن و من بە پىتچەوانەوە خۆمى

تیغه‌ریزیده‌دهم. خه‌لکی دوای ماوهیه‌کی که هم همو شتیک له بیرده‌کهن. به جورینک په‌فتارده‌کهن و هک نهوهی هیچ نهبووبیت، به لام من دهستدنه‌خه‌مهوه ناو خوّله‌میشنه‌که‌هو ده‌گه‌پیم، ده‌گه‌پیم، تا دوا پشکوی تراژیدیاکه به‌دهست ده‌گرم.

مسته‌فای شهونم گووتی: چهنده ئه‌و بالدارانه هاواریتمن... ماوهیه‌کی دریزه؟ وانییه... ماوهیه‌کی دریزه؟

من گووتم: نا... ماوهیه‌کی دریز نییه، ماوهیه‌کی زور کورته. که‌مینک هناسه‌ی له خزی بېرى و پاش نیستیک و هک يەکیک شتیکی ترسناکی له دهرونى خزیدا گرتیت و له ناکاو به‌رهلاییکات، گووتی: تو يەکامین که‌س نیت من له‌گه‌ل بالنده‌کاندا بیبینم... تو يەکه هم که‌س نیت... پیش تو ئه‌و بالنده سپیانه بالداری «هاواری قودسی» بعون، که من ناومنابوو «هاواریتی بالنده سپییه‌کان».

من گووتم: بەیارمه‌تی خوت ده‌توانم هاواری قودسی بناسم. ده‌توانیت پیم بناسینیت.

بۇ يەکه مجار بە‌دنگى بە‌رز پېیکەنی، دواتر و هک هەستبکات پېیکەنیت‌کەی لايق نییه، كوتپر و هستاو گووتی: هاواری قودسی له پازده‌سال له مەوبه‌رهو مەردۇوھ. نهوهی من بۇت باسده‌کەم پیش هەزدە سال له وەوبەر بۇو. ئه‌و پۇزگاره‌ی هاواری پۇزگاره‌یه‌کی هەبۇو هەمو شار بکات بە يەک تابلۇق گەورە... هەمو شار له مسەر بۇ ئەوسەر بە هەمو دیوارو شەقام و گۈرهپان و سەربانە‌کانه‌وھ، دەيویست دیوارى هەمو مالیک بکات بە بشیک له تابلۇق بە جورینک گەر له دووره‌وھ تەماشاتکرد هەمو ماله‌کان و هک يەک نیگارى تەواوکار وابن. نیگارى شارینکى هيمن و سیحر اویی کە ملیونه‌ها بالندەی سپى بەسەریدا دەفرىن. دەزانم بېرۇكە کە خۆی شیتتیکى تەواوبۇو، پۇزگاره‌یه‌کی خورافى بۇو، خوشى دەیزانى کە هەرگىز ناتوانیت تەواوییکات، به لام گرنگ نەبۇو بەلايەوھ تەواوده‌بیت

یاخود نا... دلنيابوو پۇزىك يەكىن دىت دواي خۇى تەواويدەكەت... شىتى
بۇو، من پىتىدەلىم شىتى تەواوبۇو، بەلام ئە و خۇى واي ھەستىدەكرد ئىشى
نىڭاركىشىكى تر تەواو دەكەت، ئىشى يەكىكى تر كە شەۋىك لە شەوه
تاريکەكان لە باعىكىدا بىنېبۈرى و پىتى گۇوتبوو كە لە شارىكى ترەوە
ھاتووە تا داواي لىتكات ئە و ئىشەى بۇ تەوابكەت. من يەكەمچار ھاۋىرى
قۇدىسىم لىتەدا ناسى، پىش ھەڙدە سال لەمەوبەر... لەسەر ئەم بەستە، لە
شەۋىكى تاريکىدا، بە خۇى و كۆمەلىك بالندەوە.

كە قىسەكانى تەواوكىد خەرىك بۇو دەخنكا، ھەستىمكىد لەگەل دوا
رېستەيدا منىش ھەناسەم بۇ نادىرىت. تا ئە و كاتە وام ھەستىدەكرد سەرتايى
ئەم چىرۇكەى من دەگەرىتەوە بۇ دەنگى ئە و مۆسیقا نادىيارەى لە ناكاو
لە ژيانى سامىرى بابلىدا سەرى ھەلداپۇو، بەلام ئىستا ھىدى ھىدى
شتە كان ئالقۇزى تر دەبۈون... ئەوە يەكەمین جارم بۇو ھەستىكەم، ئەم چىرۇكە
نەسەرتايى ھەيە و نە كۆتايى، بەلكو وەك بازنه يەكى گەردونى وەھايە، كە
تا ناكوتا بەدەورى چەقىكى نادىياردا دەسۈرپەتەوە.

مىستەفای شەونم دواي ئىستىك لە تاريکىدا سەيرىكىرم و گۇوتى: بۇ
بىتىدەنگىت؟.
بە دەنگى يەكىن كە خەرىكە دەختىكىت، گۇوتىم: لە بەرئە وە نازانم چى
بلېيم.

پاش پشۇويەكى دى، مىستەفای شەونم لە شوينى خۇى ھەستاۋ
گۇوتى: شەۋىك ھاۋىرى قۇدىسى، ھاۋىپىي بالندە سپىيەكان، لە ناوهپاستى
شاردا، كاتىك خەرىكى دروستكىرىنى بەشىك بۇو لە نىڭارەكەى خۇى،
مەفرەزەيەكى عەسکەرلىقەيان لىكىرد و لەسەر پەيژەكەى خۇى خىستيانە
خوارەوە مەرد. من لە و كاتە و بەرە دەۋام دەبىيىنم... هەر كاتىك دىيم بۇ
ئىرە و دادەنىشىم دەبىيىنم... بىمۇرە كاڭ جەلادەت ئىسماعىل، ھىوادارم

تیگهیت بوجی من بهم تاریکییه بهدوای تودا هاتم، هیوادارم لیمببوریت... من ده بیت برقم... هستد که هلهبووم، هستد که هله بالدارانه منیان به هلهدا برد. نه ده بایه بهاتمایه.

دهستی دریزکرد و توقیه کی سهیری لهگه‌لدا کردم، و ک عهزیزی کی خوی به خویه و بنویتیت منی به خویه و نوساند و گووتشی: بمبوره، باشتر وایه برقم... نامه‌ویت دونیا پوناک بیته وه. لهوانیه پوناکی بمانکاته هاوپیی یه ک. من یادگاری تالم لهم جیگایه دا ههیه... یادگاری تال به پله لهو یاله دابه‌زی و لینم دوورکه و ته وه. له دووره وه هاوارم لینکرد: به پیز... به پیز... قوربان، جه‌ناب، کاک مسته‌فه... ده توانم بزانم کامه‌یه مالی ئیوه؟
بیته وهی و لاممبدات وه له تاریکییه که دا ونبوو.

ئوه یه که مین یه کدی بینینی کورت و ترسناکی من بwoo له گه ل مسته‌فای شه‌وندا، ئه و پیاوهی دوای گه‌رانه وهی من له گه‌شتی دوورود ریزی خوم له شارو گوندہ‌کانی کورستاندا ده رکه و ته وه دووباره سه‌رتاپای دونیای منی دایه وه بیه کدا. مسته‌فای شه‌ونم، ئه و پیاوهی له ساتیکدا ده رکه و ت که ژیانم به رگهی نه سیمی نه ده گرت، که چی ئه و گه‌رده‌لوولی بوجیتانا.

بهشی سیه‌هم

دادگا

خوتان دهزانن بینینی من بو شاروخی شاروخ چهند پقزیک دوای
 ئه و چاوپیکه و تنه سهیرو ئالقزو پرمانایه بwoo لهکله ئه و پیاوه قله و دا
 که به زهمه دهیتوانی هناسه بدت. دوای دهرکه و تنى شاروخی شاروخ
 شته کان لای من ئاشکراتبوبون. ده متوانی سیبیه‌ری هیلینیکی دیاریکراو
 له بەرچاوی خۆم ببینم، ده مزانی لەیە کاتدا له دوو جیهاندام، جیهانیک
 ئه و دوئیا ساده و ساکاره‌یه که هەموومان تیاده‌زین، جیهانیکی تریش
 دوئیا کی تره، دوئیا کتاه نەمدە توانی وردە کارییه کانی باسبکەم،
 نەمدە توانی باس له چۆنیتى و دروست بوبونی بکەم. جیهانیک بwoo له
 سەرتاواه رو خسارى خۆی نیشاندەدام و وندە بwoo. له دوورگەیەک دەچوو
 له ناواه راستى دەریا يەکدا کە مەلەوانیکی ماندوو بەرهە رووی مەلە دەکات،
 دورگەیەک کە هەندیجار لە پېشچاوی وندە بیت و هەندیجار دەردە کە ویت،
 هەندیجار نزیک دەکە ویتەوە و هەندیجاریش دەبیت بەسەراب. نامە ویت
 پېش وردە کارییه ئالقزو کانی حکایەتەکه بکەوم، بەلام من دللىام هەموو
 ژیانیک دوو دیوی هەیە، دیویکی بینراو لهکله دیویکی نەبینراودا، هەموو
 شاریک دوو دیوی هەیە دیویکی بینراو لهکله دیویکی نەبینراودا، هەموو
 چرکە ساتیکی میژوو دوو دیوی هەیە، دیویکی بینراو لهکله دیویکی
 نەبینراودا، هەموو مرگنیکیش دوو دیوی هەیە دیویکی بینراو لهکله دیویکی
 نەبینراودا. کیشەی هەرە گەورە مەرۆف ئەوھەیە کە زۆرجار ئەم دوو
 دیوی ئاگاداری يەکتر نین، لە بەرئەوە جیهان ھەمیشە وەک شوینیکی ئالقزو
 پەرنەیتی دەمینیتەوە، وەک جىگايەک کە تەنیا يەكجۇر حەقىقت و يەكجۇر

لورزیک دهیبات به ریووه، من ئیستا واده بینم که هەندیک له وانهی دەمن
دەتوانن نیوهیه کى زیندووی خویان لە سەر زھوی جىتىپەلەن. بەلام نیوهیه کى
خەوتۇو... دیارە لەم خالەدا دەبىت زۆر وریابن، من باس لە خەوتىن ناكەم،
بەو مانایەی کە ئامىرەیەک دەخھویت و دواتر كەسىك دىت بە ماچ لە
خەوی ھەلدەستىنى، نا خەو لىرەدا مانایە کى تەواو جىاوازلىرى ھەيە، من
باس لەو زىنده گىيە خەوتۇو دەكەم و دەك خەونى پارچە يېك مۇسیقا
بەرلەوهى يەكىك لىتىدات و بىھىتتەوە قىسە. كاتىك مۇسیقا ونە، كە ئامىرەيک
و پەنچەيەک نىيە لە خەوی ھەستىنى، ئەو بەو مانایە نىيە كە لە ناو ھەر
ئامىرەيکدا ھەزاران پارچە مۇسیقاي خەوتۇو بۇونى نىيە. ئىتمە ئیستا کە
گۈي پادەدىرىن، جىڭ لە ھازەر بىدەنگى ھىچى تر نابىستىن، گويمان لە
مۇزارت نىيە، بەلام ئەمە مانای ئەو بۇونى نىيە مۇزارت نىيە. مۇزارت لە دىووه
نەبىنراوە كە جىهاندایە. زۇرجار كە شىعەرەك دەخوينىنەوە، ھەستەكەين
پىشتر ئەو شىعە لە ناوماندا بۇوە، بە جۇرەك لە جۇرەكان لە سەرەي
زمانماندا بۇوە ياخود راستىروايە بلىم لە بەرددەرگائى رەقماندا وەستاوه.
لەو كاتانەدا گەر بتوانىن لە گەل ئەو شىعەدا بدوتىن، ھەقمانە لىتى بېرسىن:
ئەي شىعەر جاۋىدۇ جوان تۆ چەند وەختە لە كويى؟ بېگومان ئەو شىعە
نىشتەجىي ھەرىمەتكى دىكەبۇوە، ھەرىمەتكى ئىتىگار نىزىكە لە ئىتمەوە، بەلام
سووك و ئاسان لە ئاستە نەبىنراوە كە جىهاندایە... من ھەر وەختىك
مۇسیقاي جوانم لىدابىت، ھەستەكەن دواي بىدەنگبۇونى ئامىرەكان،
دواي خاموشبۇونى دەنگى ئاوازەكان، ھەميشە بەشىكى ئەو مۇسیقايە بە
زىندووېلى لە ھەوا دا ماھەتتەوە، و دەك چۈن زۇرجار پۇز دەبىتتەوە، بەلام تا
ماوهىيەكى درىز ھىشتا ھەر گويمان لە ھەناسەي شەوە لە ناو كوجەكاندا،
چۈن زۇرجار لە ناوه راستى پايدىزا چاول يىكەننىن و لەناكاولە ناو رەقى
درەخت و خەزان و خەزەلەردا سەوزىيەكى كوتۇپر دەبىنن. من ھەميشە
لە خۆم پرسىيە كە پايدىز دىت بەھار دەچىت بۇ كوى؟ لە خۆم پرسىيە

که مردن دیت ژیان ده چیت بُو کوی؟ که ئەم شاره ئاسنین و دلتهنگانه دین، شاره جوان و ئەفسانه ییه کان ده چن بُو کوی؟ ئىستا دلنیام وەک چون پاییزان بەهار سووک و ئاسان بازدەداتە دیوه نەبىراوە کەی وجود، وەک چون کە بىدەنگى دیت، مؤسیقا بازدەداتە دیوه نادىارە کەی وجود، ئاوهاش کە مردن دیت مرۆف بازدەداتە دیوه نادىارە کەی وجود.

لەسەرە تاوه من ئەو بىرۇكە سەيرانە خۆم لە دەفتەرىيکى شەست پېرىيى كۈندا كە لە ناو تۇزو خۆلى ئوتىلە كەدا دەقزىمە وە تو ماردى كىرد. لە راستىدا من ھەميشە دەفتەرىيکىم دەدۇزىيە وە شىتە كانى خۆمى لە سەر تو ماربىكم، بە درىئازىي ئەو چەند سالە، بەر لە دەركە وتنى عەلى شەرە فياريش بىرم نايەت دەفتەرم كېرى بىت، ھەميشە دەفتەرە كانى خۆم يان لە خۆلدا دەدۇزىيە وە يان لە بادا دەمگىرتىۋە. ھەندىجار لە رەشە با كاندا دەوەستام و دەفتەرىيکى وىلەم دەبىنى با لە دوورە وە دەيھىتاو من دەستم درىئەز دەكىرد و دەمگىرتىۋە. لە ما وەيە كى كورتدا دەيھەدا دەفتەرى تۇزاويم ھەبۇو كە ھېيچ ئادەم مىزايىتكى تر نەيدەتوانى بىانخويتىۋە. شىوهى نوسىنى من وەک ئەو بۇو رەشە با يارى بە حەرفە كان كەرىدىت، گەردەلۈلى بەھىز چى لە شۇرەبىي دەكتات، بىركردىنە وە لە ناكاواو خەيالاتى سەير وايان لە وشە كانى من دەكىرد. كەر ئەو دەفتەرە دراوانە نەبانىيە ئەستەم بۇو دواتر خەيالات و بىرۇكە سەيرە كان و ئىشراقاتە كوتۈپە كانى خۆم بىرېتىۋە. من لەو كاتە وە كە لە شارى سۈزۈنلىيغەمگىنە كان گەر ابۇومە وە، لەو كاتە وە كە تەواو فلووتە كەم تۈر دابۇو و چىتەر مؤسیقاي خراپىم پى نەدەزەن، لە بالكۈنە كەدا دەوەستام و ئىشراقاتى ناوهكى پۇشنىدە كەردىمە وە. من كە ژيانم بىيمانانلىرىن و ناچىزلىرىن رەوتى ھەبۇو، دەمتوانى وەك خانسى هەتاھەتايى خەونەكانم «دالىيا سيراجە دين» ژيانى خۆم وَا نىشانىدەم كە قۇولايىيە كى نەھىتى ھەيە. كە شاروخى شاروخ لە باغچە كەی ئوبەردا مؤسیقاي لىدەدا من پىدەبۇوم لە نورىيکى ناوهكى، پىدەبۇوم لە خەيالاتى جوان، پىدەبۇوم

له ئاره زووییه کی کوشنده بۇ بىركردنەوە نوسین و مۆسیقا لىدان. بەلام هەستمەدەکرد ھەممو ئەو جوانیيانە لە جىڭايىھە کی عاسى ناو رقىدان كە نايەنە دەرى. دەبىت بىزانن كە ئەوەچ خەمیتى قورس بۇو بۇ من، كە ماوەيە کى درىئىز بۇو وامدەزانى ھەممو دەرگا داخراوەكانى رقى خۆم خستوتە سەرپىشت، هەستمەدەکرد بۇوم بە بالندىيەك بە جووتى چاوى دىكەو بە خەيالىكى ترەوە، بەلام ئىستا كە گويم لەو مۆسیقا نادىيارە شاروخى شاروخ دەگرت، دووبارە ئەو پرسىيارە ئەزەلىيە من سەبارەت بە رقح لە خەيالىدا دادەگىرسا يەوە، دەمزانى رقح بىشومار دەرگا يە كە هىچ كەس ناتوانىت تا كوتايى ھەمۈيان بکاتەوە، كە مرۆف دەشكاتە سەر دوا دەرگا نازانىت لە پشت ئەوەوە چەندى دى ھەيە كە ناگاتە بەردىميان. ھەندىك شەو كە شاروخى شاروخ ئاوازە سىحرابىيەكانى خۆى لىىددە، من لە ئۇتىلە كە دادەبەزىم و دەچۈوم بۇ ناو ئەو باغچەيە، ھەممو شۇتىنىك، ھەممو قۇزىنىك دەگەرام، بەلام هىچ كەسم نەدەبىنى... من دەيەها شەو ئەو كارەم كردو، دەيەها شەو بە خىتارىيە کى شىتانە لەو پەكەنە دابەزىوم و پوومكىرۇتە ئەو باغەو كەسم نەبىنىوە، دەيەها شەو ھاوارمكىردو «شاروخى شاروخ دەمەويىت بتېيىم، دەمەويىت قىسىت لەگەلدا بىكەم». بەلام لە مۆسیقا زىاتر وەلامىكىم نەبىستۇو، مۆسیقا يەك ھىدىيەنلىنى رادەھىننەيەوە بتوانم تەنبا بە مۆسیقا قىسىبکەم، تەنبا مۆسیقا لە بىرى ھەناسە وەرگىرم، تەنبا مۆسیقا لە بىرى ڈيان بىزىم. من كە پەنجەكانم پەق بۇوبۇون كە وام لىيەت بۇولە تەماشا كىردىنلى فلۇوت دەترسام، لە بىرى مۆسیقا ئىشراقە نەھىتىنەيەكانى ناو رقى خۆم دەنوسىيەوە، لەو قۇناغەدا نوسىنەوەي ئەو تىكىستە سەيرانەي پېپۇون لە تەفسىرى شىتانەي پىاۋىيك كە لە نىيو دونيا جىاوازەكاندا ونبۇوبۇو، شىيوازى قىسىدەنلى من بۇو لەگەل شاروخى شاروخدا كە لە جىڭايىھە کى نادىيارى ئەو باغچەيەدا، لە دىيوه نەبىنراوەكەي باغدا بە ئاواز قىسىت لەگەلدا دەكىردى.

له دوای شهودی یه کدی بینینمانه وه، تا ئه و پوژه‌ی میخه‌کانی له سه‌ر
سینه‌م ده‌ره‌تینا، هه‌موو شه‌ویک من و شاروخی شاروخ قسه‌مانده‌کرد،
ئه و به موسیقاو من به و تیبینی و ئیشراقانه‌ی له‌سه‌ر ده‌فته‌ره تو زاوی و
در اووه‌کانم ده‌منوسین. من ئه و ماوه‌یه بیشه‌وهی هیشتا جورئه‌تبکه‌م ده‌ست
بو ئه و ئامیرانه به‌رم که زورجار له ژیزه‌مینه‌که‌ی مجه‌مه‌دی فیرده‌وسیدا
بانگیانده‌کردم، ئه و هونه‌ره فیربوومه‌وه که له مندالیمه‌وه ده‌مزانی، هونه‌ری
قسه‌کردن له‌گه‌ل جیهاندا به موسیقا.

له دوای بینینی شاروخه‌وه ژیانی پوچانه و ژیانی شهوانه‌ی
من دووکه‌رتبوونیکی ترسناکی تیکه‌وت‌وه، شهوان که هه‌موو ئاده‌میزاده‌کان
دهخه‌وتن من له بالکونه‌که‌دا گویم له موسیقا ده‌گرت و قسم له‌گه‌ل باو
ئه‌ستیه و بالنده‌کاندا ده‌کرد، یان له ژووره‌وه له‌سه‌ر پوشناهی مومیکی کن،
ئه و ده‌فته‌رانه‌م ده‌نوسی و وشه‌کانم وهک ئه‌سرینی مندال دریزده‌بوونه‌وه.
به‌لام به پوژ ژیانیکی ئاسایی ده‌ژیام، به‌یانیان له‌بهردهم ئوتیله‌که‌دا
ده‌وه‌ستام و یارمه‌تی ئه و ماله ئاورانه‌م ده‌دا که که‌سیکی به توانو گه‌نجیان
نه‌بوو، باریکی قورسیان بوق سه‌ربخات، هه‌ندیک ئیشی بچوکی بازارم بوق
هه‌ندیک پیریژن و پیره‌میردی په‌که‌وت‌ده‌کرد، نه‌وتم بوق په‌یداده‌کردن،
پلیته‌ی چرام بوق ده‌گویرین، ئاردم بوق ده‌گویزانه‌وه، وهره‌قهی شه‌کروچام بوق
سه‌رفده‌کردن. گه‌ر کاریکی له‌وجزه‌شم نه‌بایه وهک هه‌میشه دلی کچانم
به قسه خوشده‌کرد، به هه‌موو مرؤفیکم ده‌گووت: تو جوانی. به شیته‌کانم
ده‌گووت: ئیوه عاقلن. به پیاوه ته‌نیاکانم ده‌گووت: خهم مه‌خون، پوژیک
ده‌بیت هه‌موو دونیا ده‌بیت به هاوپیئی ئیوه.

ئاله و پوچانه‌دا سامیری بابلی بپیاریدا به‌جیم بهیلیت. په‌یوندی نیوان
شنانز سه‌لیم و پرته‌قالی بابلی که‌یشتووه ئاستیک چیدی بواری پاشه‌کشی
و گه‌رانه‌وهی تیانه‌بوو، من هه‌ولمدا ئه و په‌یوندییه بپچرینم، له به‌ره‌وه نا

که سامیری بابلی له ماوهی دیلیتی خویدا لای من مافی ژنهینانی نهبوو، بهلکو له بهرئوهی دهترسام مندالیک لهو پهیوندیبه دروستیت و دواتریش ئه و منداله مهعسوم و بینخه تایه بهبی باوک گهوره ببیت. من ئیواره یه ک چوروم بق لای شاناز سهليم که له کوشکنیکی بیوینهدا ده زیا، هه موو ئه و نهینیانه م بودرکاند که نهده بایه بیاندرکنیم، باسی راببوردووی سامیری بابلیم بق کرد، باسی ئه وهم بق کرد که پولی له کوشتنی دهیان مرؤفی بینگوناهدا ههبووه، هه موو ئه گهره کوشندەکانی داهاتووی ئه و پیاوەشم خسته بەردەستی. ئه و به دریزایی دانیشتنه که سهیری منی نه کرد، وەک ئه و ببوو هه موو ئه و شستانه بزانیت، من پینگووت: من کارینکم بەوهوه نییه ئیوه بین به هاوسه ری يەكتر ياخود نا، بەلام دهترسم مندالیکتان ببیت و دواتر به هه تیوی گهوره ببیت. به زه رده خنه یه کی ئه هریمه نانه وه سهیری ده ره وهی کرد و گووتی: خیرت بنوستیت، بەلام مهترسه من مندالم نایتت. که واى گووت، من به حورمه ته وه هه ستام و بیش وهی قسە یه کی ئه و توی تر بکم ماله کم بە جیهیشت.

شاناز سهليم خوی شته کانی جیبەجیکرد، کاروباری دادگا، کاروباری تەندروستی، ئامادە کردنی سامیری بابلی و هه موو شتیکی دی. ئه و ماوه کورتەی کوته نیوان بپیاری هاوسه ری و زه ماوه ندھو، ژووره چکولەکەی ئیمە به جۆریکی دی پازایی وه، ئیواره یه ک گه رامە وھو بینیم، قەرەویلە یه کی نوی، فەرشیکی نوی و قەنافە یه کی مەخمالی پەنگاپەنگ، لەکەل کۆمەلیک ئاویتەی قەراغ زیبر لە ژوورە کە مدایه. ژوورە کە به جۆرینک بچوک بوبوبووه دوقشەک و به تانییه شپەکەی من بەزە حمەت لە کونجیکدا جیگایان دەببووه وه. شاناز سهليم بە سەخاوه تیکی بیوینه وھ پارهی لە سەر قات و بۆینباخ و جلى ئاغای بابلی سەرفدە کرد. ئیواره یه کیان سامیری بابلی دەستیکرده ملم و گووتی: ئهی مندالی نه جیب، من هه موو شتیکم لەکەل شانازادا بپیوه ته وھ، من بھو مەرجە زه ماوه ندی لە گەلدا دەکەم کە

تۆ لەگەلما بژیت، دەبىت تۆش لەگەلما بگویزىتەوە.
من دەمزانى پرتهقالى باىلى راستىدەكەت، دەمزانى يەكىك لە ھەرە
مەرجە سەختەكانى سامىر ئەوبۇو، منىش لەگەلیدا بگوازمەوە و پىكەوە
بچىنە مەنزىلىكى تازە. وارىكەوتبوون شويىنىكى تايىھتى بۇ من چاكبەن
كە بە جۈرىك بىت، من ئازاد و سەرورە لەۋى بژىم. لە دلەوە سوپاسى
پرتهقالى باىلىم كردو گۇوتم «تا ئەم ئوتىلە ھەبىت، من ناتوانم ئاوارەكان
بەجىيەيلەم... من لىرەدا ژيانىكى خوش و بەختەوەر دەزىم، ھىچ بەھانە يەكىش
شك نابەم، ژيانى خۆم تىكىدەم. من پىاوىتكى بىتكەلکم، سوودىنكم بۇ ئەم
سەر زەھىيە نىيە، ھىچ نەبىت لىرەدا دەتوانم يارمەتىيەكى پېرەكان بىدەم
كە ھىچ ئادەمیزادىتكى تر نىيە يارمەتىيان بىدات، پاشان لىرەوە ھەندىجار
تارمايى دالىا سىراجە دىن دەبىنەم، لىرەوە بالىندەكان دىن بۇ لام، لىرەوە
شەوان گويم لە مۆسىقايەكى نەھىنى دەبىت كە كەسى تر گوينى لى نىيە».
سامىرى باىلى زۇر ھەولىدا و بىسۇود بۇو، دواجار بەرلەوە بىروات
لىستى ھەموو ناوهكانى دامى و گۇوتى: ئەمى مەندالى خۆشىخت، تۆ كەى
منت بانگىكىرد، من ئامادەم لە بەردىمەندا بوهىستم. من تا كوتايى چاوهپروانى
ئەو دادگایم كە تۆ دايدەنېيت.

دوازدە ناو و ناونىشان بۇون كە خۆى بە خەتنىكى جوان نوسىبىوونى.
كاغەزەكەم خستە گيرفانم و گۇوتم؛ پرتهقالى باىلى، دلىياب بە زووتىين
كەتس دەست پىتىدەكەم، ھىوادارم تا ئەنوكات ژيانىكى خوش بژىت.
ئەو بۇزەى كە پۇيىشت، بە جۈرىنکى سەير خۆى گۇپىبۇو، كامەران
نەبۇو، بەلام وەك كەسىك كە دەيويىست سەرەتايەكى تازە بىزى جۈرىك
لە گەشانەوە ئارامى پىتوھ دىياربۇو. دىيارە شاناز سەليمىش خانمۇك نەبۇو
مرۇف بە دلى تەنگەوە لەگەلیدا بخەويت، ژىنگى بە جوانى و زمان لوسىيە،
بەو ھەموو سامان و نگىنەوە، گەر يەكىك ھەموو نەھىنېكەنلىكى نەزانىبىا يە
نەيدەتوانى لە ئەفسۇونى دەربازبىت. سامىرى باىلىش خۆى ژيانىكى

هیند دریوو ناشیرینی ههبوو، گوناهی هه ر کەسینکت بە گوناھەكانى ئەو
بەراوردبکردىبايە دەبپو بە فريشته، لە بەرئەوه بىتمانابپو خراپەكانى خۇى
بە خراپەكانى شاناز بەراوردبکات. دەشيوىست بەر لە مردن پاست ياخود
درۇ قومىك ئەفین بىقۇشىت. مەنيش و ئەويش دەمانزانى عەدالەت ئەوهىيە
تا بىريارى دادگا دەردەچىت كەمېنگى بە ئاسوودەگى بىزى، ئەوه بەشىك
بپو لە عەدالەت كە من بۇ ھەممۇ گوناھبارىتى زىيندوو قبولم بپو. من
تکام لە سامىرى باپلى كىرد بەرلەوهى بىرۋات فەرش و قەرەۋىلە و قەنەفەو
ئاۋىنەكانى خۇى بىباتە دەرى، چونكە من ژۇورەكەم وەك ژۇورىتى خالى
دەھىسىت، ژۇورى ئاوارەيەك كە لە بىرى ئەوهى لە بەر باو باران بخەۋىت
لەو ئوتىلەدا گىرساوهتۇو. سامىر كە لە جله نوينكانىدا بە زەھمەت
دەناسرايەو، دوو گەنجى كۆلکىشى هىنناو شىتەكانىيان بەخىسى بە دوو سىنى
خىزانى دىكە كە بە خۇشحالىيەو وەريانگرت. دوو رۇز دواى ئەوه شاناز
سەلیم و پىرتەقالى باپلى زەماوهندىانكىردى. زەماوهندىنگى چكۈلانە كە ھەندىنگ
هاپى و دۆستى شاناز خۇى داوهتكرابوون، ھەلبەت من يەكىن بۇوم لە
داوهتكراوهكان، بەلام دواى ئەو مىزۇوه لە جەفاو ساردى لەكەل خانمى
شانازدا، سۆنگەيەكم نەبپو بچم بۇ جۇرە ئاھەنگىكى وەها.

بەيانىيەك لە خەوەستام و بىريارمدا بەدواى يەكمىن شاهىدا بىرۇم،
يەكىن بپو جودا لەو كەسانەي پىرتەقالى باپلى خۇى دەستنىشانىكىردىپوون،
تەننیا شاهىدىك بپو من ھەلبىزاردىتت. يەكمىن شاهىدى من، باوكى
سەرەنگ قاسم بپو كە دەبايە لەو دادگايەدا ئامادەبىت. لەو رۇزەوهى
من گەرابوومەوە بۇ شار، چەند جارىك بە بەردەمى مالەكە ياندا تىپەپىبۇم
و ھېچ جارىك جورئەتم نەكىردىپوو بچمە ژۇورى، نەمدەزانى ئاخۇ دايىك و
باوكى سەرەنگ ھېچ دەربارەي كۆزەرانى كۆزەكەي خۇيان لە بىبابانەكانى
باشۇوردا دەزانن يان نا. خۇتان دەزانن پووبەپووبۇونەوهى وەها چەند
تالە. بەلام نەدەبپو تا ھەتاھەتايە لىتى رابكەم. بەرىزىلەي پۇز بىرم لەوە

دهکرده و چی دهکم و چون باسی مردمی سهرهنگ قاسم دهکم، چون باسی دواهه‌مین پوزه‌کانی ژیان و هاورپیش خومان دهکم، دهمه و نیواره بهر لوهی تاریک دایتی، به ترسیکی گهوره و، به جووتی نهژنؤی لهرزیوو لیویکی و شکه و لهده رگامدا. دایکی ده رگاکه کرد و، من ئه وکات بوبو ووم به کوریکی کله‌گهتی پیش، که به رده وام به جووتیک چاوی غمه‌گینه و، له چاکه‌تیکی سپی دریز و پانتولیکی کاوبوی کوندا ده سورامه و، کراسیکی پهشم له به ردابوو که مانگی یه‌کجارت ده‌مشت. دایکی سهرهنگ قاسم نه‌یتوانی من بناسیت‌هه و، ئه و سه‌رده‌مانیک منی بینی بوبو که من هیشتا گه‌نجیکی ناکاملی غمه‌گین بوبو، به فلووتیکی سپیه وه ده‌هاتم و له‌گه‌ل کوره‌که‌یدا خومان فیری موسیقا ده‌کرد، ئازاریکی گهوره‌بوبو بۆ من پیشان بلیم، کوره تاقانه‌که‌ی نئیوه کوژراوه و من زیندوو، به‌لام به ده‌نگیکی لهرزیووه پرسیم: کاک قاسمی برینپیچ له ماله؟ ژنه‌که‌ی وه ک خانمیکی به‌شسول فرموموی لیکردم، تیپه‌پینی سالان باوکی سهرهنگی په‌کخستبوو، بوبو بوبو به پیره‌میزدیک که به زه‌حمه‌ت چاوی ده‌بینیت. له سه‌ر فرشتیکی نئیرانی دانیشتبوو، گویی له ده‌نگو باس ده‌گرت. که منی بینی به‌زه‌حمه‌ت له شوینی خۆی هستاو فرموموی لیکردم. من که‌میک له به‌رده‌میدا و هستام و گووتم: کاک قاسم، کاک قاسم منت له بیله‌ر؟... هیوادارم منت له بیریت، من جه‌لا‌ده‌تم، جه‌لا‌ده‌تی کوتور، ئه و کوره‌ی سه‌رده‌میک هاورپیش سهرهنگی کورپی نئیوه بوبو. که وام‌گووت، ئه و پیاوه به‌سته‌زمانه به شیوه‌یه ک راچه‌نی وه ک ئه وهی هیزیکی نادیار له دواوه پالی پیوه‌بینیت، شتیکی سه‌یر بوبو که بینیم باوه‌شی پیاکردم، ماچیکردم، گریا. دهیزانی کوره‌که‌ی مردووه، دل‌نیابوو که کوره‌که‌ی نه‌ماوه. من پیموایه دایکان و باوکان پاداریکی نهیتنی له دلیاندایه، ئه و حیکایه‌تانه‌یان بۆ ده‌گوازیت‌هه. که توزیک فرمیسکه کانی نیشتنه و گووتی: پیمبلی، جه‌لا‌ده‌تی کوتور، پیمبلی، چون بوبو، ئازاریان زوردا، يان به ئاسو و دهی مرد؟ من ئه وکات به که‌رمی ده‌گریام. گووتم:

مردنی ئاسووده کوا هیه، مرؤف لەم ولاتەدالە کۆئى مردنی ئاسوودە دەستدەکەویت؟. دەگریام و قسم دەکرد، بەجۇرىك دەگریام ھەر پستەيەكم دەگۇوت و پستەي پېشۈوتىرم لە بىردىچۇوهە، ھەندىجار ھەندىك پستەم دەيەها جار دوبارە دەکردهە. چىم دەزانى بى درۇز بۇم كېزانە، باسى ئەو رېتكەوتەم بۆکىرىن كە منى ھىشتۇتە، گۇوتىم گەر لەو زىلەدالە برى من سەرەنگ مۇسىقايى لىيدايمە، ئىستا ئەو زىندۇوبۇ من مەدوو، گۇوتىم بۇ من زۇر ئاسوودەتر بۇو بەردىبامايمە، من بىنکەسىكى بىنکەلەم، نەدايەكم ھەيە نە باوک، بۇون و نەبۇونم لەسەر ئەم ئەستىزە يە وەك يەكە. باوکى دەيكۈوت: وامەلى، ئەو ھىكمەتى خواى گەورەيە، ھىكمەتى بارى تەعالايمە، كە من و تۆ تىيىناگەين، ئەو ھىسىمەتى ئەو، كىنى بويت دەيمىرىتىت و كىنى بويت زىندۇویدەكتەوە. بەرمالەكەي دادەخىست و دەگریا، دايىكى چائى بۇ من تىىدەكرد و دەگریا، من پىالەكەم وەردىگەرت و دەگریام، ئەو ھەيە كە مەجار بۇو ھەستىمكەد فرمىسىك لە ھەرشتىك زىاتر دەتوانىت مەرۋەكان بەكتەن بە ھاپری و نزىكى يەك، سى كەس كە پىنکەوە دەگرین، فرمىسىكەكانيان وەك حەرفى ناو پەيمانىكى پۇچى وەھايە كە ھېچ ھىزىك نايشكىتىت.

سالىك لەمۇبەر دايىك و باوکى سەرەنگ قاسىم پرسەيان بۇ دانابۇو، چىرۇكى جياواز جياواز و خورافاتى جياوازىيان لەسەر شوين و شىوهى مردنەكەي بىستبۇو، پىدەچىيت بەشى ھەززۇرى ئەو چىرۇكانە لەناو مۇسىقارەكان خۆيانە وە ھاتىتىت. دەركەوتى من و پاستىكەن وەم بۇ ھەموو ھىكایەتكان مايەي دلىيلىي و ئاسوودەبىي بۇو. من پىنمڭوتن كە يەكىك لە بىكۈزەكانى سەرەنگ قاسىم يەكىك لەو ئەفسەرانە لە شەۋى مردىنى سەرەنگدا بەشداربۇو ئىستا لىزەيە و چاوهپوانى دادگا دەكتەن، دىارە من لە ھەرشتىكدا درۇم بىكىدايە نەدەكرا لەوەدا درۇبىكەم، من پاشكاوانە گۇوتىم، من باوھەرم بەو دادگايانە نىيە كە سىياسىيەكان بۇ يەكترى دادەنىن، باوھەرم

به حاکمه کانی ئەم ولاته نییه، باوەرم بە پاریزەرەکانی ئەم ھەریمە نەماوه، هیچ یەک لەوانە ناتوانن عەدالەت بۇ مرۆڤ دەستە بەربىکەن. عەدالەت گەرھەبیت کەسانىڭ دروستىدەكەن كە خۇیان قوربانى راستەوخۇن. باوکى سەرەنگ بىرىپېچىنگى پېرپۇو، بەلام دەیزانى باسى چى دەكەم، خۇشحال بۇو كە من بەدوای مافى سەرەنگەم و بۇ رۇزىكىش خويىنى ئەوم لە بىر نەكىردوه. وەك يەكتىك لە ماناي قوولى پشت ھەموو قسەکانم تىيگات گۇوتى: ج شىتىك رۇحى سەرەنگ ئاسوودەدەكەت ئەو بىكە. دەستىم ماجىكىردو گۇوتىم: ھەر رۇزىك لە دادگائى گەورەو پاستەقىنە نزىكبوونىھە و من ئاگادارىتەكەمەوە، دەبىت تو لەوى بىت، دەبىت تو وېزدانى خوت بىكەيتە مەحەك و حوكىم بىدەيت... تو و دايىكى لە ھەر كەس زىياتر ئازارتان چەشتىووه.

ئەو شەوه كە لە مائى سەرەنگ قاسىم ھاتمەدەرەوە، لە بەردەرگاكە وەستام و دەستمکىرد بە گريان، دەستم خستبۇوه چاكەتە سپىيەكەمەوە و دەگرىيام، كە گەپامەوە بۇ گىلاسى سېپى، دواى ماوەيەكى درېز تارمايى داليا سيراجەدەين بىنى لە بەردەرگاكى ئوتىلەكە چاوهپاۋانمەدەكەت. دەركەوتتى داليا وەك دەركەوتتەكانى ترى بىدەنگ و خىرا بۇو، وەك ھەميشە چۈن بەسەر پلەكانەكانى پىرتەقالى سپىيدا سەرەدەكەوت، بەسەر پلەكانەكاندا سەرەكەوت و لە شويىنەكىدا لە نىوان قاتى پىنج و شەشدا ونبۇو. من بۇ يەكەمچار پىر بە ئوتىلەكە ھاوارمکىرد: داليا سيراجەدەين مەرق، داليا وەرە. بە جۈرىيەكى ھېنىد بلند ھاوارمکىرد، تەواوى ئوتىلەكە خەبەرى بۇوەوە. ھەندىك وايان دەزانى من سەرخۇشم و مەستى خەيالى مەحبوبەيەكى كۆنلى ھەنتاوەتەوە سەرم، بەلام بىئەوەي گوئىدەمە هىچ كەس لەسەر پلەكانەكان دانىشتىم و گريام. لە يادىمە ھەندىك دەستى نەناس ھەليانگىرتم و بىرىانمەوە ژۇورەكەي خۆم. دەبىت بىزانى من ئەو تارمايىھە داليا سيراجەدەين چەند ئازارى دەدام، داليا لە بۇون و ونبۇونىدا خەونىكى ئەستەم بۇو، ئەو شتە بۇو كە ھەميشە نزىكەو

هه میشه نایگه یتی. ئه و له نیوان شاره کان و قوناغه کاندا هاویری من بwoo، ههندیک شه و هله دستام و هه ستمده کرد فریشته کانی ئه و له ژووره که دان، به لام خهیال بwoo، هه مwooی و پینه و خهیالی سه ری خوم بwoo... له گهل ئه و هشدا له گله لمدا بwoo، به رده و ام ئه و ئاماژه کورت و بچوکانه هی ده دامن که له گله لمدا یه. ئاماژه کانی و هک هه میشه ئاماژه هی کچیکی دلرهق بwoo، که هه م Woo جاریک کورت خوی نیشانی عاشقه که هی دهدات، بؤئه و هی هه رگیز برینه کانی ساپیزنه بیت. ده رکه و تنه سهیره کانی دالیا هیچ نه بون جگه له ئاماژه یه ک بؤئه و هی که هیشتا لیره یه، هیشتا له ناو گمه که دایه، هیشتا شتیکی گهوره هه یه من و ئه و پینکه و ده به ستیته و، و اته هیشتا خالینکه که له جینگایه کی تری وینه که دا ده رده که وینه و، به لام که هی و له کوی؟ من بینه و هی بیر له وه لامی ئه و پرسیاره بکه موه، به و سوزه ترسناک و قووله خومه و ده گریام.

پینگایه کی زور دریز له به رده ممدا بwoo، سه خت بwoo بق پیاوینکی بی پاره هی و هک من دادگایه کی و ها گهوره پیکبات، به لام هیچ هیزیک نه بwoo من په شیمان بکاته و. ئه و بخشی من بwoo له گتپانه و هی جوانی و مانا بق سه رزه وی، من ئه و کاغه زهی پرتھ قالی بابلیم ده رهیتاو خویندمه و. دوازده ناو نیشان، له دوازده شوینی جیاوازدا، له گونده دووره کانی گه رمیانه و ده یگرتھ و تا ده گاته ههندیک لادیی بچوکی ناو چیا کانی سه ر سنوری تورکیا.

ناوی یه کم «که ریمی خه زین» بwoo. باوکینک که سامیری بابلی، هه دوو دهستی به گووله شکاند بwoo، له پیش چاوی خوی سه ربا زه کانی به ردا بwoo دوو کچه که هی تا ئه تکیان بکهن، پاش ئه و هی شه ویک به دریزی سه ربا زه درنده کانی پرتھ قالی بابلی ده مستدریزی له کچه کانی ده کهن، بیانی به دوو دره ختنا هه لیانده و اسن و لیده گه رین باوکی ته ماشای لاشه کانیان بکات. ناوی دوو هم «مه ریوانی کوکو ختی» بwoo، کوریکی قوتابی که سامیری

بابلی و سهربازه کانی چاویان دهرهینتابوو و خستبوویانه گیرفانییه وه. «خالق مه حمود» بwoo ئه و ماسیگرهی زهکه ریان بپییوو و کردوویان به قولابنیکه وه بق ئوهی ماسی پییگریت. «نه سرین غەفورر» بwoo که هەفتئیه ک بە پووتى لە گورەپانى مەشقى تیپیکى مغاويردا دەبىھەستە و دواتر هەر دە پەنچەی بە تەور دەقرتىن. «ئەمیرى گولەباغ» بwoo که لووتى دەبرپن بؤئە وە نەتوانىت بۇنى گولەکانى خۆى بکات. «سوارە فەتحولا» بwoo که وەک ماسى لە لهوھىكى دەبەستن و لەسەر ئاگرىكى ھېمەن دەيکەن بە مەسگوف، بەلام نامىت. «حەلیم شیواز» بwoo کە پېستى نیوهی دەمۇچاوى لىدەكەن و چەناگە درېزەكە بە مشارىكى كارەبايى بۇ راستەكەن وە. «سەبرى شىخانى» بwoo کە هەر دوو مەمکى دەبرپن و بە شىشىكى سوورە وە كراو پاكىزىتى لىدەستىن وە. «سەردار بابا كەرىم» بwoo کە يەكىن لە مغاويرەكان ھەردوو گونى بەقەپال دەردەھېنیت و دەيخوات. «پەپولە جەمال» بwoo کە دوای ئە وە براکەی پادەکات، دەيگرن و بە شىشىكى گەرم لەسەر نىچاوانى دەنۇسىن «قەحبە». «سۆزان مەغدىد» بwoo کە لەگەل خوشكەكىدا «سازان مەغدىد» دەيانگرن و تا يەكىكىان دەمرىت زىخى گەرميان دەخوارد دەدەن. «ئەرددەلان سۆفى» بwoo کە كچە بچوکەكە لە بەرچاوى خۆى ھەلدەواسىن و تا لاشەكە وشك نەكاتە و دايىڭىرن.

ئە و ناوانە بۇون کە دەبايە بىاندۇزمە وە. من بەيانىيەك ھەستام و سەفەرى درېزى خۆم دەست پىكىرىد. لە راستىدا دەبىت بىانىن كە من پارەم نەبwoo، لە بەرئە وە بەيانىيەك بە بىن پارە ھاتمە دەرى و بپيارمدا بىئە وە گۈيىدەمە كات و ماندووبۇون دەستىكەم بە سەفەرىنى دوورو درېز بە ولاتىكى وېراندا بۇ دۆزىنە وە شاھىدەكانى خۆم، دەمزانى حکومەتكان دەيان سالىيان دەويىت بق جىيە جىنگىركەنلى عەدالەتىكى لە وجۇرەي من دەمەۋىت. ئە و پۇزەي كە لە بەرددەركى كىلاسى سېپىيە وە بەرە و نادىيار

دهرچووم، پیشتر ژووره‌که م به ئەمانەت سپارد بۇو به دراوستىيەكم، نەوهك يەكىنلىكى دى بىگرىت. بە خۆم و كولىكى چىخلانەي پېر لە نانەرەق و خورماي وشكەوه، بە شەروالىكى كورت و جامانەيەكى كونغۇوه لە ملەدا بە رېتكايدىكى سەختىدا بەرەو دەرەوهى شار كەوتىمە پى. بىشەوهى بىر لە هىچ شتىك بىكەمەوه، وەك ئاميرىك خۇى بۇ پۇيىشتىن تەرخانكردىتىت، سەرم دانەواندبوو و دەرۋىيىشتىم. هەندىجار دەستىم لە هەندىك پىكاب و تاكسى و جىتىي راڭوزەر راادەكتى بەلكو ھەلمىرىن، بەلام كەس لە سەرم نەوەستا. دەمەو ئىوارى لە كاتىكدا سېيەرىنىكى فىنك بالى بەسەر زەویدا دەكتىشا، كە من لە فيكىرى ئەوهدا بۇوم بۇ شەو جىيگا خەويك خوش بىكەم، موعجىزەيەكى گەورە پۇوېيدا، موعجىزەيەك چاودەروانىم نەدەكتى، لە كاتىكدا لە بن دەرەختىكدا دانىشتىبۇوم و سەيرى دارستان و چىاوا پىتىدەشتەكائىم دەكتى، لە ناكاوا لە رېتكايدىكى خۆلەوه كە لە قۇولايى چىايەك لە چىاكانى ئەوبەرەو بەرەو ناو دۆلىك شۇرۇپەبىتەوه، ئەو ئەسپە سېيەم بىنېيەوه، ئەو ئەسپەي شەويك منى لە باشۇورەوه بەرەو باكۇور ھەلگرت و بە ناو ھەموو رېتكا پېر مەترسى و دوورودرىيەكەنانى ولاتسا منى كەياندەوه كورىستان، ھەمان ئەسپ بۇو، ھەمان نىگاى ھەبۇو، ھەمان يالى ئاورىشمى، ھەمان سەمكۈلەكتىن، ھەمان پەوت، ھەمان سېپتى خوداييانە كە پىتىدەچوو بە تۆزى هىچ زەمینىك گەرد نەكتىت. ئەو ئەسپەي وەك لە دونيايەكى تەرەوه ھاتىتىت كۆمەك بە من بىكات، لە دوورەوه بە غارەت و لە پىشىدەممەدا وەستا. من بە درىزاىي ئەو شەوه بە رېتكاوه بۇوم، لەو شەوه سەپرانە بۇو كە تىيىدا مرۆف ھەست بە بالى ئەفسانەيەكەنانى خۇى دەكات، ھەستەكەت نىوهى سەر بە زەمینىكى تەرە، وەك بۇونۇوه رېتك نىوهى نوقمى ئاڭر بىت و نىوهى نوقمى ئاوا. كە دونيا تەواو تارىك بۇو بالىنە سېيەكەنلىش دەركەوتىن، ئەو بالىنە قەشەنگانەي وەك بەسەر ئەميرىكدا بېرىن بەسەر سەرمدا دەفرىين، بە درىزاىي شەو، وەك مەخلوقىنەك بە بۇنى زەمینىكى سىحراروى خومارىتىت.

ئاوهها مهست بە سەر ئەسپەکەی خۆمەوە بە زەویدا تىنەپەرىم. ئەسپېك دەيتوانى لەپىنى لەمپەرەكانى شوين و كاتدا يارمەتىمىدات. لەسەر ئەو ئەسپەوە دەمتوانى نىشتىغان جواتىر بىيىم، وام ھەستەكرد ئەسپېك لە قۇولايى ئەفسانەكانەوە هاتوتەدەرى، بەلام چاويكى پۇوتىرۇ رەحىكى ساقفترى پىتىدەبەخشىم، تەنبا منى بە ئەستىزە دوورەكانەوە گىنەدەدا، بەلكو منى توند بە زەوېشەوە دەنساند، ھىمايكى گەردۇنى لە پەوتىرىن و غاردانەكەيدا ھەبۇو، بە ئەسپېك دەچوو كە پىتفەمبەرىك لە جىڭايەكەوە بىبات بۇ جىڭايەكى دى، بەلام من پىتفەمبەر نەبۇوم، من تەنبا پەيامھېتىكى بچوکى جوانى بۇوم شەۋىتكە سوار ئەسپېكەوە دەچۈوم بۇ گۈندىكى دوور تا شاھىدىكى فەرامۇشكراو بىۋازمەوە. ئەو ئەسپە ئەو ھەستى دەدامى كە من بەشىك لە جىهان. ھەستىكى سەيربۇو كە من لە ئۇتىلى ئىلاسسى سېپى ونمكىرىدىبوو. من لەو ئۇتىلەدا، ئەگەرچى تا دوا ئەندازە لە ناو شتە پۇزىانەكاندا نوقم بۇوم، ئەگەرچى خۆم بە پىاۋىتكى تەبا دەبىنى لەكەل كۆئى ئىقانى بۇوندا، بەلام ھەميشە ئەو ھەستە قۇولىم ھەبۇو كە ئەز ئادەمیزادىكىم دەركراو لە دۇنيا. لەسەر ئەو ئەسپەوە پۇوتىر دەمتوانى جىهان لە ھەموو دەمۇچاواھ جىاوازەكانىدا بىيىم، جىهان وەك بالدارىك كە ھەرساتى بە جۇرە بالىتك بە ناو جۇرە ھەورىتكى جىاوازدا دەفرىت. جىهان لە شارى تەپقۇزەكان، جىهان لەم شارە پىغۇرە ئىستادا، جىهان لە ئۇردوگائى ئاوارەكان، جىهان لەو باغچە غەمكىنەدا بەرابەر كىلاسسى سېپى... ھىچيان لە يەك نەدەچۈون. من ھەميشە چەندە سەرسام بە جىاوازى مەرقەكان ھىند سەرسام بە جىاوازى شوينەكان. لەوانەشە دواجار ھەر خودى ئەو سەرسامىيە منى بەرھو ئەو ھەموو شوينە جىاوازانە بىرىت، چونكە مەرقۇف بەبى سەرسامى وەك ماسىيەكى كويىرى ليديت كە دەپوات و ئاوا نابىنىت. من ھەميشە بەر لەھەرى بىگەمە دوا مەنzel لەدەرەوەي شارەكان، لەدەرەوەي گوندەكان، لە دەرەوەي ھەر ئاوهدا نىيەك كە مەرقۇنى

لییه، دوهستام و لهسهر ئه و ئەسپه دههاتمه خواری. هر کات دهگه پامه وه ئه و ئەسپه له همان جىڭاڭا چاوه روانىدەكردم. من يەك لە دواى يەك ئه و پۇچە زامدارانەم دۆزىيەوە، ھەندىچار ئاسان و ھەندىچار زور بە زەحەمەت، ھەندىچار دەبايە چەندىن شارو گوندى دىكە بگەرىم تاشوين پېيان ھەلدەگرم و دەياندۇزمەوە. كۆمەلېك مەرۆف بۇون لە پەراوىزى ئەم كەردونەدا لە تارىكىيەكى ترسناڭا دەزىيان، لە و جۇرە قوربانىيەن نېبۇون كە ئالۇگۇرپى سىاسەت و مىزۇو ھەلىان بىستىنىتەوە، بەلكو ھەموويان لەو قوربانىيەن بۇون كە مەرۆف دەتوانىت بلېت گەر جارىك بۇونە قوربانى ئىدى بۇ ھەتاھتايە قوربانىن. كەريمى خەزىتم لە ناو دارو پەردووى گوندىكدا بىننېيەوە كە جە لە خۆى ھىچ كەسى ترى تىدا نەدەزىيا. بە پەنجە ماندووەكانى ئه و دارەي نىشانىدا كە سامىرى بابلى كچەكانى پىاهەلواسىپپو، دەستە شكاۋەكانى خۆى نىشانىدا، پىاوىنلىكى چكتلانە بۇو كە ھەموو سەر نشىناني گوندەكەي كۈژراپ بۇون، ئىستا دەيويىست بە تەنبا ئه و گوندە دروستىتكاتەوە. كە من ناسىم لەسەرتاي ئه و پېرۇزە سەيرەدا بۇو، راي وابۇو كە پۇچى ھەموو كۈژراپ كەن دەگەرىنەوە بۇ ئه و جىڭايەو دەبىت مالىكىيان ھېبىت، من مىزۇو ئه و دادگايەم بۇ داناو ناونىشانى خۆمم دايەو مالاوايىم لىكىرد. دواى ئه و پەپولە جەمالم دۆزىيەوە، كچىكى جوان كە بەردهوام ناوجاوانى بە پەرۇيەكى سېپى بەستبۇو، ئه و كچەئى لە خەویدا ھەموو شەويىك فريشىتەكان دەهاتن و دەستيان بە نىوچاوانىدا دەھىتىا چاكىياندەكردەوە، لە مالى كوبى پورىكى دەزىيا كە شەوان بەزور پەرۇ سېپىكە لە ناوجاوانى لادەبرد و لاقەيدەكرد. پەپولە جەمال يەكەمین ناو بۇو كە نەيدەتوانى بىت بۇ دادگاكەي من، يەكەمین قوربانى بۇو كە گۇوتى «كۈرى پورەكەم ناھىيەت لىرە بچەدەرىي...». مەرۇققىك بۇو مەحکوم بە زىنندانىيەكى ئەبەدى، لە و كەسە بەدبەختانەي ھىچ ئادەمیزادىك ناتوانىت ھىچيان بۇبىكەت، دىن و وەك نەفرەت لىكراوىك لەسەر زەھى

دهزین و ده‌رُون، نه خودا سه‌بورویان ده‌داتن و نه مرؤف. دوای په‌پوله، ئەمیری گوله‌باغم دۆزییه‌وه، ئەو پیاووه بى لووتەی بۆئەوهی كەس نەبىيەت بۇوبۇو بە پاسەوانى شەوانى باغيك. من لە تاريکە شەوى شارۆچكە يەكى دۇوردا لە ناو گوله‌باغه‌كاندا دۆزییه‌وه، وەك هەميشە خۆى بە ئەمیری گوله‌كانى دونيا دەزانى، لە ناو گوله‌كاندا دەھەستاو باسى سىحرى بۆنەكىيانى دەكىرد، كە من لييم دەپرسى: گەلۇ تو بە چى بۇن دەكەيت، بەو زمانەي كە تىكەلەيەك بۇو لە دىاليكتىكى ناوجەيى و شىۋە نوتقىكى تايىبەت بە خۆى بە شانازىيەوه دەيگۈوت «خارقىزاكىيان، من بە بىنن بۇنى گورەكان دەكەم»، من دەمگۈوت: گەلۇ بەلام شەوه، تو نابىيەت شەوه و دونيا تاريکە. بە زەردەخەنەيەكەوه كە ناشىريينى ئەو لووتە بېراوهى نەيدەتوانى جوانىيەكەي بىشارىتەوه، دەيگۈوت: پىمام، خودا عاقۇوتىكا، ئى خۇ من بە چاوم نابىنم، من بە درم دەبىنم.

كە ئەو پلانم بۇ باسکەرد، بە غەمگىننېيەوه گووتى: گورى پلک، ئەدى هەندىك پېتىويستيان ھەر بە دادگای نىينە، چاتىرە لە باغيكدا وەكى بلىل بەرىاندەي، لىكەپىنى تا رۇح لە قەلبىياندا دەمەتىنى سەيرى گوران بکەن، ئەدى كۇو، يەكىك بىيىزى نەبىن و شىرى داكى بە حەرار مژى بىن، سەيرى گور لەھەر چتەك زاتىر مەرۇف لە پىسى و فەصاد پەشىماندەكەتەوه. ئەمیرى گوله‌باغ پەيمانى دامن، كە رۇزىك پىش دادگا دىت بۇ گىلاسى سېپى و ھەر شىتىك من فەرمائىشتى بىدەم، «دەيكاتن».

حەليم شىوارزم لە ھەورەبانىكى تاريکدا دۆزىيەوه، لە ژۇورىكدا شەش سال بۇو پەرددەكانى لانەبرابۇون، شەش سال بۇو لە ھاپپىيەكى نزىكى خۆى و خوشكەكانى زياتر كەسى تر نەدەچوو بۇلای. پىاويك بۇو شەرمى لە پوخسارى ناشىريينى خۆى دەكىرد. سەرەتا يەكىك بۇو لە ھەرە كۇرە جوانەكان، بەلام وەك جانەورىك نىوهى پوخسارى خواردبىت، ئىستا نىوهى دەمۇچاوى نەمابۇو، كە قىسى لەكەلدا دەكىردىم هەميشە

دهستینکی له سه رئه و به شه فه و تاوهی رو خساری بود. پیش کاره ساته که ته نیا ئه ده بیاتی مارکسی ده خوینده ووه، له دواى ئه ووهه ژیانی خوی بز خویتدنه ووهی هه مهو کتیبه کانی دونیا له سه رجوانی ته رخانده کات. ئه و ده یگووت: هلهی هه ره گه ورهی مارکس ئه ووهی که پیش ئه ووهی بزانیت جوانی چییه، بیری له گورینی جیهان کردوتاهه. مروف بهرله ووهی بزانیت عه دالهت چییه، ده بیت بزانیت جوانی چییه. کتیبکی پیشاندام و گووتی: هه میشه ئه م کتیبه ده خوینمه ووه. «ویتهی دوریان گرای» ئوسکار وايلد. من هیچم ده بارهی ئه و کتیبه نه بیستبوو. بیشنه ووهی زور له سه ری برقم داوم لیکرد له و ژووره بیته ده ری و له دادگاییکردنی سامیری با بلیدا به شدار بیت، به لام پیشتر که س نه یتوانیبوو له و ژووره بیهینته ده ری. بیباکانه گووتی: به دریزایی میژوو زورداران دین و ده پون و که س سزايان نادات، تو دواي سه راب که تو ویت، و ادبیت نیمه سامیری با بلیشمان کوشت، ئه وه هیچ له دونیا ده گوریت؟. ئاخو من ده تو انم جاریکی تر بیمه ده ری و ده موجاوی خویم ده رخه... ها ده تو انم؟ من پیمگووت: هه مهو که س ده زانیت تو پوچیکی بیگوناهیت... هه مهو که س ده زانیت، هه مهو وان پیزی ئه وه ده گرن که تو قوربانیه کانی ئه قوربانیه کانی ئه دهولته درنده يه.

گووتی: پاست نییه، ئه و قسانهی تو هیچی راست نیین، تو زه لامیکی خه و ده بینیت، شیتیکی هیشتا نازانیت شیتیت، تو هیند بیده ماغیت شایه نی ئه وه نیت مروف گویت لیگریت، بابایه کی شتیک له دلتایه و ده تو ویت به هر نرخیک بعوه جیبیکه يت. من لهم ژووره نایه مه ده ری له بره ئه وهی خلکم خوشده ویت، سبهینی گهر بیمه ده ری چی پو وده دات؟. ها، هیند بیمیشکیت وا ده زانی من حازم له ده ره وه نییه، و اده زانی نامه ویت ئه و په رده يه بکه مه وه و سه ییری خور بکه م؟... گهر بیده نگ بیت من حالیت ده که م، گهر گوینگریت من شتیکت تیده گه یتنم، هه رچه ند به دریزایی ژیانم گومانم

ههبووه خهلكي وهك تو گوييان ههبيت. سبهيني من ديمهدهري و خهلك بهو چاوه دزييوو بيته حمانه سهير مده كهن. ئوانهشى كه دهزانن من زولم و ناههقى واى ليكردوم، پاش ماوهيه ك بيريان دهچيته و هو بهس ناشيرينيه كهم ده بىين. وام ليديت وهك شيت پلاماري ئوانه بدhem كه سهير مده كهن... شيتى وام ليدهكات له خهلك بيرسم بزو وا ليم دهروان؟ بق ليناگه برين به پيگادا برقم؟ ها... تو پيبلئ، وايه ياخود نا؟... ها چند ساليكى دى، كى ئوهى بير ده مينيت كه دهوله تىكى خراب ههبووه، كومه لىك ئه فسهرى خرابى ههبووه، پۇزىتك خهلكانى بىنگوناهيان دهگرت و ده موچاويان دهشيواندن و بەره لاياده كردن... چۈن ئوه لە مندالان تىدەگەينىت؟ ها... هەى بىتمىشك... چۈن ئوه لە مندالان تىدەگەينىت. هەى گەمزە... هەى گويندرىئ.

من هەركىز لە جىنيوه كانى حەليمى شىواز تورەنە بىووم، به هىتمى كويىم ليگرت و سەرم بق لە قاندو بهو زمانه لووسەى خۆم گووتىم: حەليمى شىواز تو كەيفى خوتە، لەوانه يە من گەمزەبىم، بەلام لەم دونيا هېچ و پووجەدا بەس خودا خۆى دهزانىت كى گەمزە يە و كى عاقلە، بەلام دلىيام كەر كەرىكى لە من گەورەتر هەبيت، ئەوا توقىت، تو بارگىريتى بىتىنەيت. من بەزەيم بە تۆدا نايەتەو، من دلىيام تو جوانىت، تو لە بەرچاوى من كورىكى قوزىشىت، ناوهوشت پەر لە جوانى... .

ويستم درىزە بەقسە كانم بدhem، دەستى بەرز كرده و هو گووتى: هەر تۆم بىنى، زانيم پياويكى درۆزنىت، تو ناشيرينترين درۆزنى من بىنېتىم. دهزانم ئىستا باسى شتىكىم بىدەكەيت لە سوکرات و ئەفلاتۇونى حەكىم كۆنتە، باسى جوانى ناوهوهو دەرەوە، ئەو درق سەخيفە دەكەيت كە هەمووان دەيکەن، ئوانه ئەلىن، جوانى يە عنى جوانى ناوهوهو. پيبلئ تو پيابىت يان نا؟

من سەرم لە قاندو بە گومانىكەوە گووتى: نازانم، وابزانم پياوم... ئەگەر درۆم نە كردىت، چونكە خوت دهزانى پياو پىناسەى جۇراوجۇرى هەيە.

بیشوهی دهستی له سه ده موچاوی لاببات گووتی؛ ئەگەر پیاویتت، ده زانیت ئىمە هەموومان له نیوان كچىكى جوانى بىعەقل و كچىكى ناشىرىينى بلېمە تدا، هەميشە جوانە كەمژە كە هەلدە بىزىرىن... هىچ پیاوىك نىيە وانە بىت... هىچ پیاوىك نىيە له سه ئەم ئەستىرە يە وانە بىت.

ويستم نارەزايى خۆم دەربىرم، نەيەشت قسە بکەم و گووتى: هەموو ژنانى سەر ئەم ئەستىرە يەش وەھان... جوانى دەرەوە هەميشە و هەميشە لە جوانى ناوهە گۈنگەر بۇوە، هەموو مىژۇوئى مىزۇق... تىدەگەيت هەى كەمژە، دونيای دوريان گرايە نەوهە كە دونيای كازىمۇدق... تىدەگەيت هەى كەمژە، جارى ده زانیت كازىمۇدق كىنې؟ نازانیت، ھيوا دارم حىكايەتى قەمۇورە كەمى تو تەردامت بىستىت، ئەو قەمۇورە ناشىرىيە زەنگە كان لىدەدات، ئەو كازىقەمۇدقىيە.

من سەرم بۇ له قاندو گووتىم؛ بەپىز فلىمە كەيم بىنیوھ. بە قىزىكەوە سەيرىكەرم و گووتى: گەر ئەوھەت بىنېتت ده زانیت، جوانىكى كەمژە هەزارجار لە ناشىرىيەكى بلېمەت خۇشباختىر دەزى... بېرۇ مىژۇو بخوينەوە... ئەو سەدجار باشتە لەوھى خۇت بۇ كۆمەلېك قسەي قۇر تەرخانبىكەيت و بەم خەيالە قۇرانەوە زەھى بىگەرىتت و لات وابىت سوارچا كىكى خۇت بۇ عەدالەت تەرخانكردۇ. تو لە باشتىرين حالە تدا هىچ نىت جىڭە لە مەخلوقىكى دەجار لە دونكىشۇت كەمژەت. دەجار... بەلا يەنى كەمەوە دەجار.

كە دواتر رۇمانى «ويتهى دۇريان گرای» نۇسكار وايدىم خويىندهو، تەواو لە هەموو قسە كانى تىكەيىشتىم. من شەويك بە درېزايسى لەگەلەدا مامەوە، زۇرجار وام ھەستىدەكىد لە ناوه پاستى قسە كەردىدا حەزىدەكەت بە پال لە ژۇورە كەمى بىكەت دەرەوە، لە دواي دالىيا سىراجە دىنەوە كەس هيىندەي حەليم شىتواز بە منى نەگۇوتىبوو كەمژە، لەگەل ئەوھەشدا دلىيابۇوم،

دەرکەوتىنى من شتىكى تازەبۇو لە ڏيانىدا، دواجار واى ھەستىدەكىد كە كەسييکى دۆزىوه تەوه قىسى لەگەلدا باتاڭ. كە بەجىمەتلىق دلىيانەبۇوم ئاخۇ دېت بۇ ئەو دادگا ياخود نايەت، بەلام ھەستىم بە دوو فرمىسىكى زىوين كرد لە چاوىدا، فرمىسىكى پياوينك كە لە ھىزى تەننەيى زىاتر ھىزىكى دىكەي نىيە.

چەند پۇزىنگ لە ناو چىاۋ گوندو دارستانى چىدا ونبۇوم تا «مەريوان كوكوختى» م دۆزىيە وئەو قوتابىيە كويىرە لەگەل مەفرەزە كە گومرگى سەرسىنۇدا ئىشى ئەوه بۇو گوى بە زەوپە كە وە بەنەت و بە پولىسەكانى گومرگ بلىت، قاچاغچىيە كان لە چىنگىزە كە وە دەپەرنە و. لە ژۇورىنگى بلۇكدا لە ڈىر بەتانييە كى ئىرانىيە و دەرمەتىنا كە وىنەي پلەنگىنگى لەسەر بۇو، ژۇورىنگى سارد لە نزىك چىايدىك كە ھاوینانىش بە فرى ناتوپىتە و. ئىشە كە لە وە تەرسناتىر بۇو كە من تىدە كە يىشتم، بە دۆزىيە و بە منى گووت: ئەگەر تا پۇزى دادغا بىتىم باشە، من بە راستىم، قىسى كەنام بە كالىتە و دەرمەگەرە، لىرە كۆمەلەتىك هەن دەيانە ويت بە مکۈژن، خۇت دەزانىت، بەرپرسە كانى گومرگ لەگەل قاچاغچىيە كاندا شەرىكىن، نەوەلا گالىتە بە قىسى كەم نەيەت. ھەفتەي پېشىو زۇر لە نزىكە و دوو گوللەيان بە پەنا گويندا تەقانىم، دەزانىم، ئەو ئاكادار كەردىنە و بۇو. يەكتىك بەر دەواام بە شەو دېت و بە گويمدا دەچېپىتىت و دەلىت: مەريوان زۇر مەرق. نايناسىم، نازانىم كېتىيە، بە قەبرى باوكم نازانىم كېتىيە. پىتمەلەتىن: سېبەي شەو سەعات دە كاروانىنگ لە پېشىتە دەر دەچېت، تو خۇت دەكەيت بە كەپ، تىدە كەيت، بە كەپ كويىر. ها... منىش ئەم ئىشە نەبىت لە بىر سا دەمەرم. ئاغا كىان بە قوربانى دلت بىم، نازانىم چى بىكەم، دەمەتىم نامەتىم خودا دەزانىت، گەر مام مامۇستا گىان، بەسەرچاۋ تو چىم پېتلىتىت، فەرمائىشتى جەنابىتە، بە قوربانى دلت بىم... بەلام وەزۇعە كە وايە.

ھەندىچار چەندەها شەو بەسەر ئەو ئەسپە و دەرق يىشتم، ھەستىدەكىد

ئه و ئەسپە بەشىكە لە خۆم، بەشىكە لە تواناكانى خۆم، هېچ نىيە جگە لە بالىكى خەيالى كە ھەميشە لە خۆمدا شاردۇمەتتەوە. من لەسەر ئەو ئەسپە وە جارييکى تر كوردىستانم دەبىننىيە وە، ئەو نىشتىمانم دەبىننىيە وە كە پېپۇو لە مەرقۇي ئاسايىي جوان، زەمبىنلىكى بىيونىنە لە پاكىدا كە ئەوانەي داگىريانكىردوه ئەتكىيانكىردوه، ئەوانەش كە ويستويانە پزگارىيىكەن ھەر ئەتكىيانكىردوه. نىشتىمانىك لە كچىك دەچىت دىيويكى زل و ناشيرين رفاندېيتى و جوانى ژاڭاندېيت، سوارچاڭىكىش ھاتىيەت پزگارىيىكەت، بەلام شەھوهتى ئەو سوارچاڭە بۇ لاقەكردن و ئەتكىرىنى ئەو كچە كەمتر نىيە لە شەھوهتى دىۋەكان.

لەسەر ئەو ئەسپە وە ھەندىجار بەو پىنگاوبىنانەدا دەرۆيىشتمەوە كە ھىشتىا بۇنى ئىسحاقى لىيۈزىرېن و سەرەھەنگ قاسمىيان لىتەھەت. ھەندىك شەو لە ئەسپەكەم دادەبەزىم و لە بن درەختىكىدا بارگەم لىتەخست، چرايەكى چۈلەم بەدرەختىكىدا ھەلدىھواسى و لە يەكتىك لە دەفتەرە دրاوهكائىمدا ياداشتەكانى ئەو گەشتەم توماردەكرد، قىسى شاھىدەكان، نىشان و ئازارەكانىيىان.

خەفتى ھەرە گەورەي ئەو سەفەرەم ئەوھېبوو كە زانىم «سوارە فەتحولًا» لە راپەرىندا شەھىدېبوو. وىتەيەكىم لە يەكتىك لە دۆستەكانى وەرگرت و خستە ناو يەكتىك لە دەفتەرە كانمەوە، دواي خۆى تەنبا برايمەكى چۈلەي جىېتىشتبۇو، كە بۇ كەنگەرەي چۈپىبوو بۇ ئىران، زۇرمەمە ولدا كەنالىك بەزۇزمەوە لەرىگایەوە بگەم بە براكەي، بەلام بىتھودە بۇو. لە دەستچۈونى ھەر شاھىدىك كەلىنلىكى دەخستە ئەو عەدالەتەوە كە من بۇي دەگەرام. سوارە فەتحولًا تاقانە ونبۇوى من نېبۇو. گەشتەكانى ئەوھېشيان بۇ دەرخستم كە گەران بەدواي سۇزان مەغىدىيىشدا گەران بەدواي سەرابىدا، سۇزان مەغىدىيىش لە كاتى ۋەكەدا لە نىتوان دوو شاردا لە ئىران وندەبىت و هېچ كەس دواتر ھەوالى نازانىت، لە دەستدانى

ئه و دوو شاهیده گورزینکی کوشندەبوو بۇ من كه هەندىجار ھەستمەكىد
ونبۇونى ھەر شاھىدىكى مردىنى بەشىتكى گەورەي عەدالەتە.

من لە ھەموو جىڭايەكدا تۇوشى شىتكى چاوهپاۋانەكراو دەبۈوم،
زۇربەي ئەو كەسانەي تا ئەو كات بىنېبۈومن ئەو دادگايەيان وەك
مەسىلەي گەورەي زىيانىان تەماشانەكىد، زۇربەييان بە ئازارەكانى
خويان پاھاتبۇون، زۇربەيان ئەو ھەولەي منيان وەك شىتكى خەيالى و
بىغاندا سەيردەكىد، ھەندىكىيان دەترسان ئەو دادگايە تۇوشى دەردەسەرى
گەورەتىريان بىكەت. تاكە كەسىك كە خواستىكى جەھەنمى بۇ تولە تىدابۇو
ئەويش تەلاقىدەدات و ژىنلىكى تر دەھىننەت. ژىنلىك بۇو دەبۈوايە بەبى دەست
جە لە خۆى دوو برازاى ھەتىويش پەرورەدەبىكەت، تاكە سەرچاوهى دارالى
كەروپىشك و ھىلەكەي مەريشك بۇو، دەيگۈوت: مامۇستا، گەر كەروپىشك
زۇر زاوزىيان تەكىدايە، عەيامىنلىك بۇو لە بىرسا فەوتىمانكىد بۇو. خۆى
لەگەل دوو برازا چكۈلەكەي سەدان مەريشك و كەروپىشكىيان بەخىودەكىد.
دوو مەنالى چكۈلەبۇون كە ھەندىجار ھەر سىكىيان بە سەعات دواى
كەروپىشكىكى دەكەوتىن تا دەيانگىرت. كە من چىرقۇكى بابلىم بۇ گىزپايدە،
دەيويىست ھەر ئەو شەوه لەكەلەمدابىت و سامىرى بابلى بخنكىننەت.
دەيگۈوت: پىمگۈوت، سەيدى، بىمكۈزە و ئەتكەممەكە، سەيدى شەرهەف
عەزىزە، سەيدى. سەيدى من حورمەم بە حورمەمى خۆم لەكەلەبابكە، وەلا
سەيدى زەعىفەم خىرت دەگات، بەلام بە سەگەكانى گۈوت، رووت و قۇوتى
بکەنەوە، من گۈوتىم سەيدى مەعز بۇ خوا، مەعز بۇ پىنگەمبەر، مىردىكەم
دەمكۈزىت و مەنالەكانىشىم ھەتىوەكەون، خوا قبۇللى نىيە. سەيدى دواىي
تا دەمرىم پىتم دەلىن ئەوە ژىنلەيە كە ئەوەندە عەرەب سوارى بۇون
لەنگى بۇ جووت ناڭرىت... سەيدى. سەيدى بەقوربانى قۇنەرەكانىت بىم...
سەيدى حەياو حورمەتم داپۇشە... سەيدى ئەو پىتلاۋەت ماجىدەكەم، سەيدى

ئەتكىرىم دە واز لە دەست و پەنجەم بىتنە، سەيدى بىكۈزۈ، رەحىمەت لە گۇپى دايىك و باوكت بىكۈزۈ، سەيدى عىنسان لەم دىنلەدا بە دوو شىت دەژى، بە دەستەوپەنجەو بە حەياو حورمەت، يەكىنلەن بۆ دانى، سەيدى بەساقەي سەگەكانت بىم، يەكىنلەن بىردىسى تىريشىيان مەبە.

نەسرىن غەفۇر كە قىسىدە كىرىد دووبارە ترس و ھاوارى ئەو ساتە ھەموو دەزىيەوە. ژىنلىكى دلىرىبۇو، لە ژىنە مەزنانەي كە ئەم ئەستىزەيە دەبىت شانازىيان پىتوھېكەت، لە ژىنە كوردانەي مەزىتلىرىبۇو لە ھەموو ئەو وەسفە ئىنىشائى و بىتمانىيەي ئەدەبىيە پلە دەكانى كوردى لە وەسفى ژىندا دەيانتوسى و دواتر من لە پۇزىنامەكەناندا دەخويىندەوە، مەزىتلىرىبۇو لە ژىنە پې ئەتكەكتىنەي سالانى دواتر دەبۇون بە وەزىر و بەپىوه بەرو ئەندام پەرلەمان، لەوانەي بە ناوى پەزگار كەنلى ژىنى كوردىوە دەبۇون بە عەبدى وەزىر و سەرۋىك وەزىر و سەرۋىك حىزبەكان. ژىنلەك بۇو لە بەرچاوى من گەورەتى لە ھەموو ئەو سىياسىيە فشەلانەي ئەو سەدەيە بەرھەمەيەنباپۇون. كە من پۇيشىتم ئەو ملى ماچىرىم و گۇوتى: كەس نەيە بۆ ئەو دادگايە من دىيم، ئەو ژيانى منه كورم، تۆ فرسەتىكەم ئەيەيتى مەگەر خودا بە گەورەبى خۆى بە عىنسانى بدا.

ژىنلىكى نەخويىندەوار بۇو، بەلام من لە بەردىمىدا نوشتمەوە، لە بەردىمىدا دانەۋىتىم و گۇوتىم: خوشكى گەورەم، ھەموو پاكى ئەم ئەستىزە كۆبکەيتەوە بەقەد دامىتى ئەو كراسە دراوهى تۆ پاك نىيە. ھەموومان بەسەرەيەكەوە بەقەد تۆ شەرىف نىين، ئىنمە ھەموو مەرقۇقىن بەو مانايەي كە ئەم زەمينە دروستىكىدوين، بەلام تۆ مەرقۇقى بەو مانايەي كە خودا دروستىكىدوه.

من لە ئىرادەي ئەو ژىنەدا ھېزى پالەوانە ئەفسانەيەكەن بىننېوە، راستگۈيىك لە چاوايدا بۇو، لە ھەمان ئەو راستگۈيىه دەچوو كە جارىك لە چاوى ئوم فەزىلدا بىننېبۇوم. من لە بىنگىاي ئەو دوو ژىنەوە تىكەيەيشتى كە ژنان نىشتىمانىان نىيە، نىشتىمانى راستەقىنەي ئەوان، نەتكەنەي راستەقىنەي

ئوان ڏيان خويه‌تى. لهو ساته‌دا گرنگ نهبوو بُو من نهسرین غهفورو
 يان ئوم فهزل كورده يان عهرب. هر دووکيان مه خلوقاتى ئەفسانه‌بى
 مەزىن بون، له ترازيدييائى ڏينتى خزيانه‌وه موعجيزه‌يه كيان دروستكردبوو
 كه ئىمەئى پياو له بەردەميدا هيچ نين جگه له هەندىك جوجه‌لهى ترسنوك.
 «سەبرى شىخانى» له كىزه‌كانى تر بەخته و هرتر بُوو، دواجار كورپىكى
 هيمن و شەرمى دۆزىبۇوه، كه پياوېكى بە شەهامەت بُوو، هەركىز ئەوهى
 بُو گرنگ نهبوو ڏنهكەئى مەمكى نىيە. سەبرى خۆى ھەممو چىرۇكەكەئى
 بُو گىتابۇوه، بەر لەوهى مارهېيکات، پىشگۈوتىبۇو، كه ئەو ڏينكە ناتوانىت
 لەزەت له پياو بىبىنت، چونكە سووک و ئاسان دیواره‌كانى پەحمى ھەممو
 سووتاون، بەلام له جنس بىرازىت دلىكى گەورەئى ھەيە كە دەتوانىت
 بىسىنور عاشق بىت. دياره كەم پياو ھەن حەزبکەن ڇيانيان لهكەل ڏينكىدا
 بژىن، كە تەنيا پۇچەو جەستەئى نىيە. وەلى بُو مىردىكەئى ئەو، بُو ئەو كورپە
 كەنجهى كە له خۆشەويسىتى زىاتر بُو هيچى تر نەدەگەپا، ئەو ساتانەى
 كە بە ماندووېلى لە بازار دەگەپايەوه و سەبرىيە چكولى دەگرتە باوهش
 جوانترىن و خەيالاًويتىرىن ساته‌كانى دونيابۇون، ئەو ساتانەى ماج كە له
 ناو يەكدا دەتوانەوه، له ھەممو چىزە گەورە‌كانى ترى لەش شىرييترىبۇو
 كە سەبرى لە زوربەيان بىيەش بُوو. ڏن و مىردىكى ناسك و فريشته
 ئاسابۇون كە من ئىوارەيەك لە سەر مىزەكەيان بىرچ و تاسكە بايىيەك
 خوارد، خۇشتىرىن خواردىنىك بُوو تا ئەو كاتە له ڇيانمدا خواردىتىم، چونكە
 تامى خۆشەويسىتى دەدا. من له ڇيانمدا كە مجار سفرەم بىنى بُوو تامى
 عەشق بىدات. بەلام ئەو جاره، له شارقچە چكولە و غەمگىنەي باكۇوردا،
 من ناتىكەم خوارد پېبۇو له خۆشەويسىتى. كە من چىرۇكى خولىيائى خۆم
 بُو گىپانەوه، بىرینەكانى سەر سىنەئى خۆم نىشاندان، باسم له دادگايەكىد
 كە بېياره حوكمى سامىرى بابلى بىدات، مىردىكەئى سووربۇو لە سەر
 ئەوهى سەبرى بىت و قىسى خۆى بکات، بەلام سەبرى شىخانى بەردەۋام

دهیگووت: حه زدەکەم را بوردۇوم بىر بچىتەوە، نامە وىت بىرى لىتىكەمەوە.
سەبىرى دەترسا كىردىنەوەي دەركاي را بوردۇو، لەكەل خۇيدا پەشەبای
ئەوتۇ بەھىتىت ژيانى ئىستاشى و يېرانبىكات. دواي شەۋىتكى تەواو بىر كردىنەوە،
ئەو كورە هيمن و پېرىمېھرو وەفایە، لە بەرچاوى من باوهشى بە سەبىridا
كىردو فرمىسىكەكانى بۇ سېرى و گووتى: نابىت بىرسىت، نابىت لە هىچ
بىرسىت، من لەكەل تۆدام، هەقى خۆت لە ھەموو شىتىك گەورەتىرە... كە
ئىنسان عاشق بۇو، دەبىت لە ھەقى خۆشى نەبورىت.

بەيانى كە ئەو مالەم جىھېشىت دلىبابۇوم دىن بۇ دادگاكە، مىزىدەكەي
دەستى خستە سەرشانم و گووتى: بىتھەم بە، ئىمە لەوى دەبىن، دلىابە
لەوى دەبىن.

ئىو نازانىن چەند لەو سەھەرەم كامەران و دلىرازى بۇوم؟ سەھەرەنگ
بۇو بەناو پۇچى شاردراوەوە نادىيارى ئەو مەملەكتەدا. من نازانىم ئەو
سەھەرەم چەندى خايىند، هەتا پىش گەشتەكەشم پەيوەندىيەكى ئەوتۇم
بە كاتەوە نەمابۇو، پەچرمانى پەيوەندى بە كاتەوە يان نىشانەيى مردنە يان
نىشانەي سەھەرەنگ بە ناكوتىدا. من بەلامەوە گىرنگ نەبۇو مەرددۇوم يان
بۇوم بە پىتۇوارى سەرزمىنى ئەبەدىيەت، دەپقىشتم و بىرم لەلائى ھەفتە و
مانگەكان نەبۇو، بەلام دواجار دەبایە مىزۇوېيەكم بۇ ئەو دادگايدە دابنایە، من
پۇزى ۱۵ ئى شەشى سالى ۱۹۹۳ م وەك مىزۇوئى تەواوەتى دەستپىكىردىنى
ئەو دادگايدە دەستتىشانكىردى. دەبایە ئىتۇوارەي پۇزى ۱۴ ئى شەش ھەموو
شاھىدەكان لەوى بن. دەبایە تا ئەوكات من ھەموو شىتىك ئامادەبکەم.
شىتەكان جوان و سادە دەھانتە بەرچاوم. ئىدى بەسەر زەويىدا دەپقىشتم
و خۇشحالانە گورانىم دەگووت، زۇربەي كات ئەو گورانىيە عەرەبىانەم
دەگووتەوە كە كچانى پىتە قالى سېپىيان بەيادا دەھىتىنامەوە، ئەو كچە عەرەبە
جوان و دىلسافانەيى ھەرگىز ھەندىكىيانم لە بىرناچىتەوە. ئىتۇوارەيەك بەدەم
گورانى گووتتەوە كە يىشتمە شارىتكى چۈلە لە تخوبەكانى گەرمىان، ئەو

هریمه‌ی که پیمابوو خالی به‌یه‌کگه‌یشتني دوزهخ و به‌ههشته. گرمیان خاکیکه تییدا دوزهخ و به‌ههشت به جوریکی سهیر له یه‌کدی نزیک دهبنهوه، گه‌ر پیوانه‌یه‌ک ههبايه مروف دهیتوانی له‌ویکانه‌دا به ئاسانی نزیکترین دوو خال بیتیوت که تییدا دوزهخ له به‌ههشت نزیک دهبتیوه. له گرمیاندا ئازاره جهسته‌یه‌کانی مروف، ئه‌و بۇن غه‌مه‌ی له خ قول و داروبه‌ردی پینگاکان دههات، هه‌موو ئاماژه‌بۇون بۇ ئه‌و نزیکییه سهیره له دوزهخ. به ئاراسته‌یه‌کی تردا، پوچى ساف و ئاویتنەیی مەخلوقاته‌کان، نیگا ناسك و پوچنە‌کانیان، سهیرکردن پوون و بینگریکه‌یان، ئه‌و جوانییه سهیره‌ی که دری به ئازار دهداو له پوچه‌وه دههات‌دهری، ئه‌و دلنيایي قوله‌ی مروف له برامبهر ئه‌واندا ههستى پىتەکردا، ئوازىکى به‌ههشتى تىا ده‌بزوانيت. ئه‌وهی خوداو سیاسەت لهو هریمه‌یان حه‌رامکردىبوو، مروف به‌ههسته‌کانى خۆى دروستىدەکردهوه، ئه‌و ئازارانه‌ی سروشت و دهولەت زەمینى ئه‌و دەقەرەیان پىختنکاندېبوو، جووتىارەکان، كريکاره ماندوووه‌کان، ژنه بىكەسەکان به ئيرادە خۆيان هەناسە‌یان دەھىتىيەوه بەر. من لهو گهشته سهیرە‌مدا به‌سەر ئەسپىکى سپىيەوه له ھاوينىكى گرمدا پىگام كەوتە ناو خەلکىك كە دواتر چەندەها جاري ديش به ناویاندا سەفرەرەكەم و دەگەریمه‌وه، خەلکىك سیمايان وەك سیماي ئه‌و مرۆفانه بۇو كە شەوانىكى ترسناك له باشدور، له قەراغى شارى سۆزانىيە دلىپاکە‌کان بىنېبۈمن. ئه‌و مرۆفانه زهوي قووتىدەدان، ئه‌و پیاوانه‌ی گەرددەلۈول جامانه خويتاویيە‌کانى دەبرىن، من لەوئى له ئىوارە‌کانى ئابدا ئەسپەكەم دەۋەستان و سهيرى ئاسمانم دەکردا، هەزاران لەچكى سېپى و جامانەم دەبىنى به ئاسماندا دەفرىن... سهيرمە‌کردو تا جىڭايەك كە جىڭايى به‌یه‌کگه‌یشتني سەنورى زەمینە لەگەل به‌ههشت و دوزهخدا شتى چكولەم دەبىنى به ئاسمان‌وه مارشىدەكەن. بىشىكە مەنالىم دەبىنى وەك بەلەمى چكولە به ئاسماندا دەفرىت، شەربەي چكۇلانەم دەبىنى بۇ كۆمەلېك تىنۇوی نادىيار له ئاسمان

و هستابوون. نام دهیینی که و هک بالنده ده فرین. زه وی ئه و ده قهره له هندیک جیگادا و هک خوین بده لینی و ههابوو، گهر له و نیکانه مشتیک خول بگریت به ده سته و هو بونیبکیت، دلنیابه بونی مه رگی لیدیت، مه رگیک که پیده چیت له دیر زه مانه و ه ب شتے کانه و ه گریدر ابیت. گهر ورد سهیری ئاسما نیش بکهیت تیده گیت دله قی مانای چی، تیده گیت خالی بونه و هی گه ردون له په حمهت مانای چی، تیده گیت بیباکی خودا چی ده ردیک به سه رزه میندا ده هینیت. له و ده قهره دا بالنده سپیبه کان لیم جیانه ده بونه و ه، هستمکرد ژمارهی ئه و بالندانه به جوزینکی سهیر له زیاد بیو ندان، له ناکاو بالنده کان ده بونه هه زاران، بؤ هه ر کوی ده چووم به دوامه و ه بون له هر گوندیک لام بدایه له سه ر هم و سه ربانه کان ده نیشتنه و ه دوور به دوور چاوه دیزیانده کردم. له گوندیکی گه رم و چکوله و بیتاودا ئه رده لانی سوقیم له دوکانیکی چکوله دا دوزیبیه و ه، هندیک که لوپه لی ناچیزی دانابوو بؤ فرق شتن، پوخساری زور پیرتر له ناوه کهی دهینواند. کونه فهقی و مه لایه ک بوبو که سه رده مانیک دیانه تی به ده رس خویند بوبو، به لام ئه مرق پیاوینک بوبو ناویان نابوو «پاوه که ری با»، چونکه که تاریک داده هات، له و پیده شته پر مه ترسیانه که رمیاندا به دوای په شه باکانی شهودا رایده کرد، ئه و به دوای ئه و پوحانه دا ده گه را که له باکاندا ده بینین. ئه و به منی گووت «من پوحی کچه کهم له گه ل خومدا ده هینم بؤ ئه و دادگایه، پوحی کچه کهم. گهر تو پازی بیت». من وام ده زانی لا قریم پیده کات، به لام به راستی بوبو. ئه و شهوانه ده چووه بروونه و ده شتے کان و له ژیر تریفی مانگه شه وی گه رمیاندا کچه کهی له و دیو سورایه کی نادیاره و ده بینی له گه ل کومه لیک مندالی تردا یاریده کات. که من ئه رده لان سوقیم ناسی، هستم به نزیکیه ک کرد له نیوان خوم و ئه و دا، که باسی ئه و سورایه بؤ کردم که ئه و له مدیویه و ه ده هستیت و مردووه کان له و دیو و ه ده بینیت، و هک ئه و بوبو حیکایه تی هه مان ئه و شهوانه بؤ من بگیریت و ه که من

و دالیا ده و هستاین و له نیوجه رگهی تاریکیدا مردووه کانمان ده بینی. من با وه درم به و پیاوه کرد کاتیک چیروکی خوی له گهله روحه سه رگه ردانه کاندا گیپایه و، کاتیک به منی گووت، ده توانیت مردووه کان بیینیت، ده توانیت شهوانه کچه کهی بانگبکات و سلاو له یه ک بکهن. به شیوه هیکی سهیر دلنجابو که ده توانیت واپکات روحی کجه چکوله کهی له دارگا ئاماده بیت، پیاویک بوو خه لکی و هک شیت سهیر یانده کرد، بیئه و هی ئه و راستیه بچوکه بزانن که ئه و مرؤفیکه خاوه نی چاویکی تره، ده توانیت دیویکی تری دونیا بیینیت که بتو که سانی ساده عاسی و ناگوزه ر دیته به رچاو.

له گه رانه و همدا له پیده شته کانی گه رمیانه و، له یه کیک له شیرینترین شاره کانی کور دستاندا، له سه ر ده ریاچه هیکی چکوله خالق مه محمود له ناو ئه و ماسی فرقشانه دا دوزیمه و، که ماسیهه تازه کانیان له ده ریاچه که ده درده هینتاو له سه ر جاده گشتیه که ده و هستاین و به شوقیزو پیتیواره کانیان ده فرقشته و، زور گه رام تا دوزیمه و، که ده مکووت «خالق مه محمود» که سه نهیده ناسی، دواجار مندالیک زانی من باسی کن ده که م و گووتی: ماموستا تو باسی «خه لقه بی کیر» ده کهیت، ملى جاده بگره و له ماسیگره کان بپرسه، ئه وان نیشانده دهن. هه موو هاو پیکانی به و جوزه بیله زه ته بانگیانده کرد. ئه وانهی که شه رمیانده کرد به و چه شنه ناوی بهینن ناویکی کور تتر و پر نهینیتریان به سه ریدا بر بیسوو پیشان ده گووت «بی زه که ر». خالق مه محمود که له سه ر ته شتیکی نایلوونی سور و به دیار میزیکی ئاسنی ژنگاویه و و هستابو، هاو پیکانی ده یانگووت، له زگی ماسیهه کاندا بتو زه که ری و نبووی خوی ده گه ریت. کور پیکی گه نج بوو که دوو سالی ره بدق له ئیران پزیشکه کان گه رابوو به ئومیدی ئه و هی یه کیک ده رمانی بداتی و ده عبا خوش و یسته کهی برویت و، دواجار پیریز نیکی دار پوساز له وانهی له گزونگیای کیوی ده رمانده گرن و، په یمانی ده داتی به رابه ر پاره هیکی زور و مقول، واي لیکات زه که ری سه وزبیت و، خه لقه بتو ئه و هی ئه و پاره

زوره پهیدابکات، به تفهنجیکه وه ده چیته رووتکردنوهی ههندیک کاروانچی، بهوهدا دریکی لیهاتوو شارهزا نییه هر یه که م شه و به دهست دهگیریت و دهینترن بق پولیسخانه، لهوی که شهرواله کهی داده که نیت و خوی نیشانی مفهوه زه که ده دات، کابرا ده لیت: وهلا برا باشه له داخدا هه مومنان ناکوژیت، من ئه وهم پیوه نه بیت، قافله‌ی خوسره‌وشاشی بق پووتده که مه وه، خواهی کیان ههزار حه مدو شوکور گار من وهک توبامایه، ده بواهیه تاده مرم لای خله فه شه ریف برنج و شله بخوم چونکه دایکی منداله کان هه نان و قوزه‌لقرتی ده دامی.

که من خالق مه محمودم بینی و باسی چیرۆکه که م بۆکرد، گووتی: من هیچ توله‌یه کم لهو سه‌گیابه ناویت، ئه وه نه بیت له بندا زه که ری بیرمه وه، ده بیت ئه و چی له من کرد، منیش وای لیبکه م. کاتیک دلم ئیسراحه تده کات، یان ئه دوابراوهی خۆم سه‌وز بیتنه وه یاخود دوابراوه کهی ئه و بکه م به قولاپه وه ده رخواردی ماسیبیه کانی بدهم. ئاخر مامۆستا کیان تو خودا ناهه قمه؟.

دلنیابوو خالق مه محمود ئیتوارهی برقزی چواردهی شهش ئاماده ده بیت. که به جیتم هیشت دهستیکرده ملم و گووتی: به ساقه‌ی دلت بم مامۆستا، من بهس ئه و کوته گوشته‌یم ده ویت، باقییه کی بق خوت.

ئه و سه‌رده‌می من دهستمایه دادگاییکردنی سامیری بابلی، ولاتی ئیمه بەرهو کوتایی سه‌رده‌مینک ده‌چوو، که ده‌توانم به کوتایی سه‌رده‌می پالوانان ناوی بنتیم. له دواى راپه‌رینه وه ئیتر ولاتی ئیمه هیچ پاله‌وانیک به ماناكه‌ی جاران بەرهه‌مناهیتیت، نه وهیه کی تر له قاره‌مانی نوی له دایکه‌بن که لەسەر زه‌وی ئیشناکەن، بەلکو به پیچه‌وانهی هه موو چاوه‌پروانیه که وه لەسەر عه‌موود ئیشده‌کەن، هەلبەت مە به‌ستم کریکاره بەسته‌زمانه کانی کاره‌بایه، لەسەر ده‌مینکدا شهوانه دهیان محو ویله ده‌تەقیت‌و، قاچاغچیه کان

هیله‌کان ده‌پچر، تله‌کان ده‌دزن، عه‌مودی نیوان شاره‌کان ده‌برنه‌وه،
 تاوه‌ره‌کان ده‌خنه، کیله‌کان پارچه‌پارچه‌ده‌کهن، له‌سره‌رده‌میکی ئاوا تاریک
 و بئی پوشناییدا، چەند تیپنکی چکولانه‌ی کاره‌با، به کومه‌لینک که‌ره‌سته‌ی
 زور سره‌هتاییه‌وه، شه‌وو پۆز له شه‌ردان له‌گەل مافیاکانی دزین و جه‌رده
 په‌سمییه‌کانی ناو بازاردا، له‌گەل نه‌زانینی خەلک و بیزه‌حصی ئه‌و به‌رپرسه
 گه‌مزانه‌ی سه‌ر فیده‌ره‌کاندا که به هۆی بیثاگایی ئه‌وانه‌وه هفتانه کریکاریک
 به‌سه‌ر عه‌موده‌کانه‌وه ده‌سووتتیت. من ئیواره‌یکی فینک «سه‌ردار بابا
 که‌ریم» م به‌سه‌ر يه‌کیک له‌و په‌یزانه‌وه دوزییه‌وه، که خه‌تى دزراوی نیوان
 دوو شاروچکه‌یان پاده‌کیشایوه. که بینیم له‌سه‌ر يه‌کیک له عه‌موده‌کانه‌وه
 عاره‌قى ده‌دابوو و جنیوی به ژنى بەرپیوه‌بەری کاره‌با ده‌دا، جنیوی به
 خوشکی قایمقام ده‌دا، له پوری مودیر ناحییه‌کەی ده‌برد، سویندی ده‌خوارد
 هه‌موو له‌گەل تەل دزه‌کاندا شه‌ریکن، به‌لام له‌گەل ئه‌وه‌شدا به سه‌برو
 هیمه‌تیکی بیتوینه‌وه ئیشیده‌کرد، دلى لاي ئوه بwoo که قوتاوخانه کرايیه‌وه
 مندالان له‌بەرچى ده‌رس و ده‌وره‌کەیان بخوینن، ده‌یگووت کاره‌باکه نه‌بیت،
 خەلکى هەزارو پەشۇرپوتى ئه‌و هەرتىمە، ده‌بیت نیوه‌ی پاروپولیان بدهن
 به نه‌وت و بللورى چراو پلیتە. که دابه‌زى من لىتى نزیکبۇومە‌وه ناوی
 خۆم پېگووت وايدەزانى داواى لىدەکەم خەتىکمان بق بېھستىتەوه، يان
 مەھوله‌یکی سووتاومان بق چاکبکات، گووتى: باوھەپ بیت لە بەيانىيە‌وه
 ناتم نه‌خواردووه، ئه‌وه‌نده‌ی من ئەمېرە به‌سه‌ر ئەم عه‌مودانه‌وه بۇوم،
 خوا به‌قوربانى بم، تاقه‌تى نېيە ئه‌وه‌نده له‌سه‌ر عەرشى خۆي دانىشىت.
 من به هیمنى تىمگەیاند که من چىرۇكىكى ترم ھەي، من دەمەويت باسى
 ئه‌و کاره‌ساتەی له‌گەلدا بکەم که كاتى خۆى نەقىب سامىر زوھەير بابلى
 به‌سەريدا هېتىاوه. کە وامگووت: به خىرايى منى لە هەموو ھاۋپىكانى
 جياڭرەدە‌وه گووتى: نابىت ھىچ شىتىك بلىتىت، ھىچ شىتىك، تكايە با كەس
 نه‌زانىت، بىزانن لە دائىرە دەرمدەکەن. من به‌سەرسامىيە‌وه گووتىم: بق

دهرتدەکەن؟ تو کریکاریکى چاپوکى، قاره‌مانىتىكى راستەقىنەيت، راست دھويت، ئىتوه ئىستا تاكە پاله‌وانى راستەقىنەى ئەم ولاتەن، دواى ئەوه چ پەيوهندىيەك لە نىوان حالەتكەي توو كاره‌بادا ھەيە.

بە كەمىك بىزازىيەوە گووتى: خۇ من نالىيم، عەيب نەبىت كاره‌باكە بەو شتەمى منهۆ بەستراوه، بەلام من كچىك لەوى دايىناوم، تىدەكەيت كچىك حەزى ليتمە، دەيەويت بىھىتىم، ئىستا ھەر كەسىك بەو حىكايەتە بىزانىت، دەكاتەوە دەممى ئەويش و ئىتىر بەس خوا دەزانىت چى روودەدات. دەبىت من بوهستم تا پۇزىك خوا دەروويەك دەكاتەوە... ئىستا ئەو كچە بە چىرقەكە بىزانىت، دەرمەدەكەن... دوو براى بچۈلەم ھەن لە مەكتەبن، گەر من پارە پەيدا نەكەم، دەكەونە سەرجادە.

من ئاراممكردەوە گووتىم: سەردار بابا كەريم، هىچ كەس نازانىت، ھىزىدە ھەيە ئىستا تو دەتوانىت مافى خۇت بەكاربەھىتىت، دەتوانىت لە سامىرى بابلى ببورىت و دەتوانىت داوابى سزادانىشى بىكەيت. سەردار بابا كەريم گووتى: ھاوارىم، دەبىت بىرى لىتىكەمەوە، لە راستىدا من ئەوهندە ماندوودەبىم، ئىستا كاتى ئەوەم نەماوه بىر لەو بىكەمەوە عەيب نەبىت لە رووتا ئەو جووتە ھىلەكەيەم ھەيە يان نا، لە راستىدا من زورىشىم پىتاخۇش نىيە كە نىمە، چونكە خەلکىكى زۇر لەم ولاتە ھەيانە و وەك ئەوهەيە نەيانبىت، مامۆستا گىyan راست دھويت، عەيب نەبىت، لەم ولاتەدا دوو شت بىن و نەبن هىچ لە هىچ ناگۇرن، ئەو ھىلەكانە و عەقل، بە تايىھەت مامۆستا ئەوانەي من.

سەيربۇو من ئەو سەفەرە درېئىز و پې ئەفسانەيەم بەو رىستە سەيرانەي سەردار بابا كەريم تەواودەكىرد. كە مالاوايىم لە سەردار بابا كەريم كرد، ئەو لەگەل دوو كريکارى تردا پېيژەيەكى ئاسنى درېئىيان لە پال

عه موودیکه و ده گواسته و بق بن عه موودیکی دی. من له و هر دیکی نزیکدا سوار ئه و ئه سپه سپیله ده بوومه و به هه موو پیگادا و هک یه کنیک له دیزینترین سوار چاکه کانی ئه م ده قره ده هاتم. سوزو ئیشتیاقیکی قولم بق گیلاسی سپی هه ببوو، بیری پیریزئن و پیره میرده ئاواره کانم ده کرد، بیری ئه و بالکونه م ده کرد که له یوه شهوان سه بیری تاریکی شارم ده کرد. بیری ئه و فلوقتہ سیحراوییه شاروخی شاروخم ده کرد، که له دیوینکی نهینی با غجه‌دا بق من و بق هه موو دونیا جیاوازه کان موسیقاری لیده‌دا.

شهوینکی دره‌نگ ده گیشتمه و گیلاسی سپی، ده چوومه و ژووری. بنه مؤمنکی چکولانه م ده دوزیبیه و، دیار ببوو دوای من هیچ مه خلوقتک نه چوتنه وه ئه و ژووره، دوشک و به تانییه که مم را ده خست، نه مده زانی چهند روز، چهند هفتنه، چهند مانگه من به بیوه؟ هه ناسه‌یه کی دل نیایم هه لدکنیشا، بق یه که مجار له ژیانمدا هه ستمده کرد شتیکی گه و ره کرد وه، هه ستيک بتو پر له کامه رانی له و هه سته سه بیرانه هی مرغف ته نیا له پیگای موسیقاوه تیدا دروسته بیت، هه ستمده کرد پیگای ژیانیکم هه لبڑار دووه له گه ل هه موو سه ختییه کاندا په شیمانی هه لاناگریت. بیشه وهی بزانم سبهی چی چاوه‌پروانمده کات، ده خه و تم و خه و م به دالیا سیرا جه دینه وه ده بینی.

مؤزارت و با غیکی جاویدان

له دوای گه رانه وهم دوو روز نه چوومه ده ری، هه ندیجارت و نثاره زووه شهی تانیه له پر حمدا سه وزده بتو که له شوینی خرم دانیشم و پروونه که مه هیچ جیگایه کی دیکه، ئه و دهرده ئافه‌تیکی کون بتو که له شاری ته پوتوزه کانه وه له که لمدا بتو، رزور جار حه زمده کرد ما وهی کی دریز له ژووره که مه خرمدا دانیشم و نه چمه ده ری، دیاره ئیستا هه ندیک ده لین،

یه کیک گهر خاوه‌نی ئاره زوویه‌کی وەها بیت، چون دەتوانیت خۆی بە ئاواره ناوبنیت؟ لە راستیدا ئاواره‌بیی هەندیجار ئەو نییە مالت نبیت، بەلكو ئەو وەیه نەزانیت بچیت بۆ کوئ، لە پەنجه‌رەکەوە سەیردەکەیت و هەستدەکەیت دەبایه تۆ لە جىگاپەکی تر بایتايە، ئەو ئاواره‌بییە. منیش لە بالکونەکەدا دەوەستام و هەستمەدەکرد نازانم بچم بۆ کوئ. لە راستیدا من نە ھاولریم ھېبوو، نە كەسیکم دەناسى دەرگای مالى خۆیم بۆ بکاتەوە، نە جوانیبەکیش لەو شارەدا دەبینى لە شوینەكانت نزىكباتەوە. سیھەم رۇز، دوانیوھەزىيەکى كەرم لە جىگاکەمدا خەوتبوروم كە دەستىك بە هيمنى لە شانەوە جولاند مى و گووتى: جەلادەت، هەستە... جەلادەت. كە چاوم ھەلبىرى مەحەممەدى فېردىھۆسى و جەللىلى بارانم بىنى. بەو نیوھەرۇ گەرمە ھاتبۇون بۆ ئەوھى مژدەم بدهنى كە كارىتكىيان بۆ دۆزىيۇمەتەوە. لە راستیدا من زور بە پەرۋەشەوە چاوه‌پوانى ئىشىم دەكىرد، ئەو شتە كەمەي بە حىسابى ئاوارانە وەرمەدەگىرت، بەزەحەمەت بەشىدەكىدم، ليتاني ناشارمەوە زور شەو بە بىرسىتى دەخەوتەم. بەلام دواجار جەللىلى باران ئىشىكى بۆ دۆزىيۇمەوە ھاتبۇو پېمبىلىت. كاتىك ژيانى منيان بىنى، سەريان لە ھەزارى و پەرىپوتى حالم سورما، كەسيان لەو باوهەرەدا نەبۇون لە جىگاپەکى ئاوها ويراندا بىزىم. خەلکى ئەو شارە كەسيان نەياندەزانى ژيانى ئاوارەكان لە گىلاسى سېي چۈنە، زوربەشيان نەياندەويىست بىغانن چۈنە. بەلام بەر لەوھى باسى ئەو كارەتان بۆ بکەم، دەبىت باسى ئەو ئىوارەيەتان لەگەل مەحەممەدى فېردىھۆسى و جەللىلى باراندا بۆبکەم. ھۆى سەرەكى سەرداڭەكىي مەحەممەدى فېردىھۆسى و جەللىلى باران تەنبا ئەو نەبۇو مژدەي ئىشىكىم پېيدەن، بەلكو ھەولىكى نزىكبوونەوە ناسىن و پشكتىنى ناوه‌وھى من بۇو پرسىيارى كەورەي ئەوان ئەو بۇو ئاخقى من جەلادەتى كۆترم، يان جەلادەتى كۆتر نىم؟ پرسىيارىنک من نەمدەتوانى وەلامىيەمەوە. مەحەممەدى فېردىھۆسى دەيويىست دلىنيابىت من جەلادەتم

یاخود نا، چونکه گهر من جهلاههت بم، گهر ئەم پیاوە مردوووه بىرچەخ و بىداھيئانە كە لە ژۇورىكى پىسو پۇخلۇ ئوتىلى ئاوارەكاندا دەزى جهلاههتى كۆتر بىت، كەواتە ھەممۇ تىورەكەي ئەو لەسەر ھونەر، وەك بەلەمەنلىكى بەفر راست دەردەچىت. بۇچۇونى سەرەكى مەحەممەدى فېردىھوسى لەسەر ھونەر ئەوەبۇو كە پىگايىھە كە لە خۇويىرانكىرىنىدا دوايدىت. ئەو بۇزە كاتىكى مەحەممەدى فېردىھوسى دەستى بە قىسە كىرىن كرد، راى وابۇو من دەبىت خۆم بۇ دۇنيا ئاشكراپكەم، دەبىت ھەممۇ مۇسىقارەكان بىزانى من جهلاههتى كۆترم، دەبىت بە ھەممۇ داھىنەرەكانى ئەم شارە بلىم: تەماشابكەن، ھونەر دواجار ھېچ نېيە جە كە جۈرىك لە مردىن و پىسوابۇون. لە راستىدا من ئارەزوو يەكم نېبۇو شىتىكى وابكەم، باوەپېشىم بەۋە نېبۇو ھونەر جۈرىك بىت لە جۈرەكانى خۇويىرانكىرىن. بە توندى ھەممۇ ئەو تىورەيەم قبۇول نېبۇو، پىتموابۇو ژيانى من ھونەر واى لىتەكردۇ، بەلكو بە پىچەوانەوە راام وابۇو ھونەر تاكە پىگايى زىندۇوبۇونەوە. من گۇوتىم: ھونەر ئەو كاتە وىرلاناندەكەت كە بە پىگايىكى ھەلەدا پىا دەپوين، كە نايدۇزىنەوە، كە جەوهەرەكەي وندەكەين... كە خىانەتى لىتەكەين. من بە نىكەرانىيەكى زۇرەوە دەمگۇوت: ھونەر سەر كىشان نېيە بە دىيوارىكى رەقدا، خەلکانىكى ھەن پىگايى ھونەر ريان بۇ نادۇزىرەتەوە خۇيان دەدەن بە دىيوارە رەقەكاندا، پىشان وايە ئەو خۆكىشانە بە دىيوارە رەقەكاندا پىگايىان بۇ دەكاتەوە، ھونەر پىگايىكى كراوهەيە، تا ناكوتا كراوهەيە، بەلام بۇيىشتىن بەو پىگايىدا بىپويسىتى بە شەرفەيەكى تايىھەتى ھەيە، ھەندىك ھەن ھەممۇ ژيانىيان لە خۇرا سەرفەدەكەن و ئەو شەرفەيە نادۇزىنەوە، خەلکانىكى ھەن لە ساتىكدا ئەو شەرفەيە دەدۇزىنەوە و دواتر ونیدەكەن، خەلکانىكى ھەن لە بەرچاوى دۇنيا، لە بەرچاوى خەلکى سادە و انىشاندەدەن كە ئەو شەرفەيەيان دۆزىيەتەوە بىئەوەي ھېچ شىتىكىيان دۆزىبىتەوە، كەسانىنەكىش ھەن بىئاڭاپى كۆپریاناندەكەت و لە كۆچەيەكى تارىكدا كېردىھخۇن و پىتىانوایە

ئه و کویرییه روانین و دوزینه وهیه. هر شتیک هونه رنه بیت و مروف به ناوی هونه ره و پیشکه شی دونیای بکات، وه ک ئه وه وايه ژه هریک به ناوی ئاوه زوالله و بفروشیت. مجهمه دی فیردهوسی ئه وه هونه نییه که ئیمه ویراندکات، به لکو ئه و ژه هریه.

مجهمه دی فیردهوسی وه ک بالنده یه کی بریندار له ژووره که مدا ده سورا یه وه، نیده زانی له کویندا دابنیشیت و دهیگووت: به گم، که مروف نه زانیت هونه چیه ده کریت هه مهو شتیک هونه بیت. کیشکه ئه وه یه که تو هرگیز دلنيانابیت ئایا ئه و شفره یه دوزیوه ته وه ياخود نا... له به رئه وه ده مریت و نازانیت چیت کردوه. ده گهربیت و ده گهربیت به لام نازانیت چیت دوزیوه ته وه... ئیمه هه موومان له راوه که رینکی کویر ده چین که تیرینک ده هاوین و نازانین به رچی که تووه... وه ک تو جه لاده تی کوت، وه ک ئه و تیره تی که هاویشت و ئیستا هیچ مرؤفیک نازانیت له کوی گیرساوه ته وه.

من به زهر ده خنه یه کی مندالانه وه ده مگووت: من ده زانم له کوی که تو ته وه، لایه نیکه م ده زانم له کوی که تو ته وه. گوینکره سوپاسته که م که تو باسی ئه و راوه که رهت بق من کرد، به لام هه رچی په یوهندی به و تیره وه هه بیت ده بیت مروف بوهستیت و ته ماشابکات، تیری راوه که ره راسته قینه کان دوورتر ده روات، تینده گهیت دوورتر لهم جیهانه چکوله و ناچیزه ده روات، ده چیته شوینیکه و پیشتر نه عهقل نه چاو به جوانیکه کانی رانه هاتوون. ده بیت بزانیت ئه و تیره ویرانمانناکات، به لام پیویسته دوای بکه وین... ئه و هیله بگرین و دوای بکه وین، بؤئه وهی بگهینه ئه و شارهی که تو ده لیت موسیقاره کان تیا نامرن.

مجهمه دی فیردهوسی دهیگووت: نا، جه لاده تی کوت، ئیمه جار دوای جار تیر ده هاوین و نازانین گهیشتوه ياخود نا، تیر ده هاوین و ده و هستین،

تیر دههاوین و دههستین، به لام هیچ دهنگیک. هیچ ثاماژهیه ک له سهرهوه نایهتهوه. له ساتینکدا مرؤف تیندهگات هه مهو ئه مئشه پووج و بیهودهیه، له کاتهدا دهزانیت تهنيا مردن لهو گه رانه بیهودهیه پزگارتدهگات. هونه ر خوویزانکردن، چونکه له سهرهیکه و ده بیت باوه رمان به وه بیت که ئیمه له سهه فرداین له سهرهیکیشنه و ده بیت باوه رمان به وه بیت که ناگهینه هیچ من تو زیک دههستام و دواى که مینک تیفکرین چیرۆکیکم دروستده کرد، چیرۆکیک کومه کمبکات، بوجوونه کانی خۆم له سهه جوانی بۆ مەممەدی فیردهوسى و جه لیلی باران پوونبکه مهوه، من به پامانه و ده مگووت: گوییکرن ئازیزان، هېبوو نه ببوو دوو پیاو له شاریکی زور دووردا هېبوون، هەر دووکیان گولیان دروستده کرد و به ڏنان و پیاوانی دهولەمەند و زەنگین دەيانفرۆشتنه و. يەکیکیان پۆزیک بپیاريда بچیت به سوراغی گوله دیرینه کانی خۆی، واته کوته گەشتیکی بچوک به شاردا بق مالى کپیاره کونه کان، دهیویست بزانیت دواى ئه و چەند ساله گوله کانی چیان به سهرهاتووه، ڙاکاون، ماون، به حورمهتهوه هەلگیراون یان فەرامۆشكراو و بېركراون؟. له دواى ته او بیوونی گەسته کەی بۆی دەرکەوت ئه و له ماوهی ئه و چەند ساله دا هەرچییه کى كردوه به هەدر پۆیشتتووه، گوله کانی ئه و له هەر مالیکدا بانایه، تەپوتۆز خنکاند بیوونی. كە گولفرۆشە بەستە زمانە کە گەپایه و بۆ مالى، دەیزانى گوله کانی لە کوی گیرساونه تهوه، دەیزانى ئه وهی ئه و دروستیکردوه هیچ نه ببووه جگه له خۆراکینکی بچوک بۆ مردن. هەر ئه و شەوه بپیاريда بچیت بۆ لای گولسازە کەی ھاپپی تا چیرۆکە کەی بۆ بگیپیتەوه. گولسازە کەی دوستی کەمینک به عەقلی پىنکەنى و گووتى: گرنگ ئەوهیه من گولى خۆم دروستبکم و پارهی خۆم وەربکرم و بىزىم، ئىدى گولە کان چیان به سهه دىت کارى من نىيە. ھاپپیکەی ئیمه ناموراد و پەرمەراق هاتە دەرى و دلىبابو ئه و چەندىن ساله تهنيا خۆراکى بۆ بېرچوونه و مردن دروستکردوه. دەبۇوا يە شتیکی جاويد بخولقىتىت،

گولیک مروف نه توانیت فه راموشیبکات، گولیک نه سووتیت و نه ژاکتیت،
 گولیک مروف بتوانیت له یاده و هری خویدا هه لیگریت، هه ساتیک ویستی
 بونی پیوه بکات، نه که ویته دهست ئه و که سانه که نایناسن. هاوپی
 غه مگینه که مان بپیاریدا باغیکی خهیالی دروستبکات، باغیک هیچ مه خلو قیک
 پیتی تینه که وتبیت، پوژیک ده رگا و په نجه رهی گولسازیه کهی خوی داخت
 و له دیوه وه که وته دروستکردنی ئه و باعه خهیالیه، باغیک بوبو ته نیا به
 خهیال، شه و پوژ له گهل گهلا و گوله خهیالیه کانیدا خه ریک بوبو، هیندی
 هیندی له گهل دروستکردنی باعچه خهیالیه کهی خویدا ده روات، هیندی هیندی
 ئه و زه مین و مه و دایه باعه کهی ئه و داگیریده کات گهوره ده بیت، تا وای
 لیدیت به زه حمهت بتوانیت به هه مسو باعه کهدا سه فهربکات. پوژیک له
 گهشتی باعه کیدا پینگای ده که ویته گوشیه که وه، هه ستدہ کات ئه و گولانه
 ده ستدکری خوی نین، گولی قشنه نگ و بیوینه بهلام خوی دروستی
 نه کردون، به شینکن له باغیکی تر. له و گوشیه وه ده روات و ده روات پینده خاته
 سه رزه مینی که سانی تر، پینده خاته ناو باغیکی بینکوتاییه وه، باغیکی مه زن
 که نه سه ره تای ههیه و نه کوتایی. سه فهربیکی دریز به و باعه گهوره هدا
 ده کات، که دهیه ویت بگهربیت وه بق ناو گوله کانی خوی، دهیه ویت باعچه کهی
 خوی بدوزیت وه، نازانیت چون، نازانیت کوماهیه گوله کانی ئه و له ناو ئه و
 باعه جاویده دا، ساتیکه هه ستدہ کات ئه و باعه هه مسوی ئه و دروستیکردوه،
 ئه و به شینکه له باغیکی گهوره که به شه کانی یه کتر ته او ده کهن. باغی یه ک
 که س نیه، به لکو باغیکی جاویده که به رله وهی مروف بیگاتنی، که س
 نه ده زانیت ههیه و نه ده زانیت له کوئیه.

من دهه ستم و هه ناسه یه کم هه لده کیشا، بق ساتیک سه رسام ده بuum
 به تو نای خوم له سه دروستکردنی حیکایه ت، بهلام سه رسامیه کم ته نیا
 له ئاسته نگ تو نای حیکایه ت خوانی خومدا نه بوبو، به لکو دل نیابووم له وهی
 حه قیقه تم گوو ته وه، دوو دل نه بوبو لم له وهی ئه و باعه من باسیده کم درو

و ئەفسانە نییە، دەمزانى ئەو باغە ھەيە، باغيكە شاعير و مۆسیقار و شیوه کارەكان دروستىدەكەن، لە جىڭايەكى دونيادايىھە. باغيكە مرۇف لەويىدا ھەموو جوانىيە خنكاوهەكان دەدقۇزىتەوە، ھەموو ئەو شستانە دەدقۇزىتەوە كە مرۇف دەكەن بە شاھىد لەسەر ئەم كەردونە، لەسەر جوانىيەكانى، لەسەر ناشىرىينىيەكانى، لەسەر خۇشىيەكان و ئازارەكانىشى. من بە مەممەدى فيردەوسىم گۈوت: ھونەر دەشىت بۇماوهېكى مرۇف ونبات، دەشىت تو بۇماوهېكى نەزانىت چى دروستىدەكەيت، دەشىت بىبىت بەو گولسازەرى تەنیا گول بۇ مردن دەسازىتىن، گولكەلىك ناچنە ناو ئەو باغچە جاويدانەوە، ھونەر تەنیا لەو ساتانەدا دەبىتە ڙەھرىتكى كوشىندە كە دەزانىت سەنعتى تو ھىچ نىيە جىگە لە خۇلەمېش، جىگە لە غوبار و تەپوتۇز. بىھىنە پىشچاواى خۇتان كەر ئەو گولفۇشە پېگايەكى ترى تاقىنەكردبایتەوە، چى بەسەر دەھات؟ بىنگومان دەمرد، بىنگومان مەراقىتكى كەورە دەيكوشت. ئەوكاتە گول دەببۇ بەو خەنچەرەى كە دلى ئەو پىاوهى ھەلاھەلادەكرد... ھونەر كاتىك دەمانكۈزىت كە دەبىت بەدرگايەكى داخراو و كەچى مرۇف ھەر سەرى پىارەكىشىت.

جەليلى باران، توند دەستى دەگىرمى و دەيكووت: جەلا دەتى كۆتر، تو
ھەرگىز لەو باغەدا بۈويت، ھەرگىز پۇزىك گەيشتىتە ئەو باغە؟
من دەستىم دەخستە سەرشانى جەليل و دەمگۈوت: جەليلى ئازىز زورجار ھەستمكىدۇ كە لە باغە نزىككە تو مەتەوە، بەلام ئەو باغە شىتىكە مرۇف بۇزى ناكەپىت، مرۇف ئىشى خۇى دەكەت و لە ناكاۋ خۇى لەويىكانەدا دەدقۇزىتەوە، پېگايەك نىيە مرۇف نەخشە بۇ بکىشىت و نىشانى ئەوانى ترى بىدات، گەران بەدوائى ئەو باغەدا سەنعتىك نىيە مرۇف خەلکى تر فيربات، ھەر مرۇف ھەپېگىڭى خۇى دەگاتە ئەو باغە، ئەو پېگايەي مرۇقىتىك دەيگىتىتە بەر بۇ گەيشتن بەو سەرزەمینە جارىتكى دى دووبارە نابىتەوە.

جهلیلی باران که چیرۆکه کهی من سه رسامیکر دبوو، نیوه گیئر ده پرسی:
 بهلام جه لادهت چون مرۆف بزانیت که ئەو باغهی دوزیوه تەوه.
 دەستم دەخسته سەر دلی جه لیل و دەمگووت: دەنگیک ھەیە، دەنگیک
 لیره وە هەلده قولیت، ئاماژە یەک ھەیە، کەسانیکی تر ھەن لەو باغه وە
 بانگدەکەن، نامەت بق دەنیرن، تو دەبیت توانای گرتنه وەی ئاماژە کانت
 ھەبیت، دەبیت توانای تىگە یشتنت لە ئاماژە کان ھەبیت. ئەو باغه شتىکە لە
 ناو ھەموو مۆسیقارینکی وەک تۆدا خەوتۇو، دلی تو ئىستا پەرە لە ھاوارى
 مۆسیقارە کانى تر كە بەرەو لای خۆیان دەتبەن... جه لیلی باران، مۆزارت
 و شکسپیر و فیردەوسى و گۆران و مەحوى لەو باغه دان... پەيامھىنە کانى
 ئەو باغه شەو و پۇز بە زەویدا سەفەردەکەن، خەلگانىتىن دىن و نەتە وە
 ناناسن، تەنیا جوانى دەناسن، جوانى و حەقىقتە.

مەھمەدى فیردەوسى و جه لیلی باران ئىستا دلىبابۇون من جه لادهتى
 كۆترىم، بهلام من سووربۇوم لە سەر ئەوهى جه لادهت لە رېگاى خۆيدا
 بق ئەو باغه مەردووه، من تەنیا سىبەرى ئەوم، جەستەي ئەوم، دەنگى
 ئەوم كە لە سەر زەمین جىماوم و چاودەروانى ئاماژە یەكى تايىھەتىم تا
 بەرەو جىكايەك بجولىم كە نازانم كويىھە. مەھمەدى فیردەوسى تىورە كەى
 منى بە جوان دەزانى، بهلام پىباپۇو ئىتمە ھەموومان، ھەموو خەلکى ئەم
 شارە، ھەموو مۆسیقارە کان و شاعيرە کان و نىڭاركتىشە کانى ئەم ولاته
 لەوانەين كە لە رېگادا دەكۈزۈن، يەكى شتىك ھەيە لە بۆسەماندا بىت و
 نەھىئىت بگەينە ئەو باغه. ئەو دەيگووت: ئىتمە ھەموومان دەست و قاچمان
 بەستراوه تەوه، چۈن بىۋىن و دەستمان پەرە لە زنجىر؟ چۈن بىۋىن و
 قاچمان بە كۆتە وەيە؟ كۆتى ھەموو شتە ناشىرىنىڭە کان، كۆتى ئەو بىباوانەى
 دەتبەستنە و بۇئە وەي نەپۇزىت، زنجىرى ئەو ڙنانەى ڙيانىت وېراندەكەن و
 سەرت پىرەكەن لە خەيالى نەخوش، بىتوهندى ئەو سىاسيانەى راتدەگىرن،

پیوه‌ندی ئوانه‌ی هونه‌ریکی نزمت لیداواهه‌کەن کە غەریزە بچوک و عەقلە
بچوکەكانیان پیویستى پىشىتى.

محەممەدی فېردىھوسى لەسەر ھەق بۇو، بەلام من رام وابۇو لە ھەمۇو
سەردەمەكانى دۇنيادا، لە ھەمۇو شارەكاندا رېنگىيەك ھەيە دەچىتىھە
سەر جوانىيە جاویدانەكان. من دەمگۈوت: جوانى دواجار لەو شەپەدا
دروستىدەبىت، رېنگىايى مرۆڤ بۇ ناو ئەو باغە رېنگىيەك نىيە مرۆڤ تەنبا
لە خەيالدا بىبىرىت، بەلكو رېنگىيەك بە ناو ھەمۇو ژياندا تىدەبەرىت.
رېنگىيەكە مرۆڤ بە عەقل و بە وىزدانى دەيدۇزىتىھە، نەوهەك تەنبا بە
ھەستەورەكانى.

من دەستم دەخستە سەر دەستى محەممەدی فېردىھوسى و دەمگۈوت:
هاۋىپىم، تۆ دەبىت بە ناو جەھەنەمدا بېرۇيت، گەر بە جەھەنەمدا نېرۇيت
ناگەيتە ئەو باغە، دوو جۇر باغ لە دۇنيادا ھەن، ئەو باغانەي دىن و
دەزاكتىن و با جوانىيەكانىيان دەبات، لەگەل باغيكىدا گولەكانى لە ئازاردا
سەوزبۇون، گولەكانى بە دۆزەخدا تىپەرىيۇون، بۇئەوهى بىزانىت گولىنک لە
گولىنک جىاباكەيتەوە، دەست بخەرە سەر گەلاكانى و دەزانىت بە دۆزەخدا
تىپەرىيۇ ياخود نا. گوئىگەرە محەممەدی فېردىھوسى من دلىيام مرۆڤ
لەو باغەدا تەنبا پارچە مۆسىقا قىشەنگەكان نادۇزىتىھە، تەنبا شىعرە
جوان و نەمرەكان نادۇزىتىھە، لە كۆچەو كۆلانەكانى ئەو باغەدا تەنبا
مۆزارەت و شكسپير و گۇران نابىنىتىھە، تەنبا ھاۋى داهىنەرەكانى خۇى
نابىنىتىھە، بەلكو ئەو مرۆفانەش دەبىنىتىھە كە ھەلگىرى ئازارى گەورەن،
ھەلگىرى خۆزگەي كۈزراون، ھەلگىرى خەونى گەورەن... چونكە ناكريت
مرۆفە بىریندارەكان، خۆزگە كۈزراوهەكان لە باغى جوانى دەربكەين... ئەو
باغە تەنبا شويىنى ئەو ژيان و ئازارانە نىيە كە بۇون بە ھونەر و نەبوون... شويىنى ئەو
شويىنى ھەمۇ ئەوانەشە كە دەبایە بىن بە ھونەر و نەبوون... شويىنى ئەو
موسىقايانەيە كە لە دايىك نەبوون، شويىنى پالەوانى ئەو چىرفەكانەيە كە

نهبوون به پالهوان. باغی جوانی با غینک نییه ته‌نیا فیرده‌وسی و بیته‌وشن و چان کوخی تیابزین، به لکو هه‌ممو ئهو ئازاره گورانه‌ی مرققیشی تیاده‌زی که چاوی ئیمه تا ئیستا نه‌بینیو... مەھمەدی فیرده‌وسی یەک شت ھەیە دەبیت بیزانیت... یەک شت. هەر ئاواتیکی خنکاۋ، هەر خۆشەویستیکی کوژراو، هەر ناکامییەکی قوولى ئىنسان چاوه‌بروانە یەکیک بیکات بە ھونه‌ر... لەو باغەدا دەوهستیت و سەیرماندەکات. ئەو باغە ته‌نیا باغی ئەو جوانییانه نییه کە دروستمانکردون، به لکو باغی ئەو جوانییانه شە کە چاوه‌پیماندەکەن دروستیانکەن.

کە لە قسەکانم دەبومەوه، نەمدەزانى ئەو چىرقە پېشىنیيەکى ترسناکە بە پاشەپۇز، بەلام دلىبابووم بۇ ھەتاھەتايە دوو ھاپپىتى گورەم دەستكەوتتووه... دوو كەس لەم بىتكەسىيەدا پېتىستىم پېتىان بۇو. مەھمەدی فیرده‌وسی کە لە بەردەممدا دەنوشتايەوە دەيگۈوت: جەلاھەتى كۆتر، من نازانم تو چەند پاستىت ياخود ھەلە، بەلام پېشتر كەسىكەن نەبینیو، وەک تو قسەبکات. زمانى تو زمانى خەلکىن نییه لەسەر ئەم ئەستىرەيە بۇويىت، يان تو رۇھىكىت لە جىڭىايەکى ترەوھەتەوویت؟ بىئەوهى وەلامىدەمەوه، ھەناسەيەکى پېرمەراقم ھەلەكتىشاو دەمگۈوت: عەزىزم، ئىستا ئەۋەتا دەمبىيىت، من پېتىستىم بە ئىشىكە بۇئەوهى بىزىم، پېتىستىم بە كەسىكە دەستمبىگىت.

بەر لەوهى بېرقۇن تکام تىاکىرىن، من بە ناوى جەلاھەتى كۆتر بە كەس نەناسىتنىن، نالە بەرئەوهى من ئەو نىم، به لکو لە بەرئەوهى بە قۇناغىيەکى سەيرە ئالقۇزى زياندا تىدەپەرم كە نازانم دەمگەينىتە كۆئى. لەو ساتىدا وام ھەستىكىد ھەر دووكىيان بە ئەندازەيەك پىزىمەگىرن، ھىچ داوايەكىم رەتناكەنەوه.

ئە ماوهىيە چەندىن ئىشى جۇراوجۇرم تاقىكىرددوھ. ماوهىيەكى كەم لاي مرىشك فرقشىك ئىشىمكىد، دواتر بىرابىر گىسكانى حەوشى قوتاپخانىيەك ھەندىك پارەم پەيداكارد، ماوهىيەك لەبرى كورپىكى پاسەوان كە خۇى تاقەتى ئىشى نەبۇو ئىشىم گىرت، ھەفتەيەك لەبرى ھەندىك فەرمانبەر كە دەبايە لە دائىرەكان خەفەربانايە خەفەربىيەم كىشى... ھەموو ئىشەكانم ئىشبوون لە بىرى خەلگى تر، سەرەدەمكى سەيربۇو ھەموو كەس دەيتۋانى يەكىك بىاتە وەكىلى خۇى، من لەو ماوهىيەدا بەۋەكالەت كەناس بۇوم، فەراش بۇوم، حەسەنس بۇوم، فەرمانبەر بۇوم، كەنەتكارى كارگە بۇوم، هەتا جارىتىكىش بۆ شەھەرىك بۇوم بە قايىقام، ئىشەكەم ئەو بۇو گەر ژىنەك تەلەفوونى كىرد، تۈزىك دەنكى خۇم بىڭۈرم و بلىم: وەى نەجىبە گىان بېرتدەكەم، بىمۇرە بىمۇرە، ئىجتىمامع ھەيە، دواتر تەلەفوونت بۆدەكەم. دواتر دەبۇوايە تەلەفوون بۆ قايىقام بىكەم لە مالىنىكى تر و پىتىلىم: جەناب، نەجىبەخان تەلەفوونى كىرد، بەلكو لوتق بەفرمۇون و تەلەفوونى بۆبىكەنەوە. ھەلبەت لە بىرى نەجىبەخان ژىنەكى تر تەلەفوونىكىرد، من و ئەو دوو سەعات قسەمانكىد، ژىنەكى زۇر قسەخۇش بۇو، دىياربۇو زۇر بىتتاقەتە، ھەرچى نوكتانەي كە من پۇومانىيەت بىخەم ئەم كەنەتتىيەوە، وەك نوكتەي ئەو ژەنەي كە شتى خرآپ دەكەت و دواي ھەموو كارىك دەنكىك فاسۇلىا دەخاتە ناو تەنەكەيەكەوە و دوايى ژەنەكە نەخۇشىدەكەوەيت و لەسەرە مەركدا مىزىدەكەي بانگدەكەت و مىزىدەكەي دەحەپەسىت كە دەبىنەت تەنەكەكە پېرىپۇوە لە فاسۇلىا و ئىتىر نازانم چى و شتى ترى زۇرى لە باپەتە. ژەنەكە دواجار گۇوتى بۆ نايەيت بۆ مالىمان، ئىستا من كەسم لا نىيە، مىزىدەكەم شەو نايەتەوە. دىيارە ئەو وايدەزانى كە لەگەل قايىقامدا قسەدەكەت، بەوردى پىتىگۇوتىم سەيارەكەم لە كويىدا بۇھەستىنەم و چۈن بىيەھەستىنەم و بە كويىدا

برزم. به لام من بق نئستيک بيرمچووهوه که قايمقامم، گووتمن: عه زيزم
 تو شيت بوويت، بابايهکى وەك من، له ئوتيليكى سووتاودا دەزىم، سالىڭ
 زياتره تىر زگى خۆم نامن نخواردۇوه، سەيارەرى چى؟ من له ھەموو
 ڙياندا پشت سوكانم نەبىنىوه، سەيارەم لە كوى بۇو؟ كە وامگۈوت ژنه كە
 بە جۈرييکى سەير پەشقىكاو گووتى؛ تو كىتىت، كە قايمقام نىيت بق نئوهنە
 بىئە خلاقىت قسەناكىتىت؟ من هيچ چارەيەكم نەما، گووتمن: خانم خەتاي من
 نىيە، تو ڙمارەكەت هەلە لىداوه، من كونە جابى پاس بۇوم، نىستا ھاوينان
 شووتى دەفرۇشم و زستان لە كونەكە بالە هەلەدەوهشىتم. كە وامگۈوت
 گووتى: گوو بەريشى باوكت، مىش لە بەيانىيە وادەزانم لەكەل قايمقامدا
 قسەدەكەم. وايگۈوت و تەلەفۇونەكەي داخست.

ئىشەكانى من ھەمووی پچىپچىر بۇون، چەند شەۋىيەك يان ئۆپەرى
ھەفتە يەكىان دەخايىند. بەلام من لەزەتىكى زورم لىنەبىنى، سىنى پۇزىلە برى
عەترەرەقىشىك لە كۈگايمەكدا عەترەم فرقىشت، دوو پۇزىلە سىنەمايمەكدا بلىتىم
دەبىرى و دوايى سەيرى فلىمەكەشم دەكىرد، پۇزىك لە برى پاقلىقەرقىشىك
پالىم بە عەرەبانەي پاقلىقەدە نا، سىنى شەۋولە برى پۇلەسەتكى نەخۇشى
ھاتقچۇ لە فولكەيەكى چۈل و ھۆلدا وەستام، پۇزىك لای جىڭەرچىيەك
پىاز و تەماتەم دەجىنى، سىنى پۇزىلەكەل بازىركانىتىكى دۇلاردا دوو عەلاگەي
رەشم ھەلەدەگىرت و لە پىشىيەوە دەرەقىشىم، عەلاگەكان پېپبۇون لەسەفتە
وەرەقەي سىپى، كابرا دەيويىست بىزانىت ئاخۇ دۇزمىنى ھەيە و كەس
بۇپارەكە تەقەمان لىنەدەكت. دىياربىوو ئىشىتىكى زۆر خەتەرە، چونكە گەر
يەكىك تەقەي لىتىكىرىدىمايمىيە، من بە كۆمەلېك وەرەقەي سېپىيەوە بە خۇرا
دەكۈزۈرم، لە ماوهى دوو مانگدا زۇربەي ئەو ئىشانەم تاقىكىردهو كە لەو
ولاتەدا ھەيە، هەتا پۇزىكىش لە شانۇگەرەيەكدا چۈومە سەر سەھنەو
لەبىرى كۆمبەرسىتەتىكى نەخۇش كە نەھاتبۇو دەورىيەكى بچوكم بىنى، دەورىيەكى
يەمانا بىوو دەبىايرە رووبىكەمە بىنەران و بلىتىم: ئىتۈه دەللىن چى؟ ئاخۇ فەرھاد

دهگه پیته و بولای شیرین؟. شانوگه ریبه کی هیند خراپ بمو دواه نهوه سن
پرور نه خوش که وتم. که چی هممو پروریک له کوتاییدا خلهک هلهستان و
چاره کنیک چه پله بیان ایدهدا.

هر جاریک له ئیش دههاتمه و دالیا سیراجه دینم له سهه قادرمه کانی
کیلاسی سبی ده بینی، وه ک کچیک له خوش ویستیه کی بیهوده رابکات،
نه میشه له من رایده کرد. من زور جار له سهه پلیکانه کان دهه ستام و
ده گریام و ده مگووت: دالیا سیراجه دین به جیتم مه هیله. وه باران فرمیسک
له چاوم دههاته خواری و ده مگووت: دالیا، مه برق. واى لیهاتبوو زور بیهی خلهک
ناوی منیان نابوو «ئه و پیاوھی له سهه قادرمه کان ده گری». له ماوهیه دا
سامیری بابلی چەندەها جارهات بولام، ژیانیکی ئاسووده و بهختیاری
له گهل شاناز سهه لیمدا ده برده سهه. شاناز به هوی په یوهندیه کانی خویه و
کومه لیک هاوپیتی زوری بق سامیری بابلی دروستکردبیو، له ماوهیه کی
کور تدا سامیر توانيبووی بیت به هاوپیتی هنهندیک له سهه رکرده کان، دوستی
له هممو حیزبکان په یدا کردبیو، پروریک به منی گووت: جه لاده تی کوتور
گهر تو ئازاد تکردم، حیزبیک دروستدکهم و دىزی دیکتاتور خه با تدکهم،
دهگه پیمه و بق باشورو، پیکخراویکی نهینی دروستدکهم و ده مبینی
ده توانم گورزی کوشندە له دیکتاتور بوه شینم.

من زور به جیدییه ته و گووت: سامیری بابلی ئهم ولاته به که سانی
وهک تو ناگوریت، تکات تیا ده کهم، بیر لوهه مه که رهه و ئیوه دیکتاتور
برو خینن، تکات تیا ده کهم... من ئازاد تبکهم يان نا، واز له پاشه پرور بھینن،
ئیوه دهست له پاشه پرور مه دهن.

سامیری بابلی به غەمگینییه و ده یگووت: پاشه پرور مولکی هممو مانه،
ئهی من دالی نه جیب، پاشه پرور مولکی هر هممو مانه.

من ده مگووت: پرته قالی بابلی، نازانم پاشه پرور مولکی کتیه، نازانم،

بهلام تکاتان تیا دهکه، واز له پاشه‌پرور بھینن، چونکه گهر واز له پاشه‌پرور نه‌ھینن کھس نازانیت ئەم ولاته چی بهسەردیت.

سامیری بابلی زورجار به دلیکی شکاووه لای من ده‌پویشت، دلنيابووم شاناز سەلیم پېنده‌لیت، خۆی له من دووربخاته‌وھ. دياربسوو سامیری بابلی گهر بیه‌ویت دەتوانیت به ئاسانی من له ناو بیات، من چۆله‌کەیکى بیدیفاع بروم، هیچ بۇونەوەریک نەبوو لەم دۇنیاپەدا له من لاوازتر، هەتا ئاوارەكانى تر له من پشت و پەنایان زیاتر بۇو، من دەمزانى قسە‌كانى حەلیم شىۋاز ھەمووی راسته، من مەخلوقىك بۇوم دەجار له دۇنکىشوت گەمژەتر. بهلام دلنيابووم سامیری بابلی شتى واناکات، بابلی دلنيابوو دەبیت بەم پىگايەدا بپرات، ئەم پىگايە تەنها پىگا و دوا پىگاي ئەوبۇو، دلنيابوو كە دىلە و ئازادبۇونىشى ئاسان نىيە. من ھەموو شتىكەم بە سامیری بابلی گووت، باسى سەفەر دوورودرىزەکەی خۆمم كرد، باسى ئەو ئەسپە سپىيەم كرد كە منى بە كوردىستاندا گىرا. چەندەھا جار لە كاتى گىرانەوە چىرۇكە كاندا پىتمگووت: تۈز جانەوەریكى بىويىزدانى كە شايستەی مردىت. پىتمگووت: هىچ ھىزىنەك نىيە درىندەي وەك تۈز پاكباتەوە. بهلام بابلی سەرى دادەنەواند و هىچى نەدەگووت.

من ئەو ماوەيە بپىارمدا خۆم كەمەتىك لە پىرتەقالى بابلی دووربخەمەوە، نەمدەويىست دۆستىيەتىم بۇ ئەو كارىكى لەسەر پەوشى دادگايىەكە هەبىت، كە لای من دەركاى ھەرە گەورەپاشه‌پرور و ماناي ھەرە بالاي ژيانم بۇو.

ئەوكات هيشتا نەمدەزانى ئاخىق بىرۇبۇچۇونەكانم لەسەر ھونەر چەند كارىكەريان لەسەر مەھمەدى فيردەووسى جىيەنېشتوو، ئىوارەيەك مەنيان داوهتكىردى بۇ باغە چكولەکەی خۆيىان، ھەموو مۇسىقارەكانى تىبىي «بەلەمى بەفر» لەوى بۇون. چىمەنېكى سەوز و چكولانە بۇو كومەلېنک كورسى تىدا دانزابوو، مالېك بۇو له ناوه‌راستى شاردا، لە

ناو پیچاوپیچی بازار و قهیمه‌ریبه‌کاندا، له هر چوارلاوه به کولانی ته‌سک و گوزه‌ری پیچاوپیچ ئابلوقه‌دراپوو. دیارببوو به‌ین ناونیشان هتا بالنده‌ش ناتوانیت پیگای بکه‌ویته ئه و چیمه‌نه‌وه که له باغیکی ئه‌فسانه‌می داخراو دهچوو. ماحمه‌دی فیرده‌وسی به خۆی و ئه و پیشه زهرد و برۆ پەشانوه پىشوازیکردم، ئاسه‌واری ئه و چه‌قویه‌ی سەر پرووی، به جۇریکی سەیر خويتناوی و تازه دەینواند. مؤسیقاره‌کان وەک ئه‌وهی يەکدی ناسینی پىشوازیان يادچووبیتەوه، به ھیمنی و شەرمەوه تەوقەیان لەگەلدا كردى‌وه. به خۆیان و ئامیتەکانی دەستیانەوه له تىپیک دەچوون لەسەر سەحنه چاوه‌پوانی دەركەوتىنی كورانیبیئیک بکەن. كە ھەموومان دانیشتین ماحمه‌دی فیرده‌وسی دانیشتتەکەی بەوجۇرە كرده‌وه کە ئەمە كوبۇونەوه‌يەكە بۇ ئه‌وهی هر يەكە و لەسەر ئەزمۇونى خۆی قسەبکات. دیارببوو پیکەوتۇون مانگانه دانیشتتىنیکى لهوجۇرە بکەن، من نەمدەزانى بۇ داوه‌تکراوم. سەرهتا مؤسیقاره‌کان بە باسى خۆیان دەستیان پىنکرد. زۆربەيان گومان هيتابۇونى بۇ ناو ئەم تىپە، ئه و بېروايه‌ی كە دەرەوه هونەری لى نىيە. ئه و شارە لاي ئەوان چالىكى قولل بۇو، خودا ئەوانى بۇ سزا فەيدابۇوه ئه و شوينەوه، ئه‌وى نىشتمانى مؤسیقاي نارىك و شىعرى دىزىو و سىاسەتمەدارى دلرەق و هونەرمەندانى بىتەھرە بۇو. نىشتمانى رەشەبا و تەپوتۇز. ھەموو بەو راچەنینه سەيرەدا تىپەرپىبۈون، ھەموو باوه‌پريان وابوو كە ساتىك لە ساتەكان نىشانە و ئامازەيەكىان بىنىيە و بىيگۈوتۇون كە دەبىت پىگايەكى تر بىرنەبەر. بەلام پىتىان وابوو خودى ئەم شارە شوينىكى نەفرەت ليڭراوه كە تا ھەتاهەتايە دوور لە جوانى و لەزەتبردن لە مؤسیقاي راستەقىنە دەزى، پايان وابوو كە گەورەترين سزا يەك خودا نەتەوه‌يەكى پىن سزا بىدات ئەوه‌يە لە مؤسیقا و هونەری مەزن مەحرۇمياندەكتا، خەلکىك دەكتا بە پابەر و پىنیشاندەريان كە ھىچ شتىك لە جوانى و مؤسیقا نازانىن. «ئاريانى مانى» كە كورپىكى

په شتاله‌ی دلتنگ بسو، به نیگایه‌کی غه‌مگینه‌وه گووتی: گه‌وره‌ترین کاره‌سات تووشی میله‌تیک بیت ئوه نیه خاکه‌که‌ی داگیربکریت، ئوه‌هی سه‌رۆکه‌کانی گوییان له مؤزارت نه‌گرتیت. ئوه پسته‌هی ئاریانی مانی هه‌موو گفتوكه‌ی به‌ره و ئوه ئاپاسته‌یه راکیشا که هه‌موو به‌شداربیوان بپرسن: گه‌وره‌ترین کاره‌سات چیه میله‌تیک تووشی بیت؟ من گووتم: هاوپیان چه‌نده کاره‌ساته سیاسه‌تمه‌داره زور به‌پیزه‌کانی ئیمه، که دیاره خه‌لکنکی زور حورمه‌تیان بؤیان هه‌یه، به‌لام من خوشبختانه لهو که‌سانه نیم، من ژیان فیریکردومن ته‌نیا حورمه‌تی ئوه شتانه بگرم که به‌راستی جاوید و ناکوتان و په‌یوه‌ندییان به هه‌ست و نه‌سته زور به‌رزه‌کانه‌وه هه‌یه، چه‌ند کاره‌ساته دوژمنه‌که‌ت گوی له مؤزارت نه‌گرتیت، ئوه‌نده‌ش کاره‌ساته ئوه‌هی پزگارتده‌کات گوی له مؤزارت نه‌گرتیت... وانیه به‌پیزینه... من گومانم لەم پاستیه نییه، به‌لام دواجار کاره‌ساتی هه‌ره گه‌وره‌ی میله‌تیک ئوه‌هی که سنوری پاسته‌قینه‌ی نیوان کاری بچوک و کاری مه‌زن نه‌مینیت... ها عه‌زیزان من پاشکاوانه پیتان ده‌لیم کاره‌ساتی هه‌ره گه‌وره‌ی میله‌تیک ئوه نییه ئاخو جه‌نابی سه‌رۆک گوی له مؤزارت ده‌گرتیت یان نا، به جه‌نه‌نم جه‌نابی سه‌رۆک گوی له مؤزارت ناگرتیت، حیما‌یه‌کانی گوی له مؤزارت ناگرن، مه‌کته‌بی سیاسیه‌که‌ی به دیار مؤزارته‌وه ناگرین. کاره‌ساتی له‌وه گه‌وره‌تر ئوه‌هی که له نیوان مؤزارت و ئوه موسیقاره بیت‌هه‌ره و بچوکانه‌دا جیاوازیه‌ک نه‌مینیت، کاتیک شار گویی به موسیقاره دزیو قاندەدریت هه‌ستی پاسته‌قینه‌ی موسیقا ونده‌کات، کاتیک موسیقاره بچوک و بچوکه‌کان خویان لیده‌بیت به مؤزارت. کاتیک هه‌موو مرۇفه بیت‌هه‌ره و بچوکه‌کان هاوپه‌یمانیه‌تیک دروستدەکەن. برایان کیشە‌که‌ی ئیمه ئوه نییه که سه‌رۆک گوی له مؤزارات ناگرتیت، بـلکو ئوه‌هی ئیمه له شاریکداین گەر مؤزارتیشی لیتیت، نه خۆی نه هېچ کەسی دیکە نازانیت کە مؤزارتە... گەر مؤزارتیشی لیتیت دەکەویتە ناو به‌رداشیکەوه لەو سه‌رەوه

وهک مرؤفیک له خوّل و خاشاک دیته‌دهری.

محه‌مدادی فیردهوسی جگه‌رده‌یه کی دریزی به‌دهسته‌وه بود، دهستی به‌رزکرده‌وه گووتی: نازانم کاک جه‌لاهه چون له‌مه تییگه‌م، ئیمه شاریکمان هه‌یه هونه‌رکوژ، چون له شوینتیکی وهک ئه‌م شاره‌وه مرؤف ده‌گات به جاویدان..

من ده‌مزانی محه‌مدادی فیردهوسی جاریکی دی ده‌یه‌ویت من به‌ره‌وه ئه‌و جوغزه راکشیت، هونه‌ر وهک پیگای مردن وینابکه‌م، به‌لام به‌بئی و هستان گووتم: با وادابنیین موزارت دیت بق ئه‌م شاره، وا دابنیین که چاو‌ساغه‌کانی سه‌رۆک که‌سیان موزارت ناناسن و له بری ئه‌م بله‌مه‌ته به‌دبه‌خته موسیقاریکی ئیفلیج و بیبه‌هره ده‌گرن و ده‌بیه‌ن بق لای سه‌رۆک و ده‌لین «جه‌نابی سه‌رۆک ئه‌مه موزارت‌هه»، وادابنیین که ئه‌وان ئه‌و پیاوه ئیفلیج‌هه به ناوی موزارت‌هه پیشکه‌شی خه‌لک ده‌کهن، وادابنیین سه‌دان کو‌ده‌بنه‌وه و چه‌پله بق ئه‌و موزارت‌هه دروزنه لیده‌دهن، وادابنی که رۆز‌نامه‌نوسه ئیفلیج و بیبه‌هره‌کانی ده‌فره‌ری ئیمه که بیبه‌هره‌ترین خه‌لکی سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌ن، ئه‌وه‌یان لیده‌بیت‌هه راست. وا شدابنی موسیقارو نوسه‌رو شاعیره دوورو و دروزنه‌کان هه‌موو گه‌مه‌که تا کوتایی به بینه‌نگ ده‌بئه به‌ریوه، که‌سیان غیره‌تی ئه‌وه‌یان نییه له شوینتی خویان هه‌ستن و بلین ئه‌مه موزارت نییه و تری که‌ریش نییه.

له‌و کات‌دا جه‌لیلی باران ده‌نگی به‌رزکرده‌وه گووتی: وادابنی، وادابنی چی؟ ئه‌وه حه‌قیقه‌ت، ئیمه رۆزانه ئه‌وه ده‌زین، رۆزانه نمونه‌کانیان ده‌بینین. من ده‌ستم به‌رزکرده‌وه و گووتم: بمیبوره زور به‌ریز جه‌لیلی باران... بمیبوره، باقسه‌که‌م ته‌واوبکه‌م... پرسیاره‌که‌ی من ئه‌وه‌یه ئاخو موزارتی راسته‌قینه چی بکات؟ لم حالت‌دا که تو شاریکت هه‌یه ناتوانیت داهینه‌رینک و ده‌جالینک له‌یه‌کتر جیابکات‌هه، چی پووده‌دات؟ چاری موزارتی به‌سته‌زمان چییه که بیچاره ده‌بیت به شه‌قامه‌کاندا بسوریت‌وه هه‌موو

ئازاری دروکه بچیزیت... گهر بچیته ناوەراستى شەقامەكان و ھاواربکات من مۇزارىتى راستەقینەم كەس گوئى لىدەگرىت؟ ھا... برايان كەس گوئى لىدەگرىت، بىنگومان نا... گهر ئالەتكەمى ھەلگرىت و بەشەقامەكاندا بىزىپەتەوە و عەزفبکات، كەس دەزانىت كە ئەم بەپىزە كاڭ مۇزارەت، بىنگومان نا، چونكە دواجار شارىكە گۈچەكەكانى بۇوه بە بەرد. من پىتموايە مۇزارىتى راستەقینە نە غەم دەخوات، نە قەھرى دەبىت، چونكە ئاوازى نە مرىپىسايەكى ترى ھەيە، پىنگايەكى ترى ھەيە، بە شوينىكى تردا دەپرات، بەپىزە مەھمەدى فېردىسى هىچ پارچەيەك مۇسیقا ناگەپىتەوە بۆ لاي پاشاو حاكمەكان، ناگەپىتەوە بۆ لاي بەپىوه بەرى پادىق و تەلەفزىيونەكان روحسەتىان لىيەرگرىت بۆئەوهى نە مرى بە دەستبەتىت، ئەو بەپىوه بەرانەي پادىق و تەلەفزىون كە جياوازىيەكىان نىيە لەكەل قەشەي دەمارگىرى زەمانى دادگاكانى تەفتىشدا، مۇزارىتى ھاپرىمان ناجىت بۆلای ئەو پۇزىنامەنسە بىۋىزدان و كويىرانەي لە فەسىلى تىربارانكىرىنى جوانى دەچن. مۇسیقا پىتويسىتى بە پاشاكان و نۆكەرەكانيان نىيە بۆئەوهى نە مرىت... مۇزارەت بە بىدەنگ وەك فەرهادىكى زامدار ئىشىدەكتا... ئىشىدەكتا، خوتىنى خۆى دەكتا بە ئاواز، چونكە جەڭ لەوە پىنگايەكى ترى نىيە. مۇزارەت دەزانىت كوبى باغىكى جاویدانە، كوبى مەملەكتىكى ترە، براي ئەو پۇزانەنە كە مۇسیقا لە ئەبەدىيەتدا پىنگەوە گرىيىداون. مۇزارەت بەلايەوە گرنگ نىيە پادشاكان چى دەلىن، بەلايەوە گرنگ نىيە ئەمرىق قەبىلەي پۇزىنامەنسە و نوسەرە درقۇزىنەكان لەسەر سەھنە چەپلە بۆ كى لىدەدەن، ئەوهى بەلاوە گرنگە كارىك بىكتا، لەسەر دەمىتىكى تردا، لە جىهاننىكى تردا، لە شارىكى تردا سەدای ئىمە بەرىت بەرەو ئەبەدىيەت و دەنگى ئەبەدىيەت بەھىنەتەوە بۆ ئىمە.

یه کیک له موسیقاره کان دهنگی به رزکرده و پتیریم و به گومانه وه گووتی: به ریز، که واته تو پیتوایه موسیقا په یوهندی به خله که وه نییه. دهرفه تیکی باش بwoo بونه وهی جاریکی تر دهنگ به رزبکه مه وه بچوونه کانی خوم بلیم و گووتم: ئازیزی من، شاریک که گورستانی موسیقایه، که گورستانی شیعره، که گورستانی جوانیه، گورستانی مرؤفیشه. موسیقا هیچ نییه جگه له دهنگی رههای مرؤف، دهنگی مرؤف به و جورهی که له سه رو زمان و سه رو زهمان و سه رو شوینه وهی، به لام مرؤفیک نا که ئازاره کانی خوی بیرچوته وه، تراژیدیا کانی خوی بیرچوته وه. خله... به ریز تو مه بستت چیه له خله، ها... من حورمه تم ههیه، پیزی هه موو بچوونیک ده گرم، به لام ئىنسان له تیکه لاوبوونی دوو هیزی گه وره دروستبووه، هیزی جوانی و هیزی ئازار... به لام گه ره بستت له خله ئه و که سانه یه که له جوانی و ئازار تیناگه نئه و ا موسیقا کاریکی به وانه وه نییه.

کفتوكیه کی سهیر بwoo، موسیقاره کان هه موو رایان وابوو به ودا مرؤف داوای شتیکی ئه ستم له موسیقا ده کات، هر گیز ناگاته ئه نجام... پرسیارو گومانه کانی ئه وان، هه مان پرسیارو گومانه دیرینه کانی خوم بعون سه رده میک که هیشتتا قوتابیه کی ناکامل بووم. هه موویان به شیوه یه کی سهیر له ڈیر کاریگه ری مجهمه دی فیرده وسیدا بعون. ئه ویش هونه ر و مردنی ودک یه ک ته ما شاده کرد. موسیقاره کان له جینگایه دا خویان وانیشانده دا که خویان له جو ره هونه ریکی پیس ده پاریز ن، که ده ترسن دوا جار مانای هونه ر له به ر دیده بیان بشیوینیت. به لام ئه و ترسه بیان بوبوو به ترس له هه موو دونیا، بوبوو به زیندانیک که چه ندهها دیواری بق دروستکرد بعون. من له کوتایی دانیشتنه که دا هه ستنی ئه وهم هه بwoo ئه وان له زینداندان، موسیقایان کرد بwoo به ندیخانه یه کی ترسناک،

پیشانوابوو موسیقای جوان تهنجا له نائومیدیدا تهواوده بیت.

من ئەو رۆزه به غەمگىنى كەرامەوه بۇ گىلاسى سېي، ھەستىكىد لە نیوان من و موسىقارەكانى بەلهمى بەفردا شىتىكى ئەوتۇ دروست نابىت بىتىت كومەكىكى رۇحى كەورە، من بەرەو موسىقا پابكىشىتەوە. دلتەنگ بۇوم كە ئەو ھەموو نائومىدىيەم دەبىنى، بەلام دلىبابووم رۇزىك دىت من لەكەل ئەو تىپەدا بەختەوەر دەبىم... دلىبابووم.

* * *

رۇزىكىيان خۆم و بالىندەكانم بە ناو يەكىك لە قەيسەرىيەكاندا تىنده پەرين. بازار ھىند جەنجال بۇو بە دەگەمنەن مەرۆف بىتوانىبايە چەند مەترىك ئەولاي خۆى بىبىنتىت، من بەختەوەر و بىتىاك بە ناو بازاردا دەرۋىشىتم و سەيرى دەمۇچاوى ئادەمیزازەكانم دەكرد. تاكە لەزەتىك پىاونىكى بىشىش و بى پارە بىتوانىت بىچىزىت، سەيرىكىدى دەمۇچاوى خەلکى ترە، منىش دەمۇيىست تا ئەندازەيەكى زۇر سوود لەو لەزەتە خۇپايمە وەربگرم. لە كەرمە ئەنۋەرلىكىن و خەيالاتدا بۇوم دەرھەق بەو سەرسىممايانە دەمبىنەن، يەكىك لە كىتىفرۇشىيەكى نزىكەوە بانگى لىكىرم «كاك جەلادەت، كاك جەلادەت فەرمۇو فەرمۇو بالە خزمەتدا بىين». لە راستىدا من نەمزانى كى بانگىمەكەت... چۈومە كىتىخانەكە و چاوم كىرا ھىچ كەسم نەبىنى، بەو ھەموو بالىدانەوە سەخت بۇو ماوەيەكى درىز لە كىتىفرۇشىيەكدا بىتىمەوە هەتا ئەگەر ئەو بالىدان نەشىپەرلىن و كەسىش ھەستىان پىتەكەت. لە پىشىتەوە پىاونىكى زۇر قەلەو خەريكى تەماشاكرىنى ھەندىك گۇشار و رۇزىنامە بۇو. يەكەمجارم بۇو بە خۆم و بالىندەكانمەو بچەمە ناو كىتىفرۇشىيەكى ئاواهاوە، بۇئەوەي ھەموو میوانەكانى كىتىخانەكە گۈيىان لىتىت، بە دەنگى بەرز لە خاوهەكە يەكىك لىرەوە منى بانگىرد، نازانىت

کن بورو؟. که وام گووت پیاووه قله‌وه که سه‌رسامانه سه‌ری به‌رزکردوه و سه‌یری سه‌ققی کتیفرؤشییه‌که‌ی کرد و گووتی: خودای گه‌وره، ئم هه‌موو بالنده‌یه چییه؟. خوی بwoo «مسته‌فای شه‌ونم» بwoo. خله‌کانی ده‌ورو به‌رمان هه‌موو ژاواه‌یاندایه‌وه و سه‌یری سه‌ققه‌که‌یان کرد و هیچیان نه‌بینی. مسته‌فای شه‌ونم که پیده‌چوو بینینی من و بالنده‌کان تهنگه‌نه‌سیان کردبیت، به‌سه‌رسامییه‌وه سه‌یری فرینی خیراو بیتسره‌وتی مله شیت و ویته‌کانی منی کرد و گووتی: جه‌لاده‌ت ئیسماعیل... جه‌لاده‌ت ئیسماعیل. ئه و بالندانه لیره بیه‌ره ده‌ری و با برؤین. من چاوه‌پروانمده‌کردیت، دوو پوچه‌چوو چاوه‌پرواندده‌که‌م.

بالنده‌کانی من هه‌راوزه‌نایه‌کی بیسه‌رو به‌ریان له ناو کتیفرؤشییه‌که‌دا دروستکردبوو.

من هه‌ر پوخساری ئه و پیاووه بینی زانیم مسته‌فای شه‌ونمه.

پیاویکی قله‌وه به تیشیرتیکی هاوینه‌ی سپییه‌وه، مووه سپییه‌کانی به چرییه‌کی زور له ملوانی تیشیرت‌که‌وه هاتبوونه ده‌ری، چاکه‌تیکی پهشی ئه‌ستوری له‌بردابوو، که به جوئیکی نائاسایی دوو سی پیز قوچه‌ی له چاکه‌تی نائاسایی زیاتر بwoo، چاکه‌تکه‌که‌ی وەک پالتؤی ده‌ریاوانه پو‌سه‌کان تا سه‌ره‌وه داخرا‌ابوو، به‌لام بە‌وه‌دا يەخیه‌کی کراوه‌ی هه‌بwoo نه‌یتوانی بwoo ملوانی تیشیرت‌که‌ی داپوشی، قزیکی پهش و دریزی هه‌بwoo، ده‌موچاویکی پفکردووی سوور به جووتیک چاوه کال و زور گه‌وره‌وه. به‌لام له يەکه‌م نیگاوه دیاربوو ترسیک و شه‌رمیک له پوخساریاوه‌تی، که پیماییه سیفه‌تی زوربه‌ی ئه و پیاووه قله‌وه‌انه که هه‌موو ژیانیان له هه‌ولی ئه‌وه‌دان به جوزه جل و بە‌رگنیکی تاییه‌ت ئه و گوشته زیاده داپوشن که داناپوشیت. که پیده‌که‌نی به جوئیکی سه‌یر ده‌گه‌شاوه و خوین ده‌زاوه سه‌ر کولمه‌کانی، که په‌ستیش ده‌بwoo غه‌میکی قوول قوول ده‌که‌وته سه‌ر پوخساری که ئه‌سته‌مه مرۆف به وشه وەسفیبات. پانتولینکی پهشی

له به ردادبوو، جووتیک پیتلاوی بؤیا خکراوی رهش که به جوریکی سهير ده برسکانه وه، رۇزىنامەيەكى لە بندەستدا بwoo. كە گەيشتىنە دەرەوهى كىتىپرۇشىيەكە گووتى: دەمزانى لىرەدا يەكتىر دەبىننە وه، دەمزانى.

بۇن كۆلۈنىيەكى زۇر تىئى لىدەھات، ھەستىدەكىد ئىستا لە پىش تاشىن و خۇشتەن تەواوبىووه. دەستى منى گرت و گووتى: ھەڙدە سال لە مەوبەر ھاوبى قودسىم لىرەدا بىننې وھ، ھەر وەك تو وەھا بwoo، بە بالىندەكائىيە و خۆى كرد بەم كىتىپرۇشىيەدا و گووتى يەكىك بانگىكىرىدوم، وەك تو دەنگى بەرزىكىرىدە و گووتى: بەپىزان يەكىك لىرە وھ منى بانگىكىرى. من دەمزانى ھەمان شت دووبارە دەبىتە وھ.

لەگەل قەلەويەكەشىدا بە خىزايى دەرقى، منى داوهتى چىشتىخانە يەك كردو گووتى: لەسەر نانخواردن قىسىدەكەين. منى بىردى بۇ چىشتىخانە يەك لە چىشتىخانە پىسو پۇچلەكائى ناو شار. مىستەفای شەونم دەيگۈوت، سەيرى كورسى و مىزە ژەنگاوىيەكەي مەكە، سەيرى چلکاوى سەر ئەرزەكە مەكە، چاوت بىنوقىنە و تامى برنجەكەي بکە. من كابرايەك نەبۈوم زۇر خواردنم بۇ گىرنگ بىت. بە درىزايى ژيانىشىم زۇر لە نەدارىيىدا نەبۈوممايە بە زەممەت قەبۇلمەدەكىد يەكىك شتىكىم بۇ بىكىرىت، لەدواى پازىدە سالىمە وھ تاكە كەسىك كۆمەكملى قەبۇولكىرىدبوو، ئەستىزە ون و نادىيارەكەي ژيانم «دالىا سىراجە دىن» بwoo، لە بەرئە وھ بە ئەدەبە وھ گووتىم: سوپاس من بىرسىم نىيە، پاشان بەپىز من بە دەگەمن نانى دەرەوهش دەخۇم، مىستەفای شەونم بە حورمەتە وھ وازى ليھىنام و گووتى: من بەيانىش نانم نەخواردوو، ئايا دەتوانم من نان بخۇم و قىسىدەكەين؟ پىاۋىنەك بwoo لەوانەي لەسەر نانخواردن زۇر ھەزىيان لە قىسىدە كىرىنە. من ئەوجۇرە ئەخلاقەم تەنبا لە نىتو پىاواه قەلە وەكائىدا بىننې بoo، بەر لەھى بەرابەرم دانىشىت و دەستىكەنە خواردن، جۆرە نىڭارىكىم لە خەيالى خۇمدا بۇكىشىباوو، بەلام ھەر دانىشىت تەواوى سەيركىردىنە كامىم بۇي گۇرا. نا لە و پىاواه قەلە وانە نەبۈو كە بە

جۇرىتىكى نارىتكى و شېرزا دەخۇن، بەلكو لە شۇينىكى تايىبەتىدا دانىشت و بە پىچەوانەي زۇر لە كېيارەكانى ترەوە خزمەتچىيەكان بىتوينە حورمەتىان لىگرت. من وامدەزانى ئەو پىاوانەي كە زۇر بە پەلە بە رېڭادا دەرقۇن زۇر بە پەلەش نان دەخۇن، بەلام مىستەفای شەونم وانەبۇو، زۇر لە سەرەخۇننى كە دەخوارد، هەندىجار چاوى دەنۋقاند و لەزەتىكى زۇرى لە تامى خواردىنەكە دەبىنى. من نەمدەزانى منى بۆچىيە. سەرەتا گۇوتى: بىمبورە ئەو شەۋە بە وجۇرە بە جىئەمەيىشتى. من لىيت ناشارمەوه پىاۋىيکى تىرسىقىم... من زۇر لە يادگارە ناخۇشەكان دەترىسم. زۇرجار وا بەخەلکى دەلىم. بەلام زۇر بەيان باوھرىيان وايە لە بەرئەوهى من قەلەم ئىدى يادگارى تال و ناخۇشم نىيە. بەلام ئەو شەۋە كە لە سەر بەستەكە بە جىئەمەيىشتى و پۇيىشتىم لە يادگارە تالەكانى خۆم ھەلدەهاتم، لە پوخسارى ھاوري قودسى ھەلدەهاتم. مەرۆف دەبىت رابكتا... من وەك تو نىيم، من ناتوانم خۆم فەرىيىدەمە ناو ترازيديياوه تا پىشكۈكان بەدەست بىگرم، نا... بىرته... بىرته جەلادەت وات بە من گۇوت، من كە خەلکى ئازا دەبىنم شەرمەدەكەم... لە پەوهەكەدا لە پىشى پىشى ھەموو مىللەتەوە پامدەكرد، سەركىرەكان نەبىت كەسى تىر لە پىش منهوه نەبۇو.

وايدەگۇوت و پىتكەننېتىكى سەير پىتەكەنى، ھەستىمەكىدە ئەو پىتكەننې زۇر بەر سنگى دەگرىت، منىش لەكەلىدا پىتكەننېم. كە هيمن دەبۇوه، بەو دەستە گۇرەيەي شانى رادەتكانىم و دەيگۇوت: حەيەدەكەيت ناخۆيت، حەيەدەكەيت... دواتر بە جىدىيەتىكى سەيرەوە دەيگۇوت: تو چۇن لە بالىنەكان تىتەكەيت، تەفسىرەت چىيە بۆيان؟. لەو ساتەدا بالىنەكانى من بە ناو ھەموو چىشتىخانە گەورەكەدا دەفرىن، بە ناو خەلکدا گوزھرىياندەكرد، دەچۈونە سەر مىزەكان و ھەلدەستانەوە. من

گووتم: دونیا به زیاد له زمانیک قسەدەگات، ئەو بالندانه کۆمەلیک حرفن، کۆمەلیک وشەن، پسته‌ی دونیایه‌کى ترن، مرۆڤ دەبیت لە لۇزىکى زمانى ئەو دونیایه‌ی تر بزانیت ئەوسا تەواو تىدەگات ئەو بالندانه چىین، من تا ئىستا ئەو زمانه بەتەواوى نازانم.

مسته‌فای شەونم پارچەيەك مريشكى بەدەسته‌وهبوو، بە كەمىك تېنگىرینه‌و گووتنى: ئەم ئەم، وانىيە... جەلادەت ئىسماعىل، ئەوان وشە نىن، وا سەيريان مەكە، ئەوان وەك دەليل وەھان، تىدەگەيت وەك دەليل وەھان، ئەوان هيچيان نىيە پىت بلەن، بەلكو ئامازەن.

ئىنجا كەمىك دەنگى كىزكردو گووتنى: هەر كەسىك ئەوان بىبىنەت يەعنى لە بازنه‌كەدايە.

من بەسەرسامىيەو پرسىم: بازنه‌ي چى؟

بە قۇولى سەيرى چاوى كىردىم و بە ترسىكەو گووتنى: نازانم، بەلام دەزانم بازنه‌يەك ھەيە... بازنه‌يەك ھەيە، بازنه‌يەكى لە من و توڭ گەورەتر، لەوانەيە بازنه‌يەكى گەردونى بىت، من بەردەۋام ھەستمكىردو یەكىكىم لە بازنه‌كەدا، ھەستمكىردو شتىكى گەورە ھەيە و من بەشىكىم لەو شتە، بەلام تا ئىستا بە تەواوەتى نازانم و ھېزىفەكەم چىيە. بەردەۋام چاوهپرواندەكەم، من بەردەۋام چاوهپىدەكەم یەكىكى بىت و پىيملىكتى: من و ھېزىفەم چىيە.

ھەستمكىردو دەق دەگات. من بىئەوهى خۆم ئاشكراپىكەم، پالىدا بە كورسىيەكەو و گووتنى: تو لەو باوەرەدaiت من بتوانم يارمەتىت بىدەم، لەو باوەرەدaiت كە من ئەو كەسەم كە دەزانم توڭ دەبىت چى بىكەيت و چى نەكەيت؟

بىئەوهى راستەو خۇ سەيرى چاوم بىكەت، گووتنى: لەوانەيە، لەوانەيە توڭ بزانىت.

تىكەيشتم بىق شتىك دەگەرىت، بۇ نەھىننەيەك دەگەپىت. من بە غەمەكەو و گووتنى: راستىت بىتەلەتىم، من ھىچ نازانم... لەوانەيە ئەو بازنه‌يە ھەبىت،

بازنیه‌ک که له من و تو گهوره‌تره، به‌لام من نازانم تو دهیت چی
بکهیت. له پاستیدا ناشزانم من خوم به‌ته واوه‌تی دهیت چی بکه، به‌لام
ه‌ستده‌کم جوزه بازنیه‌کی ودها ههیه. له‌وانه‌یه ههیت، له‌وانه‌یه نهشیت.
مسته‌فای شهونم به هیمنی له‌سهر خواردن به‌رده‌وامبوو، چیشتخانه‌که
به جوزینکی سهیر پربوبوو له پیاوی برسی، زوربه‌یان ئه‌و فیتله و
په‌نچه‌رجیبانه بوون که له ده‌ورو بهره کاریانده‌کرد، به جوزینکی سهیر و
پله نانیان ده‌خوارد، دووان له ته‌نیشتمانه‌وه به ده‌نگی به‌رز جنیویان به
کابراه‌کی تر ده‌دا، يه‌کیکان ده‌یگووت «ک‌لل‌ه‌چی و اچیه تو ده ده‌خه‌یته
ده‌می. ئوساله که خوشکه‌کیان هه‌لگرت، بق‌به‌یانی ده‌ستی خستبووه
به‌ر پشتینه‌که‌ی و له به‌ر چایخانه‌که‌ی ره‌وفدا چای ده‌خوارده‌وه، نه‌بای
دی بوو نه باران... من به عائیله ده‌ینانسم، قسم پیمه‌که... ده‌ست
ماچده‌که‌م قسم پیمه‌که، چوله‌که‌ی گوییسه‌بانه کانیشیان ته‌واو نییه، من
له نزیکه‌وه ده‌ینانسم، بابه‌گیان... تو سه‌یریت، تو که‌ی ره‌فیقی ئه‌ویت».«
مسته‌فای شهونم بیشه‌وهی خه‌یالی لای دوو فیتله‌که‌ی ته‌نیشتمان بیت،
که‌میک تیفکری و گووتی: جوانترین شت له م بالندانه‌دا فرینیان، ه‌ستده‌کم
فرینیان له فرینی هیچ بالنده‌یه‌کی تر ناچیت، فرینیان مؤسیقاتی تیدایه.
سه‌یرکه جه‌لاده‌ت ئیسماعیل، من وا ه‌ستده‌کم فرینیان له‌سهر ئیقاعی
سه‌مفوئنیه‌ک بیت... ئاه له‌وانه‌یه گه‌ر ئىنسان زور له ئیقاع شاره‌زا بیت،
بزانیت له‌سهر ئاوازی چ سه‌مفوئنیا‌یه‌ک ده‌فرن.

من سه‌رم لى نزیکرده‌وهو به ئه‌سپایی گووتم: ده‌مخوش مسته‌فای
شهونم، ئه‌و بالندانه مؤسیقان... مؤسیقان له هه‌وادا، ئه‌وانه توچه‌ی
گه‌ردونین. به‌لام مؤسیقا‌یه‌کن که‌س نایبیستیت، و‌ک هه‌زاران هه‌زار پارچه
موسیقاتی نهیتی که له گه‌ردوندا هه‌هیه، پیمبلى مسته‌فای شهونم تو حه‌زت
له مؤسیقا‌یه؟
له کاته‌دا دوو فیتله‌رکه به ئه‌سپایی هه‌ندیک شتیان چپاند به گویی

یه کدا و فاقا پیکه‌نین، مسته‌فای شهونم به ویقاری پاشایه‌که‌وه که جبه و سهوله‌جانه‌که‌ی لیکه‌وتیت، به چاوه زور گهوره‌کانی سهیریکردم و گووتشی: حزم له هه‌موو هونه‌ریکه، هونه‌ر دابه‌شناکریت. هونه‌ر هرگیز دابه‌شناکریت... هه‌موویان پیکه‌وه مانایان هه‌یه. به‌لام من زیاتر له‌سهر نیگارکیشان و هستاوم... له مندالی و گهنجیدا نیگارکیش بuum، تائه‌و شته بروویدا.

من به فزویلیکی زوره‌وه پرسیم: چی پروویدا مسته‌فای شهونم؟ به غه‌میکه‌وه ته‌ماشایکردم و گووتشی: تا خیزانه‌که‌م، تایه‌فه‌که‌م، عه‌شره‌ته خوش‌ویسته‌که‌م، باوکم، برآکانم، ئاموزاکانم، لیيان قده‌غه‌کردم په‌سمبکه‌م. دوو فیتله‌که‌ی ته‌نیشتمان که ئیستا دهمیان پېپوو له برج سه‌لنه‌نوی ده‌ستیانکرده‌وه به قسه‌کردن به دهنگی به‌رن، یه‌کیک له خزم‌تچییه‌کان به سینییه‌کی زور گهوره‌وه، که تائه‌و کات گهوره‌ترین سینی بuo من له ژیانمدا دیبیتیم، به پلیکه‌کاندا سه‌رکه‌وت، دهیه‌ها قاپه خواردنسی له‌سهر بuo، ده‌رقيشت و له‌گه‌لیشیدا پر به هه‌موو چیشتاخانه‌که هاواریده‌کرد «قیسییه‌که بؤ کى بuoو؟» «عه‌وازه‌که بؤ ئه‌وسه‌ر» «فاسولیایه بؤ ژیز کوپه‌که» «مریشكه‌که بؤ مامۆستا» «بامییه‌ک بؤ غه‌فوور دیشلیی». دهنگه‌دهنگیکی هیتند ترسناک بuo، من حزمده‌کرد بېرۇینه جینگایه‌کی دی و قسه‌بکه‌ین، به‌لام پىتەچوو مسته‌فای شهونم زور خوش‌بەخت بیت. کەزانى من کەمیک له‌و هه‌موو دهنگه ناره‌حەتم گووتشی: ناره‌حەت مەبە، ئىرە شوینییکی خوش، ئەمە ئەو شاره‌ی من و تویە. له چیشتاخانه زیاتر ھیچى تیانییه.

بە سووکى سه‌ری له گوییم نزیکرده‌وه و گووتشی: گەر خەلکى ئەم شاره ئەم نانه نەخۇن، نە كەسیان ئىشىدەکات، نە كەسیان سیاست دەکات، نە ھېچ.

پاش تۈزىك بىدەنگى گووتشی: له وانیه تەنیا يەكترى بکۇژن.

خوی راستکرده و به زهرده‌خنه‌یه کی گوره و گووتی: ئەم چیشتاخانه کوله‌کی ئاسووده‌گی ئەم شاره‌ن. مروف لە ولاته‌کانی تردا بیه‌ویت ساتیکی ئاسووده‌گی بزی دەچیت بۆ سەر دھریا، دەچیت بۇ کونسیتیک، بۇ موزه‌خانه‌یه ک، بۇ تیاتریک، يان سەفەردەکات بۇ ولاتیکی تر، لىرە هىچ شتىکى لى نېيە چیشتاخانه نەبىت. گوره‌ترين خوشبەختى ئەم مروقانه ئەوه‌يە كە نیوەرۇ دىن و ناندەخۇن... ئەم چیشتاخانه نەبىت مروق شىت دەبىت، لەمنى بىبىستە، گەر ئەم خوارىنە نەبايە من نەمەزازى چى بىكەم. شىت دەبۇوم.

فيتەرەکانى تەنيشتمان گەپانە و بۇ باسى ئەو پىاوەى كە لەسەرەتاوه جىنپىيان پىتىدەدا، بەلام من ھەولما تۈزىك خۆم كۆبکەمە و گووتى: جەنابى كاڭ مىستەفا، من تىنەگەيشتم تو بۇ وازت لە ھونەر ھىتى، چى وايىرىد واز لە نىگاركىشان بەھىتىت:

بەھىمنى كەمىك سەر پەنجەکانى بە دەسپىيکى سېى سېرى و دەستىكىرده و بە خوارىن و گووتى: ھم، من پىنمگووتى، خىزان، باوکم، خوشكەكانم، مىردى خوشكەكانم، ژنى براكانم... ھەمووپىان.

ھەستمکرد تا زىاتر دەخوات پتريش ھەناسەي سوار دەبىت، دەترسام لە ساتىنکدا نەتوانىت قىسەبکات. بى سەبر گووتى: بەلام بۇ؟

مىستەفا بە كەمىك تىرامانە و گووتى: حىكايەتىكى درىيە، من بۇزىك بېيارمدا ئىدى رەسم نەكەم، ھەموو تابلوکانى خۆم سووتان. لەسالى ۱۹۷۴ تو مندال بۇويت، من ئەو كات پەسمىمەكىد، پىاوىيکى وا قەلەو نەبۇوم، ھىشتا كورپىكى زۇر گەنج بۇوم، گەنج وەك تو، كە شۇرۇش دەستى پىتىكىرده و من وەك ھەمېشە لە پىتش ھەموو مىللەتە و ھامىرىد، چووم بۇ ئىران، ئەوسا كاسكىتىكىم دەكىرده سەرم و پەفتەيەكى زەردىم وەك بۇينباخى ھونەرمەندە كان دەكردە ملم. كارەساتى من ئەو كات دەستى پىتىكىد كە لە ئوردوگائى پەناھەندە كاندا حەزم لە ژىنەكى كرد. سەرەتا نەمەزازى كە

ژنه، له کچیکی پاکیز دهچوو که هیچ مه خلوقینک پهنجه‌ی بُونه بردیت. لای من شتیکی ئاسمانی بooo، کچیک بooو لهوانه‌ی راسته و خواه که وره بی یارمه‌تی هیچ فریشته‌یه کی نه زان دروستیکردون. جه‌لادهت من به‌ر له‌وهی ئه و بناسم، ته‌نیا درهخت و جوگله و گوند و گولدانم دروستده‌کرد، ئیشه‌کانم زوری ئاوی بooo... ئیشه‌کانم زوری...

مسته‌فای شهونم به شیوه‌یه کی کوتوبیر و هستا، رهنجی گزراو همناسه‌ی سوار بooo، په‌رداخیک ئاویخواده‌وه و وهک یه‌کینک مردیت به‌و چاوه گه‌وره و جوانانه‌ی خویه‌وه، نیگای خالیکی نادیاری کرد، ماوه‌یه ک هیچی نه‌گووت، نه‌جولا، من سه‌رم به‌رزده‌کرده‌وه و بالنده‌کانم له هه‌وادا ده‌بینی به هیمنی ده‌فرین. ده‌ستی مسته‌فای شهونم گرت و گووتم: کاک مسته‌فا نه‌خوش نیت؟ هه‌موو شتیک باشه، يان نا، بچین بُونه سه‌سته‌خانه يان چی؟ وهک ئه‌وهی لای من نه‌بیت، وهک به‌دهم خه‌نده‌یه کی نه‌بینیه وه مردیت، نه‌ده‌جولا. پاش ئیستیکی دریز، به‌ئاگاهاته‌وه و وهک ئه‌وهی هیچ نه‌بوبیت، ده‌ستی خسته ژیر گوپه خره گه‌وره کانییه‌وه و گووتی: ئیشه‌کانم زوری له‌سهر سروشت بooo... له‌سهر ژیانی ناوشار، له‌سهر کریکار و جوو‌تیارانی کورد.

وچانیکی تری دا و به نیگایه کی ئالوزو غه‌مگین سه‌یریکردم و گووتی: ئه و ژنه منی له جوانی مرؤوف ئاکادارکرده‌وه، من هیچ نه‌بوم جگه له غافلیکی خه‌وتتوو که ئه و هوشی کرده‌وه به‌رمدا. پرژیک له ژیر خه‌یمه‌که‌ی خۆمدا دانیشتبووم، له‌کەل ژنیکی تردا هاتن بولام و به شه‌رم‌وه داوايانکرد ره‌سمیانکم. له‌وهوبه‌ر من په‌سمی زور خه‌لکی تری ناو ئوردوگاکه‌م کردبwoo، پورتریت‌ه کانم جوان بooo، به‌لام جوانترین کاری من دروستکدنی پورتریت نه‌بooo. ده‌مه و ئیواره‌یه کی حوزه‌یرانی سالی ۷۴ له شوینیکدا له‌ده و رووبه‌ری نه‌غه‌ده پورتریتی یه‌که‌مم بُونه دروستکرد، کاریکی و‌ها جوان بooo، مه‌پرسه، خوشم عاجباتیم لیده‌هات. به‌ر له‌وهی

ته واویم و پورتیرته که‌ی بدهمه دهست، لیم پرسی خانم ناوت چیه؟ به زهرده‌خنه یه‌کی ئفسوناویه‌وه گووتی: ناوم هه‌ر چیه‌که گرنگ ننیه، تو له ژیریدا بنوسه له‌یلای نیلوفر. من عاده‌تم نه‌بwoo ناوی که‌س بنوسم، به‌لام ده‌مویست ناوی بزانم، به خه‌تیکی پوون له ژیر وینه‌که‌دا نوسیم: له‌یلای نیلوفر. من تکام تیاکرد جارینکی تر بیت‌وه چونکه ده‌مه‌ویت کارینکی تاییه‌تی بوبکه‌م و بق خوم هله‌لیگرم. دلنيابووم پیی خوش‌ه... ئیوارینی پرژی دواتر له جلنکی جوانتردا به‌هنه‌نیا گه‌پایه‌وه و له‌به‌رده‌مدا دانیشت و بیئه‌وه‌ی که‌سمان هیچ بلتی، من ده‌ستمکرد به تابلؤیه‌کی زه‌یتی گه‌وره، تابلؤیه‌ک ده‌مویست هه‌موو هونه‌ری خومی بق بخه‌مه‌کار. ئه‌و پرژه هندیک کارمکرد، به‌لام تابلؤکه‌م ته‌واونه‌کرد، ئه‌و پینگووتم: له به‌ر قسه‌ی خه‌لک ده‌بیت له جینگایه‌کی تر یه‌ک بینین و تابلؤکه ته‌واوبکه‌ین، چونکه ناتوانم هه‌موو پرژیک به‌هراچاوی ئوردوگاکه‌وه بیتم بولات. دوای دوو پرژه‌هات و ناونیشانی مالینکی ئیزدانی دامنی له شارینکی نزیک له ئوردوگاکه‌مانه‌وه. مالی ژنه ناسیاپیکی خوی بwoo.

من له‌و ساته‌دا وا به خه‌یالمدا هات که ناوی له‌یلای نیلوفرم بیستووه، به‌لام له به‌ر هه‌ر شتیک بیت به‌یادمدا نه‌هاته‌وه که‌ی و له کوی ئه‌و ناوهم بینیووه. زور دره‌نگ زانیم که پرژیک له پرژان خودی ئه‌و تابلؤیه‌م له موزه‌خانه نه‌تینیه‌که‌ی موسای باهه‌کدا بینیووه. ئاشکرابوو یادگاره‌کان زور ئازاریده‌دهن. که گه‌یشته ئه‌و شوینه که‌وچکه‌که‌ی داناو گووتی: خوش‌ه‌ویستی و هات بینیووه، ئه‌و هه‌موو ساله‌له خوینی مرquiv ده‌رنه‌چیت، له خه‌یالی ده‌رنه‌چیت؟

به حه‌سره‌ته‌وه گووتم: بینیومه هاوپیم بینیومه.

وه‌ک ئه‌وه‌ی یادگاره‌کان هیند تال بن بعیی زهرده‌خنه نه‌گئیدرینه‌وه. خه‌نده‌یه‌کی گرت و گووتی: من چووم بق ئه‌و شاره، چووم بق ئه‌و ماله، سندوقی وینه‌کیشان و بقیه‌کانم پییوو. ژنه‌که‌ی هاوپیی له‌گه‌ل دایکی

و دوو برای چکولانهدا له مالیکی گهورهی خوشدا دهژیان، خانوویه ک به دهستوری ئیرانییه کان رازابووه و، پربوو له نه خش و زه خره فه. ئه ویش خانمیکی جوان ببوو. خۆی له ژووریکی پشتەوەدا چاوه پوانیده کردم، چلیکی سپی له بەردابیوو، له ژنیک دەچوو ئه و ساته له ھەوره و دابەزبیت. نەدەکرا مرۆف شەرم له و ھەموو جوانییه نەکات. من ئوسا وەک ئىستا شەرم نەبۇوم، بەلام ئه و هیندە جوان ببوو، نەمدە توانى سەیرىبىكەم. دواى سەعاتىك ئىشىكىرىن... دواى سەعاتىك ئىشىكىرىن.

دیسانه وە وەستايی وە وەک مردىيىت بېجولە كەوتە نىگاکىدىنى شۇيىتىكى نادىيار. من دووبارە دەستم لە دەستىدا يە و گووتنم: كاك مىستەفا، كاك مستەفا باشىت؟ ھەموو شىتكى باشە، نەخۇش نىت؟

پاش وچانىك بە پىنکەنинە وە گووتنى: دواى سەعاتىك ئىشىكىرىن ھاتە تەنېشتمە وە فلچە كە لىتوھرگىرتم و گووتنى: من بۇيە تۆم ھەتباوه بۇ ئىزە، بۇئە وە بەيە كە وە بخەوين. خۆی جله كانى خۆی داکەند و بە پرووتى لە بەردەممدا وەستاو گووتنى. بەرلە وە پەسىم بکەيت، ناتەويىت بىزانىت من كىيم و چىم؟.

نازانم ئە و بۇزە چەند جار پىنکە وە خەوتىن، نازانم چەند جار پىنکە وە چووينە وە بۇ ئە و مالە، نازانم چەند تابلۇقم بۇ كىشا

ھەناسە سواردەبۇو، وەك ئە وە ئىستا ئە وە ژنە بە پرووتى لە بەردەمى خۆيدا بىيىت، دەستى درېزدە كردى و دەيگۈوت: جەلادت ئىسماعىل، ھەستى ئە وەم ھەبۇو، وەك نىگاركىشە گەورەكانى دونيا وەهام، ھەستىمە كردى من گۈيام، پىنوارم، مۇدلەيانىم. ئە وە جەستە قەشەنگە كە ھەموو عاجباتىيەكانى خوداي لە خۆى گرتىبۇو، ئىستا مولكى من ببوو، جەستە يەك ببوو بۇ من ببوو... نەمدەزانى ژنى كىتىيە، ئە و پىنى نە گووتنم كە ژنى كىتىيە، منىش نەمدە ويىست بىزانم، پىتىيستىم بە وە نەبۇو بىزانم، بەلام دىاربۇو ژنى پىاوىيىكى دەولەمەندە. ھەموو ھەفتە يەك تابلۇيە كى زەيتى گەورەم بۇ تەواودە كردى.

به دریزایی سالی ۷۴ و زستانی سالی ۷۵ یش له گهلمدا بwoo. هه مموو شتیکمان کرد بؤئه‌وهی ئاشکرانه‌بین. كه شۆرچش هەرەسیهینا، من و تابلوکانم گەراینه‌وه بق شار. هەرەس هەنند کتوپربوو، بوارى ئەوهی نەدام لە شەوی بارکردن و کۆچکردنی ئەودا بیبینمه‌وه، بهدریزایی ئەو ساله بیرمان له‌وه نەکردبۇووه كه شۆرچش روخا چى بکەین. نه من و نه ئەو كەسمان شۆرچشگىر نەبۈوين، هيچمان لە سیاسەت نەدەزانى، شەوی هەرەس مېرده‌كەی لە جىتىكدا دىيت و ھەلیدەگرىت و دەگەرېنەوه بق ولات. من زور له دووی گەرام و نەمدۇزىيە‌وه. ئەو ماوه دوورورىزە هەرگىز لېيم نەپرسى بwoo خەلکى كويىت، لە كوى دەزىت؟ كە گەرام‌وه وەك دىوانە لە سەرجادەكانى ئەم شارە دەسۋارام‌وه، تووشى دالغە و خەياللى خۇكۇشتىن بووم. زور پۇز لە بەيانىيە‌وه تا ئىوارى من لە سەرپۇشنى يادگارەكانم ئەو خانمەم نىگارده‌كىرد. لە مالى خۆمان زىير زەمینە كەم كرد بە مرسىم. بەلام نىگارەكانم شەرم و حەيابى تىا نەبۇو، وىنەكانم هەمموو لەشى فريشته ئاساي «لەيلاي نىلۇفر» بwoo. ئەوكات باوكم مابۇو، بىنېنى نىگارى ئەو ژنە رۇوتە، ئىنى براڭانمى تووشى تورەيى و ھىستريايەكى گەورەكىردىبوو، ھىدى براڭانم و ژن و مەنداڭەكانىان پېيان لە مالى ئىمە بىرى. خوشكەكانم نەدەهاتن، زور پۇز وەك شىت بە پىشىنەكى درىزە‌وه بە شاردا دەپرىشتم، دىوانەيەكى بىنچارەبۇوم كە لە هەمموو ئافرەتىك ورددەبۇوم‌وه، بەڭى لو لەيلا غەمگىنەكەي خۇم بىدۇزمە‌وه، دواجار يەكتىك لە ھاپرىنەكانم پېنگۈوتەم، گەر دەتەوەيت دووبارە ئەو ژنە بىدۇزىتە‌وه دەيت پېشانگايەك بکەيتە‌وه نىگارەكانى نىشانبىدەيت، دلىبابە لە بن زەويشدا بىت سەرددەر دەھىتىتە‌وه.

بەجۇرىك ھەناسەي لېبرا، دەستەسەرەكەي گرت بە دەمېيە‌وه و لە كەپۈويە‌وه ھەوايەكى قولى ھەلمىزى، پۇومەتەكانى سوور ھەلگەرابۇون. كەمېك وەستاو گووتى: بىمبورە دەبىت ھەمۈويت بق بىگىرمە‌وه، هەمۈوشتىك،

له وانه یه له جینگایه کدا نهینیه که هه بیت من و تو پینکه وه گریبدات.
 دوو فیته رکه به دهم جنیودانه وه به و کابرا نادیار و نه ناسراوه که
 هه رچی سیفه تی ناشیرین هه بwoo خستیانه پالی، هه ستان و رویشن.
 به قسے کانیاندا دیاربوو له گهل کابرادا له سهه نرخی ههندی پارچه
 ئوتومبیل رینه که و تون. چیشتاخانه که تاده هات جه نجالترده بwoo، مسته فای
 شه ونم بانگی ههندیک خواردنی تری کردو پالیدا به کورسیه که وه، که
 چاوی ده نوقاند شیوه هی له مزمیای ئیمپراتوریکی کون ده چوو. و چانه کانی
 تاده هات دریز ترده بwooون، ههندیجار هه ستمده کرد نایه ویت به رده و امبیت،
 به لام هه میشه جوله یه کی ده کردو چاوه کانی ده کرده وه و به رده وام بام،
 گووتنی: له ئەیلوولی سالی ۱۹۷۵ دا، دونیا ره نگیکی تری هه بwoo، ئاه، جه لاده
 ئه و کات دونیا شتیکی تر بwoo، هه رس هه موومانی ویزانکرده بwoo، به لام
 هیوا هه بwoo. من له یه کنک له چاپخانه کان ئاگاداری بیه کی گهوره چاپکرد، له
 هه موو شاره کانی کوردستان بلاومکرده وه. هۆلی یه کنک له قوتا بخانه کان
 گرت و ههندیک له تابلۆکانم هه لواسی. هه موو تابلۆکانم نیگاری ئه و
 خانمه بwoo، ئه وهی یه کجارت و زنهی دیبیت دهیزانی نیگاره کانم نیگاری
 ئه ون. دوو هه فته چاوه پروانمکرد، بیشومار خله که هات، من به رده وام له
 به رده رگا که ده ستمام و سهیر مده کرد، هه موو دونیا هات و ئه و نه هات.
 به زه حمه تیکی زور توانیم هه فته بیه کی سیهه م پیشانگا که م دریز بکه مه وه.
 کاره کانم له بwooی هونه ریبه وه شایسته ستابیش بwoo، هونه رمه نده کان
 زور بیان حورمه تیکیان بقی هه بwoo... هه فته سیهه میش خله کنک هات
 ئه هلى هونه بwoo. دواهه مین بقی که ده رگا پیشانگا که مان داخته و
 تابلۆکانمان کوکرده وه، ها وریتیه کم ته اوی تابلۆکانی برده وه بقی ماله وه
 من به هینه برهه بازار که و تمه بری. سهه مهتر له ولا پیشانگا که وه
 چاوه پروانیده کردم، چاوانی پربوون له فرمیسک، عه بایه کی به سهره وه بwoo،
 هاته به رده مم و گووتنی: چون شتی وام به رام به ر ده که بیت... چون؟ من

بوقئیستیک نه مدهزانی چی بلیم، نه مدهزانی راستمکردوه یاخود هله. به پهله و هک شیت حیکایه‌تی نازاره‌کانی ئه و شهش مانگه‌ی خۆم کیڑایه‌وه، پیمکووت، گه نه زانم له کوئیه، چی دهکات، چون ده‌زی شیت‌دېم. ده‌مزانی منی خوشده‌ویت، ئه و دواهه‌مین ۋافره‌تى دونیابوو كە منى خوشویست، ده‌مزانی دواجار منی دۆزیوه‌ته‌وه، راستی نه ده‌کرد، ئوهی لا گرنگ نه ببوو هەموو دونیا بزانیت ئه و انه نیگاری ئون، ده‌متوانی سویندېخۇم كە لەو ساتەدا ده‌توانیت له ناوە راستی پیشانگاکەدا بوهستیت و بلیت من ئەوم، من پاله‌وانی راسته‌قینه‌ی ئه و تابلۇيانەم. وەک دوايى پېتىگووت، فرمیسکە‌کانیشى فرمیسکى فیراق و دوورى بون نه وەک فرمیسکى توره‌بىي. گرنگ ئه و ببوو من و ئه و يەكتىرمان بىنېيەوه، دەيانجاري تر بەيەكەوه خەوتىن، شیتى يەك بۇويىن... مېرىدەكەی له ماوهەيەكى كورتدا بەو پارەو چەكانەی دواى شۇپاش فروشتبۇونىيەوه بوبوبۇو پیاوېنکى زەنگىن، وەک ھەميشە ئاگاى لە ژنه‌کەی نه ببوو، پیاوېنکى كەچەلى بارىكى رەنگزەردبۇو، كە لەيلا وەک سەگ تەماشايىدەكرد. من پۇزىك لە مەحەملەكەی خۆيدا له بازار بىنېمەوه. من و ئه و ژنه نه ماندەزانى دەگەينە كوى، نه ماندەزانى تا كەی دەتوانىن وا بىزىن. من تابلۇكانى ئەوم لە مەرسەمەكەدا ھەلواسىبىو، ھىدى ھىدى دەنناسى، بەلام من لەو خەيالەدا نەبۈوم كەسيان خيانەتم لېتىكات، من بەرددەوام ئه و شىعرەی رامبۇم دەگۇوتەوه كە دەلىت: شاعيران ھەموو براان. من پېنمابوو نیگاركىشە‌کانى دونیا ھەموو براان.

كەمېنگ پالىدایه‌وه دەستىكىرده‌وه بە خواردن، چەند جارىك سەيرىكىردم و گۇوتى: حەيف ناخویت... بە راستى حەيف. دەيزانى چىرۇكە كە گەيشتۇتە جىڭىايەك كە من بەشەوقة‌وه دەمەوېت بزانم چى بەسەردىت. جارىكى تر دەمى سېرى و چانىكى ترى گرت و گۇوتى: ئىستا پېتىللى چەند شاعير لەم شارەدا ھەن باوه‌پىان وەھايت كە شاعيران ھەموو براان، چەند شىتوھكار

هەن وا بلین. کەس نییە، کەس نییە وابلیت، بەلام من ئەوکات وامدەگۈوت و ئىستاش ھەر وادەلیم.

شەۋىيکى شوباتى سالى ۱۹۷۶، من لە مالى خۇمان لە قاتى سەرەوە نۇستىبۇوم، ھەموومان نۇستىبۇون، بەربەيان لەسەر خەۋىكى ناخوش بە ئاگاھاتمەوه، ئىستا خەۋەكەم بىرئەماوه، بەلام دەزانم خەۋىكى ساماناك بۇو، هاتمە خوارى، بېچمە مەرسەمەكەم، بەفرىكى زۇر دەبارى، لەسەر بەفرەكە شوين پىتى دوو كەسم بىنى كە بە تەنېشت يەكەوه رۆيىشتىبۇون، دواتر يەكىنکىان گەرابۇووهو. من بە بۇيىكى زستانەي ئەستوورەوە دابەزىم. دەرگايى مەرسەمەكەم كەرابۇووهو گلۇپەكەشى دەسۇوتا. وەلى دلىنابۇوم ئىوارە كە هاتمەدەرى دەرگاكەم داخست و گلۇپەكەم كۆزاندەوه، بىتىپىرىدىنەوە دەرگاكەم كردەوە چوومە ژۇورى، ئەو پىاوه كەچەلە، لوتىرىيە، رەنگزەر دەم بىننېيەوە لە ناوهبراستى مەرسەمەكەدا وەستاوەوە تەماشى ئىگارەكانى ژەنەكەي دەكات. بەر لەھى ھىچ بلىم، دەمانچەيەكى لە ژىر پشتىتە كوردىيەكەي دەرهەنداو گۇوتى: كورپى قەحبە.. كورپى قەحبە، كەس ھەيە وا بە حەياو حورمەتى خەلک بىكەت. من لە دواي ئەوھە ھىچم لە ياد نىيە، چەندىن سال بىرم لىتكەردىتەوە، بەلام ھىچم لە ياد نىيە... ھىچ. يەكەمجار دواي ئەمە لە خەستەخانە بە ئاگاھاتمەوه، پىتىج گوللەم پىتوھبۇو، بەلام ھىچيان شويىنى زۇر كوشىنەدەن كەرتىبوو. كە من بە ئاگاھاتمەوه شار ھەمووى خرقشاپۇو، كەس ھېچى پىتەدەگۈوتم... باوكم نەيىت زۇر بەي كەسوکارم نەدەھاتن بۇلام، دواجار يەكىك لە ھاۋپىكانتىم پىتىگۈوتم لە يىلاي نىلۇفرىيان كوشىتتۇو، ھەر ئەو شەھە ئەوپىشيان كوشىتتۇو. من وەك شىت بەبرىندارى لەسەر قەرەۋىلەكەم دابەزىم و دەمۈيىت بىرۇم، دەمۈيىت لەو خەستەخانەيە دەرچەم، بە ھەموو دكتۆرۇ بىرىنپىتىج وسىستەرەكان مەنيان بۇ نەدەگىرما. ناجار دوو ھەفتە مەنيان بە زنجىر بەو قەرەۋىلەيەوە بەستەوە، كە لە خەستەخانە هاتمەدەرى و بۇ يەكەمجار سەيرى شەقام و درەخت و

ئاسمانى ئەم شارەم كرد، زانيم ئىدى من تاھتاھتايە تەنھام. من لەو پۇزەوە تەنھام، لەو پۇزەوە تاقيامەت، تا كۆتايى دۇنيا.
من بە غەمكەوە ليئىم پرسى: بەلام مستەفای شەونم بۇ وازت لە پەسم
ھىتىا، بۇ بەرددەۋام نەبۈيەت؟.

گۇوتى: كە لە خەستەخانە گەرامەوە، ھەموو تابلوڭانى خۆم سووتاند، دەفتەرى سكىچ و ھېلىكارىيەكانى دراند، ئاگرم لە پەسمەكانى لەيلاي نىلۇقەريش بەردا. دواي ئەو ھەموو كارەسات، دواي ئەوهى من كەسوڭارم بۇوبۇوين بە حىياكايتى ھەرە گەورەي شار ھىچ كەس لە خىزانە كەمدا رازى نەبۇو من جارىنى تىر پەسمىبىكەم. من خۇشم لە دواي ئەوهە ئارەزوو يەكم نەمابۇو، هەتا قەدەغەشەمكىرىد كەس ھىچ وىتەيەك بە دیوارەكاندا ھەلۋاسىت. ھىدى ھىدى پىنم لە ناو ھونەرمەندانىش بېرى، بە تايىھەت كە زانيم ئەوهى ئەو پىياوهى ھىتىا بۇ ئەو مەرسەمە ھاۋپىتىيەكى خۆم بۇو. جەلادەت ئىسماعىل، من زور ماندووبۇوم تا پەسىم لە بىرچۇووھو، تا چەند سالىيکىش بە پىنگادا دەرۋىيىشتىم و ھەر بە خەيال رىسىم دەكىرد، بەلام دواجار لە ناو ئەم بازار و چىشتاخاناندا لەنگەرمىكت. لىرەدا بەرددەۋام دەمخوارد... جەلادەت من چەندىن سالە دەخۆم بۇئەوهى بىر لە پەسىم نەكەمەوە، بىر لە ھەموو شتەكانى دۇنيا دەكەمەوە، تەنبا بۇئەوهى بىر لە پەسىم نەكەمەوە، ئىرە نىشىتمانى منه، ئەم چىشتاخانانە نىشىتمانى من، ئەم بۇنە نىشىتمانى منه... دەزانى چەند ماندووبۇوم تا پەسىم لە بىرچۇووھو؟ چەند ئازارو ئەشكەنجهم چەشت تا ئەو نىڭاركىشىنى ناو خۆم كوشت؟ دەزانىت؟.

پالىدایەوەو گۇوتى: لەدواي ئەوهە يەك تابلو ھاتوتە مالى من، يەك تابلو، يەك تابلوى سەير، كە شەھىيەكى بەفرانبارى شوبات، وەك ھەمان ئەو شەھىيە تىيىدا بىرىنداركرا، خانمېك لە دەركاي داو ئەو تابلويە دايە دەسىتم و بە پەلە رۇنى، خانمېك بۇو لە تارىكىدا دەمۇچاۋىم نەبىنى.

تابلویه کی سهیربوو، لهو کاته وه جگه لهو تابلویه ناهیلەم نیگارى تر بىتە
مالەکەم... دەزانىت ئەو تابلویه ناوى چىيە؟
من لهو کاتەدا هەموو گيانم دەلەرزى، وەك مردووه كان ھەناسەم لە
خۆم بىرى و بە پۈونى گوئىم لېبۇو كە گوتى: جەلادەت ئىسماعىل، ئەو
تابلویه ناوى «شارى مۇسىقارە سېبىيەكان» يپۇو.

ئۆقیانوسی ھاوار و ئاشکراپوونى حەقىقەتى مىستەفاي شەھۇنەم

ههندیک سات هن له ژیانی مرۆقدا، ساتی ونبوونی گهورهن،
ساته وختی ویلبوونن له ناو چهندهها پیگاو چهندهها پردو چهندهها
دهروازهدا، ساتیکه نازانیت له کویندا وەستاویت، وینه بچوکەکان به جۇریک
دەترفینن وینه گهورەکەت له ياد دەبەنەوه، ساتیکه نازانیت لەسەر ج
خەتىكىت و له كويۇوه ھاتۇويت و دەبىت بچىت بۇ كوى. پېشتر پېتىوابىي
شىتىك لەسەر نىكارەكە دەزانىت، شتىك لە نەخشەكە تىكەيشتۈويت، بەلام
ساتىك دېت ھەمۇ ئەو تىكەيشتە دەرەھۆيتەوە دەلىادەبىت تو ھىچ
نازانىت... تو وەك بەلمىك ونبوويت و نەدەزانىت بەرەو پېش بېرىيەت و
نەدەشزانىت بەرەو دوا بگەريتەوە. ئەو ساتەي مىستەفای شەونم باسى
تابلوى شارى مۆسيقارە سپىيەكانى كىرد لەو ساتانە بۇو. ساتىك بۇو
من ئارەززوویەكى قولۇم تىدابۇو تا كۆتايى لەكەل سەقەرى تەلىسمەكاندا
بېرىم و نەوەستم، بەلام لە ھەمان كاتدا ئارەززوویەكى دىز و كوشىدەشم
تىدابۇو واز لە ھەمۇ ئەو گەمەنەيە بېتىم و بېرىم بۇ جىگايەك، لە ھەمۇ
ئەم بازنىيە دووربىكەومەوه. لەو ساتانە بۇو كە دەبایە دووبارە بەسەر
ھەمۇ تەفسىرەكانمدا بچەمەوه. كە من ناوى شارى مۆسيقارە سپىيەكانم
بېست بىڭەوەي ھىچ بلىم، بېتىۋىستى خۆم ھەستام و بى خودا حافىزى

پویشتم. مستهفای شهونم بانگیکردم و من نه‌گه‌رامه‌وه، هستمکرد دوای ئه و پسته‌یهی مستهفای شهونم بیتویستیم به پشوو و بیرکردن‌وه‌یه‌کی دریز هیه، به پله به هه‌موو بالنده‌کانه‌وه که‌رامه‌وه بۆ گیلاسی سپی و وه‌ک یه‌کینک لهرزوتایه‌کی خراپی هه‌بیت خزم خزانه ژیر به‌تائیه‌که‌مه‌وه و دهستمکرد به گریان. من ئه و ماوه‌یه زور ده‌گریام، له خومه‌وه ده‌گریام. پوژی دواتر ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ مستهفای شهونم هات بۆ گیلاسی سپی، چاوه‌روانی ئه‌وه نه‌بیووم ئه و پیاوه، بهو هه‌موو گوشتاوه بتوانیت ئاسان شهش قات سه‌رکه‌ویت، به‌لام که گهیشته لای من جکه له روومه‌ته هه‌میشه سوره‌کانی ئاسه‌واری هیلاکی پیوه دیار نه‌بیو. نازانم بۆ لهو ساته‌دا وا هاته بەرچاوم که مستهفای شهونم پیاویکه ده‌توانیت بفریت، بیئه‌وهی کاتم هه‌بیت زور بیریکه‌مه‌وه مستهفای شهونم گووتی: ده‌بیوایه تۆ بدوزم‌وه، نازانم بۆ بهو جۆره جیتھیشتیم... بۆ؟ من ده‌مزانی من و مستهفای شهونم له بازن‌که‌داین... ده‌مزانی ده‌بیت یه‌کتر بناسین، ده‌مزانی هیچ چاریک نییه ئه‌وه نه‌بیت که هه‌موو چیروکی خومی بۆ بگیزمه‌وه، چیروکینک هیچ که‌س پیشتر بهو وردەکارییه نه‌بیسیتبیو. ئیستا تیده‌گهیشتیم بۆ مستهفای شهونم ده‌بايه بالنده‌کان ببینیت، گه‌ر بالنده‌کانی نه‌بینیایه ئیمه یه‌کدیمان نه‌ده‌ناسی. مستهفای شهونم له‌سەر هەق بیو ده‌بیوایه ژیانی خومان بۆ یه‌کتر بگیزینه‌وه تا له جیگایه‌کدا ئه و خاله نهینیه بگرین که له یه‌کدیمان نزیک‌هه کاته‌وه، ئه و پنچه نهینی و چکولیه بدقزینه‌وه که من و مستهفای شهونم تیکه‌لاؤی یه‌کتر ده‌کات. ژیان هیچ نییه جکه له کیمیایه‌ک که کومه‌لیک نهینی زور قول له ژیره‌وه ده‌یجولینیت، مرۆڤه‌کان به چه‌نده‌ها تۆرى سه‌یر پیکه‌وه گریددات که مرۆڤ ده‌بیت هه‌موو هستووه‌رەکانی خۆی تیزبکاته‌وه بۆئه‌وهی له ماناکانی تیگات. من ئه و ئیواره‌یه نه‌ختیک بەفرم له دراوستیه‌کمان قه‌رزکردو بە فراویکمکردو بە مستهفای شهونم گووت: بە پیزم دانیشە، ئیستا کاتى ئه‌وهیه من ژیانی خومت بۆ بگیزمه‌وه،

کاتی ئوهیه تو بزانیت من کیم، که من ته او بیووم، ئیدی باشت ده توانین
له يهکتر تیگهین، باشت ده توانین بزانین من و تو ده بیت چى بکەین.
مستهفای شەونم به گوپه سوره پەفرکردوه کانییه وە، بەو برو باریکانه وە
کە لە دووره وە نەدەبیتران، بەو مۇوه سپیانە سەرسنگى و ئەو قەزە
پەشە دریزەیە وە، دیاربۇو نەدارى من و فەقیرى ژۇورەکەم تووشى
پامان و بېرکرینە وەیە کى زورى كردۇ. من لە دۆشەك و بەتانييە کى كۈن،
لە كارتونىكى گەورە و هەندى زەخیرە كەم و دوو قاپ و دۆلکەيەك
و پەرداخىك و كۆملەتكى مۆم بەولادە هيچى ترم نەبۇو، ھەلبەت لە
بالكتونە كەش تەباختىكى چڭۈلە جلىكانىكى نەوتەم ھەبۇو... ئەو ھەمۇو مالى
من بۇو، ھەمۇو دارو نەدارم بۇو. دیاربۇو ئاغايى شەونم ھەرگىز لە
شويىتى وەها خالى و پەرپوتدا نەماوهتەو، وەك نەتوانىت بەو ھەمۇو
ويقار و گۇشتەوە لە سەر نويىنە كانى من دانىشىت، گۇوتى: ئەي ناتوانين
بچىنە جىڭايەكى تى؟ من گۇوتىم: نا بەرپىز مستەفای شەونم، دانىشەو
گۇتىگەرە، سەيربۇو يەكتىكى وەك من بەو جله شىر و پەرپوتانە خۆمەوە،
فەرمان بۇ پىاۋىتكى وا بە ويقار دەردىكەم كە كورپى يەكتىك لە ھەرە
دەولەمەنلىرىن خىزانە كانى شاربۇو. هەندىتكى كەس بە «مستەفا بەگى
شەونم» بانگىاندەكرد، نازناوى شەونم شتىك بۇو لە باپىرە گەورە
گەورەكەيانەوە بۆي مابۇوهو كە دەيگۇوت: لە سەر كەشتىيە كانى
سولتانى عوسمانى كارىكىردو و ناخودايەكى بىيۆتىھە بەرەزم بۇوە، كە
دواجار لە ناوه پاستى دەرياي سپىدا عاشقى حۆرييەك دەبىت، خۆى ئەو
حۆرييە ناودەنلىت «شەونم»، حۆرييەكى راستەقىنە دەرياي كە لە گەل خۇيدا
دەيھىنەت بۇ كوردستان و لە سەر زىتى گەورە كوشكىكى بۇ دروستدەكتا.
مستەفای شەونم كە خۆى بە نەوهى ئەو حۆرييە جوانەي دەرياي دەزانى،
لەو ژۇورە پەرپۇوتەي مندا كەمەتكى دلتەنگ و نارەحەت بۇو. دیاربۇو لە
مېزە لە سەر ئەرز دانەنىشتۇوە، بەلام لە وساتەدا من ئارەزوو يەكم نەبۇو

برؤمه دهری، له راستیدا پارهشم پی نهبوو داوه‌تی چایخانه‌یه کی بکه،
قهبوولیشم نه‌ده‌کرد ئه و وهک میوانیک من داوه‌تبکات. له به‌رئه‌وه پیتمگووت:
مسته‌فای شهونم بمبوره دهزانم ژووره‌که‌م لایه‌قی جه‌نابتان نییه، دهزانم،
بهلام لیره باشتزم نییه. لیره خوشترم نییه، عه‌فوومبکه له ئاوازی ساردیش
زیاتر شتیکم نییه پیشکه‌شتیکه‌م. به شه‌رمیکه‌وه گووتی: نا... نا، جه‌لاده‌ت
ئیسماعیل، ئاوازی سارد زور باشه، هیچ عه‌بیی نییه، هیچ عه‌بیی نییه، من
زور حزم له ئاوازی سارده، هیند هه‌یه، من له و باوهره‌دام که چاکتره
شوینیکی تر بدؤزیته‌وه، ئیره شوینیکی باش نییه، دل‌نیابه ئیره شوینیکی
باش نییه.

من بیئه‌وهی گوی بدهمه قسسه‌کانی مسته‌فای شهونم ده‌ستمکرد به
کیپانه‌وهی چیرۆکی خۆم، هه‌موو ئه و چیرۆکه‌م به هه‌موو وردە‌کارییه‌کانییه‌وه
به هه‌موو ئازاره‌کانییه‌وه، به هه‌موو په‌شیمانی و برينه‌کانییه‌وه بۆ گیزایه‌وه،
ئه‌وه یه‌که‌مجارم بwoo ژیانم بته‌واوه‌تی بۆ که‌ستیک بگیزمه‌وه. بى پچراندن،
بى درۆکردن... مسته‌فای شهونم گوینگریکی زۆرباش بwoo، له‌که‌لەمدا گریا،
له‌که‌لەمدا پیکه‌نى، له‌که‌لەمدا غه‌می خوارد، پرسیاری زوری لیکردم، وەسفی
من بۆ جوانى دالیا سیراجه‌دین سەرسامیکرد، وەسفی من بۆ شارى
سۆزانییه‌کان دلی پېکرد له گریان، هه‌موو شتیک له نیوان من و ئەودا
ئاسایی بwoo، هه‌موو شتیک به ھیمنى پۇیشت، تا گەیشتمه ئه و شوینیه
ناوازی موسای بابه‌کم ھینا، تا بەوەسفیکی دریز باسى ئه و دکتۆرم کرد،
که گەیشتمه سەر ئه و بىرگەیهی چیرۆکه‌که‌م ھەستمکرد مسته‌فای شهونم
ھەواي پینامیتت، گەرووی دەگیریت، پوومەتەکانی سووردەبئه‌وه و نیگائى
بە چەشىنیکى نائاسایی دەردەپەری، وەک نەتوانیت قسسه‌بکات چەندەهاچار
سەری بادا و گووتی: ناییت، ناییت. من باسى ئه و ژیززەمینه خوراھییم
بۆ کرد که پېبیوو له ھەزاران تابلق، بەرلەوهی بگەمە سەر باسى تابلقی
شاری موسیقاره سپیله‌کان، بە دەنگى بەرز وەک ھاواربکات گووتی: کەواته

تۆ ئەویت، جەلادەتى كۆتىرى راستەقىنەيت، من بە هەلەدا نەچۈوبۇوم،
تۆ ئەو كەسەي كە هەمۇومان بەدواتا دەگەرپىين، تۆ ھاۋپىتى مامۇستا
كەورەكەمانى، ھاۋپىتى موسايى بابەكىت... تۆ جەلادەتى كۆتىرىت، نەوهەك
جەلادەت ئىسماعىل، تۆ ئەویت.

من لەويادا وەستام و گۇوتىم: ھاۋپىتى تۆ؟ موسايى بابەك ھاۋپىتى تۆ
بۇوه، چۈن موسايى بابەك ھاۋپىتى تۆ بۇو، چۈن؟.

مستەفای شەونم بە دەنكىكى خىكاو گۇوتى: من يەكىكم لەوانەي تابلوۇم
بۇ موسايى بابەك كۆدەكىردىو، من لەو تۆرە كەورەيەدام، من لە بازنىكەي
ئەودام، يارىدەدەرى موسايى بابەكم. من لە سالى ٧٩ وە يارىدەدەرى ئەوم.
من نەمدەزانى چى بکەم، وەك شىت بازمدايە سەر ملى مستەفای شەونم
و گۇوتىم: مستەفای شەونم تۆ درۆدەكەيت، درۆدەكەيت، درۆدەكەيت...
تۆ بۇزىك لە پۇزان دكتۇر موسات نېبىنيو، تۆ پياويكى سىحربازىت،
دەبۇوايە يەكەمین شەو بىزائىيە، تۆ دەجالىكى لە جلاتكى رەشدا بەم
شارەدا دەسۈرپىتىتەو، لەوانەيە پياوکۈزۈش بىت، من چۈزانم؟ تۆ كىتىت و
چىت لە من دەۋىت؟

مستەفای شەونم چاوه روانى ئەو قسانەي نەدەكرد، خۆى راپسکاندو
سەيرىتكى جله رەشەكانى خۆى كرد و بە حەپسانىنلىكى سەيرەوه گۇوتى:
جەلادەتى كۆتىر تۆ دەلىتىت چى؟ دەلىتىت چى؟ من پياوکۈز نىم... بەراستى
پىتدەلىم من پياوکۈز نىم.

پىشتر كەس ئەوجۇرە قسانەي پىتنەگۇوتىبوو، من بە ھۆى سەرسامى
و پەشۇكانەوە نەمدەزانى دەلىم چى، لە دلەوە دلىبابۇوم مستەفای شەونم،
لەو قەلەوە ئىسىك سووكانەيە كە ھەركىز درۇنالاڭات، بەلام دەموىست
باوهەنەكەم، نەمدەۋىست لەم شارى ئاوارەيىدەدا ھەمان ئەو تەلىسماň
سەر ھەلبەنەوە كە لە شارى سۆزانىيەكاندا جىمەيىشتبۇون، بە دلەقىيەكى
سەيرەوه گۇوتىم: دەجالىكى جل رەش، بە چاوى سىحربازىكەوە كە

خه‌یالاتی خه‌لک دهخوینیته‌وه، ها... دلی خه‌لک دهخوینیته‌وه، فالچیه‌ک به قژیکی دریزه‌وه که روحمان دهپشکنیت و دهزانیت چون نازارمان بداد. مسته‌فای شه‌ونم بیچاره سهیریده‌کردم و دهیگووت: جه‌لاده‌تی کوت، تو ده‌لیتیت چی... ده‌لیتیت چی... من ده‌جالیکی جل رهش نیم، من سیحر باز نیم، قهت ناتوانم خه‌یالی خه‌لک بخوینمه‌وه، ناتوانم.

من له ناوه‌پاستی ڏووره‌که‌دا ده‌هستام و ده‌مکووت: چون بزانم تو پاستده‌که‌یت، چون؟ چون بزانم تو ده‌جالیکی جل رهش نیت؟ ئه‌و گووتی: بهر له‌وهی وه‌لامبده‌مه‌وه، پیمبانی بقئه‌و پوژه که من ناوی تابلوی موسیقاره سپیه‌کانم هینا، تو هه‌ستایت و پویشیت... بقئه‌و پویشیتیت... بقئه‌و؟؟

من بنی بیرکردن‌وه گووتم. له برهئه‌وهی منیش تابلویه‌کی وه‌هام هه‌یه... تابلویه‌کم هه‌یه که هه‌مان ناوی هه‌یه، ئه‌و تابلویه‌ی دکتور بابه‌ک ئیستا لای منه... تو به‌چیم تیده‌گه‌یت؟ من تو نیم من له زور شت مه‌حروم بووم، هه‌ندیجار وهک گه‌مزه‌یه‌کی گه‌وره وه‌هام که نازانیت ئیشی له‌سهر ئه‌م ئه‌رزه چیه... بقئه‌و هه‌موو ده‌تنه‌ویت من عاقل بم، له کاتیکدا دهزان من ناتوانم له‌زور شت تیبگه‌م.

بیه‌وهی بپه‌شۆکیت یان سه‌رسام بیت گووتی: جه‌لاده‌تی کوت، ده‌بیت ئه‌و تابلویه بیینم، ده‌بیت بیینم... هر ئیستا.

من له بنی ئه‌و کارتونه گه‌وره‌یه‌دا تابلوکه‌م بقئه‌و ده‌ره‌هینا، بهرگه‌که‌یم لیکرده‌وه دامه ده‌ستی و گووتم: فرمومو، تو واده‌زانی ته‌نیا تو ئه‌و تابلویه‌ت هه‌یه، منیش ئه‌وه‌تا تابلویه‌کی وه‌هام هه‌یه... ئیستا پیمبانی ته‌فسیری تو چیه؟

زور به وردی ته‌ماشایکرد، به چاوی یه‌کیک که هه‌موو نهیتی ئه‌و تابلویه بزانیت ماوه‌یه‌کی دریزه‌سه‌یریکرد. دواتر به هیمنی تابلوکه‌ی پیچایه‌وه ده‌ستیکرده ملی من و گووتی: تو ئه‌ویت، جه‌لاده‌تی کوت، تو

ئه‌ویت، ئىمە چەندىن مانگە بەدواتدا دەگەرىتىن.

من بە پەشقانه‌وە پرسىم : ئىوه كىن؟

مستەفای شەونم وەلامى نەدامەوە كووتى: جەلادت هەستە، هەستە ئىستا دەبىت بىت لەكەلمدا، مەنيش نەھىيەكى گەورەم ھېيە نىشانت بىدەم. پىكەوە لە كىلاسى سېي چووينە خوارى، بىشەوەي ھىچ بلىت، بە دەمۇچاۋىكەوە كە لە ھەلچوون و پەشقاندا سوورەلگەرابۇو پىشىمكەوت، منى سوار ماشىتىكى سوورى تازە دەكىردى، لە پاشت سوكانەكەوە لە ھەر ساتىكى تر زىياتر ويقارى دەبىنرا، بەدرىزىايى رېنگا ھىچى لەكەلدا نەكooت. ھەستىمكەر دەستى دەلەر زىيت، گۈيىم لە لىدانى دلى بىوو، كە هيىند بەرزىبۇو لە دەنگى مستىكى ترساوا دەچوو لە شەۋىتكى تارىكىدا لە دەرگاپايدى كى داخراو بىدات، بەلام وەك ھەميشە ھەناسەي خۆى گرتىبۇو. دواي سى چارەك لىخورپىن گەيشتىنە جىڭىايەكى چۈل، شوينىك بىوو لە پاشماوەي كارخانەيەكى كۆن دەچوو، شوينىك بىوو خالى، من ئاسەوارى ھىچ بۇچلە بەرىنگ نەدەبىنى، سېيىھەرېنگى سەنگىنە ئىوارى كە پېرىبۇو لە ھەناسەي پىشىنى شەو لەو جىڭىايەدا نىشتىبۇو، شوينىك بىوو پېر لە درېك و گۈزۈگىاي مىدوو. چەند ژۇرېنگى بلۇكى فەرامۇشكراوبۇو، دىياربۇو يەكتىك دەرگاوا پەنجەرەكائى دەرهەتىناو، دىياربۇو دەستىك ويسىتىتى سەققەكەي تىكبدات و بۆى نەكراوه لە پاشت ئەو ژۇورانەوە چەندەها سالۇنى گەورە گەورەم دىيەوە، نەمدەزانى ئەم شوينە كويىيە، زۇر زەھمات بىوو بە شىۋەدى خانووبەرە و دابەشبوونى ھۆل و بىنakanدا تىيگەيت ئەم جىڭىايە بۇچى كراوه، ئاخۇ بنكەيەكى سوپابۇو، كارخانەبۇو، مەخزەن بۇوه يان چى؟. مستەفای شەونم لە ناكاوا لە ناوه راستى ئەو شوينە خاپبورەدا وەستاو كووتى: گەر ئەو تابلوىيە نەبايە تو بۇ ھەتامەتايە وندەبۇويت.

من لېم پرسى: مستەفای شەونم بۇ كويىم دەبەيت؟ ئەم جىڭىايە كويىيە؟

كووتى: پەلەمەكە ئىستا خۆت ھەمووشىتىك دەبىننەت.

منی برده ناو یه کیک له سالونه زور گه وره کانه وه، روز خه‌ریک بwoo
ثاواهه بwoo، له هوله که‌دا چهند جاریک به وردی چاوی گیرا، له هندی
شویندا چهند جاریک به پیلاوه کانی ته په تپی کرد، دواجار دهستیرد و له
شوینیکی دیاریکراودا، سه رقابیکی نه بینراوی به رزکرده و ده روازه ژیر
زه مینیکی تاریکی ده رخست و به منی گووت: جه لاده‌تی کوتن، به خیریت
بو نهیتیرین موزه‌خانه‌ی سه رزه‌وی، بو شاری ئه و تابلوقیانه‌ی له مردن
پزگاریوون. بو ولاطی نیگاره نهیتیه‌کان.

ژیر زه مینیکی قوول و تاریک بwoo، له ناو ئه و تاریکیه‌دا زیاد له سه‌د
مهتر به کویری رؤیشتن، له دیواریکی دیکه‌دا ده رگایه‌کی چکوله و نهیتی
دیکه‌ی کرده وه، له ویوه چووینه ناو هولیکی گه وره وه، وک هه مان ئه و
هوله‌ی که روزیک له روزان له شاری ته پوتوزه زه رده کان له گه‌ل موسای
بابه‌ک پیتم تیخست. من به جوئیک سه رسام بwoo، زمانم گوی نهده کرد،
یه کیک بwoo له وساتانه‌ی ده که ویته ده ره وه تیگه‌یشن و توانای ته فسیری
مرؤفه وه، پیشانگایه‌ک بwoo به هه مان پیکه‌هاته‌ی پیشانگا ئه فسانه‌یه که‌ی
موسای بابه‌ک، هه مان پینچا و پیچی و ئالوزی، هه مان پاره‌وی سه‌یرو ناکوتا،
hee مان سروشتی پیکختن و هه مان شیواری پوناکردن وه، ته نیا شتیکی
جیاوان، ئه و تابلوقیانه بwoo که لیره‌دا هه لواسرا بwoo، تابلوقکان هه مان ئه وانه
نه بwoo که له موزه‌خانه نهیتیه که‌ی موسای بابه‌کدا بینیبیووم. مسته‌فای
شه‌ونم دهیزانی من چهند سه راسیمه و گیز سه‌یری دیمه‌نه که ده که‌م، به لام
به سه‌بره وه گووتی: جه لاده‌تی کوتر، هیچ شتیک له ژیاندا وک دوزینه وه
رابوردو و مایه‌ی سه رسامی نییه. تو خوشبختی که ساتیکی وه‌ها ده‌زی،
زوربه‌ی جاره‌کان رابوردو که ونده‌یت جاریکی تر ناگه‌ریته وه.

من که خه‌ریک بwoo ده خنکام، گووتم: به لام چون، مسته‌فای شه‌ونم
چون؟

مسته‌فای شه‌ونم له ژیر پوناکی گلوبه‌کاندا ره‌نگی وک جاران سور

نه بیو، به لکو له مه خلوقینکی بیزه‌نگ ده‌چوو که له دهورو زه‌مانیکی تره‌وه هاتیت، دهیزانی ئەمە له و تەلیسمانیه که مرۆف شیتده‌کات، کورسی و میزیکی چکولانه له سوچینکی هۆله‌کهدا بیو وەک پەلی مندالیک بگریت، دهستی گرتم و منی له سەر کورسیبیه که دانیشاند و خۆی بە پیوه کەوتە قسە‌کردن و گووتى: بەر له هەشت مانگ، من له کۆبوونه‌وەیەکی گەورەی «پاسەوانانی جوانی» دا بەشداربۇوم. من ده‌زانم دکتور موسای بابەک باسی ھیچ شتىکی بۇ نەکردویت، چونکە نەدەبایه باسېبکات، تەنیا ئەوانە بؤیان ھەیە نەبىنى پاسەوانەکان بىزانن کە خۆیان دەبن بە پاسەوان، تەنیا ئەوانەش دەبن بە پاسەوان کە ڈیانى خۆیان بۇ پزگارکردنی ھونەر وە حەقیقت تەرخاندەکەن، دکتور موسا لە سەرەتاوە دهیزانی کە تو یەکىتى لەوانەی رۆزىک لە رۆزان دەبىت بە پاسەوان، بەلام تەنیا له سنۇورىكى دىاريکراودا بۇی ھەبۇو شتەکانت بۇ باسېبکات، لە سنۇورى پېشانگاکەی خۆیدا، لە سنۇورى ئەوەی گەر ھاتوو رۆزىک شتىک ئاشکراپېت تەواوی ئەم جىهانە نەکەوېتە بەر مەترسىبىيەوە، چونکە ئەمە جىهانىكە ھیچ ئادەمیزادىک بۇي نىيە بىخاتە ژىر مەترسىبىيەوە.

مىستەفاى شەونم ئىستا له و بىاوه نەدەچوو که له دەرەوه دواى چەند پستىيەک ھەناسەي سواردەبىت و قسەي بۇ ناكىرىت، به لکو کە وچانى دەگرت بۇ ئەو بۇو بىربىکاتەوە، باشتىر پستەکانى پىتكەخات و وشەکانى ھەلبىزىرىت. كەمىك لە مىزەکە دووركەوتەوە و تۆزىك دوگمەکانى چاکەتكەي توند كرد و گووتى: يەكە مجار ناوى تۆم له و کۆبوونه‌وەدا بىست، له و کۆبوونه‌وەدا پىمان گۇوترا كە دەبىت ھەمۈو مان بۇ جەلا دەتى كۆتۈر بگەپتىن، بۇ كورىك كە تابلوى «شارى مۆسیقارە سېپىيەکان» سى پىنە، ھەمۇو دەمانزانى دۆزىنەوە تۆ ئاسان نىيە، بەلام دەشمانزانى دواجار نىشانىيەك، ھەوالىيک، ۋە داۋىيک كۆمە كەماندەکات و تۆ دەدۆزىنەوە. من بەسەرسامىيەوە پرسىيم: مەتنان بۇچى بۇ، من كىتم تائىوه له دواام

بگه پین، ها بابایه کی ئاواره... بۇ لەدوانم دەگەرپین؟

مستهفای شەونم گووتى: دكتور موساي بابهك دەيھويت تو بىينىت،
دكتور موسا خۆى.

من كە خۆشىيەكى بىتوينه پەريپووه پۇچمەوه ھاوارمكىد دكتور موساي
با بهك ماوه؟ دكتور موساي با بهك دەزى؟

مستهفای شەونم بە زەردەخنه نېكەوه گووتى: دكتور موساي با بهك
چاوهپروانى تو دەكات، ئىستا لە جىنگايەكى دوورى دونيادا، لە شوينىنكا
لەسەرى ئەو سەرلى ئەم ژىر زەمينە، لە خالىكى ترى ئەم تونىلە ناكوتايەدا
چاوهپروانى تو دەكات.

بەسەرسامىيەوه گووتىم: بەلام چۈن؟ چۈن؟ من ھەموو ئەو شارەم
بىنى دەبىتە خۆلەميش، ھەموو ئەو شارەم بىنى زەھى قۇوتىدەدات.

مستهفای شەونم گووتى: ناتوانم وەلامى ئەو پرسىيارەت بەدەمەوه، من
شىتكى زۇر لەسەر ئەو چىرقەكى ئىۋوه نازانم. بەلام خۆشىبەختم بەوهى
ئەو بالىدانە بەو جۇرە كومەكىانكىردىم. من زۇرجار ھەستىدەكەم پىاۋىتكى
زۇر بەختەوەرم.

بىئەوهى لەسەر من بولەستىت، بىئەوهى چاوهپروانى ھىچ قىسىمەكى
من بىكەت، گووتى: جەلا دەتى كۆتر، من و تو دەبىت ئەمشەو بکەوينە
سەفەرنىكى دوورو درىز، لەم ژىر زەمينەوه و بە تونىلەنلىكى ناكوتادا، تونىلەنلىك
نە ئەمسەرى ھەيە نە ئەسەر، بە ھەموو خۇرەھەلاتدا تىتەپەرتىت. ئىستا
وەزىفەمى منه تەواوى ئەم يارىيەت بۇ رۇونبىكەمەوه، بەرلەوهى دەستىكەين
بە سەفەر دەبىت گويم لېتىگىرىت، دەبىت بە وردى گويم لېتىگىرىت.

من لە بەختەوەريدا نەمدەتوانى لەسەر كورسىيەكە ئارامبىگرم گووتىم:
گەر تو دەمبەيت بۇ لاي دكتور با بهك، ئامادەم ھەموو عومرم گويت
لىتىگرم... ھەموو عومرم.

مستهفای شەونم بە ھىمنى دەستىكىد بە گىپانەوهى حىكايەتى ئەو

جیهانه، من حیکایه‌تکه تان بهو شیوه‌یه بق دهنوسمه‌وه که ئاغای شهونم گیڑایه‌وه، من به جورینک له جوره‌کان باوه‌رم بهو حیکایه‌تکه کرد، دواتریش هرگیز له که‌سی دیکه‌نم نه پرسی، ئایا ئه و چیروکه راسته یاخود هله، له و چیروکانه‌بwoo که مرؤف یان باوه‌رم به هه‌مووی دهکات یا باوه‌رم به هیچ شتیکی ناکات. مسته‌فای شهونم به مجوره قسه‌یکرد:

«جه لاده‌تی کوتر، ئاو پیشانکا چکولانه‌یهی که تو له شاری سوزانییه‌کان بیینیت و ئه‌م پیشانگایه‌ی که ئیستا لیره‌دا ده‌بیینیت، به‌شیکن له جیهانیکی گه‌وره‌تر... دوو خالی بچوکن له سه‌ر نه‌خشنه‌یکی گه‌وره، که له‌وانه‌یه ته‌واوی ئه و نه‌خشنه راسته‌قینه لای هیچ که‌س نه‌بیت. له ژیر هه‌موو شاریکی ئه‌م دونیا‌یه‌دا، له ژیر هه‌ر جینگایه‌کدا که هونه‌ر هه‌بیت، پینگایه‌کی نه‌بینی و باریکیش هه‌یه که من ناوی ده‌نیم پینگای جوانی. جه لاده‌تی کوتر حیکایه‌تکه به مجوره‌یه که هه‌زاران سال له‌مه‌وبه، له سه‌رده‌می پادشا‌یه‌کی زالمدا هیزیکی چکولانه دروست‌دبهیت که ناویان هیزی پاسه‌وانانی جوانییه، وهک ده‌زانیت پادشا‌کان رقینکی کویر و بیینیان له هونه‌رو جوانی هه‌یه، ئه و پادشا زالمه‌ی ئه و سه‌رده‌م فه‌مانن‌هه‌وای زه‌مین بwoo، سالاری هه‌موو ئه‌م ده‌فره بwoo که له چین و ماجینه‌وه تا سه‌ر ده‌ریایی سپی دریزبیت‌وه هه‌ز له خانمیک دهکات، دیاره پادشا‌کان که عاشقیش ده‌بن خوش‌ویستیشیان پرپه له شه‌رانگیزی و خراپه، پرپه له ویستی کویر بق زه‌لیلیکردنی مرؤف. ئه و پادشا به‌دناؤ و بیزه‌حمه په‌یکه‌رتاش و نه‌قاشیکی هه‌یه که پیاویکی دهست ره‌نگینه، مام‌وستایه‌کی بیوینه‌ی هونه‌ره و له مسسه‌ره و سه‌ری دونیاوه خلک دین تا به‌هره له هونه‌ری ئه و وه‌گرن. وهک کچه‌میری زور له حیکایه‌تکه کونه‌کان، خانمی ئه و چیروکه دلی له شاهه‌نشا به‌قینه و شه‌یدای ئه و په‌یکه‌رتاشه ده‌بیت، ئه و سه‌نفعه‌تکاره بیوینه‌یهی قولنگی جوانی له هه‌موو دهشت و ده‌ریکدا ده‌نگیداوه‌تکه‌وه، دواجار شاهی دلپه‌ق له توله‌ی ناکامی‌که‌ی خویدا بریاردده‌دات که نه‌وهک ئه و په‌یکه‌رتاشه خزوی به‌لکو

هونه ره سه رپووی زه وی بسپریته وه. جه لاده تی کوترا، له و سه رده مه را پادشا هیزه کانی ده نیریت له هه موو ده فره کانی ئه و شاهنشینه بیسنور و بیت خوبه دا چی کاریکی نه قاشی هه يه، چی نه قاشیک و چی په یکه رتاشیک هه يه، چی شاعیریک و چی نوسه ریک هه يه، چی کتیبیک و چی کتیباخانه يه ک هه يه بیسوروتن. له زرربه شارو هرینه کاندا هونه رمه ندکان ده گرن و به زیندوویی دهیان سووتن، نه دهشت و نه دهر، نه چیاو نه سه حرا په ناگایه ک نابه خشنن ئه و پرچه ناسکانه بیسه ره زه مینی ئه م ده فره دا ئاواره ده بن، بیهوده لهم شاره وه هله دین بق ئه و شار. وه ک حیکایه ته که ده گیتیریت وه زه مین به جوریک له رپووی شاعیرو شیوه کارو ئه هلی فه نتازیادا ته سکده بیت وه، دواجار زور له هونه رمه ندانی زه مان. له نه قاشان و ئه هلی وشه له شوینیکدا کوده بنه وه بپیار ده دهن سوپایه ک دروست بکه ناوی سوپای پاسه وانانی جوانی لیبنین، سوپایه کی نهینی که ئیشی ئه وه يه خه زنه کانی ئه ده ب و هونه ر بپاریزیت، توحفه کانی جوانی هله لگریت، له مه ترسی بیان پاریزیت. سوپایه ک ئیشی ئه وه يه ته نیا حه شار گاهیکی سه لامه مت بق هونه دروست بکات، کتیب هله لگریت، ده ستون سه کان له سووتان و فهوتان پر چه کار بکات. له و پنجه وه که هونه رمه ندان تیاره وه ستن، له ناوه رپاستی ئه و بازنیه يه وه که لهدوری کوبوونه ته وه ده ستده که ن به دروست کردنی تو نیلیکی پیچا و پیچی مه زن، ئاخوچ هیزیک هه بیوه یاریده ئه وانه داوه بتوانن ئه و تو نیله دریز و بیوینه يه دروست بکه ن، ج سیحریک و ج ئیلهام و ج توانایه ک؟. به لام جه لاده تی کوترا، دواجار که سه یری گوره بی ئه م تو نیله ده که بیت و به توانای مرغ به راورد دیده که بیت، شتیکی ئاسایی دیتله به رچاوت. من که سه یریده کم وه ک شتیک له جوزی شورای چین، به لام له ژیر زه ویدا دیتله به رچاوم، سورایه ک که هونه رمه ندان له بری ئه وه بق دیفاع له پادشا کان دروست بکه ن به رگری له خویان دروست بیان کردوه، سورایه کی گه وره له ژیر زه ویدا، له دیویکی نادیاری دونیادا به ناو سه رده مه کان و

پرورشگاره کاندا دیت و له کونه وه تا ئە مرۆب به نهینی ماوه ته و هو تا قیامه تیش
 هر به نهینی دەمینیتە وە. پىندەچیت پرۆز لە دواى پرۆز و سال لە دواى
 سال، شار بە دواى شار و پادشا لە دواى پادشا ئەم توئینلە گەورە بۇو بیت.
 لە سەرەدەمی جیاواز جیاواز ئەم خۇرە لاتەی من و تۇدا پادشا دیکە
 دروستدەبیت کە حەزیان لە خاپوورکردنی ھونەرە، ھونەرمەندانى دیکە
 دروستدەبن، پاسەوانانى تر دروستدەبن کە ئەوانىش بىشاكا قمۇچى خويان
 دروستدەکەن و خەندەكى نهینى خويان لە ژىير زەویبە وە را دەكىشىن، لە گەل
 تىپەرپىنى زەماندا ئەم توئینلە دوورو جیاوازانە ھەموو دەگەنە و بېەك،
 بەشىك لەم خەندەكانە راستىين و بەشىكى مەرۆف تەنبا بە كۆمەكى فەنتازيا
 دەتوانىت پېكەوە گرىتىانىدات، تەنبا كەسانىك دەتوانى بەم توئینلە دوورو
 درىزانە سەفەربىكەن کە پاسەوانى ھونەر و ئەمیرى فەنتازيان... لە گەل
 دروستبۇونى ھەموو شارىكدا، پېگايەكى شاردراوە و نهینى لىتەكە وىتە وە
 كە پېگايەكەن لە جوانىيە لە فەوتان، لە گەمژەمى. جەلا دەتى كۆتى، ھونەر
 بە درىزايى دەيەها سەدە لەم سەر زەمینەدا لە را كەرنىتكى بىتۇچاندایە. تەنبا
 لە پادشا كان و جەلا دەكەن ئەكەن، لە گەمژە كانىش را دەكەن، بە تايىەت
 ئەم گەمژە دەجالانى ئەم چلى ھونەرمەندو شاعير لە بەرددەكەن، لەو
 ھونەرمەندانە را دەكەن كە ماناي جوانى خاپووردەكەن و لە قۇولايى خۆى
 بە تالىدەكەنە وە. جەلا دەت ھونەر بالدارىكى ئەفسانەيى نەبىنراوە، كە تەنبا
 ئەوانە دەبىيەن كە چاوىكى تر لە ناوياندایە... ئەم توئینلەش توئىلىكى نهینى
 و نەبىنراوە تەنبا ئەوانە سەفەرى پىادەكەن كە جوانىيەك لە دلىاندایە و
 بەرەو جاویدان دەپقۇن، ھاوارىك لە دلىاندایە و لە مردىن را دەكەن، مەرۆف
 يان دەبىيەت پاسەوانى جوانى بىت ياخود لە مردىن را بىكەن ئەوسا دەتوانىت
 بىتە ئەم مەملەكتە نەبىنراوە گەورەيە وە... لە ژىير ھەر شارىكى ئەم
 ولات و سەرزەمینەدا كۆمەلېتكى پېشانگاى ئاواها نهینى و كتىپخانەي نهینى
 ھەيە، كە تەنها بىتۈوارە راستەقىنەكان دەتوانى بىكەنلى، ئەم بەرھەمانە لە

بوقزگاری ئاسووده‌یی و ئاشتیدا دینه دهره‌وه و دهبن به مولک و مالی هه‌مومان، له بوقزگارانی تریشدا دهچنه ژیره‌وه و وندهن و دههستن تا له‌سەردەمیکی تردا وەک خۆیان يان بەشیوه‌ی تر دینه‌وه دهري. تەمەنی پاسهوانانی جوانئی و تەمەنی ئەم خەرەنده لەوه دىرىيترە كەس بزانیت چەنده يان بتوانیت بیپیویت، خودى پاسهوانانی جوانیش، ئەگەرچى هەریەكەيان دەزانن بەشىكىن لە سوپایەكى گەورەتر، بەلام زوربەي كات بە تەنیا ئىشىدەكەن، زوربەي جاریش بە تەنیا دەست پىدەكەن. هەر يەكەيان ژىر زەمینىكى نەيتى بق خۆى دروستەكات و دواتر سەيرەكەت ئەوهى ئەو دروستىكىدوه بەشىكە لە بىگايەكى گەردونى گەورەتر، خالىكە له‌سەر توپىكى نەيتى. زورجار مرۆف چەنده‌هاسال ئىشىدەكەت ئەوسا يەكىن لە پاسهوانىكى راستەقينەكان دەدقۇزىتەوه، لەوانەيە چەندىن سەدە بىت و بروات پاسهوانىكى راستەقينە دروستىنەبىت كە بىزگاركىنى ھونەر بکات بە ئىشى خۆى. لەوانەيە يەكىن چەنده‌ها سال كاربکات و ئاكاى لە پاسهوانەكانى تر نەبىت. جەلادەت مرۆف هەركىز ناتوانىت هەموو جوانى بىزگاربکات، هەميشە بەشىك لە راستى و جوانى دەبروات و پوودەكاتە جىنگايەكى نادىيارى تر... تو ئىستا بۇيە لېرەيت تا كۆمەكمان بکەيت. لېرەوه لەم ژىر زەمینەوه بىگايەكى دوور و درېئىز دەپرات كە من هەركىز نەگەيشتۈرمەتە كوتايى، من و تو ئەمشەو لېرەوه بەپىدەكەوين».

دواى ئەوهى كە ئەو بەشەي چىرۇكەكەي تەواوكىد، كەمەنگە ماندوو بەرابەرم وەستا و گۇوتى: دەزانم هيتشتا زور پرسىيار ماوه وەلامىيدەمەوه، من ئىش ئەۋەيە تا ئەو شوينەي ئاكادارم هەموو شتىك روونبىكەماوه، هەموو دەزانىن تو سەفەرىنى زور درېئىزلىرىت لە بەردەمدايە. سەرتا حەزىدەكەم لە پەيوهندى خۆم و دكتور موساي بايەكەوه دەست پىنگەم، من دواى كۈزۈرانى لەيلاي نىلۇفەر، چەند سالىك لە هەموو شتىك دابراام،

وهک پیاویکی مهئیوس و بیهیوا ژیانم له چیشتاخانه کاندا ده بردہ سه، من ئیستاش هر نائومیدم و هر له نیوان چیشتاخانه و جگه رخانه و چایخانه قه بزو تاریکه کانی ئەم شارهدا ده زیم، به لام جه لاده تى کوتور شتیکم هېي زور لهو بیتاقه تى و ناپرەھەتیبم کە مده کاته و، ئەو پۆزه بۇم باسکردیت کە دواى لهیلا من تابلۇکانى خۆم سووتاند، له راستیدا دواى لهیلا نیلوغەر نەمدەویست پەیوەندیبەكم بە ھونھرو نەقاشیبەوه بەینیت. دیاره ھەندىك ئىشم ھەبوو لىنھرو لەھى، لاي ھاپرى و ناسياو و برادەرانى دوورو نزىك كە دەستم پەياندا نەدەگەيىشت، به لام ھىدى ھەموو یانم بېرچۈھەوھە. جەلاده تى ئازىز دواى سى سال لە مردىنى لهیلا بۇ يەكە مجار چۈومەوه ئەو چایخانە چكۈلانەيەى كە شىۋەكارو ھونھەندە كان لىتى كودە بۇونھەوھە، وەك دەستىكى نەھىتى بەرھو ئەو جىنگايدە بىبات، دەستىك لە من گەورەتن، شتىك لە من بەھېزىر، چاونىك لە ناوهوھ دادەگىرسىت و تىنت دەدانى و ناچارتىدەكتا بېرۇيت. لهو چایخانەيەدا گەنجىكى چكۈلانەي شەرمەن ناسى، كورپىكى رەشتالەي قىزدىرىز ناوى «سەفا تەيفۇور» بۇو، من وەك تو داوه تى چیشتاخانە يەكم كرد و لە سەر خواردەن كە باسى ژيانى خۆى بۆكىردم، دواجار كەزانى مالىتكى گەورەم ھەيە، داواى لىكىردم تابلۇکانى بۇ ھەلگرم، چونكە سەفەرينىكى درېئى لە بەردايە، سەفەرينىكى دوور و درېئى. من ئەوکات سوينىدم خوارد بۇو نەھىلەم ھېچ تابلۇيەك پۇو لە مالىم بکات، سوينىدىك تەنيا يەكجار شکاندم و جاريلىكى دېش نايشكىتىمەوه. به لام چاوى غەمگىنى ئەو كورپە، ئەو سەفەرە نادىيارەى كە لە بەرده مىدا بۇو واي لىكىردم بىر لە چاره يەك بکەمەوه، ئەوکات باوکم بىرى لە دروستكىرنى چەند مەخزەنەتكى زور گەورە دەكردەوھە، چەند مەخزەنەتكى دەستبدات مەرۇف گەنم و جۇو ئارد، توتىن ياخود شەكرى تىا كوبكاتەوھە، بەوهدا مولىكە کانى ئىتمە زوربەى لە دەرھەوھى شاربۇون، ئەم زەويانەش ئەوکات پاره يەكى ئەوقۇيان نەدەكىرد، لە بەرئەوھە خەلک زياتر پۇوی لەھو بۇو مەخزەنیان تىا

دروستیکات، بیانکات به کیلگهی به ختیوکردنی مریشک و شتی لهو با بهته، من ئهوکات به شینک لهو پرورزه یه م سره په رشتیده کرد، واها ت به خهیالمدا که ده تو انم تابلۆکانی سەفا تا له سەفه دیتەوه له یه کینک لەو ژووره خالیانه دا هەلگرم. بۇ پرئىز دوايى لە گەلیدا بېكەوتىم و چۈوم بۇسەيرى ئىشەكانى، كورپىكى بىئەندنداز بەھەرمەندبۇو، كە كارەكانىم بىنى سەرهەتاي دەركەوتتى بلىمەتىكى نىڭاركىشىم تىبا بىنىيەوه، چەشىنى نىڭارو سروشىتى هيمنى خۆرى زىاتر واى لىكىرىم كونجىبىك چۈللىكەم و ئىشەكانى لە شوينىكى گونجاودا بىپارىزىم. جەلادەتى كۆتر، ئەو بىنا كۆن و پوخاوانەسى سەرەوه پاشماوهى ئەو مەخزەنە گەورانەن كە دەبایە پرئىز بىبۇنایە بە عەمبارى توتن و دانەویلە، بەلام قەدەر وايکرد بىن بە بەشىك لە زەھوبىيەكى خەيالى كە لەبرى بە روپۇومسى زەھى، بە روپۇومسى پىچ دەپارىزىن. ئەو پرئىزە كە تابلۆكانمان گواستەوه بۇ ئىرە ئەو دواھەمەن پرئىز بۇو كە من سەفا تەيفۇورم تىبا بىنى. سەفا پرئىشت، بۇو بە پىشەرگە و لە دوازدەھەمەن پرئىز پىشەرگايەتىدا شەھىد بۇو، بەلام ئىشەكانى بۇون بە سەرهەتاي دروستيپۇنى پىتىكى دىكە لە ئۆقىانوسى ھاوارەكان. ئا، جەلادەت بىرم چوو پىتىلەيم كە ئىتمە بەم تونىلە درىزە دەلىنин «ئۆقىانوسى ھاوار». ئەو وشەيە نەھىنى نىوان ئەوانەيە كە پاسەوانى جوانىن، ھىچ كەس بۇي ئىيە ئەو وشەيە بىزانىت تا نەبىتە باودپىتكراوى گەورە ئىتمە، ئىستاش تۆ يەكىكىت لە ئىتمە، يەكىكى لە بازنەكەدا. لە بەرئەوه كەر نەزانىت «ئۆقىانوسى ھاوار» گوزارە ئەھىنى نىوان پاسەوانەكانە، ناتوانىت بەم دىيوه خەيالىيە دۇنيادا بىگەپىتىت من پىتىلەيم زورجار گەر لە شوينىكىدا دەرگاكان نەكراھەوه، كەر يەكىك لە ئىپرسىت «تۆ لە كويىوه ھاتۇويت؟» كەر نەلەيت من لە «ئۆقىانوسى ھاوار» وە ھاتۇوم كەس دەركات لىن ناكاتەوه. ئۆقىانوسى ھاوار نازانم چىيە، وابزانم ناواي تابلۆيەكە، ياخود لەوانەيە ناواي شىعىرىك بىت، يان كتىپىك، من واهەستىدە كەم ئەو وشەيەم زور بەرچاوكە وتۇوه،

بهلام گرنگ نییه، دینه دیزینه کان بهشینک له دوزه خیان ناودهنا ئوقیانوسی هاوار، مروف زورجار دلی خوی ناودهنت ئوقیانوسی هاوار. بهلام کالکی کوتر، ئەم ئوقیانوسی هاوارهی ئىرە مانایه کى ترى ھې... بهدرىذایى مىژوو ھونەر ھەولىداوه شتىكى ئارام بىت، بهشینک بىت له تىرامان و بىدەنگى، كەچى ھەميشە زالمەكان، دىكتاتورەكان، بکۈزانى جوانى ھونەر ناچارده كەن خيانەت له بىدەنگى و پامان بکات و بېيىتە هاوار.

دواى شەھيدبۇونى سەفا تەيفوور، من لەو چايخانە چكولەيەدا سەدان شاعيرو ھونەرمەندم ناسى، ھەندىكىيان ماون، ھەندىكىيان مردن، ھەندىكىيان پۇيىشتىن و ئىشەكانى خۆيان بۇ من بەجىھىشت، ھەندىكىشيان وازيان لە ھونەر ھيتاوا بە بىدەنگى دەزىن. پۇز لە دواى بۇز تابلىرى ئىگاركىشى غەمگىن و نەناسراو لەو خانووبەرە خاموشەدا كۆپۈوه، مانگ لە دواى مانگ ھونەرمەندى بىتچىگا و بىپاشەپۇز ناسى كە لەسەر ئەم زەويىيە وەك ئاوارە دەزىيان. كەسانىك ئىشەكانى خۆيان دەھينا بۇ من بۇيان ھەلكرم، من زۇر شەو تابلىقانىم دەردەھيتا و سەيرمەدەكردن، دەمزانى ھەندىك لەو ھونەرمەندانە ئابىنمەوه، دەمزانى ھەندىكىيان جارىك ئىگارىكىيان دروستكىردوھو ساتىك بۇون بە ھونەرمەندو ئىدى گەراونەتەوه بۇ ناو ئىقانى ئاسايى ژيان، ھەندىكىيان وەك من ھېزىتكى گەورەتر، ترسىيکى قۇولىتر لە ئىرادەي خۆيان ھونەر رى بېرىرىدبوونەوه. سالى ۱۹۷۹ ئەو سالەي دىكتاتور بە تەواوى دەسەلاتى گرتە دەست، كەوتە گرتىن و كوشتنى شىوعىيەكان، من لەو سالەدا سەدان تابلىق كۆكىردوھو كە زۇربەيان ئىرسى ئەو ھونەرمەندە كۆمۇنىستانە بۇون كە بەعس لە ناوى بىردىن، هەر لەو سالەدا من دكتور موساي باپەكم ناسى، بۇزىكىيان چۈرم بۇ چايخانە و پىاوييکى سەرسپىم بىنى، بە جووتىك چاوى كىزەوه لەگەل ئىگاركىشىكى ناسياودا تاولەيدەكرد، ھەموو جارىك زارەكانى هيىند توند ھەلددەدا دەكەوتە دەرەوهى تەختەكە و ھەموو جارىكىش ھەر دووكىيان

هیند توند پیده‌کنه‌نین چاخانه‌که دله‌ریبه‌وه. هه‌موو چاخانه‌که لده‌وری
میزه‌که‌یان کۆبوبووه‌وه، که من چوومه ژووری موسای بابه‌ک پر به
چایخانه‌که دهیگووت «ئیکی بیر». هاوریکه‌ی دهیگووت «بە یەک چەهارو
بىز قاپووتىكى وات بۇ دەدرۇوم، سولتان عەبدولحەمید لەبەرى نەكردىت». موسای
بابه‌ک پیده‌کنه‌نى و دهیگووت «من ئەو زاره بناسم، چەهارو بىزى
تىا نىيە». من پىشتر موسای بابه‌کم نېبىنى بۇو، تا ئەو كات دكتورىكىشىم
نېبىنيو بىته ئەو چايخانه‌وه. بەفزولىكىوه لە هاورىتىكىم پرسى: ئەم
پياوه كىتىه؟ گووتى: دكتورىكى بەغدادىيە، كوردى بەغدايە، دەليت گەلەریبه‌كى
ھەيە و هاتووه كۆمەلېتك تابلۇ بىكىت. دەيەويت لەسەر مىزۇوى ھونەرى
نىڭاركىشان لەم بىست سالەي دوايدا كتىتىك بىنسىت. پياويكى سەيرە
بەر لە تۈلە ناوه‌پاستى چاخانه‌کەدا باسى تۇپراي «ھۆلەندى بالدار» ئى
ۋاڭنەرى بۇ كردىن، حىكايه‌تى ئەو پياوه‌ى تەنبا عەشق لە لەعنه‌تىكى درىز
ئازادىدەكەت.

كە لە يارىيەكەيان بۇونەوه، وەك يەكىن وىتنەي منى نىشاندابىت، رۇوى
تىكىردم و گووتى: كاك موستەفا، من يەكىن لە نىكارەكانى تۆم بىنىو،
حەيفە تۆرەسم ناكەيت.

من لەو باوه‌پەدا نەبۈوم كەسيك لەبىرى مابىت من دۇزىك لە دۇزان
نىڭاركىش بۇوم. وەك ئەوهى هەموو شتىكى لە سەر من بىستىت، بە
چاوه كزەكانى سەيرىكىردم و گووتى: من ناوم موسای بابه‌کە، حىكايه‌تى
تۆم بىستووه، پۇرترىتىكى تۆم ھەيە، پۇرترىتى خانمىكە لە ژىريدا نوسراوه
لەيلاي نىلۇفر.

بە سەرسامى سەيرىكىردو پرسىم: بەپىز ئەو پۇرترىتەت لە كوى
دەستكەوتۇوه؟

سەيرىكىردم و گووتى: بەر لە دوو سال لە تابلۇ فرقوشىكى عەرەبىم
كىرىيەوه.

موسای بابهک ههموو چیرقکی من و نیلوفری دهانی، و هک ئوهبوو بهدوای چیرقکی ئهو تابلقیهدا گهرا بیت، فریوی ئهو نیکا سیحراوییه لهیلای خواردیت. گهريدهیه کی سهيربوو، بهدوای يهکیدا دهگهرا تابلق بو كوباتهوه، تا لهگهليدا دانهنيشت و بهوردى قسمان نهكرد نه مزانى مه بهستى چيي؟. كه پيتمگووت، من سهدان تابلق ههیه بو سهيريان ناكهيت؟. و هك ئوهبوو چاوهپوانى ئهو ساتهى كردېيت، گووتى: راستيت دهويت من بو سهيركىرنى ئهو تابلقيانه هاتووم.

جهلا دهتى كوتى هه موومان لەسەرهتاوه پاسهوانى جوانى بۇوین بىئەوهى بزانىن. مرۆف ناتوانىت هىچ نەبىت و بىبىت بە پاسهوانى جوانى، مرۆف يان و هك پاسهوان دىتە ئەم دونيايەوه ياخود ھرگىز نابىتە پاسهوان. ئەمە وەزيفەيەك نىيە مرۆف خۆى تىدا بدۇزىتەوه، حىرفەيەك نىيە فيرىبىت.

ئهو رۇزەي موسای بابهک ئهو زىر زەمینەي دروستكىد هيچى لەسەر ئەم ئۆقيانوسە نەدەزانى، ئەم ئىشە بە پىچەوانەي ههموو ئىشە كانى دونياوه، مرۆف دەبىت خۆى بىن هىچ كۆمەك و بىن هىچ مامۆستايەك فيرىبىت. هيىندە يە مرۆف پۇزىك دەستدەبات تابلقىه كەھلواسىت، لە دەكتەدا كە خەريكى داكۇوتانى بزماريكە دەركايدى كى نەينى لە بەردەمیدا ساتەدا كە خەريكى داكۇوتانى بزماريكە دەركايدى كى نەينى لە بەردەمیدا دەكتەتە بەرە ئهو جىهانە دەپيات. سەرەتا دەپرات و دەپرات و نازانىت بو كۈي دەچىت، لەوانىيە چەندە حاشە و چەندە رۇز بىرات تا دەگاتە يەكەمین بىنكە، تا تىدەگات ئهو بەشىكە لە تۈرىكى مەزن، گهريدهيەكە بە پىنگاي كەسانىكى تردا دەپرات كە پىشىتلىرەوه پۇيىشتۇون.

موسای بابهک سالى ۱۹۷۹ كە هات بو ئەمشارە، چەندىن سال بۇو لەو ئۆقيانوسەدا دەژىيا. ئىشى ئوهبوو بوپاسهوانى نوى بگەپىت، بتوانىت زۇرتىن كارى ھونەرى پىزگاربىكەت، ئهو سەرددەمە سەرەتەلەمانى دېكتاتورەكان و جەنگەكانيان بۇو. ئەوسالانە بۇو موسای بابهک بە ھىمەتىكى بىيىنەوه كارىدەكىد، لەو سالانەدا دەيان ھەزار تابلقى لە فەوتان

پرگارکرد، له هممو شاره‌کاندا تۆریکى گەورەی دروستکرد، چەندەها بنکە و پىگای تازەی کردەوە. ئەو نەخشە ئەم ژىر زەمینەی بۇ من ھيتا. سەرەتا دوودىل بۇ لەوەي ھېچم بۇ باسېکات، دوودىل بۇ لەوەي پىاوىكى قەلەوە كە بەزەحەمەت دەتوانىت ھەناسەبدات، ئاخۇ دەتوانىت بىبىت بە پاسەوان ياخود نا. تا رۆزىكەنەت بۇ مالىم و ئەو تابلوئىھە بىنى، تابلوئى شارى موسىقاره سپىله‌کان. ئەو تابلوئىھە كە بەدەف و ھاوشىۋە ئەو تابلوئىھە خۆى بۇو كە ئىستا تو دەپارىزىت، ئەو تابلوئىھە كە مروف دەبىت بىپارىزىت چونكە ھاوارى دونيايەكى ترە. كە ئەو تابلوئىھە بىنى بۇخا، دەستىكىدە ملم و گۇوتى: مىستەفاي شەونم ئەو نەيىنى ھەرە گەورەي ژيانمە. لەو ساتەدا ئىدى من بۇوم بە يەكتىك لە پاسەوانەکان. بەلام ئەوكاتىش لەسەر ئەم تۆرە گەورەي ھېچى نەگىپرايەوە، ھىندە ھېپىشىيارى بۇ كىرىم ئەو تابلويانەي من پاراستوومن لە شوينىكى مەحکەمەردا بىپارىزرم تا رۆزىكە دىت مۆزەخانە يەك دەكەينەوە و ناوىدەنلىن مۆزەخانە مىستەفاي شەونم. باوهېرى وابۇو رۆزىكە دىت سەرزمۇي پىرەبىت لە مۆزەخانە گەورە كە ئىشى ئەو كەسانە نىشاندەدات كە سەرەدەمانى ترس و مردن ھونەريان پاراستووە. ئەوكات من قوتاپىيەكى ئەوبۇوم، چەندىن جار لەسەفەرە خىراو نەيىنەيەكانىدا شەو لەلائى من مايەوە، ھەميشە بۇ يەك شەو دەھەت و دەرۋىيەت. من لەسالانى ھەرە سەخلى شەپدا لەو ژىر زەمینەدا كارمەكىدە، بە رۆز بەدواي تابلۇدا دەگەرام و بە شەو لە ناو نىكارو وينەو دەرىيائى پەنگەكاندا وندەبۇوم. جەلادەتى كوتى، مروف بەر لەوەي ئەو دەرگا نەيىنەيە بىرۇزىتەوە كە بە هەممو ئۆقىيانوسى ھاواردا دەبىيات، ئەو پىگايە لە رۆحى خۆيدا دەبىنەت، ھىندە لە پەنگ و نىكاردا نوقىدەبىت شەپولەكان دەبىيەن، رۆزىكە تىنەگات كە لە شوينىكى ئەو ژىر زەمینەدا دەرگايەك ھېپە كە بەسەر ھەممو گەردوندا دەكەيتەوە، تىنەگات سەفەرە جوانى لەوە گەورەتەرە لە نىكارىكدا، لە پىشانگايەكدا، لە

شارینکدا، له پوژگارینکدا دیل بیت... مرقف ههندیجار خۆی دهیت به ته نیا
ئەو پیگایه بپریت، ههندیجاریش دهیت شایستهی ئەوھ بیت له گەل يەکیک
له پاسه وانه کانی جوانیدا بپروات تا هەموو نهینییە کانی بق پوونبکاتەوھ...
جەلاھتى كۆتر، تو ئەمشەو له گەل مندا ئەو سەفەرە دەكەيت، ئەمشەو من
و تو پینکەوھ دەكەوینە پى.

من هەستم بە خۆشییەکی گەورە دەكەد، هەستى ئەوھى دواچار بە رەو
ناوە راستى ئەو گەردەلولە سەفەرە دەكەم كە له مىزە چاوه بروانى بۇوم. من
له مستەفاي شەونم زیاتر پەلەم بۇو بکەوینە پىنگا.

پىنگاى ئەو گەشتەمان لە هيچ پىگایه کى دى نەدەچۇو كە مرۆڤ لە
ژياندا دەيگەريتەبەر، كە لەو ژىرزەمینە چۈوينە دەرى ماوەيەك بە تونىلىكى
تارىك و بېتروسکەدا رۇيىشتىن، دواى ماوەيەك زەمینىتىكى پۇناكتىر ھاتە
بەردىممان، بق يەكمەجار ھەستمكەد، لە برى ئەوھى بە تونىلىكدا بىرۇم
بە خەندەكىكى شوشەدا دەرۇم، ئاسمان لە ژۇور سەرمانەوە پېپۇو لە
ئەستىرە، بەلام جۆرە ئەستىرە يەك جىاواز لە ئەستىرە کانى دى، ئەستىرە ھى
پىشىنگارو نزم، وەك ئەوھى مرۆڤ لە تابلویەكدا بىيانىتىت، ھەوا
بە جۆرىيەك ساف بۇو لە ھەواى سەر زەمین نەدەچۇو، ئىمە بىوچان
دەرۇيىشتىن و ماندوو نەدەبۈوين، گەشتىكى دىكە بۇو لەو گەشتانى من
ھەرگىز لە يادىناكەم، لە دوورەوە سىتىھەری شارەكانم بىنى، چراى گوندەكان
و لۇورەي گىاندارە كىوييەكان، من و مستەفاي شەونم لە دوو رەبەن
دەچۇوين كە بەرھو دەيرىتكى دوور كەوتىنە پى، من بەو چاكەتە سېپىيە
كۆن و پىشە درىيەز و نىكا سەرسامەي خۆمەوھ، مستەفاي شەونم بەو
قەدوقامەتە بەرزا و چاكەتە رەشە گەورەيەوھ، بە قۇيىكى درىيەزەوھ لە
نامە بەری يەكىك لە پاپا كان دەچۇو بق سولتانىكى خۇرەلات. يەكمەمین
و يېستىگەي ئىمە لە ئۇقىانوسى ھاوارەكاندا پىشانگايەكى دىكە بۇو،
پىشانگايەكى سەير پېپۇو لە وىنەي كرىكارانى نەوت، سەدان تابلىق بىنى

که خلکانیک دروستیانکردوون نزیکبوون له نازاری ئەو کریکارانوه، له و شەوهدا بە چەندەها ویستگەدا تىپەرین، بە ناو دەیەما کتىخانەی نەھىنى و پىشانگاگى نەھىنى و مۆزەخانەی ژېزەمینىدا كە زۆربەيان لە خەلک و پاسەوان خالى بیوون، من له و گاشتەمدا ئىرسىيکى دوورودرىزى كتىب و تابلوو پەيكەر و توحفەی دېرىن و نويىم بىنى كە سەدە لە دواى سەدە دروستكراپۇون و شاردارابۇونوه، سەدە لە دواى سەدە دروستكراپۇون و دەرفەتیان بۇ نەخولقاپۇو بىتنەدەرى. مستەفاي شەونم لە ھەندىك شويندا دەۋەستاۋ ھەندىك تابلوو نىشاندەدام، ھەندىك پەيكەری كۈن و نوى، بەرھەمگەلىك كە لە رۇزگارى سۆمەرىيەكانوه تا ئەمپۇ دەپەنەيان ھەبۇو. مستەفا دەيگۈوت «جەلادت ھونەر تەنیا لە دىكتاتورەكان پاناكات، لە چەند و ھشىيەكى وەك ئاغايى سەرەك كومار ھەلنايەت، زۇرجار ھونەر و كتىب و جوانى ناچاردەبن لە ترسى جەھل خۇيان بشارنەوه، ئەو بىنەر و خۇينەر و پەخنەگرانەى لە جوانى تىنەگەن و حوكىمى بەسەردا دەدەن، ترسناكتىرن لەو پۆليس و سەربازانەى ئاڭرىيان تىپەردىدەن. ھەندىجار سەدەيەك تىدەپەرتىت و پۇھىك سەرەلەنادات بە قۇولى لە ماناي ھونەر تىپەگات، لە شارستانىيەتى ئىمەدا، سالان دىت و دەپروات، ھونەر لەكەلىدا تەنیا وەك ھەتىونىكى بىكەس لەدايىكەبىت و بىردىچىتەوه... ھاوارەكان لەم ئۆقيانوسەدا وندەبىت، جەلادت ھەر ھەرپەتىك بتوانىت دىكتاتورو جەلاز زۇر بەرھەمبەھىتىت، لەكەلىشىاندا ھونەرمەندى دروقۇن، پەخنەگرى گەمژە، بىنەری كۆئىر زۇر بەرھەمدەھىتىت».

ئىستا بەتەواوهتى نازانم چەند بە پىنگاوهبۇوين، من ھەستىدەكەم بە دىويىكى ترى كات و بە پۇويەكى ترى شويندا سەفەرمەدەكىد، ھەرگىز بقۇم گىنگ نەبۇو چەند دەپقۇم و بە كۆيتىدا دەپقۇم، لە ھەندى شوين ھەندىك پاسەوانمان بىنى، لە ھەندىك جىنگادا پاسەوانەكان ناوى خۇيان نابۇو كلىلدار يان زىوان، لە بەر ھەندىك دەرگادا دەنگىتكى لىتىدەپرسىن «لە كۆيتىوھ

هاتوون؟» ئىتمەش دەمانگۇوت «لە ئۆقىانوسى ھاوارەوە». زۇربەيان مىستەفای شەونميان دەناسى. من نەمدەزانى چەند شەو ھەلھاتووە چەند بۇز ئاوابۇو، ھەندىجار بەسەر لەم و ھەندىجار بەسەر كىيى بەھەشتىدا دەرۋىيىشتن، دىوارى شوشەيى خەندهكەكان وىتەيەكى پەنكىنى دۇنيايان پېشىكەشىدەكرد. دواجار شەويىكى تارىك گەيشتىنە بەر دەروازەيەك و لە تۈنۈلىكى تەسکەوە بەرەو نىئو سەردابىكى گەورە پەرىنەوە، مىستەفای شەونم خۆى كلىلىكى تايىبەتى پېتىوو كە دەيتوانى ئەو دەركايان بەكتەوە كە ناكىنەوە، سەردابىكى پەر تابلوو پەرنىكار كە بە خىرايى بىريمان و بەرەو ناو مالىتكى خالى سەركەوتىن. من چاوهپوانمەدەكرد دكتور موسائى بابەك لەو مالەدا بىبىن، چاوهپوان بىووم وەك جاران لە ھەيوانىكى خالىدا لە دەرپى و فانىلەيەكى سېپىدا بىبىنەوە، يان بىبىنەم بە خۆى و كەمانەكەيەوە لە باغيكىدا خەوتېتىت، بەلام دكتور بابەك لەوئى نەبۇو، مالىتكى چۈل بۇو لە شارىكى گەورەدا، ئىستا دلىنابۇوم دكتور بابەك لەم شارەدايە، لەو كاتەوەي چووبۇوينە ناو كۆچەكانى ئەو شارە مىستەفای شەونم قىسى نەدەكرد، شارىكى گەورە گەورە، من پېشىرەرگىز شارى وا گەورەم نەبىنېبۇو. سەيربۇو لە شەويىكى وەها تارىكىدا ھەزاران ئوتومبىل بە خىرايىكى شىستانە دەرۋىيىشتن و بە دەگەن رېكەوتى رېبىوارىكى پىادەت دەكرد. من و مىستەفای شەونم پىتر لە چوار كىلۆمەتر رۇيىشتن، دواجار گەيشتىنە بىتايەك بە قەد گىلاسى سېپى بەرزبۇو بە پېپلakanەيەكى پېچاوابىپەدا سەركەوتىن، بىتەنگىيەكى ترسناك بالى بەسەر ئەو بىتايەدا كىشاپۇو. من هەر شتىكم لە مىستەفای شەونم دەپرسى، ئەو بەردىوام بە دەنگىكى نىزم دەيگۇوت: بە كوردى قىسەمەكە، باش نىيە. دواجار لە قاتى چوار ئەو لەوحەيەم بىتىيەوە. ھەمان دەستوختە كە لە شارى تەپتوۋەكان لەسەر لەوحىك نۇسېبۇوی «الطبيب الاخصائى - موسى سليم بابك». ھەمان دەستوختە لەسەر لەوحىكى جوانىترو پاكتىر لە دارگویىزى ئەسپىرتقىداو

همان گوزاره‌ی نوسیببو. که لدهرگاماندا موسای بابه‌ک کردیبه‌وه، ئه و پیاوه کردیبه‌وه که من پیموابوو زه‌وه قووتیداوه. بۇ ئیستیک منى نهناسیبه‌وه، چاوی زور له جاران کزتریبوبوو. من باوهشم پیاکدو گریام... نه مده‌توانی قسه‌بکم، دکتور بابه‌ک وەک هەمیشه ئامیزه باوکانه‌که‌ی خۆی بۇ کردمه‌وه و گووتى: جەلاده‌تى کۆتر خوشحالم، خوشحالم کە سەلامەتى. بە گریانه‌وه گووتى: نا دکتور سەلامەت نیم، من بىنکەسترىن کەسى دونیام. زیانم لە ژیانى سەگ خراپتره.

دکتور دەیزانى بىنکەسى و بىباوکى و ژیانى سەخت والە من دەکات، لە بەردەمیدا مندال بىمەوه، من تاماوه‌یه‌کى دریئر ژیرنەدەبۈومەوه. توزىك ھیور دەبۈومەوه دواتر کە دەمویست قسه‌بکم دەمدایه‌وه پرمەی گریان، لە راستىدا من نەمەذانى بۇ وام لىهاتووه، بەلام لەو ئىواره‌یه‌وه کە چۈرم بۇ مالى سەرەنگ قاسىم ئه و دەردەم لە خۇمدا دۆزىيەوه، دەردى گریانى بىتپانه‌وه، گریان وەک مندال، ئىنجا له نېوان فرمىسکە كاندا دووبارەکردنەوهى يەک و شە بۇ دەيان جار. هەتا مستەفای شەونم لەو باوهەدا نەبۇو من ئاوه‌ها بە وجۇرە مندالانى يە بگریم، لە راستىدا گریانەکەم لە برى ئەوهى لە فرمىسکى پیاوىنکى پۇمانسى بە ويقار بچىت، لە گریانى مندالىنىڭ گۈز دەچوو. من ئه و کاتەی دکتور بابەكم بىنى ھەموو ئاسەوارى ئه و گەشتە بۇحى و ئاسمانىيەم لە يادچۇوه‌وه، بۇمەوه بەو بۇونەوەرە پوخاوا و بىلەنگەرە وەک ئاواره‌یه‌کى چىلەن لە سەر زەۋىيەكى ئالۇز دەزى و قەدەر فېنیداوهتە ناو كۆملەنگەرە کە ناتوانىت تىيانىگات.

يەکەم پرسىيار لە دکتور بابەكم كرد گووتى: دکتور پېمبلى، داليا سىراجە دىن ماوه ياخود نەماوه؟ دکتور كەمىك چاوی كزكىدو و گووتى: پرسىيارەكە ئەوهى ئاخۇ ئىمە خۆمان ماوين يان مردوين؟ بە هيمنى دەستى خستە سەرشام و گووتى: دواتر ھەموو شىتىك پىتەلەيم. ھەموو شىتىك، ھەموو شىتىك. ئىستا گرنگ ئەوهى من تۇم

دوزییه‌وه.

دکتور بابهک به جوریکی سهیر پیربوبوو، دهستی گرتم و گووتی: جه لاده‌تی کوتر ئیمه ئه و ماوهیه هه‌موو شاره‌کان بۇ تو گه‌پاین، خۆم بە تاییه‌ت سەردانی هەندیک شوینم کرد، بەلام هەوالیکی تومان دهست نەکەوت...

مسته‌فای شەونم گووتی: دکتور دوزینه‌وهی ئاسان نېبوو، گەر بالىدە سپییه‌کان نەبانایه نەمدەدوزییه‌وه، ئەو له ئوتیلى ئاواره‌کان، له ناو دەیان ماله ئاواره‌دا له ژووریکی چکولانه‌دا دەزى.

موسای بابهک هەناسه‌یەکی هەلکىشاو دهستی خسته سەر دلى و گووتی: جه لاده‌تی کوتر له ناو ئاواره‌کاندا چى دەکەيت؟ بۇ له‌وى دەزىت؟ من گووتم: دکتور له کوئ بىزىم؟ من ئاوارەم... شوینم نىيە تىا بىزىم، شوینىش نىيە بۇى بچم. دکتور عەفوومبىكە، بەلام پىدەچىت تو له بېرت چووبيتەوه كە من بابهیه‌کى بىنکەسم.

وەك عاده‌تى خۆى، به ژووره‌کەدا دەسۋپايەوه، دهستى بە سەرى خۆيدا دەھىتى، چاوى كىزدەكرد، دهستى دەخسته سەر دلى. گووتى: تو ئىتر پاسه‌وانى جوانىت... بىبورە من ئەو هەموو سالە راستىم نەگووت، چونكە ئەوكات ئىمە لە شوينىتىكى ترسناك و پىر مەترسىدا دەزىيان، ئىستا تو يەكىنى لە ئىمە، ئىتر كاتى ئەو هاتووه تو كليلە كانت پىتىت. ئىتر هەزاران كىتىخانە و پىشانگاى نەيىنى لە بەردەستى تۆدان، ئىتر ئىشى تويىھ بە دواى جوانىدا بگەپتىت و بىدوزىتەوه و نەھىلىت بىرىت. جه لاده‌تى کوتر من بۇزىك پەيمانى ئەو كليلەم پىدايت، بەلام تو ھەركىز لە منت نەپرسى كام كليلە، هەمبىشە واتەزانى مەبەستم ئەو كليلە بچوک و ناچىزە يە كە دەرگاى دەرھوهى سەردابه نەتىنېكە خۆمانى پىدەكەينەوه، نا كورى خۆم... مەبەستم ئەو كليلانە بۇو كە پاسه‌وانە گەورەکان وەريدەگرن، ئەو كليلانە كە دەرگاى جوانىيە كۈزراوەکان دەكتەوه، ئەو جوانىيانە

ناتوانن به ئازادى له سەر زەھوی ھەناسە بىدەن.

ھەمان ئەو جله كونانەي له بەردابۇو كە پوخسارى پىاويتكى قەدىمەيان پىندەبەخشى، پوخسارى يەكىك ھەستەدەكەيت لە سەدەيەكى دوورەوە، بۇ جىبىچىكىرىنى كارىك يان تەواوكىرىنى فەرمانىتكى گەراوهتەوە. نىشتەجى تازەكەى عىادەيەكى پىزىشىكى گەورە بۇو، ھېچى لەو بىمارستانە گەورەيە نەدەچۇو كە لە شارى تەپوتۈزە زەردەكان تىيىدا دەژىيا، پېرىبوو لە مۆبىلى تازە، نىڭارى تازە، ھەندىك تابلۇ كە ئامازەيەكى تايىەتىان نەدەدا، مەرقە لىيەھى ئەو دەرنەنjamگىرىيە بکات كە ئەم پىاوه سەرۇكارى لە گەل ھونەردا ھەيە. مىستەفای شەونم لە ناوەپاستى ژۇورەكەدا پۇزىنامەيەكى گىرتىبوو بەدەستەوە سەيرىدەكرد، دكتور بابەك دەستى گىرم و بىردىيە ژۇورىكى تر. ژۇورىكى چىڭلانەبۇو، ھەندىك ئامىرى نويى پىشكىن و دۆسىيەي بۇر لە سەر مىزىك بۇون، پەيكەرىتكى گەورەي ئىسک لە ناوەپاستى ژۇورەكەدا بۇو. كورسىيەكان زۇربەيان بە كىتىب، جل، ئامىر، بەروانكەي پىزىشىكى و ماسكى نەشتەرگەرى كىرابۇون. دكتور بابەك كورسىيەكى بۇ دانام و گۇوتى: عەزىزى من، كورپە وىلەكەي دكتور بابەك بەخىرېتىتەوە. كەۋاى گۇوت من خەرىك بۇو دەستېكەمەوە بە گىريان. گۇوتى: دەزانم پەرۇشى ئەوهى ھەموو حىكايەتەكە لە دەمى منەوە بېيىتىت. دەتەوەيت بىزانتىت دالىيا سىراجەدین چى ليهات، پىرە قالى سېى چى ليهات، شارى تەپوتۈزە زەردەكان و سەر نشىيانى چىيان ليهات. جەلا دەتى كۇتر لە دواى تىكشەكانى راپەرىن گاردى كومارى چوونە ناو ھەموو شارەكان، ھەموو شارەپاستەقىنه و خەياللىيەكان، سەدان ھەزار مەرقۇيان سەرېرى. سەدان ھەزاريان بە زىندۇوئى زىنده بەچالىكىد، دەيەها جىڭكاي دېرىپىنى كەلەپوريان پوخاند، دەيەها كىتىخانەيان گېرىتىبەردا، سەدان مزگەوتى دېرىپىيان تەختىكىد، چەندەها شاريان لە سەر پۇوى زەمەن سېرىيەوە، دەيەها سەرچاوهى ئاويان وشكىرىدەوە، ملىيونەها درەخت و بالىنەيان كوشت. بەلام پىت

سه یرنه بیت گه ر بلیم شاری ته پوتوزه زهرده کان له و میحنه ته ده رچوو...
 جه لاده تی کوتور شاره کان تو انایه کی سه یریان تیدایه له سه ر ده رچوون له
 میحنه. ئەزمۇونى من پىمده لىت، هېچ كاره ساتىك ناتوانىت ئاسه وارى
 شارىك له سه ر زهوى بسىرىتەوە. تاکە شتىك له سه ر ئەم ئەستىزىھى لە
 قەقنس دەچىت شاره کان، ئا كورى خۆم، كورى وېلم... شاره کان تاکە
 شتىكىن دەسوتىن و له خۆلەميشى خوياندا دروستىدەبنەوە. زور كەمن ئەو
 شارانە بېرىاردەدەن بىرەن، شار مەخلىقىكە هەركىز مەرۆف ناتوانىت بە¹
 گولله بېكۈزىت، جياوازى نىوان شارو مەرۆف ئەوهىي، مەرۆف ناتوانىت لە
 خۆلەميشى خويدا دروست بىتەوە بەلام شاره کان دەتوانىن دروستىبىنەوە.
 شاره کان كۆچدەكەن، لە جىنگايەكەوە دەچىن بۇ جىنگايەكى دىكە بەلام نامرن.
 تو دەزانىت شارى ته پوتوزه زهرده کاتەوە. بەلكو شارىكە ھەميشە نىوهى
 شارى ئاوينەيى تەنيا ئەو شاره نىيە كە وەك سەراب جار دواي جار خۆى
 لە ناو وينەكانى خويدا دووبارەدەكاتەوە. بەلكو شارىكە ھەميشە نىوهى
 لە راستى و نىوهى لە وەممادىيە، ئاوينە بىتىپە لە كەرتىبوونى مەخلىق
 لە نىوان خۆى و وينەكىيدا، هەر كاتىك شاره راستەقىنەكان نغۇرۇبوون،
 وينەكان لە دەرهەوە، له سەرى ئىتمەدا وەك خۆى دەمەنیتەوەو له سه ر ئەو
 نىكارە دووبارە شاره کان دروستىدەكىتەوە. ئەھوئى شارىك بۇ دەيتوانى
 بجولىت، بە سەر زهوى و بە ناو زەمانىشدا. جەلادەت من كە ئەو رېزە
 شارى ته پوتوزه کانم جىھېشت، ئىدى نەگەرامەوە، بەلام دەزانم كە ئىستا
 ھەمان شارى گەرۆك، ھەمان شارى سەرابى، بە كۆمەلەتكە مەخلىقاتى
 دىكەوە بەم زهويىدا دەگەپىت، تىكەل بە شاره کان دەبىت و جىادەبىتەوە،
 كەرتىدەبىت و يەكەنگەپىتەوە، بچوڭدەبىتەوەو گەورەدەبىت. من نەگەرامەوە
 بۇ ئەو شاره لە بەرئەوهى ھەستىدەكەم ژيانىكى كەمم لە پىشىدەمدايە،
 دەمەويىت دواجار ژيانم بۇ ئەوه تەرخانىكەم، دواي مردىنم ئۆقيانوسى
 ھاوار نەكەويىتە مەترسىيەوە، دەبىت بەرلەوهى مالاوايىكەم و بەجيتابنىھەيلەم،

کومه‌لیک کسی شایسته جیهیلم که بتوانن پاسهوانی ئه و ئىرسه گهوره‌یه بن. جه‌لاده‌ت له شاری ته‌پوتوزه زهرده‌کان تابلومان زور فه‌وتا، ئه و شه‌وه به‌ر له سووتان و نغروبوونی ئه و شاره خله‌لیکی زورمان بـه و تونیله‌دا ده‌بازکرد، هـمـوـو کـسـیـکـهـدـبـایـهـ چـهـنـدـ تـابـلـوـیـهـ کـهـ گـهـلـ خـوـیدـاـ پـزـگـارـبـکـاتـ، کـهـ دـواـجـارـ ئـهـ وـ جـیـگـایـهـ شـمـانـ بـهـ جـیـهـیـشـتـ هـیـشـتـاـ خـزـنـیـهـ کـیـ گـهـورـهـیـ نـیـگـارـ مـابـوـوـ کـهـ بـهـ ئـاسـانـیـ بـوـمـانـ نـهـدـهـ گـوـیـزـرـایـهـ وـهـ جـهـلـادـهـتـیـ کـوـتـرـ منـ بـیـسـتـ وـهـشـتـ سـالـ بـوـوـ کـارـمـ لـهـ وـ مـؤـزـهـخـانـیـهـ دـاـ دـهـکـرـدـ. بـهـ عـسـیـهـکـانـ وـهـ چـونـ لـهـ وـهـوبـهـرـ هـمـوـوـ ئـیـشـهـکـانـیـانـ سـوـوـتـانـدـمـ جـارـیـکـیـ دـیـ دـاـبـهـزـینـهـ ئـهـ وـهـ ژـیـرـ زـهـمـینـهـ وـ سـهـرـ لـهـنـوـیـ رـهـنـجـیـ عـوـمـرـیـ مـنـیـانـ هـمـوـوـ سـوـوـتـانـدـاـ... رـقـمـ لـیـانـهـ جـهـلـادـهـتـ، رـقـیـکـیـ گـهـورـهـ... بـهـلامـ باـ باـسـ لـهـ وـهـ نـهـکـهـینـ، بـاـبـاـسـیـ شـتـیـکـیـ تـرـ بـکـهـینـ»

دـهـسـتـاوـ دـهـسـتـیـ بـهـسـهـرـیدـاـ هـیـتاـ، کـهـمـیـکـ یـهـخـهـیـ کـرـاسـهـ سـپـیـهـکـهـیـ چـاـکـکـرـدـ، مـوـوـهـکـانـیـ هـیـنـدـ سـبـیـ وـ پـاـکـبـوـونـ لـهـ مـوـوـیـ پـیـاوـیـکـ دـهـچـوـونـ لـهـ بـهـهـشـتـ پـیـرـبـوـبـیـتـ. دـهـسـتـیـ خـسـتـهـ سـهـرـ دـلـیـ وـ بـهـ تـهـاـوـهـتـیـ چـاوـیـ نـوـقـانـدـ وـ گـوـوـتـیـ: دـهـتـوـیـتـ بـزـانـیـتـ دـالـیـاـ سـیـرـاـجـهـدـینـ چـیـ لـیـهـاتـ؟ـ دـالـیـاـ دـهـژـیـ، دـالـیـاـ نـهـمـرـدـوـوـهـ، خـوـشـبـهـخـتـانـهـ تـوـانـیـمـ هـمـوـوـیـانـ پـزـگـارـبـکـهـمـ، مـنـ لـهـ هـمـوـوـ ژـیـانـمـداـ پـیـشـترـ بـهـ ئـهـنـدـازـهـیـ ئـهـ وـ شـهـوهـ ژـیـانـمـ پـزـگـارـ نـهـکـرـدـبـوـوـ، بـهـلامـ توـ دـهـبـایـهـ رـیـگـایـ خـوـتـ بـگـرـیـتـ، جـهـلـادـهـتـ توـ ئـیـشـیـ زـورـ گـهـورـهـتـ لـهـ پـیـشـهـ مـنـ دـهـزـانـمـ توـ سـهـفـهـرـیـ گـهـورـهـتـ لـهـ پـیـشـهـ... رـیـگـایـ توـ لـهـ رـیـگـایـ هـیـچـ کـسـیـکـیـ تـرـ نـاـچـیـتـ، جـهـلـادـهـتـ توـ ئـهـ وـ شـتـانـهـ دـهـهـیـنـیـهـ وـهـ کـهـ ئـیـنهـ نـهـمـانـتوـانـیـ پـزـگـارـیـبـکـهـینـ.

منـ بـیـئـهـوـهـیـ تـیـیـگـهـمـ يـاخـودـ بـهـلامـهـ وـهـ گـرنـگـ بـیـتـ تـیـیـگـهـمـ لـیـمـ پـرـسـیـ:
دـکـتـورـ دـالـیـاـ سـیـرـاـجـهـدـینـ لـهـ کـوـیـیـهـ؟

دـکـتـورـ گـوـوـتـیـ: لـهـ رـاـسـتـیدـاـ نـازـانـمـ، دـوـایـ ئـهـ وـ شـهـوهـ، هـرـدـوـوـکـمـانـ پـیـکـهـوـهـ هـاتـینـ بـوـ ئـیرـهـ، سـنـ مـانـگـ پـیـکـهـوـهـ بـوـوـینـ، پـیـکـهـوـهـ ئـهـمـ عـيـادـهـيـهـ مـانـ دـامـهـزـرانـدـ،

پوژیک ههوالیکی بیست که تارمایی باسم جهزادیری له شارینکی باشورو
بینراوه، هاوبیهکی دیرینی خوی ئهو ههوالهی بوهینا، ئیدی پویشت و
نهگەپایهوه، پیموایه ئیستاش له شاره جیاواز و جیگا جیاوازه کاندا هر به
دوای سوراغی ئهو تارمایهدا دهگەربیت.

لهو ساتهدا خهیالی بینین و دوزینهوهی دالیا سیراجه دین له هر
شتیکی دی له ژیانمدا گهوره تر بwoo. لهو ساتهدا بپیاری ههره گهورهی
خومدما که له دوای دادگاییکردنی سامیری بابلی، دوای داختنی دوسيهی
ئهو هاوبی زالمهی خوم، ژیانم بتو دوزینهوهی دالیا تهرخانبکه. پیموابوو
لهو ساتهدا ئیدی پهوتی ژیانی من بى هیچ گرى کوپریهکی راسته قینه،
له بردەممدا والاو کراوهیه، هینه سەرەکییه کانی دیارو فەرمانە کانی
منیش بروون و ئاشکرابوون. ژیانم عەبیتکی نەبwoo، مۆسیقاریکم ھېیه له
باğچەیه کدا مۆسیقام بتو لىتىددا، ئوقيانوسینکی گهورهی ھونھر و كتىبىش له
بردەستمدايىه که له گەل سەدان پۇچى جوان و غەمگىنى دىكەدا دەبم به
پاسەوانى، عەشقىکى ناکام و سەرابىيىش ھېيە تا قيامەت دواى دەكەوم...
ژیانىتك بwoo له ھەمۇ گوشە و جەمسەرە کانىدا مىعماრىتكى تەواوى ھەبwoo،
ئەگەرچى بە روکەش پۇچىز و ناچىز دەھاتە بەرچاو، بەلام له جەوهەردا
ژیانىتكى كامل و پىمانا بwoo.

* * *

ئەو چەند پۇچەی لاي موساي بابەك بىردىمە سەر خۇشتىرين پۇچە کانى
ژیانم بروون، ئەو چەند پۇچە بwoo کە بە پۇچە لە ژۇورىتكى عيادەکەدا دادەنىشتم
ولە بەردەم پەنجەرە ھېکى بچوکە وە تەماشاي شەقامىتكى جەنجالىم دەكىرد،
تەماشاي ئەو خانمە سفۇورانەم دەكىرد کە بەيانيان بە عىشۇھو نازىتكى
تاپەتىيەوه دەچۈون بتو کارو ئىتواران بە ماندووبىي دەگەرانھوه، سەيرى ئەو

پاکه تفرقه بچکوله یه م ده کرد که خوشی جگه رهی ده کیشا. سهیری ئه و دوکانی زره نگه ره م ده کرد که له گهرمه نیوه رو اند رنیکی گهنج ده چووه ژووری بق لای خاوونه پیره که هی و ماوه یه کی زور دریز ده مایه وه و له وسه ر به شه مزاوی دههاته ده ری. سهیری ئه و پاسه گهورانه م ده کرد که سه دان که س سواریان ده بون، ئه و منداله دلته نگانه هی به کتیبی مه کتبه وه له شه قامه که ده په رینه وه، ئه و شیرینی فروشی «زنود السست» هی به گرمی ده فرقه شت، ئه و پژنامه فرقه شهی هه مموو به یانیه ک پیاویک دههات تفیکی ده کرده ده موچاوی و بیئه وهی هیچ بلیت ده رقی، پیاووه که ش له سه رخو تفه که هی ده سپری و هیچی نده گووت، ئیوارانیش بر لوه وهی پژنامه کان کوبکاته وه هه مان پیاو دههات و به هه مان شیوه تفیکی دیکه هی ده کرده ناوچاوانی و بیئه وهی حرف بلین ده رقیشت. من نه مده زانی ئاخو جه له من که سی تر ئه و دیمه نه ده بینیت. به لام هه ستمکرد لام شه قامه شیته دا، هه میشه چهند چاویک ههی چاوه دیری دیمه نه کان ده کات، به رده وام دوو سی که سم ده بینی که ئیشیان ته نیا ئه و بون سهیری هه مموو شتیکی شه قامه که بکهن، هه ندیجار وام هه ستدکرد دینه به ره پنه جه ره که هی منیش و به گومانه وه سه ره بزرده کنه وه تو ماشامده کهن. له گه ل ئوه شدا دلنيابووم له و شه قامه شیته دا که س گومان له پیریکی وه ک دکتور بابه ک ناکات که هه ندیجار داده بهزی و له سه مونخانه کی نزیک به کومه لیک سه مونی ئیجگار به تامه وه ده گه رایه وه، یان به رده وام ده چووه لای پژنامه فرقه شه که کومه لیک پژنامه هی ده هیتا و له سه ره ندیک میزی عیاده که دایده نا تا نه خوشکان له کاتی چاوه رو اندیدا بیخوینن وه. سهیربوو به لامه وه که ئه گه رچی دکتور بابه ک پزیشکی مندالان نه بون، به لام نه خوشکانی زوری مندال بون، دکتور خوی ده یک گووت: جه لاده تی برام، خه لکی ئه م ولا ته ده ستیان له ژیانی خویان شتووه، خه لک هه ولده دهن منداله کان پر زگار بکهن. من و دکتور بابه ک شه ویک چووین بق ناو ئوقیانوسی هاوار، دکتور

له ویکانهدا سه‌دان تابلۇی ناوازه‌ی نیشاندام، که هونه‌رمەندانی ئەم دەفه‌رە
له ماوهی سەردالی پابوردوودا نیگاریانکردىبوو، سەدان پەیکەر کە
پىددەچوو جگە لە پاسهوانه‌کان چاویکى دىكەنەبىيىتىن، لە پىگای ئەو
تابلۇيانه‌وە مەرقۇتەمموو سەردەمەکان و شوينەکان و كارەسانەکانى
دەبىيىتىنەوە. لە زۇر شوينى ئەو ئۆقىانوسەدا زىوانى دلسوزمان بىنى کە
شەو و پۇز بە پاكىرىدنه‌وە و پاراستنى تابلۇكانه‌وە خەرىكىوون، هەندىكىان
جلى هونه‌رمەندى نوى و هەندىكىان جلى پەبەنلى كۈنیان لە بەردابۇو، من
دەيەها سەعات گويم لە مانا و تەفسىر مىژۇوی هەندىك لەو تابلۇيانه
گرت، لە زۇربەی جىگاكاندا میواندارى پادشاھانەيان بۇ دەرەخسەنдин،
ھەندىك لەو گالىتىرى و مۆزە هونه‌رىيانتە لەشىكەوتى زۇر دېرىن دەچوون،
ھەندىكىان وەك كوشكى كريستال وەھابۇون، لە زۇر جىگادا مۆزەمان
بىنى وەك باغىنى ناكوتا و پىنجاوبىتچ دروستكراپۇون، پېرىپۇون لە ئىنچانەى
گەورە گەورە گول، پېرىپۇون لە جۈگەى دەستكىرد، مۆسىقاي ئاسمانى و
نېبىستراو لە پىياقەكانىاندا دەزرىنگايەوە. بە هەندىك پىگادا پۇيىشتىن لە
برى تابلۇھەندىك دەنگى سىحراروی تەنبا شىعىريان دەخويىندەوە، شىعىتىكى
جاويدو بىتپانەوە. ئۆقىانوسى ھاوارەکان سەرزمەمەنی ھەممۇ هونه‌رىنگى
كۈزراوبۇو، سەرزمەمەنی ھەممۇ ھاوارىيک بۇو كە ناكاتە بىدى كەس و
ناكاتە بىستى كەس. زىوان و كليلدارەکان زۇربەيان ناوى منيان دەزانى،
پىددەچوو ھەمۇييان لە ھەممۇ شارەكانى دونيادا بۇ من گەپايتىن. وەك
ئەۋبۇو سەفەرى من بۇنەيەكى خورافى بىت كە دەبىت ھەممۇ زىوان
و پاسهوانه‌کان ئاهەنگى بۇ بىكەن، لە زۇر شويندا سەرددەكەوتىن بۇ ناو
شارەكان و وەك ئەوهى لە ئاهەنگىكى شىتىناندابىن كۆچە و كۈلانەكانمان
پەرەكىرد لە گۇرانى. من موسايى بابەكم بەجۇرە بهختیار نېبىنیيۇو، لە
پىنجاوبىتچى شارو شەقامە نەزانراوەكاندا، لە باغى ئەو هونه‌رمەندانەدا كە
خۇيان بەسەر تابلۇكانىانەوە دەخەوتىن ئاهەنگمان دەگىتىرا، دىكۆر بابەك

گورانی ده گووت، دهستی به سه ری خویدا ده هینا و سه مايده کرد، و هک
کورده چیانشینه کان هله پر کتیبه کی شیتانه‌ی ده سازاند، هوسه‌ی ده نایه و،
جه بی هله لده به ری و سه رچوبی ده گرت. من همه میشه ده و هستام و به
زه رده خنه‌یه کی گه وره و سه یری ئه و همو خوشبه ختیه کتو پرهم ده کرد.
ههندیجار و ام ههستده کرد ئیمه چهندین هفتنه‌یه به پیگاوهین، ههندیجاریش
پیموابوو ئه م سه فهره ته نیا چاوت روکانیکی کورته و شادیه کهی را گوزره.
زور جار و ها راست و سه نگین بwoo له سه ر دلم و هخت بwoo له هوش
خوم ده چووم، ههندیجاریش و ها خهوناوى و پر ته لیسم بwoo له و همنکی
ترسناکی ده کرد که به ره و مردن ده مبات. من له و داوهت و ئاهه نگه
سه یرانه دا دهیه‌ها شارم بینی که با سکردنیان کتیکی گه وره گه وره
دهویت، دهیه‌ها هونه رمه ندی غه مگینم بینی چاوه بوانی مو عجیزه یه ک
بوون خویان و هونه ره که یان رزگار بکات، من له گه ل همو ویاندا دانیشت،
به پیچه وانه‌ی عاده‌تی خومه و له گلیاندا هست بووم، به دهنگی به رز
حیکایه ته کهی خوم ده باره‌ی ئه و دوو گول فروشه بق گیزانه و که
یه کنکیان ده چیت بق باغیکی جاوید و یه کنکیان له دروستکردنی گوله
ژاکاوه کانی خویدا به رده و ام ده بیت. به دهنگی به رز له سه ر پولی هونه ره
ثاز اذکردنی مرق قدا قسه مکرد. زور شه و که له و شارانه دا بیزارده بیوین و
ده گه پراینه و بق تؤقیانو سی ها وار، من هیندهم قسه کرد بیوو دهنک نوسابوو.
دکتور بابه ک همه میشه به سه رسامیه و سه یریده کرد و با وه ری نه ده کرد
ئه و کوره حه فده ساله‌ی چهند سالیک له وه ببر له ژیزه مینیکی تاریکدا
له مردن رزگاری کرد بتوانیت ئه مرق وا ساف و زوال قسه له جوانی
بکات. که گه پراینه و بق عیاده که، ههستم وابوو دکتور بابه ک شاد و مانترین
مرق شی سه ر ئه م ئه ستیره بیه، ئه و به دریزایی ژیانی کاریکی زور مه زنی
ئه نجامدابوو، تؤقیانو سی ها واری پتر پیک خست بیوو، گه وره کرد بیوو،
پاسه وانه کانی زیاتر به یه کدی ناساند بیوو، به لام شانا زی به هیچ شتیکه وه

نه ده کرد به و ئەندازه ییه که شانازی بە منه وه ده کرد.

دوای گپرانه و همان له و سەفەره گپوره ییه بە دەریای جوانییه کوژراوه کاندا.

دکتۆر بابه ک چەند شەویک منى برده سەر پووبارییکی گپوره و لە پۆخى ئەو پووباره دا سەیرى مانگمان کرد و قسە مانکرد. لە يەکیک لەو شەوانه دا من و دکتۆر بە کورنیشیتىکى دریئىدا پیاسە مانکرد، لە لیتوارى ئەو ئاوه دا دەیەها پەیکەرى گپوره گپوره ییه جوانم بىنى، پەیکەرى پادشا و ژەنرال و ئەمیر و سەرۆکە جیاجیا کان، کورنیشیتىکى دریئى بوو، پەیکەرە کانى لە ژىزە روناکى مانگە شەودا دەدرەو شانه و، ئاشکرابۇو ئەو پەیکەرە لە کاتى جیاواز جیاوازدا کراون، جوانییه کى سەیریان تىدابۇو، جوانییه کى ترسناک، ئەوھە يەکەمین جار بۇو من لە بەردهم ھونەردا بلەرزیم و بترسم. دیاربۇو دکتۆر بابه ک بە مەبەستىتىکى تايىھتى منى ھېتىاوه بۇ ئىرە، وەک ئەوھە بۇ دکتۆر داوايە کى ھەبىت و تا ئىستا لە دلى خۆيدا شاردېتىيە وە. دکتۆر سەیرى ئەو ئاوه غەمگىنەی کرد و گۇوتى: جەلا دەت حەزىزە کەم ماناي قوول و پاستەقىنەی ئەو ئۆقيانوسە گپوره ییه بۇ باسبەکەم. تۆ ئىستا پاسەوانىت، دەبىت وەک ھەر پاسەوانىتى دى ماناي ئەم دەریا گپوره ییه بىزانىت. لە پاستىدا ھەموو پاسەوانىت لە گۇشە ییه کى تايىھتىيە و سەیرى ئەم ئۆقيانوسە دەکات، ھەمۇو پاسەوانىت فەلسەفە ییه کى تايىھتى ھە يە بۇ ئەم دەریا يە. جەلا دەت زۇرجار ئىتمە دەبىت ھونەر پزگاربەكەين، نە لە بەرئەوھى تەنیا ترسمان لەوھىيە کە يەکىك بىت و كارەكان بىسوتىتىت، يەکىك بىت و پەیکەرە كان بشكىتىت و تابلوڭان بىسوتىتىت، يەکىك بىت و ئاگىر لە كىتىبەكان بەربىات و ئامىزەكانى موزىك قەدەغە بکات... نا، جەلا دەت بە پىچەوانەو، ھەندىتىجار تەواو بە پىچەوانەو، دەبىت ھونەر بشارىنەو تا حوكىران و پادشا و فېرۇھونەكان نېكەن بە مولكى خۆيان. بە درىئايى مىئۇو حوكىپانەكان چەند لە پىگائى سۈوتان و شەكاندن و حەرامكىرنەو ھونەر دەكۈزۈن، دەھىتىدەش لە پىگائى خۆشە ويستىيە و دەيكۈزۈن. جەلا دەت

ئامه فەلسەفەیە کى گشتىيە لە نىوان ھەمووماندا، ھەمۇو ئەو پاسەوانانەى كە لە ئىران و تورانەوە كاردهكەن، لە عەرەب و لە عەجم پاسەوانى جوانىن، ھەموومان دەزانىن، هەتا حاكم و پادشاهكەن كەنەش مەبەستيانە بېرىك لە جوانى پزگاربىكەن، خۆيان دەكەن بە پاسەوان و چاودىر و پالپىشى جوانى، بۇئەوەى شىتىك لە نەمرىيى ھونەريان بەربكەويت. جەلادەت دوو جۇر پاسەوان لە دونيادا دەزىن، پاسەوانىكىان ھونەر بۇ خۆى دەزىت، جوانى دەكتات بە بشىك لە مالك و مالى خۆى، دەيكەپيت، دەيخاتە ئىر پەكتى خۆيەوە، ھونەرمەندەكان لە زىپرو شکو ناوابانگدا نوقىدەكتات. چۈن دەستى خۆى لە خويىن ھەلەتكىشىت، ئاواها ھونەريش لە خويىندا نوقىدەكتات. زۇرجار بەرلەوە ھونەر بىكەويتە ئەو گوناھەوە دەبىت دەستىك لەو گوناھە دەرىيەتتىت، وەك چۈن مەنالىك بەرلەوەى پىس بىت دەبىت پزگارىيەكىين. ترسەكە تەنيا ئەو نىيە پىاوكۈزەكان جوانى بکۈز، ترسەكە ئەوەيە جوانىش بىتە شەرىكى پىاوكۈزەكان... جەلادەتى كوتى، ئەلادەت ئىشى ئىمە ئەو نىيە تەنيا تابلوكان پزگاربىكەين، ئىشى ئىمە ئەوەيە جوانى لە گوناھ پاكبىكەينەوە، دوور رايىگرین لە دەستە گوناھبارەكان و نىگا دازىوهكان.

من سەيرى پەيکەرەكانم دەكردو دەمگۈوت: بەلام جەنابى دكتور دەتوانىن چى بىكەين؟

دكتور بابەك دەيكۈوت: ھەندىجار پىويسىتىمان بەسىدەها سال ھەيە تا جوانى لە خەوش و دىزىيە پاكدەكەنەوە كە لە رۇزگارى خۆيدا تيانوقمبۇوه، ھەندىجار سەدان سالماڭ دەويىت تا وامان لىدىت لە كارىكدا تەنيا جوانى بىيىن و ھېچى تر، ئەمپۇ كە سەيرى وىنەي پادشا گونەكان دەكەين، چىتىر سەيرى خودى پادشاكان ناكەين، بەلكو سەيرى جوانى شاردراوهى ناو تابلوكان دەكەين. ھېدى ھېدى لەگەل تىپەرىنى زەماندا ھونەر ھەر مانايەكى ھەبىت ھېدى ھېدى كال دەبىتەوە، دەبىتە ماناي

تر، چونکه چاوی تر له دایکده بن و به نیگای تر ته ماشایدەکەن، ئەوهى کە نامریت و ئەبەدیيە تەنیا جوانى ناو تابلوکانە. تو پیت وايە ئىتمە ئەمۇق كەسەيرى پۇرتىتىكى ۋان كۆخ دەكەين، سەيرى ۋان كۆخ خۆى دەكەين؟ پیت وايە كەسەيرى تابلوپەكى ناپلىقۇن دەكەين، سەيرى ناپلىقۇن دەكەين، بىنگومان نا... ئىتمە سەيرى جوانىيەك دەكەين كە تەواو لە ناوى كارەكتەرەكان جىبابۇتەوە. ئاخۇ ئەو كىزە ئەسمەرانەي گۈگان لە دوورگە درپو كىتىيەكانى دەرىيائى كارىبىدا نىڭارىكىردىن، ناوياپان چى بۇوە؟ ئاخۇ كەس ناوياپان دەزانىتى؟... ئاخۇ كەس بەلايەوە گىرنگە فيگەرەكانى مۇدىلىانى كېن و ناوياپان چىيە؟ ها... كەس بەلايەوە گىرنگ نىيە چونكە ئىتمە ئىستا تەنیا سەيرى جوانى دەكەين... مىژۇو تەنیا جوانى ھەلددەگىتى... جوانى و هيچى تر. من و تو كە سەيرى پەيكەرىتكى بودا دەكەين، تەماشاي نىڭارى خودا يان دوخسارى پىتفەمبەرىنگ ناكەين، بەلكو سەيرى جوانى دەكەين لەو پەيكەرانەدا، جوانى و هيچى تر. سەيرىكە جەلادەت، سەيرى ئەم پەيكەرانە بکە... سەرتاپاپىي پەيكەرى جەنرال و سەرەھنگ و سەركىرەكانى سوپان، سەدان سالى تر خەلک ناوى ھەموو ئەمانەيان ياددەچىتەوە، بەلام گەر جوانىيەكى جاويدى لە يەكىن لەم پەيكەرانەدا ھەبىت دەزى و سەدە لە دواى سەدە خەلک سەرسامدەكتات. زۇرجار ھونەرمەندەكان دەبن بە شەرىكى پىاوكۈزەكان، بەلام جەلادەت گەر ھونەر بىپارىزىن، سال دواى سال ئەو جوانىيە خۆى لە ھەموو ئەو مىژۇو دىزىو و ناشىريينە جىادەكتاتەوە، سال لە دواى سال لە مانا دىزىو و نامرقۇغانەكانى خۆى دووردەكەويتەوە. سال لە دواى سال مىژۇو رەشەكەي دەمرىت و دەبىت بە ژىرەوە جوانىيە نەيتىيەكانىشى سەردەكەون و دەگەرىنەوە. جەلادەت ئىتمە پاسەوانى جوانىيە نەمرەكانىن، پاسەوانى ئەو بەشەين لە جوانى كە ئەمۇق دەكۈزۈرىت و سبەي زىندۇ دەبىتەوە. من يەكم شەو پىنمگۇوتى كە شارەكان وەك قەقنس وان لە خۆلەمەتىشى خۇياندا ھەلددەستتەوە، جوانىش ھەمان شىۋە

دهبیت به ئاگردا بپروات و له ناو خۆلەمیشی خۆیدا هەستیتەوە، جەلاھەتى کۆتر توش ئەو كەسەيت، ئەو قەقەنەيت كە به ناو ئاگردا دەرۋىت و له خۆلەمیشی خۆتدا هەلەستیتەوە. تۆ لە خۆلەمیشی خۆتدا زىندۇوەدەبیتەوە. من ئەمشەو جەلاھەت دەمەويت پېتلىم كە تۆ چىتر ناوت جەلاھەتى كۆتر نىيە، تۆ ناوت جەلاھەتى قەقەنەسە، ئەوه ناوى راستەقىنەتى توبىه، له مېق بەدو اوھ پاسەوانەكانى ئەو ئۆقيانوسە تۆ بەو ناوهوھ دەناسن، چونكە توش مرۇقىيکى زىياد لە جارىنگ دەسووتىت و له خۆلەمیشی خۆتدا هەلەستیتەوە. جەلاھەت ئەو بالندانەي هاۋىرىت، شاھىدىن لەسەر ئەوهى تۆ قەقەنەسىت. من ئەوکات لە تەواوى قسەكانى تىنەگەيشتم، بە ئىنىشايەكى قەشەنگم زانى، بەلام دىارە رۇزگارىك ھاتە پېشى من لە ھەموو ئەو قسانە تىنگەيشتم، راستىر وايە بلېم دەبایە ئەو ھەموو سەفەرە دوورۇ درىزىم بىركىدىبايە تا تىنېگەم.

ئەو شەوه كە دكتۆر موسا ئەو قسانەي پېنگۈوتىم، بەلامەوە گرنگ نەبۇو ناوم جەلاھەتى كۆتر بىت ياخود جەلاھەتى قەقەنسە، جەلاھەتى مراوى يان جەلاھەتى سيمورغ، جەلاھەتى شاھىن يان جەلاھەتى تىترواسك. درەنگ تىنگەيشتم كە ژيانى من لە شارى تەپوتۇزە زەردەكان، مردن و زىندىبوونەوەم لەسەر دەستى سامىرى باپلىدا، ھەستانەوەم لەسەر دەستى دكتۆر بابەكدا، عەشقم بۇ دالىا سىراجەدین و تارمايىھەكانى، بىنېنىم بۇ ئەوانەي لە گۇرە دەستەجەمعىيەكاندا نىزىران، ژيانى من لەو ئوتىلە سووتاوهدا ھەموو يان پېكىرا كۆمەلېيك ئاماڙەن بۇ مردىنىكى تىرسناڭ كە چاوه روائى خۆم دەكەت، وەك ئەوهى ھەموو ئەو زنجىرە دوورۇ درىزەي تەلىسم و ئازار ئامادەكىرىنىكى پۇچى و جەستەيى بىت، تا من وەك بالدارىك بچە ناو ئاگرەوەو گېبگەرم و لەسەر بە ساغى بىتمەوە دەرى... پېكىرا كۆمەلېيك ئاماڙەبن كە دواتر من لە بىرى جەلاھەتى كۆتر دەبىم بە جەلاھەتى قەقەنسە.

ئەو شەوه لەوە دەچوو دکتۆر بابەك بىزانتىت كە من دەمرم، بەلام لە بىرى ئەوهى وەك پىزىشىكىك مشورم بخوات، وەك رەبەننەك كە لە پۇوى رۇحىيەوە بۇ مردىن ئامادەمەدەكتات قىسىدەكىد. بە درىزايى ئەو شەوه باسى لەوە دەكىد كە مردىووه كان زۇرچار پەيامىنلىكى جاۋىدىيان ھېيە و ئەو پەيامە لە دواى خۇيان دەبىت بگەپرىتەوە بۇ ژيان، چونكە گەر ژيان بە تەنبا مولكى مىرقۇق بىت، ئەوا پەيامەكانى مىرقۇق، جوانىيە قول و شاردراؤھەكانى، ھاوارە گەورەكانى مولكى ھەموو زىندىووهكانىن. ھەندىجار لە سەردەم و پۇژگارە تارىكەكاندا، لە سەردەمى ရەشەكۈزى و گۇپى بە كۆمەل و قەنانكىرىنى مىرقۇدا، دەبىت يەكىن كەبىت لە بىرى ھەمووان ھەستىت و ئەو ھاوارە زىندىووبىكانەوە. يەكىن كە وەك قەقەنس دەسۋوتىت و لە خاكى مردىنەوە جوانىيە كۈزۈراوەكان دەگىرىتەوە... جوانى كۈزۈراوى خۆى و جوانى كۈزۈراوى ھەموو دونيا.

سەيربۇو ھەندىجار قىسىهەكانى بۇ من لە قىسىهەكانى شاروخ دەچوو، لە كۇي ئەو دەرسە جىاوازانە دەچوو كە من لە دەمى كەسانى جىاوازانەوە دەمبىيىت و دەمبىيىتەوە، وەك ئەوهى پىنكرا لە ئىسحاقى لىتۈزۈرىپەنەوە تاسەر مىستەفای شەونم بەشىڭىن بىن لە كورالىكى گەردونى كە وەزىفەيان ئەوهىيە ئەو سرودە بە گوئى مندا بخويىن.

دەبىت بلىم لەگەل ئەوهى سەرداڭەكم بۇ لاي موسايى بابەك گىنگىرىن رۇداوى ژيانم بۇو، بەلام سەرەتاي گەشتەكم لە كوتايىيە ئاللۇزۇ پېرىتىماو سەمبولەكەي خۇشتۇر ئاسوودەتربۇو. من سەرەتا زۆر بە دلىنايىيەوە هاتم و پىتموابۇو ئىستا ئىدى بەرەو ناوه راستى گەر دەلولولەكە دەرۇقۇم و چىتر زۇرپەي نەيتىيەكان لە بەرچاوم رۇونبوونەتەوە، بەلام قىسىهەكانى دکتۆر بابەك دەربارەي سووتان و ھەستانەوە، دەربارەي مردىن و زىندىووبۇونەوە. دەربارەي مەسیح و گەرانەوەي، منيان گىزايىيەوە بۇ سەرەتا، شتەكانيان

گیڑایه و سهر خانه‌ی چاوه‌روانیه کی دوورودریش. به لام جگه لهوهی که بoom به پاسه‌وانیکی نوی، جگه لهوهی کومه‌لیک کلیلم و هرگرت که ده متواتی به هؤیانه و له ئوقیانوسی هواردا سه‌فربکه، بoomه کاسیکیش که چاوه‌روانی مردنیکی نزیکم دهکرد. ده بیت بلیم من باوه‌رم بهو که سانه نییه که له مردن ناترسن، لهو باوه‌ردام که مه‌سیحیش زور له مردن ترساوه، دیاره ترس بهو مانایه نا که ده‌برقیت و ناگه‌پرینته و، بهو مانایه ش نا که زیندوونابیته و، بهو مانایه ش نا که بتین بق بههشت و سه‌هزار سال به دیار جوگه‌یه که و داتنین و دوو سن که س میشت لیده‌ربکه ن یان بتین بق دوزهخ و تا قیامه شیشی سوره‌ههکراو بکه ن به شوینی خراپتدا. به لکو بهو مانایه هندیک شتی بچوکت له کیسده‌چیت که لهم دونیا خوشتد وین و ته‌نیا لهم دونیایه شدائه و شتنه رووده‌دهن، و هک بینیشی مندان ل له سه‌ر قادرمه کانی کیلاسی سپی، و هک قه‌رزنی به فر له هاویندا له دراوستنکه تان، و هک داگرتنی بیشکه‌یه کی شکاو بق ژنیکی ئاواره له قاتی ههشتده و تا خواره و، و هک بیستنی ئه و جنیوانه دوو فیتله ره چیشتخانه‌یه کدا دهیده ن به هارپیه کی خویان، و هک گریانیکی به کول له گهل باوکی سره‌هنگ قاسمدا. من که بیرمده‌کرده و نه له بههشت ئه شتنه تیدایه و نه له دوزهخ. راستان ده‌ویت من ئه‌هلى ئه و کهیف و سه‌فایه نه بoom که له سه‌ر بههشت دهیانگیڑایه و، نه ئه‌هلى حوری بoom و نه ئه‌هلى غیلمانیش، به دریزایی ژیانیشم عه‌قلم زور نه خستبووه سه‌ر خواردن و خواردن‌هه و شهراب و مه‌زه و ئه و شتنه له به رئه و به راستی نه‌مدهزانی گه ر بمینترن بق بههشت چیبکه، بههشتی من ئه و ساته کورتنه بoo که دالیا سیراجه‌دینم دهیشی و رامده کرد به دوايدا و نه‌مدده‌گرت... بههشت و دوزهخ لای من زور له يه‌کتری نزیک بون، هه‌ردووکیان دوو جینگابوون نه خشیه کی دیاریکراوی خوشی و ناخوشیان تیدابوو، هه‌ردووکیان پیکه و له سه‌ر کومه‌لیک قانونی ئاسنین ده‌چوون به‌رینوه.

جیاکردن و هی رههای خوشی له ئازارو ئازار له خوشی لای من له
ئیشی خودا ناجیت، چونکه خودا دهزانیت خوشی تەنیا له گەل کەمیک
ئازاردا مانای ھی، ئازاریش تەنیا له گەل کەمیک خوشییدا دەبیت به ئازار،
له بەر ئەوه وینهی بەھەشت و دۆزەخ دوو وینهی کاریکاتیرى وجودن کە
من نەمدەزانى چیان لېیکەم... ترسى گەورەم له مردن ئەوه بۇو بگەم بە
زەوییەک خوشی و ئازار ھېند لە يەكجیابۇوو بیتەوه دوو جۇر مەخلوقیان
دروستکردىت يەکنیکیان تەواو خوشی له بېرچۈوبیتەوه و بۇو بیت بە
دېندهیەکى بىرىندار كە تەنیا دەنالىتىت، ئەھى دېشیان مەخلوقىک ئازارى لە
يادىنەماپىت و بۇو بیت بە بۇونەوەریکى گەمزە كە تەنیا پىتەكەنیت.

من بەو خەیال و خولياو ترسانەوه له ئۆقیانوسى ھاوار كەرامەوه.

دكتور بابەک و مستەفای شەونم ئیوارەیەک داوهتىکى قەشەنگى منيان
كرد، سفرەيەکى سەيريان پازاندەوه و لە ئاهەنگىکى چكۈلەدا من كلىلى
ئۆقیانوسى ھاوارم وەركرت. ھەر لە و ئاهەنگە چكۈلەيدا كە لە چىشتاخانە
و بارىتىکى چكۈلانەی سەر كۆرنىشدا روويىدا سەرلەنۈي منيان بە ناوى
جهلا دەتى قەقەسەوه ناونايەوه. مستەفای شەونم وەك ھەميشە خواردىنى
دەخوارد و قىسىدەكرد، يادگارەكانى سالى ۷۴ لە كامپىنگى ئاوارەكاندا
نزيكى نەغەدە كىپايدە. زۇرجار بىتەنگ دەبۇو، دەبايە من زۇو زۇو
دەستى بجولىتىم و بلىم «مستەفای شەونم، ھەموو شتىك باشە، نەخوش
نىت؟» ئىنجا دەجولا و دەستىدەكردەوه بە كىپانەوهى حىكاياتى خۇى
لە گەل لەيلاي تىلۆفەردا. من لەو شەوهە بۇوم بە جەلا دەتى قەقەس، تا
ئەوكات بە بۇونى دىارنە بۇو بۈچى من ناوم قەقەس، چى دەبیت و چى
دەكەم؟ دكتور موسا دەيگۈوت: پەلەمەكە، زۇرجار دەبیت سالەھاين سال
چاوه بۇان بىت تا دهزانىت چى دەكەيت، بەلام كاتىك ئەو ساتە دىتە پىشىن
كە دەبیت تو تىتىدا شتىكى گرنگ ئەنچامبىدەيت دەبیت ئامادەبىت.

شەھى دواتر سەفەرەكەمان لە ئۆقیانوسى ھاواردا كۆتايىھات، دواي

گریانیکی زور، دوای باوهشیکی زور، دوای ئوهی که بیریارماندا له نزیکترین فرسه‌تدا یه‌کتر ببیننه‌وه، خودا حافیزیمانکرد. دکتور تا ئوه ماله خالییه له‌گه لماندا هات، خۆی دهرگای ژیئر زه‌مینه‌کهی بۆ کردينه‌وه، به ناو ھولنیکی گه‌ورهی پر نیگاردا ئیمه‌ی بردو له شوینیکی دیاریکراودا ئوه پویشت و ئیمه‌ش به‌هه‌مان پیگادا به‌ره و شوینی خۆمان له باکور گه‌پاینه‌وه. به‌لام موسای بابه‌ک په‌یمانی دامنی که ئه‌ستیره و نه‌کهی ژیانم، خانمی هه‌تا هه‌تایی خه‌ونه‌کانم «دالیا سیراج‌دین» م بۆ بدؤزیت‌وه.

* * *

که گه‌یشتمه‌وه «گنلاسی سپی» تا چه‌ندین هه‌فتە مسته‌فای شه‌ونم نه‌بینییه‌وه، چه‌ند جارینک له‌گه‌ل مؤسیقاره‌کانی تیپی به‌لمی به‌فردا دانیشت، به دریزیی باسی مؤسیقاو نه‌مریمان کرد، چه‌نده‌ها شه‌و شاروخی شاروخ فلوروتە قه‌شنه‌نگه‌کهی خۆی بق لیدام، چه‌نده‌ها شه‌و پامکرده ناو باغچه‌که‌وه بۆ ئوهی بیکرم و نه‌متوانی. چه‌ندین هه‌فتە وەک ئوه وابوو زه‌وی له سوراندنه‌وه و هستاییت، جگه له‌وهی جارینک سامیری بابلی هات بولام و باسی ژیانی ئارام و ئاسووده‌ی خۆی بۆکردم هیچی دی پووینه‌دا.

من له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌بايhe شوینیک دایینبکه‌م بۆ دادگاییکردنی سامیری بابلی، ژووره‌که‌م له‌و ئوتیله سووتاوه‌دا له‌وه بچوکر بwoo بتوانیت ئوه میوانانه کوبکاته‌وه. ده‌بايhe هه‌ولیدم میوانه‌کانم دابه‌شبکه‌م و شوینیکی نهینیش بۆ ئوه دادگایه بسازینم بتوانیت ته‌واوی ئیشه‌که له خۆی بگریت. نازانم چ شتیک خستیه خه‌یالمه‌وه که ده‌توانم سوود له‌و مه‌خزنه فه‌رامق‌شکراوانه‌ی مسته‌فای شه‌ونم ببینم، گه‌ر وا نه‌بايhe من ده‌بايhe سوود له‌و خه‌یمه کونانه و هرگرم که هه‌ندیک له ئاواره‌کان له ژیئر زه‌مینی ئوتیله‌که‌دا فریتیاندابوو. ده‌بايhe برقم و له ده‌شتینکدا چادره‌کانم بەرزبکه‌مه‌وه نوینی

پیویست پەيدابکەم و تەواوی کارەکە لەویدا ئەنجامىدەم.

پۇزىك بە خۆم و بالندە سپىيە كانمەوه لە درېزىتىرىن شەقامى شار دەپەرىمەوه، كە من دەوەستام بالندەكان بەسەرسەرمەوه دەوەستان كە دەپۈشىتم لەكەلمدا دەپۈشىتن. مىستەفای شەونم لە بەرددەم كە باخانەيەكى سەر ئەو شەقامەدا بە خۆى و باپقەلەيەكى درېزەوه لە بەرددەم وەجاغى چايچىيەكى دەستگىردىدا بە گوپى پەرەوە بانگىكىردم «چەلادات... چەلادات». وەك ھەمىشە چاكەتە پەشە درېزەكەى و فانىلە سپىيەكەى لە بەردا بىوو. ھىچى لەو مىرقە نەدەچوو كە من سەفەرىنى ئەفسۇناويم لەكەلدا كردىبوو. دەستى گىرم و گۇوتى «با شارەفم كەپاپىن دەخۇى». من بە بىزازىيەوه پىنمگۇوت: مىستەفای شەونم تو ھەر بىر لە خواردن دەكەيتەوه، من نەيىتىيەكى گەورەم ھەيە كە هيىشتا تو نايىزانىت، پیویستىم بە يارمەتى توپە. منى راکىشايە ناو كە باخانەكەوە بىئەوهى تىكەكەى قۇوتىدايىت گۇوتى «چەلادات... مەشالا چىيە؟». من تکام تىاکىرد تىكەكەى قۇوتىبدات تا بتوانىن قىسەبکەين و لەيەكتىر تىيىگەين. لە تەنكەرنى فاقۇنى چڭولانە كەمىك ئاوى خواردەوه بە تەنكەنەفەسىيەكى زۇرەوه كە نىشانەي زۇرخواردىنىكى بەرددەوامبىوو، گۇوتى: ئىستا تەواو قىسەبکە.

من ئەو پۇزە چىرۇكى ڏيانى خۆم بۇ مىستەفای شەونم تەواوكىرد، تا كەيشتمە سەر دادگايىيەكەى سامىرى باپلى، تاكە شتىك كە باسم نەكىرد، شاردەنەوهى ئەو نەخشانەي باپلى بىوو كە نەدەبايە ھىچ پۇچلە بەرىك بىزازىت. كە چىرۇكەكەم تەواوكىرد، مىستەفای شەونم بە چاوى ئەبلەق و هەناسەي توندەوه گۇوتى: واو كوبى ئاسمان، تو خەرىكى چىيت، ئامەيان زۇر شتىكى ترسنەكە.

من پىنمگۇوت: گەر ھەست نەكەم شتىكەم لە داد و عەدالەت بۇ ڇيان گىراوەتەوه ئىشى من وەك پاسەوانىتىكى جوانى نىرخى نىيە... سوودى چىيە مىرۇف ھەممۇ جوانى دونيا بىپارىزىت بەلام لە ماناڭانىيان تىنەگات، جوانى

چیبیه گهر مرؤوف شهرهفی ئەوهی نەبیت ئىشى بق بکات. دەبیت سامیر لە بەردەم دادگایەکى پاستەقینەدا بوهستىت، دەبیت بوهستىت، لە بەر من و تۇ نا، لەبەر قوربانىيەكان نا، بەلكو لە بەر خۆى.

پوومەتەكانى سووربۇوبۇونەوە و بە ئەسپايى گۇوتى: واو... واو كورپى خوا دەتكۈزۈن. حىزبەكانى ئېرە دەتكۈزۈن، سىياسىيەكانى ئېرە سەرتەپىن و لاشەكەت فەرىدەدەنە ھەر ئاوىكەوە. تۇ كىتىت بەوان بلىتىت ئىتوھ داتپەرۇرە نىن؟ كىتىت بەوان بلىتىت ئىتوھ خۇزان گوناھبارن و گوناھبار بۇي نىيە دادگا بق گوناھبار دابىتىت؟ وەلا من سىياسىيەكى لووت قولابى دەناسىم، بارىكىكى قېرەشە كە قىسىدەكەت دەنگى لە دەنگى قەحبە دەچىت، ئەوه بىت بزانىت دەتكۈزۈت. تۇ كىتىت پېيان بلىتىت، تا ئىستا يەك قوربانىش لە پىنگاي ئىتوھە مافى خۆى وەرنەگرتۇووه؟ تۇ كىتىت بەو سەركىرە كەورانە بلىتىت كە خۇيان وەك قارەمانى ئەفسانە كۈنەكان تەماشادەكەن، ئىتوھ تا ئىستا گوناھبارىتەكان نەھىتىاوه بەرابەر قوربانىيەك بوهستىت و پووبەرپۇو بەرابەر يەك و بەرابەر ھەموو دونيا قىسىبەكەن؟ ھا جەلادەت تۇ كىتىت... تکام وايە لىت تىكەنچىت، ئەوهى تۇ لە ئۇقىانوسى ھاواردا شتىكى گىرنىكتىت، ئەوهى كۆملەنگ بالندەسى سېپىت ھەيە، خۇت لىنەگۈرىت، ئەم سىياسىيانە بالندەو شتى وا نابىن... سەيرمەكە، من ھەموو خەلک وەك گەمۇھىيەك سەيرمەدەكەن، وەك كاپرايەك كە ھەموو زىانى ھەر خەريکى پېكىرىنى ورگىتى. من پىتەلەيم خەلکىك ھەيە بە من دەلىت: مانگاي چىشتىخانەكان.

ھىند ھەناسەي سواربۇوبۇو، لە شوينى خۆى وەستاو دەستىكىرد بە كۆكەكۆكتىكى زۇر. لە ناو كۆكەكاندا گۇوتى: تۇ نازانىت من لەم شارەدا ناوم مانگاي چىشتىخانەكانە؟ باش دەزانىت، دەشزانىت خەلک لە شارە وادەزانىن موساي بابەك تەنبا دكتورىيەكى پېرۇ پەككەوتهيە كە بە پارەيەكى كەم نەخۇش تىماردەكەت. تۆش تۆش لە بەرچاوى ئەوان ئاوارەيەكى پووت و برسىت.

توزیک هاته و سه رخوی، من ئە و چانم قوسته و گووتنم؛ مسته فای شەونم، من هەرگیز خۆم بە شتىنگى گرنگ نەزانیو، بەلام دەزانم گەر سامیرى بابلی بدهەمە دەست ئەم سیاسەتمەدارە كوردانە ئازادیدەكەن، يان بى ھېچ دادگایيەك دەيكۈزۈن يان دەيقۇزشنى و بە بەعس و پارەكەشى دەننەتە تەنكەی باخەلیان. ئەوهى من دەكۈزۈت و غەرقى ئازارم دەكتات ئەوهىيە، دواجار سیاسىيەك لەگەل دوو ھاورييى خۆيدا لە ۋۇرۇيىكدا دادەنىشىن، پىتەكەنن، ناندەخۇن، نوكتەدەكەن، باسى قەحبەدەكەن، دوايى ھەر لە كاتى ئە و قساندا لە جياتى من، لە جياتى ئىسحاق، لە جياتى سەرەنگ قاسىم، لە جياتى نەسرىن غەفور و پەپولە جەمال بېرىار لە سەر چارەنوسى سامير دەدەن... من دەمەرم و ناھىلەم شتى وا پووبىدات. عەدالەت ئەوهىيە ئىتمە بېرىار بىدەين نەوهەك ئەوان.

مسته فای شەونم بەردەوام دەيكۈوت: من نازانم، قەقنهسى برام، بەلام رەنگ سامیرى بابلی وەك گەنجىنەيەك وەها بىت، رەنگە شوينى چەكە نەينىيەكان بىزەنلىك زانىيارى لەلابىت كە شاردىنە وەي ئە و زانىياريانە شتىنگى باش نەبىت. دوايى بەوه گوناھبارتەدەكەن كە نەينى گەورەت شاردۇتەوە، كە خيانەتتىكردۇ، دوايى دەتكۈژۈن، لاشەكەت فرىيەدەنە سەر جادەيەك و تەواو... تو كىتىت، بابايەكى بىكەس، تائەم يارىيە بىكەيت؟

من دەمويىست بىزام يارمەتىم دەدات ياخود نا. پىشىتر مسته فام وەها سوور نەبىنېبۈو، چەند جارىك تىلى قووتداو گووتنى: يارمەتى چىيت لە من دەويىت؟.

بە دەنگىكى هيمن گووتنم: شوينىكىم دەويىت بۇ دادگاكە، بۇ خۇتنى ئەو ھېئەتەي حوكىمى پىرتە قالى بابلی دەدەن. با دادگاكە لە و مەخزەنە كونانەي تو دابىت، شوينىكى چەپەكە، دوور دەستە، دوورە لە چاودىرى

و چاوی ههموو که سیک، شوینیک ده توانین به ئازادی تىیدا قىسىكەين و بىر بىكەينه وە. خوت دهزانىت من شوينم نىيە.

ماوهىكى درىز وەستا، چايەكى ترى بانگكىد و دواى بىر كىردىنەوە يەكى درىز گووتى: بە مەرجى يارمەتىتىدەم، من لە مەسەلەكە دەربەيت، ھەرچىيەك بۇو منى تىدا نىم، من كارم زۇرە، وامەكە پەشىمانبىمەوە لەوهى شەۋىيەك لە تارىكىدا ئەو بالدارە سېپىي نەسرەوتانى تۆم بىنى، من دەترسم، قەقەنسى برام دەترسم، لەكەل ھاوارى قودسىشدا ھەمان شت بۇو، بۇزىكەنەت بۇ لام و گووتى دوو ھاوارىي بىرىندارى ھەيە كە دەيە وىيت بىانشارىتە وە تىماريانبىكەن، من مەخزەنلىكى كۆنلى خۆمانم داي، دواتر دواى چەندىن مانگ يەكىن لە براڭانم كە ئاكاى لە مەسەلەكە نەبۇو كىرا، باوكم بە دەيەها ھەزار دىنارى ئەو سەردەم ئازادىكىد، وەختە بۇو تەواوى سەروھت و سامانەكەمان بىروات. خوت دهزانىت ئىمە لە ولاتىكى ترسناكاداين. ئىستاش گەر شتىكى وەها رۇوبىدات، دىنە سەرم، ھەموويان دهزانىن من پارەدارم، من مولكىكى زۇرم ھەيە، ھەموويان دهزانىن، بەشىك لەوان چاوابيان لە سەر ئەو ئەرزانەي منە... تىدەگەيت، جەلادەتى قەقەنس تىدەگەيت... گەر شتىكى رۇوبىدات بە فرسەتى دهزانىن بىخەنە ئىر فشارەوە تا ئەو مولكانەم لە ئىردىست دەربەيتن، تۆ نايانتناسىت، ئەم حکومەتە تازە ھە شتىكى ترە، مەسئۇلەكانى جۇرە زەوقىكى تريان ھەيە، ئەم سىاسەتمەدارە پاكوتە ميزانەي من و تۆ ھەزىيان لە زەوېيە، شىتى خانووبەرە و سامانن، شىتى ئەوەن دار و بەردى ئەم ولاتە ھى ئەوان بىنت. گۈيىگەرە كەمژە، ئەمان گەر ئەو پىرتە قالەي ھاوارى تۆ پارەنەكەن كەر نىوهى دونياشى كوشتىتىت بە پولىكى قەلب نايىكەن و سەرى خۇيانى پىتوھ نايىشىتىن، لەوانە ھە سامىرى بابلىان بەلاوه گىرنگ نەيىت، بەلام زەوېيە كانى منيان بەلاوه گىرنگە.

ئەو يەكەم جار بۇو مىستەفای شەونمىش بەمن بلىت كەمژە، بۇ ھەر شوينىك دەچۈوم يەكىك ھەبۇو پىنمبلەت كەمژە، چونكە لە زۇر شت

تینه‌ده‌گه‌یشتم. من رام وابوو ئوه‌هی حه‌ماسه‌تی بق جوانی هه‌بیت، ده‌بیت به‌هه‌مان سوّزو شه‌وقه‌وه بق دادپه‌ره‌وه‌ریش هه‌ولبدات. مسته‌فای شه‌ونم چهند جاریک ده‌ستی به‌ناوچاوانیدا هه‌تی، قژه په‌شه دریزه‌که‌ی به په‌نجه شانه‌کردو گووتی: ها، قه‌قنه‌سی ئاواره. من يارمه‌تیتده‌دهم، به‌لام هه‌رجییه‌ک رویدا نایت من ناوم بیت... هه‌رجییه‌ک رویدا من و تو یه‌کتر ناناسین، تو خوت ئه و مخزه‌نه به‌تالانه دوزیوه‌ته‌وه، خوت میوانه‌کانی خوت داوه‌تی ئه و جینگایه کردوه، خوت بیئاگای هیچ مرؤ‌فیکی تر ئه و دادگایه دامه‌زراند ووه.

دوای چهند پژوئیک نئواره یه که هات به دوامدا و منی له گهله خویدا برد
بقو مه خزهنه کان. سه رسام بیووم له وهی به وجوره بیری له هه مو شتیک
کرد و تهه و نوین و یاتاخی پتر له پازده که س له دوو شوینی جیاوازدا
دانرا بیوون، ئازوقه و ته باغ و نهوت، پازده کورسی و میزیکی چکولانه،
ده فته رو پیتوس و هه مو شتیکی دی. من بیئه نداره سوپاس مکردو گووتەم:
لیزه وه ئیتر تو کاریکت نه بیت، تو به زیاده وه کومه کی منت کرد، ئیتر تو
بکشى: ده او ھە ئە ھە ھە، دە مەننیتە، دە کار، منه.

ئەو ئیوارەیە بە گەرمى خوداھافیزیمان لە يەکدی كرد، باوهشى بىياكىردىم و گۇوتى: قەقەنسى ئەزىزىم، كوتىرى بىرام ئاگادارى خۆت بە. من جاوه روانىدەكەم.

منیش گووتم: ئاغای شهونم، تا دیدار.
 لهو ساتهدا بالنده سپیمه‌کان به جوریکی شیتانه بەسەر سەرماندا
 دەفرین. وەک ئەوهى دلنيابن ئىدى من و مستەفاي شهونم تا زىاد لە دوو
 سالى دىكە يەكترى نابىئىنەوە.

شاناز سەلیم تەنبا خانمیك نەبوو كە كوشتهى خوتىن بۇو لە ئامىزى
 مردىدا، بەلكو خانميكىش بۇو بۇنى مردىنىشى دەكىد، هەفتەيەك بەر لە
 دەستپېتىكىدى دادگاكەي سامىرى باپلى، بەيانىيەك تازە چاوم كىرىبۇووه،
 خانمى شاناز بە هەموو جوانى خۆيەوە هەلىكۈوتايە ناو ژۇورەكەم. هاتنى
 بە جورىك كوتۇپپەر و سەيربۇو تا ماۋەيەك خۆم بۇ كۈنە كرايەوە، هىند
 جوان بۇو كە دەتىيىنى ھەرجىيەك بايتايە نەتىدەتowanى سەرسام نەبىت،
 نەتىدەتowanى لە شوينى خوت نەوهەستىت و تف قووت نەدەيت. لهو جوانيانە
 بۇو بۇ ئىستېتىك هەموو كەسىكى ئىفلېيجدەكىد.

خۆى زور نەپازاندبووه، ھەندىتىك قىسى پەقى لەگەل مندا ھەبۇو،
 ھاتبۇو بىكەت و بىروات. من بە ئەدەبەوە فەرمۇوم لىتكىد لەسەر دۇشەكەكەم
 دانىشىت. دىارە فەرمۇوييەكى بىتھورمەتانە بۇو، بەلام نەمدەزانى چىتريش
 بکەم، چونكە لهو دۇشەكە زىاتر شوينى ترم نەبۇو فەرمۇوى لېنىكەم.
 بىشەوەي سەيرمبەكتەن گووتى: فەرمۇوى چىم لىدەكەيت، من لەسەر
 دۇشەكە چىكىنى تو دانانىشىم، ھاتتۇوم پېتىلىم هەموو شتىك لەسەر نىازى
 تو دەزانم، هەموو شتىك، سامىرى باپلى مېرىدى منه، ئەگەر شتىكى لېتىت
 لېت ناگەپىم بە ئاسوسووھىي بىزىت.

من بىباكانە وەلام مدایەوە: سامىرى باپلى مېرىدى توپە يان مېرىدى ھەر
 شەيتانىكى ترە گرنگ نىيە، گوئىگە من لەوانە نىم كە بە بۇنى كراسەكانەت

گیژمبکهیت، من پیاوینکم دهتوانم ناو تاریکی ببینم، رۆحینکم وەک قەقەس وەهام دەسوووتیم و زیندوودەبەمەو، عاشقیکی راستگوشم کە ڏنانی عەیارو دەستبری وەک تۆم لا گرنگ نییه، سامیری بابلی گەر میردی توییه، دیلى منه.

دەمزانی شاناز سەلیم فیتری ئەو جۆره قسەکردنە نەبوو، بەدریزایی ژیانی پیاوان لە بەردەمیدا خۆیان بچوکردىبۇوه، لوتف و ئەفینیان باراندبوو، نەزاكەت و نەجیبیان نیشاندابۇو. بە تورپەبىيەوە گۇوتى: گوئیگەرە ھەر شتىك ۋووبىدات تۆ بەرپرسى. من ھەموو شتىك دەزانم، ھەموو شتىك دەربارەی ژیانى تۆ دەزانم، سامیر حىكاىيەتى تۆى بۇ گىتراومەتەوە، رابوردووت، ژیانت لە ناو سۆزازنیيەكاندا، ئەوهى حەزىت لە قەحبەيەكە ناوى دالىا سيراجەدینە، دەتوانم تۈوشى بەلائى گەورەت بىكەم، گەر تۆ پېتۋايە لە تاریکىدا دەبىنیت، بىزانە منىش بۇنى گورگ تىزىترە، دەزانم، دلم پىمەدلەت کە تۆ چىت دەۋىت. ھەموو شتىكىش دەكەم سامیر سەلامەت بىت، بەتەۋىت و نەتەۋىت ئەوهى میردی منه و بە ئاسانى وازى لىناھىتم.

ئەگەرچى بەدریزایی ژیانم تەنبا ستايىشى خانمانم كردىبوو، تەنبا وەسفى جوانى و ژىنتى و عىشۇو و يقاريانم دەزانى، ھەركىز رۆزىكى لە پۇزان بە خانمۇكىم نەگۇوتىبۇو تۆ ناشىرىينىت، ھەر كاتىكىش دەرفەتم بۇوبىت ناسكىرىن وەسم دابۇوە پال ناشىرىيترىن كىز، بەلام ئەوهى شاناز سەلیم وەک پەرۋىيەكى پىس تەماشىي منى دەكىد، لائى ئەو من هىچ نەبۇوم جىكە لە هەتىوھ ئاوارەيەكى چىكىن، زور بىرىندارىدەكىردم. دەمزانى بىرىنداركىرىنى شاناز سەلیم وەک بىرىنداركىرىنى پلنگىكى بىرسى وەھايە، لەكەل ئەوهىشدا وەک ئەوهى خۇشحال بىم بەوهى بچەمە شەپېنکەوە لەكەل پلنگىكى بىرىنداردا، بە تونىكى تارىك و پەش كە دووربۇو لە دەنگى راستەقىنەي خۆم، وەک ئەوهى شەيتانىكى شاردراروا له رۆحى مندا ھاتىيەتەسەرئى و له جىستوجۇ شەپېنکى كوشىندهدا بىت گۇوتىم: تۆ درۈدەكەيت، خاتۇ شانازى بەپېز، تۆ

هیچ نیت جگه له عاشقیکی بیشترم و بیتحهیای مردووهکان، هره که سینک
له رینگای مردندا بیت تو پهلى ده گریت و پایده کیشیته سهر سیسنه که می
خوست، ژن ههیه حمزیان له پیاوی به هیز و پر له ژیانه، تو له وانهیت که
همزت له پیاوی مردووه، تو له یه کم برؤژه و که هاتیته ئیره دهزانیت
سامیر پیاویکه بونی مردنی لیدیت، دهزانیت، به لام ئیستا ده ته ویت بوق
خوتی بسەلمینیت که عاشقیت، که له پیتاوی خوشەویستیدا شەردەکەیت،
له کاتیکدا تو دهزانیت که گەر سامیر بونی مردنی لى نەھاتبایه تو
نەندەویست، تو هیچ نیت جگه له قەلەرەشیک که له بەرگی ژنیکی بە نازو
عیشووهدا خۆی گورپیوه، له کاتینکدا خانم تو بالداریکی شوومیت، هەموو
شار دهزانیت که تو له هەر کەس نزیک بىته و دەکۈزۈت.

لام وابوو په لامارم بذات، به لام دانی به خويدا گرت و به رقينکي زورهوه که بيپه حمييه کي ئيجكار گهوره هي تيدابوو گووتى: من بالدارىكى شووم نيم، گه ر ميرده كانى پيشووم مردین گوناهى من نبيه، خۇ من نەمكوشتون. به لام ده بيت بزانيت من كەسىنكم دەتوانم ھەر ئەمشە وابكەم تا دەمرىت لەو قسانەي خۆت پەشيمان بيت. تەنيا له بەر خۇشەويستى باپلى لە تو ز دەخۆمەو، بزانە گەر پۈزۈك باپلى بەرىت توش لەكەلیدا دەچىت بۇ جەھەنم، من ئەوەندە بە تو دەلىم سامىر بە تەنيا ناجىت بۇ جەھەنم، وەك چۈن پىنكەوە گەرانەوە بۇ ئەم شارە، وەك چۈن سوار ئەسپە سېپىيەكان بۇون ئاوهە لەكەل ئەودا سوار يەك ئەسپ دەبن و بەيەكەوە دەچن بۇ جەھەنم، گەر نيازىت لە پىرتەقالى باپلى خراپە بزانە كە ئەو بە تەنيا نامرىت. من بە دەنگىكى بەرز كە پىتموابوو ھەموو دراوسى ژۇورەكەم دەبىيستن گووتىم: مردىن خانى؟ من لە مردىن ناترسىم، دەزانىم تو بۇيە رقىشت لە منه لە بەرئەوەي من بۇنى مردىن لىتىنایەت، گەر بۇنى مردىن لىتىباتايە ئەوا حىكايەتكە سەرتاپاي دەگۇرا.

شاناز که ته واو تیده گه یشت من ده لیم چی، گووتی: تو وک سه گنیکی

بیسنهت وایت، میزدهکهی من تؤی له مردن پزگارکرد، وانیه بق که میک
بیرناکه یتهوه.

گووتم: خانم میزدهکهی به پیزتان هاوپی منه، هیچ نیازیکی خراپم نییه،
نه گه رهاتووشیت من بترسینیت، ئهوا خوت ماندوودهکهیت، چونکه من
شتیکم نییه لیی بترسم. گه بشچم بق جههنهم خراب نییه، له سه ریهک
ئه سپ له گه ل ئاغای بابلیدا خومان بکین به جههنهمدا، خومان بکین
به ناو ئاگرو پشکو و بلیسه کاندا، به لام خانم وەک من بیستوومه خەلک
له سه رئه سپ ناجن بق جههنهم.

چووه به رده رگاکه و گووتسی: نه هاتووم دەمەدەمت له گەلدا بکەم، هیند
ھېیه پیتەلیم گه ر سامیری بابلی شتیکی لیتیت، ناهیلیم له دۆزە خیشدا
پشۇوبەدیت.

من به رده وامبۇوم له لاقرتیکانمدا و گووتم: ئەها خانم، به لام نازانم تؤ
خوت چون دیتت بق جههنهم، تؤ چون دوامان دەکەویت، بە مارسیدس
یان بە جۆرە ماشینیکی تر، وابزانم خانم خەلک له جههنهم ئىجازەیەکى
تاپەتى شۇفیریان دەویت، كەورگرتى كەمیک سەختىرە لەم ئىجازەیە كە
تؤ بە شتیک پاره لای پولیسەكانى هاتوچق كپیوته.

شاناز سەلیم بیئەوهی وەلام بىداتەوە، بیئەوهی سەير مبکات گووتسی:
ھیوادارم له قسە كانم تىگە يشتیت.

واي گووت و له ژۇورەكە چووه دەرى.

دەمزانى شاناز سەلیم ژىنیکى ترسناكە، به لام من لەوە داماوترېبۇوم
ھەپەشەو شتى وا بىترسىنیت، دواجار كە مرۇف ھىچى نەبۇو له ھىچىش
ناترسىت. من دلىبابۇوم ئەو ھەپەشانى شانازىش بەشىكىن لە يارىيەكە،
دللىبابۇوم شاناز بیئەوهی ئاگاداربىت يەكىكە لە بازنهكەدا. من دەمزانى ئەو
بیئەوهی ئاگاداربىت ھەمان ئەو يارىيەدەكەت كە من چاوه پوانىدەكەد.

سەفەریک بە رۆحى نەقىب سامىرى باپلىدا

شەوی سىازدەى حوزهيرانى سالى ھزارو نۇسىد و نەوهە دو سى، واتە دوو شەو بەر لە دادگا گەورەكەمان، سامىرى باپلى ھات بۇلام و دەستى گىرم و گۇوتى: جەلادەتى كوتىر، سەيرى چاوم بىكە.

چاوانى لە چاوى تەرى بالندەيەك دەچوون بە ڈىر باراندا فېرىت. ئەو چاوه سەيرانە بۇو كە راستەوخۇ دەروازەى رەق بۇون. بە غەمىكى قۇولەوە گۇوتى: بەر لە مردىن حەزىزەكەم تۆ ناو رۆحىم بېبىنەت. ئەى مندالى نەجىب دەمەويىت تۆ پېمبىلىت من كىم؟ دەنگى هيىند قۇول و سىحرارى و سەير بۇو دەيتۋانى خەوم لېتھات. ھەستم بە تەززۇويەكى سەيردەكىد لەسەرى پەنچەكانييەوە دىتتە ناو لەشم، ئىستا من و ئەو لە دوو دۈزمن نەدەچووين، بەلكو لە دوو سۆقى دەچووين كە لەيەك خەلۇقتدا پىنكەوە دەسۈرپىتىنەوە و پىتكەوە ھەمان ئاڭر و ھەمان چۈنۈكى و ھەمان ئىشراق دەبىنەن. قاتىكى جوانى لە بەردا بۇو، بۆينباخىنلى سوور لە سەر كراسىكى سېي، لە چاوترۇكانيكدا ھەستمكىد من و ئەو پىنكەوە سەمادەكەين. ساتىكى بېھۆشى و نوقىبۇون بۇو، وەك ئەوهى دەروازەى ڈۈوريكى تارىكى لېتكابىتىنەوە، يان بە خاڭىكىدا بېرۇم پىشىتەر ھىچ ئادەملىكى پىتى تىنەندا، گەردەلولىتىك بىبات پىشىتەر لەشى ھىچ مەرقۇنىك نەكەوتتۇوە. ئاڭدار بۇوم سامىرى باپلى دەستى گىرتىبوو و دەيگۇوت: ئەى مندالى نەجىب تۆ لە رۆحى مندایت، تۆ ئىستا بە قۇولايى ڈىيانى مندا سەفەر دەكەيت. من لېمەپرسى: سامىرى باپلى رەق چىيە؟ ئەو دەيگۇوت: رەق ئاۋىنەي ئەو ئىشانەيە كە بە دەستە كانمان دەيكەين، پەرە لە سەدارى ئەو ھاوارانەي لە زارماندا دەوهەستىت، مالى ئەو نىڭارانەيە كە بە دىدەمان دەبىنەن.

ئه و وايده گووت و من و هك يه كيک خهوم ليخات ههستمده كرد له شويتنيكدام پره له كاتزميرى گهوره گهوره، زهوييهك ههزارهها كاتزميرى گهوره هى تيدايه، كاتزمير له سهه بورجه كان، له سهه ترقىكه كان، له سهه ديواري شهقامه كان، له ناو قهدى درهخته كان، له ناو سنگى بالنده كان. له ناو غونچه كان و ژير ئاوي كانياوه كان و ژير كاشىيه شوشەييه كاندا. كاتزميرى شكاو، كاتزمير كه هيج ساتيك و هيج پژئيك و هيج سهه دهه ميک نيشانناده نهوه. من سهه يرى ئه و كاتزميرانه دهكردو دهمزاني ئهوان هيماييه كم سهه بارهت به مردىنى كات دهدهنى. من دهم گووت برق سامييرى بابلى برق. دهكه و تينه ناو باغيتكى ناكوتاي پرته قاله و، دهكه و تينه زهوييه گهوه له گهلماندا پرته قال خلده بونه و، ئه و پرته قالانه دهبوون به سهه رى مرۆف و دهبوونه و به پرته قال، دهبوون به زارىتكى كراوه بو هاوار و به نيكايىكى كراوه بق فرميسك، راماندە كردو پرته قاله كان له گهلماندا خلده بونه و، سهه رى مرۆفه كان له گهلماندا خلده بونه و، بونى پرته قال و بونى خويين له گهلماندا دههاتن، پەنكى شەربەت و پەنكى خويين له گهلماندا دهريزان. ئاه پرته قالى بابلى، برق... برق. به زهوييه كدا دهپۇيىشىن سهه رتايى دوكەل بولو، مرۆفمان دهبينى و هك ستۇونى ئاگر لە رىيگا كاندا سهه يرياندە كردىن، مرۆفمان دهبينى بە ئاگرە و دەفرىن، مەندالى خۆلە مىشيمان دهبينى لە ئاسمان دهكه و نه خوارى و لە رىيگادا دەبنە تۆز، گورگمان دهبينى نىچىرى سووتاوابيان بە دەمه و ھې، بالندەمان دهبينى مىوهى پشكويان بە دەنۈوك دەگواستە و. دەچۈوينە جىنگايىك پې لە ستۇونى مەرمەر كە دەبۈون بە ھەلم و دروست دەبۈونه و، پې لە كوشك كە دەبۈون بە غوبارو ھەلدەستانه و، پې لە بورج كە دەبۈون بە تۆز و يەكىاندە گرتە و، من لە پۇچى سامييرى بابليدا ئه و كاروانى ئادەم ميزادانه دهبينى كە لە قەفەزدا بە رىيگايىكى خۆلە مىشيدا بەرە و شويتنيكى ناديار كۆچياندە كردد، ئه و ژنانەم بىنى كە لە شويتنيكدا هەراجدە كران، ئه و پياوانەي لە قەفەزە كاندا

وهک مهیمون سه‌مایانده‌کرد، ئه و منداله بھوکانه‌ی به ته‌نافیکی گهردونیدا هله‌لواسرا‌بۇون و ههور به ناویاندا دەرقویشت. لمم ده‌بینى پەپوله‌ی پەشى لیدیتە‌دەرى، هەزاران بەيداخم ده‌بینى قەلە‌پەشە‌کان لەسەر ستوونە‌کانیان نیشتۇونە‌تەو، سەربازم ده‌بینى بە شەمشیرى سپییە‌و له زەلکاوى پەشدا مارشىدە‌کەن، لاشەی کچم ده‌بینى كە نیوان مەمکیان بۇوبۇو بە کانى و بالدارى نەناسراو لیتیان دەخواردەو، سەگم ده‌بینى لە مانگىكى كۆزراو دەخۇن، چەقەل كە بە دواى سەرابى مراویيە‌کدا رايدە‌کەن. كەتنە خوارە‌وھى ئەستىرەم ده‌بینى بەسەر گول و پاسارى ترسنۇكدا، زنجىرم ده‌بینى بە دواى درەختى ترساودا رايدە‌کرد، ئاومدە‌بینى سەرەوۇرۇر بەقىنە‌وھ بەرەو خۇى دەگەرایە‌وھ، مرۇقىم ده‌بینى لەگەل نىگارە ئاوتىنە‌بىيە‌کانى خۆيدا شەپىدە‌کرد، مرۇقىم ده‌بینى دابەشىدە‌بۇو و لەگەل ھەر دابەشبوونىكىشىدا پارچە‌کانى دەكەوتە جەنگە‌وھ لەگەل يەكدا.

بېرق سامىرى باپلى بېرق... دەچۈووينە سەر خاکىكى بەيار، دەپەرینە‌وھ بۇ ناو وشكانييە‌کى ترسناكتىر و چۈلتۈر، سەر پىتىدە‌شىتىكى ناكوتاي تەپوتۇز كە جىڭ لە هەندىك مزگە‌وتى سەرابى و منارە خەيالى هيچى دىكەي تيانە‌بۇو، دەچۈووينە شارىكى بىتەنگ كە مرۇقە‌کانى پىتكىرا لەسەر شۇستە‌کان نويزىيان بۇ خودايە‌کى نەناسراو دەكىرد، گۈرە‌کان بۇنى پىرتەقالىيان لىتەھات، بە كۆچە‌ئى بارىكىدا دەرقویشتىن و مردووە‌کان پىرتەقالىيان دەدىائىنى، دەچۈووينە ناو بورجى بەرزىر لە بورجە دېرىنە‌کانى باپل كچى پۇوتىمان ده‌بینى بانگىاندە‌کىرىن، شەيتانمان ده‌بینى بە دەنگى شەيتانىك دەيدوانىن، مندالمان دەكىرىن و پەريمان ده‌بینى بە دەنگى پېرىمان ده‌بینى بە دەنگى پېرىمان دەنگى بە دەنگى پېرىمەتىرە‌کان بانگىاندە‌کىرىن و پېرىمان ده‌بینى وەك زارق دەگرىيان، سەرى كچى ئىتىجكار جوانمان بىنى بە لەشى پىياوى ئىتىجكار دزىتۇوه، لەشى پىياوى ئىتىجكار بە هىزمان بىنى بە سەرى كچى ئىتىجكار ناسكە‌وھ. سەرەو خواربۇونە‌وھى ئىنسان و شارە‌کانمان بىنى، مانگمان بىنى

به دیوه هله‌گه راوه‌که يدا، تیشکمان بینی به پرووه نهیتیه که يدا. به کوچه‌یه کدا
پویشتن په یکه ره کان بانگیانکردن و مرققه کانیش له بینه‌نگیه کی ئه به دیدا
نوقمبووبوون. به ره و مهمله که تی ئوتق هنگاو مان نا سهرتاپای ئازاوه بwoo،
به لام دوزه خیشمان ته یکرد نوقم له گولاوی به هه شتدا، له کیلکه‌یه کی خالیدا
بالدارمان بینی له فرینی خویان په شیمانده بیونه و ده‌گه رانه وه، ئینسانمان
بینی له پویشتنی خویان زویرده بیون و ده‌گه رانه وه. ئیدی به هر لایه کدا
ده پویشتن ده رگا کان داخرا بیون، من هاوار مده کرد سامیری بابلی برق...
سامیری بابلی برق، به لام جگه له کومه‌لیک په یکر که هه موویان دهموجاوی
سامیری بابلیان هه بیوو هیچی دیکم نه ده بینی، من وهک پلنگیکی بريندار
له ده رگا کانم ده داو هیچیان نه ده کرانه وه، به پله کانه‌یه کی ره شدا داده بزیم
و جگه له تاریکیه کی قوول و بینقه رار به ولاوه هیچی ترم نه ده بینی،
ده جوومه خواری و له تاریکیه کی ره هاو بیسنور به ولاوه هیچی تر
نه بیوو... هاو ارمده کرد «سامیری بابلی پوچی تۆ لە تاریکیه کی بیسنوردا
کوتایدیت» به لام ئه و گوئی له من نه بیوو، به قادرمه کاندا سه رده که وتمه وه
و وهک پیواریکی ترسنوكی ناو تو نیلیکی دریز له پیچاوبیتچی کوشکیکی
کونکریتی ره شدا و ندبه بیوم شوینیک به بی ده رگا، شوینیک به بی ریگا که
مرقق تا کوتایی پیا راده کات و ناگاته هیچ... هاو ارمده کرد «سامیری
بابلی: پوچی تۆ ناگاته هیچ... پوچی تۆ ریگا تیا نییه پیابر قم»، به لام
ئه و گوئی له من نه بیوو.

هه ستم به دهستی ده کرد لە سه دهستم، هه ستم به قاچی خۆم ده کرد
که راده کات و سه ماده کات، راده کات و سه ماده کات، هه ستم به دهستی
سامیری بابلی ده کرد له هه اوی ژووره که مدا هاو اردە کات و سه ماده کات،
هاو اردە کات و سه ماده کات... وهک له بنی گومیکی تاریک بیتمه ده ری و به ره و
پوناکی سه رکه وم. دهستم دریزدە کردو ده مکووت سامیری بابلی، سامیری

مرۆف، سامیری هاوپیم، دهستم بدهری باپیکه و بروزین و لهم تاریکیه دهرچین، سامیر ئاپری له شارانه دهدايە و كە به جیمان هیشتبون، ئاپری له نیگاره ترسناکانه خۆی دهدايە و دهوهستا و دهیگووت: هاوپیم تو برق... تو برق. من ده مگووت: سامیری برام، ئەی پرته قالى غەمگىن له ئاشوبه ترسناكەی بۇخت وەردەرى. سامیر دېگووت «ئەی مەندالى نەجىب برق، برق، من بەپىتى تو لەم باغەدا دەرناچم، من ناتوانم بە بالى بالندەيەكى نەجىبى وەك تو بفرم». من دەوهستام و فلۇوتىكى درېژم بق سامیر رايەلدەكرد، فلۇوتىكى درېژتىر لە كولەكەيەكى زېرىن كە مەلەكتى راڭرىتىت. سامیر فلۇوتەكەي دەگرت و لە دوورەوە دېگووت: ئەی مەندالى نەجىب، ئەم فلۇوتەم بدهری با لەگەل خۇمدا بىبەم بق نىتو تارىكى، بەلكو لهى يارمەتىمىدات، ئەی مەندالى نەجىب مەگەر ئەم فلۇوتە لە تارىكىدا يارمەتىمىدات «من دەستم له و ئامىرە بەرەو ئاسمانىكى شىن سەردىكەوتم، سامىر بە خۆى و فلۇوتىكە و بەرەو ناو زولماتىكى بىتىن دەرقى... من له وسەری ئاسمانە و بانگم لىدەكردو ئەو له وسەری تارىكىيە و نەيدەتوانى وەلاممىداتە وە.

* * *

ھەموو شتەكان بە وجورە روياندا كە من بۇم گىزانە وە، دەبىت باوهەم پېتىكەن، دەبىت بزانى من يەكىكم لە فانەتكە كانى حەقىقەت، رابوردووم وەك وەسفبازىكى درۆزىن نابىت ئەۋەتانلى تىكىبدات كە من لە گىزانە وەي «پاستىدا وەك خۆى» كەسىكى سەرسەخت و دەمارگىرم، دىيارە لەوانەيە ئەو پۇزەي ئەم كەتىيە چاپدەبىت من لىرەنەبم، لەوانەيە نەتوانم تا دەگەينە

سەر دواھەمین وشە و دواھەمین چاپ ھەموو شتىك چاوه دىزىبىكەم، بەلام دلىبابن ئىيۇھ دواجار لەم كتىبەدا ھېچ شتىك ناخوتىننەو گەر جەلا دەتى كۆتر خۇرى نەبىيەنلىكتىت و نەيزانلىكتىت. ئىشى ئاغايى عەلى شەرەفياز ئەۋەيە چىرۇكەكە بىكانە تىكستىكى جوان، ئىشى ئەو لەو زياتر ئىبىه، دەزانم كە دواجار تىكستەكە دەخوتىننەو، لە نىوان خوتىننەوەي من و چوونىدا بۇ چاپخانە ماۋەيەكى درېز ھەيە. دەشزانم ئەو وەك من حەقىقەت پەرسەت نىبىه، چىرۇكىنوسەكان لە بوارى حەقىقتىدا كلۇل و دەستكۈرن. تو حەقىقتىكىان دەدەيتى و سەيردەكەيت دوايى دە دېر بە جۇرىك شاش و گوپىيان لىپۋاندۇوھ مەرقۇفلىيەتتىقىت. ھەولەدەن بەردەوام خورافەتىك بلاوبىكەننەو كە گوايە چىرۇك لە ژيان سەيرتە، بەلام ھېچ وەخت چىرۇك لە ژيان سەيرتەن بۇوە، ھەميشە ژيان لە چىرۇك سەيرتە. ئاغايى شەرەفياز لە مىئە لەو ھەولەدایە كە من بەھىنەتى سەر ئەو رايەيى چىرۇك ھەميشە شتىكى سەيرتى لە ژيان پىتىه. رۇمانى «سەفەرەكانى گىلەر» م دەداتنى بىخوتىننەو، «دكتۆر جىيكل و مىستەر ھايد» م دەداتنى، «ئەليس لەسەر زەمینى عاجباتىيەكاندا». رۇمانەكانى جۆل ۋېرن، ھەندىك چىرۇكى ئادگار ئالان پۇ و كافكا. من ھەرجارىك يەكىتكەن لەوانە دەخوتىننەوە دواتر ھەستىدەكەم ژيانى من و ژيانى ئەو كەسانەي دەيانناسىم سەد جار لەو چىرۇكانە سەيرتەن. هەتا ژيانى پېرىزىنەكانى گىلاسى سېرى سەد جار لە ژيانى ئاغايى گىلەر و خانمى ئەليس و كەرويشكە سېپىيە كەمژەكەي سەيرتە. من ھەمووجارىك بە حەسرەتتەوە دەمگۈوت، گەر من لە رۇزگارى جەنابى جۆناسان سويفت يان رۇبەرت لويس ستيفنسندا بىزىبابامايە، كەر پۇزىك بىتكەوتى بەرىزىكى وەك لويس كارقلەم بىردىبايە، تەواوى ئەو بۆچۈونانەم لەلا ھەلدەوەشاندەننەو كە لەسەر پەيوەندى حەقىقەت و خەيال لە ئەدەبدەدا دروستىيانكردوھ.

گهر عالی شهرهفیار له نیوان دوا خوینده‌وهی من و گهیشتني کتیبه‌کهدا به چاپخانه چیروکه که دهستکاري نهکات، ئهوا تهواوى ئه مكتیبه بهوجوره دهینت که من دهمه‌ویت، چونکه دواجار ئمه سربروردى ژیانی جهاده‌تى كوتره که ئیستا هه‌مووتان ده‌زانن سالى ۱۹۷۰ لە‌دایکبوروه و له کوتایی سه‌دهی بیستدا «بېشیوه‌یەك که تىكەلەیەکه له ترازیدیاو کوميديا» سه‌فرىيکى سه‌یرى به هەندىك زەمین و زەماندا کردوه که له‌وانى يە چیروکه کانى چەند سه‌دهیەك وەك حىكاية‌تىكى خورافى بىتىتەوه. ئىتير دواى بلاوبۇونەوهى كتىبەكەش پەيمانتان دەدەمنى هەرگىز نايىيتنەوه. «ئەوه تەنبا پەيمانىكىشە کە پال‌وانى چیروکىك دەتوانىت جىيەجىيىكەت». دەبایه نەھىنى ئەو گەشتەي من بزانن کە گەشتىكە هيچى لەوهى جەنابى ئۆديسیوس کەمتر نىيە دواى ئەوهى له تەرواده‌وه دەگەپىتەوه بۇ ئىساكا، پاش شەروشۇرىكى درېڭىز کە ئەخيلۇسى بە جۇرىكى كارىكانىتىرى تىادەكۈژىت، بەوهى تىرينىك دەيدات لە پاشنەي پىنى، بەدەستى كىش بەدەستى «پاريس»...ها، ئەو مندالە ترسنۇكە کەس تىنالاگات ھيلينا حەزى لە كويى ئەو مىزبەخۇداكەرە کردوه... من ھەموو چیروکه بىتماناكەي تەرواده‌و گەرانه‌وهى ئۆديسیوس بۇ لاي پېتىلۇپە دەخويندەوه و خەرىك بۇو له پىنگەنندا دەتەقىيم، بە ئاغاي شەرەفيارم دەگۈوت: ئاغاي چیروکىنوس ئەمە ئەو شتە سەирە عاجباتييە ئەدەب پىشكەشمەنەكەت. ئەمە يە شاكارە نەمرەكەي چیروکىنوسان کە نازانم چەند سەدهو چەند دەھرە شانازى پۇته‌دەكەن، كوشتنى ئەخيلۇس بەدەستى ئەو ترسنۇكە شەرالاپ پىسە کە ھيلينا لە مىزدەكەي دەفرېتىت، ئاخى ئەمە كەي عەدالەتە، ئەمە وەك بەزىنى شەمشۇن وايە بەدەستى پوشكە بە قۇونەيەك.

نازانم من لە ناو ھەموو جنسەكانى ھونەردا، لە شىعرو مۆسىقاو نىگاركىشان گومانىكى سەيرىم لە چیروکىنوسان ھەبۇو، موسىيەتەكەش ئەوه بۇو داوم كەوتبووه داوى ئەوان... ئىستا وَا هەستدەكەم بەشىكى

عهیبه که له متدایه، هر کات گویم له موسیقا ده گرت بیرم له حقیقت نه ده کرده و، گویم له شیعر ده گرت بیرم له حقیقت نه ده کرده و، سهیری نیکاری شیوه کاره کانم ده کرد بوم گرنگ نه بwoo حهیقه ته ياخود نا، به لام که حیساب دههاته سه چیروک، که ده مبینی چیروفکنوسان بو نیشانداني شتی سهیر خویان وا نیشانده دهن په پیونه ته وه بوئه و به ری حقیقت، من وهک فانه تیکنکی حقیقت ده مگووت: به ریزم بو هسته، بو هسته، من شتی له وه سهیر تر له زیاندا نیشانده دهن که به سه چیز خومدا هاتووه، ئا... گهر به سه یه کنکی تردا بهاتبایه عهیبی نه بwoo تو پیمبلیت، قوربان یه کنک کلاوی ناوته سهرت و دروی بو کردويت. به لام شتیک که به سه چیز خوتدا بیت کنی ده توانیت ئاوها سووکایه تیت پیکات و بلنی ماموستا تو درو ده که بیت.

من ده زانم هه رکات ده گهیشتمه ئه و به شهی باسی سه فهري خومم به روحی سامیری بابلیداده کرد، باسی ئه و شاره پر ئاشووب و بالنده په شیمان و ستونه خوله میشانه ده کرد، ئاغای شهره فیار به گومانه وه سهیریده کردم و ده یگووت: پیشتر ئه ده ب شتی وای تیانه بwoo یه کنک به روحی یه کنکی تردا سه فهربات، ئه مهیان نابیت. به گومان بwoo له وهی که ده مگووت. زهمه ن له روحی بابلیدا و هستابوو، و اته کاتژمیر کان نه یانده ویست چیتر به وجوره برقون که له زیانی بابلیدا رؤیشتبوون. که ده مگووت: روحی بابلی پرده له په شیمانی، له ده رگای داخراو، له پله کانه دوورودریز که تا هه تاهه تایه به تاریکیدا داده به زیت و ناگاته هیچ.

به لام شتے کان به وجوره بون، من رؤژنک چوومه ناو روحی بابلی و دواي ئه وهی فلوو تیکم له لا به جتیهیشت هاتمه ده ری.

ئه و روزه که من و سامیری بابلی به ئاگاهاتینه و هه ردو و کمان بیهوش له سه رزو بیه که که و تبووین، جله جوانه کانی و هما تو زاوی بوبو و من له و شه و دا هه مموو گه ردو غوباری سه چاکه ته که یم ده بینی، شه و بکی

دره‌نگ بwoo، کاره‌با له هه‌موو شاردا کوژابووه‌وه، هه‌تا چراي‌ه‌کيش
نه‌ده‌سووتا، به‌لام مانگ هي‌ند نزيك بwoo وامده‌زانى گه‌ر سه‌ركه‌وم بزو
قاتى حه‌وته‌م و له بالکونه‌که‌وه توزيک خقوم دريیزبکه‌م به‌دهست ده‌يگرم.
بابلى وەك شىئت خوى تەكاند و گووتى: خودايىه چى بwoo، ئەى مندالى
نه‌جيپ چى بwoo. يەكەم جاربwoo ئاواها بترسىيت. من چوومنه بالکونه‌که‌وه
ھيچم نه‌گووت. وەك يەكىك بەدم خه‌وه‌وه قسەبکات گووتى: پەيکەرى
ناو باغەكە، پەيکەرى من و شانا ز بwoo، شانا ز سەلیم كە دواتر بwoo بە
ئىنى من.

نه مزانی له گهله کيدها قسه ده کات. به ده نگيکي ترساوتر له به رخويه وه
گووتى: ئوهى دهمينيته وه لهو خوه جه لارهتى كوتره له پال دره ختيكدا
به خويتىكى زوره وه. قسه يده كرد و له ژووره كهدا به دواي جزدان و
زنجبiro سه عاته كه يدا ده گهرا كه پىده چوو له كاتى سه ماكرى دندا و نيكربىيتىن،
سييىرهه تاريكه كه يم ده بىنى له ژووره كهدا هله لده سورا له پياوينك ده چوو
له گرده لولويكى سامناك پايىرىدىت، به لکووتان شتە كانى دوزىيە وھو
گووتى: درەنگ... درەنگ. ئىستا چاوه روانمده کات.

بیئه وهی خودا حافظیزیبیکات له ژووره که چووه ده ری و گویم له هنگاوه خیر او کویره کانی بیو له سه ر پلیکانه کانی گیلاسی سپی، چاوم لیبوو و هک سه رخوش به شه قامه چوبل و تاریکه کهی خواره و هدا ده روات و ده که ویت به ملاولا دا. که مینک دوورکه و ته وه و به ده نگیکی سهیر پر به شه، پر به خاموشی، به عره بییه ک که هه مهو گیلاسی سپی له خه و ههستان هاواریکرد: ئیستا فلووتیکم هه یه... فلووتیکم هه یه... فلووتیک... فلووتی... فلووت... فلووووو.

شهوی حیساب

هولینکی چکولانه ببو، تیشکی خورئاوبوون له هموو پنهجهره غه مگینه کانیه و دهاته ژووری. بایهک موژدهی هاوینی پیبوو به هیمنی هه لیده کرد. سامیری بابلی بهر له چهند ساتیک گهیشت، به شهرتیکی گهوره و سهیری قوربانیه کانی خوی کرد، بیثه وهی هیچ یه کیکیان قسے بکات ئوه یهک به ناوی خویانه و سلاوی لیکردن، تهنا باوکی سه رهه نگ قاسمی نه ناسی، من به دهنگیکی غه مگین به یه کدیم ناساندن، دهستیم گرت و له سه رکورسییه کی تایبه تی دامن، هه استمکرد دهستی دله رزیت. بوقئه وهی ئارامییکه مه و دهستم خسته سه رشانی و پیمگووت: مه ترسه. زهر دهخنه یه کی په شوکاوی بق گرتم و گووتنی: ناترسم. بیده نگییه کی کوشنده بالی به سه رهه مووماندا کیشا ببو، هه مهوو سهیری منیان ده کرد و منیش سهیری پرته قالی بابلیم ده کرد. هه مهوو له پنهجهره کانه و خورمان ده بینی ۋاوا ده بیت. تیشکی خورئاوبوون له پشته وه دهیدا له سامیری بابلی و شه به نگیکی خوینینى له دهوری دروستدە کرد. کراسیکی سپى له بردابوو. جله کانی له هه موومان نویتر و پاکتربوو. دهسته سریکی سپى پیبوو که ده ریهینا و ناوا چاوانی پیسری. من که میک میزه که م نزیکرده و گه رامه وه بق پشته وه، له وی ترموزیکی گهوره چام هینایه پیشى و زهر دهخنه یه کی بچوکم بق هه موومان گرت. ده بایه يه که مین که س بم که قسە ده که م، پیشتر قسە کانی خۆم ئاماده کردى بوو تا سروشتنیکی ره سیمانی هه بیت و له سه رهه تاوه که شوهه وای دادگا به سه رهه اوی پرؤسیسە که دا بسە پینیت. به ویقاریکه و چوومه سه رهه میزه که، دوای ئوهی شوینی خۆم چاککرد گووتم: ئەمۇز پازدهی شەشى سالى هەزارو تو سەدو نەود و سەتىه. ئىمە ده کەس لىرە دا بە نهینى كودە بىنە و بوقئه وه

بپیاریکی گرنگ له سه چاره‌نوسی هاولاتییه کی ئەم ولاته‌دەین کە بە جۇریکى راسته‌و خۆ لە ئازارو ئەشکەنجه‌ی ئىمەدا بەشداربووه. بەداخه‌وە تەنیا كەسىك لەم دادگایه دواكەوت خانمی پەپولە جەمال بۇو، كە هيتنده‌ي من بزانم، لە هەلۇمەرجىنکى زىنده‌گى هيتند سەختدایه دەرفەتى بەشدارى پېتادات. هەمووتان له ووبەر هاولاتى سامير زوھىرتان ناسىوە. هاولاتى ساميرى بابلى كە نەقىبىتكى سوپايى عىنراق بۇوە، لە پلەوبايە سەربازيدا تا پوتىبە عەقىد سەركەوتووه و جارىكى تر بەھۇزى هەندىك سەربېچىيەوە دابەزىنراوه‌تەوە بۇ نەقىبى. ئىمە لىترەدا تەنیا نمونە يەكى قوربانىيەكاني گوناھبار ساميرى بابلەين، كە لەماوهى كارى خۆيدا لە كوردستان و لە باشدورى ولات و لە بەرەكانى جەنگدا بىشومار قوربانى لەدواى خۆى جىھېشتىووه. ئىمە تەنیا دەستتە يەكى چۈكۈلەنەي قوربانىيەكاني نەقىب ساميرى بابلەين، واتە كە بىردىكەنەوە و بپیارددەدەين دەبىت لە بىرمان بىت كە ئىمە لە برى هەموو بىنگوناھانى دى بپیارددەدەين. لەبرى سەدان قوربانى كە ئەمپۇ لىترە نىن. دەبىت بزانىن ئىمە ئەو گروپە خۆشبەختەين كە نەمردوين، ئەو گروپەين كە ئەگەرچى بە شىۋاوى دەزىن، بەبرىندارى دەزىن، بەكەمئەندامى دەزىن، بەلام دەيانى دىكە هەن كە مردوون و ئەمپۇ ئىمە لەبرى هەموو ئەوانىش بپیارددەدەين... ئەمە تەنیا دەرفەتمانە شتىك لە دادپەروھرى بۇ ژيان بىگىزىنەوە، سېبى گەر دىكتاتورىش بىرات، كەس كەسانى وەك ساميرى بابلى ناداتە دادگا، لەوانە يە سەرۆكە گەورەكان سزابدەن، بەلام كەسانى وەك ساميرى بابلى خۆيان تىكەلاؤماندەكەنەوە، لە شەقامە كاندا بەلاماندا دەرۇن، لە چىشتاخانەكاندا بەرامبەرمان دادەنىشىن، لە باغەكاندا بىاسەمان لەكەلدا دەكەن و كەس نازانىت كە ئەوانە ج گوناھىكىان كردو.

ئىستىكىمكىدو سەيرىكى ساميرى بابلەيم كرد كە بە چاوه تەرەكانى خۆيەوە «چاوى بالندە يەك كە لە ژىر باراندا فەريتت» سەيرىدەكردم.

ساتینک بwoo نه مده ویست به زهیی و سه رسامی یان کینه و توله بمگریت. ئه و پوژهم هاتهوه یاد که له گهله پرته قالی با بلیدا به سوار دوو ئه سپی سپیه وه گیشتنه وه شه شاره و له به ردهم ده روازه کانی شاردا گووت: سامیری با بلی تو دیلی منیت. بؤئه وهی ئه و وینه برو سکه ئاسایه بکوژم گووت: ئازیزانم ده بیت بزانن سامیری با بلی خوی دانی به هه موو گوناھه کانی خویدا ناوه، ئیمه ئیشمان ئوهیه بپیاری مردن یان پاکبوونه وهی سامیری با بلی بدهین. ئیوه یان له سامیری با بلی ده بورن ياخود نا. من دلنياتاندە كەمه وه کە عەدالەت لە دادگانی دهولەتدا نییه، كەر بمزانييە حاكمه کانی دادگای شار لە ئیوه عاديلانه تر حوكىمە دەن دەچۈرم بۇ لای ئەوان، ئیوه ئىستا لېرەن تا خوتان داد و ناداد لە يەكدى جىابىكەنه وه بپیار بدهن.

دەوهستام، هەناسە يەكى قوولم هەلدە كىتشا، حەسرەتىكى خويتىنیم له دلى خۆمدا سۆراغدە كرد و به ئەفسوسىنىكى بەرينه وه دەمگۈوت: ئازیزان كامە دادگا لە ئازارە کانى ئیوهى پرسىيە وە؟ كامە حاكم و كامە دادوھر؟ كامە دادگا لە سەر ئەم ئەستىزە يە لە منى پرسى جەلا دەتى كوتى كوا ھاپرىكانت؟ كوا سەرەنگ قاسم و ئىسحاقى لىوزىزىن؟ كامە دادگا گووتى: جەلا دەت كوتى ئەم برينه گەرانە چىيە بە لەشتە وە؟ كامە دادگا پرسى: جەلا دەت كى ئەم مۆسىقارە چۈلەنە يە ناوەتى كوشت؟ برايان و خوشكان ھەقمانە بېرسىن: ئەمانە ج قازى و ج دادگا و ج پارىزەر و داواكارىكى گشتىن لەم ولاتهدا كە تا حىزب و سەرۆك فەرمانىيان پى نەكەت قوونى خوييان ناجولىنن. من مۆسىقارىكى چۈلەنە بۇوم، پۇزىك لە پۇزان شەرم له گەل هيچ كەسيكدا نەبۇوه لە سەر ئەم ئەستىزە يە، پۇزىك لە پۇزان ئازا وەم نەناوەتە وە. بەلام ئەمانە ج جۇرە حاكمىكىن ھەموومان دەبىن دەكۈزۈزىن و چاوهرىن لە سەرەر و خويانە وە فەرمانىيان بەھنەن تا باوهەر بە چاوى خوييان بکەن؟ مەعاشە چىلکە كەي خوييان لە عەدالەت بەلاوه گىنگىرە. ها ئیوه

پیمباین ئەمانە چ حاکمیکن؟... من ھیندە تورەم له حاکمانە ئامادەم بىئەوھى شەرم له هیچ بکەم له ناوه راستى شاردا مىزبىکەم بەسەرياندا. کى لە ئىۋە دادگاكان لە زامى پرسىيەنەو... ها. کى لە ئىۋە؟. بەيانىش گەر ساميرى بابلى بىدەينە دادگانى ئەم شارە، بىدەين بە دادگاكانى ئەم ولاته، كەس ئىمە لە دەرگاكانەوە ناكاتە ژۇورى تا بىرىنەكانى خۆمان نىشانىدەين. قازىيەكى گىز لە سالۇنىكى ساردو بىتپۇحدا، لەبەردىم ھەندى خەلکى عەباپەشانى تردا كە وەك من و ئىۋە ئازارىيان نەچەشتۈر، ئەوانە بېرىاردىدەن ساميرى بابلى گوناھبارە يان نا، گەر لەسەرروو خۆيانەوە گۇوتىيان ساميرى بابلى بىكۈز... دېيكۈژن، گەر گۇوتىيان ئازادىيىكە، ئازادىيىدەكەن. ئىمەش تا قىامەت لەدەرەوە ھاواربىكەين... ئەى ئىمە... ئەى ئىمە. كەس دەرگامانلى ناكاتەوە.

زۇر بە ويقارەوە قىسىمەدەكرد، دەنگىكى گرو كارىگەرم بەكارىدەھىتى، تۇنم لەسەر پلەيەكى دىارييکراو كۆكىرىدىبوو و نەمدەگۈرىيى. گۇوتىم: مروف عەدالەت لە كىتىيەكانى قانونەوە فيرنابىت، لە فەلسەفەكانەوە فيرنابىت، بەلكو عەدالەت لە ئازارو گوناھەكانى خۆيەوە فيردەبىت. بۇيە كە بېرىاردىدەن ئەوهشىstan بىرئەچىت كە ساميرى بابلى بەويىستى خۆى ھاتوتە بەردىم ئەم دادگايى، ساميرى بابلى لەساتىكدا خۆى تەماشاي دەستى خۆى كردو، تەماشاي ڙيانى خۆى كردو، گوئى لە ھاوارى قوربانىيەكانى خۆى بۇوە... رۇزىك دەگاتە ئەو شوينەى كە ئىدى دەبىت بگەرىتەوە، ھەستەكەت ڙيانى ئەو كەلەكە كەردىنى تاوانە لەسەر يەك، ئەم مەرف لىرەدا ڙيان و مردىنى خۆى دەخاتە بەردىستى ئىمە. ئەم دادگايى تەنيا بۇ وەرگىتنەوەي مافى ئىۋە نىيە، تەنيا بۇ تۆلەكەردىنەوە نىيە، بەلكو بەشىكى گىنگى سەفەرى ساميرى بابلىيىشە بەدواى پاكبۇونەوەدا.

دەمزانى شەوينىكى زۇر درىيىzman لە بەردىمدايى، دەمزانى پوخسارەكانى بەردىم ھەموو قىسىمە خۆيان ھەيە، گۇوتىم: عەدالەت وادەخوازىت من

وهک که سیک که ئەم دادگاییم پیکخستووه، ئەگەرچى قوربانییەكم لە قوربانییەكانى بابلی، بەلام كەسیکىش بابلی فريادرەسم بۇوه، هاپریم بۇوه، شەريکى سەفەرم بۇوه، بىچى خۆى نىشانى من داوه... لە بەرئەوه من بېرىارى مان و نەمانى ئەو بۇ ئىۋوھ جىدەھەيلم. ئىۋوھ كە ماوەيەكى درېزتان ھەبۇوه تا بىرېكەنەوه، سەيرى بىچ و وىزدانى خوتان بىخەن و بېرىاربىدەن: ئايىدا دەتوانىن لېيىبورن ياخود نا؟ دەتانەويت چىتەر ڈيانتان لەسەر ئەم ئەستىرەيە لەكەلدا بەشبکات ياخود نا؟ دەتانەويت بىزى ياخود نا؟. من دواى كومەلىك قىسىدى دى دەوەستام، دىمەنى خۇرئاوابۇون لە پەنجەرەكەوە مەستىدەكردەم، سەيرى دەمۇچاۋىيانم دەكىرد و بىيەنگىيەكى قوولم تىادەخويتىدەوه، وام ھەستىكىد دواى من ھىچ كەس نايەويت قىسىبكات، سەرم بەرزىدەكردەوه لەسەقەكەدا ئاسەوارى گەرددەلوولىتكىم دەبىنى، بۇئەوهى سەيرى بابلی نەكەم خۆم بە تەماشاڭىدىن ھېلە سەيرىو ئالۇزەكانى ئەو گەرددەلوولە خەياللىيەوه سەرقالىدەكرد كە با لەسەر سەقەكە ھەلىكەندبۇو، كە چاوم داگرت دەستى ئەميرى كولەباغم بىنى كە گۇوتى: مامۇستا، خودا үەفووتقا قىسانە لۇھەيە؟.

«ئەميرى كولەباغ» بە خۆى و باندجە سېپىيەكەى سەر كەپۈويەوه بەشەرمىنگىوە هاتە سەر مىزەكەو پوپو يىكىرده سامىرى بابلی و دواى تەماشايەكى بىيەنگ و درېز گۇوتى: براى خۆم، براى خۆم، تۆ لۇ وەھات لە من كىرد. لەفيكىرت دى گۇوتىت: من ئەو ھەفتىيە ھەر كەپۈويانى قىرت دەكەم. گۇوتىت: وەخوداي عەزىزم قىامەت دەسازىنەم و شارىكتان لى خەلق دەكەم سەرتاپا بەنیايمى بىكەپۇو... ئى لۇ كورم لۇ؟ كەپۈوي من ج دەرىيىكى لە تۆ دابۇو. خوداعەفووت بىكا... خۆ كەپۈوش نەيتىن، بەنیايم بە درى خۆى، بە قەربى، بە عەقرى دەتوانىتىن بۇنى كورەباغان بىكا. ئەدى من ھەنۇوكە لە زارى مامۇستاي دەبىسم كە تۆ ئەو ھەمى خەرك و عارەمەت خستوتە بەر ھەراكەت. ئى لۇ كورم لۇ؟ ئەوى عارەمى بەستەزمان ئانىك

نیشه بیخاطن، توچ دهدته ئاوهای بەو هەزار و نەدارەی دەکەی. يەکىكت بى كەپۈرى كردىيە، يەكىكت بىن گۇنى كردىيە، يەكىكت وەلا نازانم بىن چى كردىيە. ئى خودا پو حمت پىتىكەت، سزا تازەي بە نەفعى چىيە؟ وەرا سزايى من لۆ تۆ، ئەۋەيە وەكى تەير لە قەفەزىتكەم، بە درەختىكدا ھەرتواسم و تا دونيا ئاخىرەتى دېتى لەو قەفەزەدا بەخىيررى بە جوانى بېبىتن، تو قەربت بە دىدو دىمانى بەننایەم تىنگەچىتن. من لە باغىكت دەكەم ھەر بەننایەمى جوان بېبىنت و پر بە قەربت غەم بخۇى.

من چوومە نزىك بابلىيە وەو ھەندىجار قىسىم بۇ دەكىرە عەرەبى. ئەمیرى گولەباغ ھەر خەيالى لای سزا يەكى شاعىريانە بۇو، سزا يەك سامىرى بابلى فېرى تەماشا كىرىنى جوانى بکات، ھەستمكىد قىسىم كانى ئەمیرى گولەباغ، كەريم خەزىنى تۈرەكىدۇ كە گۇوتى: مامۆستا بە ئىجازەت ئەۋە پەتى سەبىرم پسا، ئەو برايە چى دەلىت، بولبولى چى و قەفەزى چى. پىباو دەتوانىت لە كەپۈرى خۇى بگوزەرئ، بلىت قەيدى چىيە كەپۈرى باوهەيىز بانەبىن، بەلام بە شهر ھەيە لە ڑيانى تولفى خۇى بگوزەرئ؟ ھا... بە شهر ھەيە، ئەم باوهەيىز شەۋىيەك بەدرىيەزى دوو تولفى بەستەزمانى منى خىستە ڈىر سەربازەكانى خۇى، ھەر دوو دەستى بە گولالە شەكەنەم. دوو مەندالى كوشتم، ھەر دووكىيان وەك تۈرەگۈل وابۇون... گوندىكى پېر لە تولفى سەوزۇسۇورى باركىرد و بىرىنى و كەس تاقى نەبىنېنە وە... مامۆستا دادگاى چى، باوهەيىزى وا ھەرچى دادگاى عەرزۇ ئاسمانە حۆكمى لېيات ھېشتا ھەر كەمە. من ناگەپرېيە وە تا بەتەور پارچەپارچەي نەكەم.

من دەستم بەر زىكردە وە گۇوتىم: ئازىزان، ھەر حۆكمىك بىدەين دەبىت بە ھېمەنى بىت. كاك كەريمى زۆر خۆشەويىست، دوابىيار بىريارى زۆرىنەيە، ھەموو گوئى لە بىريارى زۆرىنە دەگىرين. ئىمە لە دادگاداين بىريارى تولەمان نەداوه. دەبىت ھەمووان قىسىم بکەن... ئا ئەزىزم... ئا ئەزىزم باشە گوئى لە يەك بىگرىن

ئەردهلانى سۆقى، پاوكەرى بىتپىشۇرى با، ئەو پىباوه خەيالاوجىيەى دەيگۈوت: پۇحى كچەكەم لەگەل خۇمدا هيتابو، لە شوينى خۆى ھەستاو بىئەوەي پرسىم بېتىكەت مەر مىزەكە، كەمەتكى كويى پادىراو بەزەردهخەنەيەكى مەندالانەوە گووتى: گۈيتان لىيە؟ گۈيتان لىيە؟ مەريوانى كوكۇختى كەچاوى نەيدەبىنى و پسپۇرى بىستان بۇ، لەشويىنى خۆيەوە گووتى: من گۈيم لىيە؟ گۈيم لىيە؟

منىش گۈيم لىيۇو، دەنكى پاڭىرىدىنى مەندالىك بۇو بە زەۋى مەخزەنەكەدا، دەنكى كەردىنەوەي دەركايەك بۇو، دەركەوتتى تارمايىەكى چىقۇلە بۇو لە بەردهم پەنجەرهە ئۇورەكەدا، ئەردهلان بە غەمگىنى سەيرى ھەموومانى كەردو گووتى: ئەو دەنكى ئەوە، دەنكى ئەوە، من لەگەل خۇمدا هيتابو، ئىستا لىرەيە، جەنابى سامىرى بابلى دەيىيەت، ئەوەتا، ئەوەتا لە پەنجەرەكەدا، سامىرى بابلى ئاپرىدايەوە تارمايى ئەو كەچە چىتىلەنەيە بىنى، چاوانى كە پېپۇون لە ترس و سەرسامى نىشانەي ئەوە بۇو كە بىنۇيىتى. كىزەكە لە ناو پەنجەرەكەدا دانىشتىبوو و سەيرى خۇرئاوابۇونى دەكىرد. ئەردهلانى سۆقى گووتى: من كەسى ترم نەبۇو، سامىرى بابلى كەسى ترم نەبۇو. دەزانى كوشتنى مەندالىك لە چى دەچىت؟ لە كوشتنى خودا دەچىت. شەش سالە بەردهوام بىر لەوەدەكەمەوە كوشتنى مەندال يەعنى چى؟ كوشتنى مەندال يەعنى چى؟ شەوو پۇز بە رەشە باكاندا پادەكەم و دەلىم: كوشتنى مەندال يەعنى چى؟ لە پېتىوارەكان دەپرسىم كوشتنى مەندال يەعنى چى؟ لە كېيارى دوكانە بچوکەكەم دەپرسىم: كوشتنى مەندال يەعنى چى. ئىستا جەنابى نەقىب تو پېمبلىن: كوشتنى مەندال يەعنى چى؟

سامىرى بابلى لە شوينى خۆى سەرى داخستىبوو. زۇر بە نزمى گووتى: من نەقىب نىم.

ئەردهلانى سۆقى دەستى دا بە مىزەكەداو بە تورەيىەوە گووتى: كوشتنى مەندال يەعنى چى... ها. كوشتنى مەندال يەعنى چى؟

ئینجا سەیرى هەموو دانىشتۇوهكانى كردو بەھىتىيەكەوە كە زۆر لە تورەبۇونى پېشىووچىاوازبۇو گۇوتى: ئىۋە كەستان دەزانن كوشتنى مندال يەعنى چى؟.

من گۇوتىم: يەعنى گوينەدان بە ھىچ شەرىعەتىك.
بە ئارامىيەوە گۇوتى: نا، مامۇستا نا...

ئىنجا دەنگى نىزمىكىرده وەك ئەوهى نەھىنېيەك بە چىپە بىرلىكىنىت گۇوتىيەوە: يەعنى كوشتنى خودا، كوشتنى سېرى خەلق. من فەقى بۇوم، دىنم خويىندۇو، مەلايەتىم كردو. لەبەرئەوە دلىيام... كوشتنى خالق جىايەو كوشتنى مەخلوق جىايە، كوشتنى مندال دەچىتە خانەي كوشتنى خالقەوە نەوهەك بچىتە خانەي كوشتنى مەخلوقەوە.

ھەممۇمان بەورىايى گۈيمان دەگرت. نەمدەزانى قىسەكانى تا ج ئەندازاھەك قىسەي پىاوىتكى عاقلە. سەيرى منى كردو زەردەخەنەيەكى گىرت كە بۇ ئىستىك زۇر ترسىناك و شىتانە هاتە بەر دىدەم. گۇوتى: مامۇستا وادەزانى شىتىم؟ من شىت نىم، بەراستى ماوهەيەكى درېز علمى دىنى و ئىلاھىات خويىندۇو. گەر تو من بکۈژىت، مەخلوقەكەي ناوم دەكۈژىت، دەشىت بېت لەو كوردەي ناو من بىت، حەزبەكەيت ئەو گەرمىيانەي ناوم تەفروتونا بکەيت، چارەي ئەم مەرقۇقت نەويت كە منم. بەلام كە دەستىدەبەيت و من دەكۈژىت مەخلوقىتىك دەكۈژىت، مەخلوقىك كە رەنگ و پوخسارى ئىنسانى گىرتوو، ئەم ئەردو ئاسمان و ھەوايە شىتىكىان لىدرۇستىكىردو، بۇتە بۇونەورىيەك سىفاتى ھەيە، مامۇستا ئىنسان كە مەخلوقىك دەكۈژىت، سىفاتەكانى دەكۈژىت، كە تو عارەبىنک دەكۈژىت ئىنسانى موجەرەد ناكۈزى، قەتلەكە بۇ ئەو عارەبەيە كە لە نىتىيابىيەتى. بەلام مندال، مندال كە هيشتا بەحال زارى پىزاوه، نوققى كاميل نەبۇوه، هيشتا نە بۇتە ئىنسانى كامىل، ئەو هيشتا پارچەيەكە لە زاتى ئىلاھى، مندال پارچەيەكە لە خودا، بەشىنکە لە زاتى موبارەكى تەعالا جەلە جەلالوھو.

له به رئه وه که س بؤی نییه له بکوژی خودا ببوریت... ئه وهی له بکوژی خودا ببوریت کافره... ئه وهی له بکوژی خودا ببوریت کافره... ئه وهی ئم زهندیقه عهفووبکات کافره.

وهک ههموو دینداره کان به چەشنبیکی سهیر دهستی پاده وه شاند. وهک يه کیک قسەیده کرد ئىستا بچىت بۇ جىهاد، كچە چۈزلەنەكەی ھەندىجار ئاپرىدەدایه و هو من پوخسارى فريشته يەكى چۈزلەم دەبىنى كە نورىكى ئاسمانى لىدەبارى، ئه و پارچە يەك بۇو له زاتى خودا وەند لە سالۇنەكەدا. بە ھېمنى دەستم خستە سەرەت دەستى ئەردەلان و ويىstem ئارامىيىكەمە، له و كاتەدا كەرىم خەزىئەن گووتى: تۆ راستەدەكەيت، ئه وهی ئم فيرۇعەونە عهفووبکات له و سەگترە.

باوکى سەرەنگ قاسم بە تورەيىه و ئاپرى لە كەرىم دايە و هو گووتى: تۆ كابرا زارى خۆت توزىك پاك راپگرە، مامۆستا پىنگىووتى، قسە قسە تۆ نییه هي هەموومانه. من سا كورپىكى جوانم بە دەستى رقىشتۇرۇ، بەلام گەر توزىك ئىمانت بە عەدالەتى ئىلاھى حىكمەتىكى تىدايە لە عەقلى من و دەزانىت كە هەموو موسىيەتىكى ئىلاھى حىكمەتىكى تىدايە لە عەقلى من و تۆ گەورە تر. ئىنسان ئەگەرە كو پاكە ئەگەرە كو پىس، ئەگەرە كو پىاپو كوژە يان ئەگەرە كو سافە و هك رۇحى رەوان ھەر عەبدى خوايە. ئەگەر ئه و سەگە خۇ نايىت ئىمەش سەگ بىن.

بە بابى سەرەنگ گووت: كاك قاسم قسەبکە، چىت لە دلایا بىلى. بە زەردە خەنە يەكى ماندوو و هو ھەستاۋ گووتى: مامۆستا. ھىچ كەس لە هەواو نەفسى خودا تىنگاڭات، من چىل و سى سال بىرىپتىج بۇوم، چىل و سى سال، لە ماوهى ئه و چىل و سى سالەدا هەموو رۇزىك سەرۇك ارم لە گەل حىكمەتى ئىلاھىدا بۇوه، رۇزىك نەبۇوه چاوم غاڤلەركەبىت و حىكمەتى ئىلاھىم نەبىنېتىت. جارى واھ بۇوه خەلکى بىمارم بىنیوھ چىل گوللە بە كىانىيە و بۇوه نەمردۇوھ و بە ھەفتە يەك لە شۇينى خۆى

پاستبوقته و هو هستاوه ته و سه رین، جاری واش بووه به نی ئاده مم بینیووه به زیخنیک پر خی ده رچووه. هیچ که س له حیکمه تی ثیلاهی تیناگات، هیچ که س. له همو موسيیه تیکدا ئىنسان ده بیت بق مەغزاپ ئه و حیکمه ته بگەریت، بپرسیت: تو ئئی پاگری ئه رزو ئاسمان، ده ته ویت ج ده رسیکی من دابدھیت، ده ته ویت ج وانه يه کم فیربکه يیت؟ له وانه يه خودای ته باره ک وه ته عالا بیه ویت ئیمە تاقیبکاته وه، بیه ویت توانای ئیمە لە سەر پەھم و مەغفرەت تاقیبکاته وه... له وانه يه که ئیمە لیزەدا خۇمان لى ھەلخستووه لامان وايە سزای گوناھباریک دەدەین، له وانه يه ئەم قسە يه لای ته باره ک وه ته عالا هەر کاو با بیت، له وانه يه گەر ئیمە ئەم پیاوه بکۈزىن، ئەوھ بیتە رەحىمەتىكى گەورەو بە سەریدا بیاریت. كورپم وەک چۈن پاداشتە كانى ئىنسان بق ئىنسان کاو بايە، وەک چۈن شکۇ شەوكەتى ئەم بەنىڭادەمە بە قاي نىيە، سزاش ھەروايە... سزای ئىنسان چىيە لە چاو سزای خودادا، لە حزەيەكى كورتە، تو گوللەيەك دەنیتیت بە يەكتىكە وە دەيكۈزىت، سزای ئىنسان بق ئىنسان لە لە حزەيەك تەجاوەز ناگات، بەلام سزای رەب العالمين «خوا توبە» تا ئەبەدل ئابدېنە. گەر ورد لە حیکمه تی ثیلاهی بروانیت، دەبىنیت مەغفرەتى ئیمە بق ئەم زالمە زیاتر لە خودامان نزىكە خاتە وە، ئىنسان لە قودرەتىدا نىيە سزای گەورە بىدات، ئەوھ بەس خودای غەفوورو پە حىمە دە توانىت سزای وە ھابدات.

حەليم شىۋاز تا ئەوکات بە بىدەنگى دانىشتبوو، دواى چەندىن سال ئەوھ يەكە مجارى بۇ لە كۆبۈونە وە يەكى وە هادا دانىشتىت، چاكەتىكى پەش و كراسىتىكى سەوزى لە بەردا بۇو، دەستى بە جۈرىتىكى سەير خستبووه سەر جىڭا بىرىنە كانى دەموجاواي. بە ھىمنى دەستى بە رىز كىردى وە گۇوتى: بەپىز بە پىوه بەرى دادگا منىش قىسم ھە يە. چاوه پروانى ئەوھ نېبۈوم بەو پىزىو حورمەتە قىسم لە گەلدا باكتا. منىش بە ھىمنى گۇوتىم: فەرمۇو كاڭ حەليم ئىستا سەرەتى تويە.

بیئه‌وهی ههستیت یان له جیگای خوی بجولیت، به چاویکی غه‌مگین سهیریکردم و گووتی: منیش لهوانم که دهمه‌ویت دلی سامیری بابلی خوشبکم، من هاتروم تا بجهه ریزی ئهوانه‌ی داوای ئازادکردنی سامیری بابلی دهکن، چاوه‌روانی هیچ مه‌غفره‌تیک نیم، تکاش له دوو سی به‌پیزه دهکم خودا مه‌هینه ئه‌م مه‌سله‌یه‌وه، خودا دور را بکرن، له بهرئه‌وهی هر له‌سه‌ره‌تاوه خودا خوی له مه‌سله‌که‌دا نه‌بووه، خودا کاریکی به‌وهوه نییه ئیمه بپیاری چی دده‌ین.

لهو کاته‌دا که‌ریم خه‌زین و باوکی سه‌ره‌نگ پیکه‌وه گووتیان: ئه‌سته‌غفرولا.

حه‌لیم شیوار که‌میک بیت‌هندگ بwoo، دواتر که‌میک ده‌نگی به‌رزکرده‌وهو گووتی: نازانم خودا که له کاتی تاوانه‌که‌دا ئاماذه‌نه‌بووبیت بوده‌بیت له کاتی سزاکه‌دا ئاماذه‌بیت؟

به توره‌بیه‌وه سه‌یری ئه‌رده‌لانی سوْفی کردو گووتی: ئه‌و کاته‌یی مندالله‌که‌ی تو کوژرا خودا له کوی بwoo، من ناپرسم: خودا هه‌یه یان نییه، هر ئاده‌میزاده و خوی سه‌رپشکه له‌وهی چی جه‌وابی خوی ده‌داته‌وه، به‌لام ده‌زانم خودا کاریکی به گوناهه‌کانی ئیمه‌وه نییه و کاریکی به سزاکانیشمانه‌وه نییه، ئه‌گه‌ر خودا هه‌بیت، ئه‌وا زور سوپاسمان ده‌کات له‌م بابه‌ته‌دا خومان نه‌خله‌هتینین و ئه‌و توووشی هیچ ده‌ردیک نه‌که‌ین.

ئه‌رده‌لانی سوْفی له‌ساته‌دا وهک کونه قوتا بیه‌کی زانسته دینیه‌کان، به ئه‌رکی خوی ده‌زانی ده‌نگ به‌رزبکاته‌وهو بلی: خودا له هه‌موو شتیکدایه، به زاتی خوی نا، به جه‌سته‌ی خوی نا، به‌لام به پوکنه‌کانی، به ئه‌مره نه‌هییه‌کانی، ئه‌وه ئیشی په‌ب العالمین نییه ده‌ستی پیاوکوژیک بگریت و نه‌هیلیت که‌س بکوژیت، ئیشی ئینسانه.

حه‌لیم شیوار به په‌شوقانه‌وه سه‌یریکی ئه‌رده‌لانی کردو گووتی: به‌لام

پیتمبلی بق خودالله پروری توانه که دا پشت له قوربانیه کان هملده کات؟ ئهی
بق دواتر پروری سزا دهرده که ویته وه؟

باوکی سرهنگ قاسم گووتی؛ بؤئه وهی تاقیمانبکاته وه؟ بؤئه وهی
بزانیت ئیمه توانامان ههیه له حیکمته تیلاهی تیگهین؟ ئه وهشت
بیرنه چیت، خودا له ئینساندا هیزو جوانی و حیکمته تی خۆی تاقیده کاته وه،
له قوربانیه کان تەحەمول و له ئیتمەش مەغفرەتی دەویت... کورم.

حەلیم شیواز گووتی؛ من چەندە خۆم بە چاره نوسی میزولەیەکە وە
خەریک دەکەم خوداش ئەوهندە خۆی بە چاره نوسی منه و خەریک دەکات.
ئەردەلانی سۆفی وەک یەکنک شیعرو ئیمانی بق لە یەکتر جیانە کریتە وە
گووتی؛ خودا کاتى بق من و بق میزولەیەکیش ههیه، برای عەزیزم
کاتى خودا وەک کاتى ئیمه نییه، ئەو خۆی کاتە و ئەبەدییە تیشە. تەنیا له
ئەبەدییە تدا مانای عەدالەتی تیلاھی تەحقیق دەبیت. پیتوھری ئینسانی بق
عەدالەت پەیوهندییە کى بە پیتوھری تیلاھییە وە نییه. بەلام ئەمە بەو مانایه
نییه کە خودا پیتوھری بق عەدالەتی ئینسانی دانەناوە... خودا نەیفەرمۇوە
زەوی بکەنە سەحرای سەتم و له ئەبەدییە تدا عەدالەتیکى تر هەیه هەقتان
بۆدەکاتە وە. عەدالەتی سەر ئەرزیش بەشىکە له عەدالەتی ئاسمان.

حەلیم شیواز ھەر دوو دەستى خستبووه سەر دەمچاواي و
گوییدەگرت: دواتر دەستیکیانی لاداو گووتی؛ ئامەج عەدالەتیکە، له ناو
ھەزاران گوناھباردا، سزاى يەکیک بدەيت. ئەگەر باوهەرتان بە عەدالەتی
تیلاھی هېتىد بەھىزە بەجىبىھىلەن بق خودا ئەو له بىرى ھەمومان سزاى
دەدات، ئەگەر باوهەرتان بە عەدالەتی سەر زەھوییە، له مىزە عەدالەت
لەسەر زەوی مردووە. ھەزاران سالە زالمەکان دىن و دەرۇن. لېگەپىن
ئەويش بىروات... عەدالەت بە دانانى دارگا بق تەنیا گوناھبارىك سازنابىت.
من له جىڭاى خۆم ھەستام و گووتىم: بەلام ئەی ئەگەر ھېچ نەكەين،
ئەی ئەگەر له شوينى خۆمان دانىشىن و تەماشاي گوناھباران بکەين

عهده‌اللهت دیته‌دی؟

حه‌لیم شیواز به شیوه‌یه کی دلره‌قانه له ژیره‌وه سه‌یریکردم و به قینیکی شاردراوه‌وه گووتی: پرسیاریکی بیمانام لیده‌که‌یت؟ تو پرسیاره‌که به پیگایه‌کی تردا ده‌بیت... ئایا خهونی عادیله‌کان چییه، ها تو پیتمبلی، خهونی عادیله‌کان چییه؟ ها... تو ناتوانیت ولامبده‌بیته‌وه، له بهرئه‌وهی جه‌لاده‌تی کوتور تو گه‌مژه‌یت. هیچ شتیک له خهونی عه‌اللهت ترسناکتر نییه... هیچ شتیک.

له و ساتدا ته‌ماشای سامیری بابلیم کرد و بینیم به وریابیه‌وه گوییده‌گریت. حه‌لیم شیواز بیش‌وهی بجولیت، وهک ئه‌وهی پهیکه‌ریک بیت و دهستیکی خستیتنه سه‌ر ده‌موچاوی گووتی: هه‌مورتان ده‌زانن که خولیای عه‌اللهت ئه‌وهی گوناهباره‌کان بگریت و سزايان بداد، به‌لام گهر عه‌اللهت به‌وردي جیبه‌جیبکه‌ین، مانای ئه‌وهی ده‌بیت هه‌موو گوناهباران سزا‌بدهین، ده‌بیت بق هه‌موو گوناهیک سزا‌یه‌کمان هه‌بیت. به‌لام ئینسان به‌رده‌وام گونا‌هدکات... هیچ مرؤفیک نییه شایسته‌ی سزا نه‌بیت. هه‌موو شایسته‌ی سزايان. به‌پیزینه عه‌اللهتی راسته‌قینه ئه‌م سه‌ر زه‌مینه ده‌گوریت بق جه‌هنه‌نم. هیچ شتیک وهک ئه‌م وشه‌یه زه‌وی پرنکه‌کردوه له ئافات، عه‌اللهت ئینسان ده‌گیریتنه‌وه بق و‌حشیه‌ت. عه‌اللهت‌هه واده‌کات ئیشی ئینسان لهم سه‌ر ئه‌ستیره‌یه ببیته سزادان... سزادان... سزادانیکی بیکوتایی. سزا‌بدریت و سزا‌بدهیت، ئه‌وهی عه‌اللهت. به‌لام ئینسان ده‌بیت له شوینیکدا بوه‌ستیت و چیتر بیر له عه‌اللهت نه‌کاته‌وه. من به ئیتوه ده‌لیم، کوشتنی ئه‌م پیاوه چ ئاسووده‌گییه ک بق سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه ده‌هینیت؟ ها... بق ئیتوه ئاسووده‌ده‌بن گهر بیکوژن؟ مردنی ئه‌م بربینی چ یه‌کیک له ئیمه ساریزدکات؟ مردووی چ یه‌کیک له ئیمه زیندووده‌کاته‌وه؟ ئه‌وهی ئیتوه ناویده‌نین عه‌اللهت، ئه‌وهی ئیتوه به ناوی خوداوه جیبه‌جیبیده‌کمن، ته‌نیا تینوویتی خوتانه بق توله. من پیتان ده‌لیم گهر ده‌تانه‌ویت ئاسووده‌بن بیر

له دوو شت مەکەنەوە، بیر لە عەدالەت و تولە مەکەنەوە. لىكەپىن ئەم پىاوه بىروات... پىتى بلىن : ئەم دەرگاڭە بە كراوهىيى لە بەردەمدىاھە بىرق مالاوا. من پىتان دەلىم گەر بىكۈژن لەوانەيە تا مردن بىتلىنەوە... لە بىر خۇتانى بەرنەوە.

سەبرى شىخانى وەك ئەكتەرىك لە ناكاۋ بازىداتە سەر سەھنە هاتە پېشىن و بىئەوهى سەيرى كەس بىكەت گۇوتى: من ئەم پىاوهەم لە دلى خۆمدا كوشتووم، لە خەيالى خۆمم دەركىردوھ. بەلامەوە گىنگ نىيە زىندوھ يان مردوو... گىنگ ئەوهىيە لە پۇچى خۆمدا كوشتوومە. گەر بىكۈژن لە پۇحمدما زىندۇرۇدەبىتەوە، دەترسم گەر ئىيەش بىكۈژن لە پۇچى مندا زىندۇو بىتەوە... لەبەرئەوە وازى لېيھىتن بىروات... وازى لېيھىتن.

مەريوان بە تورەيى ھەستاۋ گۇوتى: خانم توڭ دەتوانىت وازى لېيھىت، بەلام من ئەم دەھرىكە كويىرم و لە تارىكىدام، بە ھەر لايەكدا سەيرەدەكەم ھەر تارىكىيە. پىتىج سالە لە تارىكىيدا تەنبا ئەو كابرايە دەبىنەم. بەرلەوهى كويىرم حەزمەدەكەم دايىم بىبىنەم، حەزمەدەكەم بابىم بىبىنەم، پېر بە دل ئىشىتىاقى خوشكە چۈكۈلەكەم ھەبۇو، بەلام ئەم جانەوەرە هاتە بەردەمەم و گۇوتى: سەيرمبىكە... جوان سەيرمبىكە، من دواھەمىن شىتم لەم دونىيائى پۇشىنەدا دەبىبىنەت. سى پۇز لە سەرەيەك وائى پىنگۈوتەم، ئىنجا كويىرىكىرم، من شەو پۇز لە گومرگ كاردەكەم، گۈيدەننېم بە ئەرزەوە، وەك سەك بىن بەبارە قاچاگەكانەوە دەكەم، بەلام ھەرچىيەك دەكەم ئەو پىاوه دىتەوە بەرچاوم... بەعزى شەو لە ترسى ئەو بە كويىرى رادەكەم و دەكەمە كەند و كەندەلەنى قۇولەوە، تا ئىستا دووجار بە ھۆى ئەوەوە دەستىم شكاۋە، دووجار... من ھەق بە عەدالەتەوە نىيە، بايتقىپىت بەلكو من تۈزىك پىشىووبىدەم، حەزىدەكەم سەربەخە سەر سەرينەكە و دىلم مورتاخ بىت ئەم ناجىسنە نايەتەوە خەوەم. ھەليم شىۋاز بە جۈرىيکى سەير دەستى خستبۇوە سەر بىرىنەكانى خۆى، دەستى چەپى لە پشتەوە ھىتابۇو و خستبۇوە سەرلاي راستى

و دهستی راستیشی دابوو به سه ریدا، به دهنگه گهرم و قووله که خوی،
 دهنگی پیاویکی خویندهوار که کاره سات له خله کی دوور خستوت و گووتی؛
 ئه و زالمه هر دیته و خه وت، ئه و نامه رده تازه واز له که سمان ناهینیت،
 له تواویه من نازانم خراپه کانی چیین. برقیزیکی بـهـق مـنـیـشـی بـهـراـمـبـهـر
 ئـاـوـیـنـیـهـیـکـ دـاـنـاـ وـ گـوـوـتـیـ: سـهـیرـیـ خـوـتـ بـکـهـ... جـوـانـ سـهـیرـیـ خـوـتـ بـکـهـ
 ئـمـرـقـ ئـاـخـیرـیـنـ بـرـقـیـتـهـ خـوـتـ تـیـداـ دـهـبـیـنـیـتـ، ئـیـترـ تـاـ بـرـقـیـ حـهـشـرـ چـاـوـتـ
 بـهـ دـهـمـوـچـاـوـیـ خـوـتـ نـاـکـهـوـیـتـهـوـهـ. تـوـ لـهـ منـ خـوـشـبـهـ خـتـرـ وـ بـهـخـتـهـوـهـرـتـرـیـتـ،
 تـوـ کـوـیـرـیـتـ وـ خـوـتـ نـاـبـیـنـیـتـ، منـ خـوـمـ دـهـبـیـنـمـ. دـوـ سـالـیـ بـیـکـ نـهـدـهـهـیـشـتـ
 کـهـسـ ئـاـوـیـنـیـهـ بـهـیـنـیـتـهـ ژـوـوـرـهـکـهـمـهـوـهـ، بـهـلـامـ لـهـ تـوـ وـاـیـهـ کـهـ ئـیـنـسانـ سـهـیرـیـ
 ئـاـوـیـنـیـهـ نـهـکـرـدـ خـوـیـ نـاـبـیـنـیـتـ، منـ سـهـیرـیـ ئـاـوـیـنـیـهـ شـمـ نـهـدـکـرـدـ وـ خـوـشـمـ
 دـهـبـیـنـیـ، وـهـکـ تـوـ کـهـ کـوـیـرـیـتـ وـ هـمـموـ شـتـیـکـیـشـ دـهـبـیـنـیـتـ. ئـیـوـهـلـاتـانـ وـاـیـهـ
 تـهـنـیـاـ کـوـشـتـنـ سـزـایـهـ... ئـیـوـهـ بـهـ هـلـهـدـاـچـوـونـ، جـهـلـادـ وـاـیـ لـهـ ئـیـوـهـ کـرـدـوـهـ
 وـهـکـ ئـهـ وـبـرـبـکـهـنـهـوـهـ، ئـیـوـهـ ئـیـسـتاـ حـاـكـمـیـ دـاـدـگـاـنـ نـهـوـهـکـ جـهـلـادـ، ئـیـوـهـ باـسـ
 لـهـ عـهـدـاـلـهـتـ دـهـکـهـنـ، منـ پـیـمـکـوـوـتـنـ منـ بـرـوـامـ بـهـ عـهـدـاـلـهـتـ نـیـیـهـ، بـهـلـامـ گـهـرـ
 مـهـسـهـلـهـکـ عـهـدـاـلـهـتـیـشـ بـیـتـ دـهـبـیـتـ وـهـکـ جـهـلـادـ بـیـرـنـهـکـهـنـهـوـهـ وـ بـوـ شـهـوـیـکـ
 بـبـنـهـ دـاـوـهـرـیـکـیـ عـادـیـلـ... بـهـرـهـلـایـیـکـهـنـ بـاـبـرـوـاتـ، ئـهـمـ پـیـاوـهـ پـیـاوـکـوـزـیـکـهـ
 نـهـیـتوـانـیـوـهـ هـیـجـ شـتـیـکـ بـکـوـزـیـتـ... وـیـسـتـیـ جـوـانـیـ لـهـ منـدـاـ بـکـوـزـیـتـ، بـهـلـامـ منـ
 دـهـمـهـوـیـتـ پـیـشـلـیـمـ: سـهـیرـمـکـهـ... سـهـیرـمـکـهـ... سـامـیـرـیـ بـاـبـلـیـ سـهـیرـمـکـهـ، منـ لـهـ
 تـوـ دـهـبـورـمـ کـهـوـاتـ هـیـشـتـاـ جـوـانـمـ، سـهـیرـمـکـهـ تـوـ نـهـتـوـانـیـ جـوـانـیـ منـ بـکـوـزـیـتـ.
 تـوـ مـهـرـیـوـانـیـ کـوـکـوـخـتـیـ، وـیـسـتـیـ کـوـیـرـتـ بـکـاـ، پـیـتـیـ بـلـیـ: سـهـیرـمـکـهـ منـ هـیـشـتـاـ
 دـهـبـیـنـیـمـ. تـوـ بـهـرـیـزـ ئـهـرـدـهـلـانـیـ گـهـرـمـیـانـیـ، وـیـسـتـیـ کـچـکـهـتـ بـکـوـزـیـتـ، بـهـلـامـ
 ئـهـوـهـ کـچـکـهـتـهـ، ئـهـوـهـ رـقـحـیـتـیـ لـهـلـامـانـداـ. تـوـ باـوـکـیـ سـهـرـهـنـگـ قـاسـمـ: پـیـتـیـ
 بـلـیـ تـوـ سـهـرـهـنـگـ کـوـشـتـ، بـهـلـامـ سـهـرـهـنـگـ لـهـ شـوـیـنـیـکـیـ جـاـوـیدـایـهـ لـهـ
 دـلـمـدـاـ. تـوـ نـهـسـرـیـنـ غـهـفـوـورـ وـیـسـتـیـ تـوـ بـیـتـهـ ژـنـیـکـیـ بـیـثـیـشـ وـ بـیـشـهـرـهـفـ،
 ئـمـرـقـ تـوـ ئـیـشـکـهـرـتـرـیـنـ ژـنـ وـ بـهـشـهـرـهـفـتـرـیـنـ ژـنـیـ سـهـرـ ئـهـمـ عـهـرـدـیـتـ. تـوـ

خالق مه‌ Hammond ویستی تو له‌گهل هیچ کجا نه‌خه‌ویت، تو به فهنتازیاکانت، به خه‌یالت له‌گهل هه‌موو حوریه‌کانی ئاودا ده‌خه‌ویت... ئه‌م پیاووه نه‌یتوانی هیچ‌مان لیبیکات. ئئیوه واده‌زانن من ده‌لیم چی؟ من ده‌لیم هیشتا بپریک جوانی له ئیمه‌ش و له‌ویشدماوه با ئه‌وه نه‌کوژین. شهش ساله ته‌نیا بیر له جوانی ده‌که‌مه‌وه. ده‌لیم شتیک له جوانی له منیشدماوه با نه‌یکوژم... شتیک جوانی له سامیری بابلیدا ماوه... ئه‌گه‌ر شتیک له جوانی تیدا نه‌مايه نه‌ده‌هات بۆ ئه‌م دادگایه، با ئه‌وه جوانیه که‌مه‌ی ناو پوچی نه‌کوژین... لیسبرسن بۆ گورا، بۆ ئه‌م پیاووه له ناکاو گورا، بۆ شه‌ویک ده‌ستی برد و یه‌کیک له قوربانیه‌کانی خوی پزگارکردى... بۆ؟ من پیتان ده‌لیم. چونکه جوانیه‌کی شاردر اووه له دلیدا بوروه و نه‌بیینیو، ته‌نیا شتیک واى لینکردوه بیینیت... شتیک... شتیک.

من له‌به‌ره‌وه قسە‌کامن بۆ سامیر و هر ده‌گیزایه سه‌ر عه‌ره‌بی. له‌و کاته‌دا بابلی به ئه‌سپایی گووتی: موسیقا... موسیقا.

ده‌نگی هیند نزم بuo، هه‌ستمکرد هیچ که‌س گوئی لى نییه. نه‌سرین غه‌فوروو که تائه‌وکاته هه‌ر سه‌یریده‌کرد به په‌شۆکانه‌وه گووتی: ته‌نیا شه‌ره‌ف نه‌بیت، ته‌نیا شه‌ره‌ف نه‌بیت. عینسان له ده‌ستی ده‌بوریت... له قاچی ده‌بوریت، له چاو ده‌بوریت، به‌لام عینسان له شه‌ره‌ف نابوریت. هه‌مووتان وهک برام وان و هه‌مووتان عه‌زیزمن... مامؤستا گیان به‌ساقه‌و بم، چی بۆ ئه‌و سه‌گه ته‌رجومه‌ده‌که‌یت، هیچی بۆ ته‌رجومه‌مه‌که. عینسان له‌وانیه به کویری له‌دایک بیت، له‌دایک بیت و لووتی نه‌بیت، له‌دایک بیت و لچ و لیتوی قرتابن... ره‌ب العالمین سه‌د هه‌زار نه‌وع ده‌ردی لایه. عینسان توشی حادیس‌یه‌ک دیت، ئیفلیج‌ده‌که‌ویت، قاچیکی ده‌برنه‌وه، به‌لام مه‌گه‌ر به ئیشی فاسقیکی بیش‌ره‌فی وهک ئه‌مه شه‌ره‌فی له‌ده‌ستبدیا. که‌س به بیش‌ره‌فی له‌دایک ناییت، له‌وانیه عینسان به که‌ری یان کویری له‌دایک بیت، به‌لام که‌ستان بیستووه عه‌یب نه‌بیت له دامینی دایکییه‌وه

بینشهرهف بیت.. کهستان بیستوه به حادیسه‌یه کی عوتومبیل بیشنهرهف
بیت. ئەم سەگە به خۆی و توتكەکانی حەوت شەو و حەوت پۇز تەعادايان
لیکردم ئىنجا ھەر دوودەستيان بېرىم، حەوت شەو حەوت پۇز... ئىوهش
ھەموو برامن. بەلام حەوت شەو حەوت پۇز من ناوی خوامدان، هانام بۇ
عەولیاوا عەنبىيا برد ھەر وازيان نەھىنا... حەوت شەو حەوت پۇز... ئىوهش
وەک برام وان... ئىوهش کەسى مەن... بە سەد نىزەکەر تەعەدايانكىردى. ھىچ
شەرىعەتىك لە زولمىٰ وا خۆشنايىت.

نەسرىن غەفور دەيپىست نەگرى، بەلام چاوانى پېپۇوبۇون لە ئاۋ.
بۇئەوهى نەداتە پېرمەى گريان لە شوينى خۆى دانىشته وە سەرى داخست.
من فرمىسکەکانىم بىنى تكانە ناوا كوشى. گۈيم لە باوكى سەرەنگ
بۇو گۇوتى: لا حەولە ولا قوھتە ئىلا بىلا
خالق ئەو بىتەنگىيە قوول ولە ناكاوهى بەفرسەت زانى و پرسى: خالق
مەحمود قىسەبەكتا؟

من بە دەنكىتكى زور كىز گۇوتىم فەرمۇو، فەرمۇو چىت دەويىت بىلىنى.
دەستى بۇ حەليم شىتواز درىزىكىردو گۇوتى: ئەم كابرايە لە خۆيە وە
دەلىت من لە گەل حۆرى و شتى وادا دەخەوم. خۆشى دەزانىت من ئەسلەن
ئەو شەتم ھەرنىيە.

سەيرىتكى حەليم شىتوازى كرد و بەردهوامبۇو:
تو راستە دەمۇچاوت نىيە، بەلام خۇ دەتوانىت مەندالىت بىيت. دەتوانىت
ژىنېك بەھىنېت و دواى خۆت وەچەو وەچەزا بخەيتەوە، من چى؟ من دەلىنى
پاوكەرىتكى ماسىم كە پۇز تا ئىوارە قولاب ھەلدەداو ھىچ ناگرى، من
وام مامۇستا گىيان، تو خۆت مەنت بىنى، خۆت بە چاوى خۆت مەنت بىنى.
ئىنسان ئەو شتەي نەيت ھەموو رەنچى زايەيە. مەگەر ھەر قولاب لە¹
ئاوا گىربەكتا. تازە قولابى من لە حەياتى ماسى ناگرىت.. لە حەياتى. من
ئەم كابرايە چۆن عەفووبكەم... مامۇستا قابيلە خۇ تەفيكى تىنەكىردىم بلىم

قهیناکا، شهپازلهیه کی لینه داوم بلیم قیروسیا، ئاخر ئىنسان هەر دەست و چاو نییە، من ئەو پۇزە چووم بۇ پىنخراوی كەمئەندامەكان، مامۆستا لهویش وەريانە گىرمى، و تىيان بابه تو كەمئەندام نىت، بېرىق بەرىتى خۇتە و خوا بىتداتى. مەتىش شەپوالەكەم بۇ بەرىيەبەرى پىنخراوەكە داكەندو گۇوتىم؛ ئەگەر ئەوەم دەبىوو، ئەگەر ئەوەم دەبىوو حىزباب. ئىستا دەمزانى دەيكەم بە كويتا.

بۇ ساتىك ھەموو دامانە قاقای پىكەنин. ئەو بە غەمگىنى سەيرى ھەموومانى كرد و گۇوتى؛ ھەتا ئىتوھش پىيم پىتەكەنن. ئىتوھ ھەمووتان دەتوانىن بە شانازىيە وە بلىن: سەيرىكەن ئىتمە لە پىناوى كوردا وامان ليھاتووه، بەلام من چى... من ھەتا ناشتوانم وابلىم. ها... من لەو مەنتىقەيە خۇمان كە ماسى دادەنلىم، ھەر كچ و ژىنە و دىن بەلامدا دەرقىن و عەباکەيان دەخەنە دەميانە وە قرييو و ھور پىيم پىتەكەنن. بەعزى ژىن و شت بۇئە وە شعورم بىروشىن، بەلايەكى چاو سەيرىمەكەن و دەلىن: واي باوکە گىان، سەيرى ئەو شتەزە لە شەپوالەكەيدا. وەلا ئىنسان بکۈزۈرىت باشتىرە لەوەي ئاوا بىيت بە مەخسەرە. مامۆستا ھەموو دنيا عەفووپىكەت، من عەفووی ئاکەم.

سەيرى دەرەوەم كرد، ھەستىمكىد لە مىڭە دونيا تارىك بۇوه، ھەمووان بەرده وامبۇون لە باسکىدىنى ئازارەكانى خۇياندا. ھەندىجار دەچۈممەدەرى و ھەوايەكم ھەلدەمىڭى و دەگەرامەوە، يەك دوو پىشۇوی كورتمان وەرگرت، ھەموو پىكەوە چامان خواردەوە. لە كاتى پىشۇوەكاندا سامىرىي بابلى لە جىنگاى خۆى ھەلنىستا، لە بىتەنگىيەكى قۇولىدا نوقىمبۇو. لىتم پرسى: سامىرىي بابلى بىر لە چى دەكەيتەوە؟ بە ئەسپاپىي گۇوتى: بىرناكەمەوە، چاوه رواندەكەم. شەرمىكى قۇولىم لە چاوهيدا بىنى، شەرمىك ھەستىمەكىد ھېچ لەم جىيهانە ناگۇپىت، ھېچ لە ئازارى ئەم مەرقە بىرىندارانە ناگۇپىت، كە ھەندىجار دەكەونە شەپى ئەوەي ئازارى كاميان لە ئازارى ئەۋى

دییان گهوره ترو کوشنده تره. له قوناغیکی دادگاکهدا هه مهو قسه کان له نیوان حه لیم شیواز و ئerde لانی سوقیدا بwoo، كهريم خهزین زووزوو هله دستاو باسی تهوره کهی خۆی ده کرد، نه سرین غەفور له جىگا يەكدا پلاماری سامیری بابلی دا و له جىگا يەكى تردا پلاماری حه لیم شیوان، هه ردووجاره که بەزە حەمەت شتە كانم ئارامىركرده وە. سەردار بابا كهريم تاكە كەسىكىان بwoo كە بىلايەن دەينواند، چەندىن جار دەيگووت: چى لىدەكەن ئارەزووی خوتانە. گەر دەيکۈژن ھەر باشە، گەر ئازادىشىدەكەن ھەر باشە. من دەببوايە نەھاتمايە. ھەستەكەم لە ئىۋە سەلامەتتر دەرجۇوم، ئىستا تا ئەندازە يەك شتە كان پۇشىن بوون، ھەرىيەك لە ئەمېرى كولە باغ و باوكى سەرەنگ و حه لیم شیواز و سەبرى شىخانى دىرى كوشتنى سامیرى بابلی بوون، بەلام مەريوانى كوكۇختى، ئerde لانى سوقى، كهريم خهزین، نە سرین غەفور، خالق مە حەممود دەيانويسىت ئەمشەو تا بەيانى ھەمۇ شتىك تەواوېتتى. كە بىرم لە وەدە كرده وە سامیرى بابلی دەكۈزۈتتى تۈوشى ترسىكى گەورە دەھاتم، سەرەتا وامدەزانى كە تەنيا كهريم خهزین تەورىيەكى لە گەل خۆيدا هيئاوا، كە زانىم ھەرىيەك لە ئerde لانى سوقى و خالق مە حەممودىش دەمانچەيان پېتىيە، ترسىكى كوشىدە دايگىرم. ھەمۇ ھیوام ئەببۇو كە سەردار بابا كهريم بۇچۇونى خۆى بگۈپىت و بېتت بە نەيارى سزادانە كە تا بتوانم شتىك بکەم، تا ھەولىبدەم لە دوا ساتدا ڈيانى سامیرى بابلی پزگار بکەم.

لە ناكاوا پەشيمانىيەكى قوول پەرپىيە پۇحەمەوە، لە ناكاوا لە ھەمۇ شتىك دوورىل و پەشيمان بووم، لە خۆم، لە ھەلھاتنم لە شارى سۆزانىيەكان، لە گەرانەوەم، لە ئەسېركىرىنى سامیرى بابلی، لە دادگا، لە عەدالەت، لە ھەمۇ شتىك. لە سەھعات دەھى شەو دا دەبایە دەستمانبىركىرىبايە بە دەنگىدان، بەلام بە وەدا من لە قۇولايى دلەوە لە دەرەنjamە كەي دەترسام، دەرگام بۇ سورىيەكى دى لە قسە كىرىدىن كرده وە، بە ئۇمىتىدى ئەوهى يەكىنک بۇچۇونى

خۆی بگوپیت. بەلام وەک ھەمیشە لە ھەمان بازنەدا دەسۋارىنەوە، كاڭ قاسىم و حەلیم شىتواز دىسانەوە باسى ئەوهيان كرد كە مرۆڤ لە پىگاي سزاواه دونيا بەرەو شەويىكى تارىكتىر رادەكتىشىت، ئەرددەلانى سۆفى باسى ئەوهى كرد كە سزاي گوناھباران واجبىتكى ئىلاھىيە، مەريوانى كوكۇختى باسى ئەوهى كرددەوە كە تا سامىرى بابلى نەمرىت ئەو ئاسوودە ناخەوت. نەسرىن غەفوور گووتى: دەست لە شەرهەفي خۆى ھەلناگىت. ھەموو شتىك سۈرپانەوە يەكى پەش بۇو بەدەورى مەرىدىتكى ترسناكا كە لە تارىكىيدا بە دوو چاوى خويىنىنەو سەيرىدەكردىن. ئەو مەندالە چۈللانەيە ئەرددەلانى سۆفى زوو زوو لە پەنجەرەكەدا دەرددەكەوت و دلى ھەموومانى رادەچەلەكاند. ئەرددەلان زووزۇزو دەيگۈوت: پۇچى ئەو مەندالە مەعسومە داواي ھەقى خۆى دەكات. لە يازدهى شەودا بە تاچارى ملەمدا بۇ كۆكۈدنەوە دەنگەكان، بە تايىبەت دواي ئەوهى ئەرددەلانى سۆفى پېتىگۈوت: مامۆستا شەو دەپروات و تو دەتەويت ھېچ حۆكمىك بۇ ئەم پىباوه دەرنەكەين. من لە دوا ھەولەمدا ويست سامىرى بابلى قسەبکات، گووتىم: پوکىنلە كەنلى دادپەرەرەي ئەوهى كە گوى لە گوناھبار بىرىن، بەلام سامىرى بابلى وەك لە كورسييەكەي خۆيدا مەربىت ھېچى نەگۈوت. مەنيش دەنلىبابۇم قسەكىرىنى سامىر ھېچ مانايەكى نىيە، پىاوىنلەك بۇو نەيدەويست دواي لېپىوردىن بکات، چونكە تاوانەكانى لە دەرەوەي تواناي لېپىوردىنى مەرقىدا بۇون. لە بەرئەوە ھەولەكانى من بىتمايمە مانەوە، سامىر وەك ئەوهى ئاكاى لە ئىئەنە مايىت وەھابۇو، پىتەچىو زۇر زۇووتر سەفەرلى خۆى لە زەمەنلى مەركىدا دەست پېتىرىيەت. من لەو ساتەدا سەيرىم لىتەھات بۇ بابلى خۆى ئەم ناوانەي دا بەمن، بۇ ئەمانەي ھەلبىزار، ھەستىمەكەد بە جۆرىيەك لە جۆرەكان دەنلىبابۇو لەم دادگايدە دەرنەنچىت. لە ساتىكدا واهاتە بەرچاوم كە سامىرى بابلى لەو بىزەوە كە لە سەحرەكانى باشۇوردا منى دابۇو بە شانىدا دەيزانى دەگاتە كوى. وەك ئەوه بۇو ھەنگاوشەمۇو شتىكى بىنېيىت. وەك

ئەو بۇ خۆی مردىنى خۆی ھەلبژاردىت.

ئەگەرچى من ئەوکات ھەستىكى زۇر لوازو كەمم بە كات ھەبۇو، بەلام ھەموو ساتەكانى ئەو پوداوهەم لە بىرپۇو. لە سەھات يازدەو چارەكى پۇزى پازىدەي شەشى سالى «ھزارو نۆسەد و نەوەدوسى» دا، لە مەخزمەنلىكى خالىدا لە پىتەھشتىكى چۈلدا كە تەنبا رېنگايەكى گل بە نىۋىدا گۈزەرىدەكرد. لە نزىك يەكىن لەدەرلەر بۇنىڭ ئۆقىانوسى ھاوارەوە، پىتىج كەس بېپارياندا «بۇ بەرقەرار بۇونى عەدالەت» سامىرى باپلى بەر لە ھەلھاتنى خۆر بەرىت. چواركەس سامىرىان بەخشىيەوە بە ڈيان «تا شتىك رەحەت لە زەھىدا بەتىتتىت»، يەكىكىش وازى لەوە هيچ حوكىمكى بەسەر ئەو ئەفسەرەدا بىدات كە دەيگۈوت: ھەتىنەتى تاوان ھەيە شايىستەي ڈيان نىيە، ھەتىنەش پەشىمانە شايىستەي مەرگ نىيە. من دەترسام، نەمدەۋىست ئەو شەوە دەمەوبىيان هيچ كەسىك بەرىت. وىستم بىانخەمەسەر ئەو خەيالەي ئەمشەو واز لە جىتىھەجىكىرىنى حوكىمكە بەتىنن، سوينىدم بۇ خواردن كە سامىرى باپلى وەك پىاۋىتىكى مەحکوم بە مەرگ لەلائى من دىل دەبىت، تا جارىكى تر ھەمووان بەسەر بىركرىنەوە خۆياندا دەچنەوە، تا قۇولترو روونتىر بىر لە بېپارى خۆيان دەكەنەوە. بەلام سامىرى باپلى خۆى بۇيىكە مجار قىسىملىكى دەرىزىدە كۆتۈر، نائىمى مەندىلى نەجىب من دەبىت ئەمشەو بەرمى... ئەمشەو بەر لەوە خۆرى بېيان بىكەۋىت و كەلەشىرى سوبىغ بخۇينىت و غۇبارى شەو لەسەر گولەكان بەتكەيت. سەرسامانە سەيرى چاويم كردو لىتم پرسى: سامىرى باپلى بۇ دەتەۋىت بەرىت؟

داوايى ليكىردىم لە شوينىكى چۈلدا دووقۇلى دواقسەكانى خۆمان بىكەين. من داوام لە ھەموو ھېئەتەكە كىردى كە چەند ساتىك كاتمان بىدەنلى تا دواقسە لەگەل سامىرى باپلىدا بىكەم. كە رەزامەندى ئەوانم وەرگرت لە ژۇورەكە ھاتىنەدەرى، لە بەرلەرگائى ژۇورەكەدا ھەر دووكمان پۇچى ئەو

کجه چکولانه‌یامان بینی له رهشمه‌بakanدا پاده‌کات. دهشتیکی بهرین بورو، بیتویستی خوم گووتم: سامیری بابلی رابکه... رابکه. شه و تاریکه و چاو چاو ناینیت... دهتوانیت دهربازیت.

دیاره دهمزانی ج قسنه‌یه کی بیماناده‌که، من خوم ئه و دادکایه‌م دامه‌زراندبوو، خوم پیکمختسبوو، خوم دروستمکردبوو، ئه و همو ماؤه دریزه چاوه‌روانمکردبوو، هفتھو مانگ به سامیرم گووتبوو، تو دیلی منیت. ئیستاش دهمگووت: سامیری بابلی رابکه. سامیر گووتی: نا. جه‌لاده‌تى کوتر پاناکه‌م. ئه‌گهر دهته‌ویت پاکبیمه‌وھ ئه‌مە تەنیا پیگایه بیا بېرم، لەم پیگایه زیاتر پیگای تر نییه. دواى ئه وھ ئیستا من فلووتیکم ھەیه، فلووتیکم ھەیه دهتوانم له مردندا له گەلمدا بیت.

واى گووت و له‌زیر چاکه‌تەکیه وھ فلووتیکی سپی دهرهینا. همان ئه وھ فلووتھی من بورو که شه وی مردنم له بیابانه‌کانی باشدوردا له دهستم چوو، همان ئه وھ فلووتھ بورو که له مندالییه وھ له گەلمدابوو، ئه وھ فلووتھی له گەل ئیسحاقی لیوزیرین و سەرەنگ قاسمندا زھویم پینوھ تېکردنبوو. سامیری بابلی وھک مندالیک فلووتھکی نا بە سنگییه وھ و گووتی: تو ئەم فلووتھ دا بە من، له بیرته تو ئەم فلووتھ لە پۇحمدا بەجىئىشت... ئەی مندالى نەجىب، له و شه وھدا لە سەحرا تەقەم له تو كرد ئىتر ئەم ئاميرەم ھەڭرت، له و ساتەدا تۆم فریدايە چالىكە وھ ئەم فلووتھ لىكەوت و من ھەلمگرتھوھ. دواى ئەوهی گەرامەوھ تو پىزگاربکم له ئوتومبىلەکەمدا بەجىئىم ھىشت، ماؤھيەکى دریز لە ئوتومبىلەکەمدا بورو، شەۋىكىيان لە لارىگایەکى تارىكدا وھستام و دەرمەھىنداو دەستمکرد بە مۆسیقا لىدان. ئەی مندالى نەجىب، من ھەستم پىكىرد ئاوازم بۇ لىدەدا، ئاوازى سىحرارى. لىيۇم دەنا بەھو فلووتھوھو ئاوازى سىحرارى و سەئىر دەھانتەدەرى. دهمزانى ئەوه من نىم ئه و ئاوازانه لىتەدەم، من نىم... ئیستا ئەم فلووتھ ھى منه، تو لە بۇھى مەندا جىتھىشت، تو بەخشىت بە من، جه‌لاده‌تى کوتر ئیستا

دوو پۆژه دەتوانم ئاوازى سىحرابى لېيدەم، دوو پۆژه دەتوانم فۇو بکەم بەم فلووتهدا و خۆم ئاواز بېھنم... ئەوه نىشانەي مردەنە. ئەي مەندالى نەجىب تەنیا ئەم فلووته دەتوانىت من پاكبىاتەوە، من لە برى تو دەمرم، لە برى ئەو مۇسىقارەي ناو تو دەمرم، ئەم دادگايەي ئەمشەو باجى ئەو گۈرپىنه وەيەيە. من تۆم پەزگاركىردو تۆش فلووتىكى سىحرابىت دا بە من، من تۆم پەزگاركىردو تۆش منت پاككىردهو. جەلاھەت من ئەمشەو وەك نەقىب سامىرى باپلى نامرم، وەك مۇسىقار سامىرى باپلى دەمرم... كويىگە با مۇسىقات بۇ لېيدەم... گويىگە.

سامىرى باپلى فلووتهكەي گرت بەلىپىيە وە ئاوازىكى لىتدا كە لە ئاستى ئاوازى مامۇستا گەورەكانى مۇسىقادا بۇو. بە خۆشىيە و سەيرىكىرم و گۇوتى: دەبىنىت جەلاھەتى كۆتر، دەبىنىت. من ئىستا دەتوانم وەك مۇرقۇنىكى پاك كە شتىكى لە قەرزەكانى خۆئى داوهەتەوە بىرم. من ئەم فلووته لەگەل خۇمدا دەبەم، گىرنگ ئەوهەيە بەم فلووته وە بمنىزىن.

بە حەسرەتىكە و سەيرى فلووتهكەم كىردو گۇوتى: سامىرى باپلى ئەو فلووته بۇ تو. بەلام سەختە بىرىت...

فلووتهكەي نوساندەوە بە خۆيە وە گۇوتى: نا سامىرى باپلى، سەختە بېزىم... سەختە بېزىم. گوناھبارىك و مۇسىقارىك پىكەوە لە ناو يەك مۇرقىدا نازىن. چىتەر گوناھبارىك و مۇرقۇنىكى پاك پىكەوە لە ناو مەندا نازىن، دەبىت لە يەكدى جىابىنە وە، دەبىت بە مردن لە يەكدى جىابىنە وە.

سامىرى باپلى وايگۇوت و بە خىرايىيەكى سەير، وەك بالندەيەك پەلەي بىت بەرەو مردن بېرىت، وەك موسافىرىك بىيەۋىت بە خىرايى شارىك جىيەتلىكتەستاو كەپايە وە زۇورى، نەيدەويسەت لە وزىياتر قسە بىكەيىن... چىتەر نەيدەتowanى ھاوسەنگى نىوان گوناھ و بىنگوناھى پاڭرىت... لە يەكىك دەچوو لەسەر دىوارىكى بارىك وەستابىت، دىويىكى دىوارەكە ئاڭستان و دىويىكى دىكەي كولستان بىت، پەلەي بىت زۇوتەر خۆئى بە چەرچەنلىكى

گولستانه که دا فربیدات، نه با له چاوتروکانیکدا بکه ویته ئاگرستانه که وه له وساته وهی فهرمانی مردنی درابوو ئاسووده بوو... ئیستا تینده گهم ئه و دادگایه پلانتکی خوی بوو بؤئه وهی بمریت.

که چووینه وه ژورری، بیویستی خوم چاوم پربووبوو له فرمیسک.
دهمزانی ده بیت سامیری بابلی بمریت، له مردن به ولاوه پیگایه کی دیکه
نه ببوو. ده بایه بمریت... له بهر ئیمه، له بهر قوربانییه کان، له بهر خوی. دوا
هیوای بابلی ئه وه ببوو به مردن ئازاد بیت. ئیستا موسیقاریکیشی له خویدا
دقزبیووهوه، مه بستی ببوو به رله وهی خهیال و خولیاکانی به تال بینه وه له
پیستی ئه و موسیقارهدا مالاوایمان لیتیکات. دهنگی ئه و موسیقاریه ساله های
سال راوی نابوو، ساله های سال له شوین و کاتی جیاوازدا دهرکه و تبوو،
ئارامی لى هلگرتبوو، توشی غەم و هیستريای کردبوو، ئه و موسیقاریه
که ئیستا له دوا ساته کانی ژیانیدا بته واوهتی تیده گه بیشت هیچ نیبه جگه له
ئاوازو سیبەری موسیقاریکی خەوتتووی ناو روحی خۆی.

که گراینه وه ژووری هه مهوو ته ماشای فرمیسکه کانی منیان ده کرد. من به گراینه وه چوومه سهر کورسیه ک و گووتم: سامیری بابلی ژاماده یه، هیند هیه که س بؤی نبیه ئ و فلووته ی لیستینی.

حهليم شيواز به قيزينکه و سهيرى هه موومانى كردو دهستى خسته و
سهه رو خسارى و چووه دهرى، بېرلە وەي بپرواتە دهري هاته بەردەمم و
بپووی تىكىردم و بە رقىكى ئەستۇورە و گۇوتى: هەميشە جوانى پوكەش
بە سەر جوانى قوولدا، هەميشە راستى پوكەش بە سەر راستى قوولدا
سەر دەكە، بت... هەي، گەمىزە.

کهس تینهگهیشت ئەو رسته ئالقزو سەیرەھی حەلیمی شیواز لەو
ساتەدا مانای چى. من دەگریام، بەلام دلنيابۇوم حەلیم شیواز نازانىت
پراستى چىيە. مردىنى سامىرى باپلى سەرکەوتىنیكى گەورەھى جوانى بۇو،
بەلام لەرىگاى مردىنەوە.

دوای ئەو باوکى سەرھەنگ قاسمىش بە ئەفسوسىيىكى قۇولەوە ھەستاۋ گۈوتىيەوە: لاحەولە وەلاقۇتە نىلا بىلا. من دەرقىم... كورم من ئەمشەو لىزە نامىتىمەوە، دەچمەسەرجادەكەو سۆراغى سەيارەيەك دەكەم و دەگەرىتىمەوە. بۇ ماوەيەك ھەموومان بىتدەنگ بۇوين، ھەموومان، ھەموومان.

لە دوورى ھەزارو پىنج سەد مەتر لە مەخزەنەكانەوە بىستانىيىكى گەورە ھەبۇو بەسەر شەقامە گىشتىيەكەدا دەپۈرانى، ئەو پىنج كەسى كە دەيانويسىت سامىر بىكۈن بېرىيارياندا بىبىن بۇ ناو ئەو درەختانە و پىكەوتىن يەكى يەك كۆللەي پىتوەبىتىن، نەسرىن غەفور لە بەر بىتەستى نەيدەتowanى، لە بەرئەوە سامىرى باپلى خۆشبەختانە فيشەكىتى بۇ دەگەرايەوە. سەعات يەكى شەو چاوى سامىرى باپلىان بەستەوە، دەستىيان بەستەوە دايانە پىش خۆيان. لەو چاكەتە پەشەدا لە نەقىبىتى سوپا نەدەچوو، بەلكو لە مامۇستايەكى قوتابخانە دەچوو يەكىك بە ھەلە گرتىتى. پىنج قوربانى غەمگىن، پىنج كەس كە هيچيان پىاواكۈز نەبوون، ھەرگىز كەسيان نەكوشتبۇو، ھەرگىز ئازارى چۈلەكەيەكىان نەدابۇو، بەلام پىنج رۇحى بىریندار كە ئازارىنى دوورودىزىز، بىكۈن بەرپىرسى ھەموو ئازارەكانىيان بۇو. بەرلەوەي چاوى بېستەوە من بۇ دواجار سەيرى چاوابىم كردو بە فرمىسىكەوە گۇوتىم: پىرتە قالى باپلى، ھاوارىم، لەو باوهەدايت كە دادگايەكى عادىلانەبۇو، لەو باوهەدايت؟.

دۇو فرمىسىكى زۇر گەورە لە چاوابىبۇو، دۇو گەورەتىرين فرمىسىكىك تا ئەو كاتە من لە ڑيانمدا دىيىت بە هيمنى گۇوتى: غەم مەخق، غەم بۇ من مەخق. دادگايەكى عادىلانەبۇو. ھىچ شتىك بە ئەندازەيى مردىنى من عادىلانە نىيە.

بە جۇرييەك دەستىيان بەستەوە بىوانىت فلۇوتكەى بخاتەسەر سىنگى و بىنۇسىننەت بە خۆيەوە. بەدرىزىايى پىگاڭ كە لە نزىك سامىرى باپلىيەوە، دەرقىيىشتم، ھەستىكەد بۇونى من دىلىيائى زىاترى پىتە بەخشتىت، لە پىگا

چهند جارینک پرسی: ئەی مەندالى نەجیب لەگەلمدایت؟ من ھەموو جارینک دەمکووت: پرته قالى بابلی من لەگەلتدام، لەگەلتدام. بەر لەوهى بگېينە ناو دارەكان لىتپەرسىم: ئەی مەندالى نەجیب تو داليا سیراجەدەيت خۆشىدەویست؟ من گووتىم: پرته قالى بابلی خۆشىدەویست، تا مردىنىش خۆشىدەویست. گووتى: منىش خۆشىدەویست، بەلام بە ئەندازەت تو نا. گووتىم: پرته قالى بابلی، دەزانىت داليا سیراجەدەن ماۋە، داليا سیراجەدەن ھىشتا دەزى. بە زەردەخەنەئى پىاويكى كۈرەوە گووتى: كە بىنۇت سلاؤى لىتكە.

من وامدەزانى تەننیا بۇئەوهى ترس و سامى ئەو چىركەيە لە دلى خۆيدا بېھەۋىننەتەو باسى داليا سیراجەدەن دەكتات، بەلام گووتى: جەلادت دەزانى داليا بە منى گووت: ئەوهى بتوانىت گوى لە مۆسیقا بگرىت، دەتوانىت گوى لە پىغەمبەرەكان نەگرىت. چونكە ئەوهى خودا دەھىۋىت بە مرۆڤى بلۇت لە ناو مۆسیقا شىدا ھەيە. من كە لە ژىرەوە دەگرىيام گووتىم: راستىدەكەيت، پرته قالى بابلی راستىدەكەيت، داليا ئەو جۆرە قسانەئى ھەبۇو.

لەوساتەدا ھەستمکردى ئەو بۇن پرته قالەي لە سامىر دېت ھىدى ھىدى زىاتر و زىاتر دەبىت. بە دەنگىتكى بەرز گووتى: داليا سیراجەدەن پىتىگووتىم كە ھەموو مۆسیقارە راستەقىنەكان دەچن بۇ بەھەشت.

من كە ئەو بۇن پرته قالە مەستىدەكردم بە دەم ھەنسكەوە گووتىم: ئَا مۆسیقارە راستەقىنەكان دەچن بۇ بەھەشت يان لەوانەيە بچن بۇ جىڭىايەك لە بەھەشت بچىت، يان لەوانەيە... يان لەوانەيە... يان لەوانەيە.

من لەبەر ھەنسك بۇم تەواونەكرا. ئەو بۇي تەواو كىردم و گووتى: يان لەوانەيە بەھەشت بچىت بۇ لاي ئەوان.

پاش ئىستىنگى كورت گووتى: جەلادتى كوتىر تو دەلىتىت من دەچم بۇ جەھەنم يان كوى؟

بەگريانەوە گووتىم: نازانم... نازانم... چۇن بىزانم. بە دەنگىتكى بەرز پىتكەنلى و گووتى: ئەگەر شەيتانىش بکۈزۈرىت تو ھەر

بۇی دەگریت. بەلام من دەزانم دەچم بۇ کوئى، جەلادەتى كۆتر، دەزانم دەچم بۇ کوئى. من دەبىم بە دوو بەشەوە، بەشىكىم دەچىت بۇ بىنى دۆزەخ، بەشىكىشىم دەچىت بۇ بەھەشت. تۆ بۇ ئەو نىوهىم دەگرى كە دەچىت بۇ بەھەشت، ئەوانىش ئەو نىوهىم دەكۈژن كە دەچىت بۇ جەھەنەم. بەلام من خۆم كامەيانم، كام بەشەيانم، ها كامەيانم؟ نازانم. ئەى مەندالى نەجىب هيلىزى ژيان لەودايىه ئەو دووبەشە هيىد تىكەلاۋى يەكىدەكتە لە يەكتىر جىيانابنەوە، بەلام هيلىزى خوداش لەودايىه دەتوانىت ئەو دووبەشە لە يەكتىر جىاباكاتەوە. خودا دەتوانىت ئەوبىكتە، تەنيا خودا دەتوانىت بەو جۆرە جوانى و ناشىرىينى، چاکە و خراپە تىكەلبىكتە و لەيەكىان جىاباكاتەوە. من لە ژيانمىدازور باوەرم بە عەدالەتى ئىلاھى نەبۇوە، بەلام خۇت دەزانى من عەرەبىم، كىتشەى عەرەبىش ئەوەيە هەتا شەيتانە كانىشىمان باوەرمىان بە خودايىه، ئەگەر لە ژيانىشدا باوەرمان پىنى نېبىت ئەوالە مردىدا باوەرمان پىنەتى...

كەمىك بىدەنگ بۇو و دواتر گووتى: هيچ كەس ھەموو گىانى، ھەموو رۇحى ناچىت بۇ جەھەنەم، ھەميشە بەشىكمان تىدايىه بەر بەھەشت دەكەۋىت. خودا ھەركىز نىوه جوانە كەمان ناسۇوتىنىت... چونكە خودا خۇى بەشدارە لە گەمەكەدا، ئىرادەتى خەتاو خراپە ھەرچىيەك بىت دواجار لە خزمەتى ئىرادەتى چاکەو جوانىدaiيە. جەلادەت جىهان وەك داشمالىيىكى شەترەنچ وەھايىه كە لەسەرىتكى داشمالەكە خودا يارىيدەكتە و لەسەرەكەي ترىيشى شەيتان. ئىمەش ھەموومان داشە بچوکەكانىن، داشە كان لە جەوەردا وەكى يەكن، سەرباز يان قەلا ياخود فىل لە بەرەي شەيتان يارىيەكەن ياخود لە بەرەي خودا وەكى يەك وان. وەك چۈن لە شەترەن جدا ھەموو يارىيەكە تەنيا بە گەمەو جولەي ھەر دوو گەمەچىيەكە دروستىدەبىت، لە ژيانىشدا خودا بەبى شەيتان ئەو يەكانگىرى و تىكەلى و ھاوسمەنگىيە سەيرەي بۇ دروستناڭرىت، ئەى مەندالى نەجىب ھەر كات خودا ھەنگاۋىنگ

دهچیته پیشی دهوهستیت تا شهیتان دهجلیت، تا شهیتان داشیکی خوی نه جولینیت خودا داشیکی خوی ناباته پیشی، چونکه ئهوه ئهوه دهستوره ئیلاهییه که خوی بوقته واوی ئهم ژیانه‌ی داناوه. لم گمه‌یهدا یاساکان وەکو یەکن، هەردوو گمه‌کەره که بەیهک جۆر کەرهسته یاریدەکەن، خودا بؤئهوهی هیزرو زیرەکی و بەھیزى خوی دەربخات له جەنگی خویدا له گەل شهیتاندا هەمان فرسەت و کەرهسته بەخشیوه بە شهیتانیش. مرۆف نازانیت له سەر داشمالەکه سەر بە چ تېبیکە تېپی خودا یاخود شهیتان، ئیمە ئهوه داشانەین کە ناتوانین سەرەبەرزبکەینهوه بزانین ئهوهی یاریمان پیتەکات خودایه یان شهیتان... هەرگیز نازانین.

من دەمگووت: پرتەقالی بابلی، دەشیت دونیای ئیمە داشمالەکی شەترەنچ بیت، دەشیت من و تو نەزانین ئایا له بەرەی خوداداین یان شهیتان، بەلام خودا و شهیتان له سەر بەک ریسا یارى ناكەن... تو خوت دەزانیت عەدالەت چەند گرنگه بوق مانای ژیان و جوانى.

پرتەقالی بابلی دەیگووت: ئەی مەنالى نەجیب بەر لەوهی بىرم دوا ئامۇزگارىم بق تو ئهوهیه بزانە، ھیچ شتىك له دونیادا وەک خودا و شهیتان پېتکەوه ئىشناکەن، شهیتان ھیچ نېیه جەنگ لە شەریکىکى گەمژە کە خودا دروستىکردوه بؤئهوهی گەمەی لەگەلدا بکات و لېپباتوه. شەریکىکى کە جار دواي جار لېيدەباتوه و بەزور دەیھېتىه و سەر داشمالەکە. ئهوه خودایه ملى شهیتان دەگریتەوه بوق ناو ئەم یارىبىه، بەلام ھەموو بىردىنه وەكانى خودا دواجار له سەر حىسابى ژیان و ئازارو خوينى ئیمە، لە بەرئەوه دەبىت قەبووللىبىکەین... ئەمشەو ھەموومان له سەر ئهوه تەختى شەترەنچەين. مردىنى ئیمە داش بەداشىكە خودا و ئەھرىمەن لەگەل يەكدا دەيکەن.

من ھیچم نەگووت، نەمدەزانى چى بلیم، ھەندىجار ھەندىك بۇچوون لەوه قورسترن مرۆف بتوانیت ھیچيان دەرباره بلیت. پاش تۈزىك

چاوه‌بروانی گووتیه‌وه: گهر دالیا سیراجه‌دینت بینی سلاوی لیتیکه.
 زور به هیمنی ده‌پریشت و قسه‌یده‌کرد، له که‌ستیک نه‌ده‌چوو بیبئن
 بؤ مهرگ، بون پرته‌قاله‌که‌ی هه‌موو ئه‌و بیگایه‌ی پرکردنبوو. که گه‌یشتنیه
 ناو باغه‌کان دونیا به جوزیکی سیر کش و مات بwoo، هه‌زاران ئاستیره
 ده‌دره‌وشانه‌وه. له‌سهر بەردیکی چکولانه به روکاری جاده‌که‌دا دایاننا،
 چوار پیاوبوون هیچیان پیاوكوژ نه‌بوون، که‌سیان مرۆڤیکیان نه‌کوشتبوو،
 جوتیاریک، قوتابیه‌کی زانسته دینییه‌کان، ماسیگریک و کویریک. خالق
 مه‌ Hammond یه‌که‌مین که‌س بwoo که ویستی ته‌قه‌ی لیتیکات، ده‌مانچه‌کی
 چکولانه‌ی پیبوو، من ده‌ستیم بینی له تاریکیدا ده‌له‌رزیت، ده‌ستیم بینی
 ده‌یه‌ویت بەرزبیت‌وه و نیشانه له پرته‌قالی بابلی بگریت‌وه و ناتوانیت، به
 زه‌حمه‌ت یه‌که‌مین گولله‌ی ته‌قاند، به‌لام به‌سamerی بابلی نه‌که‌وت. سامیر
 به‌دهنگیکی بەرز گووتی: جه‌لاده‌تی کوتور، من هیشتا ماوم. پییان بلی من
 نه‌مردووم. یه‌که‌مین فیشه‌ک ئەرده‌لانی سوْفی پیوه‌ینا، من پشتم تیکرد و
 گووتم: هاوار... هاوار. گویم له خوره‌ی خوینه‌که‌ی بwoo، گویم لیتیبوو به
 ده‌نگیکی کز گووتی: ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ئیستا ته‌واوه، ئیستا ده‌مرم. من
 ده‌ستم خستبووه سه‌رجاوم و گویم له گریانی سه‌یری ئه‌و منداله‌ش بwoo
 که له نیتو دره‌خته‌کاندا پایده‌کرد. بونی ئه‌و پرته‌قالهم ده‌کرد که ده‌شت و
 ده‌ری پرکردنبوو. دووه‌مین فیشه‌ک که‌ریم خه‌زین پیوه‌ینا، سامیری بابلی
 به خیزه‌خیزیکی سامناکه‌وه گووتی: مردن ئاوه‌هایه... مردن ئاوه‌هایه. ئه‌وه
 دواهه‌مین وشے‌ی بwoo، له ناو قولپه قولپی خویندا، ویستی هه‌ندیک شتى
 تر بلیت، به‌لام من تینه‌گه‌یشتم، ده‌گریام و نه‌مدەتوانی سه‌یریبیکم. گویم
 لیتیبوو مه‌ریوان گووتی: نا، من نا، من نا، من ته‌قه‌ی لیناکه‌م، من نایبینم،
 ته‌واوه مرد، من ته‌قه‌له مردوو ناکه‌م. گویم لیتیبوو، که‌ریم خه‌زین ده‌یگووت:
 من ده‌ستت ده‌گرم، بابه، من ده‌ستت ده‌گرم، هیشتا نه‌مردووه، هیچ نییه...
 مه‌ترسنه. مه‌ریوان به‌ترسیکه‌وه ده‌یگووت: تازه مرد، مرد، من ته‌قه‌له

مردوو ناکه‌م. ئەرده‌لانى سۆفى لە نزىك سامىرى بابلىيە و دەيگۈوت: مرد... وازى لييھىنە با تەقەى لىنەكەت، يەكىكتان بىتن با تا سەر جادەكە هەلىكىرين... رەب العالمين ئەم بۇن پرته قالە چىيە لەم كابرايە دىت. با بىيەينە پال جادەكە، لىرەدا بۇگەندەكەت و كەس نايىيەت، خوداي گەورە ئەوهيانى بە هەق نىيە... با سېھى مۇسلمانىك بىنېتىت.

من وەرگەرام و لەسەر چۆك دانىشتم و دەگرىيام. ھەستمەكە زۇر قىسم لەكەل سامىرى بابلىدا ھېيە ھىشتا نەمكرۇن، گۇوتىم: بىيەنە پال جادەكە و فلووتكە بخەنە سەر سىنگى. فلووتكە تان بىرئەچىت.

بەھەر چواريان ھەلىانگرت و لە بەرزايىكە بىدىانە خوارى، نەسرىن غەفۇوريش دەگرىيا، دەھاتە تەنيشى منەوە و دەگرىيا. من ويسىتم بۇ دواجار سەيرىيەكەم بەلام نەمتوانى، نەمدەتوانى سامىرى بابلى بە مردوویي بىبىم ئەو پىاوەيى كە دەيگۈوت: ژيانى خۆى لەكەل ژيانى مندا گوربىوه تەوە. فرمىسىكە كانم وشكىركەدە و ھەستام، تاكە پرسىيارىك لەو ساتەدا لە دەلما بۇو ئەوهبوو: ئاخۇ ئىستا رۇحى ئىسحاقى لىۋىزىپىن و سەرھەنگ قاسىم ئاسوودەن؟ ئاخۇ كوشتنى سامىرى بابلى زەمينى جوانتر كردوه ياخود نا؟

* * *

لە سەعات ھەشتى بەيانىدا لاشەكە سامىرى بابلى بە فلووتكى سپىيە و گەيشتە بىمارستانى گەورە. فلووتكى ھىچ ھىزىك نەيدەتوانى لەدەستى دەرىيەتىت. سەعات نۇ و دە دەقىقە مفەوهىزىكى خەوالووى پۈلىس گەيشتە سەر لاشەكە و كەمىك سەيرىكىدۇ ھەندى تىيىنى بچوکى كۆكىردى و رۇيىشت. سەعات دەو پېتىج دەقىقە ھەندىك دكتور هاتن و ويسىستان فلووتكە ئەدەستىكەن و نەيانتوانى. سەعات يازارە و چارەك شاناز سەلیم بە چاوى پىر فرمىسىكە و گەيشتە سەر لاشەكە و بىئەوەي

به دهنگی به رز بگری، بیشه وهی خوی دهست له مردووه که بدات هندیک نوسراوی تایبه تی ئیمزا کردو هندیک تله فونی کردو چاره کنیک له گهل مفه وه زه خه والووه کهدا دانیشت و به نیکایه کی توپه و ئالقزه وه هاته دری. سه عات سی و نیو مردووشوریک سامیری بابلی به فلووته کهی منه وه له سه رتاته شوریکی کون شت. نزیکی سه عات چوارو نیوی دوانیوهرق ژماره یه کی نه زانراو له کهس و ناسیاوانی شاناز سه لیم و دراویشکانی له یه کنیک له مزگه و ته کانه وه سامیری بابلیان له دارمه یتیکدا برد بق گورستان و به فلووته که وه ناشیان.

من سه عات چوارو نیوی به یانی له گهل هه مهو ئه وانی دیکه دا به پاسینیکی شر که سه ردار بابا که ریم لییده خوبی گیشتمه وه قه راغ شار، تا شه شی به یانی له دوو نه قلیاتی جیاوازدا مالاوا ییم له هه مهو ئه و هه یه ته کردو یه که یه که دهستمکرده ملیان و ئومیدی ئاسووده گیم بق خواستن. له سه عات حه و تدا من له گیلاسی سبی بیرم له و شه وه ده کرده وه ده که و ته چاوه پروانیه کی دریزه وه. ئه وه سه ره تای چاوه پروانیی رو داویکی گهوره بیو، به دریزایی پوژ له ژووره کهی خوم له گیلاسی سپیدا له بالکونه کهدا ده وه ستام و سه ییری بالنده سپییه کانم ده کرد که به هزاره ها له دهوری ئه و ئوتیله سووتاوه کو زده بیونه وه، شه ویک را بوردوو هیچ روینه دا، ئه و شه وه شاروخی شاروخ به جوریکی بیترانه وه تا ده مه و به یان ئاوازی بق لیدام، به یانی بالداره کان به جوریکی سه ییرتو ئاهه نگاویتر له ئاسماندا ده فرین، له کومه لینک بالداری ده ریایی ده چوون به سه ره که شتیکه کی مهستدا بفرن. ئه و پوژه تا ئیواری من چاوه پروانمکرده، ده مه و ئیواره چوومه ده ره وه و شتیکی که م خوارد، گه رامه وه و خه و تم. له سه عاتیکی نه زانراوی شه و دا وه ک چاوه پروانمده کرد شته کان دهستیان پیتکرد، بق یه که م جار پهوره وهی ئه و ئامیره زه بے لاحه که ده می بیو چاوه پروانمده کرد بجولیت یه کم ته کانی راسته قینه خی خوارد. له و شه و دا چوار پیاوی نه ناس، هاتنه

ژووره‌که‌مه‌وه، هلیانستانم، چاویان به‌ستمه‌وه، دهستیان به‌ستمه‌وه، به سوار ماشینیک بردیانم بق جیگایه‌کی نه‌زانراو، ده‌زانم له ماشینه‌که‌دا له هوش خرم چووم، ده‌زانم له ژووریکی چکولانه‌ی تاریکدا به ئاگاهاتمه‌وه. بوجى له هوش خرم چووم نازانم، ئەم جیگایه کوى بwoo نازانم، له دوور دهنگى رادیوییه‌ک دههات كه گزرانى كوردى پەخشىدەكىرده‌وه. هەستىكىد لە سەره‌وه دهنگى ئىن و مەندال دىت، دهنگى ماشىن دىت، دهنگى راکه‌راکه دىت. وەك ئەوه بwoo له ژىر زەمینى تارىكى مالىيکدا دىلبىم، بەهاوار هاوارو دەنگەدەنگى سەره‌وهدا پىتەچوو رۇۋېتىت، بەلام دەنگەكان ھېننە سەپرو كپ دەهاتنە گوئىم وەك ئەوه بwoo له ژىر ئاودابىم، يان پىتەچوو چەند قاتىك لە ژىر زەويىدابىم. لە شوينى خرم هەستام و چاوم نەيدەبىنى، ئەگەرچى من مىزۇوييەکى درىيىم لەگەل پوانىن و بىننىنى ناو تارىكىدا ھەبwoo، بەلام ھىچم نەدەبىنى، بەقد دىوارەكاندا دەستم كوتا بؤئەوهى دەرگايەک بەدوزىم‌وه، بەلام دەرگام نەبىنى، لە سەرىشەوه ھىچ دەلاقىيەكم چاونەكەوت. دەستم بە زەوى ژووره‌کەدا خشاند و لە سوچىنکىدا قاپىنکى بەتالىم دىيە‌وه، زەوى ژىر زەمینەکە بە جۆرييکى ترسناك شىدارو سارد بwoo. چەند جارييک ئەو قاپە بەتالىم ھەلدا بق سەره‌وه، دواجار هەستىكىد بەر دەلاقىيەکى مەعده‌نى دەكەويت. بە شىوه‌يەكى نائاشايى سەرمام بwoo، ھەلەلەر زىزم، بىرىتىيەکى كوشىدە گىنكلى پىتەدام، يەك لەسەرىيەك ئەو قاپەم ھەلەددا و بەر ئەو دەلاقە مەعده‌نىيە دەكەوت، دەموىست يەكىك بىزانتىت كە لىرەم و هۇشم ھاتوتەوه خرم، لە دەترسام يەكىك بە مردووم تىكەيشتىت و منى فرىيدايتىه ئەويىوه بق ئەوهى بۈگەن بکەم و دواجار ئىسقانەكانم بکاتە تورەكەيەكەوه و فرىيېدات... ئازارىكى ترسناك لە پشتى سەرمادابوو، وەك ئەوه بwoo يەكىك بە پارچە ئاسىنىك يان كوتەكىكى گەورە دابىتى بە پشتى ملمدا. بەلام ھەموو شتىكىم لە بىرپوو، ھەموو پوداوه‌كانم لە بىرپوو، دەمزانى دواجار چى پۇويىداوه. وام هەستىكىد كە شاناز سەليم

منی رفاندووه، به دهنگیکی نوساو هاوارمکرد «خانمی شاناز سهليم، من نه مردووم، لیره دهرمبهینه». بهلام که س گویی لى نببوو. نازانم چهند پۇزى تر بى نان و ئاولە ۋىزىر زەمینەدا مامەوه. جىھە لە دهنگى كاسىتىكى كوردى، دهنگى كومەلىك ڏن و مندال هيچى دى نەدەھات. من نەمدەتوانى كات بېمىرىم، زولەمەتى رەھا كويىرى كربابووم، لە ھۆش خۇچۇون و خە... بە جۈرييکى سەير لەلام تىكەلابوون. برسىتى خىستبۇومىيە سەر ورىيە... سەھات دواى سەھات پەيوەندىم بە دونياوه دەپچرا، بە جۈرييک كە بۇيەكە مەجار دەلاقەكە يان كردهوه و بانگيانكىردم «جەلادەتى كۆتن، ماويت، ھېشتا زىندۇويت». من توانام نببوو و لامبىدەمهوه.

دەلاقىيەكى چۈكۈلەببۇو لە سەقفييکى ئىنجىگار ئىنجىگار بەرزدا، سەققەكە بۇ من كە لە خوارەوه تەماشامدەكىد وەك ئەوهببۇو مەرفۇ لە ۋىزەوه سەيرى دەمى بىرىيەك بکات.. بە ئەستەم چاوم بۇ ھەلەھات، نازانم ئاخۇ توانيم قىسەبکەم يان نا، بەلام تەقىيەكم لە قاپەكەوه هيئنا بۇ ئەوهى بزانى ماوم. بەلام جارىيکى تر سەرى دەرگاكە يان داخستەوه. چەند سەعاتىك دواتر دهنگە دهنگىكى زۇر لەسەر دەلاقەكە دروستبۇو، دوو پىاوى پۇشتە لەسەرەوه را سەريان شۇرۇكىردهوه، ئەگەرچى لەسەرەوه پۇز ببۇو فانتسىيکى داگىرساوابيان پېتىوو، يەكىكىيان پەيىزەيەكى ئاستىنى شۇرۇكىردهوه، كە درىيىزلىرىن پەيىزەيەك ببۇ تا ئەھە كات من لە ۋىيانمدا دىيىتىم. دواى چەند دەقىقىيەك ھەردووكىيان بە فانتسىيک و سى كورسىيەوه لە خوارەوه ببۇن. من نەمزانى چۈن دابەزىيۇن، پىيدەچۈو لە نىتowan بىتىنى پەيىزەكە و دابەزىنى ئەواندا من بۇ ئىستىكى زۇر كورت لە ھۆش خۇ چۈپىم. دوو پىاوى بالا بەرزبۇون، ھەردووكىيان جلى شالى خاکىيان لەبەردا ببۇو، ھەردووكىيان بىرق پەش و سەمیل پەش ببۇن، قۇيىان بە جۈرييکى سەير ھەلدا ببۇوه بۇ سەرەوه، يەكى دوو قۇپچەي سەرەوهى كراسەكانيان ترازا ببۇو و سىنگىكى توکن و ئەسمەريان دەرخىست ببۇو، ھەردووكىيان دەستە سېرىيکى سېپىيان

خستبووه بەر پشینەکەيان، بۇن عەترىيەكى بازارى كوشىندهيان لىتەھات، بۇنىڭى سەير كە منى زياتر برسىدەكرد، بالايان بە قەدىم بۇو، وەك يەك دەستيان دەجولاند، بەلام يەكىكىان دەمۇچاۋىكى خىرو جوانترى پىيەبۇو، بەراورد بەھۆى دېكە كەپپوویەكى چكۈلەترو ناسكىرى ھەبۇو، دەنگىشيان زۇر جياواز بۇو، كورە دەمۇچاۋ خېكەيان دەنگىكى ناسكىترو شاعيرانى ھەبۇو، لە كاتىكدا دەمۇچاۋ درىزىھەكەيان دەنگى لە دەنگى قاچاغچىيەك دەچوو من لە كەمپى ئاوارەكان بىيىنېبۇوم، دەنگىكى گېر كە لە لووتىكى زىل و منگەوە دەھاتەدەرى. هەر سى كورسىيەكەيان داناو منىشيان خستە سەر كورسىيەك و فانقسىكەيان خستە ناوهراستەوە يەكىكىان گووتى: جەلاھەتى كۆتۈر هيوادارم پېشوویەكى باشت دابىت. من گووتىم: برسىيم، ئەگەر وا بىروات دەمرم. يەكىكىان گووتى: پىيمگۇوتۇون ئىستا خواردنت بۇ بانگىدەكەن. چەند رۇزە لىرەيت؟ من بەدەنگى يەكىك كە تۇوشى دەردىكى پىيس بۇوبىت لە سىنگىدا گووتىم: نازانم... نازانم چەند رۇزە لىرەم، لەم كونە سەگەدا كىن شەورپۇزى بۇ لەيەك جىادەكىرىتەوە.

كۈرە ناسكەكەيان گووتى: ئەمپۇر پىنچەمىن رۇزە، بىبورە كارمان زۇربۇو، هەردوولامان كارمان زۇربۇو.

پرسىيم: ئىتىوھ كىين؟ بۇ مەنغان فەرەداوەتە ئىرە. ئىرە لە زىندان ناجىت، وانىيە لە زىندان ناجىت... ئىتىوھ سەر بە ج حىزبىكىن... چىن؟ دەمەۋىت بىزانم لاي كى گىراوەم... ھەقى ئەۋەم ھەيە بىزانم...

لووت درىزىھەكەيان لەسەرلا لە كورانىيېزىكى مىللى دەچوو لەوانەمى لەو وەرزىدە بەتەپل و جوزەلەوە لەسەر تەلەفىزىيۇن دەرەچوون، خالىكى شىنىشى ھەبۇو لە سەر چەناگەى كە لە بەر پۇشنانىي فانقسىكەدا پەشباو دەينواند، گووتى: سەر بە ج حىزبىكىن گىرنگ نىيە، بۇ تو ھىچ ناڭگۈرىت. ھىچ ناڭگۈرىت.

ئەوى تريان گووتى: توڭ كارت بەو حىكاىيەتە نەبىت. گىرنگ ئەۋەيە ئىمە

بزانین په یوهندی تو به ده زگا ئەمنییە کانی دهولته و چی بورو؟
 من به دهنگیکی نوساوه وو که به ئاستەم دهاتە دھرى گووتەم: من
 بؤزییک لە پۇزان کارم بە ده زگا ئەمنییە کان وو نە بورو، من مۆسیقارام، ئیوھ
 لیتان تىنچچوو.

کورە ناسكەکە يان كە خويىنده وارتر دياربىوو گووتى: په یوهندى تو به
 سامير زوهەير سەعدان وو چىيە، تو ماوهىيەكى زور لە بورجى ئاوارە كان
 بىتكە وە لەكەل ئە و پياوهدا دەزىيات. ج شتىك تۈزى لەكەل ئە ودا كۆكردە وە؟
 ئە وە يە كە مجار بۇو بزانم كە سانىك هەن بە كىلاسى سې دەلىن
 بورجى ئاوارە كان. من گووتەم: من مۆسیقاربۇوم، لەكەل دوو ھاۋپىتما
 كىراين بە زىل برىندارى پزگاركىردى، لە مالىكدا كە كچى كاولى و شتى
 ئەفسەرە منى بە بريندارى پزگاركىردى، كە راپەپىنەكە بۇو، ئەم لەكەل شىعە كاندا بۇو، كە
 ھەموو شتىك تەواوبۇو، ئەسپ و شتى هيئاوا كەپايىنە وە بۇ كوردستان...
 لە بەرئە وە شويىنمان نە بۇو ئە و ژۇورەمان لاي ئاوارە كان وەرگرت.

ھەر پستە يەكم بە ئازارو ڙانىكى كەورە و بۇدە گووترا، كە قىسىمە كىرد
 ھەستىمە كىرد كە رۇوم پارچە پارچە دە بىت. لووت درىزىكە يان گووتى: يە عنى
 تو دەلىت ئە و ماوهىيە كە سامير سەعدان لىزە بۇو ھېچ په یوهندىيە كى بە
 ده زگا ئەمنىيە کانى پايتە ختە وە نە بۇو، ئەوان بۇ گىرەشىيەنى نەيانزار بۇو.
 من گووتەم: ساميرى بايلى، لە سالى ٨٩ دا بە شدارى كۆدىتىيە كى كردى بۇو،
 ئەوكات چىل ئەفسەرە كەورە سوپا تىرباران كران، ئە و تەنبا كە سىنەك
 بۇو دەرچوو. تەنبا كە سىنەك بۇو... چەند وەختە دەولەت بە دوايدا دەگەپىت.
 لووت زلە كە يان دواي بىر كىرىنە وە يە كە مىك درىش، پرسى: كەواتە بۇ
 كوشت؟ لە سەرچى كوشت؟.

من گووتەم: من نە مکوشتوو، ئیوھ بە هەلەدا چوون. ساميرى بايلى بەر
 لە وەيى لە دەولەت ياخى بىت دەستى لە ئازار دانى خەلکىيە كى زۇردا ھە بۇو،

ئەوان دادگایان بۇ دانا، دادگایەکى عادىلانە.
 گەنچەکە بە تورەيى و بىزازىيەوە گووتى: چۈن خەلک لە سنورى
 دەسەلاتى ئىمەدا، بىشاگادارى ئىمە دادگا دادەتتىن. چۈن؟
 من پرسىم: ئىوه كىتن تا دادگا بۇ سامىرى باىلى دابىتتىن. ئىوه كىتن، ئىوه
 ھەقىكتان نىيە كەس دادگايىبىكەن، ئەوهتا ئىوهش وەك چۈن سامىرى باىلى
 خەلکى ئازاردەدا، من ئازاردەدەن؟.

ھەردووکىان لە جىڭگاي خۇيان ھەستان و بىئەوهى ھېچ بلىن،
 فانقسەكەيان ھەلگرت و بۇيىشتىن، بەلام پەيژەكەيان لە دواى خۇيان
 رانەكىتىشايەوە و دەرگاكەشيان بە كراوهى بەجىتىشت، دواى ماوهىك
 كورىيىكى گەنج كە شەرالىنک و كراسىيىكى رەشى لە بەردابۇو سىنىيەك
 خواردىنى بۇ ھېتىنام، بوتلىنک ئاو و گووتى: ئاوهكە ھەمووى مەخۇرەوە،
 خودا دەزانىيت چەند رۇزى تر لىرە دەبىت.

ئىوارە دوو كەسى دىكە هاتن، يەكىنکى جلى سەربازى لە بەردابۇو،
 يەكىنکى دىش جلىكى خاکى، يەكىنکىيان زۇر درىز بۇو ئەوي دىكەشيان
 زۇر كورت. درىزەكەيان پىر بۇو ئەوي دىكەيان گەنج. درىزەكەيان لەسەر
 كورسىيەك بەرامبەرم دانىشت و گووتى: ھىوادارم ئىستا پىشىۋىيەكى باشت
 دابىت.

من گووتىم: بەرپىز من نەخۆشم گەر دەتانەۋىت نەمرم بىڭۈزىنەوە بۇ
 جىنگىايەكى باشتى.

وەك ئەوهى لەو جىنگىايەوە دەست پىتىكاتەوە كە دوو ھاۋپىكەى
 تىياوهستابون، گووتى: ئىستا ئىوه راتان وايە ئىمە بۇمان نىيە خەلک
 بىدەينە دادگا.

من بېيارمابۇو لېيان نەترسىم، گووتىم: ئىوه كىتن، بۇ ھاۋپىكانى
 پىشىۋوتان نايەنەوە خوارى.

بچوکه که یان به پیکه نینه وه گووتی: ئیستا دهزانین سامیر سەعدان لە دواى دادگایه کوژراوه، حەزدە کەین پیمان بلىت کى كوشتى، واتە كى فەرمانە کەی بەسەردا دا... تو بۇويت ياخود يەكىنلى تر.

من سەيرمکدو بىئە وە بىرېكەمەو، گووتىم: بەپىز من بۇوم، بەلى من بۇوم، دەتە ويىت چىم لېتكەيت؟

درېزە کە یان بە كەمىك تىفتكىرىنه وە گووتى: خىزانە كەشى هەر پاي وايە.

من لىيم پرسىنە وە ئىۋە كىن؟ سەر بە چ گروھىنى سىياسىن؟

بىئە وە وەلام مېدەنە وە، بچوکه کە یان گووتى: جەلا دەتى كۆتۈر، حەزدە كەم راستىيەكتىپ تېلىم نە ئىمە و نە موحىقىقە كانى ئەولا، ئەوەمان بەلاوه گىرنگ نىيە سامىر سەعدان تو كوشتووتە یان نا. سامىر سەعدان لاي ئىمە نىخى قۇونە سىفارىيىكى نىيە، ئەوە یان موشكىلە ئۇنە كەيەتى، تو ئۇنە كەيت بىنیو،

ها... شىتىكى جوانە وانىيە؟

هاوپىكە پىتكەننى دېزىپىتكەن، وەك ئە وە لە ئەشكەوتىكى قوللدا بىت قاقا كانى شەپۇل شەپۇل دەنگىاندە دايە وە. كە تە ماشاي پوخسارىت دەكىرد، لە وە ئالۋىز ترو سەير تربۇو پىتكەننىكى وەها ئىنانەي ھەبىت. ئىنجا گووتى: ئىنلىكى بە ويقارە. بە راستى بە ويقارە، حەيف شۇوى بە و عەرە بە كردو، بچوکه كەشيان لەكەلىدا دايە قاقاى پىتكەننى، پىتكەننى ئەو يىش لەگەل روخسارىدا نە دەگونجا، ھەندىتىجار لە پىتكەننى دىۋىيک دەچوو تو زىك بارىكت كەرىپىتە وە. ھەندىتىجار يىش گەرەبۇو، وەك پىتكەننى ئەكەرە كوردە كانى لىتەھات كاتىك لە سەر شانق دەھرى پادشاھىك یان ئاغاى گوندىك دەبىن.

گووتى: ئىنلىكى نە جىبى، تا بلىتى چاكە، بەھەزلى و ئىحسانە.

درېزە کە یان لە منى پرسى: تو بىنیو تە... بىنیو تە؟ لە بەينى خۇماندا بىت چۈنە؟

من كە پىاوم دەبىنى بە وجۇرە بىتمانىيە باسى ئافرەت دەكەن، پشانە وەم دەھاتى. بىئە وە سەيريان بەم گووتىم: نازانم چۈنە، بەلام دەزانم ئە و

منی به گرتداوه.

بچوکه که یان هستاو که مینک به ژووره که دا سورایه و هو گووتی: هن
جه لاده تی کوتر، مه سله که وا به قورسی مه گره، تو میوانی نیمهیت، به
شهره فم تو میوانی نیمهیت.

دریزه که شیان هستاو بیشه و هو سه یری من یان هاوریکه بکات، و هک
ئه و هو پرقوشه پینکه نین بکات، به کومه لینک دهنگی جیاواز پینکه نی و دوایی
به هاورپینکه ای گووت: سبده ینی له تله فزیون چاوپینکه و تنم هه یه، تو ده لیت
کام پینکه نینه یان باشه. له گهل مه سئولیکی ئه ولادایه له سه رئه منی قه و می.
هاورپینکه ای دووباره پینکه نینه کانی پی دووباره کرد و هو گووتی: هیچیان
به کلک نایه ن، بق سومعه حیزب خراپه تو و پینکه نیت، محاوله بکه
هیچ پینکه نیت، به ویقاره و دانیش و قسے خوت بکه.

ئه و ماوه یه و هک ئه و ببوو منیان بیرچوو بیته و هو، به دووقولی له سه
کومه لینک با بهت قسے یان کرد که من له هیچیان تینه گه یشت، قسے کانیان
پرپبوو له ناوی خلک و شوین و دهزگای سه یرسه یر که پینشت
نم بیستبوون، له سه ره ره که سینک ده و هستان به وردہ کاریه کی بیویته
قسے یان دهرباره هاورپینکان و پاره کان و شهريکه نهینیه کانی ده کرد،
دو اتر که له و باسانه ته او ده ببوون ده که و تنه سه ره باسی ژن و خوشک و
کچه کانیان، پینکه و هو به جو ریکی هیستربی پیده که نین، قسے کانیان ده چووه
ناو وردہ کاری زور بیشه رمانه و هو. بچوکه که یان زور وردتر باسی هندیک
چیرزکی خوی ده کرد، زور جار دریزه که یان ده یکیشا به شانیدا و ده یکووت:
درؤمه که، به شهره فم، من دهیناسم، تو هر به پیاو نازانیت، ده لیت: تو
پیاو نیت. بچوکه که له پینکه نیندا و هک مزراح ده خولا یه و هو دهستی ده گرت
به زگیبیه و هو ده یکووت: من پیاو نیم... پیاو نیم؟ ئای باوکه برق، تو شهره فت
وای به من گووت.

من نازانم چهند سه‌عات به رده‌هامبوون، له‌ساتیکدا هستمده‌کرد ئەمجۇرە سەربوردو پىنگەنین و خۇق نىشاندانه شىۋىيەكى تازەيە لە ئەشكەنجه‌دان كە پىنده‌چوو من يەكتىك بىم له‌وانەي له‌سەرتاوه ئەو مىتىودەم له‌سەر تاقىدەكەنەوە.

دواجار گەرانەوە بۇ سەر من و گۇوتىيان : جەلادەتى كوتىر، به شەرهەم سامىر سەعدان نزخى سەرەسىۋەدەيەكى لاي ئىئىمە نىيە، عەرەبىتكى باوهەحىز تو كوشتووته يان نەتكۈشتۈوە موشكىلە ئىئىمە نىيە. ھەزار سامىر سەعدان و سەلكە تورىك لاي ئىئىمە وەكىو يەكن. ئىئىمە يەكشىتمان لە تو دەھۆيت، پېتىمان بلىنى : نەخشەكان كوان... ها... نەخشەكان كوان. ئەگەر بە پىاوهەتى دەماندەپتى باشە، بە پارە دەيفرۇشىتەوە چەند دەلىتىت پارە دەتىدىنى، ئەگەر نائەوا بە شەق لەورگى دەرددەھىتىن، بەلام دەبىت بىدەيت بە ئىئىمە، دەبىت بىدەيت بە ئىئىمە، نەيدەيت بە موحەقىقە كانى ئەولا... تىنگەيشتى. دىارە ھەپەشەكانى سەختىر و دىزىوتىر و پېرىجىنۇتربۇون لەوەي من لېرەدا دەينوسمەوە، بەلام بۇ ساتىك راوه‌ستام و لە چاوتروكانيكى كورتدا لە زۆر شت تىنگەيشتى. بە ئەسپاپى گۇوتىم: نەخشەي چى؟

درىزىزەكە يان شەقىنگى لە كورسىيەكەم ھەلداو گۇوتى: تاقەتى تۆم نىيە، درقىو دەلەسەم بۇ مەكە، من لەوسەرەوە دېمىمەوە، سامىر سەعدان پېش مردن ھەموو شتىنگى بۇ ژەنەكەي باسکردو، كاغەزىنگى بەدەست و خەتى خۆى نوسىيە، باسى ئەو نەخشانەي تىاڭردو كە تو تەننیا كەسەت كە شاردۇوتەوە، گوپىگەرە ئەوە لە خەيالى خۇت دەركە بە تەننیا بىفروشىتەوە. ئەو نەخشانە گىرنىڭ... ئىتىر نامەۋىت گويم لە يەك درق بىت، تاقاتم لە درق چوو، شەش مانگە بۈووم بە موحەقىق زەلام نەبىنى پاستى بلىت، يەك كەسم نەبىنى خۆى وەك پىاوه بىتە پېشىن و پاستى بلىت... ھەمووتان ھەر دەبىت بە شەق شتەكانغان لە ورگ بەھىتىنە دەرى، بەپاستى حەوسەلەم نىيە.

من دهمزانی ئیدی لیره وه شته کان دهچنه قۇناغىتىکى ترسناكتىر. بەلام
بىئەوهى باكم ھېبىت گووتىم: نازانم باسى چى دەكەيت.
بچوکەكاييان بە دەموجاۋىتكى زۆر مۇنەوه هاتە پىشىن و گووتى: دەبىت
بزانىت، چارى ترت نىيە.

گووتىم: بەلى چارى ترم ھەيە.
بەسەرسامىيەوه گووتى: چىيە؟
گووتىم: ئەوه يە بەرم و هيچقان پى نەلەيم

ھەر ئەوه شەوه منيان گواسته و بۇ جىڭكايەكى دى، نيوەشەويىكى تارىك
منيان لەو چالە هىتىنایە دەرى و بىرىداتم بۇ شۇوتىنىكى نەزانراوى دىكە، كاتىنگ
سەركەوتىم و سەرم ھەلبىرى تىكەيشتم من چەند رۇزە لە مالىتكى چكولانەي
دووردىستدا دىلم، شەويىكى ئىجگار جوان بۇو، وام ھەستكىردى ئاسمان پەرە
لە ئەستىزەرەنگ، نەمزانى دەمبەن بۇ كوي، بەلام دواي ئەوهى
چاوابيان بەستەوه دوو سى سەعات لە ئۇتومبىلىكدا پۇيىشتىن، لە جىڭكايەكى
تر دايانگىرم و خستىمانە ژۇورىتكى تارىكى دىكەوه كە پەنجەرەكانى
لەدەره وە بە بلۇك ھەلچىراپۇون. ژۇورىتكى چكۈلەبۇو، تەوالىتىنىكى زۆر
پىسى لەسەر بۇو. لەو ژۇورەدا دوو پىاوه سەمیل رەشەكەي يەكەمین جار
كەپانەوه يەكىنگى ترييان لەكەلداپۇو ناوى سەيىھە بۇو. پاش كەمېنگ
خۆيان پۇيىشتىن و منيان بۇ سەيىھە بەجيھېشت كە شارەزايەكى
بىتىنەي ئەشكەنجه بۇو. باسى ئازارەكانى خۆم ناكەم، باسى ئەوه چەند
رۇزە لە لىدان و بىرسىتى ناكەم، من كەسيتىك نىيم شارەزايى كەپانەوهى ساتە
حىكايەتى ئازارەكان بىم، ئەگەر چىرۇك نوسىشىبام تەنبا لە نوسىنەوهى ساتە
ئاسايىيەكانى ڇياندا دەستەرنگىن دەبۈوم. لەو مالە تازەيەدا سەرسەكۈوتى
دوو پىاوه كورت و درىزىھە ونبۇو و تەنبا موحەقىقە سەمیل رەشەكان
دەھاتنەلام و دەياندووانم، لە نەخشەكان بەولاؤھە هيچى دىكەيان نەدەۋىست.

من بپیار مدادبوو تا بتوانم بەرگە بگرم، تا بتوانم ئەو نەخشانە نەدەم بە هېچ پۇچىلە بەرىك. بەلام بە ئەندازە يەك لاۋازبۇوبۇوم ھىدى ھىدى دەسەلاتم بەسىر لەش و بىركرىنە وەئى خۆمدا وىنەكىردى. من ئاڭا دارنە بۇوم لەدەرە وەچ تۈرىنىكى سەيرى مەلەمانى و شەر لەدەورى من پۇودەدات، بە شىتوھىيەكى زۇر نەيتى گوازرابۇومە و بۇ ئەو زىندانە تا هېچ كەسى دى دەستى نەگاتە من و دەستى نەگاتە نەخشەكان كە خەلکانىكى زۇر دەيانويسىت بىكەن بە باپەتى گەمەيەكى سىياسى و ئالوگۇپى سەدان ھەزارى لەسەر دەكرا. لە شەويىكى تارىكى دىكەدا دواى شەرە تەقەيەكى كەم كۆمەلەتكى چەكدار خۇيان كىرد بە زىندانە كەمداو بە نىيە مەردوویى مەنيان رفاند، دىسانە وە لە جىتىكى بچوکدا مەنيان گواستە و بۇ شۇيىتىكى دىكە. دواى چەند سەعاتىكى من خۇم لە ژۇورىكى دىكەدا بىننېيە وە، لە مالىكى چۈلدا، سەير ئەو بۇو ئەمجارە پىاوه كورت و درىزەكە بە خۇيان و پىنکەنинە كانىانە وە دەركەوتە وە لە ھەمان جىنگاوه دەستىيان پىيىركەدەوە كە لەدوا دانىشتىدا كوتايىمان پىتەنباپوو. ئەوانىش پىسپۇرىكى تايىبەتى ئەشكەنچەيان ھەبۇو، كورپىكى گەنج بۇو بە مەلا جەلالى تەور بانگىاندە كىرد. مەلا جەلالى تەور چەند قاتىكى لە سەھى سەيىھە دېنەتربۇو، كە تاقەتى نەبايە ليىمدا چىرۇكى ئەو كەسانەي بۇ دەكتىرامە وە كە بەدرىزىايى ژيانى بە تەور كوشتوونى، ھەندىجار بۇ قوربانىيە كانىشى دەگریا، كە تەواودە بۇو سەرەي ماچدە كىردم و دەيكۈوت: بە قوربانىت بىم، بە خوا زۇر ئەزىزە تەمدايت. ھەندىجاريش لە ناوهپاستى لىدانە كەدا حەيزەرانە كەى دادەناو دەستى دەكىد بە گريان و دەيگۈوت: باوکە بۇ من چەند عاتىفييم. دىيارە زۇربەي وەخت بە جۇرىكى ئىيىگار بىتە حەمانە لىيىدە دام. ھەندىجار لە مردىن نزىك دەبۇومە وە. ھەندىجار دەستمە كىرد بە گريان، لە ھۆش خۇم دەچۈوم ئەوسا وازى لىدەھېنام. چەند ھەفتە يەك لەو مالەدا مامە وە، شەويىك دىسانە وە بۇوە ھەراو زەنایەكى گەورە، كۆمەلەتكى چەكدار كە ھەموويان سەرچاۋى خۇيان

بهستبوو، هاتنه ژووره‌کم و منیان وەک پەرۆ کونیک دا به شانی خویاندا و رفاندیام بۆ جینگایه‌کى دى، لەرى دیسانووه دوو پیاوە سەمیل پەشەکە دەركەوتتەوە، سەھى سەھى بە خۇى و دارەکەيەوە گەرایەوە وىزەم... من ھېدى ھېدى لە شىتەكان دەگەيشتم. دوو گروھى جياواز منیان لە يەكتىر دەرفاند، ھەر دووکىان مەبەستيان بۇو من بە زىندۇویى بىرىن و ئەو نەخشانەيان بۆ خۇیان دەست بکەويت. من لەو ماوھىيەدا چەندەھاجار پەيتىدرام، دەيەها بەندىخانەي جياوازم بىنى، چەندەما جار ئەو موھقىقانەم بىنىيەوە، لە سەھەرەنگى درېزدە كە پىتمابۇو زۇر شارو شارقۇچەكە گۈندى گرتۇتەوە، لە زۇرپەھى جینگاكانى نىشتىماندا ئەشكەنجه‌درا، زۇرجار لە ماشىنى داخراودا بە رېڭاي چاوبەستەكەمەوە ناو دارستان و سەر چياو دامىتى نزاراتم دەبىنى كە ماشىتەكان تەيياندەكردن. لە مسەری كوردىستانووه دەيانپەفادىم بۆ ئەوسەر و لەو سەرەوە دەيانھەيتامەوە، لە ھەندىيک جينگا دا گويم لە خەلکانىك دەبۇو بە كرمانجى قسەياندەكرد، ھەندىجاريش حەيرانى خۇشناوەتىم دەبىست. لە سەر دەھەمەنگى زىندانىيەكەمدا دلىبابۇوم لە ھەورامان دىلکراوم، چونكە ھەميشە لە دۆلەتكى نزىكدا گويم لە سياچەمانە بۇو. لەو ماوھىيەدا چەند موھقىقىنى جياوازم بىنى، ھەستمكىردى گروپى ترو ھېزى سىاسى تر ھاتوننەتە ناو گەمەكەوە، من عىنادىيەكى كوشىندەم نىشاندەدا، لە بەرئەوە دەمزانى لەو ساتىدا كە نەخشەكانيان دەستىدەكەويت دەمكۈژن. تەنبا شتىك لە ماوھى ئەو مانگ و سالاندا ھەستم پىتىدەكرد، خۇشەويىستى ژيان بۇو، لەو ماوھ دوورودىريزەزى زىندان و ئەشكەنجه‌دا كە پىتر لە دوو سالى خاياند، دالىيا سىراجە دىن نەبىت ھىچ شتىك ياد نەبۇو. كە دەبۇورامەوە بەردەوام دالىيا سىراجە دىن بەئاگاي دەھەيتامەوە، لەو ماوھىيەدا ھەندىجار ھەستمكىردى لە جينگايەكى دوورەوە باڭمەدەكەت، من ھەميشە سەرەم بەرزىدەكردەوە، بەلام نەمدەبىنى. زۇر شەو وام ھەستىدەكرد

که گویم له موسیقاکه‌ی شاروخی شاروخه، بهلام پیتموایه ته‌نیا خه‌یالیک و ورننه‌یه کی عه‌قلی بwoo هیمه‌تی ده‌دامن و له مردندا زیندوویده‌کردمه‌وه. به‌جوریکی شیتانه حه‌زم له ژیان بwoo، بیری بالکونه‌که‌ی کیلاسی سپیم ده‌کرد، حه‌زه‌که‌م به ئه‌ندازه‌یه‌ک بwoo کومه‌کیکی گه‌وره‌ی پیده‌کردم نه‌مرم... بهلام لای زیندانه‌وانه‌کانم خوم و اپیشانده‌دا که باکم به مردن نییه. له‌و ماوه‌یه‌دا قوناغی زور ترسناکی برسیتیم چه‌شت. هندیجار له به‌ر لاوازی و که‌مخویتی ده‌بایه وازم لیبیه‌تن تا که‌مینک دیمه‌وه سه‌ر خوم و به‌رگه‌ی ئه‌شکه‌نجه ده‌گرم‌وه. له‌و سه‌فهره تاریکه‌دا دووجار پزیشکیان بق هیتام تا نه‌هیلیت بمرم. من ده‌مزانی له هم‌جیگایه‌ک بم زور نامینه‌وه و چه‌ند رؤژیک نابات هیزیکی دیکه ده‌مرفینیت بق ده‌فه‌ریکی دیکه. ئه‌و دوو ساله که جگه له برسیتی و لیدان هیچی ترى تیدان‌بwoo و هک مه‌شق و ئاماده‌کردنیکی جه‌سته‌یی بwoo بق له دایکبوونی مرؤفیکی دیکه، مرؤفیک موسای بابه‌ک ناوی نابوو جه‌لاده‌تی قه‌قنه‌س. من درندیم له هه‌موو گروپه سیاسیه جیاوازه‌کان بینی، ئه‌شکه‌نجه‌ی بپیکی زور له جه‌لاده‌کانی نیشتمانیش تاقیکرده‌وه، و هک ئه‌و ببوو میژووی ئه‌م مه‌مله‌کته به هه‌موو ده‌ستوخته جیاوازه‌کانی خوی له‌سهر له‌شی من حکایه‌تی خوی بنوستیت، له‌شم سه‌رتاپا زام بwoo. جار دوای جار موحه‌قیقه‌کان دلره‌قترو نائومیدتر ده‌بیون، بهلام جار دوای جار توانای به‌رگری من لاوازتر ده‌بwoo، هیدی هیدی ئه‌شکه‌نجه‌ده‌رکانم شاره‌زاترو دې‌تردە‌بیون، ئازاری کوشندە‌تریان ده‌ددام، ئیشی و‌هایان تیا ده‌وروژاندم له‌سه‌ر وو توواناو تاقه‌تی مرؤفه‌وه بwoo به‌رگه‌ی بگریت. بهلام من دواجار به ئه‌ندازه‌یه‌ک عاشقی ژیان بووم که دلنيابووم نامرم. شه‌ویکیان تیگه‌یشتم ئه‌م گه‌میه گه‌ر من کوتایی بق دانه‌نیم له‌وانه‌یه تا هه‌تا هه‌تایه بخایه‌نیت، دوای تیپه‌پین له پرؤفه‌یه‌کی دووروردیز ده‌بایه جورئه‌تبکه‌م و یه‌که‌مین قاچم بخمه سه‌ر زه‌منی ماردن تا کوتایی بهم یارییه به‌نیم که پیده‌چوو یارییه‌کی نه‌بر اووه‌بیت. ئیستا دوای

ئه و سه فره دوورودریزه کاتی ئه و بیو بچمه ناو مرگه و هو رو و بروو سه یریبکم. شه و نیکان دواى ئه شکه نجه دانیکی و هشی رو خام و گوو تم: نه خشکان لای من، چیتر ناتوانم بەرگه لیدان بگرم، هیچ زیندانیک نییه دوو سال بەرگه ئه شکه نجه بەردە و امى گرتیت.

کە امگووت دلنيابووم دەمکۈژن. من لەسەرەتاوه دەمزانى ئه و نەخشانە ناگەنە دەست خەلک، ناگەنە بەرچاواي جىهان، دەمزانى ئه و نەخشانە دەبنە كالايىك هىزىيىك دەيقرۇشىتىو بە هىزىيىك و حىزىيىك دەيکاتە كەرەستەي فشار بق سەر ئه و نەخشانە. دواى ئه و سەفەر دوورودریزەش ھەمۇو بۇون و نېبوونى ئه و نەخشانە. دواى ئه و سەفەر دوورودریزەش ھەمۇو هىزەكانى كوردىستان دەيانزانى چ مەخلوقىتىكى كەللەرق و سەروشكىم، له و دوو سالەدا زيندانى ھەمۇو حىزىبەكانى كوردىستان بىنى، ئىستا ھەمۇو دەيانزانى گەر ئازادمبىكەن چىرۇكەكەي من، چىرۇكى پىاويىك دوو سال هىزە جىياوازەكان لەدەستى يەكتىر دەپ فىتن و لە ھەمۇو كونج و كەلىنەكى ولاتدا ئەشکەنجه ئەتكەن، چ ئابروو چوونىتىكى بەدواوهىيە. بەلام منىش دەمزانى جارىكى تر نايەمە و دەرى، دلنيابووم بەرمنادەن، دەمزانى رۆزىك لە يەتكەن لە زيندانە كاندا پۇچم دەردەچىت و فەريمەدەن كەندەلانىكە و يان لە بن بەردىكى دووردا دەمنىزىن و لەكەل مردىنى منىشدا ئه و نەخشانە بق هەتا هەتايە و نىدەن. دواجار هيوايەكى كەمم ھەبۇو نەخشەكانيان بەھەمن و نەفەوتىت، بەلكو رۆزىك لە رۆزان بکەويتە دەست سىاسىيەكى شەريف و بىخاتە بەردەستى جىهان، من دەمزانى دەمکۈژن، بەلام لايەنېكەم دواى مردىنى من دەبايە نەخشەكان ڑيانىكى تريان ھەبىت، دەبايە بىنگايەكى تر بىخاتە بەر بەلكو رۆزىك لە رۆزان دەستىك بىانھېتىتىو بق بەر پوناكى. ئەوشەوهى كە بىدمىن بق سەر شوينى نەخشەكان، دەمزانى شەوى مردىنى منه، شەوى مردىنى جەلا دەتى كۆتەرە. چەند سەعاتىك بەر لە وەي بپۇين زيندانە وان كەم كاغەزىكى چۈزلانەي دامى، ئەوه يەكەمجار بۇو

دوای دوو سال هه والیکی دهره وهم بق بیت، بهدریزایی ئه و دوو ساله له و
هه مهو شارو شاروچکه و گوندانه جگه له موحه قیقه کان و ئهوانهی که
لیاندەدام هیچ کەس قسەی له گەل نەدەکردم. نامەیەکی چکولەبۇو، دەست
و خەتىکى زۇر جوان لەسەری نوسېبىوو «مالاوا جەلادەتى كۆتى، پىتمگۈوتى
سامىرى بابلى بە تەنبا نامىرىت. باوهەرت پى نەكىردم. ئەمشەو جەھەنەم بە^١
چاوى خۇت دەبىنىت».

له خوارەوە بە ويقارى ئافرهەتىکەوە کە شانازى بە تولەئى خۆيەوە دەكات،
ناوى شاناز سەلیم خويىندهو. ئىستا ئاشكرابۇو شاناز سەلیم ئاكادارى
بەشىتىکى جەرەيانەكەي، خەلکانىتىکى ھەيە بەردهوام شوين و ھەوالى منى
دەدەنلى، دىارە بەشىتەيەكى گشتى يارىيەكە لە شاناز سەلیم كەورەتربۇو،
بەلام دلىاشم شاناز دەستىتىکى گەورەي لە داپاشتنى سینارىيۇ مەدنى مەدا
ھەبۇو، چونكە بەر لە مەدنى بىنیم لە نزىك درەختىکەوە عەبايەكى دابۇو
بە شانىدا و تەوقىيەكى سېپى بە قۇيەوە بەستبۇو و گوينى لە ھاوارەكانى
من دەگىرت، لە ئىتو بلېسىكەندا روبەپۇو سەيرى چاوى كردم و گوينى
لېبۇو کە دەلەيم: ھاوار... ھاوار.

ئه و ئىوارەيە کە منيان بىرد نەخشەكانىيان بەھەمى، تاكە ئىوارەيەك
بۇو چاپيان نەبەستمەوە، ئەو يەكمەجار بۇو دواي دوو سال بە چاوى
كراوەوە روناکىم دەبىنى، جىهانم دەبىنى، پىتەكام دەبىنى. بهدریزایی ئه و دوو
ساله كەر شتىكىم بىدييەلە لە ڑىر چاوبەستەكەوە بۇو. ئەگەرچى دەمزانى
دەمرم بەلام دەلم بە درەخت و ئاسمان و ئەستىزەكان خۆشىبۇو، سەيربۇو
تا دوا ئەندازە حەزمەدەكىد لەزەت لە شتەكان بىبىن.

ئىستا دواي دوو سال زىندان بۇوبۇوم بە مەخلىقىتىکى لاۋاز كە تەنبا
پىستەكەم مابۇوەوە، بەزەحەمەت دەمتوانى بە پىتوه بوهەستم، كەنەفتە و
ئامادە بق مەرگ دەگەرامەوە بق شوينى ئه و ئۆردوگا كونەئى ئاوارەكان
كە شەۋىك لەبەرچاواي من و سامىرى بابلى فرى بق ئاسمان، نەمەزەنلى

به ته اووه‌تی ج مانگنیکه، به لام زهن و سه‌لیقه‌ی خوم پیشده‌گووتم له نیوان کوتایی ئاب و سه‌ره‌تای ئیلولداين، ههوا به جورینک خوشبوو منی شهیداده‌کرد. شوین که مپی ئاواره‌کان وەک هەمیشه خاکیکی فەرامۆشكراو بۇو کە به پوش و درک و گیای کیتىوی داپوشراپوو، پېنج كەس لەوی چاوه‌پوانى من و پاسه‌وانه‌کانیان دەکردى، هەر پېنجیان كلاشیان له پیابوو، دەمانچەيان پى بۇو، له دوور دوو سى ماشىئىم بىنى، هەستمکرد هېزىزىکى زور له سەر قووته و يال و لووتکەكانى دەوروبەر دامەزراون. له ويوه من پىشیانکە وتم بق بن ئە و بەردە گەورەيە، نىشانىدان كە له كويوه زەھویيەكە ھەلەدەن، دووان له پاسه‌وانه‌کان زەھویيەكەيان ھەلکەند و دووانى تر خۆلەكەيان دوورخسته‌و، دواجار ئە و سندوقەيان دەرھىتنا كە به چەرمىنکى پەش داپوشراپوو، يەكىيان به قەمە تەقەلە پوکاوه‌کانى لىکرده‌و، سندوقە ئەلەمنىۋەكەي دەرھىتنا، موشەماي سەر جانتاي يەكەمى دېرى، موشەماي سەر جانتاي دووه‌مى لىکرده‌و و دوايى كەمىك زەحەمەت، هەمۇو نەخشەكانى وەک خۇرى به تازەيى گرت بە دەستىيە وە دايىه دەست پياویکى لاجان سېيى كە به جووتىك كلاشەوە لە نزىك منه‌و و دەستابوو. كە نەخشەكانىان دەستكەوت، پياوه‌کان رؤىيىشتن و تەنیا پاسه‌وانه‌کان لەلای من مانه‌و. پاش دە دەقىقە ئە و پياوه لاجان سېيىلە گەل سى كەسى دىكەدا گەرایەوە و پېنگووتن: لە سەر درەختەكە، دەزانىن كام درەخت دەلىم؟ مازوویيەكى گەورەيە بە دىوی «سەرئاشان» دا دەروانىت. ها سالەكە له ويَا شەرەفى خەچەوتە تەقەى لە كورەكەي كارىم عوزىز كرد. ئالەويادا، وەکو پېنگووتن، دەوروبەر دارەكە پېپووشە، نەختىك چىلەكەو چەۋەپلىشى لىكۆبکەنەو، شوينەكە تادل حەزكەت خوشگىر، ئاسان دەسۈوتىت... دەى بە ساقەتانبىم، ئاگاتان لە خۇتان بىت، دوايىي وەرنەوە بق مالى گول وەزىز، دەزانىن كى دەلىم، دراوسييى كابراي وەرازى... دەى سا بە ساقەتى هىمەتىان بىم. من له وي چاوه‌پيتاندەكەم.

من ته او و تینه گه یشتم دهیانه ویت چیم لیکه ن، به لام به چوار که س
منیان دایه پیش خزیان، من ده مزانی ده مکوژن، به لام جگه له سهیر کردنی
ئاستیزه بیرم له هیچی تر نه ده کردوه، ئوهه ئاموز گاریبه کی منه بوق تو
گه روزیک کومه لیک خله لک توبیان دایه پیش خزیان بؤته وهی بتکوژن،
مه ترسه خوت مه بوروئنه وه، چونکه ئوه شستانه هیچی سوودی نیه،
ئوانه که دهیانه ویت بتکوژن له زهت له وه ده بینن تو بترسیت، به لام تو
هیچ مه که، وا بزانه ده چیت بوق بازار یان شوینیکی تر، گه ر شه و بلو خوت
به ته ماشا کردنی ئاسمانه وه سه رقال بکه، ئاسمان هه میشه جوانه، گه ر
ههور بیت و گه ر سایه قه، گه ر تپوتوز بیت و گه ر سامال، هه میشه شتیکی
تیدایه نه مری و قوولی و بیسنوریت بیرده خاته وه، گه ر سه و زایت لیوه
نزیک بلو سهیری سه و زاییه که بکه، گه ر گول بیت باشتره، به لام گه ر
گول نه بلو ئهوا ههر دره ختیک، گه لایه کی سهوز بدوزه ره وه ته ماشاییکه،
گه ر ئهوانه شه بلو سهیری هه ر شتیک بکه که مرؤف دروستیکردوه،
وهک ئوهی سهیری دیواریک یان شتیکی و هابکهیت که لیت دیاره، بیرم
له و روزه بکه ره وه که ئوه دیواره دروستکراوه، و هستایه ک هاتووه به
دل به رده کانی داناوه ویستویتی جوان ده چیت، کریکاریک بلؤکه کانی بوق
هه لگرتووه و له کاتی پشووه کاندا نان و ماستاویکی خواردوه، بیرم له
کیسهی خواردنی کریکاره که بکه ره وه، بیرم له وه بکه ره وه که بهیانی زوو
هه ماستاوه و شته کانی کوکردوت وه، بیرم له به فری ناو ماستاوه کهی بکه ره وه
که ده سوریت و ده سوریت وه تا نامینیت، و هک ژیان خوتی که له ساته دا
له پارچه سه هولیک ده چیت له ده فریکی ئاودا. گه ر ئهوانه شه بلوون چاو
لیکبندی و بیرم له روزیکی خوش بکه ره وه له ژیانی خوت، یان له جینگایه کی
دیاریکراو، و هک ئوهی بیرم له پولی یه که می خویندنت بکهیت وه، هه ولبدهیت
دیواره کان و ته خته ره شه که و پهنجه ره کانت بیر بکه ویت وه، له و کاته دا که تو
سه رقالی ئوه بیر کردن و اهیت له ناکا و شته کان ده پچریت، و هک فلیمینک

له ناوه راستدا بوهستیت و په رده که رهشیبیت، ئیتر تو هیچت بیرنامیتیت، ده مریت بیئه وهی به ترسناکترین قوناغی مردندا رؤیشتیت که ترسه له مه رگ.

تکایه ئەم ئامۇزگاريانەم بە ئامۇزگارى يەكىن وەرمەگىن کە دانىشتوووه چىرۇكىت دەنوسىت، ئەوه وانەي راستەقىنەي منه کە ئەزمۇونىتىکى درېزىم لەگەل پووبەپرو وەستاندا بەرابەر مردن ھېيە... مردن ھىچ نىيە جە لەو ترسەي کە پىش مەرك ھەراسانتدەكت، گەر ئەو ترسە بېرىت دلىابە ئىدى مەرك بۇونى نىيە.

من ئەو رۇزە دەمزانى دەمرم، بە ھىمنى پىش بکۈزانم كەوتىم و سەيرى ئەستىرەم دەكىرد. منيان لەو درەختە نزىكىرىدەوە، دار مازووپىكى بۇو بە لاتىلىكى پووتەوە، بەرابەرم بە سەد مەتر درەخت و چىستانىتىكى دىكە دەستى پىتەكىد، بەلام لە نىوان درەختەكەي من و دارەكانى دىكەدا پىگايەكى بارىك ھەبۇو. كە لەوانەيە تەنبا چاوى من بىنىيەتى كە چاۋىك بۇو ھىشتا ھەر تىزبۇو، ھىشتالە تارىكىدا دەيتوانى ھەموو ورددەكارىيەكان بىنىيەت. شۇينى درەختەكەي من پووتەن و بەريىن بۇو، دىاربۇو ھەموو ئەو ھاوينە كەس لەو درەختە تەنبا ھەنگەرەن بۇو، چەپ زەبەندىكى سەير لە پوش و پەلاش لەدەورى درەختەكەبۇو، دووان لە پاسەوانەكان كۆمەلېك چىلەك و چەولى تريان كۆكىرىدەوە، دوو پاسەوانەكەي دىش منيان بىرە بەر درەختەكە، درەختىكى سەوزو گەورەبۇو، ئىنجىكار گەورەبۇو، دوو پالى گەورەيلى كىن لى جىابۇبۇوە وەك ئەوهى ھەر لە سەرتاۋە بۇ لە خاچدانى يەكىن بەو چەشىنە خۇرى كەرىپىتەوە. يەكىكىيان لە تورەكەيەكى سېيى چەكۈشىك و ھەندىك شتى دىكەي دەرىھىتىنما كە تائەۋەكتىن من نەمدەزانى ئەو مىخانەيە كە منى پىن ھەلەدەواسىرىم، دووانىيان سەرەتكەوتتە سەر درەختەكەو دوو گورىسيان رەھىلەكىرە خوارەوە، سەرەتا وامدەزانى دەخنەكىتىن، دووانەكەي دى لە خوارەوە گورىسىكەنيان لە قولم ھەلكىشا و

هر چواریان پنکرا به رزیانکرده و بـ سـهـرـهـوـهـ، کـهـ دـهـسـتـمـ کـهـیـشـتـهـ ئـاسـتـیـ
دوـوـ لـقـهـ کـهـ لهـوـیـادـاـ وـهـسـتـانـ وـ لـهـسـهـرـهـوـهـ گـورـیـسـهـ کـهـیـانـ لـهـ چـلـهـبـهـرـزـهـکـانـیـ
ترـبـهـسـتـ وـ منـ بـهـ ئـاسـمـانـهـوـهـ مـامـهـوـهـ، تـاـ ئـوـکـاتـهـ بـکـوـژـهـکـانـمـ هـیـچـیـانـ
نـهـ گـوـوـتـبـوـوـ، لهـوـیـادـاـ دـوـوـانـهـکـهـیـ سـهـرـهـوـهـ دـابـهـزـینـ وـ یـهـکـیـکـیـ بـچـوـکـیـانـ بـهـ پـهـلهـ
سـهـرـکـهـوـتـهـ سـهـرـهـوـهـ لـهـ خـوـارـهـوـهـ ئـهـ وـ چـهـکـوـشـهـ زـهـبـهـلـاـحـهـیـ بـرـدـهـسـهـرـیـ وـ
بـهـوـانـیـ دـیـکـهـیـ گـوـوـتـ: مـیـخـهـکـانـمـ بـهـنـیـ. یـهـکـیـکـیـ مـیـخـهـکـانـیـ دـایـهـ دـهـسـتـ وـ ئـهـ وـ
گـوـوـتـیـ: یـهـکـهـ... یـهـکـهـ.

گـورـیـسـهـکـانـ مـنـیـانـ بـهـ جـوـرـیـکـ بـهـ درـهـ خـتـهـکـهـوـهـ چـهـسـپـکـرـدـبـوـوـ، ئـهـ وـ پـیـاوـهـیـ
سـهـرـهـوـهـ زـهـ حـمـمـهـتـیـکـیـ زـوـرـیـ نـهـبـوـوـ، دـهـسـتـمـ بـهـ لـقـهـوـهـ بـنـوـسـیـتـیـتـ کـهـ خـوـیـ
لـهـسـهـرـیـ وـهـسـتـابـوـوـ، ئـهـ وـ یـهـکـهـمـیـنـ مـیـخـیـ بـهـ دـهـسـتـهـ چـهـپـمـداـ دـاـکـوـتاـ. مـنـ
ئـازـارـیـکـیـ زـوـرـمـ هـبـوـوـ، بـهـ لـامـ هـاـوـارـمـ نـهـکـرـدـ، هـیـنـدـ هـهـیـ سـهـیـرـیـ ئـهـسـتـیـرـهـکـانـمـ
کـرـدـ بـهـدـنـگـیـکـیـ غـهـمـگـیـنـ گـوـوـتـمـ: هـاـوـارـ... هـاـوـارـ. کـهـ مـیـخـهـکـهـیـانـ لـهـ دـهـسـتـیـ
دـوـوـهـمـمـداـ رـاـداـ. مـنـ هـسـتـمـدـهـکـرـدـ خـهـرـیـکـمـ بـیـهـؤـشـ دـهـبـمـ، لـهـ نـیـوانـ ژـیـانـ وـ
مـرـدـنـدـاـ بـیـرـمـ لـهـ دـالـیـاـ سـیـرـاـجـهـدـیـنـ کـرـدـهـوـهـ، بـیـرـمـ لـهـ وـ کـچـهـ دـلـگـهـوـرـهـیـ کـرـدـهـوـهـ
کـهـ مـنـیـ لـهـ مـرـدـنـ رـزـگـارـکـرـدـ، دـهـمـزـانـیـ گـهـرـ بـزـانـیـتـ وـ اـمـ لـیـتـدـهـکـهـنـ هـمـموـوـ
شـتـیـکـ دـهـکـاتـ بـوـئـهـوـهـیـ پـزـگـارـمـبـکـاتـ، دـهـمـزـانـیـ مـنـیـ خـوـشـنـاوـیـتـ، بـهـ لـامـ
دـهـمـزـانـیـ ئـیـسـتـاـ لـهـ هـرـ شـوـیـنـیـکـیـ دـوـنـیـادـاـ بـیـتـ فـرـیـشـتـهـکـانـیـ پـیـیدـهـلـیـنـ کـهـ مـنـ
دـهـمـرـمـ، دـلـیـ بـیـتـیـ دـهـلـیـتـ مـنـ دـهـمـرـمـ. لـهـ سـاـتـهـ دـاـ خـهـفـتـ لـهـوـهـ دـهـخـوارـدـ کـهـ
دـالـیـاـ سـیـرـاـجـهـدـیـنـ رـوـزـیـکـ لـهـ رـفـزـانـ دـهـزـانـیـتـ کـهـ بـهـوـشـیـوـهـیـ کـوـشـتـوـوـیـانـ وـ
دـهـلـیـتـ: کـوـپـیـ پـورـ بـوـ وـایـانـ لـیـکـرـدـیـتـ. مـنـ لـهـوـ کـاتـهـ دـاـ هـیـزـیـکـیـ گـهـوـرـهـمـ دـایـهـ
خـۆـمـ بـوـئـهـوـهـیـ بـهـ هـوـشـیـارـیـیـهـوـهـ بـچـمـهـ نـاـوـ مـهـرـگـهـوـهـ. لـهـ رـاـسـتـیـداـ مـهـرـجـ نـیـیـهـ
هـمـموـوـ کـهـسـیـکـ بـرـیـارـبـدـاتـ کـهـ دـهـبـیـتـ بـهـ هـوـشـیـارـیـیـهـوـهـ بـچـیـتـهـ نـاـوـ مـهـرـگـهـوـهـ.
بـهـ لـامـ مـنـ تـهـکـانـیـکـمـ دـایـهـ خـۆـمـ وـ گـوـوـتـمـ: هـاـوـارـ... هـاـوـارـ. هـهـسـتـمـکـرـدـ ئـهـ وـ
دـوـوـ وـشـهـیـهـ خـهـبـهـرـمـدـهـکـهـنـهـوـهـوـ تـیـنـمـ دـهـدـهـنـیـ. لـهـوـکـاتـهـ دـاـ بـیـنـیـمـ دـهـسـتـ لـهـ
سـهـرـ سـنـگـیـ چـهـپـمـ دـهـدـنـ، هـهـسـتـمـکـرـدـ یـهـکـیـکـ بـهـ هـیـزـیـکـیـ ئـهـفـسـانـیـیـ ئـهـ وـ

میخه بناو کوشت و خوین و ده ماره کانی سنگمدا ده باته ژووری، مینخیکی دریز که بهشی ئه و ده کات له سینه باریکه کهی منه و ده رچیت و له دره خته کهش بچه قیت. ئا له ویادا گویم له فلووتکهی شاروخی شاروخ بووه و، ئاله و ساته دا سهیر مکرد و شاناز سه لیمیشم له ناو دره خته کاندا بینی له تاریکیدا سهیر مده کات. وەک چاوه پروانمده کرد نه بورامه و، وەک چاوه پروانمده کرد نه مردم، شتیک له هوشم تیدابوو، تەمیکی سېی له بەرچاوم دههات و دەچوو، ئازاریک که پیشتر شتى وەها کوشندەم نه بینبیو سه ری پرده کردم له هاوار، له و ساته دا هیچ له نالین و نه نالینی خۆم تینه دەگەیشتم، بەلام گویم له فلووتکه بwoo نزیکدە بیتەو، دلنيابووم شاروخی شاروخ لیمەو نزیکه. ئاگادارنه بووم که مینخی چوارهه میان به لای پاستمدا داکوتا، بەلام له و ساته دا که ئاگریان له ژیر دره خته که دا کرده و گریان له پوش و پەلاشەکه بەردا تامن و ئه و دره خته پېنکەو بسووتین لە ناو ئاگرە کەدا شاناز سه لیم بینی به زەردە خەنەی يەکیکەو شەپیکی گەورەی برد بیتەو سهیر مده کات. کە له هوش خۆم چووم تە ماشای چاوه عەیارە کانی شاناز سه لیم دەکرد، ئه و کیزەی به لە زەتیکی کەورەو سهیری مردنی منی دەکرد.

دواتر من شاروخی شاروخ بینی به ناو ئاگرە کەدا دیت، ئه و م بینی مینخە کان له دەستم دەردەھینیت، مینخە کان له سەر سنگم دەردەھینیت، دەمختە سەر دەستى خۆی، به ناو ئاگرە کەدا تىدەپەریت و دەلتیت: جە لادەتى كۆتۈر ئىستا كاتى ئە وەيە پېنکەو بچىن بۇ شارى موسىقاره سپیله کان. ئىدى تەواو، ئىدى ھەموو شتیک تەواو، تو لە گەل مندا دەرپۇيت بۇ ئەوى، بۇ سەیر ترین شارى دونيا... لەوى ئۆقیانوسى جوانىيە کان چاوه پروانمده کات.

دوا کتیب

(بە حىكايەتى عەلى شەرەفياز)

مآل‌اوایس لەقەقەنس

چەند سالیک دواتر من و جەلادەتى كوتىر پىكەوە كەپايىھەوە بۇ ئەو
نزاھە و ئەو درەختە سووتاوهمان بىننېيەوە، ئەو لاپالە كەورەيەمان بىننېيەوە
كە پىتەچۇو دواي ئەو ئاگەرە هيچى دىكەي تىا سەوز نەبۈۋىتتى. ئەو پۇزە
جەلادەتى كوتىر شوئىنى مىتخە كوشىنەكانى لەسەر درەختەكە نىشاندام، ئەو
لەقە سووتاوهى نىشاندام كە لەسەرى سەرەوە هيتسىتا پارچە كورىسىك
بە بەرزىرىن چلىيەوە رەشەبا يارى پىتەكىرد. شوئىنى وەستانى شاناز
سەليمى نىشاندام لە ناو دارەكانى ئۆبەردا، شوئىنى وەستانى بکۈزەكانى،
ئەو جىڭايدى شاروخى شاروخ بىا رۇيىشتىبوو. ھەممۇ شىتىكى لە بىربرۇو،
چاوى دەنۋاقاند و تەواوى وردىكارييەكانى ئەو شەوهى لەبەر دەگۈوتەوە.
لەراستىدا جەلادەتى كوتىر ئارەزوو يەكى نەبۈو ئەو جىڭايدى نىشانى من
بدات، بەلام ئەو ئارەزوو زۆرەيى من بۇ ئەوهى لە پال ئەو درەختەدا
وينىيەكى فۇتقىرامەتتى جەلادەتى نەرمىكىد و لەكەلمدا كەپايىھە ئەو
جىڭايدى. هەر بەو بۇنەيەوە شوئىنى كامپى ئاوارەكان و جىڭايدى شاردنەوەي
نەخشەكانىشى نىشاندام. لە ژىير ئەو درەختەدا دووبارە حىكايدىتى
پەپىنەوەكەي خۇرى و ئىسحاق و سەرەنگى لەو زى شۇومە گىزرايەوە
كە لەو بەر چەندىن جارى دى بۇ ھەموومانى گىزابۇوەوە، كەپانەوەي
خۇرى و دالىيا سىراجەدىنى بۇ شارى تەپوتۇزە زەردەكان دووبارە كردىوە،
مەنەلۇكە درىزەكانى خۇرى گووتەوە، سەفەرى خۇرى بە ئۆقىيانوسى

هاواره کاندا باسکرد، گهشتی نیو زیندانه کانی گیڑایه وه. من ویستم لهو یوه هیلینک یان نیشانه یه ک بدؤزمه وه بمباته سه ریگایه ک بهره و شاری موسیقاره سپیله کان، بهلام هیچ جوره ناسه واریکی وام نه بینی. بهلام هه او رو خساری ئه و شوینه، دهنگی بالنده غەمگىنە کان، سروھی پر حەسرەتی با به کۆ نیشانه یه کى ئاشکرا بابون بۇ سروشتى ئەفسانە بى شوینە کە. کاتینک لە بن ئه و دارەدا وەستام کە ئاسەوارى ئه و ئاگرەم بىنی کە جووتىارى گوندە کانى دەرورى بەر دەيانگۇوت: گەورە ترىين ئاگرې بۇوە لە مىژۇوى ئه و ھەر يەمدا. دەمزانى جەلا دەتى كۆتر لەو خالە وە، لەو بن درەختە وە بهرە و شاری موسیقاره سپیله کان سەفرى يېرىدو. پىدانان لەو جىڭايەدا بۇ من وەك پىخستە سەر ئه و خالە بۇو کە كۆلۆمبوس لىنوهى گهشتى خۆى دەست پىنگىردو. من دەبایه ئه و شوینە بىنیم.

جەلا دەتى كۆتر لەو خالە وە بهرە زەمین و زەمانىتكى دى چۈوبۇو کە لەوانە یه بۇ خەيال و تىنگى يېشتىنى ئىمە سەخت و نائىسايى بىت. دەبایه جەلا دەت بە نیو ئازارىكى وا گەورە ئاگرېتكى وا ساماناكدا بىروات و لە سەر زیندوو بىيىتە وە. جەلا دەت لەو بالدارانە بۇو کە بە ناو مردىدا دەرۋىشت و دەگەرپايە وە، من کە سەيرى ڈيانى دەكمە هەستە كەم سى جار بە نیو مردىدا تىپەرپىوھو ھەستا وەتە وە، جارى يەكەم ئه و کاتىلىكەل تىپېتكى موسىقارى مەنلا ندا تووشى پۇودا وېتكى ترسناك دەبن و ئەم تەنبا كەسىتكە دواي بىتھۈشىيەكى دوورودىرىز ھەلدەستىتە وە، جارى دووەم كە لە كوشتارە گەورە کانى باشۇوردا، لەو سەر دەمەدا كە سەدان ھەزار كورد لە باشۇور تىرباران دەكرين، ئه و يەكىنکە لەو كەسە دەگەن نانەي سىتەميش ئه و جارە یه کە دەيگەتىتە شارى موسىقاره سپیله کان. ئه و شەو شاروخى شاروخ بە بىرینە كانىيە وە ھەلەيدەگرىت و بهرە و ئه و شارە دەيىبات. ئه وەي ئىستا جەلا دەتى كۆتر لە بىرېتى ئه وەي کە لە جىڭايە كدا

دوو ئەسپى سېي چاوهروانىاندەكەت، دوو ئەسپ كە بەرھو زەمینىتىكى ترو دۇنیا يەكى تر دەيانبەن. بە پىگايەكى درېزىدا كە تەنبا بە ناو مىرگ و سەوزا يى و دەرياچەي سەير سەيردا دەپروات. زەھوييەك زەمینى راستى نىيە و زەمینى خەياللىش نىيە، سەر بە زەمین نىيە و سەر بە غەيىيش نىيە. شاروخى شاروخ بەدرېزىايى پىگا ئەو ئاوازانەي بۆ لىدەدا كە بىچ بەبەرى مىدووھەكاندا دەكەنەوە، كە زام چاکدەكەنەوە. لەو پىگايەدا بۆيەكە مەجار جەلا دەت دواي چەندىن سال پىتىدە خستەوە سەر خاڭى مۇسىقا، لە ويادا دەلىابۇو پېنى خستوتە زەھوييەكى دىيەوە كە جوگرافيا يەكى ترى هەيە. زامەكانى لە ويادا هيىدى وندەبۈون، ئازارەكانى ھىوردەبۈونەوە، دەيتوانى پۇناكى بۆزگارو سەردەمەنلىكى دىكە بىبىنتىت، بەدېزىايى پىگا بالىندە سېپىيەكانى خۆى دەبىنېيەوە دووبارە بەسەر سەريدا دەفرىن، دوو سال بۇو بالىندەكانى خۆى نەبىنېبۇو، دوو سال بۇو تەنبا لە خەودا ئەو بالدارە سېپىيانى دەبىنى كە پىشەنگى دەركەوتتى ئەردىكى دىكە بۈون... ئىستا بە ھەزارەها بەسەر سەريدا دەفرىن. شاروخى شاروخى پىتىدەگۈوت: جەلا دەتى كۆتر ئەوە بالىندەكانى تۇن، ئەوە بالىندەكانى تۇن لە پىشمانەوە دەرقىن بۆ شارى مۇسىقارە سېپىيەكان. جەلا دەت ئىستا دەيتوانى لەسەر ئەسپەكەي دابەزىت و لەو كانىيە سىحرارو بىيانەدا ئاۋىتكى نوى بخواتەوە، بىرینەكانى بشوات، چاوبنۇقىنەت و لەزەت لە مۇسىقا بىبىنتىت. شاروخى شاروخ وەك ھەميشە پىر لەوە بەقسە بۆى بدویت، بە مۇسىقا لەگەل جەلا دەتا دەدوا. دەرقىشتن و دەرقىشتن و ئاوازە جاویدان و پىر ئەفسونەكەي شاروخ ھەستى ونبۇون و نوقمبۇونىكى قۇولى لە ئەبەدىيەتدا تىا دروستدەكرد. شەۋىنەكىان ھەر دووك لەسەر ئەسپەكانىان دەرقىشتن، دوايى كۆملەنلىك ئاوازى سىحراروئى جەلا دەتى كۆتر لە شاروخى شاروخى پىرسى: ھاوردىم ئەو شەوهى من تۇم لە شارى تەپوتۇزە زەردەكانى باش سوردا بىنى، تۆ دەتزا نى من دەبىنېت يان نا؟ چى تۆى لە شارى مۇسىقارە سېپىيەكانەوە

هینایه و بُلای من؟ شاروخی شاروخ به خنده و گووتی: جهلاهتی برآم، من ده زانم توئیستا شوینه کان و ظاراسته کان ناناسیتی و، به لام ئهی دوستی ئزیزم، شاری موسیقاره سپیه کان بھشیکی تایبەتی هممو شاره کان و شوینه کانی دونیایه، وەک شاری سوزانییه گەمگینه کان کە ئەویش دیویکی تری هممو شاره کان بُوو، جهلاهت له ناو هممو شاریکدا چەندین شاری دیکه هەیه کە مرۆف له پۆزه ئاساییه کاندا نایبینیت، ئوانی چاویکی ساده و پۆحیکی ساده و خەیالیکی ساده بیان هەیه نایبینن، من و تو له بنه ره تدا خەلکی يەک شارین، هر دوو کمان خەلکی شاری موسیقاره سپیه کانین، ئەو شاره کە شاری جوانییه مردووه کانه، ئەو جوانییه جاویدانه‌ی چاوه روانی گەپانه و دەکەن. من له هەر شاریکی دونیادا بِم هەر له شاری موسیقاره سپیه کانم، چونکە هیچ شاریک نییه له سەر ئەم ئەستیرە یە پېنە بیت له جوانی کوژراو، هیچ شاریک نییه پېنە بیت له ئاوازی کوژراو، له شیعری کوژراو، له تابلقی خنکیتراو. هاولاتیانی ئەو شاره له هەر کویی زەمین بن يەکترى دەناسنە و، چونکە شاریک لەيەك کاتدا له هممو جىتكايىکە، هەر كەسەو له مالى خۆى و شوینى خۆيە و دەتوانیت بیبینیت، گرنگ نییه تو خەلکی چ كىشۇرەتىكىت گرنگ ئەوەيە کە گەر ويست شاری موسیقاره سپیه کان بیبینیت دەبیبینیت، دەكىرىت دوو مرۆف يەكىكىيان له مسەری زەمین بیت و ئەوی تريان له سەری زەمین، به لام له سەر زەوی دەزاکىن، ئەو شاری موسیقاره سپیه کاندا بن. شاری موسیقاره سپیه کان ئەو غونچانه له نیویدا دەكىرىتە و کە بەر له گاشانە و بیان له سەر زەوی دەزاکىن، ئەو باغچانە ئىدایە کە له سەر زەوی سەوز نەبۈون، ئەو كەتىبانە ئىدایە کە نەنوسراون يان نەخويتزاونە تەوە. ئەو نامانە ئىدایە کە نەگە يشتۇن بە خاوهە کانیان، هەندىك كەس هەن هەر له سەرە تاوه دەزانن کە ئەوان خەلکی شاری موسیقاره سپیه کان و هەندىكىش ھەن نازانن. من کە له بەرە کانی جەنگ ھەستامە و دەمزانی دەچم بُوكى، ئەو كات منىش وەک

تۆ شارى مۇسىقارە سېپىيەكانم نېبىنىيىو. بەلام جەلادەت دەبىت بىزانتىت ئەم شارە مۇسىقارى كەرۈكى لەسەر ھەموو ئەم ئەستىزىيە ھەيە، من يەكىنكم لەوانەي دەگەپىم و نىشته جىنكانى ئەو شارە لە زەھى دەدۇزمەوه، ئەو كەسانە دەدۇزمەوه كە دەتوانن جوانى كۆزراو لە دلى خۆياندا ھەلگرن و لەسەر زەھى زىندۇوبيكەنەوه.

جەلادەتى كۆتر لە ھاوريكەي دەپرسى: شاروخى شاروخ ئەمىشارە لە كەيەوه ھەيە؟

شاروخى شاروخ بەسەر ئەسپەكەيەوه پىش دەكەوت و دەيگۈوت: ئەم شارە لەگەل لەدایكبوونى مەرقۇھەوە لەسەر زەمین بۇونى ھەبۇوه، تا مەرقۇھەوە پىر لە جوانىيەكانى خۆى دووربىكەويتەوە زىاتر لە شارى مۇسىقارە سېپىيەكانىش دووردەكەويتەوە... كەمتر دەبىنېت، كەمتر ئامازەكانى دەناسىتەوە. تا زىاتريش لە جوانىدا نوقۇم بىت، زىاتريش لە دەرگاكانى ئەم شارە نزىك دەبىتەوە. ئەو شەوهى من بەرهە شارى مۇسىقارە سېپىيەكان بەرپىوه بۇوم، ئەو تەننیا من نېبۇوم كە تۆم بىنى، بەلكو توش منت بىنى... تۆ كە ئىشتىاقىنلى قۇولت تىدایە بۇ يەكىرىتەوە لەگەل زەربىايى جوانىيەكاندا، تۆ كە لە قۇولايى پۇختىدا، لە قۇولايى خەونەكانتدا ئىشتىاقىنلى قۇولت تىدایە بۇ دېزىنەوهى جوانىيە ونبۇوه كانى خۇت. جەلادەت ئەو تۆي ئەو مەرقانە دەدۇزىتەوە كە يارمەتىت بەھەن بگەيىتە شارى مۇسىقارەكان، تۆ بۇويت منت دۇزىيەوه، تۆ بۇويت منت والىكىرد بگەپىمەوه بەدواىدا. ئەو مۇسىقارە مردووهى ناو تۆ بۇو، منى بانگىرىد، من بەدەنگ ئەو مۇسىقارە مردووهى ناو تۆوە ھاتبۇوم... تۆ دەبىت بىتىت بۇ شارى مۇسىقارە سېپىيەكان و راسپاردەيەك وەرگرىت و بىيگەينىتەوە دونىيا... ئىتىر ئەم پىڭايە پىڭايى ھەمىشەبى تۆ دەبىت، كە من تەننیا وەك دەلىل و يارىدەدەر لەگەلتدا دىيم و دەچم. من دەلىلى تۆم جەلادەتى كۆتر... دەلىلى تۆم.

شارى مۇسىقارە سېپىيەكان شارىكە تا مەرقۇھە ئەچىتە ناوى

نازانیت چیه، شاریکی سپی بیسنوره که مروف هرگیز نازانیت له
 ج دهروازه یه که وه ده چیته ژووری، له نیو ده ریایه کی به ریندایه له گیا
 سهوز، مروف ده توانیت ئه و شورا سپیه گوره یه بیبنیت که له هم
 چوارلاوه ئابلوقه یداوه، شورایه کی ناکوتایه که چنده به ناو شویندا
 ده روات هیندهش به ناو کاتدا تیده پریت، شورایه کی بیپانه وه که هیچ
 بونه وه رینک و مروقنیک و بالنده یه ک ناتوانیت به چوارده وریدا بسوریت وه،
 گهر یه کیک بتوانیت به ئاقاری شورا که دا بروات وه ک ئوه یه به ئاقاری
 ئه بە دیبیه تدا بروات، گهر یه کیکیش بتوانیت هه موو ئه و شاره بگه پیت وه
 ئه وه وايه به ناو خهون و جوانی و ئازاره کوژراوه کانی مرقدا به دریزایی
 میژوو بگه پیت. هر کسینک به سوار ئه و ئه سپه سپیانه وه بگاته ئه وه
 شاره سه رهتا ده بیت له یه کیک له و به رزاییه بیشومارانه ده روبه ریبه وه
 سه رکه ویت و لە سه ره وه پا سه ییری پووبه ری ناکوتای ئه و شاره بکات
 که له هه موو شاره کانی ترى دونیا گوره تره، شاریکه مروف ده توانیت
 سه ره تاکه بیبنیت، ده توانیت به رده مه که بیبنیت به لام هرگیز ناتوانیت
 بزانیت له کویدا ته او وه بیت. زه ریایه کی سپیه که تا به ره و ئه سه ری
 برقوی دریزتر ده بیت وه، نیگاره کانی کالترده بنه وه و هیندی هیندی له ته میکی
 سپی سپیدا نو قمده بن که ته می بیتوانیسی ئینسانه لە سه ره تیکه یشن له
 مانای هه موو جوانیه ک و حائلیوون له قوولایی هه موو ئازاریک. جه لادهت
 له یه کیک له و به رزاییانه وه بؤ یه که مجار ئه و ئوقیانوسه سپیه بیتی که
 لە یه کاتدا دهیان هه زار بالداری سپی به ئاسمانه کانیدا ده فرین. شاریک
 وه ک ئه وه بے هیمنی هه لمیکی ئه فسوناوی لیه سستیت، وه ک ئه وه بی
 سروه یه کی فینک له ویوه له گه ل خویدا موسیقا یه کی قه شنگ به هه وادا
 بھیتیت و هابوو. بینینی ئه و شاره به سبوو مروف هه سست به سه ره لدانی
 جوره خرقشیکی گوره له روحی خویدا بکات، هه سست به گیزیه ک بکات
 و پیوایتیت له و سات وه که خانو بره و شهقام و کوچه کانی ئه و شاره

دهبینیت ئیدی به مهستی بەسەر زەمیندا دەپروات.
 چوونە ناو ئەو شارەوە وەک چوونە ناو بەھەشت وەھابوو، شارىك
 بۇو ھېچ فريشته يەكى تىيا نەبۇو، مەرۆف خۆى تەنیا فريشته ئەو شارەبۇو.
 كە لەدەروازەكان چوون بەودىودا، جەلادەت جله دراو و كۆنەكانى داكەندو
 دەستىك جلى سېپى لەبەركىد. ئىستا بەراسىتى لە بالىدەيەكى سېپى دەچوو، لە
 چوونەناوەوەدا جەلادەتى كۆتر ئەو بالەخانە سېپىيە قەشەنگانەي بىنى كە لە
 ھېمنى و ئارامىيەكى قۇولىدا نوقىبۇوبۇون، سەرەتالە ناو باغە سەۋزەكاندا
 تېپىك ئەندازىيارى بىنى كە بە جله سېپىيەكانيانەوە لە دروستكىرىنى
 كوشكىكى تازە تىدەفكىرىن، كەمىك دوورتر لە باغيكىدا ئەو فوارانەي بىنى
 كە لەگەل ھەلقۇلانىيادا مۇسىقا دەھاتەدەرى. شاروخى شاروخ گۇوتى:
 جەلادەتى كۆتر بەخىرىتىت بىز شارى مۇسىقارە سېپىيەكان. ئىرە شارى
 ئەو جوانىيانەيە كە ژيان لەوە بچوڭتربۇوە جىتكىايابكاتەوە مەرنىش لەوە
 لاوازترە لە باوهشىان بىرىت. ئىستا مامۇستاكەمان چاوهپروانتىدەكەت. دەبىت
 بلىم ئەو منى نارد بە دواى تۆدا، ئەو منى راسپارد بىتم و تۆ بىقۇزمەوە.
 جەلادەت بىشەوەي ھېچ بلىت تەنیا سەيرى ئەو ھەورە جوانانەي دەكىد
 كە بە نزمى بەسەر سەرەيدا دەرقىيىشتىن، سەيرى ئەو كچە مۇسىقارانەي
 دەكىد كە لە ھەوادا دەفرىن، سەيرى ئەو پەپولانەي دەكىد كە لە دلى
 پەيكەرىيکى سېپى دەھاتنەدەرى و لە دەلاققەيەكى دىكەوە دەچوونەوە ژۇورى.
 سەيرى ئەو كۆترانەي دەكىد كە بە جۈزىيەكى بازنەيى بەدەورى درەختىكدا
 دەسۈرانەوە لە ناو گەلاكانىدا وندەبۇون و لەسەر لە كەلىتىنەي دىيەوە
 دەھاتنەدەرى. پاش كورتەپېيەك چوونە بەردەم كوشكىكى سېپى، بە ھېمنى
 بەسەر پلەكەيەكدا سەركەوتىن، ھەموو شتىك بۇنى ئاسوودەيى و ھېمنى و
 ئارامى لىدەھات، بىدەنگىيەكى ئاسمانى كە بىدەنگى ئەو پۇچە جوانانەيە كە
 لە مۇسىقادا مەلەدەكەن ھەموو شتىكى داپقۇشىبۇو. جەلادەتى كۆتر، پرسى:
 ھاپرىم ئەم مامۇستايە ناوى چىيە.

شاروخی شاروخ جه‌لاده‌تی بردہ ژووریکه وہو له بهر ئاوینه‌یه کدا رایگرت، جله‌کانی بو چاککردو قڑی بق دامه‌نما و به‌دهم ئه و شتانه‌وہ گووتی: ئیستا دهیبینیت و خۆی ناوی خویت پیده‌لیت، دهیت وریابیت... دهیت زور وریابیت و به ئارامى گوئ لە قسەی مامۆستاکەت بگریت. من تا ئىرە دەلیلی تۇ بوم ئىشى من ئوهیه له نیوان شاری موسیقاره سپیه‌کان و مەملەکەتی خوتدا بتهنیم و بتېم، تا بوقزیک دەتوانیت بى هیچ کومەکیک له نیوان ئەم جیهانانه‌دا هاتوجۆبکەیت. من يارىدەدەرى تۆم، بەلام لىرە له شاری موسیقاره سپیه‌کاندا مامۆستا گەورەکان خۇيان له‌گەل قەقنه‌سەکاندا دەگەرین، ئەوه ئىشى ئەوانه، ئەوان دەبن به دەلیلی تۇ. من لىرەوە تا بوقزی گەرانه‌وەت چاوه‌رېنەکەم و فلووتكەم لىنەدەم، بەلام له گەرانه‌وەتدا منیش راسپاردەیەکى بچوکم ھەيە كە پیتى دەسپىزم. بېرەت نەچىت مىخەکانىشت لای منن، مىخەکانى تۇ، ئەو مىخانەی كە دەبىت وەک شاهىدىكى مەرگ ھەلىانگرىت.

جه‌لاده‌تی كۆتر هيشتا له گويىگرتن و سەيركىرنى ئەو دونيا بىدەنگە سەرسام بۇو كە جگە لهو جوانىيە قوول و نەنىيەى لە هيچى تر حالى نەدەبۇو. پېنكەو له‌گەل شاروخی شاروخا چوونە بهر دەرگايەكى سېي، شاروخ بە هيمنى لەدەرگايىداو پاش ئىستىك دەنگىك لهو ديو دەرگاكە و گووتى: با جه‌لاده‌تى كۆتر بىتە ژوورى.

لەويادا شاروخی شاروخ ماچىكىردو گووتى: هاۋىتى خوشەویستم، به زووترىن كات يەكترى دەبىنې‌وە. وايکووت و وەك ئەمیرىكى به ويقار ملى بە دلۋە خويتەکانى خۆيەوە دانەواند و گووتى: تا ديدار ئەى دۆستى ئەزىز. جه‌لاده‌تىش بە هيمنىيەوە گووتى تا ديدار و بە هيمنى دەرگاكە كىرددەوە.

ژوورىكى گەورە بۇو، پەنجەرەکانى بەسەر باغيڭى سەوزدا دەيانپروانى. لەوي بۇو، بە هەمان نىڭاي غەمگىنەوە، بە هەمان روانىنى سەيرەوە بۇ

ئاسوییه کی دوور... خوی بیو، له گەل دواھەمین ئیوارەو دواھەمین شەوی مردنیدا جیاوازییە کی ئەوتۇی نەبیو، جىڭ لە زەردەخەنەیە کی غەمگىن ھېچ نىشانەيە کی دىكە لە سەر پوخسارى نەبیو. ئىسحاقى لىوزىپىن بیو، ئەو مامۆستايىھى دەبایە جەلادەت شەۋىك لە شەوان له گەلیدا بەردىبايە، بەلام ئىستاھەر دووكىيان له جىنگايە کی دىكەدا يەكتريان دەبىنېيە وە. لە سەر كورسىيە کى سېيى دانىشتىبوو، كە جەلادەتى كۆترى بىنى ھەستاۋ گووتى: خۇشحالم كە دەتىيەنە وە، من پەيمانم دايىتى كە يەكتىر دەبىنېنە وە، دەمزانى چەند سال بىروات، چەند دیوار له نىتوانماندا بىت، چەند شارو چەند زەمین لە يەكتىرمان دوور بىخاتە وە ئىتمە دووبارە يەكتىر دەبىنېنە وە.

ھەستاۋ باوهشى پىاكىرىدۇ گووتى: جەلادەتى كۆتر ھېشتا بۇنى ئەو پۇزە دېرىننانەت لىدىت كە هيىدى هيىدى يادگارەكانىان لە خەيالى مندا كالدەبىتە وە. جەلادەت باوهشى بە مامۆستاکەيدا كىرد. چاوهپوانى ئەو نەبیو لە بەر دەركاكانى ئەم شارەدا ئىسحاق بىدقۇزىتە وە. ئىسحاقى لىوزىپىن ئەو پىاوهى ھەميشە لە خەيالىدا زىندىووبۇو. ھەرگىز لە پۇزىدا نەمرىبۇو. پاش ئىستىكى سەرسۈرمان لە سەر دوو كورسى بەرابەرى يەك دانىشتىن و جەلادەت گووتى: مامۆستام، من ھەرگىز تۆم فەرامۆشىنى كىرد، ھەرگىز، بۇ ھەر جىنگايەك چووبىم، ھەرچىيەكم كەرىبىت، ھەر ژيانىك ژىابىتىم، تۆم يادنەكرىدۇ. من لە شارى تەپوتۇزە زەردەكان تۆم لە خەيالدابۇو، لەو پۇزانەدا كە سامانلىكتىرىن جەنگ لە سەر زەھى دەستى پىتكەرد بە ناو تارماقى و ترس و تەنھايىدا دەسۈپ امە وە تۆم دەبىنى، ھەتا بەر لە نغۇرۇبۇونى ئەو شارەش لە خەراباتى پىرتە قالى سپىدا تۆو سەرەنگ قاسىم بىنى، من يادگارەكانى تۆم لە گەل خۇمدا بىردى بۇ كەمپى ئاوارەكان، يادگارەكانى تۆم لە گەل خۇمدا بىردى بۇ ئوتىلىنىكى سووتاۋ، مامۆستا من قۇول شەرمەزارى تۆم، من شايىستە ئەو نىم كە رۇوم بەرابەر تۆھەلبىرم و چاوم بەرابەر تۆ بەرزىكەمە وە، من ھەموو ئەو زانست و زانىيارى و جوانىيانەم لە خۇمدا

کوشت که تو فیرتکردم، من ئىستا هېچ نىم جىڭ لە مۇسیقارىكى ئىقلىيچ. شەرمىدەكەم كە پەنجى تۆم بەبادا، بەلام تەنبا شىتىك لە ژيانمدا جورئەت و ھېزى ئەوەم دەداتى قىسەبکەم ئەوھىءە كە ھەركىز لەو كەسەم نەبورى كە ئىتوھى كوشت... وەك ھەر رۇھىنگ كە مۇسیقا فىرى عەدالەتى كردىت، دەرھەق بە كوناھە بىشومارەكانى لاواز نەبۈوم. ئەو خۇى دادى خۇى كرد و جەزاي خۇى بىنىيى. بەلام مامۇستا لەو ساتەوهى كە تو منت جىيەيشت زىنده گىم تەلىسىمىكى بىتوتىنەي، ژيانم لەو وىتنە ئاللۇزە دەچىت كە نوخته لە دواى نوخته ھىلەكانى دەگەيىنمەوە بە يەك و جار دواى جار سەيرتر دېتە بەرچاوم. ئازارى گەورە دوورۇ درېزىم بىنى، دواجار من وەك دىزە رۇوت و پوجال و پىسواكان لە گەلەيەكى دووردا لە خاچىاندام، مىتەكانم، مىتە سەر سىنەو سەر دەستم لاي ئەو مۇسیقارەيە كە يارمەتىدام بگەمە لاي ئىتوھى، من راستەوخۇ لە مردىنەوە بەرەو لاي تو ھاتۇوم... بىتەوهى بىزانم لە كويىم، بىتەوهى بىزانم زىندىدۇم يان مردووم، بىتەوهى بىزانم من چىم يان دەبم بە چى؟

جەلادەت وەك ھەميشە لە بەردهم ئىسحاقدا قوتابىيەكى چۈلانەبۇو. ئىسحاقى لىپۈزىرىن بە هەمان زمانى سىحرابى خۇى كەوتە قىسە، وەك ئەوەبۇو لە قۇولايى پابوردووی جەلادەتەوە ھاتبىتەدەرى و بدۋىت، وەك ئەوەبۇو چەندىن ساللىكت لە جىنگايەكى دىكەوە خەبىدارى ھەموو ژيانى ئەم قوتابىيە غەمگىنە بىت كە ئىستا بە زامدارى دەگەرایەوە، گۇوتى: جەلادەت تو ئىستا زۇر شت دەزانىت، لە زۇر نەھىنى تىڭىيەشتوویت. تو لە مەندالىيەوە بۇ ئەوە لە دايىكبوویت كە پۇزىك بگەيتە ئەم شارە. سەرتاپاي ژيانى تو چىرۇكى سەفەرى توپە بۇ گەيشتن بەم سەرزەمینە. ئەو پىنگايەت تو پىايادا تىپەرپىویت، ئەو شەقامە پىنچاۋپىنچە كە توپى بەرەو ئىتەرە هىنا، تەنبا پىنگايەك بۇو كە دەبايە بە ھەموو لارېكانيدا تىپەرپىت تا دەگەيتەوە لاي من. ھەموو ئەو شوپىنانە تۆ بەناویدا گوزەرتىرىدو، بەشىكى بچوکى

ئەم شارە بۇون، دەروازىھىك و پىگايىھىك بۇون تەرىپ بەم ھەرىمە. تۆ كاتىك لە شارى سۆزانىيەكەندا ونبۇویت، لە بەشىكى بچوکى ئەم شارەدا ونبۇویت، لە شوينىكدا ونبۇویت بىئەوهى مەرۋەنەك يان پۇچەبەرىك بىزانىت پىگايىھىكى بارىك بەم شارەدە دەبىيەستىتەو، شارى سۆزانىيە نائۇمىدەكان، شارى مۆسىقارە كۈرۈاۋەكان، ئەو پارچە زەھىيە من و تۆ لەسەرى كۈرۈاين، پىگايىھىكە مەرۋەنەك گەر بىھەوت دەتوانىت لەويۇھ بگاتە شارى مۆسىقارە سېپىيەكان. گىنگ نىيە ئاخۇ سەرنشىنالى ئەو شارە دەزانىن ياخود نا. گىنگ ئەوهى ئەو شارە چكولە تۆزاۋىيە شوينى كۆبۈنەوهى ئومىدو خەونە كۈرۈاۋەكانى مەرۋەنە، شوينى ھەلھاتنى مەرۋەنە بۇو لە مردىن، شوينى ئەو مۆسىقارانە بۇو كە لەويادا مۆسىقارەكانى ناو خۇيان دەكوشت، شوينى ئەو كچانەبۇو لەويادا پاكى خۇيان دەكوشت. شتىك جەلاھەتى كۆتر كە تۆ ھەركىز لە شارى سۆزانىيەكان نەتىيەن ئەوهەبۇو كە دەستبەرداربۇونى كچان لە پاكى خۇيان، كوشتنى كچان بۇ فريشىتەكانى ناو خۇيان، وەك دەستبەرداربۇونى تۆ وابۇو لەو مۆسىقارەنى ناو پۇخت. تۆ دەتوانى فريشىتەكانى دالىيا سیراجەدەن بىبىنەت، چونكە فريشىتەكانى ناو دالىيا ھەميشە زىندىووبۇون، وەك چۈن ئەو مۆسىقارە پاستەقىنەيە ناو تۆ ھەركىز نەمردۇوە، ھەركىز فريشىتە پاكەكانى ناو دالىاش نەمرىبۇون، لەبەرئەوه تۆ دەتوانى بىبىنەت، ئەوپىش دەتىوانى تۆ بىبىنەت. جەلاھەتى كۆتر، پىت سەير نەبىت كە تۆ لەويادا شاروخى شاروخ دەناسىت، دەبايە لەويادا بىناسىت چونكە دەبايە شاروخى شاروخ لەويۇھ بىت. وەك چۈن تۆش لەويۇھ هاتى، وەك چۈن تۆ لە ھەمان شارو ھەمان زەمينى سەرابى و ئاۋىنەيىدا بۇ يەكەمجار پىت خستە سەر يەكەمین گوزەرى ئۆقيانوسى ھاوارەكانەوە. جەلاھەتى كۆتر. ئۆقيانوسى ھاوارەكانىش بەشىكە لەم شارە، بەشىكە لە شارى مۆسىقارە سېپىيەكان بەلام لەسەر زەھى، ئەوانەي لە ئۆقيانوسى ھاوارەكاندا ئىشىدەكەن ھىچ نىن

جگه له بهشیک له تورپیکی مهزن که ته اوی خهون و ئومیدو جوانیه به باچووه‌کانی مرۆف بەدریزایی میژوو پیکه‌وه گریتەدات‌وه، تورپیک که شاری موسیقاره سپیمه‌کان بهشیکیتی، ئوتیلی گیلاسی سپی بهشیکیتی، باغچه چکولانه و غەمگینه‌کەی بەرابەر بە گیلاسی سپی بهشیکیتی، شاری زەردی سۆزانییه‌کان بهشیکیتی، ئۆقیانوسی ھاواره‌کان بهشیکیتی. بەلام چەند شاری واهیه، چەند پیکای واهیه مرۆف دەتوانیت لیوهی بەرهو شاری موسیقاره سپیمه‌کان بکەویتەری؟ ئەوهیان ھېچ مرۆڤیک نازانیت. وەک چۈن ھېچ مرۆڤیکیش نازانیت شاری موسیقاره سپیمه‌کان خۇی چەند گەورەبە.

جەلادەت کە بەسەرسامیيەو گوئىدەگرت، ئىستا له بەر رۇشنايیەکى تازەدا ھەموو ژیانی خۇی دەبىنى، دەپرسى: ئەی نەتىنى ئەو تابلویە چىيە؟ نەتىنى تابلوی شاری موسیقاره سپیمه‌کان؟

ئىسحاق دەيگۈوت: ھەموو شتىكى زىندوو ھاواردەكتا، ھەموو شتىكى زىندوو کە ژیانى تىدايەو دەيەویت بىزى دەبىت ھاواربىكتا. ھاوار ئەو سىفەتە سەيرەيە کە ژیان لە مردن جىادەکات‌وه، مرۆف لەوسات‌وه کە لە ھاواركردن دەوەستىت، مردووھ. ئەو تابلویانە ھاوارى ئەم شارەن، شارىك لە مىژە چۆتە شەپىكى گەورەوە لەگەل مردىدا. تابلوی شارى موسیقاره سپیمه‌کان بانگەوازى جوانیيەکانە، نىشانىيەکە لەو نىشانانى ھەندىجار قەقنسەکان دەبىهن تا ئەو تۈرە گەورەيە بچىن کە بەسەر شوين و زەماندا بازدەدات و ھەموو پاسەوانەکانی جوانى بەيەكمەوە گریتەدات، عاشقە لىتكابىراوو خۇشەویستىيە كۆزراوه‌کان پىنکەوه گریتەدات، ئەو تابلویە بهشىكە لە پىگايەكى ئالۆز، هەر قەقنسەپىك لىرەوە دەگەپىتەوە دەبىت ئەو تابلویانە بگەيتىت، دەبىت شەۋىنک لە تارىكىدا لە دەركاي پاسەوانەکانى پاشەپۇز بىدات و ئەو تابلویانە بەرىت. ئەم تابلویە دەبىت تەنبا دەستىكى عاشق دروستىيەكتا. دەستى مرۆڤىكى پەھىوا کە باوهەپى

به یه کگرتنه و ههیه، جه لادهت ئىرە تەنیا شارى جوانىيە كۈژراوهكان نىيە، بىلكو شارى ئەو مەرقانىشە كە باوهريان بە هىواكانى خۇيانە. سەيركە ئەو تابلو چكولانەيەي تۆ كە دەستى كېنىڭ لە «شەقامى خانمە عاشقەكان» دروستىكىدوه، لە يەككەتدا تۆ و موسای باپەك و مستەفai شەونم و چەندانى دىكەش پىكەوە گرىيىدەداتەوە، گرىيىكە لە سەنورەكانى كات و بىرىبەستەكانى شوين قايىمترە. ئەو تابلو يە بۇو تۆي بە ئاكاهىتىيەوە، بە تۆى گووت ئەمە پىنگاي خاڭىكى ترە پىادەرقىيت، ئامە بۇنى سەر زەمىنلىكى ترە تۆ لىپى نزىكىدەبىتەوە، ئامە ئەو تۆرە مەزىنەيە كە سەرتاپا ئىيمە پىكەوە گرىيىدەدات.

جه لادهت و ئىسحاقى ليۇزىزىن سەيرى يەكىان دەكرد، پىندهچوو هەركىز لە يەكدى جودا نەبووبىتنەوە، وەك ئەوهى بەدرىزىايى ئەو چەند سالە ئىسحاق لە ناو جه لادهتى كوتىدا ژياپىت، ھەموو شتىكى لە سەر ژيانى جه لادهت و ھەستەكانى دەزانى. وەك ئەوهى ئىسحاق و ئەم شارە ھەمووى بەشىك بن لە نەھىتى خۇى، لە قوولايى بىتىنى خۇى كە جه لادهت وەك يەكتىكى مەست، وەك رەخىتكە ئەو ھەموو بۇنە بەھەشتىيەي درەخت و گولەكانى دەورو بەر خوماريانىكىرىدىت، دەپرسى: مامۇستام، من دەمەويىت لە ھەموو شتىك تىيىگەم، دەزانم مەرقۇ ھىچ كاتىك لە ھەموو شتىك تىنلاگات، بەلام مامۇستام بىورە كە من تا ئىسىتا ھەر وەك قوتاپىيەك پرسىياردەكەم، ئەم مامۇستاي ئەزىزم، قەقنهس... قەقنهس چىيە، بۇ دەبىت من قەقنهس بىم، بۇ؟

ئىسحاق بە ھەمان نىڭاي پېر نەھىتىيەوە دەيگۈوت: جه لادهت تۆ دەبىت لە ھەموو شتىك تىيىگەيت، تۆ تەنیا كەسىت كە دەبىت ھەموو ئەم چىرۇكە بىگىرىتەوە، تۆ مەحکومى بەوهى ئەم چىرۇكە بىگىرىتەوە، يەكتىك لە وەزىفەكانى تۆ ئەوهىيە حەقىقەت بىزانتىت. قەقنهس كەسىكە لە نىوان مەدن و

ژیاندا یاریده‌کات، که سینکه ده‌توانیت بیت بُو شاری موسیقاره سپیله‌کان و بگه‌ریته‌وه، روحیکه له نیوان جوانیبه کوژراوه‌کان و دونیادا هاتوچوذه‌کات. قهقهه‌س ههیه ته‌نیا وه‌کو روحیکی ویلکه‌رد ده‌گه‌ریت و جوانی خه‌وتوروی ناو مردقه‌کان به ئاگا دینتنه‌وه، ئه و جوانیانه زیندووده‌کاته‌وه که شهرو خراپه و ناشیرینی له مرؤفدا کوشتوونی، قهقهه‌سیش ههیه ته‌نیا کومک به‌وانی دیکه ده‌کات، ئه و چیرقکه داده‌ریزیت و دهینوسیت که ئه‌وانی تر ده‌بیت تر پیویستیان پییه‌تی، ئه و پیگایانه پیکولده‌کات که ئه‌وانی تر ده‌بیت پیابرقن. جه‌لادهت و هزیفه‌ی توبه بپینک له جوانیبه کوژراوه‌کان، له ئاوازه کوژراوه‌کان، له کتیبه کوژراوه‌کان، له تابلۇ کوژراوه‌کان بکتیریته‌وه بُو جیهان. بـلام قهقهه‌س ته‌نیا موسیقا و شیعرا ناباته‌وه، ئه و بالنده‌یه نییه که ته‌نیا جوانی ده‌باته‌وه، بـلکو تو هاواری ئه و کوژراوانه‌ش ده‌بیت‌وه که لیره چاوه‌پوانتده‌کهن، شاری موسیقاره کوژراوه‌کان ته‌نیا شاری جوانیبه کوژراوه‌کان نییه، بـلکو شاری هممو حه‌قیقه‌تیکی کوژراوه، هممو دنگ و هاواریکی کوژراو، هممو پاکییه‌کی کوژراو. جه‌لادهتی کوتور چه‌نده‌ها سال جاریک قهقهه‌سینک دیت بـو ئه‌م شاره، روحیک پاسه‌وانه‌کانی جوانی په‌روه‌رده‌یده‌کهن، یه‌کیک له نیوان هـزاران روحدا بـوئه‌وه له دایکده‌بیت که موسیقا، شیعرا، حه‌قیقه‌ت پـزگاربکات. خوت ده‌زانیت که زه‌وی پـره له پاسه‌وانی دلسوز بـو موسیقا و تابلۇو جوانی، تو خوت بهـر له دوو سال بـه ئوقیانوسی هاواره‌کاندا سـه‌فرتکر، گـنجینه نهـتى و هـلگـیراوه‌کانی جوانیت له و لاتـه‌دا بـینـی. جـهـلاـدـهـتـ بــلامـ هــنـدـیـکـ ئـاـواـزـ هــهـیـهـ زـهـوـیـ پـیـوـیـسـتـیـ پـیـیـهـتـیـ، هــنـدـیـکـ کـتـیـبـ هــهـیـهـ ئـیـسـانـ لـهـ کـهـشـتـیـ خــوـیدـاـ لـهـسـهـرـ زـهـوـیـ نـاـتـوـانـیـتـ دـهـسـتـبـهـ دـارـیـ بـیـتـ، حـهـقـیـقـهـتـ هــهـیـهـ گـهـرـ وـبـیـتـ مـانـایـ زـهـوـیـ نـاـتـوـانـیـتـ دـهـسـتـبـهـ دـارـیـ بـیـتـ، پـاسـهـوـانـهـکـانـیـ جـوانـیـ نـاـتـوـانـنـ هــمـمـوـ شـتـیـکـ پـزـگـارـبـکـهـنـ، منـ کـهـ هـاـتـمـ بــوـ ئـیـرـهـ هـیـشـتـاـ هــزـارـهـاـ ئـاـواـزـ لـهـ دـلـمـداـ بـوـ توـ کـهـ مـوـسـيـقـاتـ لـهـ بــيرـخـوتـ بــرـدـهـوـهـ پـرـبـوـوـیـتـ لـهـ مـوـسـيـقـایـهـ کـیـ نـهـمـرـ

سەیرکە جەلادەت ئەمشارە سپىيە پېرە لە ئاواز كە هيچ كەس نەيتوانىيە پۈزگاريانبىكەت، پېرە لە شىعر كە هيچ كەس نەيتوانىيە دەستبەرىت و لە مەرگ دەريابىھەتىت. پېرە لە تابلوڭ كە دەبىت ھەندىكىيان بگەپىنەوە بۇ سەر زەھى. بەلام جىڭ لەوانە، ئەم شارە پېرە لە قوربانى بىكۈناھ، جەلادەت مروقق خۆى گەورەتلىن و پاكترىن جوانى كۈزراوه، ئىشى قەقەنس ئەۋەيە ھاوارى ئەوانە، دواھەمىن قىسىيەن، دواھەمىن نامەيەن بىباتەوە بۇ جىهان بەر لە چەند سال خانمىك قەقەنس بۇو، خانمىك بە شەوانى تارىك تابلوڭ «شارى مۆسىقارە سپىيەكان» ئى دەبرد بۇ خاوهەكانىيان، يان تابلوڭانى دەخستە سەر ئەو رېگايەى دواى تىپەرىن بە گۈزكەيەكى ئالقۇزدا دەگەيشىتتە دەستت ئەو كەسەي عاشقىتى. نامەي مروقق كۈزراوه كانى دەبرد، بەلام جەلادەتى كۆتر لە مىژە لەم شارەوە پەيامنېرىك نەكەوتتە رېكىا، بۇئەوە لېرەوە، لەم سەر سىنورە ناسكەنەي نىوان ڏيان و لە ناوجۇونەوە حەقىقتە بىباتەوە. هيچ كات لە مىژۇوى ئەم ھەرىمە گەورەيەدا كە ئىتمە تىيازىيائىن بە ئەندازەي پازىدە سالى راپوردوودا جوانى نەكۈزراوه، من دەزانم ئەركىتكى چەندە سەختە، ئەركىتكى چەندە كوشىندەيە مروقق لە نىوان مردىن و ڇياندا ھاتوچۇبىكەت، تالە ساتىكدا ئىتر وندەبىت و رېگاكان نادقۇزىتەوە، بەلام ھەزاران مرف لېرە چاوهپروانى تۇن ھاوارەكانىيان بېبىتەوە، نامەكانىيان بېبىت بۇ ھاپرىيەكانىيان، بۇ دۆستە نزىكەكانىيان، دەيان مۆسىقار چاوهپروانى تۇ ئاوازە كۈزراوه كان بىكىپتەوە بۇ جىهان، دەيان تابلوڭ جاوىيدان چاوهپروانتىدەكەن، دەيان شىعر كە تۇ دەستنوسەكانىيان دەبېيتەوە بۇ ئۆقيانوسى ھاوار، بۇ شوينىيىكى ئەمین لەسەر زەھى تا رۇزىك دىت ھەموو مروققايەتى، ھەمۇو پۇچەلەبەرە هوشىارو جوانناسەكان دەبىيەن. لەم شارە سپىيەدا، شارىك كە پاكييە جاوىيدان و ھەميشەيەكەي مروققى ھەلگرتۇوە، ئەو كەسانە چاوهپروانتىدەكەن كە لە بەرچاوى تۇ لە بىبابانەكاندا زىنەدەچالىران، ئەو سەربازانە چاوهپروانتىدەكەن كە بەر لەوەي

دوا نامه‌ی خویان بنیرن بق ژنه‌کانیان کوژران... تو په یامنیری هه‌موومانیت،
تو جاریک له بری هه‌موومان گه‌رایته‌وهو ئیستاش له بری هه‌موومان
دەرؤیته‌وه بق ذیان.

شته‌کان له سه‌ره‌تاوه تا کرتایی له خهون دەچوون، به‌لام من پام وایه
هه‌موو ژیانینک له خهون دەچیت. هیچ ژیانینک نیبه له خهون نەچیت، هیند
ھیه دەبیت چاو لیکبنتین و به وردی ته‌ماشای ئه‌و رینگا سەیره‌بکین
که بپیوینتی. جەلاده‌تى كۆتر له شاری موسیقاره سپیه‌کاندا له كەسینك
دەچوو له ناو خهوننیکی قوولی خویدا ونبوبیت، دواتر به پیگاوبانی ئه‌و
ونبوونه‌دا بچیته ناو خهوننیکی ترەوه، له‌ویشدا دیسانه‌وه ونبیت و خوی
له خهوننیکی تردا بدۇزیتەوه که ئه‌ویش جاریکی دى ونیدەکات، به جۇریک
دواجار نازانیت لەچ دەرگایه‌کەوه دەتوانیت بگەرینتەوه بق حەقیقت، چونکە
ھیندەی له خهوننیک دەچیتە دەرەوه خوی لە خهوننیکی تردا دەدۇزیتەوه.
گەر ژیان خوی خهون بیت، بېگومان تاواوی سەفری مرۆف دەبیتە
جولانی لە ناو كۆمەلیک خهوندا كە سەره‌تا مرۆف لە هەر يەكىنیاندا
پیتیوایه حەقیقتى دۇزیووه‌تەوه. ئیسحاقى لیوزپرین پائی وابوو كە سەفری
جەلادەت لە شاری موسیقاره‌کاندا شتىكە لە جۇرەيە، واتە وەك ئەوهیه
لە ناو كۆمەلیک ژووردا ونبوبیت، كە لە سەر هەر دەرگایه‌کیان نوسراپیت
حەقیقت، وەلىن هەر كاتى دەرگای ئه‌و ژوورە دەترازینیت و دەچیتە ناوی
دەبینیت جۇریکە لە خهون. ئەگەر يەكىك لەو ژوورانە ژیان خوی بیت،
ئەوا شاری موسیقاره سپیه‌کان ژووریکى ترە، ئەوا مردن ژووریکى ترە،
ئەوا دۇزەخ يان بەھەشت ژووریکى ترە، بىئەوهی مرۆف هەرگىز بتوانیت
دەلنيابیت لە کام يەك لەم ژوورانەدا لە ناو حەقیقتە تادا.

ئەو دەمەی ئىسحاقى لىوزىپىن جەلادەتى كۆتىرى بىردى بۇ بىينىنى شارى مۆسىقارە سېپىيەكان، جەلادەت لە كەسىك نەدەچوو تەنیا لە نىوان ئىيان و مردىنا ونبوبىت، بەلكو لە بالدارىك دەچوو لە نىوان حەقىقت و خەبالدا قەتىس مابىت. شارى مۆسىقارە سېپىيەكان، شارىك بۇو وەك خەون پىر لە شەقامى پۇشىن كە ھەرگىز خۇر تىيدا ئاوا نەدەبۇو، پىر لە كۆچەى تەسکىش كە شەويان كوتايى نەدەهات، پىر لە درەخت كە لە بەھارىكى جاويداندا نوقىبۇون، پېپىش لە درەخت كە لە گىزەنلى پايزىتكى ھەمىشەيى دەرنەدەچوون. ھەندىجار جەلادەت گەردەلۈولى گولى سېى دەبىنى لە ئاسماندا و ھەندىجارىش بەسەر شەقامىكدا تىيدەپەرى تا ناكوتا بە ھەوردا تىيدەپەرى. شەقامەكان ھەموو ناوى سەيريان ھەبۇو كە ئىسحاقى لىوزىپىن دەيگۈوت: ئەم ناوانە ناوى من، ھەموو مەرقۇقىك لىرە خۆى بە ويستى خۆى، شوينەكان و شەقامەكان و باغچەكان ناودەنىت، ھەتا ناوى «شارى مۆسىقارە سېپىيەكان» يىش ناوىتكە دەكىرىت مەرقۇف دەستبەردارى يىت و ناوىتكى دىكەيلىنىت كە خۆى دەيھەيت، مەرقۇف لىرە ئازادە چۈن درەختەكان بانگىدەكەت و بەچ زمانىك قىسىدەكەت، ئازادەچ ناوىك بۇ خۆى و شتەكان ھەلدەبىزىرىت.

پىنكەوە دەكەوتىنە ئەو گەشتەي دەرھەق بە حەقىقت جەلادەتى قەقەنسى دەگەياندە يەقىن. لە شەقامى «فرمیسکى كەمانچە» دا جەلادەت دەيان كەمانچەزەنلى غەمگىنى بىنى لە پەنجەرمى مالەكائىيانەوە سەريان دەرهەيتاپۇو كەمانيان دەزەند، دەيان مۆسىقارى بىنى لە بالكۈنە كانى خۆياندا چووبۇونە سەر مىزەكائىيان و بە جلى سېپىيەوە خومارى ئاوازى خۆيان بۇون، ھەندىكىيان وەك پەيكەر وەستاپۇون و مۆسىقايان لىدەدا، بە دەيان بەرابەر يەك لەسەر شۆستەكان بە دەم ئاوازەوە سەيرى ئاسمانيان

دهکرد و ده پریشتن، ههندیکیان دهیانتوانی بفرن و بنیشنه و، هیچ که سیک سهیری ئه وی دیکه نه دهکرد. هه ر موسیقاره و شتیکی ده زهند جیاواز لهوی دیکه، هه ر موسیقاره و له جیهانیکدا ملهیده کرد له جیهانی ئه وانی دی نه ده چوو. له گهله ئوه شدا جه لادهت دهیتوانی گوینی له ئوازه کانیان بیت، دهیتوانی ده نگی هه ر ئامیره و لهوی دی جیابکاته و، به لام ئوهی لای جه لادهت نهیتی بوو ئه و هارمۇنیيەتە سهیره بوو که تەواوی ئوازه جوداکان پیکه و دروستیاندەکرد.

ئیسحاقی لیوزیپین بە جه لادهتى ده گووت: بچیت بۆ هه ر شویننیک، بە هه ر شەقامیکدا بپریت، ئه و توقیت بپیار ده دیت چ ئوازیک ھلگریت و بیبیه یتە و بۆ زهوى.

جه لادهت گوینی ده گرت و له کوتایی شەقامەکەدا ده گریا، ئاواری له و هه مۇو ئوازه جاویدانه ده دایه و هو دهیزانی هیچ رقحیک نییە ببیت بە ھلگری ئه و هه مۇو جوانییە، له کوتایی یەکەم شەقامدا دهیزانی توانای مرۆف لە سەر تىگەیشتن و رىزگار کردنی ئوازه نەمرەکان ھەمیشە و ھەمیشە چوکترە له گەورەیی ئۆقیانوسى جوانییەکان. مرۆف ھەرچىيەک بکات ناتوانیت ھەمۇو شتىک رىزگار بکات. قسە کانی موسای بابه کى ده هاتە و ھەنارە بەشە بايەکى ترسناک کە ھەلدەکات و کاره مەزىنە کانی مرۆف بەرەو مەرك و له يادچوونە و دەفرېتىت، دهیزانی ئىستا ئه و له و پاوكەرە دەچیت کە يەكىن ناردېتى بۆ دوور، بۆ جىنگايەک کە دەستى هیچ زىندۇويەک نايگاتى تا له و تىو جوانییەکان بەھىتىتە و، له پیاوىک دەچیت لە رەشە باکاندا وەستا وە دەست درېتىز دەکات جوانییە رەفتىدراؤەکان لە چنگى مردن دەربەھىتىت، به لام ھىشتا لەم دوورىيەش ناتوانیت ھەمۇو شتىک بگرىتە و. ئە و ئىستا نوینەرىيکى غەمگىنى ئۆقیانوسى ھاوارەکان بۇو بۆ دەرهە و سەرەتە جو گرافىيە کانى ژيان و خەون، ئىستا تىدە گەيىشت بۆ لە سەرەتا وە ھەمۇوان وەک پىغەمبەر سەيرىاندەکرد، ئىستا تىدە گەيىشت

کن بعون ئهو موسیقارانه دهاتنه سه رینگای سامیری بابلی و ئهو
پرچه دزیوو کوشندیان پاکده کرده و، ئیستا تیده گیشت بق دهباي
دالیا سیراجه دین لە شارهدا چاوه روانیکات، بق دهباي خوشبویت، بق
دهباي موسای بابه ک ئهو زیرزه مینه نیشانبدات، ئهو تابلق سپیه
پیشکه شبکات. ئهو ئیستا بېشىك لە ئیشە ئەواوده کرد كە پاسه وانه کانى
جوانى له سه ره زهوي نیانتوانیبۇو تەواوبىكەن. ئیستا دەیزانى ئهو ژنه
کن بوروه كە شەویکى تارىك ناوئىشانى كیومەرسى يەزدانى خورەمى
بردووه بق موسای بابه ک، ئهو ژنه كن بوروه هەمان تابلقى بردووه بق
مستەفاي شەونم، دەیزانى ئهو تابلقى ھېچ نېيە جگە لە كۈدىكى نەھىنى
كە جوانپەرستەكان لە دواي خۇيان جىئىدەھەيلەن تالە دەرفەت و رېكەوتە
سەيرەكانى ژياندا يەك رینگای ئهو تر بدقۇزنه و، دەیزانى ئهو تابلقى
ھېچ نېيە جگە لە دەلالەتىك جوانى جىئىدەھەيلەت تا لە يەكىيمان نزىكىكەتە و.
ئیستا سەرتاپاي ژيانى خۆى، سەرتاپاي تەلىسمە سەختەكانى نىو ئهو
تەمنە كورتەي خۆى بە كراوهىي دەبىنى.

لەگەل ئىسحاقى ليۋىزېرىندا شەقامى «تىتىرواسكى بەيانىان» تەيدەكرد،
شەقامى «جازى زىوين»، شەقامى «پىانۇي با»، شەقامى «شىعىرى
ئەستىرە فرۇشەكان» شەقامى «شاعيرانى جەھەنەم» تادە گېشتە
كۆچەيەك بە ناوى كۆچەي «فلووتى سېي». ئىسحاق دەيگۈوت: جەلادەت
گەر تو قەقنس نەبaitايە مالى توش لىزەدا دەبۇو، لە بار پەنجەرىيەكدا
دەيوەستان و دەيگۈوت: جەلادەت ئەمە مالى منه، ئەمە ئهو كوشەيە كە
من لىيىدە وەستم و تا ناكوتا، تا هەتا هەتايە موسىقاى تىيا لىيىدە دەم.
لە كۆچەيەدا سەدان عازىيفى فلووتى دەبىنېيە و، لە كۆچەيەدا
مامۇستا سەرمەدى لە نىوان موسىقارە كاندا دەبىنى، لە سەر كورسىيەكى
چۈك لە ژىر درەختىكى گەورەدا دانىشتبۇو موسىقاى لىيىدە، سەرەنگ
قاسىمى دەبىنى بەرابەر بە ھەوريك وەستاوه و عەزفەكەت، ئهو موسىقارە

مندالانه‌ی بینیه‌وه که چهندین سال له ووبه ر پیکه‌وه له پاسیکدا مردبوون، فه‌همی به‌سریی ده‌بینیه‌وه به خزی و گه‌ردنیکی برینداره‌وه له‌سهر میزیک وه‌ستاوه‌و بالنده‌کان له‌دهوری سه‌ماده‌کهن و عهزفده‌کات. که‌سیان جه‌لاده‌تی کوتريان نه‌ده‌بینی، هه‌موو به ئه‌ندازه‌یه‌ک نوقمی ئه‌و مؤسیقا ئاسمانیه‌ی خزیان بوون نه‌یاندە‌توانی لیئی جیابنیه‌وه. ئیسحاق ده‌یگووت: مرۆز لیره به مؤسیقا ده‌زی، هیچ که‌سیک ئه‌وی دی ناناسیت‌هه، جه‌لاده‌تی کوتر هیچ که‌سیک تو ناناسیت‌هه. تو ده‌توانیت ته‌نیا ئاوازه‌کان پزگاربکه‌یت، نه‌وه‌ک مرۆزه‌کان، ره‌نگه زور که‌س لیره‌وه بنالینیت و داوای فریادره‌سیک بکات، به‌لام مرۆز بهدریزایی میززوو ته‌نیا توانیویتی مؤسیقا و ئاواز و شیعر له مه‌رگ پزگاربکات، هرگیز مرۆز لهم شاره‌وه مرۆزی بۇ پزگارناکریت. هیچ که‌س له مانه جیهانیان یادنە‌چۆت‌هه، به‌لام هه‌موویان ته‌نیا له پیکای مؤسیقاوه ده‌توانن له‌گەل دونیادا بدويتن.

جه‌لاده‌ت له گه‌شتیکی سه‌یردا، به ناو ده‌یه‌ها کوچه‌دا، سه‌دان ئاوازی گوئ لیده‌ببوا، سه‌دان میلودی سیحر اوی له پرچی خزیدا ده‌نوسیه‌وه، کوچه له دوای کوچه ده‌گه‌پا، شاعیره‌کانی ده‌بینی له‌سهر به‌سته‌کان وه‌ستاون و شیعر ده‌خویتفنه‌وه، نیگارکیش‌کانی ده‌بینی له نیو شه‌پولی په‌پوله‌دا وه‌ستاون و نیگار ده‌کیش‌ن، شاریکی ناکوتا، هزاره‌ها کوچه‌ی بیتسنور له ناو يه‌کدا، هزاران گوزه‌ر که مرۆز نه‌یده‌زانی له کوئیوه دین و ده‌چنوه سه‌ر کوئ، له هر کوچه‌یه‌کدا جۆره مرۆزیک و جۆره ئازاریکی ده‌بینی، هه‌ندیک له شه‌قامه‌کان تا ناکوتا دریزدە‌بوبونوه، هه‌ندیکیان له ناو سیبیری دره‌خته سه‌وزه‌کاندا خه‌وتبوون و هه‌ندیکیان له ناو بایه‌کی پاییزیدا نوقببوون که خه‌زانیتکی ئه‌به‌دی دروستکردببوا، هه‌ندیک له شه‌قامه‌کان هیند دریزببوون هیچ مرۆزیک نه‌یده‌توانی ته‌واویانبکات. ئیسحاقی لیوزیپین ده‌یگووت: جه‌لاده‌ت هه‌ندیک لهم شه‌قامانه له ئه‌به‌دیه‌تدا ته‌واوده‌بیت، زور مؤسیقار دیت و دواجار له ناو ئه‌و ته‌مە دووره‌دا ونده‌بیت که هیچ مرۆزیک ده‌ستی

ناگاتی. چی له وسه‌ری ئەم شەقامه‌وه ھەبە هیچ کەسیک نازانیت، ھەر یەکیک لە ئىمە پۇزىيىك لە پۇزان دەپوین و لەو تەمەدا وندەبىن و ھەرگىز ناگەرىتىنەو بۇ كۆچەو گوزھرى جارانى خۆمان.

ئىسحاق شەقامى ئەو كىۋانەئى نىشاندا كە بىنچان سەمادەكەن، شەقامى ئەو پىاوانەئى بەردەوام ھەموو ڈيانىيان يەك كتىب دەخويتنەو. شەقامى ئەو تەمبۇرۇزەنانەئى لەسەر لىكى درەختە بەرزەكان سەپىرى مانگ دەكەن و تەمبۇرۇزەنەن. شەقامى ئەو كچە عاشقانەئى ئىشىيان ئەوەبۇو تەننیا تابلۇق شارى مۆسىقارە سېپىيەكان دروستىكەن، لەۋىدادا ئىسحاقى لىتۈزۈتىن سەلوا طحانى پىشاندا كە لە كراسىتكى تەنكىدا لە نىتون كومەلىك شۇرۇپبىدا، لە تابىيەن دوو فوارەئى گەورەدا ستاندىكى گەورەئى پەسمىرىنى دانابۇو و بە ھېمنى و سەبرىتكى گەورەوە ئەو تابلۇقىيەئى دروستىدەكىد، تابلۇق شارى مۆسىقارە سېپىيەكان، ئەو تابلۇق سىحراوېيەئى قەقەن سەكەن بە زەويىدا دابەشىاندەكىد. ئەو تابلۇقىيەئى تەواو وەك ھەمان ئەو تابلۇقىيە بۇو كە ئەولە شارى تەپوتۇزە زەرددەكاندا بىنېبۇو. جەلاشت دەستى دەخستە سەر تابلۇكەن و دەپقى، حەزىدەكىد لەگەل ئەو كچەدا قىسەبەكت، حەزىدەكىد باسى دەكتور بابەكى بۆبەكت، بەلام ئەو جىڭ لە دەلىلەكەئى خۆى نەيدەتوانى قىسە لەگەل هىچ مەخلوقىتكى دىكەدا بەكت، لە غەواسىك دەچوو گەنجىنەيەكى لە ژىير دەريادا دۇزىيىتەو، لە ھەموو جىنگىيەكدا دەستى بۇ بەنرخترىن مروارى دەبىرد و ھەلىدەگرت. ئاپەيدادىيەوە بۇ يەكە مجار پاسەوانىنە سېپى بىتەنگى دەبىنى لە پېشىيانەوە ھەموو ئەو تېكىت و كتىب و تابلۇقانە ھەلدەگرىت كە ئەو دەستىيان دەخاتەسەر و لە گالىسەكتىكى گەورەدا دەيانخاتە سەر يەك... ھەرجوانىيەك جەلاشت دەستى بخستايەتە سەر دەبۇو بە مولكى ئەو. ئىستا نەيدەزانى چەند وەختە بەرىگاون، زەمەن لە شارى مۆسىقارە سېپىيەكان ماناي نەبۇو، شەو و پۇز ھىچ نەبۇون جىڭ لە دىكۈرىنەك شەقامەكان خۆيان ھەلىاندەبىزارد،

شـهـقـامـيـكـ هـبـوـ شـهـوـبـوـ، بـهـلـامـ شـهـقـامـيـكـ دـيـكـيـ تـهـنـيـشـتـيـ رـوـزـ. شـهـقـامـيـكـ هـبـوـ هـهـتاـوـ وـ شـهـقـامـيـكـ هـبـوـ پـرـ لـهـ گـهـلـايـ خـهـزانـ، كـوـچـهـيـهـكـ پـرـبـوـ لـهـ بـالـنـدـهـوـ كـوـچـهـيـهـكـ پـرـبـوـ لـهـ مـاسـىـ سـيـيـ كـهـ بـهـ هـهـوـادـاـ دـهـفـرـيـنـ. بـهـلـامـ هـمـوـ جـيـگـاـكـاـكـاـنـ سـپـيـ بـوـونـ، مـيـعـمـارـيـ خـانـوـوـهـكـاـنـ مـهـلـهـكـوـتـيـ دـهـهـيـتـاـيـهـ پـيـشـ چـاوـيـ مرـوقـ.

لـهـ شـهـقـامـيـكـاـ گـوـيـيـاـنـ لـهـ دـهـنـگـيـ ئـهـ وـ گـورـاـنـيـيـيـزـاـنـ بـوـوـ كـهـ دـهـيـاـنـتوـانـيـ مرـوقـ بـهـ جـوـرـيـكـ مـهـسـتـيـكـهـنـ نـهـتـوـانـيـتـ لـهـ شـوـيـيـنـ خـوـيـ بـرـوـاتـ. ئـيـسـحـاقـ دـهـيـگـوـوتـ: ئـهـمـ يـهـكـيـكـهـ لـهـ پـرـمـهـ تـرـسـيـتـرـيـنـ كـوـچـهـكـاـنـ، چـونـكـهـ گـورـاـنـيـيـيـزـهـكـاـنـ دـهـتـوـانـنـ بـهـ جـوـرـيـكـ كـوـتـتـبـكـهـنـ بـهـ ئـاـگـاـ نـهـيـهـيـتـهـوـهـ. دـهـتـوـانـنـ تـاـئـبـهـدـ بـتـوـهـسـتـيـنـ وـ نـاـچـارـتـبـكـهـنـ گـوـيـيـگـرـيـتـ. دـهـرـچـوـونـ لـهـ شـهـقـامـيـ گـورـاـنـيـيـيـزـهـكـاـنـ وـهـكـ پـهـرـيـنـهـوـ وـابـوـوـ لـهـ دـهـرـيـاـيـهـكـيـ تـرـسـنـاـكـ. جـهـلـادـهـتـ لـهـ ئـيـسـحـاقـيـ دـهـپـرسـيـ: مـامـوـسـتـامـ، بـوـ كـوـيـمـ دـهـبـهـيـتـ، بـوـ كـوـيـ؟ـ. ئـيـسـحـاقـيـ لـيـوـزـيـپـيـنـ گـوـوـتـيـ: بـهـرـهـوـ شـهـقـامـيـ «فـريـشـتـهـكـاـنـيـ لـمـ» بـهـرـهـوـ ئـهـوـيـ، ئـهـوـ دـوـاـ سـنـوـورـيـ ئـهـمـ شـارـهـيـ، منـ بـتـوـانـمـ بـيـگـهـمـ، دـوـاـ سـنـوـورـيـتـيـ كـهـ تـقـوـ دـهـتـوـانـيـتـ بـيـگـهـيـتـيـ، لـهـوـ بـهـرـ ئـهـوـ شـهـقـامـهـوـ سـهـرـدـهـمـ دـيـكـهـوـ خـهـلـكـيـ دـيـكـهـوـ قـهـقـهـسـيـ دـيـكـهـ هـنـ كـهـ مـنـ وـ تـقـوـ نـايـانـبـيـنـينـ وـ نـايـانـنـاسـيـنـ.

لـهـ شـهـقـامـيـ «فـريـشـتـهـكـاـنـيـ لـمـ» دـاـ، جـهـلـادـهـتـ هـمـوـوـ ئـهـوـ مـرـوقـقـانـهـيـ دـوـزـيـهـوـ كـهـ لـهـ شـهـوـ دـوـوـرـوـ دـرـيـزـهـكـاـنـيـ بـيـابـانـداـ مـرـدـنـ. ئـهـوـ كـورـدهـ غـهـمـگـيـنـانـهـيـ بـيـنـيـهـوـ كـهـ لـهـ لـمـسـتـانـهـكـاـنـيـ باـشـوـورـداـ لـمـ خـنـكـانـدـبـوـونـ. هـمـوـوانـ لـهـسـهـرـ درـهـختـ وـ شـوـقـتـهـ وـ بـالـكـونـيـ شـهـقـامـيـكـ نـاـكـوـتاـ دـانـيـشـتـبـوـونـ وـ نـامـهـيـانـ دـهـنـوـوسـيـ. هـهـزـارـهـاـ مـرـوقـ كـهـ لـهـ دـرـيـزـتـرـيـنـ كـوـچـهـيـ دـوـنـيـادـاـ دـانـيـشـتـبـوـونـ، لـهـ بـالـكـونـهـ سـپـيـهـكـاـنـيـاهـوـ وـهـسـتـابـوـونـ وـ سـهـيرـيـ ئـهـسـتـيـرـيـهـيـانـ دـهـكـرـدـ. لـهـسـهـرـ پـهـلـيـ درـهـختـهـ كـوـرـهـكـاـنـ دـانـيـشـتـبـوـونـ وـ وـهـكـ عـاـشـقـهـ دـيـرـيـنـهـكـاـنـ باـسـيـ مـرـدـنـيـ خـوـيـانـ دـهـخـستـهـ سـهـرـ كـاـغـهـزـيـكـيـ سـيـيـ، هـيـنـدـهـيـ تـهـواـوـدـهـبـوـونـ دـهـيـانـدـاـيـهـ بـهـرـ باـوـ دـوـوـبـارـهـ دـهـسـتـيـانـ ئـهـدـاـيـهـوـ قـهـلـمـ وـ بـهـ جـوـرـيـكـيـ دـيـ

و به دارشتنیکی دی همان حیکایه‌تیان دهگیرایه‌وه. سروهیه‌کی فینک له نادیاره‌وه دههات و کاغه‌زه‌کانی دهفراندن، ئامانی ئه و کوچه‌یه پر بیو و له و نامانه‌ی «با» له‌گهل خویدا بهره‌و شوینیکی نادیار دهیبردن. ئه و نامانه‌ی دهبايه قهقنه‌سینک بیت و له هه‌وادا ههندیکیان بگریته‌وه و بیياته‌وه بؤ جیهان. هزاره‌ها پؤحی غمگین بون له ژیز سینه‌ری ماله سپیه‌کانی خویاندا، له‌سهر میزی سپی، له سهر زه‌مینیکی سپی، له نزیک ئاویکه‌وه که وک چوری شیر سپی بیو، هاواری خویان دهنوسى، ئاویشانی ئازیزه‌کانیان ده‌خسته سهر پشتی کاغه‌زه‌که و دهیاندایه بئر «با». شه‌قامینک بیو گه‌رم وک رؤزیکی مردن له بیاباندا، جه‌لاده‌ت دهستی ده‌خسته سهر خسته سپیه‌کان و ههستی بهو گره‌یه دهکرد که له پؤحی داروبه‌ردي ئه و کوچه‌یه‌وه هه‌لدهستن، گه‌رمایه‌ک وک گره‌ی بیابان. بؤ يه‌که‌مجار دهستی ده‌داله نیوچاوانی ئه و نامه‌نوسانه‌ی که ههستیان به دهستی ئه و نه دهکرد، به‌لام ئه و ههستی به تای شه‌وی مردینیان دهکرد، ههستیده‌کرد ئیستاش دلیان به همان ترس لیده‌دا.

دههستاو به چواردهوری خویدا دهیروانی، ئه و مروقانه‌ی دهیینی له په‌نجه‌رهی ماله‌کانیانه و سهر ده‌رده‌هینن و نامه‌کانیان ده‌دهنه ده م باو ده‌گه‌پیته‌وه ژووری. ئه‌وانه‌ی دهیینی له ناو چیمه‌نه سه‌وزه‌کاندا پالکه‌وتوون و له ئه‌بهدیه‌تی هاواره‌کانی خویاندا ونبیوون. ههندیکیانی دهیینی بهر له‌وهی دووباره ده‌ستبکه‌نه و به نوسینی نامه‌یه‌کی نوی، که‌میک به‌دوای نامه کونه‌کانیاندا پاده‌که‌ن و دواتر به هیمنی ده‌گه‌پیته‌وه سهر قله‌م و کاغه‌زه‌کیان.

ئیسحاق دهیگووت: ئیشی تویه ئه و نامانه بگه‌ینیت، ئیشی تویه که يه‌که‌یه گوندو پیده‌شته‌کان ته‌بیکه‌یت و ئه م نامانه بدھیت دهست خاوه‌نه‌کانیان.

هزاران نامه که هه‌یه‌که و ئاویک و شارینکیان

له سهر ببو، جه لادهت نامه يه کى له ههوادا ده گرته و هو ده و هستاو
ده يخويتند هو، نامه يه ک ببو له سهر لم، له سهر مردن، له سهر خنكان له
ژير ئه ستيره دا، له سهر بيدنه نگى. نامه يه ک ببو به ناوي پياو كوزه کانه و هو،
به کات و شويتنى مردن و هو، به باسى دوورودريزى تينويتى و گرمماوه، به
وهسفى نيكى ئه فسهره عره بکانه و هو، به وهسفى سات دوای ساتى روحكىشان، وهسفى
ئوردو گاكانى مردن و هو، به وهسفى سات دوای ساتى روحكىشان، وهسفى
لم که ده چيته گه رووتنه و تا چيتر هناسه نده دهيت، وهسفى فيشه ک که
يه ک له دواى يه ک له دواو و به ر سهرت ده کهون، ئه و ههسته اى له نيو تدا
دروستده بيت ساتيک ده زانيت ده مریت و نازانيت سهيرى ئه ستيره بکه بيت
يا خود ته ماشاي لووله اى تفه نگى پاسه وانه کان؟ نازانيت بير له مردى
خوت بکه بيت و ه يان له مردى منداله که ت؟ بير له تينويتى بکه بيت و ه يان له
هاوارى ئه فسهرى يك که له پشته و هرپا بق مردن ريز تده کات؟
هبيج ئاده ميزاديک نه ببو بتوانيت هه موو ئه و نامانه بکه بيت.

جه لادهت نه يده زانى دهستى له چهند نامه داو، به دواى چهند نامه دا
پا يك دو، چهند سه عات يان چهند رؤز له و كوجه دريئر دا سورا او هت و ه.
جه لادهت بيشاگاي خوى به و كوجه دريئر دا ده رويشت، ههستيده کرد
که تو ته ناو تميکى سپى و چره و ه، له سه ر له ناو ته مه که دا ههستيده کرد
پوخسارى پياو يكى قزل لول به فلورو تيك و ده بىنیت، پوخسارى روح يكى
غه مگىن که له نيو تميکى چردا ته ماشايده کات و دوور ده که و يت و ه
تار ماييه ک ببو له سامي رى بابلی ده چوو، پيده چوو ئه و بيت و له ناو
قره بانيه کانى خويدا به فلورو تيك و ده بىنیت. و ه ک روح يك شهربنکات
بچيته ئه و شهقامه و ه، و ه ک دليک برووي نه يه ت که س ته ماشاييکات له و
تمه دا خوى به ته دواوه تى ئاشكرانه ده کرد. جه لادهت ده يويسىت دواي يك و بيت،
ده يويسىت دلنيابي ت ئاخو ئه و ه بىنويتى سامي رى بابلی يه يه کيکى

دیکه‌یه. به لام نیسحاقی لیوزیرین له ئاست دره‌ختنیکی به رزدا دهیوه‌ستان و دهستی دهخسته سه‌رشانی و دهیگووت: جه‌لادهتی کوئتر لیره‌وه ده‌بیت بگه‌ریتنه‌وه، ئمه دوا سنوری ئیمه‌یه، ئمه يه‌که‌مین سه‌فه‌ری تویه، گه‌لینک سه‌فه‌ری ترت له بردنه‌مایه، چه‌نده‌ها جاری تر دینیت بۆ شاری مؤسیقاره سپییه‌کان، ئیستا تو بەشی چه‌نده‌ها مانگ کارت هه‌یه، لیره‌وه تو ده‌گه‌رینیت‌وه بۆ دواوه‌وه له شاری مؤسیقاره سپییه‌کان ده‌ردنه‌چیت. ده‌گه‌رینیت‌وه بۆ نیشتمانی خوت.

جه‌لادهت وەک بالدارینک له خه‌ونیکی ته‌ماویدا ونبوبیت، وردنه‌گه‌را و به هیمنی به هه‌موو کوچه سه‌یرو پر ئه‌فسونه‌کانی شاری مؤسیقاره سپییه‌کاندا ده‌گه‌رایه‌وه، له گه‌رانه‌وه‌دا جگه له ته‌ماشاكردنی ئه‌و بالداره سپیانه‌ی بەردەوام بەسەر سەریدا ده‌فرین سه‌یری هیچی ترى نه‌دەکرد، تا زیاتر له ده‌روازه‌ی شار نزیک ده‌بۇوه‌وه کوچه‌کان كالترو كالتر ده‌بۇونه‌وه، وەک ئه‌وه بۇو له‌گەل هه‌موو هنگاویکی ئه‌ودا ته‌میکی قورس و سېی شتەکان دابیوشیت، وەک ئه‌وهی گه‌رانه‌وهی ئه‌و راکردن بیت له تونیلیکی سېی خه‌یالی که تونیلی مردنی خۆیه‌تى. له جىنگاچه‌کدا ده‌وەستاو ئاپری ده‌دایه‌وه دلنيابوو ئه‌و شاره جىنگاچ مردنی خۆیه‌تى... ئه‌و شاره هیچ نییه جگه له نیشتمانی مردنی خۆی.

به ناو کومه‌لینک هه‌ورو ته‌می سپیدا ده‌گه‌رانه‌وه بۆ ناو ئه‌و ژووره‌ی يه‌که‌مین جار له‌ویدا يه‌کدیان بینی، لەوی نیسحاق پاکه‌تیکی چکولانه‌ی ده‌دایه دهست، باوه‌شى پیاده‌کردو دهیگووت: جه‌لادهت له بیرت نه‌چیت، من چاوه‌پواننده‌گه‌م.

جه‌لادهت دواتر جگه له وینه‌ی نیسحاق که له ته‌میکی سپیدا وەستاوه و به کاوه‌خق وندەبیت هیچی ترى يادنە‌بۇو. که ده‌رگاکه‌ی ده‌کرده‌وه، شاروخی شاروخ چاوه‌پواننده‌کرد، هه‌مان ئه‌و

پاوهستان و سهیرکردنی هبتوو که بەر لە خوداحافیزی بینیبووی، وەک ئەوهى بەدریزایى ئەو سەفرەی ئەو، شاروخ لە شوینى خۆى نەجولابىت، بەلام کە ئەوى دەبىنى بە خەندەيەكەوە پېپتوو لە سۇزى فريشته گەورەكان دەستى دەگرت و بەرھو دەرھو رايىدەكىشاو دەيگۈوت: ھاۋپىم ئىستا تو دەتوانىت زيان پېپكەيت لە موعجيزة.

بىئەوهى بىزائىت مەبەستى چىيە، دەستى دەگرت و بە ھەمان رېيگادا دەگەرانوھە، بەلای ھەمان ئەو تاقمە ئەندازىيارە سېپىيەدا تىدەپەرىن كە نەخشەي شەقامى دىكەيان دەكىشا. لە بەر دەرگاكان جەلادت دەيتوانى پتر لە شوراي دوورو درىزى ئەو شارە رايىتتىت، لە نەخش و ھەلكۈلىنە نەھىيانە وردىبىتتەوە كە تەنبا بە تەماشاكردىنى دوورو درىز مەرقۇ دەبىيەن. نەخشى سەردەمە ھەرە دىرىينەكان، زەخرەفەي پۇزۇ سادەو سەرەتايىەكانى، لە دايىكبوونى مەرقۇ لە سەر ئەم ئەستىرەيە، شەفرەي خىلە بەرايىەكان، نۇسقىنى سەر لە وحە سۆمەرىيەكان، نەخشى ئاسورىي، زەخرەفەي ئەكەدىي، ئەسپەكانى نەينەوا، شىزەكانى بابل، بۇئەوهى لە ناو وىنەو زەخرەفەكاندا نۇقۇم نەبىت شاروخى شاروخ رايىدەكىشاو دەيگۈوت: دەبىت بېرىن. ئەسپە سېپىيەكان چاوهپوانىاندەكردن، چەندەها ئەسپى سېيى كە ھەموو ئەو بارە قورسەيان لە پشت بتوو كە جەلادت لەكەل خۆيدا دەيھىنايەوە، ئەو ئەسپانەي مۇسيقاۋىتتىنى و تابلۇق نامەيان باركىدبۇو. جەلادت ئىستا لە كاروانچىيەك دەچوو كە لە پشتىيەوە رېزىيکى درىز ئەسپ قەتارەيان دەبەست. شاروخى شاروخ لە دواي قافلەكەوە دەپۋىشت و جەلادت لە بىئەوهە، ئەمجارە وەك ئەوه بتوو بەدەورى بازنىيەكى گەورەدا بىسۈرىتتەوە، بە ناو كومەلىك پىددەشتى سەيردا، بە ناو زنجىرە چىيائى بەرزدا، بە ناو ھەرىتمى بەفر و كىلگەي بوركانى و دۈلى گەورە گەورەدا پۇيىشتىن كە پېپتوون لە تەم، لە غوبارىيکى ئەزەلى كە لە سەرەتاي لە دايىكبوونى زەھىيەوە تا ئەمرق نەرەويەتسەوە. بە ناو چەندەها جەنگەل و كىتو و

خاکی ئەفسانەيىدا دەگەرانەوە بۇ دونيا، ئىوارەيەكى درەنگ دەگەيشتنە سەر ئاوى دەرياچەيەكى گەورە، دەرياچەيەك مانگ لە ناوه راستىدا مەلەيدەكرد، تىشكى لە نېوان نەرمە شەپۇلەكانىدا بازنهى زېرىپىنى گەورە گەورەيى دەخولقاند. جەلادەت وەك لە تەلىسىمەتكى وردىبىتەوە لەو ئاوه پې لە تىشكەيى پېچراوەيى دەدایە دەست و دەيكۈوت: جەلادەتى كۆتۈر، لېرەوە بەستىيەكى پېچراوەيى دەدایە دەست و دەيكۈوت: جەلادەتى كۆتۈر، لېرەوە سننورى من تەواو دەبىت، لەم دەرياچەيە بەولاؤه نايەم لەگەلتىدا، من لەم رۇخەدا دەميتىمەوە، ھەر كاتىك گەرایتەوە بۇ شارى مۆسىقىكارە سېپىيەكان من لېرەم، لە ناو ئەم دارانەدام، لە رۇخى ئەم دەرياچەيەدام، من بە شەم وەك پۇھىنگى سەرگەرداڭ بەسەر ئاوه كاندا دەرۇم و چاودەپىتىدەكەم. تەنبا شتىك بە ناوى منهە بىگىزپىتەوە بۇ دونيا ئەم زەرفە چۈلەيەيە، لەم زەرفەدا مىتخەكانى خۇت ھەن، ئەو مىخانەيى من لە دەست و سىنەت دەرمەتىنان، لەگەل ھەندىنگ شت بۇ كېچىك بە ناوى پەوشەنلى مىستەفا سەقزى. قوتابى مۆسىقىايە، كۆمەلەتكى مۆسىقىاي تايىبەتى خۇم بۇ ناردۇوو. ئەو من دەناسىت پېتىلى: ئەمە دىيارى شاروخى شاروخە. ئەو خۇى من دەناسىت، ئەو دەتوانىت دواتر زۇر كۆمەكت پېتىكەت.

ھەموو شتەكان خىراو كورت و كوتۈپۈبوون، من چاودەپۇانى زىاتىرم دەكىرد، دەمويىست جەلادەت شەقام لەدواي شەقام بۇم باسبىكەت، دەمويىست گوزەر بە گوزەر ھەناسەو ھەواي ئەو شارەم بۇ بىگىزپىتەوە... ھەر جارىك جەلادەتى كۆتۈر دەبىويىست باسى شارى مۆسىقىكارە سېپىيەكانم بۇ بىكەت، ھەستىمەكىد ناتوانىت لەو زىاتىر فشار بۇ يادەوەرەيىەكانى خۇى بەھىتىت، پستەكانى خىراو كورت بۇون، يادەوەرەيىەكانى تەماوى بۇون.

جه لادهت نهیده تواني هندیک له ورده کاريیه کان بگيئيشه و، دهیزانی له و
کوچه سپیله را ژیاوه، دهیزانی ئیسحاق هموو نهینيیه کی ئه و شاره‌ی
پیگووت وووه، به لام دهشیزاني ئهسته مه بتوانيت به وردی باسى هموو شتيك
بکات. به رای جه لادهت نهیني قوولی ئه و شاره، وەک نهیني جوانی شتيك
وهسف ناکريت. مرۆڤ ده توانيت وينيیه کی له سەر دروستبات، به لام
ناتوانيت ده ستباخته سەر دوا ماناو دوا جه و هەرى.

له و پۇزە سەيرانهدا كە من و ئە و پىكە و بۇ نوسېنى ئەم كتىيە بىردىمانه
سەر. جه لادهت بە درىژىي باسى كوچه کانى دەكرد، باسى پوخسارى
كمانچەزنه کان، پوخسارى ئە و كىزە عاشقانە لە شەقامىكى دووردا
بە رده‌وام تابلوى «شاری موسیقاره سپیله کان» دروستدەكەن، وهسفى
جله کان و نىگاييانى دەكرد. بە وردی باسى ئە و شاعيرانى بۇ دەكرىم كە
تا هەتاهەتايە شىعىر دەنسەن و دەيدەنە دەم با، باسى ئە و شەقامانەى
بۇكىرم كە ئاسمانە كانيان پېرە لە ئاوازى با بردوو، به لام دهیزانى نهینيیه کى
ون هەيە ناتوانيت بىدرىكتىت، نهینيیه كە دەكە ويني دەرە وەى سنورى زمان.
بە كورتى لاي جه لادهت مرۆڤ بۇئە وەى لە شاری موسیقاره سپیله کان
تىگات و دەست بخاتە سەر نهینيیه قوولە كەى دەيىت لەوي بىزى.
بە درىژايى ئە و ماوهىيە فشارى گەورەم دەخستە سەر قوولتۇر قوولتىر
بە ناو ياده و هەرييە كانىدا بچىتە خوارى، به لام ئە و دەيگووت: نهینى هەرە
گەورەي شاری موسیقاره سپیله کان، لە شەقامە کان و كوچە کان و گەرەكە
بەرينە كانىدا نىيە، بەلكو ئە و نهینيیه لە موسىقا كان و تابلو و نامە كاندایە كە
لەويوھ دەگە رېتە و بۇ جىهان.

ئە و ماوهىيە زۇر گۈيم لە موسىقا كانى جه لادهت دەگرت، زۇر تەماشاي
هەندىك له و كتىيە سەيرانم دەكرد كە ئە و له و شاره دوورە وە دەيھىتانە وە،
دەمزاپى تامى جوانى و جاویدانەگى تەنبىا لە يەك تىكىست يان يەك
ئاوازدا نىيە، مرۆڤ دەبىت قووم لە دواي قووم بە هيئىيە كى گەورە وە

بینوشیت تا شتیک له ماناکهی تیدهگات. شهونیکیان جه لادهت پینیگووت؛ عهلى شهرهفیار تو پیاویکی نوسهربیت، چیرقونوسنیکی به هرمهندیشی، به لام من یه کشت پیده‌لایم هرگیز فراموشی مهکه، هیچ جوانیه ک نییه بتوانیت له خویدا هموو جوانیه کان کوبکاته وه، ئه وهی ههیه و نییه تورپیکی گورهیه که جوانیه جیاوازه کان بیهکه وه گریده داته وه، تورپیکی که ردونی که هه موومان پینکه وه ده بستیت. ئه وهی ههیه و نییه ئه و هسته قولهیه به یه کیتی که له نیتو جوانیه جیاوازه کاندا ههیه.

من لیم پرسی: جه لادهت ئهی خودا، ئهی خودا ئه و جوانیه گورهیه نییه که هه موو جوانیه کان پینکه وه کوده کاته وه.

به غه مگینی سهیریکردم و گووتی: له هه موو سه‌فره کانمدا بق شاری مؤسیقاره سپییه کان زور به دوای خودا گه‌رام، به لام ئهوم له هیچ شوینیک نه بینی. شاری مؤسیقاره سپییه کان جگه له مرؤف که‌سی تری لى نییه. به تیغکرینه اوه لیم پرسی: جه لادهت تو پیت وايه گهر خودا له شاری مؤسیقاره سپییه کان نه بیت... مانای ئیدی خودا بونی نییه؟.

بیشهوهی بوهستیت به و چاوه گوره و سه‌سامانه‌ی خویه وه سهیریکردم و گووتی: ده بیت خودا کاری به شاری مؤسیقاره سپییه کان چی بیت؟ خودا جوانیه کی نییه بکوزریت، هیچ هیزیک نییه بتوانیت ئه و مؤسیقاره‌ی ناو خودا بکوزیت. خودا ئیتمه و مردنی برا به ره یه ک داناوه و سهیرمانده‌گات، له وانه‌یه سهیریشمان نه‌گات. ئاغای شهرهفیار من به رله‌وهی بچم بق ئه و شاره کاتیک گوییم له موزارت ده‌گرت، کاتیک گوییم له فلووته سیحراویه که‌ی ئیسحاقي لیوزنپرین ده‌گرت، که کاسینیکم داده‌ناو دهنگی مله‌کووتی گورانیبیزیکی وه ک خالقیم ده‌بیست، هه‌ستمده‌کرد خودا خوی راسته و خو له و جینگایانه وه پوخساری پر سیحری خوی بق ئیتمه ئاشکرا‌ده‌گات، رام وابو خودا له پیکای مرؤفه وه زور له ئه‌فسون و جوانی خوی ئاشکرا‌ده‌گات. به لام ئیستا دل‌نیام ئه و جوانیانه ته‌نیا و ته‌نیا جوانی

مرؤشن. ئەگەر ئەو ھەموو جوانیيانە دەستىكىدى خودان بۇ دەبىت بە سەھەرىكى وا تاريک و بە ئازارىتكى وا ناكتادا بىرقۇن تا خۆييان لە مردن بىپارىزىن؟ بۇ ھېنىد زەممەتە جوانىيە كۈژراوەكان زىيىدووبكەينەوە، بۇ ھېنىد سەختە جوانىيەكان و تواناكان و پاكى خۆمان بىپارىزىن؟ گەر جوانىيەكانى ئىيمە بەشىك بانايىلە جوانىيەكانى خودا، گەر حەقىقەتەكانى ئىيمە بەشىك بانايىلە حەقىقەتى خودا بۇ ھەردەم لە ترسى مردن و يادچوونەوەدا دەزىن؟ ھەر شتىك بەشىك بىت لە خودا، بەشىكىشە لە جاویدانەگى، بەلام ھەر شتىك بەشىك بىت لە مروف بەزەممەت دەتوانىت شەر لەگەل مردىندا بىكات، ھەموو شتىكى مروف دەبىت لە شەردا لەگەل مردىندا فېرى زىيىدويتى و ژيان بىت، لە كاتىكدا ھېچ شتىكى ئىلاھى لە جەنكى مردىندا قال نەبووە. مروف لە يەك خالىدا لە خوداكان قووللىر دەپوانىت، مروف شتىكى ھەيە كە خودا نېيەتى، ئەزمۇونىتكى دەناسىت كە خودا نايناسىت، ئەويش مرىنە، خودا نامرىت و مروف دەمرىت. مردن والە مروف دەكات بۇونەوەرىكى بەھېزىتىرىت لە ھەموو بۇونەوەرەكانى تر. عەلى شەرەفياز دەبىت خودا كارى بە شارى موسىقاره سپیله‌کان چى بىت، كە شارى ھەلھاتنى جوانىيەكانى مروفە لە مردن.

ئەگەرچى سەھەرى جەلادت بۇ شارى موسىقاره سپیله‌کان گەورەترين ويستىگەي ژيانى بۇو، بەلام ھەستىدەكم لە كىپرانەوەي چىرۇكى خۆيدا ترسىنگى قووللى لە باسکىرىنى ئەو شارە ھەبوو، وەك باس لە بىنى دەريايەكى دووربىكات، ئاواها باسى شەقامەكانى دەكىد. ترسى قووللى لە وەوه دەھات ئەو شارەي وەك هيمايەك بۇ تەنھايى و بىنکەسى مروف لەسەر ئەم ئەستىرەيە سەپىرىدەكىد. كاتىك بۇ يەكە مجار لەو ئوتىطە سووتاوهدا ناسىم، لە مىتىبۇو لە ھاتوچۇرى ئەو شارەدا دەزىيا، ھېتىدى ھېتىپ بىنوابۇو گەيشتۇتە ئەو شوينەي دەبىت تەواوى حىكايەتەكەي خۆى بۇ دونيا ئاشكراپات. لە يەكىن لە سەھەرەكانىدا ئىسحاقى لىوزىپىن پېتىكۈوتىبۇو كە دەبىت ئەم

چیروکه بگیریته و، چونکه ئهو ته نیا شاهیدی راسته قینه‌ی سه‌ردهم و جیگایه که جگه لهو هیچ که‌سی دی ئاواهاله ناو کاره‌سات و نهشیه کانیدا نه زیاوه. من ده‌مزانی له‌گه‌ل خویندنه‌وهی دوا لابه‌رهی ئهم کتیبه‌دا ئیدی ده‌روات و ناگه‌پیته‌وه. ئهو کاته‌ی من ناسیم به‌دوای نوسه‌ریکی شایسته‌دا ده‌گه‌را له‌گه‌لیدا ئهم چیروکه بگیریته و. ئه‌وکات که من شاروخی شاروخم له فرقوکه خانه‌ی سخنیه‌قل بیینی، نه‌مدهزانی سه‌روکارم له‌گه‌ل یاریده‌ده‌ریکی جه‌لا‌دتدایه که له جیگایه‌کی هیند دووره‌وه سه‌رده‌هینتیت و من به‌ره و ئهو ئاراسته‌ده‌کات، له سه‌ره‌تاوه شاروخی شاروخ که خوینه‌ریکی دیزینی کتیبه‌کانی من بورو، منی وهک ته‌نیا حیکایه‌تخوانی راسته قینه‌ی ئهو سه‌ربورده ده‌ستیشانکردوو. به‌وهدا من له شوینتیکی دووردا ده‌ژیام، ده‌بووایه به‌جوریک ئاراسته‌میکن خۆم به پیئی خۆم دوای نهینی ئهم موسیقاره بکه‌وم. سه‌ره‌تا ئهو برينه سه‌یرانه‌ی سه‌رده‌ست و سینه‌ی سه‌رنجی راکشام، سه‌یربوو له‌لام مرۆقیک بهو هه‌موو برينه‌وه زیندووبیت، به‌لام سه‌ختی مه‌رجه‌کانی، ده‌ستوهردانی به‌ردەوامی له‌وهی من هیچ ده‌ستیکی خه‌یالی له‌م حیکایه‌تە و هرنده‌دهم توپه‌یده‌کردم. ئهو ئیواره‌یهی که به هاوریکانی جه‌لا‌دتم گووت: له‌وه بیتواناترم ئهم چیروکه بگیرماوه. ده‌مزانی راست ناکم، ده‌مزانی سیحریک له‌و گەنجه‌دا هەیه له‌گه‌ل خویدا ده‌مبات، هەر به‌شیکی ژیانی وەک گرییه‌ک بورو له ته‌لیسمیکی گەوره‌تر، ده‌یزانی چون دیز له دوای دیز بمخاته دوای حیکایه‌تەکەی خۆی، ده‌یزانی له کویدا جله‌یی حیکایه‌تەکان و هردەگریت و له کویدا قەلەمەکەی داده‌نیت و من ده‌کات به حیکایه‌تخوانی خۆی. هەندیجار وام هەستدەکر له‌زەتیکی زور له‌وه ده‌بینیت ئازارمبدات. من ئهو ماوهیه وازم له هه‌موو پرۆزه‌کانی خۆم هینا، بەپچه‌وانه‌ی بەرنامە‌کانی خۆم‌وه نه‌گەپرامه‌وه بۆ خورئاوا، سه‌رتاپا ژیانی خۆم گۆرى تاله ته‌لیسمی ئهم قەقنه‌سە بکه‌م، کیشەی ژنەکەم له بیرکردو ژیانی مەنداله‌کانم فەرامؤشكىد. زور شەو وەک شیت به ده‌فتە رو

دهستنوسه کانمهوه بهسەر پیپله کانهی ئەو ئوتىلە سووتاوهدا سەردەكەوتم
ولە بەر بالکونەكە رامدەكتىشايە ژورى و پىتمەگۈوت: جەلادەت قىسىمكە،
چىرقۇكى ژيانى خۇتم بۇ تەواوبكە، دواى ئەوهى بۇوي بە قوتابى ئىسحاقى
لىوزىرىن چى پوویدا؟ جەلادەت كە فريشته چكولەكانى دالىيات بىنى
ھەستت بەچى كردى؟ جەلادەت چۈن مۇسېقات لە يادچووه وە؟ چۈن لە¹
شارى سۆزانىيەكاندا لەكەل ھىچ كېيىكدا نەخەوتىت؟ چۈن؟ چۈن؟ چۈن؟
ھەزارەما پرسىيارم ھەبۇو. ئەو بەردەوام لە يەك خالىدا دەميوه ستاندەم و
بىرىدەكىرددەوە، ھەندىتىجار وامدەزانى دەيەۋىت ئىشتىاقىنى كوشىندەم تىبا
درۇستىكەت تا جىئىنەھېلىم، بەلام ھەندىتىجار دلىبابۇوم كە خۇى لە كاتى
كىتىرانەوەدا بىر دەكاتەوە، زۇر خالى تارىك ھەبۇون بۇ خۇشى پۇشىن
نەبۇون. ھەندىتىجار ھەستمەكىرد وەك پىاوىنەكى وېل لە نىوان ژيان و
مرىندىدا لە ھەردوو لاوه كۆملەنەك كەلىنى قۇول و سەير لە يادھەر يىدا
درۇستىبووه، ھەندىتىجار چەندىن شەو لە سەرىيەك تەنبا يەك بەشى ئەم
چىرقۇكەي دەكىپايدەوە، جار دواى جار دووبارەيدەكىرددەوە، وەك شىتىكى
چاوى لىكىدەناو ھەندىتىك تىكىستى ناو ئەم كىتىبەي لە بەر دەگۈوتەوە، كە لە
بەشىكەوە دەچۈووينە سەر بەشىكى دىكە، بە شىوەيەكى سەير بەشەكانى
پىشىووی لە بەربۇو، شەوانىش ھەبۇو ئامادەنەبۇو ئەم چىرقۇكە بىكىرىتەوە،
وەك شىت دەچۈوه بەر بالکونەكەو دەگىريا. ماناي شتەكان لاي ئەو پېچەوانە
دەكەوتتەوە، ھەموو شتىك لاي ئەو پابوردووبۇو. دواى شارى موسىقاره
سپىيەكان سەرتاپاي ژيانى بوبۇو بەشىك بۇو لە پابوردوو. جارىك
بۇوم لە پابوردوو، پاشەپۇزى خۇشى بەشىك بۇو لە پابوردوو. جارىك
بە غەمگىننېوە گۈوتى «عەلى شەرەفيا، من تەنبا مرۇقەتكەم پاشەپۇزىم
نېيە». خۇى دەيزانى ئەو مۇسىقايانەي دەيزەنەيت مۇسىقاى پابوردوون،
ئەو نامانەي دەيانگۈزىتەوە نامەي پابوردوون، ئەو گەشتانەي دەيانكەت
گەشتىن بەرهەو پابوردوو.

له دوای گه رانه و هی جه لادهت له شاری موسیقاره سپیه کان. دوای
 مالاواییکردنی له شاروخی شاروخ له سره ئه و ده ریاچه هی، به خوی و
 کاروانه گه وره که هی وه گه رایه وه بهره و شار، ته نیا جینگایه ک له خه یالیدا
 بwoo ئه و مه خزنه نه دوورو فه راموشکراوانه می مسته فای شه ونم بwoo. دوای
 چهند سمه عات پویشتن دهمه و به یانیه ک که هیشتا جیهان بولیتل بwoo،
 گه یشته وه عه مباره کونه کان، له ویکانه دا ئاسه واری خه راباتیکی گه وره هی
 به چاوی خوی بینی، شوینه واری جه نگنیکی گه وره هی پیشچاو که وت که
 به شی هه ره زوری خانو بره و عه مبارو سالونه گه وره کانی پو خاند بwoo،
 سه ره دیواره کان پربوون له شوین گولله، زور له سه قله کان به کاریگه رهی
 زیاد له خومپاره یه ک هله کیبوون، دیار ببو پوژنیک له و ده قه ره دا جه نگنیکی
 ترسناک و خویناوای رو ویداوه. به لام له زور جینگادا هیشتا هه ندیک سه قف
 و ژیرخان سه لامهت مابوون، جه لادهتی کوترا باره کانی خوی له ئه سپه کان
 داگرت و له کونجینیکی گونجاوی یه کنیک له عه مباره کاندا خستنیه سه ره یه ک
 و ئه سپه کانی یه که ماقچکردو به ئاراسته شاری موسیقاره سپیه کان
 ئازادیکردن، له و ساته دا که ئه سپه کان وه ک با بهره و نادیار غاریان دهدا،
 جه لادهت له و عه مباره دا که پیشتر مسته فای شه ونم ده رگای ئوقیانوسی
 هاواره کانی بق خستبورو سه ره پشت، به قاج ده گه را و دهمی ئه و ده رگا
 ئاسنینه هی ده دوزنیه وه، ده بیویست ده رگا که بکاته وه، به لام نه یده تواني، دوای
 دوو سال زیاتر له گیران، دوای به سه ربردنی کاتنیکی نادیار له شاری
 موسیقاره سپیه کان، ئیستا له چاره نوسی ئه و کلیله دلینانه بwoo که له کهل
 هه موو شتینکی دیکه دا له و ژووره هی خویدا له گینلاسی سپی جیهه پیش بورو.
 دوو سال بwoo ژووره که هی له گینلاسی سپی چوبل بwoo، له و نیوهد ده بیندی
 هیندی ده بایه هه موو ماله کان ئه و ئوتیله چوبلکهن تا سه ره له نوی له سه ره
 خاشاک و خوله میشه که کی کوشکنیکی نوی هه سنته سه رپی. ئه و کات که
 من له خورئاوا گه رامه وه، چهند مانگنیکی که می مابوو تا به ته واوهتی ئه و

ئوتیله چولبکات، دهیویست بەرلەوهی ئەم ژۇورەھى خۆى پى چۈلېكەن
ھەموو ئەم چىرقە تەواوبكەین، تا دواجار لەويتو بەرھو نادىيار بکەۋىتەرى.
ھەميشە ئەم ساتەی لەبىربۇو كە دواي ماوهىھى كى وەھا درېز گەپايەوه
بۇ گىلاسى سېپى؛ بەربەيانىتكى فىنك و سىحراؤى بۇو، ھەموو ئاوارەكان
خەوتىعون، بە پلىكانە كاندا سەركەوت، ھېشتا ئەم جلانەی لەبەردابۇو كە
لە شارى مۆسىقارە سپیله‌کان كەردىبوو يە، لە قاتى شەش ژۇورەنىكى
خالى و بىندەنگ چاوهەروانىدەكرد، دىاربىوو لە دواي كېرانى ئەم، جە لە با
ژۇورەكەمى میوانىتكى دىكەي نەبۇوە، رېتك لەسەر زەۋىيە رەقەكە، لە ناو
بۇماوهى رەشەبای دوو سالدا پالكەوت، ئىستا ئەم ژۇورە لەبەر دىدى ئەم
يەكەمین و دواھەمین بەھەشتى دۇنيابۇو. لەويادا خەوت و دواي دوو پۇزى
خەبەرى بۇوهە، كە بە ئاگاھاتەوه تازە خۇرى بەيانىيەكى نوى ھەلدەھات،
چووه بەر بالكۇنەكەو دەستى لە دەمۇچاۋى خۆى دا، دەستى لەو پىشە
درېزەي داكە دوو سال پىرتىبۇو نەيتاشىبۇو، دەستىدا لە بىرىنەكانى، لە دلى...
لە ھەر ساتىتكى ترى ژيانى زىاتر دلىبابۇو كە زىندۇوە. لە بالكۇنەكەدا
چاوى ليڭناو بە ھېمنى گۇوتى: من دەزىم... دەزىم... دەزىم.

ھەمان پۇزى مستەفاي شەونمى لە يەكىك لە چىشتىخانە كاندا دۆزىيەوه
مستەفا بە چاکەتىتكى قاوهىي زۇر گەورەوه لەسەر مىزىكى گەورە
دانىشتىبۇو، زۇر لە كاتە قەلەوتىبۇو كە بىنېبۇو، بەتەنبا لە قاپىكى
گەورەدا تشرىبى دەخوارد، وەك ھەميشە قەزىكى درېزى ھەبۇو، سەرەتا
جەلادەت لە تەنېشتىيەوه دانىشت و ھېچى نەگۇوت، ئەم وەك ھەميشە بە
لەزەتىكى بىتىپەنەو كولىتەرە دەگۇوشىيە ناو لەگەنەتكى تايىھتى گەورەوه
بەدەست تىيدەنېشت، ھەندىنچار پەرداختىكى ئاوى دەكىد بەسەر تىكەكاندا،
لە وچانە كاندا كەمەتكى چاوى ليڭدەنا و سەرى بەرزىدە كىردىوە تا زىاتر لە
لەزەتى خواردنەكە تىيگات. جەلادەت بىئەوهى خۆى ئاشكارابكات، بە ھېمنى
لە تەنېشتىيەوه گۇوتى: ھەبۇو... نەبۇو... كورېتكە بۇو ناوى جەلادەتى

کوتربوو، کومه‌لینک بالداری هەبۇو، بالىنده‌کانى سېي سېي بۇون. بۇزىك ئەھرىمەنەكان جەلاھتى كوتريان بفاندو ئىدى نەگەرپايەوە، بۇزان ھات و بۇزان بۇزى، جەلاھت لەم زىندانەوە دەچوو بۇ ئەو زىندان، لای ئەم جەلاھو دەچوو بۇ لای ئەو جەلا، تا ھەموو زىندانەكانى بىنى، تا بۇو بە ھاپپىيە ھەموو ئازارەكان. بۇزىك جەلاھتى كان بېرىارياندا جەلاھت لە خاچ بىدەن، جەلاھتىان بەدرەختىكدا ھەلواسى و كوشتىان، بەلام جەلاھت نەمرد، ھەستايەوە بە سوار ئەسپىكى سېي سېي چوو بۇ شارىكى دوور كە ناوى شارى مۆسىقارە سېپىيەكان بۇو. لەئى ھەموو رابوردووى خۇى بىننېوە... لەئى بارىكى زور گەورەو ترسناكى ھەلگرت و ھاتەوە بۇ ژيان، كە گەرپايەوە كەوتە گەران بە دواى ھاپپىيەكى دېرىنى خۇيدا...

مستەفاي شەونم چاوى نوقانىبۇو و گۈنيدەكىت. لە ساتەدا بىئەوهى چاۋ بىكاتەوە، قىسەكانى لە جەلاھت و ھەركىت و گۇوتى: ھاپپىيەكى پىاۋىتكى قەلەو قەلەو بۇو بە قىزىكى درىزەوە، ناوى مستەفاي شەونم بۇو. مستەفاي شەونم پىاۋىتكى زور خۇر بۇو، ناويان نابۇو مانگاي چىشتاخانەكان، ھەر كەسىك بىويستايم بىيىنتى دەبایە چىشتاخانەكانى بەدوادا بىگەرىت، پىاۋىتكى بۇو لە دواى بۇزىشتنى جەلاھتى كوتر ئازارى زورى چەشت، ئاشكەنجهى زور بىنى، بەلام ھەرجىيەكىان لىتەكىد ھەر قەلەو دەبۇو تا بۇزىك لە بۇزان لە چىشتاخانەيەكدا دانىشتبۇو و تەشىرىبى دەخوارد، لە ناكاوا دەنگىك لە تەنپىشىتىيەوە گۇوتى: ھەبۇو... نەبۇو... كورپىك ھەبۇو ناوى جەلاھتى كوتربۇو...

لە ساتەدا مستەفاي شەونم چاۋىكىدەوە باوهشى بە جەلاھتدا كىدو پىتكەوە دايانە فاقاي پىكەنин. ئەو يەكىك بۇو لە خۇشتىرين ساتەكانى ژيانى ھەردووكىيان.

لەسەر ئەو مىزە بە درىزىيى حىكايەتى خۇيانيان بۇ يەكتىر كىنپايەوە.

مستەفاي شەونم دەيگۈوت: دوو سالە ئىمە چاوهپىيى تو دەكەين، دوو

ساله من له گرانه‌وهی تۆ نائومید بووم، ئای چەندە منت تووشى بیئومیدى كرد.

ئىنجا به ئىسپايى پىيىدەگۈوت: قەقەس ئاغا من دەمزانى دەچىت بۇ شارى موسىقاره سپیه‌کان، بەلام نەمدەزانى ئاوا درەنگ دەگەرىتىه‌وه. مىستەفای شەونم باسى ئەوهى بۇ كردى لە دواى گىرانى ئەو، ئىواره‌يەك دەچىت بۇ گىلاسى سېپى، لەۋى ئاسايىشە‌كان دەيگىرن بە پارچەزەوهى نەبىت بەھىچ شىتىك لېتى خۇشتىابن، زىياد لە شەش فەدان لە باشتىرين زەویيە‌كانى خۇى پىتشكەشىدەكەت تا ئازادىدەكەن، دوو فەدان زەوی زىاتر دەدات بۇئەوهى كلىلى ئۇقيانوسى هاوارە‌كان و تابلۇرى «شارى موسىقاره سپیه‌کان» و ھەندىتىك دەفتەرى دراوى دەستبىكەۋىتەوه كە نازانىت سوودىيان چىيە. لەوه بىترازىت ھەموو كەلپەلە‌كانى دىكە لاي ئەوان دەمىتىتەوه. جەلادەت غەمگىن لە فەوتانى ئەو فايلە گەورەيە باسمى جەزائىرى، دەستدەخاتە سەر دەستى مىستەفای شەونم و پىيىدەلىت: نەسەنە‌كان خەلکى دەست و دل سافن، من لەم دوو سالدا شتى ئەوتۇم دۇرپاندۇوه زۇر لە زەویيە‌كانى تۆ گىنگىرن. ھەستە ئىستا دەبىت راخەرىك پەيدابىكەم، چونكە دوو سال زىاترە تەنبا لە سەر ئەرزى رەق دەخەم.

مىستەفای شەونم باسى بۇزە سەختە‌كانى شەپى ناو خۇى بۇدەكەت كە يەكىن لە پىيکدارانە خويتناوبىيە‌كانى دەكەۋىتە ناو مەخزەنە كۈنە‌كانى ئەوهە، باس لەوه دەكەت يەكىن لە خومپارە‌كان سەرى ئەو ژىززەمىنە نەينىيە ھەلدەتكەتىت و گىرى تەقىنەوهەكەي دەرگائى ناوه‌وهى سەردا به نەينىيەكە لە گىزىئەنە دەبات و بېرىك لە تابلۇكەنى دەسووتىن. باس لەوه دەكەت لە گەرمەي شەردا كەس نايپەرەزىتە سەر ئەو سەردا به لەگەل شەكانى پەيتاپەيتاى ھىزەكەندا ھەر دوولا ئەو مەخزەنانە بە خاپۇورى چۆلەكەن، بىتەوهى كەسيان زەفەر بە نەينى ئۇقيانوسى هاوارە‌كان بەرن. ئەو ئىواره‌يە پىكەوه دەچن بۇ ئەو مەخزەنە پوخاوانە، لەۋى مىستەفای

شەونم بە چاوى خۇى ئەو باره ئەفسانەييە دەبىنېت كە جەلادەت لە شارى مۆسیقارە سپىيە كاڭەوە هېتتاۋىتى. سەرسام سەرىي تابلوکان دەكەت، بە حەپەسانىكەوە كە پۇومەتەكانى وەك پىشكۇ دادەگىرلىقىت دەستدەبات و دەستتۇسى ئەو شىعرانى دەخويىتىتەوە كە بۇنى جىهانىكى تىريان لىدىت. لەو شەوهدا مۆستەفاى شەونم پۇوبەپۇوى دەيان تابلو دەوەستىت كە ھەموويان ناوابان شارى مۆسیقارە سپىيە كاڭە، ھەر يەكەيان كېچىكى عاشق لە شەقامى عاشقە غەمبارە كاندا دروستىكىدۇ. ھەر يەكەيان ناونىشانىكى لەسەرە، ھەر يەكەيان حىكايەتى خۆشەويىتىيەكى كۈزىراؤ دەگىرنەوە، بەلام ھەمووشيان نىڭارى تەنبا پىاۋىكىن بە كەمانچەيەكەوە. مۆستەفاى شەونم دەيىزانى قەقنهس ماناي چى، بەلام پىشتر لە ژىانىدا قەقنهسىكى نەبىنېبۇو، بەلام ئىستا كە دەستى لە جەلادەتى كۆتۈر دەدا دەيىزانى دەست لە مەخلوقىك دەرات لە خۆلەمېش، مەرقۇنىكى سووتاۋ كە بە زىندۇوپى لە ئاڭر ھاتقۇتەدەرى. دەيىزانى لە بەردەم سەدان ئاواز و تابلوو كىتىدايە كە لە مەركەوە گەراونەتەوە، ئەو شەوه جەلادەت بۇ يەكەمەجار ئەو پاكەتەي ئىسحاقى لىيۇزىپېينى دەكردەوە كە دىياربۇو تا ئەو كاتە وەك ھەر شتىكى تر خىستبووپە سەر بارى ئەسپە سپىيە كان، لەو پاكەتەدا فلۇووتكى نۇپى دەردەھىنا، بىئەوەي بىرېكاتەوە، بىئەوەي ھېچ شتىكى لەسەر ئەو پۇزانە لە بىرىيەت كە مۆسیقاى لە بىرچۇوەوە، لىتى دەنما بە ئامىزەكەوە دووبارە دواى چەندىن سال يەكەمین ئاوازى سىحرارى خۇى عەزفەدەكرد، لەو شەوهدا جەلادەتى كۆتۈر بۇ دووەم جار وەك مۆسیقار لە دايىكەبۇوەوە، لەو شەوهدا وەك شىت فلۇووتى لىندەدا، وەك شىت ئەو پىياوە قەلەوەي دواى خۇى دەخست و بەو كىلگەوە دەشت و باغانە پەزىموردانەي دەروروبەردا بە دەم ئاوازەوە دەيىسۈرانەوە. ئىستا دلىبابۇو كە جارىكى دىكە خۇى دۆزىيەتەوە، دلىبابۇو دەتوانىت ئەو مۆسیقارە لە رەقى خۇيدا بىبىنېت كە چەندىن سال لەوەوبەر لە شارىكى پەرتەپوتۇزى باشۇوردا مىرىبۇو.

ژیانی جه‌لاده‌تی کوتوله و شه‌وهوه نیقاعیکی خیراتر و هرده‌گریت. له‌گهل
 مسته‌فای شهوندا تابلوقان و نامه‌کان و کتبه‌کان دهخنه نیو ئه و پیشانگا
 نهینیه‌وهو به پیواقه سیحراوییه‌کانی ئوقیانوسی هاواردا سه‌فریکی
 دریز برهه و لای موسای بابه‌ک دهکه‌ن. جاریکی دی دهچنه‌وه ناو ئه و
 شاره جه‌نجاله، ده‌گای ئه و عیاده کونه ده‌دزنه‌وه، له زه‌نگه‌که ده‌دهن،
 موسای بابه‌ک ده‌یکاته‌وهو دوای لیدابرانیکی دریزی دیکه باوهش به و کوره
 سه‌رامه‌ی خویدا ده‌کاته‌وه که بؤنی شاریکی لیدیت دهکه‌ویته ئه‌دویو
 ژیانه‌وه. نیستا موسای بابه‌ک دلنيابوو ئه و په‌یامنیره‌ی له ئوقیانوسی
 هاواره‌کانه‌وه ناردویانه بؤ شاری موسیقاره سپیه‌کان به سه‌لامه‌تی
 سه‌فری ئفسوناوی خوی جیبه‌جینکردوه. دلنيابوو ئه و موسیقاره‌ی
 ناوی جه‌لاده‌ت سوپیکی گه‌وره‌ی ژیانی خوی ته‌واوکردوه و به‌دهوری
 ترسناکترین بازنیه‌یکی دونیادا سوپراوه‌ته‌وه گه‌راوه‌ته‌وه سه‌رئه و خاله‌ی
 لیوه‌ی ده‌ستیپیکردوه. موسای بابه‌ک نیستا خولیايه‌تی بروات و ئه و کتب
 و تابلوقیانه ببینیت که جه‌لاده‌ت له مردن پزگاریکردون. له شه‌وینکی
 په‌شدا پینکه‌وه سه‌ماده‌که‌ن، موسای بابه‌ک که‌مانچه کونه‌که‌ی ده‌ده‌هینیت
 و ئاوازه غه‌مگینه‌کانی خوی دووباره‌ده‌کاته‌وه، جه‌لاده‌ت به فلووته‌که‌ی
 پیشیان دهکه‌ویت و وک سئ مهست به شه‌قامه تاریکه‌کانی شه‌وینکی
 په‌شدا برهه‌وه دالانه نهینی و تونیله پر ئه‌ستیرانه ده‌گه‌رینه‌وه، بای
 توزیکی زیوین به‌سهر سه‌ریاندا هله‌دکات، مانگ له سه‌قفه شوشیه‌یکه‌کانی
 ئه و پیگایه‌دا شه‌ویان پرده‌کات له گه‌ردیکی زیپین که وک بارینی
 پوله‌که به‌سهر دلیاندا ده‌باریت. گولاوی عه‌تریکی ئه‌بهدی له پیگاکاندا
 بیه‌وش ده‌یانخاته دوای فریوی باغیکی خه‌یالی، رینگای و‌ها ته‌یده‌که‌ن
 که پره له تاقی گه‌وره گهوره که سه‌رتاپایان به چرای زیپین و گولدانی
 بلوروین گیراوه، به ژیئر که‌وانه‌ی زیپ و تونیله په‌لکه‌زیپینه و تاقی
 ته‌لادا گوزه‌رده‌که‌ن. له هه‌ر ویستگه‌یک و پاسه‌وانیک دوایان دهکه‌ویت،

دهرقن و له ههموو شوینیک ههوالی گهرانهوهی قهقههس بق پاسهوانهکان جیدههیلن، ئهو پاسهوانانهی که له هه جىگاپهک بن گوئیان له دهنگى فلوقوتهکەی جەلادەتى كوتىرە كە زەمین و زەمان دەبپىت و دەركاپەكى تر لە ناو پۇچىدا دەكاتەوه. جەلادەت ھەندىچار ئاپرەدەتەوهو ئهو پاسهوانانه دەبىنېت كە پېكىرا وەك مەست لە دوايەوه دەرقن، ھەندىكىيان دەناسىت و ھەندىكىيان ناناسىت، سىمایان بە سىمای مرۆفە تەنیاكانى سەر شەقامە سېپىەكانى ئهو شارە دوورە دەچىت، كە تا ئهو كات ھالاوى تەم و غوبارى تېشك و پىشىنگى ساتە سىحراروييەكانى لە ھەناسەي ئەودا بۇو. ئىستا ئهو لە پېشەوه دەرۋىيىشت و ئهو لەشكەر لە كاھينانى جوانى لە دوايەوه بۇون... مرۆقى ئاسايى بۇون، لە جلى ئاسايىدا، لە شارى زۇر ئاسايىوه ھاتبۇونە خوارى و بەم پىواقە درېزەي ناو ئۆقىيانوسى ھاوارەكاندا دەھاتن تا سەيرى جوانى بکەن كاتىك لە مردىن دەگەرىتەوه، سەيرى مرۆف بکەن كە لە خۆلەميشى سووتانى خۆى ھەلدەستىتەوه، گۈى لە مۇسىقا بىگرن كە دواى كۈزۈرانى مۇسىقارەكان زىنندۇودەبىتەوه.

دواى بېرۋىيەتنىكى درېز بە نزىك چەندەها شارو بە ژىر چەندەما ئاۋەدانىدا گەشتەوه ئهو مەخزەنە خاپۇرaran، لەويكانەدا ھەمووان بق يەكەمجار سەيرى ئهو بارە گەورەيەيان كرد كە پىاويك لەسەر كومەلېك ئەسپى سېپى ھېتابووېوه بق دونىيا، دەيەها پەرۋىش و پاسهوان و شەيداى جوانى بۇون، يەكە يەكە تابلوکانىيان دەرددەھىتا و تەماشاياندەكرد، ئهو تابلويانە لە بەر نىڭاي ئەوان جوانى بۇو لە سافترىن و بىنگەردىرىن شىۋەيدا. بەریز فيكەيان بق سىحرىي ئهو نىڭارانە لىنەدا كە ھەر يەكەيان نەيىنېكى قوللىرى لە نەيتى تابلو ناودارەكانى دونىيا تىدابۇو، تابلوى ئهو درەختانە لە ئاسمانەوه كەوتۇونەتە خوارى و ئەستىرەيان لىنەبارىت، ئهو گولانە ئەشاؤنەتەوهو مىدال لە ناو شەونمى سەر گەلاكانىاندا خەوتۇو، ئهو كەنیانە لە كەشتىيەك دەچن لە دەريايەكى تۈرپەدا فريشىتەى

ترساو ده په رینه و، ئه و مامؤستایه‌ی لقینک زهیتونی به دهسته و هیوه و سهیری گومینکی خوینین دهکات و قوتابیه کانیشی له دوایه و ته ماشای هه مان دیمهن دهکه‌ن. دیمه‌نی شاعیریک له ساتی نوسینی قه‌سیده‌یه کدا دهستی و هک چنگی توپه‌یی کیانداریکی کیویی لیهاتووه، پادشاویه ک له سه‌ر عه‌رشه که‌ی خه‌وتوجه و یهک دلخپ خوین له چاوی هاتوت خواری، تابلؤی کومه‌لیک بالنده‌ی بهر دین، که له ژیر ناسمانیکی بهر دین و به‌سه‌ر زه‌ویه‌کی بهر دیندا ده‌فرن. دیمه‌نی هه‌وریک بهر ئاوینه‌یه ک که‌وتوجه خوی خوینی لیدیت و ئاوینه‌که‌شی شکاندوه. دوو بالدار یه‌کدیان خواردووه و جگه له ییسکه کانیان ته‌نیا دمنوکیان به ساغی ماوه‌تله و، سی فریشته له مه‌له کوته و بق پزگارکردنی پاساریه‌ک دابه‌زیون.

ئه و تابلؤیانه ده‌هاتنه و تا لام ئوقیانو سه گه‌وره‌یه‌دا بیاریززین، تا دهستی مرؤف بیانگاتن، تا چاوی مرؤف له‌زهت له جوانیه قووله کانیان بیینیت، تا پوژیک له پوژان بگه‌رینه و بق ناو پیشانگاکان، بق موزه‌خانه گه‌وره کانی هونه‌ر و له پیواق و دالانه هیمنه کانی ئه و سالقنانه‌دا بق هه‌تاهه‌تایه بژین.

شه‌ویک بسو له شه و هر جوانه کان، موسای بابه ک له ناوه‌راستی هه‌موو پاسه‌وانه کاندا به سه‌ره سپی و برق سپی و چاوه کزه کانییه و ده‌وستا، چاوی کزده‌کردو ده‌یگووت: ئیمه کومه‌لیک خه‌لکین له پوژه سه‌خته کاندا ده‌ستمانبرد و له ناو ئاگرو خوله میشدا جوانیمان پزگارکرد، به‌لام ته‌نیا یه ک که‌س، یهک که‌س له ئیمه توانی شوراکانی مردن ببیریت و بپروات له پشت‌وه له ناو زه‌ریای تاریکیدا، له و شاره دووره‌ی که ئیمه ته‌نیا و هک سه‌رابیک ناویمان ده‌بیست جوانیمان بق بھینتیه و، من چه‌ند سال له و به‌ر که له شه‌ویکی تاریکدا خانمیک ناوی کیومه رسی یه‌زدانی خوره‌می بق هینام، ئه و ناوی منی له پیچاو پیچینکدا ونده‌کرد تا ده‌یگه یاندمه سه‌ر عه‌شقیکی کون و ده‌یخسته سه‌ر ده‌رکردن به نهینییه ک

به نادیاره و گریمده دات. ئەوکات من هیچ... هیچ شتىكى نەدەزانى، هەتا
ناوى ئۆقيانوسى ھاوارەكانىشىم نەبىستبوو، عاشقىكى جوانى بۇوم خەونم
بەوهە دەبىنى پۇزىك مۆزەخانە يەكى ھونەرى بۇ خۆم دروستىكەم ناوم
بخارە مىزۇوھە. شەوينكىان لەگەرمەي ھەلواسىنى تابلىقىكەدا بۇوم، لە
ناكاو دەرگائى ئەو ئۆقيانوسە سەيرەم لەسەر كرايمە، دەرگائى ئەو بىگا
دوورودرىزەي منى دەبەست بە ھەمووتانەوە، ئىۋەھى شەيداكانى ھونەر.
ئەم ئۆقيانوسەي كە نە سنۇورى ھېيە و نە كوتايى، زەريايەكە كە شەپقۇل
دەدات و دەروات، شەپقۇل دەدات و دەروات. بەرەو سنۇورى ئەودىيو ژيان
و ئەو دىيو مەرك. ئاھ... پۇزىگارىك من شارى مۆسىقارە سېبىيە كانم بە¹
خوراھەت دەزانى، بىئەوهى بىزامى كە ھەموومان لەسەر پىتكائى ئەو شارەدا
وەستاۋىن، ھەموومان پېرىن لە جوانى كۈزراو، پېرىن لە ھاوارى كۈزراو.
ئىستىتا بۇ يەكەمجار من يەكتىك دەبىنەم لەۋىنە دەگەرىتىھە، تۆئەي ھاوبىتى
ئازىزمان، ئەي ئەوهى كە لەبرى ھەموومان پۇيىشتىت و لە برى ھەموو
سەرنىشىنەكانى ئەو شارە ھاتوویتەتەو چىرقۇكى خۇتمان بۇ بىگىرەرەوە،
حىكاياتى ئەو شارەمان بۇ بىگىرەرەوە كە ليتوھى ھاتوویت.

ئەو شەوه جەلاھەت لە ناو پاسەوانەكاندا دانىشت و چىرقۇكى خۇى
گىتىرەت، چىرقۇكى سووتان و ھەستانەوەكانى، چىرقۇكى بىنېنى بۇ شوراكانى
شارىيکى سېپى، پېشوازى ئىسحاقى ليۇزىپىن، گەشتى دوورودرىزىلى لە
ناو شارىكدا كە هىچ مەرقىتىك، هىچ بالدارىك ناتوانىت ئەمسەرەو سەردى
تەبىكەت. پاسەوانەكان بە شەوقەوە بۇ يەكەمجار گۈيىيان لەو قەقەنسە
گرت كە دەيگۈوت: جار دواى جار دەبىت بېرىم و ھىواتى كۈزراو بەھىنمەوە،
حەقىقەتى يادكراو بەھىنمەوە.

پاسەوانەكان سەرسامانە سەيرىاندەكرد، ھەندىكىيان يەكەمین جار بۇو
لە ژىيانىاندا قەقەنسىك بىبىن، ھەندىكىشىيان پېشىتىز چەندەما قەقەنسىيان
كونكىرىدبوو. جەلاھەت فلۇوتى لىيەدەداو ئەوان بە مۆسىقاكەدا دەيانزانى ئەو

موسیقاری هریمیکی جاویدانه، دکتور بابهک و هک سرهک خلیلک تابلوقو کتیبه‌کانی به‌سه رپاسه‌وانه‌کاندا دابه‌شده‌کرد، هر یه‌که و دهباشه به‌شیک له و خازنه گوره‌یه بپاریزین، ئهو گنجینه‌یه مولکی یهک شوین، یهک جینگا، یهک مرؤف نه‌بوو، مولکی ته‌واوی مرؤفه‌کانی ئه‌م دونیایه ببو، دهبووایه هه‌موو پاسه‌وانه‌کان پیکرا هه‌لیکرن و بیپاریزن. دهباشه له یهک کاتدا له زور شوینی دونیادا دابه‌شبیت، وهک ئه‌وهی ئهو دابه‌شکردن له دهستوریکی نهینیدا نوسراپیت، که له میژه شاری موسیقاره‌کان بهم پوچه په‌رۆشانه‌ی جوانیه‌وه گریدەدات. ئه‌وهی ده‌مایه‌وه تابلوقی شاری موسیقاره سپیله‌کان ببو که قهقنه‌س خۆی دهباشه دابه‌شیبکات، نامه‌کان ببو، نامه‌ی ئه‌و پوچه غەمگینانه‌ی جه‌لاده‌ت خۆی دهباشه ده‌رگا به ده‌رگا بیانبات.

پاسه‌وانه‌کانی جوانی به‌شی خویان ده‌برد و ده‌پویشتن، ئه‌وهی ده‌مایه‌وه جه‌لاده‌ت و موسای بابهک و مسته‌فای شهونم ببو که هر سیکیان پیکه‌وه له و سه‌ردا به نهینیه ده‌هاتن‌ده‌ری و له ئیوارییه‌کی دره‌نگدا بق پیاسه‌یه‌کی دریز له ماشینه‌کی مسته‌فای شهونمدا به‌و شاره گه‌وره‌یه‌دا ده‌رده‌چوون، ئه‌و ئیواره‌یه موسای بابهک شته‌کانی وها ته‌فسیرده‌کرد که کیومه‌رسی يه‌زدانی خوره‌م و سه‌لوا طحان دوو کسن له و بازنه گوره‌یه‌دا که دهباشه تابلوقی موسیقاره سپیله‌کان به ناویدا بسوپایه‌تەوە تا ده‌گاته ده‌ست ئه‌و، ئه‌و سوره مه‌زن و بیپرانه‌وه ناکوتایه که له پیکایه‌وه هونه‌ر بى گویدانه به‌رېسته‌کانی کات و شوین ئاده‌میزاده‌کان پیکه‌وه گریدەدات‌وه. به‌و شاره‌دا ده‌گه‌ران و موسای بابهک به جوریک سه‌رقائی ته‌فسیری نهینیه گه‌وره‌کانی ژیانی خۆی ببو، هیچ شتیکی يادن‌به‌بوو... له و ئیواره‌یه‌دا زور دره‌نگ موسای بابهک له پیشی ماشینه‌که‌دا نامه‌یه‌کی له گیرفانی چاکتە کونه‌که‌ی ده‌رده‌هینا، چاوه‌کانی کزده‌کردو به ده‌نگیکی نوساو،

دهنگی پوچیک له میژه ئاماده‌یه بق مردن، دهیگووت: جهلا دهتی کوترا، له میژه ئەم نامه‌یه تۆم لایه، ئەمە نامه‌ی تۆیه، يەکینکى خوشەویست بق تۆی نوسییو.

جهلا دهت نامه‌کەی وەردەگرت و دەیکرده‌وه، بەر لەوهى حەرفى يەکەمی بخوینتىه وە، سەیرى ژىزەکەی دەکردو ناوى داليا سيراجەدینى دەبىنى كە بە خەتىكى ورد لە بن ناوه‌کەيە وە نوسىببۇرى «كچى پورى خوت كە دونيات بە دوادا دەگەپىت... تەريفەئى زستان».

* * *

داليا سيراجەدین لە نامە درېزەكەيدا نوسىببۇ «كوبى پورى ئازىزم بىرتدەكەم، هىننە بىرتدەكەم، دەترسىم گەر بىم بولات رىڭاكان لە ئىشىتىقادا بىسووتىن» ئەمەيان رىستەئى خوتە، بىرته وەك شىت دەھستايىت و ئەو جۆرە قسانەت پىتەگۇوتەم. كوبى پور تۆ لە كويىت، من هاتم، پۇزىكى باران هاتم و ئەو ئۇتىلەم دۆزىيە وە، ئەو ژۇورەم دۆزىيە وە، بەلام ژۇورىكى خالى بۇو، پېپۇو لە سەرمائى بەجىتساوى زستان. ھەموو شتىكى لېپۇو تۆ نەبىت، تۆ كوبە پورە درۈزىنەكەم، من دوای تۆ لەگەل ھەموو لېقەوما و بىرىندارەكاندا بە تونىلىكى درېز و پە ئەستىرەدا پۇيىشتەم، خۇشحالم توانيم دەيان خەلک لە مردن پەزگاربىكەم، لەو رىڭايانەدا مەدالىم ھەلگرت و پېرم لە مردن پەزگاركىد. لەگەل دكتۇر باپەكدا چۈوم بق شارىكى گەورە كەورە لەوي كۆمەكم كرد، چەندىن مانگ لەوي ژىام، كوبى پورەم پىتەچىت باوهەكەيت، من نەمردم... نەمردم. دەزانىم تۆ باوهەر بە من ناكەيت، بەلام من چۈنت بق دەگىزپەوە ئاواهابۇو، دكتۇر باپەك عيادەيەكى ھەبۇو، من بىشىش بۇوم، شوينىكىم نەبۇو پۇوى تېتكەم، تۆم نەبۇويت، نەمەزانى كوبە پورە بىسفةتەكەي خۆم چى لىهاتوو، ئاھ... دەزانىم ئىستا دەلىت من

بیسفهت نیم، دهزانم درؤده‌کهیت، دهليت ههمو شهويک منت له خهودا بینیوه، دهليت توم له سه قادرمه‌کان دهیینی، توم له بالکونی ئهو ئوتیله سووتاووه دهیینی. بهلام دهزانم تو درق دهکهیت، تو درؤزترین کوریکی له دونیادا بژی، ئیستا هیچ که‌سیکی تر له سه رئم ئهستیره‌یه له تو درؤزتر نییه. قهیناکا، با من خراب بم، با ئهمن کچه پوره به‌دبخته‌ی خوت خراب بیت. روزیک به‌دوای باسمی جهزائیریدا به‌ره و شاره‌کانی باشورو که‌وتموه ری. ئیستاش دلنيانیم ئاخو ماوه یا مردووه، دله‌کی من باوه‌ربکه نازانم ئاخو باسم له دوزه‌خه یان له به‌هشت، له سه زه‌وییه ياخود له ژیر زه‌ویدایه، له مله‌کووتی خودادایه یا له ژیرزه‌مینه تاريک و نوته‌که‌کانی دهوله‌تدا، زورجار دلنياده‌بم له مردنی، ئاسووده واز له ههمو شتیک دههینم و شهوان به ئارامی لینی دهخه‌وم، هندیجاریش له ناکاو سینه‌ره‌کی له ژیانمدا ده‌ردکه‌ویته‌وه. ناجه‌لادهت دهزانم ئیستا پیم دهليتی کچیکی بیتبه‌زهیی و دلره‌قیت که حهـزت به مردنی خوش‌ویسته‌کی خوتـه... کوره پوره بیشـه‌رمـه‌کـی خـقـمـ، کوره پوره به‌دبـختـهـکـی خـقـمـ، من بهـزـهـیـمـ بهـوـدـاـ دـیـتـهـوـهـ، بهـزـهـیـمـ بهـئـازـارـوـ چـاـوـهـرـوـانـیـ وـ تـهـنـهـایـیـهـکـیدـاـ دـیـتـهـوـهـ، من دـواـیـ ئـهـوـ هـهـمـوـ گـهـرـانـهـ، جـارـیـکـیـ تـرـیـشـ، سـالـیـکـیـ رـهـبـهـقـیـ دـیـ شـارـ بهـشـارـوـ گـونـدـ بـهـ گـونـدـیـ باـشـوـرـیـ بـهـ دـوـادـاـ گـهـرـامـ وـ نـهـمـدـوـزـیـیـهـوـهـ، بهـلامـ وـهـکـ جـارـانـ تـارـمـایـیـهـکـیـ دـهـبـیـنـمـ... وـاـیـ کـورـهـ پـورـهـ بـیـحـیـهـیـاـوـ بـیـشـهـرمـهـکـیـ خـقـمـ، هـهـتاـ باـسـمـیـشـ وـهـکـ جـارـانـ نـیـیـهـ، هـهـمـوـ شـتـیـکـ دـهـگـورـیـتـ، هـهـتاـ تـارـمـایـیـهـکـانـیـشـ دـهـگـورـیـنـ، ئـیـسـتـاـ سـیـبـهـرـهـکـیـ لـهـ دـوـورـهـوـ تـهـماـشـامـدـهـکـاتـ وـ دـهـرـوـاتـ وـ قـسـهـمـ لـهـگـلـدـاـ نـاـکـاتـ. ئـایـ جـهـلـادـهـتـ توـ چـهـنـدـهـ خـهـفـهـتـ دـامـیـ، هـاـ پـیـمـبـلـیـ دـوـسـیـیـهـکـهـتـ بـقـ هـلـگـرـتـوـومـ یـانـ نـاـ؟ـ. خـودـایـهـ چـهـنـدـهـ بـیـرـتـدـهـکـهـمـ. دـهزـانـمـ ئـیـسـتـاـ دـهـپـرـسـیـتـ: دـالـیـاـ پـهـرـیـیـهـ چـکـلـانـهـکـانـتـ ماـونـ؟ـ نـاـ جـهـلـادـهـ نـاـ، ئـهـوـ فـرـیـشـتـانـهـ دـهـمـیـکـهـ وـازـیـانـ لـیـهـیـنـاـوـمـ، رـوزـیـکـ وـیـسـتـمـ سـهـرـلـهـ نـوـیـ ئـهـوـ شـارـهـ بـدـوـزـمـهـوـ، بـچـمـهـوـ بـقـ پـرـتـهـ قـالـیـ سـپـیـ، هـهـمـوـ بـیـابـانـ گـهـرـامـ،

سه رتای پای ریگاکانی خورثاوای فوراتم ته یکرد، له هه مهو گوندو شاروچکه و هوبه و دیارینکدا پرسیاری ئه و شاره م کرد، جگه له حیکایه تیکی سه بیر هیچی ترم نه بیست، حیکایه تی شاریک که وەک کەشتییه کی گەوره به ناو لمدا سەفردەکات، هەندیجار دەردەکەوتیت و هەندیجار وندەبیت، شاریک بەردەوام دەسووتیت، رەنگە جەلادت ئىستا بەشىك لە رۆحى ئىمە له ناو ئه و شاره دا بیت و بسووتیت... ئه و شاوهی کە فایله کەم دا بە تو و امده زانی دەمرم، له هه مهو دلەوه ویستم بەلگەی بىگوناھى و مردىنى ئه و کوره بەستە زمانه لای تو بیت، دەمگووت خودايە گەر پۇزىك لە پۇزان چىرۇكى من و ئه وى گىنپایە و با هه مهو شتىكى لەلاتىت، بۇ وا هەستىدەکەم کە تو پىزگار ماندەکەيت، نازانم... بۇ؟...»

نامەيەکى سەبیر بۇو، له پشت دېرەكانە وە کاراكتەرى ئه و کچەم دەبىنېيە وە کە لە يەككەتدا دەيتوانى زور شېرزاھو زۇريش بە ويقار بیت، لە خوارى خوارى نامە كەدا ناوى بىنکەی پىخراوېيکى بىيانى هەبۇو کە لە هەريمە شاخاوى و گوندىشىنەكانى كورىستان خەرىكى لىدانى بىر و كردنەوە قوتا بخانە و پەيدا كىردىنى پەين و ئامۇزىگارى كىردىنى جووتىياران بۇون، سەبیر بۇو لەلام داليا سىراجە دىن راستە و خۇ بە وجۇرە لە باشۇورە و فەپىبوو بۇ باكۇور و لەو پىخراوە خىرخوازەدا بۇو بۇو بە وەرگىتى ئىنگلىزى.

کە موسائى بابەك ئه و نامەيە دەدات بە جەلادت وەک شىتى لىدىت، وەک جانە وەرېتكى لىدىت سالەھاى سال لە قەفەزدا بۇوبىت و لە ناكاۋ دەرگائى قەفەزەكە كرابىتە وە، بە هه مهو ھىزى خۆى رادەکات، دەبىتە كلپەيەك لە بىسىءە بىرى كە چىتە ناتوانىت ئارامبىگىت، دەرگائى ماشىتە كە دەكاتە وە و بىتمالاوايى بە هه مهو چىا و پىتەشت و بەردەلانە كانى ئه و هەريمە دا روودەكات ئه و ناوئىشانە، وەک جانە وەرېتك غەریزە كانى پىشىبىكەون بە دۆل و سەختەنە كاندا هەلەدەگەپىت، هه مهو شەو بە پىشىكى درېژو جەستە يەكى

لوازو دریزه و هک چه قلینکی ته‌نها به تاریکیدا دهروات، جگه له دالیا سیراجه‌دین ناتوانیت بیر له هیچ شتیک بکاته و، گیاکان و ههوره‌کان و پهشه‌بای دوور پیکرا ناوی دالیا ددهنه و به گویند، شهپوله شیته‌کانی ههوا و تریفه‌ی مانگ و جریوه‌ی ئه‌ستیره‌کان ههمو و ناوی دالیایان دههینا. دوای دوو پقذ پقیشتی بیوچان نیوه‌برویه‌کی پاییز دهکاته ناویشانی ئه و کمپه، له بردهرکی پیکخراوه‌که‌دا پاسه‌وانه‌کان پییده‌لین خاتونی دالیا سیراجه‌دین له‌گهله بپیوه‌به‌ری گشتی پرژه‌کاندا که پیاویکی ئوسترا لیه، له گه‌شتیکی دریزه و تا هفت‌یه‌ک ناگه‌پریته و، جه‌لادهت بیشه‌وهی ماندو و بیت به کیو و دارستانه چره‌کانی دهوری که‌مپه‌که‌دا هله‌ده‌که‌پریت و له‌وینه له‌سهر دره‌خته‌کانه و فلووته سیحراویه‌که‌ی خوی لیده‌دات، هفت‌ه له دوای هفت‌ه دهروات و دالیا ناگه‌پریته و، پاییز تا دیت توندترو ههوا تابیت ساردنر و ئاسمان تابیت گرژترده‌بیت. ههمو و شه‌وینک جه‌لادهت له‌سهر دره‌ختیکی به‌رز که دهکه‌وینه سهر یالیک به پشتی ئه و بنکه تایبه‌تیه و که بیانیه‌کان بؤ کونترؤلکردنی ئیش‌کانی خویان دروستیانکردوه، فلوووت لیده‌دات. دوای بیست و شهش پقذ له ساتیکدا و هک دهرویشیکی بینخه و ماندو و دهیه‌ویت بچیته و ئه و کونج و بنبه‌ردهی بؤ خه‌وی شه‌وانه‌ی خوی خوشیکردوه، گوینی له ده‌نگی دالیا ده‌بیت له تاریکیدا بانگیده‌کات «جه‌لاده‌تی کوتر، تو له کوییت، تو له کوییت»... و هک دواهه‌مین شه و که له شاری ته‌پوتوزه سپیه‌کان بانگیکرد، و هک دواهه‌مین شه و که له ناو زرمه و گرمه‌ی خومپاره و موشه‌که‌کاندا بانگیکرد کاتیک دهیزانی ئه و ده‌نگه ده‌نگی دالیایه، به‌لام وايده‌زانی له دوئیا به‌کی تره‌وه دیت، له ئاسمانه و داده‌به‌زیت، له شوینیکی نادیاری ناو وجوده و بانگیده‌کات. له ساته‌دا. له نیوان ئه و دوو بانگه‌دا، که هه دووکیان یه‌ک بانگ بعون، یه‌ک هاواربوون هه‌ستیکرد ژیان چ سورینکی مه‌زن و کوشنده‌ی خواردووه، هه‌ستیکه‌کرد ئه و هی زه‌مان بردویتی به یاده‌وه‌ری ناگه‌پریته و. له ناو دره‌خته‌کاندا

به خۆی و فلوقەکەیەوە بەرەو لای ئەو دەنگە را یکرد، دەنگى کچىك لە سەراب، کچىك هەتا كە باوهشىشى پىاکىرد، كاتىك دواي ئەو ھەموو لىكدا بىرانە بۇ يەكە مجار ئاواھالە نزىكەوە ماچىكىرد هيشتا ھەر سەراب بۇو و ھەر تەم بۇو، ھەر خەيال بۇو.

داليا كە لە پەنجەرەكەی خۆيەوە گوئى لە دەنگى فلوقەکەي بۇو، بىئەوەي بىر بىكەتەوە دلىبابۇو ئەو مۆسیقايى جەلا دەتى كۆتەرە، ھەمۇو چەند سەعاتىك بۇو گەپابۇو وە بۇ كەمپەكە، پان تۈلىنىكى كاوبۇي كۆن و تىشىرتىكى بىنچى و كاپېيەكى كچانەي شىنى لە سەردا بۇو. كە باوهشى بە جەلا دەتدا كەردىنەن سەئىدەي وەها تو نىدبووبۇو قىسىي بۇ نەدەكرا، سەركەوتىن بەو يالە بەر زەدا، گوئى كەرنەن لە مۆسیقايى، دوو دىلى و گومانى لە بىنین و دۈزىنەوەي جەلا دەت بېستيان لېرىپىبۇو. لە ناو دارودىرەختى ئەو كىنۋەدا، لە ناو كىزەبائى شەويتىكى دلپەقدا لە ئامىتىزى جەلا دەتدا وەك مەن دالىنىكى چىكولە دەستىكىد بەگىريان، ئەو چەند سالە كە مىنك پېرى كىردىبۇو، بەلام جەلا دەت لە زىر شەوقى مانگە شەودا جوانتر دەبىيەنى. جەلا دەت پىتىدە گۇوتە: من چەند ھەفتەيە لىرەم، دەيان شەوه چاوه بۇانى تۆم. لە ساتەوەي كە دكتور بابەك نامەكەي تۆي دامى، وەك شىيت رامكىرد، داليا ئەم ھەموو سالە تۆ لە كويىت، تۆ لە كويىت، بۇ نەھاتى لە كەلمدا، بۇ بەجىتەيەشىتەم؟ داليا دەگىريا، وەك گريانە ھىستىرى و بىتىرانە وەكانى خۆى، ئەو گريانانەي سالۇنەكەي تىاترى پىرتە قالى سېپى بىر جەلا دەت دەھىنایەوە. دواي ئەو ھەموو سالە، ئازار و زىندان و سەختى جەلا دەتىيان فيرى شىتىك ويقارۇ سۆزى كورانە كىرىپىبۇو، فرمىتسكە كانى بۇ داليا سېرى و لە نىوان فرمىتسكە كاندا گوئى لەو چىرۇكە سەپەر دوورودىرېزە داليا گرت كە تا قۇول تربىيەتەوە، دەنگى دالياش ئارامترو سىنەي ھىمنىترو فرمىتسكە كانى كەملىرو درەوشى اوھەت دەبۇون.

دالیا هممو شتیکی له سه رجه لاده ده زانی، له و کاته وهی مسته فای
 شونم جه لاده تی به موسای بابه کوه گردایه وه، له و کاته وه دالیا عه و دالی
 جه لاده بیو. پژیک دوای سه فریکی دریز له شاره خاپوره کانی
 باشووردا به کزهی زستانی بیابانه کانه وه له شیدا خوی ده کاته وه به
 عیاده چکوله کهی موسای بابه کدا، ئه و یه که مین جاره هوالی ده کوه تنه وهی
 جه لاده تی ده داتی، ناویشانه کهی بق دهنوسی و له ماشینیکی تایبته و به
 شوفریکی ناسیاودا دهینیریت بق باکوور. که دالیا ده کاته وه ئه و شاره
 دیرینه خوی، شاری دلداریه کونه کان و شاری عه شقه مندالله کانی جاران،
 هیشتا ئه و ترسه له گیانیایه تی که چهنده ها سال له وهوبه ر توبه می براکانی
 له دلیدا سه وزیانکرده بیو، ئه گه رچی دهیزانی برایه کی مردووه و برایه کی
 تری ئیفیجی نیوجیگایه، به لام له هممو شتیکی ئه و شاره ده ترسا، له
 شه قامه کان، له کوچه باریکه کان، له دره ختی نیوه گیانی سه ر پیگاکان، له
 دیواری به رزی قوتا خانه کان، له بونی چهک له سه ر سوچه کان، هالاوی
 باران له هه وادا، بونی ته بی کوتره سه ر دره ختی کان. ته نیا بق دوزینه وهی
 جه لاده دیته ئه و شاره، راسته و خوی پو و ده کاته ئه و ئوتیله، ده چیته ئه و
 باله خانه سووتاوه، پژیکی ساردي زستانه، بارانیکی خور ده باریت،
 دالیا وه ک شیت ده گه پریت و جه لاده تیش له میزه له نیوان زیندانه کاندا
 هاتو چو گو ده کات. له قاتی شه ش که س نایینیت وه، در او سینکانی هه والی گیرانی
 جه لاده تی ده ده نی، به لام باوه پیان بینا کات. به و ترسه قوله هی خوی وه
 هممو شار ده گه پریت، له زور کوچه و کولاندا هه والی جه لاده ناویک
 ده پرسیت، به لام که س نایینیت وه ناویکی بیستیت. باران ته پریده کات و
 ده گه پریت، گه شتیکی دریز به بازار و کوچه کاندا ده کات، گه رانیکی شپر زه
 که که میک ترسی ده په وینیت وه. به رده و ام باران ده باریت و بارانیش
 مندالی و گه نجی به یادا ده هینیت وه، هیچ شتیک وه که ئه و بارانه کاریگه ری
 له سه ر یاده و هریکه کانی نیه، تک تک باران به قژیدا دیته خواری، سه ر تا پایی

ته پرده‌گات، و هک شیت و ازانه‌بینیت، پیاوانی بازار و گنجانی بررسی ناو گوزه‌ره ته سکه کان سه‌یریده‌کهن و دهزانن هیچی له خانمه به ویقاره‌کانی ئه و شاره ناچیت، که بەپنی ئەندازه‌یه کی تاییه‌تی دەمیاندەکەن‌و، دایدەخهن، هەنگاو دەنین، سه‌یرى ئەملاولاده‌کهن، هەتا له زەردەخەنەشدا بېرى ھەلبىن و دانانی لېيو قانونى تاییه‌تى خۆى ھەيە. كچانى ئەم شاره خەلکىكىن ناهەپەن باران ليشان بىدات و ناشەپەن كراسەكانيان ھېتىد تەربىيەت سەتىيانەكانيان له ژىرەوە دەربىكەۋىت، بەلام دالىا هیچى له خانمه به حورمەتەكانى ئه و شاره ناچیت، شەرمەنەكەت لەوەي بېرسىت كە لەدوای كورىيەكە به ناوى جەلادەت ئىسماعىل، شەرمەنەكەت باران وەها تەرىيېكەت مەمکانە پەمەيىھەكەى دىياربىت كە حەياچۇونىتكە كالتەئى پېتاكىرىت... رۇزىك تا ئىوارى بە ژىر بارانىكى بىكوتايى زستاندا بە كۆچەو بازارى ئه و شارەدا وىل دەبىت و بىچارە و بىدەرەنچام دەسۈرىتەوە، كە دلىيادەبىت لەوەي وەك ھەميشە رېبۈارىكى مايىپووجە، ھەمان شەو دەگەپىتەوە بۇ لای دكتور بابەك، كە تا ئەوکات ھەوالى گيرانى مستەفای شەونم و جەلادەتى نەبىستۇو.

دوات مانگىك لەو بۇزە شەۋىيىكى سارد، پیاوېيکى قەلەو بە پالقۇيەكى درىز و كلىتەيەكى گەورەوە كە لە كلىتەئى سەرۆكە كۆمۈنىستەكان دەچوو لە دەرگا دەدات، ئه و پیاوە مستەفای شەونمە كە دوات حەوت مانگ ڙيان لە زىنداندا بى تۆمەت و بىن دادگا ھاتقۇتەدەرى. ئەوشەوەش كە بە قيافەتى دىكتاتورىكى پەچ سووکەوە لە دەرگائى عيادەكەى موسايى بابەك دەدات پېنچەم شەوى ئازادىيەتى. بەلام لای دالىا سىراجەدین شەوى كرانەوەي نەيىننەيەكانە، كاتىك مستەفای شەونم چىرقۇكى مردنى پەرتەقالى باپلى دەگىزىتەوە، دالىا دەستدەكاتە گريان، هەر ئەو شەوە تا بەيانى ھەموو شتىك لە سەر ڙيانى ئه و چەند سالەئى جەلادەت دەزانىت. دلىيادەبىت جەلادەت ئىستا له زىندانىكى دووردايە كە دەبىت يەكىك دەرىيەبىنیت. ئىدى تىدەگات كە ئەو مەحکومە تا كوتايى بەدوای دىلەكاندا بگەپىت،

سهرده خاته سه رنگی موسای بابهک و ده لیت «دکتور ئەمە ج ولاتیکە تاھە تاھە تایه دەبیت ژنان بەدوای پیاوە دیلە کاندا بگەپین». بەلام وەک هەر قەدریکى دیکەی پەش، دالیا بەرابەرى دەھوستیت. چۆن سالانیکى دریز ژیانى خۆئی بۇ گەران بەدوای باسمى جەزائیریدا تەرخاندەکات، بىریارددەت بە دوای جەلاھەتىشدا بکەویتەپى. ئەو لە ناخى دالىدا دەزانىت ئەمە دووبارەبۇونەوەی حىكايەتەكانە، ئەو دووبارەبۇونەوەی ژیان وەک كە دالىا بەدریز! ایي ژیانى لىنى دەترسىت، دووبارەبۇونەوەی شارەكان دووبارەبۇونەوەی بىبابان و لم و سەراب، وەك دووبارەبۇونەوەی پیاسەدەکات و پېياندەلىت: ئىوھ هېچ نازانن، جەلاھەتى كوتى، لە رېگادايە بۇ شوينىكى دوور، بۇ جىڭايەك كە تەنبا قەقەنسەكان دەيگەمنى.

چەند پۇز دواتر دالىا لە پاسىكى گەورەدا بە ناو خالە بېكۆتايىھەكانى كۆنترۆلدا، بە ناو بىنكەي يەك لە دوای يەكى پاشكىنندا، لە ناو دوكەلى ترس و ھالاوىيى جەنگە بىتوچانەكانى ناوخۇدا دەگاتەوە كوردىستان، شەۋى يەكەم دەچىت بۇ لای شاناز سەھىم، ئەو خانمەي مستەفای شەۋىن بە دوشىكى ژەھراوى ئەم چىرۇكە ناوايدەبات. شاناز لە ژوورىيەكايە پەرە لە وىنەي پىرتەقال، بە غرورى ژىنگى دەولەمەندەوە كە لە ناو بۇنى پارەو بۇنى مەرىنندا ونبۇوە پېتىدەلىت: من دەزانىم تۆ كىتىت. تۆ ئەو قەحچەيەيت، جەلاھەت لە تىاترۇخانەكاندا جوزەلەي بۇ لىنەدەدایت. چاڭتە خۇت ماندۇونە كەيت، درەنگ يان زوو جەلاھەت بە مەرىنگ دەمرىت خراپىت لە مەرىنى ھەر سەگىك كە پېش مەرىنى وا پىسواھبىت توانىي وەرىنىشى نامىتتىت.

دالىا سەرسام لە كىنەو پۇنى ئەو ژنە دىتە دەرىي و دوای سۆراغىكى دریز يەكەمین ھەوالى جەلاھەتى لە بەرپىرسىكى حىزبىيە و دەستدەكەوەت كە پەيمانى دەداتى گەر لەكەلەيدا بخەويت جەلاھەتى نىشاندەدات، دالىا كە سوينىدى خواردۇو تا مەردن لە گەل هېچ پیاوىيەكدا نەخەويت، لە برى لەشى

خوی دواهه مین ملوانکه‌ی زیرپینی خوی دهداتن و پینده‌لیت «من به که لکی تو نایم، ئەم ملوانکه زیره و هرگره، ئەمە بوق تو باشتره، گەر بیفرۆشیتە وە پاره‌کەی بەشى ئەوهده‌کات لەگەل دە ئافرهتى لە من گەنجىترو جوانتردا بخەونت».

ئەو بەر پرسە شەۋىك لە شەوان دالىا سىراجە دىن دەبات بۆ گۈندىيەكى زۇر دوور، لە مالىيەكى چىكۈلانەدە، لە ڦېرخانىتىكى تارىيەكىدا كە شۇينى بەستىنە وە ئەسپ و گۈزىرەكەو ئەو شىستانىيە لە درزىيەكەو جەلادەتى نىشانىدەدات كە لە سەر زەھىيەكى تەپ دانىشتوو وە لە پشتەوە بە كۆلەكەيەكى گەورەوە بەستراوەتەوە. دالىا لەو درزەوە ھاواردەكەت جەلادەت... جەلادەت. ئەو بىتھىزۇ نىوهەگىان سەربەرزىدەكەتەوە نايىبىنىت.

• • •

دالیا ئەو شەوه لهناو رەشەبای پاپىزۇ لە ڙىر ئەستىرەئى سەرمابىدەلەو
لە نابەين گەلەي لەرزىيودا حىكايەتى خۆى بۇ جەلاادەت گىزايەوە پېتىكۈوت:
جەلاادەت ئەوە دواھەمین جارم نەبۇو كە تۆم بىنى، شەۋىنک من لەگەل ئەو
پىباوهدا پلانمان دانا تۆ بېرىقىن و گەر پلانەكەمان سەرىيگەت مل بۇ ھەموو
داۋايەكى بىدەم. نەمدەوېست تۆ بە وجۇرە ئازار بچىزىت، دواجاڭار ھەموو
شتىكەمان رېتكەست، بەتەماي شەۋىنکى تارىيک بۇوین دابىت و ئازادتىكەين،
لەو پلان و تېفکەرىن و رامانانەدا بۇوین كە دەستەو تاققىكى تر تويان
رېفاندو ھەموو شتىكەمان لىيەلەۋەشا و ھەرجى نەخشەيەكمان ھەبۇو پۇوچەل
بۇوهە. بەلام جەلاادەت، كورى پورم ھەر لە دوات بۇوم، كۆلم نەدا. لەگەل
ھەموو مەراق و دەردىكىدا ھەر لە دووٹ دەگەپام. دەمزانى من چەند
بەدېختىم، بەلام لەگەل ھەموو غەم و بەدېختىيەكىشدا خۆم بە خۇشبەخت
دەزانى، لە ماۋەيەكى كەمدا ئەم ئىشەم دەستكەوت كە دەمتوانى بە ھۆيەوە

له کوردستان بمتنه و هو پیشی بژیم و به دوای تو شدا بگهربیم، بچووباما یاهه
هر گوندیکه و هو یه که مجار دهمپرسی ژاخو زیندانی تیدایه یان نا، یه که مجار
له ژن و منداله کان سوراغمده کرد، چونکه دهمزانی ئهوان راستیم پیده‌لین،
ئهی چون جه لاده‌ت هه موو وايانده‌زانی من شتیکی گرنگم، شتیکم ده بیت
هه موو مرؤفیک هه موو شتیکم پیشیت. له و سه‌فره دریزنانه‌دا دووباره
دیله کانم بینیه و هو، ناو زیندانه کانم بینیه و هو، خوین و برستی و رسوسایی
مرؤفه کانم بونکرد، به رله و هوی جاریکی تر تو ببینم سه‌دان زیندانم بینی.
ئازیزم به رده‌وام بیانوویه کم ده دوزیزیه و خرم به بندیخانه کاندا بکه‌م و
سه‌یر بکه‌م بزانم کیی تیدایه، به خودا، چونت بق ده گیزمه و هو وابوو... جاتو
هر باوه‌رمه که، که یفی خوت، تو کهی باوه‌رت به من کردوه. تادوا جار
شهویک له گوندیک، مندالیک به راکدن هات و به ده‌نگیکی مندالانه پیکوو تم
«دالیا خان... دالیا خان، دیلیکی تازه‌یان هیناوه بق مهکته‌که، دیلیکی زور
خه‌تله... زور زور... له دیو خه‌تله‌تره، نایبت که‌س که‌س بیبینیت».

کوری پوری ئه زیزم، واریکه‌وت باوکی ئه و منداله پاسه‌وانی تو بلو،
له پنهانه‌ره که و هو توی نیشاندام، له سه‌ر زه‌ویه که به ده‌ستی به ستراوه
خه‌وتبوویت، من بانگم لیکرديت جه لاده‌ت... جه لاده‌ت. تو سه‌یر تکردم و
منت نه بینی.

دالیا شازنی ئه و که‌مپه‌بwoo، ئه و جه لاده‌تی کتری برد و له ژووریکی
تایبه‌تیدا جیگای بق چاککرد، سه‌رمائی دوورودریزی شه‌وکار ته‌زاندووی،
بینیه و هوی دالیا و هوک جو ره له دایکبوبونیکی تازه وابوو، به‌لام به ئندازه‌یه ک
لاوازو ماندووبوو به فلووته کهی دهستیه و هو له سه‌ر تهختیکی دریز خه‌وی
لینکه‌وت. دالیا ده رگاکه‌ی لیداختست و له دیو په‌نجه‌ره که و هو به ئینگلیزیه کی
ساف که وته گیپانه و هوی چیرۆکی جه لاده‌ت بق ئه و پیاوه بیانیانه‌ی
که و هوک بق ته ماشای مۆمیا یه کی کون هاتین، له ده لاقه‌یه کی چکرله و هو
سه‌یر یانده کرد. یه که مجار بلو له کوردستان به سه‌رهاتی مرؤفیک بیستن

بۇنى ئەفسانەيەكى خۆرەھەلاتى دىرىينى لىتىت. بەپاي ئەوان كوردىستان بە سروشته شاخاوىيە سەخت و خەلکە جووتىارو شارە غەمگىنەكانىيەوە، شتىكى تىدانەبوو سىحرى سەربوردە كونەكانى خۆرەھەلاتى ھەلگرتىتىت، مۇروف لە ناو ئەو ھەموو شاخ و كىتوھدا ئاسەوارىنىڭ كاراكتەرە گەورەكانى ئەدەبىاتى كونى خۆرەھەلاتى نەدەبىننېيەوە، پۇخسارى ئەو ژەنە جووتىارو پىاوه قاچاچى و تەھنگ بەدەستانە ئەمسەر بۇ ئەوسەرى كوردىستانيان پېرىكىرىدبوو، شتىك لە يادگارى سەندىباد، عەلى بابا، قىمر الزمان يان بدر البدورىيان زىندۇونەدەكىردەوە، بەشى ھەرە زۇرى خەلک لە مەلا نەسرەدەن يان مەلائى مەزبۇر دەچۈون لەۋەر زىكدا نوكتە بىرچۈوبىتتەوە. بىيانىيەكان سەرسام لەو چىرۇكە عەجىبەي دالىا بۇيى كىتىرانەوە يەكەيەكە لەو پەنچەرە چەتكۈلەيەوە لە بىرينىەكانى سەر دەست و سىنەي پادەمان. ئەو شەۋە دالىا لەگەل سباستيان مىيولەردا لە سالۇنى ناخواردىنى كامپەكە بەدرىزىسى قسەيان لە حىكاياتى ئەم گەنچەكىرد. «سباستيان مىيولەر» كەبەر لەوەي لە ئىشەكەي دەركىرىت، مامۆستايەكى ناسراوى ئاركىيۇلۇزىياتى زانكۈرى ھايدىلىتىرگ بۇو، لەو ماوەيەدا يەكتىك بۇو لە دۆستە نزىكەكانى دالىا، لە شارقۇچەكى خۆرئاواي پايىنەوە هاتبۇو، لە ھەمووان سەرسامىتىر گۈنى لە چىرۇكى جەلادەتى كۆتر گرتىبۇو، سالانىك دواتر دالىا لە نامەيەكى سەپەر چىرۇكى جەلادەتى كۆتر دەبىستىت بەدەم خواردىنەوەي بولۇتىك شەرابى سۈورەوە گۇوتىبۇو. شەۋىيك «ھېتىر مىيولەر» دواي ئەوەي چەندەھا جار چىرۇكى جەلادەتى كۆتر دەبىستىت بەدەم خواردىنەوەي بولۇتىك شەرابى سەبر باپىركەمەوە. ئۆز مىز سىراجەدەن، تۆ ئەم بۇونا وەرهەت چۈن لەو چىايە دەستەمۇكىردى، ئەمە پەيوەندىيەكى بەتىنى بە خوداونىدەكانى سروشته وەھىيە. حىكاياتى ئەم پىاوه، بە جۇرىكى سەپەر لەگەل چىرۇكى ھەندىتىك خوداونىدەكاندا تىكەلەدەيت و يەكتىرى دەپرىت. لەگەل

چیرۆکی خوداوهند «پان» دا، له گەل «کریشنا» دا، له گەل «شیفا» دا. مسز سیراجەدین کەسەیریدەکەم، شتىك لە کريشناي تىادەبىنم بە خۇى و فلوووتەكىيە، فلوووت ئامىرى خوداكان بۇوە، بە درېزايى مىزۇو، فلوووت ئامىرى خەلىقەت بۇوە، وەك شىفَا كە بە خۇى و فلوووتىكەوە بەدھورى گەردوندا سەمادەكەت و جىهان دروستىدەكەت. من پىتەدلەيم ئەوهى فلوووتىكى سىحراروى بەدھستەوە بىت دەتوانىت جىهانىكى سىحراروى دروستىكەت. لاي ميسىرىيە كۈنەكان دەنكى فلوووت دەنكى ئىزىسى خوداوهندى دايىك بۇوە. نەك هەر ئەوهش، مسز سیراجەدین، فلوووت دىيارى خوداكان بۇوە بۇ ئادەمىزاز، لاي ھيندييەكان فلوووت دىيارى كريشنايە بۇ ئىنسان، من لەسەفەرى خۆمدا بە ھىندا سەرنجى ئەوهەمدا كريشنا ھەردەم بە فلوووتىك و پەپىكى تاوسەوە ويتادەكەن. كريشنا بەپىتى تەفسىرى زمانەوانى ماناي «ھىزى پاكىشانى خودايى»، فلوووتەكەي كريشنا پەمىزى ئەو ھىزەي پاكىشانەيە، حىكايەتى كريشنا له گەل كىزە شىرىدىقشەكاندا كە بە ئاوازى فلوووتەكەي يەك لە دواي يەك پاياندەكىشىت و دەيانخاتە سەرسەما، سەمبولى ئەو توانىيەي فلوووتە كە ژيانى تىيەر بە ژيانى جاويدانەوە گرېڭىددەت.

سباستيان ميولەر قىزىكى زەردى درېزى ھەبۇو، بەدرېزايى ئەو ماوهىيە كە له گەل دالىادا كارىكىدۇو ئارەززۇويەكى عەجىبى ھەبۇو ھەمۇ شتىك بە ئەفسانە دىريئەكانەوە گرىييداتەوە، سىاسەت و دين و مملانى جىهانىيەكان بە چىرۆكى خودا گرىيىكەيەكان تەفسىرەدەكەد. بەر لەوهى بىت بۇ كوردىستان لە كەمبۇدىاو سرىيانكا و بۇسەنە كارىكىدۇو. ئەو شەوه يەك لە دواي يەك جەركەي دەكتىشا بۇ كورتە پىاسە ھەلدەستا، لە سالۇنى بلىاردەكەوە تەپەكە جەركەي ھەلدەگرت و لە يەخچالەكە ئاوازى دەردەھىتىاو مىوهى دەشتەوە چاولىكەكەي دەسپى و لەبەر پەنچەركەدا درېزەي بەقسەكانى دەدا: مسز سیراجەدین، فلوووت لاي كريشنا سەمبولى دەست بەرداربۇونى مروقە لە خودى خۇى بۇئەوهى جىڭا بۇ ئاوازى

مهن و ئاسمانى بکاتەوە. بۇزىك لە بۇزىان رادها خىزانى كريشنا لىتىدەپرسى «خۆشەويسىم، تو بۇ ئەم فلۇووتەت لە من زىاتر خۆشىدەویت؟ حەزىدەكەم ئەم نەھىننېم لە زارى خوتەوە گۈي لىيىت». كريشنا دەلىت ئەم فلۇووتەم خۆشىدەویت، چونكە زور سىفاتى قەشەنگى ھەيە، بىر لە خۆى ناكاتەوە، ناواھەدى خۆى خالىكىرىۋەتەوە بۇ ئەوهى جىنگاى ھەموو ئاوازىتكى تىايىتتەوە».

سیاستیان میووله ر کمیک دهوهستاو دهیگووت: ههستدهکه، مسته
جه لادهتیش به جوریک له جقرهکان ودک ئه و فلوروته ودهایه. که سینکه خزى
له هممو شتیک خالیده کاته و بئئه وهی بیتته ئه و فلوروته گردونییه که
ئاوازی ئه وانی تر له خویدا کوده کاته وه.

«هیتر میووله‌ر» سهیری دالیای دهکردو دریزه‌ی به خیال‌الکانی دهدا و دهیکووت: مسز سیراچه‌دین، لهوانه‌یه ئەم کوره کۆپییه‌کی تازه‌ی خوداوه‌ند پان بینت، خودای میگەل و پان، خودای شوانکاره‌کان و سروشت لای گریکه‌کان، کورپی هیترمس، که نیوه‌ی لهشی له شیوه‌ی ئاده‌میزادایه و نیوه‌که‌ی تری له روخساری بزنیکی کیتیپدایه. بەلام پان مەخلوقیکی زور ناشیرینه، ئا، هاپریم مسز سیراچه‌دین، دیاره ئەم کوره له شیوه‌دا ناچیت‌هه سەر پان چونکه مۇدىلیکی تری ئەو مەخلوقه پې ئاره‌زۇوھی، لە راستیدا گەر بىگەپتیت زورو كەم لە نیوان ھەر يەكتىك لە ئىمەو و خوداوه‌ندە گریکیيە‌کاندا كومەلىك سیفاتی ھاوبەش ھەي. مسز سیراچه‌دین بىرت نچىت، پان ھەميشە زۆرجار بە كاراكتەرى شەيتان لە ئەفسان گریکیيە‌کاندا تىكەلاوده‌كىرىت، ھىند روخسارىيکى ناشىپىنى ھەي دايىكى خۆى پەحمى ناچىتەسەر و لە خۆى دووردەخاتەوە. بەلام «پان» كە خوداوه‌ندىكە بە فلۇوتىكى حەوت لۇولەوە كە ھەر بە ناوى خوداوه‌ند پانه‌و بە «پان فلۇوت» دەناسرىت. ھىندهى پەمىزى سروشت و مردن و ھەستانه‌وھى، پەمىزى خراپە نىيە. فلۇوتەكە‌ی پانىش بانگەوازىكى

خوشویستی و سه‌مبولیکی ناکامی عهشق، خودی پان و ئه و پیاوانه‌ش که ده کهونه ژیر کهوانی ئه ووه جوره خله لکینن ئافره‌تان زور پیویستیان به وہسف و دلانه و کانیان ههیه. پان نیریکه زور دلی به بینینی خانمان ده کریته‌وه، که به زمانی ئه فسانه گریکیه کان «نیمی» آن پیده‌لین. پژیک پان دوای یه کیک له نیمیپیه کان ده که‌ویت. که له ترسی ئه و مخلوقه شاخداره، قاج بزنه ده پاریته‌وه بینیه قامیش. ئاه، مسز سیراجه‌دین له هیچ کتیبکی دو نیادا به ئه ندازه‌ی کتیبکه‌ی ئوقید «میتمورفیوس» دو عای ناده‌می قهبوول ناییت، به سه یه کیک دو عابکات و خود اوهندیک له خود اوهنده زوره کان دو عاکه‌ی بق بھیننه دی. هله بنت سیستمی فره خودایی ئه گه رچی زیانی زوره، به لام ئه و قازانچه گرنگه‌شی ههیه. هر هینده‌ی ئه و نیمیپیه به ده م راکردن‌وه ده گاته سه رپو باریک به ناوی «لا دون» و دو عاکه‌ی قهبوول ده بیت و کاتیکی پانی پر شه‌هوت پرده‌هینیت باوه‌شی پیابکات، له بری له شولاری کچیکی جوان قامیشیکی بقش و باریک له ئامیزی خویدا ده بینیت‌وه. پانی ناکام له حه سرتدا قامیشکه که که رتدکات و فلووته به نیوبانگه‌که‌ی خوی لئ دروستدکات، که هیند فووی پیاده‌کات هاواری عهشق و ئاره‌زووی لیدیت‌ده‌ری. بیریشت نه چیت پان ئه و خود اوهندیه که هینده‌ی هاواردکات شورای شاران له به ردهم نه عره‌ته‌یدا ده پوختیت. به لام له مانه سه‌یرتر، خانمی سیراجه‌دین، ئوه‌یه که پان له سه‌رینکه‌وه کوپی هیرمسه که خودای پینگاویانه، به لئی مسز سیراجه‌دین، هیرمس باوکی پان یه کیکه له کسایه‌تیه قهشنه‌گه کانی میتولوکیای گریکی، هیرمس خود اوهندی ئه وانه‌یه که سه‌فرده‌کهن، یان ئاواره و گه‌ریده، خود اوهندی بیرکردن‌وه‌یه، خود اوهندی هونه‌ری گوپان و قسمه‌کردن، هیرمس له هه مانکاتدا کوپی زیوسمه، خود اوهندی خود اوهنده‌کان، که زیوسم له پیگای ئه ووه له خه‌وتن و خه‌وندا پهیامه کانی خوی بق ناده‌میزادان ده نیریت، له به رئه‌وه گهر بهوردی سه‌یریکه‌ین په‌گوپیشی پان و فلووته‌که‌ی

دهچیتهوه سه‌ر خالیکی گرنگ که خالی بهریه‌ککه وتنی مرؤفه له‌گهل خوداوه‌ندا. به‌لئن مسز سیراجه‌دین... به‌لام ئەمە هەموو حیکایه‌تکه نییه... بوهسته... بوهسته، ئىستا بۆت تەواوده‌کەم.

دهستى به‌قۇيىدا دەھينا، تەپله‌کى جگەره‌کەی خالىدە‌کردى‌ووه دەيگۈوت: ئەمەيان زور عەجىبە، زۆر عەجىبە، لەسەرىتكى ترەوە پان باوکى سىلىيتوس يان سايلىيتوسەكانە، كە جۇرە مەخلوقاتىكى ترى سەيرى گرىكىيەن، نيوهيان ئەسىپەو نيوهيان مرۆف، به‌لئن پان باوکى ئەو بۇونەوەرە عەجىبەيە كە تىكەلىكى سەيرە لە مرۆف و ئەسىپ، كە دواتريش دەبىت بە ماڭستا «ديونىسيوس». ئەگەر لەسەرىتكەوە هيىرمس سەمبولى خەون بىت، سىلىيتوسەيش مەخلوقتىكە بەردەوام مەستەوە پەيوەندىيەكى زۆرى بە واقىعەوە نىيە، كە باس لەم «نىيو ئەسىپ» دەكەين دەبىت زۆر بىر لە حەقىقتە نەكەينەوە. مسز سیراجه‌دین، پۇزىك مىدىياس سىلىيتوس دەگرىت و دەيکاتە بەندى خۆى، به‌لام دىونىسيوس كە هيىشتا مەحەبەت و پىزى بۇ ماڭستا كۆنەكەي خۆى زۆرە، دەچىتە سەر پىگاي مىدىياس و لېتى دەپرسى «بەرابر بە ئازادىرىنى سىلىيتوس داواي چىدەكت؟». ئەويش دەيەوەيت بىتە خاوهنى ئەو بەھەرەيەي ھەر شتىكى بەر چنگ كەوت بىتە زىزى. داوايەكى گەمزانەيە كە دەبىتە مایەي نەگبەتى و كارەسات بۇ مىدىياس، چونكە نان و ئاوى لى حەرامدەبىت و دەست لە ھەر چىيەك دەدات دەبىتە تەلا.

دالىيا له و نامەيەدا راي وابۇو گەر لېتكەرايە سباستيان مىوولەر چەندەها تىورەي لاهوتى و مىتىلۇكى ترى لەسەر جەلادەت دروستىدەكرد، به‌لام ليتان ناشارمەوە، من دواجار بە تىكەيىشتى ئەو پىقاوه ئەفسانەناسە سەرسام بۇوم، بە ئەندازەيەك لە يەكىن كەسەفەرە كورتە كانمدا بۇ ئەلمانىا، ويىstem بىدۇزمەوەو لەسەر تەواوى ئەو تەفسىرانە قسەى لەگەلابىكەم. تەماشاكرىنى جەلادەتى كۆتر وەك وەچەيەكى نويى كريشنا و پان يەكىن بۇو لە تەفسىرە سەيرەكان كە بەداخەوە زۆر درەنگ دواى

دواهه‌مین مالاواهیم له جه‌لادهت بیستم، کاتیک نامه‌یه کی دالیا سیراجه دیتم لای موسای بابه‌ک دوزیبه‌وه. به‌لام من هرگیز سباستیان میووله‌رم نه‌بینی و هرگیزیش نایبینم چونکه ئهو له یه‌کیک له گشته‌کانی ئه‌فريقادا به نه‌خوشیه‌کی نه‌ناسراوو کوشنده‌وه ده‌گه‌ریته‌وه بۇ ئەله‌مانیاو بەر له‌وهی من بیکه‌می چوار مانگ پیشتر له خاسته‌خانه‌یکی شاری تریزدا دەمریت. ئە‌وهی سەیره سباستیان میووله‌ریش جه‌لادهت له نزیکه‌وه ناناست. ئهو ماوه کەمهی جه‌لادهت له و کەمپه دەمیتیتەوه، بەشی ئهو نیبی بیت بە‌هاوریتی کەس. جگه له دالیا هیچ ئاده‌میزادیکی ترى بۇ گرنگ نیبی. بە‌رۇز کەمپه کە چۈل دەبیت و خۆی بە‌تەنیا له ناو سالقۇن و دالان و بىرق گەورە‌کاندا دەمیتیتەوه، بە‌رەدەوام له یه‌کیک له پەنجەرە‌کاندا دەوه‌ستیت و فلوقوت لىتەدات. دالیا بۇئەو ھەمیشە سەرابیتکی دوور دەسته، کچیکه له هەر شوینیک بیت بە جۇریک له جۇرە‌کان خەریکى کارکردن و گەران و عە‌دالییه بۇ بىرچوونه‌وهی راپوردوو. به‌لام بینینی دالیا تەنیا شتیکیشە ھەستى زىندويتى تىا دروستدەکات، تەنیا ئهو کاتانه ھەست بە قۇولايى ژیان دەکات كە لە تەنیشت دالیاوه دەوه‌ستیت، بینینی ئهو بە‌ھەنایه‌کی قولە بۇ مانه‌وه وەک میوانیکی ھەمیشەبى لەسەر زەھى. چەند رۇزیک لە‌گەل تىپە‌کەيدا دەروات، کىنگە قەشەنگە‌کان دەبیت، سەیرى ئىشە سەیرە‌کانی ئهو رېكخراوه دەکات، پېکەوه قسە لە رۇزگاره دوورە‌کان دەکەن، بەسەر يادھوھرى و يادگارىيە بچوکە‌کانى خۇياندا دەچنە‌وه، دالیا داواى لىتەدەکات ھەمیشە لە‌گەلیدا بیت، پەيمانى دەداتىن كارى بۇ دەدقۇزىتەوه، كۆمە‌کىدەکات، به‌لام ئهو دەزانىت ژیانیکى تر چاوه‌روانىدەکات، ئىشى دىكە چاوه‌روانىدەکات. كە دەگەریتەوه بۇ گىلاسى سې، دالیا ھەموو شتىکى بۇ دابىنەدەکات، ئهو سەر لەنۇی نوین و بەرگى تازە‌ھى بۇ دەکرپىت، مېخە‌کانى بۇ زېرکەفتىدەکات، راخھەری نویى بۇ دەھىتىت. ھەر دووكىيان دەيانه‌ویت ھەمیشە لە‌یە‌کە‌وه نزیکبىن، ھەر دووكىشىيان دەزانىن پەيوەندىيان لە‌گەل يە‌کدا وەک

په یوندی مرؤفیک وایه له گهله خیاله کانیدا، و هک په یوندی موسیقاریک وایه له گهله موسیقاکه بیدا. هر یه که یان بقئه وی تر، نوینه ری هه مسوو شته ئه ستم و دوورده سته کانه، نوینه ری ئه و پووهی ژیانه که تا لیتی نزیکیت، دوورتر ده نوینیت. جه لادهت به دالیا ده لیت: کچی پور، من نازانم تا چهندی دیکه لیره ده مینمه وه، دره نگ یان زوو پوژیک دیت که ده برقم و ئیدی ناگه پیمه وه، بلام تا لیره بم، تا ئه و کاتهی مه خلوقیکم ده بینریم و ده کریت ئاده میزاده کانی تر قسم له گهله بکهن، تو لیم دوورمه که وه.

دالیا سویندی بق ده خوات ئه مجاره تا زیندووبیت به جیی ناهیتیت، هه مسوو خه میکی ده خوات. که جه لادهت ده گه پیته وه بق شار، ده زانیت ده بیت ده ستیکات به سه فرهه دریزه کانی خوی، ده بیت به و پیگایه دا بروات که به یه ک ئا پاسته ده بیهستیته وه به قوولایی ژیان و مردینیشه وه. له و پوژه سه ره تاییانه ی ژیانی قهقهه سدا هه فتهی چهند جار دالیا ده بینیت، پیکه وه له بالکونه که دا سهیری ئه ستیه ده کهن، سهیری ئه و شاره ده کهن که وک هه مسوو شاره کانی تری دونیا شوینیکه بق ترس نه وک جینگایه ک بیت بق دلنیای. له یه کیک له ئیواره کاندا جه لاده تی کوتر یه که مجار په وشنه نی مسته فا سه قزی ده بینیت، په وشنه کچیکی قژ په شه که له تیپیکی چکولانه دا که مان لیده دات. چیرۆکی په وشنه نیش یه کیک له سه ربورده سهیره کانی ئه م چیرۆکه. ئه و له سالانی هه شتادا که ته مه نی هه شت ساله له که مپیکی په ناهه نده ئیرانییه کاندا دواي مردنی باوکی تنهای تنهایا ده مینیتیه وه، شاروخی شاروخ ئه وکات له گهله باوکیدا له سنوری ئوردونه وه پارچهی یه دهک بق ئوتوموبیله یا بانییه تازه کان ده گویزنه وه. شه ویک ناسیا ویکی دیزینی بابی که کور دیکی بدهه ختی سه قزیه و هیشتا به گرمای پروکینه ری ئه و سه حرایه رانه هاتووه، له سه رینگا ده یانگریت و کچیکی لاوازی هه شت سالانه یان ده داتی که پیتوایه گهر له و گرمایه دا بمنیتیه وه ده مریت. کچیکی ترسنگ و شه منه که تا ده گنه وه شار له پشتنی پیکابه که یاندا له ناو

کارتونی گهوره گهورهدا و هک پشیله‌یه کی نه خوش خوی گرموله‌دهکات و هیچ نالیت. «مه‌هدی حسنه شاروخ» باوکی شاروخی شاروخ، پیاویکی هیند عاتیفیه، هیند کورد په‌روهه، دیمه‌نی ئه و کچه‌و ژیانی به‌دهردیکی و ههای دهبات، و هک کچیک له کچه‌کانی خوی هلیده‌گریته‌وهه و هرچی سوزیکی باوکانه که دهیداته منداله‌کانی خوی دهیداته ئه و بیچووه پشیله چاپره‌شەش که سالانیکی دواتر که مانچه‌زانیکی و ههای لینده‌رده‌چیت، موسیقاره‌کانی دیکه‌ی ئه م شاره به په‌نجه‌یه کیدا پاناگهن. یه‌که مجار که دهیهیننه‌وه بق مالی خویان، مندالیکی چکوله‌یه جگه له ناوی خوی «ره‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزی» هیچی دیکه دهرباره‌ی پابوردووی خوی نازانیت. به‌لام له و ماله‌دا دهست و دلی کراوه‌ی کومه‌لیک خوشک و باوکیکی به‌رحم و دایکیکی دلفرابون چاوه‌پوانیده‌کات. له هموویان به‌رحمتر شاروخه که و هک خوشکنیکی چکولانه‌ی خوی سه‌ره‌تاکانی موسیقا فیرده‌کات. ره‌وشه‌نی هستیکی موسیقی سه‌یرو گویچکه‌یه کی هستیاری بق ئاوازه‌کان هه‌یه، به‌رده‌وام له سه‌ر کورسییه‌کی بچکوله داده‌نیشت و له‌گه‌ل شاروخی برایدا گوئ له و سه‌مفوئیا و سؤناتانه ده‌گریت که شاروخ له‌سر زه‌بئیکی کون گوئیان لینده‌گریت. شاروخی برای په‌یمانی ده‌داتن، هه‌موو موسیقا خوشه‌کانی دونیای بق په‌یدابکات، هرگیز نه‌هیلت له شاکاره‌کانی ئاوازو موسیقا جوان داببریت. که شاروخ له جه‌نگدا ده‌کوژریت، ئه و حه‌سره‌تی له دلداریه که ئیدی ناتوانیت ئاوازه بلنده‌کان و نه‌غمه سیحراوییه‌کان بق په‌وشه‌ون ئاماذه‌بکات، به و حه‌سره‌تیوه ده‌چیت بق شاری موسیقاره سپیله‌کان و هر به و حه‌سره‌تی‌شه‌وه ده‌بیته ده‌لیلى جه‌لاده‌تی کوتر به‌رهو سه‌ر زه‌مینی جوانیبه کوژراوه‌کان. که شاروخ ده‌کوژریت، ره‌وشه‌نی ته‌مه‌نی یازده‌ساله، به‌لام شه‌ویک تیناپه‌ریت، بینه‌وهی ئه و منداله خهون به شاروخه‌وه ببینیت، ئه و پوژه‌ی جه‌لاده‌ت له نیوان کومه‌لیک کوره‌کچی گه‌ن جدا ده‌بینیت‌وه خه‌ریکی فیربوونی موسیقا،

سەرسام لەو دیاریسى و ئاوازانى لە جىهانىكى ترەوھە بۇزى ھاتوو، بە جەلادەت دەلىت: بەپىز تۇ شىت بۇويت، شاروخى شاروخ چەندىن سال لەمەوبەر لە جەنگدا كۈژراوە.

جەلادەت پىيىدەلىت: ھەركەسىنگ ئاوازى نەمر لە دلىدابىت، نامریت. جوانى نامریت تەنبا لە نىوان بۇون و نەبۇوندا سەفرەتكات، لە نىوان بىستن و بىتدەنگىدا، لە نىوان ھەست و خاموشىدا.

پەوشەنى مىستەفاو ھاپرىكاني سەرسام لەو قسانە، بۇ يەكەمجار گوئى لە پارچەيەك فلووتى جەلادەت دەگىرن كە جۆرىك دەيانسىحرىتنى شەو و بۇز و پاست و چەپى خۆيان وندەكەن. لەو ساتەوهى پەوشەنى مىستەفا سەقزى گوئى لە يەكم ئاوازى جەلادەتى كۆتر دەبىت دەزانىت لە بەردەم كەسىنگايە پەيوەندىيەكى نائاسايى و قولى بە سەرچاوه ئەزەللىيەكانى جوانىيەوهەيە، جەلادەت مۆسىقاكەلىدەدات و دەپروات، پەوشەن لە ئىوارەيەكى كوتايى پاپىزدا لە نىتو شەستە بارانىكى خوردا دواى دەكەۋىت. لە ژىير باراندا دەيگەرتى پىيىدەلىت «كى ئەم مۆسىقايەي فىرڭىزدىت؟ چۈن دەتوانم منىش فىرى مۆسىقايەكى لەو چەشىن بىم؟». ئەم سەرەتاي لە دايىبۇونى ھاپرىكاني پەوشەنى مىستەفا سەقزى و جەلادەتە، كە لە بۇزىانى داهاتوودا لەكەل ھاپرىكانيدا «سى كور و كچىكى دىكەدا» بۇ يەكەمجار سەردانى ئەم كورە ئاوارەيە دەكەن كە لە قاتى شەشى ئوتىلىكى سووتاودا بە چىرقە سەيرەكانى، بەو جىهانە عەجىب و خەيالىانە، بە مۆسىقا سېحراویيەكەمى دەركاى سەرزەمینىكى تىريان لىدەكتەوە، كە پىش جەلادەت دلىبابۇون ھەيە بەلام دلىيانەبۇون مەرقۇ لەچ پىكايدەكەوه بۇي دەپروات. بەر لەوهى شاروخى شاروخ من وەك نوسەر و گىرپەرەوهى ئەم كىنې دەستىنىشانىكات، پەوشەنى مىستەفا سەقزى يەكىك لە ھاپرى مۆسىقارەكانى خۆى بەو ئىشە پادەسپېرىت، يەكم چىرقۇ لەسەر ژيانى جەلادەت لە گۇفارىكى ئەدەبى ئەم زەماندا بە ناونىشانى «نىوهەشەوى

موسیقاریک» بلاویوته‌وه، که قله‌میکی گنهج سکینچیکی زور سه‌ره‌تایی و خهیالی بتو زیانی که‌سیک کنشاوه له چیرۆکه‌که‌دا ناوی «جه‌مال کلارنیت»ه که نیوه‌شـهوان سیمرغیکی سپـی هـلـیدـهـگـرـیـتـ بـوـ لـاتـیـکـیـ تـرـ وـ لـهـوـیـ لـهـ نـاـوـ کـوـمـهـلـیـکـ مـوـسـیـقـارـدـاـ فـیـرـیـ هـونـهـرـیـکـیـ بالـادـهـبـیـتـ وـ دـواـجـارـ خـوـیـ هـیـنـدـ بـهـ ظـاـواـزـهـکـانـیـ خـوـیـ سـهـرـسـامـدـهـبـیـتـ عـهـقـلـیـ لـهـدـهـستـ دـهـدـاتـ وـ شـهـوـیـکـ لـهـ بـالـکـونـیـ شـهـشـهـمـهـوـهـ لـهـ ئـوـتـیـلـیـکـداـ نـاوـیـ ئـوـتـیـلـیـ «بـوـکـیـ ئـاشـتـیـ»ـ یـهـ خـوـیـ دـهـخـاتـهـ خـوـارـیـ چـیرـۆـکـیـکـیـ بـیـمـانـیـهـ کـهـ وـهـ کـهـدـهـبـیـاتـیـ ئـهـ وـ دـهـمـهـ پـرـهـ لـهـ هـیـمـایـ نـابـهـجـیـ وـ رـهـمـزـیـ تـیـکـشـکـاـوـ بـوـ شـهـرـیـ نـاـوـخـوـوـ ئـهـ کـیـشـهـ سـیـاسـیـانـهـیـ تـیـیدـاـ جـهـمـالـ کـلـارـنـیـتـ وـهـکـ قـورـبـانـیـهـکـ نـیـشـانـدـراـوـهـ.

بـهـمـانـایـهـکـیـ تـرـ، هـهـوـلـیـ نـوـسـینـهـوـهـ زـیـانـیـ جـهـلـادـهـتـ کـوـتـرـ سـهـرـهـتاـ بـیـ هـیـجـ پـاـسـپـارـدـهـیـکـیـ دـهـرـکـیـ، لـهـلـایـهـ رـهـوـشـهـنـیـ سـهـقـزـیـهـوـهـ دـهـستـ پـیـنـدـهـکـاتـ کـهـ ئـهـ وـ کـاتـ کـیـژـیـکـیـ قـهـشـهـنـگـهـ بـهـ نـیـگـایـهـکـیـ تـهـلـیـسـمـاـوـیـ وـ ئـارـهـزـوـوـیـکـیـ بـیـوـیـنـهـوـهـ بـوـ ئـهـدـبـیـاتـ وـ مـوـسـیـقاـ. زـیـانـیـ جـهـلـادـهـتـ چـهـشـنـیـ رـهـوـشـهـنـ سـهـرـسـامـدـهـکـاتـ پـیـمـوـایـهـ گـهـرـ لـهـ وـ دـهـمـهـدـاـ عـاـشـقـیـ کـوـرـیـکـیـ شـاعـیرـ نـهـبـایـهـ کـهـ دـوـاتـرـیـشـ شـوـوـیـ پـیـنـدـهـکـاتـ، لـهـوـانـهـ بـوـوـ شـیـفـتـهـیـ جـهـلـادـهـتـ بـیـتـ کـهـ بـهـ پـیـتـکـهـنـیـنـهـوـهـ پـیـنـدـهـلـیـتـ: هـاـ نـهـسـیـحـتـ بـیـتـ، خـانـمـیـ سـهـقـزـیـ بـوـ دـلـارـیـ، گـهـرـ مـرـوـفـ کـهـمـیـکـ هـوـشـیـ هـبـیـتـ، عـاـشـقـ نـاـبـیـتـ بـهـ رـیـبـوـارـیـ. مـنـیـشـ رـیـبـوـارـیـکـیـ هـهـمـیـشـهـبـیـ سـهـرـ ئـهـمـ عـهـرـدـهـ بـهـرـینـ وـ بـیـمـهـوـدـایـمـ کـهـ هـهـرـ کـهـسـیـکـ خـوـشـیـبـوـیـمـ توـوـشـیـ نـاـکـامـیـ دـهـبـیـتـ. هـاـ خـانـمـ بـیـرـتـ نـهـچـیـتـ منـ ئـاـوارـهـیـکـیـ گـهـرـدـوـنـیـمـ. ئـاـشـکـرـایـهـ چـیرـۆـکـیـ «نـیـوـهـشـهـوـیـ مـوـسـیـقـارـیـکـ»ـ خـهـونـیـ رـهـوـشـهـنـ بـوـ گـیـرـانـهـوـهـ زـیـانـیـ جـهـلـادـهـتـ نـاهـیـنـیـتـهـدـیـ، دـوـایـ چـهـنـدـیـنـ هـهـوـلـیـ دـیـکـهـ دـهـکـاتـ ئـهـ وـ بـرـوـایـهـ کـهـ وـلـاتـیـ ئـیـمـهـ چـیرـۆـکـنوـسـیـکـیـ تـیـداـ نـیـیـهـ بـتوـانـیـتـ چـیرـۆـکـیـکـیـ وـ فـرـهـ جـیـهـانـ وـ فـرـهـ کـارـاـکـتـهـ بـگـیـرـیـتـهـوـهـ. سـهـرـدـهـمـیـکـ جـهـلـادـهـتـ شـتـیـکـیـ ئـهـوـتـوـ لـهـ نـیـازـوـ خـوـاستـیـ نـهـیـنـیـ رـهـوـشـهـنـ وـ هـاـوـرـیـکـانـیـ نـازـانـیـتـ کـهـ تـیـبـیـکـیـ نـهـیـنـیـ درـوـسـتـدـهـکـنـ بـوـ سـوـرـاغـیـ چـیرـۆـکـنوـسـیـکـ ئـهـ وـ حـیـکـایـتـهـ دـهـرـبـازـبـکـاتـ

و بیکاته تیکستیکی نوئ و زیندوو. بق پیکه‌نین تیپه‌که یان ناوده‌نین «تیبی رهوشنهن بق بزگارکردنی ژیانی جه‌لاده‌تی کوتوله مردن و بیرچوونه‌وه»، تیپیک دواتر له کوکرنه‌وهی هندیک زانیاریدا له‌سهر ژیانی جه‌لاده‌تی کوتوله کومه‌کی گه‌وره به من ده‌که‌ن.

کاتیک ئیسحاقی لیوزیپین به جه‌لاده‌ت ده‌لیت «ده‌بیت تو حیکایه‌تی ژیانی خوت و هه‌موومان بگیتیه‌وه». جه‌لاده‌ت دلنيایه هیچ مرؤفیک ناتوانیت ژیانی خوت براستی بگیتیه‌وه، چونکه هم‌یه‌کیک له ئیمه پارچه‌یه‌کی گه‌وره‌ی خوت نابینیت، وەک چون مرؤف پشته‌ملی خوت چاو ناکات، هه‌رواش ناتوانیت حوكمیکی راستی له‌سهر شیوه‌و ئاکارو کرداری خوت هه‌بیت، ناشتوانیت شتگله‌لیکی زور له ژیانی خویدا بیبینیت. جه‌لاده‌ت له یه‌کیک له گه‌شته‌کانیدا بق شاری موسیقاره سپییه‌کان به شاروخ ده‌لیت «مرؤف تاکه بونه‌وه‌ریکه که نازانیت خوت چییه و بق ئه‌وهی خوت بیبینیت ده‌بیت سه‌یری ئه‌وانی تر بکات». شاروخی شاروخ بەر له کوژرانی له جه‌نگدا رۇمانیک و دیوانیکی منی خویندبووه‌وه، ئه‌و ساتھی له بەره‌کانی شەپدا كولله‌یه‌ک دەپیپیکیت، دیوانه‌کەی من که به ناونیشانی «گوناه و ئاهمنگ» بیو له كوله‌پشته‌کەیدا بیو. ئه‌و به جه‌لاده‌ت ده‌لیت: ئاغای ققنه‌س من نوسه‌ریکت بق دەقزمەوه، کۆمەكت پیپکات، دواجار من یاریده‌ده‌ری تۆم، کاری من ئه‌وه‌یه ئه‌و شستانت بق ئاسانبکەم که له توانای تۆدا نییه ئەنجامیان بدەيت.

من دواي دەرچوونى دیوانى يە‌کەم تاراده‌یه‌ک بوبووم به نوسه‌ریک هەندیک خوینه‌رم هەبیو، بەلام وەک پىمگۇوتىن هەر كېتىپىك دەنوسى زیاتر له دونیا زویرو پتر گوشە‌گىر دەبۈوم، بە جۆرىک منىش ئه‌و بۆچوونه تەقلیدىيەم لا گه‌وره‌ده‌بیو کە ده‌لیت كېتىپەکان وەک دیوار وەهان مرؤف لەدەورى خوت هەلیاندەچنیت تا کارىگەری دەرەوه له‌سهر ژیان و پۇحى خوتى كەمبکات‌وه.

یه که مجار جهاده ناوی منی به رهوشنه‌نی مسته‌فا سه‌قزی گووت.
 پیده‌چیت تا ئه و دهمه ناوی من لای رهوشنه و هاوردیکانی مانایه‌کی
 ئه‌وتزی نه‌بوویت، پرسیاره‌که‌ی جهاده پرسیاریکی ساده‌یه ده‌باره‌ی
 راوبچوونی رهوشنه و موسیقاره‌کانی هاوردی لەسەر بەرهه‌مه‌کانی
 «علی شەرەفیار». رهوشنه دواتر بە هیمه‌تیکی بیوینه‌وه ھەموو وتارو
 پۆمان و شیعره‌کانی من دەخوینیتەوه. که دەگاتە دوا لابه‌پهی پۆمانی
 «سیوینک لەوسەری زەمین» کە ئا و کات دواهەمین کتیبیک بوو من چاپم
 کردیت، بە چاوی پرئەسرینه‌وه راده‌کات بق ئوتیلی گیلاسی سېی و
 دەلیت: خوای گوره، لەم خودانه ناسە زیاتر کەسی تر نییه ئەم چىرۇکه‌ی
 تو بگىزیتەوه. ئەمە ئادەمی نییه، حەیوانیکە خودا بق گىزانه‌وهی حیکایت
 دروستیکردوه.

لە راستیدا پیتناسەکه‌ی رهوشنه‌نی مسته‌فای سه‌قزی بق من وەك
 حەیوانیکی حیکایت‌تخوان، لەگەل پیتناسەی راسته‌قینەی مندا بق مرۆڤ تەبا
 بوو، که هەر دەم پیتناسەکه‌ی ئەرسقوم بق مرۆڤ بە ھەلە دەزانى کە
 دەلیت «مرۆڤ ئازەلیکی سیاسییه» و لە بری ئەوه دەمگووت «ئازیزان،
 مرۆڤ حەیوانیکی حیکایت‌تخوانه» دیاره ئەمە تەنیا بوقچوونی من نەبوو،
 بەلكو بوقچوونی كۆملەلیک زاناو دانای سه‌ردهم بوون کە من بىروام بە
 بىرو سه‌رنجيان ھەبۇو. من دەمگووت: ھەزاران سال بەر لەوهی مرۆڤ
 سیاسەت بکات، حیکایتى گىزراوه‌تەوه... بەر لەوهی شار دروستبات،
 شارستانییەت دابىمەززىتت، ئىمپراتورىيەت پېتە و بىنیت بۇونەوەرینکى
 حیکایت‌تخوان بوو. كۆنترین ئىشىك دواي پاوا مرۆڤ كردیتى حیکایتە.
 دىنەكان لە حیکایتەوه دروستبوون، فەلسەفە‌کان، شەريعة‌تەكان لە بىنەپەندى
 ھەموويان لە ناو حیکایتەوه هاتوون... ھەموو گەورەيیە‌کانی مرۆڤ و
 دەستکەوتە‌کانی، ھەموو بەدېختى و دەرده‌کانىشى لەوهو هاتوون کە
 مرۆڤ باواه پە حیکایتە‌کانى خۆى دەكتات.

من زورجار زیاده‌ر هویمده کرد و دهمگووت «هۆی کۆیلەیی ئىئمەی کورد ئەوهەی ئىئمە لە سەرددەمیکى میزۇویی دیارىکراودا توانای دروستکردنى حىکايەت لە دەستدەدەین، ئىئمە چەندەھا سەدەیە حىکايەتى خەلکى تر بۇ خۆمان دەگىرىپىنەوە، ھەر مىللەتىك حىکايەتى قوول و راستەقىنەی خۆى نەبىت دواجار مال و حالى پارچە پارچە دەبىت.»

ئەو پۇزەی من تەلەفونم بۇ پەوشەنى مستەفا سەقزى كرد، ھەموو چاوه‌پوانىاندەكىرمى، ھەموو بە جۈرييک لە جۆرەكان دەيانزانى لە گەرانەوە ئەمجارەمدا چ شتىك چاوه‌پانمەكەت. ئەو پلانەی كە بۇ گىپانەوە ئەم كەتىيە دايانتابۇو، پلانىتكى سەرەتايى بىوو، پايان وابۇو ئەوهى من سەرسامدەكەت و وام لىتەكەت دواى ئەم چىرۇكە بىكەوم، ئەوهەي ئەوان لەسەرەتاوە من لەگەل چىرۇكى مردى شاروخى شاروخدا پۇوبەر وودەكەنەوە، تەلىسىمىك كە بە دەليايىھە پال بە منەوە دەنتىت دواى نەھىتىيەكەي بىكەوم، تالە گرىچەندىتكى پۇلىسى ئالقۇزدا راستىيەكان بىۋازمەوە. بەلام ئەوهى منى سەرسامكى خۇدى جەلادەتى كۆتر بۇو، من كەسىك نەبۈوم حەزم لە هېچ گرىچەنەيەكى پۇلىسى بىت. ئەوهى منى سەرسامدەكىرد كاراكتەرى مىرۇف بۇو، نەوهەك تەلىسم و نەھىتىيەكانى دەرورىبەرىي، ئەوهى دواجار منى بەرە جەلادت راكىشا. بىرینە سەيرەكانى بۇو، فلووته سىحراروييەكەي بۇو، ئەو سەرسەختىيەي بۇو كە دواجار كەتىيەكى بنوسيت ھەموو ئەقىقت بىت، حەقىقت و ھېچى تر. ئەوهى منى والىكىرد بە ھەموو تواناي خۆمەوە بچەمە ئەم جەنگەوە ئەو شەرە سەختە بۇو كە لەسەرەتاوە من و ئەو لەگەل يەكدا رامانگەياند، شەر لە نىتowan چىرۇك و ژياندا، جەنگ لە نىتowan جوانى بەو شىۋەيەي كە ھەيەو جوانى بەو شىۋەيەي كە دەبىت بىت. من پۇز بە پۇز لەگەل تىپەپىنى حىکايەت و پۇونبۇونەوە ئارام و پىر دەردى راستىيەكاندا بۇم دەركەوت كە ئەو جوانىيە ئەفسانەيەي من لە تىكىست و چىرۇكدا بۇي دەگەرەم ئەو پۇيىستى پىتى نەبۇو، چونكە ئەو

خوی له وسـهـر دهـرـیـای جـوـانـیـه کـوـزـراـوـهـکـانـهـوـهـ دـهـهـاتـهـوـهـ، ئـهـوـ بالـدـارـیـکـ
بوـوـ بـهـسـهـرـ ئـهـوـ ئـاـوـهـداـ فـرـیـبـیـوـوـ. منـ ئـیـسـتـاـ کـهـسـیـنـکـ دـلـنـیـامـ لـهـسـهـرـهـتاـوـهـ
خـوـمـ دـهـرـگـیرـیـ شـهـرـیـکـیـ دـوـرـاـوـ کـرـدـ، چـونـکـهـ چـهـنـدـ لـهـ کـیـپـانـهـوـهـیـ ژـیـانـیـ
ئـهـوـدـاـ فـهـنـتـازـیـامـ بـنـوـانـدـیـاهـ، هـمـوـوـیـ دـهـبـوـوـ شـیـوـانـدـنـ وـ تـیـکـدانـ لـهـ پـیـتمـیـ
فـهـنـتـازـیـاـیـهـکـیـ گـهـوـرـهـتـرـ، فـهـنـتـازـیـاـیـ پـیـاوـیـکـ کـهـ وـهـکـ مـایـکـرـفـسـکـیـ دـهـلـیـتـ
«هـهـوـرـیـکـ بـوـوـ لـهـ پـاـنـتـولـیـکـداـ»ـ.

لهـ کـوـتـایـیـهـکـانـیـ سـالـیـ ۱۹۹۵ـ وـ سـهـرـهـتـاـکـانـیـ ۱۹۹۶ـ دـاـ، جـهـلـادـهـتـ لـهـ نـاوـ
تـهـپـوـتـوزـیـ شـهـرـیـ نـاوـخـوـدـاـ گـهـشـتـهـ دـوـورـوـدـرـیـزـ وـ ئـهـفـسـوـنـاـوـیـیـهـکـانـیـ خـوـیـ
بـهـتـهـوـاـوـیـ باـشـوـورـیـ کـوـرـدـسـتـانـدـاـ دـهـسـتـ پـینـدـهـکـاتـ. هـیـچـ کـهـسـ نـازـانـیـتـ
جـهـلـادـهـتـ چـوـنـ وـ لـهـ کـوـیـ وـ لـایـ کـنـ تـابـلـوـیـ «شارـیـ مـوـسـیـقـارـهـ سـپـیـهـکـانـ»ـ
جـیـدـهـهـیـلـیـتـ، دـاـبـهـشـکـرـدـنـیـ ئـهـوـ تـابـلـوـیـ بـهـشـیـکـ بـوـوـ لـهـ نـهـیـنـیـهـ گـهـوـرـهـکـانـیـ
خـوـیـ. منـ دـلـنـیـامـ لـهـ زـوـرـ شـوـیـنـیـ ئـهـمـ وـلـاتـهـیـ ئـیـمـهـدـاـ، شـهـوـ وـ شـهـوـگـارـیـکـیـ
زـوـرـ ئـهـوـ جـوـرـیـکـ خـوـیـ گـوـرـیـوـهـ کـهـسـ نـهـیـنـیـتـهـوـ، بـهـ نـهـیـنـیـ سـهـرـیـکـرـدـوـهـ
بـهـ چـهـنـدـهـاـ کـوـچـهـوـ گـوـزـهـرـ وـ شـهـقـامـیـ تـارـیـکـیـ ئـهـمـ وـلـاتـهـداـ بـؤـئـهـوـهـیـ
لـهـ دـهـرـگـایـ جـیـاـواـزـ جـیـاـواـزـ بـدـاتـ وـ ئـهـوـ تـابـلـوـیـ جـیـبـیـلـیـتـ. جـهـلـادـهـتـ لـهـوـ
شـهـوـ سـهـیـرـانـهـدـاـ وـهـکـ قـهـقـهـسـهـکـانـیـ بـیـشـ خـوـیـ دـهـمـوـچـاـوـیـ دـهـشـارـیـتـهـوـ،
لـهـدـهـرـگـاـکـانـ دـهـدـاتـ، لـهـ چـهـنـدـنـ شـارـوـ شـارـوـچـکـهـوـ گـونـدـیـ ئـهـمـ دـهـقـرـهـداـ ئـهـوـ
مـرـقـانـهـ دـهـدـوـزـیـتـهـوـ کـهـ لـهـ پـاـشـهـرـقـرـدـاـ تـوـرـیـکـیـ نـهـیـنـیـ وـ شـارـدـرـاـوـهـیـ دـیـکـهـ
پـیـکـیـانـهـوـ دـهـبـهـسـتـیـتـ، کـهـ تـوـرـیـ هـاـوـارـیـ جـوـانـیـهـ کـوـزـراـوـهـکـانـ. لـهـوـ شـهـوـانـهـداـ
پـاـلـتـوـیـهـکـیـ رـهـشـیـ درـیـزـ لـهـ بـهـرـدـهـکـاتـ، کـاسـکـیـتـیـکـیـ رـهـشـیـ قـهـترـانـیـ دـهـکـاتـهـ
سـهـرـیـ، مـلـیـچـیـکـیـ ئـهـسـتـوـورـ دـهـکـاتـهـ مـلـیـ وـ چـاوـیـلـکـهـیـکـیـ رـهـشـیـشـ دـهـکـاتـهـ
چـاوـیـ وـ بـهـ خـوـیـ وـ ئـهـوـ تـابـلـوـیـهـوـ کـهـ تـهـنـیـاـ تـهـماـشـاـکـرـدـنـیـکـیـ مـرـقـفـ بـهـرـهـوـ

دونیای جوانیه جاویدانه کان بانگدهکات دهکه ویته بری. تابلویه ک به سه ر
ئو که سانه دا دهیبه شیته و، که هر یه کیکیان موسیقاریکی کوژراو یان
نیگارکیشیکی شهید یان شاعیریکی خنکاو له پوچیاندایه، ئه و مرقدانه
به ترسه و ده رگا دهکنه وه و به ترسه و ده پرسن: تو کیت؟ به ترسه وه
ده پرسن: چیت ده ویت؟ به ترسه وه ئه و تابلویه و هر ده گرن.

ئه وانه ژماره یه ک خلکن په روش و شیفته ای جوانیین. هندیکیان له
تاریکیدا دواي جه لاده دهکه ون و ناتوانن بیگرن... ئه و په یامه یتني زه مین و
زه مانیکی تره، نامه یه کی نهیتني پیته، که دواي تیپه پینی سالان و مانگانیکی
زور ژماره یه کی که م ده توانن شفره کانی بشکینن و بگنه سه ر نهیتني
پاسته قینه که ای و بین به پاسه وان له زه ریای جوانیه کوژراوه کاندا.
جه لاده تی کوت دواتر دهیگووت: و هک ئه وه بwoo، شه تلی گولیکی نوازه و
بیز په له چهندین کیلکه ای جیاو کلی جیاو که شی جیادا بروینم و بینم
چ برقیزیک یه کیک دیت و له سه ر نخشه یه کی تایبته ئه و گوله نوازانه
پیکه وه گریده داته و، که ای پیباواریک دیت و پیکه وت دهیخاته سه ر
پیکایه ک بتوانیت له یه ک کاتدا تفسیری ئه و گولانه و په یوهندیان پیکه وه
بدوزیتنه و. هر له و هرزه دا جه لاده دهستیکرد به دابه شکردنی نامه کان
به دونیادا. ئه وانه ای منداله کانیان له گوره که ورہ کاندا و نکردوه، ئه وانه ای
که سوکاریان له کوشتاره گه ورہ کاندا دوپاندووه، ئه وانه ای له پوژکاری
قران و سرینه وه و له ناوبردنی به کومه لی مرقدا له و ده فه رانه می دردو زن
و مندالیان تیاچوون، کورو کچیان نه گه راوه ته و، بلوک و برایان ونبووه،
بوک و کوره زایان فهوتاوه، له و هرزه دا شه و نامه سه یرانه یان بق دیت
که پیاویک به سوار ئه سپیکی سپی و پالتقیه کی سپی دریز و کاسکیتیکی
ره شه وه دابه شیانده کات. پوسته چیمه کی بیناوه، هه میشه له گه رمیانه وه دهست
پیتده کات و ده فه ر له دواي ده فه ره و هه ریتم له دواي هه ریتم تا ده گاته سه ر
مه رزه ئاگراوییه کانی تورکیا له هه مهو جیگایه کدا ده رده که ویت و له هه مهو

جیگایه کدا ئهو هاواره جاوید و بییرانه و هو ناکوتایه‌ی مرقف ده گوازیت‌وه که هاواری ئازیزه کانیانه. خەلکانی ئهو سەرزەمینه لهو نامانه‌دا دەستوختى دۆست و كەسە کانى خۇيان دەناسنەوه، هاواره کانیان دەناسنەوه، وشە و ئازارى ئەوان دەخويتننەوه. كورىتكى گەنجە بەسوار ئەسپىكە و هو دىت و لەدەرگا دەدات، بىشە وە قىسە بکات نامە کان دادەنتىت و بىشە وە ھېچ بلىت دەپروات. پۇستە چىيە کى بىدەنگ لە دونيا يەكى ترەوە هاتۇوه، ھېچ كەس وشە يەكى لى نابىستىت، بە ئۆرددوگا زۇرە مەلنىكاندا دىت، بە ناو ئاگرى شەپى ناوخۇدا دەپروات، دەگاتە سەر ئە و سنورانە ھېشتا ھىزە کانى دەولەت لە پشت تەپۈلکە دەستكىرده کانیانه‌وه بە تەماھىتكى گەورەوە لە كوردىستان دەپروانن. نامە کان ھەلگرى هاوارى ئەوانە يە كە لە دوورەوە بانگ لە دۆستە کانیان دەكەن. ھەر نامە يە و حىكايەتى مردىنى مەرقۇقىكە، چىرۇكى كۈژدان و زىنندە بەچالبۇونى يەكىكە، ياداشتى شەۋىئىكى ترسناكى گريانە كە ھېچ شاھىدىك لە سەر ئەم ئەستىرە يە نەيىننیو. پۇستە چىيە ك دەيگوازىت‌وه كە بە خۇى و رېشىتكى درىيۇ نىكايەكى مردوووه دىت و سلاوناکات، دىت و وەك پەيامنېرى مردوووه کان، وەك يەكىك بۇ گەياندنى حەقىقەت ھاتىتت خۇى ھېچ نالىت، حەقىقەتىكى كوشندە بىتى كە ناكىتت ھېچ مەرقۇقىك وشە يەكى بخاتە سەر، حەقىقەت بە و چەشىنە لە پۇرى قوربانىيە کانە و دىتە دەرى كاتىك بىر لە مردىنى خۇيان دەكەن‌وه.

ماوهىيە كى درىيۇ لە شارو شارقۇچakanه‌دا كە مۆلگەي خەلکى لېقە و ماوبۇو چىرۇكى ئەو نامانەي خەلک لە شەھىدە کانیانه‌وه بۇيان دىت، لە كورە يېسە روشوينە کانیانە و پىياندەگات، وېردى سەر ھەموو زارىنکە، قسەي ناو ھەموو كۈپو و كوبۇنە و ھەيەكە. لە ماوهىيە كى كەمدا ولات پىرە بىت‌وه لە حەقىقەتى دۇزراوە، لە هاوارى ئە و مەرقۇقانە لە تەپتوۋىزى جەنگە كاندا خەرىك بۇو يادىدە چوونە و، كوجە و كوخت و كۆلىتى شارەکان، حەوش و بەر ھەيوانى غەمگىنى ئە و خىزانانە لە خۆلەميشى ئازارو فەرامۆشىدا

نوقبیوون، پرده بیته و له یادگاری ئه و مرقانه‌ی له دووره وه هاوارده‌کەن. نامه‌کان ته‌نیا هاواری کۆمەلیک قوربانی نین که داوای تولەدەکەن، داودەکەن له بیرنه‌چنە وه فراموش نەکرین، بەلکو بانگه‌وازی کەسانیکە له دوئیاپیکی دییە وه ھیواکانی خویانمان بۆ دەگتىنە وه، جوانی خویانمان بۆ ئاشکرا دەکەن، ئه و پستانه‌مان بۆ دەنیزىن که لە سەر زھوی دەرفەتیان نەبووه پیمان بلین. له و نامانه‌دا ئه و ژیانه دەزىن که گەر نەمردبانایه زھویان پى دەرازاندە وه. ئه و جوانیانه دەزىن گەر مەرگ نەبايە زھویان پى جوان دەکرد. جەلا دەت خۆی لە سەر ئه و نامانه دەیگووت: عەلی شهرەفیار، من زورجار بەپىگا کاندا دەرۋىشتم و ئه و نامانه مەستىاندە کەرم. وەک چۈن ئاهەنگىکى مۇزارت مەستىدە کەرم، ئه و نامانه شەستىاندە کەرم. نامه‌ی گله‌بى نەبوون، نامه‌ی کۆمەلیک رۇحەلە بەر نەبوون کە دەيانه‌ویت بە ئازارەکانی خویان ئازار مانبدەن و بمانترسىن، بەلکو هاوارى جوانى بوون، کە وەک ناله‌ی کەشتىيە کى خنکاو وابوو كاتىك لە ژىر ئاودا دەپروات و بانگ لە کەشتىيە کى دىكەی سەر ئاودەكتات. وەک هاوارى بالندەيەك وابوو کە لە سەرروو هەورەکانه وه دەفرېت و بانگ لە بالندەيەكى دى دەكتات کە لە ژىر هەورەکاندا دەفرېت، وەک هاوارى گەلایەك وابوو کە باي خەزان دەبیات بۆ گەلایەكى دۇستى کە هيىشتا بە لقە بەرزەکانه وه سەمادەكتات.

جەلا دەت له و نیوەندەدا چەندە هاجار دەگەرتىه و بۆ شارى مۇسیقارە سېپىيەکان، چەندە هاجار لە قەراغ ئه و دەرياچە سىحر اوبيه شاروخ دەبىنیت، بىرى دەكەويتىه وه ئه و دەرياچە يە هەمان ئه و دەرياچە يە گەنجىيە كە بەر لە ونبۇونى لە باشۇوردا لەگەل ئىسحاق و سەرەنگ قاسىدا مەلەي تىدا كىردىبوو، له و دەرياچە يە و سەفەرى دوورو درىيى ئه و بەرھو ئه و شارە خەيالىيە دەستى بىنگىردىبوو. ئه و ئاوه پاكە سەرەتاي هەموو ئه و گەشتە بۇو کە جەلا دەتى بە زەمینى جاویدان دەگەياند، لە سەفەرەکانىاندا لەگەل

شاروخی شاروخ پیکه‌وه تا بهر شورا ئەفسانه بیه کانی ئە و شاره سپیه فلوقتیان لىدەدا، ئاوازه‌کان پیکه‌وه دەبىردىن، هەمان ئە و ساتە سىحراويانە دەزىيابىه و كە چەندىن سال لەھوبەر لەگەل ئىسحاقدا ژىابۇو، لەو پىگا دوورودرىزىانە دەستىدەكىد گەشتە دوورودرىزىه کانى لەگەل ئىسحاقدا پېرقەكىدىنى پىگايىكە بۇوه بەرهە ئەم شارە دووردەستە، بەلام جەلادت چەند بەو پىگايىدە بىرۋىشىتبايە لە بەرچاوى تەلىسمائىتىر دەبۇو، چەند لە جوانىيە کانىدا نوقمبایە، ھىزىيکى گەورەتر و نادىيارىتىر بەرهە شوينى دوورتىر و قوولتىر پايدەكىشىا. ھەرگىز دووجار لە يەك پىگاواھ نەياندەتوانى بچەنە و بۇ شارى موسىقا سپىيەکان. شاروخى شاروخ دەيگۈوت: نەينى گەورە ئە و يە كە ھەرگىز دووجار بەيەك شىتە ناتوانىن ھەمان ئاواز دووبارە بکەينە و، جوانى بويە ئۇقىانوسىيکى بىتسنۇورە چونكە ھەر مەرقە و يەكجار دەتوانىت بە يەك پىگادا پىاتىپەرپىت. ئە و كەتىبەي يەكەمین خويىندە و دەيناسىت و كامەراتىدەكەت، لە دووھەم خويىندە و دە كەتىبىكى دىكەيە و بە جۆرىكى دى پىنى شاد دەبىت... ئە و مۇسىقا يەكەمچار لە سەھرى سەمادەكەيت، لە دووھەمین عەزفدا مۇسىقا يەكەمچار لە ناو بچوكتىرين تابلۇدا دەتوانىت گەورەترين زەريبا بىدقۇزىتە و... گىرنگ ئە و نېيە چۈن دەتوانىت جوانى بىبىنەت، بەلكو گىرنگ ئە و يە چۈن لىنى دېتىتە دەرەوە، چونكە ئەوانەي كە لە يەكەم شەپۇلدا دەخنكىن، ئەوانەن كە گەورەيى زەريياكە نابىن، بەندەرە دوورەکان نابىن، چارقەكە كەشتىبە ئەفسۇناویە کانى تر نابىن كە لە شوينىكى نەينى ناو ئاودا چاوه پۇانماندە كەن.

ئىسحاقى لىۋىزىپېنىش لە يەكىك لە شەقامە کاندا پىنگۈوت: جەلادت ئە و هى من دەتوانم لەم ئۇقىانوسە نىشانى تۇرى بىدەم تەنبا دلۇپىكە، ئە و هى پىنگەمبەرەکان لەم شارە و بىردوويانە تە و بۇ ژيان، مۇسىقارە گەورەکان بىردوويانە تە و، شاعيرەکان بىزگاريانىكىردو، ھىچ نىن جىكە لە چەند دلۇپىكە لە دەرياي خەون و خەيال و خوليا كانى مەرقە. مەرقە خۆى تىپەرە، بەلام

جوانیه کانی ئەبەدیین. ئەبەدییەت شاریکى گەورەيەو ھەر يەكىك لە ئىتمە كۆچەيەكىن لە كۆچە كانى ئەو شارە، ئەوهى لەم شارەدا دەزى مرۆڤ خۆى نىيە بەلكو جەوهەرى بۇونىتى، جوانیه کانىتى، حەقىقەتە قوول و ناوازە كەيەتى كە لېرە لەسەر شۆستەكان پىاسەدەكتە.

جەلادهت ھەر كات فلووتى ليىدەدا، ھەر كات ئەو تابلوۋىھى بەسەر ناونىشانە كانىدا دابەشىدەكىد، ھەركات نامەيەكى دەگواستەوە ھەستىدەكىد ئەو لە ئەبەدیيەتەوە شتىكمان بۆ دەھىنەت. ئەو ھەموو جەنگە كوشىندەيەي ئەو بىنى بۇوى، ئەو ھەموو كۈزراوانەي لەو سەردەمەدا مىژۇوو ئەم ولاتەيان پېركىرىدبوو، پۇوبەرە بىتمەودا كانى خويىن، ھەموو يان مەرقۇييان وا لىتكەرىدبوو پىتر بە رۇوه جاوىد و تىنەپەرەكەي خۆيەوە بىگىرسىتەوە. ئىسحاقي لىوزىپىن لە كۆچە تەماویيە كانى ئەو شارەدا سنگى خۆى بۆ دەكىرەتەوە بىرىنە كانى شەھى مەردى خۆى نىشانىداو دەيگۈوت «جەلادهتى كۆتر لە ولاتىكدا كە دیوارە كانى نىتوان مەردن و زىيان دەپوخىت، بەرەستەكان نامىتنىن و شورا كان ھەرسەدەھىنن. نزىكى لە مەرگەوە دەبىت بە نزىكى لە ئەبەدیيەتەوە... مەردى ناتوانىت دىيوه ئەبەدیيە كەمان بکۈزىت، جەنگە كان ناتوانى پۇوكارە جاوىدە كانىمان بکۈزىن، تو شاهىدى ئەو حەقىقەتە سادەيەيت كە دەبىت سال دواي سال و سەددە لەدواي سەددە مەرقۇت بەرگرى لېتكات، ئەويش ئەوهى كە ئىنسان دەكۈزىت، بەلام جوانیه کانى ئەبەدیین، تا مەرگ خىراترو توندتر بەسەر مەرقۇدا بېپەت، مەرقۇ خىراترو توندتر دەبىت چاولە جوانىيە پاڭ و ئەبەدیيە كانى خۆى بېپەت، تا مەرگ بېپەھمانە تر شەپۇلە كانى بەرەو نىيوجەرگەي شارە غەمگىن و تۆزازى و تىپەرە كانىمان بازۇبدات، دەبىت مەرقۇ زىياتر ئىلھام لە خەزىنە قوولە كانى خۆى وەربگىت. تا مۆسىقا زىياتر بکۈزىت، تا ئامىرە كان زىياتر بىشكىن دەبىت ئىمە پىتر لە ئەبەدیيەتەوە گەنجىنەي ئاوازە شاردراوە كانى خۆمان دەرېھىنەنەوە، دەبىت زىياتر شارە نغۇرۇ كانى مۆسىقا لە رۆھماندا زىندۇوبكەينەوە، دەبىت خىراتر

به رو ئه و کوچانه بکه‌وینه پی که مؤسیقا له‌وی جه‌وهه‌ری ئینسان له
به رابه‌ر مرگدا زیندوو پاده‌گریت و بلندیده‌کاته‌وه».

* * *

ئه‌وکاته‌ی من جه‌لاده‌تم ناسی دهیزانی پوژیک دیت ئیدی ناگه‌پیته‌وه،
دلنیابوو جاریک له جاره‌کان ئاره‌زووی نامیتیت و ده‌سته‌رداری هم‌مو
ژانه قورسە‌کانی خۆی ده‌بیت و مالاواییمان لىدەکات، دهیزانی پوژیک له و
دیو شوراکانی ئه‌و شاره گه‌وره‌یه‌وه ده‌بیت ئه‌و مؤسیقاره غەمکىنه‌ی له
دووره‌وه بېرمان لىدەکاته‌وه. ئه‌و گه‌شته گه‌رانه له نیوان دوو جىهاندا
بە جۇرىکى كوشىنده غەمیان دەدایه، سەفەرە‌کانی تىپه‌پىن بۇون لە ناو
ئازارە‌کانی مەرقىدا، لە گه‌شته‌کانىدا ھەزاران خىزانى بىنى بۇنى جۇره
كاره‌ساتىكىيان لىيەلەدەستا كە سال و وەرزۇ پوژگار ناناسىت، ئه‌و مەرقانە‌ی
بىنى لە چاولىانه‌وه دوکەلى جەنكىك دەهات‌دەرى كە بە درىۋايى پوژە‌کانى
تەمەن بەردەواامە. ئه‌و كچانه‌ی بىنى لە شەوى تارىكدا مەرقى دەيتوانى
دىليان لە دووره‌وه بېبىنیت دەسووتىت، بە زەرييائى دله‌شكاۋە‌کاندا تىپه‌پى،
بەحرى ئه‌و خانمە بىتكەسانە‌ی بىنى ئىواران چاولەپوانى شتىكىيان دەكرد
كە هەرگىز پوونادات، چۈوه گوندى ئەوتقۇوه تەنبا مەنلاانى ھەتىوی تىا
دەزىيان، چۈوه شارى ئه‌و ژنە تەنبايانە‌ی لە درزى دەركاكانه‌وه چاولەپوانى
ئەوهيان دەكرد نامە‌يەكىان لە ئەبەدييەت‌وه بق بىت. لە ھەندى جىڭاڭا
مندالان لە تەپوتۇزدا دواى دەكەوتىن و داواى نامە‌ی باوانىيانيان لىدەكرد،
كچانى ئەسپ سوار دواى دەكەوتىن و داواى نامە‌یان لە خۇشەویستە‌کانىانه‌وه
لىدەكرد، پياوان وەك جانه‌وه‌ری برسى دواى دەكەوتىن و داواى نامە‌یان لە
مندالە‌کانىانه‌وه لىدەكرد. دەيان دەموجاولە بەردەمیدا دەگرىيان، لە هەر
جىڭاچە‌کە‌وه بېقىشتبايە، بە هەر شارىكدا گوزەری بىردىايە، بە هەر

کوچەیەکدا تىپەپىيايە، ئەو دەمۇچاوانە لە باو باران و تەپوتۇزو ھەتاودا دەردەكەوتىن و بىئەۋەدى داواى ھېچ بىن دەگرىيان. دواى ھەموو سەفرىيەك دەگەپىايدە بۇ لای مستەفای شەونم، ھەموو جارىيەك پىنگەوە دەچۈون بۇ لای ئەو پىرە سەرسىپىيەلى خەلۆتى خۆى دەھاتە دەرى و پاسەوانەكانى كۆدەكىرىدەوە بە مارشىنىكى درېز بە پىگا دوورودىرىزەكانى ئۆقيانوسى ھاواردا دەھاتنەسەر ئەو تابلو و كىتىبانەيى جەلادەت لە زەريايى جوانىيە كۆزراوەكانەوە دەيھىتاناوە، ئەوهى لەو نىوهندەدا شويىنى سەرنج بۇو ئەوهبوو جار دواى جار جەلادەت بىتەنگىرۇ سېيى تر دەببۇو، جار دواى جارىش دەنگى زىرىنگەيەكى دوورتىرو پۇچانىتىرو قۇولتىرى لە خۆدەگىرت.

كاتىك من ناسىم لە چەلەپۇپەى ناوبانگىدا بۇو، شىتىك لە بىباڭى قۇولى تىا دروستىبۇوبۇو، سەرەتا بىباڭىيەكىيم وەك كەمەتەرخەمى خەلەكانتىك بىنى كە ناوبانگ پرسىيارو فزولىيان تىادەكۈزىت، بەلام درەنگ تېڭەيشتم ئەو بىباڭىيە، دەرەنjamى ئەو ھەموو سەفرە درېز و عاجباتيانەيە كە ئەو بە ژياندا كەدويتى. ئەوكات وەك مۇسىقارىك كۆنسىزتەكانى لە سەرتاسەرە ولاتدا دەنكىدابۇوهە. جەلەللى باران دواتر بەرىزىيى باسى دەركەوتتى ئەو تىپە چەتكۈلانىيە بۇكىردى كە پىتشتىر چەند جارىيەك بە حىكاياتى جەلادەتى كۆتر خۆى بىستبۇوم. ئەو ئىوارەيە كە بە خۆى فلۇوتەكەيەوە خۆى كرد بە لاي مەحەممەدى فىردىھۆسى و مۇسىقارەكانى ھاوردىيەدا، ئىوارەيەكى مىزۇويى بۇو، جەلەللى باران حىكاياتى ئەو سەردەمە سەيرەي بە مەجۇرە بۇ گىزامەوە و گۇوتى:

«عەلی شەرەفيار، ئىوارەيەكى سەيربۇو، لەو ئىوارەيەوە ژيانى ھەموومان گۇرا، تا ئەو ئىوارەيە ئىيمە كۆمەلېتكە مندال بۇوين تەنبا گەمەمان بە ئامىتە مۇسىقىيەكانمان دەكىرد... لەو ئىوارەيەدا وەك تارمايىيەكى سېيى لە پالتۇيەكى سېيى درېزىدا دەركەوت و ھەواى ئاوازىنى بۇ ھەيتاين بە ئىيمە نائاشناپۇو.

ئیواره‌یه کی سهیر بیو تازه به تازه هستمان به چنگه تیزه‌کانی بای زستان دهکرد. دوو سال و نیو زیاتر بیو بی سعرو شوین بیو. ونبوونی کوتورپری خه‌تیکی زوری دایه من و مه‌مده‌دی فیرده‌وسی، ئه‌و کات زور به دوایدا گه‌راین و دواجار بیستمان له زیندانی یه‌کیک له حیزبه‌کاندا به نه‌خوشی مردووه. هاتنه‌وهی زور سهیرو ناوه‌خت بیو. من لیم پرسی: جه‌لاده‌ت له کوئ بیویت، ئه‌م هه‌موو ماوه دریزه، چیت به‌سرهات؟. به نیگایه‌کی جوان و ئارامه‌وه پیکووتم «جه‌لیلی باران، له فرین بیوم، له فرین به‌سهر ده‌ریای جوانیه کوزراوه‌کاندا». ئه‌و ئیواره‌یه له ناوماندا دانیشت و بی هیچ ته‌کلیفیک تکای له مه‌مده‌دی فیرده‌وسی و له ئیمه‌ش کرد ناوی تیپه‌کمان بنین «که‌شتنی سپی». بیئه‌وهی هیچی دی بلیت، بیئه‌وهی وهک جاران خویی به تیوره‌کانه‌وه سه‌رقابکات. فلووته سپیبیه‌کی هه‌لگرت و ئه‌و موسیقا‌یه بق لیداین که ژیانی ئیمه‌ی له‌بنه‌وه گوری. من پیشتر باوه‌رم به تواناو موعجیزه‌ی موسیقا‌ها بیو، به‌لام تا ئه‌و ساته موسیقا‌یه کی وه‌هام نه‌بیستبوو که سه‌ر له‌بری سه‌یرکردن و ته‌ماشاکردن‌ت بق دونیا بگوریت. تا ئه‌و ساته هه‌رجی موسیقا‌یه کم لیدابیو، هه‌رجیبیه‌ک فیربیو بیوم، هه‌رجیبیه‌ک بیستبووم هیچ نه‌بیون جگه له که‌فیکی سپی که شه‌پولی ئه‌و ئاوازانه‌ی جه‌لاده‌ت له‌گه‌ل خویدا بردى و نه‌گه‌رانه‌وه. ئه‌و شه‌وه گه‌رامه‌وه بق مالن، وهک شیتم لیهاتبوو، وهک ئه‌و شه‌وه لیهاتبوو که له ناوه‌راستی ئاهه‌نگیکدا هستام و وازم له و موسیقاره دروزنانه هینا که ئیشیان تمنیا شیواندنی گوره‌یی موسیقا‌بیو، ئه‌و موسیقاره نزمانه‌ی له پشت لوتی و گه‌مزه‌کانی ولاشه‌وه پانده‌بیونه‌وه و موسیقا‌یه کیان لیده‌دا جیاوازی نه‌بیو له‌گه‌ل دهنگی قوونی خویاندا. ئه‌و شه‌وه کاسیت‌هکانی خۆم شکاند، نوت‌هکانی خۆم سووتاند، دوای بیستنی ئه‌و ئاوازه ده‌مویست بمرم... هه‌ستمده‌کرد گه‌ر مرۆڤ بیه‌ویت تا هه‌تاهمه‌تایه ئه‌و ئاوازه له خوینیدا بیت و جیینه‌هیلیت ده‌بیت بمریت، ده‌ترسام سبه‌ی بچمه‌وه بق بازاری ئاسنگه‌ران

و لهناو ههراوهوریای تنه که چی و لوله سازه کاندا هه موویم بیربچیته وه... من بریار مدا ئهو شهوده بمرم بوئه وهی تا هه تاهه تایه ئهو موسیقا یه له یادنے چیته وه. سه یربوو، وهک ئه وهی بزانیت لەچ حالیکدام، شه ویکی زور دره نگ لە ده رگای دام، شه ویکی ناوه خت کە کاتى میوان نه مابوو. زانیم خویه تی. تابلقیه کی گهورهی پینیوو، لە شتیکه وه پینچرابووه وه و لە سه ری نوسرا بابو «شاری موسیقاره سپییه کان». ئهو شهود نه یهیشت سه یری تابلقکە بکەم، گووتى ئهوه ئه مانه تى منه لای تو، ئهوه شتیکی زور بە نرخه لە مامۆستایه کی زور بە نرخه و بۆم ماوه ته وه کە لەو شاره وه هیتاومه کە من و تو تییدا یەكترمان ناسی. دەستى خسته سەر شانم و گووتى: لهوانیه پۇزىك لە پۇزان ئەم تابلقیه ببیت بە مولکى تو.

سەری پى بەرزىز كردىمە وە زانى کە گرياوم. بە ئەسپايى گووتى: جەلىلى باران فلووته كەت ھەلگرە و باپرۇين. شه ویکی توفان بوبو، باران دەبارى و باشیتانه بە هەناوى ئهو شاره خەتىووهدا ھەللىدە كرد. من بە تەمن لەو گهوره تر بوبوم، بەلام وەك مندالىك دوايى كەوتىم، لە گەلیدا چۈومە ناو باران و پەشىباو توفانە کان. ئهو فلووته لىدەدا و من بە دوايدا دەرۋىشتم، نازانم لەچ ساتىكدا جورئە تىمكىرە و لېتوم خستە سەر فلووته كەم، دىارە نەمدە توانى وەك ئهو ئەفسون سازىم، بەلام ئهو شهود ھەستىمكىرە ئهو موسیقاره خەوتىووهى سالەھاي سالە لە پۇحمدە بۇي دەگەریتىم لە خەو ھەلدەستىت، ئهو موسیقاره لە ناومدا مردووھ پادەپەرپىت، ھەستىمكىرە دەل و دەست و پۇحىم بۇ دەنگە جياوازه کانى ناو گەردون دەكىيته وه، ھەستىم بە با دەكىرە تىكەل بە دەرروونىم دەبىتىت و دەبىتىت بە موسىقا، ھەستىم بە باران دەكىرە دەدا بە فلووته كەمدا و دەبىتىت بە موسىقا، ھەستىم بە شەو دەكىرە لە گەل ھەموو ھەناسىيە کى مندا دەبىتىت ئاوان. بروسکەم دەبىنى لە ژىر پەنجە مدا دەبىتىت موسىقا. عەلى شەرەفيار بە درىزا يى شەو بە دوايدا دەرۋىشتم و نەمدە زانى بوكىيم دەبات، نەمدە پرسى بۇ كويىم دەبات، خۇيىشى نەيدە زانى دەچىت بۇ

کوی، زهوي ههمووى مالى ئىمە بۇو، گەردون سەرتاپاي سەحنەي من و ئەو بۇو. لەو شەوهدا بۇ يەكەمجار من بۇوم بە موسیقار. دواى ئەزمۇونى ئەو شەوه، وەك دەرويشىنگ دواى جەلادەتى كۆتر كەوتىم. پۇزى دواىيى مەھمەدى فېرىدەوسىيم لە هەمان دۆخى پۇحى سەختىدا بىنىيەوه، لەدواى ئەو موسىقاچاوه چىتىر باوهپى بەوه نەبۇو هونەر بەلەمېتكى بەفر بىت كە تا ناوهراستى دەرييا دەمانبات و لەوئى خۆى دەتۈيتەوه و ئىمەش دەخنكىتىن. دواى ئەو موسىقاچا دلىنابۇو مەرقە دەتوانىت بە هونەر ئەو دەريايى بېرىت، دەيگۈوت: گەر خۇشمان بخنكىتىن، موسىقاكان و تابلۇكانمان لە دەرييا دەپەرنەوه.

لە ئىوارەت دواترەوە جەلادەت بۇو بە مامۆستاي هەموومان، لەو ژىير زەمينەدا ئەو موسىقارە خەوتۇوهى ناو پۇحى هەموومانى لە خەوە هەستان. ئەو ئاوازە تەلىسماويانەي فيزىكىرىدىن كە مەوداي نىوان زەمين و ئاسمايان كورتەكىرددەوە، ئەو ئاوازانەي فېين و موسىقايان دەكىد بە يەكىن و ئىستاۋ ئەبەدىيەتىان دەدا لە يەك. موسىقارەكانى دىكەش وەك من دواى كەوتىن و بروايىان بە هونەر و موعجىزەكانى هيتنى. پىتىرا ئەو تىپەمان دروستكەد كە ئىمە لە پىتىگای ئەوهەو بە موعجىزەكانى موسىقا كەيىشتىن و ئەو لە پىتىگای ئىمەوه ئاوازە نەمرەكانى زىندۇوكىرددەوە. سەرەتا تىپىكى چكتۇلانە بۇوىن، لە تەپوتۇزى شەپى ناوخۇدا ھەندىك كۆنسىرتى چكتۇلەمان پىشىكەشكەرد، جەلادەت خۆى گروپەكەمانى دەبرىدېپىتىو، كارىگەرى كۆنسىرتەكانمان سەپىر سىحرارى بۇو، موسىقاكانمان خەلکى نابىنای چاكىدەكىرددەوە، باغى پەزىمۇرددە سەۋىزەكىرددو خاڭى وشكى دەخستەوە بەر. لەدواى چەند كۆنسىرتىك جەلادەت دەبۇو بە موسىقارە سىحرارىيە ئاوابانگى لە هەموو ئەم ولاتەدا دەبىسترا، جەلادەت لە سەرەتاي هەموو ئاهەنگە موسىقىيەكانماندا لەبەرددە ئامادەبۇواندا دەنوشتايچاوه و ناوى مردوویەكى دەھىنائو دەيگۈوت «بەپىزان ئەوهى ئەمېر ئىيۇو دەبىستەن

مؤسیقای روحی ئه و پیاوەیە کە من لە مەرگەوە بۆم هیناونەتەوە». هەموو واماندەزانى کە ئەوەش جۇرە گەمەيەکى سىحرارى جەلادتە کە ئاوازەكان بە ناوى ھەندىنگ مۇسیقارى مىرىدووھو ناودەنىت. ئىمە لە شارە گەورەكان و لە شارقچەكان و لە گوندەكاندا مۇسیقامان لىدى، دەچۈوينە ھەر شوپىننگ سەدان خەلک پېشوازيان لىدەكىرىدىن و سەدان بە گريانەوە مالاواييان لىدەكىرىدىن. سەرەمانىنگ وازمان لەوە هینا ھۆل بگىرين و خەلک كوبكەينەوە، بەلكو وەك گروپىنگ لە قەرەج بە خۇمان و ئامىزەكانمانەوە بەپىنى كەوتىنە گەشتىنگ شىتىنانە بە ناو سرۇشت و ئاوهدانىيەكانىيە لاتىدا، لە ھەموو ئەو سەفەرانەدا مەحەممەدى فېردىھوسىيمان لەگەلدا بۇو کە بە خۆى و فلچەكانىيەوە دەيوىست مۇسیقاكانى ئىمە رەسمىبات، دەيوىست نىڭارى ناو رۇحمان بىكىشىت. لەو سەفەرە دوورو درېزەنەدا ھىنەدى لە ئاوهدانى دەچۈوين بەودىودا كومەلىنگ ئەسىپى چاوهپوانياندەكىرىدىن كە ئىمەيان شارە شارو ھەرىمە و ھەرىم ھەلەگرت. لەو سەفەرەدا بە ناو دەيان گۇرستاندا گوزەرمانكىرد، ھەموو بە چاوى خۇمان ئەو مۇسیقارانەمان بىنېيەوە كە لە گۇرەكان ھەلەستان و دواماندەكەوتىن، ئەو مۇسیقارە مىرىدووانەى سەدان سال بۇو لە ژىئر خاڭدا بۇون ھەلەستانەوە لەگەلماندا مارشىياتىنەكىرد. لەگەلماندا مۇسیقايان لىدەدا، رۇزىنگ ئاۋرمىدaiيەوە ھەزاران مۇسیقارى مىرىدووم بىنى لە دوامانەوە دەرقۇن، ھەزاران ئاوازى سەيرۇ سىحرارىم بىنى كە لە پېشى ئىمەوە تىپى ترو مۇسیقارى تر دەيانزەند... تا چاۋ بىپبات مۇسیقار بۇو، تا چاۋ بىپبات دەريايىھك بۇو لە مۇسیقارى سېي سېي كە پېتكرا زىنەدەپ بۇونەوە وەك لەشكىرىكى گەورە بە زەۋيدا دەرۋىشتىن. من ھەموويانم دەبىنى، لە شارە گەورەكاندا لەگەلماندا كۆرالىنگى گەورەيان دروستىنەكىرد، كاتىنگ لە گەرمەى سرۇود و گۇرائىيەكانىدا ئەو ھەزاران مۇسیقارە لەگەلماندا ئاوازەكانيان دەگۇوتەوە دەنگمان دەگەيشتە دەريايى دوورەكان، دەگەيشتە خۇر، دەگەيشتە ئەو كانگا دوورانەى جوانيان

لیوه‌دیت. جه‌لاده‌ت دلنيابوو من يه‌کيکم له و كه‌سه ده‌گمه‌نانه‌ي ئه و هه‌موو موسیقاره مردووه ده‌بىنم كه له پشتمانه‌وه زيندووبوونه‌ته‌وه، ئه و سوپا مه‌زنه‌ي له‌گله‌ماندا ئاوازه‌کان ده‌ژه‌نن و واده‌كهن سه‌دای موسیقاکه‌مان و‌هك ده‌نگى ئه‌به‌دييەت و‌ههابييەت له‌سەر زه‌وي.

ناوي تېيەکه‌مان «كەشتى سېي» بە هه‌موو زه‌میندا بلاۋبووه‌وه، له شەرە گه‌وره‌كاندا به ناو سەنگەرەكاندا مارشمانكىد، له شاره چۈل و هۇل و غەمگىنەكاندا كۆنسىرتى گه‌وره‌مان بق بىدەنگى و تارىكى و پەشەباي شەو سازكىد. و‌هرىزىك بwoo ئىمە به موسىقا مىژۇوى مردىنى ئه و هه‌رييمەمان ده‌گىزىيەوه. له و شاره چۈل و هۇلانه‌وه چووينه ناو هه‌رييمى ئه و تۇوه دلنيابووم سەربەم ئەستىرەيە نىن، خاكى ئەوتۇم بىنى كه سەرەتاي دەستپىتكىرىدىنى كىشىوھەنەكى دىكە بwoo له رەنگ و نىڭارو هارمۇنىيەت. پۇزىك لە پۇزان مەحەممەدى فيردىھوسيمان له و خاكانه‌دا و‌نكردو نەماندۇزىيەوه. پىتىوايە مەحەممەدى فيردىھوسى بەدهم دروستكىرىدىنى نىڭارەكانى خۇيىه‌وه هيىند دوور پۇزى ئىدى چىتر له و باغه جاويدان و قوول و ناكوتايەدا نەيتوانى بگەرىتىمە. دواي چەندىن مانگ كە گەراينەوه ئىمە به ناوبانگىرىن تېيىمى موسىقايى ئه و هه‌رييمە بwooين كە له پشتمانه‌وه كۇرالىكى گه‌وره ئاوازه‌كانى دەگۈوتەوه، ئامىرى ھەر يەكىمان بکەوتايە سەر نەغمە دەنگى ھەزار ئامىرى نېبىنراو له‌گەلیدا ئاوازىيان ده‌ژەند، ھەزاران فلووت لە رېتگاي فلووتەكەي منه‌وه زيندوودەبۇونه‌وه، ھەزاران كەمانچە له‌ناو كەمانچەكانى ئىمەدا هاتبۇونه زمان. له و ماوهەيدا زۇرجار جه‌لاده‌ت جىتىدەھىشتنىن و من لەبرى ئه و له پېشى ئه و سوپا گه‌ورەيەوه بەره و نادىyar دەرۋىيىشتم. كە دواي ئه و و‌هرىزە درېزە گەراينەوه جه‌لاده‌تى كۆتر پېيگۈوتىم: جەللىي باران ئىستا كاتى ئه و هاتبۇوه سەيرى تابلىقى شارى موسىقاره سپیه‌کان بکەيت. لېرە بەدواوه ئه و تابلىقىيە مالى تۆيە. عەلى شەرەفيار كە من گەيشتمەوه مال و سەيرى تابلىقى ئه و شارەم كرد،

ههستمکرد هیزیکی تیدایه زور قوول من بهرهو خۆی پادهکیشیت». من لەو ماوهیەدا کە له ولات بعوم و سەرقالى ئامادەکەدنى ئەم کتىيەبووم له دوو كونسېرتى ئەو تىيە چكۈلانەيەدا ئامادەبۇوم. له پشتهوه هەستم بەو شەپولە گەورەو بەهیزانەی مۆسيقا کرد کە وەك بايەک له دوورەوە بىت، هەموو شتىكى لە ناخىدا دەجولاند، دەمزانى ئەو چەند ئامىرە بچۈلەيەدى دەستى ئەو مۆسيقارانە بە تەنبا ناتوانى شەپولى هيىند گەورە دروستىكەن، له كونسېرتى دووهەمدا لەسەر كورسىيەكى چكۈلانە لە دواى دواوه دانىشتىبۇوم، له تاو سىحرى ئەو مۆسيقا يەنمەدەتوانى چاوهلىبرم، لە ناوهراستى كونسېرتەكەدا چاومكىرىدەوەو بىنیم هەموو ئامادەبۇوان وەك من بە جۈرىك لە پۇحى خۇياندا قوول بۇونەتەوە كەسيان ناتوانى چاوهزېتكەنەوە، ساتىك بۇو هەستم بە بايەكى بەهیزىكىدە، هەستم بە شەنەيەكى سىحراروی كردد... له زولىمەتى ھۆلەكەدا وەك پياوينىكى مەست و خەواللو تەماشامكىرىو ئەو دەريا بەريىن و بىسنىورەي مۆسيقارەكانم بىنى كە له پشىتى سەحنەكەوە تا ئەوسەرى ئەوسەرى دۇنيا درىېزبۇوبۇوەوە، هەزاران مۆسيقارى سېيم بىنى بە هەزاران كەمانچەو فلۇوت و چەلۇو سەنتورەوە. سەرىيکيان له پشت جەلادت و گروپەكەيەوە دەستى پىتىدەكىردى و كوتايىكەشيان له ناو ھەورو تەمىكى كەردونى سېيدا ونبوبۇو. ئەو رۇزە لە دواى كونسېرتەكە باوهشىم بە جەلادتى كۆتردا كردو گريام، ئەو لەكەلمدا نەڭكىرما، بە ئارامى باوهشى پياكىرىدمەوەو گووتى: من پىتمگۇوتى، دەيىت حەقىقەت بىنسى، حەقىقەت و ھىچى تر.

لە يەكىن لەو كونسېرتانەدا بۇو كە جەلادت شاناز سەليمى لە رېيزى پىشى پىشەوە بىنى، ئەو ژنەى بە ترس و حىرەتىكى بىسنىورەوە سەيرىدەكىردى و وەك باوهەر بە گويىچكەو چاوى خۆى نەكەت، لەكەل هەموو كىنەو رۇقى نىتىچاۋىدا تا كوتايى لە ناو كورسىيەكەى خۆيدا بە پىچەوانەيە هەموو جارەكانى ترەوە بە سەرسامى تەماشايىدەكىردى. كە من گەرامەوە،

ماوهیه ک بوو پهوشنه نی مسته فا سه قزی و کچیکی دیکه ئەندامى تیپى موسیقارى كەشتى سپى بۇون. لە كۆنسىرتە كاندا لە تەنیشت جەلادەتى كوتىرەوە دەھەستاو بە پېتە كەمانى لىدەدا. ئە و ئېنە كانى مەندالى شاروخى شاروخى نىشاندام. ناسىمەوە، خۆى بوو ھەر ئە و گەنچە بۇو كە بۇ دواجار لە فرقەخانە سخىپچول هاتەرىتىكam و راسپاردەكانى خۆى دامى، ئەوە دواھەمین دەركەوتتى بۇو. دوا ئەوە جەلادەت ھەر سەفرەرىتىكى كەدىتتى بە تەنیيا بەرە شارى موسىقاره سپیکان كەوتتەرى. جەلادەت دەيگۈوت: ھەموو قەقنةسىنگ دواھەمین دەركەوتتى خۆى ھەيە، پۇزىك دېت بە كۆچەكانى ئەو شارە سپیکەدا سەرەتكەۋىت و ئىدى ناگەرىتىوە، ئەوە ئەو ساتە وەختانە يە كە ئارەزوویى مىزۇ بۇ جوانى تىكەل بە ئارەزوویى دەبىت بۇ مردىن. لە ناو ھەموو بانگەوازىكدا بۇ جوانى ئارەزوویەكى قۇولى مردىن ھەيە و لە ناو ھەموو ئارەزوویەكى مردىنىشدا بانگەوازىكى گەورەيى جوانى ھەيە.

ئەو لەھوبەر چەندىن جار مردىبوو، ئارەزوویەكى نەبۇو دووبارە بەو ئەزمۇونە تالانەدا تىپەرىتىوە. دەيويىست جارىتىك وەك بالىندەكان بىرىت، بىروات و نەگەرىتىوە. وەك چۈن بالىندەيەك دەفريت و لە بەرچاۋ وندەبىت، بىرىت و كەس نەزانىت بە چ ئاپاستىيەكدا فەريوە. ھەموو دەمانزانى ئەو پۇزىھى كە دەپروات و ناگەرىتىوە زۇر نزىكە. تا دەھات سپى تر دەينۋاند، دەنگى خۆى دوورتر دەھاتە گۆيم و موسىقاكە ئاسمانىتىر دەبۇو. ئەو ماوه درىزىھى پىكەوە بىردىمانە سەر، ئەو پۇزانەيى پىكەوە بەسەر دەستنۇسى ئەم كەتىيەدا چۈرىنەوە، وەك يادگارى ھەرە گەورەيى ژيانم دەميتتىوە. سەدەها سەعاتمان پىكەوە بىردىسەر، زۇرچار بە جزمەيەكى درىزىو پالقۇيەكى چەرمەوە دەھات بۇلايى من و پىكەوە گۆيمان لە موسىقارى كلاسيك دەگىرت. ھەرجارىتىك پەشىنوسىتىكى ئەم كەتىيەم بىدایەتى بۇئەوەي بىگەينە دوا دارىشتىن، يان چەندەها بەشى لادەبرى، يان چەند بەشىكى نوپى

بۆ زیادده کرد. هەندیچار دەمگووت: جەلادەت ئەم کتىبە هىنند گەورەدەبیت، خوینەری ولاٽى ئىمە، كە بە ھەوالىكى شەش دىرى ھەناسەئ سواردەبیت بۆى ناخوينىتەوه.

ئەو دەيگووت: عەلى شەرهەفیار خویندنەوهى كتىب شتىكى ئاسان نىيە، هەندىك كتىب دەبیت سەدان سال چاوه پوانبکەن تا خوینەرىكى راستەقىنە دەدۇزىنەوه بىيانخوينىتەوه.

لەو ماوەيەدا من پۇزى زىياد لە هەشت سەعاتم لەو ئوتىلە سووتاواهدا دەبرەسەر كە هيىدى هيىدى ھەموو مالە ئاوارەكان چۈلياندەكردو دەبۇوه خەراباتىكى بىتەنگ، سىن مانگ بەر لە دەستكىردن بە پېرۋەھى تازەكىردىنەوهى ئەو ئوتىلە، لە جەلادەت بەولووه ھېچ كەس لەو ئوتىلەدا نەدەزىيا. ئەو ماوەيە وەك شىت دەبايە كاربکەين بۆ ئەوهى بەر لەوهى شوينەكەمان پېچۈلەكەن ھەمووشتىك ئامادەبیت. بۇون و نەبۇونى لەم شارەدا بەو جىگايەوه گىرىدرابۇو، دەمزانى ئەو پۇزەھى پۇلىسەكان شەتكانى فەرىدەرنە دەرى ئىدى دەپروات و ناگەپىتەوه.

بەر لە پۇيشىتنى بە سى مانگ بەجزرىكى سەير بەسەر ھەموو شتىكىدا دەچۈووه، بەلام دواجار بە زەممەتىكى زۇر مافى زىيادكىردىنى هەندىك پىستە و بەشىكى كوتايى بۆ بەجىيەشىتم. ھەستمەكىردىنەوهى بەر دەواسى ئەو چىرۇكە ئازارى دەدات، ئەگەرچى تا ئەوكات لە ناو هەندىك بەش و دىمەنى ئەو پوداوانەدا دەزىيا، بەلام دلىبابۇو ھەموو شتىك تىپەپىوه كوتايى هاتۇوه، گەياندىنى ئەو نامانەي بە گىنگريين ئىشى ڈيانى خۆى دەزانى، ھەموو ئىتوارەيەك جىيىدەھىشىتم و بەربەيان دەگەپايەوه، هەندىچار چەندىن پۇز وندەبۇو و من تەننیا لەسەر دەستتوس و تىپىنى ناو دەفتەرە شەركانى ئەو ئىشىمەكىرد. كە ماندۇو دەبۇوين تکام تىادەكىرد فلۇووتىم بۆ لېيدات، بە تەننیا دەچۈووه پېشى ئەو بالكتونە بەر زەھۇ فلۇووتە سېحراویيەكەي خۆى لىندهدا، ئىستاش دواي چەندىن سال كە بەلاي

ئەو ئوتىلەدا دەرۇم بەردەۋام سەر بق بالكۆننیکى چۈگۈلەنە لە قاتى شەش بەر زىدە كەمە وە دەبىيىنەم لە يىكانەدا وەك خۇدايەكى گۈيکى، وەك كريشنا لە بالكۆنە كەدە وەستاوه مۆسیقا لىىدەدات. بەلام دواجار كە بە داوهتى يەكىك لە سىياسە تەدارەكان چۈرمە ئەو ئوتىلە بەر زەو كە كرابىو بە يەكىك لە مۇدىرىنتىرىن سەننەرە كانى مىواندارى ئەو ھەرىمە، هەستم بە ھىچ نەكىد، شۇينىنىكى قەبزو ترسناك ھاتە بەرچاوم كە مەرقۇت تىيدا دەخنكىت، من بەرابەر مىوانە كەم دانىشتىم و چاوم لېكناو كە پامە و بۇ ئەو پۇزىانە ئى جەلا دەت لەم ئوتىلەدا لە گەل ئاوارە پاكە كاندا دەزىيا گۈيم لە دەنگى فلۇو تەكەى بۇو لە دىويىكى تارىك و نادىيارى ئەم ئوتىلەدا بەر دەۋامە، بەلام دەنگىك ھىچ كەسىك نەيدە بىست من نەبىت.

ھەندىك پۇز لە كاتى نۇسىندا جەللىي باران و پەوشەنى مەستەغا سەقزى دەھاتن بۇلما، ھەممو دەيانو يىست شتە كان بە ئىقاعىتىكى خاۋ بىروات، پايان وابۇو مانە وەي جەلا دەت لەم شارو دەوروبەرەدا بە نوكى قەلەمە كەي منە وە گرىدرابو. بەلام دەمزانى ئەم چىرۇكەش وەك ھەممو چىرۇكە كانى دىكەي دۇنيا دەبىت تەواو بىت. بق من جۆرە ھاوكتىشى يەكى ئەستم بۇو، يەكە مجاربۇو پېتكە ويت مانە وەي پالەوانە كەت لە ڈيانى پاستىدا بە ڈيان و مانە وەي لە ناو چىرۇكىندا گرىبىرىت. پىشتر من جۆرە حالەتىكى وەهام لە ھەممو مىژۇوى چىرۇكدا نېبىنېوو. سەختبۇو بق من كە دەمبىنى كوتايى ئەم چىرۇكە كوتايى جەلا دەتىشە لە نىوماندا، كوتايى كەشتە كانىتى بەرھە ئەو شارە سپىيە، كوتايى سەفەرە ئەفسونا وىيە كانىتى كە ئىستا وەك قەقەنسىتىكى شارەزا بە پىڭاكانى عەدەمدا خۇى بى ھىچ كۆمەك و يارىدە دەرىنە ئەن جامىدەدا. پياوينك بۇو تا دەھات سپى دەبۇو، دەتسام لە كوتايىدا وەك پەيكەرىكى كەچ لەو بالكۆنەدا بۇھەستىت و ئىدى نە جولىتىوھە. ئەو كات من لە ھەممو كەسى دىكەي دۇنيا لىتھە ئەزىكتىر بۇوەم. ئەو كاتە كەمەي لە ناو ئىنمەدا مابۇوو لەوەدا سەرفىدە كەد مۆسیقا

سیحراوییه کانی خۆی، هونه ره خەیالییه کانی فیتری مۆسیقاره کانی «کەشتی سپی» بکات تا دوای خۆی ئەو نەغمانه وەک بالندە بە جیهاندا ئازادبکەن. دەیویست تا توانای ھەیە نامەی کوژراوهکان دابەشبات. شەویکیان پیتگووتم: گەورەترين حەسرەتى ژیانم ئەو نەخشە یە، نەخشە یە و گۆرە دەستەجەمعیانەی رۆزیک لە نیو دەستمدا بۇو و نەمتوانى بىپارىزم. رای وابۇو، لە بەرئەوەی گەورەترين نھېنى دۇنيا لە بن دەستىدا بۇوەو نەيتوانىو بىپارىزىت، سزايى ئەو گوناھە، دەبىت بىروات لە عەدەمەوە بەلگەکان بھېننەتەوە. من ھەموو جارىک دەستم دەخستە ناو دەستى و دەمگووت: جەلاھەت، گوناھى تۆننیيە، تۆ ئامادەبۇویت لە پىتاۋىياندا بىرىت، هەتا مردىنىشت بۆئەوە بۇو ئەو نەخسانە رىزگاربکەيت.

ھەندىيک شەو دەچۈو بۇ لای دالىيا سیراجە دىن لەو كەمپە، ئەو شەوانە منىش پشۇويەكم وەردەگىرت و دەچۈوم بۇ لای رەوشەنى مستەفا سەقزى كە لە باغەكەی مالى خۇياندا بەرابەر «مەھدى شاروخ» ئى پىير دادەنىشت و پرۇفەيدەكرد. زۇر لەو شەوانە ھاپرىيکانى پەيمانگاى «رەوشەن» دەھاتن و دەبۇوە قەرەبالغىيەكى گەورە. من لەگەل «مەھدى شاروخ» دا دەستىك تاولەم دادەمەزراند و لە قەراغەوە گويم لەو چىرۇكانە دەگىرت كە ئەو گەنجانە دەيانگىتىرىيەوە. لەو چىرۇكانەوە تىنگەيشىتم جەلاھەتى كۆتۈر چەند بەناوبانگە، ناواو شوھەتى لە ناوابانگى سىاسى و گورانىيىتەکانى و لات گەورەتىر بۇو، بىئەوەی خۆى بىزانىت. ھەموو ئەو ماوەيەي من لەگەلىدا ژىيام، ھەستىكى قۇولى بە بىتكەسى و ئاوارەيى ھەبۇو كە بۇ ساتىكىش لە رۆحىدا ئاوانە بۇو. كە بەو شارەدا دەگەرا ھېچ كەسىكى نەدەناسى، لە ھەموو جىنگاكاندا مىوان بۇو، لە ھەموو شوينىتىكدا رىبوارو راگوزەربۇو. ھەر كات لای دالىيا سیراجە دىن دەگەرایەوە دەيگووت: شتىك تەواو نىيە، شتىك ھەيە هيشتا تەواو نىيە. دەيزانى هيشتا ئىشىكى زۇر گەورەي ماوە

ئەنجامىيدات، بەلام نەيدەزانى ئەو ئىشە چىيە.

پۇزىك لە دواھەمین پۇزەكانى كاركرىنمان، من و جەلادەت سەرگەرمانە خەرىكى چاڭىرىنى ھەندىك بەشى ئەم كىتىب بۇويىن. ھەر دووكمان بەسەر پەرەو دەستقۇسى كانماندا نوشتابۇۋىنەو، لە ناكاوا پىاوېتكى بارىكى پەنگ زەرد پەرەدەي ژۇورەكەي لادا و بە پالقىتىكى خۆلەميشى درېزەوە هاتە ژۇورى، پىاوېتكى تۈزاۋى ماندوو كە سەرى خەرىكىبۇو تەواو سېپى دەبۇو، دەستەكانى بە جۇرىكى سەير سووتابۇون و لىتىي سەرەوهى بە كارىكەرى بىرىنېتكى كۆن ھەوى كردىبوو، تامىسىكى بىنخەوى و مۇتەكەو راچلەكان دەم و لىتىيان وېرانكىردىبوو. ھەر دووكمان سەرسامانە سەيرمانكىدو ئەويش بەسەرسامى سەيرىكىردىن. بە عەرەبىيەكى بازارىيلىپرسىن: كامتان جەلادەتن؟ جەلادەت گۇوتى: من جەلادەتم. كەمىك چاۋى لىكتناو پالىدا بە دىوارىتكەوە گۇوتى: بەرىز جەلادەت، سلاوت لىتىيت من «باسم ولید صبحى الجزائرى»م. لە باشۇورەوە بەپىن هاتۇوم و بەدواى تۇدا دەگەرپىنم.

* * *

ئەو ماوهىيە جەلادەت لە زىندان بۇو مستەفای شەونم زۇربەي كەلوپىلە گىرنەكانى ئەوى لە فەوتان پىزكاركىد، بەلام دۆسىيەكەي باسمى جەزائىرى بەجۇرىكى سەير ونبۇو. پاش گەرانەوهى جەلادەت و سۆراغىرىنى، ئاشكراپۇو مستەفای شەونم ھىچ شتىك دەربارەي چارەنوسى ئەو فايىلە گەورەيە نازانىت كە لە ويستىكەيەكى نادىياردا، لە ھاتوچۇي نىوان حىزب و پۇلىس و ئاسايىشدا فەوتابۇو. دواى دەركەوتتەوهى دالىا ھەولەكانى جەلادەت بۆ پەيداكرىنەوهى ئەو فايىلە بىئەنجام مانەوە. پىتەچۇو يەكتىك ئەو دۆسىيەي بىرىدىت و لەناو ئەرىشىفيكى مەزىندا كە تايىتە بەو جۇرە دۆسىيانە ھەلىگەرتىت. پۇزگارى دواى راپەرین، سەرەدەمىك بۇو پېپبۇو لە

چیزکی فایل و حیکایه‌تی ئهو دؤسیانه‌ی خلک له کونج و كله‌به‌رى ده زگاكاندا ده ياندوزینه‌وه، لهو سەردهمەدا حىزبەكان گەنجىنە‌تاييەتىان بق ئهو فايلانه دروستىكىد، هەندىك لە حىزبەكان چى دؤسیيەكىان ھەبوو «دؤسیيەكانى خۇيانى لىتىدەرچىت» له سەدان سىندوقى گەورە گەورەدا سەفتەيانكىد و فرۇشتىيان بە ئەمرىكايىيەكان، كە ئهو سەردهمە ھەر پارچە كاغەزىك لە عىراقة‌وه بەباتىا، لاي ئەوان وەك دۆكۈمىتىكى كىنگ سەير دەكرا. مىستەفای شەونم راي وابوو كە دؤسیيەكەي باسمى جەزائىرى يان بە هوى كەمتارخەمى پاسەوانەكان‌وه فەوتاوه، ياخود ئىستا لە پىزى ئهو فايلىك گەورانەدايە كە تەنبا خودا دەزانىت ئەمرىكىيەكان لە ج بنكەيەكى سەربازى، ياخود لە ج پىكەيەكى سى ئاي ئەيدا ھەليانگرتۇوه. بەلام پىتىدەچىت ئهو فايلىك ژيانىكى دى ژىابىت و نەكەوتىتىه بەر ئهو كېين و فرۇشتىئى لهو سەردهمەدا له بازارەكانى سياسەتدا باوبوو.

باسمى جەزائىرى دواى سالانىكى درىز زىندانى و ئەشكەنجه، دواى ئوهى چەندىن جار لە زىز ئەشكەنجهدا دەمرىت و زىندوودەپىتەوه، دواجار كە فەرمانى مىدى بەسەردا دەددەن لەبرى ئوهى وەك ھەر زىندانىيەكى دىكە تىربارانىيەكەن يان شەرافەتمەندانه پەتىك بخەنە ملى و بىخنکىن، دەيىتىرن بق بىكەي تاقىكىرىنە‌وهى چەك بەكتىرىيەكان تا لە تاقىگەكانى ئهو بنكەيەدا وەك مشك ئەزمۇونى لەسەر بکەن. له دواى راپەرپىن خلک له زىندانىكى پىسوپۇخلا، له ژىرزەمېنېكى تارىكدا نىوه مىدوو دەيدۇزنى‌وه. له دواى راپەرپىن رادەكات بق ناو ھۆرەكان و له زۇنگاواھكانى باشۇوردا له گەل ھەندىك چەكدارى شىعەدا مەفرەزەيەكى چكولە دروستىدەكەن كە بە پۇز خۇيان دەشارنە‌وه بە شەو له مەشحوفە كانىاندا بە ناو زۇنگاواھكاندا دەكەونە گەران، باسم بەر لە وشكىرىنە‌وهى ھۆرەكان سەيرلىرىن سالانى تەمەنى خۆى لەناو قامىشەلان و زەلسەستان و تەپى و كۆلىتى نەيىنى راوجىيەكاندا دەباتەسەر. له وىش بۇونوھەرىيەكى غەرېيە كە ھاۋپى

باشمورییه کانی به «برنجی» بانگیده کهن که وشهیه که ریشه کهی ده چیته وه سهر وشهی «افرنجی» یان فهرنهنگی خومان و بق که سینک به کار دیت که له سه رو هندام و پهفتاریدا فهرنهنگی بیت. هممو شتیکیان له ترسدایه، ژیان و هناسه دان و خواردن و دهرکه و تیان ملکه چی کومه لیک ریساو دهستوری زور سه خته، که پهیوندی بهو گروپه وه دهکات پیتدلین هتا هلمی خواردن که ش که دروستیده کهن و ئهوان پیتدلین «هبان» نایت زور بزرزیته وه. له گهله شهش هلهاتووی دیکه را ئیشیان تهنيا خوقبار استن و خوشاردن وهیه. لهو زه لکاوانه ده ژی و یادی ئه و چهند ساله زیندانیش هرگیز له خهیالی ده رنا چیت، سه فهربی ئیوبن اسای ئه و به ناو زیندانه کاندا هیند دریز و ترسناکه له بیرنا کریت. لهو ماوهیه دا چهند ها بهندیخانه و بنکهی ئاسیش و دیلمالی نهیتی بینیووه، زور خه لکی جیاوازی ناسیو، ژماره یه ک زور له وانهی له ژیر ئشکه نجهدا مردن یاخود تیرباران کران ها و پیی بعون. هیند به ناو کوشکه کانی مردن و سه لته نه کانی مهرگ و قه سابخانه ئاده میه کاندا سه فه رده کات، ئاشناییه کی ته واو له گهله ئه وانه را پهیدا دهکات که ههندیکیان دوای مردیش ده گه بریته وه تا له خهودا چه لاده کانیان بخنکین. له دوای ئازاد بعون و خوشاردن وهی له هوره کاندا ههندیک به یانی، له ناو تمی ته نکی سو بحاندا ئه و تارما بیانه ده بینیت که له ناو قامیش له لانه کاندا به دوای ئه ودا ویلن و له دووره وه هاتعون سوراغی ئه و بکه ن. هر ئه و تارما بیانه کومه کی پیتده کهن بگه بریته وه بق لای دالیا سیرا جه دین ئه و کچه کی هممو شه ویک له زیندان، ژوانی له گه لدا دروستده کات و به خهیال له شوینیکی دووردا ده بینیت.

دوای وشکردن وهی هوره کان و و هر کیرانی رهوتی پووباره کان و خاپوور کردنی ئه و خاکه سیحراوییه نیشتیمانی جوانترین جقره مراوی دونیایه، باسم له گه ل ها و پیکانیدا هه لدینه شار و له ناو پاشما وهی ههندیک باغ و له خانووی ته نکهی ههندیک له جو و تیاره کانی باشموردا که

ماندوونهناس چاوهروانی دهرکه وتنی مههدی دهکنه خوی دهشاریتهوه، لهو سهردنهدا که عهشقی حوسهین کلپهیکردووه باسم ناچاره خوی وهک یهکیک له کفپوشه کان نیشانبدات تا لهنیو سوپای حوسهیندا جیگای بیتنهوه. تارماییه کان دوایده کهون بوق شارو له باغ و بنکه و شوینی نهینی فیداکارانی ئیمامه تیشدا دهبنه هاوریی. رقزیک له رقزان یهکیک له و تارماییانه فایلیکی گهورهی بوق دههینیت، دوسییه کی سنهنگین، له زهرفیکی بوردا بهشیوه یهکی پاک هلگیراوه. موریکی ئاسایشی شاره کهی ئیمه پیوه یه و له سهرهوه به خهتیکی ناشیرین، یهکیکی نیمچه خویندهوار نوسیویتی «ئەغرازی جladات ئیسمعیل».

ئاشکرایه یهکیک لهوانهی بهدوای فایلی خویدا گهراوه، بهجوریک له جوره کان ئه و فایلهی باسمی له دولا به کانی ئاسایشدا بهردستکه و توروه و له گەل خویدا بردویتی بوق باشوورو له و ریکایه و باسمی جهزائیری یهکه مین سهرهداوی بهرهو رابوردووه خوی دهست دهکه ویت. من ته اوی حیکایه تەکەم له و نامه یهی دالیاوە پىنگەیشت که سالانیک دواتر له ھلومەرجیکی سهیرو پې نهینیدا بوق دکتور موسای بابه کی نوسیبیوو. بلام ئه و رقزهی که باسم جهزائیری حیکایه تەکەمی بوق ئیمه گیپایه و، شتىنکی ته او جیاوازبۇو. باسم باسى لەوه دهکرد که بهشینکی فایلی تایبەتسى ئه و له یهکیک له رقزنامە کانی ئۆپۈزسىيوندا بلاوپۇتەوه، بوق سوراغى ئه و فایله پەيوەندى بە و بالە تایبەتەی نەيارانی پژیمە و کردووه و پیتیان پاگەياندۇوه کە دوسییه کەیان له ریگای ھواداریکی خویانە و له ئاسایش دهستکه و توروه. دواتر جەلادەت دوسییه کە لهوان و مردەگریت و ئه و مورهی ئاسایش و ئه و ناوه سهیرەش دەخوینیتەوه کە له گوشە یهکی سهرهوهی بەرگەکەدا بە خوارو خیچى نوسراوه.

ئه و رقزهی باسمی جهزائیری له قاتى شەشەمی ئه و ئوتىلەدا دهرکه و، ئاگادارى ئه و پەيوەندىيە دوورودریزە نیوان جەلادەتى كۆترو

دالیا سیراجه‌دین نهبوو، که تائه‌وکات کچیک بwoo تهنيا له خهون و خهیال و فهنتازیاکانی خویدا بقی دهگه‌را. جه‌لادهت وهک پیز له سولتانیک بگریت بهو چهشنه حورمهت و جوامیری بهرابه‌ر باسم نواند، که سالانی دوورودریزی زیندان و مانه‌وهی زور له ژیر خوری باشورو ردا دالیا نهبت هه‌موو شتیکیان له یاده‌وهريدا سریبووه‌وه. له‌گه‌ل ده‌رکه‌وتقی باسمنا، جه‌لادهت هستیکرد هه‌موو شتیک به‌ره‌وه کوتایی ده‌روات، من به‌وردي سه‌یری چاویم کردو ئه و تیشكه گه‌وره‌یهم تیدابینی که به‌ده‌گمن له چاوانیدا ده‌رده‌که‌وت، تیشكیک به‌لگه‌ی خوشحالی یه‌کیک بwoo، دلنيابیت په‌یامی خوی به‌جیه‌یتباوه. له‌و ساته‌دا وهک یه‌کینک هاته به‌رجاوم که هرچونیک ده‌جولیته‌وه موعجیزه‌کان دینه پیگای. به که‌سینک ده‌چوو که که‌رادویکی پیچه‌وانه بازقددهات و هه‌رجییه‌ک شه‌رو کاره‌ساته‌کان دروستیانکردوه ئه و ساپیزیاندەکاته‌وه. پینده‌چوو له‌سره‌تباوه بزانیت که قه‌دهری ئه و ئه‌وهیه پیگایه‌ک بیت دالیا سیراجه‌دین و باسمی جه‌زائیری به نیویدا برپن بقئه‌وهی یه‌کدی بدوزن‌وه. ئه و پوژه فرمیسکیکی هیمن و سه‌یرم له چاویدا بینی، فرمیسکی مرؤفیک مه‌حکومه جوانی و خوش‌ویستی رزگاربکات. باسمی جه‌زائیری باوه‌ری نه‌ده‌کرد که دالیا سیراجه‌دین ئاوها نزیکه، به‌جوریک سه‌رسام گوئیده‌گرت، من ده‌ترسام تووشی ده‌ردیکی کوتوپریبیت و بمریت، به‌لام دواجار باوه‌شی پیاکردو گووتنی: هاواریم بمبه بق لای دالیا، بهر له‌وهی خور ئاوابیت، بمبه بق لای دالیا، من هه‌ستدەکم زوربه‌ی هه‌ره زوری پوناکی روزمان بپریوه و تهنيا شه‌ومان به‌ده‌سته و هماوه، بهر له‌وهی ته‌واو تاریک ببیت ده‌مه‌ویت دالیا ببینم.

جه‌لادهت هه‌موو ژیانی چاوه‌روانی ئه‌وهی ده‌کرد بهر له‌وهی بپروات و به‌جیمان به‌هیلت دیارییه‌کی گه‌وره پیشکه‌ش به دالیا بکات. من ده‌مزانی ئه و

ئیواره‌یه چیرۆکینکی گهوره کوتایی پیدیت، زور تکام تیاکرد له‌گهله خویدا
بمبات تائه و ساته ببینم که تیندا دالیا و باسمی جه‌زاییری باوهش به‌یه‌کدا
ده‌کنه‌وه. به‌لام ئه و بینه‌حمانه سه‌یریکردم و گووتی: عه‌لی شهره‌فیار،
بینینی فلیمی خراپ و بیمانا عه‌قلیان تیکداویت. شته‌کان به‌وجوره نین که
تۆ ده‌یهینیت پیش چاوی خوت.

وهک ئه‌وهی بزانیت ئه و خوشه‌ویستیه گهوره‌یه، ئه و عه‌شقه پاک و
بیسنووره که بمناو زیندان و کاره‌سات و ته‌پوتوزی جه‌نگدا رؤیشتوده،
هه‌میشه خوشه‌ویستیه‌کی نهینییه و به نهینیش دهمینیت‌وه، وهک ئه‌وهی
بیه‌ویت دالیاو باسم له و هەرەشەو کاره‌ساته نادیارانه‌ی دی بپاریزیت
که ده‌شیت له هەموو جیگایه‌ک و له هەموو دهورو زه‌مانیکدا تووشیبین.
نه‌یهیشت نه من، نه هیچ رفحه‌به‌رینکی دی کوتایی ئه و چیرۆکه ببینیت.
پیکووتم: بمبوره عه‌لی شهره‌فیار، ئەم خوشه‌ویستیه شتیکی دیکه‌یه،
ئەمەیان خوشه‌ویستی کچیک نییه بۇ پیاویک، ئەمەیان لای من خوشه‌ویستی
مرۆفه بۇ مرۆف، ئامە لەسەرروو هەموو شتیکه‌وه، تۆ نازانیت چەند
ئەھریمەن و جنۇكەو شتى ترسناکى تر هەن دەیانه‌ویت ئه‌وه بکۈژن،
تۆ نازانیت... دەبیت ئەم خوشه‌ویستیه له شوینیکی نهینیدا ھەلگرین، له
جیگایه‌کی تردا که هیچ کەس دەستی نېگاتنى.

لە و ساتەدا ھەستمکرد جەلاـدەت نهینى زور قۇولقىر دەزانیت له‌وهی
که ئىمە دەیزانىن. وهک ئه‌وهبۇو بېیارى دابیت، ئه و خوشه‌ویستیه وهک
پارچە‌یه‌ک مۇسیقايى جاویدان، وهک تابلویه‌کی نەمر، بۇ ھەتاھەتايە له
جیگایه‌کدا ھەلگریت، دوور له گەردى جەنگ و دوور له دەردى زەمان. ئه و
رۇزە له‌گهله باسمی جه‌زاییریدا رؤیشتن و دواتر من باسمم نەبینییه‌وه.
کاتىك چونه‌دەرى باسم له بەرددەرگاکە ئاپریکى دایه‌وه و من سەیرى
چاولىم كرد، نەمدەزانى ئاخۇ باسم مرۆفه يان تارمايىھە كە له مەرك
گەراوه‌تەوه، جەلاـدەت خۇى زىندۇوه يان مەردوو، دالیا بۇونه‌وھریکى

راسته قینه‌یه له گوشت و خوین یان ته‌نیا و همینکه له و همه کانی ناو
ژیانی ئیمه؟؟. بیشه‌وهی له هیچ تیگه‌م، قله‌مه‌که‌م فریداو ده‌ستمکرد به
گریان.

دوای ئه و پروزه هیچ شتیکم له سه‌ر ئه و دوو عاشقه نه بیسته‌وه، ئه و
پروزه که‌مانه‌ی دیکه‌ش که من له‌گه‌ل جه‌لا‌ده‌تدا بردم‌نه‌سهر ئاماده نه بلو
به هیچ جوریک له سه‌ر ئه و دوو دلداره بدويت که ده‌یگووت: له جینگایه‌کی
ئه‌میندا، دریزه به خوش‌هه‌ویستیه‌کی نهیتی و جاویدان دده‌دن. دوا شتیک
له سه‌ر دالیا بینبیتیم ئه و نامه‌یه‌ی بلو که دوای جه‌نگی سیه‌می که‌نداو
له عیاده‌که‌ی موسای بابه‌ک خویندمه‌وه، ئه و پیره‌ی پیت‌هه‌چیت ژیانیکی
جاویدان له سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه بژی و هه‌رگیز نه‌مریت. نامه‌یه‌کی سه‌یر‌بلو،
له و نامانه ده‌چوو که جه‌لا‌ده‌تی کوتور له شاری موسیقاره سپیه‌کانه‌وه
ده‌یه‌ینان، به‌یانییه‌ک دکتور بابه‌ک بی میزرو، بی ناویشان، له به‌ردهم
دھرگای عیاده‌که‌ی خویدا ده‌یدورزیت‌وه.

پروزانیک دواتر به‌دزی جه‌لا‌ده‌ت‌وه بق سوراغی ئه و دوو عاشقه
چووم بق ئه و کمپه دووره‌ی نیتو چیاکان، له‌وی له‌گه‌ل هه‌موو ستافه
ئیته‌رناسیوناله که‌دا قسه‌مکرد، که تیکرا حایر له و نبوونی کوتپری دالیا
خه‌یالیان لای ئه‌هه‌بلو هیزیکی سیاسی دالیای فراندیت. له و نیواره‌یه‌وه
که جه‌لا‌ده‌ت و باسم منیان جیهیشت، دالیا سیراچه‌دین به‌جوریکی کوتپر
دیارنه‌مابلو. له پشوویه‌کدا له هاواکاره‌کانی جیابووبووه‌وه نیدی که‌س
نه بیینبیوو. و نبوونی دالیاو باسم یه‌کیکه له و نهیانه‌یه هه‌رگیز نه‌کرا
په‌رده له رووی مه‌تل‌که‌یدا هه‌لبرم و تله‌سمه‌که‌ی بشکیتم. من سال
دوای سال له دوای ئاماژه‌و نیشانه‌یه‌ک بمخاته سه‌ر پیکای حه‌قیقت،
کوتایی ئه‌م کتیبه‌م دواخست، ماوه‌یه‌کی دریز چاوه‌پوان بیوم که‌سیک
له گوش‌هه‌یه‌کی ئه‌م دونیایه‌وه ده‌رکه‌ویت و هه‌والیکی ئه و دووانه‌ی پیتیت،
به‌لام چاوه‌پوانیه‌کی بیهوده و ئومیدیکی ساخته‌بلو.

ئەو رۆزانەی دى جەلادەت تەنیا سەرقالى پىداچۇونەوهى دەستتوسەكە بۇو، بە جۈرىيکى سەير لە ژىر فشارى كاتدا بۇوين. تەنیا ھەفتە يەكمان مابۇو بۇئەوهى ئەو ژۇورە چۈلگەين و كريكارەكان دەستبىكەن بە كارى تازەكىرىنەوهى ئەو ئوتىلە. من ئەو كات بە تەنیا لەو ئوتىلەدا خەرىكى درېزەدان بۇوم بە توسيين و چاڭىرىدىن. زۇر ئىوارى پەوشەنى مستەفای سەقزى و هاپرىيكانى دەهاتن و لە بىندەنگى ئوتىلەكەدا ئاوازە سىحراوېيەكانى خويان پرۇقەدەكرد، ئەوان ماوهىك بۇو تەنیا لەو ئوتىلەدا پرۇقەياندەكرد. ئىوارەيەكىان درەنگ جەلادەتى كۆتر كەرايەوهەو پىتكەوهە دەستمانكىرىدەوە بە خويىندەوهى دوا پەشىنس. دواي دوو رۆزى ئىشىكىرىنى بەردەۋام ئەو دەستتوسە ئامادەبۇو كە جەلادەت دەيخۇيننەوهەمان ئەو دەستتوسە نىيە، كە ئەگەرچى ئەم كىتىبە لىتەدا دەيخۇيننەوهەمان ئەو دەستتوسە بىت، بەلام جىاوازىيەكى زۇر كەمى لەكەل ئەو دەستتوسەدا ھەيە كە دواجار دەبايە بىكەم بە كىتىك شايسىتە ئەو بىت ناوى عەلى شەرفىيارى لەسەر بىت. من چەند سالىك بلاوكىرىنەوهى ئەو كىتىبەم وەستان بۇئەوهى بتوانم زۇر شتى دىكەي بۇ زىيادبىكەم، بۇئەوهى لە بەرابەر زۇر كىشىدا بىكەم يەقىن، بۇئەوهى بەسەر ئەو غەمە قوول و تالەدا سەركەوم كە كۆچى جەلادەتى كۆتر لە دىلما دروستىيىكەد، بەلام تىپەپىنى رۆزان و مانگان و سالان ھىچى لەو ئازارانە نەگۆرى. ئەو ھەموو سالە چاوهپروانمكىرد بۇئەوهى تەواوى ئەم چىرۇكە لە خەيالىدا لە وىنە پاستەقىنەكانى جەلادەتى كۆتر و مستەفای شەونم و پەوشەنى مستەفای سەقزى و شاروخى شاروخ پاكبىكەمەوهە، بۇئەوهى خۆم لە دىمەنلى ئەو مۆسىقارە مردووانە بەدور بىرم كە رۆزىكە لە رۆزان لە كۆنسىرتىنەكى تىپى كەشتى سېپىدا لە دواي جەلادەتەوهە بىنىمن، بۇئەوهى خۆم لە ترسى ئەو ساتە پاكبىكەمەوهە كە كورپىكى ماندوو خۆى كىرد بە ژۇورەكەماندا و ھەوالى جەلادەتى كۆترى پرسى. دەموىست دواجار ئەو ھەستە قوولە لە خۆمدا بکۈزم كە من حەقىقت دەگىزىمەوهە

نهوهک پومن دهنوسم، بهلام نه متوانی، ئهوه حەسرەتىكى قۇولى لە دلدا دروستىردىم كە هەرگىز فەرامۆشى ناكەم. ئاخىر بېرتان نەچىت دواجار من پۇمانتوسىبۇوم نەوهک خزمەتكارى حەقىقتە.

ئىوارەيەك من و جەلاھتى كوتىر چووبىن بۇ دوكتىكى كۆپى، دووجار ھەموو ئەم كەتىبە گەورەيەمان كۆپىكىرىدەوە، بە خەتى خۆى لە سەر يەكىك لە كۆپىيەكانى نوسى «مستەفای شەونم» و لە سەر ئەوى دىكەيانى نوسى «عەلى شەرەفيار» و نمونە نوسراوە كەشى ھەلگرت بۇ خۆى. هەر ئەو ئىوارەيە داوهتى منى كرد بۇ ئاھەنگىكى بچۈلەي مالاوايى كە دەبايە لە بەشىكى ئەو باغەدا سازىيەكەين كە دەكەوتە بەرابەر گىلاسى سېپى، ئەو باغەي پۇزىيەك لە پۇزان شاروخى شاروخ لە ويىو مۇسیقايەكى نەمرى لىىدەدا.

ئاھەنگى مالاوايى ئىتمە هەمان ئەو پۇزەبۇو كە دەبايە ئۇتىلە كەشمان چۈلۈكىدايە. سەر لە بەيانى ھەموو شتەكانى پىنچابۇوە، بىرياربۇو نويىنەكانى باداتە كورىنگى كە لە تىپى «كەشتى سېپى» سەنتورى لىىدەدا، تەختى خەوتىنەكەي كردىبۇو دىيارى بۇ پەوشەنى مستەفای سەقزى، كارتۇنى جەكانى و تەپلەكەي بۇ مستەفای شەونم، مىخەكانىشى بۇ من. ئەو مىخە زېركەفتانى خستمنە ناو سىندوقى يادگارەكانم، جارىنگى دىش جورئەتى ئەوھم نەكىد دەريابىھەيتىم و تەماشىيانىكەم.

كە لە دەرگائى ئەو ئۇتىلە هاتەدەرى چاوانى پېرىبۇون لە فرمىسىك، دەيزانى جارىنگى دى بەسەر ئەو پلىكانانەدا سەرناكەويتەوە، كەپىشتر ھەزاران جار پىياياندا سەرگەوتبوو، شتى خەلگى كەياندبۇو قاتە بەرزەكان، كەلۋەلى مالانى لە سەرگەوت تا خوارەوە داگىرتبوو، توانجى شىرىينى گىرتبوو كچان، بەدواي تارمايىخە يالىيەكانى دالىيە سىراجە دىندا رايىكىرىدۇ. ئەو پۇزە لە بەر دەرگا خوداحافىزى لىيىكىرىدىن و تكاي لىيىكىرىدىن تا ئىوارى لىيىكەرىتىن تەنها بەو شارەدا پىاسەبکات. دواجار ئەوى شارى مەنالى خۆى بۇو، ئەو

بۇزه گەپایه و بۇ كوجەكانى جاران، كەپایه و بۇ مالە كۆنەكەي مەندالىان،
بۇ دىزىنى نىگايەك لە حەوشە كۆنەكەي مالىي جامؤستا سەرمەد تاهىر كە
ئىستا پىباوينىكى دەولەمەند بە حەوت كچى هەرزەكارو جوانە و تىادەزىيا،
گەپایه و بۇ شويىنى دوكانە كۆنەكەي ئىسماعىلى كوتىر، لەدۇورە و
سەيرى جەودەتى براى كرد كە بەدىيار تەرازۇويەكى ژەنكەوارى خوارە و
پېرىبووبۇو. ئەو رىيگا دىرىيەنانە قوتابخانە تەيکرددوھ كە لە كوجەكانىدا
خۆى و سەرەنگ قاسىم بەرىتكاوه فلووتىيان لىتابۇو. دواجارىش دەگەپایه و
بۇ ئەو شويىنى لە شەۋىيەكى ھاوينىدا مىستەفای شەونمى تىا ناسى،
گەپایه و بۇ چىشتىخانە كان، بۇ گۈزەرى ئاسىنگەران و باغە چۈزەكە... لە
ئىوارەدا كە گەيشتە شويىنى ئاھەنگەكە پىباوينى بۇو سېپى سېپى، كەدەستم
لىتىدا گېتكى نەپىنى و ناوهكى سەير لە لەشىدا دەسووتا، گىرى قەقەنەسىك
دەيزانى ئەمجارە دواھەمىن جارىتى دەسوتىت و ئىدى لە خۆلەمېشەكەي
خۆيىدا ھەلناستىتە و.

ئىوارى ھەموومان لەو باغەدا يەكدىمان گىرته و، تىپى مۇسىقايى كەشتى
سېپى ھەموو ئامىرەكانى خۆيان ھېتىابۇو. جەللىي باران بە پىتکابىيەكى چۈلە
كۆمەلىيەك كورسى گواستىبۇوە بۇ ناو باغەكە. مىزىكى پې خوارىنە و
ميوھ لە ناوه راستدا بۇو، سەندوقىكى كۆلەي ئىزانى گەورە لە پاش مىزەكە و
دانزابۇو. من بە خۆم و دەفتەرە ئىيىنېيەكانمە و لە سەر پەر دانىشتم و
شەكانى دەروروبەرى خۆم تۆماردەكىد، كۆى ئەو ورددەكارىيە بىيمانىيەي
پۇمانقۇسە بىيەھەرەكان لاپەپەرى پىن رەشىدەكەنە و. يەكەمینجار خۆى
قسە يىكىد، بە بىتەنگى ھاتە پېشىن، دەستتۇسى ئەم كتىيە لە بىنەستىدا بۇو،
بە سەرنجىكى غەمگىن سەيرى ھەموومانى كىدو گۇوتى: ئىوارەتان باش.
ئىوارەتان باش. ئازىزان. ھەمووتان دەزانىن ئەمشە دواھەمىن شەۋى من،
دواھەمىن جارە لەكەلتاندا دادەنىشىم و مۇسىقا لىىدەدەم، دواھەمىن ئىوارە يە
پېكە و لە باغيكىدا بگەرىتىن. سەختە پىتان بلۇم دەچم بۇ كوى... من خۆشم

نازانم ناخو ئەمە ئەو كوتايىيە كە هەموو چىرۇكىنى ئەم دونيايە بىتىسىتى پىتىتى يان نا؟ كوتايىيەكى ناچارو سەپېتراو كە دەبىت هەموومان پىا بېرىن، زىندووهكان و مردووهكان، ئەوانەي پالەوانى و ئەوانەي قەرهقۇزى چىكولەي ناو حىكايەتىكىن.

دەستتوسەكەي بەرزىرىدەوە گووتى:

ھەموو شتىكى ژيانى من لىزەدايە، لەم كتىيەدايە، ئەو كتىيە ئەمە
نەتىننە كەورەكانى منى تىدايە، هەموو پۇزە گىنگەكانى ژيانم، ئەو
دەستتوسەي من لەگەل خۇمدا دەبىم بۇ جىڭىيەك كە شوينى شىتە جاويد
و نەمرەكانە، كۆپپىيەكى ئەم كتىيە دەچىت بۇ ئۆقىانوسى كەورەي ھاوارەكان
ئەو ئۆقىانوسەي تەنبا ئەوانە دەزانن چىيە كە ئەم كتىيە دەخوينتەوە،
كۆپپىيەكىشى دەگەپىتەوە بۇ دونيا، بۇ ناو تەفسىرە تىكەيشتن و خولياكانى
ئىيوه، دەچىت بۇ چاپخانە.

ئىستىكىيىكەد و ھەناسەيەكى ھەلكىشاو گووتى:

وەزىفە كەورەكانى مەرۆف ھەرگىز تەواونابن، بەلام من ئىستا لە
ماسىيەك دەچم لەقەراغ دەريايىەكى كەورە، ماسىيەك تەنبا ئىسکەكانى
ماوهتەوە.

وچانىكى دۇورودىرىيىزى گرت و سەيرى ھەموومانى كردو بە خەفەتىكەوە
درىيىزەيدا بە قىسەكانى: ئازىزان، پۇزىك لە رېۋان وامدەزانى دەتوانم چى
لە خەزىنەي جوانىيە مردووهكاندىايە بىھېتىمەوە، چى لە گەنجىنەي جوانىيە
كۈزراوهكاندىايە بىھېتىمەوە بەلام ئىستا سەيرمبىكەن من تەنبا ئىسک و
پروسکى ئىنسانىكىم، خۇلەمېشىكىم داناگىرسىتەوە. ھەموو قەقەسىك دواجار
خۇلەمېشىكى ھەيە كە خامۇشبوو و بلىسەناگىرىتەوە. دەبىت بېرىم، تا تىنى
بۇيىشتىم تىدا ماوه دەبىت بېرىم، گەر قەقەسەكان درەنگ بسووتىن ئىدى
ھەلناسىتەوە.

دەوهىستاو بە غەمېتىكەوە سەيرى ھەموومانى دەكردو دەيگووت: دەزانم

پوژی ئەوه نىيە لەسەر توانى خۆم قىسىم، پوژى ئەوه نىيە لەسەر لاۋازى خۆم بىدۇيم، پوژى ئەوه پىنگە دواھەمىن مۆسىقا لىيدەين، دواھەمىن گەشتى مالاۋايى بىكەين، شتىكتان پىشىكەشبەم كە بىرتان نەچىتەوە، هاۋپىيان لە مالاۋايىدا قىسىم نىيە، هاۋپى خۇشەويسىتكانم با مۆسىقا لىيدەين، با مۆسىقا لىيدەين.

دەستتۇسەكەي داناو فلۇوتهكەي ھەلگىرت و دەستىكىد بەه ئاوازە سىحرابىيە كە شاھىدى سەيرتىن خوداحافىزى دۇنيا بۇو، ئەو شەوه تا درەنگ مۆسىقايى لىيدا، تا درەنگ ھەموو مۆسىقارەكانى كەشتى سېنى لەگەلىدا بە چاۋىكى خەواللۇ مۆسىقايىان ژەند. ھەموومان مەستبۇوين. شەو درەنگ لە باغەوه ھەستايىن و پىنگە بە شەقامى دوورودرىز و گەورەي ئەو شارەدا كەوتىنەپى، بەدرىزىايى ئەو شەقامە كە ھەزاران رېتىوارو سەدان ئۇتومبىتل پىايىدا تىنەپەپىين، ئىمە لە ناو ئەو چراخانە درۇزىنەدا چراخانى پۇھىتىكى جاۋىدەنمان داگىرساندبوو، بەدەم ئەو مۆسىقا خەياللىيەوه پۇيشتىن و لە مەستىدا كەسمان نەدەبىنى. من و مەستەفای شەونم تاكە دوو كەسىك بۇوین ئامىرى مۆسىقامان پى نەبۇو، بەلام لە ھەمووان مەستربۇوين. زەھىمەت بۇو مەرۆف بەرگەي ئەو ھەموو جوانىيە بىگرىت. بەرەو پىنەشت و پىنگا ئەفسوناۋىيەكانى دەرەوهى شار كەوتىنەپى، پىنگا يەكىنلىكى درىزمان بە ناو شاخەكاندا بېرى، جۈرىتىك لە مەستى ژىايىن كە مەستى ئەو بۇونەوەرەنەيە كە پىنەخەنە ئەۋىدۇ سئورە پىنگا پىنەراوەكانى ژىانەوە. مەستى لە يادچوونەوهى شوين و زەمان، مەستى فېرىن بە خاکىكىدا كە سەر بە جوگرافىيائى ئاسايى ئەم دۇنياپىيە نىيە. بەدەر لە حىسابى شەوو پۇز دواي ئەو مۆسىقارانە كەوتىن كە لەگەل خۆياندا بىرىيانىن، بەلاي ئەو دەرياچە گەورەيەدا تىپەپىين كە پۇزىك لەرۇزان لەويىدا شاروخى شاروخ مالاۋايى لە قەقنس دەكىرد، پىتمانخستە خاکى عەدەم و ئەفسانەوە، بە لەوهەرگا خوراقييەكاندا تىپەپىين

و به کیلگه سه‌وزه‌کانی ئاورنگدا گوزه‌رمانکرد. قاچمان لە شەونمی سوبخە غەمگینە کاندا نوقم بیو، بە سەر چىمەنی سارد و بە سەر گیاى تەلیسماویدا را بوردىن، پۇلە بالدارى سپیمان بىنى مەستانە بە سەرماندا فرین، كوتىمان بىنى بە هەزاران بەرەو ئاسۇكان دەرفىشتن و لە بازنىھى گەورە گەورەدا بەرەو لای ئىمە دەگەپانەوە، تەمى بەربەيان و غوبارى فيتكى ئىوارى ئامىزيان پياكىرىدىن. بە سەر گردى سەزو زو تەپۇلگەي پەر پەيواس و نزارى نېرگىسدا سەركەوتىن، رقىشتن و رۇيىشتن تا گەيشتىن سەر گردىكى بەرز، جەلادەتى كوتى لە ويادا وەستاو وەك سەر لەشكرينىڭ شوينى دۈرمن نىشانى سوپاڭكەي بىدات، بە دەستە سپیله‌کانى ئاماڭەي بۇ شارىنىڭ گەورە گەورەكىردو گووتى «ئەۋەتا ئەۋەتا، ئەۋە شارى موسىقاره سپیله‌کانه... ئەۋە يە».

من لەويىوه بۇ يەكەجار زەريايەكى سپى گەورەم بىنى، شارىنىڭ بىسىنور كە تا چاوى ئادەملى بىپېكەت بە ناو تەم و غوبارىكى جاويداندا كشاپوو، شارىنىڭ تەميتىكى سەنگىن و گەورە سپى لە سەرەي نىشتىبوو. لە نەھەنگىكى خەتووپى گەورە دەچوو كە زەرييا بە خۆى نەگرىت. جەلىلى باران سەيرى كردو گووتى: خودايى گەورە، ھەموو شارەكانى دونيا بخەيتە سەر يەك بە ئەندازەي ئەم شارە گەورە نابن. رەوشەنى مىستە فا سەقزىش گووتى: هيىند گەورە يە هەتا لە خەونىشدا جىڭكايى نابىتەوە. جەلادەت ئىمەتى تا سەر تخوبەكانى ئەو شارە بىر، تاسەر ئەو گردد ئەفسانە يىيانە بە سەر ئەو شارەدا دەيانپوانى. ئەو گەورەتىرين دىيارى بىو ئەو لە مالاوايىدا بىشىكەش بە ئىمەتى كرد، دىارييەك ھىچ يەك لە ئىمە تا مردن بىرمان ناچىتەوە، نىڭايەكى شارى موسىقاره سپیله‌کان لە دوورەوە. لە ويادا وەستايىن و لە دىيمەنەمان روانى، مىستە فاي شەونم سەيرى ئەو هەزاران بالىندەيەي كرد كە بە سەر ئەو شارەدا دەفرىن و وەك ئەۋەي راستىيەكى گەورە بىدۇزىتەوە گووتى: لە نىڭكارە دەچىت كە رۇزىنگ

له پۆژان هاوارى قودسى وىستى له سەر دیوارەكانى ئەو شارەئى ئىمە دروستىكەت.

بەلام جەلادەت بە هېيمى پىيگۇوت: مىستەفای هاوارىم... ھەر يەكىن لە ئىمە پۆژىك لە پۆژان ئەم شارەمان لە خونەكانماندا بىنىيە.

ئەوه دواھەمین ساتەكانى مالاوايى بۇو، ئىمە لەوه زىاتر نەماندەتوانى بىرۇين، جەلادەت دەيگۇوت: ئەوهى لىزە زىاتر بىروات بە جۈرىك لە خونەكانىدا وندەبىت جارىكى دى بە ئاگانايەتەوه. يەكە يەكە باوهشى پىاكىرىدىن، مۇسىقارەكانى ماچىكىد، ئامىتەرە مۇسىقىيەكانى ماچىكىد. كە كەيشتە ئاستى مىستەفای شەونم گووتى: گەر تۆ نەبۈويتايە من جەك لە ئاوارەيەكى ئەبەدى ئەو ئوتىلە هيچى تر نەبۈوم، مىستەفای شەونم بە دەم فرمىسىكە گووتى: ئاھ، جەلادەت زۆر بىرتدەكەم، زۆر بىرتدەكەم، زۆر لە لەيلەي نىلۇفر زىاتر. كە كەيشتە ئاستى جەلەلى باران وەستاو بە ئەسپايانى كلىيەكى لە گەربىنى خۆى داکەند و كردىھ ملى جەلەل و گووتى: ئەم كلىيە پۆژىك لە پۆژان دەركاى ئوقىيانوسىنەكى گەورەت بق دەكتەوه. بەئەسپايانى ماچىكىدو گووتى: ئەوه ئىدى كلىلى تۆيە، كلىلى تۆ. هاتە بەردىمى من و ھناسەيەكى ھەلکىشىاو گووتى: دەزانم ئەم چىرقە لاي تۆ ھەركىز كۆتايى ئايەت. ھەرگىن.

تا دەھات دەنگى دوورترو قۇولىت دەبۈوهوه، بەزەممەت دواھەمین پىستەكانى خۆى گووت، جارىكى دى لە پالىتۇ سېپىيەكەيدا وەك ئەو نەورەسانە هاتە بەرچاوم كە لە دەرياي باكۇر بىنېيىومن. يەكەيەكە دەستىنەكى چكۈلەي دا لە دەستان و پشتى تىكىرىدىن و بە تولەرىتىنەكى سەوزدا رۇيىشت، ئىمە لە فىنەكى ئەو ئىوارە غەمگىنەدا ھىچمان نەبۇو بىلەن، مەستانە سەيرى ئەوان دەكىرد كە بىئەوهى ئاۋېبداتەوه دەستنوسىنەكى گەورە و فلووتىكى لە بىندەستدا بۇو و بەرهە ئەو شارە سېپىيە كە نىوهى لە ڦىر خۇرۇ نىوهى لە تەمدا بۇو مالاوايى لىتكىرىدىن. ئاخۇ بەرهە مىدىن

دهچوو؟ برهو جاویدان دهچوو؟ برهو زهمنیکی دیکه دهچوو که ئىئمە
ھېچ لە ماھىيەتكەن ئازانىن؟ نازانم.
بالندەكان بە ھەموو ئەو پىگا ئەفسانەيىدە پىشمانكەوتتەوە. بە تەك
ئەو دەرياجە سىحرابىيەدا پابوردىنەوە كە دەرۋازە ھەموو ئەم دونيایە
بۇو. بەرىزايى ئەو پىگاپە وەك مەستىك دەپۈشىتىن و كەسمان ھېچمان
لەگەل ئەوى دىدا نەگۈوت. لەدەرۋازەكانى شاردادى بىشەوهى مالاوايى لە يەك
بىكەين جىابۇويىنەوە. ئەوان دلىبابۇون كە چىرۇكى پاستەقىنەي جەلاشت
كۆتايسى هاتووە، بەلام من نا. كە گەيشتمەوە بەردەم ئەو ئوتىلە، كە
چۈومەوە بۇ ناو باغەكە، كە كورسىيە جىيمماوهكانى نىتو چىمەنەكەم بىنى
كە پىندهچوو چەند بۇزىك بىت لەويىدا كەوتبن، خولىايەكى رەش لەسەرمدا
بۇو كە جەلاشت جارىيەتى دى دىتەوەو لەم باغەدا مۆسىقايدەكى جاویدانمان
بۇ لىدەداتەوە، خولىايەك چوار سال بىتەوە دواى كەوتىم و لەوسەر بە
ناكامىيەتىمەدەرى.

من ئەو پەيمانەي خۆم نەھېتىيەدى كە دەبايە ئەو كۆپپىيە لە جەلاشتەم
وەرگرت پاستەوخۇ بىبىم بۇ چاپخانە. چاوهپروانى ئەوەم دەكرد جارىيەتى
دى دەربكەويىتەوەو سەر لەنۇي ئەو فلۇوته سىحرابىيە ئەو بىبىستم.
ئەو بۇزىھى كە دەستنوسەكەم ھەلگرت و كەپرامەوە بۇ ئەلمانيا، دەمزانى
پەيماشكىتىيەكى كەورەدەكەم. چوار سالى رەبەق ئەو دەستنوسەم لاي
خۆم ھەلگرت، بە درىزايى ئەو چوارسالە رەوشەنلى مىستەفاي سەقزى
نامە و ھەپشە و جىنپىرى بۇ دەنارىدم، بەلام من ھەميشە چاوهپروانى
جەلاشتەم دەكرد دەركەويىتەوە، چاوهپروانى سەرە داوى تر و چىرۇكى تر
و خەلکى قىم دەكىد تا زىاتر ھەموو نەھېتىيەكان بۇشىنگەنەوە، چاوهپروانى

دالیا سیراجه‌دینم دهکرد له شوینیتکی ئەم دونیایه‌وه سەر ھەلباتە‌وه و خۆی ھەندىتک بەشى تايىبەتى ئەم كىتىبە بنوسىت. ھەر فرقەخانىيەك دەچۈوم چاوه‌پوان بۇوم يەكىنك بانگمباكات «مامۆستا... مامۆستا، بەرىز، بەلى لەكەل تۆمە. تۆ مامۆستاي نوسەر عەلى شەرەفياريit، وانىيە... تۆ ئەو نىيت؟». لە ھەموو ويستگەي شەمەندەفەرەكانى دونيادا، لە ھەموو فرقەخانەكانى دونيادا بۇ شاروخى شاروخ گەپرام و نەمدۆزىيە‌وه. لەو نىتوهندەدا دووجار بە نەيتىنى گەپرام‌وه بۇ كوردىستان، ھەر دوو جارەكە مستەفاي شەونەم لە چىشتىخانەكاندا دۆزىيە‌وه، جارىكىيان چووين بۇ لاي موساي بابهەك، جىڭ لەو نامە سەيرەدى دالیا سیراجه‌دین ھېيج زانىارىيەكى تازەيان نەبوو. سالان و مانگان پۇى و ھېيج شتىكى دى پووينەدا. من لە ئەلمانيا رۆزىيک چوومە سەر گۆپى «سباستيان ميوولەر». ئەو پىاوهى كە دەبايە بە زىندىووی بىبىنەم، بىدەنگى ئەبەدى ئەو لاي من وەك سمبولىيەكى گەورەي بىدەنگى ئەبەدى نەيتىيەكان و كۆتايسى سەرەدمى ئەفسانەكان بۇو. دەكرا ئەو پىاوه گەلەك سەرە داوى دىكەم بۇ ئاشكاراباكات، گەلەك نىگايى ترم بىاتى و دەروازەي ترم بۇ بکاتە‌وه، بەلام ئەو بىدەنگىيە ترسناكەي دواى پۇيىشتى جەلادهتى كۆتر ھەموو شتىكى داگىرت، بىدەنگىيەكى سەرتاسەربىي بۇو. ئەو لەو كەسانە بۇو كە لە خۆيان زىاتر كەسى دى نىيە تەفسىرييانباكات. ئەو پۆزە چەپكىكى گولى چكولەم خستە سەر گۆپى سباستيان ميوولەر و لەگەرانوەمدا لە دوكانىتکى «ھىندى» نزىك بانھۇفى دوسلۇرف وىتنەيەكى گەورەى كريشنان كرى، ھەر ئەو پۆزە لاي فوتۇگرافىك وىتنەيەكى جەلادهتى كۆترم بە گەورەكىدا، بە هەمان شىتوھو بە ھەمان قەوارەي وىتنەكەي كريشنا، وىتنەيەكى گەورەبۇو، لە يەكىنك لە كۆنسىرتەكاندا گىراببۇو، جەلادت لەويادا فلۇوتكەي بەدەستەوەيە و ئاوري داوهتە‌وه سەيرى كامىزىاكە دەكات، پىشىنەكى درېيىز و نىگايەكى گەش و جووتىك چاوى

سیحراوی ههیه، له پشتیوه و چاوی رهوشنه‌نى مسته‌فای سەقزى و بەشیک له جەلیلی باران دەرکەوتۇوه. من ئەو دوو وىنە گەورەيە بەرابر يەكترى دادەنیم و بەردەوام سەيرياندەكەم، چەند سالىك به تەنبا لە قاتى سيازدهی خانوویه کى بەرزدا لە شەقامى «كۇنراد ئادنهاوەر» له كويىلن، له ژۇورىكىدا كە بەسر پايىدا دەپوانىت دەمەنچەوە و شەۋو پۇز ئەم كتىبە دەخويىنەوە، بەردەوام سەيرى چاوه‌كانى جەلاھەت دەكەم. بەردەوام سەيرى يەكترى دەكەين، نە من دەتوانم ھېچ بەو بلېم و نە ئەو دەتوانىت ھېچ بە من بلېت، ئەو منى تا سەر سەنورى خەياللىرىن شارى دونيا بىردو من دەبىت ئەو بەرەو سەر زەمینى حەقىقت بەرم، ئەو ھەموو خەيالى قولل و مەزنى خۆى دا بە من و دەبايە من ھەموو حەقىقتى ئەو بنوسمەوە. ھەستمەكىر ئەو دەستنوسەي ئەو بىرى بى شارى موسىقاره سپیکان، ئەو كۆپىيەي مسته‌فای شەونم لە سەر پەھەي كتىخانىيەكى ئۇقىانوسى ھاواردا ھەلىگرت تەمنيان لەتەمنى ئەم چىرۇكەي من زىاتر دەبىت. وەك چۈن يەكىك لە مردن دەترسىت ئاواها لە چاپى ئەو كتىبە دەترسام. ھەموو خولىيائ ئەو سالانەي من ئەوەببۇ ئەم تىكىستە بگەيىمە ئەو جىڭايەي جەلاھەتى كۆتر باسىدەكىر، تخوبىك لە نىوان ڦيان و مردىندا، تخوبىك بتوانىت لهۇيىو له نىوان ئىستاوا ئەبەدىيە تدا يارىيكتەن. پۇزىك لە رۇزان دواي چوار سال لە ئىشكىدى بەردەوام و چاوه‌پوانى بەردەوام بىپارىمدا كە ئىدى ھەرچىيەك بىت دەبىت ئەم تىكىستە بىتەدەرى. ئەوكات دلىبابۇوم ھېچ ھەرفىنلىكى دىكەي نوى نايەتە بىش تا بىخەمە سەر ئەم كتىبە، لە سەھەرينى دىكەدا گەرامەوە بىن لات، بەر لەھەي بەخۆم دەستنوسەكەوە بىم بىن چاپخانە لە ئاست ئەو ئۇتىلە گەورەيەدا وەستام، ئۇتىلەكى تازە و درەوشاشە و گەورە كە میوان لەسەرتاپاى دونياوە رویان تىدەكىر. لەوحىتكى گەورەي لەسەربۇو كە بە گلۇپى رەنگاوارەنگ دەدرەوشاشايەوە، لەسەرى نوسراپۇو «سىتى

پالاس». به ئەسپاپىي پارچە گەچىكى كەوتۇوم لەسەر شەقامەكەي پىشىدەمەم ھەلگرت و بە خەتىكى زور گەورە لەسەر دىوارە تازەكەم نۇسى «گىلاسى سېپى». لەو ساتەدا حەزمەدەكىرد ھەموو مۇسقىقا رو شاعىرەكان و نىڭاركىنىشەكانى ئەم شارە بىن و لە يادى جەلادەتى كۆتردا لەسەر ھەموو دىوارەكان و لە ھەموو لاكانەوە بنو سن «گىلاسى سېپى»، خەونىك بۇو كە ھەرگىز نايەتەدى. بىئەوهى كەس بىمبىنەت بە خۆم و دەستتۇسەكەوە دووركەوتەمەوە چۈوم بۆ چاپخانە. لەم دىو دەرگائى چاپخانەوە يەكىن كە دوور بانگىكىردى: مامۇستا... مامۇستا، بەرىز، بەلى لەكەل تۆمە، ئا بەلى جەنابت، بەلى، تو جەنابت مامۇستاى نو سەر عەلى شەرەفيا رىت؟ وانىيە.. تو ئەو نىت؟.

كۈريكى سېپىۋىشى گەنچە، بە رو خسارىيەنى سېپىەوە، بە قۇزىكى درىيىز و چىرەوە. من دەلىم: بەلى من ئەوەم، من عەلى شەرەفيارم. ئەو نامەيەكم دەداتى و دەلىت: بەرىز ئەم نامەيە بۆ تۆيە. دەبىت بىخويىتىتەوە، زۇر گىنگە بىخويىتىتەوە. من نامەكە وەردەگرم و ئەو دەبروات.

نامەكە دەكەمەوە لە خوارەوە ناوى جەلادەتى كۆتر دەبىنەم. من لە بەر دەرگائى ئەو چاپخانەيە دەوەستىم، نەدەتowanىم بىرقە دواوەو نەدەتowanىم بىچە پىشىنى، ئىستىك دەكەم و سەيرى ئاسمان دەكەم، چاو لىتكەنەتىم و ھەموو شتىك بە خىرايى بە پىشىدەمەدا تىنەپەرىت، بىئەوهى ئەو نامەيە بىخويىنەوە دەيىخەمە گىرفانىم، دەزانىم ھەرگىز ئەو نامەيە ناخويىنەوە، ھەرگىز، ھەرگىز. بە هىمنى دەچەمە ناو چاپخانەكەوە و كىتىبەكەم دادەنەتىم... دوا رىستەي ئەو لە گۈيىمدا دەزرنىكتىتەوە كە دەلىت: ئەم چىرۇكە ھەرگىز لای تو كوتايى نايەت.

بەلام... ھەموو شتىك تەواو... ھەموو شتىك تەواو...

کتیبه‌که م دهخمه سه‌ر میزی خاوه‌نى چاپخانه‌که و له برى سلاو پىتىدەلىم: مالاوا ئەی قەقنهس... مالاوا. ئەو لىمدىپرسىت: مامۇستا دەلىت چى؟. من بىئەوهى بىزانم چى وەلامبىدەمەوه، وەك شىت دەلىم: نا، بېپىز ھىچ نىيە، ھىچ نىيە... ھىننە ھەيە سەرەتاي گورانىيەكى كۆنم بىرکەوتەوه كە دەلىت: مالاوا ئەی قەقنهس مالاوا... مالاوا ئەی قەقنهس مالاوا... مالاوا... مالاوا!!!.

كتىبه چاپکراوه کانى ئەندىشە

ناوى وەرگىز	ناوى نووسەر	ناوى كتىب
	د. حەمىد عەزىز	١. بىنەرەتەكانى فەلسەفە
		٢. كوردى لەدىدى
	د. فەرھاد پېربالل	رۇزىھە لەتناسەكانەوە
	د. فەرھاد پېربالل	٣. رېبازە ئەدەبىيەكان
	جەبار جەمال غەریب	كەنەتەوهى زېرىابەكان
	د. جەعفەر عەلى	٤. ناسىيونالىزم و ناسىيونالىزمى
		كوردى
		٥. سۆفيزم و كارىيگەرى لەسەر
	د. جەعفەر عەلى	بىزۇتنەوهى رېزگارى خوازى...
		٧. مەحوي لەنىوان زاھىرىيەت
	د. ئەحمدى مەلا	و باتىنييەت و ...
ئازاد بەرزنجى	ئۇشۇ	٨. نەھىيىيەكانى ژيان
حوسەين حوسەينى	ستيفن ھۆوكىنگ	٩. كورتىلەيەك لە
د. ھىۋا عومەر	ليونارد ملۇدىتۇ	مېزۇووی كات
عەتا نەھايى	فرانتس كافكا	١٠. كۈشك
مەريوان عەبدول	ئىيىن روشد	١١. فەصلۇل مەقال
		١٢. شۇرۇشى ئەيلوول لەبەلگەنامە
		نەھىيىيەكانى ئەمرىكادا وریا رەحمانى

۱۳. دهسه‌لات و جیاوازی
۱۴. له چ نیستایه کدا دهzin
۱۵. شوناس و ئالۆزى
۱۶. دین و دونيا
۱۷. سیاست و دونيا
۱۸. کتیب و دونيا
۱۹. دواھەمین هەنارى دونيا
۲۰. ئیوارەی پەروانە
۲۱. جەمشید خانى مامم
۲۲. مەرگى تاقانەی دووەم
۲۳. كەشتى فريشته كان (۱)
۲۴. كەشتى فريشته كان (۲)
۲۵. شارى موسىقارە سپىيەكان بهختيار عملى
۲۶. سىۋىي سېھەم
۲۷. له دىيارەوه بۇ نادىار
۲۸. وەك بالىندەي ناو
- جەنگەلە ترسناكە كان
۲۹. چىزى مەر گددۇستى
۳۰. ئەي بەندەرى دۆست،
- ئەي كەشتى دوزمن
۳۱. مەعرىفە و ئىمان
۳۲. دۆزى كورد له بازنهى
- پەيوەندىيە كانى ئەمەركاوا...
۳۳. سەمەرقەند (چ ۲)
- مهريوان وريما قانىع
- بهختيار عملى
- گوران ئىبراهيم صالح
- ئەمەن مەعلوف
- د. ئەحمدەدى مەلا

۳۴. ویستگه‌یه ک له
گهشتنیکی فلسفه‌ی
۳۵. ئەخلاقناسی
تەحسین حەمە غریب
۳۶. گەشەسەندنی پامیاری...
د. ک. پیسچانی
۳۷. میژووی کۆنی کورد (ج ۲)
د. جەمال رەشید
۳۸. مندالتى گەرەك
ھیوا قادر
۳۹. مروقى ياخى
ئەلبىر كامۇ
۴۰. پەيوەندىيە سىاسىيە كانى
نیوان ھەرىم و دەولەتلىنى...
ھىرىش جەوهەر مەجید
۴۱. میژووی گۈرانكارى
كۆمەلایەتى و سیاسى... (ج ۲)
۴۲. سلیمانى
لەنیوان سالانى (۱۹۴۵-۱۹۵۸) توانا رەشید كەرىم
۴۳. شارى سلیمانى
(۱۶) ئەتمىزى ۱۹۵۸-۱۷ ئەتمىزى ۱۹۶۸) ھەوراز جەوهەر مەجید
۴۴. كىتىبى پەراۋىزنووسان
عەتا مەممەد
۴۵. فيكىر و دونيا (بەرگى ۱)
مەريوان وریا قانىع
۴۶. فيكىر و دونيا (بەرگى ۲)
مەريوان وریا قانىع
۴۷. دىن و دونيا (ج ۲)
مەريوان وریا قانىع
۴۸. كىتىب و دونيا (ج ۲)
د. عادل باخەوان
۴۹. كۆمەلگەی رېش
كولم توپىيىن
۵۰. زستانىكى درېز
دلاوەر قەرەداغى
۵۱. فرانسيسکوس قەدىسى من نىكۆس كازانتزاکىس
مارىپا بارگاس يۆسا
۵۲. ئاهەنكى تە گە كە
جهليل كاكەوهەيس

۵۳. شهوى ليشبوونه	ئيريش ماريا ريمارك	کهريم پەرنىڭ
۵۴. من و ئەو	ئەلېرىتۇ مۇرافاقيا	كارزان عەلى
۵۵. ميرنامە	جان دۆست	سەباح ئىسماعىل
۵۶. روخسارە بەندكراؤە كەم	لهەتىفە	رۇوناك شوانى
۵۷. قەپىلەك	مىستەفا خەليلە	ھەورامان وريما قانع
۵۸. خەونى پىاوه ئېرانىيە كان		
۵۹. گرگن	ماردىن ئىبراھىم	خەبات عارف
۶۰. ۱۹۸۴	پېر لاغەر كېفيست	حەكىم كاكەۋەيس
۶۱. سور و رەش	جۇرج نۇرۇيىل	سيامەند شاسوارى
۶۲. دەستنۇسو سە دۆزراوه كەم ئە كرا	پاولۇ كۆپۈلۈ	سېروان مە حمود
۶۳. جادەي مىخەك (۱)	دلاوەر قەرەداغى	خەبات عارف
۶۴. جادەي مىخەك (۲)	دلاوەر قەرەداغى	تارا شىيخ عوسمان
۶۵. ئىوارستان	پېر لاغەر كېفيست	
۶۶. دارستانى نەرويجى	هاروکى موراكامى	
۶۷. ئىوارەي پەروانە (ج)	بەختىار عەلى	
۶۸. شارى مۆسىقارە سېپىيە كان (ج ۳)	بەختىار عەلى	
۶۹. مەرگى تاقانەي دوووم (ج ۵)	بەختىار عەلى	
۷۰. كۆشكى بالنىدە غەمگىنە كان (ج ۲)	بەختىار عەلى	
۷۱. تا ماتەمى گوول...		
۷۲. تا خويىنى فريشته (ج ۳)	بەختىار عەلى	
۷۳. سىيۇي سىيەھم (ج ۳)	بەختىار عەلى	
۷۴. تاوازە كەم ئۆرفىيۇس	بەختىار عەلى	
۷۵. غەزەلنوس و باغەكانى خەيال (ج ۲)	بەختىار عەلى	

دلاور قهره داغی	نیکووس کازانتزاکیس	خاج دده نهاده (ج ۲)	۹۲. مهسیح له
زدار عهلى	د. حامد مه حمود عيسا	رُوزهه لانتی ناوه راستدا	۸۸. دوالیزمی درزیه ک له هۇنراوه لیریکییه کانی
ههورامان وریا قانع	کۆمەلّى نووسەر	میززوویی وینەدار	۸۷. کیشەی کورد له
بههروز حەسەن	یۆستاین گاردر	کۆمەلّى نووسەر	۸۶. ئىنسىايكلۇپيدىيابىيەكى
بههروز حەسەن	یۆستاین گاردر	یۆستاین گاردر	۸۵. مايا (ج ۲)
بههروز حەسەن	یۆستاین گاردر	یۆستاین گاردر	۸۴. نەھىئى يارى كاغەز (ج ۲)
بههروز حەسەن	یۆستاین گاردر	یۆستاین گاردر	۸۳. كچى بەرىيەھەری سېرک (ج ۲)
بههروز حەسەن	یۆستاین گاردر	یۆستاین گاردر	۸۲. لە ئاوىنە يەكدا،
بههروز حەسەن	یۆستاین گاردر	یۆستاین گاردر	۸۱. كچەي پرتهقال (ج ۳)
بههروز حەسەن	یۆستاین گاردر	فەرھەنگى سۆفیا (ج ۴)	۸۰. جىيەنەنگى سۆفیا (ج ۴)
سەباح ئىسماعىل	سەمۈئىل شەمعون	عېرەقىيەك له پارىس	۷۹. عېرەقىيەك له پارىس
		جىيەنەنگى سۆفیا و	۷۸. گەرەوي بەختى ھەللة (ج ۲)
		جىيەنەنگى سۆفیا و	۷۷. ئىمەھى پەنابەر
		فەرھەنگى سۆفیا (ج ۴)	۷۶. دواھەمین ھەنارى دونيا (ج ۵)
		جىيەنەنگى سۆفیا (ج ۴)	۷۵. ئەھى بەندەرى دۆست،

۹۳. قهده‌غهشکنی (چ ۲) مهولود ئىبراھىم حەسەن
۹۴. گەران بەدوای نەمرىيىدا (چ ۲) مهولود ئىبراھىم حەسەن
۹۵. پىكھاتەئ ئەفسانەئ كوردى (چ ۲) مهولود ئىبراھىم حەسەن
۹۶. فەلسەفەئ بۇون د. مەممەد كەمال
۹۷. وەك رووبارە بەخۇورە كە پاولۇ كۈيلۇ سېروان مە